BÍBLIA

Bibelen

Versão Bilingue

Português – Norueguês

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Norueguês - Bibelen 2011 Bokmål

2020

BÍBLIA

Bibelen

Versão Bilingue

Português – Norueguês

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Norueguês - Bibelen 2011 Bokmål

2020

Índice dos Livros da Bíblia

VERSÃO BILINGUE

Português – Norueguês

VELHO TESTAMENTO

Português
Almeida Revista e Atualizada

DET GAMLE TESTAMENTET

Norueguês
Bibelen 2011 Bokmål

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

1. Mosebok

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

[1] No princípio, criou Deus os céus e a terra.

[2] A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

[3] Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

[4] E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

[5] Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

[6] E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

[7] Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

[8] E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

1. Mosebok 1

Gud skaper verden

[1]I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.

[2]Jorden var øde og tom, mørke lå over dypet, og Guds ånd svevde over vannet.

[3]Da sa Gud: «Det skal bli lys!» Og det ble lys.

[4]Gud så at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket.

[5]Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt. Og det ble kveld, og det ble morgen, første dag.

[6]Gud sa: «Det skal bli en hvelving midt i vannet! Den skal skille vann fra vann.»

[7]Gud laget hvelvingen og skilte vannet som er under hvelvingen, fra vannet som er over hvelvingen. Og det ble slik.

[8]Gud kalte hvelvingen himmel. Og det ble kveld, og det ble morgen, andre dag.

9 Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.	9Gud sa: «Vannet under himmelen skal samle seg på ett sted! Det tørre landet skal komme til syne.» Og det ble slik.
10 À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.	10Gud kalte det tørre landet jord, og vannet som hadde samlet seg, kalte han hav. Og Gud så at det var godt.
11 E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.	11Gud sa: «Jorden skal bli grønn! Grønne vekster skal gro på jorden, planter som setter frø, og frukttrær som bærer frukt med frø i, av alle slag.» Og det ble slik.
12 A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.	12Jorden bar fram grønne vekster, planter som setter frø, av alle slag, og trær som bærer frukt med frø i, av alle slag. Og Gud så at det var godt.
13 Houve tarde e manhã, o terceiro dia.	13Og det ble kveld, og det ble morgen, tredje dag.
14 Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.	14Gud sa: «Det skal bli lys på himmelhvelvingen til å skille dag fra natt! De skal være tegn for høytider, dager og år.
15 E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.	15De skal være lys på himmelhvelvingen og skinne over jorden.» Og det ble slik.
16 Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.	16Gud laget de to store lysene, det største lyset til å herske over dagen og det minste lyset til å herske over natten, og stjernene.
17 E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,	17Gud satte dem på himmelhvelvingen til å lyse over jorden,
18 para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.	18til å herske over dagen og over natten og til å skille lyset fra mørket. Og Gud så at det var godt.
19 Houve tarde e manhã, o quarto dia.	19Og det ble kveld, og det ble morgen, fjerde dag.

[20] Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

[20]Gud sa: «Vannet skal myldre av levende skapninger! Fugler skal fly over jorden, under himmelhvelvingen.»

[21] Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

[21]Og Gud skapte de store sjødyrene og hver levende skapning av alle de slag som vannet kryr og myldrer av, og alle slags fugler med vinger. Og Gud så at det var godt.

[22] E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

[22]Gud velsignet dem og sa: «Vær fruktbare og bli mange og fyll vannet i havet! Og fuglene skal bli mange på jorden.»

[23] Houve tarde e manhã, o quinto dia.

[23]Og det ble kveld, og det ble morgen, femte dag.

[24] Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

[24]Gud sa: «Jorden skal bære fram alle slags levende skapninger: fe, kryp og ville dyr av alle slag!» Og det ble slik.

[25] E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[25]Gud laget alle slags ville dyr og alle slags fe og alle slags kryp på marken. Og Gud så at det var godt.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus, sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

[26]Gud sa: «La oss lage mennesker i vårt bilde, så de ligner oss! De skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen, over feet og alle ville dyr og alt krypet som det kryr av på jorden.»

[27] Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

[27]Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem.

[28] E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

[29] E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

[30] E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

[31] Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

Gênesis 2

[1] Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

[2] E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

[3] E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

A formação do homem

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[28]Gud velsignet dem og sa til dem: «Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over alle dyr som det kryr av på jorden.»

[29]Og Gud sa: «Se, jeg gir dere alle planter som setter frø, alle som finnes på hele jorden, og alle trær som bærer frukt med frø i. Det skal dere ha å spise.

[30]Og til alle dyr på jorden og til alle fugler under himmelen og til alt som kryper på jorden, alt som har livsånde i seg, gir jeg alle grønne planter å spise.» Og det ble slik.

[31]Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var svært godt! Og det ble kveld, og det ble morgen, sjette dag.

1. Mosebok 2

[1]Så var himmelen og jorden fullført, med hele sin hær.

[2]Den sjuende dagen fullførte Gud det arbeidet han hadde gjort, og den sjuende dagen hvilte han fra hele det arbeidet han hadde gjort.

[3]Gud velsignet den sjuende dagen og helliget den. For den dagen hvilte han fra hele sitt arbeid, det som Gud hadde gjort da han skapte.

Mennesket i Edens hage

[4] Dette er historien om himmelen og jorden da de var skapt, på den tid Herren Gud hadde laget jorden og himmelen.

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[5]Det fantes ikke en busk på jorden, og ennå hadde ingen plante spirt fram på marken. For HerrenGud hadde ikke latt det regne på jorden, og det var ingen mennesker til å dyrke den.

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[6] Men en kilde kom opp av jorden og vannet hele jordens overflate.

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[7]Da formet Herren Gud mennesket av støv fra jorden. Han blåste livspust i nesen på det, og mennesket ble en levende skapning.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[8] Herren Gud plantet i gammel tid en hage i Eden. Der satte han mennesket han hadde formet.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[9] Og Herren Gud lot alle slags trær vokse opp av jorden, forlokkende å se på og gode å spise av, og midt i hagen livets tre og treet til kunnskap om godt og ondt.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[10]En elv går ut fra Eden og vanner hagen. Derfra deler den seg i fire greiner.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[11] Den første heter Pisjon. Det er den som går rundt hele landet Havila, der det finnes gull.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[12] Gullet i det landet er godt. Det er bedolah-kvae og onyks-stein der.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[13] Den andre elven heter Gihon. Det er den som går rundt hele landet Kusj.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[14]Den tredje elven heter Hiddekel. Det er den som går øst for Assur. Og den fjerde elven er Eufrat.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[15]Så tok Herren Gud mennesket og satte det i Edens hage til å dyrke og passe den.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,
[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.
[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.
[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.
[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.
[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.
[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.
[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[16]Og Herren Gud ga mennesket dette budet: «Du må gjerne spise av alle trærne i hagen.
[17] Men av treet til kunnskap om godt og ondt må du ikke spise. For den dagen du spiser av det, skal du dø.»
[18] Da sa Herren Gud: «Det er ikke godt for mennesket å være alene. Jeg vil lage en hjelper av samme slag.»
[19]Herren Gud formet alle dyr på marken og alle fugler under himmelen av jord. Han førte dem til mennesket for å se hva det ville kalle dem. Det som mennesket kalte hver levende skapning, det fikk den til navn.
[20]Mennesket ga navn til alt feet og til himmelens fugler og til alle villmarkens dyr. Men til seg selv fant mennesket ingen hjelper av samme slag.
[21]Da lot Herren Gud en dyp søvn komme over mannen. Mens han sov, tok han et ribbein og fylte igjen med kjøtt.
[22] Av ribbeinet Herren Gud hadde tatt fra mannen, bygde han en kvinne, og han førte henne til mannen.
[23] Da sa mannen: «Nå er det bein av mine bein og kjøtt av mitt kjøtt. Hun skal kalles kvinne, for av mannen er hun tatt.»
[24] Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde fast ved sin kvinne, og de to skal være én kropp.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do

[25] Begge var nakne, både mannen og kvinnen, og de skammet seg ikke for hverandre.

1. Mosebok 3

[1] Slangen var listigere enn alle ville dyr som Herren Gud hadde laget. Den sa til kvinnen: «Har Gud virkelig sagt at dere ikke skal spise av noe tre i hagen?»

[2]Kvinnen sa til slangen: «Vi kan spise av frukten på trærne i hagen.

[3] Men om frukten på treet som står midt i hagen, har Gud sagt: Dere må ikke spise av den og ikke røre ved den; for da skal dere dø.»

[4]Da sa slangen til kvinnen: «Dere skal slett ikke dø!

[5]Men Gud vet at den dagen dere spiser av den, vil øynene deres bli åpnet, og dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt.»

[6] Nå fikk kvinnen se at treet var godt å spise av og en lyst for øyet – et forlokkende tre, siden det kunne gi innsikt. Så tok hun av frukten og spiste. Hun ga også til mannen sin, som var sammen med henne, og han spiste.

[7] Da ble øynene deres åpnet, og de skjønte at de var nakne. De flettet sammen fikenblader og bandt dem om livet.

[8] Da hørte de lyden av Herren Gud som vandret omkring i hagen i den svale kveldsbrisen. Og mannen og kvinnen

SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

[17] E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás

gjemte seg for Herren Gud blant trærne i hagen.

[9]Men Herren Gud ropte på mannen og sa: «Hvor er du?»

[10]Han svarte: «Jeg hørte lyden av deg i hagen og ble redd fordi jeg er naken, og jeg gjemte meg.»

[11]Da sa han: «Hvem har fortalt deg at du er naken? Har du spist av det treet jeg forbød deg å spise av?»

[12]Mannen svarte: «Kvinnen som du ga meg å være sammen med, hun ga meg av treet, og jeg spiste.»

[13] Herren Gud spurte kvinnen: «Hva er det du har gjort?» Kvinnen svarte: «Slangen narret meg, og jeg spiste.»

[14] Da sa Herren Gud til slangen: «Forbannet er du, utstøtt fra alt fe og alle ville dyr fordi du gjorde dette. På buken skal du krype, og støv skal du spise alle dine levedager.

[15] Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Den skal ramme ditt hode, men du skal ramme dens hæl.»

[16] Til kvinnen sa han: «Tungt vil jeg gjøre ditt strev når du er med barn, med smerte skal du føde. Du skal begjære din mann, og han skal herske over deg.»

[17] Og til mannen sa han: «Fordi du hørte på kvinnen og spiste av treet som jeg forbød deg å spise av, er jorden forbannet for din skyld. Med strev skal du nære deg av den alle dine levedager.

dela o sustento durante os dias de tua vida.

[18] Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

[19] No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

[20] E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

[21] Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

[22] Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

[23] O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

[24] E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

Abel e Caim

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

[18]Den skal la torn og tistel spire fram for deg, og du skal spise det som vokser på marken.

[19]Med svette i ansiktet skal du spise ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden, for av den er du tatt. Støv er du, og til støv skal du vende tilbake.»

[20]Mannen kalte kvinnen Eva, for hun ble mor til alle som lever.

[21]Herren Gud laget klær av skinn til mannen og kvinnen og kledde dem.

[22]Herren Gud sa: «Se! Mennesket er blitt som en av oss og kjenner godt og ondt. Bare det nå ikke strekker hånden ut og tar av livets tre også, så det spiser og lever evig!»

[23]Herren Gud sendte mennesket ut av Edens hage for å dyrke jorden, som det var tatt av.

[24]Han drev mennesket ut, og øst for Edens hage satte han kjerubene og det flammende sverdet som svinges uten stans. De skulle vokte veien til livets tre.

1. Mosebok 4

Kain og Abel

[1]Mannen var sammen med sin kvinne Eva, og hun ble med barn og fødte Kain. Hun sa: «Jeg har båret fram en mann ved Herrens hjelp.»

[2]Siden fødte hun Abel, broren hans. Abel ble sauegjeter, Kain ble jorddyrker.

[3] Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

[3]Da det var gått en tid, hendte det at Kain bar fram for Herren et offer av åkerens grøde.

[4] Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

[4]Også Abel bar fram et offer, av de førstefødte dyrene fra småfeet og av fettet på dem. Herren så med velvilje på Abel og offeret hans,

[5] ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

[5]men på Kain og hans offer så han ikke med velvilje. Da ble Kain brennende harm og så ned.

[6] Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

[6]Herren sa til Kain: «Hvorfor er du harm, og hvorfor ser du ned?

[7] Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

[7]Hvis du vil gjøre det gode, kan du se opp, men hvis du ikke vil gjøre det gode, ligger synden klar ved døren. Den ønsker makt over deg, men du skal herske over den.»

O primeiro homicídio

[8] Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

[8]Siden sa Kain til sin bror Abel: {{«La oss gå ut på marken!»}} Og mens de var ute på marken, gikk Kain løs på sin bror Abel og drepte ham.

[9] Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

[9]Da sa Herren til Kain: «Hvor er din bror Abel?» Han svarte: «Jeg vet ikke. Er jeg min brors vokter?»

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

[10] Da sa Herren: «Hva har du gjort? Din brors blod roper til meg fra jorden.

[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

[11]Forbannet er du! Nå skal du være bannlyst fra den jorden som åpnet munnen og tok imot din brors blod fra din hånd.

[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

[12]Når du dyrker åkeren, skal den ikke lenger gi deg av sin rikdom. Fredløs og flyktning skal du være på jorden.»

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

Descendentes de Caim

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque,

[13]Da sa Kain til Herren: «Min skyld er for tung å bære.

[14] Se, i dag driver du meg bort fra landet. Jeg må skjule meg for deg. Fredløs og flyktning blir jeg på jorden, og den som finner meg, kan drepe meg.»

[15]Men Herren sa til ham: «Nei! Hvis noen dreper Kain, skal det hevnes sju ganger.» Og Herren satte et merke på Kain for at ingen som møtte ham, skulle slå ham i hjel.

[16] Så dro Kain bort fra Herren og slo seg ned i landet Nod, øst for Eden.

Kains slekt

[17]Kain var sammen med sin kvinne, og hun ble med barn og fødte Henok. Så bygde han en by og ga den navn etter sin sønn Henok.

[18]Henok fikk sønnen Irad, og Irad ble far til Mehujael. Mehujael ble far til Metusjael, og Metusjael ble far til Lamek.

[19]Lamek tok seg to koner. Den ene het Ada, den andre het Silla.

[20]Ada fødte Jabal. Han ble stamfar til dem som bor i telt og holder buskap.

[21]Hans bror het Jubal. Han ble stamfar til alle dem som spiller på lyre og fløyte.

[22]Også Silla fødte en sønn, Tubalkain. Han smidde alle slags redskaper av bronse og jern. Og Tubalkains søster var Naama.

[23]Lamek sa til sine koner: «Ada og Silla, hør på meg, Lameks koner, lytt til mine

escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

Gênesis 5

Descendentes de Adão

1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

[4] Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[5] Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.

[6] Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

[7] Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.

ord: En mann dreper jeg for et sår, en gutt for en skramme.

[24] Kain skal hevnes sju ganger, men Lamek syttisju ganger.»

Sets slekt

[25] Adam var igjen sammen med sin kvinne, og hun fødte en sønn og kalte ham Set. «For Gud har gitt meg et nytt barn i Abels sted, siden Kain drepte ham.»

[26]Også Set fikk en sønn og ga ham navnet Enosj. På den tiden begynte de å påkalle Herrens navn.

1. Mosebok 5

Menneskeslekten før storflommen

[1] Dette er boken om Adams slektshistorie. Den dagen Gud skapte mennesket, gjorde han det slik at det lignet Gud.

[2]Som mann og kvinne skapte han dem. Og han velsignet dem og ga dem navnet menneske den dagen de ble skapt.

[3] Da Adam var 130 år, fikk han en sønn som lignet ham og var som hans eget bilde, og han kalte ham Set.

[4]Etter at Adam hadde fått Set, levde han enda 800 år og fikk sønner og døtre.

[5]Hele Adams levetid ble 930 år. Så døde han.

[6]Da Set var 105 år, fikk han sønnen Enosj.

[7]Etter at Set hadde fått Enosj, levde han enda 807 år og fikk sønner og døtre.

8 Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.	8Hele Sets levetid ble 912 år. Så døde han.
9 Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.	9Da Enosj var 90 år, fikk han sønnen Kenan.
10 Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.	10Etter at Enosj hadde fått Kenan, levde han enda 815 år og fikk sønner og døtre.
11 Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.	11Hele levetiden til Enosj ble 905 år. Så døde han.
12 Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.	12Da Kenan var 70 år, fikk han sønnen Mahalalel.
13 Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.	13Etter at Kenan hadde fått Mahalalel, levde han enda 840 år og fikk sønner og døtre.
14 Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.	14Hele Kenans levetid ble 910 år. Så døde han.
15 Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.	15Da Mahalalel var 65 år, fikk han sønnen Jared.
16 Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.	16Etter at Mahalalel hadde fått Jared, levde han enda 830 år og fikk sønner og døtre.
17 Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.	17Hele Mahalalels levetid ble 895 år. Så døde han.
18 Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.	18Da Jared var 162 år, fikk han sønnen Henok.
19 Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.	19Etter at Jared hadde fått Henok, levde han enda 800 år og fikk sønner og døtre.
20 Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.	20Hele Jareds levetid ble 962 år. Så døde han.
21 Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.	21Da Henok var 65 år, fikk han sønnen Metusjalah.

[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.

[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.

[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.

[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.

[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;

[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.

[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.

[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si

[22]Henok vandret med Gud i 300 år etter at han hadde fått Metusjalah, og han fikk sønner og døtre.

[23]Hele Henoks levetid ble 365 år.

[24] Henok vandret med Gud. Så var han ikke mer, for Gud tok ham til seg.

[25]Da Metusjalah var 187 år, fikk han sønnen Lamek.

[26]Etter at Metusjalah hadde fått Lamek, levde han enda 782 år og fikk sønner og døtre.

[27]Hele Metusjalahs levetid ble 969 år. Så døde han.

[28]Da Lamek var 182 år, fikk han en sønn.

[29]Han kalte ham Noah og sa: «Han skal trøste oss i vårt arbeid og i våre henders strev på den jord som Herren har forbannet.»

[30]Etter at Lamek hadde fått Noah, levde han enda 595 år og fikk sønner og døtre.

[31]Hele Lameks levetid ble 777 år. Så døde han.

[32]Da Noah var 500 år, fikk han sønnene Sem, Ham og Jafet.

1. Mosebok 6

Ondskapen øker på jorden

[1]Nå begynte menneskene å bli mange på jorden, og de hadde fått døtre.

[2] Da så gudesønnene at menneskedøtrene var vakre, og de tok noen av dem til koner, dem de helst ville ha.

mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[3] Herren sa: «Min ånd skal ikke for alltid bli værende i menneskene, for de er av kjøtt og blod. Deres levetid skal være 120 år.»

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[4]Det var kjemper på jorden i de dager, og siden også. For gudesønnene gikk inn til menneskedøtrene, som fødte dem barn. Dette er de mektige fra eldgammel tid, de navngjetne.

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[5] Herren så at menneskenes ondskap var stor på jorden, for alt de ville og planla i sitt hjerte, var ondt, dagen lang.

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[6] Da angret Herren at han hadde laget mennesker på jorden, og han var full av sorg i sitt hjerte.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[7]Og Herren sa: «Jeg vil utslette menneskene som jeg har skapt, fra jorden, alt fra mennesker til fe, kryp og fugler under himmelen. For jeg angrer at jeg har laget dem.»

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[8]Men Noah fant nåde for Herrens øyne.

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

Noahs ark

[9] Dette er Noahs slektshistorie. Noah var en rettferdig mann, en helstøpt mann i sin tid. Noah vandret med Gud.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

[10]Han fikk tre sønner: Sem, Ham og Jafet.

Deus anuncia o dilúvio

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

[11]Men jorden ble fordervet for Guds ansikt. Den ble full av vold.

[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

[12]Gud så på jorden, og se, den var blitt fordervet, for alt det som menneskene hadde gjort på jorden, førte til ødeleggelse.

[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

[13]Da sa Gud til Noah: «Jeg vil gjøre ende på alt kjøtt og blod. For jorden er blitt full av vold på grunn av dem, og se, jeg vil ødelegge dem sammen med jorden.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[14] Lag deg en ark av gofertre. Du skal lage flere små rom i arken og tjærebre den innvendig og utvendig.

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[15] Slik skal du lage den: Arken skal være 300 alen lang, 50 alen bred og 30 alen høy.

[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

[16] Du skal lage en åpning for dagslyset og avslutte den en alen fra toppen av arken. Du skal sette døren til arken på den ene siden og så lage et nedre, et andre og et tredje dekk.

[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

[17] Jeg skal nå la storflommen komme over jorden og ødelegge alt kjøtt og blod, alt som det er livsånde i under himmelen. Alt som er på jorden, skal omkomme.

[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

[18]Men med deg vil jeg opprette min pakt. Du skal gå inn i arken, du og dine sønner og din kone og dine svigerdøtre sammen med deg.

[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

[19] Av alt levende, alt kjøtt og blod, skal du føre to av hvert slag inn i arken, så de berger livet sammen med deg. Hann og hunn skal de være.

[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

[20]Av alle slags fugler og av alle slags fe og av alle slags kryp på marken skal to av hvert slag komme inn til deg, så de kan berge livet.

[21] Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

[22] Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

[21]Du skal ta noe av alt som kan spises, og samle det hos deg. Det skal du og de andre ha å spise.»

[22]Og Noah gjorde dette. Alt som Gud hadde pålagt ham, det gjorde han.

1. Mosebok 7

Storflommen

[1] Herren sa til Noah: «Gå inn i arken, du og hele din husstand! For du er den eneste jeg i denne tid har sett som er rettferdig for meg.

[2]Av alle rene dyr skal du ta med deg sju par, hann og hunn sammen, og av alle dyr som ikke er rene, ett par, hann og hunn sammen,

[3]av himmelens fugler på samme måte, sju par, hann og hunn, for å holde hver art på hele jorden i live.

[4]For om sju dager vil jeg la det regne på jorden i førti dager og førti netter og utslette fra jorden alt som finnes, alt jeg har laget.»

[5]Og Noah gjorde alt som Herren hadde pålagt ham.

[6]Noah var 600 år da storflommen kom over jorden.

[7] Så gikk Noah inn i arken sammen med sønnene, sin kone og svigerdøtrene, for å komme unna vannet fra storflommen.

[8]Av de rene dyrene og av dyrene som ikke er rene, av fuglene og av alt som kryper på marken,

[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.

[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;

[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[9]kom to og to, hann og hunn, inn til Noah i arken, slik Gud hadde pålagt Noah.

[10]Og etter sju dager skjedde det. Da kom vannet fra storflommen over jorden.

[11] I det året Noah fylte 600 år, den syttende dagen i den andre måneden, brøt alle kilder i det store dypet fram, og himmelens sluser åpnet seg.

[12]Og det regnet over jorden i førti dager og førti netter.

[13]Nettopp på denne dagen gikk Noah og sønnene hans, Sem, Ham og Jafet, inn i arken sammen med Noahs kone og de tre svigerdøtrene hans,

[14]både de og alle slags ville dyr, alle slags fe, alle slags kryp som det kryr av på jorden, og alle slags fugler, alt som har vinger å fly med.

[15]De kom inn til Noah i arken, to og to av alt som er av kjøtt og blod, alt som har livsånde i seg.

[16]De som kom, hann og hunn av alt som er av kjøtt og blod, gikk inn slik Gud hadde pålagt Noah. Og Herren lukket igjen etter ham.

[17]Da kom storflommen over jorden i førti dager. Vannet steg og løftet arken, så den fløt opp fra jorden.

[18]Vannet flommet og steg høyt over jorden, og arken drev omkring på vannet.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e

[19]Veldig og mektig flommet vannet over jorden og skjulte alle høye fjell under himmelen.

[20]Femten alen steg vannet over fjellene, og fjellene ble skjult.

[21] Da omkom alt levende som det krydde av på jorden, både fugler og fe og ville dyr og alt myldrende kryp på jorden, og alle mennesker.

[22]Alt som hadde livspust i nesen, alt levende på landjorden, døde.

[23]Han utslettet alt som fantes på jorden, fra mennesker til fe, kryp og himmelens fugler, alt ble utslettet fra jorden. Bare Noah og de som var med ham i arken, ble tilbake.

[24]Og vannet flommet over jorden i 150 dager.

1. Mosebok 8

[1]Men Gud tenkte på Noah og alle ville dyr og alt fe som var med ham i arken. Gud lot en vind blåse over jorden, og vannet begynte å synke.

[2]Dypets kilder og himmelens sluser ble stengt, regnet fra himmelen stanset,

[3]og vannet trakk seg bort fra jorden litt etter litt. Etter 150 dager begynte vannet å minke.

minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

[4] No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

[4] Den syttende dagen i den sjuende måneden ble arken stående på Ararat-fjellene.

[5] E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

[5]Og vannet minket mer og mer helt til den tiende måneden. Den første dagen i den tiende måneden kom fjelltoppene til syne.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

[6] Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

[6]Da førti dager var gått, åpnet Noah luken han hadde laget på arken,

[7] e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

[7]og sendte ut ravnen. Den fløy fram og tilbake til vannet hadde tørket bort fra jorden.

[8] Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

[8]Så sendte han ut duen for å se om det var blitt mindre vann på jordoverflaten.

[9] mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

[9]Men duen fant ikke noe sted hvor den kunne hvile foten, og vendte tilbake til ham i arken, for det sto vann over hele jorden. Han rakte ut hånden, grep duen og tok den inn til seg i arken.

[10] Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

[10]Han ventet sju dager til og sendte så duen ut av arken igjen.

[11] À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

[11]Duen kom til ham i kveldingen, og se, den hadde et friskt oljeblad i nebbet. Da skjønte Noah at det var blitt mindre vann på jorden.

[12] Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

[12]Og han ventet sju dager til. Så sendte han ut duen, og da vendte den ikke tilbake til ham mer.

Noé e sua família saem da arca

[13] Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então,

[13]I det året Noah fylte 601 år, den første dagen i den første måneden, hadde vannet tørket bort fra jorden. Da tok Noah taket

Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[15] Então, disse Deus a Noé:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

av arken og så ut. Og se, jordoverflaten hadde tørket opp.

[14]Den tjuesjuende dagen i den andre måneden var jorden tørr.

[15]Og Gud talte til Noah:

[16]«Gå ut av arken, du og din kone og dine sønner og dine svigerdøtre sammen med deg!

[17] Alle dyrene som er hos deg, alt levende, både fugler og fe og alt kryp som det kryr av på jorden, skal du ta med deg. De skal myldre på jorden og være fruktbare og bli mange.»

[18]Så gikk Noah ut sammen med sine sønner og sin kone og sine svigerdøtre.

[19]Og alle ville dyr og alt fe og alle fugler og alt kryp som det kryr av på jorden, art etter art, gikk ut av arken.

[20]Noah bygde et alter for Herren, og han tok noen rene dyr og noen rene fugler og ofret brennoffer på alteret.

[21] Og Herren kjente den behagelige duften. Da sa Herren i sitt hjerte: «Jeg vil aldri mer forbanne jorden for menneskets skyld, selv om menneskehjertet vil det onde fra ungdommen av. Aldri mer vil jeg drepe alt som lever, slik jeg nå har gjort.

[22]Så lenge jorden står, skal såtid og høsttid, kulde og varme, sommer og vinter, dag og natt aldri ta slutt.»

1. Mosebok 9

Guds pakt med Noah

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

[3] Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

[4] Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

[5] Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

[6] Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

[7] Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

[8] Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

[9] Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

[10] e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

[11] Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

[1] Gud velsignet Noah og sønnene hans og sa til dem: «Vær fruktbare, bli mange og fyll jorden!

[2]Over alle dyr på jorden og alle fugler under himmelen, over alt som kryper på marken og all fisk i havet, skal det komme frykt og redsel for dere. De er gitt i deres hender.

[3] Alt som lever og rører seg, skal dere ha å spise. Som jeg ga dere de grønne plantene, gir jeg dere nå alt dette.

[4]Men kjøtt som har liv i seg, det vil si blod, skal dere ikke spise.

[5] For deres eget blod og liv vil jeg kreve dere til regnskap. Jeg vil kreve hvert dyr til regnskap, og jeg vil kreve hvert menneske til regnskap for et medmenneskes liv.

[6] Den som utøser menneskeblod, ved mennesker skal hans blod øses ut, for Gud laget mennesket i sitt bilde.

[7]Men dere skal være fruktbare og bli mange, myldre på jorden og bli mange der!»

[8]Så sa Gud til Noah og sønnene hans:

[9]«Nå vil jeg opprette min pakt med dere og etterkommerne deres

[10]og med hver levende skapning hos dere, både fugler og fe og alle ville dyr som er hos dere, alle som gikk ut av arken, alle dyr på jorden.

[11] Jeg oppretter min pakt med dere: Aldri mer skal det skje at alt kjøtt og blod blir utryddet av vannet fra storflommen. Aldri

mer skal en storflom komme for å ødelegge jorden.»

[12] Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

[12]Og Gud sa: «Dette tegnet setter jeg for pakten mellom meg og dere og hver levende skapning som er hos dere i kommende slektsledd til alle tider:

[13] porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

[13]Jeg setter buen min i skyene, den skal være et tegn på pakten mellom meg og jorden.

[14] Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

[14]Når jeg samler skyer over jorden og buen blir synlig i skyene,

[15] então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

[15]da vil jeg tenke på pakten mellom meg og dere og hver levende skapning, alt kjøtt og blod. Aldri mer skal vannet bli til en storflom som ødelegger alt kjøtt og blod.

[16] O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

[16]Når buen viser seg i skyene, vil jeg se den og tenke på den evige pakten mellom Gud og hver levende skapning, alt kjøtt og blod på jorden.»

[17] Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

[17]Gud sa til Noah: «Dette er tegnet på den pakten jeg oppretter mellom meg og alt kjøtt og blod på jorden.»

Noah og sønnene hans

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[18]Noahs sønner som gikk ut av arken, var Sem, Ham og Jafet. Ham var far til Kanaan.

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

[19]Disse tre var Noahs sønner, og fra dem bredte menneskene seg ut over hele jorden.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

[20]Noah begynte å dyrke jorden, og han plantet en vinmark.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

[21]Da han drakk av vinen, ble han full og kledde av seg inne i teltet sitt.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

[22]Ham, far til Kanaan, fikk se faren naken, og han fortalte det til de to brødrene sine, som var ute.

[23]Sem og Jafet tok en kappe og la den over skuldrene. De gikk baklengs inn og dekket farens nakne kropp. De vendte ansiktet bort så de ikke så sin far naken.

[24]Da Noah våknet av rusen og fikk vite hva den yngste sønnen hadde gjort mot ham,

[25]sa han: «Forbannet er Kanaan! For sine brødre skal han være den laveste blant slaver!»

[26]Og han sa: «Velsignet er Herren, Sems Gud! Kanaan skal være hans slave!

[27] Måtte Gud gjøre plass for Jafet. Han skal bo i Sems telt, og Kanaan skal være hans slave.»

[28]Etter storflommen levde Noah enda 350 år.

[29]Hele Noahs levetid ble 950 år. Så døde han.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé

1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo

1. Mosebok 10

Folkeslagene på jorden

[1] Dette er slektshistorien til Noahs sønner, Sem, Ham og Jafet. De fikk sønner etter storflommen.

[2] Jafets sønner var Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesjek og Tiras.

[3]Gomers sønner var Asjkenas, Rifat og Togarma.

[4] Javans sønner var Elisja, Tarsis, Kittim og Rodanim.

[5]Fra dem har folkeslagene på fjerne kyster bredt seg ut i sine land, hvert med sitt

a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.

6 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

7 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

8 Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.

9 Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

10 O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.

11 Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.

12 E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.

13 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

14 a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.

15 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,

16 e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

17 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

18 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

19 E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

språk, slekt for slekt, folkeslag etter folkeslag.

6 Hams sønner var Kusj, Misrajim, Put og Kanaan.

7 Kusj hadde sønnene Seba, Havila, Sabta, Rama og Sabteka. Rama hadde sønnene Saba og Dedan.

8 Kusj ble far til Nimrod. Han var den første som ble mektig på jorden.

9Han ble en mektig jeger for Herrens ansikt. Derfor heter det: «Som Nimrod, en mektig jeger for Herrens ansikt.»

10Kongedømmet hans omfattet først Babel, Erek, Akkad og Kalne i landet Sinear.

11Fra dette landet dro han til Assur og bygde Ninive, Rehobot-Ir og Kalah

12og Resen mellom Ninive og Kalah, det er den store byen.

13Misrajim ble far til luderne, anamerne, lehaberne, naftuherne,

14patruserne og kasluherne, de som filisterne er utgått fra, og kaftorerne.

15 Kanaan ble far til Sidon, hans førstefødte, og til Het,

16 og til jebusittene, amorittene og girgasjittene,

17hevittene, arkittene og sinittene,

18arvadittene, semarittene og hamatittene. Siden spredte kanaaneernes slekter seg videre utover.

19 Kanaaneernes landområde strakte seg fra Sidon i retning av Gerar like til Gaza, og mot Sodoma, Gomorra, Adma og Sebojim like til Lesja.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,

[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

Gênesis 11

A torre de Babel

[20]Dette var Hams etterkommere, slekt for slekt og språk for språk, land etter land og folkeslag etter folkeslag.

[21] Sem, Jafets eldste bror, fikk også barn. Han ble stamfar til alle Eber-sønnene.

[22] Sems sønner var Elam, Assur, Arpaksjad, Lud og Aram.

[23]Arams sønner var Us, Hul, Geter og Masj.

[24]Arpaksjad ble far til Sjelah, og Sjelah ble far til Eber.

[25] Eber fikk to sønner. Den ene het Peleg, for i hans dager ble jorden delt opp. Hans bror het Joktan.

[26]Joktan ble far til Almodad, Sjelef, Hasarmavet, Jerah,

[27]Hadoram, Usal, Dikla,

[28]Obal, Abimael, Saba,

[29] Ofir, Havila og Jobab. Alle disse var sønner av Joktan.

[30]De hadde sine bosteder fra Mesja bort mot Sefar, i fjellene mot øst.

[31]Dette var Sems etterkommere, slekt for slekt og språk for språk, land etter land, folkeslag for folkeslag.

[32] Og dette var slektene etter Noahs sønner, slektshistorie for slektshistorie, folkeslag etter folkeslag. Fra dem har folkeslagene bredt seg ut over jorden etter storflommen.

1. Mosebok 11

Tårnet i Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.
[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.
[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.
[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.
[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;
[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.
[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.
[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.
[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

[1]Hele jorden hadde samme språk og samme ord.
[2] Da de brøt opp fra øst, fant de en bred dal i landet Sinear og slo seg ned der.
[3] De sa til hverandre: «Kom, så lager vi teglstein og brenner dem harde!» De brukte tegl til byggestein og jordbek til bindemiddel.
[4] Og de sa: «Kom, la oss bygge oss en by og et tårn som når opp til himmelen, og skaffe oss et navn så vi ikke blir spredt ut over hele jorden!»
[5]Da steg Herren ned for å se på byen og tårnet som menneskene bygde.
[6]Herren sa: «Se, de er ett folk, og ett språk har de alle. Og dette er det første de gjør! Nå vil ingen ting være umulig for dem, uansett hva de bestemmer seg for å gjøre.
[7]Kom, la oss stige ned og forvirre språket deres så den ene ikke forstår den andre!»
[8]Så spredte Herren dem derfra ut over hele jorden, og de holdt opp med å bygge på byen.
[9] Derfor kalte de den Babel, for der forvirret Herren hele jordens språk. Og derfra spredteHerren dem ut over hele jorden.

Sems slekt

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[10] Dette er Sems slektshistorie. Da Sem var 100 år, fikk han sønnen Arpaksjad, to år etter storflommen.

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[11]Og etter at Sem hadde fått Arpaksjad, levde han enda 500 år og fikk sønner og døtre.

[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

[12] Da Arpaksjad var 35 år, fikk han sønnen Sjelah.

[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[13]Og etter at han hadde fått Sjelah, levde Arpaksjad enda 403 år og fikk sønner og døtre.

[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

[14]Da Sjelah var 30 år, fikk han sønnen Eber.

[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[15]Og etter at han hadde fått Eber, levde Sjelah enda 403 år og fikk sønner og døtre.

[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

[16]Da Eber var 34 år, fikk han sønnen Peleg.

[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

[17]Og etter at han hadde fått Peleg, levde Eber enda 430 år og fikk sønner og døtre.

[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

[18]Da Peleg var 30 år, fikk han sønnen Re'u.

[19] e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

[19]Og etter at han hadde fått Re'u, levde Peleg enda 209 år og fikk sønner og døtre.

[20] Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

[20]Da Re'u var 32 år, fikk han sønnen Serug.

[21] e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

[21]Og etter at han hadde fått Serug, levde Re'u enda 207 år og fikk sønner og døtre.

[22] Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

[22]Da Serug var 30 år, fikk han sønnen Nahor.

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[23]Og etter at han hadde fått Nahor, levde Serug enda 200 år og fikk sønner og døtre.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.

[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.

[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;

[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!

[24]Da Nahor var 29 år, fikk han sønnen Tarah.

[25]Og etter at han hadde fått Tarah, levde Nahor enda 119 år og fikk sønner og døtre.

[26] Da Tarah var 70 år, fikk han sønnene Abram, Nahor og Haran.

Tarahs slekt

[27]Dette er Tarahs slektshistorie. Tarah fikk sønnene Abram, Nahor og Haran. Og Haran fikk sønnen Lot.

[28] Haran døde hos sin far Tarah, i sitt fedreland Ur i Kaldea.

[29] Abram og Nahor tok seg koner. Abrams kone het Sarai. Nahors kone het Milka og var datter av Haran, far til Milka og Jiska.

[30] Sarai var barnløs, hun kunne ikke få barn.

[31] Tarah tok med seg sønnen Abram og sønnesønnen Lot, Harans sønn, og svigerdatteren Sarai, hans sønn Abrams kone. Sammen forlot de Ur i Kaldea for å dra til Kanaans land. Men da de kom til Harran, slo de seg ned der.

[32]Tarahs levetid ble 205 år. Så døde Tarah i Harran.

1. Mosebok 12

Gud kaller og velsigner Abram

[1] Herren sa til Abram: «Dra bort fra landet ditt og fra slekten din og fra farshuset ditt til det landet som jeg skal vise deg!

[2] Jeg vil gjøre deg til et stort folk. Jeg vil velsigne deg og gjøre navnet ditt stort. Du skal bli til velsignelse.

[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[3] Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, men den som forbanner deg, skal jeg forbanne. I deg skal alle slekter på jorden velsignes.»

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[4]Så dro Abram, slik Herren hadde sagt ham, og Lot dro sammen med ham. Abram var 75 år gammel da han brøt opp fra Harran.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

[5]Og Abram tok med seg sin kone Sarai og sin nevø Lot og alle eiendelene de hadde samlet seg, og folkene de hadde skaffet seg i Harran. De brøt opp for å dra til landet Kanaan. Da de kom til Kanaan,

[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

[6] dro Abram gjennom landet helt til helligstedet Sikem, til More-eika. Den gangen bodde kanaaneerne i landet.

[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

[7] Herren viste seg for Abram og sa: «Jeg vil gi dette landet til din ætt.» Og der bygde Abram et alter for Herren, som hadde vist seg for ham.

[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

[8]Derfra flyttet han opp i fjellandet øst for Betel og slo opp teltet mellom Betel i vest og Ai i øst. Der bygde han et alter for Herren og påkalteHerrens navn.

[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

[9] Siden brøt Abram opp og dro fra sted til sted mot Negev.

Abrão no Egito

Abram og Sarai i Egypt

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[10] Det var hungersnød i landet. Da dro Abram ned til Egypt for å bo der som innflytter, for nøden var stor i landet.

[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;

[11]Da han nærmet seg Egypt, sa han til sin kone Sarai: «Hør på meg: Jeg vet at du er en vakker kvinne.

[12] os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.
[13] Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.
[14] Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.
[15] Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.
[16] Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.
[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.
[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?
[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.
[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.
[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[12]Når egypterne får se deg, kommer de til å si: Dette er hans kone. Så slår de meg i hjel og lar deg leve.
[13] Kan du ikke si at du er søsteren min? Så går det meg godt for din skyld, og jeg får beholde livet takket være deg!»
[14]Da Abram kom til Egypt, så egypterne at kvinnen var svært vakker.
[15]Og faraos stormenn fikk se henne og roste henne for farao. Så ble kvinnen hentet til faraos hus.
[16]Og farao gjorde godt mot Abram for hennes skyld. Han fikk småfe, storfe og esler, slaver og slavekvinner, eselhopper og kameler.
[17]Men Herren lot svære plager ramme farao og hans hus på grunn av Sarai, Abrams kone.
[18]Da kalte farao Abram til seg og sa: «Hva er det du har gjort mot meg? Hvorfor fortalte du meg ikke at hun er din kone?
[19]Hvorfor sa du at hun er din søster, slik at jeg tok henne til kone? Se, her har du din kone! Ta henne og gå!»
[20]Farao påla noen menn å sende ham bort sammen med hans kone og alt han eide.

1. Mosebok 13

[1]Så dro Abram opp fra Egypt til Negev med sin kone og alt han eide. Og Lot var sammen med ham.
[2] Abram var svært rik på buskap og på sølv og gull.

Abram og Lot

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.

[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.

[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.

[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.

[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

[11] Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

[12] Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

[3]Han dro fra sted til sted, fra Negev og helt til Betel, til det stedet der han før hadde hatt teltet sitt, mellom Betel og Ai,

[4] til stedet der han hadde reist et alter første gang. Der påkalte Abram Herrens navn.

[5]Også Lot, som dro sammen med Abram, hadde småfe og storfe og telt.

[6]Men landet kunne ikke fø dem når de bodde sammen. For de eide så mye at de ikke kunne bo sammen.

[7] Så ble det strid mellom dem som gjette buskapen til Abram, og dem som gjette buskapen til Lot. Den gangen bodde kanaaneerne og perisittene i landet.

[8]Da sa Abram til Lot: «Det kan da ikke være strid mellom meg og deg og mellom mine gjetere og dine! Vi er jo slektninger.

[9]Ligger ikke hele landet åpent foran deg? Skill heller lag med meg! Tar du til venstre, drar jeg til høyre. Og tar du til høyre, drar jeg til venstre.»

[10] Lot løftet blikket og så at hele Jordan-sletten var rik på vann. Like til Soar var den som Herrens hage, som landet Egypt. Dette var førHerren hadde lagt Sodoma og Gomorra øde.

[11]Så valgte Lot seg hele Jordan-sletten og dro mot øst. Slik skiltes de fra hverandre.

[12]Abram bosatte seg i landet Kanaan, mens Lot bosatte seg i byene på sletten og flyttet med teltene sine helt til Sodoma.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

[13] Menneskene i Sodoma var onde og syndet grovt mot Herren.

[14]Herren sa til Abram etter at Lot hadde skilt lag med ham: «Løft blikket og se deg omkring fra det stedet der du står, mot nord og sør, mot øst og vest!

[15] For hele det landet du ser, vil jeg gi deg og din ætt for alltid.

[16] Jeg lar din ætt bli som støvet på jorden. Kan noen telle støvet på jorden, skal også din ætt kunne telles.

[17]Stå opp og dra omkring i landet på langs og på tvers! For det er deg jeg vil gi det til.»

[18] Så flyttet Abram omkring med teltene sine. Han kom til Mamres eikelund ved Hebron. Der slo han seg ned og bygde et alter for Herren.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

[1] Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

[2] fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

[3] Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

[4] Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

1. Mosebok 14

Abram seirer over fire konger

[1]I de dager da Amrafel var konge i Sinear, Arjok konge i Ellasar, Kedor-Laomer konge i Elam og Tidal konge over Gojim,

[2]førte de krig mot Bera, kongen i Sodoma, Birsja, kongen i Gomorra, Sjinab, kongen i Adma, Sjemeber, kongen i Sebojim, og mot kongen i Bela, det som nå er Soar.

[3] Alle disse slo seg sammen og dro til Siddim-dalen, det som nå er Saltsjøen.

[4]I tolv år hadde de tjent Kedor-Laomer, men i det trettende året gjorde de opprør.

[5] Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

[5]I det fjortende året kom Kedor-Laomer og de kongene som var med ham, og de slo refaittene ved Asjterot-Karnajim, susittene ved Ham, emittene på Kirjatajim-sletten

[6] e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

[6]og horittene i Se'ir-fjellene helt til El-Paran, som ligger like ved ørkenen.

[7] De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

[7] Så snudde de og kom til Domskilden, det som nå er Kadesj. De la under seg hele området til amalekittene. De slo også amorittene som bodde i Haseson-Tamar.

[8] Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

[8]Kongen i Sodoma dro ut sammen med kongen i Gomorra, kongen i Adma, kongen i Sebojim og kongen i Bela, det som nå er Soar. Og de stilte opp til strid mot dem i Siddim-dalen,

[9] contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

[9]mot Kedor-Laomer, kongen i Elam, Tidal, kongen over Gojim, Amrafel, kongen i Sinear, og Arjok, kongen i Ellasar – fire konger mot fem.

[10] Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

[10]Men i Siddim-dalen var det fullt av jordbekgruver, og da kongene i Sodoma og Gomorra måtte flykte, falt de ned i dem. De som var igjen, flyktet til fjells.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

[11]De fire kongene tok alt av verdi og alt spiselig i Sodoma og Gomorra og dro bort.

Ló é levado cativo

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[12]Og de tok Lot, Abrams brorsønn, og alt det han eide, og dro bort. Han bodde i Sodoma.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

[13]Da kom en som hadde sluppet unna, og fortalte dette til hebreeren Abram. Han holdt til ved eikelunden til amoritten Mamre, bror til Esjkol og Aner. De hadde en pakt med Abram.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia

[14] Da Abram fikk høre at slektningen hans var tatt til fange, mønstret han sine våpenføre menn, 318 menn født i hans hus, og satte etter helt til Dan.

[15]Om natten delte de seg, han og mennene hans. De slo dem og forfulgte dem helt til Hoba, som ligger nord for Damaskus.

[16]Så førte han hele byttet tilbake. Sin slektning Lot og alt han eide, førte han også tilbake, sammen med kvinnene og folket.

Melkisedek velsigner Abram

[17] Etter at han hadde slått Kedor-Laomer og de kongene som var med ham, vendte Abram tilbake. Da dro kongen i Sodoma ut for å møte ham i Slettedalen, det som nå er Kongedalen.

[18] Og Melkisedek, kongen i Salem, kom ut med brød og vin. Han var prest for Gud, Den høyeste.

[19]Han velsignet ham og sa: «Velsignet er Abram av Gud, Den høyeste, han som brakte fram himmel og jord!

[20] Velsignet er Gud, Den høyeste, som har gitt dine motstandere i din hånd!» Så ga Abram ham tiende av alt.

[21]Kongen i Sodoma sa til Abram: «Gi meg folkene, og ta du byttet!"

[22]Men Abram sa til kongen i Sodoma: «Jeg løfter hånden opp mot Herren, mot Gud, Den høyeste, han som brakte fram himmel og jord:

[23]Ikke så mye som en tråd eller en sandalrem vil jeg ta av alt som er ditt. Du

de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

skal ikke kunne si: Jeg har gjort Abram rik.

[24]Jeg vil bare ha igjen for det de unge mennene har spist. Og de mennene som var med meg, Aner, Esjkol og Mamre, må få sin del.»

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.

[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

1. Mosebok 15

Herren slutter pakt med Abram

[1] Etter at dette hadde hendt, kom Herrens ord til Abram i et syn: «Vær ikke redd, Abram! Jeg er ditt skjold. Lønnen din skal bli stor!»

[2]Men Abram svarte: «Herre, min Gud, hva vil du gi meg? Jeg går jo barnløs bort, og Elieser fra Damaskus er arving til mitt hus.»

[3]Og Abram sa: «Du har ikke gitt meg etterkommere. Se, en av husfolkene mine skal arve meg.»

[4]Da kom Herrens ord til ham: «Han skal ikke arve deg, men en av ditt eget kjøtt og blod skal arve deg.»

[5] Så førte han Abram ut og sa til ham: «Se opp mot himmelen og tell stjernene, om du kan telle dem!» Og han sa: «Så tallrik skal ætten din bli.»

[6] Abram trodde Herren, og det ble regnet ham til rettferdighet.

[7] Og han sa til ham: «Jeg er Herren, som førte deg ut fra Ur i Kaldea for å gi deg dette landet i arv.»

[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[17] E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

[18] Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

[8]Abram sa: «Herre, min Gud, hvordan kan jeg vite at jeg skal få det i arv?»

[9] Da svarte han: «Hent meg en treårs kvige, en treårs geit og en treårs vær, en turteldue og en dueunge.”

[10]Abram hentet alt dette til ham, skar dyrene i to og la delene rett overfor hverandre. Men fuglene skar han ikke i to.

[11]Rovfugler slo ned på skrottene, men Abram drev dem tilbake.

[12]Da solen holdt på å gå ned, falt en dyp søvn over Abram. Og se, redsel og stort mørke falt over ham.

[13] Og Gud sa til Abram: «Dette skal du vite: Ætten din skal bo som innflyttere i et land som ikke er deres. De skal være slaver og bli plaget av folket der i fire hundre år.

[14] Men det folket de må slave for, vil jeg også dømme, og deretter skal de dra ut med stort bytte.

[15] Selv skal du gå til dine fedre i fred, du skal bli begravet i høy alder.

[16] I det fjerde slektsleddet skal de vende tilbake hit. For amorittenes syndeskyld har ennå ikke fylt sitt mål.»

[17] Solen gikk ned, og det ble mørkt. Og se, en rykende ovn kom til syne, og en flammende fakkel fór mellom kjøttstykkene.

[18] Den dagen sluttet Herren en pakt med Abram og sa: «Din ætt gir jeg dette landet, fra Egypterelven helt til Storelven, Eufrat,

[19] o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

[20] o heteu, o ferezeu, os refains,

[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

Gênesis 16

Sarai e Agar

[1] Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

[2] disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

[3] Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

[4] Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

[19]landet til kenittene, kenisittene og kadmonittene,

[20]hetittene, perisittene og refaittene,

[21]amorittene, kanaaneerne, girgasjittene og jebusittene.»

1. Mosebok 16

Hagar og Ismael

[1]Sarai, Abrams kone, fødte ham ingen barn. Men hun hadde en egyptisk slavekvinne som het Hagar.

[2] Sarai sa til Abram: «Hør på meg: Herrenhar hindret meg i å føde barn. Gå nå inn til slavekvinnen min! Kanskje får jeg en sønn ved henne.» Og Abram hørte på det Sarai sa.

[3]Og Abrams kone Sarai tok Hagar, den egyptiske slavekvinnen sin, og ga henne til kone for Abram, mannen sin. Abram hadde da bodd ti år i landet Kanaan.

[4]Han gikk inn til Hagar, og hun ble med barn. Men da hun oppdaget at hun var med barn, så hun ned på husfruen sin.

[5] Da sa Sarai til Abram: «Det er din skyld at jeg blir krenket! Jeg ga min slavekvinne i din favn, men da hun oppdaget at hun var med barn, så hun ned på meg. Herrenskal dømme mellom meg og deg!»

[6]Abram sa til Sarai: «Se, slavekvinnen er i din hånd. Gjør hva du vil med henne.» Og Sarai ydmyket henne, så hun rømte fra henne.

[7] Herrens engel fant henne ved en vannkilde i ørkenen, ved kilden på veien til Sjur.

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[8]Han sa: «Hagar, Sarais slavekvinne, hvor kommer du fra, og hvor går du hen?» Hun svarte: «Jeg rømmer fra Sarai, husfruen min.»

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[9]Og Herrens engel sa til henne: «Vend tilbake til husfruen din og la deg ydmyke under hennes hånd!»

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[10] Herrens engel sa: «Stor vil jeg gjøre din ætt, så stor at den ikke kan telles.»

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[11] Så sa Herrens engel til henne: «Se, du er med barn og skal føde en sønn. Du skal gi ham navnet Ismael, for Herren har hørt at du ble ydmyket.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[12]Han skal bli et villesel av et menneske. Hans hånd skal være vendt mot alle og alles hånd mot ham. Rett imot alle sine slektninger skal han slå seg ned.»

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[13] Da satte hun dette navnet på Herren som hadde talt til henne: «Du er en gud som ser meg.» For hun sa: «Har jeg her virkelig sett ham som ser meg?»

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

[14] Derfor kaller man brønnen for Lahai-Ro'i-brønnen. Den ligger mellom Kadesj og Bered.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[15]Og Hagar fødte Abram en sønn. Og Abram ga sønnen som Hagar fødte, navnet Ismael.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

[16]Abram var 86 år gammel da Hagar fødte ham Ismael.

Gênesis 17

1. Mosebok 17

Deus muda o nome de Abrão

Pakten og paktstegnet

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o

[1] Da Abram var 99 år gammel, viste Herren seg for ham og sa til ham: «Jeg er

SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

Gud, Den veldige. Lev for mitt ansikt, vær hel i din ferd!

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

[2] Jeg vil slutte en pakt mellom meg og deg og gjøre deg umåtelig stor.»

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

[3]Da kastet Abram seg ned med ansiktet mot jorden, og Gud sa til ham:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[4]«Se, dette er min pakt med deg: Du skal bli far til en mengde folkeslag.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

[5] Du skal ikke lenger kalles Abram, men Abraham skal navnet ditt være; for jeg gjør deg til far for mange folkeslag.

[6] Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

[6]Jeg vil gjøre deg svært fruktbar, ja, gjøre deg til mange folkeslag. Konger skal gå ut fra deg.

[7] Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

[7]Jeg vil opprette min pakt mellom meg og deg og etterkommerne dine fra slekt til slekt, en evig pakt: Jeg vil være Gud for deg og etterkommerne dine.

[8] Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

[8] Landet du bor i som innflytter, hele Kanaan, vil jeg gi deg og etterkommerne dine til evig eiendom. Og jeg vil være deres Gud.»

Institui-se a circuncisão

[9] Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

[9]Så sa Gud til Abraham: «Du skal holde min pakt, både du og etterkommerne dine, fra slekt til slekt.

[10] Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

[10] Dette er pakten dere skal holde, pakten mellom meg og dere og etterkommerne dine: Alt av hankjønn hos dere skal omskjæres.

[11] Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

[11]Dere skal la forhuden bli omskåret, og det skal være tegnet på pakten mellom meg og dere.

[12] O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas

[12]Hvert guttebarn hos dere skal omskjæres når det er åtte dager gammelt, i slekt etter

gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

[13] Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

[14] O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

slekt, både de som er født i huset, og de som er kjøpt for penger hos fremmede, slike som ikke er av din ætt.

[13]Både de som er født i ditt hus, og de du har kjøpt for penger, skal omskjæres. Slik skal min pakt være en evig pakt på kroppen deres.

[14]Men en uomskåret, en av hankjønn som ikke har fått forhuden omskåret, en slik skal støtes ut fra folket sitt; for han har brutt min pakt.»

Deus muda o nome de Sarai

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[15] Gud sa til Abraham: «Din kone Sarai skal du ikke lenger kalle Sarai. Sara skal hun hete.

[16]Jeg vil velsigne henne og gi deg en sønn med henne også. Jeg vil velsigne henne, og hun skal bli til folkeslag. Konger over mange folk skal komme fra henne.»

[17] Da kastet Abraham seg til jorden og lo. Han sa i sitt hjerte: «Kan en som er hundre år gammel, få barn? Og kan Sara føde, hun som er nitti år gammel?»

[18]Og Abraham sa til Gud: «Måtte Ismael få leve for ditt ansikt!»

[19] Da sa Gud: «Sannelig, din kone Sara skal føde deg en sønn, og du skal gi ham navnet Isak. Jeg vil opprette min pakt med ham, en evig pakt for hans etterkommere.

[20] Jeg har hørt din bønn for Ismael. Se, jeg vil velsigne ham og gjøre ham fruktbar og svært, svært tallrik. Tolv høvdinger skal han bli far til, og jeg vil gjøre ham til et stort folkeslag.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

[24] Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[25] Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[26] Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

[27] E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

[1] Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

[2] Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

[21] Men min pakt vil jeg opprette med Isak, som Sara skal føde deg neste år på denne tiden.»

[22]Så var Gud ferdig med å tale med ham, og han steg opp fra Abraham.

[23]Og Abraham tok sin sønn Ismael og alle som var født i hans hus, og alle som han hadde kjøpt for penger, alt av hankjønn blant husfolket til Abraham, og skar av forhuden deres på den samme dagen, slik Gud hadde sagt til ham.

[24]Abraham var 99 år gammel da forhuden hans ble omskåret.

[25]Og Ismael, hans sønn, var 13 år gammel da han ble omskåret.

[26]Den samme dagen ble både Abraham og Ismael, hans sønn, omskåret.

[27]Og alle mennene i hans hus, både de som var født i huset, og de som var kjøpt hos fremmede, ble omskåret sammen med ham.

1. Mosebok 18

Herren gjester Abraham

[1]Herren viste seg for Abraham i Mamres eikelund en gang han satt i teltåpningen da dagen var på det varmeste.

[2] Han så opp og fikk øye på tre menn som sto foran ham. Da han så dem, sprang han dem i møte fra teltåpningen, bøyde seg til jorden

[3] e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

[3]og sa: «Herre, dersom jeg har funnet nåde for dine øyne, så gå ikke forbi din tjener!

[4] traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

[4]La meg hente litt vann, så dere kan vaske føttene og hvile dere her under treet!

[5] trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

[5]Og la meg hente litt mat, så dere kan styrke dere før dere drar videre, siden dere nå har lagt veien forbi deres tjener.» De svarte: «Ja, gjør som du sier!»

[6] Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

[6] Da skyndte Abraham seg inn i teltet til Sara og sa: «Skynd deg og kna tre sea fint mel og bak brødleiver!»

[7] Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

[7]Selv sprang Abraham bort til storfeet og hentet en fin og god kalv. Den ga han til tjenestegutten, og han skyndte seg å lage den til.

[8] Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

[8]Så tok han rømme og melk og den kalven som gutten hadde gjort i stand, og satte det fram for dem. Og han ble stående hos dem under treet mens de spiste.

[9] Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

[9]Da sa de til ham: «Hvor er Sara, din kone?» Abraham svarte: «Der inne i teltet.»

[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

[10] Han sa: «Jeg kommer tilbake til deg når tiden er inne, og da skal din kone Sara ha en sønn.» Sara hørte det i teltåpningen, som var like bak ham.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

[11] Abraham og Sara var gamle, langt oppe i årene, og Sara hadde det ikke lenger på kvinners vis.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[12] Og Sara lo med seg selv: «Skulle jeg føle lyst, utslitt som jeg er? Og herren min er også gammel.”

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[13]Da sa Herren til Abraham: «Hvorfor ler Sara og sier: Skulle jeg virkelig få barn, gammel som jeg er?

[14] Er det noe som er umulig for Herren? Jeg kommer tilbake til deg når tiden er inne. Da skal Sara ha en sønn.”

[15]Sara nektet: «Jeg lo ikke.» For hun var redd. Men han svarte: «Jo, du lo.»

Abraham ber for Sodoma og Gomorra

[16]Mennene brøt opp derfra og vendte blikket mot Sodoma. Abraham gikk med for å se dem vel av gårde.

[17]Da tenkte Herren: «Skulle jeg skjule for Abraham hva jeg vil gjøre?

[18] Abraham skal jo bli et stort og mektig folk, og i ham skal alle folkeslag på jorden velsignes.

[19]Jeg har utvalgt ham for at han skal pålegge sine sønner og etterkommere å holde seg til Herrens vei og gjøre det som er rett og rettferdig. Da kan Herren la Abraham få det han har lovet ham.»

[20] Og Herren sa: «Høyt er klageropet over Sodoma og Gomorra, for synden der er svært stor.

[21]Klageropet har nådd meg. Nå vil jeg stige ned og se om de virkelig har handlet så ille, og hvis ikke, vil jeg vite det.»

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[22]Så gikk mennene derfra, de tok veien mot Sodoma. Men Abraham ble stående for Herrens ansikt.

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[23]Abraham gikk nærmere og sa: «Vil du virkelig rive bort de rettferdige sammen med de urettferdige?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[24]Kanskje finnes det femti rettferdige i byen. Vil du likevel rive dem bort? Vil du ikke bære over med stedet på grunn av de femti rettferdige som er der?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[25] Det ligner ikke deg å gjøre noe slikt, å la rettferdige dø sammen med urettferdige! Skal det gå den rettferdige på samme måte som den urettferdige? Det ligner ikke deg! Må ikke hele jordens dommer gjøre det som rett er?»

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

[26]Da sa Herren: «Finner jeg femti rettferdige i Sodoma, vil jeg bære over med hele stedet for deres skyld.»

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[27]Til det svarte Abraham: «Se, jeg har dristet meg til å tale til Herren, jeg som er støv og aske.

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

[28]Kanskje mangler det fem på de femti rettferdige. Vil du ødelegge hele byen på grunn av disse fem?» Han svarte: «Jeg skal ikke ødelegge den hvis jeg finner førtifem der.»

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[29]Abraham fortsatte å tale til ham: «Kanskje finnes det førti der», sa han. Han svarte: «Jeg skal ikke gjøre det for de førtis skyld.»

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta?

[30]Da sa Abraham: «Herren må ikke bli harm om jeg taler! Kanskje finnes det

Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como

tretti der.» Han svarte: «Jeg skal ikke gjøre det hvis jeg finner tretti der.»

[31]Abraham sa: «Se, jeg har dristet meg til å tale til Herren. Kanskje finnes det tjue der.» Han svarte: «Jeg skal ikke ødelegge den for de tjues skyld.»

[32]Da sa Abraham: «Herren må ikke bli harm om jeg taler en eneste gang til! Kanskje finnes det ti der.» Han svarte: «Jeg skal ikke ødelegge den for de tis skyld.»

[33]Da Herren var ferdig med å tale til Abraham, gikk han. Og Abraham vendte hjem.

1. Mosebok 19

Sodoma og Gomorra blir ødelagt

[1] De to englene kom til Sodoma om kvelden mens Lot satt i byporten. Da Lot fikk se dem, reiste han seg og gikk dem i møte, bøyde ansiktet til jorden

[2]og sa: «Hør, mine herrer! Ta inn i huset til deres tjener for natten. Der kan dere vaske føttene, og i morgen kan dere stå tidlig opp og dra videre.» De svarte: «Nei, vi overnatter ute på torget.»

[3]Men han ba dem så inntrengende at de tok inn hos ham. Og da de kom inn i huset, laget han til et festmåltid for dem. Han bakte usyret brød, og de spiste.

[4]Men før de hadde lagt seg, kom alle mennene i Sodoma, både unge og gamle, fra alle kanter av byen og omringet huset.

os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

[12] Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

[13] pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

[5] De ropte på Lot og sa til ham: «Hvor er de mennene som kom til deg i natt? Før dem ut til oss! Vi vil ha vår vilje med dem!»

[6]Da gikk Lot ut til dem i døråpningen, stengte døren etter seg

[7]og sa: «Brødre, gjør ikke en slik ugjerning!

[8]Hør nå! Jeg har to døtre som ikke har vært sammen med noen mann. La meg føre dem ut til dere, så kan dere gjøre med dem som dere vil. Men mot disse mennene må dere ikke gjøre noe, for de har funnet ly under mitt tak.»

[9]Men de ropte: «Flytt deg!» Og de sa: «Her kommer det en innflytter for å bo hos oss, og så vil han gjøre seg til dommer! Nå skal vi gjøre verre ugjerninger mot deg enn mot dem.» De trengte seg voldsomt inn på mannen Lot og holdt på å slå inn døren.

[10]Da strakte de to mennene ut hånden, tok Lot inn til seg i huset og stengte døren.

[11] Mennene som var utenfor huset, både små og store, slo de med blindhet. De strevde forgjeves for å finne døren.

[12]Da sa mennene til Lot: «Har du ellers noen her, en svigersønn, sønner eller døtre eller andre som tilhører deg i byen, så før dem bort herfra.

[13] For nå skal vi ødelegge dette stedet. Klageropet for Herrens ansikt er blitt så stort at Herren har sendt oss for å ødelegge byen.»

[14] Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

[15] Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado

[14]Da gikk Lot ut og snakket med svigersønnene sine, de som skulle ha døtrene hans. Han sa: «Skynd dere bort fra dette stedet! For nå vil Herren ødelegge byen!» Men svigersønnene trodde at han holdt dem for narr.

[15] Da det grydde av dag, skyndte englene på Lot og sa: «Dra av sted! Ta med deg din kone og de to døtrene dine som er her, så du ikke blir revet bort når byen straffes!»

[16]Men da han nølte, tok mennene ham og hans kone og de to døtrene i hånden, for Herren hadde omsorg for ham. De førte ham bort og brakte ham i sikkerhet utenfor byen.

[17]Da de hadde ført dem ut, sa en av mennene: «Flykt for livet! Se deg ikke tilbake, og stans ikke noe sted på sletten. Flykt til fjells så du ikke blir revet bort.»

[18]Men Lot svarte dem: «Å nei, herre!

[19]Se, din tjener har funnet nåde for dine øyne. Du har vist stor godhet mot meg og berget livet mitt. Men jeg kan ikke flykte til fjells. For da kunne ulykken ramme meg, så jeg døde.

[20]Se, den byen der er så nær at jeg kan flykte dit, og den er så liten. La meg få rømme dit, så jeg kan berge livet! Byen er jo så liten."

[21]Da sa han til ham: «Ja, jeg gjør som du vil også når det gjelder dette. Den byen du nevner, skal jeg ikke ødelegge.

[22] Skynd deg, flykt dit! For jeg kan ikke gjøre noe før du er kommet dit.» – Derfor heter byen Soar.

lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

[23]Da solen gikk opp over landet, kom Lot fram til Soar.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[24] Da lotHerren svovel og ild regne over Sodoma og Gomorra – ned fra Herren, fra himmelen.

[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[25]Han ødela disse byene, hele sletten, alle som bodde i byene, og alt som vokste på marken.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[26] Men Lots kone så seg tilbake. Da ble hun til en saltstøtte.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

[27]Tidlig neste morgen skyndte Abraham seg til det stedet hvor han hadde stått for Herrens ansikt.

[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

[28]Da han så ut over Sodoma og Gomorra og hele slettelandet, fikk han se at det steg røyk opp fra landet, som røyken fra en smelteovn.

[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

[29]Den gangen Gud ødela byene på sletten, husket han på Abraham. Gud hentet Lot rett ut av ødeleggelsene som han sendte over de byene Lot hadde bodd i.

A origem dos moabitas e dos amonitas

Lots døtre

[30] Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

[30]Lot dro opp fra Soar og bosatte seg i fjellandet sammen med de to døtrene sine, for han var redd for å bo i Soar. Han bodde i en hule, han og de to døtrene.

[31] Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

[31]Den eldste datteren sa til den yngste: «Faren vår er gammel, og det finnes ikke en mann her i landet som kan gå inn til oss på vanlig måte.

[32] Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

[32] Kom, la oss skjenke vin til far og ligge med ham, så vi kan holde liv i fars ætt!»

[33] Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[34] No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

[35] De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[36] E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

[37] A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

[38] A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

[33]Og de skjenket vin til faren sin samme natt, og den eldste gikk inn og lå med faren sin. Han merket ikke at hun la seg, og ikke at hun sto opp.

[34]Dagen etter sa den eldste til den yngste: «Hør nå, i natt lå jeg med far. La oss skjenke vin til ham i natt også. Så går du inn og ligger med ham, så vi kan holde liv i ætten etter faren vår.»

[35]Også den natten skjenket de vin til faren, og den yngste sto opp og lå med ham. Han merket ikke at hun la seg, og ikke at hun sto opp.

[36]Nå skulle begge døtrene til Lot ha barn med faren sin.

[37] Den eldste fødte en sønn og ga ham navnet Moab. Han er stamfar til moabittene, som finnes den dag i dag.

[38] Også den yngste fødte en sønn og ga ham navnet Ben-Ammi. Han er stamfar til ammonittene, som finnes den dag i dag.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

[1] Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

[2] Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

[3] Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser

1. Mosebok 20

Abraham og Sara i Gerar

[1] Abraham dro videre derfra til Negev og slo seg ned mellom Kadesj og Sjur. Siden bodde han som innflytter i Gerar.

[2] Abraham sa om sin kone Sara: «Hun er søsteren min.» Da sendte Abimelek, kongen i Gerar, bud og hentet Sara.

[3] Men Gud kom til Abimelek i en drøm om natten og sa til ham: «Nå skal du dø på

punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

[4] Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

[5] Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

grunn av den kvinnen du har tatt, for hun er en annen manns kone.»

[4]Men Abimelek hadde ikke vært nær henne, og han svarte: «Herre, vil du virkelig drepe rettferdige folk?

[5]Han sa jo til meg: Hun er søsteren min. Og selv har hun også sagt: Han er broren min. I god tro og med rene hender har jeg gjort dette.»

[6]Da sa Gud til ham i drømmen: «Også jeg vet at du har gjort dette i god tro. Det er også jeg som har hindret deg i å synde mot meg. Derfor lot jeg deg ikke røre henne.

[7] La nå mannen få sin kone tilbake, for han er en profet. Han kan be for deg, så du får leve. Men gjør du det ikke, skal du vite at du må dø, både du og alle dine.»

[8]Abimelek sto tidlig opp neste morgen, kalte til seg alle tjenerne sine og fortalte dem alt dette. Da ble mennene svært redde.

[9]Så kalte Abimelek til seg Abraham og sa til ham: «Hva har du gjort mot oss? Og hvilken synd har jeg gjort mot deg, siden du har brakt så stor synd over meg og mitt rike? Gjerninger som ingen bør gjøre, har du gjort mot meg.»

[10]Og Abimelek sa til Abraham: «Hva mente du med å gjøre dette?»

[11]Abraham svarte: «Jeg tenkte: Det er sikkert ingen gudsfrykt på dette stedet. De kommer til å drepe meg på grunn av min kone.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.
[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;
[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.
[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

[12]Dessuten er det sant at hun er søsteren min. Hun er datter av min far, men ikke av min mor, og hun ble min kone.
[13]Den gangen Gud lot meg vandre omkring langt fra min fars hus, sa jeg til henne: Slik skal du vise din kjærlighet mot meg: Overalt hvor vi kommer, skal du si at jeg er broren din.»
[14]Da tok Abimelek både småfe og storfe og tjenere og tjenestekvinner og ga til Abraham, og lot ham få sin kone Sara tilbake.

[15]Og Abimelek sa: «Her ligger landet mitt åpent foran deg. Slå deg ned der du vil!»

[16] Og til Sara sa han: «Her gir jeg tusen sjekel sølv til broren din. Dette skal være som et slør for øynene på alle du er sammen med. Dermed får du full oppreisning.»
[17]Abraham ba til Gud, og Gud helbredet Abimelek og hans kone og hans slavekvinner, så de kunne føde barn.

[18] For Herren hadde stengt hvert morsliv i Abimeleks hus på grunn av Sara, Abrahams kone.

1. Mosebok 21

Isak blir født

[1] Herren tok seg av Sara slik han hadde sagt. Det han hadde lovet, gjorde Herren for Sara.
[2]Sara ble med barn og fødte Abraham en sønn på hans gamle dager, ved den tid Gud hadde sagt ham.

[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.
[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.
[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.
[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.

[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.
[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

[10] disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

[11] Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.
[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.
[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.
[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de

[3] Abraham ga sin nyfødte sønn, som Sara hadde født ham, navnet Isak.
[4] Og Abraham omskar sin sønn Isak da han var åtte dager gammel, slik Gud hadde pålagt ham.
[5]Abraham var hundre år gammel da han fikk Isak, sønnen sin.
[6] Da sa Sara: «Gud har fått meg til å le. Og alle som hører dette, kommer til å le med meg.»
[7]Og hun sa: «Hvem kunne sagt til Abraham at Sara skulle amme barn! Men nå har jeg født ham en sønn på hans gamle dager.»

Hagar og Ismael

[8]Barnet vokste og ble avvent. Abraham holdt et stort festmåltid den dagen Isak ble avvent.
[9] Men Sara så at den sønnen som Hagar fra Egypt hadde født til Abraham, lekte og lo.
[10]Da sa hun til Abraham: «Driv bort denne slavekvinnen og sønnen hennes! For denne slavekvinnens sønn skal ikke arve sammen med Isak, sønnen min.»
[11]Abraham tok dette svært tungt, for det gjaldt sønnen hans.
[12] Men Gud sa til Abraham: «Ikke ta det så tungt, dette som hendte med gutten og tjenestekvinnen din. Du skal høre på alt det Sara sier til deg. For gjennom Isak skal du få en ætt som skal kalles din.
[13] Men slavekvinnens sønn vil jeg også gjøre til et folkeslag, for han er ditt barn.»
[14] Abraham sto tidlig opp neste morgen, tok brød og en skinnsekk med vann og la

água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.

det på Hagars skuldre, og han sendte henne fra seg sammen med barnet. Hun gikk seg vill i ørkenen ved Beer-Sjeba.

15 Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

15Da vannet i skinnsekken tok slutt, la hun barnet fra seg under en av buskene.

16 e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

16 Så gikk hun og satte seg omtrent et bueskudd lenger borte. For hun tenkte: «Jeg kan ikke se på at barnet dør.» Mens hun satt der, begynte hun å gråte høyt.

17 Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

17 Gud hørte guttens stemme. Og Guds engel ropte til Hagar fra himmelen og sa til henne: «Hva er det med deg, Hagar? Vær ikke redd! For Gud har hørt guttens stemme der han ligger.

18 Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

18Reis deg, løft gutten opp og hold ham fast i hånden! For jeg vil gjøre ham til et stort folkeslag."

19 Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

19Så åpnet Gud øynene hennes, og hun fikk se en brønn med vann. Hun gikk og fylte skinnsekken med vann og lot gutten drikke.

20 Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

20Gud var med gutten, og han vokste opp. Han bodde i ørkenen og ble bueskytter.

21 habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

21Han bodde i Paran-ørkenen, og hans mor tok en kone til ham fra Egypt.

Abraão faz aliança com Abimeleque

Abrahams pakt med Abimelek

22 Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

22 På den tiden sa Abimelek og Pikol, hærføreren hans, til Abraham: «Gud er med deg i alt du gjør.

23 agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com

23Sverg nå ved Gud på at du aldri vil bedra meg eller barna og etterkommerne mine! Som jeg har vist godhet mot deg, skal du

a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.

[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

Gênesis 22

vise godhet mot meg og det landet du har fått bo i som innflytter."

[24]Abraham svarte: «Ja, jeg sverger.»

[25]Abraham kom med anklager mot Abimelek på grunn av en brønn som Abimeleks tjenere hadde tatt.

[26]Men Abimelek sa: «Jeg vet ikke hvem som har gjort dette. Du har ikke fortalt meg om det, og jeg har heller ikke hørt om det før i dag.»

[27] Da tok Abraham småfe og storfe og ga Abimelek, og de sluttet en pakt med hverandre.

[28]Men Abraham stilte sju hunnlam for seg selv.

[29]Da sa Abimelek til ham: «Hvorfor har du stilt disse sju lammene for seg selv?»

[30]Han svarte: «Disse sju lammene skal du ta imot av meg som bevis på at jeg har gravd denne brønnen.»

[31] Derfor ble stedet kalt Beer-Sjeba. For der sverget de begge en ed.

[32]Slik sluttet de en pakt i Beer-Sjeba. Så dro de av sted, Abimelek og Pikol, hærføreren hans, og de vendte tilbake til filisternes land.

[33]Abraham plantet en tamarisk i Beer-Sjeba, og der påkalte han Herrens navn, Den evige Gud.

[34]Abraham ble boende som innflytter i filisternes land i lang tid.

1. Mosebok 22

Deus prova Abraão

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!

[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.

[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

[9] Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar,

Gud setter Abraham på prøve

[1]En tid etter at dette hadde hendt, satte Gud Abraham på prøve. Han sa til ham: «Abraham!» Og han svarte: «Ja, her er jeg.»

[2] Da sa han: «Ta din sønn, den eneste, Isak, han du elsker, og dra til landet Moria! Der skal du ofre ham som brennoffer på et av fjellene. Jeg skal fortelle deg hvilket.»

[3]Og Abraham sto tidlig opp neste morgen, lesset på eselet sitt og tok med seg to av tjenesteguttene sine og Isak, sønnen sin. Han kløvde ved til brennofferet, og så ga han seg i vei til det stedet Gud hadde sagt ham.

[4]Den tredje dagen så Abraham opp og fikk øye på stedet i det fjerne.

[5]Da sa Abraham til tjenesteguttene: «Slå dere til her med eselet. Jeg og gutten vil gå bort dit og tilbe, og så kommer vi tilbake til dere.»

[6]Abraham tok offerveden og la den på Isak, sønnen sin. Selv tok han ilden og kniven i hånden, og så gikk de sammen, de to.

[7]Da sa Isak til sin far Abraham: «Du far!» Og han svarte: «Ja, sønnen min.» Han sa: «Se, her er ilden og veden, men hvor er brennofferlammet?»

[8]Abraham svarte: «Gud vil selv se seg ut et brennofferlam, sønnen min.» Og så gikk de sammen, de to.

[9]Da de kom til det stedet Gud hadde sagt, bygde Abraham et alter der og la veden til

sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

[10] e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

[11] Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[12] Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

[13] Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

[14] E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

[15] Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

[16] e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

[17] que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

rette. Så bandt han Isak, sønnen sin, og la ham på alteret, oppå veden.

[10] Og Abraham rakte ut hånden og tok kniven for å slakte sønnen sin.

[11]Men Herrens engel ropte til ham fra himmelen og sa: «Abraham, Abraham!» Og han svarte: «Ja, her er jeg!»

[12] Han sa: «Legg ikke hånd på gutten og gjør ham ikke noe! For nå vet jeg at du frykter Gud, siden du ikke har spart din eneste sønn for meg.»

[13]Da Abraham så opp, fikk han øye på en vær som hang fast etter hornene i et kratt like bak ham. Abraham gikk bort, tok væren og ofret den som brennoffer i stedet for sønnen sin.

[14]Abraham kalte dette stedet «Herren ser». Den dag i dag blir det sagt: «På fjellet hvor Herren lar seg se.»

[15]Da ropte Herrens engel til Abraham fra himmelen for andre gang

[16]og sa: «Jeg sverger ved meg selv, sier Herren: Fordi du gjorde dette og ikke sparte din eneste sønn,

[17] vil jeg velsigne deg rikt og gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen og som sanden på havets strand. Din ætt skal innta fiendens porter.

[18]Ved din ætt skal alle folkeslag på jorden velsigne seg fordi du hørte på meg.»

[19]Så gikk Abraham tilbake til tjenesteguttene sine. De dro av sted

sammen med ham til Beer-Sjeba. Og Abraham ble boende i Beer-Sjeba.

Descendência de Naor

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

Nahors slekt

[20] En tid etter at dette hadde hendt, ble det meldt Abraham: Se, Milka har også født sønner til din bror Nahor:

[21]Us, den førstefødte, og Bus, hans bror, og Kemuel, far til Aram,

[22]Kesed, Haso, Pildasj, Jidlaf og Betuel.

[23] Betuel ble far til Rebekka. Disse åtte fødte Milka til Nahor, Abrahams bror.

[24]Hans medhustru, som het Re'uma, fødte også barn: Tebah, Gaham, Tahasj og Maaka.

Gênesis 23

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

1. Mosebok 23

Abraham kjøper gravsted ved Hebron

[1]Sara ble 127 år gammel; så lenge levde hun.

[2]Sara døde i Kirjat-Arba, det er Hebron i Kanaan, og Abraham kom for å sørge og gråte over henne.

[3]Så reiste han seg, gikk bort fra den døde og sa til hetittene:

[4] «Jeg er innflytter og fremmed blant dere. La meg få kjøpe et jordstykke hos dere til gravsted, så jeg kan bære ut henne som er død, og gravlegge henne."

[5]Hetittene svarte Abraham:

[6]«Hør på oss, herre! Du er en Guds høvding blant oss. Legg den døde i det beste av gravstedene våre. Ingen av oss skal nekte deg sitt eget gravsted når du skal gravlegge den døde.»

[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

[7]Da reiste Abraham seg og bøyde seg for hetittene, folket i landet.

[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

[8]Han sa til dem: «Er det deres vilje at jeg bærer ut henne som er død, og gravlegger henne, så hør på meg! Legg inn et godt ord for meg hos Efron, sønn av Sohar,

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

[9]så han lar meg få Makpela-hulen, som han eier og som ligger i utkanten av marken hans. Han skal få full pris om han lar meg kjøpe jordstykket til gravsted hos dere.»

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

[10] Nå satt Efron der blant hetittene, og han svarte Abraham så alle hetittene som var kommet til byporten, hørte det.

[11] De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

[11]«Nei, herre, hør på meg!» sa han. «Jeg gir deg marken, og hulen som er der, gir jeg deg også. For øynene på folket mitt gir jeg det til deg. Gravlegg du den døde!»

[12] Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

[12]Da bøyde Abraham seg for folket i landet

[13] e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

[13]og sa til Efron så folket hørte det: «Bare du ville høre på meg! Ta imot pengene jeg vil gi deg for marken! Så kan jeg gravlegge den døde der.»

[14] Respondeu-lhe Efrom:

[14]Efron svarte Abraham:

[15] Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

[15] «Herre, hør på meg! Et jordstykke som er verdt 400 sjekel sølv, hva er det mellom deg og meg? Gravlegg du den døde!»

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos

[16] Abraham skjønte hva Efron mente, og veide opp til ham det sølvet han hadde

siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

nevnt for hetittene, 400 sjekel av det slaget de bruker i handel.

[17]Det ble stadfestet at Efrons mark, som ligger ved Makpela, øst for Mamre, både jordet og hulen og alle trærne på jordet, så langt det rakk,

[18]skulle tilhøre Abraham som hans eiendom. Dette skjedde for øynene på alle hetittene som var kommet til byporten.

[19] Etter dette gravla Abraham Sara, sin kone, i hulen på Makpela-marken øst for Mamre, det er Hebron, i Kanaan.

[20]Slik ble det stadfestet at marken og hulen der skulle tilhøre Abraham som gravsted, kjøpt fra hetittene.

1. Mosebok 24

Isak får Rebekka til kone

[1]Abraham var nå gammel og langt oppe i årene, og Herren hadde velsignet ham på alle måter.

[2] Da sa Abraham til den eldste tjeneren i huset, han som styrte over alt han eide: «Legg hånden din i fanget mitt,

[3] så vil jeg ta deg i ed ved Herren, himmelens og jordens Gud, på at du ikke skal ta en kone til sønnen min blant døtrene til kanaaneerne som bor omkring meg,

[4] men at du skal dra til mitt land og min slekt for å hente en kone til Isak, sønnen min.»

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[5]Tjeneren sa til ham: «Kanskje kvinnen ikke vil følge med meg hit til dette landet. Skal jeg da ta med sønnen din tilbake til det landet som du dro ut fra?»

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[6]Abraham svarte: «Pass på at du aldri fører sønnen min dit igjen!

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

[7] Herren, himmelens Gud, tok meg bort fra farshuset og fedrelandet mitt, og han talte til meg og sverget på å gi dette landet til min ætt. Han skal sende sin engel foran deg så du kan hente en kone til sønnen min derfra.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.

[8]Men vil ikke kvinnen følge deg, skal du være løst fra eden. Ta bare ikke sønnen min tilbake dit!»

[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[9]Da la tjeneren hånden i fanget til Abraham, herren sin, og lovet ham dette med ed.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[10] Så tok tjeneren ti av kamelene til herren sin og dro av sted med alle slags kostbare saker. Han dro til arameerlandet mellom elvene, til Nahors by.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[11] Han lot kamelene legge seg ned ved en brønn utenfor byen. Det var i kveldingen, på den tiden kvinnene pleier å gå ut for å hente vann.

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!

[12]Så sa han: «Herre, du som er Gud for min herre Abraham, la det lykkes for meg i dag, og vis godhet mot min herre, Abraham!

[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;

[13]Se, her står jeg ved vannkilden mens døtrene fra byen kommer for å dra opp vann.

[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de

[14]La det gå slik at når jeg sier til en jente: Rekk meg krukken din så jeg kan drikke, og hun svarer: Bare drikk, du, og

beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

kamelene dine vil jeg også gi å drikke, da er det henne du har valgt ut for din tjener Isak. Slik skal jeg vite at du har vist godhet mot herren min.»

O encontro de Rebeca

[15] Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

[15] Og se, før han var ferdig med å be, kom Rebekka, datteren til Betuel, sønn av Milka, som var gift med Nahor, Abrahams bror. Hun kom ut med krukken sin på skulderen.

[16] A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

[16]Jenta var meget vakker, en jomfru som ingen mann hadde vært nær. Hun gikk ned til kilden, fylte krukken og kom opp igjen.

[17] Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

[17]Da løp tjeneren imot henne og sa: «La meg få drikke litt vann fra krukken din!»

[18] Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

[18]Hun svarte: «Drikk, herre!» Straks løftet hun krukken ned på armen og ga ham å drikke.

[19] Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

[19]Hun lot ham drikke ferdig, og så sa hun: «Jeg vil dra opp vann til kamelene dine også, helt til de har drukket seg utørste.»

[20] E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

[20]Hun skyndte seg å tømme krukken i vanntrauet. Så løp hun til brønnen igjen for å dra opp vann. Og hun dro opp vann til alle kamelene hans.

[21] O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

[21]Mannen så på henne i taushet. Nå skulle han få vite omHerren hadde latt reisen lykkes for ham eller ikke.

[22] Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

[22] Da kamelene var ferdige med å drikke, tok mannen fram en gullring til henne, den veide en halv sjekel, og to armbånd av gull, de veide ti sjekel.

[23] e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

[24] Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

[25] E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

[26] Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

[27] E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

[28] E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

[29] Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

[30] Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

[31] E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

[32] Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

[23]Så sa han: «Fortell meg nå hvem du er datter til! Er det husrom hos faren din, så vi kan overnatte der?»

[24]Hun svarte: «Jeg er datter til Betuel, sønn av Milka og Nahor.

[25]Vi har rikelig av både halm og fôr», sa hun, «husrom til overnatting har vi også.»

[26]Da bøyde mannen seg til jorden og tilba Herren.

[27]Han sa: «Velsignet er Herren, som er Gud for min herre Abraham! Han har aldri sluttet å vise godhet og trofasthet mot min herre. På veien har Herren ført meg til huset der min herres slektninger bor.»

[28]Jenta sprang hjem og fortalte sin mors familie hva som hadde hendt.

[29]Rebekka hadde en bror som het Laban. Han sprang ut til mannen ved kilden.

[30]Da han så ringen og armbåndene på søsterens hender og hørte henne fortelle hva mannen hadde sagt, dro han ut til mannen, som ennå sto hos kamelene ved kilden.

[31]Laban sa: «Kom, du som er velsignet avHerren! Hvorfor står du her ute? Jeg har gjort huset i stand og gjort plass for kamelene.»

[32]Da kom mannen inn i huset og lesset av kamelene. Han fikk halm og fôr til dyrene, og vann så han og de som var med ham, kunne vaske føttene.

[33] Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

[34] Então, disse: Sou servo de Abraão.

[35] O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

[36] Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

[37] E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

[38] porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

[39] Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

[40] Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

[41] Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

[42] Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

[43] eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu

[33]Men da de satte fram mat for ham, sa han: «Nei, jeg vil ikke spise før jeg har sagt det jeg har å si.» «Fortell!» svarte de.

[34]Da sa han: Jeg er Abrahams tjener.

[35]Herren har velsignet min herre rikt, så han er blitt en stor mann. Han har gitt ham småfe og storfe, sølv og gull, slaver og slavekvinner, kameler og esler.

[36]Og Sara, min herres kone, har født ham en sønn på sine gamle dager. Han har gitt sønnen alt han eier.

[37]Nå har herren min tatt meg i ed og sagt: «Du skal ikke ta en kone til sønnen min blant døtrene til kanaaneerne i landet der jeg bor.

[38]Men du skal dra til mitt farshus og min slekt for å hente en kone til sønnen min.»

[39]Da sa jeg til herren min: «Men kanskje kvinnen ikke vil følge med meg?»

[40] Men han svarte: «For Herrens ansikt har jeg levd. Han skal sende sin engel sammen med deg og la reisen din lykkes, slik at du kan hente en kone til sønnen min fra min slekt og mitt farshus.

[41]Men du skal være løst fra eden til meg hvis du kommer til min slekt og de ikke vil gi henne til deg. Da er du løst fra eden.»

[42]I dag, da jeg kom til kilden, sa jeg: «Herre, du som er Gud for min herre Abraham, la denne reisen min lykkes!

[43]Se, her står jeg ved vannkilden. La det gå slik at når det kommer en ung jente ut for

disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

[44] e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

å dra opp vann, og jeg sier til henne: La meg få drikke litt vann av krukken din!

[44]og hun svarer: Bare drikk, du, og jeg skal dra opp vann til kamelene dine også, da er hun den kvinnen som Herren har valgt ut til min herres sønn.»

[45]Og se, før jeg var ferdig med å be i mitt hjerte, kom Rebekka med krukken på skulderen. Hun gikk ned til kilden og dro opp vann. Da sa jeg til henne: «La meg få drikke!»

[46]Straks løftet hun krukken ned og sa: «Bare drikk, du, og kamelene dine vil jeg også gi å drikke.» Jeg drakk, og hun ga også kamelene å drikke.

[47]«Hvem er du datter til?» spurte jeg henne. Hun svarte: «Jeg er datter til Betuel, sønn av Nahor og Milka.» Da satte jeg ringen i nesen hennes og la armbåndene rundt håndleddene.

[48]Så bøyde jeg meg til jorden og tilba Herren. Jeg velsignet Herren, som er Gud for min herre Abraham. For han hadde ført meg på rett vei, så jeg kunne ta en jente av slekten til min herres bror som kone til sønnen hans.

[49]Vil dere nå vise godhet og troskap mot herren min, så fortell meg det! Og vil dere ikke, så fortell meg det også, slik at jeg kan vite om veien går til høyre eller til venstre.

[50]Da svarte Laban og Betuel: «Dette kommer fra Herren. Vi kan ikke si noe, verken for eller mot.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

[51]Se, her står Rebekka foran deg. Ta henne med! Hun skal bli kone for sønnen til herren din, slik Herren har sagt!"

O casamento de Isaque e Rebeca

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[52]Da Abrahams tjener hørte det, bøyde han seg til jorden for Herren.

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[53]Så tok han fram klær og smykker av sølv og gull og ga dem til Rebekka. Han hadde også kostbare gaver til broren og moren.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

[54]Siden spiste og drakk de, han og mennene som var med ham, og de ble der natten over. Da de sto opp neste morgen, sa han: «La meg få dra tilbake til herren min!»

[55] Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

[55]Men broren og moren hennes sa: «La jenta bli hos oss en ti dagers tid! Så kan du dra.»

[56] Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

[56]Da svarte han: «Hold meg ikke tilbake nå nårHerren har latt reisen lykkes for meg! La meg få dra hjem til herren min!"

[57] Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

[57]De sa: «La oss rope på jenta og spørre henne selv.»

[58] Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

[58]Så ropte de på Rebekka og sa til henne: «Vil du reise med denne mannen?» Hun svarte: «Ja, jeg vil reise.»

[59] Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

[59]Så sendte de sin søster Rebekka og fostermoren hennes av sted sammen med Abrahams tjener og mennene hans.

[60] Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

[60] De velsignet Rebekka og sa til henne: «Måtte du, vår søster, bli til tusen ganger ti tusen! Måtte din ætt innta fiendens porter!»

[61] Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram

[61]Så steg Rebekka og tjenestejentene hennes opp på kamelene og fulgte

o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

62 Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

63 Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

64 Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

65 e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

66 O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.

67 Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura

1 Crônicas 1.32,33

1 Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.

2 Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

3 Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

4 Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

5 Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

6 Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida,

tjeneren. Han tok Rebekka med seg og dro av sted.

62 Isak, som holdt til i Negev, kom nå fra Lahai-Ro'i-brønnen.

63Ved kveldstid tok han en tur ut på marken. Han så opp, og der fikk han se noen kameler som nærmet seg.

64Da Rebekka så opp og fikk øye på Isak, steg hun raskt ned fra kamelen.

65Hun spurte tjeneren: «Hvem er den mannen som kommer imot oss borte på marken?» Tjeneren svarte: «Det er herren min.» Da tok hun sløret og dekket seg til.

66Tjeneren fortalte nå Isak alt han hadde gjort.

67Så førte Isak Rebekka inn i teltet som hadde tilhørt Sara, moren hans. Han tok Rebekka til kone, og han elsket henne. Slik fant Isak trøst i sorgen over moren.

1. Mosebok 25

Abrahams siste leveår

1Abraham tok seg igjen en kone; hun het Ketura.

2 Hun fødte ham Simran, Joksjan, Medan, Midjan, Jisjbak og Sjuah.

3Joksjan fikk Saba og Dedan, og Dedans sønner var asjurerne, letusjerne og le'ummerne.

4Midjans sønner var Efa, Efer, Henok, Abida og Eldaa. Alle disse var etterkommere av Ketura.

5Abraham ga alt han eide, til Isak.

6Han ga gaver til sønnene han hadde med medhustruene sine. Og mens han ennå

os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

[10] o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

[11] Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

[12] São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

[13] E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

[14] Misma, Dumá, Massá,

[15] Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

[16] São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

[17] E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

levde, sendte han dem bort fra Isak, sønnen sin, til et land i øst.

[7]Dette er Abrahams levealder: Han ble 175 år gammel.

[8]Så utåndet han. Abraham døde i høy alder, gammel og mett av dager, og han ble forent med sitt folk.

[9] Isak og Ismael, sønnene hans, gravla ham i Makpela-hulen, på marken til hetitten Efron, sønn av Sohar, øst for Mamre,

[10]den marken som Abraham hadde kjøpt av hetittene. Der ble Abraham gravlagt sammen med Sara, sin kone.

[11] Etter at Abraham var død, velsignet Gud Isak, sønnen hans. Isak ble boende ved Lahai-Ro'i-brønnen.

Ismaels slekt

[12] Dette er slektshistorien til Ismael, Abrahams sønn, som Hagar fra Egypt, Saras slavekvinne, fødte ham.

[13]Dette er navnene på Ismaels sønner, navnene som er i slektshistoriene deres: Nebajot, Ismaels førstefødte, Kedar, Adbeel og Mibsam,

[14]Misjma, Duma og Massa,

[15]Hadad, Tema, Jetur, Nafisj og Kedma.

[16]Dette var Ismaels sønner; dette er navnene deres der de bor i landsbyene og leirene sine, tolv høvdinger, hver for sin klan.

[17]Ismael ble 137 år gammel. Så utåndet han; han døde og ble forent med sitt folk.

[18] Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

[19] São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

[20] era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

[21] Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

[22] Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

[23] Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

[24] Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

[25] Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

[26] Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

[18] Ismaelittene bosatte seg fra Havila til Sjur, som ligger øst for Egypt i retning Assur. De slo seg ned midt imot alle sine brødre.

Jakob og Esau

[19]Dette er slektshistorien til Isak, Abrahams sønn. Abraham fikk sønnen Isak.

[20] Isak var førti år gammel da han tok Rebekka til kone. Hun var datter av arameeren Betuel fra Paddan-Aram og søster til arameeren Laban.

[21] Isak ba til Herren for sin kone, for hun var barnløs. Herrenbønnhørte ham, og Rebekka, hans kone, ble med barn.

[22]Men da barna sloss med hverandre inne i henne, sa hun: «Hvorfor hender det meg noe slikt?» Og hun gikk for å søke råd hos Herren.

[23] Herren sa til henne: «To folkeslag er i ditt morsliv, to folk skal skilles før de blir født. Det ene blir sterkere enn det andre, den eldste skal tjene den yngste.»

[24]Da tiden kom og hun skulle føde, var det tvillinger i morslivet hennes.

[25] Den første som kom, var rød og hårete som en fell over hele kroppen. De kalte ham Esau.

[26] Så kom broren; han holdt Esau i hælen med hånden. Derfor kalte de ham Jakob. Isak var seksti år gammel da de ble født.

[27] Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

[28] Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

[29] Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

[30] e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

[31] Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

[27]Guttene vokste opp, og Esau ble en dyktig jeger, en mann som holdt til ute på marken. Jakob ble en rolig mann som holdt seg ved teltene.

[28]Isak elsket Esau, for Isak spiste gjerne kjøtt av vilt; men Rebekka elsket Jakob.

[29]En gang Jakob holdt på å koke suppe, kom Esau hjem fra marken. Han var sliten.

[30] Esau sa til Jakob: «Skynd deg, gi meg noe å spise av det røde, det røde du har der, for jeg er sliten!» Derfor kalte de ham Edom.

[31] Men Jakob sa: «Først må du selge meg førstefødselsretten din!”

[32]Esau svarte: «Se, jeg holder på å dø! Hva skal jeg med førstefødselsretten?»

[33] «Sverg på det først!» sa Jakob. Så sverget han og solgte førstefødselsretten sin til Jakob.

[34]Da ga Jakob ham brød og linsesuppe. Han spiste og drakk, reiste seg og gikk. Slik viste Esau forakt for førstefødselsretten.

1. Mosebok 26

Isak og Rebekka i Gerar

[1] Det ble hungersnød i landet, en annen enn den første hungersnøden, den som var på Abrahams tid. Da dro Isak til Gerar, til filisterkongen Abimelek.

[2]Herren viste seg for ham og sa: «Dra ikke ned til Egypt, men hold deg i det landet som jeg gir deg beskjed om!

[3] habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

[4] Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

[5] porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

[6] Isaque, pois, ficou em Gerar.

[7] Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

[8] Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

[9] Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

[10] Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

[3] Slå deg til her i landet, så vil jeg være med deg og velsigne deg! For til deg og til din ætt vil jeg gi alle disse landene. Jeg skal oppfylle den eden jeg sverget til din far Abraham.

[4] Jeg skal gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen. Alle disse landene skal jeg gi til din ætt. Og ved din ætt skal alle folkeslag på jorden velsigne seg,

[5]siden Abraham hørte på meg og holdt seg til det jeg har bestemt, mine bud, forskrifter og lover.»

[6]Så ble Isak boende i Gerar.

[7] Da mennene på stedet spurte ham ut om hans kone, svarte han: «Det er min søster.» Han våget ikke si «min kone» fordi han var redd de skulle slå ham i hjel på grunn av Rebekka. For hun var meget vakker.

[8]Da han hadde vært der en tid, hendte det at Abimelek, filisterkongen, så ut av vinduet og fikk se Isak kjærtegne sin kone Rebekka.

[9]Abimelek kalte Isak til seg og sa: «Hun er jo din kone! Hvorfor sa du at hun er søsteren din?» Isak svarte: «Jeg tenkte at jeg kunne miste livet på grunn av henne.”

[10]Da sa Abimelek: «Hva har du gjort mot oss? En eller annen av folket kunne fort ha ligget med din kone og ført skyld over oss!»

[11] E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

[11]Så ga Abimelek hele folket dette påbudet: «Den som rører denne mannen eller hans kone, skal dø.»

[12] Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

[12]Isak sådde korn der i landet, og det året fikk han hundre ganger det han hadde sådd. Herren velsignet ham

[13] Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

[13]så han ble rik. Han ble mer og mer velstående, og til slutt var han svært rik.

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[14]Han eide småfe og storfe og så mange slaver at filisterne ble misunnelige på ham.

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

[15] Alle brønnene som farens slaver hadde gravd mens Abraham levde, tettet filisterne igjen og fylte med jord.

[16] Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

[16]Da sa Abimelek til Isak: «Dra bort fra oss! Du er blitt altfor mektig for oss.»

[17] Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

[17]Så flyttet Isak derfra og slo leir i Gerar-dalen. Der ble han boende.

[18] E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

[18]Siden vendte Isak tilbake og gravde opp brønnene som de hadde gravd mens faren, Abraham, levde, og som filisterne hadde tettet igjen etter at Abraham var død. Han ga dem de samme navnene som faren hadde gitt dem.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[19]Da slavene til Isak holdt på å grave i dalen, fant de en kilde med rennende vann.

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

[20] Men gjeterne fra Gerar trettet med gjeterne til Isak og sa: «Vannet er vårt!» Han kalte brønnen Esek fordi de trettet med ham.

[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[21] Siden gravde de en annen brønn, men det ble strid om den også, så han kalte den Sitna.

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[22] Så dro han derfra og gravde enda en brønn. Den ble det ingen strid om. Derfor kalte Isak den Rehobot og sa: «Nå harHerren gitt oss nok rom, så vi kan være fruktbare i landet.»

Pakten med Abimelek

[23] Dali subiu para Berseba.

[23]Derfra dro Isak opp til Beer-Sjeba.

[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

[24] Samme natt viste Herren seg for ham og sa: «Jeg er din far Abrahams Gud. Vær ikke redd, for jeg er med deg! Jeg vil velsigne deg og gjøre ætten din tallrik for min tjener Abrahams skyld.»

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

[25]Så bygde Isak et alter der og påkalte Herrens navn. Han slo også opp teltet sitt der, og slavene gravde en brønn.

Isaque faz aliança com Abimeleque

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

[26] Abimelek kom til ham fra Gerar sammen med Ahussat, vennen sin, og Pikol, hærføreren.

[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[27]Da sa Isak til dem: «Hvorfor kommer dere til meg, dere som hater meg og har sendt meg bort fra dere?»

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[28]De svarte: «Vi har sett at Herren er med deg, og vi har tenkt at det burde være en gjensidig ed mellom oss og deg. Vi vil slutte en pakt med deg.

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

[29]Du skal ikke gjøre oss noe ondt, slik vi heller ikke rørte deg, men bare gjorde godt mot deg og sendte deg bort i fred. For nå er du velsignet av Herren.»

[30] Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

[30]Så holdt han et festmåltid for dem, og de spiste og drakk.

[31] Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

[32] Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

[33] Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

[31]Morgenen etter sto de tidlig opp og sverget hverandre en ed. Så tok Isak avskjed med dem, og de dro bort i fred.

[32]Samme dag kom slavene og fortalte Isak om den brønnen de hadde gravd. «Vi har funnet vann!» sa de.

[33] Han kalte brønnen Sjiba. Derfor heter byen Beer-Sjeba den dag i dag.

[34] Da Esau var førti år gammel, tok han Judit, datter til hetitten Beeri, og Basmat, datter til hetitten Elon, til koner.

[35] De ble til sorg for Isak og Rebekka.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

[1] Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

[2] Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

[3] Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

[4] e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

[5] Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

1. Mosebok 27

Jakob lurer til seg velsignelsen

[1]Da Isak var blitt gammel og øynene hans var for matte til å kunne se, kalte han til seg Esau, sin eldste sønn, og sa: «Min sønn!» Han svarte: «Ja, her er jeg.»

[2]Så sa han: «Se, jeg er blitt gammel og vet ikke når jeg kommer til å dø.

[3]Ta nå jaktutstyret ditt, pilkoggeret og buen. Gå ut på marken og skyt noe vilt til meg!

[4]Lag noen velsmakende retter, noe jeg liker godt! Kom hit med dem og la meg spise, så jeg kan velsigne deg før jeg dør.»

[5]Rebekka lyttet mens Isak snakket med Esau, sønnen sin. Så gikk Esau ut på marken for å skyte noe vilt som han kunne ta med seg hjem.

[6] Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

[6]Da sa Rebekka til Jakob, sønnen sin: «Hør her! Jeg hørte at din far snakket med din bror Esau og sa:

[7] Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

[7]Hent noe vilt til meg, lag noen velsmakende retter og la meg spise! Så vil jeg velsigne deg for Herrens ansikt før jeg dør.

[8] Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

[8]Hør nå på meg, min sønn, og gjør som jeg sier!

[9] Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

[9]Gå bort til småfeet og hent to fine kje, så skal jeg lage noen velsmakende retter til faren din, noe han liker godt.

[10] levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

[10]Dem skal du bære inn til far så han kan spise og velsigne deg før han dør.»

[11] Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

[11] Da sa Jakob til moren, Rebekka: «Men Esau, broren min, er hårete, mens jeg er glatt.

[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

[12]Kanskje far kjenner på meg og finner ut at jeg holder ham for narr, og så fører jeg forbannelse over meg i stedet for velsignelse."

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[13]«Den forbannelsen skal jeg ta på meg, sønnen min», sa moren. «Bare hør på meg og gå og hent kjeene!»

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[14]Han gikk og hentet kjeene og kom til moren med dem. Hun laget noen velsmakende retter, slike som faren likte godt.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[15]Rebekka fant fram de beste klærne til Esau, den eldste sønnen – de lå i huset hennes – og kledde opp Jakob, den yngste sønnen, i dem.

[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

[16]Skinnene av kjeene la hun om hendene og den glatte nakken hans.

[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[17]Så ga hun Jakob, sønnen sin, de velsmakende rettene og brødet hun hadde laget til.

[18]Han gikk til faren og sa: «Far!» «Ja, min sønn», sa han, «hvem er du?”

[19]Da sa Jakob til faren: «Jeg er Esau, din førstefødte sønn. Jeg har gjort det du sa til meg. Sett deg opp og spis av viltet mitt, så du kan velsigne meg!»

[20]Isak sa til sønnen: «Hvordan kunne du finne noe så fort, min sønn?» Han svarte: «Herren din Gud lot det løpe rett imot meg.»

[21]Da sa Isak til Jakob: «Kom hit, min sønn, så jeg kan få kjenne på deg om du er min sønn Esau eller ikke!»

[22]Jakob gikk bort til faren sin så han fikk kjenne på ham, og Isak sa: «Det er stemmen til Jakob, men hendene til Esau.»

[23]Isak kjente ham ikke igjen, for hendene hans var hårete som hendene til Esau, broren hans. Og han velsignet ham.

[24]Så spurte han: «Er du virkelig Esau, sønnen min?» Jakob svarte: «Det er jeg.»

[25]Da sa Isak: «Sett maten fram for meg. Jeg vil spise av viltet til sønnen min så jeg kan velsigne deg!» Jakob satte maten fram for ham, og han spiste. Han kom også med vin til ham, og han drakk.

[26]Så sa Isak: «Kom hit og kyss meg, min sønn!»

[27] Han gikk fram og kysset ham. Da kjente faren lukten av klærne hans. Han velsignet ham og sa: «Kjenn, lukten av min sønn er lik lukten av en eng som Herren har velsignet!

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[28]Måtte Gud gi deg dugg fra himmelen, fruktbar jord og rikelig av korn og ny vin!

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

[29] Folk skal tjene deg, folkeslag bøye seg for deg. Vær herre over dine brødre, din mors sønner skal bøye seg for deg. Forbannet er de som forbanner deg, velsignet er de som velsigner deg!»

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[30]Med det samme Isak hadde velsignet Jakob – han hadde bare så vidt forlatt faren – kom Esau, broren hans, hjem fra jakten.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[31]Også han laget noen velsmakende retter og bar dem inn til faren. «Far», sa han, «vil du ikke stå opp og spise av viltet som sønnen din kommer med, så du kan velsigne meg!»

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[32]Isak, faren hans, spurte: «Hvem er du?» Han svarte: «Jeg er din førstefødte sønn, Esau.»

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[33]Da begynte Isak å skjelve, han skalv voldsomt og sa: «Hvem var det da som kom til meg med noe vilt han hadde skutt? Jeg spiste av det før du kom, og så velsignet jeg ham, så nå er han velsignet.»

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

[34] Da Esau hørte hva faren sa, satte han i et høyt skrik. Så sa han: «Velsign meg også, far!»

[35] Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

[35]Men han svarte: «Din bror kom med svik og tok velsignelsen din.»

[36] Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não

[36] Da sa Esau: «Er det derfor han heter Jakob? Nå har han lurt meg to ganger. Han tok førstefødselsretten min, og nå har han tatt velsignelsen min også.» Så sa han: «Har du ikke en velsignelse til meg også?»

reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

[37] Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

[37]Isak svarte Esau: «Nå har jeg satt ham til herre over deg, og alle brødrene hans har jeg gjort til tjenere for ham. Jeg har sørget for korn og ny vin til ham. Hva kan jeg da gjøre for deg, sønnen min?»

[38] Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

[38]«Far, har du bare én velsignelse?» sa Esau. «Velsign meg også, far!» Og Esau gråt høyt.

[39] Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

[39]Da sa Isak til ham: «Se, langt borte fra fruktbar jord skal du bo, der ingen dugg faller fra himmelen.

[40] Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

[40] Av sverd skal du leve, din bror skal du tjene. Men når du river deg løs, skal du kaste åket hans av nakken.»

[41] Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

[41]Esau la Jakob for hat på grunn av velsignelsen som faren hadde gitt ham. Og Esau sa i sitt hjerte: «Snart kommer dagene da vi skal sørge over far. Da skal jeg drepe Jakob, min bror.»

[42] Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

[42]Rebekka fikk vite hva Esau, den eldste sønnen, hadde sagt. Da sendte hun bud etter Jakob, den yngste sønnen, og sa: «Hør! Esau, broren din, vil hevne seg på deg og drepe deg.

[43] Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

[43]Hør nå på meg, sønn! Flykt straks til Laban, broren min, i Harran!

[44] fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

[44]Bli hos ham noen dager, til raseriet har lagt seg hos broren din,

[45] e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então,

[45] til vreden hans har vendt seg fra deg og han har glemt det du gjorde mot ham! Da

providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

[46] Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

skal jeg sende bud og hente deg derfra. Hvorfor skulle jeg miste dere begge på en og samme dag?»

Isak sender Jakob til Laban

[46] Rebekka sa til Isak: «Disse hetittkvinnene tar livet av meg. Hvis Jakob tar seg en slik hetittkvinne til kone, en kvinne fra dette landet, hva skal jeg da leve for?»

Gênesis 28

A fuga de Jacó

[1] Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

[2] Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

1. Mosebok 28

[1] Da kalte Isak Jakob til seg. Han velsignet ham og formante ham: «Du skal ikke ta deg en kone blant kvinnene i Kanaan!

[2]Dra straks til Paddan-Aram, til din morfar Betuels hus! Der skal du ta deg en kone blant døtrene til Laban, morbroren din.

[3]Måtte Gud, Den veldige, velsigne deg og gjøre deg fruktbar og tallrik så du blir til en forsamling av mange folk.

[4] Måtte han gi deg og din ætt Abrahams velsignelse så du kan ta i eie det landet du bor i som innflytter, landet som Gud ga Abraham.»

[5] Så sendte Isak Jakob av sted, og han dro til Paddan-Aram, til arameeren Laban, sønn av Betuel. Han var bror til Rebekka, mor til Jakob og Esau.

[6]Esau forsto at Isak hadde velsignet Jakob og sendt ham til Paddan-Aram for å ta seg en kone der. Han hadde velsignet ham og formant ham: «Du skal ikke ta deg en kone blant kvinnene i Kanaan.»

[7]Og Jakob hadde hørt på faren og moren og reist til Paddan-Aram.

[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,
[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

A visão da escada

[10] Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.
[11] Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

[12] E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

[13] Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.
[14] A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.
[15] Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.
[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[8]Da skjønte Esau at faren Isak så med motvilje på de kanaaneiske kvinnene.
[9] Han gikk til Ismael og tok Mahalat til kone ved siden av de andre konene sine. Hun var datter til Ismael, Abrahams sønn, og søster til Nebajot.

Jakob drømmer

[10]Jakob dro fra Beer-Sjeba og tok veien mot Harran.
[11] Han kom fram til et sted der han ble natten over, for solen hadde gått ned. Han tok en av steinene på stedet og la den under hodet. Så la han seg til å sove.
[12] Da hadde han en drøm: Se, en stige var reist på jorden, og toppen av den nådde til himmelen. Og se, Guds engler gikk opp og gikk ned på den.

[13]Da sto Herren foran ham. Han sa: «Jeg er Herren, din far Abrahams og Isaks Gud. Den jorden du ligger på, vil jeg gi til deg og din ætt.

[14]Din ætt skal bli som støvet på jorden. Du skal bre deg ut mot vest og øst, mot nord og sør, og i deg og din ætt skal alle slekter på jorden velsignes.

[15]Se, jeg vil være med deg og bevare deg overalt hvor du går, og føre deg tilbake til dette landet. For jeg skal ikke forlate deg, men gjøre det jeg har lovet deg.»
[16]Da våknet Jakob av søvnen og sa: «Sannelig, Herren er på dette stedet, og jeg visste det ikke!»

[17] E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

A coluna de Betel

[18] Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

[17] Han ble redd og sa: «Hvor skremmende dette stedet er! Dette må være Guds hus, her er himmelens port.»

[18]Om morgenen sto Jakob tidlig opp. Han tok steinen han hadde hatt under hodet, og reiste den som en støtte. Så helte han olje over den.

[19] Han kalte stedet for Betel. Men tidligere het byen Lus.

[20]Så ga Jakob dette løftet: «Om Gud er med meg og bevarer meg på veien der jeg går, om han gir meg brød å spise og klær å ha på meg

[21]og lar meg vende tilbake til farshuset mitt i fred, da skal Herren være min Gud.

[22] Denne steinen, som jeg har reist som en støtte, skal være Guds hus. Av alt du gir meg, skal jeg gi deg tiende.»

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[4] Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

1. Mosebok 29

Jakob hos Laban

[1] Så dro Jakob videre og kom til landet der folkene i øst bor.

[2]Da fikk han øye på en brønn på marken og tre saueflokker som lå omkring den; for fra den brønnen ga de buskapen vann. Over åpningen lå det en stor stein.

[3]Når alle flokkene var samlet der, veltet de steinen bort fra brønnåpningen og lot småfeet drikke. Så la de steinen på plass igjen.

[4]Jakob spurte gjeterne: «Hvor er dere fra, brødre?» «Vi er fra Harran», sa de.

[5] Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

[6] Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

[7] Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

[8] Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

[9] Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

[10] Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[5] Så spurte han: «Kjenner dere Laban, sønn av Nahor?» De svarte: «Ja, vi kjenner ham.»

[6]«Står det bra til med ham?» spurte Jakob. «Ja, det gjør det», svarte de. «Se, der kommer Rakel, datteren hans, med småfeet!”

[7]Da sa han: «Det er jo ennå høylys dag, det er for tidlig å samle buskapen. La småfeet få drikke, og gå med dem på beite!»

[8]De svarte: «Det klarer vi ikke før alle flokkene er samlet, så vi får rullet steinen bort fra brønnen. Da kan vi gi småfeet vann.»

[9]Mens han ennå snakket med dem, kom Rakel med småfeet til faren, for det var hun som gjette.

[10]Da Jakob fikk se Rakel, datter til morbroren Laban, komme med småfeet hans, gikk han fram, veltet steinen fra brønnåpningen og lot småfeet til morbroren få drikke.

[11]Så kysset han Rakel og brast i gråt.

[12]Jakob fortalte henne at han var i slekt med faren hennes, og at han var sønn av Rebekka. Da sprang Rakel hjem og fortalte dette til faren.

[13]Med det samme Laban fikk høre om Jakob, søstersønnen sin, sprang han imot ham, omfavnet ham og kysset ham og tok ham med seg hjem. Og Jakob fortalte ham alt det som hadde hendt.

[14]Da sa Laban til ham: «Du er jo av samme bein og kjøtt som jeg!» Så ble Jakob hos ham en måneds tid.

15 Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

16 Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

17 Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

18 Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

19 Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

20 Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

Lia e Raquel

21 Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

22 Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

23 À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

24 (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

25 Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

26 Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

Jakob og Rakel

15En dag sa Laban til Jakob: «Selv om du er slektningen min, skal du ikke arbeide for meg uten betaling. Si meg hva du vil ha i lønn!»

16Nå hadde Laban to døtre. Den eldste het Lea, og den yngste het Rakel.

17Lea hadde matte øyne, mens Rakel var velskapt og vakker.

18Jakob var blitt glad i Rakel. Han sa: «Jeg skal arbeide hos deg i sju år for Rakel, den yngste datteren din.»

19Laban svarte: «Det er bedre at jeg gir henne til deg enn til en annen mann. Bli hos meg!»

20 Så arbeidet Jakob i sju år for Rakel. Årene var som noen få dager i hans øyne, så glad var han i henne.

21Jakob sa til Laban: «Gi meg nå min kone så jeg kan gå inn til henne, for jeg har tjent min tid!»

22Da samlet Laban alt folket på stedet og laget til festmåltid.

23Om kvelden tok han datteren Lea og førte henne til Jakob, og han gikk inn til henne.

24Laban satte Silpa, slavekvinnen sin, til å tjene hos Lea.

25Men da det ble morgen, se, da var det Lea! Jakob sa til Laban: «Hva er det du har gjort mot meg? Var det ikke for Rakel jeg tjente hos deg? Hvorfor har du lurt meg?»

26Laban svarte: «Vi gjør det ikke slik her hos oss at vi gir bort den yngste før den eldste.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.
[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.
[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)
[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

Os filhos de Jacó

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.
[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.
[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.
[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.
[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[27] La bryllupsuken gå til ende, så skal du få den andre også, mot at du arbeider hos meg i sju år til!»
[28]Jakob gjorde som han sa. Han lot bryllupsuken gå til ende, og Laban ga ham datteren Rakel til kone.
[29]Laban satte Bilha, slavekvinnen sin, til å tjene hos Rakel.
[30]Så gikk Jakob inn til Rakel også, og han elsket Rakel mer enn Lea. Siden arbeidet han hos Laban i sju år til.

Jakobs sønner

[31] Da Herren så at Lea ikke ble elsket, åpnet han morslivet hennes; men Rakel var barnløs.
[32] Lea ble med barn og fødte en sønn. Hun kalte ham Ruben. «For Herren har sett min nød», sa hun, «nå kommer mannen min til å elske meg.»
[33] Hun ble med barn igjen og fødte en sønn. Da sa hun: «Herren har hørt at jeg ikke ble elsket; nå har han gitt meg denne sønnen også.» Så kalte hun ham Simon.
[34] Siden ble hun med barn igjen og fødte en sønn. Da sa hun: «Nå må da mannen min bli knyttet til meg, siden jeg har født ham tre sønner.» Så kalte hun ham Levi.
[35] Enda en gang ble hun med barn og fødte en sønn. Da sa hun: «Denne gangen vil jeg takke Herren.» Derfor kalte hun ham Juda. Nå fikk hun ikke flere barn.

1. Mosebok 30

[1]Da Rakel så at hun og Jakob ikke fikk barn, ble hun misunnelig på søsteren sin

og sa til Jakob: «Gi meg barn! Ellers dør jeg.»

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[2] Jakob ble rasende på Rakel og sa: «Er jeg i Guds sted? Det er han som har nektet deg livsfrukt.»

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[3] Da sa hun: «Her er slavekvinnen min, Bilha. Gå inn til henne! Hun kan føde på mine knær, så jeg også kan få barn ved henne."

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[4]Så ga hun ham Bilha, slavekvinnen sin, til kone, og Jakob gikk inn til henne.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[5]Bilha ble med barn og fødte Jakob en sønn.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[6] Da sa Rakel: «Gud har hjulpet meg til min rett. Han har hørt min bønn og gitt meg en sønn!» Derfor kalte hun ham Dan.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[7]Siden ble Bilha, Rakels slavekvinne, med barn igjen og fødte Jakob enda en sønn.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[8] Da sa Rakel: «Jeg har kjempet gudskamper med min søster, og jeg har vunnet.» Så kalte hun ham Naftali.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[9]Da Lea så at hun ikke fikk flere barn, tok hun Silpa, slavekvinnen sin, og ga Jakob til kone.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[10]Og Silpa, Leas slavekvinne, fødte Jakob en sønn.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[11] Da sa Lea: «For en lykke!» Så kalte hun ham Gad.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[12]Leas slavekvinne Silpa fødte Jakob enda en sønn.

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[13] Da sa Lea: «Lykkelig er jeg! For kvinnene vil prise meg lykkelig.» Så kalte hun ham Asjer.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as

[14] En dag under hvetehøsten gikk Ruben ut på marken. Der fant han alruner, og han tok dem med til moren, Lea. Da sa Rakel

a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

til Lea: «Gi meg noen av alrunene som sønnen din har funnet!»

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[15]Lea svarte: «Er det ikke nok at du har tatt mannen min? Vil du ta alrunene til sønnen min også?» Da sa Rakel: «Får jeg alrunene, kan Jakob ligge med deg i natt.»

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[16]Da Jakob kom hjem fra marken om kvelden, gikk Lea imot ham og sa: «Det er meg du skal komme til; jeg har kjøpt deg for de alrunene som sønnen min fant.» Så lå han med henne den natten.

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

[17]Og Gud hørte Lea, hun ble med barn og fødte Jakob en femte sønn.

[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

[18] Da sa Lea: «Gud har gitt meg lønn fordi jeg ga slavekvinnen til mannen min.» Så kalte hun ham Jissakar.

[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

[19]Siden ble Lea igjen med barn og fødte Jakob en sjette sønn.

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[20] Da sa Lea: «Gud har gitt meg en god gave. Denne gangen vil mannen min vise meg respekt, for jeg har født ham seks sønner.» Så kalte hun ham Sebulon.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[21]Siden fødte hun en datter og kalte henne Dina.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[22] Da husket Gud på Rakel. Han hørte henne og åpnet morslivet hennes

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[23] så hun ble med barn og fødte en sønn. Da sa hun: «Gud har tatt bort min skam.»

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[24] Hun kalte ham Josef; for hun sa: «Måtte Herrengi meg enda en sønn!»

Hvordan Jakob ble rik

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[25]Da Rakel hadde født Josef, sa Jakob til Laban: «La meg få reise hjem til mitt eget land!

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

[26]Gi meg konene og barna mine, som jeg har tjent deg for, så jeg kan dra. For du vet hvordan jeg har arbeidet for deg.»

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

[27] Da sa Laban: «Om du bare ville se på meg med velvilje! Spådomstegnene viser meg at det er for din skyld Herren har velsignet meg.»

[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[28]Han fortsatte: «Bestem hva du skal ha i lønn hos meg, så skal jeg gi deg det!»

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[29]Jakob svarte: «Du vet hvordan jeg har arbeidet for deg, og hva buskapen din er blitt til mens jeg har stelt den.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

[30]For det lille du hadde før jeg kom, har vokst og blitt til mye. Der jeg satte min fot, har Herren velsignet deg. Men når skal jeg få sørge for mitt eget hus?»

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[31]Da sa Laban: «Hva skal jeg gi deg?» Jakob svarte: «Du skal ikke gi meg noe. Men vil du gjøre som jeg sier, skal jeg fortsette å gjete småfeet ditt og vokte det.

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

[32]I dag vil jeg gå gjennom alt småfeet ditt og skille ut alle de flekkete og spraglete lammene, alle de mørke lammene og de geitene som er flekkete og spraglete. Det skal være min lønn.

[33] Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

[33]Når du en dag kommer for å se over lønnen min, skal min ærlighet vitne for meg. Finnes det en geit hos meg som ikke er flekket eller spraglet, eller en sau som ikke er mørk, så er de stjålet.»

[34] Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

[34]Da svarte Laban: «Godt! La det bli som du sier.»

[35] Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[35]Men samme dag skilte han ut de bukkene som var stripete og spraglete, alle geitene som var flekkete og spraglete, alle som det var noe hvitt på, og alle de mørke sauene. Og han lot sønnene sine ta vare på dem.

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

[36]Så la han tre dagsreiser mellom seg og Jakob, mens Jakob gjette resten av småfeet hans.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[37]Men Jakob fant seg friske kjepper av poppel, mandeltre og lønnetre og flekket barken av dem i striper så den hvite veden ble synlig.

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

[38]Så satte han kjeppene som han hadde flekket barken av, opp i vanntrauene og rennene der småfeet kom for å drikke, like foran dyrene. Dyrene paret seg når de kom for å drikke,

[39] E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

[39]og siden småfeet paret seg ved kjeppene, fikk de stripete, flekkete og spraglete unger.

[40] Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

[40]Jakob skilte ut sauene, og han lot småfeet vende hodet mot de stripete og mørke dyrene i Labans buskap. Slik skaffet han seg egne flokker som han ikke slapp sammen med småfeet til Laban.

[41] E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

[41]Hver gang det var sterke dyr som paret seg, satte Jakob kjepper i vanntrauene, rett foran øynene på dem, for at de skulle pare seg ved kjeppene.

[42] Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

[42]Men var det svake dyr, gjorde han det ikke. På den måten fikk Laban de svake dyrene, men Jakob fikk de sterke.

[43] E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

[43]Og mannen ble svært rik. Han fikk småfe i mengder, slavekvinner og slaver, kameler og esler.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

[1] Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

[2] Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

[3] E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

[4] Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

1. Mosebok 31

Jakob flykter fra Laban

[1]Jakob fikk høre at Labans sønner sa: «Jakob har tatt alt far eide. Denne rikdommen har han skaffet seg av det som tilhørte vår far.»

[2]Jakob så på ansiktet til Laban at han ikke var den samme mot ham som før.

[3] Da sa Herren til Jakob: «Vend tilbake til fedrelandet ditt og slekten din. Jeg skal være med deg.»

[4]Da sendte Jakob bud etter Rakel og Lea og ba dem komme ut på marken der han var med buskapen sin.

[5]Han sa til dem: Jeg ser på ansiktet til faren deres at han ikke er den samme mot meg som før. Men min fars Gud har vært med meg.

[6]Dere vet at jeg har arbeidet for faren deres av all min kraft.

[7]Og så har han bedratt meg og forandret lønnen min ti ganger. Men Gud har ikke latt ham gjøre meg noe ondt.

[8] Når han sa: «De flekkete dyrene skal være din lønn», fikk hele buskapen flekkete unger. Og når han sa: «De stripete dyrene skal være din lønn», fikk hele buskapen stripete unger.

[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.	[9]Slik tok Gud buskapen fra faren deres og ga den til meg.
[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.	[10]I paringstiden til småfeet hadde jeg en drøm. Jeg så at bukkene som paret seg med småfeet var stripete, flekkete og droplete.
[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!	[11]Og i drømmen sa Guds engel til meg: «Jakob!» Jeg svarte: «Her er jeg.”
[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.	[12]Da sa han: «Løft blikket, så skal du se at alle bukkene som parer seg med småfeet, er stripete, flekkete og droplete. For jeg har sett alt det Laban har gjort mot deg.
[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.	[13] Jeg er Gud fra Betel, der du salvet en steinstøtte og ga meg et løfte. Stå nå opp og dra bort fra dette landet, og vend tilbake til landet der du er født!»
[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?	[14]Da svarte Rakel og Lea: «Har vi ennå arv og del i vår fars hus?
[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.	[15]Regner han oss ikke for fremmede? Han har jo solgt oss og brukt opp summen han fikk for oss.
[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.	[16]For all den rikdommen Gud har tatt fra vår far, tilhører oss og barna våre. Gjør nå bare alt det Gud sier du skal gjøre!»
[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,	[17]Så gjorde Jakob seg klar og satte konene og barna sine opp på kamelene.
[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.	[18]Han førte med seg all buskapen, den han hadde skaffet seg i Paddan-Aram, og alle eiendelene han hadde samlet. Han ville dra til sin far Isak i landet Kanaan.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.

[19] Laban var borte for å klippe sauene sine. Da stjal Rakel farens terafer.

[20] Og Jakob lurte arameeren Laban; for han sa ikke noe om at han ville flykte.

[21] Så flyktet han med alt det han eide. Han brøt opp, satte over elven og dro i retning av Gilead-fjellet.

Laban følger etter Jakob

[22]Den tredje dagen fikk Laban vite at Jakob hadde flyktet.

[23]Da tok han slektningene sine med seg, forfulgte ham sju dagsreiser og nådde ham igjen på Gilead-fjellet.

[24] Men Gud kom til arameeren Laban i en drøm om natten. Han sa til ham: «Vokt deg for å si noe til Jakob, godt eller ondt!»

[25]Da Laban nådde fram til Jakob, hadde han slått opp teltet sitt på fjellet. Laban og slektningene hans slo også leir på Gilead-fjellet.

[26]Laban sa til Jakob: «Hva er det du har gjort? Du har lurt meg og ført døtrene mine bort som om de var krigsfanger.

[27]Hvorfor flyktet du i all hemmelighet og lurte meg? Hvorfor fortalte du meg ikke noe, så jeg kunne sendt deg av sted med glede og med sang, med håndtromme og lyre?

[28]Du lot meg ikke engang få kysse barnebarna og døtrene mine. Nå har du handlet uklokt.

[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[29]Det står i min makt å gjøre dere ondt. Men deres fars Gud sa til meg i natt: 'Vokt deg for å si noe til Jakob, godt eller ondt!'

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

[30] Nå har du altså reist fordi du lengtet slik etter din fars slekt. Men hvorfor stjal du gudene mine?»

[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

[31]Jakob svarte Laban: «Jeg var redd. Jeg tenkte du kunne ta døtrene dine fra meg med makt.

[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

[32]Men den du finner gudene dine hos, skal miste livet. I nærvær av slektningene våre kan du selv se etter hva jeg har med meg, og ta det som er ditt!» Jakob visste ikke at Rakel hadde stjålet dem.

[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.

[33]Laban gikk inn i Jakobs telt og i teltene til Lea og de to slavekvinnene, men fant ikke noe. Så gikk han ut av Leas telt og inn i teltet til Rakel.

[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

[34]Rakel hadde tatt terafene, lagt dem i kamelsalen og satt seg på dem. Laban saumfarte hele teltet, men fant ingen ting.

[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

[35]Og Rakel sa til faren: «Herren min må ikke bli sint, men jeg kan ikke reise meg for deg, for jeg har det på kvinners vis.» Så lette han, men terafene fant han ikke.

[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

[36]Da ble Jakob sint og anklaget Laban. Han sa til ham: «Hva galt har jeg gjort, eller hvilken synd, siden du forfølger meg slik?

[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante

[37]Du har saumfart alt jeg eier. Hva fant du som hører til ditt hus? Legg det fram her i nærvær av mine og dine slektninger, så de kan dømme mellom oss to!

de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[38] Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

[38]Nå har jeg vært hos deg i tjue år. Sauene og geitene dine har aldri født for tidlig, og værene i flokken din har jeg ikke spist.

[39] Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

[39] Jeg kom ikke til deg med dyr som var revet i hjel, men bar tapet selv. Var noe stjålet, krevde dere erstatning av meg, enten det var stjålet om dagen eller om natten.

[40] De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

[40]Heten fortærte meg om dagen og kulden om natten; søvnen flyktet fra øynene mine.

[41] Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

[41]I tjue år har jeg vært i ditt hus. Fjorten år har jeg arbeidet for de to døtrene dine og seks år for småfeet ditt, og ti ganger har du endret lønnen min.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

[42] Hadde ikke min fars Gud vært med meg, han som er Abrahams Gud og Isaks Redsel, da hadde du nå sendt meg tomhendt bort. Men Gud har sett min nød og slitet hendene mine har hatt, og i natt felte han sin dom.»

A aliança entre Labão e Jacó

[43] Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

[43]Laban svarte Jakob: «Døtrene er mine døtre, barna er mine barn, og buskapen er min buskap. Alt det du ser, er mitt. Hva kan jeg i dag gjøre for disse døtrene mine eller barna de har født?

[44] Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

[44]La oss nå slutte en pakt, du og jeg! Den skal være vitne mellom meg og deg.»

Jakob og Laban slutter pakt

[45] Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

[45]Da tok Jakob en stein og reiste den som en støtte.

[46] E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.
[47] Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.
[48] E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede
[49] e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.
[50] Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.
[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.
[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.
[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

Gênesis 32

[46] Og han sa til slektningene sine: «Sank sammen stein!» Så tok de steiner og laget en røys, og de holdt måltid der ved røysen.
[47] Laban kalte den Jegar-Sahaduta, og Jakob kalte den Gal-Ed.
[48] Laban sa: «Denne røysen skal i dag være vitne mellom meg og deg.» Derfor kalte de den Gal-Ed
[49] og Mispa, for han sa: «Herren skal holde øye med meg og deg når vi ikke lenger ser hverandre.
[50] Hvis du ydmyker døtrene mine eller tar deg andre koner ved siden av dem, da skal du vite at Gud er vitne mellom meg og deg om det ikke er et menneske til stede.»
[51]Så sa Laban til Jakob: «Se denne steinrøysen og støtten som jeg har reist mellom meg og deg!
[52]Denne røysen skal være vitne, og støtten skal være vitne: Jeg skal ikke passere denne røysen på vei mot deg, og du skal ikke passere røysen eller støtten på vei mot meg for å gjøre noe ondt.
[53] Abrahams Gud og Nahors Gud, deres fars Gud, skal dømme mellom oss.» Så sverget Jakob ved sin far Isaks Redsel.

[54]Jakob ofret et slaktoffer på fjellet og ba slektningene sine til måltid. De spiste og ble på fjellet natten over.

[55]Morgenen etter sto Laban tidlig opp. Han kysset døtrene sine og barna deres og velsignet dem. Så vendte Laban hjem igjen.

1. Mosebok 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

[7] Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

[8] Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

[9] E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

[10] sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu

[1]Jakob dro også videre, og Guds engler kom ham i møte.

[2] Med det samme Jakob fikk øye på dem, sa han: «Dette er Guds leir.» Og han kalte stedet Mahanajim.

Jakob gjør seg klar til å møte Esau

[3]Jakob sendte budbærere foran seg til sin bror Esau i Se'ir-landet, på markene i Edom.

[4]Han befalte dem: «Dette skal dere si til Esau, min herre: Så sier Jakob, din tjener: Jeg har holdt til hos Laban og har vært der helt til nå.

[5] Jeg har fått okser, esler og småfe, slaver og slavekvinner. Nå sender jeg bud og gjør dette kjent for herren min, i håp om at du vil se på meg med velvilje.»

[6]Budbærerne kom tilbake til Jakob og sa: «Vi møtte Esau, broren din, og nå kommer han imot deg med fire hundre mann.»

[7]Da ble Jakob grepet av redsel og angst. Han delte folket som var med ham, og småfeet, storfeet og kamelene, i to leirer.

[8]For han tenkte: «Om Esau kommer over den ene leiren og angriper den, kan de som er i den andre leiren, slippe unna.»

[9] Så ba Jakob: «Du min far Abrahams Gud, du min far Isaks Gud!Herre, du som sa til meg: Vend tilbake til landet ditt og slekten din, så skal jeg vise deg godhet!

[10]Jeg er ikke verdig all den miskunn og troskap som du har vist din tjener. For med bare staven min gikk jeg over Jordan, og nå har jeg to leirer.

cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

11 Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

11Berg meg fra min bror Esaus hånd! Jeg er redd for ham. Han kan komme og slå i hjel meg og mine, både mor og barn.

12 E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

12Men du sa at du ville vise godhet mot meg og la min ætt bli som havets sand, som ingen kan telle.»

13 E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

13Og han ble der den natten. Av det han eide, tok han ut en gave til broren Esau:

14 duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

14to hundre geiter og tjue bukker, to hundre sauer og tjue værer,

15 trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

15tretti kameler som ga melk, og føllene deres, førti kuer og ti okser, tjue eselhopper og ti esler.

16 Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

16Han overlot dyrene til slavene sine, flokk for flokk, og sa til dem: «Dra foran meg, og la det være et godt stykke mellom hver flokk!»

17 Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

17Så befalte han den første slaven: «Når min bror Esau møter deg og spør hvem du tilhører, hvor du skal, og hvem som eier den flokken du driver,

18 Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

18da skal du svare: Din tjener Jakob, og dette er en gave han sender til min herre Esau. Snart kommer han selv etter.»

19 Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

19Også den andre og den tredje slaven og alle de andre som fulgte med flokkene, befalte han å si det samme til Esau når de møtte ham:

20 Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia

20«Og dere må si at snart kommer din tjener Jakob etter.» For han tenkte: «Jeg

consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

[21] Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.

[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.

[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.

vil blidgjøre ham med den gaven som kommer i forveien. Når jeg senere møter ham ansikt til ansikt, vil han kanskje ta vennlig imot meg.»

Jakobs kamp

[21]Slavene dro i forveien med gaven, mens Jakob ble værende i leiren om natten.

[22] Samme natt sto han opp, tok de to konene sine, de to slavekvinnene og de elleve sønnene og gikk over vadestedet ved Jabbok.

[23]Han satte dem over elven og brakte over alt han eide.

[24] Jakob var alene tilbake. Og en mann kjempet med ham helt til det grydde av dag.

[25]Da mannen så at han ikke kunne vinne over ham, ga han Jakob et slag over hofteskålen, så hoften gikk ut av ledd mens de kjempet.

[26]Og han sa: «Slipp meg, for morgenen gryr!» Men Jakob svarte: «Jeg slipper deg ikke uten at du velsigner meg.»

[27]«Hva heter du?» spurte mannen. «Jakob», svarte han.

[28] Da sa mannen: «Du skal ikke lenger hete Jakob. Israel skal være navnet ditt, for du har kjempet med Gud og mennesker og vunnet.»

[29] Da ba Jakob: «Si meg navnet ditt!» Han svarte: «Hvorfor spør du om navnet mitt?» Og han velsignet ham der.

[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.
[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.
[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.
[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.
[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.
[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.
[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.
[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.
[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[30] Jakob kalte stedet Peniel. «For jeg har sett Gud ansikt til ansikt og enda berget livet.»
[31]Solen gikk opp over ham da han kom forbi Penuel, og han haltet på grunn av hoften.
[32]Derfor er det slik den dag i dag at israelittene ikke spiser muskelen over hofteskålen, for mannen ga Jakob et slag over hofteskålen, på muskelen.

1. Mosebok 33

Jakob møter Esau

[1] Jakob så opp og fikk øye på Esau, som kom med fire hundre mann. Da fordelte han barna mellom Lea, Rakel og de to slavekvinnene.
[2]Han stilte slavekvinnene og barna deres lengst framme, Lea og barna hennes bak dem og Rakel med Josef bakerst.
[3]Selv gikk han foran dem og bøyde seg sju ganger til jorden, til han kom bort til broren sin.
[4]Men Esau sprang imot ham og omfavnet ham, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. Og de gråt.
[5] Esau så opp og fikk øye på kvinnene og barna. Da sa han: «Hvem er det du har med deg?» Jakob svarte: «Det er de barna som Gud i sin nåde har gitt din tjener.»
[6]Slavekvinnene kom da fram med barna sine og bøyde seg til jorden.
[7]Lea kom også fram med barna sine og bøyde seg. Til slutt gikk Josef og Rakel fram og bøyde seg.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[8]Esau spurte: «Hva ville du med hele den flokken jeg møtte?» «Jeg ville at min herre skulle se på meg med velvilje», svarte han.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[9]Da sa Esau: «Jeg har rikelig, bror. Behold du det som er ditt!»

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

[10] «Nei, kjære deg», svarte Jakob, «ser du på meg med velvilje, så ta imot gaven min! For da jeg så ditt ansikt, var det som om jeg så Guds eget ansikt; så vennlig var du mot meg.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[11]Ta nå imot gaven som jeg lot sende deg! For Gud har vært nådig mot meg, og jeg har alt jeg trenger.» Jakob ba ham så inntrengende at han tok imot gaven.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[12]Da sa Esau: «La oss bryte opp og dra videre, så skal jeg dra like foran deg.»

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[13]Men Jakob svarte: «Min herre vet at barna er svake, og jeg må tenke på småfeet og storfeet som gir melk. Blir de drevet for hardt bare én dag, dør alt småfeet.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

[14]Vil ikke min herre dra i forveien for sin tjener? Så kan jeg følge sakte etter, med en fart som passer for buskapen og barna, til jeg er framme hos deg i Se'ir.»

[15] Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

[15]Da sa Esau: «Tillat meg å la noen av mennene mine bli igjen hos deg.» Men han svarte: «Hvorfor det? Det er nok at min herre ser på meg med velvilje.»

[16] Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

[16]Samme dag snudde Esau om og dro til Se'ir.

[17] E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

[17] Jakob dro til Sukkot og bygde seg et hus der. Han laget løvhytter til buskapen sin, derfor kalte han stedet Sukkot.

Jacó chega a Siquém

[18] Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

[18]Jakob kom vel fram til byen Sikem, som er i landet Kanaan, da han kom fra Paddan-Aram. Han slo leir utenfor byen.

[19] Jordstykket der han hadde satt opp teltet sitt, kjøpte han for hundre kesita av sønnene til Hamor, Sikems far.

[20] Der reiste han et alter og kalte det El-Elohe-Israel.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.

[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.

[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de

1. Mosebok 34

Sikem og Dina

[1] Dina, datteren Lea hadde født Jakob, gikk en gang ut for å møte jentene i landet.

[2] Da fikk Sikem, sønn av hevitten Hamor, høvdingen der i landet, se Dina. Han tok henne og lå med henne og krenket henne.

[3]Hjertet hans ble bundet til Dina, Jakobs datter. Han ble glad i den unge jenta og talte til hennes hjerte.

[4]Siden sa Sikem til Hamor, sin far: «La meg få denne jenta til kone!»

[5]Jakob fikk høre at Sikem hadde gjort Dina, datteren hans, uren. Sønnene hans var ute på marken med buskapen, og Jakob tidde om dette til de kom hjem.

[6]Hamor, far til Sikem, gikk ut til Jakob for å snakke med ham.

[7]Da Jakobs sønner fikk høre det, kom de hjem fra marken. De sørget og var rasende, for det var en skammelig gjerning Sikem hadde gjort mot Israel da han lå med Jakobs datter. Slikt skulle aldri skje!

[8]Hamor snakket med dem og sa: «Sikem, sønnen min, har forelsket seg i søsteren deres. La ham få henne til kone!

vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

[14] Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

[15] Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

[16] então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

[17] Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

[18] Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[9]Knytt slektsbånd med oss! Gi oss døtrene deres, og ta selv døtrene våre til koner!

[10]Slå dere ned hos oss! Landet skal ligge åpent for dere. Her kan dere bo, drive handel og skaffe dere eiendom.»

[11]Sikem sa til faren hennes og brødrene hennes: «Bare dere ser på meg med velvilje, så skal jeg gi dere det dere ber om!

[12] Krev en høy brudepris og en stor gave av meg! Jeg skal gi det dere vil ha, la meg bare få den unge jenta til kone.»

[13]Da ga Jakobs sønner et svikefullt svar til Sikem og Hamor, hans far. For Sikem hadde gjort Dina, søsteren deres, uren.

[14]De sa til dem: «Dette kan vi ikke gjøre. Å gi søsteren vår til en uomskåret mann ville være en skam for oss.

[15] Bare på ett vilkår kan vi bli enige med dere: at dere blir som oss ved at alle menn hos dere blir omskåret.

[16]Da skal vi gi dere døtrene våre og selv ta døtrene deres til koner. Vi skal bo sammen med dere, så vi blir ett folk.

[17]Men vil dere ikke høre på oss og la dere omskjære, så tar vi søsteren vår og drar bort.»

[18]Både Hamor og sønnen Sikem syntes godt om det de sa.

[19]Den unge mannen var ikke sen med å gjøre som de ba om, for han var glad i

Jakobs datter. Han var den fremste av alle i farshuset.

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[20] Så gikk Hamor og Sikem, sønnen hans, til byporten og sa til mennene i byen:

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[21]«Disse mennene er vennligsinnet mot oss. La dem bo i landet og drive handel her! Landet er jo vidt nok for dem. Vi vil ta døtrene deres til koner og gi dem døtrene våre.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

[22]Men bare på ett vilkår vil mennene gå med på å bo blant oss så vi blir ett folk: Alle menn hos oss må la seg omskjære, slik de selv er omskåret.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[23]Buskapen og det de eier, alle dyrene de har, blir jo vårt, bare vi gjør som de vil, så de slår seg ned hos oss.»

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

[24]Alle som gikk ut av byporten, adlød Hamor og Sikem, sønnen hans. Alle lot de seg omskjære.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[25] Men den tredje dagen, da de ennå hadde smerter, tok to av Jakobs sønner, Simon og Levi, Dinas brødre, hvert sitt sverd. De kom seg uhindret inn i byen og drepte alle mennene.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[26]De drepte Hamor og Sikem, sønnen hans, med sverd. Så tok de Dina ut av Sikems hus og dro bort.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[27]Jakobs-sønnene kom over de drepte og plyndret byen fordi de hadde gjort søsteren deres uren.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

[28]De tok småfeet, storfeet og eslene deres, både det som var i byen, og det som var ute på marken.

[29]Alt av verdi og alle kvinnene og barna deres førte de bort som bytte; alt som var i husene, ranet de.

[30]Da sa Jakob til Simon og Levi: «Dere har ført ulykke over meg. Dere har gjort meg forhatt hos dem som bor i landet, hos kanaaneerne og perisittene. Jeg har bare noen få menn. Samler de seg mot meg, slår de meg, og jeg og mitt hus blir utryddet.»

[31]Men de svarte: «Skulle han få behandle søsteren vår som en hore?»

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

1. Mosebok 35

Jakob i Betel

[1] Gud sa til Jakob: «Bryt opp, dra til Betel og slå deg ned der! Der skal du bygge et alter for Gud, han som viste seg for deg da du rømte fra Esau, broren din.»

[2] Da sa Jakob til sitt hus og til alle dem som var med ham: «Få bort de fremmede gudene som finnes hos dere, rens dere og skift klær!

[3] Vi skal bryte opp og dra til Betel! Der vil jeg bygge et alter for Gud, han som svarte meg den dagen jeg var i nød, og som var med meg på veien.»

[4] Så ga de Jakob alle de fremmede gudene de hadde hos seg, og ringene de hadde i ørene. Og Jakob gjemte det under eiketreet som står ved Sikem.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[5] Da de brøt opp, kom en redsel fra Gud over byene der omkring, så ingen forfulgte Jakobs sønner.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

[6] Jakob og alt folket som var med ham, kom til Lus, det er Betel, i Kanaan.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

[7] Der bygde han et alter og kalte stedet El-Betel, for der hadde Gud åpenbart seg for ham da han rømte fra broren sin.

[8] Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

[8]Debora, Rebekkas amme, døde og ble gravlagt nedenfor Betel, under eika; den ble kalt Gråteeika.

[9] Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

[9]Etter at Jakob var kommet hjem fra Paddan-Aram, viste Gud seg på nytt for ham og velsignet ham.

[10] Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

[10] Gud sa til ham: «Navnet ditt er Jakob. Men nå skal du ikke lenger kalles Jakob; Israel skal være navnet ditt.» Slik fikk han navnet Israel.

[11] Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

[11] Så sa Gud til ham: «Jeg er Gud, Den veldige. Vær fruktbar og bli tallrik! Et folk, ja, mange folkeslag skal stamme fra deg, det skal være konger blant dine etterkommere.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[12]Det landet jeg ga til Abraham og Isak, gir jeg deg. Til din ætt etter deg gir jeg landet.»

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[13]Så fór Gud opp fra ham, fra det stedet hvor han hadde snakket med ham.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[14] Jakob reiste en støtte på dette stedet, en støtte av stein. Han øste drikkoffer på den og helte olje over den.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

[15]Og Jakob kalte stedet hvor Gud hadde snakket med ham, Betel.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

Descendentes de Jacó
1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

Rakel dør

[16] Så reiste de fra Betel. Da de ennå hadde et stykke igjen til Efrat, fødte Rakel et barn. Det var en hard fødsel.

[17]Mens hun lå i harde fødselsrier, sa jordmoren til henne: «Vær ikke redd! For også denne gangen får du en sønn.»

[18] Hun var døende, og idet livet ebbet ut, ga hun ham navnet Ben-Oni. Men faren kalte ham Benjamin.

[19] Rakel døde og ble gravlagt ved veien til Efrat, det er Betlehem.

[20]Og Jakob reiste en steinstøtte på graven hennes. Det er Rakels gravstein, som står der den dag i dag.

[21] Så reiste Israel videre og slo opp teltet sitt bortenfor Migdal-Eder.

[22] Mens Israel bodde der i landet, gikk Ruben bort og lå med Bilha, farens medhustru. Og Israel fikk vite det.

Jakobs sønner

Jakob hadde tolv sønner.

[23] Sønnene til Lea var Ruben, Jakobs førstefødte sønn, Simon, Levi, Juda, Jissakar og Sebulon.

[24]Sønnene til Rakel var Josef og Benjamin.

[25]Sønnene til Bilha, Rakels slavekvinne, var Dan og Naftali.

[26]Og sønnene til Silpa, Leas slavekvinne, var Gad og Asjer. Dette var de sønnene Jakob fikk i Paddan-Aram.

Isak dør

[27] Jakob kom til Isak, sin far, i Mamre ved Kirjat-Arba, det er Hebron, der Abraham og Isak hadde holdt til.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

1 Crônicas 1.35-37

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

[28]Isaks levetid ble 180 år.

[29]Så utåndet Isak og døde. Han ble forent med sitt folk, gammel og mett av dager. Sønnene hans, Esau og Jakob, gravla ham.

1. Mosebok 36

Esaus slekt

[1]Dette er slektshistorien til Esau, det vil si Edom.

[2] Esau tok seg koner blant Kanaans døtre: Ada, datter av hetitten Elon, Oholibama, datter av Ana, sønn til hevitten Sibon,

[3]og Basmat, Ismaels datter, søster til Nebajot.

[4]Ada fødte Esau sønnen Elifas, og Basmat fødte Re'uel;

[5]Oholibama fødte Je'usj, Jalam og Korah. Dette var de sønnene Esau fikk i Kanaan.

[6]Esau tok konene sine, sønnene og døtrene og hele husstanden sin, buskapen, alle husdyrene og alle eiendelene han hadde skaffet seg i Kanaan, og dro til et land borte fra Jakob, broren sin.

[7] For de eide for mye til at de kunne bo sammen. Landet der de bodde som innflyttere, kunne ikke fø dem, så stor var buskapen deres.

[8] Esau slo seg da ned i Se'ir-fjellene. Esau, det er Edom.

[9] Dette er slektshistorien til Esau, stamfar til edomittene i fjellandet Se'ir.

[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

[10]Dette er navnene på Esaus sønner: Elifas, sønn av Esaus kone Ada, og Re'uel, sønn av Esaus kone Basmat.

[11]Sønnene til Elifas var Teman, Omar, Sefo, Gatam og Kenas.

[12]Elifas, sønn av Esau, hadde en medhustru som het Timna, og hun fødte ham Amalek. Dette var etterkommerne av Ada, Esaus kone.

[13]Og dette er sønnene til Re'uel: Nahat, Serah, Sjamma og Missa. Dette var etterkommerne av Basmat, Esaus kone.

[14]Og dette er sønnene til Esaus kone Oholibama, datter av Ana, sønn til Sibon: Je'usj, Jalam og Korah.

[15]Dette er stammehøvdingene i Esaus ætt: Sønnene til Elifas, Esaus førstefødte sønn, var høvdingene Teman, Omar, Sefo, Kenas,

[16]Korah, Gatam og Amalek. Det er de høvdingene som stammer fra Elifas i Edom. De er Adas etterkommere.

[17]Og dette er sønnene til Re'uel, Esaus sønn: høvdingene Nahat, Serah, Sjamma og Missa. Det er de høvdingene som stammer fra Re'uel i Edom. De er etterkommere av Basmat, Esaus kone.

[18]Og dette er sønnene til Oholibama, Esaus kone: høvdingene Je'usj, Jalam og Korah. Det er de høvdingene som stammer fra Esaus kone Oholibama, datter til Ana.

[19]Dette var sønnene til Esau, det er Edom, og de høvdingene som stammer fra dem.

Descendentes de Seir
1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[20] Dette er sønnene til horitten Se'ir, som bodde i landet: Lotan, Sjobal, Sibon, Ana,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[21]Disjon, Eser og Disjan. Det er horittenes høvdinger, Se'irs sønner i Edom.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[22]Lotans sønner var Hori og Hemam, og Timna var søsteren hans.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[23]Dette er Sjobals sønner: Alvan, Manahat, Ebal, Sjefo og Onam.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

[24]Dette er Sibons sønner: Ajja og Ana. Det er den Ana som fant de varme kildene i ørkenen da han gjette faren Sibons esler.

[25] São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

[25]Dette er barna til Ana: Disjon og datteren Oholibama.

[26] São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

[26]Og dette er Disjons sønner: Hemdan, Esjban, Jitran og Keran.

[27] São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

[27]Dette er Esers sønner: Bilhan, Saavan og Akan.

[28] São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

[28]Og dette er Disjans sønner: Us og Aran.

[29] São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

[29]Dette er horittenes stammehøvdinger: høvdingene Lotan, Sjobal, Sibon, Ana,

[30] o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

[30]Disjon, Eser og Disjan. Dette var horittenes høvdinger i Se'ir, høvding for høvding.

Reis e príncipes de Edom
1 Crônicas 1.43-54

[31] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

[31]Dette er de kongene som hersket i Edom før det var noen konge over Israel:

[32] Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[32]Bela, sønn av Beor, var konge i Edom, og byen hans het Dinhaba.

[33] Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

[33]Da Bela døde, ble Jobab, sønn av Serah fra Bosra, konge etter ham.

[34] Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

[34]Da Jobab døde, ble Husjam fra Teman konge etter ham.

[35] Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[35]Da Husjam døde, ble Hadad, sønn av Bedad, konge etter ham. Det var han som slo midjanittene på slettelandet i Moab. Byen hans het Avit.

[36] Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

[36]Da Hadad døde, ble Samla fra Masreka konge etter ham.

[37] Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[37]Da Samla døde, ble Saul fra Rehobot ved elven konge etter ham.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[38]Da Saul døde, ble Baal-Hanan, sønn av Akbor, konge etter ham.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[39]Da Baal-Hanan, sønn av Akbor, døde, ble Hadar konge etter ham. Byen hans het Pa'u, og hans kone het Mehetabel. Hun var datter av Matred, Mesahabs datter.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[40]Dette er navnene på Esaus stammehøvdinger, nevnt etter slekt, bosted og navn: høvdingene Timna, Alva, Jetet,

[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[41]Oholibama, Ela, Pinon,

[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[42]Kenas, Teman, Mibsar,

[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

[43]Magdiel og Iram. Dette var Edoms stammehøvdinger, etter bosted i det landet de eide. Edom er Esau, edomittenes stamfar.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

1. Mosebok 37

Josef og brødrene hans

[1] Jakob ble boende i Kanaan, det landet faren hans hadde bodd i som innflytter.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.

[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.

[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:

[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e

[2]Dette er Jakobs slektshistorie. Da Josef var sytten år, gjette han småfeet sammen med brødrene sine. Som ung gutt var han sammen med sønnene til Bilha og Silpa, farens koner. Og alt det onde han hørte om dem, gikk han til faren med.

[3]Israel elsket Josef mer enn alle de andre sønnene, for han hadde fått ham på sine gamle dager. Han laget en forseggjort kjortel til ham.

[4]Men da brødrene så at faren elsket ham mer enn alle de andre, la de ham for hat og kunne ikke si et vennlig ord til ham.

[5]En gang hadde Josef en drøm. Han fortalte den til brødrene sine. Da hatet de ham enda mer.

[6]Han sa til dem: «Hør hva jeg har drømt!

[7]Se, vi var ute på åkeren og bandt kornbånd. Kornbåndet mitt reiste seg og ble stående, mens kornbåndene deres samlet seg omkring mitt og bøyde seg for det.»

[8]Da sa brødrene til ham: «Skal du være konge over oss? Skal du herske over oss?» Så hatet de ham enda mer for drømmene hans og for det han sa.

[9]Josef hadde enda en drøm og fortalte den til brødrene sine. «Nå har jeg hatt enda en drøm», sa han. «Se, solen og månen og elleve stjerner bøyde seg for meg.»

[10]Da han fortalte drømmen til faren og brødrene, irettesatte faren ham og sa: «Hva slags drøm er det du har hatt? Skulle

tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!

[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

jeg og din mor og dine brødre virkelig komme og bøye oss til jorden for deg?”

[11]Brødrene ble misunnelige på ham, men faren merket seg det han hadde sagt.

[12]En gang var brødrene ute og gjette farens småfe ved Sikem.

[13]Da sa Israel til Josef: «Brødrene dine gjeter ved Sikem. Kom, jeg vil sende deg til dem.» Han svarte: «Her er jeg.»

[14]Da sa faren: «Gå nå og se hvordan det står til med brødrene dine og med småfeet. Kom så og gi meg beskjed!» Så sendte faren ham av sted fra Hebron-dalen, og han kom til Sikem.

[15]En mann traff på ham mens han flakket omkring på marken. «Hva leter du etter?» spurte mannen.

[16]«Jeg leter etter brødrene mine», svarte han. «Kan du si meg hvor de gjeter?»

[17] Mannen sa: «De har dratt herfra, for jeg hørte dem si: Kom, vi går til Dotan!» Da gikk Josef etter brødrene sine og fant dem i Dotan.

[18]De så ham på lang avstand, og før han kom fram, la de planer om å ta livet av ham.

[19]De sa til hverandre: «Se, der kommer denne stordrømmeren!

[20]Kom, vi dreper ham! Vi kaster ham i en av brønnene og sier at et rovdyr har ett ham opp. Så skal vi se hva det blir av drømmene hans.»

21 Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

22 Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

23 Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

24 E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

25 Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

26 Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

27 Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

28 E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

29 Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

30 E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

21 Men da Ruben hørte det, ville han berge ham fra dem. Han sa: «Vi må ikke slå ham i hjel!»

22Så sa Ruben til dem: «La det ikke flyte blod! Kast ham ned i denne brønnen her i ørkenen, men legg ikke hånd på ham.» Dette sa han for å berge ham fra dem, så han kunne ta ham med tilbake til faren.

23Da Josef kom fram til brødrene sine, rev de av ham den fine kjortelen han hadde på seg.

24 Så tok de og kastet ham i brønnen. Den var tom, det fantes ikke vann i den.

25Så satte de seg for å spise. Da de så opp, fikk de øye på en karavane med ismaelitter som kom fra Gilead. Kamelene deres bar gummi, balsam og harpiks som de skulle føre ned til Egypt.

26Da sa Juda til brødrene sine: «Hva har vi igjen for å drepe vår bror og dekke over blodet hans?

27Kom, så selger vi ham til ismaelittene. La oss ikke legge hånd på ham, for han er vår bror, vårt eget kjøtt.» Og brødrene hørte på ham.

28 Noen kjøpmenn fra Midjan kom forbi, og de trakk Josef opp av brønnen. De solgte Josef for tjue sjekel sølv til ismaelittene. Og de tok ham med til Egypt.

29 Da Ruben kom til brønnen igjen og fikk se at Josef ikke var der, flerret han klærne sine.

30Han gikk tilbake til brødrene og sa: «Gutten er borte! Hvor skal jeg nå gjøre av meg?»

[31] Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

[32] E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

[33] Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

[34] Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

[35] Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

[36] Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

Gênesis 38

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.

[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.

[31]Da tok de Josefs kjortel, slaktet en geitebukk og dyppet kjortelen i blodet.

[32]Den fine kjortelen sendte de til faren og sa: «Denne har vi funnet. Se etter om det ikke er kjortelen til sønnen din.»

[33]Han undersøkte den og sa: «Det er kjortelen til sønnen min. Et rovdyr har ett ham opp. Josef er revet i hjel!»

[34] Så flerret Jakob klærne sine, bandt sekkestrie om hoftene og sørget over sønnen sin i lange tider.

[35]Alle sønnene og døtrene hans kom for å trøste ham, men han ville ikke la seg trøste. «I sorg skal jeg gå ned til min sønn i dødsriket», sa han. Og faren gråt over sønnen sin.

[36]Men midjanittene solgte Josef i Egypt, til Potifar, som var hoffmann hos farao og sjef for livvakten.

1. Mosebok 38

Juda og Tamar

[1] På den tid dro Juda bort fra brødrene sine og slo seg ned hos en mann i Adullam som het Hira.

[2]Der fikk han se datteren til en kanaaneer som het Sjua. Han tok henne til kone og gikk inn til henne.

[3] Hun ble med barn og fødte en sønn. Han kalte ham Er.

[4]Så ble hun med barn igjen og fødte en sønn. Hun kalte ham Onan.

[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.

[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.

[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.

[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.

[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de

[5] Siden fikk hun enda en sønn. Hun kalte ham Sjela. Da han ble født, var Juda i Kesib.

[6]Juda tok en kone til Er, den førstefødte sønnen sin. Hun het Tamar.

[7]Men Er, Judas førstefødte, var ond i Herrens øyne, og Herren tok livet hans.

[8] Da sa Juda til Onan: «Gå inn til din brors kone og gjør din plikt som svoger, så du kan skaffe din bror etterkommere.»

[9]Men Onan visste at etterkommerne ikke ville bli hans. Når han gikk inn til sin brors kone, lot han sæden gå til spille på jorden for ikke å gi broren etterkommere.

[10]Men det Onan gjorde, var ondt i Herrens øyne, og han tok livet hans også.

[11]Da sa Juda til Tamar, sin svigerdatter: «Du må bo som enke i din fars hus til min sønn Sjela er blitt voksen.» For han tenkte: «Bare ikke han også dør slik som brødrene sine.» Så dro Tamar hjem og bodde i sin fars hus.

[12] Lang tid gikk. Så døde Sjuas datter, Judas kone. Da sørgetiden var over, gikk Juda opp til saueklipperne i Timna sammen med sin venn Hira fra Adullam.

[13]Det ble fortalt Tamar at svigerfaren hennes var på vei opp til Timna for å klippe sauene sine.

[14]Da tok hun av seg enkeklærne og dekket seg med et slør som hun svøpte om seg. Så satte hun seg ved inngangen til Enajim, på

Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

15 Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

16 Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

17 Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

18 Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

19 Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

20 Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

21 Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

22 Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

23 Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em

veien til Timna. For hun hadde sett at Sjela var blitt voksen, likevel var hun ikke blitt hans kone.

15 Da Juda fikk se henne, tenkte han at hun var en prostituert, for hun hadde dekket ansiktet.

16 Han gikk bort til henne i veikanten og sa: «Kom, la meg få gå inn til deg!» For han visste ikke at hun var hans svigerdatter. Hun sa: «Hva gir du meg hvis du får komme inn til meg?”

17 Han svarte: «Jeg skal sende deg et kje av småfeet.» Da sa hun: «Så gi meg et pant til du får sendt det!»

18 «Hva skal jeg gi deg i pant?» spurte han. Hun svarte: «Seglet ditt og snoren, og staven du har i hånden.» Han ga henne det. Så fikk han komme inn til henne, og hun ble med barn.

19 Hun sto opp og gikk sin vei. Så tok hun av seg sløret og hadde på seg enkeklærne.

20 Juda sendte kjeet med vennen sin fra Adullam for å få igjen pantet av kvinnen. Men han fant henne ikke.

21 Han spurte folket på stedet: «Hvor er den tempelprostituerte kvinnen i Enajim, hun som satt i veikanten?» De svarte: «Det har ikke vært noen prostituert kvinne her.”

22 Han kom tilbake til Juda og sa: «Jeg fant henne ikke, dessuten sa folket på stedet at det ikke hadde vært noen tempelprostituert kvinne der.»

23 Da sa Juda: «La henne beholde pantet, så blir vi ikke til skamme. Se, jeg sendte

opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

[24] Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

[25] Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

[26] Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

henne dette kjeet, men du fant henne ikke.»

[24]Tre måneder senere ble det fortalt til Juda: «Tamar, svigerdatteren din, har drevet hor og er med barn.» Da sa Juda: «Før henne ut, hun skal brennes!»

[25]Men da hun ble ført ut, sendte hun bud til sin svigerfar: «Jeg er med barn med den mannen som eier alt dette. Se etter hvem det er som eier dette seglet, snorene og staven!»

[26]Juda kjente dem igjen og sa: «Hun er i sin gode rett mot meg, for jeg har ikke gitt henne til min sønn Sjela.» Siden hadde han ikke omgang med henne.

[27] Da tiden kom og hun skulle føde, se, da var det tvillinger i morslivet hennes.

[28]Under fødselen stakk den ene fram en hånd. Jordmoren tok hånden, bandt en skarlagenrød tråd om den og sa: «Han kom først.»

[29] Men så trakk han tilbake hånden, og broren kom ut. Da sa hun: «Hvordan er det du bryter deg fram?» Så kalte de ham Peres.

[30]Siden kom broren, han som hadde den skarlagenrøde tråden om hånden. Ham kalte de Serah.

1. Mosebok 39

Josef hos Potifar

[1] Josef ble ført ned til Egypt. Potifar, en egypter som var hoffmann hos farao og sjef for livvakten, kjøpte ham av ismaelittene som hadde tatt ham med dit.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.
[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,
[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.
[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.
[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.
[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.
[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.
[9] Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

[2] Herren var med Josef og lot ham lykkes. Han ble boende i huset til sin egyptiske herre.
[3]Herren hans så at Herren var med ham og lot ham lykkes i alt han gjorde.
[4]Josef vant velvilje hos herren sin og ble hans tjener. Potifar satte ham til å styre sitt hus og lot ham ta hånd om alt han eide.
[5] Og fra den tid egypteren satte ham over sitt hus og alt han eide, velsignet Herren hans hus på grunn av Josef. Herrensvelsignelse hvilte over alt han eide, både i huset og på marken.
[6] Han lot Josef ta hånd om alt han eide, og bekymret seg ikke for noe bortsett fra maten han spiste. Josef var velskapt og vakker.
[7]En tid etter hendte det at herrens kone kastet sine øyne på ham. «Ligg med meg!» sa hun.
[8]Men han ville ikke og sa til henne: «Se, min herre trenger ikke å bekymre seg for noe i huset, han har latt meg ta hånd om alt.
[9]Han er ikke større i dette huset enn jeg. Han har ikke nektet meg noe unntatt deg, for du er hans kone. Hvordan skulle jeg kunne gjøre noe så ondt og synde mot Gud?»

[10] Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

[11] sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

[12] Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

[13] Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

[14] chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

[15] Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

[16] Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[10]Hun snakket til Josef dag etter dag, men han hørte ikke på henne og ville ikke ligge med henne eller være sammen med henne.

[11]Så hendte det en dag at han kom inn i huset for å gjøre arbeidet sitt. Ingen av husets folk var inne.

[12]Da grep hun fatt i kappen hans og sa: «Ligg med meg!» Men han rømte ut av huset og lot kappen bli igjen i hendene hennes.

[13]Da hun så at han lot kappen bli igjen i hendene hennes og selv rømte ut,

[14]ropte hun på husets folk og sa: «Se! Mannen min har tatt inn i huset en hebreer som gjør oss til latter. Han kom til meg og ville ligge med meg, men jeg ropte så høyt jeg kunne.

[15]Og da han hørte at jeg satte i å rope, lot han kappen være igjen hos meg og rømte ut.»

[16]Så tok hun vare på kappen til herren hans kom hjem.

[17]Hun fortalte ham den samme historien: «Den hebraiske slaven som du har tatt inn til oss, kom til meg og ville gjøre meg til latter.

[18]Men da jeg satte i å rope, lot han kappen være igjen hos meg og rømte ut.»

Josef i fengsel

[19]Josefs herre ble brennende harm da han hørte hva hans kone fortalte. «Dette har slaven din gjort mot meg», sa hun.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[20]Han tok Josef og satte ham i fengselet der kongens fanger satt lenket. Han ble sittende der i fengselet.

[21]Men Herren var med Josef og viste ham godhet. Han lot ham finne godvilje hos fengselsbestyreren.

[22]Han lot Josef ta hånd om alle fangene i fengselet og alt som skulle gjøres der.

[23]Bestyreren selv hadde ikke tilsyn med noe av det Josef hadde fått hånd om. For Herren var med Josef. For Herren lot alt han gjorde, lykkes for ham.

1. Mosebok 40

Josef tyder hoffmennenes drømmer

[1]En tid etter hendte det at munnskjenken og bakeren hos kongen i Egypt fornærmet herren sin, egypterkongen.

[2]Farao ble sint på de to hoffmennene sine, overmunnskjenken og bakermesteren.

[3] Han satte dem i forvaring hos lederen for livvakten, i fengselet der Josef var fange.

[4]Lederen for livvakten satte Josef til å ha tilsyn med dem og tjene dem. De ble sittende en tid i forvaring.

[5]Mens munnskjenken og bakeren hos egypterkongen satt lenket i fengselet, hadde de to i en og samme natt hver sin drøm med ulik tydning.

[6]Da Josef kom inn til dem om morgenen, så han at de var nedtrykt.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[7]Han spurte faraos hoffmenn som satt i forvaring sammen med ham i hans herres hus: «Hvorfor har dere så triste ansikter i dag?»

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

[8] De svarte: «Vi har begge hatt en drøm, men det er ingen her som kan tyde dem.» Da sa Josef til dem: «Hører ikke tydningen Gud til? Fortell!»

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[9]Så fortalte overmunnskjenken drømmen sin til Josef. Han sa: «Se, i drømmen min sto en vinstokk foran meg.

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[10]Det var tre greiner på den. Så snart den begynte å skyte knopper, sprang blomstene ut, og klasene ble til modne druer.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[11]Jeg hadde faraos beger i hånden. Jeg tok druene, presset dem ut i begeret og rakte det til farao.»

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;

[12]Da sa Josef: «Dette er tydningen: De tre greinene er tre dager.

[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[13]Om tre dager skal farao opphøye deg og gi deg stillingen din tilbake. Du skal rekke farao begeret hans på samme måte som før, da du var munnskjenken hans.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[14]Bare du ville huske på meg når det går deg godt! Vis meg godhet, nevn meg for farao og få meg ut av dette huset.

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

[15]For jeg er stjålet fra hebreernes land, og her har jeg ikke gjort noe som gjør meg fortjent til fangehullet.»

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;
[17] e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.
[18] Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;
[19] dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.
[20] No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.
[21] Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;
[22] mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.
[23] O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

[1] Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.
[2] Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.
[3] Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

[16]Da bakermesteren så at Josef hadde gitt en god tydning, sa han til ham: «Jeg var også i drømmen min. Og se, jeg hadde tre kurver med hvetebrød på hodet.
[17]I den øverste kurven var det all slags bakverk til farao, men fuglene åt bakverket fra kurven på hodet mitt.»
[18]Josef svarte: «Dette er tydningen: De tre kurvene er tre dager.
[19]Om tre dager skal farao opphøye deg og henge deg i et tre, og fuglene skal ete kjøttet av deg.»
[20]Den tredje dagen – det var faraos fødselsdag – holdt farao et festmåltid for alle tjenerne sine. Da opphøyde han overmunnskjenken og bakermesteren midt mellom tjenerne.
[21]Overmunnskjenken ga han stillingen tilbake, så han fikk rekke farao begeret,
[22]men bakermesteren hengte han. Det gikk slik Josef hadde tydet drømmene for dem.
[23]Men overmunnskjenken husket ikke på Josef; han glemte ham.

1. Mosebok 41

Josef tyder faraos drømmer

[1]To år senere hadde farao en drøm: Se, han sto ved Nilen.
[2]Opp fra elven steg sju kuer, fine og fete, og begynte å beite i sivet.
[3]Etter dem steg sju andre kuer opp fra elven, stygge og magre, og stilte seg sammen med kuene på elvebredden.

[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele

[4]De stygge og magre kuene spiste opp de sju fine og fete. Da våknet farao.

[5]Så sovnet han igjen og drømte for andre gang: Se, sju kornaks, tykke og gode, vokste på ett strå.

[6]Etter dem skjøt det opp sju andre kornaks, tynne og svidd av østavinden.

[7]De tynne aksene slukte de sju tykke og fulle aksene. Da våknet farao og skjønte at det var en drøm.

[8] Men om morgenen var han urolig til sinns. Han sendte bud etter alle spåmennene og vismennene i Egypt. Farao fortalte dem drømmene sine, men det var ingen som kunne tyde dem for ham.

[9] Da sa overmunnskjenken til farao: «I dag kom jeg til å tenke på mine synder.

[10]En gang ble farao sint på tjenerne sine og satte meg i forvaring hos sjefen for livvakten sammen med bakermesteren.

[11]I en og samme natt hadde vi hver vår drøm, jeg og han, med hver sin tydning.

[12]Det var en ung hebreer sammen med oss der, en slave hos sjefen for livvakten. Vi fortalte ham drømmene våre, og han ga drømmene hver sin tydning.

[13]Og slik han tydet dem for oss, slik gikk det. Farao ga meg stillingen tilbake, men bakermesteren hengte han.»

[14] Da sendte farao bud etter Josef, og de skyndte seg å få ham opp av fangehullet.

se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

15 Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

16 Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

17 Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

18 e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

19 Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

20 E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

21 e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

22 Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

23 após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

24 As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

25 Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

26 As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

Han barberte seg og skiftet klær og gikk så inn til farao.

15Farao sa til Josef: «Jeg har hatt en drøm, og det er ingen her som kan tyde den. Men jeg har hørt om deg at når du hører en drøm, kan du tyde den.»

16 Josef svarte farao: «Det er ikke opp til meg, bare Gud kan gi et svar som er godt for farao.»

17Så sa farao til Josef: «Se, i drømmen sto jeg ved elvebredden.

18Fra elven kom det opp sju kuer, fete og fine, og de begynte å beite i sivet.

19Etter dem kom det opp sju andre kuer, tynne, magre og stygge. Så stygge kuer har jeg aldri sett i hele Egypt.

20Og de magre, stygge kuene åt opp de første sju, de fete kuene.

21Men da de hadde satt dem til livs, kunne det ikke merkes på dem; de var like stygge som før. Da våknet jeg.

22I drømmen så jeg også sju kornaks som vokste på ett strå, fulle og gode.

23Etter dem skjøt det opp sju andre aks, tørre, tynne og svidd av østavinden.

24De tynne aksene slukte de sju gode. Dette fortalte jeg til spåmennene, men ingen kunne forklare det for meg.»

25Da sa Josef til farao: «Farao har hatt en og samme drøm. Gud har latt farao få vite hva han vil gjøre.

26De sju gode kuene er sju år, og de sju gode aksene er sju år. Det er en og samme drøm.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

[27]De sju magre og stygge kuene som kommer opp etter dem, er sju år. Og de sju kornaksene, tynne og svidd av østavinden, er sju år med hungersnød.

[28]Det var det jeg mente da jeg sa til farao: Gud har vist farao hva han vil gjøre.

[29]Se, det skal komme sju år med overflod i hele Egypt.

[30]Etter dem skal det komme sju år med hungersnød, så all overfloden blir glemt i Egypt. Sulten skal fortære landet.

[31]Ingen skal minnes overfloden i landet, for sulten som følger, skal bli hard.

[32]Når farao hadde samme drøm to ganger, er det fordi dette er fastsatt av Gud. Han vil skynde seg å gjøre det.

[33]Nå må farao se seg ut en vis og forstandig mann og sette ham over Egypt.

[34]Farao må gripe inn. Han må peke ut tilsynsmenn over landet og kreve inn en femtedel av avlingen fra Egypt i de sju årene med overflod.

[35]De skal samle all maten fra de gode årene som kommer, og lagre tresket korn under faraos beskyttelse i byene og ta vare på det.

[36]Maten skal være forråd for landet i de sju årene med hungersnød som kommer over Egypt. Da skal ikke landet gå til grunne av sult.»

Josef styrer i landet

[37] O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

[38] Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

[39] Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

[40] Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

[41] Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

[42] Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

[43] E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

[46] Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[37]Farao og alle tjenerne hans syntes godt om dette rådet.

[38]Og farao sa til tjenerne sine: «Finnes det en mann som denne, en som har Guds ånd i seg?»

[39]Så sa farao til Josef: «Siden Gud har latt deg få vite alt dette, er det ingen så forstandig og vis som du.

[40] Du skal styre mitt hus, og hele mitt folk skal rette seg etter det du sier. Bare når det gjelder tronen, skal jeg være større enn deg.»

[41]Og farao sa til Josef: «Se, jeg setter deg over hele Egypt.»

[42] Så tok han signetringen av hånden sin og satte den på hånden til Josef. Han kledde ham i linklær og hengte et gullkjede om halsen på ham.

[43] Han lot Josef kjøre i den nest beste vognen sin, og de ropte foran ham: «Bøy kne!» Slik satte farao ham over hele Egypt.

[44]Og han sa til Josef: «Jeg er farao, men uten din tillatelse skal ingen løfte en hånd eller fot i hele Egypt.»

[45] Farao kalte Josef Safenat-Paneah, og han ga ham Asenat til kone. Hun var datter til Potifera, presten i On. Siden dro Josef omkring i Egypt.

[46]Josef var tretti år gammel da han trådte fram for farao, kongen i Egypt. Så dro Josef bort fra farao og reiste over hele Egypt.

[47]Jorden bar så det bugnet de sju årene det var overflod.

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[48]Og i de sju årene landet fikk, samlet han all slags grøde, og han lagret den i byene. I hver by lagret han grøde fra markene omkring.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[49]Slik samlet Josef tresket korn i mengder så store som havets sand, helt til han ga opp å telle, for det kunne ikke telles.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[50]Før det første året med hungersnød kom, fikk Josef to sønner med Asenat, datter til Potifera, presten i On.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

[51] Den førstefødte kalte han Manasse. «For Gud har latt meg glemme alt mitt strev og hele min fars hus.»

[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

[52] Den andre kalte han Efraim. «For Gud har gjort meg fruktbar i det landet der jeg ble plaget.»

[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

[53]De sju gode årene i Egypt tok slutt.

[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

[54]Så begynte de sju årene med hungersnød, slik Josef hadde sagt. Det ble hungersnød i alle land, men i hele Egypt var det mat.

[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[55]Da hele Egypt led av sult, ropte folket til farao etter brød. Han sa til dem: «Gå til Josef og gjør det han sier dere!»

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[56]Det ble hungersnød over hele jorden. Da åpnet Josef alle lagrene og solgte korn til egypterne, for hungersnøden var hard i Egypt.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

[57]Og all verden kom til Egypt for å kjøpe korn av Josef, for hungersnøden var hard over hele jorden.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

1. Mosebok 42

Brødrene kommer til Egypt

[1] Da Jakob fikk vite at det var korn i Egypt, sa han til sønnene sine: «Hvorfor sitter dere og ser på hverandre?

[2]Jeg hører», sa han, «at det finnes korn i Egypt. Dra dit ned og kjøp korn til oss, så vi kan leve og ikke dø!»

[3]Da dro ti av Josefs brødre for å kjøpe korn i Egypt.

[4]Men Jakob sendte ikke Benjamin, Josefs bror, sammen med brødrene, for han sa: «En ulykke kunne ramme ham.»

[5]Slik var Israels sønner blant dem som kom for å kjøpe korn, for det var hungersnød i Kanaan.

[6] Nå var det Josef som styrte landet, og det var han som solgte korn til folket der. Josefs brødre kom og kastet seg ned for ham med ansiktet mot jorden.

[7]Da Josef så brødrene sine, kjente han dem igjen, men han lot som om han ikke kjente dem. Han talte strengt til dem: «Hvor kommer dere fra?» De svarte: «Vi kommer fra landet Kanaan for å kjøpe mat.»

[8]Josef kjente igjen brødrene sine, men de kjente ikke ham.

[9] Han husket drømmene han hadde hatt om dem, og sa: «Dere er spioner! Dere er kommet for å se hvor landet ligger åpent.»

[10]«Nei, herre», svarte de, «dine tjenere er kommet for å kjøpe mat.

11 Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

12 Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

13 Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

14 Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

15 Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

16 Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

17 E os meteu juntos em prisão três dias.

18 Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

19 Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

20 E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

21 Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe

11 Vi er alle sønner av en og samme mann. Vi er ærlige folk! Dine tjenere er ikke spioner.»

12 Men han svarte dem: «Jo, dere er kommet for å se hvor landet ligger åpent.»

13 Da sa de: «Dine tjenere var tolv brødre, vi er sønner av en og samme mann i Kanaan. Den yngste er hos faren vår i dag, og en er ikke mer.»

14 Men Josef sa til dem: «Det er som jeg har sagt: Dere er spioner!

15 Slik skal dere prøves: Så sant farao lever, dere slipper ikke herfra uten at den yngste broren deres kommer hit!

16 La en av dere reise og hente broren deres, mens dere andre blir her som fanger. Slik skal det prøves om dere snakker sant. Hvis ikke, er dere spioner, så sant farao lever.»

17 Så holdt han dem i forvaring i tre dager.

18 På den tredje dagen sa Josef til dem: «Gjør dere som jeg sier, skal dere få leve; for jeg frykter Gud.

19 Nå får vi se om dere er ærlige. En av brødrene deres skal være igjen i forvaring mens dere andre drar av sted med korn for å stille sulten hjemme hos dere.

20 Kom så hit til meg med den yngste broren deres. Da er deres ord til å stole på, og dere skal slippe å dø.» Og slik gjorde de.

21 De sa til hverandre: «Sannelig, vi er skyldige! Vi så at broren vår var i stor nød da han bønnfalt oss om nåde, men vi hørte

acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

ikke på ham. Derfor er også vi nå kommet i nød.»

[22] Ruben svarte dem: «Sa jeg ikke at dere ikke måtte gjøre gutten noe ondt? Men dere ville ikke høre, så nå kreves det gjengjeld for hans blod.»

[23]De visste ikke at Josef forsto dette, for han brukte tolk.

[24]Og han snudde seg fra dem og gråt. Så kom han tilbake og snakket med dem. Han tok Simon og bandt ham for øynene på dem.

[25]Josef ga befaling om at sekkene deres skulle fylles med korn. Pengene skulle legges tilbake i sekkene, og de skulle få mat med på reisen. Og slik ble det gjort.

[26]Så lesset de kornet på eslene og dro derfra.

[27]Men en av dem åpnet sekken sin for å gi eselet fôr der de overnattet. Da fikk han øye på pengene, for de lå øverst i sekken.

[28]Han sa til brødrene: «Pengene mine er lagt tilbake! Se, de ligger i sekken min!» Med hjertet i halsen sa de skjelvende til hverandre: «Hva er det Gud har gjort mot oss?»

[29]Så kom de hjem til sin far Jakob i Kanaan. De fortalte ham alt som hadde hendt dem:

[30]«Mannen som er herre i landet, talte strengt til oss og behandlet oss som om vi ville spionere der i landet.

[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

[31]Da sa vi til ham: Vi er ærlige folk og ikke spioner.

[32]Vi var tolv brødre, sønner av samme far. En av oss er ikke mer, og den yngste er i dag hjemme hos faren vår i Kanaan.

[33]Mannen som er herre over landet, sa da til oss: Slik skal jeg vite om dere er ærlige: La en av brødrene bli igjen hos meg, ta det dere trenger for å stille sulten hjemme hos dere, og dra av sted.

[34]Kom så til meg med den yngste broren deres. Da kan jeg vite at dere ikke er spioner, men ærlige folk. Så skal dere få broren deres tilbake, og dere kan handle fritt i landet.»

[35]Da de tømte sekkene, fant hver av dem pengepungen sin der. Både de og faren ble redde da de fikk øye på pengepungene.

[36]Deres far Jakob sa til dem: «Dere gjør meg barnløs! Josef er ikke mer, Simon er ikke mer, og nå vil dere ta Benjamin. Alt går meg imot.»

[37]Da sa Ruben til sin far: «Du kan ta livet av begge sønnene mine dersom jeg ikke bringer ham tilbake til deg. Overlat ham i min hånd, jeg skal føre ham tilbake!»

[38] Men han svarte: «Min sønn skal ikke dra ned sammen med dere. Broren hans er død, og han er alene tilbake. Skulle en ulykke ramme ham på reisen dere nå legger ut på, da sender dere meg gråhåret og sorgtung ned i dødsriket.»

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

[9] Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e

1. Mosebok 43

Brødrene reiser til Egypt igjen

[1]Hungersnøden lå tungt over landet.

[2]Da de hadde brukt opp kornet de hadde hentet i Egypt, sa faren til dem: «Dra av sted igjen og kjøp litt mat til oss!»

[3] Men Juda svarte: «Mannen advarte oss og sa: Dere får ikke tre fram for meg hvis ikke broren deres er med dere.

[4]Hvis du sender broren vår med oss, skal vi dra ned og kjøpe mat til deg.

[5]Men hvis du ikke gjør det, drar vi ikke. For mannen sa til oss: Dere får ikke tre fram for meg uten at broren deres er med dere.»

[6]Da sa Israel: «Hvorfor gjorde dere meg ondt ved å fortelle mannen at dere har enda en bror?»

[7]De svarte: «Mannen spurte oss nøye ut både om oss selv og om slekten vår. Han sa: Lever faren deres ennå? Har dere noen bror? Og vi svarte på det han spurte om. Hvordan kunne vi vite at han ville si: Kom hit med broren deres!»

[8]Da sa Juda til sin far Israel: «Send gutten med meg! La oss bryte opp og dra av sted, så vi kan leve og ikke dø, både vi, du og barna våre.

[9]Jeg skal garantere for ham, du kan kreve ham igjen av min hånd. Kommer jeg ikke

não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

tilbake med ham og stiller ham fram for deg, vil jeg være skyldig for deg hele mitt liv.

10 Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

10Hadde vi ikke ventet så lenge, kunne vi nå vært fram og tilbake to ganger.»

11 Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

11Da sa deres far Israel til dem: «Er det ingen annen råd, så gjør slik: Ta med i sekkene deres en gave til mannen, noe av det beste som finnes i landet, litt balsam og litt honning, gummi og harpiks, pistasjnøtter og mandler!

12 levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

12Og ta dobbelt så mange penger med dere, så dere kan levere tilbake de pengene dere fikk igjen, de som lå øverst i sekkene. Kanskje det var en feiltagelse.

13 Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

13Ta så broren deres, bryt opp og vend tilbake til mannen!

14 Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

14Måtte Gud, Den veldige, la dere finne barmhjertighet hos denne mannen, så han sender med dere den andre broren deres og Benjamin. Skal jeg bli barnløs, så blir jeg barnløs.»

José hospeda seus irmãos

15 Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

15Så tok mennene med seg denne gaven, dobbelt så mange penger, og Benjamin. De brøt opp og dro ned til Egypt og trådte fram for Josef.

16 Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

16Da Josef så at Benjamin var med dem, sa han til bestyreren for huset sitt: «Før disse mennene hjem, slakt og gjør i stand, for de skal spise hos meg ved middagstid!»

17 Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

17Mannen gjorde som Josef sa. Han tok dem med inn i Josefs hus.

[18] Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

[19] E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

[20] e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

[21] quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

[22] Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

[23] Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

[24] Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

[25] Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

[26] Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

[18]Men da de ble ført inn i Josefs hus, ble de redde. De sa: «Det er vel på grunn av pengene som ble lagt tilbake i sekkene våre forrige gang, at vi blir ført hit. Nå kan de overfalle oss, kaste seg over oss, gjøre oss til slaver og ta eslene våre.»

[19]De gikk bort til bestyreren for Josefs hus og snakket med ham ved inngangen til huset.

[20]«Unnskyld oss, herre», sa de, «vi har vært her nede en gang før og kjøpt mat.

[21]Men da vi slo leir for natten og åpnet sekkene våre, fant hver av oss pengene øverst i sekken, våre egne penger i sin fulle vekt. Nå har vi dem med oss tilbake.

[22]Vi har også med oss mer penger til å kjøpe mat for. Vi vet ikke hvem som la pengene i sekkene våre.»

[23] Da sa han: «Fred være med dere, vær ikke redde! Deres Gud, deres fars Gud, har gitt dere en skatt i sekkene. Pengene deres har jeg fått.» Så førte han Simon ut til dem.

[24]Siden førte mannen dem inn i Josefs hus. Han ga dem vann så de fikk vasket føttene, og han ga fôr til eslene deres.

[25] Og de gjorde gaven klar før Josef skulle komme ved middagstid, for de hadde hørt at de skulle spise der.

[26]Så kom Josef hjem, og de bar fram gaven de hadde med seg inn i huset, og kastet seg til jorden for ham.

[27] Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

[28] Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

[29] Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

[30] José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

Gênesis 44

[27]Han spurte hvordan det sto til med dem. Så sa han: «Står det bra til med den gamle faren deres, som dere snakket om? Lever han ennå?»

[28]«Ja», svarte de, «det står bra til med vår far, din tjener. Han lever ennå.» De bøyde seg og kastet seg ned for ham.

[29]Da fikk han øye på Benjamin, sin bror, og sa: «Er dette den yngste broren deres, som dere fortalte meg om? Gud være deg nådig, min sønn!”

[30]Josef skyndte seg bort, for kjærligheten til broren blusset opp i ham, så han måtte gråte. Derfor gikk han inn i kammeret sitt og gråt.

[31]Så vasket han ansiktet og gikk ut igjen. Han la bånd på seg og sa: «Sett fram maten!”

[32] De satte fram for ham og for brødrene og for de egypterne som spiste hos ham, hver for seg. For egypterne kunne ikke spise med hebreerne; det var avskyelig for dem.

[33]Brødrene fikk sitte rett foran Josef, den eldste øverst og den yngste nederst. Da så de forundret på hverandre.

[34]Han lot dem få av rettene på sitt eget bord, og han lot Benjamin få fem ganger så mye som de andre. Og de drakk seg fulle sammen med ham.

1. Mosebok 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

[5] Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

[6] E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

[7] Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

[8] O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

[9] Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

[10] Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se

Sølvbegeret i sekken

[1]Siden sa Josef til bestyreren for huset sitt: «Fyll sekkene til disse mennene med korn, så mye de orker å bære, og legg pengene til hver av dem øverst i sekken!

[2]Legg så begeret mitt, sølvbegeret, øverst i sekken til den yngste, sammen med kornpengene hans!» Og han gjorde som Josef sa.

[3]Da det ble lyst neste morgen, ble de sendt av sted med eslene sine.

[4]De dro ut av byen, men var ikke kommet langt før Josef sa til bestyreren: «Sett etter mennene! Når du tar dem igjen, skal du si: Hvorfor gjengjelder dere godt med ondt?

[5] Er ikke dette det begeret som min herre drikker av, og som han spår i? Det er ondt, det dere har gjort!»

[6]Han tok dem igjen og sa dette til dem.

[7]Men de svarte ham: «Hvorfor sier vår herre dette? Det kunne ikke falle dine tjenere inn å gjøre noe slikt!

[8]Se, pengene som vi fant øverst i sekkene våre, tok vi med oss tilbake til deg fra Kanaan. Hvorfor skulle vi stjele sølv eller gull fra din herres hus?

[9]Den av tjenerne dine som begeret blir funnet hos, skal dø, og vi andre skal være slaver for vår herre.»

[10]Han svarte: «Det skal bli som dere sier denne gangen også. Den som begeret blir

achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

[11] E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

[12] O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

[13] Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

A defesa de Judá

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

funnet hos, skal være slaven min, dere andre skal være uten skyld.»

[11]Så skyndte de seg og løftet sekkene ned på jorden og åpnet hver sin sekk.

[12]Han undersøkte dem, begynte hos den eldste og endte hos den yngste. Og begeret ble funnet i sekken til Benjamin.

[13]Da flerret de klærne sine, lesset på hvert sitt esel og vendte tilbake til byen.

[14]Da Juda og brødrene kom inn i Josefs hus, var Josef der ennå. Og de kastet seg til jorden for ham.

[15]Josef sa til dem: «Hva er det dere har gjort? Vet dere ikke at en mann som jeg kan spå?»

[16]«Hva skal vi svare, herre?» sa Juda. «Hva kan vi si? Hvordan kan vi vise at vi er uskyldige? Gud har funnet skyld hos dine tjenere. Nå er vi slavene dine, herre, både vi og han begeret ble funnet hos.»

[17]Men Josef sa: «Det kunne ikke falle meg inn å gjøre slikt! Mannen som hadde begeret, skal være min slave. Dere andre kan dra opp til deres far.»

[18]Da gikk Juda bort til ham og sa: «Vær så snill, herre, hør hva din tjener har å si, og bli ikke sint på din tjener, du er jo som farao selv.

[19]Min herre spurte sine tjenere: Har dere noen far eller bror?

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[20]Og vi svarte: Vi har en gammel far, og han fikk en gutt på sine gamle dager. Guttens bror er død, og han er alene igjen etter sin mor. Faren elsker ham.

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[21]Da sa du til dine tjenere: Kom ned til meg med ham så jeg kan se ham med egne øyne!

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[22]Men vi svarte vår herre: Gutten kan ikke forlate faren sin; gjør han det, dør faren.

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[23]Men du sa til tjenerne dine: Kommer ikke den yngste broren hit sammen med dere, skal dere ikke få tre fram for meg.

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[24]Da vi kom hjem til vår far, din tjener, fortalte vi ham hva du hadde sagt, herre.

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[25]Han sa: Dra av sted igjen og kjøp litt mat til oss.

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

[26]Vi svarte: Vi kan ikke dra ned uten at den yngste broren vår er med. Drar vi uten broren vår, får vi ikke se mannen.

[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

[27]Da sa vår far, din tjener, til oss: Dere vet at min kone fødte meg to sønner.

[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

[28]Den ene ble borte for meg. Jeg sa at han sikkert var revet i hjel, og jeg har ikke sett ham siden.

[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

[29]Om dere også tar denne fra meg og det skulle hende ham en ulykke, da sender dere meg gråhåret og sorgtung ned i dødsriket.

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,

[30]Kommer jeg nå til min far, din tjener, uten gutten som han er knyttet til med hele sin sjel,

[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.

[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

[31]da dør han når han ser at gutten ikke er med oss. Dine tjenere kommer til å sende vår far og din tjener gråhåret og sorgtung ned i dødsriket.

[32] For jeg, din tjener, garanterte for unggutten hos far og sa: Kommer jeg ikke tilbake til deg med ham, er jeg skyldig for min far hele mitt liv.

[33]La nå din tjener bli igjen som slave for min herre i stedet for gutten. Så kan han dra opp sammen med brødrene sine.

[34]For hvordan skulle jeg kunne dra opp til faren min uten gutten og se den sorg som da ville ramme ham?»

1. Mosebok 45

Josef forteller hvem han er

[1]Da klarte ikke Josef lenger å legge bånd på seg for alle som sto omkring ham. Han ropte: «La alle gå ut herfra!» Dermed var det ingen andre sammen med ham da Josef lot brødrene sine få vite hvem han var.

[2]Han brast i gråt så høyt at egypterne hørte det, og faraos hus fikk høre om det.

[3] Så sa Josef til brødrene sine: «Jeg er Josef! Lever far ennå?» Men brødrene kunne ikke svare ham, for de sto skrekkslagne foran ham.

[4]Josef sa til dem: «Kom hit til meg!» De gikk bort til ham, og han sa: Jeg er Josef, deres bror, som dere solgte til Egypt.

5 Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

5 Vær nå ikke nedslått og anklag ikke dere selv fordi dere solgte meg. Det var for å berge liv at Gud sendte meg foran dere.

6 Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

6I to år har det vært hungersnød i landet, og i enda fem år skal det verken pløyes eller høstes.

7 Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

7Men Gud sendte meg i forveien for å la dere bli en rest på jorden, slik at dere skal leve og mange bli berget.

8 Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

8 Så det var ikke dere som sendte meg hit, men Gud. Han satte meg til far for farao, til herre over hele hans hus og til hersker over hele Egypt.

9 Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

9Skynd dere, dra opp til far og si: Så sier Josef, sønnen din: «Gud har satt meg til herre over hele Egypt. Kom ned til meg, og drøy ikke!

10 Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

10 Du skal få bo i Gosen og være nær meg, både du, barna og barnebarna dine, småfeet og storfeet ditt og alt du eier.

11 Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

11Jeg skal sørge for deg der, for ennå kommer det fem år med hungersnød. Verken du eller ditt hus eller noen av dine skal lide nød.»

12 Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

12Nå ser dere med egne øyne, både dere og min bror Benjamin, at det er jeg som taler til dere.

13 Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

13Fortell far om all den ære og makt jeg har i Egypt, og om alt dere har sett. Skynd dere, kom hit ned med far.

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[14]Så kastet han seg om halsen på Benjamin, broren sin, og gråt, og Benjamin gråt på skulderen hans.

[15]Han kysset alle brødrene sine og gråt med dem. Etter dette snakket brødrene med ham.

Hjemreisen

[16]Da de fikk høre i faraos hus at Josefs brødre var kommet, ble farao og tjenerne hans glade.

[17]Farao sa til Josef: «Si til brødrene dine: Dette skal dere gjøre: Less på dyrene deres og dra hjem til Kanaan!

[18]Ta så faren deres og familiene deres og kom til meg, så skal jeg gi dere det beste landet i Egypt, og dere skal spise av det feteste i landet.

[19]Du skal by dem å gjøre dette: Ta med vogner fra Egypt til kvinnene og barna! Hent faren deres og kom hit!

[20]Dere skal ikke bry dere om eiendelene deres, for det beste i hele Egypt skal tilhøre dere.»

[21]Israels sønner gjorde så. Josef ga dem vogner, slik farao hadde sagt, og mat på veien.

[22] Han ga nye klær til hver av dem. Til Benjamin ga han tre hundre sjekel sølv og fem klesskift.

[23]Til faren sendte han ti esler med noe av det beste som fantes i Egypt, og ti eselhopper som bar tresket korn, brød og mat til farens reise.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[24]Så sendte han brødrene av sted. Da de dro, sa han: «Dere må ikke krangle på veien!»

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[25]De dro opp fra Egypt og kom til sin far Jakob i Kanaan.

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[26]De fortalte: «Josef lever. Han er hersker over hele Egypt.» Men faren var like kald i hjertet, for han trodde dem ikke.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[27]Da fortalte de ham alt Josef hadde sagt dem, og han fikk se vognene som Josef hadde sendt for å hente ham. Da livnet Jakob til.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

[28] «Dette er stort!» sa Israel. «Josef, sønnen min, lever ennå! Jeg vil reise og se ham før jeg dør.»

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

1. Mosebok 46

Jakob drar til Egypt

[1]Så brøt Israel opp med alt det han hadde. Da han kom til Beer-Sjeba, ofret han slaktoffer til sin far Isaks Gud.

[2] Gud talte til Israel i et syn om natten og sa: «Jakob, Jakob!» Og han svarte: «Her er jeg.»

[3]Så sa han: «Jeg er Gud, din fars Gud. Vær ikke redd for å dra ned til Egypt, for jeg vil gjøre deg til et stort folk der.

[4] Jeg går med deg ned til Egypt, men jeg skal føre deg opp igjen også. Og Josefs hånd skal lukke dine øyne.»

[5]Så reiste Jakob fra Beer-Sjeba. Israels sønner løftet sin far Jakob, kvinnene og barna opp i vognene som farao hadde sendt for å hente ham.

6 Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.	6De tok med seg buskapen og alle eiendelene de hadde samlet seg i Kanaan. Så kom Jakob og hele hans ætt med ham til Egypt.
7 Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.	7Han hadde med seg hele ætten sin til Egypt, sønnene og sønnesønnene, døtrene og sønnedøtrene.
8 São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.	8 Dette er navnene på israelittene som kom til Egypt, Jakob og hans etterkommere: Ruben, Jakobs førstefødte sønn,
9 Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.	9og sønnene hans: Henok, Pallu, Hesron og Karmi;
10 Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.	10Simons sønner: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin og Sohar, og Saul, sønn av en kvinne fra Kanaan;
11 Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.	11Levis sønner: Gersjon, Kehat og Merari;
12 Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.	12Judas sønner: Er, Onan, Sjela, Peres og Serah – Er og Onan døde i Kanaan; Peres hadde sønnene Hesron og Hamul;
13 Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.	13Jissakars sønner: Tola, Puvva, Job og Sjimron;
14 Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.	14Sebulons sønner: Sered, Elon og Jahleel.
15 São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.	15Dette var Leas sønner som hun fødte Jakob i Paddan-Aram, i tillegg til datteren, Dina. I alt var det trettitre sønner og døtre.
16 Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.	16Gads sønner: Sifjon, Haggi, Sjuni, Esbon, Eri, Arodi og Areli;
17 Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.	17Asjers sønner: Jimna, Jisjva, Jisjvi og Beria, dessuten søsteren deres, Serah. Beria hadde sønnene Heber og Malkiel.

[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.

[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.

[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.

[22] São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.

[23] O filho de Dã: Husim.

[24] Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

[25] São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

[26] Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

[27] e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

[28] Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

[29] Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

[18]Dette var barna til Silpa, som Laban ga til Lea, datteren sin. Disse fødte hun Jakob, seksten i alt.

[19]Sønnene til Rakel, Jakobs kone, var Josef og Benjamin.

[20] Josef fikk barn i Egypt. Asenat, datter av Potifera, presten i On, fødte ham Manasse og Efraim.

[21]Benjamins sønner: Bela, Beker, Asjbel, Gera, Naaman, Ehi, Rosj, Muppim, Huppim og Ard.

[22]Dette var Rakels sønner, som hun fødte Jakob, fjorten i alt.

[23]Dans sønn: Husjim;

[24]Naftalis sønner: Jahseel, Guni, Jeser og Sjillem.

[25]Dette var sønnene til Bilha, som Laban ga Rakel, datteren sin. Disse fødte hun Jakob, sju i alt.

[26]De som kom med Jakob til Egypt, og som stammet fra ham, var sekstiseks i alt, foruten sønnekonene hans.

[27] Josef hadde to sønner som ble født i Egypt. Det var i alt sytti personer som kom med Jakobs hus til Egypt.

[28]Jakob sendte Juda i forveien til Josef, for at han skulle vise vei til Gosen. Og de kom til landet Gosen.

[29]Josef spente for vognen og dro opp for å møte sin far, Israel, i Gosen. Da han fikk se ham, kastet han seg om halsen hans og gråt lenge på skulderen hans.

[30] Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

[31] E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

[32] Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

[33] Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

[34] Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

[1] Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

[2] E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

[3] Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

[4] Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome

[30]Så sa Israel til Josef: «Nå kan jeg dø, jeg har sett ditt ansikt, du lever ennå!»

[31]Josef sa til brødrene sine og de andre i familien: Jeg vil dra opp og fortelle farao dette. Jeg vil si at brødrene mine og familien min som var i Kanaan, er kommet til meg.

[32]Mennene er gjetere og lever av buskapen sin. Småfeet og storfeet og alt de eier, har de tatt med.

[33]Når så farao kaller på dere og spør: «Hva har dere til levevei?»

[34] skal dere svare: «Dine tjenere har levd av buskapen helt fra ungdommen av og til nå, vi som våre fedre.» Da får dere bo i Gosen, for gjetere er noe avskyelig for egypterne.

1. Mosebok 47

Jakob og sønnene hans hos farao

[1]Josef gikk og fortalte dette til farao. Han sa: «Faren min og brødrene mine er kommet fra Kanaan med småfeet og storfeet sitt og alt de eier. Nå er de i Gosen.»

[2]Han tok ut fem av brødrene sine og stilte dem fram for farao.

[3] Farao sa til brødrene: «Hva har dere til levevei?» De svarte ham: «Dine tjenere er gjetere, vi som våre fedre.

[4]Vi er kommet for å bo i landet», sa de til farao. «Dine tjenere fant ikke beite for småfeet sitt, for hungersnøden lå tungt

é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

[5] Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

[6] A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

[7] Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

[8] Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

[9] Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

[10] E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

[11] Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

[12] E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

[13] Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

over Kanaan. La nå dine tjenere få bo i Gosen!”

[5]Da sa farao til Josef: «Faren din og brødrene dine er kommet til deg.

[6]Hele Egypt ligger åpent foran deg. La faren din og brødrene dine bo i den beste delen av landet! De kan bo i Gosen. Og om du vet at det finnes dyktige folk blant dem, så gi dem ansvaret for buskapen min.»

[7]Josef hentet faren sin og stilte ham fram for farao, og Jakob hilste farao.

[8]«Hvor gammel er du?» spurte farao.

[9] Jakob svarte: «Jeg har vandret omkring som en fremmed i 130 år. Få og vonde har leveårene mine vært. De har vært færre enn leveårene til fedrene mine den tid de vandret omkring.»

[10]Så velsignet Jakob farao og gikk bort fra ham.

[11] Josef lot faren og brødrene bosette seg i Egypt. Han ga dem eiendom i den beste delen av landet, i Ramses, slik farao hadde sagt.

[12]Josef sørget for mat til faren og brødrene og hele farens familie, alt etter tallet på barn.

Hungersnøden i Egypt

[13]Det fantes ikke mat i hele landet, for hungersnøden var svært hard. Egypt og Kanaan var utmattet av sult.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo,

[14]Josef samlet da alle pengene som fantes i Egypt og i Kanaan, det folk hadde gitt for kornet de hadde kjøpt, og Josef brakte pengene til faraos hus.

[15]Men da det var slutt på pengene i Egypt og Kanaan, kom alle egypterne til Josef og sa: «Gi oss mat! Skal vi dø foran øynene på deg? Vi har ikke mer penger.»

[16]Josef svarte: «Kom hit med buskapen deres. Jeg vil gi dere korn for buskapen hvis det er slutt på pengene.»

[17]Så kom de med buskapen til Josef, og Josef ga dem korn for hestene, småfeet, storfeet og eslene. Slik sørget han for korn til dem det året, i bytte mot hele buskapen.

[18]Året gikk, og året etter kom de til ham og sa: «Vi vil ikke skjule for vår herre at det er slutt på pengene og buskapen. Nå har vi ikke annet enn oss selv og jorden vår å tilby deg.

[19]Hvorfor skal vi dø foran øynene dine, både vi og jorden vår? Kjøp oss og jorden for mat, så skal vi med jorden vår være slaver for farao! Gi oss såkorn, så vi kan leve og ikke dø, og jorden vår ikke legges øde!»

[20]Og Josef kjøpte opp all jord i Egypt for farao. Egypterne solgte alle åkrene sine, for hungersnøden var hard, og landet ble faraos eiendom.

porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

[21]Folket flyttet han til byene, fra den ene enden av Egypt til den andre.

[22]Bare prestenes jord kjøpte han ikke, for prestene hadde en fastsatt inntekt fra farao og spiste det farao ga dem. Derfor solgte de ikke jorden sin.

[23]Josef sa til folket: «I dag har jeg kjøpt dere og jorden deres for farao. Her har dere såkorn slik at dere kan så til åkrene!

[24]Dere skal gi farao en femtedel av avlingen. De fire andre delene skal dere ha til såkorn og mat for dere og husstandene og barna deres.»

[25]Da svarte de: «Du har reddet livet vårt! Bare du ser på oss med velvilje, herre, skal vi være slaver for farao.»

[26] Så gjorde Josef dette til en lov som gjelder den dag i dag for jorden i Egypt, at farao skal ha en femtedel. Bare prestenes jord tilhørte ikke farao.

Jakobs siste vilje

[27]Så ble Israel boende i Egypt, i Gosen. De fikk eiendom der og var fruktbare og ble svært tallrike.

[28]Jakob levde 17 år i Egypt. Hans levetid ble 147 år.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[5] Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e

[29] Da det nærmet seg tiden da Israel skulle dø, kalte han på Josef, sønnen sin, og sa: «Om du har velvilje for meg, så legg hånden din i fanget mitt. Vær god og trofast mot meg så du ikke begraver meg i Egypt!

[30] Når jeg går til hvile hos mine fedre, før meg da opp fra Egypt og legg meg i graven deres!» «Jeg skal gjøre som du sier», svarte Josef.

[31]Da sa Jakob: «Sverg på det for meg!» Og han sverget for ham. Så bøyde Israel seg i bønn ved hodegjerdet.

1. Mosebok 48

Jakob velsigner sønnene til Josef

[1]En tid etter at dette hadde hendt, ble det sagt til Josef: «Faren din er syk.» Da tok han med seg de to sønnene sine, Manasse og Efraim.

[2]Det ble meldt til Jakob at Josef, sønnen hans, var kommet til ham. Da gjorde Israel seg sterk og satte seg opp i sengen.

[3] Jakob sa til Josef: Gud, Den veldige, viste seg for meg i Lus i Kanaan og velsignet meg.

[4]Han sa til meg: «Se, jeg vil gjøre deg fruktbar og tallrik og gjøre deg til en forsamling av mange folk. Jeg gir etterkommerne dine dette landet til en evig eiendom.»

[5] Nå skal de to sønnene som ble født deg i Egypt før jeg kom hit, være mine. Efraim og Manasse skal være mine slik Ruben og Simon er det.

Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

6 Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

7 Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

8 Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

9 Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

10 Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

Jacó abençoa José e os filhos deste

11 Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

12 E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

13 Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

14 Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as

6Men de barna du fikk etter dem, skal være dine. De skal ha navn etter brødrene sine i landet de skal arve.

7 Da jeg kom fra Paddan, døde Rakel fra meg på reisen. Det var i Kanaan, et stykke før vi kom til Efrat. Jeg gravla henne der på veien til Efrat, det er Betlehem.

8Så fikk Israel se sønnene til Josef. «Hvem er disse?» spurte han.

9«Det er sønnene mine, som Gud har gitt meg her», svarte Josef. Da sa Jakob: «Kom til meg med dem, så jeg kan velsigne dem!»

10Israels øyne var tynget av alder, så han nesten ikke kunne se. Josef førte dem til ham, og hans far kysset og omfavnet dem.

11Israel sa til Josef: «Jeg trodde ikke jeg skulle få se ansiktet ditt igjen, men nå har Gud til og med latt meg se barna dine!»

12 Så tok Josef dem ned fra fanget hans og bøyde seg med ansiktet mot jorden.

13Siden tok Josef begge to og leide dem bort til ham, Efraim i den høyre hånden, til venstre for Israel, og Manasse i den venstre hånden, til høyre for Israel.

14 Men Israel strakte ut den høyre hånden sin og la den på hodet til Efraim, enda han var yngst, og den venstre hånden la han

mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.

[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão

på hodet til Manasse. Han krysset altså armene. Men Manasse var den eldste.

[15] Så velsignet han Josef og sa: «Mine fedre, Abraham og Isak, levde for Guds ansikt. Gud har vært min hyrde fra første stund til denne dag,

[16]engelen som har løst meg ut fra alt ondt. Måtte han velsigne guttene! Gjennom dem skal navnet mitt leve, og navnet til Abraham og Isak, mine fedre. Måtte de vokse og bli tallrike i landet!»

[17]Josef så at faren la den høyre hånden sin på hodet til Efraim, og han mislikte det. Han tok farens hånd for å flytte den fra Efraims hode til Manasses.

[18]«Ikke slik, far!» sa Josef til faren. «For dette er den førstefødte, legg den høyre hånden på hodet hans!»

[19]Men faren nektet. Han sa: «Jeg vet det, min sønn, jeg vet det! Også han skal bli til et folk, også han skal bli stor, men broren hans, som er yngre, skal bli større. Ætten hans skal bli til mange folkeslag.»

[20]Så velsignet han dem den dagen og sa: «Ved deg skal Israel velsigne og si: Måtte Gud gjøre deg som Efraim og Manasse!» Han satte altså Efraim foran Manasse.

[21]Siden sa Israel til Josef: «Nå skal jeg dø. Men Gud vil være med dere og føre dere tilbake til fedrenes land.

[22] Jeg gir deg en bergrygg mer enn brødrene dine. Den har jeg med sverd og bue tatt fra amorittene.»

dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

1. Mosebok 49

Jakobs velsignelse

[1] Jakob kalte sønnene sine til seg og sa: Kom sammen, så vil jeg fortelle hva som skal hende dere i dager som kommer:

[2]Kom sammen og hør, dere Jakobs sønner, hør på Israel, deres far!

[3] Ruben, du er min førstefødte, min kraft og den første frukt av min manndom, størst i heder, størst i makt.

[4] Men du bruser over som vannet, derfor skal du ikke ha noe fortrinn. For da du steg opp i din fars seng, vanæret du den – i mitt leie steg han opp.

[5] Simon og Levi er brødre. Våpnene deres er redskap for vold.

[6]Min sjel, møt ikke i deres råd! Min ære, vær ikke med i deres forsamling! For i sinne drepte de menn, egenrådig skamskar de okser.

[7] Forbannet er sinnet deres, for det er kraftig, og raseriet, for det er voldsomt! Jeg vil splitte dem i Jakob og spre dem ut i Israel.

[8] Juda, deg priser dine brødre, du har hånden på fiendens nakke, din fars sønner bøyer seg for deg.

[9] Juda er en løveunge! Fra byttet reiser du deg opp, min sønn. Han legger seg til ro

og strekker seg som en løve, som en løvinne – hvem vekker ham?

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[10] Septer skal ikke vike fra Juda eller herskerstav fra hans føtter til han som eier den, kommer, han som folkene skal lyde.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[11]Han binder eselet i vinstokken, eselfolen ved den edle ranken. Han vasker klærne sine i vin, kjortelen i drueblod.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[12]Øynene hans er mørkere enn vin, tennene hvitere enn melk.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[13] Sebulon bor ved havets kyst, kysten der skipene legger til, hans grense går til Sidon.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

[14] Jissakar er et velbygd esel som ligger mellom to kløvkurver.

[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

[15]Han så at det var godt å hvile, og at landet var vakkert. Da bøyde han nakken under byrden og ble en ufri slave.

[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

[16] Dan skal dømme folket sitt som en av Israels stammer.

[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.

[17]Dan skal være en slange ved veien, en giftig slange på stien som biter hesten i hælene så rytteren faller bakover.

[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!

[18]– Jeg venter på din frelse, Herre.

[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.

[19] Gad blir angrepet av røverflokker, men angriper selv og forfølger dem.

[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.

[20] Fra Asjer kommer det god mat, han setter fram kongelige retter.

[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.

[21] Naftali er en hind som løper fritt; han taler vakre ord.

[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.

[22]Josef er et ungt frukttre, et ungt frukttre ved kilden; greinene klatrer opp etter muren.

[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.
[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,
[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.
[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.
[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.
[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,
[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.
[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[23]Bueskytterne gjør ham bitter, de skyter på ham og angriper ham.
[24] Men buen hans er stødig, armer og hender er smidige takket være Jakobs Mektige, han som er gjeteren, Israels Klippe,
[25] din fars Gud, han som hjelper deg, Den veldige, han som velsigner deg med velsignelse fra himmelen der oppe, med velsignelse fra dypet der nede, med velsignelse fra bryst og morsliv.
[26]Din fars velsignelser er rikere enn velsignelsene til de evige fjell, enn herligheten til de eldgamle høyder. La dem komme over Josefs hode, over issen til ham som er fyrste blant sine brødre!
[27] Benjamin er en jagende ulv. Om morgenen eter han sitt rov, om kvelden deler han byttet.
[28]Dette er alle Israels stammer, tolv i tallet, og dette sa deres far til dem. Han velsignet dem og ga hver av dem en egen velsignelse.

Jakob dør og blir gravlagt

[29] Jakob ga dem denne befalingen: «Nå skal jeg bli forent med mitt folk. Gravlegg meg da hos fedrene mine i hulen på hetitten Efrons mark!
[30]Det er den hulen som er på Makpela-marken, øst for Mamre i Kanaan, det jordstykket Abraham kjøpte av hetitten Efron for å ha til gravsted.
[31] Der gravla de Abraham og Sara, hans kone; der gravla de Isak og Rebekka, hans kone; og der gravla jeg Lea.

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.
[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.
[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,
[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.
[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:
[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.
[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.
[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,
[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

[32]Marken og hulen der er kjøpt fra hetittene.»

[33]Da Jakob hadde gitt sønnene sine denne befalingen, trakk han føttene opp i sengen. Så utåndet han og ble forent med sitt folk.

1. Mosebok 50

[1] Da kastet Josef seg gråtende ned over faren og kysset ham.
[2]Josef påla legene som tjente hos ham, å balsamere faren; og legene balsamerte Israel.
[3]Det tok førti dager, for så lang tid tar en balsamering. Og egypterne gråt over ham i sytti dager.

[4]Da sørgetiden var over, sa Josef til faraos hoff-folk: «Om dere har velvilje for meg, så si til farao:

[5] Min far tok meg i ed og sa: Når jeg nå dør, må du legge meg i den graven jeg kjøpte meg i Kanaan. La meg derfor få dra opp og gravlegge far og så komme tilbake!»
[6]Farao sa: «Dra bare opp og gravlegg din far, slik han lot deg sverge.»
[7]Så dro Josef opp for å gravlegge faren. Alle faraos tjenere, de eldste i faraos hus og de eldste i landet dro opp sammen med Josef.

[8]Hele Josefs hus, brødrene og hans fars hus var også med. Bare småbarna, småfeet og storfeet lot de bli igjen i Gosen.

[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

[12] Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

[13] levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

[14] Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

[15] Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

[16] Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

[17] Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a

[9]Han hadde også med seg vogner og ryttere, så det ble et stort følge.

[10] De kom til Goren-Haatad, som ligger på den andre siden av Jordan, og holdt en stor og verdig sørgehøytid der. Josef sørget over faren i sju dager.

[11] Kanaaneerne som bodde i landet, så sørgehøytiden i Goren-Haatad og sa: «Det er en verdig sørgehøytid egypterne holder.» Derfor kalte de stedet Abel-Misrajim. Det ligger på den andre siden av Jordan.

[12]Sønnene gjorde slik med Jakob som han hadde pålagt dem.

[13] De førte ham til Kanaan og gravla ham i hulen på Makpela-marken, øst for Mamre, det jordstykket Abraham kjøpte av hetitten Efron for å ha til gravsted.

[14]Da Josef hadde gravlagt faren, vendte han tilbake til Egypt sammen med brødrene sine og alle som hadde dratt opp med ham for å gravlegge Jakob.

Josef tilgir brødrene sine

[15]Da Josefs brødre så at faren var død, sa de: «Bare nå ikke Josef legger oss for hat og gjengjelder oss alt det onde vi har gjort mot ham!»

[16]Så sendte de bud til Josef og sa: «Før han døde, påla din far oss

[17]at vi skulle si deg dette: Kjære, tilgi brødrene dine den uretten de gjorde da de syndet og handlet ondt mot deg. Tilgi nå uretten som er gjort av oss som tjener din

transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

[18] Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

[19] Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?

[20] Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.

[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.

[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

fars Gud.» Josef gråt da de snakket slik til ham.

[18]Siden kom brødrene selv og kastet seg ned for ham og sa: «Se, vi er dine tjenere.»

[19]Da sa Josef til dem: «Vær ikke redde! Er jeg i Guds sted?

[20] Dere tenkte å gjøre ondt mot meg, men Gud tenkte det til det gode, for han ville gi liv til et stort folk, slik vi ser i dag.

[21]Så vær ikke redde! Jeg skal sørge for dere og barna deres.» Slik trøstet han dem og talte til hjertet deres.

Josef dør

[22]Josef ble boende i Egypt, både han og hans fars hus. Han ble 110 år gammel.

[23] Josef opplevde å få se Efraims barn i tredje ledd. Og barna til Makir, Manasses sønn, ble født på Josefs knær.

[24] Josef sa til brødrene sine: «Nå skal jeg dø. Men Gud skal se til dere og føre dere opp fra dette landet til det landet han lovet Abraham, Isak og Jakob.»

[25] Og Josef tok Israels-sønnene i ed og sa: «Når Gud ser til dere, da skal dere føre knoklene mine med herfra.»

[26]Så døde Josef, 110 år gammel. De balsamerte ham, og han ble lagt i en kiste i Egypt.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

1 São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:

2 Rúben, Simeão, Levi e Judá,

3 Issacar, Zebulom e Benjamim,

4 Dã, Naftali, Gade e Aser.

5 Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.

6 Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.

7 Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.

8 Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.

9 Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.

10 Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.

11 E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

2. Mosebok

2. Mosebok 1

Slavearbeidet i Egypt

1 Dette er navnene på Israels sønner som kom til Egypt; de kom sammen med Jakob, hver med sin husstand:

2 Ruben, Simon, Levi og Juda,

3 Jissakar, Sebulon og Benjamin,

4 Dan og Naftali, Gad og Asjer.

5 Det var i alt sytti personer som stammet fra Jakob. Josef var allerede i Egypt.

6 Så døde Josef og alle brødrene hans og hele dette slektsleddet.

7 Men israelittene var fruktbare, de økte, ble mange og svært tallrike. Hele landet ble fullt av dem.

8 Det sto fram en ny konge i Egypt, en som ikke visste om Josef.

9 Han sa til folket sitt: «Se, Israelsfolket er blitt for stort og tallrikt for oss.

10 Kom, la oss gå klokt til verks mot dem, så de ikke blir enda flere! For blir det krig, slår de seg kanskje sammen med fiendene våre, kjemper mot oss og drar fra landet.»

11 De satte så oppsynsmenn over israelittene for å plage dem med tvangsarbeid. De måtte bygge to forrådsbyer for farao, Pitom og Ramses.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel; [13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.
[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?
[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.
[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.
[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[12]Men jo mer de ble plaget, jo flere ble de, og jo mer bredte de seg ut. Og egypterne ble redde for israelittene.

[13] De tvang israelittene til slavearbeid

[14]og gjorde livet bittert for dem. De påla dem hardt arbeid med leire og teglstein og all slags arbeid ute på marken. Alt dette slavearbeidet ble israelittene tvunget til å gjøre.

[15]Kongen i Egypt sa til hebreernes jordmødre – den ene het Sjifra og den andre Pua:
[16]«Når dere hjelper hebreerkvinnene til å føde, skal dere se etter i fødestolen: Er det en gutt, skal dere drepe ham; er det en jente, skal hun få leve.»
[17]Men jordmødrene fryktet Gud og gjorde ikke som egypterkongen hadde sagt til dem. De lot guttene leve.
[18]Da kalte egypterkongen jordmødrene til seg og sa: «Hvorfor gjør dere dette? Dere lar guttene leve!»

[19]Jordmødrene svarte farao: «Hebreerkvinnene er ikke slik som de egyptiske. De er mer livskraftige. Før jordmoren kommer til dem, har de født.»

[20]Da gjorde Gud vel imot jordmødrene, og folket ble stort og svært tallrikt.
[21]Og fordi jordmødrene fryktet Gud, ga han dem etterkommere.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

[22]Da befalte farao hele folket sitt: «Hver nyfødt gutt skal dere kaste i Nilen, men døtrene skal dere la leve!»

2. Mosebok 2

Moses blir født

[1] Det var en mann av Levis hus som giftet seg med en levitt-datter.

[2] Kvinnen ble med barn og fødte en sønn. Da hun så at det var en fin gutt, gjemte hun ham i tre måneder.

[3] Men da hun ikke kunne holde ham gjemt lenger, laget hun en kurv av papyrusrør til ham. Den tettet hun med bek og tjære. Så la hun gutten i kurven og satte den ut i sivet ved bredden av Nilen.

[4]Søsteren hans stilte seg et stykke unna for å se hva som ville skje med ham.

[5]Da kom faraos datter ned til elven for å bade, mens de unge jentene i følget hennes gikk fram og tilbake langs elvebredden. Hun fikk øye på kurven i sivet og sendte en av tjenestejentene sine for å hente den.

[6]Så åpnet hun den og fikk se gutten, et lite barn som lå og gråt. Hun syntes synd på ham og sa: «Dette er et av hebreernes guttebarn.»

[7]Da sa søsteren hans til faraos datter: «Skal jeg gå og hente en hebreerkvinne som kan amme gutten for deg?»

[8]«Ja, gå!» sa faraos datter. Så gikk den unge jenta og hentet moren til gutten.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se

[9]Faraos datter sa til henne: «Kan du ta denne gutten og amme ham for meg? Jeg skal gi deg lønn.» Og kvinnen tok gutten og ammet ham.

[10]Gutten vokste opp, og hun gikk til faraos datter med ham, og gutten ble en sønn for henne. Hun ga ham navnet Moses, «for jeg har dratt ham opp av vannet», sa hun.

Moses flykter til Midjan

[11]En tid etter, da Moses var blitt voksen, gikk han ut til sine landsmenn og fikk se tvangsarbeidet. Han så en egypter som slo en hebreer, en av hans landsmenn.

[12]Moses så seg om til alle sider, og da han ikke så noen, slo han egypteren i hjel og gjemte ham i sanden.

[13]Dagen etter gikk han ut igjen. Da fikk han se to hebreere som sloss. Han sa til den som hadde skylden: «Hvorfor slår du din neste?"

[14]Mannen svarte: «Hvem har satt deg til leder og dommer over oss? Tenker du å drepe meg slik du drepte egypteren?» Da ble Moses redd og sa til seg selv: «Så er saken likevel blitt kjent!»

[15]Da farao hørte om dette, prøvde han å få Moses drept. Men Moses flyktet fra farao. Han slo seg ned i landet Midjan, der han bodde ved en brønn.

[16]Presten i Midjan hadde sju døtre. De kom og dro opp vann og fylte trauene så farens småfe fikk drikke.

[17] Men det kom noen gjetere og jaget dem bort. Da grep Moses inn og hjalp dem, og han ga småfeet deres vann.

levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça;

[18] Da de kom hjem til Re'uel, faren sin, spurte han: «Hvorfor kommer dere så tidlig i dag?»

[19]De svarte: «En egypter berget oss fra gjeterne. Han dro også opp vann for oss og ga småfeet å drikke.”

[20]«Hvor er han?» spurte faren døtrene. «Hvorfor gikk dere fra mannen? Hent ham, så han kan få seg mat.»

[21] Moses gikk med på å bo hos mannen, og han ga Moses datteren Sippora til kone.

[22] Hun fødte en sønn, og Moses ga ham navnet Gersjom, «for jeg er blitt innflytter i et fremmed land», sa han.

Guds navn og Guds kall

[23] Lenge etter dette døde kongen i Egypt. Israelittene sukket og klaget over slavearbeidet, og skriket deres steg opp til Gud.

[24] Gud hørte hvordan de stønnet, og Gud husket sin pakt med Abraham, Isak og Jakob.

[25]Gud så til israelittene; Gud kjente dem.

2. Mosebok 3

[1] Moses gjette småfeet til svigerfaren Jetro, presten i Midjan. En gang han drev feet over til den andre siden av ørkenen, kom han til Guds fjell, Horeb.

[2] Da viste Herrens engel seg for ham i en flammende ild som slo opp fra en

Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

3 Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

4 Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

5 Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

6 Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

7 Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

8 por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

9 Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

10 Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

tornebusk. Han så, og se! – busken sto i flammer, men den ble ikke fortært av ilden.

3 Og Moses sa: «Jeg vil gå bort og se dette mektige synet. Hvorfor brenner ikke tornebusken opp?»

4 Men da Herren så at han kom bort for å se, ropte Gud til ham fra tornebusken: «Moses, Moses!» Han svarte: «Her er jeg.»

5 Og Gud sa: «Kom ikke nærmere! Ta skoene av føttene! For stedet du står på, er hellig grunn.»

6 Så sa han: «Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.» Da skjulte Moses ansiktet, for han var redd for å se Gud.

7 Herren sa: «Jeg har sett mitt folks nød i Egypt og har hørt skrikene deres under slavedriverne. Jeg kjenner deres smerte.

8 Jeg har steget ned for å fri dem ut av hendene på egypterne og føre dem opp fra dette landet og inn i et godt og vidstrakt land, inn i et land som flyter av melk og honning, stedet hvor kanaaneerne og hetittene, amorittene og perisittene, hevittene og jebusittene bor.

9 For nå har skriket fra israelittene nådd meg, og jeg har også sett hvor hardt egypterne undertrykker dem.

10 Gå nå! Jeg sender deg til farao. Du skal føre mitt folk, israelittene, ut av Egypt.»

[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

[13] Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

[14] Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

[15] Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

[16] Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

[17] Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

[18] E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos

[11]Moses sa til Gud: «Hvem er jeg? Kan jeg gå til farao og føre israelittene ut av Egypt?»

[12]Han svarte: «Jeg vil være med deg! Dette skal du ha til tegn på at det er jeg som har sendt deg: Når du har ført folket ut av Egypt, skal dere tjene Gud på dette fjellet.»

[13]Da sa Moses til Gud: «Sett at jeg går til israelittene og sier til dem: Deres fedres Gud har sendt meg til dere, og de så spør meg: Hva er hans navn? Hva skal jeg da svare dem?»

[14] Gud svarte Moses: «Jeg er den jeg er.» Og han sa: «Slik skal du svare israelittene: *Jeg er* har sendt meg til dere.”

[15] Og Gud fortsatte: «Du skal si til israelittene: Herren, fedrenes Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt meg til dere. Dette er mitt navn til evig tid, dette skal jeg kalles fra slekt til slekt.

[16]Gå og kall sammen Israels eldste, og si til dem: Herren, fedrenes Gud, Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, har vist seg for meg og sagt: Jeg har holdt øye med dere og med alt som ble gjort mot dere i Egypt.

[17]Og jeg har sagt at jeg skal føre dere bort fra plagene i Egypt og opp til landet til kanaaneerne og hetittene, amorittene og perisittene, hevittene og jebusittene, til et land som flyter av melk og honning.

[18] De kommer til å høre på deg. Og så skal du og Israels eldste gå til kongen i Egypt og si: Herren, hebreernes Gud, har møtt

encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.

[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

oss. La oss nå få dra tre dagsreiser ut i ørkenen og ofre til Herren vår Gud!

[19]Men jeg vet at egypterkongen ikke vil la dere dra om ikke en sterk hånd tvinger ham.

[20]Derfor vil jeg rekke ut hånden og slå Egypt med alle de undergjerningene som jeg vil gjøre blant dem. Deretter skal han la dere dra.

[21] Og jeg lar dere finne nåde i egypternes øyne. Når dere drar, skal dere ikke dra tomhendt.

[22]Hver kvinne skal be sin nabokone og de kvinnene hun bor sammen med, om gjenstander av sølv og gull og om klær. Det skal dere la sønnene og døtrene deres bære. Slik skal dere utnytte egypterne.»

2. Mosebok 4

[1]Moses svarte: «Men sett at de ikke tror meg og ikke hører på meg, men sier: Herren har ikke vist seg for deg.»

[2] Herren sa til ham: «Hva har du i hånden?» «En stav», svarte han.

[3]«Kast den på jorden!» sa han. Og Moses kastet den på jorden. Da ble staven til en slange, og Moses flyktet for den.

[4]Herren sa til Moses: «Rekk ut hånden og grip den i halen!» Så rakte han ut hånden og grep den, og den ble til en stav i hånden hans.

[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[5] «Dette er for at de skal tro at Herren, fedrenes Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har vist seg for deg.”

[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.

[6]Og Herren fortsatte: «Stikk hånden inn på brystet!» Han stakk hånden inn på brystet og dro den ut igjen. Og se, hånden hadde fått hvite flekker, lik snø.

[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.

[7]Da sa Herren: «Stikk hånden inn på brystet igjen!» Moses stakk hånden inn på brystet, og han dro den ut, og se, huden var blitt som før.

[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.

[8]«Om de ikke tror deg og ikke adlyder ved det første tegnet, så vil de tro etter det andre.

[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

[9] Men tror de ikke etter noen av disse to tegnene, og hører de ikke på deg, så skal du ta vann fra Nilen og helle det ut over den tørre marken. Og vannet du tar fra Nilen, skal bli til blod på marken.»

[10] Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[10] Men Moses sa til Herren: «Herre, hør! Jeg har aldri vært noen ordets mann, verken før eller nå, etter at du begynte å tale til din tjener. Sen er min munn, og sen er min tunge.»

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[11]Da sa Herren til ham: «Hvem gir mennesket munn? Hvem gjør stum eller døv, seende eller blind? Er det ikke jeg, Herren?

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[12] Gå nå! Jeg skal være med din munn og lære deg hva du skal si.»

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[13]Men han sa: «Herre, hør! Send heller en annen!»

[14] Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o

[14]Da ble Herrenbrennende harm på Moses og sa: «Har du ikke din bror Aron,

levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

levitten? Jeg vet at han er flink til å tale. Han er allerede på vei for å møte deg, og han vil glede seg av hele sitt hjerte over å se deg.

15 Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

15 Snakk med ham, og legg ordene i munnen på ham. Så skal jeg være med både din munn og hans munn og lære dere hva dere skal gjøre.

16 Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

16Han skal tale til folket på dine vegne. Han skal være som en munn for deg, og du skal være som Gud for ham.

17 Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

17Ta denne staven i hånden. Med den skal du gjøre tegnene!»

Moisés regressa ao Egito

18 Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

19 Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

20 Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

21 Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

22 Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

Moses vender tilbake til Egypt

18Moses gikk tilbake til Jetro, svigerfaren sin, og sa til ham: «Jeg vil bryte opp og dra tilbake til mine landsmenn i Egypt, så jeg kan se om de ennå er i live.» Og Jetro sa til Moses: «Gå med fred!»

19 Herren sa til Moses i Midjan: «Bryt opp og dra tilbake til Egypt! For alle som ville drepe deg, er døde.»

20Så tok Moses sin kone og sine sønner og satte dem på et esel og vendte tilbake til Egypt. Og Moses tok gudsstaven i hånden.

21 Da sa Herren til Moses: «Når du kommer tilbake til Egypt, se da til at du gjør alle de undrene for farao som jeg har lagt i din hånd. Men jeg vil gjøre hans hjerte ubøyelig, så han ikke lar folket dra.

22Du skal si til farao: Så sier Herren: Israel er min førstefødte sønn.

[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de

[23] Jeg sier til deg: La min sønn dra, så han kan tilbe meg! Men nekter du ham å dra, se, da vil jeg drepe din førstefødte sønn.»

[24] Mens Moses var underveis og hadde søkt nattely, møtte Herrenham og ville ta hans liv.

[25]Sippora tok da en kvass stein og skar av forhuden på sønnen sin og berørte føttene hans. Hun sa: «Du er min blodbrudgom.»

[26]Da lot Herren ham være. Hun sa «en blodbrudgom» på grunn av omskjærelsen.

[27] Herren sa til Aron: «Gå og møt Moses i ørkenen!» Han gikk av sted og møtte Moses ved Guds fjell, og han kysset ham.

[28]Moses fortalte Aron om alle de ordene som Herren hadde sendt ham med, og alle de tegnene han hadde pålagt ham å gjøre.

[29]Så gikk Moses og Aron og samlet alle israelittenes eldste.

[30]Aron sa fram alle de ordene som Herren hadde talt til Moses, og han gjorde tegnene for folkets øyne.

[31]Og folket trodde. Da de hørte at Herrenhadde holdt øye med israelittene og sett at de ble plaget, bøyde de seg til jorden og tilba.

2. Mosebok 5

Farao nekter Israel å dra

[1] Siden gikk Moses og Aron til farao og sa: «Så sier Herren, Israels Gud: La mitt folk

Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

[3] Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

[4] Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

[5] Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

Faraó aflige os israelitas

[6] Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

[7] Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

[8] E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

[9] Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

dra, så de kan feire høytid for meg i ørkenen!”

[2]«Hvem er Herren?» spurte farao. «Skulle jeg lyde ham og la folket dra? Jeg kjenner ikke Herren, og jeg vil ikke la Israel dra.»

[3]De sa: «Hebreernes Gud har møtt oss. La oss få dra tre dagsreiser ut i ørkenen og ofre til Herren vår Gud, så han ikke rammer oss med pest eller sverd.»

[4] Men egypterkongen sa til dem: «Moses og Aron, hvorfor vil dere holde folket borte fra pliktene? Gå tilbake til arbeidet deres!”

[5] Så sa farao: «Se hvor tallrikt folket er blitt i landet nå. Og dere vil få dem til å legge ned arbeidet!»

[6]Samme dag ga farao befaling til folkets slavedrivere og oppsynsmenn:

[7] «Heretter skal dere ikke gi folket halm til å lage murstein med, slik som før. De skal selv gå og sanke halm.

[8]Men dere skal pålegge dem å lage like mye murstein som før, dere skal ikke skjære ned på mengden. For de er late, derfor skriker de: La oss dra og ofre til vår Gud!

[9]Legg tungt arbeid på mennene, så de har nok å gjøre og ikke får tid til løgnaktig snakk!»

[10] Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[10]Da gikk slavedriverne og oppsynsmennene ut og sa til folket: «Så sier farao: Jeg gir dere ikke halm.

[11]Gå selv og hent halm hvor dere finner den! Men det blir ikke skåret ned på arbeidsmengden.»

[12]Da spredte folket seg ut over hele Egypt for å sanke strå til halm.

[13]Slavedriverne presset på og sa: «Gjør arbeidet deres ferdig, fullt dagsverk hver dag, som da dere fikk halm!»

[14]Og oppsynsmennene som faraos slavedrivere hadde satt over israelittene, ble slått. Slavedriverne sa: «Hvorfor har dere verken i går eller i dag fått ferdig den fastsatte mengde murstein, slik som før?»

[15]Da gikk israelittenes oppsynsmenn og ropte til farao: «Hvorfor gjør du slik mot tjenerne dine?

[16]Tjenerne dine får ikke halm, likevel sier de til oss: Lag murstein! Se, tjenerne dine blir slått, og det er ditt folk som har skylden.»

[17]Men farao sa: «Late er dere, late! Derfor sier dere: La oss dra og ofre til Herren.

[18]Men gå nå og arbeid! Halm får dere ikke, men dere skal likevel levere den fastsatte mengden murstein.»

[19]Israelittenes tilsynsmenn innså at de var ille ute da det ble sagt: «Dere får ikke skjære ned på den daglige mengden med murstein!”

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

Êxodo 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

Deus promete livrar os israelitas

[2] Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

[3] Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

[4] Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

[5] Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

[20]Da de kom ut fra farao, møtte de Moses og Aron, som sto og ventet på dem.

[21]De sa til dem: «Måtte Herren se dere og dømme dere, for dere har gjort oss frastøtende i faraos og hans tjeneres øyne. Dere har lagt sverdet i hånden på dem så de kan drepe oss.»

[22] Da vendte Moses seg til Herren igjen og sa: «Herre, hvorfor har du handlet ondt mot dette folket? Hvorfor har du sendt meg?

[23]Fra den stund jeg gikk til farao for å tale i ditt navn, har han handlet ondt mot dette folket. Og du har ikke gjort noe for å befri folket ditt!»

2. Mosebok 6

[1] Herren sa til Moses: «Nå skal du få se hva jeg vil gjøre med farao. Tvunget av en sterk hånd skal han la dem dra, og tvunget av en sterk hånd skal han drive dem ut av landet sitt.»

Herren vil fri folket ut

[2]Gud talte til Moses og sa: «Jeg er Herren.

[3] Jeg viste meg for Abraham, for Isak og for Jakob som Gud, Den veldige, men under mitt navn Herren var jeg ikke kjent for dem.

[4] Og jeg opprettet min pakt med dem for å gi dem landet Kanaan, det landet de bodde i som innflyttere.

[5] Jeg har også hørt hvordan israelittene stønner fordi egypterne har gjort dem til slaver, og jeg husker min pakt.

[6] Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

[7] Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

Genealogias de Moisés e Arão

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel:

[6] Si derfor til israelittene: Jeg er Herren. Jeg vil føre dere bort fra tvangsarbeidet i Egypt og fri dere fra slaveriet. Jeg vil løse dere ut med utstrakt arm og med store straffedommer.

[7]Jeg vil ta dere til mitt folk og være deres Gud. Da skal dere kjenne at jeg er Herren deres Gud, som fører dere bort fra tvangsarbeidet i Egypt.

[8] Og jeg vil føre dere til det landet jeg med løftet hånd lovet Abraham, Isak og Jakob. Jeg vil gi dere det til eiendom. Jeg er Herren.»

[9]Slik talte Moses til israelittene. Men de hørte ikke på Moses, for de var motløse på grunn av det harde arbeidet.

[10]Da sa Herren til Moses:

[11]«Gå og si til farao, kongen i Egypt, at han skal la israelittene få dra fra landet.»

[12] Men Moses svarte forHerrens ansikt: «Se, israelittene hører ikke på meg. Hvorfor skulle da farao høre på meg, jeg som har uomskårne lepper?»

[13]Så talte Herren til Moses og Aron og sendte dem til israelittene og til farao, kongen i Egypt, med befaling om at Israels folk skulle føres ut av Egypt.

Forfedrene til Moses og Aron

[14] Dette er deres familieoverhoder: Sønnene til Ruben, Israels førstefødte, var

Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

Henok og Pallu, Hesron og Karmi. Det er Rubens slekter.

[15] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

[15] Simons sønner var Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin og Sohar, og Saul, som var sønn av en kanaaneisk kvinne. Det er Simons slekter.

[16] São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

[16] Dette er navnene på Levis sønner ifølge slektshistorien: Gersjon, Kehat og Merari. Levis leveår var 137 år.

[17] Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

[17]Gersjons sønner, slekt for slekt, var Libni og Sjimi.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

[18]Kehats sønner var Amram, Jishar, Hebron og Ussiel. Kehats leveår var 133 år.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

[19]Meraris sønner var Mahli og Musji. Dette er Levis slekter ifølge slektshistorien.

[20] Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

[20] Amram tok sin tante Jokebed til kone. Hun fødte ham Aron og Moses. Amrams leveår var 137 år.

[21] Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

[21] Jishars sønner var Korah, Nefeg og Sikri.

[22] Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

[22] Ussiels sønner var Misjael, Elsafan og Sitri.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[23] Aron tok Elisjeba til kone. Hun var datter av Amminadab og Nahsjons søster. Hun fødte ham Nadab, Abihu, Elasar og Itamar.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[24]Korahs sønner var Assir, Elkana og Abiasaf. Det er Korahs slekter.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os

[25]Elasar, sønn av Aron, tok en av Putiels døtre til kone. Hun fødte ham Pinhas. Dette er levittenes familieoverhoder, slekt for slekt.

chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

Êxodo 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre

[26]Det var til Aron og Moses Herren sa: «Før israelittene ut av Egypt, flokk for flokk!»

[27]Det var de som talte til farao, kongen i Egypt, om at israelittene skulle føres ut av Egypt. Det var Moses og Aron.

Herren skal gjøre tegn og under

[28]På den dagen talte Herren til Moses i Egypt.

[29]Han sa: «Jeg erHerren. Si til farao, kongen i Egypt, alt det jeg sier til deg!»

[30] Men Moses svarte for Herrens ansikt: «Se, jeg har uomskårne lepper. Hvorfor skulle farao høre på meg?»

2. Mosebok 7

[1] Herren sa til Moses: «Se, jeg lar deg være som Gud for farao, og Aron, din bror, skal være din profet.

[2]Du skal si alt det jeg pålegger deg, og din bror Aron skal si det til farao, så han lar israelittene dra fra landet.

[3] Jeg vil gjøre faraos hjerte hardt. Jeg vil gjøre mange tegn og under i Egypt,

[4]men farao kommer ikke til å høre på dere. Da vil jeg legge min hånd på Egypt og føre flokkene mine, mitt folk israelittene, ut av Egypt med store straffedommer.

[5] Egypterne skal kjenne at jeg er Herren når jeg rekker hånden ut over Egypt og fører israelittene bort fra dem.»

o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

6 Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

7 Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

8 Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

9 Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

10 Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

11 Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

12 Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

13 Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

14 Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

15 Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do

6Så gjorde Moses og Aron dette, de gjorde som Herren hadde pålagt dem.

7Moses var 80 år gammel og Aron 83 år gammel da de snakket med farao.

Underet med staven til Aron

8Herren sa til Moses og Aron:

9 «Når farao sier til dere at dere skal gjøre et under, skal du si til Aron: Ta staven din og kast den foran farao. Den skal bli til en stor slange!»

10Så gikk Moses og Aron fram for farao og gjorde slik Herren hadde pålagt dem. Aron kastet staven sin foran farao og mennene hans, og den ble til en stor slange.

11 Da sendte farao bud på vismennene og trollmennene, og de egyptiske magikerne gjorde det samme med sine hemmelige kunster.

12Hver og en kastet staven sin, og stavene ble til store slanger. Men Arons stav slukte stavene deres.

13 Men faraos hjerte var ubøyelig, og han ville ikke høre på dem, akkurat slik Herren hadde sagt.

Plagene i Egypt

(7,14–11,10)

Første plage: vann til blod

14Da sa Herren til Moses: «Faraos hjerte er hardt, og han nekter å la folket dra.

15Gå til farao om morgenen når han kommer ned til vannet. Still deg der, så du møter ham ved elvebredden. Staven som

rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

ble forvandlet til en slange, skal du ta i hånden.

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

[16] Du skal si til ham:Herren, hebreernes Gud, har sendt meg til deg for å si: La mitt folk dra, så de kan tjene meg i ørkenen! Men se, hittil har du ikke villet høre.

[17] Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

[17] Så sier Herren: Ved dette skal du kjenne at jeg er Herren: Se, jeg slår på vannet i Nilen med staven jeg har i hånden, og det skal bli forvandlet til blod.

[18] Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

[18]Fiskene i Nilen skal dø, og elven skal stinke så egypterne ikke kan drikke elvevannet.»

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

[19]Herren sa til Moses: «Si til Aron: Ta staven din og rekk hånden ut over vannet i Egypt, over elvene og kanalene og innsjøene, over alle vannmagasinene, så skal vannet bli til blod. Og det skal være blod i hele Egypt, selv i trekar og steinkar.»

[20] Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

[20] Moses og Aron gjorde som Herren hadde pålagt dem. Han løftet staven og slo på vannet i Nilen for øynene på farao og mennene hans, og alt vannet i elven ble forvandlet til blod.

[21] De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

[21]Fiskene i Nilen døde, og elven stinket slik at egypterne ikke kunne drikke elvevannet. Det var blod i hele Egypt.

[22] Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[22] Men de egyptiske magikerne gjorde det samme med sine hemmelige kunster, og faraos hjerte var ubøyelig. Han ville ikke høre på dem, slik Herren hadde sagt.

[23] Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.
[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.
[25] Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

[23]Farao snudde seg og gikk hjem. Heller ikke dette la han seg på hjertet.
[24]Og alle egypterne gravde rundt omkring Nilen etter drikkevann, for de kunne ikke drikke elvevannet.
[25]Det gikk sju fulle dager etter at Herren hadde slått Nilen slik.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.
[2] Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.
[3] O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.
[4] As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.
[5] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.
[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.
[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.
[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de

2. Mosebok 8

Annen plage: frosker

[1]Herren sa til Moses: «Gå til farao og si til ham: Så sier Herren: La folket mitt dra, så de kan tjene meg!
[2]Men nekter du å la dem dra, vil jeg plage hele landområdet ditt med frosk.
[3]Nilen skal vrimle av frosk. De skal kravle opp og komme inn i huset ditt, inn i soverommet ditt og opp i sengen din, inn i huset til tjenerne dine og til folket ditt, i bakerovner og bakstetrau.
[4]Froskene skal kravle opp på deg, på folket ditt og på alle tjenerne dine.»
[5]Herren sa til Moses: «Si til Aron: Løft hånden og rekk ut staven din over elvene og kanalene og innsjøene. La froskene komme over Egypt!”
[6] Og Aron rakte hånden ut over vannet i Egypt, og froskene kravlet opp og dekket landet.
[7] Men magikerne gjorde det samme med sine hemmelige kunster. De fikk froskene til å komme over Egypt.
[8] Farao kalte Moses og Aron til seg og sa: «Gå i forbønn hosHerren, så han tar bort

mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

froskene fra meg og folket mitt! Da vil jeg la folket dra så de kan ofre til Herren.»

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[9]Moses sa til farao: «Du skal få æren av å bestemme hvor lenge jeg skal gå i forbønn for deg og tjenerne dine og folket ditt for å få fjernet froskene fra deg og dine hus. Bare i Nilen skal det bli frosker igjen.»

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[10] Han sa: «Til i morgen.» Da sa Moses: «Det skal bli som du har sagt. For du skal kjenne at ingen er som Herren vår Gud.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[11]Froskene skal bli borte fra deg og husene dine og tjenerne dine og folket ditt, bare i Nilen skal froskene bli igjen.”

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

[12]Så gikk Moses og Aron ut fra farao. Og Moses ropte til Herren på grunn av froskene som han hadde sendt mot farao.

[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

[13]Herren gjorde slik Moses hadde sagt, og froskene døde i husene, på gårdsplassene og ute på markene.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[14]De ble kastet sammen i dynge etter dynge, og hele landet stinket.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[15]Men da farao merket at stanken lettet, gjorde han hjertet sitt hardt og hørte ikke på dem, akkurat slik Herren hadde sagt.

Terceira praga: piolhos

Tredje plage: lus

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[16]Da sa Herren til Moses: «Si til Aron: Rekk ut staven din og slå i støvet på jorden, så skal det bli til lus i hele Egypt!»

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no

[17]Det gjorde de. Aron rakte ut hånden og slo med staven i støvet på jorden, og det kom lus på mennesker og dyr. Alt støvet på jorden ble til lus i hele Egypt.

gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

[18] E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

[19] Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Quarta praga: moscas

[20] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

[22] Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

[23] Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

[24] Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

[18]Med de hemmelige kunstene sine prøvde magikerne også å få fram lus, men det greide de ikke. Lusene ble værende på mennesker og dyr.

[19]Da sa magikerne til farao: «Dette er Guds finger.» Men faraos hjerte var ubøyelig, og han hørte ikke på dem, akkurat slik Herren hadde sagt.

Fjerde plage: insektsvermer

[20]Da sa Herren til Moses: «Stå tidlig opp i morgen og tre fram for farao når han går ned til vannet, og si til ham: Så sier Herren: La folket mitt dra, så de kan tjene meg!

[21]For hvis du ikke lar folket mitt dra, sender jeg insektsvermer over deg og over tjenerne dine, over folket ditt og over husene dine. Husene i Egypt og jorden de står på, skal bli fulle av insekter.

[22] Men den dagen vil jeg skille ut Gosen, hvor folket mitt holder til. Der skal det ikke være insekter, for at du skal kjenne at jeg, Herren, er midt i landet.

[23]Jeg vil sette skille mellom mitt folk og ditt folk. I morgen skal dette tegnet skje.»

[24]Og Herrengjorde det slik. Det kom store insektsvermer inn i husene til farao og tjenerne hans. I hele Egypt var landet ødelagt av insektene.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[30] Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

[31] E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.

[32] Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

[25]Da kalte farao Moses og Aron til seg og sa: «Gå og bær fram offer for deres Gud her i landet!»

[26] Moses svarte: «Det er ikke riktig å gjøre det slik. For det som vi ofrer til Herren vår Gud, er avskyelig for egypterne. Om vi like for øynene på dem ofret noe som de finner avskyelig, ville de ikke da steine oss?

[27] Vi vil gå tre dagsreiser ut i ørkenen og ofre til Herren vår Gud, slik han sier til oss.»

[28]Da sa farao: «Jeg lar dere dra så dere kan ofre til Herren deres Gud i ørkenen. Men dere må ikke dra for langt bort. Gå i forbønn for meg!»

[29]Moses svarte: «Nå går jeg bort fra deg og går i forbønn hos Herren. I morgen skal insektsvermene være borte fra farao og tjenerne hans og folket hans. Men farao må ikke lure oss en gang til, men la folket dra, så de kan ofre til Herren.»

[30]Så gikk Moses bort fra farao, og han gikk i forbønn hosHerren.

[31]Og Herren gjorde slik Moses hadde sagt. Insektsvermene forsvant fra farao og tjenerne hans og folket hans, ikke en eneste ble igjen.

[32]Men også denne gangen gjorde farao hjertet sitt hardt, og han lot ikke folket dra.

2. Mosebok 9

Femte plage: pest

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

[3] eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

[4] E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

[5] O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

[6] E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

Sexta praga: úlceras

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[1]Herren sa til Moses: «Gå til farao og si til ham: Så sier Herren, hebreernes Gud: La folket mitt dra, så de kan tjene meg!

[2]Men hvis du nekter å la dem dra og fortsetter å holde på dem,

[3]skal Herrens hånd ramme buskapen din på marken med en forferdelig pest, både hestene, eslene, kamelene, storfeet og småfeet.

[4]Herren skal skille mellom israelittenes buskap og egypternes buskap. Ikke noe av alt det som hører israelittene til, skal dø.»

[5]Og Herren fastsatte en tid og sa: «I morgen skal Herren gjøre dette i landet.»

[6]Dagen etter gjorde Herren dette, og hele buskapen til egypterne døde. Men av buskapen til israelittene døde ikke et eneste dyr.

[7]Farao sendte bud, og se, ikke et eneste dyr var dødt av buskapen til israelittene. Men farao gjorde hjertet hardt, og han lot ikke folket dra.

Sjette plage: verkebyller med blemmer

[8]Herren sa til Moses og Aron: «Fyll nevene med sot fra ovnen. Moses skal kaste det mot himmelen for øynene på farao,

[9] og det skal bli til fint støv over hele Egypt. Det skal komme over mennesker og dyr og bli til verkebyller som slår ut i blemmer, overalt i Egypt.»

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Sétima praga: chuva de pedras

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[14] Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

[15] Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

[16] mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

[17] Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

[18] Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

[10]De tok sot fra ovnen og gikk fram for farao, og Moses kastet det mot himmelen, og det ble til verkebyller med blemmer som slo ut på mennesker og dyr.

[11]Magikerne kunne ikke møte Moses på grunn av byllene. For det hadde kommet verkebyller på magikerne som på alle de andre egypterne.

[12]Men Herren gjorde faraos hjerte ubøyelig, og han hørte ikke på dem, slik Herren hadde sagt til Moses.

Sjuende plage: hagl

[13]Herren sa til Moses: «Stå tidlig opp i morgen og tre fram for farao og si til ham: Så sier Herren, hebreernes Gud: La mitt folk dra, så de kan tjene meg!

[14] For denne gangen vil jeg sende alle plagene mine mot deg selv og over tjenerne dine og folket ditt, så du kan kjenne at ingen er som jeg på hele jorden.

[15]Jeg kunne allerede ha rakt ut hånden og slått deg og folket ditt med pest, så du var blitt utryddet fra jorden.

[16] Men jeg har likevel holdt deg oppe for å vise deg min makt, og for at navnet mitt skal bli forkynt over hele jorden.

[17]Fortsatt hindrer du folket mitt og lar det ikke dra.

[18] Se, i morgen på denne tiden sender jeg et kraftig haglvær som det aldri har vært maken til i Egypt fra den dagen landet ble grunnlagt og til nå.

[19] Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

[19]Men nå, send bud og sørg for å bringe buskapen din og alt det du har på marken, i sikkerhet! Alle mennesker og dyr som er ute på marken, og som ikke har rukket å komme i hus, skal dø når haglet faller over dem.»

[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

[20]De av faraos tjenere som fryktet Herrens ord, lot tjenerne sine og buskapen søke tilflukt innendørs.

[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

[21]Men de som ikke åpnet hjertet for Herrensord, lot tjenerne og buskapen bli ute på marken.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

[22]Herren sa til Moses: «Rekk hånden opp mot himmelen, og det skal hagle i hele Egypt, over mennesker og dyr og over alt som vokser på marken i Egypt!»

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

[23]Moses rakte staven opp mot himmelen, og Herrensendte torden og hagl, og ild fór ned mot jorden. Herren lot det hagle over Egypt.

[24] De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

[24]Det kom hagl og flammende ild midt i haglet, et haglvær så kraftig som det ikke hadde vært i landet siden egypterne var blitt et folk.

[25] Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

[25]I hele Egypt slo haglet ned alt som var ute på marken, fra mennesker til dyr. Haglet slo ned alt som vokste på marken, og det knuste hvert tre.

[26] Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

[26]Bare i Gosen, hvor israelittene bodde, falt det ikke hagl.

[27] Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

[28] Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

[30] Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

[31] (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[27] Da sendte farao bud etter Moses og Aron og sa til dem: «Denne gangen har jeg syndet. Herren har retten på sin side; det er jeg og folket mitt som er skyldige.

[28]Gå i forbønn hos Herren; det har vært mer enn nok av Guds torden og hagl! Så vil jeg la dere dra, dere behøver ikke å være her lenger.»

[29]Moses sa til ham: «Så snart jeg kommer ut av byen, vil jeg strekke hendene ut mot Herren. Tordenen skal holde opp, og haglet skal ikke falle mer. For du skal kjenne at jorden hører Herren til.

[30]Men jeg vet at du og tjenerne dine ennå ikke frykter Herren Gud."

[31]Linet og bygget ble slått ned, for bygget sto med aks og linet i blomst.

[32] Men hveten og spelten ble ikke slått ned, for de blir modne senere.

[33]Moses gikk bort fra farao og ut av byen, og han strakte hendene ut mot Herren. Tordenen og haglet holdt opp, og regnet strømmet ikke ned på jorden mer.

[34]Da farao så at regnet og haglet og tordenen hadde holdt opp, fortsatte han å synde. Han og tjenerne hans gjorde hjertet hardt.

[35]Faraos hjerte var ubøyelig, og han lot ikke israelittene dra, slikHerren hadde sagt gjennom Moses.

2. Mosebok 10

Åttende plage: gresshopper

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

[6] e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

[7] Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

[8] Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

[1] Herren sa til Moses: «Gå til farao! Det er jeg som har gjort hjertene harde, både i ham og i tjenerne hans, for at jeg skal gjøre disse tegnene blant dem,

[2]og for at du skal fortelle barn og barnebarn hvordan jeg viste min makt i Egypt, og hvilke tegn jeg gjorde blant dem. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.»

[3]Moses og Aron gikk til farao og sa til ham: «Så sier Herren, hebreernes Gud: Hvor lenge vil du nekte å bøye deg for meg? La mitt folk dra, så de kan tjene meg!

[4]For nekter du å la mitt folk dra, skal jeg i morgen sende gresshopper inn over landet ditt.

[5]De skal dekke alt synlig land, så man ikke lenger kan se jorden. De skal ete opp den resten som er blitt igjen, det dere har igjen etter haglet, og de skal snauspise hvert tre som vokser på marken.

[6]De skal fylle både dine hus og dine tjeneres hus og alle hus i Egypt. Noe slikt har verken fedrene eller forfedrene dine sett fra den dagen de kom til verden og til denne dag.» Så snudde han seg og gikk bort fra farao.

[7]Da sa faraos tjenere til ham: «Hvor lenge skal denne mannen være en snare for oss? La mennene dra, slik at de kan tjene Herren sin Gud! Forstår du ennå ikke at Egypt går til grunne?»

[8]Da ble Moses og Aron hentet tilbake til farao, og han sa til dem: «Gå og tjen Herren deres Gud! Men hvem er det egentlig som skal gå?»

[9] Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

[9]«Vi skal gå både unge og gamle», svarte Moses. «Vi går med våre sønner og døtre, vårt småfe og storfe, for vi skal holde høytid for Herren.»

[10] Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

[10]Men han sa til dem: «Herren skulle nok være med dere hvis jeg lot dere og småbarna deres dra! Der ser dere, dere har ondt i sinne.

[11] Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

[11]Nei, slik blir det ikke! Mennene kan dra av sted og tjene Herren, for det ba dere om.» Dermed ble de jaget bort fra farao.

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

[12] Da sa Herren til Moses: «Rekk hånden ut over Egypt, så skal gresshoppene komme over landet. De skal ete opp alt som vokser der, alt det som haglet lot være igjen.»

[13] Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[13]Moses rakte staven sin ut over Egypt, og Herren drev en østavind inn over landet hele den dagen og hele natten. Da det ble morgen, hadde østavinden ført med seg gresshoppene.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[14]Gresshoppene kom inn over hele Egypt, og de slo seg ned overalt i landet. Så mange gresshopper har det aldri før vært og kommer det aldri mer til å bli.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas

[15]De dekket alt synlig land, så jorden ble helt svart. Og de åt opp alt som vokste i landet, og all frukten som var igjen på trærne etter haglværet. Det ble ikke noe grønt igjen, verken på trær eller planter, i hele Egypt.

árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[16] Da sendte farao i all hast bud etter Moses og Aron. Han sa: «Jeg har syndet mot Herren deres Gud og mot dere.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[17]Men tilgi meg nå denne ene gangen, og gå i forbønn for meg hos Herren deres Gud så han tar denne døden bort fra meg!”

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[18]Moses gikk så bort fra farao og gikk i forbønn hos Herren.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[19]Da vendte Herren vinden, og den ble til en svært kraftig vestavind. Den førte gresshoppene bort og kastet dem i Sivsjøen. Det ble ikke en eneste gresshoppe igjen i Egypt.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

[20] Men Herren gjorde faraos hjerte ubøyelig, og han lot ikke israelittene dra.

Nona praga: trevas

Niende plage: mørke

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[21]Herren sa til Moses: «Rekk hånden opp mot himmelen, så skal det komme mørke over Egypt, et mørke så tett at en kan ta på det!»

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[22]Moses rakte hånden opp mot himmelen. Da ble det stummende mørkt i hele Egypt i tre dager.

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

[23]I tre dager kunne ingen se hverandre og ingen reise seg fra plassen sin. Men der israelittene bodde, var det lyst.

[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso

[24]Da sendte farao bud etter Moses og sa: «Gå og tjen Herren! Småfeet og storfeet må bli igjen, men barna kan gå med dere.»

gado; as vossas crianças irão também convosco.

25 Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

26 E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

28 Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

29 Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

1 Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

2 Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

3 E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso

25 Moses svarte: «Du skal selv gi oss slaktoffer og brennoffer så vi kan ofre til Herren vår Gud,

26men buskapen vår skal også være med. Ikke en klov skal bli igjen. For det er buskapen vi må ta av når vi skal tjene Herren vår Gud. Og vi vet ikke hva vi skal tjene Herren med før vi kommer fram."

27Men Herren gjorde faraos hjerte ubøyelig, og han ville ikke la dem dra.

28Farao sa til Moses: «Gå fra meg! Vokt deg så du ikke kommer for mitt ansikt mer! For den dagen du gjør det, skal du dø!»

29Moses svarte: «Det er rett som du sier. Jeg skal aldri se ditt ansikt igjen.»

2. Mosebok 11

Tiende plage: de førstefødte skal dø

1 Herren sa til Moses: «Enda en plage skal jeg føre over farao og Egypt. Deretter skal han la dere dra herfra – og ikke bare la dere dra, han skal jage dere ut herfra.

2 Si så folket hører det at hver mann og hver kvinne skal be naboen sin om gjenstander av sølv og gull.»

3OgHerren lot egypterne se med velvilje på folket. Moses ble også ansett som en

na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.
[4] Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.
[5] E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.
[6] Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;
[7] porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.
[8] Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.
[9] Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.
[10] Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

meget stor mann i Egypt, både av faraos tjenere og av folket.
[4]Moses sa: «Så sier Herren: Ved midnattstid vil jeg gå gjennom Egypt.
[5] Da skal alle førstefødte i Egypt dø, fra den førstefødte hos farao som sitter på sin trone, til den førstefødte hos slavekvinnen som står bak kvernen, og alle førstefødte dyr i buskapen.
[6] I hele Egypt skal det lyde et skrik så høyt at det aldri har vært maken til det før og heller ikke skal bli det siden.
[7]Men ikke en hund skal knurre mot noen av israelittene, verken mot mennesker eller dyr. Slik skal dere forstå atHerren setter et skille mellom egypterne og israelittene.
[8]Da skal alle disse mennene dine komme ned til meg og bøye seg for meg og si: Dra ut, du og hele folket som følger deg! Og så skal jeg dra ut.» Dermed gikk han bort fra farao i brennende sinne.

[9]Herren sa til Moses: «Farao kommer ikke til høre på dere. Så kan jeg få gjort mange under i Egypt.»

[10] Moses og Aron gjorde alle disse undrene for farao. Men Herren gjorde faraos hjerte ubøyelig, og han lot ikke israelittene dra ut av landet.

2. Mosebok 12

Herren innstifter påskehøytiden

[1]Herren sa til Moses og Aron i Egypt:

2 Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

3 Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

4 Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

5 O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

6 e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

7 Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

8 naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

9 Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

10 Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

11 Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na

2 Denne måneden skal være nyttårsmåneden deres. Den skal være den første måneden i året.

3Si til hele Israels menighet: På den tiende dagen i denne måneden skal hver husfar ta et lam, ett til hver husstand.

4Men hvis husstanden er for liten til å spise opp et lam, skal husfaren og den nærmeste naboen ta ett sammen, alt etter hvor mange de er. Dere skal ikke regne flere på hvert lam enn at alle blir mette.

5Lammet må være et årsgammelt værlam uten feil. Dere kan ta enten et lam eller et kje.

6 Dere skal ta vare på det til den fjortende dagen i denne måneden. Og i skumringen skal hele forsamlingen av Israels menighet slakte det.

7Så skal de ta noe av blodet og stryke det på de to dørstolpene og på bjelken over døren i de husene hvor de spiser det.

8Kjøttet skal de spise samme natt. Det skal være stekt over ilden, og de skal spise det med usyret brød og bitre urter.

9Dere må ikke spise det rått eller kokt i vann. Nei, det skal være stekt over ilden med hode, føtter og innvoller.

10 Dere må ikke la noe bli igjen til morgenen etter. Er det noe igjen om morgenen, skal dere brenne det opp.

11 Slik skal dere spise det: Med kjortelen bundet opp om livet, sko på føttene og

mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

stav i hånden. Spis det i all hast! Det er påske for Herren.

12 Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

12 Denne natten skal jeg gå gjennom Egypt og slå i hjel alle førstefødte i landet, både mennesker og dyr, og jeg skal holde dom over alle gudene i Egypt. Jeg er Herren.

13 O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

13 Men blodet skal være det merket som viser hvilke hus dere er i. Når jeg ser blodet, vil jeg gå forbi. Ingen ødeleggende plage skal ramme dere når jeg slår Egypt.

14 Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

14Siden skal denne dagen være en minnedag for dere. Dere skal feire den som en høytid for Herren, dere skal feire i slekt etter slekt. Det skal være en evig ordning.

15 Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

15 I sju dager skal dere spise usyret brød. Allerede den første dagen skal dere fjerne all surdeig fra husene deres. Hver den som spiser noe som er syret, fra den første til den sjuende dagen, skal støtes ut fra Israel.

16 Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

16Den første dagen skal dere holde en hellig samling, den sjuende dagen skal dere også holde en hellig samling. Disse dagene skal dere ikke gjøre noe arbeid. Bare den maten som hver av dere trenger, skal dere lage til.

17 Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

17Dere skal holde de usyrede brøds høytid, for på denne dagen førte jeg hærene deres ut av Egypt. Derfor skal dere feire denne dagen i slekt etter slekt. Det skal være en evig ordning.

[18] Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

[19] Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

[20] Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

[21] Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

[22] Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[18]Fra kvelden den fjortende dagen i den første måneden til kvelden den tjueførste dagen i samme måned skal dere spise usyret brød.

[19]I sju dager må det ikke finnes surdeig i husene deres. Hver den som spiser noe som er syret, skal støtes ut av Israels menighet, enten han er innflytter eller født i landet.

[20]Dere må ikke spise noe som er syret. Hvor dere enn bor, skal dere spise usyret brød.

[21]Da kalte Moses sammen alle de eldste i Israel og sa til dem: «Gå og hent småfe til familiene deres og slakt påskelammet!

[22]Så skal dere ta en isopkvast, dyppe den i blodet i skålen og stryke noe av blodet fra skålen på bjelken over døren og på de to dørstolpene. Ingen av dere må gå ut gjennom døren til huset sitt før om morgenen.

[23] For Herrenskal dra gjennom landet for å slå egypterne. Og når han ser blodet på bjelken og de to dørstolpene, skal han gå forbi døren og ikke la ødeleggeren slippe inn i huset for å slå dere.

[24]Dette skal dere holde, og det skal være en evig ordning for deg og dine etterkommere.

[25]Når dere så kommer inn i det landet Herren har lovet å gi dere, skal dere holde denne skikken ved lag.

[26] Og når barna deres spør: Hva er dette for en skikk?

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

Décima praga: morte dos primogênitos

[29] Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

[30] Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

[31] Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

[32] Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

[33] Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

[34] O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

[27]skal dere svare: Det er påskeoffer for Herren fordi han gikk forbi israelittenes hus i Egypt da han slo egypterne, men sparte husene våre.» Da bøyde folket seg til jorden og tilba.

[28]Så gikk israelittene bort og gjorde dette. Det Herren hadde gitt Moses og Aron påbud om, det gjorde de.

Israelittene bryter opp fra Egypt

[29] Midt på natten slo Herren i hjel alle førstefødte i Egypt, fra den førstefødte hos farao, som satt på sin trone, til den førstefødte hos fangen i fengselet, og alle de førstefødte dyr i buskapen.

[30] Den natten sto farao opp, han og alle tjenerne hans og alle egypterne. Det lød et høyt skrik i Egypt, for det fantes ikke et eneste hus uten noen døde.

[31] Mens det ennå var natt, sendte han bud etter Moses og Aron og sa: «Bryt opp og dra bort fra folket mitt, både dere og israelittene! Gå av sted og tjen Herren slik dere ba om!

[32]Ta også med dere småfeet og storfeet deres, som dere har sagt, og dra bort! Be så om velsignelse for meg også!»

[33]Egypterne presset på folket for å få dem ut av landet så fort som mulig. «Ellers dør vi alle sammen», sa de.

[34]Da tok folket deigen sin, som ennå ikke var hevet. De bandt kappene sine om bakstetrauene og bar dem på skuldrene.

[35] Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

[35]Israelittene gjorde som Moses hadde sagt. De ba egypterne om gjenstander av sølv og gull og om klær.

[36] E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

[36] Og Herren lot egypterne få godvilje for folket så de ga dem det de ba om. Slik utnyttet de egypterne.

A saída dos israelitas do Egito

[37] Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

[37] Så brøt israelittene opp fra Ramses og dro til Sukkot. De var omkring 600.000 mann til fots, foruten kvinner og barn.

[38] Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

[38]Mange slags mennesker fulgte med dem, i tillegg til en stor flokk av småfe og storfe.

[39] E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[39]Av deigen de hadde med seg fra Egypt, bakte de usyrede kaker, som ikke var hevet. For de ble jaget ut av Egypt og kunne ikke vente lenger. Derfor hadde de heller ikke rukket å få med seg mat til reisen.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[40] Israelittene hadde da bodd i Egypt i 430 år.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[41]På dagen da de 430 årene var til ende, dro alle Herrens hærer ut av Egypt.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

[42]Det var en våkenatt for Herren da han førte dem ut av Egypt. Denne natten tilhører Herren. Denne natten skal alle israelitter våke i slekt etter slekt.

[43] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

[43]Herren sa til Moses og Aron: «Dette er forskriften om påskelammet: Ingen fremmed skal spise av det.

[44] Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

[45] O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

[46] O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

[47] Toda a congregação de Israel o fará.

[48] Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

[44]Men hver slave som er kjøpt for penger, og som du har latt omskjære, kan spise av det.

[45]Ingen fremmed som bor eller arbeider hos deg, kan spise av det.

[46]Lammet skal spises i ett og samme hus. Kjøttet må ikke tas ut av huset, og beina må ikke brytes på lammet.

[47]Slik skal hele Israels menighet gjøre.

[48]Om innflytteren som bor hos deg, vil holde påske for Herren, skal alle menn hos ham omskjæres. Da kan han være med og holde høytid. Han skal være som en som er født i landet. Men ingen uomskåret kan spise av det.

[49]En og samme lov skal gjelde for den som er født i landet, og for innflytteren som bor hos dere.»

[50]Dette gjorde alle israelittene. De gjorde alt som Herren hadde gitt Moses og Aron påbud om.

[51]Den samme dagen førte Herren israelittene ut av Egypt, hærskare for hærskare.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o

2. Mosebok 13

De usyrede brøds høytid

[1]Herren sa til Moses:

[2] «Alle førstefødte skal du hellige til meg. Alt førstefødt hos israelittene, det som åpner morslivet, skal tilhøre meg, enten det er mennesker eller dyr.»

[3] Moses sa til folket: Husk den dagen da dere dro ut av Egypt, ut av slavehuset. For med sterk hånd førte Herren dere ut derfra. Da skal dere ikke spise noe syret.

SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

[10] Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

[11] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

[12] apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo

[4] I dag drar dere ut, i måneden abib.

[5] Med ed lovet Herren fedrene dine å gi deg et land som flyter av melk og honning. Når så Herren fører deg inn i landet til kanaaneerne og hetittene, amorittene, hevittene og jebusittene, da skal du i denne måneden feire denne høytiden slik:

[6] I sju dager skal du spise usyret brød, og den sjuende dagen skal det være høytid for Herren.

[7]Alle de sju dagene skal du spise usyret brød. Det må ikke finnes noe som er syret hos deg, i hele landet må det ikke finnes noen surdeig.

[8] Den dagen skal du fortelle sønnen din: «Dette er til minne om detHerren gjorde for meg da jeg dro ut av Egypt.»

[9] Du skal ha dette som et tegn på hånden og et minnetegn på pannen, så Herrens lov kan være på leppene dine. For med sterk hånd førte Herren deg ut av Egypt.

[10]Denne forskriften skal du holde til fastsatt tid, år etter år.

[11]Når Herren har ført deg inn i Kanaan, slik han lovet deg og fedrene dine, og gir deg landet,

[12] da skal du bære fram for Herren alt det som åpner morslivet. Alt det første som fødes i buskapen din, og som er av hankjønn, hører Herren til.

[13] Alt som åpner morslivet hos eslene, skal du løse ut med et lam. Løser du det ikke

primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

14 Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

15 Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

16 E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

Deus guia o povo pelo caminho

17 Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

18 Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

19 Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

ut, skal du brekke nakken på det. Hvert førstefødt guttebarn skal du løse ut.

14Og når sønnen din siden spør deg hva dette betyr, skal du svare: «Med sterk hånd førte Herren oss ut av Egypt, ut av slavehuset.

15 Da farao gjorde seg hard og ikke ville la oss dra, slo Herren i hjel alle førstefødte i Egypt, av både mennesker og dyr. Derfor ofrer jeg til Herren alt av hankjønn som åpner morslivet, men hver førstefødt sønn løser jeg ut.

16Det skal være et tegn på hånden din og et merke på pannen din. For med sterk hånd førte Herren oss ut av Egypt.»

Skysøylen og ildsøylen

17Da farao lot folket dra, ledet Gud dem ikke gjennom filisternes land, selv om den veien var den korteste. For Gud tenkte at folket kunne komme til å angre seg og vende tilbake til Egypt hvis de opplevde krig.

18Derfor lot Gud dem gå en omvei gjennom ørkenen mot Sivsjøen. Så dro israelittene opp fra Egypt, fullt rustet.

19 Moses tok med seg knoklene etter Josef. For Josef hadde tatt en ed av israelittene og sagt: «Når Gud tar seg av dere, da skal dere ta med dere knoklene mine herfra.»

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

[20]De brøt opp fra Sukkot og slo leir i Etam, i utkanten av ørkenen.

[21] Og Herren gikk foran dem, om dagen i en skysøyle for å vise dem veien, om natten i en ildsøyle for å lyse for dem. Slik kunne de gå videre både dag og natt.

[22]Skysøylen vek ikke fra folket om dagen og ildsøylen ikke om natten.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

[5] Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

[6] E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

2. Mosebok 14

Sivsjø-underet

[1]Herren sa til Moses:

[2] «Si til israelittene at de skal snu om og slå leir foran Pi-Hahirot, mellom Migdol og havet! Foran Baal-Safon, midt imot byen, skal dere slå leir ved havet.

[3]Så kommer farao til å si at israelittene har gått seg vill i landet, og at ørkenen har stengt dem inne.

[4] Jeg vil gjøre faraos hjerte ubøyelig, så han setter etter dem. Da skal jeg vise min herlighet på farao og hele hans hær. Og egypterne skal kjenne at jeg er Herren.» Dette gjorde israelittene.

[5]Da egypterkongen fikk melding om at folket hadde flyktet, kom han og tjenerne hans på andre tanker om folket. «Hva er det vi har gjort?» sa de. «Vi lot israelittene dra fra slavearbeidet hos oss!»

[6]Så spente han for vognen sin og tok hæren med seg.

[7] e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

[8] Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

[9] Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

[10] E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

[11] Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

[12] Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

A passagem pelo meio do mar

[7]Han tok 600 av de beste vognene og hva som ellers fantes av vogner i Egypt, og offiserer til hver av dem.

[8]For Herren gjorde hjertet til farao, kongen i Egypt, ubøyelig, så han satte etter israelittene. Men israelittene dro ut med løftet hånd.

[9]Egypterne satte etter dem med alle vognene, hestene og rytterne, hele faraos hær. De nådde dem igjen ved Pi-Hahirot, der de lå i leir ved havet, foran Baal-Safon.

[10]Da farao nærmet seg, så israelittene opp og fikk øye på egypterne som kom etter dem. De ble grepet av stor frykt og ropte til Herren.

[11] De sa til Moses: «Fantes det ikke graver nok i Egypt siden du har ført oss ut i ørkenen for å dø? Hvorfor har du gjort dette mot oss? Hvorfor førte du oss ut av Egypt?

[12]Var det ikke det vi sa til deg i Egypt: La oss få være i fred, vi vil arbeide for egypterne! Det er bedre for oss å arbeide for dem enn å dø i ørkenen.»

[13]Da sa Moses til folket: «Vær ikke redde! Stå fast, så skal dere få se at Herren frelser dere i dag! For slik som dere ser egypterne i dag, skal dere aldri se dem mer.

[14]Herren skal stride for dere, og dere skal være stille.»

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[15]Herren sa til Moses: «Hvorfor roper du til meg? Si til israelittene at de skal dra videre!

[16]Du skal løfte staven din og rekke hånden ut over havet og kløve det, så israelittene kan gå tørrskodd tvers igjennom havet.

[17]Se, jeg gjør egypterne harde, så de setter etter dem. Jeg skal vise min herlighet på farao og hele hans hær, på vognene og rytterne hans.

[18]Egypterne skal kjenne at jeg er Herren når jeg viser min herlighet på farao og vognene og rytterne hans.»

[19] Guds engel, som hadde gått foran Israels leir, byttet nå plass og gikk etter folket. Skysøylen som var foran dem, flyttet seg og stilte seg bak dem,

[20] så den kom mellom egypternes leir og israelittenes leir. Og skyen kom med mørke, men den lyste likevel opp natten, så de ikke kom inn på hverandre hele natten.

[21] Da rakte Moses hånden ut over havet, og Herren drev havet bort med en sterk østavind som blåste hele natten, så havet ble til tørt land. Vannet ble kløvd,

[22] og israelittene gikk tørrskodd tvers igjennom havet. Vannet sto som en mur til høyre og venstre for dem.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

Os egípcios perecem no mar

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

[28] E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

[29] Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

[30] Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

[23]Egypterne satte etter dem med alle faraos hester, vogner og ryttere og fulgte etter dem midt ut i havet.

[24] Men ved morgenvakten så Herren ned på egypternes leir fra ildsøylen og skysøylen, og han skapte forvirring blant dem.

[25]Han låste hjulene på vognene deres så det var tungt for dem å komme seg fram. Da sa egypterne: «La oss flykte fra israelittene! For Herren kjemper for dem mot egypterne.»

[26]Da sa Herren til Moses: «Rekk hånden ut over havet, så skal vannet vende tilbake over egypterne, over vognene og rytterne deres!»

[27]Så rakte Moses hånden ut over havet, og ved morgengry vendte vannet tilbake. Egypterne flyktet rett imot det, og Herren styrtet dem midt ut i havet.

[28]Vannet vendte tilbake og skylte over alle vognene og rytterne i faraos hær, som hadde fulgt etter israelittene ut i havet. Ikke én mann overlevde.

[29]Men israelittene gikk tørrskodd gjennom havet mens vannet sto som en mur til høyre og venstre for dem.

[30]Den dagen frelste Herren Israel fra egypternes hånd. Israelittene så at egypterne lå døde på stranden.

[31] E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

[1] Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[2] O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

[3] O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

[4] Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

[5] Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

[6] A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se

[31] Da de så det storverk Herrenhadde gjort mot egypterne, fryktet folket Herren, og de trodde påHerren og på Moses, hans tjener.

2. Mosebok 15

Herren er min styrke

[1]Da sang Moses og israelittene denne sangen for Herren: Jeg vil synge for Herren, for han er høyt opphøyd; hest og rytter kastet han i havet.

[2] Herren er min kraft og min styrke, han er blitt min frelse. Han er min Gud, ham vil jeg prise, min fars Gud, ham vil jeg opphøye.

[3] Herren er en kriger, Herren er hans navn.

[4]Faraos vogner og hele hans hær kastet han i havet, dyktige krigere druknet i Sivsjøen.

[5]Havdypene skjulte dem, de sank som stein i dypet.

[6] Herre, din høyre hånd er herlig i makt, din høyre hånd knuser fiender, Herre.

[7]I din velde slår du ned dem som reiser seg mot deg. Du slipper din harme løs, den fortærer dem som strå.

[8]Ved et pust fra din nese tårnet vannet seg opp. Strømmene sto som en voll, dypene stivnet i havets hjerte.

[9]Fienden sa: «Jeg følger etter og tar dem igjen, deler bytte og stiller all min lyst. Jeg

fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

drar sverdet og utrydder dem med min hånd.»

[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

[10]Du lot din pust blåse, og havet skjulte dem. De sank som bly i det veldige vannet.

[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

[11] Hvem er som du blant gudene, Herre? Hvem er som du, herlig og hellig, skremmende i storverk, underfull i gjerning?

[12] Estendeste a destra; e a terra os tragou.

[12]Du rakte ut din høyre hånd, og jorden slukte dem.

[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

[13]I kjærlighet førte du det folket som du fridde ut. Du ledet dem med din kraft til din hellige bolig.

[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

[14]Folkene hørte det og skalv, angst grep dem som bor i Filisterland.

[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[15]Da ble Edoms høvdinger forferdet, Moabs mektige skalv, motet sviktet alle som bor i Kanaan.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[16]Angst og redsel kommer over dem, ved din veldige arm blir de som forsteinet, mens ditt folk drar forbi, Herre, mens folket som du har vunnet, drar forbi.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[17] Du skal føre dem inn og plante dem på fjellet som er din eiendom, på stedet du har gjort til din bolig, Herre, helligdommen som dine hender har grunnlagt, Herre.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[18] Herren er konge til evig tid.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos

[19] Da faraos hester med vogner og ryttere gikk ut i havet, lotHerren vannet vende tilbake over dem. Men israelittene gikk tørrskodd gjennom havet.

de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[20] Så tok Arons søster Mirjam, som var profet, en tromme i hånden, og alle kvinnene fulgte etter henne, slo på tromme og danset.

[21]Mirjam sang i vekselsang med dem: «Syng for Herren, for han er høyt opphøyd, hest og rytter kastet han i havet!»

Vann i ørkenen

[22] Moses lot Israel bryte opp fra Sivsjøen, og de kom til ørkenen Sjur. De gikk tre dager i ørkenen uten å finne vann.

[23] Så kom de til Mara, men de kunne ikke drikke vannet i Mara fordi det var bittert. Derfor ble stedet kalt Mara.

[24]Folket klaget til Moses og sa: «Hva skal vi drikke?»

[25]Da ropte han til Herren, og Herren viste ham et tre. Det kastet han i vannet, og vannet ble friskt. I Mara fastsatte han lov og rett for folket, og der satte han dem på prøve.

[26] Han sa: «Hvis du fullt og helt adlyder Herren din Guds røst og gjør det som er rett i hans øyne, lytter til hans bud og holder alle hans forskrifter, da skal jeg ikke legge på deg alle de sykdommene jeg la på egypterne. For jeg, Herren, er den som helbreder deg.»

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

[27] Siden kom de til Elim. Der var det tolv vannkilder og sytti daddelpalmer. Og de slo leir der ved vannet.

2. Mosebok 16

Brød fra himmelen

[1] De brøt opp fra Elim, og hele Israels menighet kom til Sin-ørkenen, som ligger mellom Elim og Sinai. Det var den femtende dagen i den andre måneden etter at de hadde dratt ut av Egypt.

[2]Hele menigheten klaget til Moses og Aron i ørkenen

[3] og sa: «Om vi bare hadde fått dø for Herrens hånd i Egypt da vi satt omkring kjøttgrytene og spiste oss mette! Men nå har dere ført oss ut i denne ørkenen for at alle vi som er samlet her, skal dø av sult.»

[4] Da sa Herren til Moses: «Se, jeg vil la det regne brød ned til dere fra himmelen. Hver dag skal folket gå ut og sanke en dagsrasjon. Slik vil jeg sette dem på prøve og se om de følger min lov eller ikke.

[5]Når de på den sjette dagen tilbereder det de har hentet, skal det være dobbelt så mye som det de ellers sanker hver dag.»

[6]Så sa Moses og Aron til alle israelittene: «I kveld skal dere forstå at det var Herren som førte dere ut av Egypt.

[7]Og i morgen tidlig skal dere se Herrens herlighet, for han har hørt hvordan dere klager til ham. Men hvem er vel vi, siden dere klager til oss?»

[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

[8]Moses fortsatte: «I kveld skal Herren gi dere kjøtt å spise, og i morgen brød å mette dere med. For Herren har hørt hvordan dere har klaget til ham. Men hvem er vi? Det er ikke over oss dere klager, men over Herren.»

[9] Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

[9]Moses sa til Aron: «Si til hele Israels menighet: Kom fram for Herren, for han har hørt klagene deres!»

[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

[10] Mens Aron talte til Israels menighet, vendte de seg mot ørkenen. Og se, Herrens herlighet viste seg i skyen.

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[11]Da talte Herren til Moses:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[12]«Jeg har hørt hvordan israelittene klager. Si til dem: I skumringen skal dere få kjøtt å spise, og i morgen tidlig skal dere få mette dere med brød. Dere skal kjenne at jeg er Herren deres Gud.»

[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

[13] Da det ble kveld, kom det vaktler og dekket leiren, og om morgenen lå det et lag med dugg rundt leiren.

[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[14]Da duggen forsvant, var ørkenen dekket av et fint, kornet lag. Det var som fint rim på jorden.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[15] Da israelittene så det, sa de til hverandre: «Hva er det?» For de visste ikke hva det var. Og Moses sa til dem: «Det er det brødet Herren har gitt dere å spise.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode

[16] Dette er det påbudet Herrenhar gitt: Sank av dette så mye som dere kan spise,

comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

en omer per hode. Dere skal hente til dem som bor i teltet, etter hvor mange dere er."

[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[17]Det gjorde israelittene. Noen sanket mye, andre lite.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[18] Da de målte det i forhold til en omer, hadde den som hadde sanket mye, ikke noe til overs. Og den som hadde sanket lite, manglet ingenting. Alle hadde sanket så mye mat som de trengte.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[19]Moses sa til dem: «Ingen må la det bli noe igjen av det til neste morgen.»

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[20]Men de hørte ikke på Moses. Noen av dem lot noe bli igjen til neste morgen. Da gikk det mark i det, og det stinket. Og Moses ble sint på dem.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

[21]Hver morgen sanket hver enkelt så mye mat som han trengte. Når solen begynte å varme, smeltet det.

O povo de Israel recolhe o maná

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[22]Den sjette dagen sanket de dobbelt så mye brød, to omer til hver. Og alle lederne i menigheten kom og fortalte det til Moses.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[23]Da sa han til dem: «Dette er det Herrenhar sagt. I morgen er det sabbatshvile, en hellig sabbat for Herren. Bak nå det som skal bakes, og kok det som skal kokes! Men alt det som blir til overs, skal dere legge bort til i morgen.»

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

[24]Så la de det bort til om morgenen, slik Moses hadde pålagt dem. Da stinket det ikke, og det var ikke mark i det.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[25]Moses sa: «Spis det i dag, for i dag er det sabbat forHerren. I dag finner dere ikke noe på marken.

[26] Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

[26]Seks dager skal dere sanke det. Men den sjuende dagen er det sabbat. Da er det ikke noe der.»

[27] Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

[27]Likevel var det noen som gikk ut for å sanke den sjuende dagen. Men de fant ingenting.

[28] Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

[28]Da sa Herren til Moses: «Hvor lenge vil dere nekte å holde mine bud og lover?

[29] Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

[29]Legg merke til at Herren har gitt dere sabbaten! Derfor gir han dere på den sjette dagen mat for to dager. Bli hvor dere er! Ingen må forlate området sitt den sjuende dagen."

[30] Assim, descansou o povo no sétimo dia.

[30]Så holdt folket seg i ro den sjuende dagen.

[31] Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

[31] Israelittene kalte det manna. Det lignet korianderfrø. Det var hvitt og smakte som tynne kaker bakt i honning.

[32] Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

[32] Moses sa: «Dette er det påbudet Herren har gitt dere: Fyll en omer med manna og oppbevar den for etterkommerne deres, så de kan få se det brødet jeg ga dere å spise i ørkenen da jeg førte dere ut av Egypt.»

[33] Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

[33]Og Moses sa til Aron: «Ta en krukke, fyll en omer manna i den og sett den ned for Herrens ansikt! Den skal oppbevares for etterkommerne deres.»

[34] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

[34] Aron gjorde som Herren hadde pålagt Moses. Han satte krukken foran vitnesbyrdet. Der skulle den oppbevares.

[35] E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

[36] Gômer é a décima parte do efa.

[35] Israelittene spiste manna i førti år, til de kom til bebodd land. De spiste manna helt til de kom til grensen mot Kanaan. –

[36]En omer er en tiendedel av en efa.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

[2] Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

[3] Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

[4] Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

[5] Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

[6] Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

[7] E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos

2. Mosebok 17

Vann fra klippen

[1] På Herrens befaling brøt hele Israels menighet opp fra Sin-ørkenen og dro videre fra sted til sted. De slo leir i Refidim, men der fantes det ikke vann så folket kunne få drikke.

[2] Folket trettet med Moses og sa: «Gi oss vann så vi får drikke!» Moses svarte: «Hvorfor tretter dere med meg? Hvorfor setter dere Herren på prøve?»

[3]Men folket tørstet etter vann. De klaget til Moses og sa: «Hvorfor har du ført oss opp fra Egypt? Vil du at vi og barna våre og buskapen vår skal dø av tørst?»

[4] Da ropte Moses til Herren og sa: «Hva skal jeg gjøre med dette folket? Snart steiner de meg!»

[5] Herren sa til Moses: «Ta med deg noen av Israels eldste og gå fram foran folket. Og staven som du slo på Nilen med, skal du ta med deg når du går.

[6] Se, jeg skal stå foran deg på klippen ved Horeb. Når du slår på klippen, skal det komme vann ut av den, så folket får drikke.» Moses gjorde som Herrensa, for øynene på Israels eldste.

[7] Han kalte stedet Massa og Meriba. For der trettet israelittene, og der satte de

de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

Amaleque peleja contra os israelitas

[8] Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

[9] Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

[10] Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

[11] Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

[12] Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

[13] E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

[14] Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

[15] E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

Herren på prøve da de sa: «Er Herren iblant oss eller ikke?»

Seier over amalekittene

[8] Amalekittene kom og gikk til kamp mot israelittene i Refidim.

[9]Da sa Moses til Josva: «Velg ut noen menn for oss, dra av sted og kjemp mot amalekittene! I morgen skal jeg stå på toppen av høyden med Guds stav i hånden.»

[10]Josva gjorde som Moses sa, og kjempet mot amalekittene, mens Moses, Aron og Hur gikk opp på toppen av høyden.

[11]Da gikk det slik til at så lenge Moses holdt hånden oppe, hadde israelittene overtaket. Men så snart han lot hånden synke, fikk amalekittene overtaket.

[12]Men da Moses ble trett i hendene, fant de en stein og plasserte den under ham. Han satte seg på den, og Aron og Hur støttet hendene hans, en på hver side. Da var hendene hans støe helt til solen gikk ned.

[13]Josva slo ned amalekittene og deres hær med sverd.

[14] Siden sa Herren til Moses: «Skriv dette ned i en bokrull som et minne, og les det opp for Josva. For jeg vil fullstendig utslette minnet om amalekittene under himmelen.»

[15]Da bygde Moses et alter og kalte det «Herren er mitt banner».

[16]Han sa: «En hånd på Herrens banner!Herren skal kjempe mot amalekittene fra slekt til slekt.»

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

[3] com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

2. Mosebok 18

Jetro hos Moses

[1]Jetro, presten i Midjan, svigerfar til Moses, fikk høre om alt det Gud hadde gjort for Moses og for sitt folk Israel – at Herren hadde ført Israel ut av Egypt.

[2] Da tok Jetro, svigerfar til Moses, med seg Sippora, hans kone, som Moses hadde sendt hjem,

[3] og hennes to sønner. Den ene het Gersjom, for Moses hadde sagt: «Jeg er blitt innflytter i fremmed land.»

[4] Den andre het Elieser, for: «Min fars Gud kom meg til hjelp og berget meg fra faraos sverd.»

[5]Nå kom Jetro, svigerfaren, til Moses med sønnene og kona hans, i ørkenen hvor han hadde slått leir ved Guds fjell.

[6]Han lot melde til Moses: «Jeg, din svigerfar Jetro, kommer til deg med din kone og de to sønnene hennes.»

[7]Da gikk Moses ut og møtte svigerfaren. Han bøyde seg ned for ham og kysset ham. De hilste på hverandre og gikk så inn i teltet.

[8]Moses fortalte svigerfaren om alt det Herren hadde gjort med farao og egypterne for Israels skyld, om alt slitet og strevet de hadde hatt på veien, og hvordan Herren hadde reddet dem.

[9]Jetro gledet seg over alt det gode som Herren hadde gjort mot Israel, at han hadde reddet dem fra egypternes hånd.

[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é

[10]Jetro sa: «Velsignet er Herren som har reddet dere fra egypterne og fra farao, og som har reddet folket fra undertrykkelsen i Egypt.

[11] For egypterne handlet i overmot mot dem, men nå vet jeg at Herren er større enn alle guder.»

[12]Jetro, svigerfar til Moses, bar fram brennoffer og slaktoffer for Gud. Og Aron og alle Israels eldste kom og spiste med ham for Guds ansikt.

Jetro gir råd

[13] Dagen etter satt Moses og skiftet rett blant folket. De sto omkring ham fra morgen til kveld.

[14]Da svigerfaren så alt det han hadde å gjøre for dem, sa han: «Hva er det du påtar deg for folket? Hvorfor sitter du alene og dømmer mens hele folket står omkring deg fra morgen til kveld?»

[15]Moses svarte svigerfaren: «Folket kommer til meg for å spørre Gud om råd.

[16]Når de har en sak, kommer de til meg, og jeg skifter rett mellom dem. Jeg gjør dem kjent med Guds forskrifter og lover.»

[17]Da sa svigerfaren til ham: «Det er ikke bra, det du gjør.

[18]Både du og folket som er hos deg, vil bli helt utslitt. Dette er altfor tungt for deg. Du kan ikke gjøre det alene.

pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

[27] Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

Êxodo 19

[19]Hør nå på meg! Jeg vil gi deg et råd, og Gud skal være med deg. Du skal tre fram for Gud på vegne av folket og legge sakene deres fram for ham.

[20]Du skal forklare dem forskriftene og lovene og gjøre dem kjent med den veien de skal gå, og de gjerningene de skal gjøre!

[21]Men du skal se deg ut dyktige menn av hele folket, menn som frykter Gud, er pålitelige og hater urett vinning. Du skal sette dem til å være førere over tusen, hundre, femti og ti.

[22]De skal skifte rett blant folket til enhver tid. Hver stor sak skal de komme til deg med, men hver liten sak skal de dømme selv. Slik skal du lette byrden for deg og la dem bære den sammen med deg.

[23]Hvis du gjør slik og dette er Guds vilje, kan du holde ut, og da kan alt folket her vende hjem i fred.»

[24]Moses hørte på svigerfaren og gjorde alt det han sa.

[25]Han valgte ut dyktige menn av hele Israel og satte dem til overhoder for folket. Noen skulle være førere for tusen, andre for hundre, femti og ti.

[26]Og de skiftet rett blant folket til enhver tid. Hver vanskelig sak kom de til Moses med, og hver liten sak dømte de selv.

[27]Så lot Moses svigerfaren dra, og han gikk hjem til sitt land.

2. Mosebok 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

[1] No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

[2] Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

[3] Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

[4] Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

[5] Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

[6] vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

[7] Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

[8] Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

[9] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

Herren åpenbarer seg på Sinai

[1] Israelittene kom til Sinai-ørkenen i den tredje måneden etter at de hadde dratt ut av Egypt, på nymånedagen.

[2] De brøt opp fra Refidim og kom til Sinai-ørkenen. Israelittene slo leir der i ørkenen, de slo leir foran fjellet.

[3]Moses gikk opp til Gud. Da ropte Herren til ham fra fjellet: «Dette skal du si til Jakobs hus og fortelle til israelittene:

[4] Dere har sett hva jeg gjorde med egypterne, og hvordan jeg løftet dere på ørnevinger og bar dere hit til meg.

[5] Hvis dere adlyder min røst og holder min pakt, skal dere være min dyrebare eiendom framfor alle andre folk; for hele jorden er min.

[6] Dere skal være et kongerike av prester og et hellig folk for meg. Dette er de ordene du skal si til israelittene.»

[7]Da Moses kom tilbake, kalte han sammen folkets eldste og la fram for dem alle de ordene som Herren hadde pålagt ham.

[8] Og hele folket svarte i kor: «Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre.» Dette svaret bar Moses tilbake til Herren.

[9]Da sa Herren til Moses: «Se, jeg kommer til deg i en tett sky, så folket kan høre når jeg snakker med deg. Da vil de stole på deg for alltid.» Moses fortalte Herren hva folket hadde sagt.

[10] Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

[11] e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

[12] Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

[13] Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[10] Herren sa til Moses: «Gå til folket. Du skal hellige dem i dag og i morgen, og de skal vaske klærne sine.

[11]Den tredje dagen skal de holde seg klare, for på den dagen skal Herren stige ned på Sinai-fjellet for øynene på hele folket.

[12] Du skal trekke opp en grense foran folket og si: Vokt dere for å gå opp på fjellet eller røre ved foten av det! Hver den som rører ved fjellet, skal dø.

[13]Ingen hånd må røre ham. Han skal steines eller skytes. Enten det er et dyr eller et menneske, skal det ikke få leve. Når det lyder et langt hornstøt, kan de gå opp på fjellet.»

[14]Så gikk Moses ned fra fjellet til folket. Han helliget dem, og de vasket klærne sine.

[15]Han sa til folket: «Hold dere klare den tredje dagen! Kom ikke nær noen kvinne!»

[16]Da det ble morgen den tredje dagen, tok det til å tordne og lyne. En tung sky la seg over fjellet, og det gjallet høyt fra bukkehorn. Alt folket i leiren skalv av redsel.

[17] Men Moses førte folket ut av leiren for å møte Gud, og de stilte seg ved foten av fjellet.

[18]Hele Sinai-fjellet sto i røyk fordi Herren hadde steget ned på det i ild. Røyken steg opp som røyken av en smelteovn, og hele fjellet skalv.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

Êxodo 20

Os dez mandamentos

Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[19]Lyden av bukkehorn ble sterkere og sterkere. Moses snakket, og Gud svarte ham med høy røst.

[20]Da steg Herren ned på toppen av Sinai-fjellet. Herren kalte Moses opp til toppen av fjellet, og Moses gikk opp.

[21] Herren sa til ham: «Gå ned og advar folket, så de ikke trenger seg fram til Herren for å se! For da kommer mange av dem til å falle.

[22]Selv prestene, som ellers får tre fram for Herren, må hellige seg, for at Herren ikke skal bryte inn blant dem.»

[23]Da sa Moses til Herren: «Folket kan ikke gå opp på Sinai-fjellet, for du har selv advart oss og sagt: Trekk opp en grense rundt fjellet og lys det hellig!»

[24] Herren sa til ham: «Gå ned, og kom så opp igjen sammen med Aron! Men prestene og folket må ikke trenge seg fram for å gå opp til Herren, for da bryter han inn blant dem.»

[25]Da gikk Moses ned til folket og sa det til dem.

2. Mosebok 20

De ti bud

[1]Gud talte alle disse ordene:

[2] Jeg er Herren din Gud, som førte deg ut av Egypt, ut av slavehuset.

[3]Du skal ikke ha andre guder enn meg.

[4] Du skal ikke lage deg gudebilder, ingen etterligning av noe som er oppe i himmelen eller nede på jorden eller i vannet under jorden.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

[6] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[8] Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

[9] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[10] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

[11] porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

[12] Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[13] Não matarás.

[14] Não adulterarás.

[15] Não furtarás.

[16] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[5] Du skal ikke tilbe dem og ikke la deg lokke til å dyrke dem! For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud som straffer barn i tredje og fjerde ledd for fedrenes synd når de hater meg,

[6] men viser trofast kjærlighet i tusen slektsledd mot dem som elsker meg og holder mine bud.

[7] Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn, for Herrenfrikjenner ikke den som misbruker hans navn.

[8] Husk sabbatsdagen og hold den hellig.

[9]Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning,

[10]men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du eller din sønn eller din datter, verken slaven eller slavekvinnen din, verken buskapen din eller innflytteren som bor i byene dine.

[11] For på seks dager laget Herren himmelen og jorden, havet og alt som er i dem; men den sjuende dagen hvilte han. Derfor velsignet Herren sabbatsdagen og helliget den.

[12] Du skal hedre din far og din mor, så du kan leve lenge i det landet Herren din Gud gir deg.

[13] Du skal ikke slå i hjel.

[14] Du skal ikke bryte ekteskapet.

[15]Du skal ikke stjele.

[16] Du skal ikke vitne falskt mot din neste.

[17] Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

[17] Du skal ikke begjære din nestes hus. Du skal ikke begjære din nestes kone, slaven eller slavekvinnen hans, oksen eller eselet hans eller noe annet som hører din neste til.

Moisés, mediador entre Deus e o povo

Deuteronômio 5.22-33

[18] Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

[18]Hele folket var vitne til tordenbrakene og lynglimtene, lyden av bukkehorn og røyken fra fjellet. Folket så det og skalv og ble stående langt borte.

[19] Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

[19] De sa til Moses: «Tal med oss du, så skal vi høre! Men la ikke Gud tale med oss, for da kommer vi til å dø.»

[20] Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

[20] Da sa Moses til folket: «Vær ikke redde! Gud er kommet for å sette dere på prøve, og for at dere skal frykte ham så dere ikke synder.»

[21] O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

[21]Så ble folket stående langt borte, mens Moses nærmet seg den tette skodden hvor Gud var.

Leis acerca dos altares

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

Alteret

[22]Herren sa til Moses: Dette skal du si til israelittene: Dere har selv sett at jeg har talt med dere fra himmelen.

[23] Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

[23]Dere skal ikke lage dere noen gud ved siden av meg. Guder av sølv eller gull skal dere ikke lage dere.

[24] Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

[24] Et alter av jord skal du lage for meg. På det skal du ofre dine brennoffer og fredsoffer, ditt småfe og storfe. Overalt hvor jeg lar navnet mitt nevnes, skal jeg komme til deg og velsigne deg.

[25] Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se

[25] Men om du lager et steinalter for meg, skal du ikke bygge det av tilhugget stein.

sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

Êxodo 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:

[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

For bruker du meisel på steinene, vanhelliger du dem.

[26] Du skal ikke gå opp til mitt alter på trapper, for at din nakenhet ikke skal blottes foran det.

2. Mosebok 21

Om slaver

[1]Dette er de lovene du skal legge fram for israelittene:

[2] Når du kjøper en hebraisk slave, skal han arbeide i seks år. Men i det sjuende året skal han få sin frihet uten å betale for det.

[3]Kommer han som enslig, skal han dra bort som enslig. Er han gift, skal hans kone frigis sammen med ham.

[4]Hvis herren hans gir ham en kone og hun føder ham sønner eller døtre, skal kona og barna tilhøre hennes herre, og han skal frigis alene.

[5]Men om slaven uttrykkelig sier: «Jeg er glad i herren min og i kone og barn, jeg vil ikke bli fri»,

[6] da skal herren hans føre ham fram for Gud og stille ham opp ved døren eller ved en dørstolpe, og herren hans skal stikke en syl gjennom øret på ham. Så skal han være slaven hans for alltid.

[7]Når en mann selger datteren sin som slavekvinne, skal hun ikke gis fri på samme måte som de andre slavene.

[8]Har herren hennes bestemt henne for seg selv, men likevel ikke liker henne, skal han la henne kjøpes fri. Men han har ikke rett til å selge henne til et fremmed folk, siden han har vært troløs mot henne.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[9]Men har han bestemt henne for sønnen sin, skal han gi henne samme rettigheter som døtre har.

[10]Får han en kone til, skal han ikke la den første mangle kjøtt, klær eller duftende oljer.

[11]Hvis han ikke lar henne få disse tre tingene, skal hun gis fri uten å betale for det.

Om drap og skader

[12] Den som slår et menneske i hjel, skal dø.

[13] Hvis han ikke hadde planlagt det, men det var Gud som lot ham falle for hans hånd, da skal jeg fastsette et sted han kan flykte til.

[14] Men når noen med overlegg og list dreper sin neste, da skal du ta ham, om det så er fra mitt alter. Han skal dø.

[15]Den som slår sin far eller mor, skal dø.

[16]Den som bortfører et menneske, skal dø, enten han selger det eller det blir funnet hos ham.

[17] Den som forbanner sin far eller mor, skal dø.

[18]Det kan hende at to menn kommer i trette. Den ene slår til den andre med en stein eller med knyttneven så han blir sengeliggende, men han dør ikke.

[19]Hvis han kan stå opp igjen og gå ute med stokk, skal han som slo, slippe straff. Han skal bare gi ham erstatning for tiden han har tapt, og sørge for at han blir helt frisk igjen.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;
[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.
[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.
[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,
[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,
[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.
[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.
[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.
[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

[20]Når noen slår en slave eller slavekvinne med stokk, så slaven dør for hans hånd, da skal det hevnes.

[21]Men lever slaven en dag eller to, skal det ikke hevnes; slaven er jo hans eiendom.

[22]Det kan hende at noen slåss og skubber til en gravid kvinne så hun mister barnet, men uten at hun selv kommer til skade. Da skal den skyldige betale den skadebot som mannen hennes pålegger ham, og det skal skje hos dommerne.
[23] Men skjer det en skade, skal du bøte liv for liv,
[24]øye for øye, tann for tann, hånd for hånd, fot for fot,
[25]brannsår for brannsår, flenge for flenge, skramme for skramme.
[26]Når noen slår en slave eller slavekvinne i øyet og ødelegger det, skal han gi slaven fri som erstatning for øyet.
[27]Slår han ut en tann på en slave eller slavekvinne, skal han gi slaven fri som erstatning for tannen.

Om okser

[28]Det kan hende at en okse stanger i hjel en mann eller en kvinne. Da skal oksen steines, og kjøttet må ikke spises, men eieren av oksen skal slippe straff.
[29]Men hvis oksen hadde for vane å stange, og eieren ikke passet på den enda han var blitt advart, og den så dreper en mann eller kvinne, da skal oksen steines, og også eieren skal dø.

[30] Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

[31] Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

[32] Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

[33] Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

[34] o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

[35] Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

[36] Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

[1] Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue;

[30]Blir han ilagt bot, skal han betale så mye i løsepenger for sitt liv som det blir pålagt ham.

[31]Er det en gutt eller en jente oksen stanger, skal denne loven gjelde for eieren.

[32] Men er det en slave eller slavekvinne oksen stanger, skal eieren gi herren deres tretti sjekel sølv, og oksen skal steines.

[33]Når en mann lar en brønn stå åpen eller graver en brønn uten å dekke den til, og en okse eller et esel faller ned i den,

[34]da skal eieren av brønnen betale erstatning til den som eier dyret. Men det døde dyret kan han beholde.

[35]Når en okse skader en annen manns okse så den dør, skal de selge den levende oksen og dele pengene. Det døde dyret skal de også dele.

[36]Men var det kjent at oksen hadde for vane å stange, og eieren likevel ikke passet på den, da skal han erstatte oksen med en annen okse, og det døde dyret skal være hans.

2. Mosebok 22

Om eiendom

[1] Når noen stjeler en okse eller et lam og slakter eller selger dyret, skal han som erstatning for oksen gi fem okser og som erstatning for lammet gi fire lam.

[2]Hvis en tyv blir oppdaget mens han bryter seg inn, og han blir slått så han dør, da regnes det ikke som blodskyld.

[3]Men skjer det etter at solen er gått opp, da regnes det for blodskyld. En tyv skal gi

neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

4 Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

5 Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

6 Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

7 Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

8 Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

9 Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

10 Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar

full erstatning. Har han ingenting, skal han selges som betaling for tyveriet.

4Hvis det som er stjålet, ennå finnes i live hos ham, enten det er en okse, et esel eller et lam, skal han gi dobbel erstatning.

5Når noen lar feet sitt beite på en åker eller en vinmark og slipper det løs så det beiter på en annens åker, da skal han gi det beste fra sin egen åker og vinmark som erstatning.

6Når det bryter ut ild og den sprer seg til tornekrattet slik at korn i stakk eller uhøstet korn eller hele åkeren brenner opp, da skal den som er skyld i brannen, gi full erstatning.

7Det kan hende at noen lar en annen ta vare på penger eller eiendeler for seg, og at dette så blir stjålet fra huset hans. Hvis tyven blir funnet, skal han gi dobbel erstatning.

8Men hvis tyven ikke blir funnet, skal huseieren føres fram for Gud, så det kan avgjøres om han har forgrepet seg på sin nestes eiendom.

9I enhver sak om lovbrudd, enten det gjelder en okse, et esel, en sau, klær eller ting som er kommet bort, der noen sier: «Det var han», skal saken mellom de to komme fram for Gud. Og den som Gud dømmer skyldig, skal gi sin neste dobbel erstatning.

10Det kan hende at noen lar en annen ta vare på et esel, en okse, et lam eller et annet dyr, og at det så dør eller kommer

aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

11 então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

12 Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

13 Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

14 Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

15 Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

Leis civis e religiosas

16 Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

17 Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

18 A feiticeira não deixarás viver.

19 Quem tiver coito com animal será morto.

20 Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

21 Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

til skade eller blir fanget uten at noen ser det.

11Da skal saken mellom de to avgjøres gjennom at han sverger ved Herren at han ikke har forgrepet seg på sin nestes eiendom. Eieren skal godta dette, og den andre skal ikke gi ham erstatning.

12Men er dyret stjålet fra ham, skal han gi eieren full erstatning.

13Er det revet i hjel, skal han bringe det fram som bevis. Han skal ikke gi erstatning for det som er revet i hjel.

14Når noen låner et dyr av sin neste, og det kommer til skade eller dør uten at eieren var til stede, skal han gi full erstatning.

15Men var eieren til stede, skal han ikke gi erstatning. Var dyret leid, skal han likevel ha leien.

Om morallover og renter

16 Når en mann forfører en jomfru som ikke er lovet bort, og ligger med henne, da skal han betale brudeprisen og ta henne til kone.

17Men nekter faren å gi henne bort til ham, skal han betale en sum som tilsvarer brudeprisen for en jomfru.

18 En trollkvinne skal du ikke la leve.

19 Den som ligger med dyr, skal dø.

20 Den som ofrer til andre guder og ikke til Herren alene, skal bli slått med bann og utslettet.

21 Du skal ikke undertrykke og ikke gjøre urett mot en innflytter, for dere har selv vært innflyttere i Egypt.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.
[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.
[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;
[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.
[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.
[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[22] Dere skal ikke plage enker og farløse.
[23]Plager du dem, og de så roper til meg, vil jeg høre ropet deres.
[24]Da skal min vrede flamme opp, og jeg skal slå dere i hjel med sverd så konene deres blir enker og barna deres blir farløse.
[25] Låner du penger til noen i mitt folk, til den fattige hos deg, da skal du ikke kreve renter av ham, slik en pengeutlåner gjør.

[26] Tar du din nestes kappe i pant, skal du la ham få den tilbake før solen går ned,

[27]for den er det eneste han har å dekke seg med. Kappen skal han ha rundt kroppen, hva skal han ellers ligge i? Når han roper til meg, vil jeg høre; for jeg er barmhjertig.
[28] Gud skal du ikke forbanne, og en leder i ditt folk skal du ikke forbanne.
[29] Vær ikke sen med å gi av din rikdom og din overflod. Den førstefødte av sønnene dine skal du gi til meg.
[30] Det samme skal du gjøre med storfeet og småfeet ditt. Sju dager skal det være hos moren, den åttende dagen skal du gi det til meg.
[31]Hellige mennesker skal dere være for meg. Dere skal ikke spise kjøtt av dyr som er revet i hjel på marken, men dere skal kaste det til hundene.

2. Mosebok 23

Rettferdighet og kjærlighet

[1] Du skal ikke sette ut falske rykter. Gi ikke håndslag til den som er skyldig, så du blir et urettferdig vitne!

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[2]Du skal ikke følge flertallet i det som er ondt! Når du vitner i en rettssak, skal du ikke gi etter for flertallet så du fordreier retten.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[3]Du skal ikke gi den svake parten fordeler i en rettssak.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[4] Når du kommer over din fiendes okse eller esel som har gått seg vill, skal du bringe dyret tilbake til ham.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

[5]Når du ser at din uvenns esel segner under børen, må du ikke gå din vei. Du skal hjelpe ham med det.

Deveres dos juízes
Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[6]Du skal ikke fordreie retten for den fattige hos deg i en rettssak.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[7]Hold deg borte fra falske anklager. En skyldfri og en rettferdig må du ikke slå i hjel, for jeg vil ikke frikjenne den skyldige.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[8] Du skal ikke ta imot bestikkelser! For slike gaver gjør den klarsynte blind og forvrenger den rettferdiges sak.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[9] Du skal ikke undertrykke en innflytter! Dere vet hvordan det kjennes å være innflytter, for dere har selv vært innflyttere i Egypt.

O Ano de Descanso
Levítico 25.1-7

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[10] I seks år skal du så til jorden din og høste avlingen av den.

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

[11] Men i det sjuende året skal du la den ligge brakk og hvile, for at de fattige i folket ditt kan livnære seg av den. Og det som blir igjen, kan villdyrene ete. Det samme skal du gjøre med vinmarkene og oliventrærne dine.

O Sábado
Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[12] Seks dager skal du gjøre arbeidet ditt. Men den sjuende dagen skal du hvile, for at oksen og eselet kan få ro og slavekvinnens sønn og innflytteren kan få puste ut.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

[13] Alt det jeg har sagt dere, skal dere holde. Dere skal ikke nevne navnet på andre guder; det må ikke høres fra din munn.

As três festas

Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

De årlige høytidene

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[14] Tre ganger om året skal du feire høytid for meg.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[15] Du skal holde de usyrede brøds høytid. I sju dager skal du spise usyret brød, slik jeg har gitt deg befaling om, til fastsatt tid, i måneden abib, for det var da du dro ut av Egypt. Ingen må vise seg tomhendt for mitt ansikt.

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

[16] Du skal også holde festen for kornhøsten, når du høster inn førstegrøden av det du sådde på marken, og innhøstingsfesten ved utgangen av året, når du høster inn frukten av arbeidet ditt på marken.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[17]Tre ganger om året skal alle menn hos deg tre fram for HerrenesHerre.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[18]Du skal ikke ofre blodet av mitt slaktoffer sammen med noe syret, og fettet av mitt høytidsoffer må ikke ligge natten over til neste morgen.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[19] Det beste av førstegrøden fra jorden din skal du bringe til Herren din Guds hus. Du skal ikke koke et kje i melken fra moren.

Deus promete a posse da terra

Engelen og løftene

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em

[20] Se, jeg sender en engel foran deg for å bevare deg på veien og føre deg til det stedet som jeg har gjort i stand.

[21] Legg merke til ham og adlyd ham! Sett deg ikke opp mot ham, for han vil ikke bære over med syndene deres, for mitt navn er i ham.

[22] Men hører du på det han sier og gjør alt det jeg påbyr deg, da vil jeg være en fiende for dine fiender og en motstander for dine motstandere.

[23]For min engel skal gå foran deg og føre deg til amorittene og hetittene, perisittene og kanaaneerne, hevittene og jebusittene, og jeg vil utslette dem.

[24] Du skal ikke tilbe gudene deres og ikke la deg lokke til å dyrke dem. Du skal ikke gjøre som de gjør. Men steinstøttene deres skal du rive ned til grunnen og slå i stykker.

[25] Dere skal tjene Herrenderes Gud. Da vil han velsigne brødet ditt og vannet ditt. Sykdom vil jeg holde borte fra deg.

[26] Ingen kvinne i landet ditt skal miste barn eller være ufruktbar. Jeg skal fylle dine dagers mål.

[27] Jeg vil sende redsel for meg foran deg og skape forvirring blant alle de folkene du kommer til. Jeg skal få alle fiendene dine til å snu ryggen til deg og flykte.

[28] Jeg vil sende bisvermer foran deg. De skal jage hevittene, kanaaneerne og hetittene bort for deg.

[29]Jeg vil ikke drive dem ut før det er gått ett år, for at landet ikke skal bli liggende øde og villdyrene bli for mange for deg.

desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[30] Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

[31] Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

[32] Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

[33] Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

[2] Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

[3] Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

[4] Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

[30] Litt etter litt vil jeg drive dem bort for deg, til du blir så tallrik at du kan ta landet i eie.

[31] Jeg skal la landegrensene dine nå fra Sivsjøen til Filisterhavet, fra ørkenen til Eufrat. For jeg vil gi dem som bor i landet, i din hånd, og du skal drive dem bort foran deg.

[32] Du skal ikke slutte noen pakt med dem og med gudene deres.

[33]De må ikke bli boende i landet ditt, så de får deg til å synde mot meg. For dyrker du gudene deres, blir det til en snare for deg.

2. Mosebok 24

Herren slutter pakt med Israel

[1] Gud sa til Moses: «Kom opp til Herren, du og Aron, Nadab og Abihu og sytti av Israels eldste! Mens dere ennå er langt borte, skal dere kaste dere ned og tilbe.

[2]Bare Moses skal nærme seg Herren, de andre må ikke komme nær. Og folket skal ikke gå opp sammen med ham.»

[3] Moses kom og kunngjorde alle Herrens ord og forskrifter for folket. Da svarte de samstemmig: «Alt Herren har sagt, vil vi gjøre.»

[4]Så skrev Moses ned alle ordene fra Herren. Neste morgen sto han tidlig opp og bygde et alter ved foten av fjellet og reiste tolv steinstøtter for Israels tolv stammer.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

[5]Han sendte ut noen unge israelitter for å bære fram brennoffer og slakte okser som fredsoffer for Herren.

[6]Moses tok halvparten av blodet og helte det i skåler; den andre halvparten stenket han på alteret.

[7] Så tok han paktsboken og leste den høyt for folket, og de sa: «Alt Herren har sagt, vil vi gjøre og adlyde.»

[8] Da tok Moses blodet, stenket det på folket og sa: «Se, dette er paktens blod, den pakten Herren har sluttet med dere på grunnlag av alle disse ordene.»

[9] Moses og Aron, Nadab og Abihu og sytti av Israels eldste gikk da opp

[10] og fikk se Israels Gud. Under føttene hans var det som et gulv av safir, klart som himmelen selv.

[11]Men mot Israels fremste menn løftet han ikke sin hånd. De skuet Gud, og de spiste og drakk.

Moses på Sinai-fjellet

[12]Siden sa Herren til Moses: «Kom opp til meg på fjellet og bli der, så skal jeg gi deg steintavlene, loven og budene som jeg har skrevet ned for å veilede dem.»

[13]Da dro Moses av sted sammen med Josva, tjeneren sin. Og Moses gikk opp på Guds fjell.

[14]Til de eldste sa han: «Vent her på oss til vi kommer tilbake! Dere har Aron og Hur hos dere. Er det noen som har en sak, kan han gå til dem.»

[15] Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

[16] E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

[17] O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

[18] E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

[15]Så gikk Moses opp på fjellet, og skyen dekket fjellet.

[16]Herrens herlighet hvilte over Sinai-fjellet, og skyen dekket det i seks dager. Den sjuende dagen ropte Herren på Moses fra skyen.

[17]Israelittene så Herrens herlighet som en fortærende ild på fjelltoppen.

[18]Så gikk Moses inn i skyen og opp på fjellet. Og Moses ble på fjellet i førti dager og førti netter.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

[3] Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

[4] e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

[5] e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

[6] azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

[7] pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[8] E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de

2. Mosebok 25

Gaver til helligdommen

[1]Herren sa til Moses:

[2] Si til israelittene at de skal komme med en offergave til meg. Dere skal ta imot gaven fra hver den som gir av et villig hjerte.

[3]Dette er gavene som dere skal ta imot fra dem: gull, sølv og bronse,

[4]purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff, tøy av fint lin og geitehår,

[5]rødfargede værskinn, andre fingarvede skinn og akasietre,

[6]olje til lampene, krydret balsam til salvingsoljen og til den velluktende røkelsen,

[7] onyks-stein og andre steiner til å sette på efod-drakten og brystykket.

[8]La dem reise en helligdom for meg, så vil jeg bo midt iblant dem.

[9] Denne boligen og alt det som hører til i den, skal dere lage nøyaktig etter den modellen jeg viser deg.

todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

A arca
Êxodo 37.1-5

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório

Paktkisten

[10] Dere skal lage en kiste av akasietre, to og en halv alen lang, en og en halv alen bred og en og en halv alen høy.

[11]Du skal kle den med rent gull både innvendig og utvendig og lage en gullkant rundt den.

[12]Du skal støpe fire gullringer og feste dem til de fire hjørnene, to ringer på den ene siden og to ringer på den andre siden.

[13]Du skal lage bærestenger av akasietre og kle dem med gull,

[14]og stikke stengene inn i ringene på begge sider så dere kan bære kisten med dem.

[15]Stengene skal alltid være i ringene på kisten; de må aldri tas ut.

[16] I kisten skal du legge vitnesbyrdet som jeg skal gi deg.

[17] Du skal lage et soningssted av rent gull, to og en halv alen langt og en og en halv alen bredt.

[18]På hver side av soningsstedet skal du lage to kjeruber av hamret gull,

[19]en kjerub på den ene siden og en kjerub på den andre siden. Dere skal lage dem slik at de går i ett med soningsstedet i begge ender.

fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

A mesa

Êxodo 37.10-16

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

[20]Kjerubene skal løfte vingene og bre dem ut slik at de dekker soningsstedet. Kjerubene skal være vendt mot hverandre, med ansiktet mot soningsstedet.

[21]Så skal du legge soningsstedet som lokk på kisten, og i kisten skal du legge vitnesbyrdet som jeg skal gi deg.

[22] Der vil jeg møte deg. Alt det jeg pålegger deg å si til israelittene, vil jeg si deg fra soningsstedet mellom de to kjerubene som er over kisten med vitnesbyrdet.

Bordet med skuebrødene

[23] Du skal lage et bord av akasietre, to alen langt, en alen bredt og en og en halv alen høyt.

[24]Du skal kle det med rent gull og lage en gullkant rundt det.

[25]Så skal du lage en list til bordet. Den skal være en håndsbredd tykk og gå helt rundt. Omkring listen skal du lage en gullkant.

[26]Du skal lage fire gullringer til bordet og sette ringene på de fire hjørnene ved de fire føttene.

[27]Ringene skal være inntil listen. De skal være holdere for stengene som er til å bære bordet med.

[28]Stengene skal du lage av akasietre og kle med gull. Med dem skal bordet bæres.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro
Êxodo 37.17-24

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

[34] Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[35] Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

[36] As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[29]Til bordet skal du lage fat og skåler, kanner og boller til drikkofferet. Av rent gull skal du lage dem.

[30] Se til at det alltid ligger skuebrød på bordet for mitt ansikt!

Lysestaken

[31] Du skal lage en lysestake av rent gull. Lysestaken med fot og stamme og skålene med knopper og blomster skal hamres ut av ett stykke.

[32]Seks armer skal gå ut fra lysestaken, tre på den ene siden og tre på den andre siden.

[33]På den første armen skal det være tre skåler formet som en mandelblomst, hver med knopp og blomst, på den neste armen tre skåler formet som en mandelblomst, hver med knopp og blomst. Slik skal det være på alle de seks armene som går ut fra lysestaken.

[34]På selve staken skal det være fire mandelformede skåler med knopper og blomster.

[35]Det skal være en knopp under det første armparet, en under det andre og en under det tredje, det vil si under alle de seks armene som går ut fra lysestaken.

[36]Knoppene og armene skal gå i ett med staken. Det hele skal hamres ut av ett stykke rent gull.

[37] Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.
[38] As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.
[39] De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.
[40] Vê, pois, que tudo faças segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 36.8-18

[1] Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

[2] O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.
[3] Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.
[4] Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.
[5] Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à

[37] Du skal lage sju lamper til lysestaken. Du skal sette dem opp slik at de kaster lys rett foran staken.
[38]Tengene og askeskuffene som hører til, skal være av rent gull.
[39] Lysestaken og alt utstyret til den skal lages av en talent rent gull.
[40] Se til at du gjør arbeidet etter den modellen som ble vist deg på fjellet!

2. Mosebok 26

Guds bolig

[1] Du skal lage boligen av ti teltduker. De skal være av fint, tvinnet lin og purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff. I dukene skal du veve inn kjeruber i kunstvevning.

[2] Hver duk skal være tjueåtte alen lang og fire alen bred. Alle dukene skal ha samme mål.

[3]Fem av teltdukene skal sys sammen til ett stykke, og likedan de andre fem dukene.

[4]Du skal lage purpurblå hemper langs kanten av den duken som er ytterst på det ene sammensydde stykket, og på samme måte langs kanten av den ytterste duken på det andre stykket.
[5]Femti hemper skal du lage på den ene teltduken, og femti hemper i kanten av duken på det andre stykket. Hempene skal sitte rett mot hverandre.
[6]Og du skal lage femti kroker av gull. Med dem skal du hekte dukene sammen så boligen blir et hele.

outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[7]Du skal lage duker av geitehår til et telt over boligen. Elleve slike duker skal du lage.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[8] Hver duk skal være tretti alen lang og fire alen bred. Alle de elleve dukene skal ha samme mål.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[9]Fem av dukene skal du sy sammen for seg, og seks for seg. Den sjette duken, ved teltets forside, skal du legge dobbelt.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[10]I kanten av den duken som er ytterst på det ene sammensydde stykket, skal du lage femti hemper, og i kanten på det andre stykket femti hemper.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[11]Og du skal lage femti kroker av bronse og hekte dem i hempene. Slik skal du feste teltet sammen til et hele.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[12]Den overskytende delen av dukene, den halve duken som blir til overs, skal henge ned på baksiden av boligen.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

[13]Og den ene alen som teltdukene er for lange på hver side, skal henge ned på begge sider av boligen og dekke den.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[14]Du skal også lage et dekke over teltet av rødfargede værskinn, og over det igjen et annet dekke av fingarvet skinn.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[15]Plankene til boligen skal du lage av akasietre. De skal stå loddrett.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do

[16] Hver planke skal være ti alen lang og en og en halv alen bred.

[17]På hver planke skal det være to tapper som er tilpasset hverandre. Slik skal du lage alle plankene til boligen.

[18]Tjue av de plankene du lager, skal stå på sørsiden, mot sør.

[19]Til de tjue plankene skal du lage førti sokler av sølv, to sokler under hver planke til å feste de to tappene i.

[20]På den andre siden av boligen, på nordsiden, skal det også være tjue planker

[21]med førti sokler av sølv, to under hver planke.

[22]Til baksiden av boligen, mot vest, skal du lage seks planker,

[23]og i tillegg to planker, en til hvert hjørne av boligens bakside.

[24] De skal være doble nederst og øverst og gå sammen i én ring. Slik skal det være med dem begge; de skal danne de to hjørnene.

[25]Slik blir det åtte planker og seksten sokler av sølv, to sokler til hver planke.

[26]Du skal lage tverrstenger av akasietre, fem til plankene på den ene siden av boligen,

[27]fem tverrstenger til plankene på den andre siden og fem tverrstenger til

tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

plankene på baksiden av boligen, mot vest.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[28]Den midterste stangen, midt på plankene, skal gå tvers over, fra den ene enden til den andre.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[29]Du skal kle plankene med gull, og ringene på dem, som skal være holdere for tverrstengene, skal du lage av gull. Tverrstengene skal du også kle med gull.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

[30] Så skal du reise boligen etter den forskriften som ble vist deg på fjellet.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[31]Du skal lage et forheng av purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin. Du skal utføre det i kunstvevning, med kjeruber.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[32]Du skal henge det opp på fire gullkledde søyler av akasietre som det er gullhaker på, og som står på fire sokler av sølv.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[33] Rett under krokene skal du henge det, og innenfor forhenget skal du sette kisten med vitnesbyrdet. Forhenget skal sette et skille mellom Det hellige og Det aller helligste.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[34] Du skal legge soningsstedet som lokk på kisten med vitnesbyrdet i Det aller helligste.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[35]Bordet skal du sette utenfor forhenget ved nordveggen. Lysestaken skal stå ved sørsiden av boligen, rett overfor bordet.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e

[36]Du skal lage et teppe for inngangen til teltet. Det skal være av purpurblått,

carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

Êxodo 27

O altar do holocausto

Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin, alt i farget vev.

[37]Til teppet skal du lage fem søyler av akasietre og kle dem med gull. På søylene skal det være gullhaker, og du skal støpe fem sokler av bronse til dem.

2. Mosebok 27

Brennofferalteret

[1] Du skal lage alteret av akasietre, fem alen langt og fem alen bredt. Det skal være firkantet og tre alen høyt.

[2]På hvert av de fire hjørnene skal du lage et horn, og hornene skal gå i ett med alteret. Du skal kle det med bronse.

[3]Så skal du lage fat til å samle opp den fete asken, og ildskuffer og offerskåler, kjøttgafler og glopanner. Alt utstyret til alteret skal du lage av bronse.

[4]Du skal lage en rist til det, en bronsenetting. På nettingen skal du lage fire bronseringer, en i hvert hjørne av alteret.

[5]Så skal du plassere risten nederst, under kanten som omgir alteret, slik at den når midt opp på alteret.

[6]Du skal lage stenger til alteret av akasietre og kle dem med bronse.

[7]Stengene skal stikkes inn i ringene så de sitter på begge sider av alteret når det blir båret.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

O átrio do tabernáculo
Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas

[8]Alteret skal være hult og laget av treplanker. Det skal lages slik som det ble vist deg på fjellet.

Forgården

[9] Du skal lage en forgård til boligen. Mot sør, på sørsiden av forgården, skal det være omheng av fint, tvinnet lin. Det skal være hundre alen langt på den ene siden,

[10]med tjue søyler og tjue sokler av bronse og haker og bånd av sølv.

[11]På samme måte skal det være et hundre alen langt omheng på nordsiden med tjue søyler og tjue sokler av bronse og haker og bånd av sølv.

[12] Langs den tverrsiden av forgården som vender mot vest, skal det være et omheng på femti alen, med ti søyler og ti sokler.

[13]Østsiden, den tverrsiden som vender mot øst, skal også være femti alen lang.

[14] Der skal det være et femten alen langt omheng på den ene siden, med tre søyler og tre sokler,

[15]og på den andre siden et femten alen langt omheng, med tre søyler og tre sokler.

[16] I porten til forgården skal det være et forheng på tjue alen av purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin, alt i farget vev. Det skal ha fire søyler og fire sokler.

colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

[17]Alle søylene rundt forgården skal være festet sammen med sølvbånd og sølvhaker og sokler av bronse.

[18]Forgården skal være hundre alen lang, femti alen bred på begge sider og fem alen høy. Omhenget skal være av fint, tvinnet lin og soklene av bronse.

[19]Alt utstyret som skal brukes til tjenesten i boligen, og alle pluggene, både til teltet og til forgården, skal være av bronse.

Olje til lampene

[20] Du skal gi israelittene påbud om å skaffe deg ren olje av knust oliven til lampene, så det alltid kan tennes lys.

[21]I telthelligdommen, utenfor forhenget som er foran vitnesbyrdet, skal Aron og sønnene hans sørge for at lampene kan brenne for Herrens ansikt fra kveld til morgen. Det skal være en evig ordning for israelittene fra slekt til slekt.

2. Mosebok 28

Prestedrakten

[1]Blant israelittene skal du la din bror Aron og sønnene hans tre fram for å gjøre prestetjeneste for meg. Det er Aron og sønnene hans, Nadab og Abihu, Elasar og Itamar.

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

[4] As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

[5] Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

[6] e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

[7] Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

[8] E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

[9] Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

[10] seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

[11] Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras

[2]Og du skal lage hellige klær til din bror Aron, til ære og pryd.

[3]Så skal du si til alle som har visdom i hjertet, og som jeg har fylt med visdomsånd, at de skal lage klærne til Aron, så han kan helliges til prestetjeneste for meg.

[4] Disse klærne skal de lage: et bryststykke, en efod-drakt, en kappe, en rutet kjortel, en turban og et belte. Dette er de hellige klærne som de skal lage til din bror Aron og sønnene hans, så de kan være prester for meg.

[5]Til dette skal de bruke gull, purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint lin.

Efod-drakten

[6]Efod-drakten skal de lage av gull, purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin. Den skal være i kunstvevning.

[7]Den skal ha to skulderbånd som er festet i hjørnene og holder den sammen.

[8]Beltet som sitter fast på efoden og går i ett med den, skal veves på samme måte: av gull, purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin.

[9] Du skal ta to onyks-steiner, og på dem skal du gravere inn navnene på Israels sønner,

[10]seks navn på den ene steinen og de andre seks på den andre steinen, etter alderen.

[11]Som en håndverker graverer et signet i stein, skal du gravere inn navnene til

com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

[12] E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

[13] Farás também engastes de ouro

[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes,

Israels sønner på disse to steinene. Og du skal sette dem i innfatninger av gull.

[12]Så skal du sette begge steinene på skulderbåndene til efoden. De skal minne om Israels sønner. På skuldrene skal Aron bære navnene fram for Herrens ansikt som en påminnelse.

[13]Du skal lage innfatninger av gull

[14]og to kjeder av rent gull. De skal være flettet som man fletter snorer. Du skal feste disse kjedene til innfatningene.

Bryststykket

[15]Du skal lage et bryststykke for domsavgjørelser. Det skal være i kunstvevning slik som efod-drakten. Du skal lage det av gull, purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin.

[16]Bryststykket skal være firkantet og brettet dobbelt, ett fingerspenn langt og ett fingerspenn bredt.

[17]På det skal du sette fire rader med steiner i innfatning. I den ene raden skal det være en rubin, en topas og en smaragd,

[18]i den andre raden en turkis, en safir og en diamant,

[19]i den tredje raden en opal, en agat og en ametyst

[20]og i den fjerde raden en krysolitt, en onyks og en jade. De skal settes i innfatninger av gull.

[21]De tolv steinene skal bære navnene på Israels sønner, en for hvert navn. På hver stein skal navnet på en av de tolv

cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

stammene være inngravert, slik som i et signet.

[22]Til brystst ykket skal du lage kjeder av rent gull. De skal være flettet slik man fletter snorer.

[23]Du skal også lage to gullringer til brystst ykket og sette dem i hvert sitt hjørne.

[24]Så skal du feste de to gullsnorene i de to ringene i hjørnene av bryststykket.

[25] De andre to endene av gullsnorene skal du feste til de to innfatningene, og dem skal du sette på efod-draktens skulderbånd, på forsiden.

[26]Så skal du lage to gullringer til og sette dem i de to andre hjørnene av bryststykket, ved den indre kanten som vender inn mot efod-drakten.

[27]Enda to gullringer skal du lage og sette dem nederst på de to skulderbåndene på forsiden, ved sømmen over efod-beltet.

[28]Ringene på bryststykket skal bindes til ringene på efoden med en purpurblå snor, slik at bryststykket blir sittende over beltet og ikke kan løsne fra drakten.

[29]Når Aron går inn i helligdommen, skal han ved sitt hjerte bære navnene på Israels sønner på bryststykket for domsavgjørelser. Det skal være som en stadig påminnelse om dem forHerrens ansikt.

[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

[36] Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa

[30] I bryststykket skal du legge urim og tummim. De skal ligge ved Arons hjerte når han trer fram for Herren. Aron skal alltid bære domsavgjørelsene for Israels sønner ved sitt hjerte forHerrens ansikt.

Andre presteklær

[31]Kappen som hører til efod-drakten, skal være ensfarget purpurblå.

[32]Midt på den skal det være en åpning for hodet med en vevd kant omkring. Den skal være som åpningen på en brynje, slik at den ikke skal revne.

[33]Rundt på den nedre kanten av kappen skal du sette granatepler av purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt garn, og mellom dem gullbjeller helt rundt.

[34]En gullbjelle og et granateple, så en gullbjelle og et granateple, slik skal det være nederst på kanten hele veien rundt.

[35]Denne kappen skal Aron ha på seg når han gjør tjeneste. Det skal høres når han går inn i helligdommen og trer fram for Herrensansikt, og når han går ut igjen, så han ikke skal dø.

[36] Du skal lage en plate av rent gull. På den skal du gravere inn som i et signet: «Helliget Herren».

[37]Du skal feste den til en purpurblå snor, og den skal sitte på turbanen; framme på turbanen skal den sitte.

[38]Den skal være på Arons panne. Slik kan Aron bære den synden som henger ved de hellige ofrene som israelittene vier til Herren når de bærer fram sine hellige gaver. Den skal alltid sitte på pannen hans,

de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

[39] Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

[40] Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

[41] E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

[42] Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

[43] E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

for at gavene kan være til glede for Herren.

[39]Du skal veve en rutet kjortel av fint lin og lage en turban av fint lin. Du skal også lage et belte i farget vev.

[40] Til Arons sønner skal du også lage kjortler og belter og turbaner, til ære og pryd.

[41] Dette skal du ta på din bror Aron og sønnene hans. Og du skal salve dem, innsette og hellige dem, så de kan gjøre prestetjeneste for meg.

[42] Lag linbukser til dem for å dekke deres nakenhet. De skal gå fra hoftene og ned på lårene.

[43]Aron og sønnene hans skal ha på seg buksene når de går inn i telthelligdommen eller trer fram til alteret for å gjøre tjeneste i helligdommen. Ellers fører de skyld over seg og må dø. Det skal være en evig ordning for ham og hans etterkommere.

2. Mosebok 29

Prestevigselen

[1] Slik skal du gjøre med dem når du helliger dem til prester for meg: Ta en ung okse og to værer uten feil,

[2]og usyret brød, runde usyrede kaker blandet med olje, og usyrede flate brød smurt med olje; dem skal du lage av fint hvetemel.

[3]Du skal legge dem i en kurv, og så skal du bære dem fram i kurven, sammen med oksen og de to værene.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[4] Aron og sønnene hans skal du føre fram til inngangen til telthelligdommen og vaske dem med vann.

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[5]Du skal ta klærne og kle Aron i kjortelen, kappen, efod-drakten og byststykket, og binde efod-beltet om ham.

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[6] Sett turbanen på hodet hans, og fest det hellige diademet på turbanen.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

[7]Så skal du ta salvingsoljen og helle ut over hodet hans og salve ham.

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

[8]Deretter skal du føre fram sønnene hans. Du skal kle dem i kjortlene,

[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

[9] spenne belte om hver av dem, både Aron og sønnene hans, og sette turbanene på dem. Prestedømmet skal tilhøre dem som en evig ordning. Så skal du innsette Aron og sønnene hans.

[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[10]Du skal føre oksen fram foran telthelligdommen, og Aron og sønnene hans skal legge hendene på oksens hode.

[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[11]Du skal slakte oksen forHerrens ansikt ved inngangen til telthelligdommen.

[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

[12] Noe av okseblodet skal du ta og stryke på alterhornene med fingeren. Resten av blodet skal du helle ut ved foten av alteret.

[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

[13]Så skal du ta alt fettet som dekker innvollene og leverlappen, og begge nyrene med fettet som er på dem, og du skal la det gå opp i røyk på alteret.

[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

[14] Men kjøttet og huden av oksen og mageinnholdet skal du brenne opp utenfor leiren. Det er et syndoffer.

[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[15]Så skal du ta den ene væren, og Aron og sønnene hans skal legge hendene på værens hode.

[16]Du skal slakte den og ta blodet og stenke det rundt om på alteret.

[17]Selve væren skal du dele opp. Innvollene og leggbeina skal du vaske og legge oppå stykkene og hodet.

[18] La hele væren gå opp i røyk på alteret. Det er et brennoffer for Herren; et gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren.

[19]Deretter skal du ta den andre væren, og Aron og sønnene hans skal legge hendene på værens hode.

[20]Du skal slakte væren og ta noe av blodet og stryke på Aron og sønnene hans, på høyre øreflipp, høyre tommelfinger og høyre stortå. Resten av blodet skal du stenke rundt om på alteret.

[21]Ta så noe av blodet på alteret og noe av salvingsoljen og skvett det på Aron og klærne hans og på sønnene hans og klærne deres. Da blir både han og klærne hellige. Det blir også sønnene og klærne deres.

[22]Så skal du ta fettet på væren, fetthalen, fettet som dekker innvollene, leverlappen, begge nyrene med fettet som er på dem, og det høyre låret. For dette er en vigslingsvær.

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[31] Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

[23]Fra kurven med usyret brød som står for Herrens ansikt, skal du ta et rundt brød, en oljekake og et flatt brød.

[24] Alt dette skal du legge i hendene på Aron og sønnene hans og la dem svinge det som et svingeoffer for Herrens ansikt.

[25]Ta det så fra hendene deres og la det gå opp i røyk på alteret sammen med brennofferet, til en duft som er behagelig for Herren. Det er et gaveoffer for Herren.

[26]Så skal du ta brystet av Arons vigslingsvær og svinge det for Herrens ansikt. Det skal være din del.

[27] Du skal hellige brystet og offerlåret som svinges. Det er en vigslingsvær for Aron og sønnene hans.

[28]Dette skal tilhøre Aron og sønnene hans som en evig ordning hos israelittene. For det er en offergave, en gave som israelittene skal gi av sine fredsoffer, en gave fra dem til Herren.

[29]Arons hellige klær skal sønnene hans overta etter ham. De skal bære dem når de blir salvet og innsatt.

[30]Den av sønnene hans som blir prest etter ham, skal bære dem i sju dager, når han kommer til telthelligdommen for å gjøre tjeneste i helligdommen.

[31]Du skal ta vigslingsværen og koke kjøttet på et hellig sted.

[32] e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

[33] e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

Ofertas contínuas

Números 28.1-8

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido; e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

[32]Og Aron og sønnene hans skal spise kjøttet av væren og brødet i kurven ved inngangen til telthelligdommen.

[33]De skal spise dette soningsofferet når de innsettes og helliges til prester. Ingen uinnviet må spise av det; for det er hellig.

[34]Blir det noe igjen av vigslingskjøttet og av brødet til neste morgen, skal du brenne det opp. Det må ikke spises; for det er hellig.

[35]Slik skal du gjøre med Aron og sønnene hans, nøyaktig slik jeg har befalt deg. Sju dager skal innvielsen vare.

[36]Hver dag skal du gjøre i stand en okse som syndoffer til soning. Du skal rense alteret for synd ved å gjøre soning for det, og du skal salve det så det blir hellig.

[37]Sju dager skal du gjøre soning for alteret og hellige det så det blir høyhellig. Hver den som rører ved det, blir hellig.

Det daglige offeret

[38] Dette skal du gjøre i stand på alteret: to årsgamle lam, hver dag i all fremtid.

[39]Det ene lammet skal du ofre om morgenen, og det andre lammet skal du ofre i skumringen.

[40] Sammen med det første lammet skal du ofre en tiendedels efa fint mel blandet med en fjerdedels hin presset olje, og som drikkoffer en fjerdedels hin vin.

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[42] Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

[43] Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

[44] e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

[45] E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

[46] E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

Êxodo 30

O altar do incenso

Êxodo 37.25-28

[1] Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

[2] Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

[3] De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[41] Det andre lammet skal du ofre i skumringen. Sammen med det skal du bære fram grødeofferet og drikkofferet som om morgenen. Det skal være et gaveoffer, med en duft som er behagelig for Herren.

[42]I alle slekter skal dette være et daglig brennoffer for Herrens ansikt ved inngangen til telthelligdommen. Der vil jeg møte dere, og der vil jeg tale til deg.

[43] Der vil jeg møte israelittene, og stedet skal bli helliget ved min herlighet.

[44]Både telthelligdommen og alteret vil jeg hellige, og Aron og sønnene hans vil jeg hellige til prester for meg.

[45] Så vil jeg bo midt iblant israelittene og være deres Gud.

[46]De skal få kjenne at jeg er Herren deres Gud, som førte dem ut av Egypt for å bo midt iblant dem. Jeg er Herren deres Gud.

2. Mosebok 30

Røkelsesalteret

[1] Du skal lage et alter til å brenne røkelse på. Av akasietre skal du lage det.

[2] Det skal være firkantet, en alen langt, en alen bredt og to alen høyt. Hornene på alteret skal gå i ett med det.

[3]Både toppen, sidene og hornene skal du kle med rent gull, og du skal lage en gullkant rundt det.

4 Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

5 De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

6 Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

7 Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

8 Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

9 Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

10 Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

O pagamento do resgate

11 Disse mais o SENHOR a Moisés:

12 Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

13 Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o

4Nedenfor kanten på begge sider skal du sette to gullringer. De skal være holdere for bærestengene på hver side, slik at alteret kan bæres.

5Stengene skal du lage av akasietre og kle med gull.

6 Du skal sette alteret foran forhenget som skjuler kisten med vitnesbyrdet, foran soningsstedet som ligger over det, der jeg vil møte deg.

7Aron skal brenne velluktende røkelse på det. Hver morgen når han gjør lampene i stand, skal han brenne den.

8Det samme skal han gjøre i skumringen, når han tenner lampene. Det skal være et daglig røkelsesoffer for Herrens ansikt i slekt etter slekt.

9 Dere skal ikke ofre uinnviet røkelse på alteret og ikke brennoffer eller grødeoffer. Dere skal heller ikke helle ut drikkoffer på det.

10 Én gang om året skal Aron gjøre soning på alterets horn. Med blodet av det sonende syndofferet skal han gjøre soning på alteret, i slekt etter slekt én gang om året. Alteret skal være høyhellig for Herren.

Tempelskatten

11Herren sa til Moses:

12 Når du holder manntall over israelittene, skal alle som telles, gi Herren løsepenger for sitt liv, så ikke noen plage skal ramme dem når de telles.

13 Hver den som telles, skal gi en halv sjekel etter helligdommens vekt, som er

siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

tjue gera på en sjekel. Denne halve sjekelen skal være en offergave til Herren.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[14]Alle som telles og er over tjue år, skal gi en offergave til Herren.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[15]Den rike skal ikke gi mer og den fattige ikke mindre enn en halv sjekel når dere gir offergaven til Herren som soning for deres liv.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[16]Du skal ta imot soningspengene av israelittene og bruke dem til tjenesten i telthelligdommen. Det skal være en påminnelse om israelittene forHerrens ansikt til soning for deres liv.

A bacia de bronze

Êxodo 38.8

Bronsefatet

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17]Herren sa til Moses:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[18] Du skal lage et vaskefat av bronse med understell av bronse. Det skal du plassere mellom telthelligdommen og alteret og fylle med vann.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[19]Aron og sønnene hans skal vaske hendene og føttene i det.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[20]Når de går inn i telthelligdommen, eller når de trer fram til alteret for å gjøre tjeneste og brenne gaveoffer for Herren, skal de vaske seg i vannet, så de ikke må dø.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

[21]De skal vaske hendene og føttene, så de ikke må dø. Det skal være en evig ordning for dem, for Aron og hans ætt, i slekt etter slekt.

O óleo da santa unção

Êxodo 37.29

Salvingsoljen og røkelsen

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22]Herren sa til Moses:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

[28] e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

[29] Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

[30] Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[23] Ta krydret balsam av beste slag: 500 sjekel flytende myrra, halvparten så mye eller 250 sjekel velluktende kanel, 250 sjekel velluktende sukkerrør

[24] og 500 sjekel kassia, alt etter helligdommens vekt, og dessuten en hin olivenolje.

[25]Av dette skal du lage en hellig salvingsolje, en duftende blanding slik en salveblander gjør det. En hellig salvingsolje skal det være.

[26]Med den skal du salve telthelligdommen, kisten med vitnesbyrdet,

[27]bordet med alt som hører til, lysestaken med det som hører til, røkelsesalteret,

[28]brennofferalteret med alt som hører til det, og fatet med understell.

[29]Du skal hellige dem så de blir høyhellige. Hver den som rører ved dem, blir hellig.

[30]Også Aron og sønnene hans skal du salve. Du skal hellige dem til å gjøre prestetjeneste for meg.

[31]Og du skal si til israelittene: Dette skal være min hellige salvingsolje i slekt etter slekt.

[32]Den må ikke helles på kroppen til noe annet menneske, og dere må ikke lage annen salve som er blandet på denne måten. Hellig er den, og hellig skal den være for dere.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

[33]Den som lager en slik blanding og gir den til en uinnviet, skal støtes ut fra folket sitt.

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

[34]Herren sa til Moses: Ta deg velluktende røkelsesstoffer: balsamdråper, myrraolje, gummiharpiks og ren virak. Det skal være like mye av hvert.

[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

[35]Av det skal du lage blandet røkelse, slik en salveblander gjør det, saltet, ren og hellig.

[36] Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

[36]Noe av det skal du knuse til pulver og legge foran vitnesbyrdet i telthelligdommen, der jeg vil møte deg. Høyhellig skal det være for dere.

[37] Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

[37]Røkelse som er blandet på denne måten, må dere ikke lage til dere selv. Dere skal holde den hellig for Herren.

[38] Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

[38]Den som lager en røkelse som denne bare for å nyte lukten, skal støtes ut fra folket sitt.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo

Êxodo 35.30–36.1

2. Mosebok 31

Håndverkere til helligdommen

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[1]Herren sa til Moses:

[2] Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[2] Jeg har valgt ut Besalel, sønn av Uri, sønn av Hur, fra Judas stamme.

[3] e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

[3]Jeg har fylt ham med Guds ånd, med visdom og innsikt og med kunnskap og dyktighet i alle slags håndverk,

[4] para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[4]så han kan tenke ut og lage kunstferdige arbeider i gull, sølv og bronse,

[5] para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

[5]slipe steiner til innfatning, skjære ut i tre og utføre alle slags håndverksarbeid.

[6] Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao

[6]Til medhjelper har jeg gitt ham Oholiab, sønn av Ahisamak, fra Dans stamme. Jeg har gitt visdom i hjertet til alle som har forstand, så de kan lage alt det jeg har pålagt deg:

[7]telthelligdommen, kisten med vitnesbyrdet, soningslokket over den og alt som hører til teltet,

[8]bordet med det som hører til, lysestaken av rent gull med alt som hører til, røkelsesalteret,

[9]brennofferalteret med alt som hører til det, vaskefatet med understell,

[10] prestedrakten, de hellige klærne for presten Aron og klærne for sønnene hans til prestetjenesten,

[11]salvingsoljen og den velluktende røkelsen til helligdommen. De skal gjøre alt slik jeg har pålagt deg.

Sabbatsbudet

[12]Herren sa til Moses:

[13] Du skal si til israelittene: Mine sabbater skal dere holde; for sabbaten er et tegn mellom meg og dere i slekt etter slekt, for at dere skal kjenne at det er jeg, Herren, som helliger dere.

[14] Dere skal holde sabbaten; den skal være hellig for dere. Den som vanhelliger sabbaten, skal dø. Enhver som gjør noe arbeid på den, skal støtes ut fra folket sitt.

[15]I seks dager kan det gjøres arbeid, men den sjuende dagen skal være sabbat, en

SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

16 Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

17 Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

18 E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Êxodo 32

O bezerro de ouro

Deuteronômio 9.6-21

1 Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

2 Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

3 Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

4 Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

hellig hviledag for Herren. Hver den som gjør noe arbeid på sabbatsdagen, skal dø.

16Israelittene skal ta vare på sabbaten, så de holder den i slekt etter slekt som en evig pakt.

17 Den skal være et tegn mellom meg og israelittene til evig tid. For på seks dager skapte Herren himmelen og jorden, men den sjuende dagen hvilte han og pustet rolig ut.

18 Da Herren var ferdig med å tale til Moses på Sinai-fjellet, ga han Moses vitnesbyrdets to tavler, steintavlene som var skrevet med Guds finger.

2. Mosebok 32

Gullkalven

1 Da folket så at Moses drøyde med å komme ned fra fjellet, samlet de seg om Aron og sa til ham: «Kom og lag en gud til oss som kan gå foran oss! For vi vet ikke hva som har skjedd med denne Moses, mannen som førte oss opp fra Egypt.»

2Aron sa til dem: «Ta gullringene av ørene på konene, sønnene og døtrene deres, og kom med dem til meg!»

3Da tok hele folket av seg gullringene som de hadde i ørene, og kom til Aron med dem.

4 Han tok imot gullet, formet det med meisel og støpte en kalv. Så ropte de: «Dette er guden din, Israel, som førte deg opp fra Egypt!»

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo

[5]Da Aron så det, bygde han et alter foran kalven og ropte ut: «I morgen er det fest for Herren!»

[6] Dagen etter sto folket tidlig opp og ofret brennoffer og bar fram fredsoffer. De satte seg ned for å spise og drikke, og så begynte de å more seg.

[7] Da sa Herren til Moses: «Skynd deg ned, for folket ditt, som du førte opp fra Egypt, har gjort noe forferdelig.

[8]De har allerede bøyd av fra den veien jeg påla dem å følge. De har laget seg en støpt kalv, kastet seg ned for den, ofret til den og sagt: Dette er guden din, Israel, som førte deg opp fra Egypt!»

[9] Og Herren fortsatte: «Jeg har holdt øye med dette folket, og se, det er et stivnakket folk!

[10] Bland deg nå ikke inn, for min vrede skal flamme opp mot dem og fortære dem. Men deg vil jeg gjøre til et stort folk.»

[11] Da ba Moses om velvilje forHerren sin Guds ansikt. Han sa: «Herre, hvorfor skal din vrede flamme opp mot folket ditt, som du har ført ut av Egypt med stor kraft og sterk hånd?

[12]Hvorfor skal egypterne kunne si: Det var med onde hensikter han førte dem ut, for å drepe dem i fjellene og utrydde dem fra jorden. Vend om fra din brennende vrede, og la være å gjøre ondt mot folket ditt!

[13] Husk på dine tjenere Abraham, Isak og Israel, og det du sa til dem da du sverget

tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

ved deg selv: Jeg vil gjøre dere til en ætt så tallrik som stjernene på himmelen, og hele dette landet som jeg har talt om, vil jeg gi deres ætt. De skal eie det for alltid.»

14 Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

14Da angret Herren det onde han hadde sagt han ville gjøre mot folket.

15 E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

15Så gikk Moses tilbake, ned fra fjellet med vitnesbyrdet, de to tavlene, i hånden. Det var skrevet på begge sider av tavlene, både på forsiden og på baksiden.

16 As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

16 Tavlene var Guds eget verk, og skriften var Guds egen skrift, risset inn på tavlene.

17 Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

17Da Josva hørte hvordan folket ropte og skrek, sa han til Moses: «Det er krigslarm i leiren.»

18 Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

18Moses svarte: «Dette er ikke lyden av seierssang og ikke lyden av klagesang; det er lyden av en annen slags sang jeg hører.»

19 Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

19Da Moses nærmet seg leiren og fikk se gullkalven og dansen, flammet sinnet slik opp i ham at han kastet tavlene fra seg og slo dem i stykker mot fjellet.

20 e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

20Så tok han kalven som de hadde laget, kastet den på ilden og malte den til støv. Støvet strødde han på vannet, og han lot israelittene drikke det.

21 Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

21Så sa Moses til Aron: «Hva har dette folket gjort deg, siden du har brakt så stor synd over det?»

22 Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

22«Vær ikke sint, herre!» svarte Aron. «Du vet selv hvor ondt dette folket er.

23 Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este

23De sa til meg: Lag en gud som kan gå foran oss! For vi vet ikke hva som har

Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

skjedd med denne Moses, mannen som førte oss opp fra Egypt.

24 Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

24Da sa jeg til dem: Den som har gull, skal ta det av! Så ga de meg gullet, og jeg kastet det på ilden. Slik ble denne kalven til.»

Moisés manda matar os idólatras

25 Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

25Moses så hvor ustyrlig folket var fordi Aron ikke klarte å styre dem. De var blitt til spott for motstanderne sine.

26 pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

26Da stilte Moses seg i porten til leiren og ropte: «Alle som er påHerrens side, kom hit til meg!» Da samlet alle levittene seg om ham.

27 aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

27 Og han sa til dem: «Så sier Herren, Israels Gud: Spenn sverdet på dere, hver og en! Gå fram og tilbake i leiren, fra port til port, og slå i hjel brødre, venner og slektninger!»

28 E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

28Levittene gjorde som Moses sa, og den dagen falt det omkring tre tusen mann av folket.

29 Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

29Da sa Moses: «I dag er dere blitt innviet til Herren, siden dere har vendt dere mot deres egne sønner og brødre. Så vil han gi dere sin velsignelse i dag.»

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

30 No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

30Dagen etter sa Moses til folket: «Dere har gjort en stor synd. Men nå vil jeg gå opp til Herren; kanskje kan jeg skaffe soning for synden deres.»

31 Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

31Så vendte Moses tilbake til Herren og sa: «Dette folket har gjort en stor synd! De har laget seg en gud av gull.

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

[32] Tilgi nå syndene deres! Kan du ikke det, så stryk meg ut av boken du skriver i!"

[33]Da svarte Herren: «Den som synder mot meg, stryker jeg ut av min bok.

[34]Gå nå og led folket dit jeg har sagt deg! Se, min engel skal gå foran deg. Men på regnskapets dag skal jeg gjøre opp regnskap med dem for syndene deres.»

[35]Slik straffet Herren folket fordi de hadde fått laget gullkalven, den som Aron laget.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

2. Mosebok 33

[1] Herren sa til Moses: «Dra bort herfra, både du og folket du har ført opp fra Egypt, til det landet som jeg med ed lovet til Abraham og Isak og Jakob da jeg sa: Jeg vil gi det til din ætt.

[2]Jeg vil sende en engel foran deg og drive ut kanaaneerne, amorittene, hetittene, perisittene, hevittene og jebusittene.

[3]Dra opp til det landet som flyter av melk og honning! Men jeg vil ikke dra opp med deg, for du er et stivnakket folk; ellers kunne jeg fortære deg på veien.»

[4]Da folket hørte disse harde ordene, sørget de, og ingen tok smykker på seg.

[5]Men Herren sa til Moses: «Si til israelittene: Dere er et stivnakket folk. Om jeg bare et øyeblikk drar opp sammen med deg, måtte jeg gjøre ende på deg. Legg nå smykkene bort, så jeg kan vite hva jeg skal gjøre med deg!»

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[6]Fra da av, ved fjellet Horeb, la israelittene bort smykkene sine.

Telthelligdommen

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[7]Moses pleide å ta teltet og slå det opp et godt stykke utenfor leiren. Han kalte det telthelligdommen. Alle som ville søke råd hos Herren, gikk ut til dette teltet utenfor leiren.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

[8]Hver gang Moses gikk ut til teltet, reiste hele folket seg og ble stående hver ved inngangen til sitt telt. De så etter Moses til han var kommet inn i teltet.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

[9]Og når Moses var kommet inn i teltet, senket skysøylen seg og ble stående ved inngangen til teltet, og han snakket med Moses.

[10] Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

[10]Når folket så skysøylen stå ved inngangen til teltet, reiste de seg alle sammen, bøyde seg og tilba, hver ved sin teltdør.

[11] Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

[11] Så talte Herren med Moses ansikt til ansikt, slik som mennesker snakker med hverandre. Siden vendte Moses tilbake til leiren. Men tjeneren hans, en ung gutt som het Josva, sønn av Nun, forlot aldri teltet.

Moisés roga a Deus a sua presença

[12] Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

Herren lover å gå med

[12]Moses sa til Herren: «Se, du sier at jeg skal føre dette folket opp, men du lar meg ikke vite hvem du vil sende med meg. Likevel har du sagt: Jeg kjenner deg ved navn, og du har funnet nåde for mine øyne.

[13] Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste

[13] Hvis det er slik at jeg har funnet nåde for dine øyne, så vis meg nå din vei, så jeg

momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

[14] Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

kan lære deg å kjenne og finne nåde hos deg. Husk at dette er ditt folk!»

[14] Han svarte: «Mitt ansikt skal gå med, og jeg vil la deg få ro.»

[15]Da sa Moses: «Hvis ikke ditt ansikt går med, må du ikke føre oss opp herfra!

[16]Hvordan kan man ellers vite at jeg og folket ditt har funnet nåde for dine øyne, hvis ikke du går med oss? Slik skal jeg og folket ditt bli skilt ut fra alle andre folk på jorden.»

[17]Da saHerren til Moses: «Også dette som du ber om, vil jeg gjøre, for du har funnet nåde for mine øyne, og jeg kjenner deg ved navn.»

[18] «La meg da få se din herlighet!» sa Moses.

[19] Han svarte: «Jeg vil la all min godhet gå forbi deg og rope ut for deg navnet Herren. For jeg er nådig mot den jeg viser nåde, og barmhjertig mot den jeg forbarmer meg over.

[20] Du kan ikke få se ansiktet mitt», sa han, «for et menneske kan ikke se meg og leve.»

[21]Herren sa: «Se, her er et sted tett ved meg; still deg der på klippen!

[22]Når så min herlighet går forbi, vil jeg la deg stå i klippekløften, og jeg vil dekke deg med håndflaten til jeg er kommet forbi.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

[23]Så vil jeg ta hånden bort; da kan du se meg bakfra, men ansiktet mitt kan ingen se.»

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei

Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

2. Mosebok 34

Herren fornyer pakten med folket

[1] Herren sa til Moses: «Hugg ut to steintavler som er lik de første! Så skal jeg skrive på dem de samme ordene som sto på de første tavlene, dem du slo i stykker.

[2]Hold deg klar til i morgen tidlig! Da skal du gå opp på Sinai-fjellet. Der skal du stille deg fram for meg på toppen av fjellet.

[3] Ingen må gå opp sammen med deg, og ingen må vise seg på hele fjellet. Verken småfe eller storfe må beite foran fjellet.»

[4]Så hogg Moses ut to steintavler som var lik de første. Tidlig neste morgen gikk han opp på Sinai-fjellet, slik Herren hadde befalt ham, og han hadde begge steintavlene med seg.

[5] Da steg Herren ned i en sky, stilte seg hos ham og ropte ut navnet Herren.

[6] Herren gikk forbi ham og ropte: «Herren er Herren, en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rik på miskunn og sannhet!

[7] Han holder fast på sin miskunn i tusen slektsledd og tilgir synd, skyld og lovbrudd. Men han lar ikke den skyldige slippe straff. For fedrenes synd straffer han barn og barnebarn, og tredje og fjerde slektsledd.»

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

[10] Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

[11] Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[12] Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

[13] Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

[14] (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

[15] para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

[8]Straks bøyde Moses seg til jorden og tilba.

[9] Han sa: «Herre, hvis jeg har funnet nåde for dine øyne, så gå med oss, Herre! Selv om dette er et stivnakket folk, så tilgi vår synd og skyld og gjør oss til din eiendom.»

[10]Da sa Herren: Nå vil jeg slutte en pakt. I nærvær av hele folket ditt vil jeg gjøre underfulle gjerninger som aldri før har vært gjort noe sted på jorden eller blant noe folkeslag. Hele det folket du lever iblant, skal se hvor skremmende det er, det verk som jeg, Herren, vil gjøre med deg.

[11] Ta godt vare på det jeg pålegger deg i dag! Se, jeg vil drive ut for deg amorittene, kanaaneerne, hetittene, {{girgasjittene}}, perisittene, hevittene og jebusittene.

[12]Vokt deg for å slutte pakt med dem som bor i det landet du kommer til, så de ikke fanger deg i en felle.

[13] Dere skal rive ned altrene deres og slå i stykker steinstøttene, og Asjera-stolpene skal dere hugge ned.

[14] Du skal ikke tilbe noen annen gud, for Herrens navn er Nidkjær; han er en nidkjær Gud.

[15] Du skal ikke slutte pakt med dem som bor i landet! For de driver hor med gudene sine og ofrer til dem. Hvis de inviterer deg, kommer du til å spise av ofrene deres.

16 e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.
17 Não farás para ti deuses fundidos.

As três festas

Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

18 Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

19 Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

20 O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

21 Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

22 Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.
23 Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.
24 Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

16 Tar du koner til sønnene dine blant døtrene deres, så vil døtrene deres drive hor med sine guder og få sønnene dine til å drive hor med gudene deres.
17Du må ikke lage deg støpte guder.

18 Du skal holde de usyrede brøds høytid. I sju dager skal du spise usyret brød, slik jeg har gitt deg befaling om, til fastsatt tid, i måneden abib. For i måneden abib dro du ut av Egypt.

19 Alt som åpner morslivet, tilhører meg; alle førstefødte hanndyr i buskapen din, enten det er storfe eller småfe.

20 Alt som åpner morslivet hos esler, skal du løse ut med et lam. Løser du det ikke ut, skal du brekke nakken på det. Hver førstefødt blant sønnene dine skal du løse ut. Ingen må vise seg tomhendt for mitt ansikt.

21 Seks dager skal du arbeide, men på den sjuende dagen skal du hvile. Selv om det er tid for pløying eller høsting, skal du hvile.

22 Du skal holde ukefesten når du høster inn den første hveten, og festen for innhøstingen når året er omme.

23 Tre ganger om året skal alle menn hos deg tre fram for Herren, Israels Gud.

24For jeg vil drive folkeslag bort for deg og utvide grensene dine. Ingen skal ønske å ta landet ditt mens du drar opp for å tre fram for Herren din Guds ansikt tre ganger om året.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[31] Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

[32] Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

[33] Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

[34] Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e,

[25] Du skal ikke ofre blodet av mitt slaktoffer sammen med noe syret, og påskefestens offer må ikke ligge natten over til neste morgen.

[26] Det beste av førstegrøden fra jorden din skal du bringe til Herren din Guds hus. Du skal ikke koke et kje i melken fra moren.

[27]Herren sa til Moses: «Skriv ned disse ordene, for på grunnlag av disse ordene slutter jeg en pakt med deg og Israel.»

[28] Moses var hos Herren i førti dager og førti netter, og han smakte verken mat eller drikke. Og han skrev paktens ord, de ti bud, på tavlene.

[29]Så gikk Moses ned fra Sinai-fjellet. Han hadde vitnesbyrdet, de to tavlene, i hendene da han gikk ned fra fjellet. Moses visste ikke at det strålte av ansiktet hans fordi Herren hadde talt med ham.

[30]Aron og israelittene så at det strålte av ansiktet hans, og de var redde for å komme nær ham.

[31]Men Moses ropte på dem, og da kom Aron og alle lederne i menigheten til ham, og han talte til dem.

[32]Siden kom alle israelittene til ham, og Moses bar fram alle de budene Herren hadde gitt ham på Sinai-fjellet.

[33] Da Moses var ferdig med å tale med dem, la han et slør over ansiktet.

[34]Men hver gang han gikk fram for Herrens ansikt for å snakke med ham, tok

saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

Êxodo 35

O Sábado

[1] Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

[2] Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

[3] Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

[4] Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

[5] Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

[6] estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

[7] peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

han sløret bort til han skulle ut igjen. Og når han kom ut, talte han til israelittene det han hadde fått påbud om.

[35]Da så israelittene hvordan det strålte av ansiktet hans, og Moses la sløret over ansiktet igjen til han skulle inn og snakke med Herren.

2. Mosebok 35

Sabbatsbudet

[1]Moses samlet hele Israels menighet og sa til dem: Dette er detHerren har befalt dere å gjøre:

[2] I seks dager kan det arbeides, men den sjuende dagen skal være hellig for dere. Den skal være en sabbat, en hviledag for Herren. Hver den som gjør noe arbeid på den, skal dø.

[3]Dere skal ikke tenne opp ild i noen av bosetningene deres på sabbatsdagen.

Gaver til telthelligdommen

[4]Moses talte til hele Israels menighet: Dette er det Herren har befalt:

[5] Dere skal gi en offergave til Herren av det dere eier! Hver den som gir av et villig hjerte, skal komme til Herren med gaven: gull, sølv og bronse,

[6]purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff, fint lin og geitehår,

[7]rødfargede værskinn, andre fingarvede skinn og akasietre,

[8] azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

[9] pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

Os utensílios do tabernáculo

Êxodo 39.32-43

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote

[8]olje til lampene, krydret balsam til salvingsoljen og til den velluktende røkelsen,

[9]onyks-stein og andre steiner til å sette på efod-drakten og brystsykket.

[10]Alle blant dere som har visdom i hjertet, skal komme og lage alt det Herren har befalt:

[11]boligen med telt og dekke, med kroker og planker, tverrstenger, søyler og sokler,

[12]paktkisten med stenger, soningslokket og forhengsteppet,

[13] bordet med stenger og alt som hører til, og skuebrødene,

[14]lysestaken med det som hører til, og lampene og oljen til lampene,

[15] røkelsesalteret med stenger, salvingsoljen, den velluktende røkelsen og teppet foran inngangen til boligen,

[16] brennofferalteret med bronseristen, stengene og alt som hører til, og fatet med understell,

[17]omhengene til forgården, med søyler og sokler og teppet foran porten til forgården,

[18]pluggene og snorene til boligen og forgården,

[19]prestedraktene til tjenesten i helligdommen, de hellige klærne for

Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

presten Aron og klærne for sønnene hans til prestetjenesten.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[20]Så gikk hele Israels menighet bort fra Moses.

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

[21]Og alle som kjente seg drevet til det og hadde en villig ånd, kom fram med offergaver tilHerren. Gavene skulle brukes til arbeidet på telthelligdommen og all tjenesten der, og til de hellige klærne.

[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[22] De kom, både menn og kvinner. Alle som hadde et villig hjerte, kom med neseringer, øreringer, fingerringer og smykkesteiner – alle slags smykker av gull. Alle de som ville bære fram et svingeoffer av gull til Herren, kom fram.

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[23]Hver den som hadde purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff, fint lin og geitehår, rødfargede værskinn og andre fingarvede skinn, kom med det.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

[24]Alle som ville gi en offergave av sølv eller bronse, kom med gaven tilHerren, og alle som hadde akasietre, kom med det til byggearbeidet.

[25] Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[25]Hver kvinne som hadde visdom i hjertet til å spinne, kom med det hun hadde spunnet i purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt garn og fint lin.

[26] E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

[26]Og alle kvinner som kjente seg drevet og hadde visdom til det, spant garn av geitehår.

[27] Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

[27]Lederne kom med onyks-steiner og andre steiner til å sette på efod-drakten og brystst ykket,

[28] e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

[29] Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe
Êxodo 31.1-11

[30] Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[31] e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

[32] e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[33] e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

Êxodo 36

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do

[28]og krydret balsam og olje til lampene, til salvingsoljen og den velluktende røkelsen.

[29]Hver mann og kvinne som ga av et villig hjerte, kom fram for å bidra til det arbeidet som Herren gjennom Moses hadde befalt dem å gjøre. Slik bar israelittene fram en frivillig offergave til Herren.

Håndverkerne får oppdraget

[30] Moses sa til israelittene: Se, Herren har valgt ut Besalel, sønn av Uri, Hurs sønn, fra Judas stamme.

[31]Han har fylt ham med Guds ånd, med visdom, innsikt og kunnskap, og med dyktighet i alle slags håndverksarbeid,

[32]så han kan tenke ut og lage kunstferdige arbeider i gull, sølv og bronse,

[33]slipe steiner til innfatning, skjære ut i tre og utføre alle slags kunsthåndverk.

[34]Han har gitt ham og Oholiab, sønn av Ahisamak, fra Dans stamme, evnen til å lære opp andre.

[35]Han har fylt dem med visdom i hjertet til å utføre alle slags håndverk og kunstneriske arbeid, og til å veve i farget garn og fint lin – i purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt. De skal tenke ut og lage alle slags kunsthåndverk.

2. Mosebok 36

[1] Besalel og Oholiab skal arbeide sammen med alle kloke menn som Herren har gitt visdom og innsikt, så de forstår hvordan de skal gjøre all slags arbeid til tjenesten i

santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

[7] Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

[8] Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

helligdommen, nøyaktig slik somHerren har befalt.

[2]Så kalte Moses på Besalel og Oholiab og på alle de kloke mennene som Herren hadde gitt visdom i hjertet, alle som kjente seg drevet til å ta fatt på arbeidet og fullføre det.

[3]Av Moses fikk de alle offergavene som israelittene hadde kommet med til arbeidet og tjenesten i helligdommen. Men morgen etter morgen fortsatte folket å komme med frivillige gaver.

[4]Da kom alle de som hadde visdom til å utføre alt arbeidet på helligdommen, enhver fra sitt arbeid,

[5]og sa til Moses: «Folket kommer med mer enn det som er nødvendig for å utføre det arbeidet Herren har pålagt oss.»

[6]Da ga Moses beskjed om at det skulle ropes ut i leiren: «Ingen, verken mann eller kvinne, skal legge mer arbeid i offergaven til helligdommen.» Slik ble folket stanset i å komme med mer.

[7]Det de hadde gitt, var nok til å få arbeidet gjort, ja, mer enn nok.

Boligen blir reist

[8] Alle som hadde visdom i hjertet til dette arbeidet, laget nå boligen av ti teltduker. De var av fint, tvinnet lin og purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff. I dukene var det vevd inn kjeruber i kunstvevning.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

[10] Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

[11] Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

[12] Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

[13] Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[9]Hver duk var tjueåtte alen lang og fire alen bred. Alle dukene hadde samme mål.

[10]Fem av dukene sydde de sammen, den ene til den andre, og på samme måte med de andre fem dukene.

[11]Langs kanten av den duken som var ytterst på det ene sammensydde stykket, laget de purpurblå hemper, og på samme måte langs kanten av den ytterste duken på det andre stykket.

[12]Femti hemper laget de på den ene teltduken og femti hemper i kanten av duken på det andre stykket. Hempene satt rett mot hverandre.

[13]Og de laget femti kroker av gull. Med dem hektet de dukene sammen så boligen ble et hele.

[14]De laget duker av geitehår til et telt over boligen. Elleve slike duker laget de.

[15]Hver duk var tretti alen lang og fire alen bred. Alle de elleve dukene hadde samme mål.

[16]Fem av dukene sydde de sammen for seg, og seks for seg.

[17]I kanten av den duken som var ytterst på det ene sammensydde stykket, satte de femti hemper, og i kanten av det andre stykket femti hemper.

[18]Og de laget femti kroker av bronse så teltet kunne festes sammen til et hele.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19]Deretter laget de et dekke over teltet av rødfargede værskinn, og over det igjen et annet dekke av fingarvet skinn.

A coberta de peles e as tábuas

Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20]Plankene til boligen laget de av akasietre. De sto loddrett.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[21]Hver planke var ti alen lang og en og en halv alen bred.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[22]På hver planke var det to tapper som var tilpasset hverandre. Slik laget de alle plankene til boligen.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[23]Av plankene de laget til boligen, satte de opp tjue på sørsiden, mot sør.

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[24]Til de tjue plankene laget de førti sokler av sølv, to sokler under hver planke til å feste de to tappene i.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[25]På den andre siden av boligen, på nordsiden, laget de også tjue planker

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[26]med førti sokler av sølv, to under hver planke.

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[27]Til baksiden av boligen, mot vest, laget de seks planker,

[28] Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

[28]og i tillegg to planker, en til hvert hjørne av boligens bakside.

[29] as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

[29]De var doble nederst og øverst og gikk sammen i én ring. Slik var det med dem begge; de dannet de to hjørnene.

[30] Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[30]Slik ble det åtte planker og seksten sokler av sølv, to sokler under hver planke.

[31] Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[31]De laget tverrstenger av akasietre, fem til plankene på den ene siden av boligen,

[32] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

[32]fem tverrstenger til plankene på den andre siden og fem tverrstenger til plankene på baksiden av boligen, mot vest.

[33] A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

[33]Den midterste stangen satte de slik at den gikk tvers over, fra den ene enden til den andre, midt på plankene.

[34] Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

[34]Plankene kledde de med gull, og ringene på dem, som var holdere for tverrstengene, laget de av gull. Tverrstengene kledde de også med gull.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 26.31-37

[35] Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

[35]De laget et forheng av purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin. Det var laget i kunstvevning, med kjeruber.

[36] E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.

[36]De laget fire søyler av akasietre til å henge det på og kledde dem med gull. Hakene på dem var også av gull. Og de støpte fire sokler av sølv til dem.

[37] Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

[37]For inngangen til teltet laget de et teppe. Det var av purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin, alt i farget vev.

[38] e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

[38]Til teppet laget de fem søyler med haker. Søylehodene og båndene kledde de med gull, men de fem soklene var av bronse.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[7] Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

[8] Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.

[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

A mesa

2. Mosebok 37

Paktkisten med soningsstedet

[1] Besalel laget paktkisten av akasietre, to og en halv alen lang, en og en halv alen bred og en og en halv alen høy.

[2]Han kledde den med rent gull både innvendig og utvendig og laget en gullkant rundt den.

[3]Han støpte fire gullringer til de fire hjørnene, to ringer på den ene siden og to ringer på den andre siden.

[4]Så laget han bærestenger av akasietre, kledde dem med gull

[5]og stakk stengene inn i ringene på begge sider så kisten kunne bæres.

[6] Han laget et soningssted av rent gull, to og en halv alen langt og en og en halv alen bredt.

[7]På hver side av soningsstedet laget han to kjeruber av hamret gull,

[8]en kjerub på den ene siden og en på den andre siden. Han laget dem slik at de gikk i ett med soningsstedet fra begge ender.

[9]Kjerubene løftet vingene og bredte dem ut slik at de dekket soningsstedet. Kjerubene var vendt mot hverandre, med ansiktet mot soningsstedet.

Bordet med skuebrødene

Êxodo 25.23-30

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.

[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.

[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

O candelabro

Êxodo 25.31-39

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.

[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta

[10] Bordet laget han av akasietre, to alen langt, en alen bredt og en og en halv alen høyt.

[11]Han kledde det med rent gull og laget en gullkant rundt det.

[12] Så laget han en list til bordet. Den var en håndsbredd tykk og gikk helt rundt. Omkring listen laget han en gullkant.

[13]Han støpte fire gullringer til bordet og satte ringene på de fire hjørnene ved de fire føttene.

[14]Ringene var tett inntil listen. De var holdere for stengene som var til å bære bordet med.

[15]Stengene laget han av akasietre og kledde dem med gull. Med dem skulle bordet bæres.

[16]Av rent gull laget han utstyret til bordet: fat og skåler, boller og kanner til drikkofferet.

Lysestaken

[17] Han laget lysestaken av rent gull. Lysestaken med fot og stamme og skålene med knopper og blomster ble hamret ut av ett stykke.

[18]Seks armer gikk ut fra lysestaken, tre på den ene siden og tre på den andre.

[19]På den første armen var det tre skåler formet som en mandelblomst, hver med knopp og blomst, på den neste armen tre skåler formet som en mandelblomst, hver

e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

[22] As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[23] Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

[24] De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

O altar do incenso
Êxodo 30.1-10

[25] Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

med knopp og blomst. Slik var det på alle de seks armene som gikk ut fra lysestaken.

[20]På selve staken var det fire mandelformede skåler med knopper og blomster.

[21]Det var en knopp under det første armparet, en under det andre og en under det tredje, det vil si under alle de seks armene som gikk ut fra lysestaken.

[22]Knoppene og armene gikk i ett med staken. Det hele var hamret ut av ett stykke rent gull.

[23]Av rent gull laget han også de sju lampene til lysestaken og tengene og askeskuffene som hørte til.

[24]En talent rent gull brukte han til lysestaken og alt utstyret som hørte til.

Røkelsesalteret

[25] Han laget røkelsesalteret av akasietre. Det var firkantet, en alen langt, en alen bredt og to alen høyt. Hornene på alteret gikk i ett med det.

[26]Både toppen, sidene og hornene kledde han med rent gull, og han laget en gullkant rundt det.

[27]Nedenfor kanten på begge sider satte han to gullringer. De var holdere for bærestengene på hver side, slik at alteret kunne bæres.

[28]Stengene laget han av akasietre og kledde dem med gull.

29 Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

29 Og han laget den hellige salvingsoljen og den rene, velluktende røkelsen, slik en salveblander gjør det.

Êxodo 38

2. Mosebok 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

Brennofferalteret og bronsefatet

1 Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

1 Så laget Besalel brennofferalteret av akasietre, fem alen langt og fem alen bredt. Det var firkantet og tre alen høyt.

2 Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

2På hvert av de fire hjørnene laget han et horn, og hornene gikk i ett med alteret. Han kledde det med bronse.

3 Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

3Så laget han alt utstyret til alteret: fatene, ildskuffene, offerskålene, kjøttgaflene og glopannene. Alt dette utstyret laget han av bronse.

4 Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

4Han laget også en rist til alteret, en bronsenetting, og plasserte den nederst under kanten, slik at den nådde midt opp på alteret.

5 Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

5Og han støpte fire ringer til de fire hjørnene av bronseristen til å stikke stengene inn i.

6 Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

6Han laget bærestenger av akasietre og kledde dem med bronse.

7 Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

7Han stakk stengene inn i ringene på sidene av alteret så det kunne bæres. Alteret var hult og laget av treplanker.

A bacia de bronze
Êxodo 30.17-21

8 Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

8 Så laget han bronsefatet med understellet av bronse. Det var laget av speilene til kvinnene som gjorde tjeneste ved inngangen til telthelligdommen.

O átrio e o reposteiro

Forgården

Êxodo 27.9-19

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[9] Så laget han forgården. Mot sør, på sørsiden av forgården, laget han omheng av fint, tvinnet lin, i en lengde av hundre alen.

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[10]Til dem var det tjue søyler med sokler av bronse og haker og bånd av sølv.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11]På nordsiden laget han også omheng, i en lengde av hundre alen med tjue søyler og tjue sokler av bronse, og haker og bånd av sølv.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[12]På vestsiden laget han omheng på femti alen med ti søyler og ti sokler og haker og bånd av sølv.

[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

[13]På østsiden, mot øst, var omhenget femti alen.

[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[14]På den ene siden var det et femten alen langt omheng, med tre søyler og tre sokler,

[15] Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[15]og på den andre siden av porten til forgården var det også et femten alen langt omheng, med tre søyler og tre sokler.

[16] Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

[16]Alle omhengene rundt forgården var av fint, tvinnet lin.

[17] As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[17]Soklene til søylene var av bronse, hakene og båndene til dem var av sølv, og søylehodene var kledd med sølv. Alle søylene i forgården var utstyrt med sølvbånd.

[18] O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o

[18]Til forgårdens port var det et forheng i purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin, alt i farget vev.

comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

Det var tjue alen langt og fem alen høyt etter vevens bredde, slik som omhengene rundt forgården.

[19] As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

[19]Til forhenget var det fire søyler med sokler av bronse. Hakene var av sølv, og søylehodene og båndene var kledd med sølv.

[20] Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

[20]Alle pluggene til boligen og forgården rundt den var av bronse.

A enumeração das coisas do tabernáculo

[21] Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

[21] Dette er regnskapet for boligen, vitnesbyrdets bolig. Moses påla levittene å sette boligen opp under ledelse av Itamar, sønn av presten Aron.

[22] Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Besalel, sønn av Uri, Hurs sønn, fra Judas stamme, hadde gjort alt det som Herren hadde pålagt Moses.

[23] E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[23]Sammen med ham var Oholiab, sønn av Ahisamak, fra Dans stamme, som var dyktig i all slags håndverk og kunstnerisk arbeid og til å veve i farget garn og fint lin – i purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt.

[24] Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

[24] Alt gullet som ble brukt til arbeidet med å gjøre helligdommen ferdig, det gullet som var gitt som svingeoffer, var 29 talenter og 730 sjekel etter helligdommens vekt.

[25] A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

[25] Og sølvet som kom inn da det ble holdt manntall over menigheten, var 100 talenter og 1.775 sjekel etter helligdommens vekt,

[26] um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer

[26] en beka per hode, det vil si en halv sjekel etter helligdommens vekt, for alle

dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

som var talt, fra tjueårsalderen og oppover, og det var 603.550 mann.

[27] Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

[27] De hundre talentene med sølv ble brukt til å støpe soklene til helligdommen og soklene til forhenget, hundre talenter til hundre sokler, en talent til hver sokkel.

[28] Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

[28]Og de 1.775 sjekel brukte de til hakene på søylene, til å kle søylehodene og utstyre dem med bånd.

[29] O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

[29] Bronsen som var gitt som svingeoffer, var 70 talenter og 2.400 sjekel.

[30] Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

[30]Av den laget de soklene ved inngangen til telthelligdommen, bronsealteret med bronseristen som hørte til, og alt utstyret til alteret,

[31] e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

[31]soklene rundt forgården og soklene til forgårdens port, alle pluggene til boligen og forgården rundt den.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes

Êxodo 28.1-43

[1] Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[2] Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[3] De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

2. Mosebok 39

Prestedrakten

[1] Av det purpurblå, purpurrøde og karmosinrøde stoffet laget de prestedrakten til tjenesten i helligdommen. De laget de hellige klærne til Aron, slik som Herren hadde befalt Moses.

[2]Efod-drakten laget de av gull, purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin.

[3]Gullet hamret de ut i plater og skar det opp til tråd, så det kunne veves inn i det purpurblå, purpurrøde og karmosinrøde

stoffet og i det fine linet, alt i kunstvevning.

4 Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

4Til efod-drakten laget de to skulderbånd som var festet i hjørnene og holdt den sammen.

5 O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

5Beltet som satt fast på efoden, gikk i ett med den. Det var også vevd av gull, purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt garn og fint, tvinnet lin, slik Herren hadde befalt Moses.

6 Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

6 De satte onyks-steinene i innfatninger av gull. På steinene var navnene til Israels sønner gravert inn, som i et signet.

7 e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

7De satte dem på skulderbåndene på efoden. De skulle minne om Israels sønner, slikHerren hadde befalt Moses.

8 Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

8De laget bryststykket i kunstvevning slik som efod-drakten. Det var av gull, purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og fint, tvinnet lin.

9 Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

9 Bryststykket var firkantet og brettet dobbelt. Det var ett fingerspenn langt og ett fingerspenn bredt når det var lagt dobbelt.

10 Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

10De satte fire rader med steiner på det. I den ene raden var det en rubin, en topas og en smaragd,

11 a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

11i den andre raden en turkis, en safir og en diamant,

12 a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

12i den tredje raden en opal, en agat og en ametyst

[13] e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[13]og i den fjerde raden en krysolitt, en onyks og en jade. De ble satt i innfatninger av gull.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[14]De tolv steinene bar navnene på Israels sønner, en for hvert navn. På hver stein var navnet på en av de tolv stammene gravert inn, slik som i et signet.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[15]Til brystsstykket laget de kjeder av rent gull. De var flettet slik man fletter snorer.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[16]De laget også to innfatninger av gull og to ringer av gull. Ringene satte de i hvert sitt hjørne av brystsstykket.

[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[17]De to gullsnorene festet de i de to ringene i hjørnene av brystsstykket.

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[18]De andre to endene av gullsnorene festet de til de to innfatningene og satte dem på efod-draktens skulderbånd, på forsiden.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[19]Så laget de to gullringer til og satte dem i de to andre hjørnene av brystsstykket, ved den indre kanten som vender inn mot efod-drakten.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[20]Så laget de enda to gullringer og satte dem nederst på de to skulderbåndene på forsiden, ved sømmen over efod-beltet.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse

[21]Ringene på brystsstykket bandt de til ringene på efod-drakten med en purpurblå snor, slik at brystsstykket ble sittende over beltet og ikke kunne løsne fra drakten, slik Herren hadde befalt Moses.

da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

22 Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

23 No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

24 Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

25 Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

26 uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

27 Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

28 e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

29 e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

30 Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

31 E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte

22Kappen som hører til efod-drakten, var vevd i ensfarget purpurblått stoff.

23Midt på kappen var det en åpning som på en brynje, og rundt åpningen var det en kant, slik at den ikke skulle revne.

24Rundt på den nedre kanten av kappen satte de granatepler av tvinnet purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt garn.

25De laget også bjeller av rent gull og satte dem mellom granateplene på kappekanten hele veien rundt.

26En bjelle og et granateple, så en bjelle og et granateple rundt hele kanten av kappen som skulle brukes i tjenesten, slik Herren hadde befalt Moses.

27Til Aron og sønnene hans laget de også kjortler vevd av fint lin,

28en turban av fint lin og pyntede turbaner av fint lin, bukser av fint, tvinnet lin

29og et belte av fint, tvinnet lin, i purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt farget vev, slik Herren hadde befalt Moses.

30 De laget en plate av rent gull. Det var det hellige diademet. På den skrev de, som man graverer inn i et signet: «Helliget Herren».

31De satte en purpurblå snor på den og festet den oppe på turbanen, slikHerren hadde befalt Moses.

superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

Os utensílios do tabernáculo completados
Êxodo 35.10-19

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

[34] a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;

[35] a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

[36] a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

[37] o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;

[38] também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;

[39] o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;

[40] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

Helligdommen fullføres

[32]Slik ble alt arbeidet på boligen, telthelligdommen, fullført. Israelittene gjorde alt i overensstemmelse med det som Herren hadde befalt Moses.

[33]Og de kom med boligen til Moses: teltet med alt utstyret som hørte til, krokene, plankene, tverrstengene, søylene, soklene,

[34]dekket av rødfargede værskinn, dekket av fingarvet skinn, forhengsteppet,

[35]kisten med vitnesbyrdet og bærestengene, soningslokket,

[36]bordet med alt som hørte til det, skuebrødene,

[37]lysestaken av rent gull med lamper som skulle settes i rad, og alt som hørte til den, oljen til lampene,

[38]det gullkledde alteret, salvingsoljen, den velluktende røkelsen, teppet for inngangen til teltet,

[39]bronsealteret med bronseristen, bærestenger og alt som hørte til det, vaskefatet med understell,

[40]omhengene til forgården med søyler og sokler, teppet foran porten til forgården, snorene, pluggene, alt det utstyret som skulle brukes til tjenesten i boligen, telthelligdommen,

[41] as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

[42] Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

[43] Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

[41]prestedrakten til tjenesten i helligdommen, de hellige klærne for presten Aron og klærne for sønnene hans til prestetjenesten.

[42]SomHerren hadde befalt Moses, slik hadde israelittene gjort hele arbeidet.

[43]Moses så på alt det som var gjort, og se, de hadde gjort det slikHerren hadde befalt. Og Moses velsignet dem.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés:

[2] No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

[3] Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

[4] Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

[5] Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

[6] Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

[7] Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

2. Mosebok 40

Telthelligdommen blir reist og innviet

[1]Herren sa til Moses:

[2]Den første dagen i den første måneden skal du reise boligen, telthelligdommen.

[3] Der skal du sette kisten med vitnesbyrdet og henge forhenget foran den.

[4]Du skal sette inn bordet og ordne det som hører til. Så skal du bære inn lysestaken og sette opp lampene på den.

[5]Foran kisten med vitnesbyrdet skal du sette det gullkledde røkelsesalteret, og du skal henge opp teppet foran inngangen til boligen.

[6]Brennofferalteret skal du sette foran inngangen til boligen, til telthelligdommen.

[7]Vaskefatet skal du sette mellom telthelligdommen og alteret og ha vann i det.

[8] Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

[9] E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

[13] Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

[14] Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

[15] e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[8]Du skal sette opp forgården helt rundt og henge opp teppet foran porten til forgården.

[9] Så skal du ta salvingsoljen og salve boligen og alt som er i den, og du skal hellige den og alt utstyret, så det blir hellig.

[10]Du skal salve brennofferalteret og alt som hører til det, og du skal hellige alteret, så det blir høyhellig.

[11]Du skal også salve vaskefatet og understellet og hellige det.

[12] Så skal du føre Aron og sønnene hans fram til inngangen i telthelligdommen og vaske dem med vann.

[13]Du skal kle Aron i de hellige klærne, salve ham og hellige ham til å være prest for meg.

[14]Du skal også føre sønnene hans fram, og du skal kle dem i kjortler.

[15]Du skal salve dem, slik du salvet deres far, så de kan være prester for meg. Denne salvingen skal gi dem retten til prestedømmet, i slekt etter slekt, for alle tider.

[16]Moses gjorde i ett og alt som Herren hadde befalt ham.

[17]Den første måneden i det andre året, på den første dagen i måneden, ble boligen reist.

[18]Det var Moses som reiste den. Han satte soklene på plass og reiste plankene, la inn tverrstengene og reiste søylene.

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.	[19] Han bredte teltet ut over boligen, og ovenpå det la han dekket, slik Herrenhadde befalt Moses.
[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.	[20] Så tok Moses vitnesbyrdet og la det i paktkisten, satte bærestengene i og la soningsstedet som lokk på kisten.
[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.	[21]Han satte kisten inn i boligen og hengte opp forhengsteppet slik at det dekket for kisten med vitnesbyrdet, slik Herren hadde befalt Moses.
[22] Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,	[22]Han satte bordet inn i telthelligdommen, på nordsiden av boligen, utenfor forhenget.
[23] e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.	[23] På det la han brødene til rette for Herrens ansikt, slikHerren hadde befalt Moses.
[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,	[24]Lysestaken satte han i telthelligdommen rett overfor bordet, på sørsiden av boligen.
[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.	[25] Han satte opp lampene for Herrens ansikt, slik Herren hadde befalt Moses.
[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,	[26]Det gullkledde alteret satte han også i telthelligdommen, foran forhenget.
[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.	[27] Han brente velluktende røkelse på det, slik Herren hadde befalt Moses.
[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,	[28]Så hengte han opp teppet foran inngangen til boligen.
[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.	[29]Brennofferalteret satte han ved inngangen til boligen, til telthelligdommen, og han ofret brennoffer og grødeoffer på det, slikHerren hadde befalt Moses.

[30] Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

[31] Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

[32] quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[33] Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

[34] Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

[35] Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

[36] Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

[37] se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

[38] De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

[30] Vaskefatet satte han mellom telthelligdommen og alteret, og han helte vann i det til å vaske seg med.

[31]I det vasket Moses og Aron og sønnene hans hendene og føttene.

[32]De vasket seg når de skulle gå inn i telthelligdommen, og når de skulle tre fram for alteret, slik Herren hadde befalt Moses.

[33]Så reiste han forgården rundt boligen og alteret og hengte opp teppet foran porten til forgården. Slik fullførte Moses arbeidet.

Herrens herlighet fyller boligen

[34] Så dekket skyen telthelligdommen, og Herrens herlighet fylte boligen.

[35]Moses kunne ikke gå inn i telthelligdommen, fordi skyen hadde tatt bolig over den og Herrens herlighet fylte boligen.

[36]Hver gang skyen løftet seg fra boligen, brøt israelittene opp og dro videre på sine vandringer.

[37]Men når skyen ikke løftet seg, brøt de ikke opp før den dagen den løftet seg igjen.

[38]For Herrens sky lå over boligen om dagen, og om natten lyste den som ild for øynene på hele Israels hus, så lenge vandringen varte.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico	3. Mosebok

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.

[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.

[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.

[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará tudo isso sobre o altar; é holocausto,

3. Mosebok 1

Brennofferet

[1] Herren ropte på Moses og talte til ham fra telthelligdommen:

[2] Tal til israelittene og si til dem: Når noen hos dere bærer fram et offer for Herren, skal dere ta det fra buskapen, enten av storfeet eller av småfeet.

[3] Hvis det er et brennoffer av storfeet, skal han bære fram et hanndyr uten feil. Han skal ofre det foran inngangen til telthelligdommen, så han kan vinne velvilje for Herrens ansikt.

[4]Han skal legge hånden på brennofferets hode, så det kan bli tatt imot med velvilje og gjøre soning for ham.

[5]Så skal han slakte oksen for Herrensansikt, og Arons sønner, prestene, skal ofre blodet og stenke det rundt om på alteret ved inngangen til telthelligdommen.

[6]Deretter skal han flå brennofferet og dele det opp i stykker.

[7]Arons sønner, prestene, skal gjøre opp ild på alteret og legge ved på ilden.

[8]De skal legge kjøttstykkene, hodet og fettet på veden som er lagt på alterilden.

[9]Innvollene og skankene skal vaskes i vann. Så skal presten la alt gå opp i røyk

oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

[11] E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

[12] Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

[13] porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[14] Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

[15] O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

[16] tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

[17] rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

på alteret som et brennoffer, et gaveoffer med duft som er behagelig for Herren.

[10]Hvis det er et brennoffer av småfeet, av sauene eller geitene, skal han ofre et hanndyr uten feil.

[11]Det skal han slakte på nordsiden av alteret, for Herrens ansikt, og Arons sønner, prestene, skal stenke blodet rundt om på alteret.

[12]Deretter skal han dele det opp i stykker, også hodet og fettet, og presten skal legge alt på veden som er lagt på alterilden.

[13]Innvollene og skankene skal vaskes i vann. Så skal presten bære det hele fram og la det gå opp i røyk på alteret som et brennoffer, et gaveoffer med duft som er behagelig for Herren.

[14] Hvis brennofferet for Herren er en fugl, skal han bære fram et offer av turtelduene eller dueungene.

[15]Presten skal bringe fuglen fram til alteret, vri av hodet og la det gå opp i røyk på alteret. Blodet skal presses ut mot alterveggen.

[16] Han skal fjerne kråsen med det som er i den, og kaste den på østsiden av alteret, der den fete offerasken ligger.

[17]Så skal han kløyve fuglen ved vingene uten å dele den helt. Presten skal la den gå opp i røyk på alteret, på veden over ilden, som et brennoffer, et gaveoffer med duft som er behagelig for Herren.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará

3. Mosebok 2

Grødeofferet

[1] Når noen vil bære fram et grødeoffer for Herren, skal offergaven være fint mel. Han skal helle olje over, legge røkelse på

[2]og gå med det til Arons sønner, prestene. Presten skal ta en håndfull av melet og oljen sammen med all røkelsen og la det gå opp i røyk som et påminningsoffer på alteret, et gaveoffer med duft som er behagelig forHerren.

[3]Det som blir igjen av grødeofferet, skal Aron og sønnene hans ha, en høyhellig del av Herrens gaveoffer.

[4]Når du bærer fram et grødeoffer som er stekt i ovn, skal det være av fint mel, enten runde, usyrede kaker blandet med olje, eller usyret, flatt brød smurt med olje.

[5]Er offergaven din et grødeoffer stekt på helle, skal det være av fint mel blandet med olje, og usyret.

[6]Du skal bryte det i biter og helle olje over det. Det er et grødeoffer.

[7]Er offergaven din et grødeoffer tilberedt i gryte, skal det lages av fint mel og olje.

[8]Du skal komme fram forHerren med grødeofferet som er laget av dette, og bringe det til presten, og han skal bære det fram til alteret.

[9]Presten skal ta påminningsofferet ut av grødeofferet og la det gå opp i røyk på

sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou

alteret som et gaveoffer med duft som er behagelig for Herren.

[10]Det som blir igjen av grødeofferet, skal Aron og sønnene hans ha, en høyhellig del av Herrens gaveoffer.

[11] Alle grødeoffer som dere vil ofre til Herren, skal være usyret. Surdeig eller honning skal dere ikke la gå opp i røyk som gaveoffer forHerren.

[12] Som offergave av førstegrøden kan dere bære fram slike ofre for Herren, men de skal ikke ofres på alteret til en behagelig duft.

[13] Alle grødeoffer skal du salte. La aldri saltet som hører til pakten med din Gud, mangle i grødeofferet. Til alle offergavene dine skal du ofre salt.

[14] Hvis du bærer fram for Herren et offer av førstegrøden, skal du ofre kornaks som er ristet over ilden. Knust korn av nymodne aks skal du bære fram som offer av førstegrøden.

[15]Du skal helle olje over det og legge røkelse på. Det er et grødeoffer.

[16]Presten skal la påminningsofferet av det knuste kornet og oljen gå opp i røyk sammen med all røkelsen. Det er et gaveoffer for Herren.

3. Mosebok 3

Fredsofferet

[1] Hvis offergaven hans er et fredsoffer, og hvis han tar det av storfeet, skal han ofre

fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

for Herrens ansikt et dyr uten feil, enten hann eller hunn.

2 E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

2 Han skal legge hånden på offerets hode og slakte det ved inngangen til telthelligdommen, og Arons sønner, prestene, skal stenke blodet rundt om på alteret.

3 Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

3 Av fredsofferet skal han bære fram som gaveoffer for Herren fettet som dekker innvollene, alt fettet på selve innvollene,

4 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

4 begge nyrene med fettet ved hoftemusklene, og leverlappen, som han skal ta ut sammen med nyrene.

5 E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

5 Arons sønner skal la det gå opp i røyk på alteret sammen med brennofferet som ligger på veden over ilden, et gaveoffer med duft som er behagelig forHerren.

6 Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

6 Hvis det er av småfeet han ofrer et fredsoffer til Herren, skal det være et dyr uten feil, enten hann eller hunn.

7 Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

7 Hvis det er en sau han ofrer, skal han føre den fram for Herrens ansikt,

8 E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

8 legge hånden på offerets hode og slakte det foran telthelligdommen, og Arons sønner skal stenke blodet rundt om på alteret.

9 Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

9 Av fredsofferet skal han bære fram fettet som gaveoffer for Herren, hele fetthalen, som han skal skjære av like ved ryggbenet, fettet som dekker innvollene, alt fettet på selve innvollene,

[10] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do

[10]begge nyrene med fettet ved hoftemusklene, og leverlappen, som han skal ta ut sammen med nyrene.

[11]Presten skal la det gå opp i røyk på alteret. Det er gaveoffer for Herren.

[12]Hvis offergaven hans er en geit, skal han føre den fram for Herrensansikt,

[13]legge hånden på geitehodet og slakte den foran telthelligdommen. Og Arons sønner skal stenke blodet rundt om på alteret.

[14]Av offergaven skal han bære fram som gaveoffer for Herrenfettet som dekker innvollene, alt fettet på selve innvollene,

[15]begge nyrene med fettet som er på dem ved hoftemusklene, og leverlappen, som han skal ta ut sammen med nyrene.

[16]Presten skal la det gå opp i røyk på alteret. Det er et gaveoffer med duft som er behagelig forHerren. Alt fett hører Herren til.

[17] Dette er en evig forskrift for dere gjennom alle slekter, hvor dere enn bor. Fett og blod må dere aldri spise.

3. Mosebok 4

Syndofferet

[1]Herren sa til Moses:

[2]Si til israelittene: Det kan hende at en person synder av vanvare ved å gjøre noe somHerrens bud forbyr.

SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

[3] se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

[3]Dersom det er den salvede presten som synder og fører skyld over folket, skal han ofre en ung, feilfri okse som syndoffer til Herren for den synden han har gjort.

[4] Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

[4]Han skal komme med oksen til inngangen til telthelligdommen, for Herrens ansikt, legge hånden på hodet til oksen og slakte den for Herrens ansikt.

[5] Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

[5] Den salvede presten skal ta noe av okseblodet og bære det inn i telthelligdommen.

[6] e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

[6] Han skal dyppe fingeren i blodet og skvette noe av det sju ganger forHerrens ansikt, foran forhenget i helligdommen.

[7] Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[7] Noe av blodet skal presten stryke på hornene på alteret med den velluktende røkelsen, det som står for Herrens ansikt i telthelligdommen. Resten av okseblodet skal han helle ut ved foten av brennofferalteret, det som står ved inngangen til telthelligdommen.

[8] Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[8]Alt fettet skal han ta ut av syndofferoksen, fettet som dekker innvollene, alt fettet på selve innvollene,

[9] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

[9]begge nyrene med fettet ved hoftemusklene, og leverlappen, som han skal ta ut sammen med nyrene,

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[10] på samme måte som det ble gjort med oksen til fredsofferet. Så skal presten la alt gå opp i røyk på brennofferalteret.

[11] Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

[11]Men skinnet av oksen og alt kjøttet, med hode og bein, innvoller og mageinnhold,

[12] a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

[12] hele oksen, skal han ta ut av leiren til et rent sted, der de tømmer den fete offerasken, og brenne den opp med ved. På stedet der de tømmer den fete asken, skal den brennes.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

[13] Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

[13] Det kan hende at hele Israels menighet synder av vanvare og gjør noe som et av Herrens bud forbyr, og slik fører skyld over seg uten at forsamlingen er klar over saken.

[14] e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

[14]Da skal forsamlingen, når synden blir kjent, ofre en ung okse som syndoffer. De skal komme til telthelligdommen med den,

[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

[15]menighetens eldste skal legge hendene på hodet til oksen for Herrens ansikt, og så skal oksen slaktes forHerrens ansikt.

[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

[16]Den salvede presten skal bære noe av okseblodet inn i telthelligdommen.

[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

[17]Presten skal dyppe fingeren i blodet og skvette noe av det sju ganger foran forhenget, for Herrens ansikt.

[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[18]Noe av blodet skal han stryke på hornene på det alteret som står for Herrensansikt i telthelligdommen. Resten av blodet skal han helle ut ved foten av brennofferalteret, det som står ved inngangen til telthelligdommen.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[19]Alt fettet skal han ta ut av oksen og la gå opp i røyk på alteret.

[20]Som han gjorde med den første syndofferoksen, slik skal han også gjøre med denne. På denne måten skal presten gjøre soning for dem så de får tilgivelse.

[21]Han skal føre oksen ut av leiren og brenne den opp, slik han brente opp den første oksen. Dette er syndofferet for forsamlingen.

[22]Det kan hende at en leder synder av vanvare og gjør noe et av budene til Herren hans Gud forbyr, og slik fører skyld over seg,

[23]eller at han blir gjort kjent med en synd han har gjort. Da skal han komme med en feilfri geitebukk som offergave.

[24]Han skal legge hånden på hodet til bukken og slakte den på samme sted som brennofferdyret slaktes, for Herrens ansikt. Dette er et syndoffer.

[25]Presten skal ta noe av syndofferblodet på fingeren og stryke det på hornene på brennofferalteret. Resten av blodet skal han helle ut ved foten av brennofferalteret.

[26] Alt fettet skal han la gå opp i røyk på alteret, slik han gjorde med fettet av fredsofferet. Slik skal presten gjøre soning for ham og for hans synd, så han får tilgivelse.

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[32] Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

[33] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

[34] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[35] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em

[27] Det kan hende at en av folket synder av vanvare ved å gjøre noe et av Herrens bud forbyr, og slik fører skyld over seg,

[28]eller han blir gjort kjent med en synd han har gjort. Da skal han komme med en geit som offergave for synden han har gjort, et feilfritt hunndyr.

[29]Han skal legge hånden på hodet til syndofferdyret og slakte det på samme sted som brennofferdyret slaktes.

[30]Presten skal ta noe av blodet på fingeren og stryke det på hornene på brennofferalteret. Resten av blodet skal han helle ut ved foten av alteret.

[31] Alt fettet skal han ta til side, slik en gjør med fettet fra fredsofferet. Presten skal la det gå opp i røyk på alteret til en duft som er behagelig for Herren. Slik skal presten gjøre soning for ham, så han får tilgivelse.

[32]Dersom han kommer med en sau som offergave for synd, skal det være et feilfritt hunndyr.

[33]Han skal legge hånden på hodet til syndofferdyret og slakte det som syndoffer på samme sted som brennofferdyret slaktes.

[34]Presten skal ta noe av syndofferblodet på fingeren og stryke det på hornene på brennofferalteret. Resten av blodet skal han helle ut ved foten av alteret.

[35]Alt fettet skal han ta ut, slik en gjør med fettet på en sau når den ofres som fredsoffer. Presten skal la det gå opp i røyk

cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

på alteret sammen med Herrens gaveoffer. Slik skal presten gjøre soning for ham og for den synd han har gjort, så han får tilgivelse.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

[1] Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

[2] ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

[3] ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

[4] ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

[5] Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

[6] Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o

3. Mosebok 5

[1]Det kan hende en person gjør en synd: Han vitner ikke om noe han har sett eller har kjennskap til, selv om han har fått rettslig innkalling til å vitne. Da må han ta sin straff.

[2] Eller personen rører ved noe som er urent, den døde kroppen av et urent villdyr eller av et urent husdyr eller av et urent kryp. Han var ikke klar over det, men blir likevel uren. Han har ført skyld over seg.

[3] Eller han rører ved noe urent hos mennesker, enhver urenhet som en blir uren av. Han var ikke klar over det, men blir oppmerksom på det. Han har ført skyld over seg.

[4]Eller personen sverger tankeløst at han vil gjøre et eller annet, ondt eller godt, hva det så kan være et menneske sverger på i tankeløshet. Han var ikke klar over det, men blir oppmerksom på det. Han har ført skyld over seg på en av disse måtene.

[5]Den som slik har ført skyld over seg, skal bekjenne den synden han har gjort,

[6]og komme til Herren med et skyldoffer for den synden han har gjort. Skyldofferet skal være et hunndyr av småfeet, en sau

sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

eller en geit. Så skal presten gjøre soning for synden for ham.

[7] Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

[7]Dersom han ikke har råd til en sau, skal han som skyldoffer for sin synd komme fram for Herren med to turtelduer eller to dueunger, den ene som syndoffer og den andre som brennoffer.

[8] Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

[8]Han skal komme til presten med dem, og presten skal først bære fram den duen som er til syndoffer. Han skal vri hodet om på den like ved nakken, men ikke rive det av.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[9]Så skal han skvette noe av syndofferblodet på alterveggen, og det som er igjen av blodet, skal presses ut ved foten av alteret. Det er et syndoffer.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[10]Av den andre duen skal han lage til et brennoffer, slik det er bestemt. Slik skal presten gjøre soning for ham for den synden han har gjort, så han får tilgivelse.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[11] Dersom han ikke har råd til to turtelduer eller to dueunger, skal han komme med en tiendedels efa fint mel som offergave for synden; det er syndofferet hans. Han skal ikke helle olje over det og ikke legge røkelse på det. For det er et syndoffer.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

[12]Han skal komme til presten med det, og presten skal ta en håndfull av melet til påminningsoffer og la det gå opp i røyk på alteret sammen med Herrens gaveoffer. Det er et syndoffer.

[13] Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma

[13] Slik skal presten gjøre soning for ham for den av disse syndene han har gjort, så

destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

O sacrifício pelo sacrilégio

[14] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

han får tilgivelse. Resten av offeret skal tilhøre presten, på samme måte som med grødeofferet.

Skyldofferet

[14]Herren sa til Moses:

[15]Når en person synder av vanvare og forgriper seg på det som er hellig for Herren, og slik handler troløst, da skal han komme med skyldofferet sitt til Herren: en feilfri vær av småfeet til skyldoffer, verdsatt i sølvsjekel etter helligdommens vekt.

[16]Han skal gi vederlag for sin synd mot det hellige, og i tillegg skal han gi en femtedel til presten. Presten skal gjøre soning for ham med skyldofferværen, så han får tilgivelse.

[17]Dersom noen synder og gjør noe Herrens bud forbyr, uten å vite det og slik fører skyld over seg, da må han ta sin straff.

[18]Han skal komme til presten med et skyldoffer, en feilfri vær av småfeet, verdsatt som et fullgodt offer. Og presten skal gjøre soning for ham for den synden han har gjort av vanvare, uten å vite om det, så han får tilgivelse.

[19]Det er et skyldoffer. Han har ført skyld over seg for Herren.

[20]Herren sa til Moses:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;

[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

[21] Det kan hende at en person synder og farer troløst fram mot Herren. Han lyver for sin landsmann om noe som er overlatt eller betrodd til ham, eller om noe han har røvet eller tatt fra sin landsmann med vold,

[22]eller han har funnet noe som en annen har mistet. Han lyver om det og sverger falskt om en eller annen synd som et menneske kan gjøre.

[23]Da skal den som har syndet og ført skyld over seg, gi tilbake det han har røvet eller tatt med vold, fått i forvaring eller funnet etter at det var kommet bort,

[24]eller sverget falskt om. Han skal gi fullt vederlag og legge til en femtedel. Samme dag som hans skyld blir kjent, skal han gi det til eieren.

[25]Dessuten skal han komme til Herren med et skyldoffer, en feilfri vær av småfeet, verdsatt som et fullgodt offer, og gi den til presten.

[26]Og presten skal gjøre soning for ham for Herrens ansikt, så han får tilgivelse for alt det han måtte ha gjort seg skyldig i.

3. Mosebok 6

Om brennofferet, grødeofferet og syndofferet

[1]Herren sa til Moses:

[2] Gi dette påbudet til Aron og sønnene hans: Dette er loven om brennofferet: Brennofferet skal ligge på ildstedet på alteret hele natten til det blir morgen, og der skal alterilden brenne.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

[11] Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

[12] O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

[13] O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto

[3]Presten skal kle seg i linkjortel og bære bukser av lin nærmest kroppen. Han skal ta bort asken etter brennofferet som ilden har fortært på alteret, og legge den ved siden av alteret.

[4] Så skal han ta av seg klærne, ta på seg andre klær og bære asken ut av leiren, til et rent sted.

[5]Ilden på alteret skal brenne, den må ikke slukkes. Hver morgen skal presten brenne ved på det, legge brennofferet til rette på veden og la fettstykkene av fredsofferet gå opp i røyk.

[6]Ilden skal alltid brenne på alteret, den må ikke slukkes.

[7] Dette er loven om grødeofferet: Arons sønner skal bære det fram for Herrens ansikt, fram til alteret.

[8]Presten skal ta en håndfull av det fine melet og oljen til grødeofferet og all røkelsen som er lagt på grødeofferet, og la det gå opp i røyk på alteret. Det er et påminningsoffer til en duft som er behagelig for Herren.

[9]Det som blir igjen av offeret, kan bare Aron og sønnene hans spise. Det skal spises usyret på et hellig sted. I forgården til telthelligdommen skal de spise det.

[10]Det må ikke bakes med surdeig. Dette er den delen jeg har gitt dem av mine gaveoffer. Høyhellig er det, på samme måte som syndofferet og skyldofferet.

[11]Bare de mennene som stammer fra Aron, kan spise det. Dette er en evig forskrift for

perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

dere gjennom alle slekter omHerrens gaveoffer. Enhver som rører ved dem, blir hellig.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12]Herren sa til Moses:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[13] Dette er det offeret som Aron og sønnene hans skal bære fram for Herren den dagen en av dem blir salvet: en tiendedels efa fint mel. Det er det daglige grødeofferet som de bærer fram, halvdelen om morgenen og halvdelen om kvelden.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[14]Med olje skal det lages til på en helle, og godt knadd skal det være når du kommer med det. Du skal dele det opp i småstykker og ofre det som grødeoffer, til en duft som er behagelig for Herren.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[15]Den av Arons sønner som blir salvet til prest i hans sted, skal lage det til. Dette er en evig forskrift fra Herren. Hele offeret skal gå opp i røyk.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

[16]Alle prestens grødeoffer skal være heloffer; de må ikke spises.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17]Herren sa til Moses:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[18] Si til Aron og sønnene hans: Dette er loven om syndofferet: På samme sted som brennofferdyret slaktes, skal også syndofferdyret slaktes for Herrens ansikt. Høyhellig er det.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[19] Presten som bærer fram syndofferet, skal spise det. På et hellig sted skal det spises, i forgården til telthelligdommen.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue

[20]Enhver som rører ved offerkjøttet, blir hellig. Hvis noen får blod skvettet på

sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

klærne, skal de vaskes rene på et hellig sted.

28 E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

21Leirkar som det kokes i, skal knuses. Dersom det er kokt i en kobberkjele, skal den skures og skylles med vann.

29 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

22Alle menn som er prester, kan spise av dette offeret. Høyhellig er det.

30 Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

23 Men syndofferet må ikke spises dersom en har båret blod av det inn i telthelligdommen for å gjøre soning. Da skal det brennes opp.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

1 Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

2 No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

3 Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

4 também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

5 O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

6 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

7 Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

3. Mosebok 7

Andre offerlover

1 Dette er loven om skyldofferet, høyhellig er det:

2 På samme sted som brennofferdyret slaktes, skal skyldofferdyret slaktes. Blodet skal presten stenke rundt om på alteret,

3og alt fettet skal han ofre: fetthalen, fettet som dekker innvollene,

4 begge nyrene med fettet ved hoftemusklene, og leverlappen, som han skal ta ut sammen med nyrene.

5Presten skal la det gå opp i røyk på alteret som gaveoffer forHerren. Dette er skyldofferet.

6Alle menn som er prester, kan spise av det. På et hellig sted skal det spises. Høyhellig er det.

7Med skyldofferet skal det være som med syndofferet; samme lov gjelder for dem begge. Det skal tilhøre den presten som gjør soning med det.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[8]Og den presten som bærer fram et brennoffer for noen, skal få skinnet av det offerdyret som han har båret fram.

[9] Ethvert grødeoffer som bakes i ovn, kokes i gryte eller stekes på helle, skal tilhøre den presten som bærer dem fram.

[10]Men alle andre grødeoffer, enten de er blandet med olje eller er tørre, skal tilhøre alle Arons sønner, den ene like mye som den andre.

[11] Dette er loven om fredsofferet som blir ofret til Herren:

[12] Dersom noen bærer det fram som takkoffer, skal han sammen med takkofferet bære fram runde usyrede kaker med olje i, usyrede flate brød, smurt med olje, og fint mel som er blandet med olje og knadd til kaker.

[13]I tillegg til kakene skal han bære fram syret brød som sitt offer sammen med takkofferet og fredsofferet.

[14]Av ofrene skal han gi ett av hvert slag i gave til Herren. Det skal tilhøre presten som stenker blodet av fredsofferet på alteret.

[15]Kjøttet av et fredsoffer som er takkoffer, skal spises samme dag som det bæres fram. Ikke noe av det må bli liggende til neste morgen.

[16] Dersom slaktofferet hans er et løfteoffer eller et frivillig offer, skal det spises samme dag som det bæres fram. Men det som blir igjen, kan spises dagen etter.

[17] Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

[17]Dersom det ennå er noe igjen av offerkjøttet den tredje dagen, skal det brennes opp.

[18] Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

[18]Men hvis noen likevel spiser kjøttet av fredsofferet den tredje dagen, vil Gud ikke ha glede i den som har ofret det, og det blir ikke regnet ham til gode. Det er urent, og den som spiser av det, fører skyld over seg.

[19] A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

[19]Offerkjøtt som berører noe urent, må ikke spises. Det skal brennes opp. Når det gjelder annet kjøtt, kan alle som er rene, spise slikt kjøtt.

[20] Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

[20] Men en person som spiser kjøtt av Herrens fredsoffer med urenhet på seg, skal støtes ut fra sitt folk.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

[21]Når en person berører noe urent, enten det er urenhet på et menneske eller det er et urent dyr eller noe annet urent og motbydelig, og han så spiser kjøtt av Herrensfredsoffer, da skal han støtes ut fra folket sitt.

Deus proíbe comer gordura e sangue

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22]Herren sa til Moses:

[23] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

[23] Si til israelittene: Dere skal ikke spise fett, verken av okse, sau eller geit.

[24] A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

[24] Fettet av selvdøde dyr og av dyr som er revet i hjel, kan brukes til hva som helst, men dere må aldri spise det.

[25] porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

[25]For hver den som spiser fettet av dyr som det ofres gaveoffer av til Herren, skal støtes ut fra folket sitt.

[26] Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

[26]Dere må ikke spise blod verken av fugl eller fe, hvor dere enn bor.

[27] Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

[27]Hver den som spiser noe slags blod, skal støtes ut fra folket sitt.

A porção dos sacerdotes

[28] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[28]Herren sa til Moses:

[29] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

[29]Si til israelittene: Den som vil bære fram et fredsoffer til Herren, skal komme med det offeret han vil gi Herren av fredsofferet sitt.

[30] trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

[30] Med egne hender skal han komme med det som et Herrens gaveoffer. Han skal komme med både fettet og bryststykket, og bryststykket skal svinges som et svingeoffer for Herrens ansikt.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[31]Presten skal la fettet på alteret gå opp i røyk. Men bryststykket skal Aron og sønnene hans ha.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[32]Det høyre låret skal dere gi presten som gave av fredsofferet deres.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[33]Den av Arons sønner som bærer fram blodet og fettet av fredsofferet, skal ha det høyre låret som sin del.

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[34]For brystet som svinges, og låret som gis i gave, tar jeg imot fra israelittene når de bærer fram sine fredsoffer. Jeg gir dem til presten Aron og sønnene hans. Dette er en evig forskrift for israelittene.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

[35] Dette er den delen Aron og sønnene hans skal ha av Herrensgaveoffer den dagen de føres fram for å gjøre prestetjeneste for Herren.

[36] a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos
Êxodo 29.1-37

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

[3] e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

[4] Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

[5] Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

[36]Dette påla Herren israelittene å gi dem den dagen de blir salvet. Dette er en evig forskrift for dem gjennom alle slekter.

[37]Dette er loven om brennofferet, grødeofferet, syndofferet, skyldofferet, innvielsesofferet og fredsofferet,

[38]som Herren ga Moses på Sinai-fjellet den dagen han påla israelittene å bære fram sine offer for Herren i Sinai-ørkenen.

3. Mosebok 8

Aron og sønnene hans blir vigslet

[1]Herren sa til Moses:

[2] «Hent Aron og sønnene hans, ta presteklærne, salvingsoljen, syndofferoksen, de to værene og kurven med usyret brød.

[3]Kall sammen hele menigheten ved inngangen til telthelligdommen!»

[4]Moses gjorde som Herren hadde pålagt ham, og menigheten samlet seg ved inngangen til telthelligdommen.

[5]Moses sa til menigheten: «Dette har Herren pålagt meg å gjøre.»

[6]Så førte Moses Aron og sønnene hans fram og vasket dem med vann.

[7] Han tok på Aron kjortelen, spente beltet om ham, kledde ham i kappen, hengte efod-drakten på ham med beltet som hørte til, og festet drakten på ham med det.

[8] Han satte brystykket på ham, og i brystykket la han urim og tummim.

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[9]Han satte turbanen på hodet hans, og foran på turbanen festet han gullplaten, det hellige diademet, slik Herren hadde pålagt ham.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[10] Så tok Moses salvingsoljen og salvet Guds bolig og alt som var i den, og helliget det.

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[11]Sju ganger skvettet han olje over alteret og salvet alteret og alt som hørte til det, og vaskekaret med understell. Slik helliget han det.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

[12] Noe av salvingsoljen helte han over Arons hode og salvet og helliget ham.

[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

[13]Moses førte Arons sønner fram, kledde dem i kjortler, spente beltet om dem og bandt turbanene på dem, slikHerren hadde pålagt ham.

[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[14]Så førte han fram syndofferoksen, og Aron og sønnene hans la hendene på hodet til oksen.

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

[15] Den ble slaktet, og Moses tok blodet og strøk det på alterhornene med fingeren og renset alteret for synd. Resten av blodet helte han ut ved foten av alteret. Slik gjorde han soning for alteret og helliget det.

[16] Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

[16]Så tok han alt fettet på innvollene og leverlappen og begge nyrene med fettet som var på dem. Moses lot det gå opp i røyk på alteret.

[17] Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[17]Men oksen med skinn, kjøtt og mageinnhold brente han i ilden utenfor leiren, slik Herren hadde pålagt ham.

[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[18]Så førte han fram brennofferværen, og Aron og sønnene hans la hendene på hodet til væren.

[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

[19]Den ble slaktet, og Moses stenket blodet rundt om på alteret.

[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

[20]Væren ble delt opp, og Moses lot både hodet og stykkene og fettet gå opp i røyk.

[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]Innvollene og beina ble vasket med vann. Så lot Moses hele væren gå opp i røyk på alteret. Det var et brennoffer til en duft som er behagelig for Herren, et gaveoffer forHerren slik han hadde pålagt Moses.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[22] Så førte han fram den andre væren, vigslingsværen, og Aron og sønnene hans la hendene på hodet til væren.

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[23]Den ble slaktet, og Moses tok noe av blodet og strøk på Arons høyre øreflipp, på høyre tommelfinger og høyre stortå.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[24]Så ble Arons sønner ført fram, og Moses strøk noe av blodet på deres høyre øreflipp, høyre tommelfinger og høyre stortå. Resten av blodet stenket han rundt om på alteret.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[25]Han tok fettet, både fetthalen, alt fettet på innvollene, leverlappen, begge nyrene med fettet som var på dem, og dessuten det høyre låret.

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma

[26]Fra kurven med usyret brød som sto for Herrens ansikt, tok han en rund, usyret

obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

[27] E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

[28] Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[29] Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

[30] Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

[31] Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

[32] Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

[33] Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

kake, en oljekake og et flatt brød og la det på fettstykkene og det høyre låret.

[27]Alt dette la han i hendene på Aron og sønnene hans og lot dem svinge det som et svingeoffer for Herrens ansikt.

[28]Moses tok det av hendene deres og lot det gå opp i røyk på alteret sammen med brennofferet. Det var et innvielsesoffer til en duft som er behagelig for Herren. Et gaveoffer for Herren var det.

[29]Så tok Moses byststykket og svingte det som et svingeoffer for Herrens ansikt. Det var den delen Moses fikk av vigslingsværen, slik Herren hadde pålagt ham.

[30]Så tok Moses noe av salvingsoljen og av blodet som sto på alteret, og skvettet det på Aron og klærne hans og på sønnene hans og klærne deres. Slik helliget han Aron og klærne hans og sønnene og klærne deres.

[31] Og Moses sa til Aron og sønnene hans: «Dere skal koke kjøttet ved inngangen til telthelligdommen og spise det der sammen med brødet i vigslingskurven, slik jeg har gitt påbud om: Aron og sønnene hans skal spise det.

[32]Men det som blir igjen av kjøttet og brødet, skal dere brenne opp.

[33] Og i sju dager skal dere ikke forlate inngangen til telthelligdommen, helt til den dagen innvielsestiden er til ende. I sju dager skal innvielsen vare.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[34]Som dere har gjort det i dag, slik harHerren påbudt at det skal gjøres siden, til soning for dere.

[35]Dere skal holde dere ved inngangen til telthelligdommen i sju dager, både dag og natt, og akte på det som Herren har bestemt, så dere ikke skal miste livet. For det har jeg fått påbud om.»

[36]Og Aron og sønnene hans gjorde alt det som Herren hadde pålagt dem gjennom Moses.

3. Mosebok 9

Arons første offerhandling

[1]På den åttende dagen kalte Moses til seg Aron og sønnene hans og de eldste i Israel.

[2]Han sa til Aron: «Ta en oksekalv til syndoffer og en vær til brennoffer, begge uten feil. Før dem fram for Herrens ansikt.

[3]Si så til israelittene: Ta en geitebukk til syndoffer, en kalv og et lam til brennoffer, årsgamle og uten feil,

[4]en okse og en vær til fredsoffer som skal ofres for Herrens ansikt, og så et grødeoffer med olje i. For i dag vilHerren vise seg for dere.»

[5]De tok med seg det som Moses hadde gitt påbud om, fram til telthelligdommen. Så trådte hele menigheten fram og sto for Herrensansikt.

[6]Da sa Moses: «Dette er det Herren har påbudt dere å gjøre, slik at Herrens herlighet skal vise seg for dere.»

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

[13] Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

[14] E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

[15] Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

[16] Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

[7] Og Moses sa til Aron: «Du skal gå fram til alteret og ofre syndofferet og brennofferet ditt og gjøre soning for deg selv og for folket! Bær så fram folkets offer og gjør soning for dem, slik som Herren har gitt påbud om!»

[8]Så gikk Aron fram til alteret og slaktet kalven som var syndoffer for ham selv.

[9]Arons sønner bar fram blodet til ham, og han dyppet fingeren i blodet og strøk det på alterhornene. Resten av blodet helte han ut ved foten av alteret.

[10]Fettet, nyrene og leverlappen av syndofferdyret lot han gå opp i røyk på alteret, slik som Herren hadde pålagt Moses.

[11]Men kjøttet og skinnet brente han opp utenfor leiren.

[12]Så slaktet han brennofferet. Arons sønner rakte ham blodet, og han stenket det rundt om på alteret.

[13]De rakte ham selve brennofferet, stykke for stykke og med hodet, og han lot det gå opp i røyk på alteret.

[14]Innvollene og beina vasket han og brente dem på alteret sammen med brennofferet.

[15]Så bar han fram folkets offer. Han tok bukken som var syndoffer for folket, slaktet den og ofret den som syndoffer på samme måte som den første.

[16]Han bar fram brennofferet og gjorde slik det var bestemt.

[17] Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.
[18] Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,
[19] como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.
[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.
[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram

[17] Grødeofferet bar han også fram. Han tok en håndfull av det og lot det gå opp i røyk på alteret, i tillegg til morgenbrennofferet.
[18]Han slaktet oksen og væren som var folkets fredsoffer. Sønnene hans rakte ham blodet, og han stenket det rundt om på alteret.
[19]Fettet på oksen og væren, både fetthalen, fettet som dekket innvollene, begge nyrene og leverlappen,
[20]alt dette la de på bryststykkene. Aron lot fettet gå opp i røyk på alteret.
[21]Men bryststykkene og det høyre låret svingte han som et svingeoffer for Herrens ansikt, slik som Moses hadde gitt påbud om.
[22] Aron løftet hendene over folket og velsignet dem. Så gikk han ned, etter at han hadde båret fram syndofferet, brennofferet og fredsofferet.
[23] Deretter gikk Moses og Aron inn i telthelligdommen. Da de kom ut igjen, velsignet de folket, og Herrens herlighet viste seg for hele folket.
[24] Det fór ut ild fra Herren og fortærte det som var på alteret, både brennofferet og fettet. Da folket så det, ropte de høyt av glede og kastet seg ned med ansiktet mot jorden.

3. Mosebok 10

Nadab og Abihu synder og dør

[1]Arons sønner Nadab og Abihu tok hver sin glopanne, tente ild i dem, la røkelse på ilden og bar uinnviet ild fram for Herrens ansikt. Det hadde han ikke befalt dem.

fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

[2] Da fór det ild ut fra Herren og fortærte dem, og de døde foran Herrens ansikt.

[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

[3]Og Moses sa til Aron: «Det var dette Herren talte om da han sa: På dem som er meg nær, viser jeg meg hellig; foran hele folket viser jeg min herlighet.» Da tidde Aron.

[4] Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

[4] Men Moses kalte på Misjael og Elsafan, sønner av Arons onkel Ussiel, og sa til dem: «Kom hit og bær brødrene deres bort fra helligdommen og utenfor leiren!»

[5] Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

[5]De kom og bar dem utenfor leiren med kjortlene på, som Moses hadde sagt.

[6] Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

[6] Da sa Moses til Aron og til Elasar og Itamar, sønnene hans: «Dere skal ikke la håret henge fritt eller flerre klærne, for da skal dere dø, og Herrens vrede vil ramme hele menigheten. Men brødrene deres, hele Israels hus, skal gråte over den ilden som Herren har tent.

[7] Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

[7]Gå ikke bort fra inngangen til telthelligdommen, for da kommer dere til å dø! For Herrens salvingsolje er på dere.» De gjorde som Moses sa.

Deveres e porções dos sacerdotes

[8] Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

[8]Herren sa til Aron:

[9] Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais;

[9] «Vin eller sterk drikk må du og sønnene dine ikke drikke når dere går inn i telthelligdommen, for da skal dere dø.

estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

[10] para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

[11] e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

[12] Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

[13] Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

[14] Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

Dette er en evig forskrift gjennom alle slekter

[10] så dere kan skille mellom hellig og ikke hellig, mellom urent og rent,

[11]og lære israelittene alle de forskriftene Herren har kunngjort for dem gjennom Moses.»

[12]Moses sa til Aron og til Elasar og Itamar, de sønnene som var igjen: «Ta det grødeofferet som er igjen av Herrens gaveoffer, og spis det usyret ved alteret! For høyhellig er det.

[13] Dere skal spise det på et hellig sted. For det er din og dine sønners rettmessige del av Herrensgaveoffer. Det har jeg fått påbud om.

[14] Brystet som svinges og låret som gis i offergave, skal dere spise på et rent sted, du og dine sønner og døtre med deg. For det er din og dine barns rettmessige del av israelittenes fredsoffer.

[15]Låret som gis i offergave, og brystet som svinges, skal de bære fram sammen med fettet av gaveofferet og svinge det som et svingeoffer for Herrens ansikt. Det skal være din og dine barns rettmessige del for alltid, slik Herren har befalt.»

[16] Men Moses spurte etter syndofferbukken, og se, den var oppbrent! Da ble han sint på Elasar og Itamar, de av Arons sønner som var igjen, og sa:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

[17] «Hvorfor har dere ikke spist syndofferet på det hellige stedet? Det er jo et høyhellig offer! Det har Herren gitt dere for å ta bort menighetens skyld og gjøre soning for dem for Herrens ansikt.

[18] Blodet ble ikke brakt til det indre av helligdommen. Dere skulle jo ha spist offerkjøttet i helligdommen, slik jeg har befalt!»

[19]Da sa Aron til Moses: «I dag har de båret fram syndofferet og brennofferet sitt foran Herrens ansikt, og se hva som har rammet meg! Om jeg hadde spist syndoffer i dag, ville det ha vært rett i Herrens øyne?»

[20]Moses hørte det, og det var rett i hans øyne.

3. Mosebok 11

Rene og urene dyr

[1]Herren sa til Moses og Aron:

[2] Si til israelittene: Dette er de dyrene dere kan spise av alle dyreslag på jorden:

[3]Alle som har klover, klover som er kløvd helt igjennom, og som tygger drøv, kan dere spise.

[4]Av drøvtyggere eller klovdyr er det bare disse dere ikke må spise: kamelen, for den tygger drøv, men har ikke klover, den er uren for dere;

[5]og fjellgrevlingen, for den tygger drøv, men har ikke klover, den er uren for dere;

[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.
[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;
[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.
[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.
[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.
[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.
[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.
[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;
[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,
[15] todo corvo, segundo a sua espécie,
[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,
[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,
[18] a gralha, o pelicano, o abutre,

[6] og haren, for den tygger drøv, men har ikke klover, den er uren for dere;
[7]og grisen, for den har klover, klover som er kløvd helt igjennom, men tygger ikke drøv, den er uren for dere.
[8]Kjøttet av disse dyrene må dere ikke spise, og de døde kroppene må dere ikke røre. De er urene for dere.
[9]Dette kan dere spise av alt det som lever i vannet: Alt som har finner og skjell, enten det lever i havet eller i elver, kan dere spise.
[10]Men alt som ikke har finner og skjell, enten det finnes i havet eller i elvene, alt som myldrer i vannet, alt som lever der, det skal være motbydelig for dere.
[11]De skal være motbydelige for dere. Kjøttet av dem skal dere ikke spise, og de døde kroppene skal være motbydelige for dere.
[12]Alt i vannet som ikke har finner og skjell, skal være motbydelig for dere.
[13]Disse fuglene skal være motbydelige for dere. De må ikke spises, for de er motbydelige: ørnen, lammegribben og svartgribben,
[14]glenten og alle slags falker,
[15]alle slags ravner,
[16]strutsen, uglen, måken og alle slags hauker,
[17]kattuglen, skarven og hubroen,
[18]sløruglen, pelikanen og åtselgribben,

[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

[19]storken og alle slags hegrer, hærfuglen og flaggermusen.

[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

[20]Alt kryp som har vinger og går på fire, skal være motbydelig for dere.

[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

[21]Men disse kan dere spise av alt kryp som har vinger og går på fire: det som ovenfor føttene har leggben til å hoppe på marken med.

[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

[22]Av dem kan dere spise disse: arbe-gresshopper, solam-gresshopper, hargol- og hagab-gresshopper av alle slag.

[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

[23]Men alt annet kryp som har vinger og fire bein, skal være motbydelig for dere.

[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

[24] Dette er de dyrene som dere blir urene av. Den som rører ved de døde kroppene deres, er uren helt til kvelden.

[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[25]Den som bærer en slik kropp, skal vaske klærne sine. Han er uren helt til kvelden:

[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[26]Hvert dyr som har hover og ikke klover, og som ikke tygger drøv, er urent for dere. Enhver som rører ved dem, blir uren.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[27]Og alle firbente dyr som går på poter, er urene for dere. Enhver som rører ved de døde kroppene, blir uren helt til kvelden.

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[28]Og den som bærer en slik kropp, skal vaske klærne sine, og han er uren helt til kvelden. De er urene for dere.

[29] Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a

[29]Blant smådyrene som myldrer på jorden, er disse urene for dere: moldvarpen, musen og alle slags firfisler,

doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

[30] o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

[30]anaka-firfislen, koah-firfislen og letaa-firfislen, salamanderen og kameleonen.

[31] estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

[31]Disse smådyrene er urene for dere. Enhver som rører ved dem når de er døde, er uren helt til kvelden.

[32] E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

[32]Alt det som et slikt dødt dyr faller på, blir urent, enten det er trekar eller klær, skinn eller sekker eller noen annen bruksgjenstand. Det skal legges i vann, og det er urent helt til kvelden. Da er det rent igjen.

[33] E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

[33]Faller et slikt dyr ned i et leirkar, blir alt det som er i karet, urent, og karet skal dere knuse.

[34] Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

[34]Kommer det vann derfra på noe som kan spises, blir det urent. Alt som kan drikkes, blir urent i slike kar.

[35] E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

[35]Alt det som et av disse døde dyrene faller på, blir urent. Enten det er en bakerovn eller en kokeovn, skal de slås i stykker. De er urene, og urene skal de være for dere.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[36]Bare kilder og brønner som det samler seg vann i, er fortsatt rene. Men den som rører ved det døde dyret, blir uren.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[37]Faller dyret ned i korn som skal sås, er kornet like rent.

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[38]Men har de slått vann på kornet, og det så faller et dødt dyr nedi, er kornet urent for dere.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

[39]Når et dyr som dere kan spise, dør, da er den som rører ved det døde dyret, uren helt til kvelden.

[40] Den som spiser av dyret, skal vaske klærne sine, og han er uren helt til kvelden. Og den som bærer et slikt dyr, skal også vaske klærne, og han er uren helt til kvelden.

[41]Alle smådyr som myldrer på jorden, er motbydelige. De må ikke spises.

[42]Enten de kryper på buken, eller de går på fire eller flere føtter, må dere ikke spise dem. De er motbydelige.

[43]Gjør ikke dere selv motbydelige ved smådyr av noe slag! Gjør dere ikke urene ved dem, så dere ikke selv blir urene.

[44] For jeg er Herren deres Gud. Dere skal hellige dere og være hellige. For jeg er hellig. Dere skal ikke gjøre dere selv urene ved smådyrene som det kryr av på jorden.

[45] For jeg erHerren som førte dere opp fra Egypt for å være deres Gud. Dere skal være hellige, for jeg er hellig.

[46]Dette er loven om dyrene og fuglene, om alle levende skapninger som det kryr av i vannet, og om alt levende som myldrer på jorden.

[47]Den skiller mellom urent og rent, mellom dyr som kan spises, og dyr som ikke kan spises.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

[3] E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

[4] Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

[5] Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

3. Mosebok 12

Renselse etter fødsel

[1]Herren sa til Moses:

[2] Si til israelittene: Når en kvinne er med barn og føder en gutt, er hun uren i sju dager. Hun er uren like lenge som menstruasjonsdagene sine.

[3] Den åttende dagen skal forhuden til gutten skjæres bort.

[4]Kvinnen skal vente i trettitre dager mens blodet hennes blir renset. Hun må ikke røre ved noe hellig og ikke komme til helligdommen før renselsesdagene er over.

[5]Hvis hun føder en jente, er hun uren i to uker, som ved menstruasjon. Og hun skal vente i sekstiseks dager mens blodet hennes blir renset.

[6]Når renselsesdagene for en sønn eller datter er over, skal hun komme til inngangen til telthelligdommen, til presten, med et årsgammelt lam som brennoffer og en dueunge eller en turteldue som syndoffer.

[7]Han skal ofre det for Herrens ansikt og gjøre soning for henne, så hun blir ren etter blødningen. Dette er loven for den som føder en gutt eller jente.

[8] Men hvis hun ikke har nok til et lam, kan hun ta to turtelduer eller to dueunger, én til brennoffer og én til syndoffer. Presten skal gjøre soning for henne så hun blir ren.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

[5] Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

[6] O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

[7] Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

3. Mosebok 13

Hudsykdom

[1]Herren sa til Moses og Aron:

[2] Når noen får en blemme, et utslett eller en lys flekk på huden, kan det være et angrep av hudsykdom. Da skal han føres til presten Aron eller til en av sønnene hans, prestene.

[3]Presten skal undersøke det området på huden som er angrepet. Hvis hårene der er blitt hvite og området ser ut til å ligge dypere enn huden, da er det et angrep av hudsykdom. Når han ser det, skal presten erklære ham for uren.

[4]Men hvis flekken er hvit og den ikke ser ut til å ligge dypere enn huden og hårene på den ikke er blitt hvite, da skal presten holde den som er angrepet, innestengt i sju dager.

[5]Den sjuende dagen skal presten undersøke ham igjen. Hvis området som er angrepet, er uforandret og ikke har bredt seg på huden, skal presten holde ham innestengt i sju dager til.

[6]Den sjuende dagen skal presten undersøke ham enda en gang. Har området bleknet og ikke bredt seg på huden, skal presten erklære ham for ren. Det er bare et utslett. Han skal vaske klærne sine, og så er han ren.

[7]Men hvis utslettet likevel brer seg etter at han har vist seg for presten for å bli erklært for ren, skal han vise seg for presten enda en gang.

[8] Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

[9] Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

[10] E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

[11] é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

[12] Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

[13] então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa,

[8]Presten skal undersøke ham. Har utslettet bredt seg på huden, skal presten erklære ham for uren. Da er det hudsykdom.

[9]Når noen er angrepet av hudsykdom, skal han føres til presten.

[10]Presten skal undersøke ham. Hvis det er en hvit blemme på huden og hårene på den er blitt hvite og det gror villkjøtt i den,

[11]da er hudsykdommen varig, og presten skal erklære ham for uren. Han skal ikke stenge ham inne, for han er alt uren.

[12]Men hvis sykdommen bryter ut på huden og dekker den syke fra hode til fot, så vidt presten kan se,

[13]da skal presten undersøke ham. Dekker sykdommen hele kroppen, skal presten erklære den syke for ren. Når han er blitt hvit over det hele, er han ren.

[14]Men så snart det viser seg villkjøtt på ham, er han uren.

[15]Når presten ser villkjøttet, skal han erklære ham for uren. For villkjøttet er urent. Da er det hudsykdom.

[16]Men hvis villkjøttet forsvinner og huden blir hvit, skal han gå til presten.

[17]Presten skal undersøke ham. Hvis området som er angrepet, er blitt hvitt, skal presten erklære den syke for ren. Da er han ren.

[18]Får noen en byll på huden og den blir helbredet,

[19]men det så kommer en hvit blemme eller en lyserød flekk der byllen var, da skal han vise seg for presten.

branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

[25] o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

[26] Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

[27] Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na

[20]Presten skal undersøke ham. Hvis flekken ligger dypere enn huden og hårene på den er blitt hvite, skal presten erklære ham for uren. Det er et angrep av hudsykdom, den har brutt ut i byllen.

[21]Men hvis presten undersøker flekken og det ikke er hvite hår der og den ikke ligger dypere enn huden og den er blek, da skal presten holde ham innestengt i sju dager.

[22]Hvis den da brer seg på huden, skal presten erklære ham for uren. Da er det hudsykdom.

[23]Men hvis den lyse flekken holder seg på samme sted uten å bre seg, da er det bare arr etter byllen, og presten skal erklære ham for ren.

[24]Har noen fått et brannsår på huden, og kjøttet som gror i såret, viser seg som en lyserød eller hvit flekk,

[25]skal presten undersøke den. Hvis hårene på flekken er blitt hvite og den ligger dypere enn huden, da er det hudsykdom som har brutt ut i brannsåret, og presten skal erklære ham for uren. Det er et angrep av hudsykdom.

[26]Men hvis presten undersøker den lyse flekken og det ikke er hvite hår på den og den ikke ligger dypere enn huden og den er blek, da skal han holde mannen innestengt i sju dager.

[27]Den sjuende dagen skal presten undersøke ham. Hvis flekken da har bredt

pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

[28] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

[29] Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

[30] o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

[31] Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

[32] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

[33] então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

[34] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

seg på huden, skal presten erklære ham for uren. Det er et angrep av hudsykdom.

[28]Men hvis flekken er blek og har holdt seg på samme sted uten å bre seg, da er det en blemme etter brannsåret, og presten skal erklære ham for ren. For dette er bare arr etter brannsåret.

[29]Når en mann eller kvinne blir angrepet av sykdom på hodet eller i skjegget,

[30]skal presten undersøke området som er angrepet. Hvis det ser ut til å ligge dypere enn huden og det er gule, tynne hår på det, skal presten erklære den syke for uren. Det er skurv, hudsykdom på hodet eller i skjegget.

[31]Når presten undersøker området som er angrepet av skurv, og det ser ut til at det ikke ligger dypere enn huden, og at det ikke er svarte hår på det, da skal han holde den som er angrepet, innestengt i sju dager.

[32]Den sjuende dagen skal presten undersøke det. Hvis skurven ikke har bredt seg, hvis det ikke er gule hår på den, og hvis den ikke ser ut til å ligge dypere enn huden ellers,

[33]da skal den som har skurv, barbere seg, men ikke selve skurven, og presten skal holde ham innestengt i sju dager til.

[34]Den sjuende dagen skal presten undersøke skurven. Hvis skurven ikke har bredt seg på huden og ikke ser ut til å ligge dypere enn huden ellers, skal presten erklære den syke for ren. Han skal vaske klærne sine, og så er han ren.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[35]Hvis skurven likevel brer seg på huden etter at han er erklært for ren,

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[36]skal presten undersøke ham. Har skurven bredt seg på huden, skal presten ikke lete etter gule hår. Da er han uren.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

[37]Men hvis skurven holder seg på samme sted, så vidt presten kan se, og det har vokst svarte hår på den, da er skurven helbredet. Da er han ren, og presten skal erklære ham for ren.

[38] E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

[38]Når en mann eller kvinne får lyse flekker på kroppen, hvite flekker,

[39] então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

[39]da skal presten undersøke dem. Er det bleke, hvite flekker på huden, er det bare et ufarlig utslett som har brutt ut. Da er han ren.

[40] Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

[40]Når en mann mister håret på hodet, blir han flintskallet, men han er ren.

[41] Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

[41]Hvis han mister håret i pannen, blir han skallet, men han er ren.

[42] Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

[42]Men er det en lyserød flekk der han er skallet, enten det er i bakhodet eller i pannen, da er det hudsykdom som bryter ut.

[43] Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

[43]Presten skal undersøke ham. Hvis det er en lyserød blemme i bakhodet eller pannen og det ser ut til å være hudsykdom,

[44] é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

[44]da har han fått denne sykdommen. Da er han uren. Presten skal erklære ham for uren. Han har hudsykdom i hodet.

[45] As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos

[45] Den som er angrepet av en slik sykdom, skal flerre klærne sine og la håret henge

serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

46 Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

47 Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,

48 seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

49 se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

50 O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

51 Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

52 Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

53 Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

fritt. Han skal skjule skjegget og rope: «Uren, uren!”

46 Så lenge han er angrepet, er han uren. Han skal bo for seg selv. Utenfor leiren skal han holde til.

Sykdom på klær

47 Det kan hende at det kommer et angrep av muggsykdom på et klesplagg av ull eller lin

48eller på noe som er vevd eller knyttet av lin eller ull, eller på skinn eller noe som er laget av skinn.

49Det er grønnlige eller rødlige områder på klesplagget eller skinnet eller det som er vevd eller knyttet eller laget av skinn. Da er det et angrep av muggsykdom. Det skal vises fram for presten.

50Presten skal undersøke plagget som er angrepet, og holde det innelåst i sju dager.

51Den sjuende dagen skal han undersøke det igjen. Har angrepet da bredt seg på klesplagget eller på det som er vevd eller knyttet, eller på skinnet eller på det som er laget av skinn, da er det tærende sykdom. Da er det urent.

52Han skal brenne opp det som er angrepet, enten det er et klesplagg eller noe som er vevd eller knyttet av ull eller lin, eller noe som er laget av skinn. For det er tærende sykdom. Det skal brennes opp.

53Men hvis presten undersøker det, og angrepet ikke har bredt seg på klesplagget eller på det som er vevd eller knyttet eller laget av skinn,

[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;
[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

[56] Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

[57] Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.
[58] Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.
[59] Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles, para se poder declará-las limpas ou imundas.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

[54]da skal han sette noen til å vaske det som er angrepet, og holde det innelåst i sju dager til.
[55]Så skal presten undersøke det etter at det er vasket. Hvis plagget som er angrepet, ikke ser annerledes ut enn før, da er det urent, selv om angrepet ikke har bredt seg. Du skal brenne det opp. Det er slikt som eter seg inn, på retten eller vrangen.
[56]Men hvis presten undersøker det og området som er angrepet, er blitt blekt etter vasken, da skal han rive det av klesplagget eller skinnet eller av det som er vevd eller knyttet.
[57]Viser sykdommen seg igjen på klesplagget eller på det som er vevd eller knyttet eller laget av skinn, da bryter den ut. Du skal brenne opp det som er angrepet.
[58]Men går det av i vask på klesplagget eller det som er vevd eller knyttet eller laget av skinn, da skal det vaskes en gang til. Da er det rent.
[59]Dette er loven om angrep av muggsykdom på klær av ull eller lin og på det som er vevd eller knyttet, og på alle slags ting av skinn. Etter den skal de erklæres for rene eller urene.

3. Mosebok 14

Renselse for hudsykdom

[1]Herren sa til Moses:
[2] Dette er loven om renselsesdagen for den som er angrepet av hudsykdom: Han skal føres til presten,

[3] este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

[3]og presten skal gå utenfor leiren og undersøke ham. Hvis den som er angrepet av sykdommen, er blitt frisk av den,

[4] então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

[4]skal presten få noen til å hente to levende, rene fugler, litt sedertre, karmosinrød ull og isop til renselsen av ham.

[5] Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

[5]Presten skal la den ene fuglen slakte over et leirkar som er fylt med friskt vann.

[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

[6]Så skal han ta den levende fuglen, sedertreet, den karmosinrøde ullen og isopen og dyppe alt sammen, også den levende fuglen, i blodet av den fuglen som er slaktet over det friske vannet,

[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

[7]og skvette det sju ganger på den som skal renses for hudsykdom. Slik skal han rense ham. Så skal han slippe den levende fuglen fri på åpen mark.

[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

[8]Den som skal renses, skal vaske klærne sine, barbere av seg alt håret og bade. Da er han ren. Siden kan han få komme inn i leiren. Men han skal holde seg utenfor teltet sitt i sju dager.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[9]På den sjuende dagen skal han barbere alt håret sitt, hodet, skjegget og øyenbrynene, alt håret skal han barbere av seg. Og han skal vaske klærne sine og seg selv i vann. Da er han ren.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[10] Den åttende dagen skal han ta to feilfrie værlam og et årsgammelt, feilfritt hunnlam og til grødeoffer tre tiendedels mål fint mel blandet med olje, og så en log olje.

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele

[11]Presten som foretar renselsen, skal føre den som skal renses og offergavene hans fram forHerrens ansikt, foran inngangen til telthelligdommen.

[12] Så skal presten ta det ene værlammet og bære det fram som skyldoffer sammen med den log olje som hører til, og han skal svinge det for Herrensansikt.

[13] Han skal slakte lammet på det stedet hvor man slakter syndofferet og brennofferet, på det hellige stedet. For det er med skyldofferet som med syndofferet: Det hører presten til. Det er høyhellig.

[14] Presten skal ta noe av blodet fra skyldofferet og stryke på den som skal renses, på høyre øreflipp, høyre tommelfinger og høyre stortå.

[15]Presten skal ta noe av den oljen som hører til, og helle i sin venstre hånd,

[16]dyppe høyre pekefinger i oljen som han har i venstre hånd, og skvette litt av oljen med fingeren sju ganger for Herrensansikt.

[17]Noe av den oljen som er igjen i hånden, skal han stryke på den som skal renses, på høyre øreflipp, høyre tommelfinger og høyre stortå, over blodet av skyldofferet.

[18]Resten av oljen som presten har i hånden, skal han smøre på hodet til den

que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

som skal renses. Slik skal presten gjøre soning for ham for Herrens ansikt.

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[19]Så skal presten bære fram syndofferet og gjøre soning for den som skal renses for sin urenhet. Siden skal han slakte brennofferet.

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[20]Og presten skal bære fram brennofferet og grødeofferet på alteret og gjøre soning for ham. Da er han ren.

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

[21]Men er det en fattig mann som ikke har råd til så mye, skal han ta et værlam til skyldoffer. Det skal svinges til soning for ham. Sammen med det skal han ta en tiendedels mål fint mel blandet med olje til grødeoffer, og en log olje,

[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[22] dessuten to turtelduer eller to dueunger, så mye han har råd til. Den ene skal være til syndoffer og den andre til brennoffer.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[23]Den åttende dagen etter at han er blitt ren, skal han komme med disse offergavene til presten, til inngangen til telthelligdommen, for Herrens ansikt.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[24]Presten skal ta skyldofferlammet og den oljen som hører til, og presten skal svinge det som et svingeoffer for Herrens ansikt.

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[25]Når skyldofferlammet er slaktet, skal presten ta noe av blodet fra skyldofferet og stryke på den som skal renses, på høyre øreflipp, høyre tommelfinger og høyre stortå.

[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

[26]Presten skal helle noe av oljen i sin venstre hånd,

27 e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

27og med høyre pekefinger skal presten skvette litt av oljen som han har i venstre hånd, sju ganger for Herrens ansikt.

28 porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

28Noe av den oljen som presten har i hånden, skal han stryke på den som skal renses, på høyre øreflipp, høyre tommelfinger og høyre stortå, på de stedene hvor blodet av skyldofferet er.

29 o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

29Resten av oljen som presten har i hånden, skal han smøre på hodet til den som skal renses. Slik skal han gjøre soning for ham for Herrens ansikt.

30 Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

30Så skal han gjøre i stand den ene av turtelduene eller dueungene, etter som han har råd til,

31 será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

31den ene som syndoffer og den andre som brennoffer, etter som han har råd til, og sammen med dem grødeofferet. Slik skal presten gjøre soning for den som skal renses, for Herrens ansikt.

32 Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

32Dette er den loven dere skal følge når en som har dårlig råd, er angrepet av hudsykdom og skal renses.

A lei acerca da lepra numa casa

Sykdom på hus

33 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

33Herren sa til Moses og Aron:

34 Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

34 Når dere kommer inn i Kanaans land, som jeg gir dere til eiendom, og jeg lar det komme et angrep av soppsykdom på et hus i deres eiendomsland,

35 o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

35da skal husets eier gå og melde fra til presten og si: «Det ser ut til å være soppangrep på huset.”

36 O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado

36Da skal presten la huset rydde før han selv kommer for å undersøke soppangrepet, så ikke alt det som er i

tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

huset, blir urent. Etterpå kan presten komme og undersøke huset.

37 e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

37Han skal undersøke angrepet. Hvis husveggene som er angrepet, har grønnlige eller rødlige fordypninger og overflaten på dem ligger dypere enn veggen,

38 então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

38da skal presten gå ut av huset, til inngangen til huset, og stenge huset for sju dager.

39 Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

39Den sjuende dagen skal presten komme tilbake og undersøke det. Har soppangrepet da bredt seg på husveggene,

40 ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

40skal presten sette folk til å bryte ut de steinene som er angrepet, og kaste dem utenfor byen, på et urent sted.

41 e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

41De skal skrape huset ned innvendig, helt rundt, og murpussen som er skrapt av, skal kastes utenfor byen, på et urent sted.

42 Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

42Så skal en ta andre steiner og sette inn i stedet for de gamle og ta ny mørtel og pusse huset med.

43 Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

43Blir huset på nytt angrepet etter at steinene er tatt ut og huset er skrapt og pusset,

44 então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

44skal presten komme og undersøke det. Har angrepet da bredt seg på huset, er det tærende sykdom på det. Da er det urent.

45 Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

45Huset skal rives ned, både steinene, treverket og all murpussen, og føres utenfor byen til et urent sted.

46 Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

46Den som går inn i huset så lenge det holdes stengt, blir uren helt til kvelden.

[47] Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.

[48] Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.

[49] Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,

[50] imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

[51] tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

[52] Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

[53] Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,

[55] e da lepra das vestes, e das casas,

[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,

[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[47]Den som legger seg ned i huset, skal vaske klærne sine, og den som spiser i huset, skal vaske klærne sine.

[48]Men hvis presten kommer og undersøker huset og soppangrepet ikke har bredt seg i huset etter at det ble pusset, da skal presten erklære huset for rent. For soppangrepet er leget.

[49]For å rense huset skal han ta to fugler, sedertre, karmosinrød ull og isop.

[50]Den ene fuglen skal han slakte over et leirkar som er fylt med friskt vann.

[51]Så skal han ta sedertreet, isopen, den karmosinrøde ullen og den levende fuglen og dyppe det i blodet av den fuglen som er slaktet, og i det friske vannet og skvette på huset sju ganger.

[52]Når han på denne måten har renset huset for synd med fugleblodet, det friske vannet, den levende fuglen, sedertreet, isopen og den karmosinrøde ullen,

[53]skal han la den levende fuglen fly ut over marken utenfor byen. Slik skal han gjøre soning for huset. Da er det rent.

[54]Dette er loven om alle slags angrep av hudsykdom og om skurv,

[55]om sykdom på klær og på hus,

[56]om blemmer, utslett og lyse flekker,

[57]så dere kan avgjøre når noe er urent, og når det er rent. Dette er loven om hudsykdom.

3. Mosebok 15

Kjønnslig urenhet

1 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:
2 Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.
3 Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.
4 Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.
5 Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.
6 Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.
7 Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.
8 Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.
9 Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.
10 Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.
11 Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes,

1Herren sa til Moses og Aron:

2Tal til israelittene og si til dem: Når en mann har utflod fra kroppen, er utfloden uren.

3På grunn av hans utflod skal dette regnes som urenhet: Enten utfloden flyter fra hans kjønnslem eller lemmet er tilstoppet av utfloden, så er dette urenhet.

4Alt han ligger på og alt han sitter på, blir urent.

5Den som rører ved sengen hans, skal vaske klærne sine og bade; han er uren helt til kvelden.

6Og den som setter seg på noe han har sittet på, skal vaske klærne sine og bade; han er uren helt til kvelden.

7Den som rører ved kroppen til den som har utflod, skal vaske klærne sine og bade; han er uren helt til kvelden.

8Hvis den som har utflod, spytter på en som er ren, skal den han spyttet på, vaske klærne sine og bade; han er uren helt til kvelden.

9Hver ridesal som den som har utflod, sitter på, blir uren.

10Den som rører ved noe av det han har under seg, er uren helt til kvelden. Og den som bærer det bort, skal vaske klærne sine og bade; han er uren helt til kvelden.

11Rører den som har utflod, ved noen uten at han først har skylt hendene i vann, skal

banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

den han har tatt på, vaske klærne sine og bade; han er uren helt til kvelden.

[12]Rører den som har utflod, ved et leirkar, skal det knuses. Er det et trekar, skal det skylles i vann.

[13]Når den som har utflod, er blitt ren etter utfloden, skal han telle sju dager fram fra den tid han ble ren. Da skal han vaske klærne sine og kroppen i friskt vann. Så er han ren.

[14] Den åttende dagen skal han ta to turtelduer eller to dueunger og gå fram for Herrens ansikt, foran inngangen til telthelligdommen, og gi dem til presten.

[15]Og presten skal ofre dem, den ene som syndoffer og den andre som brennoffer. Slik skal presten gjøre soning for ham for Herrens ansikt etter utfloden.

[16]Når en mann får sædavgang, skal han vaske hele kroppen i vann; han er uren helt til kvelden.

[17]Hvert klesplagg eller skinnplagg som det kommer sæd på, skal vaskes, det er urent til kvelden.

[18]Og når en mann ligger med en kvinne og det går sæd fra ham, skal begge vaske seg i vann; de er urene til kvelden.

[19]Når en kvinne har utflod og utfloden er blod fra kroppen hennes, er hun uren i sju dager. Den som rører ved henne, er uren helt til kvelden.

[20]Alt det hun ligger på mens hun har menstruasjon, blir urent, og alt det hun sitter på, blir urent.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[21]Den som rører ved sengen hennes, skal vaske klærne sine og bade; han er uren helt til kvelden.

[22]Og den som rører ved noe hun har sittet på, skal vaske klærne og bade; han er uren helt til kvelden.

[23]Ligger det et eller annet der hun har ligget eller sittet, og noen rører ved det, er han uren helt til kvelden.

[24]Dersom en mann ligger med henne, blir han uren av menstruasjonen hennes i sju dager. Alt han ligger på, blir urent.

[25]Når en kvinne har utflod slik at hun blør i mange dager uten at det er tiden for menstruasjonen hennes, eller menstruasjonen varer i lengre tid enn normalt, da er hun uren så lenge hun har utflod. Hun skal være uren som ved menstruasjon.

[26]Alt hun ligger på mens utfloden varer, blir som det hun ligger på under menstruasjonen. Og alt hun sitter på, blir urent, som urenheten ved menstruasjon.

[27]Den som rører ved det, blir uren. Han skal vaske klærne sine og bade; han er uren helt til kvelden.

[28]Når hun blir ren etter utfloden, skal hun telle sju dager fram. Da er hun ren.

[29] Den åttende dagen skal hun ta to turtelduer eller to dueunger og bringe dem til presten, foran inngangen til telthelligdommen.

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

[31] Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

[32] Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

[33] e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

[30]Og presten skal ofre dem, den ene som syndoffer og den andre som brennoffer. Slik skal presten gjøre soning for henne for Herrens ansikt etter den urene utfloden.

[31]Dere skal befri israelittene for urenheten deres, så de ikke skal gjøre min bolig uren, den som står midt iblant dem, og dø i sin urenhet.

[32]Dette er loven om menn som har utflod og om dem som har sædavgang så de blir urene,

[33]om kvinner som har menstruasjon, om den som har utflod, enten det er mann eller kvinne, og om menn som ligger med urene kvinner.

Levítico 16

O Dia da Expiação

[1] Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

[2] Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

[3] Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[4] Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes

3. Mosebok 16

Den store soningsdagen

[1] Herren talte til Moses etter at de to sønnene til Aron var døde, de som døde da de trådte fram for Herrens ansikt.

[2] Herren sa til Moses: Si til din bror Aron at han ikke til hvilken som helst tid skal gå innenfor forhenget i helligdommen, fram til soningsstedet som er lokket på paktkisten, for da må han dø. For jeg viser meg i skyen over soningsstedet.

[3] Dette skal Aron ha med seg når han går inn i helligdommen: en ung okse til syndoffer og en vær til brennoffer.

[4] Han skal kle seg i en hellig kjortel av lin, dekke kroppen med bukser av lin, spenne et linbelte om livet og ta på seg en turban av lin. Dette er de hellige klærne. Han skal

sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

[13] Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

vaske kroppen med vann før han tar dem på seg.

[5]Fra Israels menighet skal han ta to geitebukker til syndoffer og en vær til brennoffer.

[6] Aron skal føre fram den oksen som er syndoffer for ham selv, og gjøre soning for seg og sitt hus.

[7]Så skal han ta de to bukkene og stille dem fram for Herrens ansikt, i inngangen til telthelligdommen.

[8] Aron skal kaste lodd om bukkene, ett lodd forHerren og ett for Asasel.

[9]Den bukken som loddet for Herren faller på, skal Aron føre fram og lage til som syndoffer.

[10]Men den bukken som loddet for Asasel faller på, skal stilles levende fram for Herrens ansikt. Ved den skal det gjøres soning når den sendes ut i ørkenen til Asasel.

[11]Aron skal føre fram sin egen syndofferokse og gjøre soning for seg og sitt hus. Han skal slakte syndofferoksen sin.

[12] Så skal han fylle glopannen med glør fra alteret foran Herrens ansikt, og ta to fulle hender med finstøtt, velluktende røkelse og bære det innenfor forhenget.

[13] Han skal legge røkelsen på ilden for Herrens ansikt så skyen av røkelsen skjuler soningsstedet som er over vitnesbyrdet; ellers må han dø.

[14] Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

[14] Så skal han ta litt av okseblodet og skvette det med fingeren mot soningsstedet, på østsiden. Foran soningsstedet skal han sju ganger skvette litt blod med fingeren.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[15]Deretter skal han slakte den syndofferbukken som er for folket, og bære blodet innenfor forhenget. Han skal gjøre med blodet som han gjorde med blodet av oksen: skvette det på soningsstedet og foran soningsstedet.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[16]Han skal gjøre soning for helligdommen på grunn av israelittenes urenhet, lovbruddene og alle syndene deres. Slik skal han gjøre med telthelligdommen, som står hos dem midt i deres urenhet.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[17] Det må ikke være noe menneske i telthelligdommen fra Aron går inn for å gjøre soning i helligdommen, og til han kommer ut igjen. Han skal gjøre soning for seg selv og sitt hus og for hele Israels forsamling.

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[18] Så skal han gå ut til alteret som står for Herrens ansikt, og gjøre soning for det. Han skal ta litt av okseblodet og litt av bukkeblodet og stryke det rundt om på alterhornene.

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[19]Sju ganger skal han skvette noe av blodet på alteret med fingeren, rense det for israelittenes urenhet og gjøre det hellig.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da

[20]Når Aron har fullført soningen for det hellige stedet, telthelligdommen og

congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[27] Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

[28] Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

A Festa anual das Expiações

alteret, skal han føre fram den levende bukken,

[21]legge begge hendene på hodet til bukken og bekjenne over den hele israelittenes skyld, alle lovbruddene og syndene deres. Han skal legge dem på hodet til bukken. Så skal han la en mann som står ferdig, sende den ut i ørkenen.

[22]Bukken skal bære alle deres synder ut i villmarken. Bukken skal sendes ut i ørkenen.

[23]Deretter skal Aron gå inn i telthelligdommen og ta av seg linklærne som han hadde på da han gikk inn i helligdommen, og han skal legge dem der.

[24]Han skal vaske kroppen med vann på et hellig sted, ta på seg sine egne klær og så gå ut og lage i stand sitt eget brennoffer og brennofferet for folket. Han skal gjøre soning for seg og for folket.

[25]Han skal la fettet av syndofferet gå opp i røyk på alteret.

[26]Den mannen som sendte bukken ut til Asasel, skal vaske klærne sine og kroppen med vann. Så kan han få komme inn i leiren.

[27] Når blodet er båret inn i helligdommen til soning, skal syndofferoksen og syndofferbukken føres utenfor leiren, og skinnet og kjøttet og mageinnholdet skal brennes opp.

[28]Den som brenner det, skal vaske klærne sine og kroppen med vann. Så kan han få komme inn i leiren.

[29] Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

[30] Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

[31] É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

[32] Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

[33] fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

[34] Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

[29] Dette skal være en evig forskrift for dere: I den sjuende måneden, på den tiende dagen, skal dere ydmyke dere. Dere skal ikke gjøre noe slags arbeid, verken den som er født i landet, eller innflytteren som bor hos dere.

[30]For den dagen skal det gjøres soning for dere så dere blir rene. Dere skal renses fra alle syndene deres forHerrens ansikt.

[31]En sabbat, en hviledag skal den være for dere, og dere skal ydmyke dere. Det er en evig forskrift.

[32]Den presten som blir salvet og innsatt til å gjøre prestetjeneste etter sin far, skal utføre soningen. Han skal ta på seg linklærne, de hellige klærne,

[33]og gjøre soning for Det aller helligste. Han skal gjøre soning for telthelligdommen og alteret, for prestene og for hele folket som er samlet.

[34]Dette skal være en evig forskrift for dere: Én gang om året skal det gjøres soning for israelittenes synder. Det som Herren hadde befalt Moses, ble utført.

3. Mosebok 17

Hellighetsloven

(Kap. 17–26)

Det rette offerstedet

[1]Herren sa til Moses:

[2]Tal til Aron og sønnene hans og til alle israelittene og si til dem: Dette er det som Herren har befalt:

[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

[9] e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

A proibição de comer sangue

[10] Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

[3]Det kan hende at en eller annen fra Israels hus slakter en okse, en sau eller en geit, i leiren eller utenfor leiren,

[4]men ikke kommer til inngangen til telthelligdommen med dyret for å bære fram et offer til Herren foranHerrens bolig. Da skal det regnes som blodskyld for den mannen. Han har øst ut blod. Mannen skal støtes ut fra folket sitt.

[5]Derfor skal israelittene komme til Herren med de slaktofrene som de før har ofret ute på marken, ta dem med til inngangen til telthelligdommen, til presten, og ofre dem som fredsoffer til Herren.

[6]Presten skal stenke blodet på Herrens alter, det som står ved inngangen til telthelligdommen, og brenne fettet til en duft som er behagelig forHerren.

[7] De skal ikke lenger ofre slaktofrene sine til bukkene som de har drevet hor med. Dette skal være en evig forskrift for dem gjennom alle slekter.

[8]Og du skal si til dem: Det kan hende at en eller annen, fra Israels hus eller blant innflytterne som bor hos dem, ofrer et brennoffer eller slaktoffer,

[9] men ikke kommer med det til inngangen til telthelligdommen for å ofre det til Herren. Den mannen skal støtes ut fra folket sitt.

Forbud mot å spise blod

[10] Enhver fra Israels hus eller blant innflytterne som bor hos dem, som spiser blod, skal jeg vende meg mot og støte ut fra folket hans.

[11] Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

[11] For en skapnings liv er i blodet, og jeg har gitt dere blodet på alteret til soning for livet deres. Blodet soner fordi livet er i det.

[12] Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

[12]Derfor har jeg sagt til israelittene: Ingen av dere må spise blod; heller ikke innflytterne som bor hos dere, må spise blod.

[13] Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

[13]Enhver av israelittene eller blant innflytterne som bor hos dem, som fanger et vilt dyr eller en fugl som kan spises, han skal la blodet renne ut og dekke det med jord.

[14] Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

[14] For blodet er livet i hver skapning. Derfor sa jeg til israelittene: Dere må ikke spise blodet av noen skapning, for blodet er livet i hver skapning. Den som spiser det, skal støtes ut.

[15] Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

[15] Hver person, enten han er født i landet eller er innflytter, som har spist av et dyr som er selvdødt eller ihjelrevet, skal vaske klærne sine og bade. Han er uren helt til kvelden. Da er han ren igjen.

[16] Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

[16]Dersom han ikke vasker klærne og bader, fører han skyld over seg.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para

3. Mosebok 18

Lover om kjønnslig omgang

[1]Herren sa til Moses:

[2]Tal til israelittene og si til dem: Jeg er Herrenderes Gud.

[3]Dere skal ikke gjøre som de gjør i Egypt, det landet dere har bodd i, eller som de

a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

4 Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

5 Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

6 Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

7 Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

8 Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

9 A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

10 A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

11 Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

12 A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

13 A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

14 A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

15 A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

gjør i Kanaan, det landet jeg fører dere til. Dere skal ikke følge deres forskrifter.

4Mine lover skal dere holde, og mine forskrifter skal dere akte på, så dere følger dem. Jeg er Herren deres Gud.

5 Dere skal holde mine forskrifter og lover. Det mennesket som lever etter dem, skal ha liv ved dem. Jeg er Herren.

6 Ingen må komme nær noen av sitt eget kjøtt og blod for å kle dem nakne. Jeg er Herren.

7 Du skal ikke kle din far eller din mor naken. Hun er din mor; du skal ikke kle henne naken.

8 Du skal ikke kle din fars kone naken; hennes nakenhet tilhører din far.

9 Du skal ikke kle din søster naken, enten hun er datter av din far eller din mor, enten hun er født hjemme eller ute.

10Du skal ikke kle din sønnedatter eller datterdatter naken, for det ville føre skam over deg selv.

11Du skal ikke kle datteren til din fars kone naken, hun som også er din fars datter. Hun er din søster.

12Du skal ikke kle din fars søster naken. Hun er i nær slekt med ham.

13Du skal ikke kle din mors søster naken. Hun er i nær slekt med henne.

14 Du skal ikke kle din fars bror naken. Hans kone må du ikke komme nær, hun er din tante.

15Du skal ikke kle din svigerdatter naken. Hun er din sønns kone. Du skal ikke kle henne naken.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.
[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.
[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.
[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.
[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.
[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.
[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.
[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas

[16] Du skal ikke kle din brors kone naken; hennes nakenhet tilhører din bror.
[17] Du skal ikke kle både en kvinne og hennes datter nakne. Du skal ikke ta hennes sønnedatter eller datterdatter og kle dem nakne, de er av samme kjøtt og blod som henne. Det er skamløs gjerning.
[18]Du skal ikke ta en kvinne som medhustru for søsteren sin og kle henne naken, ikke så lenge den andre er i live.

[19] Når en kvinne er uren med menstruasjon, skal du ikke komme nær henne for å kle henne naken.
[20] Du skal ikke ha samleie med din landsmanns kone og gjøre deg uren ved henne.

[21] Du skal ikke overlate noen av barna dine til Molok; du skal ikke vanhellige din Guds navn. Jeg er Herren.

[22] Du skal ikke ligge med en mann slik som en ligger med en kvinne. Det er avskyelig.
[23] Du skal ikke ha samleie med et dyr av noe slag og gjøre deg uren ved det. Heller ikke skal en kvinne by seg fram til et dyr og pare seg med det. Det er motbydelig.

[24]Gjør dere ikke urene med noe slikt! For de folkeslagene som jeg vil drive ut for dere, har gjort seg urene med alt dette.
[25]Landet er blitt urent. Jeg straffet det for synden så landet spydde ut dem som bodde der.
[26]Men dere skal holde mine forskrifter og lover og ikke gjøre noen av disse

abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

avskyelige gjerninger, enten dere er født i landet eller er innflyttere der.

[27]For de som bodde i landet før dere, gjorde alle disse avskyelige gjerningene, og landet ble urent.

[28]Da må ikke landet spy dere ut fordi dere gjør det urent, slik det har spydd ut det folkeslaget som var der før dere.

[29]For alle som gjør noe av dette som er avskyelig, skal støtes ut fra folket sitt.

[30] Så hold dere da til det jeg har bestemt, og følg ikke noen av de avskyelige forskriftene som de har fulgt før dere! Gjør dere ikke urene ved dem! Jeg er Herren deres Gud.

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

3. Mosebok 19

Hellighetsregler for israelittene

[1]Herren sa til Moses:

[2] Tal til hele Israels menighet og si til dem: Dere skal være hellige, for jeg, Herren deres Gud, er hellig.

[3] Enhver skal ha ærefrykt for sin mor og sin far, og dere skal holde mine sabbater. Jeg er Herren deres Gud.

[4] Dere skal ikke vende dere til avgudene og ikke lage dere støpte gudebilder. Jeg erHerren deres Gud.

[5] Når dere vil ofre et fredsoffer for Herren, skal dere ofre slik at dere kan vinne velvilje.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo

[6]Kjøttet skal spises samme dagen som dere ofrer, eller dagen etter. Det som er igjen til tredje dagen, skal brennes opp.

[7]Det må ikke spises av offeret den tredje dagen. Da er det urent og kan ikke gi velvilje.

[8]Den som spiser det, fører skyld over seg, for han har vanhelliget det som var hellig for Herren. Han skal støtes ut fra folket sitt.

[9] Når dere høster inn korn i landet, skal du ikke skjære kornet helt ut til åkerkanten, og de aksene som ligger igjen når du har høstet, skal du ikke sanke sammen.

[10]På vinmarken skal du ikke sanke de druene som blir igjen, eller plukke dem som er falt ned. Du skal la dem være igjen til de fattige og innflytterne. Jeg er Herren deres Gud.

[11] Dere skal ikke stjele, og dere skal ikke lyve, og dere skal ikke fare med svik mot landsmenn.

[12] Dere skal ikke sverge falskt ved mitt navn; for da vanhelliger du din Guds navn. Jeg er Herren.

[13] Du skal ikke undertrykke din neste eller røve noe fra ham. Du skal ikke la lønnen til en dagarbeider ligge natten over hos deg.

[14] Du skal ikke forbanne en som er døv, og ikke legge en snublestein i veien for den som er blind. Du skal frykte din Gud. Jeg erHerren.

[15] Dere skal ikke gjøre urett når dere dømmer. Du skal ikke holde med den svake parten og ikke ta parti for den

ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

mektige. Du skal dømme landsmannen din rettferdig.

[16] Du skal ikke gå rundt og baktale ditt eget folk. Du skal ikke stå din neste etter livet. Jeg er Herren.

[17] Du skal ikke bære hat til din bror i hjertet, men du skal tale landsmannen din til rette, så du ikke fører synd over deg for hans skyld.

[18] Du skal ikke ta hevn og ikke bære nag til landsmennene dine, men du skal elske din neste som deg selv. Jeg er Herren.

[19] Dere skal holde mine forskrifter: Du skal ikke la to husdyr av ulike slag pare seg. Du skal ikke så to ulike slag i åkeren din. Klær som er vevd av to ulike slag tråd, skal du ikke ha på deg.

[20]Det kan hende at en mann har samleie med en kvinne. Hun er en slavekvinne som er lovet bort til en annen mann, men er ennå ikke frikjøpt eller frigitt. Da skal det straffes. De skal ikke dø, for hun er ikke fri,

[21]men han skal komme med et skyldoffer til Herren, en vær, til inngangen til telthelligdommen.

[22]Med skyldofferværen skal presten for Herrens ansikt gjøre soning for ham og for den synden han har gjort. Så får han tilgivelse for synden han har gjort.

[23]Når dere kommer inn i landet og planter alle slags trær til å spise av, skal dere holde den første frukten de bærer, for

uren. I tre år skal frukten være uren for dere og ikke spises.

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

[24]Det fjerde året skal all frukten helliges til Herren ved en gledeshøytid.

[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[25]Først i det femte året kan dere spise frukten. Slik får dere større avling. Jeg er Herren deres Gud.

[26] Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

[26] Dere skal ikke spise noe med blodet i. Dere skal ikke drive med spådomskunster og tegntyding.

[27] Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

[27] Dere skal ikke runde av håret på sidene og rake skjegget i kantene.

[28] Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

[28] Dere skal ikke rispe dere opp på kroppen i sorg over en som er død, og ikke brenne inn skrifttegn på dere. Jeg er Herren.

[29] Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

[29]Du skal ikke vanhellige din datter ved å la henne prostituere seg, slik at landet driver hor og blir fullt av skamløshet.

[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[30]Dere skal holde mine sabbater og ha ærefrykt for min helligdom. Jeg er Herren.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[31] Dere skal ikke vende dere til gjenferd og ikke søke til spådomsånder så dere blir urene ved dem. Jeg er Herren deres Gud.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[32] Du skal reise deg for de grå hår og vise de gamle ære. Du skal frykte din Gud. Jeg er Herren.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[33] Når en innflytter bor i landet hos dere, skal dere ikke gjøre urett mot ham.

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois

[34]Innflytteren som bor hos dere, skal være som en av deres egne landsmenn. Du skal elske ham som deg selv. For dere har selv

estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Pesos e medidas justos
Deuteronômio 25.13-16

35 Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

36 Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

37 Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

Levítico 20

As penas de diversos crimes

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

3 Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

4 Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

5 então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

6 Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se

vært innflyttere i Egypt. Jeg er Herren deres Gud.

35Dere skal ikke gjøre urett mot noen når dere dømmer, når dere bruker lengdemål, vekt eller hulmål.

36 Rett vekt og rette lodd, rett efa og rett hin skal dere bruke. Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av Egypt.

37 Dere skal holde alle mine forskrifter og lover og leve etter dem! Jeg er Herren.

3. Mosebok 20

Dere skal være hellige

1Herren sa til Moses:

2 Si til israelittene: Er det noen av israelittene eller av innflytterne i Israel som gir et av barna sine til Molok, skal han dø. Folket i landet skal steine ham.

3Jeg vil vende meg mot mannen og støte ham ut fra folket. For han har gitt barnet sitt til Molok. Slik har han gjort min helligdom uren og vanhelliget mitt hellige navn.

4Men hvis folket i landet skulle lukke øynene for at mannen gir barnet sitt til Molok, og de ikke dreper ham,

5da vil jeg vende meg mot ham og hans slekt. Jeg vil støte ham ut av folket, både ham og alle dem som på samme måte driver hor og løper etter Molok.

6 Den som vender seg til gjenferd og spådomsånder, driver hor og holder seg til

prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

[7] Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[8] Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

[9] Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

[10] Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

dem, vil jeg vende meg mot og støte ut av folket.

[7] Dere skal hellige dere og være hellige. For jeg er Herren deres Gud.

[8]Dere skal holde mine forskrifter og leve etter dem! Jeg erHerren, som helliger dere.

Synd og straff

[9] Når noen forbanner sin far eller sin mor, skal han dø. Han har forbannet sin far eller sin mor. Hans blod kommer over ham selv.

[10]En mann som bryter ekteskapet med en kvinne, en som bryter ekteskapet med sin nestes kone, skal dø. Det gjelder både mannen og kvinnen som har brutt ekteskapet.

[11]En som ligger med sin fars kone, avdekker sin fars nakenhet. De skal begge dø. Deres eget blod kommer over dem.

[12]Når en mann ligger med sin svigerdatter, skal begge dø. De har gjort en motbydelig gjerning. Deres eget blod kommer over dem.

[13]Når en mann ligger med en annen mann slik en ligger med en kvinne, har begge gjort noe avskyelig. De skal dø. Deres eget blod kommer over dem.

[14]En mann som tar en kvinne og hennes mor til kone, handler skamløst. Både han og de skal brennes. Slik skamløshet må ikke finnes blant dere.

[15]En mann som har samleie med et dyr, skal dø, og dyret skal dere drepe.

[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

[16]En kvinne som kommer nær et dyr og parer seg med det, skal du drepe, dyret også. De skal dø. Deres eget blod kommer over dem.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[17]Når en mann gifter seg med sin søster, sin fars eller mors datter, og de ser hverandre nakne, da er det en skam. De skal støtes ut for øynene på sine landsmenn. Han har kledd sin søster naken. Han har ført skyld over seg.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[18]Når en mann ligger hos en kvinne som har menstruasjon, kler han henne naken og blotter hennes kilde, og hun har selv blottet sin blodkilde. De skal begge støtes ut fra folket sitt.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[19]Du skal ikke kle din mors eller fars søster naken. For det er å blotte en nær slektning. De har ført skyld over seg.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[20]En mann som ligger med sin tante, avdekker sin onkels nakenhet. De må bære sin synd. De skal dø barnløse.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[21]Når en mann gifter seg med sin brors kone, er det urenhet. Han har avdekket sin brors nakenhet. De skal bli barnløse.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[22] Dere skal holde alle mine forskrifter og lover og leve etter dem! Da skal det ikke spy dere ut, det landet som jeg vil føre dere til og la dere bo i.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[23]Følg ikke forskriftene til de folkeslagene som jeg driver ut for dere! De gjør alt dette, og jeg avskyr dem.

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

[25] Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

[24] Men til dere har jeg sagt: Dere skal innta landet deres, og jeg vil gi det til dere for at dere skal ta det i eie, et land som flyter av melk og honning. Jeg erHerren deres Gud, som har skilt dere ut fra folkene.

[25] Dere skal skille mellom rene og urene dyr og mellom urene og rene fugler, og ikke gjøre dere selv motbydelige med å spise de dyrene og fuglene og krypdyrene som jeg har skilt ut som urene for dere.

[26] Dere skal være hellige for meg, for jeg, Herren, er hellig, og jeg har skilt dere ut fra folkene for at dere skal høre meg til.

[27] Når en mann eller kvinne har et gjenferd eller en spådomsånd i seg, skal de dø. De skal steines. Deres eget blod kommer over dem.

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

3. Mosebok 21

Prestene skal være hellige

[1] Herren sa til Moses: Tal til prestene, Arons sønner, og si til dem: En prest skal ikke gjøre seg uren blant sine landsmenn ved å røre ved et lik,

[2]hvis det da ikke gjelder en nær slektning: mor, far, sønn, datter eller bror.

[3]En søster som er jomfru og ikke har fått noen mann, kan han også gjøre seg uren ved når han er den nærmeste slektningen.

[4]En gift mann må ikke gjøre seg uren blant sine landsmenn så han vanhelliger seg selv.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

[11] Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

[12] Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

[13] Ele tomará por mulher uma virgem.

[14] Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

[5] Prestene skal ikke klippe seg snaue på hodet, de skal ikke rake skjegget i kantene og ikke rispe seg opp på kroppen.

[6]De skal være hellige for sin Gud og ikke vanhellige sin Guds navn, for de bærer framHerrens gaveoffer til mat for sin Gud. Derfor skal de være hellige.

[7] Ingen av dem må gifte seg med en kvinne som er prostituert eller vanæret, og heller ikke med en kvinne som er skilt fra mannen sin. For presten er hellig for sin Gud.

[8] Og du skal holde ham hellig; han bærer fram mat for din Gud. Han skal være hellig for deg; for jeg,Herren, som helliger dere, er hellig.

[9]Når en prestedatter vanhelliger seg ved prostitusjon, vanhelliger hun sin far. Hun skal brennes.

[10] Den som er øversteprest blant brødrene sine, han som har fått helt salvingsoljen over hodet, er innsatt i tjenesten og kledd i de hellige klærne, han skal ikke la håret henge fritt og ikke flerre klærne sine.

[11]Han må ikke gå inn til noen som er død; ikke engang for sin egen far eller mor skal han gjøre seg uren.

[12]Han må ikke gå ut av helligdommen og ikke vanhellige sin Guds helligdom. For han er innviet ved sin Guds salvingsolje. Jeg er Herren.

[13]Den kvinnen han gifter seg med, må være jomfru;

[14] han må ikke ta en kvinne som er enke, fraskilt, vanæret eller prostituert. Bare en jomfru av sitt eget folk skal han ta til kone,

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.
[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.
[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,
[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,
[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.
[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.
[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.
[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.
[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[15]så han ikke skal vanhellige sine etterkommere i folket. For jeg er Herren, som helliger ham.
[16]Herren sa til Moses:
[17] Tal til Aron og si: Gjennom alle slekter skal ingen av dine etterkommere som har en feil på kroppen, komme og bære fram mat for sin Gud.
[18]Ingen som har en feil, kan ofre: ingen som er blind eller halt, ingen med en kroppsdel som er for kort eller for lang,
[19]ingen som har en brukket fot eller hånd,
[20]ingen som er pukkelrygget eller dverg, ingen som har en hvit flekk på øyet eller skabb eller utslett, og ingen som er skadet i pungen.
[21]Ingen av presten Arons etterkommere som har en feil, skal komme og bære fram Herrensgaveoffer. Har han en feil, skal han ikke komme og ofre mat for sin Gud.
[22]Han kan få spise sin Guds mat, både av det høyhellige og av det hellige.
[23]Men han må ikke komme fram til forhenget og ikke tre fram for alteret, siden han har en feil; han må ikke vanhellige mine helligdommer. For jeg er Herren, som helliger dem.
[24]Dette sa Moses til Aron og sønnene hans og til alle israelittene.

3. Mosebok 22

Hellige gaver og offer

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o

[1]Herren sa til Moses:

[2]Si til Aron og sønnene hans at de skal være varsomme med de hellige gavene som israelittene vier til meg, så de ikke vanhelliger mitt hellige navn. Jeg er Herren.

[3]Du skal si til dem: Dersom noen av etterkommerne deres, i slekt etter slekt, kommer nær de hellige gavene som israelittene vier til Herren, mens han er uren, skal han støtes bort fra mitt ansikt. Jeg er Herren.

[4]Ingen av Arons etterkommere som har hudsykdom eller utflod, skal spise av de hellige gavene før han er blitt ren. Det skal heller ikke den som rører ved noen som er blitt uren ved lik, eller den det går sæd fra,

[5]eller den som rører ved noe krypdyr som en blir uren ved, eller ved et menneske som en på en eller annen måte blir uren ved.

[6]Den som rører ved noe slikt, er uren helt til kvelden, og han skal ikke spise av de hellige gavene før han har vasket hele kroppen i vann.

[7]Når solen går ned, er han ren. Deretter kan han spise av de hellige gavene, for det er maten hans.

[8]Dyr som er selvdøde eller ihjelrevet, skal han ikke spise, for da blir han uren. Jeg er Herren.

[9]De skal holde seg til det jeg har bestemt, så de ikke pådrar seg skyld og dør fordi de

profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

[10] Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

[11] Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

[12] Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

[16] pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como

vanhelliger det som er hellig. Jeg er Herren, som helliger dem.

[10]Ingen uinnviet skal spise det som er hellig. Den som har tilhold hos presten eller er leiekar hos ham, skal ikke spise det som er hellig.

[11]Men når en prest kjøper en slave som sin eiendom for penger, da kan slaven spise av det hellige; de som er født i hans hus, kan spise av maten hans.

[12]Når en prestedatter gifter seg med en uinnviet, må hun ikke spise av de hellige offergavene.

[13]Men blir hun enke eller fraskilt og ikke har barn, og hun så vender tilbake til sin fars hus, da kan hun spise av maten hans som da hun var ung. Men ingen uinnviet skal spise av den.

[14] Når en mann av vanvare spiser noe hellig, skal han betale presten for det hellige og legge til en femtedel.

[15]Prestene skal ikke vanhellige de hellige gavene som israelittene gir til Herren,

[16]og føre synd og skyld over folket ved å la dem spise de hellige gavene. For jeg er Herren, som helliger dem.

[17]Herren sa til Moses:

[18]Tal til Aron og sønnene hans og til alle israelittene og si: Når en israelitt eller en av innflytterne i Israel bærer fram et offer, enten det er et løfteoffer eller et frivillig offer de bærer fram for Herren som brennoffer,

ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[19]må det være slik at dere kan vinne velvilje: Det skal være et feilfritt hanndyr av storfeet, sauene eller geitene.

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[20] Noe som har en feil, må dere ikke ofre, for det vil ikke gi dere velvilje.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

[21]Når noen bærer fram for Herren et fredsoffer av storfeet eller småfeet, enten for å innfri et løfte eller for å bringe et frivillig offer, da må det være et feilfritt dyr hvis det skal vinne velvilje. Det må ikke finnes feil på dyret.

[22] O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

[22]Dere skal ikke bære fram for Herren et dyr som er blindt eller har brukket et bein eller har sår eller lider av byller, skabb eller annet utslett. Dere skal ikke legge gaveoffer av slike dyr på alteret for Herren.

[23] Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

[23]En okse eller sau som har for lange eller for korte lemmer, kan du ofre som frivillig offer, men som et løfteoffer blir det ikke tatt imot med velvilje.

[24] Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

[24]Dyr som har fått testiklene klemt eller knust, revet eller skåret, skal dere ikke ofre til Herren. Slikt må dere ikke gjøre i landet deres.

[25] Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

[25]Heller ikke skal dere kjøpe slike dyr av utlendinger og bære dem fram som mat for deres Gud. Dyrene er skadet, det er en feil på dem. Dere kan ikke vinne velvilje ved dem.

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26]Herren sa til Moses:

[27] Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

[28] Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

[29] Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

[30] No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

[31] Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[32] Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

[33] que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado

Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

[27] Når en kalv eller et lam eller et kje blir født, skal de følge moren i sju dager. Men fra den åttende dagen av blir de mottatt med velvilje som gaveoffer for Herren.

[28]Dere skal ikke slakte storfeet og småfeet på samme dag som avkommet.

[29]Når dere slakter et takkoffer til Herren, skal dere ofre slik at dere kan vinne velvilje.

[30] Dere skal spise det samme dagen og ikke la noe av det bli liggende til neste morgen. Jeg er Herren.

[31]Så hold da budene mine og lev etter dem. Jeg er Herren.

[32]Dere må ikke vanhellige mitt hellige navn, for jeg skal holdes hellig blant israelittene. Jeg er Herren, som helliger dere.

[33]Det var jeg som førte dere ut av Egypt for å være deres Gud. Jeg er Herren.

3. Mosebok 23

De store høytidene

[1]Herren sa til Moses:

[2]Tal til israelittene og si til dem: Dette erHerrens høytider, mine fastsatte tider da dere skal kalle inn til hellige samlinger.

[3] I seks dager kan det arbeides, men den sjuende dagen skal være sabbat, en hviledag med hellig samling. Da må dere ikke gjøre noe arbeid. Det skal være

sabbat for Herren alle steder hvor dere bor.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

[4] São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

[4]Dette er Herrens høytider, de fastsatte tidene da dere skal kalle inn til hellige samlinger.

[5] no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

[5] Den fjortende dagen i den første måneden, i skumringen, er det påske for Herren.

[6] E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

[6] Og den femtende dagen i samme måneden er det de usyrede brøds høytid for Herren. I sju dager skal dere spise usyret brød.

[7] No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[7]Den første dagen skal dere holde en hellig samling. Da må dere ikke gjøre noe arbeid.

[8] mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[8]Alle sju dagene skal dere bære fram gaveoffer for Herren. Den sjuende dagen skal dere også holde en hellig samling. Da må dere ikke gjøre noe arbeid.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9]Herren sa til Moses:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

[10] Tal til israelittene og si til dem: Når dere kommer inn i det landet jeg vil gi dere, og skjærer kornet der, da skal dere gå til presten med det første kornbåndet dere har skåret.

[11] este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

[11]Han skal svinge det for Herrens ansikt så dere kan vinne velvilje. Dagen etter sabbaten skal presten svinge kornbåndet.

[12] no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

[12]Den dagen dere svinger kornbåndet, skal dere bære fram et årsgammelt lam uten feil som brennoffer for Herren

[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[13] og grødeofferet som hører til. Det skal være to tiendedels mål fint mel blandet med olje. Det er et gaveoffer forHerren med en duft som er behagelig. Drikkofferet skal være en fjerdedels hin vin.

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[14]Dere skal ikke spise brød og ikke ristet eller friskt korn før den dagen dere bærer fram offergaven for deres Gud. Dette skal være en evig forskrift for dere gjennom alle slekter, hvor dere enn bor.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

[15] Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

[15] Fra dagen etter sabbaten, fra den dagen dere kommer med kornbåndet som skal svinges, skal dere telle sju fulle uker.

[16] Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

[16] Dere skal telle femti dager, til dagen etter den sjuende sabbaten. Da skal dere bære fram for Herren et grødeoffer av den nye grøden.

[17] Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

[17]Fra stedene der dere bor, skal dere ta med to brød som skal svinges. De skal være laget av to tiendedels mål fint mel og bakt med surdeig. Det er førstegrøden for Herren.

[18] Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18]Sammen med brødet skal dere bære fram sju årsgamle lam uten feil, en ung okse og to værer som skal være brennoffer for Herren, og grødeofferet og drikkofrene som hører til. Det er et gaveoffer med en duft som er behagelig for Herren.

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[19]Så skal dere ofre en geitebukk som syndoffer og to årsgamle lam som fredsoffer.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

[20]Presten skal svinge de to lammene for Herrens ansikt sammen med brødene av førstegrøden. Det er et svingeoffer for Herrens ansikt. Det skal være viet til Herren og tilhøre presten.

[21] No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

[21]Samme dag skal dere kalle inn til samling, en hellig samling skal det være for dere. Da må dere ikke gjøre noe arbeid. Dette skal være en evig forskrift for dere gjennom alle slekter, hvor dere enn bor.

[22] Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[22] Når dere høster inn kornet i landet, skal du ikke skjære kornet helt ut til åkerkanten, og de aksene som ligger igjen når du har høstet, skal du ikke sanke inn. Du skal la dem ligge til de fattige og innflytterne. Jeg er Herren deres Gud.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23]Herren sa til Moses:

[24] Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

[24] Tal til israelittene og si: Den første dagen i den sjuende måneden skal dere holde hviledag. Da skal dere blåse i horn for å minne om den hellige samlingen.

[25] Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

[25]Den dagen må dere ikke gjøre noe arbeid, og dere skal bære fram gaveoffer for Herren.

O Dia da Expiação

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26]Herren sa til Moses:

[27] Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

[27] Merk dere den tiende dagen i denne sjuende måneden, soningsdagen. Det skal være en hellig samling for dere, og dere skal ydmyke dere og bære fram gaveoffer for Herren.

[28] Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

[28]Den dagen må dere ikke gjøre noe arbeid, for det er soningsdag. Da skal det gjøres soning for dere for Herren deres Guds ansikt.

[29] Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

[30] Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

[29]Hver den som ikke ydmyker seg den dagen, skal støtes ut fra folket sitt.

[30]Og hver den som gjør noe arbeid den dagen, vil jeg utrydde av folket.

[31]Dere skal ikke gjøre noe arbeid. Dette skal være en evig forskrift for dere gjennom alle slekter, hvor dere enn bor.

[32]En sabbat, en hviledag, skal det være for dere, og dere skal ydmyke dere. Fra kvelden den niende dagen i måneden, fra den kvelden til den neste, skal dere holde hviledag.

A Festa dos Tabernáculos

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[33]Herren sa til Moses:

[34] Tal til israelittene og si: Fra den femtende dagen i denne sjuende måneden skal dere holde løvhyttefest for Herren i sju dager.

[35]Den første dagen skal det være en hellig samling. Da må dere ikke gjøre noe arbeid.

[36] I sju dager skal dere bære fram gaveoffer for Herren. Den åttende dagen skal dere holde en hellig samling og bære fram gaveoffer for Herren. Da er det høytidssamling, og dere må ikke gjøre noe arbeid.

[37]Dette er Herrens høytider da dere skal kalle inn til hellige samlinger. Dere skal bære fram gaveoffer for Herren, brennoffer og grødeoffer, slaktoffer og drikkoffer, hver dag det som hører den dagen til.

[38]I tillegg kommer Herrens sabbater, gavene og løfteofrene deres og de frivillige offer som dere gir Herren.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

Levítico 24

O azeite para o candelabro

Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a

[39]Merk dere den femtende dagen i den sjuende måneden, når dere samler inn grøden i landet. Da skal dere feire Herrens høytid i sju dager. Den første dagen skal være hviledag, og den åttende dagen skal være hviledag.

[40] Den første dagen skal dere ta frukt av edle trær, palmeblad, greiner av løvtrær og av piletrær ved bekkene, og dere skal glede dere i sju dager for Herren deres Guds ansikt.

[41]Hvert år skal dere feire høytid for Herren i sju dager. Dette skal være en evig forskrift for dere gjennom alle slekter. I den sjuende måneden skal dere feire denne høytiden.

[42]Da skal dere bo i løvhytter i sju dager. Alle som er født i Israel, skal bo i løvhytter.

[43]Slik skal etterkommerne deres vite at jeg lot israelittene bo i hytter da jeg førte dem ut av Egypt. Jeg erHerren deres Gud.

[44]Moses kunngjorde Herrens høytider for israelittene.

3. Mosebok 24

Lysestaken og skuebrødene

[1]Herren sa til Moses:

[2] Gi israelittene befaling om å skaffe deg ren olje av knust oliven til lampene, så det alltid kan tennes lys.

[3] I telthelligdommen, utenfor forhenget som er foran kisten med vitnesbyrdet, skal

conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

A pena do pecado de blasfêmia

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a

Aron sørge for at lampene alltid brenner for Herrensansikt fra kveld til morgen. Dette skal være en evig forskrift for dere gjennom alle slekter.

[4]Han skal sette opp lampene på lysestaken av rent gull, så de alltid står for Herrens ansikt.

[5] Så skal du ta fint mel og bake tolv runde kaker. I hver kake skal det være to tiendedeler av et mål.

[6]Og du skal legge dem i to rader, seks i hver rad, på bordet av rent gull for Herrens ansikt.

[7]På hver rad skal du legge ren røkelse. Den skal være et påminningsoffer for brødene, et gaveoffer for Herren.

[8]I all fremtid skal brødene legges fram for Herrens ansikt, sabbat etter sabbat. Det er en evig pakt hos israelittene.

[9]Brødene tilhører Aron og sønnene hans, som skal spise dem på et hellig sted. De er høyhellige og er hans del av Herrensgaveoffer. Det er en evig forskrift.

Spott mot Herrens navn

[10]Blant israelittene var det en mann som var sønn av en israelittisk kvinne, men som hadde en egyptisk far. I leiren kom sønnen av den israelittiske kvinnen i krangel med en israelitt.

[11] Denne sønnen spottet Navnet og forbannet det. Da førte de ham til Moses. Moren hans het Sjelomit og var datter til Dibri fra Dans stamme.

Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[17] Quem matar alguém será morto.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os

[12]De holdt ham i forvaring til saken kunne avgjøres ved et ord fraHerren.

[13]Og Herren sa til Moses:

[14]Før spotteren utenfor leiren! Alle som hørte ham, skal legge hendene på hodet hans, og hele menigheten skal steine ham.

[15]Så skal du si til israelittene: Når noen forbanner sin Gud, fører han synd over seg.

[16] Og den som spotter Herrens navn, skal dø; hele menigheten skal steine ham. Enten han er innflytter eller født i landet, skal han drepes når han spotter Navnet.

[17] Når noen slår et menneske i hjel, skal han dø.

[18]Den som slår i hjel et husdyr, skal erstatte det, liv for liv.

[19]Når noen skader sin landsmann på kroppen, skal det samme gjøres med ham som han selv har gjort:

[20] brudd for brudd, øye for øye, tann for tann. Den samme skaden som han volder en annen, skal han selv få.

[21] Den som slår i hjel et husdyr, skal erstatte det. Men den som slår i hjel et menneske, skal dø.

[22] En og samme lov skal gjelde for dere, enten dere er innflyttere eller født i landet. For jeg er Herren deres Gud.

[23]Dette sa Moses til israelittene, og de førte spotteren utenfor leiren og steinet

filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 25

O Ano de Descanso
Êxodo 23.10,11

1 Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

3 Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.

4 Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

5 O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

6 Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

7 e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

O Ano do Jubileu

8 Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

9 Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia

ham. Israelittene gjorde som Herren hadde befalt Moses.

3. Mosebok 25

Sabbatsåret

1Herren sa til Moses på Sinai-fjellet:

2Tal til israelittene og si til dem: Når dere kommer inn i det landet jeg vil gi dere, skal landet holde sabbat for Herren.

3 I seks år skal du så til åkeren din, og i seks år skal du beskjære vinstokkene og samle inn grøden i landet.

4Men i det sjuende året skal det være sabbat, et hvileår for landet, en sabbat forHerren. Da skal du verken så åkeren din eller beskjære vinstokkene.

5Du skal ikke høste det som har vokst av seg selv etter forrige høst, og du skal ikke plukke druer på en ustelt vinstokk. Det skal være sabbatsår for landet.

6Det som landet selv bringer fram i sabbatsåret, skal være til føde for dere, for deg og slaven og slavekvinnen din, for de fremmede som arbeider eller bor hos deg, 7for buskapen din og for de ville dyrene i landet. All denne grøden skal dere ha å spise.

Frigivelsesåret

8Så skal du telle sju sabbatsår fram, sju ganger sju år, så tiden for de sju sabbatsårene blir førtini år.

9 På den tiende dagen i den sjuende måneden skal du blåse høyt i horn; på

da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[13] Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

[14] Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

[15] Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

[16] Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

[17] Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[18] Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

[19] A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

soningsdagen skal dere la hornet lyde i hele landet.

[10] Dere skal holde det femtiende året hellig og rope ut frihet i landet for alle som bor der. Det skal være et frigivelsesår for dere. Da skal dere komme tilbake, hver til sin eiendom og hver til sin slekt.

[11]Det femtiende året skal være et frigivelsesår for dere. Da skal dere ikke så, ikke høste det som har vokst av seg selv, og ikke plukke druene av ustelte vinstokker.

[12]For det er et frigivelsesår; det skal være hellig for dere. Dere kan spise det som marken selv bærer fram.

[13]I dette frigivelsesåret skal dere vende tilbake, hver til sin eiendom.

[14]Når du selger noe til en landsmann eller kjøper noe av ham, skal dere ikke gjøre urett mot hverandre.

[15]Du skal betale ham etter antall år siden frigivelsesåret, og han skal sette prisen etter antall år du kan høste grøden.

[16]Jo flere år det er igjen, jo større skal kjøpesummen være, og jo færre år, jo mindre kjøpesum. For det er bare et visst antall avlinger han selger deg.

[17] Dere skal ikke gjøre urett mot hverandre, men du skal frykte din Gud. For jeg er Herren deres Gud.

[18] Dere skal følge mine forskrifter og holde mine lover så dere lever etter dem. Da skal dere bo trygt i landet.

[19] Landet skal gi sin grøde så dere kan spise dere mette og bo trygt der.

[20] Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de

[20]Det kan hende at dere spør: «Hva skal vi spise det sjuende året når vi ikke sår og ikke samler inn grøde?»

[21]Men jeg vil sende min velsignelse over dere det sjette året, så landet gir grøde for tre år.

[22]Når dere sår det åttende året, skal dere ennå spise av den gamle grøden. Helt til det niende året, helt til grøden kommer, skal dere ha gammelt korn å spise.

[23] Jord må ikke selges for all fremtid. For landet er mitt, og dere er fremmede og innflyttere hos meg.

[24]I hele det landet dere eier, skal dere gi mulighet til innløsning av jord.

[25] Når din bror blir så fattig at han må selge noe av eiendommen sin, skal den løsningsmannen som er nærmest, komme og innløse det som broren har solgt.

[26]Er det noen som ikke har en løsningsmann, men selv får så god råd at han kan løse inn,

[27]skal han trekke fra de årene som er gått siden han solgte. Han skal gi kjøperen betaling for den tiden som er igjen, og så kan han vende tilbake til eiendommen sin.

[28]Men får han ikke råd til å kjøpe den tilbake, skal jorden tilhøre kjøperen helt til frigivelsesåret. Men i frigivelsesåret blir den fri, og da kan han vende tilbake til eiendommen sin.

[29]Når noen selger et bolighus i en by med murer omkring, gjelder løsningsretten

sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

30 Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

31 Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

32 Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

33 Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

34 Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

Leis a favor dos pobres

Deuteronômio 15.7-11

35 Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

36 Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

bare en tid. Han har rett til å innløse huset innen ett år etter salget.

30Men blir det ikke innløst innen utgangen av året, skal huset som ligger i en by med murer omkring, tilhøre kjøperen og hans etterkommere for all fremtid. Det blir ikke fritt i frigivelsesåret.

31Men husene i landsbyer uten murer omkring skal regnes likt med jordene på landet. De kan løses inn, og i frigivelsesåret blir de fri.

32 Når det gjelder levittbyene, har levittene alltid løsningsrett til hus i byene som ligger på deres eiendom.

33Hvis en av levittene løser inn det huset han har solgt i byen der han har eiendom, blir det fritt i frigivelsesåret. For husene i de byene som hører levittene til, er deres eiendom blant israelittene.

34Beitemarkene omkring byene deres må ikke selges; de er deres eiendom for alle tider.

35 Når din bror blir så fattig at han ikke kan greie seg lenger, skal du ta deg av ham som du gjør med en innflytter og en fremmed, så han kan livberge seg hos deg.

36 Du må ikke kreve rente eller fortjeneste av ham; du skal frykte din Gud, så din bror kan livberge seg hos deg.

[37] Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

[38] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

Leis a favor dos escravos

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[37]Du skal ikke låne ham penger mot rente eller låne ham matvarer og kreve mer igjen.

[38]Jeg er Herren deres Gud, som har ført dere ut av Egypt for å gi dere Kanaan og være deres Gud.

[39] Når din bror blir så fattig at han må selge seg til deg, skal du ikke la ham gjøre slavearbeid.

[40]Han skal ha det som en leiekar eller fremmed hos deg og være din tjener til frigivelsesåret.

[41]Da kan han flytte fra deg, både han og barna hans, dra hjem til sin slekt og vende tilbake til sine fedres eiendom.

[42]For de er mine tjenere, som jeg har ført ut av Egypt; de må ikke selges som en selger slaver.

[43] Du skal ikke være som en hard hersker mot ham; du skal frykte din Gud.

[44]Vil du få deg en slave eller en slavekvinne, skal dere kjøpe dem av folkeslagene som bor rundt omkring dere.

[45]Dere kan også kjøpe slaver av de fremmede som holder til hos dere, og av etterkommerne deres som bor hos dere og er født i landet. Dere kan eie dem,

[46]og dere kan la dem gå i arv til barna deres etter dere, så de kan eie dem for alltid. Dere kan bruke dem som slaver. Men blant dine brødre israelittene må ingen være som en hard hersker mot andre.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[48] depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

[49] seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

[50] Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

[51] Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

[52] Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

[53] Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

[54] Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

[55] Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[47]Det kan hende at en innflytter eller en fremmed hos deg får god råd, mens din bror som bor nær ham, blir så fattig at han må selge seg til denne innflytteren eller denne fremmede, eller til en som er av innflytterslekt.

[48]Da skal han kunne løses ut etter at han har solgt seg. En av brødrene hans kan løse ham ut,

[49]eller en onkel, en fetter eller en annen av hans eget kjøtt og blod. Får han råd, kan han gjøre det selv.

[50]Da skal han og den som har kjøpt ham, sammen regne ut tiden fra det året han solgte seg og til frigivelsesåret, og kjøpesummen skal deles på antallet år. Det skal være som om han hadde vært leiekar hos ham.

[51]Er det ennå mange år igjen, skal han betale tilbake en tilsvarende del av summen og slik kjøpe seg fri.

[52]Men er det få år igjen til frigivelsesåret, skal han regne etter og betale en løsesum som svarer til disse årene.

[53]Han skal være som en leiekar hos ham år for år. Du må ikke tåle at den fremmede er som en hard hersker mot ham.

[54]Men blir han ikke løskjøpt på denne måten, blir han fri i frigivelsesåret, både han og barna hans.

[55]For det er meg israelittene tjener. De er mine tjenere som jeg har ført ut av Egypt. Jeg er Herren deres Gud.

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

[1] Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[2] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

[3] Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.

3. Mosebok 26

Velsignelse og forbannelse

[1] Dere skal ikke lage dere avguder, ikke reise gudebilder eller steinstøtter og ikke sette opp billedsteiner i landet deres og tilbe dem. For jeg er Herren deres Gud.

[2] Mine sabbater skal dere holde, og min helligdom skal dere ha ærefrykt for. Jeg er Herren.

[3] Hvis dere følger forskriftene mine og gir akt på budene mine og holder dem,

[4] vil jeg gi dere regn i rett tid. Jorden skal gi grøde og trærne på marken frukt.

[5] Hos dere skal tresketiden vare helt til vinhøsten, og vinhøsten skal vare til kornet blir sådd. Dere skal spise dere mette av eget brød og bo trygt i landet deres.

[6] Jeg vil gi fred i landet, og dere skal legge dere uten at noen skremmer dere. Villdyrene vil jeg rydde ut av landet, og sverd skal ikke herje i landet deres.

[7]Dere skal forfølge fiendene, og de skal falle for sverd foran dere.

[8] Fem av dere skal jage hundre, og hundre skal jage ti tusen. Fiendene skal falle for sverd foran dere.

[9]Jeg vil vende meg til dere og gjøre dere fruktbare og tallrike; jeg vil stå ved min pakt med dere.

[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.

[10]Dere skal spise det gamle kornet helt til dere må fjerne det for å få plass til det nye.

[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.

[11]Jeg vil reise min bolig midt iblant dere og ikke ha avsky for dere.

[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[12] Jeg vil vandre midt iblant dere. Jeg skal være deres Gud, og dere skal være mitt folk.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

[13] Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av Egypt for at dere ikke skulle være slaver for dem. Jeg brøt i stykker stengene på åket deres, og jeg lot dere gå oppreist.

Os castigos da desobediência

Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;

[14] Men hvis dere ikke hører på meg og ikke holder alle disse budene,

[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,

[15]hvis dere forakter forskriftene mine og har avsky for mine lover, så dere ikke holder alle budene mine, men bryter min pakt,

[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[16]da skal jeg for min del gjøre dette mot dere: Jeg straffer dere med redsler, med tæring og feber, så øynene slukner og livskraften svinner. Til ingen nytte skal dere så kornet deres; fiendene deres skal spise det.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[17]Jeg vil vende meg mot dere, og dere skal bli slått av fienden. De som hater dere, skal herske over dere, og dere skal flykte selv om ingen forfølger dere.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[18]Hvis dere likevel ikke hører på meg, vil jeg tukte dere sju ganger så hardt for syndene deres.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[19] Jeg knuser den stolte makten deres. Himmelen over dere lar jeg bli som jern og jorden under dere som bronse.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[20]Dere skal bruke opp kreftene til ingen nytte, for landet deres skal ikke gi sin grøde, og trærne i landet skal ikke bære frukt.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[21]Hvis dere setter dere opp mot meg og ikke vil høre på meg, slår jeg dere sju ganger så hardt for syndene deres.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[22] Jeg sender ville dyr mot dere. De skal røve barna deres, drepe feet og gjøre dere få i antall, så veiene deres blir øde.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[23]Hvis dere ikke lar dere tukte av dette, men setter dere opp mot meg,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[24]da vil jeg for min del sette meg opp mot dere og slå dere sju ganger så hardt for syndene deres.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[25]Jeg sender mot dere et sverd som hevner paktsbruddet. Om dere samler dere i byene, sender jeg pest inn blant dere, og dere skal bli overgitt i fiendehånd.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[26]Når jeg bryter i stykker brødstaven for dere, skal ti kvinner steke brød i en og samme ovn. De skal gi dere brødet etter vekt, og dere skal spise, men ikke bli mette.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

[27]Hvis dere likevel ikke hører på meg, men setter dere opp mot meg,

[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.
[29] Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.
[30] Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.
[31] Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.
[32] Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.
[33] Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.
[34] Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.
[35] Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.
[36] Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.
[37] Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não

[28]da vil jeg for min del sette meg opp mot dere i vrede og tukte dere sju ganger så hardt for syndene deres.
[29] Da skal dere spise kjøttet av deres egne sønner og døtre.
[30] Jeg ødelegger offerhaugene deres, gjør ende på røkelsesaltrene og kaster likene av dere oppå de livløse avgudene deres; for jeg har avsky for dere.
[31]Jeg gjør byene deres til ruiner og legger helligdommene øde. Jeg vil ikke kjenne den behagelige duften fra deres offer.
[32] Jeg gjør landet øde så fiendene som bor der, blir forferdet.
[33] Men dere vil jeg spre blant folkeslagene, og med sverd i hånd vil jeg forfølge dere. Landet deres skal bli til ødemark og byene til ruiner.
[34]Da skal landet ta igjen sabbatsårene sine, hele den tiden det ligger øde, mens dere er i fiendeland. Ja, da skal landet hvile og ta igjen sabbatsårene.
[35] Så lenge det ligger øde, skal det hvile. Da skal det få den hvile det ikke fikk i sabbatsårene, mens dere bodde der.
[36]Og dem av dere som er igjen, vil jeg gjøre redde der ute i fiendenes land, selv lyden av fykende løv skal jage dem. De skal flykte som en flykter for sverdet og falle enda ingen forfølger dem.
[37] Den ene skal snuble over den andre, som om sverd var etter dem, enda ingen

podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

38 Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

39 Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

40 Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

41 pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

42 então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

43 Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

44 Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

45 Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que

forfølger dem. Dere skal ikke holde stand mot fienden,

38men gå til grunne blant folkeslagene; fiendenes land skal fortære dere.

39Og de av dere som ennå er igjen, skal tæres bort i fiendenes land fordi de har syndet. Ja, også fordi fedrene deres har syndet, skal de tæres bort.

40 Da skal de bekjenne sin egen og fedrenes skyld. De handlet troløst mot meg og satte seg opp mot meg.

41 Derfor vil også jeg sette meg opp mot dem og føre dem til fiendeland. Da skal deres uomskårne hjerte ydmyke seg, og de skal få bøte for sin synd.

42 Så vil jeg huske min pakt med Jakob. Pakten med Isak og pakten med Abraham vil jeg også huske. Jeg vil huske landet.

43Men landet skal bli forlatt av dem og ta igjen sabbatsårene sine mens det ligger øde etter dem. Og de må bøte for sin skyld fordi, ja, fordi de foraktet mine lover og sjelen hadde avsky for mine forskrifter.

44Men likevel vil jeg ikke forakte dem og ha avsky for dem når de er i fiendeland. Jeg vil ikke gjøre ende på dem og ikke bryte min pakt med dem. For jeg er Herrenderes Gud.

45Til beste for dem vil jeg huske pakten med forfedrene, som jeg førte ut av Egypt

tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

[46] São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

rett for øynene på folkeslagene fordi jeg ville være deres Gud. Jeg er Herren.

[46]Dette er de forskriftene, budene og lovene som Herren fastsatte mellom seg og israelittene på Sinai-fjellet gjennom Moses.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

3. Mosebok 27

Innløsning av hellige gaver

[1]Herren sa til Moses:

[2]Tal til israelittene og si til dem: Når noen vil innfri et løfte som gjelder mennesker viet til Herren, skal løsesummen fastsettes slik:

[3]En mann som er mellom tjue og seksti år, skal ha en verdi på femti sjekel sølv etter helligdommens vekt.

[4]Er det en kvinne, skal hun ha en verdi på tretti sjekel.

[5]Er det et menneske som er mellom fem og tjue år, skal verdien av en gutt være tjue sjekel og av en jente ti sjekel.

[6]Er det et barn mellom en måned og fem år, skal verdien av en gutt være fem sjekel sølv og av en jente tre sjekel sølv.

[7]Er det et menneske på seksti år eller mer, skal verdien av en mann være femten sjekel og av en kvinne ti sjekel.

[8]Er noen så fattig at han ikke kan betale disse pengene, skal han stilles fram for presten, og presten skal fastsette verdien på ham. Presten skal sette verdien etter det han som ga løftet, har råd til.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[9]Gjelder løftet slike dyr som kan ofres til Herren, skal alt en gir av dem, være hellig.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[10]En må ikke erstatte det eller bytte det ut med et annet dyr, verken et godt dyr med et dårlig eller et dårlig med et godt. Skulle en likevel bytte et dyr med et annet, skal både dyret som byttes ut, og det andre regnes for hellige.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[11]Gjelder løftet et urent dyr, et av dem som ikke kan ofres til Herren, skal det føres fram for presten.

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[12]Og presten skal verdsette det etter som det er, godt eller dårlig. Den verdi som presten fastsetter, skal det ha.

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[13]Men skulle eieren ønske å innløse det, skal han legge en femtedel til verdien.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[14]Når noen vier huset sitt som en helligdom til Herren, skal presten fastsette verdien på det, enten det er godt eller dårlig. Den verdien som presten fastsetter, skal gjelde.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

[15]Vil den som har helliget huset sitt, innløse det, skal han betale en femtedel mer enn det er verdsatt til. Da blir det hans.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[16]Når noen helliger et stykke av sin odelsjord til Herren, skal verdien fatstsettes etter mengden av såkorn: Til en homer bygg svarer femti sjekel sølv.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[22] Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

[23] então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

[24] No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

[25] Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[17]Helliger han jorden fra frigivelsesåret av, skal den fastsatte verdien gjelde fullt ut.

[18]Men er det etter frigivelsesåret han helliger jorden, skal presten regne ut verdien etter de år som er igjen til neste frigivelsesår, og prisen skal settes ned tilsvarende.

[19]Men skulle den som har helliget et stykke jord, ønske å innløse det, skal han legge en femtedel til verdien. Da er det hans for godt.

[20]Men innløser han ikke jordstykket, eller selger han det til en annen, kan det ikke innløses mer.

[21] Når det gis fri i frigivelsesåret, skal det være viet til Herren, på samme måte som bannlyst jord. Presten skal få det i eie.

[22]Når noen helliger til Herren et kjøpt jordstykke som ikke har hørt til hans odelsjord,

[23]skal presten regne ut verdien etter den tid som er igjen til neste frigivelsesår, og mannen skal betale pengene samme dag. De skal være viet til Herren.

[24]I frigivelsesåret faller jorden tilbake til selgeren, han som har odelsretten.

[25]All fastsettelse av verdi skal være i den vekten som brukes ved helligdommen, der en sjekel er tjue gera.

[26] Førstefødte dyr i buskapen må ingen hellige. Som førstefødte hører de Herren til. Enten det er storfe eller småfe, hører de Herren til.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

[27]Er det urene dyr, skal en løse dem inn etter verdien og legge til en femtedel. Blir de ikke innløst, skal de selges for verdien.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

[28] Når en mann vier noe av alt det han eier, til Herren som bannlyst gods, enten det er folk eller fe eller odelsjord, da må det ikke selges eller innløses. Alt som er bannlyst, er høyhellig og hører Herren til.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

[29] Et menneske som er bannlyst, kan ikke innløses. Det skal dø.

Sobre as dízimas

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[30] All tiende i landet, både av grøden på marken og av frukten på trærne, hører Herren til. Den er viet til Herren.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

[31]Men skulle noen ønske å løse inn noe av tienden, skal han legge til en femtedel.

[32] No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

[32]All tiende av storfe og småfe, av alt som går under gjeterens stav, hvert tiende dyr, skal være viet til Herren.

[33] Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

[33]En skal ikke se etter om det er godt eller dårlig, og ikke bytte det. Men skulle det likevel bli byttet i et annet, skal både dyret som byttes ut, og det andre være hellige. De kan ikke løses inn.

[34] São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

[34]Dette er de bud til israelittene som Herren ga Moses på Sinai-fjellet.

O quarto livro de Moisés chamado Números	4. Mosebok

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

1 No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

3 Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

4 De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

10 dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

14 de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

4. Mosebok 1

Folketelling i ørkenen

1Herren talte til Moses i telthelligdommen i Sinai-ørkenen. Det var på den første dagen i den andre måneden i det andre året etter at de dro ut av Egypt. Han sa:

2 Tell opp hele Israels menighet, slekt for slekt og familie for familie, og skriv ned navnet på alle menn, hode for hode.

3Du og Aron skal mønstre alle stridsdyktige i Israel som er tjue år eller mer, hæravdeling for hæravdeling.

4Ta med dere én mann for hver stamme, den som er overhode for familiene.

5Dette er navnene på de mennene som skal stå sammen med dere: Fra Ruben: Elisur, sønn av Sjede'ur;

6fra Simon: Sjelumiel, sønn av Surisjaddai;

7 fra Juda: Nahsjon, sønn av Amminadab;

8fra Jissakar: Netanel, sønn av Suar;

9fra Sebulon: Eliab, sønn av Helon;

10fra Josefs sønner, fra Efraim: Elisjama, sønn av Ammihud, og fra Manasse: Gamliel, sønn av Pedasur;

11fra Benjamin: Abidan, sønn av Gidoni;

12fra Dan: Ahieser, sønn av Ammisjaddai;

13fra Asjer: Pagiel, sønn av Okran;

14fra Gad: Eljasaf, sønn av De'uel;

[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.

[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[23] foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

[24] Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte

[15]fra Naftali: Ahira, sønn av Enan.

[16] Dette er de utvalgte fra menigheten, lederne for sine fedres stammer, overhodene for Israels tusener.

[17]Moses og Aron tok med seg disse mennene som var nevnt med navn.

[18]De kalte sammen hele menigheten på den første dagen i den andre måneden. Alle som var tjue år eller mer, ble ført inn i navnelister etter slekter og familier, hode for hode.

[19]Moses mønstret folket i Sinai-ørkenen, slik Herren hadde pålagt ham.

[20]Etterkommerne av Ruben, Israels førstefødte, ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble ført inn, hode for hode.

[21]46.500 ble mønstret i Rubens stamme.

[22]Simons etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble mønstret, hode for hode.

[23]59.300 ble mønstret i Simons stamme.

[24]Gads etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle

anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[25] foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[26] Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[33] foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[25]45.650 ble mønstret i Gads stamme.

[26]Judas etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[27]74.600 ble mønstret i Judas stamme.

[28]Jissakars etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[29]54.400 ble mønstret i Jissakars stamme.

[30]Sebulons etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[31]57.400 ble mønstret i Sebulons stamme.

[32]Etterkommerne av Josefs sønn Efraim ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[33]40.500 ble mønstret i Efraims stamme.

[34] Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[35] foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.
[36] Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[37] foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.
[38] Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[39] foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.
[40] Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[41] foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.
[42] Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[34]Manasses etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[35]32.200 ble mønstret i Manasses stamme.

[36]Benjamins etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[37]35.400 ble mønstret i Benjamins stamme.

[38]Dans etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[39]62.700 ble mønstret i Dans stamme.

[40]Asjers etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[41]41.500 ble mønstret i Asjers stamme.

[42]Naftalis etterkommere ble ført inn i listene, slekt for slekt og familie for familie. Alle stridsdyktige som var tjue år eller mer, ble innskrevet.

[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[49] Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

[50] mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

[51] Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.

[43]53.400 ble mønstret i Naftalis stamme.

[44]Dette er de som ble mønstret av Moses og Aron og lederne for Israel. Lederne var tolv mann, én for hver slekt.

[45]Israelittene ble mønstret, familie for familie, alle stridsdyktige i Israel som var tjue år eller mer.

[46] I alt var det 603.550 som ble mønstret.

[47]Men levittene ble ikke mønstret etter sine fedres stamme sammen med de andre.

[48]For Herren hadde sagt til Moses:

[49]Bare Levis stamme skal du ikke mønstre. Du skal ikke telle dem sammen med de andre israelittene!

[50] Men du skal sette levittene til å ha ansvar for vitnesbyrdets bolig, med utstyret der og alt som hører til. De skal bære boligen og alt utstyret og gjøre tjeneste der, og de skal slå leir rundt den.

[51]Når boligen skal flyttes, skal levittene ta den ned. Og når den skal reises igjen, skal levittene sette den opp. Om en fremmed kommer nær den, skal han dø.

[52] Israelittene skal slå leir, hæravdeling for hæravdeling, hver mann i sin leir og under sitt banner.

[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.
[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:
[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.
[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.
[4] E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.
[5] E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.
[6] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.
[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.
[8] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[9] Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e

[53]Men levittene skal slå leir rundt vitnesbyrdets bolig, for at ikke vrede skal ramme Israels menighet. Levittene skal ha ansvar for vitnesbyrdets bolig.

[54]Dette gjorde israelittene. Alt Herren hadde gitt Moses påbud om, gjorde de.

4. Mosebok 2

Mønstring av Israels hær

[1]Herren sa til Moses og Aron:
[2]Israelittene skal slå leir, hver under sitt banner og sin families merke. Leiren skal ligge omkring telthelligdommen og være vendt mot den.

[3]Juda med sitt banner skal slå leir på østsiden, mot soloppgangen, hæravdeling for hæravdeling. Nahsjon, sønn av Amminadab, er leder for Juda-sønnene,

[4]og 74.600 er mønstret i hans hæravdeling.
[5]Jissakars stamme skal slå leir ved siden av. Netanel, sønn av Suar, er leder for Jissakar-sønnene,

[6]og 54.400 er mønstret i hans hær.

[7]Så kommer Sebulons stamme. Eliab, sønn av Helon, er leder for Sebulon-sønnene,

[8]og 57.400 er mønstret i hans hær.

[9]De som er mønstret i Judas leir, er i alt 186.400, hæravdeling for hæravdeling. Disse skal bryte opp først.

quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

[10] O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

[11] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

[12] E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

[13] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[10]Ruben med sitt banner skal slå leir mot sør, hæravdeling for hæravdeling. Elisur, sønn av Sjede'ur, er leder for Ruben-sønnene,

[11]og 46.500 er mønstret i hans hær.

[12]Simons stamme skal slå leir ved siden av. Sjelumiel, sønn av Surisjaddai, er leder for Simon-sønnene,

[13]og 59.300 er mønstret i hans hær.

[14]Så kommer Gads stamme. Eljasaf, sønn av De'uel, er leder for Gad-sønnene,

[15]og 45.650 er mønstret i hans hær.

[16]De som er mønstret i Rubens leir, er i alt 151.450, hæravdeling for hæravdeling. Disse skal bryte opp som nummer to.

[17]Telthelligdommen skal føres ut når levittenes leir bryter opp; den er midt mellom de andre leirene. Slik de slår leir, skal de bryte opp, hver på sin plass og under sitt banner.

[18]Efraim med sitt banner skal slå leir mot vest, hæravdeling for hæravdeling. Elisjama, sønn av Ammihud, er leder for Efraim-sønnene,

[19]og 40.500 er mønstret i hans hær.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos

[20]Manasses stamme skal slå leir ved siden av Efraim. Gamliel, sønn av Pedasur, er leder for Manasse-sønnene,

[21]og 32.200 er mønstret i hans hær.

[22]Så kommer Benjamins stamme. Abidan, sønn av Gidoni, er leder for Benjamin-sønnene,

[23]og 35.400 er mønstret i hans hær.

[24]De som er mønstret i Efraims leir, er i alt 108.100, hæravdeling for hæravdeling. Disse skal bryte opp som nummer tre.

[25]Dans stamme med sitt banner skal slå leir mot nord, hæravdeling for hæravdeling. Ahieser, sønn av Ammisjaddai, er leder for Dan-sønnene,

[26]og 62.700 er mønstret i hans hær.

[27]Asjers stamme skal slå leir ved siden av. Pagiel, sønn av Okran, er leder for Asjer-sønnene,

[28]og 41.500 er mønstret i hans hær.

[29]Så kommer Naftalis stamme. Ahira, sønn av Enan, er leder for Naftali-sønnene,

[30]og 53.400 er mønstret i hans hær.

[31]De som er mønstret i Dans hær, er i alt 157.600. Disse skal bryte opp til slutt under sine bannere.

[32] Dette er de israelittene som ble mønstret, familie for familie. Tallet på dem som ble mønstret i leirene,

arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

33 Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

34 Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

Números 3

Número e ofício dos levitas

1 São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

2 E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

3 Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

4 Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

5 Disse o SENHOR a Moisés:

6 Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

hæravdeling for hæravdeling, var i alt 603.550.

33Men levittene ble ikke mønstret sammen med de andre israelittene, for dette hadde Herren pålagt Moses.

34Israelittene gjorde alt Herren hadde pålagt ham. Slik slo de leir under sine bannere, og slik brøt de opp, hver enkelt med sin slekt og sin familie.

4. Mosebok 3

Levittene mønstres

1Dette er slektshistorien til Aron og Moses, på den tiden da Herrentalte til Moses på Sinai-fjellet.

2 Dette er navnene på Arons sønner: Nadab, den førstefødte, og Abihu, Elasar og Itamar.

3 Det er navnene på sønnene Aron hadde, de som var salvet til prester og innviet til å gjøre prestetjeneste.

4 Nadab og Abihu døde forHerrens ansikt da de bar fram uinnviet ild for ham i Sinai-ørkenen. De hadde ingen sønner. Siden gjorde Elasar og Itamar prestetjeneste under sin far Aron.

5Herren sa til Moses:

6La Levis stamme komme hit! La den tre fram for presten Aron og tjene ham!

[7] e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.
[8] Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.
[9] Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.
[10] Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.
[11] Disse o SENHOR a Moisés:
[12] Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.
[13] Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.
[14] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:
[15] Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás todo homem da idade de um mês para cima.
[16] E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.
[17] São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.
[18] E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

[7] De skal gjøre tjeneste for ham og hele menigheten foran telthelligdommen og utføre tjenesten ved boligen.
[8]De skal ta hånd om alt utstyret i telthelligdommen og pliktene som israelittene har når de gjør tjeneste ved boligen.
[9] Du skal overgi levittene til Aron og sønnene hans. Blant israelittene skal disse være fullt og helt overgitt til ham.
[10] Aron og hans sønner skal du sette til å gjøre prestetjeneste. Kommer en fremmed nær det hellige, skal han dø.
[11]Så sa Herren til Moses:
[12] Se, jeg har tatt ut levittene fra de andre israelittene i stedet for alle førstefødte i Israel, de som åpner morslivet. Levittene skal tilhøre meg.
[13] For alle førstefødte tilhører meg. Den dagen jeg slo i hjel alle førstefødte i Egypt, helliget jeg alle de førstefødte i Israel, både mennesker og dyr. De er mine. Jeg er Herren.
[14] Herren sa til Moses i Sinai-ørkenen:
[15]«Du skal mønstre levittene, familie for familie og slekt for slekt! Alle av hankjønn som er en måned eller mer, skal du mønstre.»
[16]Og Moses mønstret dem påHerrens ord, slik han var pålagt.
[17] Dette er navnene på Levis sønner: Gersjon, Kehat og Merari.
[18]Dette er navnene på Gersjons sønner og slektene deres: Libni og Sjimi,

[19] E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.
[20] E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.
[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.
[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.
[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.
[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.
[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,
[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.
[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.
[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.
[29] As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

[19]og Kehats sønner og slektene deres: Amram, Jishar, Hebron og Ussiel,
[20]og Meraris sønner og slektene deres: Mahli og Musji. Dette er Levis slekter og deres familier.
[21]Til Gersjon hørte Libnis og Sjimis slekter. Det er Gersjon-sønnenes slekter.
[22]De som ble mønstret fra disse slektene, var 7.500 i tallet. Alle av hankjønn som var en måned eller mer, ble mønstret.
[23]Gersjon-sønnenes slekter slo leir bak boligen, mot vest.
[24]Lederen for deres familie var Eljasaf, sønn av Lael.
[25] Gersjon-sønnene hadde ansvar for telthelligdommen, for selve boligen og teltet, for taket på det og forhenget foran åpningen til telthelligdommen,
[26]omhenget rundt forgården som lå omkring boligen og alteret, forhenget foran åpningen inn til forgården, snorene og alt arbeidet med dette.
[27]Til Kehat hørte Amram-sønnenes slekt, Jishar-sønnenes slekt, Hebron-sønnenes slekt og Ussiel-sønnenes slekt. Det er Kehat-sønnenes slekter.
[28]Da alle av hankjønn som var en måned eller mer, var talt opp, var det 8.600 som skulle utføre oppgavene ved helligdommen.
[29]Kehat-sønnenes slekter slo leir på sørsiden av boligen.

30 O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

31 Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

32 O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

33 De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

34 Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

35 O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

36 Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

37 também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

38 Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

30 Lederen for deres familie var Elisafan, sønn av Ussiel.

31 De hadde ansvar for paktkisten, bordet, lysestaken, altrene, utstyret som de brukte ved tjenesten i helligdommen, og forhenget og alt arbeidet med dette.

32Den øverste lederen for levittene var Elasar, sønn av Aron, presten. Han hadde tilsyn med dem som gjorde tjeneste ved helligdommen.

33Til Merari hørte Mahli-slekten og Musji-slekten. Det er Merari-slektene.

34Tallet på dem som ble mønstret, alle av hankjønn som var en måned eller mer, var 6.200.

35Lederen for farshuset til Merari-slektene var Suriel, sønn av Abihajil. De slo leir på nordsiden av boligen.

36Merari-sønnene hadde ansvar for å ta seg av plankene i boligen, tverrstengene, stolpene og soklene, alt utstyret der og alt arbeidet med dette,

37dessuten stolpene rundt forgården med soklene, pluggene og snorene som hørte til.

38Moses og Aron og sønnene hans slo leir foran boligen, foran telthelligdommen, mot soloppgangen i øst. Det var de som utførte oppgaver i helligdommen på israelittenes vegne. Om en uinnviet kommer nær, skal han dø.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

O resgate dos primogênitos

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

[41] e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

[42] Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

[43] Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

[44] Disse o SENHOR a Moisés:

[45] Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

[39]Tallet på levittene som Moses og Aron mønstret på Herrens ord, slekt for slekt, alle av hankjønn som var en måned eller mer, var 22.000.

Levittene og de førstefødte

[40]Herren sa til Moses: Du skal mønstre de førstefødte i Israel, alle av hankjønn som er en måned eller mer, og skrive dem inn i manntallet.

[41] Du skal ta ut levittene. De er mine. Jeg er Herren. Du skal ta ut dem i stedet for alle de førstefødte blant israelittene, og levittenes husdyr i stedet for alt førstefødt blant israelittenes husdyr.

[42]Da mønstret Moses alle førstefødte blant israelittene, slik Herrenhadde pålagt ham.

[43]Tallet på alle førstefødte som ble mønstret og skrevet inn i manntallet, alt hankjønn som var en måned eller mer, var 22.273.

[44]Så sa Herren til Moses:

[45]Ta levittene i stedet for alle de førstefødte blant israelittene, og levittenes dyr i stedet for deres dyr. Levittene er mine. Jeg er Herren.

[46]Men som løsepenger for de 273 førstefødte blant israelittene som overstiger tallet på levitter,

[47] skal du ta fem sjekel for hver. En sjekel tilsvarer tjue gera etter den vekten som brukes i helligdommen.

[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[48]Gi pengene til Aron og sønnene hans som løsepenger for dem som er overtallige blant dem.

[49]Og Moses tok imot løsepengene for dem som var flere enn det antallet som var løst ut ved levittene.

[50] Fra de førstefødte blant israelittene fikk han pengene, 1.365 sjekel etter den vekten som brukes i helligdommen.

[51]Og Moses ga løsepengene til Aron og sønnene hans påHerrens ord, slik Herren hadde pålagt Moses.

Números 4

Deveres dos coatitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

4. Mosebok 4

Levittenes arbeid ved telthelligdommen

[1]Herren sa til Moses og Aron:

[2]Tell opp Kehat-sønnene, som hører til levittene, slekt for slekt og familie for familie,

[3]alle menn som er mellom tretti og femti år, alle som skal gjøre plikttjeneste og utføre arbeid ved telthelligdommen.

[4]Dette er Kehat-sønnenes tjeneste ved telthelligdommen: De skal ta seg av det høyhellige.

[5] Når leiren skal bryte opp, skal Aron og sønnene hans komme og ta ned det forhenget som skjermer, og bre det ut over kisten med vitnesbyrdet.

[6]De skal legge en duk av fint skinn på kisten og deretter strekke over den et klede som er av fiolett purpur helt igjennom. Så skal de sette i bærestengene.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.
[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.
[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.
[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.
[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.
[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.
[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o

[7]Over bordet med skuebrød skal de strekke et klede i fiolett purpur. På det skal de sette fatene, skålene, krukkene og kannene til drikkofferet. Også brødet som alltid ligger framme, skal være der.
[8]Og over alt dette skal de bre et karmosinrødt klede. Så skal de dekke det med et teppe av fint skinn og sette bærestengene i.
[9]De skal ta et klede av fiolett purpur og dekke lysestaken og lampene som er på den, tengene, pannene og alle oljekrukkene som de bruker når de steller staken.
[10]De skal legge staken og alt utstyret som hører til, i et teppe av fint skinn og sette det på en båre.
[11] Over det gullkledde alteret skal de bre et klede av fiolett purpur. Så skal de dekke det med et teppe av fint skinn og sette bærestengene i.
[12]De skal ta alt utstyret som de bruker når de gjør tjeneste i helligdommen, og legge det i et klede av fiolett purpur. Så skal de dekke det med et teppe av fint skinn og sette det på en båre.
[13] De skal fjerne den fete asken fra alteret og bre et purpurrødt klede over det.
[14]Oppå det skal de legge alt utstyret som de bruker i altertjenesten: glopannene, kjøttgaflene, ildskuffene og offerskålene, alt utstyret som hører til alteret. Så skal de bre en duk av fint skinn over det og sette bærestengene i.
[15] Når Aron og sønnene hans er ferdige med å dekke helligdommen og alt utstyret

santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

der, skal leiren brytes. Da skal Kehat-sønnene komme og bære. Men de må ikke røre ved det hellige. Gjør de det, skal de dø. Dette er det Kehat-sønnene skal bære av det som hører til telthelligdommen.

16 Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

16Elasar, sønn av presten Aron, har ansvaret for lampeoljen, den velluktende røkelsen, det daglige grødeofferet og salvingsoljen. Han skal ha ansvar for hele boligen og alt som er i den, både helligdommen og utstyret der.

17 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

17Herren sa til Moses og Aron:

18 Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

18Dere må ikke la Kehats slektsgrein bli skåret bort fra levittenes stamme!

19 Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

19For at de skal berge livet og ikke dø når de kommer nær det høyhellige, skal dere gjøre slik med dem: Aron og sønnene hans skal gå og si til hver enkelt av dem hva de skal gjøre, og hva de skal bære.

20 Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

20 Men Kehat-sønnene må ikke så mye som et øyeblikk gå inn og se det hellige. For da skal de dø.

Deveres dos gersonitas

21 Disse mais o SENHOR a Moisés:

21Herren sa til Moses:

22 Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

22Tell også opp Gersjon-sønnene, familie for familie og slekt for slekt.

23 Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

23Du skal mønstre alle menn som er mellom tretti og femti år, alle som kan gjøre plikttjeneste. De skal utføre arbeid ved telthelligdommen.

24 É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

24Dette er hva Gersjon-slektene har i oppgave å gjøre og bære:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[25]De skal bære teltdukene som hører til boligen, de som dekker telthelligdommen: teppet av fint skinn som ligger over det, og forhenget foran åpningen til telthelligdommen,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[26]dessuten omhenget rundt forgården og forhenget foran åpningen til forgården som er omkring boligen og alteret, og tauene og alt utstyret som de trenger til arbeidet. De skal gjøre alt arbeidet med dette.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[27]Alt arbeidet Gersjon-sønnene utfører, alt de skal bære og alt de skal gjøre, skal skje etter ordre fra Aron og sønnene hans. Dere skal se til at de tar ansvar for alt de har å bære.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[28]Dette er arbeidet Gersjon-slektene har å gjøre ved telthelligdommen. Itamar, presten Arons sønn, skal ha tilsyn med tjenesten deres.

Deveres dos filhos de Merari

[29] Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

[29]Også Merari-sønnene skal du mønstre, slekt for slekt og familie for familie.

[30] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[30]Du skal mønstre alle menn som er mellom tretti og femti år, alle som kan gjøre pliktjeneste. De skal utføre arbeidet ved telthelligdommen.

[31] Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

[31]Dette er det de har ansvar for å bære når de arbeider med telthelligdommen: boligens planker, tverrstenger, stolper og sokler,

[32] as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis,

[32]dessuten stolpene rundt forgården med sokler, plugger og snorer, alt utstyret og alt de trenger til arbeidet. Dere skal sette

nome por nome, os objetos que devem levar.

33 É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

opp en liste og navngi alt utstyret de har ansvar for å bære.

33Dette er Merari-slektenes arbeid ved telthelligdommen. Og Itamar, sønn av presten Aron, skal ha tilsyn med det.

Número dos coatitas

34 Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

34Moses og Aron og lederne for menigheten mønstret så Kehat-sønnene, slekt for slekt og familie for familie,

35 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

35alle menn mellom tretti og femti år som kunne gjøre pliktjeneste ved telthelligdommen.

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

36Tallet på dem som ble mønstret, slekt for slekt, var 2.750.

37 São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

37Dette er de av Kehats slekter som ble mønstret, alle som skulle arbeide ved telthelligdommen, og som Moses og Aron mønstret på Herrens ord gjennom Moses.

Número dos filhos de Gérson

38 Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

38Også Gersjon-sønnene ble mønstret, slekt for slekt og familie for familie.

39 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

39Alle menn mellom tretti og femti år som kunne gjøre pliktjeneste, skulle utføre arbeid ved telthelligdommen.

40 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

40Tallet på dem som ble mønstret, slekt for slekt og familie for familie, var 2.630.

41 São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na

41Dette er de av Gersjons slekter som ble mønstret, alle som arbeidet ved

tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

Número dos filhos de Merari

[42] Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[43] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[44] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

[45] São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número de todos os levitas

[46] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

telthelligdommen, og som Moses og Aron mønstret på Herrens ord.

[42]Også Merari-sønnenes slekter ble mønstret, slekt for slekt og familie for familie.

[43]Alle menn mellom tretti og femti år som kunne gjøre plikttjeneste, skulle utføre arbeid ved telthelligdommen.

[44]Tallet på dem som ble mønstret, slekt for slekt, var 3.200.

[45]Dette er de av Meraris slekter som ble mønstret, de som Moses og Aron mønstret påHerrens ord gjennom Moses.

[46]Nå hadde Moses og Aron og Israels ledere mønstret levittene, slekt for slekt og familie for familie,

[47]alle menn mellom tretti og femti år, alle som skulle gjøre tjeneste, og alle som skulle arbeide ved telthelligdommen og bære det som hører til.

[48]Tallet på dem som ble mønstret, var 8.580.

[49]De ble mønstret av Moses på Herrens ord, hver enkelt til det han skulle gjøre og bære. De ble mønstret slik Herrenhadde pålagt Moses.

4. Mosebok 5

Urenhet og urett vinning

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

A prova da mulher suspeita de adultério

[1]Herren sa til Moses:

[2] «Du skal pålegge israelittene å sende bort fra leiren alle med hudsykdom, alle med utflod og alle som er urene etter å ha rørt ved lik.

[3] Både menn og kvinner skal dere sende bort. La dem gå utenfor leiren så de ikke gjør leiren uren, der jeg bor midt iblant israelittene.»

[4]Folket gjorde som Herren sa, og sendte de urene utenfor leiren. SomHerren sa til Moses, slik gjorde israelittene.

[5]Herren sa til Moses:

[6]Si til israelittene: Når en mann eller en kvinne gjør en synd mot et annet menneske og dermed er troløs mot Herren og fører skyld over seg,

[7] da skal de bekjenne synden de har gjort. Så skal de gi full erstatning for ugjerningen og en femtedel i tillegg til den de har gjort urett mot.

[8] Men hvis den andre ikke har noen løsningsmann som kan ta imot erstatningen, skal den gis til Herren og tilfalle presten, sammen med soningsværen som han ofrer til soning for synderen.

[9]Enhver avgift og alle hellige gaver som israelittene kommer til presten med, skal tilhøre ham.

[10]Alle hellige gaver skal tilhøre ham. Alt noen gir til presten, skal tilhøre ham.

Loven om sjalusi

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[15] então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

[16] O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

[17] O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

[18] Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

[11]Herren sa til Moses:

[12]Tal til israelittene og si til dem: Sett at en kvinne kommer på avveier og er utro mot mannen sin,

[13]og en annen mann har samleie med henne. Men mannen hennes vet ikke om det, for hun har gjort seg uren i det skjulte. Det er ingen vitner, og hun blir ikke grepet på fersk gjerning.

[14]Men så kommer det sjalusi over mannen, og han mistenker at hans kone har gjort seg uren. Det kan også hende at sjalusi kommer over mannen så han mistenker sin kone selv om hun ikke har gjort seg uren.

[15]Da skal mannen ta sin kone med seg til presten og bære fram offer for henne, en tiendedels efa byggmel. Han skal ikke helle ut olje over det og ikke legge røkelse på. For det er et matoffer for sjalusi og et påminningsoffer om synd.

[16]Presten skal føre kvinnen fram og stille henne for Herrens ansikt.

[17] Så skal han hente hellig vann i et leirkar og ta noe av støvet som er på gulvet i boligen, og ha det i vannet.

[18]Når presten har stilt kvinnen fram for Herrens ansikt, skal han løse håret hennes og legge påminningsofferet i hendene hennes; det er et grødeoffer for sjalusi. I sin egen hånd skal presten ha det bitre forbannelsesvannet.

[19] O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

[20] Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

[21] (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água

[19]Så skal presten ta kvinnen i ed og si til henne: «Så sant ingen mann har ligget med deg, så sant du ikke har kommet på avveier og gjort deg uren for mannen din, skal du være fri fra dette bitre forbannelsesvannet.

[20]Men har du kommet på avveier fra mannen din og gjort deg uren, og har en annen enn mannen din ligget med deg”

[21] – og nå skal presten ta kvinnen i ed med forbannelseseden og si til henne: «måtte Herren la deg bli et tegn på forbannelse midt blant folket ditt, måtte Herren la underlivet ditt falle ned og morslivet hovne opp.

[22]Måtte forbannelsesvannet komme ned i innvollene dine så morslivet hovner opp og underlivet faller ned.» Og kvinnen skal si: «Amen, amen.»

[23]Presten skal skrive ned disse forbannelsesedene på et blad og vaske dem av i det bitre vannet.

[24]Og han skal la kvinnen drikke av det bitre forbannelsesvannet så det kan komme inn i henne og gi bitter smerte.

[25]Så skal presten ta grødeofferet for sjalusi ut av hånden på kvinnen, svinge det for Herrens ansikt og bære det fram til alteret.

[26]Han skal ta en håndfull av påminningsofferet og brenne det på alteret. Etterpå skal han la kvinnen drikke av vannet.

[27]Når hun drikker av vannet, og dersom hun er uren og har vært utro mot mannen sin, da skal forbannelsesvannet volde

amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

bitter smerte når det kommer ned i henne. Morslivet hennes skal svulme opp og underlivet falle ned, og hun skal være en forbannelse blant folket sitt.

[28]Men hvis kvinnen ikke har gjort seg uren, men er ren, da skal hun være uskadd og fremdeles kunne få barn.

[29]Dette er loven om sjalusi: Når en kvinne kommer på avveier og gjør seg uren,

[30]eller når sjalusi kommer over en mann og han blir sjalu på sin kone, da skal han stille kvinnen fram for Herrens ansikt, og presten skal gjøre med henne alt det som står i denne loven.

[31]Mannen skal være fri for skyld, men kvinnen skal bære den skylden hun selv har ført over seg.

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

[4] Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

4. Mosebok 6

Loven om nasireere

[1]Herren sa til Moses:

[2] Tal til israelittene og si til dem: Om noen, mann eller kvinne, høytidelig avlegger et nasireerløfte og vier seg tilHerren,

[3]skal han holde seg borte fra vin og sterk drikk. Han skal ikke drikke eddik som er laget av vin eller av sterk drikk. Han skal heller ikke drikke noen saft laget av druer og ikke spise druer, verken friske eller tørkede.

[4] Så lenge han er nasireer, skal han ikke spise noe som kommer fra vinstokken, ikke engang druekjerner eller skall.

5 Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

5 Så lenge nasireerløftet gjelder, må det ikke komme barberkniv på hodet hans. Helt til dagene da han er viet til Herren, er over, skal han være hellig. Han skal la håret på hodet vokse og henge fritt.

6 Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

6Så lenge han er viet til Herren, må han ikke komme nær noe lik.

7 Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

7 Om faren eller moren, broren eller søsteren dør, må han ikke gjøre seg uren på grunn av dem. For hodet hans bærer tegnet på at han er viet til sin Gud.

8 Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

8Så lenge han er nasireer, er han hellig for Herren.

9 Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

9Men om noen dør brått og uventet helt inntil ham, så hodet hans blir urent mens det er innviet, skal han barbere hodet den dagen han blir ren. Den sjuende dagen skal han barbere det.

10 Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

10Den åttende dagen skal han bringe to turtelduer eller to dueunger til presten ved åpningen til telthelligdommen.

11 o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

11Presten skal ofre den ene som et syndoffer og den andre som brennoffer og slik gjøre soning for ham, for lovbruddet som skjedde da han kom nær liket. Samme dag skal han hellige hodet sitt på ny.

12 Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

12Han skal vie seg til Herren for like lang tid som han først hadde lovet, og bære fram et årsgammelt lam som skyldoffer. Den første tiden faller bort fordi hodet hans ble urent mens det var innviet.

[13] Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

[13]Dette er loven for nasireeren: Den dagen nasireertiden hans er over, skal han føres fram foran åpningen til telthelligdommen.

[14] Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

[14]Han skal bære fram offeret sitt for Herren: et årsgammelt værlam uten feil som brennoffer, et årsgammelt, feilfritt hunnlam som syndoffer og en feilfri vær som fredsoffer,

[15] e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

[15]en kurv med usyrede brød av fint mel, formet som kaker med olje i og usyrede kjekskaker smurt med olje, dessuten grødeofferet og drikkofrene som hører til.

[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

[16]Dette skal presten bære fram for Herren. Han skal ofre det som syndoffer og brennoffer for mannen.

[17] oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

[17]Væren skal han lage til som fredsoffer for Herren sammen med kurven med de usyrede brødene. Presten skal bære fram grødeofferet og drikkofferet hans.

[18] O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

[18] Så skal nasireeren barbere sitt innviede hode ved åpningen til telthelligdommen. Han skal ta håret som var innviet, og legge det på ilden som er under fredsofferet.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

[19]Presten skal ta den kokte bogen av væren, en usyret kake fra kurven og en usyret kjekskake og legge det i hendene på nasireeren etter at han har barbert av seg det innviede håret.

[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

[20] Dette skal presten svinge for Herrens ansikt som et svingeoffer. Det er helliget til presten i tillegg til brystet som svinges og låret som gis i avgift. Siden kan nasireeren drikke vin.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

A bênção sacerdotal

[22] Disse o SENHOR a Moisés:

[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;

[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.

[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.

[4] Disse o SENHOR a Moisés:

[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os

[21]Dette er loven om nasireeren. Den som avlegger løfte om et offer tilHerren av det han har råd til, i tillegg til det innvielsen hans krever, må gjøre som han har lovet. Dette kommer i tillegg til loven om innvielsen hans.

Herrens velsignelse

[22]Herren sa til Moses:

[23]Tal til Aron og sønnene hans og si: Slik skal dere velsigne israelittene. Dere skal si til dem:

[24] Herren velsigne deg og bevare deg!

[25] Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig!

[26]Herren løfte sitt ansikt mot deg og gi deg fred!

[27]De skal sette mitt navn på israelittene, og jeg vil velsigne dem.

4. Mosebok 7

Gaver fra lederne

[1] Da Moses var ferdig med å reise boligen, salvet og helliget han den og alt utstyret som hørte til. Alteret og utstyret som hørte til det, salvet og helliget han.

[2] Da kom Israels ledere fram, de som var overhoder for familiene og ledere for stammene, de som sto over alle som var mønstret.

[3]De brakte sine offer fram for Herren: seks vogner med tak og tolv okser, en vogn for to ledere og en okse for hver av dem. De førte dem fram foran boligen.

[4]Herren sa til Moses:

[5] «Ta imot disse! De skal brukes til arbeidet ved telthelligdommen. Gi dem til

darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.

[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[9] Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

[10] Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

[12] O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

[13] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[14] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[15] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[16] um bode, para oferta pelo pecado;

levittene, til hver enkelt etter det arbeidet han har.»

[6]Moses tok vognene og oksene og ga dem til levittene.

[7]Han ga to vogner og fire okser til Gersjon-sønnene, etter det arbeidet de hadde.

[8]Han ga fire vogner og åtte okser til Merari-sønnene, etter det arbeidet de hadde hos Itamar, sønn av presten Aron.

[9]Han ga ikke noe til Kehat-sønnene, for de skulle ta vare på det hellige og bære det på skuldrene.

[10] Lederne kom med offer til innvielsen av alteret da det ble salvet, og bar ofrene sine fram til alteret.

[11]Da sa Herren til Moses: «Lederne skal komme hver sin dag og ofre sine offer til innvielsen av alteret.»

[12]Den som bar fram offeret sitt første dagen, var Nahsjon, sønn av Amminadab, fra Judas stamme.

[13] Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, og en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[14] en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[15]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[16]en geitebukk til syndoffer

[17] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

[17]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Nahsjon, sønn av Amminadab.

[18] No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

[18]Andre dagen kom Netanel, sønn av Suar, lederen for Jissakar.

[19] Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[19]Han bar fram offeret sitt: et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[20] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[20]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[21] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[21]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[22] um bode, para oferta pelo pecado;

[22]en geitebukk til syndoffer

[23] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.

[23]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Netanel, sønn av Suar.

[24] No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[24]Tredje dagen kom lederen for Sebulon-sønnene, Eliab, sønn av Helon.

[25] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[25]Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[26]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[27]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[28] um bode, para oferta pelo pecado;

[28]en geitebukk til syndoffer

[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.

[29]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Eliab, sønn av Helon.

[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

[30]Fjerde dagen kom lederen for Ruben-sønnene, Elisur, sønn av Sjede'ur.

[31] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[31]Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[32] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[32]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[33] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[33]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[34] um bode, para oferta pelo pecado;

[34]en geitebukk til syndoffer

[35] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

[35]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Elisur, sønn av Sjede'ur.

[36] No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

[36]Femte dagen kom lederen for Simon-sønnene, Sjelumiel, sønn av Surisjaddai.

[37] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[37]Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[38] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[38]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[39] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[39]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[40] um bode, para oferta pelo pecado;

[40]en geitebukk til syndoffer

41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

41og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Sjelumiel, sønn av Surisjaddai.

42 No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

42Sjette dagen kom lederen for Gad-sønnene, Eljasaf, sønn av De'uel.

43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

43Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

44 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

44en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

45en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

46 um bode, para oferta pelo pecado;

46en geitebukk til syndoffer

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

47og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Eljasaf, sønn av De'uel.

48 No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

48Sjuende dagen kom lederen for Efraim-sønnene, Elisjama, sønn av Ammihud.

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

49Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

50 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

50en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

51en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

52 um bode, para oferta pelo pecado;

52en geitebukk til syndoffer

[53] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

[53]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Elisjama, sønn av Ammihud.

[54] No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

[54]Åttende dagen kom lederen for Manasse-sønnene, Gamliel, sønn av Pedasur.

[55] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[55]Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[56] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[56]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[57] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[57]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[58] um bode, para oferta pelo pecado;

[58]en geitebukk til syndoffer

[59] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

[59]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Gamliel, sønn av Pedasur.

[60] No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[60]Niende dagen kom lederen for Benjamin-sønnene, Abidan, sønn av Gidoni.

[61] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[61]Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[62] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[62]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[63] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[63]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[64] um bode, para oferta pelo pecado;

[64]en geitebukk til syndoffer

[65] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

[65]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Abidan, sønn av Gidoni.

[66] No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

[66]Tiende dagen kom lederen for Dan-sønnene, Ahieser, sønn av Ammisjaddai.

[67] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[67]Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[68] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[68]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[69] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[69]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[70] um bode, para oferta pelo pecado;

[70]en geitebukk til syndoffer

[71] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

[71]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Ahieser, sønn av Ammisjaddai.

[72] No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

[72]Ellevte dagen kom lederen for Asjer-sønnene, Pagiel, sønn av Okran.

[73] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[73]Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[74] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[74]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[75] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[75]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[76] um bode, para oferta pelo pecado;

[76]en geitebukk til syndoffer

[77] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

[77]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Pagiel, sønn av Okran.

[78] No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[78]Tolvte dagen kom lederen for Naftali-sønnene, Ahira, sønn av Enan.

[79] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[79]Hans offer var et sølvfat som veide 130 sjekel, en sølvskål på 70 sjekel etter vekten i helligdommen, begge fulle av hvetemel blandet med olje til grødeoffer,

[80] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[80]en gullskål på 10 sjekel, full av røkelse,

[81] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[81]en ung okse fra flokken, en vær og et årsgammelt værlam til brennoffer,

[82] um bode, para oferta pelo pecado;

[82]en geitebukk til syndoffer

[83] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

[83]og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle værlam. Dette var offeret fra Ahira, sønn av Enan.

[84] Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

[84]Dette var gavene fra Israels ledere ved innvielsen av alteret, den dagen det ble salvet: tolv sølvfat, tolv sølvskåler og tolv gullskåler.

[85] cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

[85] Hvert sølvfat var på 130 sjekel og hver sølvskål på 70 sjekel. Alt sølvet i karene veide til sammen 2.400 sjekel etter vekten i helligdommen.

[86] doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

[86] De tolv gullskålene som var fulle av røkelse, veide 10 sjekel hver etter vekten i helligdommen. Til sammen veide gullet i skålene 120 sjekel.

[87] todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

[88] E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[87]All buskapen som gikk med til brennoffer, var 12 okser, 12 værer, 12 årsgamle værlam med de grødeofrene som hørte til, og 12 geitebukker til syndoffer.

[88]All buskapen som gikk med til fredsoffer, var 24 okser, 60 værer, 60 bukker og 60 årsgamle værlam. Dette var gavene som ble gitt da alteret ble salvet og vigslet.

[89] Når Moses gikk inn i telthelligdommen for å snakke med ham, hørte han røsten tale til seg fra soningsstedet over kisten med vitnesbyrdet, mellom de to kjerubene. Der talte han til ham.

4. Mosebok 8

Innvielsen av levittene

[1]Herren sa til Moses:

[2] «Tal til Aron og si: Når du setter opp lampene, skal de sju lampene lyse opp rett foran lysestaken.»

[3]Aron gjorde det slik. Han satte opp lampene slik at de kastet lys rett foran lysestaken, slik Herren hadde pålagt Moses.

[4] Slik var lysestaken laget: Den var av hamret gull. Fra foten til kronen var den hamret gull. Moses laget lysestaken etter forbildet som Herren hadde vist ham.

[5]Herren sa til Moses:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

[13] Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

[14] E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

[15] Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

[6]Ta ut levittene fra de andre israelittene og rens dem!

[7] Dette skal du gjøre for å rense dem: Skvett renselsesvann på dem. Så skal de barbere seg over hele kroppen og vaske klærne sine. Slik skal de rense seg.

[8]De skal ta en ung okse og grødeofferet som hører til, hvetemel blandet med olje. Til syndoffer skal du ta en annen ung okse.

[9]Du skal la levittene komme fram til telthelligdommen og kalle sammen hele Israels menighet.

[10]Levittene skal komme fram forHerren, og israelittene skal legge hendene på levittene.

[11] ForHerrens ansikt skal Aron innvie levittene som et svingeoffer fra israelittene, slik at de kan gjøre tjeneste for Herren.

[12]Levittene skal legge hendene på hodet til oksene. Så skal du ofre den ene oksen som syndoffer og den andre som brennoffer for Herren, for å gjøre soning for levittene.

[13]Du skal stille levittene foran Aron og sønnene hans og innvie dem som et svingeoffer for Herren.

[14] Slik skal du skille levittene ut fra de andre israelittene, og de skal tilhøre meg.

[15]Siden skal levittene komme og gjøre tjeneste ved telthelligdommen, etter at du har renset dem og innviet dem som et svingeoffer.

[16] porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

[17] Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

[18] Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

[19] E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

[20] E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[16] For de er overgitt, helt overgitt til meg og atskilt fra de andre israelittene. Jeg har tatt dem som mine egne i stedet for alle som åpner morslivet, alle førstefødte hos israelittene.

[17]For alt førstefødt hos israelittene, både av folk og av fe, tilhører meg. Den dagen jeg slo i hjel alt førstefødt i Egypt, helliget jeg dem som mine.

[18]Men nå har jeg tatt ut levittene i stedet for alle de førstefødte hos israelittene.

[19] Jeg tok levittene ut fra de andre israelittene og overga dem til Aron og sønnene hans. De skal tjene israelittene i telthelligdommen og gjøre soning for dem, så det ikke skal komme ulykke over israelittene om de kommer for nær helligdommen.

[20]Moses og Aron og hele Israels menighet gjorde dette med levittene. Alt som Herren hadde pålagt Moses når det gjaldt levittene, det gjorde israelittene med dem.

[21]Levittene renset seg og vasket klærne sine. Aron innviet dem som et svingeoffer til Herren og gjorde soning for dem, så de ble rene.

[22]Etter dette kom levittene og gjorde sin tjeneste ved telthelligdommen under tilsyn av Aron og sønnene hans. Alt somHerren hadde pålagt Moses når det gjaldt levittene, det gjorde de med dem.

[23]Herren sa til Moses:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

[24] Slik skal det være med levittene: Fra de er tjuefem år gamle, skal de mønstres til tjeneste i telthelligdommen.

[25]Men når de har fylt femti år, skal de trekke seg tilbake fra tjenesten og ikke arbeide lenger.

[26]De kan hjelpe sine brødre i telthelligdommen med å utføre oppgavene deres, men noe arbeid skal de ikke ha. Slik skal du gjøre det med levittene og oppgavene deres.

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam

4. Mosebok 9

Hvordan israelittene skal holde påske

[1] Herren talte til Moses i Sinai-ørkenen i den første måneden i det andre året etter at de hadde gått ut av landet Egypt. Han sa:

[2]«Israelittene skal holde påske til fastsatt tid.

[3]Den fjortende dagen i denne måneden, i skumringen, skal dere holde høytiden til fastsatt tid. Dere skal holde den etter alle lover og forskrifter.»

[4]Da sa Moses til israelittene at de skulle holde påske.

[5]De holdt påske i Sinai-ørkenen, i den første måneden på den fjortende dagen, i skumringen. Israelittene gjorde alt slik som Herren hadde pålagt Moses.

[6] Det var noen menn som hadde kommet nær et lik og blitt urene, så de ikke kunne holde påske den dagen. De samlet seg foran Moses og Aron samme dag.

celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

[7]Disse mennene sa: «Vi kom nær et lik og ble urene. Hvorfor blir vi nektet å bære fram Herrens offer på høytiden sammen med de andre israelittene?»

[8] Da svarte Moses: «Vent, så skal jeg høre hva Herren pålegger dere.»

[9]Herren sa til Moses:

[10]Tal til israelittene og si: Enhver som kommer nær et lik og blir uren, eller som er på en lang reise, enten det er dere eller etterkommerne deres, og som ønsker å holde påske for Herren,

[11] skal holde den i den andre måneden, på den fjortende dagen. Med usyret brød og bitre urter skal de spise påskelammet.

[12] De må ikke la noe av lammet bli igjen til neste morgen eller bryte noe bein på det. De skal holde påske i samsvar med forskriftene.

[13]Om en mann som er ren og ikke er på reise, lar være å holde påske, vil han bli utryddet av folket sitt fordi han ikke bar fram Herrens offer på høytiden. Den mannen må bære straffen for sin synd.

[14] Om en innflytter som bor hos dere, vil holde påske for Herren, skal han feire i samsvar med de lover og forskrifter som gjelder for høytiden. En og samme ordning skal gjelde for dere, både for

innflytteren og for den som er født i landet.

A nuvem sobre o tabernáculo
Êxodo 40.34-38

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

Skyen over boligen

[15]Den dagen boligen ble reist, dekket skyen boligen, altså teltet med vitnesbyrdet. Om kvelden lå den over boligen og så ut som ild, helt til om morgenen.

[16]Slik var det alltid. Skyen dekket teltet, og om natten så det ut som ild.

[17]Hver gang skyen løftet seg fra teltet, brøt israelittene opp, og på det stedet hvor skyen stanset, slo de leir.

[18]PåHerrens ord brøt israelittene opp, og på Herrens ord slo de leir. Så lenge skyen lå over boligen, holdt de seg i leiren.

[19]Når skyen lå over boligen i flere dager, holdt israelittene Herrenspåbud. De brøt ikke opp.

[20]Det hendte at skyen lå noen få dager over boligen. På Herrens ord holdt de seg i leiren, og på Herrens ord brøt de opp.

[21]Det hendte at skyen lå fra kveld til morgen. Når skyen løftet seg om morgenen, brøt israelittene opp. Enten det var dag eller natt, brøt de opp når skyen løftet seg.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[22]Enten skyen lå over boligen et par dager eller en måned eller enda lenger, holdt israelittene seg i leiren og brøt ikke opp. Men når skyen løftet seg, brøt de opp.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

[23]På Herrens ord slo de leir, og på Herrens ord brøt de opp. På Herrens ord gjennom Moses holdt de Herrens påbud.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

4. Mosebok 10

Trompetsignal og oppbrudd

[1]Herren sa til Moses:

[2]Lag deg to trompeter! Du skal lage dem av hamret sølv. Disse skal du bruke når du kaller menigheten sammen, og når leiren skal brytes.

[3]Når de blåser i dem, skal hele menigheten komme sammen hos deg ved åpningen til telthelligdommen.

[4]Blåser de bare i den ene, skal lederne, overhodene for Israels tusener, samles hos deg.

[5]Når dere blåser lange støt, skal de som har leir mot øst, bryte opp.

[6]Når dere blåser lange støt for andre gang, skal de som har leir mot sør, bryte opp. Når de skal bryte opp, skal det blåses lange støt.

[7]Når forsamlingen kalles sammen, skal dere gi signal, men ikke blåse lange støt.

[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Os israelitas partem do Sinai

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[8] Det er Arons sønner, prestene, som skal blåse i trompetene. Dette skal være en evig ordning for dere, fra slekt til slekt.

[9] Når dere drar i krig i deres eget land mot en fiende som går til angrep på dere, skal dere blåse lange støt på trompetene. Da skal Herren deres Gud huske på dere, så dere blir berget fra fiendene.

[10]På gledesdagene og i høytidene og på nymånedagene deres skal dere blåse i trompetene når dere ofrer brennoffer og fredsoffer. Det skal være en påminnelse om dere hos deres Gud. Jeg er Herren deres Gud.

Oppbruddet fra Sinai

[11]I det andre året, på den tjuende dagen i den andre måneden, løftet skyen seg fra vitnesbyrdets bolig.

[12]Da brøt israelittene opp fra Sinai-ørkenen og dro videre i dagsmarsjer. Og skyen stanset i Paran-ørkenen.

[13]Dette var første gangen de brøt opp på Herrens ord gjennom Moses.

[14]Leiren til Juda-sønnene brøt først opp under sitt banner, hæravdeling for hæravdeling. Hærføreren var Nahsjon, sønn av Amminadab.

[15]Hærfører for Jissakars stamme var Netanel, sønn av Suar.

16 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

17 Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

18 Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;

19 sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

20 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

21 Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.

22 Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;

23 sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

24 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

25 Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;

26 sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

27 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

28 Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

16Hærfører for Sebulons stamme var Eliab, sønn av Helon.

17Så ble boligen tatt ned, og de som skulle bære den, Gersjon-sønnene og Merari-sønnene, brøt opp.

18Så brøt Rubens leir opp under sitt banner, hæravdeling for hæravdeling. Hærfører var Elisur, sønn av Sjede'ur.

19Hærfører for Simons stamme var Sjelumiel, sønn av Surisjaddai.

20Hærfører for Gads stamme var Eljasaf, sønn av De'uel.

21 Så brøt kehatittene opp, de som bar det hellige utstyret. Før de kom fram, skulle boligen reises.

22Så brøt leiren til Efraim-sønnene opp under sitt banner, hæravdeling for hæravdeling. Hærføreren var Elisjama, sønn av Ammihud.

23Hærfører for Manasse-sønnenes stamme var Gamliel, sønn av Pedasur.

24Hærfører for Benjamin-sønnenes stamme var Abidan, sønn av Gidoni.

25Så brøt leiren til Dan-sønnene opp under sitt banner, som baktropp for alle leirene, hæravdeling for hæravdeling. Hærføreren var Ahieser, sønn av Ammisjaddai.

26Hærfører for Asjers stamme var Pagiel, sønn av Okran.

27Hærfører for Naftalis stamme var Ahira, sønn av Enan.

28Slik var avmarsjen da israelittene dro av sted, hæravdeling for hæravdeling.

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[30] Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

Números 11

As murmurações dos israelitas

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[29] Moses sa til sin svoger Hobab, sønn av Re'uel fra Midjan: «Nå bryter vi opp og drar til det stedet som Herren sa han ville gi oss. Kom med oss, så skal vi sørge godt for deg. For Herren har lovet det gode for Israel.»

[30]Hobab svarte: «Jeg blir ikke med, jeg går heller hjem til mitt eget land og min egen slekt.»

[31]Da sa Moses: «Du må ikke forlate oss! Du vet jo best hvor vi skal slå leir i ørkenen. Du må være øyne for oss.

[32]Går du med oss, skal vi la alt det gode som Herren gjør mot oss, også komme deg til gode.»

[33] Så brøt de opp og dro fra Herrens fjell, tre dagsreiser. OgHerrens paktkiste dro foran dem, tre dagsreiser, for å finne et hvilested for dem.

[34]Herrens sky var over dem om dagen når de brøt opp fra leiren.

[35] Hver gang kisten brøt opp, sa Moses: «Reis deg, Herre! La dine fiender bli spredt og dine motstandere flykte for deg!»

[36]Og når den var i ro, sa han: «Vend tilbake, Herre, til Israels ti tusen ganger tusen!»

4. Mosebok 11

Folket klager, og Gud gir dem mat

[1] Folket begynte å klage bittert til Herren. Da Herren hørte det, ble vreden hans tent. Herrens ild flammet opp blant dem og herjet i utkanten av leiren.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[2] Folket ropte til Moses, og Moses ba til Herren. Da sluknet ilden.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[3]De kalte dette stedet Tabera, fordi Herrensild hadde flammet opp blant dem der.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

[4]Rakkerpakket som fulgte med dem, var umettelig. Da begynte israelittene også å jamre seg igjen. «Hvem kan gi oss kjøtt å spise?» sa de.

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[5]«Vi husker fisken vi fritt kunne spise i Egypt, og agurkene, vannmelonene og purren, løken og hvitløken.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[6]Nå visner vi bort, for vi mangler alt. Øynene våre ser ikke annet enn manna.»

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[7] Mannaen lignet korianderfrø og så ut som bedolah-kvae.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[8]Folket løp utover og sanket. De malte den på håndkvern eller støtte den i morter. Så kokte de den i gryte og laget kaker av den. Smaken var som smaken av kaker bakt med olje.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

[9] Når duggen falt over leiren om natten, falt mannaen med.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[10]Moses hørte folket jamre seg, den ene familien etter den andre, hver fra inngangen til sitt eget telt. Da flammet Herrens vrede kraftig opp. Moses syntes det var ille.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

[11]Moses sa til Herren: Hvorfor gjør du din tjener så ondt? Hvorfor finner jeg ikke nåde for dine øyne? Du legger byrden av hele folket på meg!

12 Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

13 Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

14 Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

15 Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

16 Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

17 Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

18 Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

12Er det jeg som har unnfanget hele dette folket? Er det jeg som har født det, siden du sier: Bær det ved brystet, slik en amme bærer et spedbarn, helt fram til landet du med ed har lovet fedrene deres!

13Hvor skal jeg få kjøtt fra til hele dette folket når de jamrer seg og sier til meg: «Gi oss kjøtt å spise!»

14Jeg makter ikke å bære hele dette folket alene. Det er for tungt for meg.

15Er det slik du vil gjøre mot meg, så drep meg heller med en gang, så sant jeg har funnet nåde for dine øyne. La meg slippe å se min egen ulykke!

16Da sa Herren til Moses: Samle sammen for meg sytti mann av Israels eldste, de du vet er eldste og tilsynsmenn i folket. Ta dem med til telthelligdommen og la dem stille seg der sammen med deg.

17Jeg skal komme ned og snakke med deg der. Jeg skal ta av den ånden som er over deg, og legge over på dem. De skal bære byrden av folket sammen med deg, så du slipper å bære den alene.

18 Til folket skal du si: Hellige dere til i morgen, så skal dere få kjøtt å spise. For Herrenhar hørt at dere har jamret og sagt: «Hvem kan gi oss kjøtt å spise? Vi hadde det bedre i Egypt.» Nå skal Herren gi dere kjøtt.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

[21] Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

[22] Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

[23] Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

[24] Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

[25] Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

[26] Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

[19]Ikke én dag skal dere spise det, og ikke to, ikke fem dager eller ti dager eller tjue dager,

[20]men en hel måned, helt til det kommer ut av neseborene på dere og byr dere imot. For dere forkastet Herren som er midt iblant dere. Dere jamret dere for hans ansikt og sa: «Hvorfor dro vi ut av Egypt?»

[21]Da sa Moses: «Det folket jeg har med meg, teller 600.000 mann til fots. Og så sier du: Jeg skal gi dem kjøtt så de kan spise en hel måned.

[22]Skal vi slakte så mye småfe og storfe at det blir nok til dem? Eller skal vi samle all fisken i havet, så de får nok?»

[23] Herren sa til Moses: «Er Herrens arm for svak? Nå skal du se om det går som jeg har sagt, eller ikke.»

[24]Så gikk Moses ut og fortalte folket hva Herren hadde sagt. Han samlet sytti mann av de eldste i folket og ba dem stå omkring teltet.

[25] Da steg Herren ned i en sky og talte til ham. Han tok av den ånden som var over Moses, og ga til de sytti eldste. Og da ånden hvilte over dem, talte de profetisk. Men de fortsatte ikke med det.

[26]To av mennene var blitt værende i leiren, den ene het Eldad og den andre Medad. Også over dem hvilte ånden, for de var blant dem som var skrevet opp, men hadde ikke gått ut til teltet. De profeterte i leiren.

27 Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.	27 Da sprang en gutt og fortalte til Moses: «Eldad og Medad profeterer i leiren!»
28 Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.	28Josva, Nuns sønn, som hadde tjent Moses siden han var ung, sa da: «Moses, min herre, stans dem!»
29 Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!	29 Men Moses svarte: «Er du sjalu på mine vegne? Om bare alt Herrens folk var profeter! Måtte Herren gi dem alle sin Ånd!»
30 Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.	30Så gikk Moses tilbake til leiren sammen med Israels eldste.
Deus manda codornizes	
31 Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.	31 Da kom en vind fra Herren som førte vaktler inn fra havet i en høyde på omkring to alen over bakken. Vinden strødde dem ut omkring leiren, så langt som en dagsreise på den ene siden og en dagsreise på den andre.
32 Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.	32 Folket samlet vaktler hele den dagen og hele natten og hele dagen etter. Den som samlet minst, samlet ti homer. Og de la dem utover rundt hele leiren.
33 Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.	33 Mens kjøttet fortsatt var mellom tennene på dem, før det var tygd ferdig, flammet Herrens vrede opp mot folket. Han slo dem med en fryktelig pest.
34 Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.	34 Dette stedet kalte de Kibrot-Hattaava, for der gravla folket dem som hadde vært grådige.
35 De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.	35 Fra Kibrot-Hattaava dro folket til Haserot, og i Haserot ble de værende en tid.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

[1] Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

4. Mosebok 12

Herren blir harm på Mirjam og Aron

[1]En gang tok Mirjam og Aron til orde mot Moses på grunn av hans kusjittiske kone; for han hadde tatt seg en kone fra Kusj.

[2] De sa: «Er det bare Moses Herren har talt med? Har han ikke talt med oss også?» Dette hørte Herren.

[3]Men Moses var en svært ydmyk mann, mer ydmyk enn noe annet menneske på jorden.

[4]Med ett sa Herren til Moses og til Aron og Mirjam: «Gå ut til telthelligdommen, alle tre!» Alle tre gikk ut.

[5] Da steg Herren ned i en skysøyle og stilte seg i åpningen til teltet. Han kalte på Aron og Mirjam, og begge kom fram.

[6]Så sa Herren: Hør mine ord! Er det en profet hos dere? I syn gir jeg meg til kjenne for ham, i drømmer taler jeg til ham.

[7] Slik er det ikke med min tjener Moses. I hele mitt hus er han den mest betrodde.

[8] Ansikt til ansikt snakker jeg med ham, i klare syn, ikke i gåter, Herrens skikkelse ser han. Hvorfor var dere ikke redde for å ta til orde mot min tjener Moses?

[9]Herrens vrede flammet opp mot dem, og han gikk bort.

[10] Da skyen trakk seg bort fra teltet, se, da var Mirjam angrepet av en hudsykdom, og huden hennes var som snø. Med det

samme Aron snudde seg mot Mirjam, så han at hun var syk.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[11]Han sa til Moses: «Herre, straff oss ikke for en synd vi gjorde i dårskap.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[12]La ikke Mirjam være lik et dødt foster som er halvveis borttært når det kommer ut av mors liv!»

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[13]Moses ropte til Herren: «Gud, helbred henne!»

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[14] Men Herrensvarte Moses: «Om hennes far hadde spyttet henne i ansiktet, måtte hun ikke da ha båret skammen i sju dager? Hun skal stenges ute fra leiren i sju dager. Siden kan hun komme tilbake.»

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[15]Så ble Mirjam stengt ute fra leiren i sju dager, og folket brøt ikke opp før hun var tilbake.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

[16]Men da dro de videre fra Haserot og slo leir i Paran-ørkenen.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

4. Mosebok 13

Israelittene utforsker Kanaan

[1]Herren sa til Moses:

[2] «Send av gårde noen menn for å utforske Kanaan-landet, som jeg vil gi israelittene. Én mann for hver av fedrenes stammer skal dere sende, og alle skal være ledere.»

[3]På Herrens ord sendte Moses dem ut fra Paran-ørkenen. Hver mann var blant overhodene for israelittene.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;
[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;
[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;
[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;
[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;
[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;
[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;
[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;
[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;
[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;
[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;
[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.
[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.
[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.
[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.
[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.
[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram

[4]Dette er navnene deres: for Rubens stamme Sjammua, sønn av Sakkur;
[5]for Simons stamme Sjafat, sønn av Hori;
[6] for Judas stamme Kaleb, sønn av Jefunne;
[7]for Jissakars stamme Jigal, sønn av Josef;
[8]for Efraims stamme Hosea, sønn av Nun;
[9]for Benjamins stamme Palti, sønn av Rafu;
[10]for Sebulons stamme Gaddiel, sønn av Sodi;
[11]for Josefs stamme, det vil si Manasses stamme, Gaddi, sønn av Susi;
[12]for Dans stamme Ammiel, sønn av Gemalli;
[13]for Asjers stamme Setur, sønn av Mikael;
[14]for Naftalis stamme Nahbi, sønn av Vofsi;
[15]for Gads stamme Ge'uel, sønn av Maki.
[16] Dette var navnene på de menn som Moses sendte for å utforske landet. Men han ga Hosea, sønn av Nun, navnet Josva.
[17]Da Moses sendte dem av sted for å utforske Kanaan-landet, sa han til dem: «Dra opp til Negev og videre opp i fjellet!
[18]Se hvordan landet er, og om folket som bor der, er sterkt eller svakt, lite eller stort.
[19]Hvordan er landet de bor i, er det godt eller dårlig? Hva slags byer holder de til i, er det teltleirer eller befestede byer?
[20]Hvordan er jorden, fruktbar eller mager? Vokser det trær der eller ikke? Vær modige og ta med noe av førstegrøden i landet!» Det var tiden for de første druene.

aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os

[21] Så dro de av sted og utforsket landet fra Sin-ørkenen til Rehob ved Lebo-Hamat.

[22]De dro opp gjennom Negev og kom til Hebron. Der bodde anakittene Ahiman, Sjesjai og Talmai. – Hebron var bygd sju år før Soan i Egypt.

[23] Da de kom til Esjkol-dalen, skar de av en vinranke med en drueklase. To mann bar den på en stang. De tok også granatepler og fiken.

[24]Dette stedet ble kalt Esjkol-dalen, etter den drueklasen som israelittene skar av der.

[25]Da førti dager var gått, vendte de tilbake etter å ha utforsket landet.

[26]De kom til Moses og Aron og hele Israels menighet i Kadesj i Paran-ørkenen. De avga rapport til dem og til hele menigheten og viste dem frukten de hadde med fra landet.

[27] Til Moses fortalte de: «Vi kom inn i det landet du sendte oss til. Det flyter virkelig med melk og honning, og dette er frukten som vokser der.

[28]Men folket som bor i landet, er sterkt, og byene er befestet og svært store. Der så vi også anakitter.

[29]I Negev-landet bor det amalekitter, i fjellet bor det hetitter, jebusitter og

amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam

amoritter, og ved havet og langs Jordan bor kanaaneerne.»

[30] Kaleb roet ned folket foran Moses. «Kom, så går vi opp og inntar landet!» sa han. «Vi kommer helt sikkert til å seire over dem!”

[31]Men de mennene som dro opp sammen med ham, sa: «Vi kan ikke gå til angrep på dette folket, for de er sterkere enn vi.»

[32]De satte ut rykter blant israelittene om landet de hadde utforsket. De sa: «Det landet vi dro gjennom og undersøkte, er et land som fortærer dem som bor der. Og alle folkene vi så, var storvokste menn.

[33] Der så vi kjemper også – anakittene hører til kjempene. I egne øyne var vi som gresshopper, og det var vi i deres øyne også.»

4. Mosebok 14

Straffen for folkets misnøye

[1] Da brøt menigheten ut i høye rop, og folket gråt den natten.

[2] Alle israelittene klaget til Moses og Aron. Hele menigheten ropte til dem: «Bare vi hadde fått dø i Egypt eller her i ørkenen. Bare vi hadde fått dø!

[3]Hvorfor fører Herren oss til dette landet så vi må falle for sverd og kvinnene og

por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[12] Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

småbarna våre bli krigsbytte? Var det ikke bedre for oss å vende tilbake til Egypt?»

[4]Og de sa til hverandre: «Vi velger en leder og drar tilbake til Egypt!»

[5]Da kastet Moses og Aron seg ned med ansiktet mot jorden foran hele Israels menighet.

[6]Josva, Nuns sønn, og Kaleb, Jefunnes sønn, som begge hadde vært med og utforsket landet, flerret klærne sine

[7]og sa til hele Israels menighet: «Det landet vi dro gjennom og utforsket, er et svært godt og innbydende land.

[8]Om han har sin glede i oss, førerHerren oss inn i dette landet og gir det til oss, et land som flyter av melk og honning.

[9] Gjør bare ikke opprør mot Herren! Dere skal ikke være redde for folket i landet, de er bare en brødbit for oss. Deres skygge har vendt seg bort fra dem, men Herren er med oss. Vær ikke redde for dem!»

[10] Men hele menigheten ropte at de skulle steines. Da visteHerrens herlighet seg for alle israelittene ved telthelligdommen.

[11]OgHerren sa til Moses: Hvor lenge skal dette folket forakte meg? Hvor lenge skal de la være å tro på meg, enda jeg har gjort så mange tegn iblant dem?

[12] La meg slå dem med pest og drive dem bort! Så vil jeg gjøre deg til et folk som er større og mektigere enn de.

[13] Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

[14] mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

[15] Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

[16] Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

[17] Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

[18] O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

O castigo dado por Deus
Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[13]Moses sa til Herren: Egypterne har hørt at du med din kraft førte folket opp fra landet deres,

[14] og de har fortalt det til innbyggerne i dette landet. De har hørt at du, Herre, er midt iblant dette folket, at du viser deg for dem øye mot øye, Herre, når din sky står over dem, og at du går foran dem i en skysøyle om dagen og i en ildsøyle om natten.

[15]Lar du dette folket dø, alle som en, da kommer folkene som har hørt ryktet om deg, til å si:

[16] «Herren maktet ikke å føre dette folket inn i landet som han med ed hadde lovet dem, så han slaktet dem ned i ørkenen.»

[17]Men nå, Herre, vis din store makt, slik du har sagt det:

[18] «Herren er sen til vrede og rik på miskunn. Han tilgir skyld og lovbrudd, men lar ikke den skyldige slippe straff. Han straffer barna i tredje og fjerde ledd for fedrenes synd.»

[19]Tilgi i din store trofasthet den synden dette folket har gjort, slik du har tilgitt dette folket helt fra Egypt og til nå.

[20]Da sa Herren: Jeg tilgir dem, slik du ber om.

[21] Men så sant jeg lever, så sant Herrens herlighet fyller hele jorden:

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[22]Ingen av disse mennene som har sett min herlighet og sett de tegnene jeg gjorde i Egypt og i ørkenen, og som likevel har satt meg på prøve for tiende gang og ikke hørt på det jeg har sagt,

[23] sannelig, ingen av dem skal se landet jeg med ed lovet fedrene deres. Ingen som forakter meg, skal se det!

[24] Men Kaleb, min tjener, har en annen ånd i seg, og han har fulgt meg trofast. Derfor vil jeg føre ham inn i det landet han har vært i, og etterkommerne hans skal få innta det.

[25] Men i dalene bor amalekittene og kanaaneerne. I morgen må dere snu og dra ut i ørkenen, langs veien mot Sivsjøen.

[26]Herren sa til Moses og Aron:

[27]Hvor lenge skal denne onde menigheten klage til meg? Jeg har hørt hvordan israelittene klager over meg.

[28] Si til dem: Så sant jeg lever, sier Herren: Som dere har ropt meg i øret, slik skal jeg gjøre med dere.

[29] I denne ørkenen skal likene deres bli liggende, alle dere som ble mønstret i manntallet, alle fra tjue år og oppover som har klaget over meg.

[30] Ingen av dere skal komme inn i landet som jeg med løftet hånd sverget at dere skulle få bo i – ingen uten Kaleb, Jefunnes sønn, og Josva, Nuns sønn.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[31]Men småbarna deres, som dere mente ville bli fiendens bytte, dem skal jeg føre inn. De skal lære å kjenne landet som dere vraket.

[32]Men likene av dere skal bli liggende her i ørkenen.

[33] Og barna deres skal være gjetere i ørkenen i førti år. De skal lide for deres utroskap til den siste av dere ender som lik i ørkenen.

[34] Slik dere utforsket landet i førti dager, skal dere bære skylden deres i førti år, et år for hver dag. Dere skal få kjenne min uvilje.

[35]Jeg, Herren, har sagt at slik vil jeg gjøre med hele denne onde menigheten som har sverget seg sammen mot meg. I denne ørkenen skal de ende sine dager, her skal de dø.

[36]De mennene som Moses hadde sendt for å utforske landet, vendte tilbake og satte hele menigheten opp mot ham ved å spre dårlig rykte om landet,

[37] og disse mennene som satte ut onde rykter om landet, døde av pest for Herrens ansikt.

[38]Av de mennene som dro for å utforske landet, overlevde bare Josva, Nuns sønn, og Kaleb, Jefunnes sønn.

[39]Da Moses sa dette til alle israelittene, ble folket grepet av dyp sorg.

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

[40] Neste morgen sto de tidlig opp og gikk oppover mot høydedraget. «Kom», sa de, «så går vi opp til det stedet Herren har talt om. For vi har syndet.»

[41]Men Moses sa: «Hvorfor vil dere trosseHerrens ord? Dette kommer ikke til å lykkes.

[42]Gå ikke opp dit, forHerren er ikke midt iblant dere. Dere vil bare bli slått av fienden.

[43]For der møter dere amalekittene og kanaaneerne, og da faller dere for sverd! Fordi dere har vendt dere bort fra Herren, vil han ikke være med dere.»

[44]Likevel var de trassige og gikk oppover mot høydedraget. Men verken Herrens paktkiste eller Moses forlot leiren.

[45] Da kom de ned, både amalekittene og kanaaneerne som bodde på dette fjellet. De slo israelittene og forfulgte dem helt til Horma.

4. Mosebok 15

Matoffer og drikkoffer

[1]Herren sa til Moses:

[2]Tal til israelittene og si til dem: Når dere kommer inn i landet dere skal bo i, det som jeg vil gi dere,

[3]og bærer fram for Herren gaveoffer av storfe eller småfe til en duft som er behagelig for Herren, enten det er et brennoffer eller et slaktoffer for å innfri et løfte, enten som frivillig gave eller på en av høytidene deres,

[4] então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.	[4] da skal den som bærer fram offeret sitt for Herren, komme med et grødeoffer: en tiendedels efa hvetemel blandet med en kvart hin olje.
[5] E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.	[5] Sammen med brennofferet eller slaktofferet skal du gi en kvart hin vin som drikkoffer for hvert lam.
[6] Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;	[6] Hvis du ofrer en vær, skal grødeofferet være to tiendedels efa hvetemel blandet med en tredjedels hin olje,
[7] e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.	[7]og drikkofferet en tredjedels hin vin. Du skal ofre det til en duft som er behagelig for Herren.
[8] Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,	[8]Ofrer du en ung okse som brennoffer eller som slaktoffer for å innfri et løfte eller som et fredsoffer for Herren,
[9] com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,	[9] skal du sammen med oksen bære fram som grødeoffer tre tiendedels efa hvetemel blandet med en halv hin olje.
[10] e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.	[10]Som drikkoffer skal du bære fram en halv hin vin. Dette er et gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren.
[11] Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.	[11]Slik skal det gjøres med hver okse eller vær, hvert lam eller kje.
[12] Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.	[12]Hvor mange dere enn ofrer, skal dere gjøre slik med hvert eneste dyr.
[13] Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.	[13]Alle som er født i landet, skal gjøre det slik når de bærer fram gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren.
[14] Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver	[14]Og når en innflytter som bor blant dere eller en gang i fremtiden kommer til å bo

entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

[15] Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

[16] A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

[19] ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

blant dere, vil bære fram et gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren, da skal han gjøre det slik dere gjør det.

[15] I forsamlingen skal en og samme ordning gjelde både for dere og for innflytterne som holder til hos dere, en evig ordning gjennom alle slekter. Dere og innflytterne skal stå likt for Herren.

[16]Samme lov og samme rett skal gjelde for dere og for innflytterne som holder til hos dere.

Offeret av det første brødet

[17]Herren sa til Moses:

[18]Tal til israelittene og si til dem: Når dere kommer inn i det landet som jeg vil føre dere til,

[19]og dere spiser av det brødet landet gir, da skal dere gi en offergave til Herren.

[20] Det første brødet dere baker, skal dere gi som offergave. Dere skal gjøre det på samme måte som med offergaven fra treskeplassen.

[21]Av det første dere baker, skal dere gjennom alle slekter gi Herren et brød som offergave.

Offer for uaktsomme synder

[22]Dere er kanskje uaktsomme så dere ikke holder alle disse påbudene som Herren har gitt til Moses,

[23]alt det Herren har pålagt dere gjennom Moses, helt fra den dagen han ga sine bud, og gjennom alle slekter.

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

[27] Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

[28] O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

[29] Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

[30] Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

[31] pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada

[24] Dersom det ble gjort av vanvare og uten at menigheten visste det, skal hele menigheten ofre en ung okse som brennoffer til en duft som er behagelig for Herren, med grødeoffer og drikkoffer slik regelen sier, og en geitebukk som syndoffer.

[25]Presten skal gjøre soning for hele Israels menighet, så de får tilgivelse. For det ble gjort av vanvare, og de har båret fram offeret sitt, et gaveoffer til Herren og et syndoffer for Herrens ansikt for det de gjorde av vanvare.

[26]Da skal hele Israels menighet og innflytterne som holder til hos dere, bli tilgitt. For hele folket hadde del i uaktsomheten.

[27] Når et enkelt menneske synder av vanvare, skal det bære fram en årsgammel geit som syndoffer.

[28]Presten skal gjøre soning forHerrens ansikt for den som var uaktsom, siden han syndet av vanvare. Når det er gjort soning for ham, skal han bli tilgitt.

[29]Enten det er en innfødt israelitt eller en innflytter som holder til hos dere, skal en og samme lov gjelde for den som har vært uaktsom.

[30] Men den som med løftet hånd spotter Herren, skal bli utstøtt av folket sitt, enten han er født i landet eller er innflytter.

[31]For han har vist forakt for Herrens ord og brutt hans bud. Det mennesket skal bli

essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

Castigo pela violação do sábado

[32] Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

[33] Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

[34] Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A lei acerca das borlas das vestes

Deuteronômio 22.12

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

[40] para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

utstøtt; det må bære straffen for sin misgjerning.

Straffen for å bryte sabbatsbudet

[32]Mens israelittene var i ørkenen, kom de over en mann som sanket ved på sabbatsdagen.

[33]De som fant ham da han sanket ved, førte ham fram for Moses og Aron og hele menigheten.

[34] Han ble satt i varetekt, for det var ikke klart hva som skulle gjøres med ham.

[35]Da sa Herren til Moses: «Mannen må dø. Hele menigheten skal steine ham utenfor leiren.»

[36]Så førte hele menigheten ham utenfor leiren og steinet ham til han døde, slik Herren hadde pålagt Moses.

Duskene på kappeflikene

[37]Herren sa til Moses:

[38] Tal til israelittene og si til dem at de gjennom alle slekter skal lage seg dusker på kappeflikene sine, og i hver dusk skal de sette en snor av fiolett purpur.

[39]Slike dusker skal dere ha. Hver gang dere ser på dem, skal dere huske på alle Herrens bud, så dere lever etter dem. Dere må ikke følge deres egne hjerter og deres egne øyne, som lokker dere til å drive hor.

[40]Slik skal dere minnes alle mine bud og leve etter dem. Dere skal være hellige for deres Gud.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[41]Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av Egypt for å være deres Gud. Jeg er Herren deres Gud.

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

[3] e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

[4] Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

[5] E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

[6] Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

[7] e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

4. Mosebok 16

Opprør mot Moses blir straffet

[1]Korah, sønn av Jishar, som var sønn av Kehat, Levis sønn, sammen med Datan og Abiram, sønnene til Eliab, og On, sønn av Pelet, Rubens sønn,

[2] gjorde opprør mot Moses. De fikk med seg to hundre og femti israelitter som var ledere i menigheten, menn som var utpekt i forsamlingen, og som hadde et godt navn.

[3]Nå samlet de seg mot Moses og Aron og sa til dem: «Nå går dere for langt! Hele menigheten, alle sammen, er hellige, og Herren er midt iblant dem. Hvorfor vil dere da sette dere over Herrens forsamling?»

[4]Da Moses hørte dette, kastet han seg ned på ansiktet.

[5] Så sa han til Korah og hele menigheten hans: «I morgen vil Herren gi til kjenne hvem som er hellig og tilhører ham, så han kan komme nær til ham. Den som Herren velger ut, får komme nær til ham.

[6]Slik skal dere gjøre: Korah og hele menigheten hans, ta dere glopanner,

[7]ha glødende kull i dem og legg røkelse oppå for Herrens ansikt i morgen. Den mannen som Herren da velger ut, han skal være hellig. Det er dere som går for langt, Levi-sønner!»

[8] Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

[9] acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

[10] e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

[11] Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

[12] Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

[13] porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

[14] Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

[15] Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

[8]Så sa Moses til Korah: «Hør nå her, levitter!

[9] Er det ikke nok for dere at Israels Gud har skilt dere ut fra menigheten for å føre dere nær til seg, så dere kan gjøre tjeneste i Herrens bolig og stå foran menigheten og tjene den?

[10]Han har latt deg og alle brødrene dine, levittene, komme nær til seg. Og nå vil dere ha prestetjenesten også!

[11] I sannhet, det er mot Herren du og hele menigheten din har slått dere sammen. Men Aron, hvem er han, siden dere klager over ham?»

[12]Moses sendte bud etter Datan og Abiram, Eliabs sønner. Men de sa: «Vi kommer ikke opp til deg!

[13]Er det ikke nok at du har ført oss opp fra et land som flyter av melk og honning, for å la oss dø i ørkenen? Skal du fortsette med å styre og regjere over oss?

[14]Du har sannelig ikke ført oss til noe land som flyter av melk og honning, eller gitt oss åkrer og vinmarker til eiendom. Har du tenkt å stikke ut øynene på disse menneskene? Vi kommer ikke opp til deg.»

[15] Da flammet vreden opp i Moses. Han sa til Herren: «Ta ikke imot offergavene deres! Ikke så mye som et esel har jeg tatt fra dem, og ingen av dem har jeg gjort noe ondt.»

[16] Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.
[17] Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.
[18] Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.
[19] Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

Os rebeldes castigados

[20] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:
[21] Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.
[22] Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?
[23] Respondeu o SENHOR a Moisés:
[24] Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.
[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.
[26] E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu,

[16]Så sa Moses til Korah: «I morgen skal du og hele menigheten din tre fram for Herren sammen med Aron.
[17]Dere skal ta hver sin glopanne og legge røkelse på dem. Hver mann skal bære sin egen glopanne fram for Herren, to hundre og femti glopanner. Også du og Aron skal ta hver sin glopanne.»
[18]Så tok hver mann sin glopanne, la glødende kull i dem og hadde røkelse på. Så stilte de seg i åpningen til telthelligdommen sammen med Moses og Aron.
[19]Korah samlet hele menigheten mot dem ved åpningen til telthelligdommen. Da viste Herrens herlighet seg for hele menigheten.
[20]Herren sa til Moses og Aron:
[21]«Skill dere ut fra denne menigheten, så skal jeg fortære dem på et øyeblikk!»
[22] Da kastet de seg ned med ansiktet mot jorden og sa: «Gud, Gud over livsånden i alt som er av kjøtt og blod! Blir du vred på hele menigheten fordi én mann synder?»
[23]Herren sa til Moses:
[24]«Tal til menigheten og si: Hold dere borte fra plassen omkring boligen til Korah, Datan og Abiram!»
[25]Moses reiste seg og gikk bort til Datan og Abiram, og Israels eldste fulgte ham.
[26]Han sa til menigheten: «Vend dere bort fra teltene til disse lovløse mennene, og rør ikke noe som er deres. Ellers blir også

para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

dere revet bort på grunn av alle syndene de har gjort.»

[27] Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

[27]Da gikk de bort fra området rundt boligen til Korah, Datan og Abiram. Datan og Abiram var kommet ut og sto ved inngangen til teltene sammen med konene, de voksne barna og småbarna sine.

[28] Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

[28]Moses sa: «Ved dette skal dere vite at Herren har sendt meg for å gjøre alle disse gjerningene, det er ikke fra mitt eget hjerte.

[29] se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

[29]Hvis disse dør på samme måte som andre mennesker og rammes som alle andre, da har ikke Herren sendt meg.

[30] Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

[30]Men hvis Herren viser sin skapermakt slik at jorden åpner gapet og sluker dem og alt som tilhører dem, så de farer levende ned til dødsriket, da skal dere vite at disse mennene har foraktet Herren.»

[31] E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

[31]Med det samme han hadde sagt dette, revnet jorden under dem.

[32] abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

[32]Jorden åpnet gapet og slukte både dem og boligene deres, alle som holdt med Korah, og alt de eide.

[33] Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

[33] De og alle som tilhørte dem, fór levende ned til dødsriket. Jorden skjulte dem, og slik ble de utryddet fra forsamlingen.

[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não

[34]Alle israelittene som sto omkring dem, flyktet da de hørte skriket deres. «Ellers kan jorden sluke oss også», sa de.

suceda que a terra nos trague a nós também.

[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

[36] Disse o SENHOR a Moisés:

[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

[42] Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da

[35] Så fór det ild ut fra Herren og fortærte de to hundre og femti mennene som bar fram røkelse.

[36]Da sa Herren til Moses:

[37]Si til Elasar, sønn av Aron, presten, at han skal ta glopannene bort fra brannstedet, for de er hellige, og spre glørne langt bort.

[38]Av glopannene til disse synderne som mistet livet, skal du lage tynne, hamrede plater til å kle alteret med. Fordi de førte dem fram for Herren, ble de hellige. Det skal være et tegn for israelittene.

[39]Presten Elasar tok de bronsepannene mennene som omkom i ilden, hadde båret fram, og han hamret dem ut til en kledning for alteret.

[40] Dette skulle minne israelittene om at ingen fremmed, ingen som ikke var av Arons ætt, skulle brenne røkelse for Herrens ansikt og være lik Korah og menigheten hans. Elasar gjorde som Herren hadde sagt ham gjennom Moses.

Aron gjør soning for folket

[41]Dagen etter klaget hele Israels menighet til Moses og Aron. «Det er dere som har drept Herrens folk!» sa de.

[42]Men når menigheten nå slo seg sammen mot Moses og Aron, vendte de seg begge mot telthelligdommen. Og se, skyen

congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

[43] Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

[44] Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[45] Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

[46] Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

[47] Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

[48] Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

[49] Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

[50] Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

Números 17

O bordão de Arão floresce

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos

dekket teltet, og Herrens herlighet viste seg.

[43]Da gikk Moses og Aron fram foran telthelligdommen.

[44]Herren sa til Moses:

[45]«Gå bort fra denne menigheten, så skal jeg fortære dem på et øyeblikk.» Da kastet de seg ned med ansiktet mot jorden.

[46]Og Moses sa til Aron: «Ta glopannen, legg glør fra alteret i den og ha røkelse over. Skynd deg bort til menigheten og gjør soning for dem. For vrede er gått ut fra Herren, det har brutt ut pest!»

[47]Aron gjorde som Moses hadde sagt. Han tok glopannen og løp midt inn i forsamlingen. Og se, pesten hadde allerede brutt ut blant folket. Han la røkelse på glørne og gjorde soning for folket.

[48]Mens han sto der mellom døde og levende, stanset pesten.

[49]Men det var 14.700 som døde av pesten, i tillegg til dem som mistet livet for Korahs skyld.

[50]Aron vendte tilbake til Moses ved åpningen til telthelligdommen. Pesten hadde stanset.

4. Mosebok 17

Arons stav som blomstret

[1]Herren sa til Moses:

[2]Si til israelittene at de skal gi deg tolv staver, én stav for hver stamme. Av

os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

lederen for hver stamme skal du få en stav, og på den skal du skrive navnet hans.

[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

[3]På staven fra Levi skal du skrive Arons navn, for det skal være en stav for hvert av familieoverhodene.

[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

[4]Legg stavene i telthelligdommen foran vitnesbyrdet, der jeg møter dere.

[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

[5] Der skal staven til den mannen jeg velger ut, sette friske skudd. Så blir jeg kvitt all klagingen fra israelittene.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[6]Moses talte til israelittene. Og alle lederne for stammene ga ham hver sin stav, en stav for hver stamme, tolv staver i alt. Blant dem var Arons stav.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

[7]Moses la stavene ned for Herrens ansikt i teltet med vitnesbyrdet.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[8]Det ble morgen neste dag. Da kom Moses inn i vitnesbyrdets telt, og se, Arons stav, staven for Levis hus, hadde satt friske skudd. Den hadde fått knopper, blomstret og bar mandler.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

[9]Moses bar alle stavene bort fra Herrens ansikt og ut til israelittene. De så på dem, og alle tok hver sin stav.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[10]Herren sa til Moses: «Bær Arons stav inn igjen og legg den foran vitnesbyrdet. Den skal tas vare på som et tegn for dem som vil gjøre opprør. Slik skal du stanse murringen deres, så de ikke må dø.”

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

[2] Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

[3] Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário, nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

[4] Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

[5] Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

[6] Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são

[11]Moses gjorde dette. Han gjorde slik Herren hadde pålagt ham.

[12]Men israelittene sa til Moses: «Vi går jo til grunne! Vi er fortapt alle sammen, vi er fortapt!

[13]Hver den som våger å nærme seg Herrensbolig, dør. Skal vi gå fullstendig til grunne?»

4. Mosebok 18

Tjeneste og lønn for prester og levitter

[1] Herren sa til Aron: Du og dine sønner og din fars slekt etter deg skal bære straffen for synder mot helligdommen. Du og dine sønner etter deg skal bære straffen for synder mot prestetjenesten deres.

[2] Også brødrene dine, Levis stamme, din fars stamme, skal du ta med deg. De skal være knyttet til deg og hjelpe deg når du og dine sønner står foran teltet med vitnesbyrdet.

[3]De skal gjøre tjeneste for deg og vokte hele teltet. Men de må ikke komme nær det hellige utstyret eller alteret. For da skal både de og dere dø.

[4]De skal være knyttet til deg og holde vakt over telthelligdommen og alt arbeidet i teltet. Ingen fremmed må komme nær dere.

[5] Dere skal holde vakt ved helligdommen og ved alteret, slik at vrede ikke skal ramme israelittene igjen.

[6] Se, det er jeg som tar ut brødrene deres, levittene, fra de andre israelittene. De er

dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

[7] Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

[8] Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

[9] Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão

en gave til dere og overgitt til Herren for å gjøre arbeid i telthelligdommen.

[7] Du og sønnene dine skal ta dere av prestetjenesten. Alt som skal gjøres ved alteret og innenfor forhenget, skal dere gjøre. Jeg gir dere prestetjenesten som en gave. Men en fremmed som gjør tjenesten, skal dø.

[8] Herren sa til Aron: Se, jeg gir deg ansvaret for alle offergavene jeg får. Alle hellige gaver fra israelittene gir jeg deg og dine sønner som deres del. Dette skal være en evig forskrift.

[9] Av de høyhellige ofrene som blir tatt ut av ilden, skal dette være ditt: Alle ofrene deres, alle grødeoffer, syndoffer og skyldoffer, det som de bærer fram for meg som høyhellige ofre, alt dette skal tilhøre deg og dine sønner.

[10] I det aller helligste skal du spise det. Bare menn skal spise det. Det skal være hellig for deg.

[11]Av offergavene som israelittene gir, er også dette ditt: Alle offer som svinges, gir jeg deg og dine sønner og døtre som en evig forskrift. Alle i ditt hus som er rene, kan spise av dem.

[12]Alt det beste av fin olje og ny vin og korn, det første som de ofrer til Herren, gir jeg deg.

[13]Førstegrøden av alt som vokser i landet, og som de bringer til Herren, skal tilhøre

teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

Os dízimos e os levitas

deg. Alle i huset ditt som er rene, kan spise av det.

[14] Alt som er bannlyst i Israel, skal du også ha.

[15] Alt som åpner morslivet, alt av kjøtt og blod som de bringer fram for Herren, både mennesker og dyr, skal tilhøre deg. Men det førstefødte av mennesker og det førstefødte av urene dyr skal du la dem løse ut.

[16] Løsesummen gjelder fra de er en måned gamle, og verdien du setter på dem, skal være fem sjekel sølv etter vekten i helligdommen. Der er en sjekel tjue gera.

[17]Men de førstefødte av storfe, sau og geit kan du ikke løse ut; de er hellige. Blodet av dem skal du stenke på alteret, og fettet skal du brenne. Det skal være et gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren.

[18]Men kjøttet skal tilhøre deg, sammen med brystet som svinges, og det høyre låret.

[19] Alle hellige gaver som israelittene bringer fram for Herren, gir jeg deg og dine sønner og døtre som en evig forskrift. Dette er en evig saltpakt forHerrens ansikt for deg og din ætt sammen med deg.

[20] Herren sa til Aron: I deres land får du ingen eiendom til arv; ingen del skal tilfalle deg blant dem. Jeg er din arv og del blant israelittene.

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[21] Men jeg lar levittene få all tienden i Israel til arv. Det får de som lønn for arbeidet sitt, for tjenesten ved telthelligdommen.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[22] Ingen andre israelitter må nærme seg telthelligdommen igjen, så de fører skyld over seg og må dø.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[23]Det er levittene som skal gjøre tjeneste ved telthelligdommen og bære straffen for deres synder. Dette er en evig ordning gjennom alle slekter. Men blant israelittene skal de ikke ha jordeiendom til arv.

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

[24] For det er tienden, den offergaven israelittene bringer fram for Herren, jeg gir levittene til arv. Derfor har jeg sagt dem at de ikke får jordeiendom til arv blant israelittene.

[25] Disse o SENHOR a Moisés:

[25]Herren sa til Moses:

[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[26]Du skal tale til levittene og si til dem: Når dere tar imot tiende fra israelittene, den delen jeg lar dere få fra dem, den som er deres i stedet for jordeiendom, da skal dere ta en tiendedel av tienden og gi som offergave til Herren.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[27] Denne gaven skal regnes som deres gave på samme måte som med kornet fra treskeplassen og vinen fra vinpressen.

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[28]Slik skal også dere bære fram gaver til Herren av all tienden dere tar imot fra israelittene. Den delen av tienden som er en offergave til Herren, skal dere gi til Aron, presten.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

[29]Av alle gavene dere får, skal dere bære fram for Herren det han skal ha. Den beste delen av hver gave skal dere hellige til ham.

[30] Du skal si til dem: Når dere bærer fram det beste til Herren, skal det regnes for levittene som likt med avlingen fra treskeplassen og vinpressen.

[31] Dere kan spise det hvor dere vil, dere og familiene deres. Det er lønnen dere får for tjenesten ved telthelligdommen.

[32]Når dere bærer fram det beste av tienden, skal dere ikke pådra dere skyld. Da vil dere ikke vanhellige de hellige gavene fra israelittene, og dere skal ikke dø.

4. Mosebok 19

Urenhet og renselsesvann

[1]Herren sa til Moses og Aron:

[2] Dette er et lovbud som Herren har gitt: Si til israelittene at de skal komme til deg med en rød kvige som er uten feil, en som ikke har hatt åk på seg.

[3]Dere skal gi den til presten Elasar. Så skal den føres utenfor leiren og slaktes mens han ser på.

[4]Presten Elasar skal ta noe av blodet fra den på fingeren og skvette det sju ganger mot forsiden av telthelligdommen.

[5] Så skal kvigen brennes mens han ser på. Både huden, kjøttet, blodet og mageinnholdet skal brennes.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.
[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.
[10] O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.
[11] Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.
[12] Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.
[13] Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

[6] Presten skal ta sedertre, isop og karmosinrød ull og kaste det på ilden der kvigen blir brent.
[7]Siden skal han vaske klærne sine og bade kroppen i vann, og så kan han komme inn i leiren. Men han skal være uren helt til kvelden.
[8]Også mannen som har brent kvigen, skal vaske klærne sine i vann og bade kroppen i vann, og han skal være uren helt til kvelden.
[9]En mann som er ren, skal samle opp asken av kvigen og legge den på et rent sted utenfor leiren. Der skal den oppbevares for israelittenes menighet og brukes i renselsesvann. Det er et syndoffer.
[10]Den som samler opp asken av kvigen, skal vaske klærne sine og være uren helt til kvelden. Dette skal være en evig forskrift for israelittene og for innflytteren som bor blant dem.

[11] Den som rører ved liket av et menneske, skal være uren i sju dager.

[12]Han skal rense seg på den tredje og den sjuende dagen, så han blir ren. Hvis han ikke renser seg den tredje og den sjuende dagen, blir han ikke ren.

[13]Hver den som rører ved et lik, et dødt menneske, og ikke renser seg for synd, gjør Herrens bolig uren og skal utryddes av Israel. Fordi det ikke er stenket renselsesvann på ham, er han uren. Urenheten henger fortsatt ved ham.

[14] Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

[15] Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

[16] Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

[17] Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

[18] Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

[14]Dette sier loven: Når et menneske dør i et telt, skal alle som kommer inn i teltet, og alle som er i det, være urene i sju dager.

[15]Og hvert åpent kar som det ikke er lagt lokk på, er urent.

[16]Enhver som er ute på marken og rører ved en som er drept med sverd eller en som er død på annen måte, eller rører ved et menneskebein eller en grav, skal være uren i sju dager.

[17]For å rense den urene skal de ta noe av asken etter syndofferet som er brent, ha den opp i et kar og helle friskt vann over.

[18]En mann som er ren, skal ta isop og dyppe i vannet. Så skal han skvette det på teltet, på alt utstyret og menneskene som var der, og på ham som rørte ved et bein eller ved en som var drept eller var død på annen måte, eller rørte ved en grav.

[19]Den som er ren, skal skvette det på den urene på den tredje og den sjuende dagen. Når den urene blir ren på den sjuende dagen, skal han vaske klærne sine og bade i vann. Om kvelden er han ren.

[20]Den som er blitt uren og ikke renser seg, skal bli utstøtt fra forsamlingen. For han har gjort Herrens helligdom uren. Siden det ikke er stenket renselsesvann på ham, er han uren.

[21]Dette skal være en evig forskrift for dem. Den som skvettet renselsesvannet, skal vaske klærne sine. Om noen rører ved renselsesvannet, skal han være uren helt til kvelden.

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

Números 20

A morte de Miriã

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[22]Alt det den urene rører ved, blir urent. Og den som rører ved det urene, skal være uren helt til kvelden.

4. Mosebok 20

Vann fra klippen

[1]Så kom hele Israels menighet til Sin-ørkenen. Det var i den første måneden, og de slo seg ned i Kadesj. Der døde Mirjam, og der ble hun gravlagt.

[2] Men det var ikke vann til dem, og de samlet seg mot Moses og mot Aron.

[3] Folket trettet med Moses og sa: «Hadde vi bare omkommet da brødrene våre omkom foran Herrens ansikt!

[4]Hvorfor har dere ført Herrens forsamling ut i denne ørkenen så vi må dø her, både vi og våre husdyr?

[5]Og hvorfor førte dere oss opp fra Egypt når dere bringer oss til dette elendige stedet, et sted hvor det verken finnes korn eller fiken, vinstokker eller granatepletrær og ikke vann å drikke?»

[6] Moses og Aron gikk bort fra forsamlingen til åpningen i telthelligdommen. Der kastet de seg ned med ansiktet mot jorden. Da viste Herrens herlighet seg for dem,

[7]og Herren sa til Moses:

[8]«Ta staven og kall menigheten sammen, du og din bror Aron. Dere skal tale til klippen foran øynene på dem. Da skal den gi fra seg vann. Du skal få vann til å strømme ut til dem fra klippen. Slik skal du la folket og buskapen få drikke.»

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

Moisés solicita passagem por Edom

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos

[9]Moses tok staven som lå foran Herrens ansikt, slik han hadde pålagt ham.

[10] Han og Aron kalte forsamlingen sammen foran klippen og sa til dem: «Hør nå, dere opprørere! Tror dere vi kan få vann til å strømme ut til dere fra denne klippen?»

[11] Så løftet Moses hånden og slo to ganger på klippen med staven sin. Da fosset vannet fram, og både folket og buskapen deres drakk.

[12] Men Herren sa til Moses og Aron: «Dere trodde ikke på meg og helliget meg ikke foran øynene på israelittene. Derfor skal dere ikke få føre denne forsamlingen inn i landet som jeg har gitt dem.»

[13]Dette er Meriba-kilden, hvor israelittene trettet medHerren, og hvor han viste at han er hellig.

Israel får ikke dra gjennom Edom

[14] Fra Kadesj sendte Moses budbærere til kongen i Edom: «Så sier din bror Israel: Du vet hvor mange vanskeligheter vi har møtt.

[15]Fedrene våre dro ned til Egypt, og vi bodde i Egypt i lang tid. Men egypterne mishandlet oss og våre fedre.

[16] Da ropte vi til Herren, og han hørte våre rop. Han sendte en engel og førte oss ut av Egypt. Se, nå er vi i Kadesj, en by som ligger ved grensen til ditt land.

[17]La oss få dra gjennom landet ditt! Vi skal ikke gå gjennom åkrer eller vinmarker og ikke drikke vann av brønnene. Vi skal følge kongsveien og ikke ta av verken til

para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

18 Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

19 Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

20 Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

21 Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

A morte de Arão

Números 33.38,39

22 Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

23 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

24 Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

25 Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;

26 depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

27 Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

høyre eller til venstre før vi har krysset landområdet ditt.»

18Men svaret fra Edom var: «Du får ikke dra gjennom hos meg. Gjør du det, kommer jeg ut og møter deg med sverd.»

19Da sa israelittene til ham: «Vi skal følge hovedveien, og dersom jeg eller buskapen min drikker av vannet som er ditt, skal vi betale for det. Det er ingen stor sak, jeg vil bare få dra gjennom til fots.»

20Men han svarte: «Du får ikke dra gjennom!» Og Edom dro ut mot dem med en tungt bevæpnet hær og med sterk hånd.

21 Edom nektet Israel å dra gjennom hans land, og Israel bøyde av.

Aron dør

22 Så brøt de opp fra Kadesj, og hele Israels menighet kom til fjellet Hor.

23Herren talte til Moses og Aron på fjellet Hor, ved grensen til Edom-landet. Han sa:

24«Nå skal Aron bli forent med sitt folk. Han får ikke komme inn i landet jeg har gitt israelittene, for dere satte dere opp mot det jeg sa ved Meriba-kilden.

25Ta Aron og hans sønn Elasar og før dem opp på fjellet Hor.

26 Ta presteklærne av Aron og kle dem på Elasar, sønnen hans! For der skal Aron bli forent med sitt folk og dø.»

27Moses gjorde som Herren hadde pålagt ham. Mens hele menigheten så på, steg de opp på fjellet Hor.

[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.
[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.
[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.

[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

A serpente de bronze

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.
[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.
[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

[28] Moses tok presteklærne av Aron og kledde Elasar, hans sønn, med dem. Så døde Aron der oppe på toppen av fjellet. Da Moses og Elasar kom ned igjen,
[29] forsto hele menigheten at Aron var død. Og hele Israels hus gråt over Aron i tretti dager.

4. Mosebok 21

Kobberslangen

[1] Kanaaneerkongen som bodde i Arad i Negev, fikk høre at Israel nærmet seg på veien til Atarim. Han gikk til angrep på Israel og tok noen av dem til fange.

[2]Da ga Israel dette løftet til Herren: «Hvis du gir dette folket i våre hender, skal vi slå byene deres med bann og utslette dem.»

[3]Herren hørte Israels bønn og ga kanaaneerne i deres hender. Og de slo kanaaneerne og byene deres med bann og utslettet dem. Derfor ble stedet kalt Horma.

[4]Så brøt de opp fra fjellet Hor og tok veien mot Sivsjøen. For de ville gå utenom Edom-landet. Men på veien ble folket utålmodig
[5] og tok til orde mot Gud og mot Moses: «Hvorfor førte dere oss opp fra Egypt for å dø i ørkenen? Her er det verken brød eller vann, og vi er inderlig lei av denne elendige maten.»

[6]Da sendte Herren serafslanger inn blant folket. De bet israelittene, og mange av dem døde.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

[7]Folket kom til Moses og sa: «Vi syndet da vi tok til orde mot Herren og mot deg. Be Herren at han må ta slangene bort fra oss!» Og Moses ba for folket.

[8] Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

[8]Da sa Herren til ham: «Lag deg en serafslange og sett den på en stang! Alle som blir bitt, skal se opp på den. Da skal de leve.»

[9] Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

[9] Moses laget en kobberslange og satte den opp på stangen. Og når noen ble bitt av en slange og så på kobberslangen, fikk han leve.

Jornadas dos israelitas

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

Videre gjennom ørkenen

[10] Israelittene brøt opp, og de slo leir ved Obot.

[11]Siden brøt de opp fra Obot og slo leir ved Ijje-Abarim i ørkenen øst for Moab.

[12] Derfra dro de videre og slo leir i Sered-dalen.

[13]Derfra brøt de opp og slo leir på den andre siden av Arnon, i den ørkenen som strekker seg utover fra amorittenes land. Arnon danner grensen for Moab, mellom Moab og amorittene.

[14] Derfor heter det i «Boken om Herrenskriger»: Vaheb i Sufa og dalene, Arnon

[15] og dalenes skråning, som strekker seg ned mot Ar og støter mot grensen til Moab.

[16] Derfra dro de til Beer. Det er den brønnen hvor Herren sa til Moses: «Kall folket sammen, så skal jeg gi dem vann!»

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom
Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

[24] Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

[25] Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

[26] Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o

[17]Da sang Israel denne sangen: Du brønn, vell opp! Syng til den

[18] brønnen som høvdinger har gravd ut, som folkets fremste menn har boret med septer og herskerstav. Fra ørkenen dro de til Mattana,

[19]fra Mattana til Nahaliel, fra Nahaliel til Bamot

[20]og fra Bamot til den dalen som går gjennom Moab-høysletten, under toppen av Pisga-fjellet, der en kan se ut over ødemarken.

Seieren over Sihon og Og

[21] Israel sendte budbærere til amorittkongen Sihon og sa:

[22]«La meg få dra gjennom landet ditt. Vi skal ikke svinge inn på åkrer eller i vinmarker og ikke drikke vann fra brønnene. Vi skal følge kongsveien til vi er kommet gjennom landet ditt.»

[23]Men Sihon ga ikke Israel lov til å dra gjennom landet sitt. Han samlet hele hæren sin og dro ut mot Israel i ørkenen. Da han kom til Jahas, gikk han til angrep på dem.

[24] Men Israel slo ham med sverd og inntok landet hans fra Arnon til Jabbok, helt til ammonittenes land. For langs grensen mot ammonittene var det sterke forsvarsverk.

[25]Alle disse byene tok Israel. Og Israel bosatte seg i alle amorittenes byer, i Hesjbon og i alle landsbyene som hørte til.

[26]For Hesjbon var amorittkongen Sihons by. Han hadde ført krig mot den forrige

precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

[27] Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

[28] Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

[29] Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

[30] Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

[31] Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

[32] Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

[33] Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

Números 22

kongen i Moab og tatt fra ham hele landet, helt til Arnon.

[27]Derfor sier dikterne: Kom til Hesjbon, bygg opp igjen byen, la den bli grunnfestet, Sihons by!

[28] For ild gikk ut fra Hesjbon, en flamme fra Sihons by, den fortærte Ar i Moab, slukte Bamot ved Arnon.

[29] Ve deg, du Moab! Det er ute med deg, du Kemosj-folk. Han har gjort sine sønner til flyktninger, sendt døtrene som fanger til amorittkongen Sihon.

[30]Vi skjøt dem ned, Hesjbon ligger øde til Dibon. Vi herjet helt til Nofah, som ligger ved Medeba.

[31]Nå slo Israel seg ned i amorittenes land.

[32]Moses sendte folk som skulle spionere i Jaser. De erobret byene der omkring og drev ut amorittene som bodde der.

[33] Så snudde de og dro oppover mot Basan. Da dro kong Og i Basan ut mot dem med hele sin hær, og det kom til slag ved Edre'i.

[34]Da sa Herren til Moses: «Vær ikke redd for ham! Jeg har gitt både ham og hele hæren hans og landet hans i dine hender. Du skal gjøre det samme med ham som du gjorde med amorittkongen Sihon, som bodde i Hesjbon.»

[35]Da slo de ham og sønnene hans og hele hæren hans. Ingen overlevende ble igjen. Så inntok de landet.

4. Mosebok 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me

Kongen i Moab sender bud til Bileam

[1]Israel brøt opp. Så slo de leir på slettene i Moab, på den andre siden av Jordan, rett imot Jeriko.

[2]Balak, sønn av Sippor, så alt det Israel hadde gjort mot amorittene,

[3]og i Moab steg frykten for dette folket som var så tallrikt. De var redde for å møte Israel.

[4]Moab sa til de eldste i Midjan: «Nå kommer denne bølingen til å beite ned alt som er rundt oss her, akkurat som når oksene beiter gresset snaut ute på jordene.» På den tiden var Balak, sønn av Sippor, konge i Moab.

[5]Han sendte budbærere til Bileam, sønn av Beor, i Petor, som ligger ved elven i landet der folket hans bodde. De skulle be ham komme, og si: «Se, et folk har dratt ut av Egypt. De dekker landet så langt øyet rekker, og de har slått seg ned rett imot meg.

[6]Nå må du komme og forbanne dette folket! De er for mange for meg. Da kan jeg kanskje slå dem og drive dem ut av landet. For jeg vet at den du velsigner, er velsignet, og den du forbanner, er forbannet.»

[7] De eldste i Moab og de eldste i Midjan dro av sted, og de hadde spåmannslønn med seg. Da de kom til Bileam, bar de fram budskapet fra Balak.

[8]Han sa til dem: «Bli her i natt, så skal jeg si dere hva Herrenhar sagt til meg.» Så ble Moabs høvdinger hos Bileam.

falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

9 Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

10 Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

11 Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

12 Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

13 Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

14 Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

15 De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

16 os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

17 porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

18 Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do

9Gud kom til Bileam og sa: «Hvem er disse mennene du har hos deg?"

10Bileam svarte Gud: «Balak, sønn av Sippor, kongen i Moab, har sendt bud til meg:

11Se dette folket som er gått ut av Egypt. De dekker landet så langt øyet rekker. Du må komme og forbanne dem for meg! Da kan jeg kanskje kjempe mot dem og drive dem ut.»

12Gud sa til Bileam: «Gå ikke med dem! Du skal ikke forbanne folket, for det er velsignet."

13Bileam sto opp om morgenen og sa til Balaks høvdinger: «Gå tilbake til landet deres! Herren gir meg ikke lov til å følge med dere.»

14Moabs høvdinger dro av sted. De kom til Balak og sa: «Bileam ville ikke bli med oss.»

15Da sendte Balak andre høvdinger, flere og av høyere rang enn de første.

16De kom til Bileam og sa: «Så sier Balak, sønn av Sippor: Jeg ber deg, la ikke noe hindre deg i å komme til meg!

17For jeg skal vise deg stor ære, og alt det du ber meg om, skal jeg gjøre. Kom nå og forbann dette folket for meg!»

18Bileam svarte Balaks tjenere: «Om Balak ga meg alt sølv og gull han har i huset, kunne jeg ikke gå imot det Herren min Gud sier, verken i stort eller smått.

SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

[21] Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

[22] Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

[23] Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

[24] Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

[25] Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

[26] Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

[19]Nå ber jeg om at også dere må bli her natten over, så får jeg vite hva mer det er Herrenvil si meg.»

[20]Om natten kom Gud til Bileam og sa til ham: «Er disse mennene kommet for å hente deg, så stå opp og gå med dem! Men gjør ikke noe annet enn det jeg sier til deg.»

Bileams esel

[21]Om morgenen sto Bileam opp, salte eselhoppen sin og dro av sted sammen med Moabs høvdinger.

[22]Da flammet Guds vrede opp fordi han dro, og Herrens engel stilte seg foran ham på veien som en motstander. Selv kom han ridende på eselet sitt sammen med de to tjenerne sine.

[23]Da fikk eselet øye på Herrens engel som sto der på veien med løftet sverd i hånden. Eselet tok av fra veien og gikk ut på marken. Men Bileam slo eselet for å få det inn på veien igjen.

[24]Siden stilte Herrens engel seg på en smal vei mellom vinmarkene. Det var steingjerde på begge sider.

[25]Da eselet så Herrens engel, presset det seg inn til muren og klemte foten til Bileam mot steinene. Da slo han det en gang til.

[26]Enda en gang gikk Herrens engel forbi og stilte seg på et trangt sted, der det ikke var plass til å vike unna, verken til høyre eller venstre.

[27] Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

[28] Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

[29] Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

[30] Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

[31] Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

[32] Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente

[27]Da eselet fikk øye på Herrens engel, la det seg ned under Bileam. Raseriet flammet opp i Bileam, og han slo eselet med kjeppen sin.

[28] Da lot Herren eselet få munn og mæle, og det sa til Bileam: «Hva har jeg gjort deg? Nå er det tredje gangen du slår meg.»

[29]Bileam svarte eselet: «Du har holdt meg for narr. Hadde jeg bare et sverd i hånden, skulle jeg drepe deg nå!»

[30]Men eselet sa til Bileam: «Er ikke jeg eselet ditt, som du alltid har ridd på, helt til denne dag? Har jeg noen gang hatt for vane å gjøre slikt mot deg?» «Nei», svarte han.

[31]Da åpnet Herren Bileams øyne, og han fikk se Herrens engel som sto på veien med løftet sverd i hånden. Straks bøyde han seg og falt ned med ansiktet mot jorden.

[32]Herrens engel sa til ham: «Hvorfor har du nå tre ganger slått eselet ditt? Se, jeg har gått ut for å stå deg imot. For jeg ser at dette er en farlig ferd.

[33]Eselet så meg og har veket av for meg alle de tre gangene. Hadde det ikke gjort det, ville jeg nå ha drept deg, men latt eselet leve.»

[34]Da sa Bileam til Herrens engel: «Jeg har syndet! Jeg skjønte ikke at du sto foran meg på veien. Hvis dette er galt i dine øyne, skal jeg vende tilbake.»

[35]Herrens engel sa til Bileam: «Følg med disse mennene! Men du må ikke si noe

aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

[38] Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to

annet enn det jeg byr deg.» Så fulgte Bileam med Balaks høvdinger.

Balak og Bileam

[36] Da Balak fikk høre at Bileam kom, dro han ut for å møte ham i Ir-Moab, som ligger ved Arnon, i utkanten av landet.

[37]Balak sa til Bileam: «Sendte jeg ikke bud etter deg gang på gang? Hvorfor kom du ikke? Skulle ikke jeg kunne vise deg ære?»

[38] Bileam svarte: «Se, nå er jeg kommet til deg. Og nå, kan jeg si hva som helst? De ordene som Gud legger i munnen på meg, de må jeg tale.»

[39]Så fulgte Bileam med kong Balak, og de kom til Kirjat-Husot.

[40]Balak slaktet storfe og småfe og sendte til Bileam og høvdingene som var med ham.

[41]Da det ble morgen, tok Balak med seg Bileam og førte ham opp til Bamot Baal. Derfra kunne han se den ytterste delen av folkemengden.

4. Mosebok 23

[1]Da sa Bileam til Balak: «Bygg sju altere for meg her, og gjør klar sju okser og sju værer til meg!»

[2]Balak gjorde som Bileam sa, og de ofret en okse og en vær på hvert alter.

[3]Så sa Bileam til Balak: «Still deg her ved brennofrene dine mens jeg går av sted. Kanskje Herren kommer meg i møte. Og

notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

4 Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

5 Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

6 E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

7 Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

8 Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

9 Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

10 Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

11 Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

12 Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

det han lar meg se, skal jeg kunngjøre deg.» Så gikk han opp på en snau høyde.

Bileams tale

4Gud kom Bileam i møte, og Bileam sa til ham: «Jeg har gjort i stand de sju altrene, og på hvert alter har jeg ofret en okse og en vær.»

5Da laHerren ord i munnen på Bileam og sa: «Gå tilbake til Balak og si det jeg har sagt deg.»

6Bileam gikk tilbake og fikk se Balak stå borte ved brennofrene sine sammen med alle Moabs høvdinger.

7Da bar han fram sin visdomstale: Fra Aram ble jeg hentet av Balak, fra fjellene i øst av Moabs konge: «Kom! Forbann Jakob for meg! Kom! Kall vrede ned over Israel!»

8Kan jeg forbanne den som Gud ikke har forbannet? Kan jeg nedkalle vrede når Herren ikke er vred?

9Fra toppen av klippene ser jeg ham, fra høydene skuer jeg ham: Her er et folk som bor for seg selv, det blir ikke regnet blant andre folkeslag.

10 Hvem kan telle Jakobs støvkorn, hvem kjenner tallet på Israels støvgrann? Måtte jeg få dø som den rettskafne dør, og livet mitt ende som hans!

11Da sa Balak til Bileam: «Hva er det du gjør mot meg? Jeg ga deg i oppdrag å forbanne mine fiender, og se, nå har du velsignet dem rikt!”

12 Bileam svarte: «Skulle jeg ikke passe på å si det som Herrenlegger meg i munnen?»

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[13]Men Balak sa til ham: «Kom og bli med meg til et annet sted der du også kan se folket. Men derfra kan du bare se utkanten av dem, og ikke alle. Derfra kan du forbanne dem for meg."

[14] Så tok han Bileam med seg til vakthaugen på toppen av Pisga-fjellet. Der bygde han sju altere, og på hvert alter ofret han en okse og en vær.

[15] Bileam sa til Balak: «Still deg her ved brennofrene dine mens jeg møter Gud der borte.»

[16]Herren kom Bileam i møte og la ord i munnen hans. Han sa: «Gå tilbake til Balak og si det jeg har sagt deg.»

[17]Da Bileam kom tilbake, så han Balak stå ved brennofrene sine. Moabs høvdinger sto sammen med ham. Balak spurte ham: «Hva sa Herren?»

[18]Da bar han fram sin visdomstale: Reis deg, Balak, og hør! Vend øret til, du sønn av Sippor!

[19] Gud er ikke et menneske, så han lyver, et menneskebarn, så han skifter sinn. Gjør han ikke det han sier, holder han ikke det han lover?

[20]Jeg fikk i oppdrag å velsigne. Velsigner han, kan ikke jeg gjøre det om.

[21]Det er ingen ondskap i sikte for Jakob, ingen ulykke å se for Israel. Herren deres Gud er med dem, med jubelrop hylles kongen hos dem.

[22]Gud, som førte dem ut av Egypt, har styrke som en villokse.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!
[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?
[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.
[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.
[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.
[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.

[23] For det er ingen som tar varsler i Jakob, det finnes ingen spådom i Israel. I rette tid blir det sagt til Jakob og Israel hva Gud har gjort.
[24] Se, folket reiser seg som en løvinne, som en løve farer det opp! Det legger seg ikke til ro før det har mettet seg med rov og drukket blodet av de drepte.
[25]Da sa Balak til Bileam: «Du vil ikke forbanne dem. Da skal du heller ikke velsigne dem!»
[26] Men Bileam svarte: «Har jeg ikke sagt deg at jeg må gjøre alt det som Herren sier?»
[27]Da sa Balak til Bileam: «Kom, så skal jeg ta deg med til et annet sted. Kanskje Gud synes det er rett at du forbanner folket for meg derfra.»
[28]Så tok Balak med seg Bileam til toppen av Peor-fjellet, der en kan se ut over hele ødemarken.
[29]Bileam sa til Balak: «Bygg sju altere for meg her, og gjør klar sju okser og sju værer for meg!»

[30]Balak gjorde som Bileam sa, og ofret en okse og en vær på hvert alter.

4. Mosebok 24

[1] Bileam så at det var godt i Herrens øyne at Israel ble velsignet. Derfor gikk han ikke for å søke varsler denne gangen, slik han hadde gjort de andre gangene. I stedet vendte han ansiktet mot ørkenen.

[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.
[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;
[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:
[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!
[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.
[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.
[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.
[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.
[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.
[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de

[2]Bileam løftet blikket og så Israel ligge i leir, stamme for stamme. Da kom Guds ånd over ham,
[3]og han bar fram sin visdomstale: Ord fra Bileam, Beors sønn, ord fra mannen med det klare øyet,
[4]ord fra en som hører Guds tale og ser syn fra Den veldige, som synker sammen, men med åpnede øyne:
[5]Hvor vakre dine telt er, Jakob, dine boliger, Israel,
[6] som vide daler, som hager langs en elv, som aloetrær plantet av Herren, som sedrer langs vannet.
[7]Duggen drypper fra greinene, frøet får rikelig med fuktighet. Større enn Agag skal kongen hans være, hans kongevelde skal løftes høyt.
[8] Gud, som førte ham ut av Egypt, har styrke som en villokse. Han sluker fiendefolk, knuser knoklene deres og sårer med sine piler.
[9] Han har lagt seg til ro, han hviler som løven, som løvinnen – hvem vekker dem? Velsignet er den som velsigner deg, forbannet den som forbanner deg.
[10]Da flammet Balaks vrede opp mot Bileam. Han slo hendene sammen og sa til ham: «Jeg kalte deg hit for å forbanne mine fiender, og se, nå har du velsignet dem rikt tre ganger!
[11]Kom deg nå hjem igjen! Jeg sa jeg skulle vise deg stor ære. Men se, den æren har Herren nektet deg."

honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.

12 Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

13 ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

14 Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

15 Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

16 palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

17 Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

18 Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

19 De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

20 Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

12Bileam svarte Balak: «Sa jeg ikke allerede til de mennene du sendte:

13 Om Balak ga meg alt sølv og gull han har i huset, kunne jeg ikke gå imot det Herren sier og gjøre noe etter mitt eget hjerte, verken godt eller ondt. Det Herren har sagt, må jeg si.

14Se, nå drar jeg tilbake til mitt eget folk. Men først vil jeg varsle deg om hva dette folket skal gjøre mot ditt folk i dager som kommer.»

15Så bar han fram sin visdomstale: Ord fra Bileam, Beors sønn, ord fra mannen med det klare øyet,

16ord fra ham som hører Guds utsagn, som får kjenne kunnskapen fra Den høyeste og se syn fra Den veldige, som synker sammen, men med åpnede øyne:

17 Jeg ser ham, men ikke nå, jeg skuer ham, men ikke nær. En stjerne stiger opp fra Jakob, en kongsstav løfter seg fra Israel. Han skal knuse Moabs tinninger og skallen på alle sønner av Set.

18 Edom skal bli hærtatt, Se'ir blir inntatt av fienden. Israel skal vise sin makt.

19 En hersker drar ut fra Jakob, han utrydder de overlevende fra byen.

20 Så fikk Bileam se amalekittene. Da bar han fram sin visdomstale: Det fremste av

folkeslag er Amalek, men til sist skal han gå under.

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[21] Da han så kenittene, bar han fram sin visdomstale: Varig er din bolig, ditt reir er lagt på klippen.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

[22]Likevel skal Kain fortæres av ild. Hvor lenge er det før Assur fører deg i fangenskap?

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[23]Han bar fram sin visdomstale: Ve! Hvem slipper fra det med livet hvis ikke Gud har villet det slik?

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[24]Fra Kittim kommer det skip. De underkuer Assur, de underkuer Eber, men også han skal gå under.

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

[25]Så sto Bileam opp og dro tilbake til hjemstedet sitt. Balak dro også sin vei.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[1] Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

[2] Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

[3] Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

[5] Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

4. Mosebok 25

Israels frafall ved Peor

[1] Israel oppholdt seg i Sjittim. Da begynte folket å drive hor med moabittiske kvinner.

[2] Disse kvinnene innbød dem til ofringer for sine guder, og folket spiste og tilba gudene deres.

[3]Da Israel bandt seg til Baal-Peor, flammet Herrens vrede opp mot Israel.

[4]Han sa til Moses: «Ta alle lederne i folket og heng dem opp for Herrenunder åpen himmel! Så vil Herrens brennende vrede vende seg bort fra Israel.»

[5]Moses sa til dommerne i Israel: «Hver av dere skal drepe dem av mennene deres som har holdt seg til Baal-Peor.»

[6] Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

[6] Men se, da kom en mann, en av israelittene, med en midjanittisk kvinne. Han førte henne inn blant sine egne landsmenn, rett foran øynene på Moses og hele Israels menighet, der de satt og gråt ved åpningen til telthelligdommen.

[7] Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

[7] Da Pinhas, som var sønn av Elasar, presten Arons sønn, så det, reiste han seg, gikk fram fra flokken og grep et spyd.

[8] foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

[8]Så fulgte han etter israelitten inn i soverommet og stakk det tvers gjennom både israelitten og kvinnen, så det gikk inn i livet på henne. Da stanset pesten som herjet blant israelittene.

[9] Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

[9]Men de som hadde mistet livet i pesten, var tjuefire tusen.

[10] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[10]Herren sa til Moses:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

[11]«Pinhas, sønn av Elasar, presten Arons sønn, har vendt min harme bort fra israelittene fordi han viste brennende iver for meg iblant dem. Derfor gjorde jeg ikke ende på dem i min egen brennende iver.

[12] Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

[12]Av den grunn skal du si: Jeg slutter min fredspakt med ham.

[13] E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

[13] Med ham og etterkommerne hans skal det inngås en pakt om prestetjeneste for all fremtid, fordi han viste brennende iver for sin Gud og gjorde soning for israelittene.»

[14] O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

[14]Navnet på israelitten som ble drept, han som ble stukket ned sammen med den midjanittiske kvinnen, var Simri, sønn av Salu, en av lederne i Simons stamme.

[15] O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Afligireis os midianitas e os ferireis,

[18] porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

[15] Den midjanittiske kvinnen som ble drept, het Kosbi. Hun var datter av Sur, som var overhode for en av slektene i Midjan.

[16]Siden sa Herren til Moses:

[17] «Angrip midjanittene og slå dem ned!

[18]For de angrep dere og la en listig felle for dere. Det var det som skjedde i saken med Peor og med Kosbi, hun som var datter av en midjanittleder, og en av deres egne, og som ble drept da pesten herjet etter saken med Peor.»

Números 26

O censo de todos os israelitas

[1] Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

Ny folketelling

[19]Da det var slutt på pesten,

4. Mosebok 26

[1]sa Herren til Moses og presten Elasar, Arons sønn:

[2]«Tell opp hele Israels menighet, familie for familie, alle stridsdyktige menn i Israel som er tjue år eller mer!»

[3]Da sa Moses og presten Elasar fra om dette på slettene i Moab, ved Jordan, rett imot Jeriko. De sa:

[4] «– alle som er tjue år eller mer, slik Herren har pålagt Moses!» Dette er etterkommerne av de israelittene som dro ut av Egypt:

[5]Ruben, Israels førstefødte, og Rubens etterkommere: Fra Henok kommer Henoks slekt, fra Pallu Pallus slekt,

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

[6]fra Hesron Hesrons slekt og fra Karmi Karmis slekt.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[7]Det var Rubens slekter, og av dem ble 43.730 mønstret.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[8]Pallus sønn var Eliab,

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[9] Eliabs sønner var Nemuel, Datan og Abiram. Det var Datan og Abiram, menn som var utvalgt fra menigheten, som gjorde oppstand mot Moses og Aron den gangen Korahs menighet satte seg opp mot Herren.

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[10]Jorden åpnet gapet og slukte både dem og Korah da menigheten hans omkom, den gangen ilden fortærte to hundre og femti mann. De ble et tegn til advarsel.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[11]Men Korahs sønner mistet ikke livet.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[12] Dette er Simons etterkommere, slekt for slekt: Fra Nemuel kommer Nemuels slekt, fra Jamin Jamins slekt, fra Jakin Jakins slekt,

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[13]fra Serah Serahs slekt og fra Saul Sauls slekt.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[14]Det var Simons slekter, 22.200 i tallet.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[15] Dette er Gads etterkommere, slekt for slekt: Fra Sefon kommer Sefons slekt, fra Haggi Haggis slekt, fra Sjuni Sjunis slekt,

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[16]fra Osni Osnis slekt, fra Eri Eris slekt,

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[17]fra Arod Arods slekt og fra Areli Arelis slekt.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.

[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.

[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.

[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

[18]Det var Gad-sønnenes slekter, og tallet på dem som ble mønstret, var 40.500.

[19] Judas sønner var Er og Onan. Er og Onan døde i Kanaan.

[20]Dette er Judas etterkommere, slekt for slekt: Fra Sjela kommer Sjelas slekt, fra Peres Peres' slekt og fra Serah Serahs slekt.

[21] Dette er Peres' etterkommere: Fra Hesron kommer Hesrons slekt og fra Hamul Hamuls slekt.

[22]Det var Judas slekter, og tallet på dem som ble mønstret, var 76.500.

[23] Jissakars etterkommere, slekt for slekt: Fra Tola kommer Tolas slekt, fra Puvva Puvvas slekt,

[24]fra Jasjub Jasjubs slekt og fra Sjimron Sjimrons slekt.

[25]Det var Jissakars slekter, og tallet på dem som ble mønstret, var 64.300.

[26] Sebulons etterkommere, slekt for slekt: Fra Sered kommer Sereds slekt, fra Elon Elons slekt og fra Jahleel Jahleels slekt.

[27]Det var Sebulons slekter, og tallet på dem som ble mønstret, var 60.500.

[28]Josefs etterkommere, slekt for slekt, Manasse og Efraim:

[29]Dette er Manasses etterkommere: Fra Makir kommer Makirs slekt og fra Gilead Gileads slekt. Makir var far til Gilead.

[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;
[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.
[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.
[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.
[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.
[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.
[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.
[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.
[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;
[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.
[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[30] Dette er Gileads etterkommere: Fra Jeser kommer Jesers slekt, fra Helek Heleks slekt,
[31]fra Asriel Asriels slekt, fra Sikem Sikems slekt,
[32]fra Sjemida Sjemidas slekt og fra Hefer Hefers slekt.
[33] Selofhad, sønn av Hefer, hadde ingen sønner, bare døtre. Navnene på Selofhads døtre var Mahla, Noa, Hogla, Milka og Tirsa.
[34]Det var Manasses slekter, og tallet på dem som ble mønstret, var 52.700.
[35] Dette er Efraims etterkommere, slekt for slekt: Fra Sjutelah kommer Sjutelahs slekt, fra Beker Bekers slekt og fra Tahan Tahans slekt.
[36]Dette er Sjutelahs etterkommere: Fra Eran kommer Erans slekt.
[37]Det var Efraim-sønnenes slekter, og tallet på dem som ble mønstret, var 32.500. Det var Josefs etterkommere, slekt for slekt.
[38] Dette er Benjamins etterkommere, slekt for slekt: Fra Bela kommer Belas slekt, fra Asjbel Asjbels slekt, fra Ahiram Ahirams slekt,
[39]fra Sjufam Sjufams slekt og fra Hufam Hufams slekt.
[40]Dette er Belas etterkommere: Ard og Naaman. Fra Ard kommer Ards slekt og fra Naaman Naamans slekt.

[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

[41]Det var Benjamins etterkommere, slekt for slekt, og tallet på dem som ble mønstret, var 45.600.

[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[42] Dette er Dans etterkommere, slekt for slekt: Fra Sjuham kommer Sjuhams slekt. Dette var Dans slekter, slekt for slekt.

[43] Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

[43]Tallet på dem som tilhørte Sjuhams slekter, var 64.400.

[44] Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

[44] Dette er Asjers etterkommere, slekt for slekt: Fra Jimna kommer Jimnas slekt, fra Jisjvi Jisjvis slekt, fra Beria Berias slekt.

[45] Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

[45]Berias etterkommere er: fra Heber Hebers slekt og fra Malkiel Malkiels slekt.

[46] O nome da filha de Aser foi Sera.

[46]Asjers datter het Sera.

[47] São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[47]Det var Asjer-sønnenes slekter, og tallet på dem som ble mønstret, var 53.400.

[48] Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

[48] Dette er Naftalis etterkommere, slekt for slekt: Fra Jahseel kommer Jahseels slekt, fra Guni Gunis slekt,

[49] de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

[49]fra Jeser Jesers slekt og fra Sjillem Sjillems slekt.

[50] São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

[50]Det var Naftalis slekter, slekt for slekt, og tallet på dem som ble mønstret, var 45.400.

[51] São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

[51] Dette var de av israelittene som ble mønstret, 601.730 i alt.

A lei acerca da divisão da terra

[52] Disse o SENHOR a Moisés:

[53] A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.

[54] À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.

[55] Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

[56] Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

O censo dos levitas

[57] São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

[58] São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

[59] A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

[60] A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[61] Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

[62] Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel,

[52]Herren sa til Moses:

[53]«Mellom disse skal landet fordeles til odel og eie, etter folketallet.

[54] Til de tallrike skal du gi en stor eiendom og til de fåtallige en mindre. Hver stamme skal få eiendom etter hvor mange som ble mønstret.

[55]Landet skal deles ved loddkasting. De skal få arvedel etter navnene på stammene til fedrene deres.

[56]Etter som loddet faller, skal hver stamme, stor eller liten, få sin eiendom.»

[57] Dette er de levittene som ble mønstret, slekt for slekt: fra Gersjon Gersjons slekt, fra Kehat Kehats slekt og fra Merari Meraris slekt.

[58]Dette er levittenes slekter: Libnis slekt, Hebrons slekt, Maklis slekt, Musjis slekt og Korahs slekt. Kehat fikk sønnen Amram;

[59]Amrams kone het Jokebed. Hun var datter av Levi og var født i Egypt. Hun fødte Amram sønnene Aron og Moses og deres søster Mirjam.

[60]Aron fikk sønnene Nadab, Abihu, Elasar og Itamar.

[61] Men Nadab og Abihu døde da de bar uinnviet ild fram for Herren.

[62]Tallet på levittene var 23.000 når alle menn og alle gutter som var mer enn en måned gamle, ble regnet med. Levittene ble ikke mønstret sammen med de andre

porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

[63] São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

[64] Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

israelittene, fordi de ikke fikk noen eiendom som de andre israelittene.

[63]Dette er de som ble mønstret da Moses og presten Elasar mønstret israelittene på slettene i Moab, ved Jordan, midt imot Jeriko.

[64]Blant disse var det ingen igjen av dem som ble mønstret da Moses og presten Aron mønstret israelittene i Sinai-ørkenen.

[65] For Herrenhadde sagt til dem at de skulle dø i ørkenen. Av dem var ingen igjen, bortsett fra Kaleb, sønn av Jefunne, og Josva, sønn av Nun.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

4. Mosebok 27

Lov om arverett for døtre

[1] Nå kom døtrene til Selofhad fram. Selofhad var sønn av Hefer, sønn av Gilead, sønn av Makir, sønn av Manasse, Josefs sønn. Døtrene het Mahla, Noa, Hogla, Milka og Tirsa.

[2]De stilte seg opp foran Moses og presten Elasar og lederne og hele menigheten ved åpningen til telthelligdommen og sa:

[3] «Vår far døde i ørkenen, men han hørte ikke til den menigheten som satte seg opp mot Herren, Korahs menighet. Han døde på grunn av sin egen synd. Og han hadde ingen sønner.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[4]Skal vår fars navn gå ut av slekten fordi han ikke hadde noen sønn? La oss få eiendom sammen med vår fars brødre!»

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[5] Moses la saken deres fram for Herren,

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

[6]og Herren sa til ham:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

[7]«Selofhads døtre har rett i det de sier. Gi dem eiendom til arv sammen med farens brødre, og la farsarven gå over til dem.

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[8]Til israelittene skal du si: Når en mann dør sønneløs, skal dere la arven etter ham gå over til datteren.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[9]Har han ikke noen datter, skal dere gi arven til brødrene hans.

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[10]Og har han ingen brødre, skal dere la brødrene til hans far få arven.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

[11]Men hvis hans far ikke hadde noen brødre, skal dere gi arven etter ham til den nærmeste slektningen hans. Da er den hans eiendom.» Dette skal være lov og rett for israelittene, slik Herren påla Moses.

Deus prediz a morte de Moisés

Deuteronômio 3.23-29

Josva blir innsatt i tjenesten

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[12] Herren sa til Moses: «Gå opp på Abarim-fjellet og se utover det landet jeg har gitt israelittene.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[13] Når du har sett det, skal du bli forent med ditt folk, du også, på samme måte som din bror Aron før deg.

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas

[14] For dere satte dere opp mot mitt ord i Sin-ørkenen den gangen menigheten gjorde opprør. Da skulle dere ha helliget

águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[16] O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

[17] que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

[18] Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

[19] apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

[20] Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

[21] Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

meg for øynene på dem ved hjelp av vannet.» – Det er Meriba-kilden ved Kadesj i Sin-ørkenen.

[15]Moses sa til Herren:

[16] «Måtte Herren, som er Gud over livsånden i alt som er av kjøtt og blod, sette en mann over menigheten,

[17] en som kan gå foran dem når de drar ut og når de vender hjem, en som kan føre dem ut og føre dem tilbake, så Herrens menighet ikke skal være som sauer uten gjeter.»

[18] Da sa Herren til Moses: «Ta Josva, sønn av Nun, en mann som det er ånd i, og legg hånden din på ham!

[19]Før ham fram for presten Elasar og for hele menigheten, og innsett ham i tjenesten mens de ser på.

[20]Gi ham noe av den makten du selv har, så hele Israels menighet adlyder ham.

[21] Men han skal tre fram for presten Elasar, som skal bruke urim og søke avgjørelser for ham for Herrens ansikt. På hans ord skal de dra ut, og på hans ord skal de vende tilbake, han og alle israelittene sammen med ham, hele menigheten.»

[22]Moses gjorde som Herren påla ham. Han tok Josva og førte ham fram for presten Elasar og for hele menigheten.

[23] Og han la hendene på ham og innsatte ham i tjenesten, slik som Herren hadde sagt gjennom Moses.

Números 28

Ofertas contínuas
Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

[3] Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

[4] um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

[5] e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

[6] É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

[8] E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[9] No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha,

4. Mosebok 28

Lov om ofringer på høytidsdager

[1]Herren sa til Moses:

[2]Legg dette på israelittene og si til dem: Mine offer av mat, gaveoffer til en duft som er behagelig for meg, må dere passe på å bære fram for meg til fastsatt tid.

[3]Du skal si til dem: Dette er gaveofferet dere skal bære fram for Herren: hver dag to årsgamle lam uten feil. Det er det daglige brennofferet.

[4]Det ene lammet skal du ofre om morgenen, det andre skal du ofre i skumringen.

[5]Som grødeoffer skal du bære fram en tiendedels efa hvetemel blandet med en kvart hin olje av knust oliven.

[6]Dette er det daglige brennofferet, som først ble båret fram ved Sinai-fjellet, et gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren.

[7]Drikkofferet som hører til det første lammet, skal være en kvart hin, et offer sterk drikk som du heller ut for Herren i helligdommen.

[8]Det andre lammet skal du ofre i skumringen, og du skal ofre samme grødeoffer og drikkoffer som om morgenen. Det skal være et gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren.

[9] På sabbatsdagen skal du ofre to årsgamle lam uten feil, og som grødeoffer to

amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

tiendedels efa hvetemel blandet med olje og drikkofferet som hører til.

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[10]Dette er sabbats-brennofferet, et brennoffer for hver sabbat, i tillegg til det daglige brennoffer og drikkofferet som hører til.

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[11]På nymånedagene skal dere bære fram brennoffer forHerren: to unge okser, en vær og sju årsgamle lam uten feil.

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[12]For hver okse skal dere som grødeoffer bære fram tre tiendedels efa hvetemel blandet med olje, for den ene væren to tiendedels efa hvetemel blandet med olje

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[13]og for hvert lam en tiendedels efa hvetemel blandet med olje. Det skal være brennoffer til en duft som er behagelig, et gaveoffer for Herren.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

[14]Drikkofrene som hører til, skal være en halv hin vin for hver okse, en tredjedels hin for væren og en fjerdedels hin for hvert lam. Dette er nymåne-brennofferet, som skal bæres fram hver nymånedag i året.

[15] Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

[15]En geitebukk skal dere også ofre som syndoffer tilHerren, i tillegg til det daglige brennofferet og drikkofferet som hører til.

[16] No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

[16] Den fjortende dagen i den første måneden er det påske forHerren.

[17] Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

[17]Og fra den femtende dagen i samme måned er det høytid. Da skal det spises usyret brød i sju dager.

[18] No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[19] mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[20] A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

[18]Den første dagen skal dere holde en hellig samling. Da må dere ikke gjøre noe tungt arbeid.

[19]Som gaveoffer, brennoffer for Herren, skal dere bære fram to unge okser, en vær og sju årsgamle lam, og de må være uten feil.

[20]Grødeofferet som hører til, skal være hvetemel blandet med olje, tre tiendedels efa for hver okse, to tiendedels efa for væren

[21]og en tiendedels efa for hvert av de sju lammene.

[22]En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer til soning for dere.

[23]Dette skal dere ofre i tillegg til den delen av det daglige brennofferet som bæres fram om morgenen.

[24]Slik skal dere bære fram offer daglig i sju dager, som mat, som gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren. Det skal ofres i tillegg til det daglige brennofferet, med drikkofferet som hører til.

[25]Den sjuende dagen skal det være hellig samling for dere. Da må dere ikke gjøre noe tungt arbeid.

[26] På førstegrødens dag, når dere feirer ukefesten og bærer fram for Herren offer av den nye grøden, skal det være hellig samling. Da må dere ikke gjøre noe tungt arbeid.

[27]Dere skal bære fram et brennoffer til en duft som er behagelig for Herren: to unge okser, en vær og sju årsgamle lam.

[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,
[29] uma décima para cada um dos sete cordeiros;
[30] e um bode, para fazer expiação por vós.
[31] Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

[28]Grødeofferet som hører til, skal være hvetemel blandet med olje, tre tiendedels efa for hver okse, to tiendedels efa for væren
[29]og en tiendedels efa for hvert av de sju lammene.
[30]En geitebukk skal dere bære fram til soning for dere.
[31]Dette skal dere ofre i tillegg til det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til. Dyrene må være uten feil.

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

[1] No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.
[2] Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;
[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro
[4] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;
[5] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,
[6] além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em

4. Mosebok 29

[1]Den første dagen i den sjuende måneden skal dere holde en hellig samling. Da skal dere ikke gjøre noe tungt arbeid. Det skal være en dag da hornet skal lyde hos dere.
[2]Dere skal bære fram brennoffer til en duft som er behagelig for Herren: en ung okse, en vær og sju årsgamle lam uten feil.
[3]Grødeofferet som hører til, skal være hvetemel blandet med olje, tre tiendedels efa for oksen, to tiendedels efa for væren
[4]og en tiendedels efa for hvert av de sju lammene.
[5]En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer, til soning for dere.
[6]Dette skal dere ofre i tillegg til nymåne-brennofferet og det daglige brennofferet, med grødeofferet og drikkofferet som hører til, slik regelen sier. Det skal være et

aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

gaveoffer til en duft som er behagelig forHerren.

[7] No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

[7]Den tiende dagen i denne måneden, den sjuende, skal dere holde en hellig samling. Dere skal vise måtehold og ikke gjøre noe arbeid.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[8]Dere skal ofre brennoffer til en duft som er behagelig forHerren: en okse, en vær og sju årsgamle lam, og de må være uten feil.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[9]Grødeofferet som hører til, skal være hvetemel blandet med olje, tre tiendedels efa for oksen, to tiendedels efa for væren

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[10]og en tiendedels efa for hvert av de sju lammene.

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[11]En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer, i tillegg til det sonende syndofferet og det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofrene som hører til.

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[12]Den femtende dagen i den sjuende måneden skal dere holde en hellig samling. Da skal dere ikke gjøre noe slags arbeid. I sju dager skal dere feire høytid for Herren.

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[13]Dere skal ofre brennoffer, et gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren: tretten unge okser, to værer og fjorten årsgamle lam. De skal være uten feil.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[14]Grødeofferet som hører til, skal være hvetemel blandet med olje, tre tiendedels efa for hver av de tretten oksene, to tiendedels efa for hver av de to værene

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[15]og en tiendedels efa for hvert av de fjorten lammene.

[16]En geitebukk skal dere ofre som syndoffer, i tillegg til det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til.

[17]Den andre dagen skal dere ofre tolv unge okser, to værer og fjorten årsgamle lam uten feil.

[18]Grødeofferet og drikkofrene som hører til, skal svare til tallet på okser, værer og lam, slik regelen sier.

[19]En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer, i tillegg til det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofrene som hører til.

[20]Den tredje dagen skal dere ofre elleve okser, to værer og fjorten årsgamle lam uten feil.

[21]Grødeofferet og drikkofrene som hører til, skal svare til tallet på okser, værer og lam, slik regelen sier.

[22]En geitebukk skal dere ofre som syndoffer, i tillegg til det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til.

[23]Den fjerde dagen skal dere ofre ti okser, to værer og fjorten årsgamle lam uten feil.

[24]Grødeofferet og drikkofrene som hører til, skal svare til tallet på okser, værer og lam, slik regelen sier.

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[25]En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer, i tillegg til det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[26]Den femte dagen skal dere ofre ni okser, to værer og fjorten årsgamle lam uten feil.

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[27]Grødeofferet og drikkofrene som hører til, skal svare til tallet på okser, værer og lam, slik regelen sier.

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[28] En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer, i tillegg til det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[29]Den sjette dagen skal dere ofre åtte okser, to værer og fjorten årsgamle lam uten feil.

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[30]Grødeofferet og drikkofrene som hører til, skal svare til tallet på okser, værer og lam, slik regelen sier.

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[31]En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer, i tillegg til det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofrene som hører til.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[32]Den sjuende dagen skal dere ofre sju okser, to værer og fjorten årsgamle lam uten feil.

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[33]Grødeofferet og drikkofrene som hører til, skal svare til tallet på okser, værer og lam, slik regelen sier.

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[34]En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer, i tillegg til det daglige

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

Números 30

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a

brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til.

[35] Den åttende dagen skal dere holde en høytidssamling. Da må dere ikke gjøre noe slags arbeid.

[36]Dere skal bære fram brennoffer, gaveoffer til en duft som er behagelig for Herren: en okse, en vær og sju årsgamle lam uten feil.

[37]Grødeofferet og drikkofrene som hører til, skal svare til tallet på okser, værer og lam, slik regelen sier.

[38]En geitebukk skal dere bære fram som syndoffer, i tillegg til det daglige brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til.

[39]Disse ofrene skal dere bære fram for Herren til fastsatte tider, i tillegg til løfteofrene og de frivillige ofrene, enten det er brennoffer, grødeoffer, drikkoffer eller måltidsoffer.

4. Mosebok 30

[1]Dette sa Moses til israelittene. Det var i ett og alt slik Herren hadde pålagt Moses.

Om løfter

[2]Moses sa til overhodene for israelittenes stammer: Dette har Herrenpåbudt:

[3] Den som avgir et løfte til Herren eller med ed forplikter seg til å avstå fra noe,

alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

má ikke bryte sitt ord, men gjøre alt han har lovet.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[4]Når en ung kvinne som ennå bor hjemme hos sin far, avgir et løfte til Herren og forplikter seg til å avstå fra noe,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[5]og hennes far får høre om løftet og hva hun har forpliktet seg til, men ikke sier noe til henne om det, da skal alle løfter og alt hun har forpliktet seg til, stå ved lag.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[6]Men hvis faren samme dag som han hører om det, sier nei til henne, skal ingen av løftene og forpliktelsene hennes stå ved lag. Herren vil tilgi henne, for faren sa nei til henne.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

[7]Det kan hende at hun, når hun blir gitt til en mann, fortsatt er bundet av et løfte eller av et tankeløst ord som kom over leppene hennes.

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

[8]Dersom mannen hennes får høre om det, men ikke sier noe til henne samme dag som han hører om det, da skal løftene og det hun har forpliktet seg til, stå ved lag.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[9]Men hvis mannen samme dag som han hører om det, sier nei til henne, da opphever han løftet hun har tatt på seg, og det tankeløse ordet hun har bundet seg ved. Herren skal tilgi henne.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[10]Når en enke eller en fraskilt kvinne avlegger et løfte, skal alt hun har forpliktet seg til, stå ved lag.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[11]Men dersom hun bor hos sin mann og avlegger løfte eller forplikter seg til å avstå fra noe,

[12]og hennes mann får høre om det, men tier og ikke sier nei til henne, da skal alle løftene hennes og alt hun har forpliktet seg til, stå ved lag.

[13]Men hvis hennes mann opphever dem samme dag som han hører om dem, da skal ikke noe løfte eller noen forpliktelse som er kommet over leppene hennes, stå ved lag. Mannen hennes har opphevet dem, og Herren skal tilgi henne.

[14]Alle løfter hun har gitt, og enhver ed som forplikter henne til å avstå fra noe fordi hun vil vise måtehold, kan mannen hennes stadfeste eller oppheve.

[15]Hvis han tier og ikke sier noe til henne fra den ene dagen til den andre, da stadfester han alt det hun har lovet, eller alt det hun har forpliktet seg til. Han stadfester det når han ikke sier noe til henne samme dag som han hørte om det.

[16]Men hvis han opphever det en tid etter at han hørte om det, må han bære hennes skyld.

[17]Dette er forskriftene som Herren påla Moses om forholdet mellom mann og kvinne, og mellom far og datter så lenge hun er ung og bor i sin fars hus.

4. Mosebok 31

Kamp og deling av byttet

[1]Herren sa til Moses:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[2] «Fullfør israelittenes hevn over midjanittene! Siden skal du bli forent med ditt folk.»

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

[3]Da sa Moses til folket: «Noen av dere må væpne dere til strid. De skal gå mot Midjan og fullføre Herrens hevn over dem.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[4]Tusen mann fra hver stamme, fra alle stammene i Israel, skal dere sende ut i striden.»

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[5]Så ble tusen mann fra hver stamme valgt ut fra Israels tusener, i alt tolv tusen mann væpnet til strid.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[6] Dem sendte Moses ut i strid, tusen mann fra hver stamme. Sammen med dem i striden gikk Pinhas, sønn av presten Elasar. Han hadde med seg utstyret fra helligdommen og signaltrompetene.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

[7]De gikk til strid mot Midjan, slik Herren hadde pålagt Moses, og drepte alle mennene der.

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[8]I tillegg til de andre som falt, drepte de Midjans konger Evi, Rekem, Sur, Hur og Reba. Det var de fem kongene i Midjan. Også Bileam, Beors sønn, drepte de med sverd.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[9]Israelittene førte kvinnene i Midjan og småbarna deres bort som fanger. Alle husdyrene, hele buskapen og all rikdommen deres tok de som krigsbytte.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[10]De satte ild på alle teltleirene og alle byene de bodde i.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[11]Og de tok med seg alt krigsbyttet og alt de hadde tatt, både av mennesker og av dyr.

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

[12]Fangene, krigsbyttet og det de hadde tatt, førte de til Moses og presten Elasar og til hele Israels menighet, som lå i leir på slettene i Moab, ved Jordan, rett imot Jeriko.

O tratamento dos cativos

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[13]Moses, presten Elasar og alle lederne i menigheten gikk i møte med dem utenfor leiren.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[14]Moses var sint på befalingsmennene som kom tilbake fra striden, både førerne for tusen og førerne for hundre mann.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[15]Han sa til dem: «Har dere latt alle kvinnene leve?

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[16] Husk at det var disse som på Bileams ord lokket israelittene til å være troløse motHerren den gangen ved Peor, så det brøt ut pest i Herrens menighet.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[17]Drep nå alle guttebarn og alle kvinner som har ligget med menn.

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

[18]Men alle småjenter som ikke har ligget med menn, skal dere la leve.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo

[19] Så må dere holde dere utenfor leiren i sju dager. Alle som har drept noen, og alle som har rørt ved noen av de falne, skal

dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

rense seg den tredje og den sjuende dagen. Det gjelder både dere og fangene deres.

[20]Alle klesplagg, alt utstyr av skinn, alt som er laget av geiteragg, og alt utstyr av tre skal dere rense.»

[21]Presten Elasar sa til stridsmennene som hadde vært med på felttoget: «Dette er en forskrift i loven som Herren påla Moses:

[22]Gull og sølv, kobber og jern, tinn og bly,

[23] alt som tåler ild, skal dere la gå gjennom ild, så det blir rent. Så skal det renses med renselsesvann. Men alt som ikke tåler ild, skal dere la gå gjennom vann.

[24]Den sjuende dagen skal dere vaske klærne deres, så dere blir rene. Etterpå kan dere komme inn i leiren.»

[25]Herren sa til Moses:

[26]«Du og presten Elasar og de som er overhoder for familiene i menigheten, skal telle opp krigsbyttet dere har tatt, både av mennesker og av dyr.

[27] Så skal du dele det likt mellom krigerne som var med på felttoget, og resten av menigheten.

[28]Fra krigerne som gikk ut i strid, skal du kreve avgift til Herren: én for hver fem hundre, både av mennesker og av storfe, esler og småfe.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[33] setenta e dois mil bois,

[34] sessenta e um mil jumentos

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

[29]Dette skal du ta fra deres halvpart, og du skal gi det til presten Elasar. Det skal være en gave til Herren.

[30]Av israelittenes halvpart skal du ta én av femti, både av mennesker og av storfe, esler og småfe, av hele buskapen, og gi til levittene som tar seg av tjenesten i Herrensbolig.»

[31]Moses og presten Elasar gjorde som Herren hadde pålagt Moses.

[32]Krigsbyttet, det som var igjen av byttet krigerne hadde røvet, var i alt 675.000 småfe,

[33]72.000 storfe

[34]og 61.000 esler.

[35]Av mennesker var det i alt 32.000 kvinner som ikke hadde ligget med menn.

[36]Den halvparten som tilfalt krigerne, besto av 337.500 småfe,

[37]av dem var 675 avgift til Herren,

[38]36.000 storfe, av dem var 72 avgift tilHerren,

[39]og 30.500 esler, av dem var 61 avgift til Herren.

[40]Tallet på mennesker var 16.000, av dem var 32 avgift til Herren.

[41]Avgiften som var en gave til Herren, ga Moses til presten Elasar, slik Herren hadde pålagt Moses.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[44] em bois, trinta e seis mil;

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

[51] Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

[42]Den halvparten som israelittene fikk, og som Moses hadde tatt fra krigerne,

[43]den halvparten som menigheten fikk, var 337.500 småfe,

[44]36.000 storfe,

[45]30.500 esler

[46]og 16.000 mennesker.

[47]Av den halvparten som israelittene fikk, tok Moses én av femti, både av folk og av husdyr. Han ga dem til levittene, som tok seg av tjenesten i Herrensbolig, slik Herren hadde pålagt Moses.

[48]Så kom befalingsmennene over hæravdelingene fram for Moses, både tusenmannsførerne og hundremannsførerne.

[49]De sa til ham: «Dine tjenere har talt opp de krigerne vi hadde hånd om, og det manglet ikke en mann.

[50]Nå kommer vi med et offer til Herren. Hver av oss har med det han har funnet av gullgjenstander: armringer, armbånd, fingerringer, øreringer og halskjeder. Det skal være til soning for oss hos Herren.»

[51]Moses og presten Elasar tok imot gullet fra dem, alt var fint utførte ting.

[52] Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

[53] Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

[54] Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

[52] Gullet som tusenmannsførerne og hundremannsførerne bar fram som offergave til Herren, var i alt 16.750 sjekel.

[53]Men de menige krigerne beholdt hver for seg det krigsbyttet de hadde tatt.

[54]Da Moses og presten Elasar hadde tatt imot gullet fra tusenmannsførerne og hundremannsførerne, bar de det inn i telthelligdommen. Det skulle være en påminnelse om israelittene for Herrens ansikt.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

[1] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

[2] Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

[3] Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

[4] a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[6] Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

4. Mosebok 32

Ruben og Gad får land øst for Jordan

[1]Ruben-sønnene og Gad-sønnene hadde en stor mengde fe. Da de så de gode beitemarkene i Jaser og Gilead-landet,

[2]kom de til Moses og presten Elasar og til lederne i menigheten og sa:

[3] «Atarot, Dibon, Jaser, Nimra, Hesjbon, Elale, Sebam, Nebo og Beon,

[4]disse landområdene som Herren har erobret for Israels menighet, er vel egnet for fedrift, og vi, dine tjenere, har fe.

[5]Om du ser på oss med velvilje», sa de, «så la dine tjenere få dette landet til eiendom. La oss slippe å krysse Jordan!»

[6]Moses svarte Gad-sønnene og Ruben-sønnene: «Skal brødrene deres gå i krig mens dere blir i ro her?

[7] Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

[7]Hvorfor må dere gjøre hjertet vrangvillig på israelittene så de ikke vil dra over til det landet Herrenhar gitt dem?

[8] Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

[8]Det samme gjorde fedrene deres da jeg sendte dem fra Kadesj-Barnea for å se nærmere på landet.

[9] Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

[9] Da de hadde vært i Esjkol-dalen og sett på landet, gjorde de israelittene motløse, så de ikke ville gå inn i landet Herren hadde gitt dem.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

[10]Den dagen flammetHerrens vrede opp, og han sverget:

[11] Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

[11] Ingen av de mennene som dro opp fra Egypt, og som er tjue år eller mer, skal se landet jeg sverget å gi til Abraham, Isak og Jakob, for de har ikke fulgt meg trofast

[12] exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

[12]– ingen unntatt Kaleb, sønn av Jefunne av Kenas' slekt, og Josva, sønn av Nun. For de har fulgt Herren trofast.

[13] Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

[13]Og Herrens vrede flammet opp mot Israel, så han lot dem flakke omkring i ørkenen i førti år, helt til det døde ut, hele det slektsleddet som hadde gjort det som var ondt iHerrens øyne.

[14] Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

[14]Se, nå står dere her akkurat som fedrene deres, dere avkom av syndere, og gjør Herrens brennende vrede mot Israel enda større!

[15] Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

[15]For hvis dere vender dere bort fra ham, vil han la Israel bli enda lenger i ørkenen, og dere fører ulykke over hele dette folket.»

[16] Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

[16]Da kom de fram til ham og sa: «Vi vil bygge kveer for feet vårt her, og byer for barna våre.

17 porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

18 Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

19 Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

20 Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

21 e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

22 e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

23 Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.

24 Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.

25 Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

17 Selv skal vi være raske med å væpne oss til strid, og gå foran israelittene til vi har ført dem dit de skal. Men barna våre skal være igjen i de befestede byene, så de kan være trygge for dem som bor i landet.

18Vi skal ikke vende hjem igjen før alle israelitter har fått eiendom, hver og en sin del.

19For vi vil ikke ta land sammen med dem på andre siden av Jordan og innover når vi får vår eiendom her på østsiden av Jordan.»

20 Moses svarte: «Hvis dere gjør dette, hvis dere væpner dere til strid for Herren

21og alle stridsklare menn blant dere drar over Jordan for Herren helt til han har drevet fiendene sine bort,

22og ingen av dere vender tilbake før landet er blitt underlagt Herren, da skal dere være uten skyld både for Herren og for Israel, og dette landet skal være deres eiendom for Herrens ansikt.

23Men gjør dere ikke dette, se, da synder dere mot Herren. Vit at synden skal finne dere igjen.

24Bygg byer for barna deres og lag kveer for småfeet, men det som munnen har lovet, må dere også gjøre!»

25Da sa Gad-sønnene og Ruben-sønnene til Moses: «Dine tjenere skal gjøre som du har befalt, herre.

[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,

[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.

[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

Distribuição da Transjordânia

Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[26]Barna våre og kvinnene våre og feet vårt, hele buskapen, skal bli igjen her i byene i Gilead.

[27]Men vi, dine tjenere, alle som er væpnet til strid for Herren, skal dra over i krigen slik du har sagt, herre.»

[28]Moses ga befaling om dem til presten Elasar, til Josva, Nuns sønn, og til familieoverhodene i Israels stammer.

[29]Moses sa til dem: «Dersom Gad-sønnene og Ruben-sønnene krysser Jordan sammen med dere, alle som er væpnet til krig for Herren, og dere legger landet under dere, da skal dere gi dem Gilead-landet til eiendom.

[30]Men dersom krigerne ikke drar over sammen med dere, da skal de få eiendom blant dere i Kanaan-landet.»

[31]Gad-sønnene og Ruben-sønnene svarte da: «Det Herren har sagt til dine tjenere, det skal vi gjøre.

[32]Vi skal dra over til Kanaan-landet, væpnet til strid for Herren. Da får vi vår eiendom på denne siden av Jordan.»

[33] Så lot Moses Gad-sønnene, Ruben-sønnene og halvparten av stammen til Manasse, Josefs sønn, få riket til amorittkongen Sihon og riket til Og, kongen i Basan. De fikk landet med byene der og de landområdene som grenset opp til byene, landet omkring.

34 Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;

35 Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;

36 Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.

37 Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

38 Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

39 Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.

40 Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

41 Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

42 Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

1 São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

2 Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:

3 partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de

34Gad-sønnene bygde opp igjen Dibon, Atarot og Aroer,

35Atrot-Sjofan, Jaser og Jogbeha,

36Bet-Nimra og Bet-Haran, befestede byer med kveer for småfeet.

37Og Ruben-sønnene bygde opp igjen Hesjbon, Elale og Kirjatajim,

38Nebo, Baal-Meon og Sibma. Men navnene ble forandret. De ga nye navn til byene de hadde bygd.

39 Etterkommerne av Makir, sønn av Manasse, dro til Gilead, inntok landet og drev bort amorittene som bodde der.

40Og Moses ga Makir, sønn av Manasse, Gilead-landet, og han bosatte seg der.

41Ja'ir, sønn av Manasse, dro av sted og tok teltbyene der. Og han kalte dem Ja'irs teltbyer.

42Nobah dro av sted og tok Kenat med småbyene omkring. Han kalte byen Nobah, etter seg selv.

4. Mosebok 33

Israels dagsmarsjer i ørkenen

1Dette er israelittenes dagsmarsjer fra de dro ut av Egypt, hæravdeling for hæravdeling, ledet av Moses og Aron.

2På Herrens ord skrev Moses ned stedene de dro ut fra på dagsmarsjene sine. Og dette er dagsmarsjene, regnet fra de stedene de dro fra:

3 Fra Ramses brøt de opp på den femtende dagen i den første måneden. Dagen etter

Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,

4 enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.

5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

8 E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

9 E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

10 E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;

11 partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;

12 partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;

13 partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;

14 partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;

15 partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

16 partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

påskefeiringen dro israelittene med løftet hånd, rett foran øynene på alle egypterne.

4 Egypterne holdt da på med å gravlegge alle sine førstefødte, som Herren hadde slått i hjel blant dem.Herren hadde også holdt dom over gudene deres.

5 Israelittene brøt opp fra Ramses og slo leir i Sukkot.

6 Fra Sukkot brøt de opp og slo leir i Etam, som ligger i utkanten av ørkenen.

7 Fra Etam brøt de opp og tok av mot Pi-Hahirot, som ligger midt imot Baal-Safon, og de slo leir foran Migdol.

8 Fra Pi-Hahirot brøt de opp og dro gjennom sjøen ut i ørkenen. Så gikk de tre dagsreiser i Etam-ørkenen og slo leir i Mara.

9 Fra Mara brøt de opp og kom til Elim. I Elim var det tolv vannkilder og sytti palmetrær, og de slo leir der.

10Fra Elim brøt de opp og slo leir ved Sivsjøen.

11 Fra Sivsjøen brøt de opp og slo leir i Sin-ørkenen.

12Fra Sin-ørkenen brøt de opp og slo leir i Dofka.

13Fra Dofka brøt de opp og slo leir i Alusj.

14 Fra Alusj brøt de opp og slo leir i Refidim. Men der var det ikke vann så folket kunne drikke.

15 Fra Refidim brøt de opp og slo leir i Sinai-ørkenen.

16 Fra Sinai-ørkenen brøt de opp og slo leir i Kibrot-Hattaava.

[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;	[17] Fra Kibrot-Hattaava brøt de opp og slo leir i Haserot.
[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;	[18] Fra Haserot brøt de opp og slo leir i Ritma.
[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;	[19]Fra Ritma brøt de opp og slo leir i Rimmon-Peres.
[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;	[20]Fra Rimmon-Peres brøt de opp og slo leir i Libna.
[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;	[21]Fra Libna brøt de opp og slo leir i Rissa.
[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;	[22]Fra Rissa brøt de opp og slo leir i Kehelata.
[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;	[23]Fra Kehelata brøt de opp og slo leir ved Sjefer-fjellet.
[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;	[24]Fra Sjefer-fjellet brøt de opp og slo leir i Harada.
[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;	[25]Fra Harada brøt de opp og slo leir i Makhelot.
[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;	[26]Fra Makhelot brøt de opp og slo leir i Tahat.
[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;	[27]Fra Tahat brøt de opp og slo leir i Terah.
[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;	[28]Fra Terah brøt de opp og slo leir i Mitka.
[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;	[29]Fra Mitka brøt de opp og slo leir i Hasmona.
[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;	[30]Fra Hasmona brøt de opp og slo leir i Moserot.
[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;	[31]Fra Moserot brøt de opp og slo leir i Bene-Jaakan.
[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;	[32]Fra Bene-Jaakan brøt de opp og slo leir i Hor-Hagidgad.
[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;	[33]Fra Hor-Hagidgad brøt de opp og slo leir i Jotbata.
[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;	[34]Fra Jotbata brøt de opp og slo leir i Abrona.

[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;

[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

A morte de Arão
Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;

[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;

[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;

[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[35]Fra Abrona brøt de opp og slo leir i Esjon-Geber.

[36] Fra Esjon-Geber brøt de opp og slo leir i Sin-ørkenen, i Kadesj.

[37] Fra Kadesj brøt de opp og slo leir ved fjellet Hor, på grensen til Edom.

[38] Aron, presten, gikk på Herrens ord opp på fjellet Hor, og der døde han. Det var i det førtiende året etter at israelittene hadde gått ut av Egypt, på den første dagen i den femte måneden.

[39]Aron var 123 år gammel da han døde på fjellet Hor.

[40] Da kanaaneerkongen i Arad, som bodde i Negev i Kanaan, fikk høre at israelittene kom,

[41]brøt de opp fra fjellet Hor og slo leir i Salmona.

[42]Fra Salmona brøt de opp og slo leir i Punon.

[43] Fra Punon brøt de opp og slo leir i Obot.

[44] Fra Obot brøt de opp og slo leir i Ijje-Abarim ved grensen til Moab.

[45]Fra Ijjim brøt de opp og slo leir i Dibon-Gad.

[46]Fra Dibon-Gad brøt de opp og slo leir i Almon-Diblatajim.

[47]Fra Almon-Diblatajim brøt de opp og slo leir ved Abarim-fjellene, rett imot Nebo.

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.

[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

[48]Fra Abarim-fjellene brøt de opp og slo leir på slettene i Moab, ved Jordan, rett imot Jeriko.

[49]Leiren deres lå langsmed Jordan, fra Bet-Jesjimot til Abel-Sjittim på slettene i Moab.

[50]Herren talte til Moses på slettene i Moab, ved Jordan, rett imot Jeriko. Han sa:

[51]Tal til israelittene og si til dem: Når dere går over Jordan og inn i Kanaan-landet,

[52] skal dere drive ut alle som bor i landet, og ødelegge alle gudebildene deres. Dere skal ødelegge alle de støpte bildene deres og utslette offerhaugene.

[53]Dere skal innta landet og bosette dere der. For jeg har gitt landet til dere så dere kan ta det i eie.

[54] Dere skal fordele landet mellom dere ved loddkasting, slekt for slekt. En stor slekt skal få større eiendom og en liten slekt mindre eiendom til arv. Hver slekt skal ha det som loddkastingen gir den. Dere skal få arv innenfor den stammen dere tilhører.

[55] Men dersom dere ikke driver ut innbyggerne i landet, da skal de dere sparer, bli torner i øynene og brodder i siden på dere. De kommer til å gå til angrep på dere inne i landet der dere har slått dere ned.

[56]Da skal jeg gjøre med dere slik jeg hadde tenkt å gjøre med dem.

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

4. Mosebok 34

Grensene for Israel

[1]Herren sa til Moses:

[2] Dette skal du pålegge israelittene, dette skal du si til dem: Når dere kommer inn i Kanaan-landet, så er dette det landet dere får til eiendom, landet Kanaan fra grense til grense.

[3]På sørsiden skal dere ha fra Sin-ørkenen langsmed Edom. Dere skal ha grense mot sør fra enden av Saltsjøen mot øst.

[4]Grensen skal svinge sør for Akrabbim-skaret og gå fram til Sin. Så skal den gå sør for Kadesj-Barnea til Hasar-Addar og derfra over til Asmon.

[5] Fra Asmon skal grensen svinge ned til Egypterbekken og ende ute ved havet.

[6]I vest skal dere ha Storhavet til grense. Det skal være grensen deres mot vest.

[7] I nord skal dette være grensen deres: Fra Storhavet skal dere trekke grensen opp til fjellet Hor

[8] og fra fjellet Hor til Lebo-Hamat. Grensen skal ende ute ved Sedad.

[9]Så skal grensen gå videre til Sifron og ende ved Hasar-Enan. Det skal være grensen deres mot nord.

[10]Mot øst skal dere trekke opp grensen fra Hasar-Enan til Sjefam.

[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

[12] descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

[13] Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

[14] Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

[15] Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

[18] Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

[19] São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[20] da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

[11]Fra Sjefam skal grensen gå ned til Ribla, øst for Ajin, og videre ned til den når åsryggen på østsiden av Kinneret-sjøen.

[12]Deretter skal den følge Jordan og ende ved Saltsjøen. Dette skal være landet deres, med disse grensene omkring.

[13]Moses sa til israelittene: Dette er landet dere skal få til eiendom ved loddkasting, det Herren har gitt påbud om at de ni stammene og den ene halve stammen skal få.

[14] For Rubens stamme med sine familier, Gads stamme med sine familier og halvparten av Manasses stamme har allerede tatt sine eiendommer.

[15]Disse to stammene og den ene halve stammen har tatt sin eiendom på andre siden av Jordan, rett imot Jeriko, på østsiden, mot soloppgangen.

De som skal fordele landet

[16]Herren sa til Moses:

[17]Her er navnet på de mennene som skal fordele landet mellom dere: presten Elasar og Josva, sønn av Nun,

[18]og så skal dere ta ut en leder for hver stamme til å fordele landet.

[19]Her er navnet på disse mennene: for Judas stamme Kaleb, sønn av Jefunne;

[20]for Simons stamme Samuel, sønn av Ammihud;

[21]for Benjamins stamme Elidad, sønn av Kislon;

[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

[22]for Dans stamme en leder, Bukki, sønn av Jogli;

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[23]for Josefs etterkommere en leder av Manasses stamme, Hanniel, sønn av Efod,

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[24]og en leder av Efraims stamme, Kemuel, sønn av Sjiftan;

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

[25]for Sebulons stamme en leder, Elisafan, sønn av Parnak;

[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

[26]for Jissakars stamme en leder, Paltiel, sønn av Assan;

[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

[27]for Asjers stamme en leder, Ahihud, sønn av Sjelomi,

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[28]og for Naftalis stamme en leder, Peda'el, sønn av Ammihud.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

[29]Det var disse Herren påla å fordele Kanaan-landet mellom israelittene.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

4. Mosebok 35

Levittene får byer og beitemarker

[1]Herren talte til Moses på slettene i Moab, ved Jordan, rett imot Jeriko. Han sa:

[2]Du skal pålegge israelittene å gi levittene noe av sin eiendom til arv. Dere skal gi levittene byer å bo i og beitemarker omkring disse byene.

[3]I byene skal de bo, og markene som hører til, skal være til beite for buskapen deres, alle dyrene de eier.

[4]Markene ved byene som dere gir levittene, skal strekke seg tusen alen utover fra bymuren på alle kanter.

[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

[5]Utenfor byen skal dere måle opp to tusen alen på østsiden, to tusen alen på sørsiden, to tusen alen på vestsiden og to tusen alen på nordsiden, med byen i midten. Dette skal være bymarkene deres.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[6]Byene dere gir levittene, skal være de seks tilfluktsbyene dere peker ut så drapsmenn kan flykte dit; i tillegg skal dere gi dem førtito andre byer.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[7]I alt skal dere gi levittene førtiåtte byer med beitemarker.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

[8] Når dere tar disse byene av israelittenes eiendom og gir dem, skal dere ta mer fra de store og mindre fra de små stammene. Hver stamme skal avgi byer til levittene etter hvor mye land de har fått til eiendom.

Seis cidades de refúgio

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

Lov om tilfluktsbyer for drapsmenn

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9]Herren sa til Moses:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[10] Tal til israelittene og si: Når dere går over Jordan og inn i landet Kanaan,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[11]skal dere velge ut noen byer som skal være tilfluktsbyer for dere. Dit kan en drapsmann flykte om han har slått noen i hjel av vanvare.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[12]Disse byene skal gi tilflukt til den som flykter fra en blodhevner, så drapsmannen ikke skal dø før han har stått til rette for menigheten og fått sin dom.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[13]Seks av de byene dere gir levittene, skal være tilfluktsbyer.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

Execução do homicida
Deuteronômio 19.11-13

[16] Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[17] Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[14]Tre av byene skal dere peke ut på andre siden av Jordan og tre i Kanaan-landet. De skal være tilfluktsbyer.

[15]Disse seks byene skal gi tilflukt både for israelitter og for innflyttere og fremmede som bor blant dere, så den som har drept noen av vanvare, kan flykte dit.

[16] Dersom noen tar et jernredskap og slår en annen i hjel, er han en drapsmann, og drapsmannen skal straffes med døden.

[17]Tar noen en stein som er stor nok til å drepe med, og slår en annen i hjel, da er han en drapsmann, og drapsmannen skal straffes med døden.

[18]Eller om noen tar et dødelig redskap av tre i hånden og slår en annen i hjel, da er han en drapsmann, og drapsmannen skal straffes med døden.

[19]Det er blodhevneren som skal slå drapsmannen i hjel. Når han treffer på ham, skal han drepe ham.

[20]På samme måte skal det være om noen hater en annen og støter til ham eller kaster noe på ham med hensikt så han dør,

[21]eller i fiendskap slår ham med neven så han dør. Da skal den som slo, straffes med døden. Han er en drapsmann, og blodhevneren skal slå drapsmannen i hjel når han treffer på ham.

[22]Så kan det hende at noen plutselig støter til en mann uten fiendskap eller kaster en gjenstand uten ond hensikt.

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

[23]Eller kanskje han ikke ser den andre og treffer ham med en stein som er stor nok til å drepe med, så han dør, enda mannen ikke var noen fiende og ikke ville ham noe vondt.

[24]Da skal menigheten dømme mellom drapsmannen og blodhevneren etter disse forskriftene:

[25]Menigheten skal berge drapsmannen fra blodhevneren og føre ham tilbake til tilfluktsbyen han hadde rømt til. Der skal han være til øverstepresten dør, han som er salvet med hellig olje.

[26]Men går drapsmannen noen gang utenfor den tilfluktsbyen han har rømt til,

[27]og blodhevneren finner ham utenfor bygrensene og dreper ham, da skal han være uten blodskyld.

[28]For drapsmannen skal holde seg i tilfluktsbyen til øverstepresten dør. Når øverstepresten er død, kan han vende tilbake til den jorden han eier.

[29]Dette skal være lov og rett hos dere gjennom alle slekter, hvor dere så bor.

[30] Når noen slår et menneske i hjel, skal drapsmannen drepes så sant det er vitner mot ham. Men på ett vitnes utsagn skal ingen dø.

[31]Dere skal ikke ta imot løsepenger for å berge livet til en drapsmann som er skyldig til å dø. Han skal straffes med døden.

[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[32]Dere skal ikke ta imot løsepenger for en som har rømt til en tilfluktsby, slik at han kan vende hjem og bo i landet før øverstepresten er død.

[33] Dere skal ikke vanhellige det landet dere bor i, for blod vanhelliger landet. Og landet får ikke soning for blodet som er utøst der, uten ved blodet til den som utøste blod.

[34] Dere skal ikke gjøre landet dere bor i, urent. For der har jeg min bolig. Jeg er Herren, som bor midt blant israelittene.

4. Mosebok 36

Lov om arv og ekteskap for døtre

[1] Familieoverhodene i Gileads slekt kom fram. Gilead var sønn av Makir, Manasses sønn, og tilhørte Josefs slekter. De tok til orde foran Moses og lederne, overhodene for familiene blant israelittene,

[2] og sa: Herren påla deg, herre, å fordele landet mellom israelittene ved loddkasting. Og du, herre, er også blitt pålagt av Herren å gi vår bror Selofhads eiendom til hans døtre.

[3]Men hvis de blir gift med menn fra en annen av stammene i Israel, blir deres arv tatt fra våre fedres eiendom og lagt til den stammen de nå skal tilhøre. Det blir tatt bort fra den eiendommen vi fikk ved loddkasting.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[4]Når frigivelsesåret kommer hos israelittene, blir døtrenes arv lagt til eiendommen i stammen de tilhører, og arven deres blir tatt fra den eiendommen som våre fedres stamme fikk.

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[5]Da påla Moses israelittene dette, på Herrens ord: «Josefs stamme har rett i det de sier.

[6] Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

[6]Dette er påbudet Herren gir Selofhads døtre: De kan gifte seg med den de selv synes om, bare de gifter seg inn i en slekt som er fra stammen til deres egne fedre.

[7] Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

[7]Ingen eiendom hos israelittene skal gå over fra en stamme til en annen. Hver israelitt skal holde fast på arven fra sine fedres stamme.

[8] Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

[8]En datter som arver jord i en av israelittenes stammer, må gifte seg inn i en slekt som kommer fra den stammen som hennes egen far tilhører. Slik skal alle israelitter arve jord etter sine fedre.

[9] Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

[9]Da vil ingen eiendom gå over fra en stamme til en annen. For hver av israelittenes stammer skal holde fast på sin arv.»

[10] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

[10]Selofhads døtre gjorde som Herren hadde pålagt Moses.

[11] pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

[11]Mahla, Tirsa, Hogla, Milka og Noa, alle døtrene til Selofhad, giftet seg med sine søskenbarn.

[12] Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

[12]De fikk menn fra slektene etter Manasse, Josefs sønn. Slik forble eiendommen innen

den stammen og den slekten som fedrene deres tilhørte.

[13] São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[13]Dette er de bud og forskrifter som Herren påla israelittene gjennom Moses på slettene i Moab, ved Jordan, rett imot Jeriko.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio	5. Mosebok

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

[1] São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

[2] Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

[3] Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

[4] depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

[5] Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

[6] O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

[7] Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com

5. Mosebok 1

Moses minner om Herrens løfte

[1] Dette er de ord som Moses talte til hele Israel øst for Jordan. Det var i ørkenen på Araba-sletten, rett imot Suf, mellom Paran og Tofel, Laban, Haserot og Di-Sahab,

[2] elleve dagsreiser fra Horeb på veien over Se'ir-fjellene til Kadesj-Barnea.

[3] Det var i det førtiende året, den første dagen i den ellevte måneden, at Moses talte til israelittene om alt det Herren hadde pålagt ham å si til dem.

[4] Moses hadde da slått amorittkongen Sihon, som bodde i Hesjbon, og Basan-kongen Og, som bodde i Asjtarot og Edre'i.

[5]Øst for Jordan, i Moab, begynte Moses å forklare denne loven. Han sa:

[6] Herren vår Gud talte til oss ved Horeb og sa: «Dere har oppholdt dere lenge nok ved dette fjellet.

[7] Bryt nå opp og dra til amorittenes fjelland og til nabofolkene på Araba-sletten, i fjellandet og i lavlandet, i Negev og ute ved kysten, til kanaaneernes land og til Libanon, helt til den store elven, Eufrat.

[8] Se, jeg har lagt landet åpent for dere. Gå og innta landet som Herren med ed lovet

juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

[9] Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

[10] O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

[11] O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

[12] Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

[13] Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

[14] Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

[15] Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for

å gi deres fedre, Abraham, Isak og Jakob, og etterkommerne deres.»

Moses innsetter ledere

[9] Den gangen sa jeg til dere: «Jeg alene kan ikke bære dere.

[10]Herren deres Gud har gjort dere tallrike, og dere er i dag så mange som stjernene på himmelen.

[11]Måtte Herren, deres fedres Gud, gjøre dere tusen ganger så tallrike som dere nå er, og velsigne dere, slik som han har lovet.

[12]Men hvordan kan jeg alene bære ansvaret og tåle strevet med dere og tvistene mellom dere?

[13]Velg ut kloke, forstandige og kyndige menn fra hver stamme, så vil jeg gjøre dem til ledere for dere.»

[14]Dere svarte meg: «Det er et godt forslag du kommer med.»

[15]Så tok jeg stammehøvdingene deres, kloke og kyndige menn, og gjorde dem til overhoder for dere, til førere for tusen, hundre, femti og ti, og til tilsynsmenn for stammene.

[16] Den gangen ga jeg også dommerne deres dette påbudet: «Hør klagemål fra deres landsmenn, og døm rettferdig i saker mellom en mann og en annen, enten det er en landsmann eller en innflytter.

[17] Gjør ikke forskjell på folk når dere dømmer! Dere skal høre på både høy og lav. Vær ikke redde for noen, for dommen hører Gud til. Men dersom en sak er for

demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

vanskelig for dere, så bring den fram for meg, så jeg får høre den.»

[18]Jeg ga dere den gangen befaling om alt dere skulle gjøre.

Moses sender spioner inn i landet

[19] Så brøt vi opp fra Horeb og dro gjennom hele den store og uhyggelige ørkenen som dere har sett. Vi fulgte veien til amorittenes fjelland, slik Herren vår Gud hadde befalt oss, og kom til Kadesj-Barnea.

[20]Da sa jeg til dere: «Dere er nå kommet til amorittenes fjelland, som Herren vår Gud vil gi oss.

[21]Se, Herren din Gud har lagt landet åpent for deg. Dra opp og innta det, slik Herren, dine fedres Gud, har sagt deg. Vær ikke redd og mist ikke motet!»

[22]Da kom dere til meg alle sammen og sa: «La oss sende folk i forveien til å utforske landet og gi oss beskjed om veien vi skal ta opp dit, og om byene vi kommer til.»

[23]Dette forslaget syntes jeg godt om, og jeg tok ut tolv menn blant dere, én fra hver stamme.

[24]De gikk av sted opp i fjellet og kom til Esjkol-bekken. Der spionerte de.

[25]De tok med seg noe av frukten i landet og brakte den ned til oss. De kunne fortelle oss at det var et godt land, det landet som Herren vår Gud vil gi oss.

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[26]Men dere ville ikke dra dit opp, og dere trosset det Herren deres Gud hadde sagt.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[27]Dere murret i teltene deres og sa: «Fordi Herrenhater oss, har han ført oss ut av Egypt og vil overgi oss i amorittenes hender og utrydde oss.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[28] Hvor er det vi skal dra? Våre brødre har fått hjertet til å smelte bort i oss, for de sa: Folket er større og høyere enn vi, og byene er store med himmelhøye festningsmurer, og vi så også anakitter der.»

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[29]Da sa jeg til dere: «La dere ikke skremme og vær ikke redde for dem!

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[30] Herren deres Gud går foran dere, og han vil kjempe for dere, slik dere med egne øyne så at han gjorde i Egypt

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[31] og siden i ørkenen. Der så du hvordan Herren din Gud bar deg som en mann bærer sitt barn, hele den veien dere gikk, til dere kom til dette stedet."

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[32]Likevel trodde dere ikke på Herren deres Gud,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

[33] han som gikk foran dere på veien for å finne leirplass til dere, om natten i en ild og om dagen i en sky, for å vise dere den veien dere skulle gå.

O castigo de Deus
Números 14.20-38

Israels ulydighet og nederlag

[34] Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

[35] Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

[36] salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

[37] Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

[38] Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

[39] E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

[40] Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

O povo derrotado em Horma

Números 14.39-45

[41] Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[34]Da Herren hørte hva dere sa, ble han harm og sverget:

[35]«Ikke en eneste av denne onde slekt skal få se det gode landet som jeg med ed lovet å gi deres fedre,

[36] bare Kaleb, sønn av Jefunne; han skal få se det. Til Kaleb og hans barn vil jeg gi det landet som han har satt sin fot på, fordi han trofast holdt seg til Herren.»

[37] For deres skyld bleHerren harm på meg også. Han sa: «Heller ikke du skal få komme inn dit.

[38]Men Josva, Nuns sønn, som er din tjener, skal få komme inn. Gjør ham sterk, for han skal gjøre landet til Israels eiendom.

[39]Småbarna som dere trodde ville bli tatt som krigsbytte, og de barna som ennå ikke vet forskjell på godt og ondt, de skal komme inn i landet. Jeg gir det til dem, og de skal innta det.

[40]Men dere må snu og gå ut i ørkenen, i retning av Sivsjøen.»

[41] Da svarte dere meg: «Vi har syndet mot Herren. Nå vil vi dra opp og kjempe, som Herren vår Gud har befalt oss.» Dere spente på dere våpen, alle som en, og gjorde dere klare til å dra opp i fjellandet.

[42]Men Herren sa til meg: Si til dem: «Dere skal ikke dra opp og kjempe, for jeg er ikke midt blant dere. Ellers vil dere bli slått av deres fiender."

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

[43]Jeg talte til dere, men dere ville ikke høre. Dere trosset det Herrenhadde sagt, og i overmot dro dere opp i fjellene.

[44]Da rykket amorittene, som bodde der i fjellandet, ut mot dere. De forfulgte dere som en bisverm, slo dere i Se'ir og drev dere helt til Horma.

[45]Da dere kom tilbake, gråt dere for Herrens ansikt, men han ville ikke høre på dere, han ville ikke lytte.

[46]Derfor måtte dere bo i Kadesj så lenge som dere gjorde.

5. Mosebok 2

Vandringen i ørkenen

[1] Siden snudde vi og tok veien ut i ørkenen, i retning av Sivsjøen, slik som Herren hadde sagt meg. I lang tid vandret vi omkring i Se'ir-fjellene.

[2]Da sa Herren til meg:

[3]«Dere har vandret lenge nok omkring i disse fjellene. Vend dere nå mot nord!

[4]Du skal gi folket denne befalingen: Dere skal nå dra gjennom området til brødrene deres, Esaus etterkommere, som bor i Se'ir. De kommer til å bli redde for dere, men vokt dere vel.

[5]Angrip dem ikke! Jeg vil ikke gi dere så mye som en fotsbredd av landet deres, for jeg har gitt Esau Se'ir-fjellene til eiendom.

[6]Maten dere skal spise og vannet dere skal drikke, må dere kjøpe av dem for penger.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[7] Herren din Gud har jo velsignet deg i alt du har foretatt deg. Han har fulgt deg på vandringen gjennom den store ørkenen. I førti år har Herren din Gud vært med deg, og du har ikke manglet noe.»

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[8]Så dro vi videre, bort fra våre brødre, Esaus etterkommere, som bor i Se'ir. Vi tok av fra veien over Araba-sletten, fra Eilat og Esjon-Geber, og dro i en annen retning, langs veien til Moab-ørkenen.

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[9] Da sa Herren til meg: «Du skal ikke gå til kamp mot moabittene og ikke angripe dem. Jeg vil ikke gi deg noe av deres land, for jeg har gitt Lots etterkommere Ar til eiendom.»

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

[10] Før i tiden bodde emittene der, et stort og tallrikt folk, høyvokste som anakittene.

[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

[11]Også de regnes som refaitter, i likhet med anakittene, men moabittene kaller dem emitter.

[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

[12]Før i tiden bodde det horitter i Se'ir. Men Esaus etterkommere drev dem bort. De utryddet dem og bosatte seg der i deres sted, slik israelittene gjorde i sitt land, det som Herren ga dem til eiendom.

[13] Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

[13]«Bryt nå opp og gå over Sered-bekken!» Og vi gikk over Sered-bekken.

[14] O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se

[14] Tiden for vår vandring fra Kadesj-Barnea til overgangen over Sered-bekken var trettiåtte år. Da var en hel generasjon av krigere i leiren dødd ut, slik Herren hadde sverget.

consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

15 Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

15Herren hadde vendt sin hånd mot dem, og han utryddet dem fra leiren, til siste mann.

A travessia de Ar e Arnom

16 Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

16Da alle krigerne i folket var døde,

17 o SENHOR me falou, dizendo:

17sa Herren til meg:

18 Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

18«Du skal i dag dra gjennom Moabs områder, gjennom Ar.

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

19 Når du kommer bort imot ammonittenes land, skal du ikke gå til kamp mot dem og ikke utfordre dem. Jeg vil ikke gi deg noe av ammonittenes land, for det har jeg gitt Lots etterkommere til eiendom.»

20 (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

20Også dette regnes som refaitt-land. Refaitter bodde der før i tiden; ammonittene kaller dem samsummitter.

21 povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

21De var et stort og tallrikt folk og høyvokste som anakittene. Men Herren utryddet dem for ammonittene. De drev dem bort og bosatte seg der i deres sted.

22 assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

22Det samme hadde han gjort for Esaus etterkommere, som bor i Se'ir, da han utryddet horittene for dem. De drev horittene bort og bosatte seg i deres land, og der har de bodd til denne dag.

23 também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

23Likedan gikk det med avittene, som bodde i landsbyene så langt som til Gaza. Kaftorerne, som kom fra Kaftor, utryddet dem og bosatte seg der i deres sted.

24 Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a

24«Bryt nå opp, dra av sted og gå over Arnon-elven! Se, jeg gir amoritten Sihon,

Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

[25] Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Números 21.21-30

[26] Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

[27] deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

[28] A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

[29] como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[30] Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

kongen i Hesjbon, og landet hans i dine hender! Begynn å innta landet. Gå til kamp mot ham!

[25]Fra i dag av vil jeg la redsel og frykt for deg komme over alle folk under himmelen. Hver den som hører om deg, skal beve og skjelve.»

Seieren over kong Sihon

[26] Fra Kedemot-ørkenen sendte jeg bud til Sihon, kongen i Hesjbon, med fredshilsen:

[27]«La meg få dra gjennom landet ditt! Jeg skal holde meg på veien og ikke vike av til høyre eller venstre.

[28]Maten jeg skal spise og vannet jeg skal drikke, kan du selge meg for penger. La meg bare gå gjennom landet til fots,

[29]slik Esaus etterkommere som bor i Se'ir, og moabittene i Ar ga meg lov til, til jeg kommer over Jordan og inn i det landet som Herren vår Gud vil gi oss.»

[30]Men Sihon, kongen i Hesjbon, ville ikke la oss dra gjennom landet sitt. For Herren vår Gud hadde gjort ham stivsinnet og hardhjertet for å overgi ham i dine hender, slik det nå har skjedd.

[31]Herren sa til meg: «Se, nå har jeg begynt å overgi Sihon og hans land til deg. Begynn å innta landet. Legg det under deg!»

[32] Sihon kom ut for å møte oss til strid ved Jahas med hele sin hær.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.
[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.
[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.
[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.
[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

[33]Herren vår Gud overga ham til oss, og vi slo både ham og sønnene hans og hele hæren.
[34] På samme tid inntok vi også alle byene hans, slo hver by med bann og utryddet alle, både menn, kvinner og barn. Vi lot ingen overleve.
[35]Bare buskapen tok vi med oss, sammen med krigsbyttet fra byene vi hadde inntatt.
[36]Fra Aroer, som ligger ut mot Arnon-elven, og fra byen nede i elvedalen, helt opp til Gilead, fantes det ikke noen by med murer som var for høye for oss.Herren vår Gud overga dem alle til oss.
[37]Men ammonittenes land nærmet du deg ikke, verken landet langs Jabbok-elven eller byene oppe i fjellet, alt slik Herren vår Gud hadde påbudt oss.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã
Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã,

5. Mosebok 3

Seieren over kong Og

[1] Så snudde vi og dro oppover veien til Basan. Kongen i Basan, Og, rykket ut med hele sin hær for å møte oss i kamp ved Edre'i.
[2]MenHerren sa til meg: «Vær ikke redd for ham! Jeg overgir både ham og hele hans hær og hans land i dine hender. Du skal gjøre med ham som du gjorde med amorittkongen Sihon, som styrte i Hesjbon.»
[3]Så overgaHerren vår Gud også Og, kongen i Basan, og hele hans hær i våre hender. Vi slo ham og lot ingen overleve.

e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

[4] Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

[5] Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

[6] Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

[7] Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

[8] Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

[9] (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

[10] tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

[11] (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

Distribuição da Transjordânia

Números 32.33-42

[12] Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto

[4]Den gangen inntok vi alle byene hans; det fantes ikke noen by som vi ikke tok fra dem. Seksti byer var det, hele Argob-området, Ogs kongerike i Basan.

[5]Alle var befestede byer med høye murer og med porter og bommer. I tillegg tok vi en stor mengde landsbyer.

[6] Vi slo dem med bann og utslettet dem, slik vi hadde gjort med kong Sihon i Hesjbon. Hver eneste by utslettet vi, både menn, kvinner og barn.

[7]Men hele buskapen og det vi tok da vi plyndret byene, beholdt vi.

[8]Slik tok vi den gangen landet fra de to amorittkongene på østsiden av Jordan, fra Arnon-elven til Hermon-fjellet.

[9]Folket i Sidon kaller Hermon for Sirjon, og amorittene kaller det Senir.

[10]Vi tok alle byene på sletten, hele Gilead og hele Basan, med Salka og Edre'i, to byer i Ogs rike i Basan.

[11]Kong Og i Basan var den eneste som var tilbake av refaittene. Hans seng, en jernseng, står ennå i ammonittenes Rabba. Den er ni alen lang og fire alen bred etter vanlig alenmål.

Østjordanlandet deles mellom stammene

[12] Da vi den gangen inntok dette landet, ga jeg området fra Aroer ved Arnon-elven

ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

og halvparten av fjellandet i Gilead med byene der til rubenittene og gadittene.

13 O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

13Resten av Gilead og hele Basan, Ogs kongerike, ga jeg til den ene halvparten av Manasses stamme. Hele Argob-området og hele Basan ble kalt refaittenes land.

14 Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

14 Ja'ir, Manasses sønn, tok hele Argob-området, like til grensen mot gesjurittene og maakatittene. Han ga Basan navn etter seg selv og kalte det Ja'irs teltbyer, og det heter det den dag i dag.

15 A Maquir dei Gileade.

15Til Makir ga jeg Gilead.

16 Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

16Til rubenittene og gadittene ga jeg landet fra Gilead til Arnon-elven, slik at grensen gikk midt i elven, og til Jabbok-elven, som danner grensen mot ammonittene;

17 como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

17dessuten Araba-sletten med Jordan som grense fra Kinneret-sjøen til Araba-sjøen, det vil si Saltsjøen, ved foten av Pisga-liene i øst.

18 Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

18 Den gangen ga jeg dere dette påbudet: «Herren deres Gud har gitt dere dette landet i eie. Krigere! Væpnet til strid skal dere alle krysse elven i spissen for brødrene deres, israelittene.

19 Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

19Bare kvinner og barn og husdyr – for jeg vet dere har stor buskap – skal bli igjen i de byene jeg har gitt dere.

20 até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR,

20Først når Herren har latt brødrene deres komme til ro slik som dere, og de også har inntatt det landet somHerren deres Gud

vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

A oração de Moisés para entrar em Canaã

Números 27.12-23

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

[27] Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante

vil gi dem på den andre siden av Jordan, kan dere vende tilbake, hver til sin eiendom som jeg har gitt dere.»

[21]På samme tid ga jeg Josva dette påbudet: «Med egne øyne har du sett alt det som Herren deres Gud har gjort med disse to kongene. Det samme vil Herren gjøre med alle kongerikene du skal gå gjennom.

[22] Vær ikke redd for dem! For Herren deres Gud vil selv kjempe for dere.»

Moses får ikke komme inn i landet

[23] Den gangen bønnfalt jeg Herren:

[24] «Herre vår Gud, du har begynt å vise din storhet og din sterke hånd for din tjener. Hvilken gud i himmelen eller på jorden kan gjøre slike gjerninger og storverk som du?

[25]La meg få komme over og se det gode landet på den andre siden av Jordan, dette vakre fjellandet og Libanon.»

[26] Men for deres skyld ble Herren harm på meg og hørte ikke på meg. Herren sa til meg: «Det er nok. Snakk ikke mer til meg om dette!

[27] Gå opp på toppen av Pisga-fjellet og vend blikket mot vest og nord og sør og øst. Se deg omkring, for du skal aldri komme over Jordan.

[28] Gi oppdraget til Josva, gjør ham modig og sterk, for det er han som skal føre dette

deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

folket over Jordan. Det landet du nå ser, skal han gi dem til eiendom."

[29]Så slo vi oss til der i dalen, rett imot Bet-Peor.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

[4] Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

[5] Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

5. Mosebok 4

Lydighet mot Herrens bud

[1]Og nå, Israel! Hør de forskrifter og lover som jeg lærer dere å holde, så dere kan få leve og komme inn i det landet som Herren, deres fedres Gud, vil gi dere, og ta det i eie.

[2] Dere skal ikke legge noe til det jeg befaler dere, og ikke trekke noe fra, men holde budene fra Herren deres Gud som jeg gir dere.

[3] Med egne øyne har dere sett hva Herren gjorde ved Baal-Peor.Herren din Gud utryddet enhver som fulgte Baal-Peor hos deg.

[4]Men dere som holdt fast ved Herren deres Gud, er alle i live i dag.

[5]Se, jeg har lært dere forskrifter og lover, slik Herren min Gud har pålagt meg, for at dere skal leve etter dem i det landet dere går inn i for å legge under dere.

[6]Dere skal holde dem og leve etter dem! For da vil de andre folkene se deres klokskap og forstand. Når de hører om alle disse forskriftene, vil de si: «Så klokt og forstandig det er, dette store folket!"

[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

[7] Hvilket stort folk har vel en gud som er like nær som Herren vår Gud er nær oss hver gang vi kaller på ham?

[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

[8] Og hvilket stort folk har vel så rettferdige forskrifter og lover som hele denne loven som jeg legger fram for dere i dag?

Påminnelse om pakten fra Horeb

[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

[9]Ta deg i vare og vokt deg vel så du ikke glemmer det du har sett med egne øyne. Så lenge du lever, skal det aldri forlate ditt hjerte. Du skal fortelle om det til dine barn og barnebarn,

[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

[10] om den dagen da du sto for Herren din Guds ansikt ved Horeb, da Herren sa til meg: «Kall sammen folket for meg! Jeg vil la dem høre mine ord, så de kan lære å frykte meg så lenge de lever i landet, og lære det videre til sine barn.»

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

[11]Og dere kom og ble stående ved foten av fjellet, og fjellet brant med flammer som nådde inn i himmelen. Det var mørke, skyer og skodde.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

[12]Herren talte til dere ut av ilden. Dere hørte lyden av ordene, men så ingen skikkelse. Det var bare en røst.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[13] Han kunngjorde sin pakt for dere, som han påla dere å holde, de ti bud som han skrev på to steintavler.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[14]Herren påla meg den gangen å lære dere de forskriftene og lovene som dere skal leve etter i det landet dere er på vei til og skal legge under dere.

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

[16] para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem

Forbud mot gudebilder

[15]Ta dere vel i akt! Dere så ikke noen skikkelse den dagen Herrentalte til dere ut av ilden på Horeb.

[16] Derfor må dere ikke gjøre noe så ødeleggende som å lage dere gudebilder av noen skikkelse, ikke noe bilde med form som en mann eller en kvinne,

[17] et dyr på jorden, en fugl som flyr under himmelen,

[18]et kryp på marken eller en fisk i vannet under jorden.

[19]Og når du løfter blikket mot himmelen og ser solen og månen og stjernene, hele himmelens hær, må du heller ikke la deg forføre så du tilber dem og dyrker dem, for disse har Herrendin Gud gitt til alle folkene under himmelen.

[20] Men dere harHerren tatt og ført ut av smelteovnen, ut av Egypt, for at dere skal være hans eiendomsfolk, slik dere er i dag.

[21] Men Herren ble harm på meg på grunn av dere, og han sverget at jeg ikke skulle få gå over Jordan og ikke komme inn i det gode landet som Herren din Gud vil gi deg til eiendom.

[22] Jeg må dø i dette landet og får ikke gå over Jordan. Men dere skal gå over elven og innta det gode landet.

[23]Vokt dere så dere ikke glemmer pakten somHerren deres Gud har sluttet med dere, og lager dere gudebilder i skikkelse

esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

[24] Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

[25] Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[28] Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

[29] De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[30] Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

[31] então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

av noe som Herren din Gud har gitt deg forbud mot.

[24]For Herren din Gud er en fortærende ild, en nidkjær Gud.

[25]Du skal få barn og barnebarn og bo lenge i landet. Men dersom dere gjør noe så ødeleggende som å lage gudebilder i noen skikkelse, gjør det som er ondt i Herren din Guds øyne og gjør ham rasende,

[26] tar jeg i dag himmel og jord til vitne på at dere snart vil bli utryddet av det landet dere skal legge under dere når dere går over Jordan. Dere får ikke leve lenge der, men skal gå helt til grunne.

[27] Herren vil spre dere blant folkene. En liten rest vil bli igjen blant folkeslagene ditHerren fører dere bort.

[28] Der kommer dere til å dyrke guder som er laget av menneskehender, stokk og stein som verken kan se eller høre, spise eller lukte.

[29] Men dersom dere søker Herren din Gud der, skal du finne ham når du søker ham av hele ditt hjerte og hele din sjel.

[30] I din nød, når alt dette rammer deg i dager som kommer, skal du vende om til Herren din Gud og lytte til hans røst.

[31] For Herrendin Gud er en barmhjertig Gud. Han slipper deg ikke og ødelegger deg ikke. Han glemmer ikke den pakten som han sluttet med dine fedre, og som han bekreftet med ed.

Herren har vist sin kraft

32 Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

33 ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

35 A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

36 Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

37 Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

38 para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

39 Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

32Spør bare om de svunne dager som var lenge før din tid, helt fra den dagen da Gud skapte menneskene på jorden, og spør fra den ene enden av himmelen til den andre: Har det hendt noe så stort som dette, har noen hørt noe slikt?

33 Har noe folk hørt en gudsrøst tale ut av ilden, slik som du hørte, og likevel overlevd?

34 Eller har noen gud prøvd å komme og hente seg et folk ut fra et annet folk, ved prøvelser og tegn, ved under og krig, med sterk hånd og utstrakt arm og store, skremmende gjerninger? Alt dette så du at Herren deres Gud gjorde for dere i Egypt.

35 Du fikk se det for at du skulle vite at det er Herrensom er Gud, og det finnes ingen utenom ham.

36Fra himmelen lot han deg høre sin røst, for å rettlede deg; på jorden lot han deg se sin store ild, og du hørte hans ord ut av ilden.

37 Fordi han elsket dine fedre og utvalgte deres etterkommere, har han ved sitt nærvær og sin store kraft ført deg ut av Egypt.

38For din skyld driver han ut folkeslag som er større og sterkere enn du, og fører deg inn i landet deres og gir deg det til eiendom, slik det er i dag.

39 Så skal du nå vite og bevare i ditt hjerte at Herren er Gud, både oppe i himmelen og nede på jorden, og det finnes ingen annen.

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

[40]Du skal holde hans forskrifter og bud som jeg gir deg i dag. Da kan det gå godt for deg og dine barn etter deg, og du kan leve lenge i det landetHerren din Gud gir deg for all fremtid.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

Tilfluktsbyer øst for Jordan

[41] Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

[41] På den tiden skilte Moses ut tre byer på den andre siden av Jordan, der solen står opp.

[42] para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

[42]Dit kunne en drapsmann rømme når han hadde slått noen i hjel uten forsett og uten tidligere å ha hatet ham. Når han tok sin tilflukt til en av disse byene, kunne han berge livet.

[43] Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

[43] Beser på slettelandet i ørkenen skulle være for rubenittene, Ramot i Gilead for gadittene og Golan i Basan for Manasse.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

Moses kunngjør loven

[44] Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

[44] Dette er den loven Moses la fram for israelittene.

[45] São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

[45]Dette er de regler, forskrifter og lover som Moses kunngjorde for israelittene da de hadde dratt ut av Egypt.

[46] além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

[46]De var på den andre siden av Jordan, i dalen rett imot Bet-Peor, i landet til amorittkongen Sihon, som bodde i Hesjbon. Det var han som ble slått av Moses og israelittene da de dro ut av Egypt.

[47] e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

[47] Og de inntok både hans land og landet til kong Og i Basan, to amorittkonger som rådde over landet på den andre siden av Jordan, der solen står opp,

[48] desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,
[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos
Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.
[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.
[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.
[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo
[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:
[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.
[7] Não terás outros deuses diante de mim.
[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;
[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

[48] fra Aroer, som ligger ut mot Arnon-elven, til Sirjon-fjellet, som kalles Hermon,
[49] og videre hele Araba-sletten på den andre siden av Jordan, mot øst, like til Araba-sjøen nedenfor Pisga-liene.

5. Mosebok 5

De ti bud

[1]Moses kalte hele Israel sammen og sa til dem: Hør, Israel, de forskriftene og lovene som jeg kunngjør for dere i dag. Lær dem, og legg vinn på å leve etter dem.
[2] Herren vår Gud sluttet en pakt med oss ved Horeb.
[3] Det var ikke med våre fedre Herren sluttet denne pakten, men med oss, alle vi som er i live her i dag.
[4] Ansikt til ansikt snakket Herren med dere på fjellet, ut av ilden.
[5] Jeg sto den gangen mellom Herren og dere og kunngjorde Herrens ord for dere. For dere var redde for ilden og gikk ikke opp på fjellet. Han sa:
[6] Jeg er Herren din Gud som førte deg ut av Egypt, ut av slavehuset.
[7] Du skal ikke ha andre guder enn meg.
[8] Du skal ikke lage deg gudebilder av noen skikkelse oppe i himmelen eller nede på jorden eller i vannet under jorden.
[9]Du skal ikke tilbe dem og ikke la deg forlede til å dyrke dem. For jeg, Herrendin Gud, er en nidkjær Gud som straffer barn i tredje og fjerde ledd for fedrenes synd når de hater meg,

[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[10] men viser trofast kjærlighet i tusen slektsledd mot dem som elsker meg og holder mine bud.

[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[11]Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn; for Herren frikjenner ikke den som misbruker hans navn.

[12] Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

[12]Du skal gi akt på sabbatsdagen og holde den hellig, slikHerren din Gud har befalt deg!

[13] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[13]Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning,

[14] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

[14]men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du eller din sønn eller din datter, verken din slave eller din slavekvinne, verken oksen eller eselet eller noe annet av dyrene dine, eller innflytteren som bor i byene dine, slik at slaven og slavekvinnen skal få hvile, de som du.

[15] porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

[15]Husk at du selv var slave i Egypt da Herren din Gud førte deg ut derfra med sterk hånd og utstrakt arm. Derfor har Herren din Gud befalt deg å holde sabbatsdagen.

[16] Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[16]Du skal hedre din far og din mor, slik Herren din Gud har befalt deg, så du kan leve lenge og det kan gå deg vel i det landet Herren din Gud gir deg.

[17] Não matarás.

[17]Du skal ikke slå i hjel.

[18] Não adulterarás.

[18]Du skal ikke bryte ekteskapet.

[19] Não furtarás.

[19]Du skal ikke stjele.

[20] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[21] Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo

Êxodo 20.18-21

[22] Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

[23] Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

[24] e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

[25] Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

[26] Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

[27] Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

[20]Du skal ikke vitne falskt mot din neste.

[21]Du skal ikke begjære din nestes kone. Du skal ikke ha lyst på din nestes hus eller jord, hans slave eller slavekvinne, hans okse eller esel eller noe annet som hører din neste til.

[22] Disse ordene talte Herren med høy røst til hele deres forsamling på fjellet, ut av ilden, skyen og skodden. Han la ikke noe til. Han skrev ordene på to steintavler og ga dem til meg.

Moses som mellommann

[23] Da dere hørte røsten ut av mørket mens fjellet sto i flammer, kom dere til meg, alle stammehøvdingene og de eldste blant dere,

[24]og sa: «Se, Herren vår Gud har latt oss se sin herlighet og sin storhet, og vi har hørt hans røst ut av ilden. I dag har vi sett at mennesker kan høre Gud tale og likevel overleve.

[25]Så hvorfor skal vi dø nå? Denne store ilden vil fortære oss. Fortsetter vi å høre på Herren vår Guds røst, kommer vi til å dø.

[26]For hvilken skapning har hørt den levende Guds røst tale ut av ilden, slik som vi har gjort, og overlevd?

[27] Gå du bort dit og hør hva Herren vår Gud sier! Så kan du fortelle oss alt detHerren vår Gud sier til deg, og vi skal høre det og leve etter det.»

[28] Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu

[28]Da Herren hørte hva dere sa til meg, sa han: «Jeg har hørt hva dette folket sa til deg. De har rett i alt de sier.

[29]Måtte de bare ha et slikt hjerte at de frykter meg og holder alle mine bud så lenge de lever! Da vil det alltid gå godt for dem og barna deres.

[30]Gå og si til dem: Vend tilbake til teltene deres!

[31]Men du skal bli stående her hos meg. Jeg vil legge fram for deg alle budene, forskriftene og reglene som du skal lære dem, for at de skal leve etter dem i det landet jeg gir dem i eie.»

[32] Så følg da trofast det som Herren deres Gud har pålagt dere. Vik ikke av til høyre eller venstre!

[33] Følg alltid den veien somHerren deres Gud har pålagt dere å gå! Da skal dere få leve. Det skal gå dere vel, og dere får bo lenge i det landet dere tar til eie.

5. Mosebok 6

Hør, Israel

[1]Dette er de budene, forskriftene og lovene som Herren deres Gud har pålagt meg å lære dere, for at dere skal leve etter dem i det landet dere går inn i og skal legge under dere.

[2] Du skal frykte Herren din Gud så lenge du lever, og holde alle hans bud og forskrifter som jeg gir deg, både du og din

filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

sønn og din sønnesønn, og du skal få et langt liv.

[3] Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

[3]Hør da, Israel! Legg vinn på å leve etter dem! Da skal det gå deg vel. Dere skal bli tallrike, slik som Herren, dine fedres Gud, har lovet deg, i et land som flyter av melk og honning.

[4] Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

[4]Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én.

[5] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

[5] Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt.

[6] Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

[6]Disse ordene som jeg pålegger deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte.

[7] tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

[7] Du skal gjenta dem for dine barn og snakke om dem når du sitter i ditt hus og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp.

[8] Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

[8] Du skal binde dem om hånden som et tegn og ha dem på pannen som et merke.

[9] E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

[9] Du skal skrive dem på dørstolpene i huset ditt og på portene dine.

[10] Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

[10]Nå vil Herren din Gud føre deg inn i det landet som han med ed lovet dine fedre, Abraham, Isak og Jakob, å gi deg, med store og vakre byer som du ikke har bygd,

[11] e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

[11] velfylte hus som du ikke har fylt, utgravde brønner som du ikke har gravd, vinmarker og oliventrær som du ikke har plantet. Når du så har spist og er blitt mett,

[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[12] vokt deg da så du ikke glemmer Herren, som førte deg ut av Egypt, ut av slavehuset.

Herren din Gud skal du frykte og tjene

[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.
[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,
[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.
[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.
[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.
[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,
[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.
[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?
[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.
[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;
[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.
[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o

[13] Herren din Gud skal du frykte, ham skal du tjene, og ved hans navn skal du sverge.
[14] Dere skal ikke følge andre guder, slike guder som nabofolkene deres følger.
[15] For Herren din Gud, som er hos deg, er en nidkjær Gud. Hans harme kunne flamme opp mot deg og utrydde deg fra jorden.
[16]Dere skal ikke sette Herren deres Gud på prøve, slik som dere gjorde ved Massa.
[17]Legg vinn på å holde Herren deres Guds lover, de bud og forskrifter som han har pålagt deg.
[18]Du skal gjøre det som er rett og godt i Herrens øyne, så det kan gå deg vel. Da skal du få komme og innta det gode landet som Herren med ed lovet dine fedre.
[19] Herren vil drive ut alle fiendene dine for deg, slik som han har sagt.
[20]Når din sønn i morgen spør deg: «Hva betyr disse budene, forskriftene og reglene som Herren vår Gud har gitt dere?»
[21] skal du svare: «Vi var slaver hos farao i Egypt, men Herren førte oss ut av Egypt med sterk hånd.
[22]Herren gjorde store tegn og under for våre øyne og brakte ulykke over Egypt og farao og hele hans hus.
[23]Men oss førte han ut derfra slik at han kunne lede oss inn i og gi oss det landet som han med ed hadde lovet våre fedre.
[24]Herren påla oss å holde alle disse forskriftene og frykte Herren vår Gud, slik

SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

25 Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

at det kunne gå oss vel alle dager, og at han kunne la oss leve, som han har gjort til denne dag.

25 Og det skal være vår rettferdighet, at vi for Herren vår Guds ansikt trofast følger alle disse budene, slik han har befalt oss.»

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade

Êxodo 34.10-17

1 Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

2 e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

3 nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

4 pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

5 Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

6 Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu,

5. Mosebok 7

Guds utvalgte folk

1 Når Herren din Gud fører deg til det landet som du nå går inn i og skal legge under deg, vil han drive ut mange folkeslag for deg: hetittene, girgasjittene, amorittene, kanaaneerne, perisittene, hevittene og jebusittene, sju folkeslag som er større og sterkere enn du.

2 NårHerren din Gud overgir dem til deg og du beseirer dem, skal du slå dem med bann. Du må ikke slutte pakt med dem og ikke vise dem nåde.

3 Du må ikke knytte slektsbånd med dem, ikke gi din datter til hans sønn og ikke ta hans datter til kone for din sønn.

4 For de vil få dine barn til å vende seg bort fra meg og dyrke andre guder. Da vilHerrens harme flamme opp mot dere, og han vil snart utrydde deg.

5 Men slik skal dere gjøre med dem: Riv ned altrene deres, slå i stykker steinstøttene, hugg ned Asjera-stolpene og brenn opp gudebildene.

6 For du er et hellig folk for Herren din Gud. Blant alle jordens folk har Herren din

para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[11] Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

Bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

[12] Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

[13] ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

Gud valgt deg til å være hans folk, hans dyrebare eiendom.

[7]Når Herren hadde godhet for dere og valgte dere ut, var det ikke fordi dere var større enn alle andre folk; for dere er det minste av alle folkene.

[8] Men fordi Herren elsket dere og ville holde eden han hadde sverget for deres fedre, førte Herren dere ut med sterk hånd. Han fridde deg ut fra slavehuset, fra faraos, egypterkongens, hånd.

[9] Så vit da at det er Herren din Gud som er Gud, den trofaste Gud som holder pakten og viser kjærlighet i tusen ledd mot dem som elsker ham og holder hans bud,

[10] men som straks gjengjelder og gjør ende på dem som hater ham. Han er ikke sen med å gjøre gjengjeld mot den som hater ham.

[11]Så hold da fast ved de budene, forskriftene og lovene som jeg gir deg i dag, så du lever etter dem.

Lydighet og velsignelse

[12] Dersom dere hører disse lovene, holder dem og gjør etter dem, skal Herren din Gud holde fast ved sin pakt og sin kjærlighet som han med ed lovet dine fedre.

[13]Han skal elske deg og velsigne deg og gjøre deg tallrik. Han skal velsigne frukten av ditt morsliv og frukten av din åkerjord, korn, ny vin og fin olje, avkommet av ditt storfe og tilveksten til ditt småfe, i det landet som han med ed lovet dine fedre å gi deg.

14 Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.
15 O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

16 Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

17 Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?
18 Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;
19 das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.
20 Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.
21 Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.
22 O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para

14Velsignet skal du være framfor alle andre folk. Hos deg skal ingen være ufruktbar, verken menn eller kvinner eller noen av dine husdyr.
15 Herren skal holde all sykdom borte fra deg. På deg skal han ikke legge noen av de onde og smittsomme sykdommene som du kjenner fra Egypt, men han skal legge dem på alle som hater deg.
16 Du skal utrydde alle de folkene som Herren din Gud overgir til deg, og du skal ikke vise dem medfølelse. Du skal ikke dyrke deres guder, for da blir du fanget i en felle.
17Om du sier i ditt hjerte: «Disse folkeslagene er større enn jeg. Hvordan kan jeg greie å drive dem ut?»
18da skal du ikke frykte dem. Husk hva Herren din Gud gjorde med farao og hele Egypt,

19de mektige gjerningene, tegnene og undrene som øynene dine så daHerren med sterk hånd og utstrakt arm førte deg ut. Det samme skalHerren din Gud gjøre med alle de folkene du nå frykter.

20 Herren din Gud skal også sende en bisverm over dem, helt til alle som er igjen eller har gjemt seg for deg, er gått til grunne.
21La deg ikke skremme av dem, for Herren din Gud er hos deg, en Gud som er stor og vekker frykt.
22 Herren din Gud vil drive disse folkeslagene ut for deg, litt etter litt. Du kan ikke gjøre ende på dem med en gang,

que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

[1] Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

[2] Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

[3] Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam,

for da kunne villdyrene bli for mange for deg.

[23]Herrendin Gud skal overgi folkene til deg og slå dem med stor forvirring, til de er utryddet.

[24] Han skal gi kongene deres i dine hender, og du skal utslette navnet deres under himmelen. Ingen skal kunne stå seg mot deg til du har utryddet dem.

[25] Gudebildene deres skal dere brenne opp. Du må ikke fristes til å ta sølvet og gullet på dem og ha det for dere selv. Da blir du fanget i en felle, for det er avskyelig for Herren din Gud.

[26] La ikke dette avskyelige komme inn i ditt hus, så du blir bannlyst slik som det. Du skal holde det for avskyelig og avsky det inderlig, for det er bannlyst.

5. Mosebok 8

Det gode landet

[1]Alle de budene jeg gir deg i dag, skal dere trofast følge, så dere kan leve og bli tallrike og få komme og innta det landet som Herren med ed lovet deres fedre.

[2]Du skal huske den lange veien som Herren din Gud førte deg disse førti år i ørkenen, fordi han ville ydmyke deg og prøve deg og få vite hva som bodde i ditt hjerte, om du ville holde hans bud eller ikke.

[3]Han ydmyket deg; han lot deg sulte, og han lot deg spise manna, en mat som verken du eller dine fedre kjente til. Slik

para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.	ville han la deg forstå at mennesket ikke lever bare av brød; mennesket lever av hvert ord som kommer fra Herrens munn.
4 Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.	4 Klærne du hadde på deg, ble ikke utslitt, og føttene dine hovnet ikke i disse førti årene.
5 Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.	5 Og du skal vite i ditt hjerte at Herren din Gud vil oppdra deg som en mann oppdrar sin sønn.
6 Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;	6Da skal du også holde Herren din Guds bud så du går på hans veier og frykter ham.
7 porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais profundos, que saem dos vales e das montanhas;	7For Herren din Gud fører deg inn i et godt land, et land med rennende bekker, med kilder og vann fra dypet som strømmer fram i dal og på fjell,
8 terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;	8et land med hvete og bygg, med vinstokker, fikentrær og granatepletrær, et land med olivenolje og honning,
9 terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.	9et land der du ikke skal spise ditt brød i fattigdom og ikke mangle noen ting, et land der steinene er jern og du kan hugge ut kobber av fjellet.
10 Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.	10Der skal du spise og bli mett og velsigne Herren din Gud for det gode landet han har gitt deg.
	Advarsel mot å glemme Herren
11 Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;	11Vokt deg så du ikke glemmer Herren din Gud og forsømmer å holde budene, lovene og forskriftene hans som jeg pålegger deg i dag.
12 para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;	12Når du spiser og blir mett, når du bygger fine hus og bosetter deg i dem,

[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

[13]når ditt storfe og småfe øker i tall, når du får mengder av gull og sølv og hele din eiendom vokser,

[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

[14]vokt deg da så du ikke blir hovmodig og glemmer Herren din Gud, han som førte deg ut av Egypt, ut av slavehuset.

[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;

[15] Han ledet deg gjennom den store, uhyggelige ørkenen med giftslanger og skorpioner, et tørstende land uten vann. Han lot vannet strømme for deg fra harde fjellet.

[16] que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

[16]Han lot deg spise manna i ørkenen, en mat som dine fedre aldri hadde kjent til. Alt dette gjorde han for å ydmyke deg og prøve deg og så gjøre vel mot deg til slutt.

[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

[17]Du kan si i ditt hjerte: «Det er min egen kraft og min sterke hånd som har skaffet meg denne rikdommen.»

[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

[18] Men husk Herren din Gud, for det er han som gir deg kraft til å vinne rikdom. Slik vil han stå ved pakten som han inngikk med dine fedre, slik han gjør også i dag.

[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

[19] Men om du glemmer Herren din Gud og følger andre guder, dyrker dem og tilber dem, skal dere gå til grunne. Det er mitt vitnemål til dere i dag.

[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

[20]Som de folkeslagene Herren utsletter for dere, skal dere selv bli utslettet fordi dere ikke ville lytte til Herren deres Guds røst.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

5. Mosebok 9

Herren gir seier

[1] Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

[2] povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

[3] Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

[4] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

[5] Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

As infidelidades de Israel

Êxodo 32.1-20

[6] Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso

[1]Hør, Israel! Du går i dag over Jordan og drar inn for å drive bort folkeslag som er større og sterkere enn du, for å innta store byer med himmelhøye festningsmurer.

[2] Et stort og høyvokst folk er anakittene, som du vet. Du har hørt at det blir sagt: «Hvem kan stå seg mot anakittene?»

[3] Men i dag skal du vite at Herren din Gud selv går foran deg, som en fortærende ild. Han vil utrydde dem og underkue dem for deg så du raskt kan drive dem bort og gjøre ende på dem, slikHerren har sagt deg.

[4] Når Herren din Gud driver dem ut for deg, så si ikke i ditt hjerte: «Det er på grunn av min rettferdighet at Herren har latt meg komme inn i dette landet og legge det under meg.» Nei, det er fordi de har gjort urett at Herren tar landet fra disse folkeslagene.

[5] Det er ikke fordi du er rettferdig og rettskaffen at du får gå inn og legge landet deres under deg. Nei, fordi de har gjort urett tar Herren din Gud landet fra disse folkeslagene, og fordi Herren vil holde det løftet han med ed ga dine fedre, Abraham, Isak og Jakob.

[6] Så vit da at det ikke er på grunn av din rettferdighet Herren din Gud lar deg innta dette gode landet, for du er et stivnakket folk.

Israel vakte Herrens harme

[7] Husk det, og glem aldri hvordan du vakte Herren din Guds harme i ørkenen. Helt fra

Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

[10] Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

[11] Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

[12] E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

[13] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

[14] Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

[15] Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da

den dagen du gikk ut av Egypt og til dere kom til dette stedet, har dere stadig gjort opprør mot Herren.

[8] Ved Horeb vakte dere Herrens harme. Han ble så harm at han ville gjøre ende på dere.

[9] Da jeg gikk opp på fjellet for å ta imot steintavlene, tavlene med pakten Herren hadde sluttet med dere, ble jeg værende på fjellet i førti dager og førti netter, uten å spise brød og uten å drikke vann.

[10] Herren ga meg de to steintavlene, skrevet med Guds finger. På dem sto alle de ord som Herren hadde talt til dere ut av ilden på fjellet den dagen dere var samlet der.

[11]Da de førti dager og førti netter var omme, ga Herren meg de to steintavlene, pakttavlene.

[12] Og Herren sa til meg: «Stå opp og skynd deg ned herfra! Ditt folk, som du førte ut av Egypt, har gjort noe forferdelig. De har vært snare til å bøye av fra den veien jeg befalte dem å gå. De har støpt seg et gudebilde.»

[13]Og Herren sa til meg: «Jeg har sett dette folket. Se, for et stivnakket folk det er!

[14]Gå fra meg, så jeg kan utrydde dem og utslette deres navn under himmelen. Deg vil jeg gjøre til et sterkere og større folk enn dette.»

[15]Så snudde jeg og gikk ned fra fjellet, som sto i flammer. I begge hender hadde jeg de to pakttavlene.

aliança estavam em ambas as minhas mãos.

16 Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

16Da fikk jeg se at dere hadde syndet mot Herren deres Gud og laget dere en støpt kalv. Dere hadde vært snare til å bøye av fra den veien Herren hadde befalt dere å gå.

17 Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

17 Jeg grep de to tavlene med begge hender og kastet dem fra meg så de ble knust foran øynene deres.

18 Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

18 Så falt jeg ned for Herrens ansikt som jeg før hadde gjort. I førti dager og førti netter spiste jeg ikke brød og drakk jeg ikke vann på grunn av all den synd dere hadde begått da dere gjorde det som er ondt i Herrens øyne og gjorde ham rasende.

19 Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

19For jeg fryktet at Herren var blitt så brennende harm og vred på dere at han ville utrydde dere. MenHerren hørte min bønn også denne gangen.

20 O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

20Selv mot Aron var han så harm at han ville utslette ham. Derfor ba jeg også for Aron den gangen.

21 Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

21 Og synden dere hadde gjort, kalven, tok jeg og brente opp. Jeg knuste den og malte den til fint støv. Så kastet jeg støvet i bekken som renner ned fra fjellet.

22 Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

22 Også i Tabera, Massa og Kibrot-Hattaava vakte dere Herrensharme.

23 Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao

23 Og da Herren sendte dere ut fra Kadesj-Barnea og sa at dere skulle dra opp og innta det landet som han hadde gitt dere, da trosset dere det Herren deres Gud

mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

24 Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14,30-35

25 Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

26 Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

27 Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

28 para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

29 Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

1 Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

2 Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

hadde sagt. Dere trodde ikke på ham og lyttet ikke til hans røst.

24Så lenge jeg har kjent dere, har dere gjort opprør mot Herren.

Moses ber for folket

25Da falt jeg ned for Herrens ansikt og lå der i førti dager og førti netter fordi Herren hadde sagt at han ville utrydde dere.

26 Og jeg ba til Herren og sa: «Herre, min Gud, ødelegg ikke ditt eget folk som du fridde ut i din storhet og førte ut av Egypt med sterk hånd.

27Husk dine tjenere, Abraham, Isak og Jakob, og se ikke på hvor hardt, lovløst og syndig dette folket er!

28 Ellers kunne de si i det landet du førte oss ut av: Herren maktet ikke å føre dem til det landet han hadde lovet dem. Han hatet dem, og derfor førte han dem ut i ørkenen for å dø.

29Men de er jo ditt folk og din eiendom, som du har ført ut med din store kraft og med din utstrakte arm.»

5. Mosebok 10

Paktkisten og levittenes prestetjeneste

1 På den tid sa Herren til meg: «Hugg to steintavler, lik de første, og kom opp på fjellet til meg. Lag deg også en kiste av tre.

2 På tavlene vil jeg skrive de samme ordene som på de første tavlene, de du knuste, og du skal legge dem i kisten.»

[3] Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

Da vocação da tribo de Levi

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que

[3] Jeg laget da en kiste av akasietre, hogg to steintavler, lik de første, og gikk opp på fjellet med de to tavlene i hånden.

[4]På tavlene skrev han de samme ordene som første gangen, de ti bud som Herrenderes Gud hadde forkynt for dere på fjellet, ut av ilden, den dagen dere var samlet. Og Herren ga dem til meg.

[5] Så snudde jeg meg og gikk ned fra fjellet. Jeg la tavlene i kisten jeg hadde laget, og der ble de liggende, slik Herren hadde pålagt meg.

[6] Israelittene dro videre fra Bene-Jaakans kilder til Mosera. Der døde Aron, og der ble han gravlagt. Hans sønn Elasar ble prest etter ham.

[7]Derfra dro de til Gudgod og fra Gudgod til Jotba, et land med mange bekker.

[8] På den tid skilte Herren ut Levis stamme til å bære Herrenspaktkiste og til å stå for Herrens ansikt og gjøre tjeneste for ham og lyse velsignelse i hans navn, og det har de gjort til denne dag.

[9] Derfor fikk Levi ingen arv og del sammen med sine brødre. Herren er hans arv, slik Herren din Gud har sagt til ham.

[10] Og jeg ble værende på fjellet i førti dager og førti netter, som første gangen. Også denne gangen bønnhørte Herren meg. Han ville ikke ødelegge deg.

[11]Så sa Herren til meg: «Reis deg, bryt opp og gå i spissen for folket, så de kan dra inn

entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

Exortação à obediência

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

og ta det landet som jeg med ed lovet deres fedre at jeg ville gi dem.»

Gud over alle guder

[12] Og nå, Israel, hva er det Herren din Gud krever av deg? Bare dette: at du frykter Herren din Gud, så du alltid går på hans veier og elsker ham og tjener Herren din Gud av hele ditt hjerte og hele din sjel;

[13] at du holder Herrens bud og forskrifter, som jeg gir deg i dag. Da skal det gå deg vel.

[14] Se, himmelen og himmelen over alle himler, jorden og alt som finnes der, tilhører Herren din Gud.

[15]Men det var bare dine fedreHerren bandt seg til i kjærlighet, så han valgte ut dere som er deres etterkommere, framfor alle de andre folkene, slik det også er i dag.

[16] Omskjær deres hjerte og vær ikke hardnakket lenger!

[17]For Herren deres Gud er Gud over alle guder og Herre over alle herrer, den store, mektige og skremmende Gud som ikke gjør forskjell og ikke lar seg bestikke.

[18] Han gjør rett mot farløse og enker og elsker innflytterne i landet, så han gir dem mat og klær.

[19] Dere skal elske innflytterne, for dere var selv innflyttere i Egypt.

[20] Herren din Gud skal du frykte, og ham skal du tjene. Ham skal du holde fast ved, og ved hans navn skal du sverge.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

Deuteronômio 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[21]Han er din lovsang, og han er din Gud, som har gjort disse store og skremmende gjerninger for deg, som du har sett med egne øyne.

[22] Dine fedre var sytti i tallet da de dro ned til Egypt. Men nå har Herren din Gud gjort deg tallrik som stjernene på himmelen.

5. Mosebok 11

[1]Derfor skal du elske Herren din Gud og alltid holde det han har fastsatt, hans forskrifter, lover og bud.

Herrens storverk

[2]Den dag i dag kjenner dere Herren deres Guds oppdragelse, som barna deres ikke kjenner og ikke har sett: hans storhet, hans sterke hånd og utstrakte arm,

[3] de tegn og gjerninger som han gjorde i Egypt mot farao, egypternes konge, og hele hans land,

[4] det som han gjorde mot egypternes hær, hester og vogner, da han lot vannet i Sivsjøen velte inn over dem mens de forfulgte dere, så han utslettet dem for alltid,

[5]det han gjorde for dere i ørkenen, helt til dere kom til dette stedet,

[6] og det han gjorde med Datan og Abiram, sønnene til Eliab, sønn av Ruben, den gangen jorden åpnet sitt gap og slukte dem og deres familier, deres telt og hver levende skapning i følget deres midt blant alle israelittene.

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[7] Ja, med egne øyne har dere sett alle de storverkene som Herrenhar gjort.

Et land med melk og honning

[8]Hold derfor alle de budene jeg gir deg i dag, slik at dere kan bli sterke og kan komme og innta det landet dere er på vei til og skal legge under dere.

[9] Da skal dere få leve lenge i det landet som Herrenmed ed lovet deres fedre at han ville gi til dem og deres etterkommere, et land som flyter av melk og honning.

[10] For det landet du nå går inn i og skal legge under deg, ligner ikke Egypt, det landet dere dro ut av, der du sår ditt frø og vanner ved hjelp av føttene, som i en grønnsakhage.

[11]Men landet dere nå er på vei til for å legge under dere, er et land med fjell og daler. Det får vann å drikke av regnet fra himmelen.

[12]Det er et land som Herren din Gud har omsorg for. Alltid hviler Herren din Guds øyne på det, fra året begynner til året slutter.

[13] Om dere adlyder mine bud som jeg gir dere i dag, og elskerHerren deres Gud og tjener ham av hele deres hjerte og hele deres sjel,

[14] vil jeg la landet få regn i rett tid, både høstregn og vårregn, så du kan høste inn korn, ny vin og fin olje.

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

[15]Jeg vil la gresset vokse på marken for buskapen din, og du skal få spise deg mett.

[16]Men vokt dere så ikke hjertet blir ført på avveier, slik at dere vender dere bort og dyrker andre guder og tilber dem.

[17]For da vil Herrens harme flamme opp mot dere. Han vil lukke himmelen så det ikke faller regn og jorden ikke gir grøde, og dere vil snart gå til grunne i det gode landet somHerren gir dere.

[18] Disse mine ord skal dere bære i hjerte og sinn. Bind dem om hånden som et tegn og ha dem på pannen som et merke.

[19]Lær dem videre til barna deres, snakk om dem når du sitter i ditt hus og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp.

[20]Skriv dem på dørstolpene i ditt hus og på portene dine.

[21]Da skal dere og etterkommerne deres få leve lenge på den jorden som Herren med ed lovet å gi fedrene deres, like lenge som det hvelver seg en himmel over jorden.

[22]For dersom dere legger vinn på å holde alle disse budene som jeg gir dere, og lever etter dem så dere elsker Herren deres Gud, alltid går på hans veier og holder fast ved ham,

[23] da skal Herren drive ut alle disse folkeslagene foran dere, og dere skal ta landet fra folkeslag som er større og sterkere enn dere.

[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

[25] Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

[26] Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

[27] a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

[28] a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

[29] Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

[30] Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

[31] Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

[32] Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

[24] Hvert sted dere setter foten på, skal tilhøre dere. Området deres skal strekke seg fra ørkenen og Libanon, fra den store elven Eufrat, til havet i vest.

[25] Ingen skal kunne stå seg mot dere. Herren deres Gud skal spre skrekk og frykt for dere over alt land dere setter foten på, slik han har lovet dere.

[26] Se, i dag legger jeg fram for dere velsignelse og forbannelse:

[27] velsignelse dersom dere adlyder budene fra Herren deres Gud, som jeg gir dere i dag;

[28] forbannelse dersom dere ikke adlyder budene fra Herren deres Gud, men bøyer av fra den veien jeg i dag byr dere å gå, og følger andre guder som dere ikke kjenner.

[29] NårHerren din Gud har ført deg inn i det landet du nå er på vei til og skal legge under deg, så skal du lyse velsignelse over Garisim-fjellet og forbannelse over Ebal-fjellet.

[30] Som alle vet, ligger disse fjellene på den andre siden av Jordan, der solen går ned, i landet til kanaaneerne som bor på Araba-sletten rett imot Gilgal, ved More-eika.

[31]Nå skal dere gå over Jordan for å gå inn og ta det landet somHerren deres Gud vil gi dere. Når dere har inntatt det og bosatt dere der,

[32]følg da trofast alle de forskrifter og lover som jeg legger fram for dere i dag.

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

[3] deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

[4] Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

[5] mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

5. Mosebok 12

En bolig for Herrens navn

[1]Dette er de forskriftene og lovene som dere trofast skal følge i det landet som Herren, dine fedres Gud, vil la deg innta, så lenge dere lever i landet.

[2]Dere skal ødelegge alle de stedene der folkeslagene som dere driver bort, dyrker sine guder, på høye fjell og hauger og under hvert frodig tre.

[3] Dere skal rive ned altrene deres og slå i stykker steinstøttene, brenne opp Asjera-stolpene og hugge ned gudebildene, og dere skal utslette deres navn fra disse stedene.

[4]Dere skal ikke dyrke Herren deres Gud på den måten.

[5] Men dere skal søke til det stedet Herren deres Gud velger ut blant alle stammene deres til bolig for sitt navn. Dit skal du gå.

[6]Og dit skal dere bringe brennofrene og slaktofrene deres, tienden og de gaver dere bærer fram, løfteofrene og de frivillige ofrene og de førstefødte dyr av storfeet og småfeet.

[7]Og der skal dere holde måltid for Herren deres Guds ansikt, dere og deres hus, og glede dere over alt det deres hender har gjort, alt som Herren din Gud har velsignet deg med.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,
[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.
[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.
[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,
[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.
[13] Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;
[14] mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

De como comer a carne e as ofertas

[15] Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo

[8]Dere skal ikke gjøre slik som vi her i dag. Nå gjør hver og en det han selv synes er rett.
[9]Ennå er dere ikke kommet fram til hvilen, til den eiendom som Herren din Gud vil gi deg.
[10] Nå skal dere gå over Jordan og bosette dere i det landet som Herren deres Gud vil gi dere til eiendom. Han skal la dere finne hvile og få fred for alle fiender omkring, slik at dere bor trygt.
[11]Da skal dere komme med alt det jeg pålegger dere, til det stedet som Herren deres Gud velger ut, og der han lar sitt navn bo: brennofrene og slaktofrene deres, tienden og gavene dere bærer fram, og alle de offer som dere selv har gitt Herren løfte om.
[12] Dere skal glede dere for Herren deres Guds ansikt, dere og sønnene og døtrene deres, slavene og slavekvinnene deres og levitten som bor i byene deres; han har jo ingen arv og del sammen med dere.
[13] Vokt deg så du ikke ofrer dine brennoffer på hvert sted du ser deg ut.
[14]Bare på det stedet Herren velger seg ut i en av dine stammer, skal du ofre dine brennoffer, og der skal du gjøre alt det jeg pålegger deg.
[15] Derimot kan du i alle byene dine slakte og spise kjøtt så mye du vil, alt etter den velsignelse som Herren din Gud gir deg. Både urene og rene kan spise av det, på

dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

[16] Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[17] Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

samme måte som de spiser kjøttet av gasell og hjort.

[16] Men blodet skal dere ikke spise. Hell det ut på jorden som vann!

[17]Hjemme i byene dine må du ikke spise tienden av korn, ny vin og fin olje, heller ikke de førstefødte dyrene av storfeet og småfeet ditt, de offer du selv har gitt løfte om, de frivillige offer eller de gaver du bærer fram.

[18] Men du skal spise dette for Herren din Guds ansikt, på det stedet Herren vil velge seg ut, både du og din sønn og din datter, din slave og din slavekvinne og levitten som bor i byene dine, og du skal glede deg for Herren din Guds ansikt over alt det dine hender har gjort.

[19] Vokt deg så du ikke forsømmer levitten så lenge du lever i landet ditt.

[20]Når Herren din Gud utvider dine grenser slik han har lovet deg, og du sier: «Jeg vil spise kjøtt» fordi du har lyst på kjøtt, da kan du spise kjøtt så mye du vil.

[21]Har du for lang vei til det stedet Herren din Gud vil velge seg ut for sitt navn, skal du gjøre slik jeg har pålagt deg. Du skal slakte av storfeet og småfeet som Herren gir deg, og spise det hjemme i byene dine, så mye du har lyst på.

[22]Men spis det som en spiser kjøttet av gasell og hjort! Både urene og rene kan spise det.

[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.

[25] Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

[26] Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

[27] E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

[28] Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

[29] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

[30] guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

[31] Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a

[23]Pass bare på at du ikke spiser blodet! For blodet er livet, og du skal ikke spise livet sammen med kjøttet.

[24]Du skal ikke spise blodet. Hell det ut på jorden som vann!

[25]Du skal ikke spise det! Da skal det gå deg og dine etterkommere vel, for da gjør du det som er rett i Herrens øyne.

[26]Bare løfteofrene dine og det hellige som du vil gi, skal du ta med deg til det stedet Herren vil velge seg ut.

[27]Du skal legge brennofrene, både kjøttet og blodet, på alteret for Herren din Gud. Blodet fra slaktofrene dine skal helles ut på alteret for Herren din Gud, men kjøttet kan du spise.

[28]Legg vinn på å adlyde alt det jeg pålegger deg! Da skal det gå deg og etterkommerne dine vel til alle tider, for da gjør du det som er godt og rett i Herren din Guds øyne.

[29]Herren din Gud vil utrydde for deg de folkeslagene som du nå skal gå og ta landet fra. Når du slik har tatt landet fra dem og bosatt deg der,

[30] skal du vokte deg så du ikke blir lokket i en felle og etterligner dem, etter at de er utryddet for deg. Du skal ikke vende deg til gudene deres og si: «Hvordan dyrket disse folkeslagene gudene sine? Slik vil jeg også gjøre det.»

[31] Du skal ikke dyrke Herren din Gud slik! Alle de avskyelige gjerningene som Herren hater, gjør de for gudene sine. Til og med

seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

1 Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

2 e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

3 não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

4 Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

5 Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

6 Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu

sønnene og døtrene sine brenner de i ilden for disse gudene.

32Alt det jeg pålegger dere, skal dere trofast følge. Du skal ikke legge noe til og ikke trekke noe fra.

5. Mosebok 13

Straffen for dem som lokker til frafall

1Det kan hende at det står fram en profet eller en som har drømmesyner, hos deg og lover deg et tegn eller under.

2Så skjer det tegnet eller underet han forutsier, men samtidig sier han: «Kom, la oss følge andre guder» – som du ikke kjenner – «og la oss dyrke dem».

3Da skal du ikke høre på det som en slik profet eller drømmeseer sier. For da er det Herren deres Gud som vil sette dere på prøve og se om dere elsker Herren deres Gud av hele deres hjerte og av hele deres sjel.

4Herren deres Gud skal dere følge, og ham skal dere frykte. Hans bud skal dere holde, og hans røst skal dere adlyde. Ham skal dere dyrke, og ham skal dere holde fast ved.

5 Men denne profeten eller drømmeseeren skal straffes med døden fordi han lokket deg bort fra den vei som Herren din Gud har befalt deg å gå, og forledet dere til opprør mot Herren deres Gud, han som førte dere ut av Egypt og fridde deg ut fra slavehuset. Slik skal du rydde ut det onde hos deg.

6Det kan hende at din bror, din mors sønn, eller din sønn eller datter eller din kone

amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[11] E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

[12] Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

som du tar i favn, eller din kjæreste venn lokker deg i hemmelighet og sier: «La oss gå bort og dyrke andre guder» – guder som verken du eller dine fedre har kjent,

[7]guder som dyrkes av folkene omkring dere, enten nær eller fjernt, fra den ene enden av jorden til den andre.

[8]Da skal du ikke gi etter og ikke høre på ham. Du må ikke vise ham medfølelse og ikke skåne eller dekke ham.

[9] Nei, du skal ta livet av ham. La din hånd være den første som løftes mot ham for å drepe, og siden skal hele folket løfte hånden mot ham.

[10]Du skal steine ham i hjel fordi han prøvde å lokke deg bort fra Herren din Gud, som førte deg ut av Egypt, av slavehuset.

[11]Og hele Israel skal høre om det og gripes av frykt, så de aldri mer gjør en slik ugjerning blant folket ditt.

[12]Det kan hende at du hører noen si om en av de byene Herren din Gud gir deg å bo i,

[13]at svikefulle mennesker har stått fram hos deg og lokket innbyggerne i byen og sagt: «La oss gå bort og dyrke andre guder» – guder som dere ikke kjenner.

[14]Da skal du undersøke dette nøye, granske det og spørre deg for. Hvis det er sant og blir stadfestet at dette avskyelige er gjort hos deg,

[15] skal du hugge ned innbyggerne i denne byen med sverd. Både byen og alt som er i den, skal du slå med bann og ødelegge.

Også buskapen skal du hugge ned med sverd.

[16] Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

[16] Alt byttet som er tatt, skal du samle midt på torget. Så skal du brenne opp byen og hele byttet som et heloffer til Herren din Gud. Den skal ligge som en ruinhaug for alle tider og ikke bygges opp igjen.

[17] Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

[17] Din hånd må ikke bli hengende ved noe av det som er bannlyst. Da vil Herren vende seg bort fra sin brennende harme og gi deg barmhjertighet. Han vil være barmhjertig mot deg og gjøre deg tallrik, slik som han med ed lovet dine fedre.

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

[18]Du skal adlyde Herrendin Guds røst og holde alle hans bud som jeg gir deg i dag, og gjøre det som er rett i Herren din Guds øyne.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

5. Mosebok 14

Forbudte sørgeskikker

[1] Dere er barn av Herren deres Gud. Dere skal ikke skjære dere opp eller rake dere snaue over pannen i sorg over en avdød.

[2]For du er et hellig folk for Herren din Gud. Blant alle jordens folk harHerren utvalgt deg til å være hans folk, hans dyrebare eiendom.

Rene og urene dyr

[3]Du skal ikke spise noe som er avskyelig.

[4] Dette er de dyrene dere kan spise: okse, sau og geit,

[5]hjort, gasell, dådyr, steinbukk, antilope, villokse og villgeit.

[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[11] Toda ave limpa comereis.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[20] Toda ave limpa comereis.

[6]Alle dyr som både har klover, klover som er kløvd helt igjennom, og som tygger drøv, kan dere spise.

[7] Men av dyr som enten tygger drøv eller har klover som er kløvd helt igjennom, skal dere ikke spise kamelen, haren og fjellgrevlingen, for de tygger nok drøv, men har ikke klover, og dere skal holde dem for urene.

[8]Svinet skal dere også holde for urent, for det har klover, men tygger ikke drøv. Kjøttet av disse dyrene skal dere ikke spise, og skrottene deres skal dere ikke røre.

[9]Dette kan dere spise av alt det som lever i vannet: Alt som har finner og skjell, kan dere spise.

[10]Men dere skal ikke spise noe av det som ikke har finner og skjell. Det skal være urent for dere.

[11]Alle rene fugler kan dere spise.

[12]Men disse fuglene skal dere ikke spise: ørnen, lammegribben og svartgribben,

[13]glenten og alle slags falker,

[14]alle slags ravner,

[15]strutsen, uglen, måken og alle slags hauker,

[16]kattuglen, hubroen og sløruglen,

[17]pelikanen, åtselgribben og skarven,

[18]storken og alle slags hegrer, hærfuglen og flaggermusen.

[19]Alle svermende insekter skal være urene for dere; de skal ikke spises.

[20] Men alle rene fugler kan dere spise.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

[27] porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

[21] Dere skal ikke spise noe selvdødt dyr. Du kan gi det til innflytteren i byene dine, så han kan spise det, eller du kan selge det til en fremmed. For du er et hellig folk for Herren din Gud. Du skal ikke koke et kje i morens melk.

Lover om tienden

[22] Pass på å gi tiende av avlingen din, alt det som vokser på åkeren, år for år.

[23] For Herren din Guds ansikt, på det stedet han velger ut til bolig for sitt navn, skal du spise tienden av korn, ny vin og fin olje, og de førstefødte dyrene av storfeet og småfeet, for at du kan lære å frykte Herren din Gud alle dine dager.

[24]Men om veien er for lang for deg, så du ikke makter å bære med deg tienden som Herren din Gud velsigner deg med, og stedet som Herren din Gud vil velge seg ut for sitt navn, er langt borte fra deg,

[25]da kan du selge tienden for sølv. Ta sølvpengene i hånden og gå til det stedet som Herren din Gud vil velge seg ut.

[26]Der kan du bruke sølvet til å kjøpe alt du måtte ønske deg, storfe og småfe, vin og sterk drikk og hva du ellers måtte be om. Så skal du holde måltid for Herren din Guds ansikt og glede deg, du og ditt hus.

[27]Du må heller ikke forsømme levitten i byene dine, for han har ingen arv og del sammen med deg.

28 Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.
29 Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

1 Ao fim de cada sete anos, farás remissão.
2 Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

3 Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

4 para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,
5 se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.
6 Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

Leis a favor dos pobres

Levítico 25.35-38

28 Hvert tredje år skal du ta all tienden av avlingen du har fått det siste året, og samle den i byene dine.
29 Så kan de komme og spise seg mette, både levittene, som ikke har noen arv og del med deg, innflytterne, de farløse og enkene i byene dine, og Herren din Gud vil velsigne deg og alt arbeidet du gjør med hendene dine.

5. Mosebok 15

Året for ettergivelse av gjeld

1 Hvert sjuende år skal du ettergi all gjeld.

2 Og slik er reglene for ettergivelse: Enhver som har lånt ut noe til sin neste, skal ettergi lånet. Han skal ikke kreve inn noe fra sin neste og sin bror, for det er kunngjort ettergivelse fra Herren.

3 Fremmede kan du kreve betaling av, men det du har til gode hos din landsmann, skal du ettergi.
4 Det skal ikke finnes noen fattige hos deg, for Herren vil velsigne deg rikt i det landet Herren din Gud gir deg til eiendom for at du skal innta det,

5 hvis du fullt og helt adlyder Herren din Guds røst og trofast følger alle disse bud som jeg gir deg i dag.

6 For Herren din Gud vil velsigne deg, slik han har lovet deg. Du skal låne ut til mange folkeslag, men selv skal du ikke låne. Du skal herske over mange folkeslag, men de skal ikke herske over deg.

[7] Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

[8] antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

[9] Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[10] Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

[11] Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

Leis acerca dos servos

Êxodo 21.1-11

[12] Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

[13] E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

[14] Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

[7] Om det er en fattig blant dine landsmenn i en av byene i det landet Herren din Gud vil gi deg, da skal du ikke være hardhjertet og ikke lukke hånden for din fattige bror.

[8] Nei, du skal åpne din hånd for ham og låne ham alt det han trenger.

[9]Vokt deg så ikke denne onde tanken slipper til i ditt hjerte: «Nå nærmer det sjuende året seg, ettergivelsesåret», og så ser du med uvilje på din fattige bror og gir ham ikke noe. Han kunne rope til Herren og klage over deg, og du blir skyldig i synd.

[10] Gi ham villig, og ha ingen onde tanker i hjertet når du gir, for når du gjør dette, skal Herren din Gud velsigne deg i alt ditt arbeid og alt du gjør med dine hender.

[11] Det vil alltid være fattige i landet, og derfor påbyr jeg deg: Lukk villig opp hånden for din bror, for de nødlidende og fattige i landet ditt!

Frigivelse av slaver

[12] Når en landsmann, en hebreer, mann eller kvinne, blir solgt til deg, skal han tjene deg i seks år. I det sjuende året skal du sette ham fri og la ham gå.

[13]Og når du setter ham fri, skal du ikke sende ham tomhendt fra deg.

[14]Utstyr ham med rikelig av småfeet ditt og av det som kommer fra treskeplassen og vinpressen; slik Herren din Gud har velsignet deg, skal du også gi ham.

[15] Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

[16] Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

[17] então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

[18] Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

Leis acerca dos primogênitos do gado

[19] Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[15]Husk at du selv var slave i Egypt, og at Herren din Gud fridde deg ut. Derfor gir jeg deg dette påbudet i dag.

[16]Men sier slaven din at han ikke vil gå fra deg fordi han er blitt glad i deg og dine og har det godt hos deg,

[17] skal du ta en syl og stikke den gjennom øret hans og inn i døren, og han skal være slaven din all sin tid. Det samme skal du gjøre med slavekvinnen din.

[18]Ta det ikke tungt når du må sette ham fri, for han har tjent deg i seks år og innbrakt deg det dobbelte av hva en dagarbeider ville gjort. Så vilHerren din Gud velsigne alt du gjør med dine hender.

Førstefødte dyr

[19] Alle førstefødte hanndyr av storfe og småfe skal du hellige tilHerren din Gud. Du skal ikke bruke de førstefødte av storfeet til arbeid, og du skal ikke klippe de førstefødte av småfeet.

[20]År for år skal du og ditt hus spise dem for Herren din Guds ansikt, på det stedet Herren vil velge seg ut.

[21] Men har de en feil, enten de er halte eller blinde eller har noen annen alvorlig feil, skal du ikke ofre dem til Herren din Gud.

[22]Du skal spise dem hjemme i byene dine. Både urene og rene kan spise dem, som når en spiser gasell og hjort.

[23]Men blodet skal du ikke spise. Hell det ut på jorden som vann!

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus
A Páscoa

Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

1 Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

2 Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

3 Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

4 Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

5 Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

6 senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

7 Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

5. Mosebok 16

De store høytidene

1 Gi akt på måneden abib. Da skal du holde påske for Herren din Gud. For det var i måneden abib, om natten, at Herren din Gud førte deg ut av Egypt.

2Du skal slakte påskeoffer av både småfe og storfe forHerren din Gud, på det stedet Herren velger ut og der han lar sitt navn bo.

3Du skal ikke spise syret brød til offerkjøttet; i sju dager skal du spise usyret brød, trengselens brød, for i hast dro du ut av Egypt. Slik skal du så lenge du lever, huske den dagen du dro ut av Egypt.

4I sju dager må det ikke finnes surdeig innenfor grensene dine, og ikke noe av det du slakter om kvelden den første dagen, må være igjen om morgenen.

5Du har ikke lov til å slakte påskeofferet hjemme i noen av byeneHerren din Gud gir deg,

6men bare på det stedet som Herren din Gud velger ut, og der han lar sitt navn bo. Der skal du slakte påskeofferet, om kvelden, ved solnedgang, på samme tid som da du dro ut av Egypt.

7Du skal koke og spise det på det stedet Herren din Gud velger ut, og om morgenen skal du vende tilbake til teltene dine.

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

[8] I seks dager skal du spise usyret brød, og på den sjuende dagen skal det være høytidssamling for Herren din Gud; da må du ikke gjøre noe arbeid.

O Pentecostes

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

[9] Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

[9] Du skal telle sju uker fram. Fra den dagen du tar sigden for å skjære det fullmodne kornet, skal du telle sju uker.

[10] E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

[10]Da skal du holde ukefesten for Herren din Gud og bære fram de frivillige offer du lover, alt etter som Herren din Gud har velsignet deg.

[11] Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[11]Du skal glede deg forHerren din Guds ansikt på det stedet Herren din Gud velger ut til bolig for sitt navn, både du og din sønn og din datter, din slave og din slavekvinne, levittene som bor i byene dine, og innflytterne, de farløse og enkene som er hos deg.

[12] Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

[12] Husk at du selv var slave i Egypt. Hold disse forskriftene og gjør etter dem.

Os Tabernáculos

Levítico 23.33-43

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[13] Løvhyttefesten skal du feire i sju dager når du har samlet inn det som kommer fra treskeplassen din og vinpressen din.

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[14]Du skal glede deg på denne høytiden, både du og din sønn og din datter, din slave og din slavekvinne, levittene og innflytterne, de farløse og enkene som bor i byene dine.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em

[15]I sju dager skal du feire høytid for Herren din Gud på det stedet Herren vil velge seg ut. For Herren din Gud skal velsigne deg og hele avlingen din og alt

toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

16 Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

17 cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

Deveres dos juízes

Êxodo 23.6-9

18 Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

19 Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

20 A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

21 Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

22 Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

Deuteronômio 17

O castigo da idolatria

1 Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja

det arbeidet du gjør, og du skal bare glede deg.

16 Tre ganger om året skal alle menn komme fram for Herren din Guds ansikt på det stedet han vil velge seg ut: ved de usyrede brøds høytid, ved ukefesten og ved løvhyttefesten. Ingen må vise seg tomhendt for Herrens ansikt.

17Enhver skal komme med den gaven han har råd til, alt etter den velsignelsen Herren din Gud har gitt deg.

Dommere og tilsynsmenn

18Du skal innsette dommere og tilsynsmenn for dine stammer i alle byene Herren din Gud gir deg, og de skal dømme folket med rettferdige dommer.

19 Du skal ikke fordreie retten, du skal ikke gjøre forskjell på folk. Du skal ikke ta imot bestikkelser, for slike gaver gjør vise menn blinde og ødelegger saken for den som har rett.

20Rettferdighet, ja, rettferdighet skal du jage etter, for at du skal få leve og innta det landetHerren din Gud gir deg.

Rett gudsdyrkelse

21Du skal ikke sette ned noen Asjera-stolpe, ikke en trestolpe av noe slag, ved siden av alteret som du bygger for Herren din Gud,

22 og heller ikke reise noen steinstøtte, for det hater Herren din Gud.

5. Mosebok 17

1 Du skal ikke ofre til Herren din Gud okser eller sauer som har en feil av

imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

[3] que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

[4] e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

Julgamento de questões difíceis

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

alvorlig slag, for det er avskyelig for Herren din Gud.

Om avgudsdyrkelse

[2] Det kan hende at det finnes en mann eller kvinne hos deg, i en av de byene Herren din Gud gir deg, som gjør det som er ondt i Herrendin Guds øyne og bryter hans pakt,

[3] en som går bort og dyrker og tilber andre guder, eller solen eller månen eller hele himmelens hær. Det har jeg forbudt.

[4]Om dette blir kunngjort for deg slik at du får høre om det, da skal du undersøke det nøye. Hvis det er sant og det blir stadfestet at dette avskyelige er gjort i Israel,

[5] da skal du føre den mannen eller den kvinnen som har gjort ugjerningen, ut til byporten, og enten det er en mann eller en kvinne, skal du steine dem i hjel.

[6]Den skyldige skal straffes med døden etter to eller tre vitners utsagn. Ingen skal straffes med døden etter ett vitnes utsagn.

[7]Vitnene skal være de første som løfter hånden for å drepe, og siden skal hele folket løfte hånden. Slik skal du utrydde det onde hos deg.

Den høyeste domstolen

[8] Når en sak er så vanskelig at du ikke kan avgjøre den, enten det gjelder drap eller tvistemål eller skade, slikt som det er strid om i dine domstoler, skal du straks gå opp til det stedet Herren din Gud vil velge seg ut.

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[9]Der skal du gå til levittprestene og til ham som er dommer på den tiden. Du skal spørre dem til råds, og de vil kunngjøre for deg hva som er rett i denne saken.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

[10]Du skal rette deg etter dommen de kunngjør fra dette stedet, det stedet som Herren vil velge seg ut, og trofast følge alt det de pålegger deg.

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[11]De vil utlegge loven for deg, og den dommen de kunngjør for deg, skal du holde deg til. Du skal ikke vike av fra det de kunngjør, verken til høyre eller venstre.

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[12]Hvis en mann er så egenrådig at han ikke hører på presten som står på dette stedet og gjør tjeneste for Herren din Gud, eller ikke hører på dommeren, skal den mannen dø. Slik skal du utrydde det onde fra Israel.

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

[13]Hele folket skal høre om det og gripes av frykt, så de aldri mer gjør noe egenrådig.

A eleição e os deveres de um rei

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR

Kongeloven

[14] Når du kommer inn i det landet Herren din Gud gir deg, når du inntar det og bosetter deg der, og du så sier: «Jeg vil innsette en konge, slik alle folkeslagene omkring meg har gjort»,

[15]da kan du innsette en konge, en mann som Herren din Gud vil velge seg ut. En av dine landsmenn skal du innsette som konge. Du må ikke ta en fremmed, en som ikke er din landsmann.

[16] Men kongen må ikke skaffe seg mange hester og ikke sende sitt folk til Egypt igjen for å skaffe flere hester, for Herren

vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

[2] Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

[3] Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

har sagt: «Dere skal aldri dra tilbake den veien igjen.»

[17] Kongen skal heller ikke ta seg mange koner slik at han fristes til frafall, og han må ikke samle seg sølv og gull i store mengder.

[18]Når kongen har satt seg på tronen, skal han få laget en bokrull med en kopi av denne loven, skrevet av etter levittprestene.

[19]Han skal ha den hos seg og lese i den så lenge han lever, slik at han kan lære å frykte Herren sin Gud. Og han skal holde fast på hvert ord i denne loven og alle disse forskriftene og leve etter dem,

[20]så han ikke i sitt hjerte setter seg høyere enn landsmennene sine og ikke viker av fra budet, verken til høyre eller venstre. Da skal han og hans etterkommere ha kongsmakten i Israel i lange tider.

5. Mosebok 18

Prestenes og levittenes rettigheter

[1] Levittprestene, hele Levis stamme, skal ikke ha noen arv og del med Israel. De skal leve av Herrens gaveoffer og hans eiendom.

[2]Men de skal ikke ha noen arv blant brødrene sine. Herren er deres arv, slik han har lovet.

[3]Dette har prestene rett til å kreve fra folket, fra dem som bærer fram slaktoffer, enten det er okse eller sau: Presten skal ha bogen, kjevene og vommen.

[4] Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

[5] Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

[6] Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

[7] e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

[8] porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

[4]Førstegrøden av korn, ny vin og fin olje og den første ullen av småfeet skal du også gi ham.

[5]For Herren din Gud har utvalgt Levi blant alle stammene dine, for at han og hans sønner til alle tider skal gjøre tjeneste i Herrens navn.

[6]Om en levitt drar fra en av byene i Israel hvor han holder til, og ønsker å komme til det stedet Herren velger seg ut,

[7]kan han gjøre tjeneste der i Herren sin Guds navn, slik som alle brødrene hans, levittene, de som står for Herrens ansikt.

[8]De skal få like store deler å leve av, bortsett fra det enhver kan få ved å selge sin fedrearv.

Falske og sanne profetord

[9] Når du kommer til det landet Herren din Gud gir deg, skal du ikke ta etter alle avskyelige skikker hos folkeslagene der.

[10] Hos deg må det ikke finnes noen som lar sin sønn eller datter gå gjennom ilden, ikke noen som tar varsler, ingen tegntyder, spåmann eller trollmann,

[11] ingen som utfører besvergelser, spør gjenferd eller spådomsånder til råds eller søker hjelp hos de døde.

[12]For Herrenavskyr alle som gjør dette, og det er på grunn av dette avskyelige atHerren din Gud tar landet fra dem og gir det til deg.

[13] Du skal være helhjertet i forholdet til Herren din Gud.

[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

[14]De folkeslagene som du tar landet fra, hører på tegntydere og spåmenn; men det kan Herrendin Gud ikke tillate at du gjør.

En profet skal stå fram

[15] En profet som meg vil Herren din Gud la stå fram hos deg, en av dine landsmenn. Ham skal dere høre på.

[16] Det var dette du ba Herren din Gud om ved Horeb den dagen dere var samlet: «La meg aldri mer høre Herren min Guds røst eller se denne veldige ilden; for da kommer jeg til å dø.»

[17]Da sa Herren til meg: De har rett i det de sier.

[18]Jeg vil la det stå fram en profet som deg, en av deres landsmenn. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal forkynne for dem alt det jeg pålegger ham.

[19]Den som ikke hører på de ord han taler i mitt navn, vil jeg kreve til regnskap.

[20] Men våger en profet å tale i mitt navn, med ord som jeg ikke har pålagt ham, eller taler han i andre guders navn, da skal den profeten dø.

[21]Det kan hende at du sier i ditt hjerte: «Hvordan vet vi at et ord ikke kommer fra Herren?»

[22] Hvis profeten taler iHerrens navn, men det han forkynner, ikke skjer og ordet ikke går i oppfyllelse, da er dette et ord som ikke kommer fra Herren. Profeten har talt det egenrådig. Du skal ikke være redd for ham!

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio
Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

5. Mosebok 19

Tilfluktsbyer for drapsmenn

[1]Når Herren din Gud gjør ende på folkeslagene i det landet Herrendin Gud vil gi deg, og du tar landet og bosetter deg i deres byer og hus,

[2] skal du skille ut tre byer midt i landet ditt, det som Herren din Gud gir deg for at du skal ta det i eie.

[3]Du skal måle opp avstandene og dele det landet Herren din Gud vil gi deg til eiendom, i tre områder, slik at enhver drapsmann kan rekke å flykte dit.

[4] Dette er reglene om drapsmenn som kan flykte dit og berge livet: Det kan hende at noen dreper sin neste uten forsett og uten å ha båret nag til ham tidligere,

[5]som når en mann går sammen med en annen ut i skogen for å hugge tømmer, og han svinger øksen for å felle et tre, men øksen farer av skaftet og treffer den andre så han dør. Da kan denne mannen flykte til en av disse byene og berge livet,

[6]så ikke blodhevneren i brennende raseri skal forfølge drapsmannen, nå ham igjen fordi veien er lang, og slå ham i hjel enda mannen ikke er skyldig til døden. Han har jo ikke tidligere båret på hat til den drepte.

[7]Derfor påbyr jeg deg: Du skal skille ut tre byer.

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[8]Og hvis Herren din Gud utvider dine grenser, slik han med ed lovet dine fedre, og gir deg hele det landet han ville gi dine fedre,

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

[9]så sant du legger vinn på å holde alle budene og gjør det jeg byr deg i dag, og elsker Herren din Gud og alltid går på hans veier, da skal du føye enda tre byer til de andre tre.

[10] para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

[10]For det må ikke flyte uskyldig blod i det landet Herren din Gud vil gi deg til eiendom, slik at det kommer blodskyld over deg.

Execução do homicida

Números 35.16-21

[11] Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

[11] Men om en mann bærer nag til sin neste og ligger på lur etter ham, overfaller ham og gir ham et slag så han dør, og han så flykter til en av disse byene,

[12] os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

[12] da skal de eldste i hjembyen hans sende folk for å hente ham tilbake. De skal overgi ham til blodhevneren, og han skal dø.

[13] Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

[13]Du skal ikke vise ham medfølelse. Slik skal du rense Israel for den synd som kommer av uskyldig blod, og da skal det gå deg vel.

Acerca dos limites e das testemunhas

[14] Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

Lov om grensesteiner

[14] Du skal ikke flytte grensesteinene mellom deg og din neste, de som forfedrene reiste på den eiendommen som du blir tildelt i det landet Herren din Gud vil gi deg for at du skal ta det i besittelse.

Lov om vitneutsagn

[15] Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.
[16] Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,
[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

[18] Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

[19] far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;
[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.
[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.
[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

[15] Ett vitne alene er ikke nok til å felle en mann i spørsmål om skyld eller lovbrudd, uansett hvilket lovbrudd han anklages for, men etter to eller tre vitners utsagn skal saken stå fast.

[16]Når et ondsinnet vitne står fram mot en mann og beskylder ham for frafall,

[17] skal de to mennene som saken gjelder, tre fram for Herrens ansikt, for de prestene og dommerne som gjør tjeneste på den tiden,
[18]og dommerne skal granske saken nøye. Og skulle det vise seg å være et falskt vitne, som har kommet med en falsk beskyldning mot en landsmann,
[19]skal dere gjøre det samme med ham som han hadde tenkt å gjøre med den andre. Slik skal du utrydde det onde hos deg.
[20]Resten av folket skal få høre om det og gripes av frykt, så de aldri mer gjør en slik ugjerning hos deg.
[21] Vis ingen medfølelse: liv for liv, øye for øye, tann for tann, hånd for hånd, fot for fot.

5. Mosebok 20

Lover om krig

[1]Når du drar ut i krig mot dine fiender og ser hester og vogner, en hær som er større enn din, skal du ikke være redd for dem. For Herrendin Gud er med deg, han som førte deg opp fra Egypt.
[2]Når dere stiller opp til kamp, skal presten stige fram og tale til krigsfolket.

[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

[8] E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

[9] Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[11] Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

[3] Han skal si til dem: «Hør, Israel! I dag går dere til strid mot fiendene deres. Mist ikke motet! Frykt ikke, bli ikke grepet av redsel, la dere ikke skremme av dem!

[4] For det er Herren deres Gud som går med dere; han vil kjempe for dere mot fiendene og gi dere seier.»

[5]Så skal tilsynsmennene tale til krigsfolket og si: «Er det noen som har bygd seg et nytt hus, men ikke vigslet det ennå, kan han dra hjem igjen, for at ikke en annen skal vigsle det om han faller i krigen.

[6]Er det noen som har plantet en vinmark, men ennå ikke tatt den i bruk, kan han dra hjem igjen, for at ikke en annen skal ta vinmarken i bruk om han faller i krigen.

[7] Og er det noen som har bundet seg til en kvinne, men ennå ikke tatt henne til ekte, kan han dra hjem igjen, for at ikke en annen skal ta henne til ekte om han faller i krigen.»

[8] Tilsynsmennene skal fortsette og si til krigsfolket: «Er det noen som er redd og motløs, kan han dra hjem igjen, så ikke også hans våpenbrødres hjerte skal smelte bort.»

[9]Når så tilsynsmennene er ferdige med å tale til krigsfolket, skal de velge ut hærførere.

[10]Når du rykker fram mot en by for å angripe den, skal du først tilby den fred.

[11]Dersom byen svarer med fred og åpner portene for deg, skal alt folket som finnes i byen, være slaver og tjene deg.

[12] Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

[13] E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

[14] mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[15] Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

[16] Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti,

[12]Men dersom den ikke vil slutte fred, men føre krig mot deg, skal du beleire byen.

[13]Herren din Gud vil overgi den i dine hender, og du skal hugge ned alle mennene der med sverd.

[14]Men kvinnene, småbarna og husdyrene og alt annet i byen kan du ta som bytte. Du kan ta for deg av dette byttet fra dine fiender som Herren din Gud gir deg.

[15]Slik skal du gå fram mot alle byene som ligger langt borte fra deg og ikke tilhører folkeslagene her.

[16] Men i de byene som tilhører disse folkene, og som Herren din Gud vil gi deg til eiendom, skal du ikke la en eneste skapning få leve.

[17] Du skal slå dem alle med bann og utrydde dem, både hetittene, amorittene, kanaaneerne, perisittene, hevittene og jebusittene, slik Herren din Gud har befalt deg.

[18]Ellers kunne de lære dere å ta etter alt det avskyelige som de har gjort for sine guder, slik at dere synder mot Herren deres Gud.

[19]Når du er i krig med en by og må beleire den i lang tid før du kan innta den, skal du ikke ødelegge trærne der ved å bruke øks på dem. Du kan spise av dem, men du må ikke hugge dem ned. Er trærne på marken mennesker, så du må beleire dem også?

[20]Bare når du er sikker på at trærne ikke bærer spiselig frukt, kan du ødelegge dem. Du kan hugge dem ned og bruke dem til å

edificarás baluartes, até que seja derribada.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu

bygge stillinger for å beleire den byen som er i krig med deg, helt til den faller.

5. Mosebok 21

Drap med ukjent gjerningsmann

[1]Når noen finner en mann som ligger drept på åpen mark i det landetHerren din Gud gir deg i eie, og ingen vet hvem som har slått ham i hjel,

[2]skal de eldste og dommerne dine gå ut og måle avstanden fra den drepte til byene omkring.

[3]Det skal slås fast hvilken by som er nærmest den drepte. De eldste fra denne byen skal ta en kvige som ikke har vært brukt til arbeid og aldri har hatt åk på seg.

[4] De eldste skal leie kvigen ned til en bekk som aldri tørker ut, på et sted der marken ikke blir pløyd og ikke blir sådd. De skal brekke nakken på kvigen der ved bekken.

[5] Så skal levittprestene komme. For dem har Herren din Gud valgt ut til å tjene ham og velsigne i Herrens navn, og til å dømme i alle saker som gjelder tvistemål eller vold.

[6]Alle de eldste i den byen som er nærmest den drepte, skal vaske hendene sine i bekken, over kvigen med brukket nakke.

[7]Og så skal de stå fram og si: «Våre hender har ikke utøst dette blodet, og våre øyne har ikke sett det som skjedde.

[8]Herre, gi forsoning til ditt folk Israel, som du har befridd! La ikke uskyldig blod henge ved ditt folk Israel!» Da får de soning for blodskylden.

povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

9 Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

Acerca da mulher prisioneira

10 Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

11 e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

12 então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

13 e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

14 E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

15 Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

16 no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

9Slik tar du det uskyldige blodet bort fra deg når du gjør det som er rett i Herrens øyne.

Familie- og strafferett

10Det kan hende at du drar i krig mot dine fiender og Herren din Gud overgir dem i dine hender så du tar noen av dem til fange.

11Blant fangene ser du en vakker kvinne som du begjærer og vil gifte deg med.

12Da skal du føre henne inn i huset ditt. Hun skal barbere hodet og klippe neglene

13og ta av seg de klærne hun hadde på da hun ble tatt til fange. Så skal hun bli i ditt hus og gråte over sin far og sin mor en hel måned. Siden kan du gå inn til henne. Du skal være hennes mann, og hun skal være din kone.

14 Men dersom du ikke liker henne lenger, skal du la henne dra hvor hun vil. Du må aldri selge henne for penger eller behandle henne som en slave, siden du har fått din vilje med henne.

15Det kan hende at en mann har to koner, en som han elsker, og en som han misliker. Han får sønner med begge to, men den førstefødte er sønn av den han misliker.

16Når den dagen kommer at han skal fordele arven mellom sønnene sine, må han ikke behandle sønnen til den han elsker, som om han var den førstefødte, til

skade for den eldste, som er sønn av den han misliker.

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

[17] Han må godta den førstefødte, som er sønn av den han misliker, og gi ham dobbel andel av alt han eier. For han var den første frukten av hans manndom, og førstefødselsretten tilhører ham.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[18]Det kan hende at en mann har en trassig og opprørsk sønn som ikke vil høre på sin far og mor og ikke adlyder dem, selv om de straffer ham.

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[19]Da skal faren og moren ta ham og føre ham til de eldste i byen, til byporten,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[20]og si til de eldste i byen: «Denne sønnen vår er trassig og opprørsk og vil ikke høre på det vi sier. Han er en fråtser og en dranker!»

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

[21]Da skal alle mennene i byen steine ham i hjel. Du skal utrydde det onde hos deg. Hele Israel skal høre om det og gripes av frykt.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[22]Når en mann får dødsstraff og han blir henrettet og hengt opp på et tre,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

[23] skal du ikke la den døde kroppen hans bli hengende på treet, men gravlegge ham samme dag. For den som blir hengt opp, er forbannet av Gud. Du skal ikke gjøre urent det landet som Herren din Gud vil gi deg i eie.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

5. Mosebok 22

Forskjellige påbud

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[1] Om du ser at din landsmanns okse eller sau har sprunget vekk, skal du ikke vende ryggen til, du skal bringe dyret tilbake til din landsmann.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[2]Dersom han ikke bor i nærheten av deg eller du ikke vet hvem han er, skal du ta dyret hjem til deg og ha det hos deg til din landsmann kommer og spør etter det. Da skal du la ham få det tilbake.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[3]Det samme skal du gjøre med hans esel, og det samme skal du gjøre med hans klær, og det samme skal du gjøre med enhver ting som din landsmann har mistet, og som du finner. Du skal ikke vende ryggen til.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

[4] Om du ser at din landsmanns esel eller okse faller over ende på veien, skal du ikke vende ryggen til, men du skal hjelpe ham med å reise dyret opp.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[5]En kvinne skal ikke bære mannsklær, og en mann skal ikke kle seg i kvinneklær. For Herren din Gud har avsky for hver den som gjør dette.

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[6]Når du på din vei tilfeldigvis kommer over et fuglerede i et tre eller på bakken, og det er unger eller egg i det, og moren ligger på ungene eller eggene, da skal du ikke ta moren sammen med ungene.

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[7]La moren fly sin vei, men ungene kan du ta. Da vil det gå deg vel, og du skal få leve lenge.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[8]Når du bygger et nytt hus, skal du lage rekkverk på taket, slik at du ikke fører blodskyld over huset om noen faller ned fra det.

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

Leis da castidade e do casamento

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de

[9] Du skal ikke så noe mellom vinstokkene dine. Ellers vil det hele tilfalle helligdommen, både avlingen av det du har sådd, og frukten av vingården.

[10]Du skal ikke pløye med okse og esel sammen.

[11]Du skal ikke gå i klær som er vevd av blandet tråd, ull og lin sammen.

[12] Du skal lage deg dusker i de fire hjørnene av kappen som du hyller deg i.

Lover om utroskap og voldtekt

[13]Det kan hende at en mann gifter seg med en kvinne og går inn til henne, men siden får uvilje mot henne.

[14]Han kommer med beskyldninger og setter ut et dårlig rykte om henne og sier: «Jeg giftet meg med denne kvinnen, men da jeg kom nær henne, oppdaget jeg at hun ikke var jomfru.»

[15]Da skal jentas far og mor ta tegnet på at hun var jomfru, og bringe det til de eldste i byporten.

[16]Jentas far skal si til de eldste: «Jeg lot denne mannen få min datter til kone, men nå har han fått uvilje mot henne.

[17]Og nå kommer han med beskyldninger mot henne og sier at han ikke fant noe tegn på at hun var jomfru. Men her er min datters jomfrutegn!» Så skal de bre kledet ut for de eldste i byen.

[18]Da skal de eldste i denne byen gripe mannen. De skal straffe ham

[19]og ilegge ham en bot på hundre sjekel sølv og gi dem til jentas far fordi mannen har satt ut et ondt rykte om en jomfru i

Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[22] Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

[23] Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

[24] então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[25] Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

[26] à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

[27] Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

Israel. Hun skal være hans kone, og han får ikke skille seg fra henne så lenge han lever.

[20]Men dersom beskyldningen er sann, hvis det ikke finnes tegn på at jenta var jomfru,

[21]da skal de føre henne ut foran døren til farens hus, og mennene i byen skal steine henne i hjel. For hun har gjort en skammelig gjerning i Israel ved å drive hor i sin fars hus. Slik skal du rydde ut det onde hos deg.

[22] Om en mann blir oppdaget mens han ligger med en gift kvinne, skal de dø begge to, både mannen som hadde ligget med henne, og kvinnen selv. Slik skal du rydde det onde ut av Israel.

[23]Om en mann treffer en ung jente i byen, en jomfru som er lovet bort til en annen mann, og han ligger med henne,

[24]da skal dere føre begge to til byporten og steine dem i hjel, jenta fordi hun ikke ropte om hjelp enda hun var i en by, og mannen fordi han krenket en annen manns kvinne. Slik skal du rydde ut det onde hos deg.

[25]Men er det ute på marken at en mann treffer en jente som er lovet bort, og tar henne med makt og ligger med henne, da skal bare mannen som lå med henne, dø.

[26]Jenta skal du ikke gjøre noe; hun har ikke gjort noen dødssynd. For dette er en lignende sak som når en mann overfaller en annen mann og slår ham i hjel.

[27]For han traff henne ute på marken. Jenta skrek, men ingen hjalp henne.

[28] Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

[29] então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[30] Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

[28]Om en mann treffer en jente som er jomfru og ikke er lovet bort, og han forgriper seg på henne og ligger med henne, og de blir oppdaget,

[29] da skal mannen som lå med jenta, betale hennes far femti sjekel sølv. Hun skal være hans kone fordi han krenket henne, og han får ikke skille seg fra henne så lenge han lever.

[30] Ingen må ta sin fars kone til ekte; han må ikke ta bort sin fars kappeflik fra henne.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

[3] Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

[4] Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

[5] Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

5. Mosebok 23

De som er utestengt fra forsamlingen

[1]Ingen som har fått testiklene knust eller penis skåret av, skal ha adgang til Herrens forsamling.

[2] Ingen som er født i forbudt ekteskap, skal ha adgang til Herrensforsamling. Selv ikke etterkommerne hans i tiende ledd skal ha adgang til Herrens forsamling.

[3] Ingen ammonitt eller moabitt skal ha adgang til Herrensforsamling. Selv ikke etterkommerne deres i tiende ledd skal ha adgang til Herrens forsamling. Slik skal det være for all fremtid.

[4] For de møtte dere ikke på veien med brød og vann den gangen dere kom fra Egypt, men de leide Bileam, Beors sønn, fra Petor i arameerlandet mellom elvene, til å forbanne deg.

[5]Men Herren din Gud ville ikke høre på Bileam. Herren din Gud vendte forbannelsen til velsignelse for deg fordi han elsket deg.

[6] Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

[7] Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

[8] Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

Limpeza do acampamento

[9] Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

[10] Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

[11] Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[6]Du skal aldri, så lenge du lever, gjøre noe for å fremme deres fred og velferd.

[7] Men edomitten skal du ikke holde for avskyelig, for han er din bror. Du skal heller ikke holde egypteren for avskyelig, for du har vært en innflytter i hans land.

[8]Deres etterkommere født i tredje ledd kan få adgang til Herrensforsamling.

Leiren skal være hellig

[9]Når du drar ut i felt mot fiendene dine, skal du vokte deg for alt urent.

[10] Om en av dere er blitt uren etter sæduttømming om natten, skal han gå utenfor leiren og ikke komme inn igjen

[11]før det lir mot kveld. Da skal han vaske seg, og ved solnedgang kan han komme inn i leiren.

[12]Du skal ha et bestemt sted utenfor leiren som du kan gå til.

[13]Blant redskapene dine skal du ha en spiss stokk. Med den skal du grave en grop når du setter deg der ute, og dekke over avføringen etterpå.

[14]ForHerren din Gud vandrer omkring i leiren din for å berge deg og overgi fiendene til deg. Derfor skal leiren være hellig. Han må ikke se noe usømmelig hos deg, for da vender han seg bort fra deg.

[15]Du skal ikke utlevere en slave til herren hans når han har rømt fra sin herre og søkt tilflukt hos deg.

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu

[16]La ham være hos deg og bo på det stedet han velger ut blant dine byer, et sted som er bra for ham. Du skal ikke behandle ham dårlig.

[17]Det skal ikke være noen tempelprostituerte blant israelittene, verken kvinner eller menn.

[18] Når du skal innfri et løfte, skal du ikke komme til Herren din Guds hus med lønn fra en hore eller penger fra en hund, for begge deler er avskyelige for Herren din Gud.

Regler om renter og løfter

[19] Du skal ikke kreve renter av din landsmann, verken av penger eller av mat eller av noe annet som kan lånes ut mot rente.

[20] Av en fremmed kan du kreve renter, men ikke av din landsmann. Da vil Herren din Gud velsigne deg i alt dine hender gjør, i det landet du går inn i og skal legge under deg.

[21] Når du gir et løfte til Herren din Gud, skal du ikke være sen med å innfri det. Ellers vil Herren din Gud kreve det av deg, og du pådrar deg skyld.

[22]Hvis du lar være å love noe, blir du ikke skyldig.

[23]Det som kommer over dine lepper, må du holde og gjøre. For av fri vilje har du gitt Herren din Gud løftet som du har uttalt med din egen munn.

[24]Når du kommer inn i en annen manns vinmark, kan du spise så mye druer du vil,

desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

til du blir mett. Men du må ikke sanke i spann.

[25] Når du kommer inn på en annen manns kornåker, kan du plukke aks med hånden. Men sigd må du ikke bruke på annen manns korn.

Deuteronômio 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

5. Mosebok 24

Ekteskap og skilsmisse

[1] Det kan hende at en mann har tatt en kvinne til ekte, men ikke lenger ser på henne med velvilje fordi han har funnet noe usømmelig hos henne. Han skriver et skilsmissebrev, gir henne det og sender henne bort fra sitt hus.

[2]Hun flytter fra ham og går bort og blir en annen manns kone.

[3]Om også den andre mannen får uvilje mot henne, skriver skilsmissebrev, gir henne det og sender henne bort fra sitt hus, eller om han dør,

[4] da kan ikke den første mannen som skilte seg fra henne, igjen ta henne til kone, etter at hun er gjort uren. For det er avskyelig for Herren. Du må ikke føre synd over det landet Herren din Gud gir deg til eiendom.

[5] Om en mann er nygift, skal han ikke dra ut i krig og ikke bli pålagt andre plikter. I ett år skal han være fri til å være hjemme og være til glede for kvinnen som han har giftet seg med.

Omtanke og rettferdighet

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[6]Ingen må ta en håndkvern eller en kvernstein i pant, for da tar han pant i en manns liv.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[7] Om det oppdages at en mann har bortført en av sine landsmenn, en israelitt, og han behandler ham som en slave eller selger ham, da skal tyven dø. Slik skal du rydde ut det onde hos deg.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[8] Ved utbrudd av hudsykdom, pass på at dere nøye følger levittprestenes rettledning. Det som jeg har befalt dem, skal dere trofast følge.

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[9] Husk hva Herren din Gud gjorde med Mirjam underveis da dere dro ut av Egypt.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

[10]Når du gir et lån av noe slag til din neste, skal du ikke gå inn i huset hans for å ta pant hos ham.

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[11]Bli stående utenfor, og la mannen du gir lånet til, komme ut til deg med pantet.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[12]Men dersom han er en fattig mann, skal du ikke legge deg i kappen han har pantsatt.

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

[13]Nei, du skal la ham få pantet tilbake ved solnedgang, så han kan ligge i kappen sin. Da vil han velsigne deg, og det vil være en rettferdig gjerning for Herren din Gud.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[14] Du skal ikke gjøre urett mot en fattig og nødlidende dagarbeider, enten det er en landsmann eller en innflytter som bor i en av byene i landet ditt.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[15]Du skal gi ham lønn samme dagen, før solen går ned, for han er fattig og lengter etter den. Ellers kan han rope tilHerren og klage på deg, og du blir skyldig i synd.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.
[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.
[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.
[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.
[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.
[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.
[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

[16] Fedre skal ikke dø for barna, og barn skal ikke dø for fedrene. Enhver skal dø for sin egen synd.
[17] Du skal ikke fordreie retten for innflyttere og farløse og ikke ta en enkes klær i pant.
[18] Husk at du selv har vært slave i Egypt, og at Herren din Gud fridde deg ut derfra. Derfor befaler jeg deg å gjøre dette.

[19] Når du høster inn kornet på åkeren din og glemmer et kornbånd der, skal du ikke gå tilbake og hente det. Innflytteren, den farløse og enken skal få det. Da vil Herren din Gud velsigne deg i alt ditt arbeid.

[20]Når du slår ned oliven, skal du ikke plukke greinene rene etterpå. La innflytteren, den farløse og enken få det som er igjen.
[21]Når du høster vinmarken din, skal du ikke sanke de druene som blir igjen. La innflytteren, den farløse og enken få det.

[22]Husk at du selv var slave i Egypt. Derfor befaler jeg deg å gjøre dette.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua

5. Mosebok 25

[1] Om det kommer til en tvist mellom to menn, skal de møtes for retten, som skal ta saken opp til dom. De skal frikjenne den som har rett, og dømme den som er skyldig.
[2]Hvis den skyldige skal straffes med slag, skal dommeren la ham legge seg ned, og i

presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

[4] Não atarás a boca ao boi quando debulha.

O levirato

[5] Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

[6] O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

[7] Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

[8] Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

[9] então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

hans nærvær skal de gi ham så mange slag som skylden hans tilsier.

[3] Førti slag kan de gi ham, ikke mer. Gir de ham flere, blir din landsmann æreløs i dine øyne.

[4] Du skal ikke ha muleband på en okse som tresker.

Svogerekteskap

[5] Om brødre bor sammen og en av dem dør uten å ha fått en sønn, skal hans enke ikke gifte seg med en utenfor slekten, med en fremmed. Hennes svoger skal gå inn til henne og gjøre sin plikt som svoger gjennom å ta henne til kone.

[6]Den første sønnen hun føder, skal bære videre den avdøde brorens navn, så navnet ikke blir utslettet i Israel.

[7]Men dersom mannen ikke har lyst til å ta sin svigerinne til ekte, skal hun gå til de eldste i byporten og si: «Min svoger nekter å oppfylle svogerplikten og videreføre sin brors navn i Israel. Han er ikke villig til å ta meg til kone.»

[8]Da skal de eldste i byen kalle mannen til seg og tale ham til rette. Står han på sitt og sier at han ikke vil ta henne til kone,

[9]skal svigerinnen gå bort til ham i nærvær av de eldste, dra skoen av foten hans, spytte ham i ansiktet og svare ham: «Slik gjør en med den mann som ikke vil bygge sin brors hus.»

[10]Og siden skal slekten hans kalles «Barfot-slekten» i Israel.

Andre lover

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

[12] cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

Pesos e medidas justos

[13] Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

[14] Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

Amaleque será destruído

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

Deuteronômio 26

As primícias da terra

[11]Det kan hende at en mann og hans landsmann kommer i slagsmål. Kona til den ene kommer til for å redde mannen sin fra den som slår. Hun rekker hånden ut og griper ham i kjønnsdelene.

[12]Da skal du hugge hånden av henne. Vis ingen medfølelse.

[13] Du skal ikke ha to slags vektlodd i pungen din, tunge og lette.

[14]Du skal ikke ha to efa-mål i huset ditt, et stort og et lite.

[15]Du skal ha riktige vektlodd og et riktig efa-mål. Da skal du leve lenge i det landetHerren din Gud gir deg.

[16] Herren din Gud avskyr enhver som gjør urett på denne måten.

Straffen over amalekittene

[17] Husk hva amalekittene gjorde mot deg underveis, da dere dro ut av Egypt.

[18]De overrasket deg på veien da du var utsultet og utmattet. Uten frykt for Gud hogg de ned baktroppen, alle som var blitt liggende etter.

[19] Når Herren din Gud lar deg få fred for alle fiender omkring i det landet Herren din Gud gir deg til eiendom og lar deg innta, da skal du utslette minnet om amalekittene under himmelen. Glem det ikke!

5. Mosebok 26

Førstegrøden og tienden

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[1]Når du kommer inn i det landet Herren din Gud vil gi deg til eiendom, og du legger det under deg og bosetter deg der,

[2] skal du ta noe av førstegrøden av alt du høster inn fra jorden i landet ditt, det landet Herren din Gud vil gi deg. Du skal legge det i en kurv og gå til det stedet Herren din Gud velger ut til bolig for sitt navn.

[3]Du skal gå til presten som gjør tjeneste på den tiden, og si: «Jeg vitner i dag forHerren din Gud at jeg er kommet inn i det landet som Herren med ed lovet våre fedre at han ville gi oss.»

[4]Presten skal ta imot kurven fra din hånd og sette den ned foran Herren din Guds alter.

[5] For Herren din Guds ansikt skal du ta til orde og si: «Min far var en omflakkende arameer. Han dro ned til Egypt med en liten flokk og bodde der som innflytter. Der ble han til et stort og sterkt og tallrikt folk.

[6] Men egypterne mishandlet og plaget oss og la hardt arbeid på oss.

[7] Da ropte vi til Herren, våre fedres Gud, og Herren hørte våre rop og så hvor mishandlet, plaget og undertrykt vi var.

[8]OgHerren førte oss ut av Egypt med sterk hånd, utstrakt arm og skremmende kraft, med tegn og under.

[9] Han førte oss til dette stedet, han ga oss dette landet, et land som flyter av melk og honning.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

Os dízimos

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

[10]Og se, jeg bringer førstegrøden av det som er høstet inn på den jorden du har gitt meg, Herre.» Du skal sette den ned for Herren din Guds ansikt, og du skal tilbe Herren din Gud.

[11] Så skal du glede deg over alt det gode som Herren din Gud har gitt deg og ditt hus, både du og levitten og innflytteren som bor hos deg.

[12] Når du det tredje året, tiendeåret, har samlet inn hele tienden av avlingen din og gitt den til levittene, innflytterne, de farløse og enkene, og de så har spist seg mette i byene dine,

[13]da skal du si forHerren din Guds ansikt: «Jeg har tatt det hellige ut av huset og gitt det til levitten, innflytteren, den farløse og enken, nøyaktig slik du har påbudt meg. Jeg har ikke overtrådt eller glemt noen av dine bud.

[14]Jeg har ikke spist av tienden mens jeg hadde sorg. Jeg har ikke båret bort noe av den mens jeg var uren, og ikke gitt noe av den til de døde. Jeg har vært lydig mot Herren min Gud og gjort alt det du har pålagt meg.

[15]Se nå ned fra din hellige bolig, fra himmelen, og velsign ditt folk, Israel, og den jord du har gitt oss, slik du med ed lovet våre fedre, et land som flyter av melk og honning.»

Israel stadfester pakten

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

[16]Denne dagen pålegger Herren din Gud deg å holde disse forskriftene og lovene. Du skal holde dem av hele ditt hjerte og hele din sjel og leve etter dem!

[17]Du har i dag gitt Herren ditt ord på at han skal være din Gud, og at du vil gå på hans veier, holde hans forskrifter, bud og dommer og adlyde ham.

[18] Og Herren har i dag gitt deg sitt ord på at du skal være hans dyrebare eiendom, slik som han har sagt deg, når du holder alle hans bud.

[19] Da skal han sette deg høyt over alle folkeslag han har skapt, til pris og ære og pryd, og du skal være et hellig folk for Herren din Gud, slik han har sagt.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

5. Mosebok 27

Alteret på Ebal-fjellet

[1]Moses og de eldste i Israel ga folket dette påbudet: Dere skal holde alle de budene jeg gir dere i dag.

[2] Den dagen dere går over Jordan og til det landet Herren din Gud gir deg, skal du reise noen store steiner og stryke kalk på dem.

[3]Når du har gått over, skal du skrive alle ordene i denne loven på dem. Da skal du få komme inn i det landet Herren din Gud vil gi deg, et land som flyter av melk og honning, slik som Herren, dine fedres Gud, lovet deg.

[4] Når dere kommer over Jordan, skal dere på Ebal-fjellet reise disse steinene slik jeg

pålegger deg i dag, og du skal stryke kalk på dem.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[5] Der skal du bygge et alter for Herrendin Gud, et alter av stein. Bruk ikke meisel på dem!

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[6]Alteret for Herrendin Gud skal du bygge av steiner som ikke er hugget til. På det skal du bære fram brennoffer for Herren din Gud.

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[7]Så skal du ofre fredsoffer og spise der og glede deg for Herren din Guds ansikt.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[8]På steinene skal du klart og tydelig skrive alle ordene i denne loven.

Forbannelser

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[9]Moses og levittprestene talte til hele Israel: «Vær stille! Hør, Israel! Denne dagen er du blitt Herren din Guds folk.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

[10]Vær lydig mot Herrendin Gud og hold hans bud og forskrifter som jeg gir deg i dag.»

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

[11]Samme dagen ga Moses folket dette påbudet:

[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

[12] Når dere har gått over Jordan, skal disse stå på Garisim-fjellet og lyse velsignelse over folket: Simon, Levi, Juda, Jissakar, Josef og Benjamin.

[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

[13]Og disse skal stå på Ebal-fjellet og lyse forbannelse: Ruben, Gad, Asjer, Sebulon, Dan og Naftali.

[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

[14]Levittene skal ta til orde og si med høy røst til hver eneste israelitt:

[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao

[15] Forbannet er den som lager et utskåret eller støpt gudebilde, avskyelig for

SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!
[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!
[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!

[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!

[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!
[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!
[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!

[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!

[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!
[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência
Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

Herren, formet av en håndverker, og stiller det opp i hemmelighet! Og hele folket skal svare: Amen.
[16] Forbannet er den som vanærer sin far eller mor! Og hele folket skal si: Amen.
[17] Forbannet er den som flytter grensesteiner mellom seg og sin neste! Og hele folket skal si: Amen.
[18] Forbannet er den som fører en blind på feil vei! Og hele folket skal si: Amen.
[19] Forbannet er den som fordreier retten for innflyttere, farløse og enker! Og hele folket skal si: Amen.
[20] Forbannet er den som ligger med sin fars kone, for han har tatt sin fars kappeflik bort fra henne! Og hele folket skal si: Amen.
[21] Forbannet er den som ligger med dyr! Og hele folket skal si: Amen.
[22] Forbannet er den som ligger med sin søster, sin fars eller mors datter! Og hele folket skal si: Amen.
[23]Forbannet er den som ligger med sin svigermor! Og hele folket skal si: Amen.
[24] Forbannet er den som i hemmelighet slår ned sin nabo! Og hele folket skal si: Amen.
[25] Forbannet er den som tar imot bestikkelser for å slå i hjel en uskyldig! Og hele folket skal si: Amen.
[26] Forbannet er den som ikke holder ordene i denne loven i hevd og ikke lever etter dem! Og hele folket skal si: Amen.

5. Mosebok 28

Velsignelser

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que

[1] Hvis du nå vil adlyde Herren din Guds røst og trofast følge alle hans bud som jeg gir deg i dag, da skal Herren din Gud sette deg høyt over alle folkeslag på jorden,

[2]og alle disse velsignelsene skal komme over deg og nå deg, så sant du er lydig mot Herren din Gud:

[3]Velsignet er du i byen og velsignet ute på marken!

[4]Velsignet er frukten av ditt morsliv, frukten av din åkerjord og frukten av din buskap, avkommet av ditt storfe og tilveksten til ditt småfe!

[5]Velsignet er din kurv og ditt bakstetrau!

[6] Velsignet er du når du går inn, og velsignet er du når du går ut!

[7] Når fiender angriper deg, skal Herren gjøre det slik at du beseirer dem. Om de kommer mot deg på én vei, skal de flykte for deg på sju.

[8]Herren skal befale velsignelse over deg, over din matbod og i alt ditt arbeid. Ja, Herren din Gud skal velsigne deg i det landet som han gir deg.

[9] Dersom du holder budene fra Herren din Gud og går på hans veier, vil Herren gjøre deg til sitt hellige folk, slik han med ed har lovet deg.

[10] Da skal alle folk på jorden få se at Herrens navn er ropt ut over deg, og de skal frykte deg.

[11] Herren skal gi deg rikelig av det som godt er, både frukt av ditt morsliv og frukt av din buskap og frukt av din åkerjord, på

o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

Os castigos da desobediência
Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por

den jordenHerren med ed lovet dine fedre at han ville gi deg.

[12] Herren skal åpne sitt velfylte forrådskammer, himmelen, for deg. Han skal gi landet regn i rett tid og velsigne alt dine hender gjør. Du skal låne ut til mange folkeslag, men selv trenger du ikke å låne.

[13] Herren vil gjøre deg til hode og ikke til hale. Du skal alltid komme høyere, aldri lavere, så sant du lyder budene fra Herren din Gud som jeg gir deg i dag, så du holder dem og gjør etter dem.

[14] Du skal ikke vike av fra noen av de budene jeg gir deg i dag, verken til høyre eller venstre, ikke følge andre guder og ikke dyrke dem.

Ulydighet og forbannelse

[15] Men hvis du ikke adlyder Herren din Guds røst, ikke holder alle hans bud og forskrifter som jeg gir deg i dag, og ikke gjør etter dem, da skal alle disse forbannelsene komme over deg og nå deg:

[16]Forbannet er du i byen og forbannet ute på marken!

[17]Forbannet er din kurv og ditt bakstetrau!

[18]Forbannet er frukten av ditt morsliv og frukten av din åkerjord, avkommet av ditt storfe og tilveksten til ditt småfe!

[19]Forbannet er du når du går inn, og forbannet når du går ut!

[20]Herren skal sende forbannelse, forvirring og plage over deg og over alt dine hender gjør, til du blir utryddet og

causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás

brått går til grunne, fordi du gjorde det onde og forlot meg.

[21]Herren skal la pesten bli hengende ved deg til den gjør ende på deg i det landet du nå går inn i for å legge det under deg.

[22] Herrenskal slå deg med tæring og betennelse, med frysninger og feber, med tørke, kornsot og svartrust, og det skal forfølge deg til du går til grunne.

[23] Himmelen over hodet ditt skal bli til bronse og jorden under deg til jern.

[24]Herren skal forvandle regnet over landet ditt til sand og støv. Fra himmelen skal det falle ned over deg til du blir utryddet.

[25]Herren skal gjøre det slik at du beseires av dine fiender. Drar du ut mot dem på én vei, skal du flykte for dem på sju. Du skal bli til skrekk for alle riker på jorden.

[26]Likene av dere skal bli til føde for alle fugler under himmelen og for dyrene på marken, og ingen skal skremme dem bort.

[27] Herren skal slå deg med Egypts verkebyller, med byller, skabb og skurv som ikke kan helbredes.

[28]Herren skal slå deg med vanvidd, blindhet og sinnsforvirring.

[29]Midt på dagen skal du famle deg fram som den blinde famler i mørke. Du skal ikke lykkes på din vei. Du blir undertrykt og utplyndret dag etter dag, og det er ingen som hjelper.

[30] Binder du deg til en kvinne, skal en annen mann voldta henne. Bygger du et

casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

hus, får du ikke bo i det. Planter du en vinmark, får du ikke ta den i bruk.

31 O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

31Oksen din skal slaktes mens du ser på, og du får ikke spise kjøttet. Eselet ditt skal røves rett for øynene på deg og kommer aldri tilbake til deg. Småfeet ditt skal fiendene få, og det er ingen som hjelper deg.

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

32Sønnene og døtrene dine skal overgis til et fremmed folk. Du skal se og lengte etter dem hele tiden, men forgjeves, for du er maktesløs.

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

33 Et folk du ikke kjenner, skal ete opp grøden av jorden din og det du har vunnet med alt ditt strev. Du blir undertrykt og tråkket på, dag etter dag.

34 e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

34Du skal bli gal av det synet du får se.

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

35Herren skal slå deg på knærne og på lårene med ondartede verkebyller som ikke kan helbredes; de skal bre seg fra hode til hæl.

36 O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

36 Herren skal føre deg og den kongen du setter over deg, bort til et folkeslag som verken du eller dine fedre har kjent, og der skal du dyrke andre guder, stokk og stein.

37 Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

37 Du skal bli et skremsel, et ordtak og et spottord blant alle de folk som Herren fører deg bort til.

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

38 Mye korn skal du så i åkeren, men lite får du høste inn, for gresshoppene eter det opp.

39 Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem

39Vinmarker skal du plante og dyrke, men du får verken drikke eller lagre vin, for marken eter dem opp.

colherás as uvas, porque o verme as devorará.

40 Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

41 Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

42 Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

43 O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

44 Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

45 Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

46 Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

47 Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

48 Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

49 O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra

40Oliventrær skal du ha overalt i landet ditt, men du får ikke salve deg med olje, for olivenfrukten faller ned.

41Sønner og døtre skal du få, men de skal ikke tilhøre deg, for de må gå i fangenskap.

42Alle trærne dine og grøden på jorden din skal gresshoppene ta.

43Innflytteren som bor hos deg, skal komme høyere og høyere over deg, men du skal komme lavere og lavere.

44Han skal låne ut til deg, men du kan ikke låne ham noe. Han skal bli hode, og du skal bli hale.

45Alle disse forbannelsene skal komme over deg. De skal forfølge deg og nå deg igjen til du blir utryddet, fordi du ikke adlød Herren din Gud og ikke holdt de budene og forskriftene som han har gitt deg.

46De skal være tegn og varsel for deg og etterkommerne dine til alle tider.

47Fordi du ikke tjente Herren din Gud av et godt hjerte, i glede over all din overflod,

48må du tjene de fiendene Herren sender mot deg, og være sulten, tørst og naken og mangle alt. Han skal legge et jernåk på nakken din, helt til han har utryddet deg.

49 Herren skal sende over deg et folkeslag fra det fjerne, fra jordens ende, som en

virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

50 nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

51 Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

52 Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

53 Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

54 O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

55 de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

56 A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e

stupende ørn, et folk med et språk som du ikke forstår,

50et folkeslag med harde ansikter, som ikke tar hensyn til de gamle og ikke er nådig mot de unge.

51De skal ete opp frukten av buskapen din og frukten av åkerjorden, til du blir utryddet. De lar verken korn, ny vin eller fin olje være igjen til deg, verken avkommet av storfeet ditt eller tilveksten til småfeet. De fortsetter til de har utryddet deg.

52De skal omringe deg i alle byene dine, helt til de styrter ned, de høye festningsmurene som du stolte på overalt i landet ditt. De skal omringe deg i alle byene i hele landet som Herren din Gud gir deg.

53 Og i den trengsel og nød som fienden fører over deg, skal du spise dine egne barn, kjøttet av sønnene og døtrene som Herren din Gud har gitt deg.

54Den fineste og mest bortskjemte mann hos deg vil være så ond mot sin bror og sin egen kone og mot de barna han ennå har tilbake,

55at han ikke unner en eneste av dem å få kjøtt av barna han spiser. For han har ikke noe annet igjen i den trengsel og nød som fienden fører over deg i alle byene dine.

56Og den fineste og mest bortskjemte kvinne, som aldri har prøvd å sette foten

delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

på jorden, så fin og bortskjemt som hun var, skal ikke unne sin egen mann og sin sønn og datter

57 mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

57etterbyrden som kommer ut mellom beina hennes, eller barna hun har født. Fordi hun mangler alt, spiser hun dem i hemmelighet, i den trengsel og nød som fienden fører over deg i byene dine.

58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

58Dersom du ikke trofast følger hvert ord i denne loven som er skrevet i denne boken, og ikke frykter dette ærerike og skremmende navnet, Herren din Gud,

59 então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

59da skal Herren sende ufattelige plager over deg og dine etterkommere, store plager og onde sykdommer som ingen ende vil ta.

60 fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

60 Han skal igjen sende over deg alle Egypts smittsomme sykdommer som du gruer for, og de skal bli hengende ved deg.

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

61Også alle de sykdommer og plager som ikke er nevnt i denne lovboken, skal Herren sende over deg, helt til du blir utryddet.

62 Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

62Bare en liten flokk skal bli igjen av dere som før var tallrike som stjernene på himmelen. For du adlød ikke Herren din Gud.

63 Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

63SlikHerren før gledet seg over å gjøre godt mot dere og gjøre dere tallrike, skal han nå glede seg over å gjøre ende på dere og utrydde dere. Dere skal rykkes opp av det landet du nå går inn i og skal legge under deg.

64 O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da

64Herren skal spre deg blant alle folkene fra den ene enden av jorden til den andre,

terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

[65] Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

[66] A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

[67] Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

[68] O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

[1] São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

og der skal du dyrke andre guder som verken du eller dine fedre har kjent: stokk og stein.

[65]Blant disse folkeslagene skal du aldri få ro og aldri finne hvile for din fot. Der skal Herren gi deg et urolig hjerte, et sviktende syn og et motløst sinn.

[66]Livet ditt skal henge i en tråd. Dag og natt skal du leve i frykt og aldri være trygg for ditt liv.

[67]Om morgenen skal du si: «Bare det var kveld!» og om kvelden: «Bare det var morgen!» Slik frykt skal du kjenne i ditt hjerte, og så redselsfullt er det du får se.

[68] Herren skal føre deg på skip tilbake til Egypt, den veien jeg sa at du aldri mer skulle se. Der skal dere by dere fram til å bli solgt til fiendene som slaver og slavekvinner, men ingen vil kjøpe.

5. Mosebok 29

Guds pakt med Israel i Moab

[1]Dette er ordene i pakten som Herren befalte Moses å slutte med israelittene i landet Moab, i tillegg til den pakten han hadde sluttet med dem ved Horeb.

[2] Moses kalte hele Israel sammen og sa til dem: Dere har sett alt det Herren gjorde like for øynene på dere i Egypt, med farao og alle hans tjenere og hele hans land.

[3] Med egne øyne så du de svære plagene, de store tegnene og undrene.

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[4] Men til denne dag harHerren ikke gitt dere et hjerte til å forstå, øyne til å se og ører til å høre.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[5] Jeg førte dere i ørkenen i førti år. Klærne dere hadde på, ble ikke utslitt, heller ikke skoene du hadde på føttene.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[6] Dere spiste ikke brød og drakk ikke vin eller sterk drikk, for at dere skulle kjenne at jeg er Herren deres Gud.

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[7] Så kom dere til dette stedet. Sihon, kongen i Hesjbon, dro ut til kamp mot oss sammen med Og, kongen i Basan, men vi slo dem.

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[8] Vi tok landet deres og lot rubenittene og gadittene og halvparten av Manasses stamme få det til eiendom.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[9]Legg da vinn på å leve etter ordene i denne pakten, så skal dere lykkes med alt dere gjør.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[10]Dere står i dag, alle sammen, for Herren deres Guds ansikt, stammehøvdingene, de eldste og tilsynsmennene, hver mann i Israel,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

[11]småbarna og kvinnene deres og innflytteren som holder til i leiren din, både den som hugger ved og den som bærer vann for deg.

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[12]Du skal nå tre inn i pakten med Herren din Gud, den som Herren din Gud slutter med deg i dag, med de forbannelser som hører pakten til.

[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[13]Ved dette skal han i dag gjøre deg til sitt folk, og han selv vil være din Gud, som han har sagt deg, og slik han med ed lovet dine fedre, Abraham, Isak og Jakob.

[14] Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

[14] Det er ikke bare med dere jeg slutter denne pakten, med de forbannelser som hører til,

[15] porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

[15]men også med dem som står her sammen med oss i dag for Herren vår Guds ansikt, og med dem som ennå ikke er her sammen med oss.

[16] Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

[16]Dere vet selv at vi bodde i Egypt, og at vi dro fram gjennom landene til de folkeslagene dere måtte dra forbi.

[17] vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

[17]Dere så alt det motbydelige som var hos dem, gudebildene deres av stokk og stein, sølv og gull.

[18] para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

[18] Det må ikke finnes blant dere noen mann eller kvinne, noen familie eller stamme som i dag vender sitt hjerte bort fraHerren vår Gud for å gå og dyrke disse folkeslagenes guder. Det må ikke finnes blant dere noen rot som det skyter giftplanter og malurt opp fra,

[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

[19]ingen som når han hører forbannelsesordene, velsigner seg selv i sitt hjerte og sier: «Fred skal være med meg, selv om jeg følger mitt egenrådige hjerte.» Da ødelegger han både det vannrike og det tørre landet.

[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[20] Herren vil ikke tilgi en slik mann; Herrens harme og sjalusi skal flamme opp mot ham. Alle de forbannelser som er skrevet ned i denne boken, skal hvile over ham, og Herren skal utslette navnet hans under himmelen.

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas

[21] Herren skal skille ham ut fra alle Israels stammer og la ham rammes av ulykke,

as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

[29] As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas

etter alle paktens forbannelser som er skrevet ned i denne lovboken.

[22]Kommende slekter, barna som vokser opp etter dere, og fremmede som kommer fra fjerne land, skal se plagene som har rammet dette landet, og sykdommene som Herren har sendt over det:

[23] svovel og salt, hele landet avsvidd så det ikke kan sås, bli grønt eller noe strå kan vokse der, slik det også var da Sodoma og Gomorra, Adma og Sebojim ble ødelagt, de som Herren i sin vrede og harme ødela.

[24] Da skal de si og alle folkeslag spørre: «Hvorfor har Herrenhandlet slik med dette landet? Hvorfor er hans harme så stor?»

[25]Og de skal få til svar: Fordi de sviktet den pakten som Herren, deres fedres Gud, sluttet med dem da han førte dem ut av Egypt.

[26]De gikk bort og dyrket andre guder og tilba dem, guder som de ikke kjente, og som han ikke hadde gitt dem.

[27]Derfor flammet Herrens harme opp mot dette landet, så han førte over det all den forbannelse som er skrevet ned i denne boken.

[28]I harme, raseri og stor vrede rykket Herren dem opp av jorden deres og kastet dem bort til et annet land, og der har de vært til denne dag.

[29] Det som er skjult, hører Herren vår Gud til, men det som er åpenbart, tilhører oss

nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

og våre barn til evig tid, så vi skal holde hvert ord i denne loven.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

[1] Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

[2] e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

[3] então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

[4] Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

[5] O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

[6] O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

[7] O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

5. Mosebok 30

Herren vil samle folket

[1] Når alt dette kommer over deg, velsignelsen og forbannelsen som jeg har lagt fram for deg, og du tar det til deg i ditt hjerte ute blant alle folkeslagene som Herren din Gud har drevet deg bort til,

[2] og du så vender om til Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og lyder hans røst i alt det jeg pålegger deg i dag, både du og dine barn,

[3] da skal Herren din Gud vende din skjebne og være barmhjertig mot deg. Herren din Gud vil igjen samle deg fra alle de folk han har spredt deg ut blant.

[4] Om du så er drevet bort til himmelens grense, skal Herren din Gud samle deg derfra, og derfra skal han hente deg.

[5] Herren din Gud vil føre deg til det landet som dine fedre inntok, og du skal innta det igjen. Han skal gjøre vel mot deg og gjøre deg mer tallrik enn fedrene dine.

[6] Herren din Gud skal omskjære ditt hjerte og dine etterkommeres hjerte, så du elsker Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel, slik at du skal få leve.

[7]Herren din Gud vil legge alle disse forbannelsene på dine fiender og på dem som hater og forfølger deg.

[8] De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

[9] O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

[10] se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[11] Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

[12] Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[13] Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[14] Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

A vida ou a morte

[15] Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os

[8]Da skal du vende om og lyde Herrens røst og holde alle hans bud som jeg gir deg i dag.

[9] Herren din Gud vil skjenke deg alt godt i overflod gjennom alt du gjør, gjennom frukten av ditt morsliv og frukten av din buskap og frukten av din åkerjord. For Herren vil igjen glede seg over deg til ditt beste, slik som han gledet seg over dine fedre,

[10]så sant du lyder Herren din Guds røst og holder hans bud og forskrifter som er skrevet i denne lovboken, og så sant du vender om tilHerren din Gud av hele ditt hjerte og hele din sjel.

[11] Disse budene som jeg gir deg i dag, er verken ufattelige eller langt borte.

[12] De er ikke i himmelen, så du må si: «Hvem vil fare opp til himmelen for oss og hente dem ned, så vi kan få høre dem og leve etter dem?»

[13]De er heller ikke på den andre siden av havet, så du må si: «Hvem vil dra over havet for oss og hente dem, så vi kan høre dem og leve etter dem?»

[14]Nei, ordet er deg helt nær, i din munn og i ditt hjerte, så du kan leve etter det.

Valget mellom liv og død

[15] Se, i dag har jeg lagt fram for deg livet og det gode og døden og det onde.

[16]Gjør du som jeg pålegger deg i dag, så du elsker Herren din Gud og går på hans veier og holder hans bud, forskrifter og

seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

dommer, da skal du leve og bli tallrik. Herren din Gud skal velsigne deg i landet du går inn i og legger under deg.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

[17]Men om ditt hjerte vender seg bort og du ikke er lydig, men lar deg rive med så du bøyer deg og tilber andre guder og dyrker dem,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[18]da kunngjør jeg dere i dag at dere skal gå fullstendig til grunne. Dere skal ikke få leve lenge i det landet du går over Jordan for å innta.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[19] I dag tar jeg himmel og jord til vitne mot dere. Jeg har lagt fram for deg liv og død, velsignelse og forbannelse. Velg da livet, så du og dine etterkommere kan få leve.

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[20] Du skal elske Herren din Gud, lyde hans røst og holde fast ved ham! Da skal du få leve og bo lenge i det landet som Herren med ed lovet å gi dine fedre, Abraham, Isak og Jakob.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

5. Mosebok 31

Moses innsetter Josva

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[1]Moses gikk fram og talte disse ordene til hele Israel.

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

[2] Han sa til dem: Jeg er nå hundre og tjue år gammel og makter ikke lenger å gå ut og inn som før. Og Herren har sagt til meg: «Du skal ikke komme over denne elven, over Jordan.»

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de

[3] Herren din Gud skal selv gå over foran deg. Han vil utrydde disse folkeslagene for

ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que

deg, så du kan ta landet fra dem. Josva skal gå over foran deg, slik som Herren har sagt.

[4] Så vil Herren gjøre med dem som han gjorde med amorittkongene Og og Sihon og landet deres da han utryddet dem.

[5] Herren skal overgi dem til dere, og dere skal i ett og alt gjøre med dem slik jeg har befalt dere.

[6] Vær modige og sterke! Vær ikke redde og la dere ikke skremme av dem! For Herren din Gud går selv med deg. Han svikter deg ikke og forlater deg ikke.

[7] Så kalte Moses Josva til seg mens alle israelittene så på, og sa til ham: Vær modig og sterk! For du skal føre folket inn i det landet somHerren med ed lovet å gi deres fedre, og du skal la dem få det til eiendom.

[8]Herren selv skal gå foran deg. Han skal være med deg. Han svikter deg ikke og forlater deg ikke. Vær ikke redd og mist ikke motet!

Loven skal leses på løvhyttefesten

[9]Moses skrev ned denne loven og ga den til prestene, Levi-sønnene, som bar Herrens paktkiste, og til alle de eldste i Israel.

[10] Og Moses ga dem dette påbudet: Hvert sjuende år, i ettergivelsesåret, under løvhyttefesten,

[11] når hele Israel kommer og trer fram for Herrensin Guds ansikt på det stedet han

este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

velger seg ut, skal du lese opp denne loven foran hele Israel, slik at de hører det.

[12]Kall folket sammen, menn, kvinner og barn, og innflytterne som bor i byene dine, slik at de hører og kan lære å frykte Herren deres Gud og trofast følge hvert ord i denne loven.

[13]Også barna deres, som ennå ikke kjenner den, skal høre den, så de lærer å frykte Herren deres Gud så lenge dere får leve i det landet dere skal legge under dere når dere går over Jordan.

Herrens siste ord til Moses

[14]Herren sa til Moses: «Se, tiden da du skal dø, nærmer seg. Kall Josva hit, og still dere opp i telthelligdommen, så jeg kan gi ham oppdraget hans.» Moses og Josva gikk og stilte seg i telthelligdommen.

[15]Da viste Herren seg i teltet i en skysøyle, og skysøylen ble stående ved døren til teltet.

[16]Herren sa til Moses: Se, du skal snart gå til hvile hos dine fedre. Da kommer dette folket til å drive hor med fremmede guder i det landet de er kommet inn i. De kommer til å forlate meg og bryte den pakten jeg har sluttet med dem.

[17]Da, når det skjer, skal min harme flamme opp mot dem. Jeg vil forlate dem og skjule ansiktet for dem, og de skal bli fortært. Mange ulykker og stor nød skal ramme dem. Den dagen skal de si: «Når disse ulykkene rammer meg, er det vel fordi min Gud ikke er med meg.»

[18] Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

[19] Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[18]Men fordi de har gjort så mye ondt, vil jeg på den dagen fullstendig skjule ansiktet for dem; for de har vendt seg til andre guder.

[19] Skriv nå ned denne sangen, og la israelittene lære den! Legg sangen i deres munn, og la den være mitt vitne mot israelittene.

[20] Nå fører jeg dem inn i det landet som jeg med ed lovet deres fedre, et land som flyter av melk og honning. Men når de har spist seg mette og er blitt fete, vil de vende seg til andre guder og dyrke dem. De vil forakte meg og bryte min pakt.

[21]Når da mange ulykker og stor nød rammer dem, skal denne sangen stå som vitne foran dem, for deres etterkommere skal ha den på leppene og ikke glemme den. For jeg vet hvilke tanker som rører seg i dem allerede nå, før jeg fører dem inn i det landet som jeg lovet dem med ed.

[22]Samme dagen skrev Moses ned denne sangen og lot israelittene lære den.

[23]Herren ga Josva, Nuns sønn, dette påbudet: «Vær modig og sterk! Det er du som skal føre israelittene inn i det landet jeg med ed har lovet dem. Jeg skal være med deg.»

Moses skriver lovboken ferdig

[24]Da Moses hadde skrevet ned denne lovens ord fra begynnelse til slutt i en bokrull,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:
[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.
[27] Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?
[28] Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.
[29] Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

[30] Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

Deuteronômio 32

[1] Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.
[2] Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

[25]ga han levittene, som bar Herrens paktkiste, dette påbudet:

[26]Ta denne lovboken og legg den ned ved siden av paktkisten til Herren deres Gud. Der skal den ligge som et vitne mot deg.

[27]For jeg vet at du er trassig og stivnakket. Allerede nå mens jeg lever blant dere, har dere vist trass mot Herren. Hvor mye mer når jeg er død!

[28] Kall nå sammen alle de eldste i stammene deres og tilsynsmennene, så vil jeg la dem høre disse ordene og ta himmel og jord til vitne mot dem.

[29]For jeg vet at når jeg er død, kommer dere til å handle ille og bøye av fra den veien jeg har påbudt dere å gå. I dager som kommer, skal ulykken ramme dere fordi dere gjør det som er ondt i Herrens øyne og gjør ham rasende med handlingene deres.

Moses bærer fram sin avskjedssang

[30]Moses fremsa denne sangen, fra begynnelse til slutt, for hele Israels forsamling:

5. Mosebok 32

[1] Lytt, du himmel, jeg vil tale, la jorden høre ordet fra min munn!
[2] La min lære risle som regn, min tale dryppe som dugg, som regnskurer på grønne enger, som regndråper over alt som gror.

[3] Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

[4] Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

[5] Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

[6] É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

[3] Herrens navn vil jeg forkynne, gi vår Gud ære!

[4] Klippen, fullkomment er hans verk, for hans veier er alltid de rette. En trofast Gud, uten svik, rettferdig og rettskaffen er han.

[5] De som ikke er hans barn, bedro ham med sin onde ferd, en falsk og vrangsnudd slekt.

[6]Er det slik dere lønner Herren, du dumme, uforstandige folk? Er han ikke din far som skapte deg? Han formet deg og holder deg oppe.

[7]Husk de eldgamle dager, gi akt på årene fra slekt til slekt! Spør din far, la ham fortelle deg, spør de gamle, la dem gi deg svar.

[8]Da Den høyeste ga folkeslagene land og skilte menneskene fra hverandre, satte han grenser mellom folkene etter tallet på Israels sønner.

[9]Herrens del er hans eget folk, Jakob er hans arvelodd.

[10] Herren fant ham i ørkenlandet, i den øde og hylende ørkenen. Han vernet ham, tok hånd om ham og voktet ham som sin øyensten.

[11] Lik en ørn som får ungene til å fly fra redet og svever over dem, slik bredte han ut sine vinger, tok ham og bar ham på vingene.

[12]Herren alene førte ham, ingen fremmed gud var hos ham.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

[16] Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

[17] Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

[18] Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

[19] Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

[20] e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[13]Han lot ham ri fram over landets høyder og lot ham spise av åkerens grøde, suge honning av berget og olje av den harde klippen,

[14] ga ham rømme fra buskapen, melk av småfe og fett av lam, av Basan-værer og bukker, og nyrefettet av hveten. Drueblod drakk du, skummende vin.

[15] Jesjurun ble fet og spente bakut; du ble fet og tykk og stinn. Han forkastet Gud, som hadde skapt ham, og viste forakt for sin frelsende klippe.

[16]De gjorde ham sjalu med fremmede guder, gjorde ham rasende med det avskyelige.

[17] De ofret til ånder som ikke er guder, til guddommer som de ikke kjente, nye guder som nylig var kommet, guder som fedrene ikke visste om.

[18] Klippen som fødte deg, brydde du deg ikke om, du glemte Gud, som fødte deg i smerte.

[19]Da Herren så det, støtte han dem bort, for sønnene og døtrene hans hadde krenket ham.

[20] Han sa: Jeg vil skjule ansiktet for dem og se hvordan det går dem til slutt; for de er en vrangsnudd slekt, barn uten troskap.

[21] De gjorde meg sjalu med guder som ikke er guder, med avguder gjorde de meg rasende. Så vil jeg gjøre dem sjalu med et folk som ikke er et folk, med et uforstandig folkeslag gjør jeg dem rasende.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.
[23] Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.
[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.
[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.
[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,
[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.
[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.
[29] Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.
[30] Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?
[31] Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.
[32] Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas

[22]For i min harme har jeg tent en ild, den brenner helt til dødsrikets dyp. Den fortærer jorden og dens grøde og setter fjellenes grunnvoll i brann.
[23] Jeg hoper opp ulykker over dem og bruker alle mine piler mot dem.
[24] Kraftløse blir de av sult, de tæres av pest og farlig sott. Så sender jeg mot dem villdyr med skarpe tenner og giftige ormer som kryper i støvet.
[25]Ute gjør sverdet barnløs, inne dreper redselen både ung gutt og jente, spedbarn og gråhåret mann.
[26]Jeg tenkte: «Jeg skal knuse dem, utslette deres minne blant mennesker.»
[27] Men jeg fryktet at fiendene skulle krenke meg, at motstanderne deres ville misforstå det og si: «Vår egen hånd er løftet, det var ikke Herren som gjorde alt dette.»
[28]De er et folk uten råd som duger, og de har ingen innsikt.
[29]Var de vise, skjønte de dette og innså hvordan det går dem til slutt.
[30] Hvordan kan en mann forfølge tusen og to slå ti tusen på flukt, hvis ikke deres klippe har solgt dem, hvis ikke Herren har oppgitt dem?
[31]For deres klippe er ikke som vår, det kan våre fiender dømme om.
[32] For deres vinstokk stammer fra Sodoma og fra terrassene i Gomorra. Deres druer er giftige, drueklasene beske.

uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;	
33 o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.	33Slangegift er vinen deres, grufull gift fra ormer.
34 Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?	34Men alt dette er gjemt hos meg, forseglet i mitt forrådskammer
35 A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.	35 til dagen som kommer med hevn og gjengjeld, den tid da de blir ustø på foten. Ja, ulykkesdagen nærmer seg, det som venter dem, kommer snart.
36 Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.	36Men Herren vil skaffe sitt folk rett og ha medfølelse med sine tjenere, for han ser at deres makt er borte, det er ute med både fange og fri.
37 Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?	37Så spør han: Hvor er nå deres guder, klippen som de søkte tilflukt hos,
38 Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!	38 de som spiste fettet av deres slaktoffer og drakk vinen fra drikkofferet? La dem reise seg og hjelpe dere, la dem gi dere ly og vern!
39 Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.	39 Se nå, jeg er Han! Det finnes ingen annen gud enn jeg. Jeg tar liv og gir liv, jeg sårer og jeg helbreder, og ingen kan berge noe ut av min hånd.
40 Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:	40Jeg løfter hånden mot himmelen og sier: Så sant jeg lever til evig tid,
41 se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.	41når jeg kvesser mitt lynende sverd og rekker hånden ut til dom, tar jeg hevn over motstanderne mine og gjengjelder dem som hater meg.
42 Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.	42Jeg gjør mine piler drukne av blod, blodet av falne og fanger, og lar mitt sverd fortære kjøtt, hoder av fiendens høvdinger.

[43] Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.
[44] Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.
[45] Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

[46] disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

O Último Dia da Vida de Moisés
Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

[48] Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:
[49] Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.
[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,
[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

[43] Pris hans folk, dere folkeslag, for han hevner sine tjeneres blod. Han tar hevn over fiendene og gjør soning for sitt land og folk.
[44]Moses kom og sa fram hele denne sangen, han og Josva, Nuns sønn, mens folket hørte på.
[45]Da Moses var ferdig med å si fram alle disse ordene for hele Israel,
[46] sa han: «Legg dere nå på hjertet alle de ord som jeg i dag har talt til advarsel for dere. Og gi barna påbud om at de skal holde hvert ord i denne loven og leve etter dem.

[47] For dette er ikke tomme ord for dere, men selve livet. Ved disse ordene skal dere leve lenge i det landet dere skal innta når dere går over Jordan.»

Moses skal dø på Nebo-fjellet

[48]Samme dagen sa Herren til Moses:

[49] «Gå opp på Abarim-fjellet, på fjellet Nebo som ligger i Moab, rett imot Jeriko. Se ut over Kanaan, det landet jeg vil gi israelittene til eie.
[50] Og du skal dø på fjellet der du går opp, og bli forent med ditt folk, slik som din bror Aron døde på fjellet Hor og ble forent med sitt folk.

[51]Dette skjer fordi dere var troløse mot meg blant israelittene ved Meriba-kilden ved Kadesj i Sin-ørkenen og ikke helliget meg blant dem.

[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[52] Du skal få se landet foran deg, men du får ikke komme inn i det, inn i landet som jeg vil gi israelittene.»

5. Mosebok 33

Moses velsigner Israel

[1]Dette er den velsignelsen som gudsmannen Moses lyste over israelittene før han døde:

[2] Herren kom fra Sinai, fra Se'ir strålte han fram for dem. I lysglans kom han fra Paran-fjellet med titusener av hellige, som strømmet fram på hans høyre side.

[3]Ja, han elsker sitt folk. Alle hans hellige er i hans hånd. De setter seg ved dine føtter og tar imot av dine ord.

[4] Moses ga oss en lov, en eiendom for Jakobs forsamling.

[5] Det sto fram en konge i Jesjurun da folkets høvdinger kom sammen med stammene i Israel.

[6]Måtte Ruben leve og aldri dø ut og hans menn bli tallrike!

[7]Dette sa han om Juda: Herre, hør på Judas rop og la ham komme til folket sitt! Med hendene kjemper han for det. Vær hans hjelp mot fiendene!

[8] Om Levi sa han: Dine tummim og urim skal være hos din trofaste mann, han som du satte på prøve ved Massa og kjempet mot ved Meriba-kilden.

[9] Han sa om sin far og mor: «Jeg har aldri sett dem.» Han kjentes ikke ved sine brødre og ville ikke vite av sine barn. For

de tok vare på ditt ord og vernet om din pakt.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[10] De skal lære Jakob dine bud og Israel din lov. De skal bære fram røkelse til din nese og heloffer på ditt alter.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[11]Herre, velsign hans kraft og ta vel imot hans henders verk! Knus hoftene på hans motstandere og fiender, så de aldri reiser seg mer!

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[12] Om Benjamin sa han: Herrens kjære venn bor trygt og sikkert. Herren verner ham hele dagen, mellom skuldrene hans får han bo.

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[13] Om Josef sa han: Måtte Herren velsigne hans land med det beste fra himmelen, med dugg, og fra havdypet som ligger der nede,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[14]med den fineste avling som modnes i sol, og det beste som gror mens månen skifter,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

[15]med det ypperste fra de eldgamle fjell, det aller beste fra de evige høyder,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

[16] med alt godt som fyller jorden, og med velvilje fra ham som bodde i tornebusken. La dette komme over Josefs hode, over issen på ham som er fyrste blant sine brødre.

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[17] Staselig er hans førstefødte okse, han har horn som en villokse; med dem kan han stange folkene ned like til jordens ender. Dette er Efraims titusener, Manasses tusener av menn.

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.
[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.
[22] De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.
[23] De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.
[24] De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.
[25] Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.
[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.
[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.

[18] Om Sebulon sa han: Gled deg, Sebulon, når du drar ut, gled deg, Jissakar, i dine telt!
[19]De ber folkene komme til fjellet, der bærer de fram rette offer. De suger til seg fra havets overflod og skatter skjult i sanden.
[20]Om Gad sa han: Velsignet er han som lar Gad få rom! Som en løvinne er Gad der han bor. Han river i stykker både arm og hode.
[21] Han valgte den beste del for seg selv, der fikk han lodd som en æret hersker. Når folkets høvdinger kom sammen, satte han i verk Herrens rettferdighet og hans dommer i Israel.
[22] Om Dan sa han: Dan er en løveunge som springer fram fra Basan.
[23]Om Naftali sa han: Naftali er mettet med Herrens velvilje og fylt av hans velsignelse. Han tar land i vest og sør.
[24] Om Asjer sa han: Mest velsignet blant sønner er Asjer. Han skal være elsket av brødrene sine og dyppe sin fot i olje.
[25]Dine bommer skal være av jern og bronse. Som dine dager er, skal din styrke være.
[26]Ingen er som Jesjuruns Gud. Han rir fram over himmelen for å komme deg til hjelp, rir på skyene i sin velde.

[27] En bolig er den eldgamle Gud, her nede er hans evige armer. Han drev fienden bort for deg og sa: «Rydd ut!»

[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.
[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;
[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;
[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.
[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.
[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.
[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.
[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[28]Siden bor Israel trygt, Jakobs kilde har fred i et land med korn og ny vin, hvor duggen drypper fra himmelen.

[29] Salig er du, Israel. Hvem er som du? Du er et folk som er frelst av Herren, ditt vernende skjold og ditt seirende sverd. Dine fiender skal krype for deg mens du går fram over deres høyder.

5. Mosebok 34

Moses dør

[1] Moses gikk fra slettene i Moab opp på Nebo, toppen av Pisga-fjellet, som ligger rett imot Jeriko. Og Herren lot ham se hele landet: Gilead like til Dan,

[2]hele Naftali, Efraims og Manasses land og hele Judas land til havet i vest,

[3]Negev og Jordan-sletten ved Jeriko-dalen – Palmebyen – helt ned til Soar.

[4] Herren sa til ham: «Dette er det landet som jeg med ed lovet Abraham, Isak og Jakob at jeg ville gi deres etterkommere. Nå har jeg latt deg se det med egne øyne, men du får ikke komme over dit.»

[5]Så døde Moses, Herrens tjener, der i Moabs land, slik Herren hadde sagt.

[6]Han gravla ham nede i dalen i Moab, rett imot Bet-Peor. Men til denne dag har ingen visst hvor graven er.

[7] Moses var hundre og tjue år da han døde. Enda var hans øyne ikke matte og hans livskraft ikke svekket.

8 Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

9 Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

10 Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

11 no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

12 e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

8 Israelittene gråt over Moses i tretti dager på slettene i Moab, inntil sørgetiden var slutt.

9 Josva, sønn av Nun, var fylt av visdoms ånd fordi Moses hadde lagt hendene på ham. Israelittene var lydige mot ham og gjorde somHerren hadde befalt Moses.

10 Aldri igjen sto det fram i Israel en profet som Moses, somHerren ga seg til kjenne for, ansikt til ansikt.

11Husk alle de tegn og under Herren sendte ham for å gjøre i Egypt, med farao og alle hans tjenere og hele hans land.

12Og husk den sterke hånden og alle de store og skremmende gjerningene som Moses gjorde for øynene på hele Israel.

O livro de Josué

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

[1] Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:

[2] Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

[3] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.

[4] Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

[5] Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

[6] Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[7] Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.

[8] Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás

Josva

Josva 1

Josva blir leder

[1] Da Moses, Herrens tjener, var død, sa Herren til hans medhjelper Josva, Nuns sønn:

[2]«Min tjener Moses er død. Gjør deg nå klar til å gå over Jordan, du og hele dette folket, inn i det landet som jeg vil gi til dem, til israelittene.

[3] Hvert sted dere setter foten på, gir jeg dere, slik som jeg lovet Moses.

[4] Området deres skal strekke seg fra ørkenen og Libanon til den store elven Eufrat, hele hetittlandet, og helt ut til Storhavet, der solen går ned.

[5] Så lenge du lever, skal ingen kunne holde stand mot deg. Jeg vil være med deg slik jeg var med Moses. Jeg svikter deg ikke og forlater deg ikke.

[6] Vær modig og sterk! For du skal gjøre dette folket til eiere av landet som jeg med ed lovet deres fedre å gi dem.

[7] Vær bare modig og sterk, så du trofast følger hele den loven som Moses, min tjener, påla deg å holde. Vik ikke av fra den, verken til høyre eller venstre, så skal du lykkes overalt hvor du går.

[8] Denne loven skal du alltid ha på dine lepper. Les fra lovboken dag og natt, så du trofast følger alt det som er skrevet i den. Da skal du ha fremgang der du ferdes, og alt skal lykkes for deg.

prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

[9] Jeg har jo sagt deg: Vær modig og sterk! La deg ikke skremme, og mist ikke motet! For Herren din Gud er med deg overalt hvor du går.»

[10] Josva ga da folkets tilsynsmenn denne befalingen:

[11] «Gå gjennom leiren og si til folket: Gjør i stand forsyninger til reisen! For om tre dager skal dere gå over Jordan og innta det landet Herren deres Gud gir dere i eie.»

[12]Til rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme sa Josva:

[13] «Husk hva Moses, Herrens tjener, påla dere da han sa:Herren deres Gud gir dere dette landet og lar dere finne hvile.

[14]Kvinnene og barna og buskapen skal bli igjen i det landet Moses har gitt dere på østsiden av Jordan. Men alle dere tapre krigere skal krysse Jordan fullt rustet og gå i spissen for brødrene deres og hjelpe dem.

[15] Først når Herren lar dem finne hvile slik som dere, og de har lagt under seg det landet Herren deres Gud vil gi dem, kan dere vende tilbake og innta deres eget land, det som Moses, Herrens tjener, har gitt dere på østsiden av Jordan, der solen står opp.»

[16] Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

[17] Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

[18] Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

[16]Da svarte de Josva: «Alt det du har befalt oss, skal vi gjøre, og hvor du enn sender oss, vil vi gå.

[17]Slik vi adlød Moses, vil vi adlyde deg. Måtte bare Herren din Gud være med deg slik han var med Moses.

[18] Hver den som trosser deg og ikke hører på det du sier, hva du enn befaler ham, han skal dø. Vær bare modig og sterk!»

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

[1] De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

[2] Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

[3] Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

[4] A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde

Josva 2

Spioner i Jeriko

[1] Josva, Nuns sønn, sendte i hemmelighet to spioner ut fra Sjittim. Han sa: «Gå og se nærmere på landet og Jeriko!» De gikk da av sted og tok inn i huset til en prostituert kvinne som het Rahab. Der fikk de overnatte.

[2]Kongen i Jeriko fikk melding om at det var kommet noen israelitter om natten for å utforske landet.

[3]Da sendte han bud til Rahab og sa: «Før ut de mennene som er kommet til deg og har tatt inn i huset ditt! For de er kommet for å utforske hele landet.»

[4]Kvinnen skjulte de to mennene og svarte: «Ja, mennene kom til meg, men jeg visste ikke hvor de var fra.

[5]Ved mørkets frembrudd, da byporten skulle stenges, gikk de ut, og jeg vet ikke

foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

hvor de gikk. Skynd dere etter dem, så kan dere ta dem igjen.»

[6]Men hun hadde ført dem opp på taket og gjemt dem under linhalmen hun hadde bredt utover der.

[7]Kongens menn satte etter dem på veien mot Jordan, ned til vadestedene. Og så snart forfølgerne var kommet ut, ble porten stengt.

[8]Før de hadde lagt seg til å sove, kom Rahab opp på taket

[9] og sa til dem: «Jeg vet at Herren har gitt dere dette landet, og at frykten for dere har falt over oss. Alle som bor i landet, skjelver for dere.

[10] For vi har hørt hvordan Herren tørket ut vannet i Sivsjøen foran dere da dere dro ut av Egypt, og hva dere gjorde med de to amorittkongene på den andre siden av Jordan, Sihon og Og, som dere slo med bann og utslettet.

[11] Da vi hørte om det, smeltet hjertet vårt bort, og vi mistet motet på grunn av dere. For Herren deres Gud er Gud både i himmelen der oppe og på jorden her nede.

[12]Sverg nå ved Herren at dere vil vise godhet mot min familie, siden jeg har gjort godt mot dere. Gi meg et troskapstegn på

[13]at dere vil la min far og mor, mine brødre og søstre og alle i deres hus få leve, og berge livet vårt fra døden.»

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

[14] Da svarte mennene: «Med vårt eget liv skal vi stå inne for deres liv, så sant du ikke røper planene våre. Når Herren gir oss landet, skal vi vise godhet og troskap mot deg.»

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[15] Så firte hun dem ned fra vinduet med et reip, for huset hennes gikk i ett med bymuren, og hun bodde i muren.

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[16]Hun sa til dem: «Dra opp i fjellet så dere ikke møter forfølgerne deres. Hold dere skjult der i tre dager, til forfølgerne har vendt tilbake. Etterpå kan dere gå dit dere skal.»

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[17]Mennene sa til henne: «På ett vilkår er vi forpliktet av den eden du lot oss sverge:

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18]Når vi går inn i landet, skal du binde denne røde snoren i vinduet som du firte oss ned fra, og så skal du samle din far og mor, dine brødre og hele familien din her i huset hos deg.

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[19]Hvis noen går ut av døren i huset ditt, skal blodet hans komme over hans eget hode, og vi er skyldfri. Men blir det lagt hånd på noen som er med deg i huset, skal blodet hans komme over vårt hode.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[20]Og røper du planene våre, er vi løst fra den eden du lot oss sverge.»

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[21]Hun svarte: «Det skal bli som dere sier.» Så lot hun dem gå. De dro av sted, og hun bandt den røde snoren i vinduet.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

[5] Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

[22]Mennene gikk til de kom opp i fjellet. Der ble de i tre dager, til forfølgerne var kommet tilbake. De hadde lett hele veien uten å finne dem.

[23]Så ga de to mennene seg på hjemveien. De gikk ned fra fjellet, krysset elven og kom til Josva, Nuns sønn. De fortalte ham alt som hadde skjedd dem,

[24]og sa til Josva: «Herren har gitt hele landet i våre hender, og alle som bor i landet, skjelver for oss.»

Josva 3

Israelittene går over Jordan

[1]Tidlig neste morgen brøt Josva og alle israelittene opp fra Sjittim, og de kom til Jordan. Der slo de leir før de krysset elven.

[2] Etter tre dager gikk tilsynsmennene gjennom leiren

[3]og befalte folket: «Når dere ser at levittprestene løfter opp Herren deres Guds paktkiste, skal dere bryte opp og følge etter den.

[4] Men hold en avstand på omtrent to tusen alen. Kom den ikke for nær! Slik kan dere vite hvilken vei dere skal gå, for dere har aldri gått den veien før.»

[5] Josva sa til folket: «Gjør dere rene og hellige! For i morgen vilHerren gjøre under blant dere.»

6 E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

7 Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

8 Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

9 Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

10 Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

11 Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

12 Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

13 porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

14 Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os

6 Og til prestene sa han: «Løft opp paktkisten og gå over elven foran folket!» Da løftet de paktkisten opp og gikk foran folket.

7 Herren sa til Josva: «Fra i dag av vil jeg gjøre deg stor i hele Israels øyne, så de forstår at jeg er med deg slik jeg var med Moses.

8Du skal befale prestene som bærer paktkisten, å stanse ved vannkanten når de kommer til Jordan.»

9Josva sa til israelittene: «Kom hit og hør ordene fra Herren deres Gud!»

10 Josva sa: «Av dette skal dere skjønne at den levende Gud er midt iblant dere, og at han for deres skyld vil ta landet fra kanaaneerne og hetittene, hevittene, perisittene, girgasjittene, amorittene og jebusittene:

11Paktkisten som tilhører hele jordens herre, skal gå foran dere over Jordan.

12 Velg nå ut tolv menn av Israels stammer, én fra hver stamme.

13 Når prestene som bærer kisten for Herren, hele jordens herre, setter føttene ned i Jordans vann, da skal vannet i Jordan renne bort, og det som strømmer til ovenfra, skal stå som en voll.»

14Folket brøt opp fra teltene sine for å gå over Jordan, og prestene som bar paktkisten, gikk foran folket.

sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

[15] Jordan flommer over sine bredder i hele innhøstingstiden. Men da prestene som bar kisten, kom fram til Jordan og føttene deres brøt vannflaten,

[16] stanset vannet som strømmet til ovenfra, og reiste seg som en voll langt oppe, ved Adam, den byen som ligger i nærheten av Saretan, mens det vannet som rant ned i Araba-sjøen, som kalles Saltsjøen, ble helt borte. Folket krysset elven rett imot Jeriko.

[17]Prestene som bar Herrens paktkiste, ble stående trygt på den tørre bunnen midt i Jordan mens alle israelittene gikk tørrskodd over, helt til alt folket var kommet over Jordan.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:

[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

Josva 4

De tolv steinene

[1]Da hele folket var kommet vel over Jordan, sa Herren til Josva:

[2]«Velg dere tolv menn av folket, én fra hver stamme,

[3]og befal dem: Ta opp tolv steiner fra det stedet midt i Jordan hvor prestene står, bær dem med dere over, og legg dem ned der dere slår leir i natt.»

[4]Da kalte Josva til seg de tolv mennene han hadde utpekt blant israelittene, én fra hver stamme,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[5] og sa til dem: «Gå midt ut i Jordan, foran paktkisten til Herren deres Gud! Ta så opp en stein hver og legg den på skulderen, like mange steiner som det er stammer i Israel.

[6] Dette skal være et tegn mellom dere. Når barna deres i morgen spør: Hva betyr disse steinene?

[7]skal dere svare: Vannet i Jordan ble borte foran Herrens paktkiste. Da den kom ut i elven, ble vannet i Jordan borte, og disse steinene skal israelittene ha som et minne om det for all fremtid.»

[8]Israelittene gjorde som Josva hadde befalt dem. Midt ute i Jordan tok de tolv steiner, like mange som Israels stammer, slik som Herrenhadde sagt til Josva. De bar dem med seg til leiren og la dem ned der.

[9]Og midt ute i Jordan, på det stedet hvor prestene med paktkisten hadde stått, reiste Josva tolv steiner. De er der den dag i dag.

[10]Prestene som bar kisten, ble stående midt ute i Jordan til alt det var utført som Herren hadde befalt Josva å si til folket, slik også Moses hadde befalt Josva. Folket skyndte seg over elven.

[11]Da alle var kommet over, gikk prestene videre foran folket med Herrens paktkiste.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[12] Rubenittene og gadittene og halvparten av Manasses stamme gikk fullt rustet i spissen for israelittene, slik som Moses hadde sagt dem.

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[13]Omtrent førti tusen mann, væpnet til strid, gikk for Herrensansikt over elven mot slettene ved Jeriko for å kjempe.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[14] Den dagen gjorde Herren Josva stor i israelittenes øyne, og så lenge han levde, fryktet de ham slik de hadde fryktet Moses.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[15]Herren sa til Josva:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[16] «Si til prestene som bærer kisten med vitnesbyrdet, at de skal stige opp av Jordan.»

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

[17]Og Josva befalte prestene: «Stig opp av Jordan!»

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

[18] Med det samme prestene som barHerrens paktkiste, steg opp av Jordan og satte foten på tørt land, vendte vannet i Jordan tilbake igjen og flommet over sine bredder som før.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.

[19] Det var den tiende dagen i den første måneden at folket steg opp av Jordan. De slo leir i Gilgal, ved Jerikos østgrense.

[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.

[20]De tolv steinene som de hadde tatt med seg fra Jordan, reiste Josva i Gilgal,

[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[21]og han sa til israelittene: «Når barna deres i morgen spør sine fedre: Hva betyr disse steinene?

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[22]skal dere forklare det for barna og si: Her gikk israelittene over Jordan på tørt land.

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.
[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

[2] Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.
[3] Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.
[4] Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

[5] Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois

[23] Herren deres Gud tørket ut vannet i Jordan for dere til dere hadde gått over, slik Herrenderes Gud gjorde med Sivsjøen, som han tørket ut for oss til vi hadde gått over.
[24]Dette gjorde han for at alle jordens folk skal skjønne atHerrens hånd er sterk, og for at dere alle dager skal frykte Herren deres Gud.»

Josva 5

[1] Da alle amorittkongene på vestsiden av Jordan og alle kanaaneerkongene ute ved havet hørte at Herren hadde tørket ut vannet i Jordan for israelittene til de hadde kommet over, smeltet hjertet deres bort, og de mistet motet på grunn av israelittene.

Omskjæring og påskefeiring i Gilgal

[2]På den tiden sa Herren til Josva: «Lag deg noen flintkniver og omskjær israelittene på ny.»

[3] Da laget Josva flintkniver og omskar israelittene ved Haaralot-høyden.

[4] Dette er grunnen til at Josva omskar dem: Hele folket som dro ut av Egypt, det vil si mennene, alle krigerne, var døde i ørkenen på vei ut av Egypt.

[5]Alle som dro ut, var omskåret, men ingen av dem som var født på ferden gjennom ørkenen etter at de dro ut av Egypt, var blitt omskåret.

de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

[6] Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

[6] I førti år vandret israelittene omkring i ørkenen, til alle krigerne som hadde dratt ut av Egypt, var døde. De ville ikke adlyde Herrens ord. Derfor svergetHerren at han ikke ville la dem få se det landet han med ed hadde lovet fedrene deres å gi oss, et land som flyter av melk og honning.

[7] Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

[7]Det var sønnene deres, som Herren hadde latt vokse opp i deres sted, Josva omskar. De hadde jo forhud, siden de ikke var blitt omskåret under ferden.

[8] Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

[8]Da hele folket var omskåret, holdt de seg i ro i leiren til de ble friske igjen.

[9] Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

[9] Herren sa til Josva: «I dag har jeg veltet Egypts vanære vekk fra dere.» Derfor ble stedet kalt Gilgal, og det heter det den dag i dag.

Celebra-se a Páscoa

[10] Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

[10] Mens israelittene lå i leir ved Gilgal, holdt de påske der på Jeriko-slettene, om kvelden den fjortende dagen i måneden.

[11] Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

[11] Og dagen etter påske, nettopp den dagen, spiste de av landets grøde: usyret brød og ristet korn.

[12] No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

[12] Fra den dagen ble det slutt på mannaen. Siden israelittene nå kunne spise av landets grøde, fikk de ikke mer manna. Det året spiste de av avlingen fra Kanaans land.

Deus aparece a Josué

Mannen med sverdet

[13] Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

[14] Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

[15] Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

Josué 6

A destruição de Jericó

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá

[13] En gang Josva var ved Jeriko, så han opp og fikk øye på en mann som sto framfor ham med løftet sverd i hånden. Josva gikk bort til ham og sa: «Er du med oss eller med fiendene våre?»

[14] Mannen sa: «Nei, jeg er føreren for Herrens hær. Nå er jeg kommet.» Da falt Josva ned med ansiktet mot jorden og sa: «Hva har min herre å si til sin tjener?»

[15] Føreren for Herrens hær svarte Josva: «Ta skoene av føttene, for stedet du står på, er hellig.» Det gjorde Josva.

Josva 6

Israelittene inntar Jeriko

[1]Jeriko var lukket og stengt for israelittene. Ingen gikk ut, og ingen gikk inn.

[2] Men Herren sa til Josva: «Se, jeg gir Jeriko med kongen og hans tapre krigere i dine hender.

[3]Dere skal omringe byen; alle krigerne skal gå rundt byen én gang. Det skal du gjøre i seks dager.

[4] Sju prester skal bære sju bukkehorn foran paktkisten. På den sjuende dagen skal dere gå sju ganger rundt byen, og prestene skal blåse i bukkehornene.

[5]Når hornet lyder, når dere hører støtet fra bukkehornene, skal hele folket sette i et høyt rop. Da skal bymuren styrte sammen, så hver og en kan gå rett inn i byen.»

abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

6 Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

7 E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

8 Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

9 Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

10 Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

11 Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

12 Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

13 Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após

6Josva, Nuns sønn, kalte prestene til seg og sa til dem: «Løft opp paktkisten. Sju prester skal bære sju bukkehorn foran Herrens kiste."

7Til folket sa han: «Gå rundt byen! Krigerne skal gå foran Herrenskiste.»

8Da Josva hadde talt til folket, gikk de sju prestene som bar de sju bukkehornene, foran Herren og blåste i hornene, mens Herrenspaktkiste fulgte etter dem.

9Krigerne gikk foran prestene som blåste i hornene, og baktroppen fulgte etter kisten. De gikk, og hornene ljomet.

10Josva hadde befalt folket: «La det ikke høres krigsrop, gi ikke lyd fra dere og la ikke et ord komme fra munnen deres før den dagen jeg sier at dere skal rope! Da skal dere rope.»

11Så lot han Herrens paktkiste bli ført én gang rundt byen. Siden gikk de tilbake til leiren og overnattet der.

12Neste morgen sto Josva tidlig opp, og prestene løftet opp Herrenskiste.

13De sju prestene som bar de sju bukkehornene, gikk foranHerrens kiste og blåste hele tiden i hornene. Krigerne gikk foran dem, baktroppen fulgte etter

a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto

Herrens kiste, og hornene ljomet hele tiden.

[14]De gikk én gang rundt byen denne andre dagen og vendte så tilbake til leiren. Dette gjorde de i seks dager.

[15]Den sjuende dagen sto de opp ved daggry og gikk på samme måten rundt byen, sju ganger. Det var bare den dagen de gikk sju ganger rundt byen.

[16]Den sjuende gangen prestene blåste i hornene, sa Josva til folket: «Rop! For Herren har gitt dere byen.

[17] Byen og alt som er i den, skal være bannlyst og tilfalle Herren. Bare den prostituerte Rahab skal få leve, hun og alle som er i huset hos henne, fordi hun skjulte mennene vi sendte ut.

[18] Pass dere for det som er bannlyst, så dere ikke fristes til å ta av det. For da blir også Israels leir bannlyst, og dere fører ulykke over den.

[19]Alt sølv og gull og alle gjenstander av kobber og jern skal gjøres hellig for Herren og bringes til Herrensskattkammer.»

[20] Folket ropte mens prestene blåste i bukkehornene. Så snart folket hørte lyden av hornene, satte de i et høyt rop. Muren styrtet sammen, og hver og en gikk rett inn i byen. Så inntok de byen.

[21]Alt som var i byen, både menn og kvinner, unge og gamle, storfe, småfe og esler, slo de med bann og hogg ned med sverd.

meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

Raabe é salva

22 Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

23 Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

24 Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

25 Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

26 Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

27 Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

1 Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de

22 Til de to mennene som hadde spionert i landet, sa Josva: «Gå inn i huset til den prostituerte kvinnen. Før henne ut sammen med alle som hører henne til, slik dere har lovet henne med ed.»

23Da gikk de unge spionene og førte ut Rahab og hennes far og mor og brødre og alle som hørte henne til. Alle slektningene hennes førte de ut og lot dem få slå seg ned utenfor Israels leir.

24Men byen og alt som var i den, brente de opp. Bare sølvet og gullet og gjenstandene av kobber og jern la de i skattkammeret i Herrens hus.

25Den prostituerte Rahab, hennes familie og alle som hørte henne til, lot Josva leve. Hennes familie bor blant israelittene den dag i dag fordi hun skjulte mennene som Josva hadde sendt for å spionere i Jeriko.

26 Den gangen lot Josva folket avlegge denne eden: «Forbannet forHerrens ansikt er den som forsøker å bygge opp igjen denne byen, Jeriko. Når han legger grunnvollen, skal det koste ham den førstefødte, og når han reiser porten, skal han miste den yngste.»

27Og Herren var med Josva, og ryktet om ham spredte seg ut over hele landet.

Josva 7

Akan og nederlaget ved Ai

1 Men israelittene var troløse og forgrep seg på det bannlyste godset: Akan, sønn av

Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

[2] Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

[3] E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

[4] Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

[8] Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

Karmi, sønn av Sabdi, sønn av Serah av Judas stamme, tok av det. Da flammet Herrens vrede opp mot israelittene.

[2] Josva sendte noen menn fra Jeriko til Ai, som ligger ved Bet-Aven, øst for Betel. Han sa til dem at de skulle dra opp og spionere i landet. Og mennene dro opp og spionerte i Ai.

[3]Da de kom tilbake til Josva, sa de til ham: «Ikke send hele hæren! La to eller tre tusen mann dra opp og ta Ai. Ikke slit ut hele hæren, for det bor så få der.»

[4]Så dro da omkring tre tusen mann av hæren dit. Men de måtte flykte for folket i Ai,

[5]som drepte omkring trettiseks av dem. De forfulgte dem fra byporten helt til steinbruddene og drepte dem på veien nedover. Da smeltet folkets hjerte bort og ble som vann.

[6] Josva flerret klærne sine og kastet seg ned med ansiktet mot jorden foran Herrens paktkiste og ble liggende helt til kvelden, sammen med Israels eldste. De strødde jord på hodet.

[7] Josva sa: «Å Gud, min Herre! Hvorfor førte du dette folket over Jordan? Var det for å overgi oss i amorittenes hender og utslette oss? Om vi bare hadde blitt på den andre siden av Jordan!

[8]Hør meg, Herre! Hva skal jeg si nå når Israel har snudd ryggen til sine fiender og flyktet?

[9] Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

[10] Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

[11] Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

[12] Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

[13] Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

[14] Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

[15] Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo

[9]Når kanaaneerne og alle de andre som bor her i landet, får høre om dette, kommer de til å omringe oss og utslette våre navn fra jorden. Hva vil du da gjøre for ditt store navn?»

[10]Da sa Herren til Josva: «Reis deg opp! Hvorfor ligger du slik med ansiktet mot jorden?

[11]Israel har syndet! De har brutt den pakten jeg påla dem å holde, de har tatt av det bannlyste godset, de har stjålet det og gjemt det bort blant sine egne ting.

[12]Derfor kan ikke israelittene holde stand mot fiendene. De må snu ryggen til dem og rømme fordi de selv er blitt slått med bann. Jeg vil ikke være med dere hvis dere ikke ødelegger det bannlyste godset som finnes hos dere.

[13] Reis deg og gjør folket rent og hellig! Du skal si: Gjør dere hellige til i morgen! For så sier Herren, Israels Gud: Du har bannlyst gods hos deg, Israel. Du kan ikke holde stand mot fiendene før dere har fjernet det bannlyste godset som finnes hos dere.

[14]I morgen tidlig skal dere stige fram, stamme for stamme. Den stammen som Herren tar ut, skal stige fram, slekt for slekt. Den slekten som Herren tar ut, skal stige fram, familie for familie. Og den familien Herren tar ut, skal stige fram, mann for mann.

[15] Den som blir tatt med bannlyst gods, skal brennes i ilden, han og alt som er

quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

hans. For han har brutt Herrens pakt og gjort en skammelig gjerning i Israel.»

[16] Neste morgen sto Josva tidlig opp og lot Israel stige fram, stamme for stamme. Og Judas stamme ble tatt ut.

[17] Han lot da slektene i Juda stige fram, og Serah-slekten ble tatt ut. Så lot han Serah-slekten stige fram, familie for familie, og Sabdis familie ble tatt ut.

[18]Til slutt lot han Sabdis familie stige fram, mann for mann, og Akan ble tatt ut. Han var sønn av Karmi, sønn av Sabdi, sønn av Serah av Judas stamme.

[19]Da sa Josva til Akan: «Min sønn, gi Herren, Israels Gud, ære, og takk ham! Fortell meg hva du har gjort, og skjul ikke noe for meg."

[20]Akan svarte: «Det er sant, jeg har syndet mot Herren, Israels Gud. Dette har jeg gjort:

[21]Blant byttet så jeg en kostbar kappe fra Sjinar, to hundre sjekel sølv og en gullbarre på femti sjekel. Jeg fikk lyst på dette og tok det. Nå ligger det gjemt under jorden inne i teltet mitt, med sølvet nederst.»

[22]Da sendte Josva noen menn av sted, og de løp bort til teltet. Byttet var gjemt i teltet, med sølvet nederst.

[23]De tok det med seg fra teltet og brakte det til Josva og alle israelittene og tømte det ut foran Herrensansikt.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

[24] Josva og hele Israel tok Akan, Serahs sønn, sammen med sølvet, kappen og gullbarren, med sønner og døtre, storfe, esler og småfe, teltet og alt han eide, og de førte det opp til Akor-dalen.

[25]Josva sa: «For en ulykke du har ført over oss! I dag skal Herren føre ulykke over deg.» Og hele Israel steinet ham. De brente og steinet alt og alle.

[26] Så kastet de en stor steinhaug over ham, og den ligger der den dag i dag. Da vendte Herren om fra sin brennende vrede. Derfor kalles dette stedet Akor-dalen den dag i dag.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

[3] Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

[4] Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

Josva 8

Israelittene erobrer Ai

[1] Herren sa til Josva: «Vær ikke redd og mist ikke motet! Ta med deg hele hæren og gjør deg klar til å dra opp mot Ai. Se, jeg gir kongen i Ai og hans folk og by og land i dine hender.

[2] Gjør det samme med Ai og kongen der som du gjorde med Jeriko og kongen der, men dere kan beholde det byttet og den buskapen dere tar. Legg deg nå i bakhold på den andre siden av byen!»

[3]Josva og hele hæren gjorde seg da klar til å dra opp mot Ai. Han valgte ut tretti tusen mann, tapre krigere, og sendte dem av sted om natten.

[4]Han ga dem denne ordren: «Legg dere i bakhold på den andre siden av byen, ikke så langt fra den, og hold dere beredt, alle sammen.

[5] Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

[6] Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

[7] Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

[8] Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

[9] Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

[10] Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

[5]Så skal jeg og hele folket som er med meg, nærme oss byen. Når de rykker ut mot oss, slik de gjorde første gangen, skal vi flykte for dem.

[6]Da vil de komme etter oss slik at vi får lokket dem bort fra byen. For de tenker vel at vi flykter for dem som vi gjorde første gangen. Og mens vi flykter,

[7]skal dere komme fram fra bakholdet og innta byen.Herren deres Gud vil overgi den i deres hender.

[8]Når dere har tatt byen, skal dere sette den i brann. Gjør som Herren har sagt. Se, dette er min ordre til dere.»

[9]Så sendte Josva dem av sted, og de gikk og la seg i bakhold vest for Ai, mellom Betel og Ai. Den natten tilbrakte Josva hos hæren.

[10]Neste morgen sto Josva tidlig opp og mønstret hæren. Så dro han og de eldste i Israel i spissen for hæren opp mot Ai.

[11]Hele hæren som var med ham, rykket fram til de kom så nær at de hadde byen rett foran seg. De slo leir nord for Ai, med en dal mellom seg og byen.

[12]Så tok Josva omkring fem tusen mann og la dem i bakhold vest for Ai, mellom Betel og Ai.

[13]Hæren tok oppstilling, en avdeling nord for byen og en i bakhold vest for byen. Den natten gikk Josva ned i dalen.

[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a

[14] Da kongen i Ai så dette, rykket mennene i byen raskt ut for å møte israelittene i strid tidlig om morgenen. Kongen og hele hans hær dro ut til samlingsplassen rett mot Araba-sletten. Han visste ikke at det lå folk i bakhold på den andre siden av byen.

[15]Josva og hele Israel lot som om de ble slått, og flyktet foran dem mot ørkenen.

[16]Alt mannskap i byen var utkalt for å forfølge dem. De forfulgte Josva, og de ble lokket bort fra byen.

[17]Ikke én mann ble igjen i Ai; alle dro ut etter israelittene. De lot byen ligge åpen og forfulgte Israel.

[18]Da sa Herren til Josva: «Rekk sabelen du har i hånden, ut mot Ai! For nå vil jeg gi byen i dine hender.» Josva rakte sabelen han hadde i hånden, ut mot byen.

[19]I det samme han rakte hånden ut, reiste de som lå i bakhold seg hurtig fra skjulestedet sitt og stormet inn i byen. De inntok den og satte den straks i brann.

[20]Da mennene fra Ai snudde seg, fikk de se røyken fra byen stige opp mot himmelen. Men de hadde ikke noe sted å flykte, verken hit eller dit, for den hæren som hadde flyktet ut i ørkenen, vendte seg nå mot forfølgerne.

[21]Da Josva og alle israelittene så at de som lå i bakhold, hadde inntatt byen, og at det

fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

22 Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

23 Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

24 Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

25 Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

26 Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

27 Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

28 Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

29 Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

Renovação da aliança

steg røyk opp fra den, snudde de og angrep mennene fra Ai.

22De andre rykket ut mot dem fra byen. De var omringet av israelitter, både fra den ene og fra den andre kanten. De hogg dem ned slik at ingen overlevde eller slapp unna.

23Men kongen i Ai ble fanget levende, og de førte ham til Josva.

24Da israelittene hadde drept alle innbyggerne i Ai ute på sletten i ørkenen, dit de hadde fulgt etter dem, og alle som en hadde falt for sverd, vendte israelittene tilbake til Ai og hogg de gjenværende ned med sverd.

25Det var i alt tolv tusen som falt den dagen, både menn og kvinner, alle som bodde i Ai.

26 Josva trakk ikke den utstrakte hånden med sabelen tilbake før han hadde slått alle innbyggerne i Ai med bann.

27 Men buskapen og det de plyndret i byen, tok israelittene med som krigsbytte, etter den befaling Herren hadde gitt Josva.

28Josva brente Ai og lot den ligge som en ruinhaug for alltid, et øde sted, slik det er den dag i dag.

29 Kongen i Ai hengte han opp på en trepåle og lot ham henge der til kvelden kom. Da solen gikk ned, ga Josva ordre om at de skulle ta liket ned fra trepålen. De kastet det ved inngangen til byporten, og over liket reiste de en stor steinhaug, som ligger der den dag i dag.

Loven blir lest på Ebal-fjellet

[30] Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,
[31] como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.
[32] Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.
[33] Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.
[34] Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.
[35] Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a

[30]På den tid bygde Josva et alter for Herren, Israels Gud, på Ebal-fjellet,

[31] slik Moses, Herrens tjener, hadde befalt israelittene, og som det er skrevet i lovboken til Moses: et alter av hele steiner som det ikke hadde vært brukt jern på. På dette la de brennoffer for Herren og slaktet fredsoffer.

[32] Der på steinene skrev Josva en avskrift av den loven som Moses hadde skrevet i israelittenes påsyn.

[33] Hele Israel, både innflyttere og fødte israelitter, sto sammen med folkets eldste, tilsynsmenn og dommere på begge sider av kisten, rett imot levittprestene som bar Herrens paktkiste. Halvparten sto vendt mot Garisim-fjellet og halvparten mot Ebal-fjellet, slik Moses,Herrens tjener, en gang hadde sagt at det skulle være når velsignelsen ble lyst over Israel.

[34] Deretter leste Josva opp alt som sto i loven, både velsignelsen og forbannelsen, nøyaktig slik det var skrevet i lovboken.

[35]Ikke ett ord av alt det Moses hadde påbudt, unnlot Josva å lese opp for hele Israels forsamling og for kvinnene, barna og de innflytterne som bodde blant dem.

Josva 9

Pakten med folket i Gibeon

[1]Da alle kongene som bodde vest for Jordan, i fjellandet, i lavlandet og langs hele kysten av Storhavet opp mot Libanon,

costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

2 se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

3 Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

4 usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;

5 e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

6 Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

7 E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

8 Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

9 Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

10 e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

hetittene, amorittene, kanaaneerne, perisittene, hevittene og jebusittene, fikk høre hva som hadde hendt,

2sluttet de seg sammen for å kjempe mot Josva og israelittene, alle som en.

3Men da innbyggerne i Gibeon hørte hva Josva hadde gjort med Jeriko og Ai,

4grep de til list, de også. De gikk av sted og provianterte, og på eslene sine la de utslitte kløvsekker og utslitte vinsekker som var både sprukket og lappet.

5De tok utslitte og lappede sko på føttene og utslitte klær på kroppen, og alt brød i provianten var tørt og smuldret.

6Så dro de til Josva i leiren ved Gilgal og sa til ham og israelittene: «Vi kommer fra et land langt borte. Slutt nå en pakt med oss!»

7Israelittene sa til hevittene: «Dere bor kanskje her midt iblant oss. Hvordan kan vi da slutte pakt med dere?»

8De sa til Josva: «Vi er dine tjenere.» Josva spurte: «Hvem er dere, og hvor kommer dere fra?»

9Hevittene svarte: «Dine tjenere er kommet fra et land langt borte fordi det går ord om Herren din Gud. Vi har hørt det som blir sagt om ham, om alt det han gjorde i Egypt,

10 og alt det han gjorde med de to amorittkongene på den andre siden av Jordan, Sihon, kongen i Hesjbon, og Basan-kongen Og, som bodde i Asjtarot.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[11]Derfor sa våre eldste og alle som bor i landet vårt: Ta med dere mat på veien, gå dem i møte og si til dem: Vi er deres tjenere. Slutt nå en pakt med oss!

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[12]Her er brødet vårt, som var varmt da vi tok det med hjemmefra den dagen vi dro av sted til dere. Men se nå hvor tørt og smuldret det er blitt!

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

[13]Her er vinsekkene våre, som var nye da vi fylte dem. Men se, nå er de sprukne. Og her ser dere klærne og skoene våre, slitt ut på den lange reisen.»

[14] Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

[14] Mennene tok fra provianten deres, men de spurte ikke Herrentil råds.

[15] Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

[15]Josva sluttet fred og inngikk en pakt med dem om at de skulle få leve. Og menighetens ledere bekreftet dette for dem med ed.

[16] Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

[16]Tre dager etter at israelittene hadde sluttet pakt med dem, fikk de høre at de var naboer og bodde midt iblant dem.

[17] Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

[17]Israelittene brøt da opp, og den tredje dagen kom de til byene deres. Byene var Gibeon, Kefira, Beerot og Kirjat-Jearim.

[18] Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

[18]Men israelittene slo dem ikke i hjel, siden menighetens ledere hadde avlagt ed ved Herren, Israels Gud. Da klaget hele menigheten til lederne.

[19] Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

[19]Men lederne sa til menigheten: «Vi har avlagt ed ved Herren, Israels Gud. Nå har vi ikke lov til å røre dem.

[20] Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

[20]Men slik gjør vi med dem: Vi lar dem leve, så vi ikke rammes av vrede på grunn av eden vi har sverget dem.»

[21] Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

[21]Lederne sa: «De skal få leve.» Og de ble vedhoggere og vannbærere for hele menigheten, slik lederne sa til dem.

[22] Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

[22]Josva kalte mennene fra Gibeon til seg og sa til dem: «Hvorfor narret dere oss og sa at dere bor langt borte, når dere bor iblant oss?

[23] Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

[23]Nå skal dere være forbannet! Ingen av dere skal slippe å være slaver. Dere skal hugge ved og bære vann til min Guds hus."

[24] Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

[24] Da svarte de Josva: «Det var blitt kunngjort klart og tydelig for dine tjenere at Herren din Gud hadde påbudt sin tjener Moses å gi dere hele landet og for deres skyld utrydde alle som bor der. Da ble vi redde for at dere skulle drepe oss, og derfor gjorde vi som vi gjorde.

[25] Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

[25]Men nå er vi i din hånd. Gjør med oss det som er rett og riktig i dine øyne.»

[26] Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

[26]Josva gjorde da slik at han reddet dem fra israelittene, så de ikke ble drept.

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR,

[27] Og samme dagen satte Josva dem til å hugge ved og bære vann til menigheten og til Herrens alter, og det gjør de den dag i dag på det stedet Herren har valgt ut.

até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

1 Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

2 temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

3 Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

4 Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

5 Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

Josué socorre a Gibeão

6 Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que

Josva 10

Josva seirer over fem amorittkonger

1 Adoni-Sedek, kongen i Jerusalem, fikk høre at Josva hadde inntatt Ai og slått byen med bann, at han hadde gjort det samme med Ai og kongen der som han hadde gjort med Jeriko og kongen der, og at innbyggerne i Gibeon hadde sluttet fred med israelittene og bodde midt iblant dem.

2Da ble han svært redd. For Gibeon var en stor by, like stor som en av kongebyene, større enn Ai, og alle mennene der var tapre krigere.

3Adoni-Sedek, kongen i Jerusalem, sendte derfor bud til Hoham, kongen i Hebron, til Piram, kongen i Jarmut, til Jafia, kongen i Lakisj, og til Debir, kongen i Eglon, og sa:

4«Kom opp og hjelp meg så vi kan slå Gibeon. For de har sluttet fred med Josva og israelittene."

5De fem amorittkongene, kongene i Jerusalem, Hebron, Jarmut, Lakisj og Eglon, samlet seg da og dro dit opp med hærene sine. De beleiret Gibeon og gikk til angrep på byen.

6Da sendte mennene i Gibeon bud til Josva i leiren ved Gilgal og sa: «Slå ikke hånden av tjenerne dine! Skynd deg opp, berg oss og hjelp oss! For alle amorittkongene som

habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

7 Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

8 Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

9 Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

10 O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

11 Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

O sol e a lua são detidos

12 Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

13 E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

bor i fjellandet, har slått seg sammen mot oss.»

7 Josva dro da opp fra Gilgal sammen med hele hæren, alle de tapre krigerne.

8 Herren sa til Josva: «Vær ikke redd for dem, jeg overgir dem i dine hender! Ikke én av dem skal greie å holde stand mot deg.»

9 Josva kom uventet på dem, etter en hel natts marsj fra Gilgal.

10 Herrenskapte forvirring i rekkene da israelittene kom, og de påførte fienden et stort nederlag ved Gibeon. Siden forfulgte israelittene dem på veien oppover mot Bet-Horon, helt til Aseka og Makkeda, og hogg dem ned.

11 Da de hadde flyktet for israelittene og var kommet til bakken ned fra Bet-Horon, kastet Herren store steiner ned over dem fra himmelen, hele veien til Aseka, så de døde. De som ble drept av haglsteinene, var flere enn de som israelittene drepte med sverd.

12 På den dagen da Herren ga amorittene i israelittenes hånd, talte Josva til Herren. Han sa i israelittenes nærvær: «Sol, stå stille i Gibeon, måne, i Ajjalons dal!»

13 Da sto solen stille og månen stanset, til folket fikk tatt hevn over sine fiender. Slik står det skrevet i «Den rettskafnes bok». Solen stanset midt på himmelen, og den skyndte seg ikke med å gå ned før en hel dag var til ende.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

Josué prende os cinco reis e mata-os

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[14] Aldri har det, verken før eller siden, vært en dag som denne, da Herren bønnhørte en mann slik. For Herren førte krig for Israel.

[15]Så vendte Josva og hele Israel med ham tilbake til leiren ved Gilgal.

[16]Men de fem kongene flyktet og gjemte seg i hulen ved Makkeda.

[17]Da Josva fikk vite at de fem kongene var funnet, og at de hadde gjemt seg i hulen ved Makkeda,

[18]sa han: «Velt store steiner foran inngangen til hulen og sett noen menn til å holde vakt over dem.

[19]Men selv må dere ikke bli der. Forfølg fiendene og hugg dem ned. La dem ikke komme inn i byene sine! For Herren deres Gud har overgitt dem i deres hender.»

[20]Josva og israelittene påførte dem et stort nederlag og gjorde ende på dem; bare noen få overlevde og kom seg inn i de befestede byene.

[21] Så vendte hele hæren i god behold tilbake til Josva i leiren ved Makkeda. Ingen våget å bruke skarpe ord mot israelittene.

[22]Så sa Josva: «Åpne inngangen og før disse fem kongene ut av hulen til meg.»

[23]De gjorde det og førte de fem kongene ut til ham fra hulen: kongen i Jerusalem, kongen i Hebron, kongen i Jarmut, kongen i Lakisj og kongen i Eglon.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

Josué vence mais sete reis

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

[29] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

[30] E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

[24]Da de hadde ført kongene ut til Josva, kalte han alle mennene i Israel til seg og sa til hærførerne som hadde fulgt ham: «Kom hit og sett foten på nakken til disse kongene!» Og de kom fram og satte foten på nakken deres.

[25]Josva sa til dem: «Vær ikke redde og mist ikke motet! Vær modige og sterke! For slik vil Herren gjøre med de fiendene dere kommer i strid med.»

[26] Deretter hogg Josva dem ned. Han drepte dem og hengte dem opp på fem trepåler, og de ble hengende på pålene til kvelden kom.

[27]Ved solnedgang ga Josva ordre om at de skulle tas ned fra pålene og kastes inn i hulen der de hadde gjemt seg. Det ble lagt store steiner foran åpningen til hulen, og steinene ligger der den dag i dag.

Israel vinner land i sør

[28]Samme dagen inntok Josva også Makkeda og hogg ned kongen og alle i byen med sverd. Han slo byen med bann og utslettet alt levende i den. Han lot ingen overlevende bli igjen. Med kongen i Makkeda gjorde han likedan som han hadde gjort med kongen i Jeriko.

[29]Fra Makkeda dro Josva og hele Israel med ham videre til Libna, og han gikk til angrep på byen.

[30]Herren ga også Libna og kongen der i Israels hender. Josva hogg ned folket og alt levende i byen med sverd. Han lot ingen overlevende bli igjen. Med kongen

gjorde han likedan som han hadde gjort med kongen i Jeriko.

[31] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

[31]Fra Libna dro Josva og hele Israel med ham videre til Lakisj. Han beleiret byen og gikk til angrep på den.

[32] e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

[32]Herren ga Lakisj i hendene på israelittene, og neste dag inntok de byen. De hogg ned folket og alt levende i byen med sverd, som de hadde gjort i Libna.

[33] Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

[33]Da dro Horam, kongen i Geser, opp for å hjelpe Lakisj. Men Josva slo både ham og hæren hans, og ingen overlevende ble igjen.

[34] E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

[34]Fra Lakisj dro Josva og hele Israel med ham videre til Eglon. De beleiret byen og gikk til angrep på den.

[35] e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

[35]Den dagen inntok de byen og hogg alle ned med sverd. På denne dagen slo de alt levende i byen med bann, slik de hadde gjort i Lakisj.

[36] Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

[36]Fra Eglon dro Josva og hele Israel med ham videre opp til Hebron og gikk til angrep på byen.

[37] e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

[37]De inntok den og hogg alle ned med sverd. De hogg ned kongen i byen og folket i alle byene som hørte under Hebron, alt levende. De lot ingen overlevende bli igjen. På samme måte som de hadde gjort med Eglon, slo de byen med bann og utslettet alt levende i den.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[38]Josva og hele Israel med ham vendte seg nå mot Debir. De gikk til angrep på byen

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem

[39]og inntok den. Kongen der og folket i alle byene som hørte under Debir, hogg de ned med sverd. De slo alt levende med

deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

bann og lot ingen overlevende bli igjen. Slik de hadde gjort med Hebron og med Libna og kongen der, slik gjorde de nå med Debir og kongen der.

40 Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

40 Josva tok hele landet, både fjellandet, Negev, lavlandet og liene og alle kongene der. Han lot ingen overlevende bli igjen. Alt levende slo han med bann, slik Herren, Israels Gud, hadde påbudt.

41 Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

41 Josva tok alt landet fra Kadesj-Barnea til Gaza og hele Gosen-landet til Gibeon.

42 E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

42I ett og samme felttog slo han alle kongene der og tok deres land. For Herren, Israels Gud, kjempet for Israel.

43 Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

43Så vendte Josva og hele Israel med ham tilbake til leiren ved Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

1 Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

2 e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

3 aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

4 Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como

Josva 11

Slaget ved Merom-elven

1Da Jabin, kongen i Hasor, fikk høre om dette, sendte han bud til Jobab, kongen i Madon, til kongen i Sjimron og kongen i Aksjaf

2 og til kongene i fjellandet i nord, på Araba-sletten sør for Kinneret, i lavlandet og i høylandet ved Dor mot vest,

3til kanaaneerne i øst og vest, til amorittene, hetittene og perisittene, til jebusittene i fjellandet og hevittene ved foten av Hermon, i Mispa-landet.

4De dro ut med troppene sine, en stor hær, tallrik som sanden på havets bredd, og med en stor mengde hester og vogner.

a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[5]Alle disse kongene dro i følge til Merom-elven og slo felles leir der for å gå til kamp mot Israel.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[6] Da sa Herren til Josva: «Vær ikke redd for dem! I morgen på denne tid skal jeg sørge for at de ligger falne foran israelittene. Du skal skjære over hasene på hestene og brenne opp vognene deres.»

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

[7]Josva og hæren hans overrumplet dem ved Merom-elven og gikk til angrep på dem.

[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

[8] Herren overga dem i Israels hender. Israelittene slo dem og forfulgte dem helt til det store Sidon og Misrefot-Majim og til Mispa-dalen i øst. De knuste sine fiender, slik at ingen overlevende ble igjen.

[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

[9]Og Josva gjorde med dem som Herren hadde sagt. Han skar over hasene på hestene og brente opp vognene deres.

Josva tar landet i nord

[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[10]Etterpå snudde Josva om, inntok Hasor og hogg ned kongen der med sverd. Hasor var før i tiden det fremste av alle disse kongedømmene.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[11]Alt levende der ble hugget ned med sverd. De ble slått med bann, ikke et liv ble spart. Byen Hasor satte han i brann.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[12] Josva la under seg alle disse kongebyene og kongene der. Han hogg dem ned med sverd og slo dem med bann, slik Moses, Herrenstjener, hadde påbudt.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os

[13]Men israelittene brente ikke ned noen av de andre byene som lå på høydene,

outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

unntatt Hasor, det var den eneste byen Josva brente.

[14]Alt byttet fra disse byene og all buskapen tok israelittene selv. Men menneskene hogg de ned med sverd til alle var utryddet. De lot ikke én være igjen i live.

[15] Det Herren hadde pålagt sin tjener Moses, hadde Moses pålagt Josva, og Josva gjorde det. Han unnlot ikke å gjøre noe av alt det Herren hadde pålagt Moses.

Israelittene inntar hele landet

[16] Slik tok Josva hele dette landet: fjellandet, hele Negev og Gosen-landet, lavlandet og Araba-sletten, fjellandet i Israel og lavlandet der,

[17]fra snaufjellet som stiger opp mot Se'ir, til Baal-Gad i Libanon-dalen ved foten av Hermon-fjellet. Alle kongene der tok han til fange og slo i hjel.

[18] I lang tid førte Josva krig mot disse kongene.

[19]Det var ingen by som sluttet fred med israelittene, bortsett fra hevittene som bodde i Gibeon. Alle de andre tok de i strid.

[20] Det var Herrensom gjorde hjertet deres hardt og fikk dem til å stride mot Israel, for at Israel skulle slå dem med bann så det ikke fantes nåde for dem. For de skulle utryddes slik Herren hadde påbudt Moses.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

[21] På den tid dro Josva også opp og hogg ned anakittene i fjellandet, i Hebron, Debir, Anab og hele fjellandet i Juda og Israel og slo dem og byene deres med bann.

[22] Det ble ingen anakitter igjen i israelittenes land. Bare i Gaza, Gat og Asjdod ble det noen tilbake.

[23] Så tok Josva hele landet, slik Herren hadde sagt til Moses. Og Josva lot israelittene få det til eiendom, hver stamme sin del. Og så fikk landet hvile fra krigen.

Josva 12

Kongene som israelittene overvant

[1]Dette er kongene i landet som israelittene beseiret, de som hersket over landet israelittene tok i eie på den andre siden av Jordan, på østsiden, fra Arnon-elven til Hermon-fjellet, hele østsiden av Araba-sletten:

[2] amorittkongen Sihon, som bodde i Hesjbon og hersket over området fra Aroer, som ligger ut mot Arnon-elven, området fra midt i dalen og over halve Gilead til Jabbok, elven som er grense mot ammonittene,

[3] og over Jordan-dalen, opp til østsiden av Kinneret-sjøen og ned til østsiden av Araba-sjøen – som kalles Saltsjøen – i retning av Bet-Jesjimot, og sørover til nederst i Pisga-skråningene.

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

[6] Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

Os reis vencidos por Josué

[7] São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

[8] a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

[9] o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

[10] o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

[11] o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;

[12] o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;

[13] o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;

[14] o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;

[4] Videre området til Og, kongen i Basan, en av dem som var igjen av refaittene. Han hadde sete i Asjtarot og Edre'i

[5]og hersket over Hermon-fjellet, Salka og hele Basan, til grensen mot gesjurittene og maakatittene, og over halve Gilead, til grensen mot Sihon, kongen i Hesjbon.

[6] Moses, Herrens tjener, og israelittene hadde beseiret disse kongene, og Moses, Herrens tjener, hadde gitt landet som eiendom til rubenittene og gadittene og halvparten av Manasses stamme.

[7]Dette er kongene i landet som Josva og israelittene beseiret på vestsiden av Jordan. Landet fra Baal-Gad i Libanon-dalen til snaufjellet som stiger opp mot Se'ir ga Josva til Israels stammer som eiendom. Hver stamme fikk sin del,

[8]i fjellandet, i lavlandet og på Araba-sletten, i skråningene, ørkenen og Negev, i landet til hetittene, amorittene, kanaaneerne, perisittene, hevittene og jebusittene. Kongene var:

[9]kongen i Jeriko, én, kongen i Ai ved Betel, én,

[10]kongen i Jerusalem, én, kongen i Hebron, én,

[11]kongen i Jarmut, én, kongen i Lakisj, én,

[12]kongen i Eglon, én, kongen i Geser, én,

[13]kongen i Debir, én, kongen i Geder, én,

[14]kongen i Horma, én, kongen i Arad, én,

[15] o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;
[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;
[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;
[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;
[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;
[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;
[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;
[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;
[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;
[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.
[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;
[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[15]kongen i Libna, én, kongen i Adullam, én,
[16]kongen i Makkeda, én, kongen i Betel, én,
[17]kongen i Tappuah, én, kongen i Hefer, én,
[18]kongen i Afek, én, kongen i Saron, én,
[19]kongen i Madon, én, kongen i Hasor, én,
[20]kongen i Sjimron-Meron, én, kongen i Aksjaf, én,
[21]kongen i Taanak, én, kongen i Megiddo, én,
[22]kongen i Kedesj, én, kongen i Jokneam ved Karmel, én,
[23]kongen i Dor på Dor-høyden, én, kongen over folkene i Galilea, én,
[24]kongen i Tirsa, én, i alt trettien konger.

Josva 13

Land som ennå ikke var tatt

[1]Josva var nå gammel og langt oppe i årene. Herren sa til ham: «Du er nå gammel og langt oppe i årene, men ennå er det mye land som det gjenstår å innta.
[2] Dette er de landområdene som står igjen: alle filisternes områder og alt gesjurittisk land,
[3]fra Sjihor ved Egypt til Ekrons grense i nord – dette regnes som kanaaneisk og tilhører filisternes fem byhøvdinger i Gaza, Asjdod, Asjkalon, Gat og Ekron – dessuten avittenes land

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou

[4]i sør, og hele kanaaneerlandet og Meara, som tilhører sidonerne, til Afek, til grensen mot amorittenes land;

[5]videre gebalittenes land og hele Libanon østover fra Baal-Gad ved foten av Hermon-fjellet til Lebo-Hamat.

[6] For israelittenes skyld skal jeg ta landet fra sidonerne, alle de som bor i fjellandet fra Libanon til Misrefot-Majim. La landet tilfalle Israel som arv, slik jeg har befalt deg.

[7]Nå skal du fordele dette landet som arv til de ni stammene og halve Manasses stamme.»

Landet øst for Jordan

Den andre halvdelen av Manasses stamme, sammen med

[8]rubenittene og gadittene, hadde allerede tatt sin eiendom, den som Moses ga dem på østsiden av Jordan. Dette hadde Moses, Herrenstjener, gitt dem:

[9]landet fra Aroer, som ligger ut mot Arnon-elven, byen midt i dalen og hele høysletten fra Medeba til Dibon,

[10] og alle byene som hadde tilhørt amorittkongen Sihon, som regjerte i Hesjbon, helt til grensen mot ammonittene;

[11]dernest Gilead, gesjurittenes og maakatittenes land, hele Hermon-fjellet og Basan like til Salka,

[12] hele riket til Basan-kongen Og, som regjerte i Asjtarot og Edre'i. Han var den

do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;

[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

siste som var igjen av refaittene. Moses hadde slått dem og tatt landet deres.

[13]Men Israel tok ikke landet fra gesjurittene og maakatittene. De bor midt i Israel den dag i dag.

[14]Levis stamme var den eneste Moses ikke ga noen eiendom. Gaveofrene til Herren, Israels Gud, er deres eiendom, som han hadde sagt dem.

[15]Moses ga land til Rubens stamme, slekt for slekt.

[16]De fikk området fra Aroer, som ligger ut mot Arnon-elven, og byen midt i dalen, hele høysletten til Medeba,

[17]Hesjbon og alle dens byer på sletten: Dibon, Bamot-Baal og Bet-Baal-Meon,

[18]Jahsa, Kedemot og Mefaat,

[19]Kirjatajim, Sibma og Seret-Hasjahar på høyden i dalen,

[20]Bet-Peor, Pisga-liene og Bet-Jesjimot,

[21] og alle de andre byene på høysletten, hele det riket som tilhørte amorittkongen Sihon, han som regjerte i Hesjbon. Moses hadde slått ham og midjanittfyrstene Evi, Rekem, Sur, Hur og Reba, Sihons vasallfyrster som hadde sete i landet.

[22] Også spåmannen Bileam, Beors sønn, drepte israelittene med sverd, sammen med alle de falne.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;

[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

[23]Grensen for rubenittenes område var Jordan. Det var rubenittenes eiendom, slekt for slekt, med byer og landsbyer.

[24]Moses ga land til Gads stamme, altså gadittene, slekt for slekt.

[25]De fikk området Jaser, alle Gileads byer og halvparten av ammonittenes land helt til Aroer, som ligger midt imot Rabba,

[26]området fra Hesjbon til Ramat-Hammispe og Betonim og fra Mahanajim til Debir-distriktet,

[27] og i dalen fikk de Bet-Haram, Bet-Nimra, Sukkot og Safon, det som var igjen av riket til Sihon, kongen i Hesjbon. Jordan utgjorde grensen, fra enden av Kinneret-sjøen, øst for Jordan.

[28]Det var gadittenes eiendom, slekt for slekt, med byer og landsbyer.

[29]Moses ga land til halvparten av Manasses stamme, halve Manasse-stammen, slekt for slekt.

[30] Deres område strakte seg fra Mahanajim og omfattet hele Basan, hele riket som hadde tilhørt Og, kongen i Basan, og alle Ja'irs teltbyer i Basan, seksti byer i alt,

[31]og halvparten av Gilead, og Asjtarot og Edre'i, Ogs kongebyer i Basan. Dette fikk etterkommerne av Makir, Manasses sønn, halvparten av makirittene, slekt for slekt.

[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir

[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.

[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus,

[32]Dette var den eiendommen Moses fordelte på Moabs sletter, på den andre siden av Jordan, øst for Jeriko.

[33]Men til Levis stamme ga Moses ingen eiendom. Herren, Israels Gud, er deres arv, som han hadde sagt dem.

Josva 14

Kanaan deles ved loddkasting

[1] Dette er landområdene som israelittene fikk til eiendom i Kanaans land, og som presten Elasar og Josva, Nuns sønn, og familieoverhodene i Israels stammer tildelte dem.

[2] Gjennom loddkasting fordelte de området som eiendom til de ni stammene og den ene halve stammen, slik Herren hadde befalt gjennom Moses.

[3]For Moses hadde gitt de to stammene og den halve stammen eiendom på østsiden av Jordan. Men levittene ga han ikke eiendom sammen med dem.

[4] Josefs etterkommere utgjorde to stammer, Manasse og Efraim. Levittene fikk ingen del av landet. Men de fikk byer å bo i, med tilhørende beitemarker for buskapen og feet sitt.

[5]Israelittene gjorde som Herren hadde befalt Moses, og fordelte landet.

Kaleb får Hebron

[6] Da kom Judas etterkommere til Josva i Gilgal, og kenasitten Kaleb, Jefunnes sønn, sa til ham: Du vet hva Herren sa til gudsmannen Moses om deg og meg da vi var i Kadesj-Barnea.

em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

7 Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

7 Jeg var førti år gammel da Moses, Herrens tjener, sendte meg fra Kadesj-Barnea for å spionere i landet, og jeg avga rapport etter beste skjønn.

8 Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

8 Mine brødre som fulgte meg dit opp, tok motet fra folket, men jeg holdt meg trofast til Herren min Gud.

9 Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

9Den dagen sverget Moses: «Sannelig, det landet du setter foten på, skal være din og dine barns eiendom for alltid fordi du holdt deg trofast til Herren min Gud.»

10 Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

10 Se, Herren har nå, slik han lovet, latt meg leve i disse førtifem årene, helt fra han ga Moses dette løftet mens Israel vandret i ørkenen, og fram til denne dag. Og se, jeg er i dag åttifem år.

11 Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

11 Jeg er fremdeles like sterk som den dagen Moses sendte meg ut. Min kraft til å kjempe er den samme nå som da, både til å dra ut og til å komme hjem.

12 Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

12 Så la meg nå få dette fjellandet som Herren lovet meg den dagen. Du hørte jo den gang selv at det bor anakitter der, og at de har store, befestede byer. KanskjeHerren vil være med meg, så jeg kan ta landet deres, som han lovet.

13 Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

13Da velsignet Josva Kaleb, Jefunnes sønn, og ga ham Hebron til eiendom.

14 Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em

14Derfor er Hebron hans slekts eiendom den dag i dag, fordi kenasitten Kaleb,

herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

[15] Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

Jefunnes sønn, holdt seg trofast til Herren, Israels Gud.

[15] Hebron het tidligere Kirjat-Arba, etter den største mannen blant anakittene. Og landet fikk hvile fra krigen.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

[1] A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

[2] Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-

Josva 15

Juda-landet

[1] Ved loddkastingen fikk Judas stamme, slekt for slekt, området fram til Edoms grense ved Sin-ørkenen lengst i sør.

[2]Sørgrensen går fra enden av Saltsjøen, fra den søndre viken,

[3]og fortsetter sør for Akrabbim-skaret over til Sin og videre oppover sør for Kadesj-Barnea, forbi Hesron opp til Addar. Der gjør den en sving mot Karka,

[4]går forbi Asmon, når fram til Egypterbekken og går ut til havet. Dette skal være grensen mot sør.

[5]Østgrensen er Saltsjøen opp til Jordans utløp. Grensen mot nord begynner ved den viken av Saltsjøen som Jordan renner ut i,

[6] og går til Bet-Hogla og nord for Bet-Haaraba opp til Bohans stein. Bohan var sønn av Ruben.

[7]Fra Akor-dalen går grensen videre opp til Debir, svinger nordover til Gilgal, som ligger rett imot Adummim-stigningen, sør for elveleiet, og går så til Sjemesj-kilden og videre ut til Rogel-kilden.

Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[8]Grensen fortsetter opp gjennom Ben-Hinnom-dalen langs sørsiden av Jebusitt-høyden, som er Jerusalem, opp til toppen av fjellet som ligger rett vest for Hinnom-dalen, ved nordenden av Refa'im-dalen.

[9]Fra toppen av fjellet svinger grensen mot Neftoah-kilden, når fram til byene ved Efron-berget og går så i en bue til Baala, som er Kirjat-Jearim.

[10]Fra Baala vender grensen vestover til Se'ir-fjellet, går på nordsiden av Jearim-fjellet, som er Kesalon, ned til Bet-Sjemesj og videre til Timna.

[11]Så går grensen nordover til Ekron-høyden, bøyer av mot Sjikkeron, går forbi Baala-fjellet til Jabneel og ender ute ved havet.

[12]Grensen mot vest er Storhavet. Dette er grensene rundt området til Judas etterkommere, slekt for slekt.

Kaleb inntar Hebron og Debir

[13] Josva ga Kaleb, Jefunnes sønn, en del av landet blant Judas etterkommere, slik Herren hadde sagt til Josva. Han ga ham Kirjat-Arba, som var oppkalt etter anakittenes stamfar, og som nå heter Hebron.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.
[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.
[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.
[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.
[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?
[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.
[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,
[22] Quiná, Dimona, Adada,
[23] Quedes, Hazor, Itnã,
[24] Zife, Telém, Bealote,
[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),
[26] Amã, Sema, Molada,
[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,
[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,
[29] Baalá, Iim, Ezém,
[30] Eltolade, Quesil, Horma,
[31] Ziclague, Madmana, Sansana,

[14] Kaleb tok landet til de tre anakittene som kom derfra: Sjesjai, Ahiman og Talmai, Anaks etterkommere.
[15]Derfra dro han ut mot innbyggerne i Debir. Debir het før i tiden Kirjat-Sefer.
[16]Kaleb sa: «Den som slår Kirjat-Sefer og inntar byen, skal få Aksa, datteren min, til kone.»
[17] Otniel, sønn av Kalebs bror Kenas, inntok byen, og Kaleb ga ham sin datter Aksa til kone.
[18]Da hun kom, overtalte hun ham til å be faren om et jordstykke. Hun steg av eselet, og Kaleb spurte henne: «Hva vil du?»
[19]Hun svarte: «Gi meg en gave! Siden du har gitt meg dette ørkenlandet, må du også gi meg kilder med vann!» Og han ga henne Øvrekilden og Nedrekilden.

Byene i Juda

[20]Dette er eiendommen Judas stamme fikk, slekt for slekt:
[21]byene i ytterkanten av området til Judas stamme, ved grensen til Edom i sør: Kabseel, Eder og Jagur,
[22]Kina, Dimona og Adada,
[23]Kadesj, Hasor og Jitnan,
[24]Sif, Telem og Bealot,
[25]Hasor-Hadatta og Kerijot-Hesron, som nå heter Hasor,
[26]Amam, Sjema og Molada,
[27]Hasar-Gadda, Hesjmon og Bet-Pelet,
[28]Hasar-Sjual, Beer-Sjeba og byene deres,
[29]Baala, Ijjim og Esem,
[30]Eltolad, Kesil og Horma,
[31]Siklag, Madmanna og Sansanna,

32 Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.	32Lebaot, Sjilhim, Ajin og Rimmon, i alt tjueni byer med landsbyer.
33 Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,	33I lavlandet: Esjtaol, Sora og Asjna,
34 Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,	34Sanoah, En-Gannim, Tappuah og Ha'enam,
35 Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,	35Jarmut, Adullam, Soko og Aseka,
36 Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.	36Sjaarajim, Aditajim, Haggedera og Gederotajim, fjorten byer med landsbyer.
37 Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,	37Senan, Hadasja og Migdal-Gad,
38 Dileã, Mispa, Jocteel,	38Dilan, Mispe og Jokteel,
39 Laquis, Boscate, Eglom,	39Lakisj, Boskat og Eglon,
40 Cabom, Laamás, Quitlis,	40Kabbon, Lahmas og Kitlisj,
41 Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.	41Gederot, Bet-Dagon, Naama og Makkeda, seksten byer med landsbyer.
42 Libna, Eter, Asã,	42Libna, Eter og Asjan,
43 Ifta, Asná, Nezibe,	43Jiftah, Asjna og Nesib,
44 Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.	44Ke'ila, Aksib og Maresja, ni byer med landsbyer.
45 Ecrom com suas vilas e aldeias;	45Ekron med byer og landsbyer,
46 desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.	46alle byene og landsbyene fra Ekron vestover mot Asjdod,
47 Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.	47 og så Asjdod og Gaza med byer og landsbyer, helt til Egypterbekken og Storhavet, som er grensen der.
48 Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,	48I fjellandet: Sjamir, Jattir og Soko,
49 Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,	49Danna og Kirjat-Sanna, som nå heter Debir,
50 Anabe, Estemoa, Anim,	50Anab, Esjtemo og Anim,
51 Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.	51Gosen, Holon og Gilo, elleve byer med landsbyer.
52 Arabe, Dumá, Esã,	52Arab, Duma og Esjan,
53 Janim, Bete-Tapua, Afeca,	53Janim, Bet-Tappuah og Afeka,

54 Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.
55 Maom, Carmelo, Zife, Jutá,
56 Jezreel, Jocdeão, Zanoa,
57 Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.
58 Halul, Bete-Zur, Gedor,
59 Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.
60 Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.
61 No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,
62 Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.
63 Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

1 O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.
2 De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote
3 e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

54Humta, Kirjat-Arba, det er Hebron, og Sior, ni byer med landsbyer.
55Maon, Karmel, Sif og Jutta,
56Jisreel, Jokdeam og Sanoah,
57Kajin, Gibea og Timna, ti byer med landsbyer.
58Halhul, Bet-Sur og Gedor,
59Maarat, Bet-Anot og Eltekon, seks byer med landsbyer.
60Kirjat-Baal, som er Kirjat-Jearim, og Rabba, to byer med landsbyer.
61I ørkenen: Bet-Haaraba, Middin og Sekaka,
62Hannibsjan, Ir-Hammelah og En-Gedi, seks byer med landsbyer.
63 Men landet til jebusittene, som bodde i Jerusalem, maktet ikke Judas stamme å ta. Det bor jebusitter blant Judas etterkommere i Jerusalem til denne dag.

Josva 16

Efraims land

1 Josef-stammens område strakte seg fra Jordan ved Jeriko, øst for Jeriko-kilden, gjennom ørkenen som stiger opp fra Jeriko, til fjellet ved Betel.
2 Fra Betel gikk grensen til Lus og videre gjennom arkittenes område til Atarot.
3 Der gikk den vestover ned til jafletittenes område, fortsatte til Nedre Bet-Horons område og til Geser og endte ute ved havet.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.
[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;
[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;
[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.
[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,
[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.
[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.
[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e

[4]Slik fikk Josefs sønner, Manasse og Efraim, sine eiendommer.
[5]Dette var området til Efraims stamme, slekt for slekt: Grensen for deres eiendom i øst lå ved Atrot-Addar fram til øvre Bet-Horon,
[6]derfra gikk den ut til havet. I nord dannet Mikmetat grensen. Så svingte den østover til Taanat-Sjilo og fortsatte mot øst til Janoah.
[7]Fra Janoah gikk den ned til Atarot og Naara og like forbi Jeriko ut til Jordan.
[8]Fra Tappuah gikk grensen vestover til Kana-bekken og endte ute ved havet. Dette var eiendommen som Efraims stamme fikk, slekt for slekt.
[9]Dertil kom alle byene og omkringliggende landsbyer som ble skilt ut for dem inne på Manasse-stammens eiendom.
[10] Men de tok ikke landet fra kanaaneerne som bodde i Geser, og det bor kanaaneere i Efraim den dag i dag, men de må utføre tvangsarbeid.

Josva 17

Manasses land

[1] Ved loddkastingen fikk Manasses stamme tildelt land, for han var Josefs eldste sønn. Makir, Manasses eldste sønn, far til Gilead, var en stor kriger. Han fikk Gilead og Basan.
[2] Resten av Manasses etterkommere, sønnene til Abieser, Helek, Asriel, Sikem, Hefer og Sjemida, fikk sine områder, slekt for slekt. Dette var de mannlige

os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

etterkommerne av Manasse, Josefs sønn, og deres slekter.

[3] Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[3] Selofhad, sønn av Hefer, sønn av Gilead, sønn av Makir, Manasses sønn, hadde ingen sønner, bare døtre. Døtrene hans het Mahla, Noa, Hogla, Milka og Tirsa.

[4] Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

[4]De trådte fram for presten Elasar og for Josva, Nuns sønn, og høvdingene og sa: «Herren påla Moses å gi oss eiendom sammen med våre brødre.» Og de ga dem land sammen med deres fars brødre, slik Herren hadde sagt.

[5] Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

[5]Slik falt det ti andeler på Manasse, i tillegg til Gilead og Basan på østsiden av Jordan.

[6] porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

[6]For Manasses døtre fikk sin del sammen med sønnene hans; den andre halvparten av Manasses stamme hadde fått Gilead.

[7] O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

[7]Manasses grense strakte seg fra Asjer til Mikmetat, midt imot Sikem. Derfra gikk grensen sørover til Jasjub ved Tappuah-kilden.

[8] Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

[8]Manasse fikk landet omkring Tappuah, men selve Tappuah, ved Manasses grense, tilfalt Efraims stamme.

[9] Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

[9]Videre gikk grensen ned til Kana-bekken, på sørsiden av elveleiet. Byene her tilfalt Efraim midt iblant Manasses byer. Grensen for Manasse gikk nord for elveleiet og endte ute ved havet.

[10] Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

[10]Efraim fikk den søndre delen og Manasse den nordre, og begge hadde grense mot havet. I nord støtte de mot Asjer og i øst mot Jissakar.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

[11]I Jissakars og Asjers land fikk Manasse Bet-Sjean med landsbyene som hørte til, Jibleam med landsbyer, dessuten innbyggerne i Dor med landsbyer, i En-Dor med landsbyer, i Taanak med landsbyer og i Megiddo med landsbyer, alle de tre høydedragene.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[12] Men Manasses etterkommere klarte ikke å innta disse byene. Det lyktes kanaaneerne å bli boende i denne delen av landet.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[13] Da israelittene siden ble sterkere, satte de kanaaneerne til å gjøre tvangsarbeid i stedet for å drive dem ut.

Josefs hus får skoglandet

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[14]Josefs etterkommere sa til Josva: «Hvorfor har du gitt oss bare én lodd og én andel som eiendom? Vi er jo et tallrikt folk fordi Herrenhittil har velsignet oss.»

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[15]Josva sa til dem: «Er dere så tallrikt et folk, kan dere gå opp i skogtraktene og rydde jord der, i perisittenes og refaittenes land, siden Efraims fjelland er for trangt for dere.»

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

[16] De svarte: «Fjellandet rommer oss ikke, og alle kanaaneerne nede i dalbygdene har stridsvogner av jern, både de som bor i Bet-Sjean og i småbyene omkring, og de som bor på Jisreel-sletten.»

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;
[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

[1] Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.
[2] Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.
[3] Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?
[4] De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.
[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.
[6] Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.
[7] Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua

[17]Da sa Josva til Josefs hus, til Efraim og Manasse: «Du er et stort folk, og du har stor kraft. Du skal ikke ha bare én del,
[18]et helt fjellområde skal du få. Det er skog der, men den skal du hugge. Da blir det ditt, både fjell og dal, og du skal ta landet fra kanaaneerne, selv om de har jernvogner, og selv om de er sterke.»

Josva 18

Loddkastingen i Sjilo

[1] Hele Israels menighet samlet seg i Sjilo og satte opp telthelligdommen der. Landet omkring var nå underlagt dem.

[2]Men sju stammer av israelittene hadde ennå ikke fått sin del av arven.
[3]Da sa Josva til israelittene: «Hvor lenge vil dere vente før dere går og inntar det landet som Herren, deres fedres Gud, har gitt dere?
[4]Velg dere tre mann fra hver stamme som jeg kan sende ut. De skal gjøre seg klare og dra omkring i landet og skrive en liste over eiendommene hver stamme skal arve, og så komme tilbake til meg.
[5]De skal dele landet i sju deler. Juda skal bli boende i sitt område i sør, og Josefs ætt kan beholde sitt område i nord.
[6]Dere skal beskrive de sju delene av landet og bringe listen hit til meg. Så skal jeg kaste lodd for dere her, foran Herren vår Guds ansikt.
[7] Levittene skal ikke ha noen andel sammen med dere, for prestetjenesten for

parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

Herren er deres arv. Gad og Ruben og halvparten av Manasses stamme har allerede fått sitt land på den andre siden av Jordan, mot øst, det som Moses, Herrens tjener, ga dem.»

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

[8]Mennene som skulle gå ut og beskrive landet, gjorde seg klar til å dra, og Josva sa til dem: «Gå omkring i landet og beskriv det! Kom siden tilbake til meg, så skal jeg kaste lodd for dere her, foran Herrenvår Gud, i Sjilo.»

[9] Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

[9]Mennene gikk av sted og dro gjennom hele landet. I en bokrull beskrev de byene i de sju landsdelene. Så gikk de tilbake til Josva, til leiren ved Sjilo.

[10] Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

[10]Og Josva kastet lodd for dem der, foranHerrens ansikt. Der delte Josva landet mellom israelittene, hver stamme fikk sin del.

A herança de Benjamim

[11] Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

Benjamins land

[11] Det første loddet falt på Benjamins stamme, slekt for slekt. De fikk området mellom Judas og Josefs stamme.

[12] O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

[12]Deres grense mot nord begynte ved Jordan og gikk oppover høydedraget nord for Jeriko og videre vestover fjellet fram til ørkenen ved Bet-Aven.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[13] Derfra gikk grensen sørover mot Lus, til høydedraget ved Lus, det vil si Betel, og så ned til Atrot-Addar, til fjellet sør for Nedre Bet-Horon.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e

[14]Så svingte grensen og gikk sørover i en bue på vestsiden av fjellet sør for Bet-Horon og nådde fram til Kirjat-Baal, det

terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

vil si Kirjat-Jearim, en by som tilhørte Juda. Dette var vestgrensen.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[15]Grensen mot sør gikk fra utkanten av Kirjat-Jearim. Den gikk vestover til Neftoah-kilden,

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

[16]og så gikk den ned til kanten av det fjellet som ligger midt imot Ben-Hinnom-dalen, nord for Refa'im-dalen. Videre gikk den gjennom Hinnom-dalen på sørsiden av Jebusitt-høyden ned til Rogel-kilden.

[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

[17] Der svingte grensen mot nord, gikk fram til Sjemesj-kilden og til Gelilot, som ligger rett imot Adummim-høyden, og så ned mot steinen til Bohan, Rubens sønn.

[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

[18]Videre gikk den nordover til høydedraget ovenfor Araba-sletten og ned i dalen.

[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.

[19]Der fortsatte grensen til høyden ved Bet-Hogla og nådde fram til den nordligste viken av Saltsjøen, ved utløpet av Jordan. Dette var grensen mot sør.

[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

[20]Jordan dannet grensen mot øst. Dette var eiendommen til Benjamins stamme, slekt for slekt, og grensene omkring den.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,

[21]Byene som tilfalt Benjamins stamme, slekt for slekt, var Jeriko, Bet-Hogla og Emek-Kesis,

[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,

[22]Bet-Haaraba, Semarajim og Betel,

[23] Avim, Pará, Ofra,

[23]Haavvim, Happara og Ofra,

[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.

[24]Kefar-Haammoni, Haofni og Geba, tolv byer med omkringliggende landsbyer.

[25] Gibeão, Ramá, Beerote,

[25]Videre: Gibeon, Rama og Beerot,

[26] Mispa, Cefira, Mosa,

[26]Mispe, Kefira og Mosa,

[27] Requém, Irpeel, Tarala,

[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

[27]Rekem, Jirpeel og Tarala,

[28]Sela, Ha'elef og Jebus, det er Jerusalem, Gibea og Kirjat-Jearim, fjorten byer med omkringliggende landsbyer. Dette var eiendommen til Benjamins etterkommere, slekt for slekt.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,

[4] Eltolade, Betul, Horma,

[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

Josva 19

Simons land

[1] Det andre loddet falt på Simon, på Simons stamme, slekt for slekt. Deres eiendom lå inne i området til Judas stamme.

[2]Til deres eiendom hørte Beer-Sjeba, Sjema og Molada,

[3]Hasar-Sjual, Bala og Esem,

[4]Eltolad, Betul og Horma,

[5]Siklag, Bet-Hammarkabot og Hasar-Susa,

[6]Bet-Lebaot og Sjaruhen, tretten byer med landsbyer,

[7]dessuten Ajin, Rimmon, Eter og Asjan, fire byer med landsbyer,

[8]og alle landsbyene omkring disse byene helt til Baalat-Beer, Rama i Negev. Dette var eiendommen til Simons stamme, slekt for slekt.

[9]Deres eiendom var en del av Juda. Den delen Judas etterkommere fikk, var for stor for dem. Derfor fikk Simons etterkommere sin arv inne i deres område.

Sebulons land

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.
[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.
[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;
[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,
[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.
[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.
[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Issacar

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.
[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,
[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,
[20] Rabite, Quisião, Ebes,
[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.
[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[10] Det tredje loddet falt på Sebulons stamme, slekt for slekt. Deres eiendom nådde helt til Sarid.
[11]Grensen gikk vestover opp til Marala, videre like forbi Dabbesjet og nådde fram til elveleiet ved Jokneam.
[12]Fra Sarid dreide den østover, mot soloppgangen, mot Kislot-Tabors område, og gikk til Daberat og opp til Jafia.
[13]Derfra fortsatte den østover til Gittat-Hefer og Itta-Kasin, videre til Rimmon og gikk så bort til Hannea.
[14]Så dreide grensen nordover til Hannaton og nådde fram til Jiftah-El-dalen,
[15]videre Kattat, Nahalal, Sjimron, Jidala og Betlehem, i alt tolv byer med landsbyer.
[16]Dette var eiendommen til Sebulons etterkommere, slekt for slekt, disse byene med landsbyene som hørte til.

Jissakars land

[17] Det fjerde loddet falt på Jissakar, på Jissakar-stammen, slekt for slekt.
[18]Deres område omfattet Jisreel, Hakkesulot og Sjunem,
[19]Hafarajim, Sjion og Anaharat,
[20]Harabbit, Kisjon og Ebes,
[21]Remet, En-Gannim, En-Hadda og Bet-Passes.
[22]Grensen gikk fram til Tabor, Sjahasima og Bet-Sjemesj og endte ved Jordan, seksten byer med landsbyer.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Aser

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,

[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Naftali

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser,

[23]Dette var eiendommen som Jissakar-stammen fikk, slekt for slekt, disse byene med landsbyene som hørte til.

Asjers land

[24] Det femte loddet falt på Asjer-stammen, slekt for slekt.

[25]Deres område omfattet Helkat, Hali, Beten og Aksjaf,

[26]Alammelek, Amad og Misjal. Grensen i vest gikk fram til Karmel og Sjihor-Libnat.

[27]Der svingte den østover til Bet-Dagon, fram til Sebulon og Jiftah-El-dalen mot nord, til Bet-Ha'emek og Ne'iel og videre nordover til Kabul,

[28]Ebron, Rehob, Hammon og Kana og helt til det store Sidon.

[29]Ved Rama svingte grensen og gikk videre til den befestede byen Tyros, svingte ved Hosa og nådde fram til havet. I tillegg Mehalleb, Aksib,

[30]Umma, Afek og Rehob, i alt tjueto byer med landsbyer.

[31]Dette var eiendommen til Asjer-stammen, slekt for slekt, disse byene med landsbyene som hørte til.

Naftalis land

[32] Det sjette loddet falt på Naftali, på Naftalis stamme, slekt for slekt.

[33]Deres område strakte seg fra Helef, fra Elon ved Saanannim, forbi Adami-Hannekeb og Jabneel til Lakkum og helt fram til Jordan.

[34]Der dreide grensen mot vest til Asnot-Tabor og gikk derfra til Hukkok. I sør

ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.

35 As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,

36 Adamá, Ramá, Hazor,

37 Quedes, Edrei, En-Hazor,

38 Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.

39 Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Dã

40 A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

41 O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,

42 Saalabim, Aijalom, Itla,

43 Elom, Timna, Ecrom,

44 Elteque, Gibetom, Baalate,

45 Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,

46 Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.

47 Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.

48 Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Josué

49 Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios,

grenset landet til Sebulon, i vest til Asjer og i øst til Jordan.

35 De befestede byene var Hassiddim, Ser, Hammat, Rakkat og Kinneret,

36Adama, Rama og Hasor,

37Kedesj, Edre'i og En-Hasor,

38Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat og Bet-Sjemesj, i alt nitten byer med landsbyer.

39Dette var eiendommen til Naftalis stamme, slekt for slekt, disse byene med landsbyene som hørte til.

Dans land

40 Det sjuende loddet falt på Dan, på Dans stamme, slekt for slekt.

41Eiendommen deres omfattet Sora, Esjtaol og Ir-Sjemesj,

42Sjaalabbin, Ajjalon og Jitla,

43Elon, Timna og Ekron,

44Elteke, Gibbeton og Baalat,

45Jehud, Bene-Berak og Gat-Rimmon,

46Me-Hajjarkon, Harakkon og området bort imot Jaffa.

47 Men området til Dans etterkommere ble tatt fra dem. Derfor dro de opp og angrep Lesjem og inntok byen. De hogg ned innbyggerne med sverd, la byen under seg og bosatte seg der. Og de kalte Lesjem for Dan, etter Dan, sin stamfar.

48Dette var eiendommen til Dans stamme, slekt for slekt, disse byene med landsbyene som hørte til.

Josvas land

49Da israelittene hadde fullført fordelingen av arven, område for område,

deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

[50] Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

[51] Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

ga de Josva, Nuns sønn, en eiendom midt iblant seg.

[50]SomHerren hadde sagt, ga de ham den byen han ba om: Timnat-Serah i Efraims fjell. Han gjenreiste byen og bosatte seg der.

[51] Dette var eiendommene som presten Elasar, Josva, Nuns sønn, og familieoverhodene fordelte ved loddkasting til israelittenes stammer i Sjilo, for Herrens ansikt, ved inngangen til telthelligdommen. Så avsluttet de fordelingen av landet.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

[1] Disse mais o SENHOR a Josué:

[2] Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

[3] para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

[4] E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

[5] Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

Josva 20

Tilfluktsbyene

[1]Herren sa til Josva:

[2] Si til israelittene at de skal velge seg tilfluktsbyer, slik jeg befalte gjennom Moses.

[3] Da kan en drapsmann som i vanvare eller uten forsett slår noen i hjel, flykte dit. Der kan dere søke tilflukt fra blodhevnere.

[4] Den som flykter til en av disse byene, skal stille seg ved inngangen til byporten og legge fram sin sak for de eldste i byen. De skal slippe ham inn i byen og gi ham et sted hos dem der han kan bo.

[5]Dersom blodhevneren forfølger drapsmannen, skal de ikke utlevere ham, for det er jo uten forsett han har slått i hjel sin neste; han har ikke tidligere lagt ham for hat.

[6] Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

[6]Han skal få bo i byen til han kan stilles for menighetens domstol. Når han som på den tiden er øversteprest, dør, kan drapsmannen vende tilbake til sin egen by og sitt eget hus, til den byen han flyktet fra.

[7] Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

[7]De skilte da ut disse byene og helliget dem: Kedesj i Galilea, i Naftalis fjelland, Sikem i Efraims fjelland og Kirjat-Arba, som nå heter Hebron, i Judas fjelland.

[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

[8] På den andre siden av Jordan, øst for Jeriko, valgte de fra Rubens stamme Beser i ørkenen på høysletten, fra Gads stamme Ramot i Gilead og fra Manasses stamme Golan i Basan.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

[9]Dette er de byene som ble utpekt for alle israelittene og for innflytterne som holdt til blant dem. Enhver som i vanvare hadde slått noen i hjel, kunne flykte dit. Han skulle ikke dø for blodhevneres hånd uten å være stilt for menighetens domstol.

Josué 21

As cidades dos levitas

1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.

Josva 21

Levittenes byer

[1]Levittenes familieoverhoder kom til presten Elasar, til Josva, Nuns sønn, og til familieoverhodene i de andre israelittiske stammene

[2]og talte til dem i Sjilo i Kanaan. De sa: «Herren har gjennom Moses gitt påbud om at vi skulle få byer å bo i, med beitemarker omkring for husdyrene våre.»

[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.

[3]Da ga israelittene disse byene av sin eiendom til levittene, med tilhørende beitemarker, slik Herren hadde befalt:

[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

[4]Først falt loddet på Kehat-slektene. Ved loddkastingen fikk presten Arons etterkommere blant levittene tretten byer fra Judas, Simons og Benjamins stammer.

[5] Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

[5] De andre Kehat-slektene fikk ved loddkastingen ti byer fra slektene i Efraims og Dans stammer og halvparten av Manasses stamme.

[6] Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

[6]Gersjons etterkommere fikk ved loddkastingen tretten byer fra slektene i Jissakar-, Asjer- og Naftali-stammene og fra den halvparten av Manasses stamme som bodde i Basan.

[7] Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

[7]Meraris etterkommere, slekt for slekt, fikk tolv byer fra Ruben-, Gad- og Sebulon-stammene.

[8] Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[8]Disse byene med tilhørende beitemarker ga israelittene til levittene ved loddkasting, slik Herren hadde påbudt gjennom Moses.

[9] Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

[9]De byene som nå nevnes, er byene som ble gitt fra Judas og Simons stammer.

[10] para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

[10] De ble gitt til aronittene, som var av Kehats slekt og stammet fra Levi, for loddet falt først på dem.

[11] Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na

[11]De fikk Kirjat-Arba, det er Hebron i Judas fjelland, med beitemarker som hørte til. Arba var anakittenes stamfar.

região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

12 Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

12 Men byens åkerjord og landsbyer ga de Kaleb, Jefunnes sønn, som hans eiendom.

13 Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

13 Arons etterkommere, prestene, fikk disse byene: Hebron, tilfluktsbyen for drapsmenn, med tilhørende beitemarker, og Libna med beitemarker,

14 Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

14Jattir og Esjtemoa med beitemarker,

15 Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

15Holon og Debir med beitemarker,

16 Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

16Ajin, Jutta og Bet-Sjemesj med beitemarker, i alt ni byer fra disse to stammene.

17 Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

17Fra Benjamins stamme fikk de Gibeon og Geba med beitemarker,

18 Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

18Anatot og Almon med beitemarker, i alt fire byer.

19 Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

19Til sammen fikk Arons etterkommere, prestene, tretten byer med beitemarker som hørte til.

20 As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

20 Levittene fra de andre Kehat-slektene fikk ved loddkastingen byer fra Efraims stamme.

21 Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

21De fikk Sikem i Efraims fjelland, som var tilfluktsby for drapsmenn, med beitemarker som hørte til, og Geser med beitemarker,

22 Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

22Kibsajim og Bet-Horon med beitemarker, i alt fire byer.

23 Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,
24 Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
25 Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.
26 Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.
27 Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.
28 Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,
29 Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
30 Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
31 Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
32 Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.
33 Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

23Fra Dans stamme fikk de Elteke og Gibbeton med beitemarker,
24Ajjalon og Gat-Rimmon med beitemarker, i alt fire byer.
25Fra halvparten av Manasses stamme fikk de Taanak og Jibleam med beitemarker, i alt to byer.
26Til sammen fikk Kehats etterkommere ti byer med beitemarker som hørte til.
27De levittslektene som stammet fra Gersjon, fikk Golan i Basan, som var tilfluktsby for drapsmenn, og Beesjtera, to byer med beitemarker, fra halvparten av Manasses stamme.
28Fra Jissakars stamme fikk de Kisjon og Daberat med beitemarker,
29Jarmut og En-Gannim med beitemarker, i alt fire byer.
30Fra Asjers stamme fikk de Misjal og Abdon med beitemarker,
31Helkat og Rehob med beitemarker, i alt fire byer.
32Fra Naftalis stamme fikk de Kedesj i Galilea, som var tilfluktsby for drapsmenn, Hammat-Dor og Kartan med beitemarker, altså tre byer.
33Til sammen fikk Gersjons etterkommere tretten byer med beitemarker omkring.

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

[42] cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

[43] Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[34]Resten av levittene, som stammet fra Merari, fikk disse byene: fra Sebulons stamme Jokneam og Karta med beitemarker,

[35]Dimna og Nahalal med beitemarker, i alt fire byer;

[36]fra Rubens stamme Beser og Jahsa med beitemarker,

[37]Kedemot og Mefaat med beitemarker, i alt fire byer;

[38]fra Gads stamme Ramot i Gilead, som var tilfluktsby for drapsmenn, med beitemarker, og Mahanajim med beitemarker,

[39]Hesjbon og Jaser med beitemarker, i alt fire byer.

[40]Til sammen fikk Meraris slekter, som utgjorde resten av levittene, tolv byer ved loddkastingen.

[41] Alle levittbyene lå innenfor israelittenes eiendom. Det var førtiåtte byer med beitemarker.

[42]Hver av disse byene hadde beitemarker som hørte til. Slik var det med dem alle.

[43] Slik ga Herren Israel hele det landet som han med ed hadde lovet å gi fedrene deres. De inntok landet og bosatte seg der.

[44]Herren lot dem finne hvile og ha fred på alle kanter, slik han hadde lovet fedrene. Ingen fiender kunne stå seg mot dem, for Herren ga alle fiender i deres hender.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[6] Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

[7] Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do

[45] Alle løfter som Herren ga til Israels hus, ble oppfylt. Alt skjedde slik det var blitt lovet.

Josva 22

Hjem til Østjordanlandet

[1]Da kalte Josva til seg rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme

[2] og sa til dem: «Dere har utført alt det som Moses, Herrens tjener, befalte dere, og dere har adlydt meg i alt jeg befalte dere.

[3]Dere har ikke sviktet brødrene deres gjennom denne lange tiden, men har til denne dag holdt dere til de budene som Herrenderes Gud ga dere.

[4] Siden Herren deres Gud nå har gitt brødrene deres hvile, slik han lovet dem, kan dere også dra til hjemstedene deres og til landet som er deres eiendom, som Moses, Herrens tjener, ga dere på den andre siden av Jordan.

[5] Men følg nøye og trofast budet og loven som Moses, Herrens tjener, befalte dere: at dere skal elske Herrenderes Gud og alltid følge hans veier, så dere holder hans bud, holder fast ved ham og tjener ham av hele deres hjerte og hele deres sjel.»

[6]Så velsignet Josva dem og sendte dem av gårde, og de dro hjem til sine telt.

[7]Til den ene halvparten av Manasses stamme hadde Moses gitt land i Basan, og av Josva hadde den andre halvparten fått

Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

[8] e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

[9] Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

O altar junto ao Jordão

[10] Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

[12] Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

[13] E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

land på vestsiden av Jordan, sammen med brødrene sine. Da Josva sendte dem hjem til teltene, velsignet han dem

[8]og sa til dem: «Dere vender nå hjem igjen med store rikdommer, med mange husdyr, med sølv og gull, kobber og jern og mye klær. Det byttet dere har tatt fra fiendene, skal dere dele med landsmennene deres.»

[9]Rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme vendte hjem og forlot israelittene i Sjilo i Kanaan for å dra til sitt eget land, til Gilead, som tilhørte dem ved det ord Herrenhadde talt gjennom Moses.

Alteret ved Jordan

[10]Da rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme kom til Gelilot ved Jordan, i Kanaan, bygde de et alter der ved Jordan, et stort alter.

[11]Men israelittene fikk høre at rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme hadde bygd alteret i Gelilot ved Jordan, rett overfor Kanaan, som var israelittenes område.

[12]Så snart israelittene hørte det, kom hele Israels menighet sammen i Sjilo for å gå til krig mot dem.

[13] Men først sendte israelittene Pinhas, presten Elasars sønn, til rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme, i Gilead.

[14] e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

[14]Sammen med ham sendte de ti ledere, en leder for hver stamme i Israel. Hver av dem var overhode for sin familie blant Israels tusener.

[15] Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

[15]De kom til rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme i Gilead og talte til dem. De sa:

[16] Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

[16]Så sier hele Herrensmenighet: Hva er det for troløshet dere har vist mot Israels Gud ved å vende dere bort fra Herren i dag og sette dere opp mot Herren ved å bygge dere et alter?

[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

[17] Var det ikke nok med den synden vi gjorde oss skyldige i ved Bet-Peor? Vi har ennå ikke renset oss for den, og det har ført ulykke over Herrens menighet.

[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

[18]Og nå vil dere likevel vende dere bort fra Herren! Hvis dere setter dere opp mot Herren i dag, vil han i morgen vise sin harme mot hele Israels menighet.

[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

[19]Hvis landet dere har tatt til eiendom, er urent, så kom over til Herrens eget land, der Herrens bolig står, og ta dere eiendom blant oss! Men gjør ikke opprør mot Herren og mot oss ved å bygge dere et eget alter i tillegg til alteret for Herren vår Gud.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[20] Ble ikke hele Israels menighet rammet av Herrens harme den gang Akan, Serahs sønn, fór med svik og tok av det som var bannlyst? Og han var ikke den eneste som måtte dø for den ugjerningen han hadde gjort.

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

[25] Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

[26] Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

[27] mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

[21]Da tok rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme til orde og sa til overhodene for Israels tusener:

[22] Gud over gudene,Herren, Gud over gudene, Herren, han vet det, og Israel skal vite det: Måtte Herren unnlate å hjelpe oss i dag om det var i opprør og troløshet mot ham

[23]at vi bygde oss et alter for slik å vende oss bort fraHerren! Måtte Herren selv straffe oss om det var for å ofre brennoffer eller grødeoffer eller bære fram fredsoffer på det. Var det slik, da måHerren straffe oss for det!

[24]Nei, vi har gjort det fordi vi var bekymret for at deres sønner i fremtiden ville si til våre sønner: Hva har dere medHerren, Israels Gud, å gjøre?

[25]Herren har jo satt Jordan til grense mellom oss og dere rubenitter og gaditter. Dere har ingen del i Herren. Slik kunne deres barn få våre barn til å holde opp med å frykte Herren.

[26]Derfor sa vi: La oss ta fatt og bygge et alter, ikke til brennoffer og ikke til slaktoffer,

[27] men som et vitne mellom oss og dere og de slekter som kommer etter oss, om at vi vil gjøre tjeneste for Herrenmed våre brennoffer, slaktoffer og fredsoffer. Så skal ikke sønnene deres i morgen si til våre sønner at de ikke har del i Herren.

[28] Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

[28]Hvis de i morgen skulle si noe slikt til oss eller våre etterkommere, da vil vi i sannhet kunne svare: Se på den etterligningen av Herrens alter som forfedrene våre har laget, ikke til brennoffer og slaktoffer, men som et vitne mellom oss og dere.

[29] Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

[29]Gud forby at vi skulle gjøre opprør motHerren og vende oss bort fra ham i dag ved å bygge et alter til brennoffer, grødeoffer og slaktoffer i tillegg til det alteret for Herrenvår Gud som står foran hans bolig.

[30] Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

[30]Da presten Pinhas og menighetens ledere og overhodene for Israels tusener som var med ham, hørte hva Rubens, Gads og Manasses etterkommere sa, syntes de godt om det.

[31] E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

[31]Og Pinhas, sønn av presten Elasar, sa til dem: «Nå skjønner vi at Herren er midt iblant oss, siden dere ikke har satt dere opp mot ham med dette. Dermed har dere berget israelittene fra Herrens hånd.»

[32] Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

[32]Så forlot presten Pinhas, Elasars sønn, og de andre lederne rubenittene og gadittene og dro hjem fra Gilead til Kanaan og fortalte israelittene hva de hadde hørt.

[33] Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para

[33]Israelittene syntes godt om svaret. De priste Gud og tenkte ikke mer på å gå til strid mot rubenittene og gadittene for å ødelegge landet de bodde i.

destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

[34] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

[1] Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

[2] chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

[3] e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

[4] Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

[5] O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

[6] Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

[34] Rubenittene og gadittene kalte alteret «Vitne», for de sa: «Det skal være et vitne for oss om at Herren er Gud.»

Josva 23

Josva taler til folket

[1] Etter lang tid, da Herren hadde latt Israel finne hvile og få fred for alle sine fiender omkring seg og Josva var gammel og langt oppe i årene,

[2]kalte Josva hele Israel sammen, de eldste, overhodene, dommerne og tilsynsmennene, og sa til dem: Jeg er gammel og langt oppe i årene.

[3] Dere har selv vært vitne til alt det Herren deres Gud har gjort mot disse folkeslagene for deres skyld. For Herren deres Gud har selv kjempet for dere.

[4]Se, jeg har latt stammene deres arve landet til de folkeslagene som er igjen, og landet til alle folkene som jeg har utryddet, fra Jordan til Storhavet, der solen går ned.

[5] Herren deres Gud vil selv drive folkeslagene ut foran dere og ta landet fra dem, og så kan dere ta landet deres i eie, slikHerren deres Gud har lovet dere.

[6] Vær derfor urokkelige! Hold alt som står skrevet i lovboken til Moses, og gjør etter det. Vik ikke av til høyre eller venstre!

[7] para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

[7] Bland dere ikke med disse folkene som ennå er igjen hos dere. Nevn ikke navnene på gudene deres! Dere må ikke sverge ved dem og ikke dyrke dem eller bøye dere og tilbe dem.

[8] Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

[8] Men hold fast ved Herren deres Gud, som dere har gjort det til denne dag.

[9] pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

[9] For deres skyld harHerren tatt landet fra store og mektige folkeslag, men mot dere har ingen til denne dag kunnet stå seg.

[10] Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

[10] En eneste av dere kunne jage tusen på flukt. For Herren deres Gud kjempet selv for dere, som han hadde lovet dere.

[11] Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

[11] Ta dere nå vel i akt, så dere elsker Herren deres Gud.

[12] Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

[12] For om dere holder dere til de folkeslagene som er igjen hos dere, og knytter slektsbånd med dem så dere blander dere med hverandre,

[13] sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[13]da skal dere kjenne at Herren deres Gud ikke lenger vil drive ut disse folkeslagene for deres skyld. De skal bli en snare og en felle for dere, en pisk over ryggen og torner i øynene, helt til dere blir utryddet fra dette gode landet som Herren deres Gud har gitt dere.

[14] Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR,

[14] Se, jeg skal gå den veien som alt her på jorden må gå. Men dere skal erfare av hele deres hjerte og hele deres sjel at ingen av løftene som Herren ga dere, slo feil. Alt har gått i oppfyllelse. Ikke ett ord slo feil.

vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[16] Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

Josué 24

Josué despede-se do povo

[1] Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

[2] Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

[3] Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

[4] A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

[15] Men på samme måte som dere har fått alt det gode Herren deres Gud lovet dere, skal Herren også la alt det onde han varslet, komme over dere, helt til han får utryddet dere fra det gode landet som han ga dere.

[16]Dersom dere bryter pakten som Herren deres Gud sluttet med dere, og begynner å dyrke andre guder og bøyer dere og tilber dem, da vilHerrens vrede flamme opp mot dere, og snart skal dere utryddes fra det gode landet han har gitt dere.

Josva 24

Paktslutningen i Sikem

[1]Josva samlet alle Israels stammer i Sikem. Han kalte til seg Israels eldste, overhoder, dommere og tilsynsmenn. De trådte fram for Guds ansikt,

[2] og Josva talte til hele folket: Så sier Herren, Israels Gud: Fedrene deres – Tarah, far til Abraham og Nahor – bodde fra gammel tid på den andre siden av Eufrat. De dyrket fremmede guder.

[3] Men jeg hentet Abraham, deres far, fra landet bortenfor elven og førte ham omkring i hele Kanaan. Jeg ga ham mange etterkommere. Jeg ga ham Isak,

[4] og Isak ga jeg Jakob og Esau. Jeg lot Esau få Se'ir-fjellene til eiendom. Men Jakob og hans sønner dro ned til Egypt.

[5] Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.
[6] Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.
[7] E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.
[8] Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.
[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.
[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.
[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.
[12] Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

[5] Jeg sendte Moses og Aron, og jeg plaget egypterne med det jeg gjorde hos dem. Så førte jeg dere ut.
[6] Da jeg hadde ført fedrene deres ut av Egypt, kom de til Sivsjøen. Men egypterne forfulgte dem og kom til sjøen med stridsvogner og ryttere.
[7] Da ropte de til Herren, og han satte mørke mellom dere og egypterne, og han lot sjøen skylle over dem så den dekket dem. Dere så med egne øyne det jeg gjorde med egypterne. Siden holdt dere til i ørkenen i lang tid.
[8] Så førte jeg dere inn i landet til amorittene, som bodde øst for Jordan. De kjempet mot dere, men jeg overga amorittene i deres hender. Dere inntok landet, og jeg utryddet dem for dere.
[9] Så gikk kongen i Moab, Balak, Sippors sønn, til strid mot Israel. Han sendte bud på Bileam, Beors sønn, for at han skulle forbanne dere.
[10]Men jeg nektet å høre på Bileam, og han måtte velsigne dere igjen og igjen. Slik berget jeg dere fra hans hånd.
[11] Så gikk dere over Jordan og kom til Jeriko. De som hadde makt i Jeriko, gikk til strid mot dere: amorittene, perisittene, kanaaneerne, hetittene, girgasjittene, hevittene og jebusittene. Men jeg overga dem i deres hender.
[12] Jeg sendte en bisverm foran dere og drev bort de to amorittkongene. Det var ikke du som gjorde det med sverd eller bue.

[13] Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

[13] Jeg ga dere et land som dere ikke hadde hatt noe strev med, byer som dere ikke hadde bygd, men som dere fikk bo i, vinmarker og oliventrær som dere ikke hadde plantet, men får spise av.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[14] Så frykt da Herren og tjen ham helhjertet og trofast! Skill dere av med de gudene som fedrene deres dyrket på den andre siden av Eufrat og i Egypt, og tjen Herren!

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[15]Men hvis det byr dere imot å tjeneHerren, så velg i dag hvem dere vil tjene, enten de gudene som fedrene deres dyrket bortenfor elven, eller gudene til amorittene, i det landet der dere nå bor. Men jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren.

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[16]Folket svarte: «Gud forby at vi forlater Herren og dyrker andre guder!

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

[17]For det var Herren vår Gud som førte oss og fedrene våre ut av Egypt, ut av slavehuset, og som gjorde disse store tegnene like for øynene på oss. Han voktet oss på hele den lange ferden vår og blant alle folkeslagene i de land vi reiste gjennom.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

[18]Herren drev bort alle folkeslagene for oss, og amorittene som bodde i landet. Også vi vil tjeneHerren, for han er vår Gud.»

[19] Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará

[19] Josva sa til folket: «Dere makter ikke å tjene Herren, for han er en hellig Gud. Han

a vossa transgressão nem os vossos pecados.

[20] Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

[21] Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

[22] Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

[23] Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

[24] Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

[25] Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

A pedra-testemunha

[26] Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

[27] Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

er en nidkjær Gud, som ikke bærer over med deres lovbrudd og synder.

[20] Hvis dere forlater Herren og dyrker fremmede guder, vil han igjen føre ulykke over dere og gjøre ende på dere, hvor mye godt han enn har gjort mot dere før.»

[21]Folket sa til Josva: «Nei! Herren vil vi tjene.»

[22]Da sa Josva til dem: «Så er dere vitner mot dere selv at dere har valgt Herren og vil tjene ham.» De svarte: «Vi er vitner!»

[23] Da sa Josva: «Skill dere av med de fremmede gudene som finnes hos dere, og vend deres hjerte motHerren, Israels Gud!»

[24]Folket sa til Josva: «Herren vår Gud vil vi tjene, hans stemme vil vi lyde.»

[25]Den dagen sluttet Josva en pakt for folket og fastsatte lov og rett for dem i Sikem.

[26] Han skrev disse ordene opp i Guds lovbok. Så tok han en stor stein og reiste den der, under eika som står ved Herrenshelligdom.

[27] Og Josva sa til hele folket: «Se, denne steinen skal være et vitne mot oss, for den har hørt hvert ord som Herren har sagt til oss. Den skal vitne mot dere, så dere ikke fornekter deres Gud."

[28] Så lot Josva folket gå, hver til sin eiendom.

Josva dør

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.
[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.
[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.
[32] Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.
[33] Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

[29]En tid etter at dette hadde hendt, døde Josva, Nuns sønn, Herrenstjener, hundre og ti år gammel.

[30] De gravla ham på hans egen eiendom, ved Timnat-Serah, som ligger i Efraims fjelland, nord for Gaasj-fjellet.

[31]Israelittene tjente Herren i hele Josvas levetid og så lenge det ennå var noen igjen av de eldste som levde lenger enn Josva, og som kjente til alt det Herren hadde gjort for Israel.

[32] Josefs knokler, som israelittene hadde tatt med fra Egypt, gravla de ved Sikem, på det jordstykket som Jakob hadde kjøpt for hundre kesita av sønnene til Hamor, far til Sikem, og som Josefs stamme hadde fått til sin eiendom.

[33]Da Elasar, Arons sønn, døde, gravla de ham i Gibea, den byen som hans sønn Pinhas hadde fått i Efraim-fjellene.

Juízes	Dommerne

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

Dommerne 1

Israel inntar Kanaan

[1] Da Josva var død, spurte israelittene Herren: «Hvem av oss skal først dra opp og kjempe mot kanaaneerne?»

[2] Herren sa: «Juda skal dra opp. Se, jeg gir landet i hans hender.»

[3]Da sa Juda til sin bror Simon: «Kom med meg opp til min del av landet og la oss kjempe mot kanaaneerne! Så skal jeg gå med deg til din del av landet.» Og Simon gikk med ham.

[4]Juda dro opp, og Herren ga kanaaneerne og perisittene i deres hender. De slo dem ved Besek, ti tusen mann.

[5]De møtte Adoni-Besek ved Besek og kjempet mot ham, og de slo kanaaneerne og perisittene.

[6]Adoni-Besek flyktet, men de forfulgte ham, grep ham og hogg av ham tommelfingrene og stortærne.

[7]Da sa Adoni-Besek: «Sytti konger med tommelfingre og stortær hugget av sanket smuler under mitt bord. Gud har gitt meg lønn som fortjent for det jeg har gjort.» Så førte de ham til Jerusalem, og der døde han.

[8]Judeerne angrep Jerusalem og inntok byen. De slo den med sverd og satte fyr på husene.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[12]E disse Calebe: "Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer".

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: "O que você quer?"

[15]Ela respondeu: "Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água". E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

[9]Etterpå dro judeerne ned for å kjempe mot kanaaneerne som bodde i fjellene, i Negev og i lavlandet.

[10] Så gikk Juda mot kanaaneerne som bodde i Hebron. Hebron het før i tiden Kirjat-Arba. Der slo de Sjesjai, Ahiman og Talmai.

[11] Derfra gikk de mot innbyggerne i Debir. Debir het før Kirjat-Sefer.

[12]Kaleb sa: «Den som slår Kirjat-Sefer og inntar byen, skal få Aksa, min datter, til kone.»

[13]Otniel, sønn av Kalebs yngste bror Kenas, inntok byen, og Kaleb ga ham datteren Aksa til kone.

[14]Da hun kom, overtalte hun ham til å be faren om et jordstykke. Hun steg av eselet, og Kaleb spurte henne: «Hva vil du?»

[15]Hun svarte: «La meg få en gave! Siden du har gitt meg dette ørkenlandet, må du også gi meg kilder med vann!» Og Kaleb ga henne Øvrekilden og Nedrekilden.

[16] Etterkommerne av kenitten som var svogeren til Moses, dro med judeerne opp fra Palmebyen til Juda-ørkenen ved Negev Arad og bosatte seg blant folket der.

[17] Juda gikk med broren Simon, og de slo kanaaneerne som bodde i Sefat. De slo byen med bann og ødela den; derfor kalte de den Horma.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[18]Så tok Juda Gaza med landet omkring, Asjkalon med landet omkring og Ekron med landet omkring.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[19] Herren var med Juda, og de inntok fjellområdene. Men de greide ikke å drive bort dem som bodde på sletten, for de hadde jernvogner.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[20] De ga Hebron til Kaleb, slik Moses hadde sagt, og han drev de tre anakittene bort derfra.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[21] Men benjaminittene drev ikke bort jebusittene som bodde i Jerusalem, og jebusittene bor sammen med benjaminittene i Jerusalem den dag i dag.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[22]Josef-stammene dro også ut mot Betel, og Herren var med dem.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[23] De sendte folk til å utforske Betel. Før het byen Lus.

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[24]De som var ute og undersøkte, fikk se en mann komme ut fra byen. De sa til ham: «Vis oss nå hvor vi kan ta oss inn i byen, så skal vi spare deg!”

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[25] Han viste dem hvor de kunne komme inn, og de slo byen med sverd. Men mannen og hele familien hans lot de gå.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[26]Mannen dro til hetittenes land. Der bygde han en by som han kalte Lus, og det heter byen den dag i dag.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os

[27] Manasse drev ikke bort folket i Bet-Sjean og Taanak med tilhørende småbyer, heller ikke innbyggerne i Dor, Jibleam og Megiddo med småbyene deres.

cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

Kanaaneerne klarte å holde seg i dette landet.

[28] Da israelittene ble sterkere, satte de kanaaneerne til tvangsarbeid, men de fordrev dem ikke helt.

[29] Efraim drev ikke bort kanaaneerne som bodde i Geser. Kanaaneerne ble boende blant dem der.

[30]Sebulon drev ikke bort innbyggerne i Kitron og Nahalol. Kanaaneerne ble boende blant dem, men de måtte gjøre tvangsarbeid.

[31]Asjer drev ikke bort innbyggerne i Akko og Sidon, heller ikke innbyggerne i Ahlab, Aksib, Helba, Afik og Rehob.

[32]Siden de ikke hadde drevet bort kanaaneerne som bodde i landet, bosatte Asjer seg blant dem.

[33]Naftali drev ikke bort innbyggerne i Bet-Sjemesj og innbyggerne i Bet-Anat. De bosatte seg blant kanaaneerne som holdt til der i landet. Men innbyggerne i Bet-Sjemesj og Bet-Anat måtte gjøre tvangsarbeid for dem.

[34]Amorittene trengte danittene opp i fjellet og lot dem ikke få komme ned på sletten.

[35]Det lyktes amorittene å bli boende i Har-Heres, Ajjalon og Sjaalbim. Men da Josefs hus fikk overtaket, måtte de gjøre tvangsarbeid.

[36]Amorittenes grense gikk fra Akrabbim-skaret og videre oppover fra Sela.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

Dommerne 2

Herrens engel advarer israelittene

[1] Herrens engel kom fra Gilgal opp til Bokim og sa: Jeg førte dere opp fra Egypt og inn i det landet som jeg med ed hadde lovet fedrene deres. Jeg sa: «Jeg skal aldri bryte min pakt med dere,

[2] og dere skal ikke slutte pakt med innbyggerne i dette landet. Altrene deres skal dere rive ned.» Men dere adlød meg ikke. Hva er det dere har gjort?

[3] Derfor sier jeg nå: Jeg vil ikke drive dem bort for dere. De skal bli til en snare for dere, og gudene deres skal bli en felle for dere.

[4]Da Herrens engel hadde sagt dette til israelittene, gråt folket høyt.

[5]Derfor kalte de stedet Bokim. Og de ofret til Herren der.

Israels frafall

[6] Da Josva hadde sendt folket av sted, dro israelittene hver til sitt område for å innta landet.

[7]Folket tjente Herren så lenge Josva levde, og så lenge de gamle ennå var i live, de som hadde levd lenger enn Josva og hadde sett alle de storverk Herren hadde gjort for Israel.

[8]Josva, Nuns sønn, Herrens tjener, døde hundre og ti år gammel.

[9]De gravla ham på hans egen grunn i Timrat-Heres i Efraim-fjellene, nord for Gaasj-fjellet.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[10] Snart var hele dette slektsleddet forent med sine fedre. Etter dem vokste det opp et nytt slektsledd som verken kjente Herren eller visste hva han hadde gjort for Israel.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[11] Da gjorde israelittene det som var ondt i Herrens øyne. De dyrket Baal-gudene

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[12] og forlot Herren, sine fedres Gud, som hadde ført dem ut av Egypt. De fulgte andre guder, guder fra folkene som bodde omkring, og tilba dem. Slik gjorde de Herren rasende.

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[13] De forlot Herren og dyrket Baal og Astarte-bildene.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[14] Da flammet Herrens vrede opp mot Israel, og han ga dem i hendene på røvere som plyndret dem. Han overlot dem til fiendene omkring, og de kunne ikke stå seg mot dem.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

[15] Overalt hvor de dro fram, var Herrens hånd imot dem og rammet dem med ulykke, slikHerren hadde sagt, og som Herren hadde sverget. De kom i stor nød.

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[16] Da lot Herren det stå fram dommere som berget dem ut av hendene på røverne.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[17]Men heller ikke dommerne adlød de. De drev hor med andre guder og tilba dem. De var snare til å bøye av fra den veien fedrene deres hadde fulgt da de adlød Herrens bud. De gjorde ikke som fedrene.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: "Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados".

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

Juízes 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[18]Hver gang Herren lot en dommer stå fram hos dem, var Herren med dommeren og reddet dem ut av hendene på fiendene så lenge dommeren levde. For Herren fikk medlidenhet med dem når de sukket under dem som plaget og undertrykte dem.

[19]Men så snart dommeren var død, falt de fra igjen og brakte mer ødeleggelse enn fedrene hadde gjort. De fulgte andre guder og dyrket og tilba dem. De fortsatte å være trassige og gjøre det onde.

[20]Da flammet Herrens vrede opp mot Israel, og han sa: «Dette folket har brutt den pakten jeg påla fedrene deres, og ikke lyttet til det jeg har sagt.

[21]Derfor vil jeg ikke lenger drive ut for dem et eneste av de folkeslagene som Josva lot bli igjen da han døde.

[22] For gjennom dem skal Israel settes på prøve: Vil de eller vil de ikke holde seg tilHerrens vei og gå på den, slik som fedrene deres har gjort?»

[23]Derfor lot Herren disse folkeslagene være igjen i stedet for å drive dem bort straks; og han overga dem ikke i Josvas hender.

Dommerne 3

[1] Dette er de folkeslagene som Herren lot være igjen. – Han ville bruke dem til å sette Israel på prøve, de av Israel som ikke hadde vært med på alle krigene om Kanaan.

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[2]Dette gjorde han for at de kommende slektene av israelitter skulle lære å føre krig, men bare de som ikke hadde vært med før. –

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[3] Det var høvdingene for de fem filisterbyene, alle kanaaneerne, sidonerne og hevittene som bodde i Libanon-fjellene, fra Baal-Hermon-fjellet til Lebo-Hamat.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

[4]Gjennom dem ble Israel satt på prøve, så det kunne vise seg om de ville lyde budene som Herren hadde gitt fedrene deres gjennom Moses.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[5]Israelittene bodde midt iblant kanaaneerne, hetittene, amorittene, perisittene, hevittene og jebusittene.

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

[6] De tok døtrene deres til koner og ga selv sine døtre til sønnene deres, og de dyrket deres guder.

Otoniel

Otniel

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[7] Israelittene gjorde det som var ondt i Herrens øyne; de glemteHerren sin Gud og dyrket Baal-gudene og Asjera-gudinnene.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[8] Da flammet Herrens vrede opp mot israelittene, og han ga dem i hendene på Kusjan-Risjatajim, kongen i Aram-Naharajim. Israelittene måtte tjene Kusjan-Risjatajim i åtte år.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[9] Da ropte israelittene til Herren, og Herren lot en redningsmann stå fram i Israel, og han frelste dem. Det var Otniel, sønn av Kalebs yngste bror Kenas.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da

[10] Herrens ånd kom over ham, og han ble dommer i Israel. Han dro ut i strid, og Herren overga Arams konge Kusjan-

Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Eúde

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: “Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei”. O rei

Risjatajim, i hans hender. Han fikk makten over Kusjan-Risjatajim,

[11] og landet hadde fred i førti år. Så døde Otniel, sønn av Kenas.

Ehud

[12] Israelittene gjorde igjen det som var ondt i Herrens øyne. Da gaHerren Moab-kongen Eglon makt over dem fordi de hadde gjort det som var ondt i Herrens øyne.

[13] Han fikk med seg ammonittene og amalekittene og dro ut og slo Israel, og de inntok Palmebyen.

[14]Israelittene måtte tjene Moab-kongen Eglon i atten år.

[15]Da ropte israelittene til Herren, og Herren lot en redningsmann stå fram, benjaminitten Ehud, Geras sønn, en venstrehendt mann. Israelittene sendte ham med en gave til Eglon, kongen i Moab.

[16]Ehud laget seg et tveegget sverd som var en gomed langt, og spente det på seg under klærne, ved sin høyre hofte.

[17]Så brakte han gaven fram for Eglon, kongen i Moab. Eglon var en svært tykk mann.

[18]Da Ehud hadde overbrakt gaven, sendte han av gårde folkene som hadde båret den.

[19]Selv snudde han ved Pesilim, som er ved Gilgal, dro tilbake og sa: «Jeg har et hemmelig budskap til deg, konge.» Da sa

respondeu: “Calado!” E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: “Tenho uma mensagem de Deus para ti”. Quando o rei se levantou do trono,

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: “Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo”.

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[28]“Sigam-me”, ordenou, “pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos.” Eles o seguiram,

kongen: «Stille!» Så gikk de ut, alle som sto til tjeneste for ham.

[20]Da Ehud kom inn til kongen, satt han alene i det svale takkammeret sitt. Ehud sa til ham: «Jeg har et budskap fra Gud til deg.» Kongen reiste seg fra stolen.

[21]Ehud rakte ut venstre hånd, grep sverdet fra høyre hofte og støtte det inn i magen på ham

[22]så skjeftet fulgte med sverdbladet inn. Fettet lukket seg omkring bladet, for han trakk ikke sverdet ut av magen på ham, og mageinnholdet veltet ut.

[23]Ehud gikk ut i forhallen, lukket dørene til takkammeret etter seg og låste.

[24] Da han hadde gått, kom kongens tjenere. De fikk se at dørene til takkammeret var låst, og tenkte: «Han har vel et nødvendig ærend i det svale kammerset.»

[25]De ventet lenge. Men da han aldri åpnet dørene, tok de nøkkelen og låste opp. Og der lå herren deres døende på gulvet.

[26]Men Ehud slapp unna mens de andre sto ubesluttsomme; han var allerede kommet forbi Pesilim og flyktet videre mot Se'ir.

[27]Da han kom fram, blåste han i bukkehornet i Efraim-fjellene. Israelittene dro ned med ham fra fjellet, og han gikk foran dem.

[28] «Følg etter meg», sa han til dem, «for Herren har gitt fienden deres, moabittene, i hendene på dere!» De dro ned etter ham

tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

og inntok vadestedene over Jordan til Moab. De lot ikke en eneste slippe over.

29Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

29Den gangen hogg de ned ti tusen moabitter, alle kraftige og modige menn; ikke én kom seg unna.

30Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

30 Moab måtte bøye seg under Israels hånd den dagen, og så hadde landet fred i åtti år.

Sangar

31Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

31Etter Ehud fulgte Sjamgar, Anats sønn. Han felte seks hundre mann av filisterne med en piggstav til å drive okser med. Også han berget Israel.

Juízes 4

Débora

1Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

2Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

3Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

4Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

5Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

6Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: “O Senhor, o Deus de Israel, ordena

Dommerne 4

Debora og Barak

1 Igjen gjorde israelittene det som var ondt i Herrens øyne, nå som Ehud var død.

2 Herren ga dem i hendene på kanaaneerkongen Jabin, som regjerte i Hasor. Hærføreren hans var Sisera, som holdt til i Harosjet-Haggojim.

3 Israelittene ropte til Herren. For Jabin hadde ni hundre jernvogner, og han undertrykte israelittene med makt i tjue år.

4På den tiden var profetkvinnen Debora, Lappidots kone, dommer i Israel.

5 Hun pleide å sitte under Debora-palmen mellom Rama og Betel i Efraim-fjellene. Israelittene dro opp til henne for få dom i rettstvister.

6 Debora sendte bud etter Barak, Abinoams sønn, fra Kedesj i Naftali-landet og sa til ham: «Hør hva Herren, Israels

a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos”.

[8]Baraque disse a ela: “Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei”.

[9]Respondeu Débora: “Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher”. Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à

Gud, befaler deg: Gå av sted og dra opp på Tabor-fjellet! Ta med deg ti tusen mann fra Naftali og Sebulon.

[7] Så skal jeg få Sisera, Jabins hærfører, til å dra ut mot deg med vogner og tropper ved Kisjon-dalen. Jeg gir ham i dine hender.»

[8]Barak sa til henne: «Går du med, skal jeg gå. Men går du ikke med meg, går ikke jeg.»

[9]Da sa hun: «Visst skal jeg gå med deg. Men da blir det ikke du som får æren for den ferden du gjør. For Herren skal gi Sisera i hendene på en kvinne.» Så dro Debora med Barak til Kedesj.

[10]Barak kalte Sebulon og Naftali sammen i Kedesj. Så dro han av sted, og bak ham marsjerte ti tusen mann. Debora dro sammen med ham.

[11] Kenitten Heber hadde skilt lag med de andre kenittene, som var etterkommere av Hobab, svogeren til Moses, og hadde slått opp teltene sine ved Elon-Saanannim, ved Kedesj.

[12]Sisera fikk melding om at Barak, Abinoams sønn, hadde dratt opp på Tabor-fjellet.

[13]Han samlet alle vognene sine, ni hundre jernvogner, og hele den hærstyrken han hadde, og førte dem fra Harosjet-Haggojim til Kisjon-dalen.

[14] Da sa Debora til Barak: «Opp! For dette er dagen da Herren vil gi Sisera i dine hender. Herren går foran deg!» Så dro

sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: “Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!” Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[19]“Estou com sede”, disse ele. “Por favor, dê-me um pouco de água.” Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[20]E Sísera disse à mulher: “Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não”.

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. “Venha”, disse ela, “eu mostrarei a você o homem que você está procurando.” E entrando ele na

Barak ned fra Tabor-fjellet, og ti tusen mann fulgte ham.

[15] Da Barak gikk til angrep, slo Herren Sisera og alle stridsvognene hans og hele hæren hans med forvirring. Sisera steg ned av vognen og flyktet til fots,

[16]mens Barak satte etter vognene og hæren helt til Harosjet-Haggojim. Hele hæren til Sisera falt for sverdet. Ikke en eneste ble tilbake.

[17]Sisera selv flyktet til fots, til teltet som Jael, kenitten Hebers kone, hadde. For det rådde fred mellom Jabin, kongen i Hasor, og kenitten Hebers slekt.

[18]Jael gikk ut og møtte Sisera. «Kom inn, herre, kom inn til meg», sa hun. «Vær ikke redd!» Han kom inn i teltet til henne, og hun dekket over ham med et teppe.

[19] Han ba henne: «Gi meg litt vann å drikke, jeg er så tørst!» Hun åpnet en skinnflaske med melk, lot ham få drikke og dekket over ham igjen.

[20]Så sa han til henne: «Stå i teltåpningen! Kommer det en og spør om det er noen her, skal du svare nei.»

[21]Jael, Hebers kone, grep en teltplugg og tok en hammer i hånden. Så gikk hun stille inn til ham og slo pluggen gjennom tinningen på ham så den gikk ned i jorden. Han hadde ligget utmattet og sovet, og slik døde han.

[22]I det samme kom Barak, som forfulgte Sisera. Jael gikk ut og møtte ham. Hun sa: «Kom, så skal jeg vise deg mannen du leter etter!» Han fulgte henne inn, og se, der lå

tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um

Sisera død med teltpluggen gjennom tinningen.

[23]Den dagen ydmyket Gud kanaaneerkongen Jabin foran israelittene.

[24]Og israelittenes hånd lå tyngre og tyngre på kanaaneerkongen Jabin, helt til de gjorde ende på Jabin, kongen i Kanaan.

Dommerne 5

Debora-sangen

[1]Den dagen sang Debora og Barak, sønn av Abinoam, denne sangen:

[2] Når Israels fremste går foran og folket villig møter fram, lovpris Herren!

[3] Hør, dere konger! Lytt, dere fyrster! Jeg vil synge, synge for Herren, spille for Herren, Israels Gud.

[4] Herre, da du dro ut fra Se'ir og steg fram fra markene i Edom, da ristet jorden, dråper falt fra himmelen, vanndråper falt fra skyene.

[5] Fjellene smeltet for Herren, han fra Sinai, for Herren, Israels Gud.

[6] I Anat-sønnen Sjamgars dager, i Jaels dager, lå veiene øde. De som var på reise, gikk på kronglete stier.

[7]Landsbyene lå øde i Israel, de lå øde, før jeg, Debora, sto fram, sto fram som en mor i Israel.

[8]Gud valgte ut nye ledere, da var det strid i portene, men skjold eller spyd var ikke å se blant de førti tusen i Israel.

só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[9]Mitt hjerte slår for Israels herskere, for folket som villig møtte fram. Lovpris Herren!

[10]“Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[10]Dere som rir på blakke eselhopper, dere som sitter på tepper, og dere som vandrer langs veien: Syng!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. “Então o povo do Senhor desceu às portas.

[11]De overdøver lyden av dem som henter vann når de forteller ved vanningsstedene om Herrens rettferdige gjerninger, hans rettferdige gjerninger mot landsbyfolket i Israel. Da dro Herrens folk ned til portene.

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!’

[12]Våkn opp, våkn opp, Debora! Våkn opp, våkn opp, bær fram en sang! Reis deg, Barak, fang dine fiender, Abinoams sønn!

[13]“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[13]Da dro de ned, de som var igjen av de mektige, Herrens folk dro med meg mot krigerne.

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

[14]Fra Efraim kom de som hadde røtter i Amalek. Etter deg, Benjamin, kommer de med sine folk. Fra Makir dro herskerne ned, fra Sebulon menn med hærførerstav,

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[15]Jissakars høvdinger sammen med Debora, Jissakar kom, Barak var med, i dalen fulgte de i hælene på ham. Blant Rubens avdelinger rådslo de lenge.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[16]Hvorfor satt du mellom kløvkurvene og lyttet til fløytetoner fra gjeterne? Blant Rubens avdelinger rådslo de lenge.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[17]Gilead holdt seg i ro på den andre siden av Jordan. Hvorfor drøyde Dan ved skipene? Asjer, som bodde ved havets strender, holdt seg i ro i vikene der.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[18]Sebulons folk viste dødsforakt, også Naftali, på de åpne høydene.

[19]"Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[19]Konger kom og kjempet, da kjempet de, Kanaans konger, i Taanak ved Megiddos vann, men de tok ikke sølv som bytte.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[20] Fra himmelen kjempet stjernene, fra sine baner kjempet de mot Sisera.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh'alma! Seja forte!

[21] Kisjon-elven rev dem bort, den eldgamle elven, Kisjon-elven. Gå fram, min sjel, med styrke!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[22]Da dundret det av hestehover, av hingster i galopp, i galopp!

[23]'Amaldiçoem Meroz', disse o anjo do Senhor. 'Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.'

[23] «Forbann Meros!» sa Herrens engel. «Forbann, forbann dem som bor der! For de kom ikke Herren til hjelp, de kom ikke Herren til hjelp mot krigerne!»

[24]"Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[24] Velsignet blant kvinner er Jael, kenitten Hebers kone, velsignet blant kvinner som bor i telt.

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[25]Han ba om vann, hun ga ham melk. Hun kom med rømme i en praktfull skål.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[26]Hun strakte ut hånden etter teltpluggen, sin høyre hånd mot håndverkerens hammer. Hun slo til Sisera så skallen ble kløvd, drev pluggen igjennom og knuste tinningen.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[27]Mellom føttene hennes sank han i kne, han stupte og ble liggende. Mellom føttene hennes sank han i kne, han stupte. Der sank han i kne, stupte og var knust.

[28]"Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: 'Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?'

[28]Gjennom vinduet kikket hun ned, Siseras mor ropte gjennom gitteret: «Hvorfor kommer ikke vognen hans, hvorfor drøyer hovslagene fra stridsvognene?»

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[29]De klokeste hoffdamene svarte henne, og selv ga hun svar på sine egne ord:

[30]'Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?'

[30]«De deler nok byttet de har tatt! En jente eller to til hver mann, bytte av fargerikt tøy til Sisera, bytte av fargerikt tøy, et håndbrodert klede eller to om halsen på den som tok byttet.»

[31]"Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força". E a terra teve paz durante quarenta anos.

[31] Slik skal de gå til grunne, alle dine fiender, Herre. Men de som elsker deg, skal være som solen når den går opp i all sin prakt. Siden hadde landet fred i førti år.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas

Dommerne 6

Midjanittene herjer i Israel

[1] Israelittene gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Da gaHerren dem i hendene på midjanittene i sju år.

[2] Midjanittene beholdt makten over Israel. For å komme unna Midjan laget israelittene seg de tilfluktsstedene som er i fjellene, både huler og fjellborger.

[3]Hver gang israelittene hadde sådd, kom midjanittene og amalekittene og folkene fra øst og gikk til angrep på dem.

e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

[4] De slo leir midt imot israelittene og ødela avlingen i landet helt bort til Gaza. De lot det ikke bli noe igjen å leve av i Israel, ikke en sau eller en okse eller et esel.

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[5] For de kom med buskap og telt som svermer av gresshopper. Det var ikke tall på dem og kamelene deres. De kom for å ødelegge landet.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

[6]Israel ble helt utarmet av midjanittene, og israelittene ropte tilHerren.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[7] Da israelittene ropte til Herren på grunn av midjanittene,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: “Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: ‘Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[8]sendte Herren en profet til dem. Han sa: Så sier Herren, Israels Gud: Det var jeg som førte dere opp fra Egypt og hentet dere ut av slavehuset.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

[9]Jeg berget dere ut av hendene på egypterne og fra alle som undertrykte dere. Jeg drev dem bort for dere og ga dere landet deres.

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos’ ”.

[10] Jeg sa til dere: «Jeg er Herren deres Gud. Dere skal ikke frykte gudene til amorittene, som eide landet dere bor i.» Men dere ville ikke høre på meg.

Herren kaller Gideon til dommer

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[11] Da kom Herrens engel og satte seg under eiketreet i Ofra, det som tilhørte Joasj av Abieser-slekten. Gideon, sønnen til Joasj, holdt på å treske hvete i vinpressen for å berge kornet fra midjanittene.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: "O Senhor está com você, poderoso guerreiro".

[12]Da viste Herrens engel seg for ham og sa til ham: «Herren er med deg, du djerve kriger.»

[13]"Ah, Senhor", Gideão respondeu, "se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: 'Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?' Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã".

[13]Gideon svarte ham: «Hør på meg, herre! Hvis Herrener med oss, hvorfor har da alt dette hendt oss? Hvor blir det av alle hans under, de som fedrene våre fortalte oss om? De sa at det varHerren som brakte oss opp fra Egypt. Men nå har Herren forlatt oss og gitt oss i hendene på midjanittene.»

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: "Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?"

[14] Herren vendte seg til ham og sa: «Gå og bruk den styrken du har, til å berge Israel ut av hendene på midjanittene! Det er jeg som sender deg!»

[15]"Ah, Senhor", respondeu Gideão, "como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família."

[15] Gideon sa til ham: «Hør, Herre! Hvordan kan jeg berge Israel? Min slekt er den svakeste i Manasse, og jeg er den yngste i min fars hus.»

[16]"Eu estarei com você", respondeu o Senhor, "e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem".

[16]Da sa Herren til ham: «Jeg vil være med deg, og du skal slå midjanittene, alle som en.»

[17]E Gideão prosseguiu: "Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

[17]Og han sa til ham: «Om jeg har funnet nåde for dine øyne, så gi meg et tegn på at det er du som snakker med meg.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti". E o Senhor respondeu: "Esperarei até você voltar".

[18]Gå ikke herfra før jeg kommer tilbake! Jeg skal hente en offergave og sette den fram for deg.» Han svarte: «Jeg blir her til du kommer tilbake.»

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

[19]Gideon gikk og gjorde i stand et geitekje, så tok han en efa mel og bakte usyret brød. Kjøttet la han i en kurv, og suppen helte han i en krukke. Så bar han det ut under eiketreet og satte det fram for ham.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: “Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo”. Gideão assim o fez.

[20]Da sa Guds engel til ham: «Ta kjøttet og de usyrede brødene, legg det på klippen her og hell suppen over!» Han gjorde det.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

[21] Så rakteHerrens engel fram spissen av staven som han hadde i hånden, og rørte ved kjøttet og de usyrede brødene. Da slo ild opp fra berget og fortærte kjøttet og brødet. Og Herrens engel ble borte for øynene på ham.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: “Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!”

[22]Da forsto Gideon at det var Herrens engel. Gideon ropte: «Ve meg, min Gud og Herre! Jeg har sett Herrens engel ansikt til ansikt!»

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: “Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá”.

[23]Men Herren sa til ham: «Fred være med deg, vær ikke redd! Du skal ikke dø.»

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[24] Så bygde Gideon et alter for Herrender og kalte det «Herren er fred». Den dag i dag står det i Ofra, som tilhører Abieser-slekten.

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: “Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

[25] Samme natt sa Herren til Gideon: «Ta ungoksen som din far eier, og den andre oksen, den som er sju år gammel! Riv ned din fars Baal-alter og hugg ned Asjera-stolpen som står ved siden av.

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar”.

[26]Så skal du på fastsatt måte bygge et alter for Herren din Gud på toppen av denne festningen. Ta den andre oksen og bær den fram som brennoffer; bruk veden fra Asjera-stolpen som du har hugget ned.»

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos

[27]Gideon tok med seg ti av tjenerne sine og gjorde som Herren hadde sagt. Men han var redd for familien sin og folket i

homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[29]Perguntaram uns aos outros: “Quem fez isso?” Depois de investigar, concluíram: “Foi Gideão, filho de Joás”.

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: “Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado”.

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: “Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar”.

[32]Por isso naquele dia chamaram Gideão de “Jerubaal”, dizendo: “Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar”.

[33]Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

[34]Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

byen; derfor gjorde han det ikke om dagen, men om natten.

[28]Da folk i byen sto opp om morgenen, se, da var Baal-alteret revet og Asjera-stolpen som sto ved siden av, hugget ned. På det nybygde alteret var den andre oksen blitt ofret.

[29]Da sa de seg imellom: «Hvem kan ha gjort dette?» Da de undersøkte og spurte seg for, ble det sagt at det var Gideon, sønn av Joasj, som hadde gjort det.

[30]Byens folk sa da til Joasj: «La sønnen din komme ut! Han skal dø! Han har revet ned Baal-alteret og hugget ned Asjera-stolpen som sto ved siden av det.»

[31] Men Joasj sa til alle som sto omkring ham: «Vil dere stride for Baal? Vil dere hjelpe ham? Den som strider for ham, skal dø før morgenen gryr. Dersom han er gud, så la ham stride for seg selv mot den som har revet ned alteret hans.»

[32] Den dagen fikk Gideon navnet Jerubbaal, for de sa: «La Baal stride mot ham, siden han har revet ned alteret hans!»

Gideon ber om et tegn

[33]Alle midjanittene, amalekittene og folkene fra øst samlet seg. De satte over Jordan og slo leir på Jisreel-sletten.

[34] Da kom Herrensånd over Gideon. Han blåste i horn, og Abieser-slekten samlet seg og fulgte ham.

[35]Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

[35]Så sendte han budbringere omkring i hele Manasse, og de samlet seg og fulgte ham, de også. Han sendte budbringere til Asjer, Sebulon og Naftali, og de kom og sluttet seg til de andre.

[36]E Gideão disse a Deus: "Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

[36]Da sa Gideon til Gud: «Om du vil berge Israel ved min hånd, som du har sagt,

[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste".

[37]så se hit: Nå legger jeg denne nyklipte ullen her på treskeplassen. Faller det dugg bare på ullen mens hele marken er tørr, da vet jeg at det er ved min hånd du vil berge Israel, slik som du har sagt.»

[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

[38]Og slik gikk det. Da Gideon sto opp neste morgen og vred opp ullen, presset han så mye dugg ut av den at det ble en skål full av vann.

[39]Disse ainda Gideão a Deus: "Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho".

[39] Da sa han til Gud: «La ikke vreden flamme opp mot meg om jeg taler enda en gang. Jeg ville gjerne gjøre prøven med ullen en gang til. La nå ullen alene være tørr, mens det faller dugg på hele marken."

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

[40]Og den natten gjorde Gud det slik: Ullen holdt seg tørr, men hele marken var duggvåt.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[2]E o Senhor disse a Gideão: "Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas

Dommerne 7

Gideon seirer over midjanittene

[1] Jerubbaal, det er Gideon, dro tidlig ut, og hele hæren med ham, og de slo leir ved Harod-kilden. Midjanittenes leir lå nord for Gideon, ved More-haugen nede på sletten.

[2] Da sa Herren til Gideon: «Du har for mye folk med deg. Jeg vil ikke gi midjanittene

suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade". Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: "Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d'água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá".

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d'água, e o Senhor lhe disse: "Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber".

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[7]O Senhor disse a Gideão: "Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens".

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

i hendene på dem. For da kunne Israel briske seg mot meg og si: Ved min egen hånd har jeg blitt berget!

[3] Rop nå så folket hører det: Den som er redd og engstelig, kan snu og vende hjem fra Gilead-fjellet!» Da var det tjueto tusen mann som dro, og ti tusen ble igjen.

[4]Men Herren sa til Gideon: «Ennå er det for mye folk. La dem gå ned til vannet, så skal jeg skille ut noen for deg der. Når jeg sier til deg: Denne skal gå med deg, så skal han bli med. Men sier jeg: Denne skal ikke gå med deg, så skal han ikke være med.»

[5]Så førte Gideon hæren ned til vannet, og Herren sa til ham: «Alle som lepjer vannet i seg med tungen slik som hunder gjør, skal du stille opp for seg, og på samme måte alle som legger seg på kne for å drikke."

[6]De som lepjet vann fra hånden, var tre hundre i tallet. Alle de andre la seg på kne og drakk.

[7] Da sa Herren til Gideon: «Med de tre hundre som lepjet, skal jeg berge dere, og jeg vil gi midjanittene i dine hender. Resten av hæren kan dra hver til sitt.»

[8]De overtok matforsyningen og bukkehornene fra resten av hæren. Så sendte Gideon alle de andre israelittene hjem til sine egne telt, men han beholdt tre hundre mann. Midjanittenes leir lå lenger nede i dalen.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”

[14]Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.

[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o acampamento midianita nas mãos de vocês”.

[9]Den natten sa Herren til ham: «Stå opp og gå ned til leiren! Jeg gir den i dine hender.

[10]Men er du redd, skal du først gå ned sammen med Pura, tjenestegutten din.

[11]Lytt til det de sier, så får du styrke nok i hendene til å dra ut mot leiren.» Da gikk han og tjeneren Pura ned til leiren, så langt som til forpostene utenfor.

[12] Midjanittene, amalekittene og alle folkene fra øst lå nede i dalen så tett som gresshopper. Kamelene deres var det ikke tall på; de var som sandkorn på havets strand.

[13]Med det samme Gideon kom, var det en som fortalte kameraten sin en drøm. Han sa: «Du, jeg har hatt en drøm om at et byggbrød kom trillende ned mot midjanittenes leir. Da det kom fram, støtte det mot teltet så det veltet og ble snudd opp ned, og der ble det liggende.»

[14]Da svarte kameraten hans: «Det der kan ikke være noe annet enn sverdet til israelitten Gideon, sønn av Joasj. Gud har gitt midjanittene og hele leiren i hans hender.»

[15]Da Gideon hørte drømmen som ble fortalt, og tydningen, bøyde han seg og tilba. Så vendte han tilbake til israelittenes leir og sa: «Stå opp! For Herren har gitt midjanittleiren i deres hender.»

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[17]E ele lhes disse: “Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!”

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: “À espada, pelo Senhor e por Gideão!”

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

[16]Så delte han de tre hundre mennene i tre flokker. Han ga alle bukkehorn og tomme krukker i hendene, og fakler til å ha inni krukkene.

[17]Han sa til dem: «Se på meg og gjør som jeg! Når jeg kommer til utkanten av leiren, skal dere gjøre det samme som jeg gjør.

[18]Når jeg og alle som er med meg, blåser i bukkehorn, skal dere også blåse i bukkehorn rundt hele leiren og rope: For Herren og for Gideon!»

[19]Gideon og de hundre mennene som fulgte med ham, kom til utkanten av leiren da midnattsvakten begynte; vaktpostene var nettopp satt ut. Da blåste de i bukkehornene og knuste krukkene som de hadde med seg.

[20]Alle tre flokkene blåste i bukkehorn og knuste krukkene sine. Faklene holdt de i venstre hånd, og i høyre hadde de bukkehornene som de blåste i. Og de ropte: «Sverd for Herren og for Gideon!»

[21]Men de ble stående hver mann på sin plass rundt leiren, mens hele leiren løp fram og tilbake og sprang skrikende bort.

[22] Da de tre hundre blåste i bukkehornene, gjorde Herren det slik at alle i leiren løftet sverd mot hverandre. De flyktet til Bet-Hasjitta, i retning Serera, til utkanten av Abel-Mehola ved Tabbat.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[23]Da samlet israelittene seg til strid, fra Naftali, Asjer og hele Manasse, og satte etter midjanittene.

[24] Over hele Efraim-fjellet sendte Gideon budbærere som skulle si: «Dra ned og møt midjanittene. Avskjær dem fra elven helt ned til Bet-Bara ved Jordan!» Hver eneste mann i Efraim ble utkommandert, og de avskar dem fra elven helt ned til Bet-Bara og Jordan.

[25] De fanget to midjanitthøvdinger, Oreb og Seeb. Oreb drepte de på Oreb-klippen, Seeb drepte de ved Seebs pressekum. Så satte de etter midjanittene. Hodene av Oreb og Seeb brakte de til Gideon på den andre siden av Jordan.

Dommerne 8

Gideon som dommer i Israel

[1] Mennene fra Efraim sa til ham: «Hva er det du har gjort mot oss? Hvorfor kalte du oss ikke inn da du dro ut i strid mot midjanittene?» Og de gikk kraftig i rette med ham.

[2]Men han sa til dem: «Hva har jeg gjort sammenlignet med dere? Er ikke etterhøsten til Efraim mer verdt enn vinhøsten til Abieser?

[3]Det var i deres hender Gud ga midjanitthøvdingene Oreb og Seeb. Har jeg maktet å gjøre som dere?» Da han sa dette, lot de vreden mot ham stilne av.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[4]Gideon kom til Jordan og gikk over, han og de tre hundre som var med ham. De var utmattet etter jakten.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: "Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna".

[5] Han sa til mennene i Sukkot: «Kan dere gi noen brød til krigsfolket som følger meg, for de er slitne. Jeg jakter på Sebah og Salmunna, kongene i Midjan.»

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: "Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?"

[6]Men høvdingene i Sukkot svarte: «Har du fått klørne i Sebah og Salmunna allerede, siden vi skal gi hæren din brød?»

[7]"É assim?", replicou Gideão. "Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto."

[7]Da sa Gideon: «Fordi du sa det, skal jeg rive opp kjøttet deres med ville tornebusker og tistler nårHerren har gitt Sebah og Salmunna i min hånd.»

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[8]Derfra dro han opp til Penuel og spurte om det samme. Men i Penuel svarte mennene ham på samme måte som mennene i Sukkot hadde gjort.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: "Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza".

[9]Da sa han til mennene i Penuel også: «Når jeg kommer velberget tilbake, skal jeg rive dette tårnet ned.»

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[10]Sebah og Salmunna lå i Karkor med hærene sine, omtrent femten tusen mann. Det var alt som var igjen av hæren til folkene fra øst. Hundre og tjue tusen våpenføre menn hadde falt.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[11]Gideon dro opp langs teltboernes vei øst for Nobah og Jogbeha, og han slo hæren som lå trygt i leiren.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[12]Sebah og Salmunna flyktet, men han satte etter dem og tok begge Midjan-

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: “Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?” “Eram como você”, responderam, “cada um tinha o porte de um príncipe.”

[19]Gideão prosseguiu: “Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês”.

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: “Mate-os!” Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

kongene, Sebah og Salmunna, til fange. Han fikk hele hæren til å skjelve av skrekk.

[13]Da Gideon, sønn av Joasj, vendte tilbake fra striden og kom opp gjennom Heres-passet,

[14]fikk han tak i en ung gutt, en av mennene i Sukkot, og spurte ham ut. Gutten skrev opp for ham navnene på høvdingene i Sukkot og de eldste derfra, syttisju mann.

[15]Da han kom til mennene i Sukkot, sa han: «Se, her er Sebah og Salmunna, som dere spottet meg for da dere sa: Har du fått klørne i Sebah og Salmunna allerede, siden vi skal gi de trette mennene dine brød?»

[16]Han grep de eldste i byen. Så tok han ville tornebusker og tistler og lærte mennene i Sukkot en lekse med dem.

[17]Tårnet i Penuel rev han ned, og mennene i byen slo han i hjel.

[18]Siden sa han til Sebah og Salmunna: «Hvordan så de ut, de mennene dere drepte på Tabor?» De svarte: «De lignet på deg. Begge så ut som kongssønner.»

[19]Han sa: «Da var det brødrene mine, sønner av min egen mor! Så sant Herren lever, hadde dere spart livet deres, skulle jeg ikke ha drept dere.»

[20]Så sa han til Jeter, sin eldste sønn: «Gå fram og slå dem i hjel!» Men gutten trakk ikke sverdet. Han var redd, for han var bare en ung gutt ennå.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: “Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem”. Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: “Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã”.

[23]“Não reinarei sobre vocês”, respondeu-lhes Gideão, “nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês.”

[24]E prosseguiu: “Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos”. (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a

[21] Da sa Sebah og Salmunna: «Kom selv og hugg oss ned! For som mannen er, slik er også styrken hans.» Så gikk Gideon fram og slo i hjel Sebah og Salmunna, og han tok halvmånene som kamelene deres hadde rundt halsen.

[22]Israelittene sa til Gideon: «Du skal herske over oss, både du og din sønn og sønnesønn, for du har berget oss ut av hendene på midjanittene.»

[23] Men Gideon svarte: «Jeg skal ikke herske over dere. Sønnen min skal heller ikke herske over dere. Herren skal herske over dere.»

[24]Så sa Gideon til dem: «Jeg har en bønn til dere: at hver av dere gir meg en ørering fra det han tok som bytte.» For midjanittene gikk med øreringer av gull; de var ismaelitter.

[25] De svarte: «Dem gir vi gjerne.» Så bredte de ut en kappe, og på den kastet hver av dem en ring fra byttet sitt.

[26] Da han veide gullringene han hadde bedt om, var det ett tusen sju hundre sjekel gull, i tillegg til halvmånene, øreringene og purpurklærne som Midjan-kongene hadde hatt på seg, og lenkene som kamelene deres hadde båret om halsen.

[27] Av gullet laget Gideon seg en efod som han satte opp i Ofra, hjembyen sin. Alle israelittene der kom og drev hor med den, og den ble til en snare for Gideon og hans hus.

ser uma armadilha para Gideão e sua família.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

[28] Slik måtte midjanittene bøye seg under israelittene, og de løftet aldri hodet igjen. Landet hadde ro i førti år, så lenge Gideon levde.

[29]Så gikk Jerubbaal, sønn av Joasj, hjem til sitt eget hus og ble boende der.

[30]Fra Gideon gikk det ut sytti sønner, for han hadde mange koner.

[31]Også medhustruen han hadde i Sikem, fødte en sønn til ham, og han ga ham navnet Abimelek.

[32]Gideon, sønn av Joasj, døde i høy alder og ble gravlagt i graven til sin far Joasj i Ofra, byen til Abieser-slekten.

[33] Da Gideon var død, begynte israelittene igjen å drive hor med Baal-gudene. De gjorde Baal-Berit til sin gud.

[34]Israelittene tenkte ikke på Herren sin Gud, som hadde berget dem fra alle fiender omkring dem.

[35] De viste ingen troskap mot Gideon, mot Jerubbaal og hans hus, på tross av alt det gode han hadde gjort for Israel.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando

Dommerne 9

Abimeleks kongedømme

[1] Abimelek, sønn av Jerubbaal, dro til sin mors brødre i Sikem. Han talte med dem og med hele slekten til morfaren og sa:

[2]«Gå til alle menn med makt i Sikem og spør: Hva er best for dere? Vil dere ha sytti mann, alle Jerubbaals sønner, til å råde

sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

over dere, eller vil dere at én mann skal råde? Husk at jeg er av samme bein og kjøtt som dere.”

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

[3]Morens brødre gikk da og sa alt dette til alle menn i Sikem. Og hjertet deres ble vunnet for Abimelek, for de sa: «Han er jo en av våre.»

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[4]Så ga de ham sytti sjekel sølv fra tempelet til Baal-Berit. For dem leide Abimelek noen simple menn som gikk og drev, og de fulgte ham.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

[5]Så dro han til farens hus i Ofra. Der drepte han brødrene sine, Jerubbaals sønner, sytti mann på én stein. Bare Jotam, Jerubbaals yngste sønn, var igjen, for han hadde gjemt seg.

[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

[6] Alle menn med makt i Sikem og alle som var i Bet-Millo, samlet seg. De gikk og gjorde Abimelek til konge, ved steinstøtte-eika i Sikem.

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: “Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[7]Da Jotam fikk høre om dette, gikk han opp og sto på toppen av Garisim-fjellet. Han ropte høyt: Hør på meg, dere Sikems menn, så skal Gud høre på dere!

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: ‘Seja o nosso rei!’

[8]En gang gikk trærne for å salve en konge. De sa til oliventreet: «Du skal være konge over oss!»

[9]“A oliveira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?’

[9]Men oliventreet svarte: «Skulle jeg gi avkall på oljen min som guder og mennesker æres med, og gi meg til å svaie over de andre trærne?»

[10]“Então as árvores disseram à figueira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[10]Da sa trærne til fikentreet: «Kom du og vær konge over oss!»

[11]“A figueira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?’
[12]“Depois as árvores disseram à videira: ‘Venha ser o nosso rei!’
[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’
[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’
[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’
[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?
[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.
[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.
[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!
[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que

[11]Fikentreet svarte: «Skulle jeg gi avkall på min søte, gode frukt og gi meg til å svaie over de andre trærne?»
[12]Så sa de til vintreet: «Kom du og vær konge over oss!»
[13] Vintreet svarte: «Skulle jeg gi avkall på den nye vinen som gjør guder og mennesker glade, og gi meg til å svaie over de andre trærne?»
[14] Da sa alle trærne til tornebusken: «Kom du og vær konge over oss!»
[15]Tornebusken svarte: «Er det virkelig slik at dere vil salve meg til konge, så kom og søk ly i min skygge! Ellers går det ild ut fra tornebusken, og den skal fortære sedrene på Libanon.»
[16]Har dere handlet ærlig og trofast når dere nå har gjort Abimelek til konge? Gjorde dere vel mot Jerubbaal og hans slekt og lot ham få som han fortjente?
[17] Min far kjempet for dere, han våget livet og berget dere ut av hendene på Midjan.
[18]Men i dag har dere reist dere mot slekten til min far og drept sønnene hans, sytti mann på én stein. Dere har gjort Abimelek, som er sønn av slavekvinnen hans, til konge over Sikems menn fordi han er en av dere.
[19]Har dere handlet ærlig og trofast mot Jerubbaal og slekten hans i dag, så gled dere over Abimelek og la ham glede seg over dere!
[20]Men har dere ikke det, skal det gå ild ut fra Abimelek og fortære mennene i Sikem og Bet-Millo. Og ild skal gå ut fra mennene

saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de

i Sikem og fra Bet-Millo, og den skal fortære Abimelek.

[21]Så rømte Jotam. Han flyktet og dro til Beer. Der slo han seg ned, utenfor rekkevidde for sin bror Abimelek.

[22]I tre år styrte Abimelek i Israel.

[23] Da sendte Gud en ond ånd mellom Abimelek og mennene i Sikem, så de svek Abimelek.

[24]Dette skjedde for at voldsgjerningen som ble gjort mot Jerubbaals sytti sønner, kunne bli hevnet. Deres blod skulle komme både over deres egen bror Abimelek, han som drepte dem, og over mennene i Sikem, som støttet ham så han kunne drepe brødrene sine med egne hender.

[25]Mennene i Sikem la folk i bakhold mot ham på fjelltoppene, og de ranet alle som dro forbi dem på veien. Dette fikk Abimelek vite.

[26] Gaal, sønn av Ebed, kom til Sikem sammen med brødrene sine, og mennene i Sikem fikk tillit til ham.

[27]De gikk ut og høstet vinmarkene sine og presset druer. Så holdt de fest. De gikk inn i tempelet til guden sin, spiste og drakk og forbannet Abimelek.

[28]Da sa Gaal, sønn av Ebed: «Hvem er Abimelek, og hvem er Sikem, så vi skulle tjene ham? Er ikke han Jerubbaals sønn, og er ikke Sebul tilsynsmannen hans? Tjen de mennene som stammer fra Hamor,

Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!"

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: "Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor".

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

[35]Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

[36]Quando Gaal os viu, disse a Zebul: "Veja, vem gente descendo do alto das colinas!" Zebul, porém, respondeu: "Você está confundindo as sombras dos montes com homens".

Sikems far! Hvorfor skulle vi tjene denne mannen?

[29]Bare jeg hadde hånd om dette folket, så jeg kunne få Abimelek av veien. Da skulle jeg si: Skaff deg en større hær, Abimelek, og dra ut til strid!»

[30]Da Sebul, høvdingen i byen, hørte hva Gaal, sønn av Ebed, sa, ble han rasende.

[31]Han sendte bud til Abimelek i hemmelighet og sa: «Hør! Gaal, sønn av Ebed, er kommet til Sikem sammen med brødrene sine, og de hisser opp byen mot deg.

[32]Nå i natt skal du bryte opp sammen med folkene dine og legge deg i bakhold ute i åpent lende.

[33]I morgen tidlig, når solen står opp, skal du rykke fram og overfalle byen. Da kommer Gaal og hans folk til å dra ut imot deg, og så kan du gjøre med ham som best du makter.»

[34]Abimelek brøt opp i nattemørket med alt mannskap han hadde, og de la seg i bakhold mot Sikem i fire grupper.

[35]Da Gaal, sønn av Ebed, gikk ut og sto ved inngangen til byporten, kom Abimelek og folkene hans fram fra bakholdet.

[36]Gaal fikk øye på folket og sa til Sebul: «Se, det kommer folk ned fra fjelltoppene!» Sebul sa til ham: «Det er skyggen av fjellene du tar for mennesker.»

[37]Mas Gaal tornou a falar: "Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores".

[37] Men Gaal fortsatte: «Jo, det er folk som kommer ned fra verdens navle, og en annen flokk kommer på veien fra Spåmannseika.»

[38]Disse-lhe Zebul: "Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: 'Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?' Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!"

[38]Da sa Sebul til ham: «Hvor er nå de store ordene dine? Var det ikke du som sa: Hvem er Abimelek, så vi skulle tjene ham? Se, her kommer dette folket som du aktet så lite. Dra nå ut og kjemp mot dem!»

[39]Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

[39]Da dro Gaal ut i spissen for mennene i Sikem og kjempet mot Abimelek.

[40]Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

[40]Men Abimelek satte etter ham og drev ham på flukt. Mange falt; det lå drepte helt bort til byporten.

[41]Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

[41]Abimelek slo seg ned i Aruma. Sebul drev Gaal og brødrene hans bort; de fikk ikke bo i Sikem.

[42]No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

[42]Dagen etter gikk folket ut på marken. Da Abimelek fikk vite det,

[43]Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

[43]delte han hæren sin i tre flokker og la seg i bakhold ute i åpent lende. Da han så at folket kom ut av byen, gikk han løs på dem og slo dem.

[44]Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

[44]Abimelek og flokken som fulgte ham, sprang og stilte seg i byporten, mens de to andre flokkene overfalt alle som var ute på marken, og hogg dem ned.

[45]E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

[45] Abimelek kjempet mot byen hele den dagen. Han inntok byen, og folket som var der, slo han i hjel. Byen rev han ned og sådde den til med salt.

[46]Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

[47]Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

[48]ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

[49]Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[46] Da mennene i Sikem-borgen hørte dette, gikk alle inn i kjellerrommet under tempelet til El-Berit.

[47]Så snart Abimelek fikk vite at alle menn i Sikem-borgen hadde samlet seg,

[48]gikk han opp på Salmon-fjellet sammen med alt folket som var med ham. Abimelek grep tak i en øks og hogg greiner av trærne. Han løftet dem opp og la dem på skuldrene. Så sa han til folkene sine: «Dere ser hva jeg har gjort. Skynd dere og gjør som jeg.»

[49]Alt folket hogg hver sin bør med greiner og fulgte etter Abimelek. De la greinene over kjellerrommet og satte fyr på dem over hodene på alle som var der nede. Slik døde også alle som var i Sikem-borgen, omkring tusen menn og kvinner.

[50]Siden gikk Abimelek mot Tebes. Han omringet byen og inntok den.

[51]Midt i byen var det et festningstårn. Dit flyktet alle menn og kvinner og alle de mektige i byen. De stengte etter seg og gikk opp på taket av tårnet.

[52]Abimelek rykket fram mot tårnet for å angripe det. Men da han nærmet seg porten i tårnet for å sette ild på den,

[53] var det en kvinne som kastet en kvernstein i hodet på Abimelek så skallen hans ble knust.

[54] Han ropte straks til våpenbæreren sin og sa til ham: «Trekk sverdet og drep meg, så det ikke skal bli sagt at en kvinne slo meg i hjel!» Da stakk tjeneren sverdet gjennom ham, og han døde.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos

[55]Da israelittene så at Abimelek var død, gikk de hjem, hver til sitt.

[56]Slik gjengjeldte Gud det onde Abimelek gjorde mot sin far da han drepte de sytti brødrene sine.

[57] Og alt det onde som mennene i Sikem hadde gjort, lot Gud komme tilbake over deres eget hode. Den forbannelsen som Jotam, sønn av Jerubbaal, hadde lyst, kom over dem.

Dommerne 10

Dommerne Tola og Ja'ir

[1]Etter Abimelek sto Tola fram som Israels redningsmann. Han var sønn av Pua, som var sønn av Dodo av Jissakars stamme og bodde i Sjamir i Efraimfjellene.

[2]Han var dommer i Israel i tjuetre år. Så døde han og ble gravlagt i Sjamir.

[3]Etter ham sto Ja'ir fra Gilead fram. Han var dommer i Israel i tjueto år.

[4] Han hadde tretti sønner; de red på tretti esler og hadde tretti byer, som den dag i dag kalles Ja'irs teltbyer. De ligger i Gilead-landet.

[5]Så døde Ja'ir og ble gravlagt i Kamon.

Ammonittene undertrykker Israel

[6] Igjen gjorde israelittene det som var ondt i Herrens øyne. De dyrket Baal-gudene og Astarte-bildene, de dyrket gudene til folkene i Aram, Sidon og Moab, og de

deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

dyrket ammonittenes og filisternes guder. De forlot Herren, de tjente ikke ham.

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[7] Da flammet Herrens vrede opp mot israelittene, og han ga dem i hendene på filisterne og ammonittene.

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[8]Dette året knuste de israelittene. I atten år undertrykte de alle israelittene som bodde på østsiden av Jordan, i amorittenes land i Gilead.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[9]Ammonittene satte også over Jordan og gikk til krig mot Juda, Benjamin og Efraims hus. Og israelittene kom i stor nød.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: "Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!"

[10] Da ropte israelittene til Herren og sa: «Vi har syndet mot deg. Vi har vendt oss bort fra vår Gud og dyrket Baal-gudene.»

[11]O Senhor respondeu: "Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[11]Herren sa til israelittene: «Har jeg ikke frelst dere fra egypterne, amorittene, ammonittene og filisterne?

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[12]Da sidonerne, amalekittene og midjanittene plaget dere, ropte dere til meg, og jeg berget dere ut av hendene på dem.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[13] Men dere forlot meg og dyrket andre guder. Derfor vil jeg ikke berge dere mer.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!"

[14] Gå og rop til de gudene dere har valgt dere! La dem frelse dere nå i nødens stund.»

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: "Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora".

[15] Da sa israelittene til Herren: «Vi har syndet. Gjør med oss som du synes er best, bare du vil hjelpe oss denne gangen!»

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[16] De fjernet de fremmede gudene som de hadde hos seg, og tjente Herren. Da holdt han ikke ut å se på Israels nød.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[17]Ammonittene samlet seg til strid og slo leir i Gilead. Israelittene marsjerte opp og slo leir i Mispa.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

[18]Folket og høvdingene i Gilead sa til hverandre: «Hvem vil gå først i striden mot ammonittene? Han skal være høvding over alle som bor i Gilead.»

Juízes 11

Dommerne 11

Jefta

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[1] Jefta fra Gilead var en tapper kriger. Han var sønn av en prostituert kvinne, og Gilead var far til Jefta.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.

[2] Også Gileads kone fødte ham sønner. Da disse sønnene ble voksne, jaget de Jefta bort og sa til ham: «Du skal ikke få del i farsarven vår, for du er sønn av en annen kvinne.»

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

[3] Da flyktet Jefta for brødrene sine og slo seg ned i landet Tob. Noen simple menn som gikk og drev, samlet seg om Jefta og dro ut med ham på toktene hans.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[4] Etter en tid gikk ammonittene til krig mot Israel.

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

[5]Da ammonittene gikk til angrep på israelittene, dro de eldste i Gilead for å hente Jefta hjem fra Tob.

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”

[6]De sa til Jefta: «Kom og bli hærfører for oss, så vi kan kjempe mot ammonittene.»

[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai?

[7]Men Jefta sa til de eldste i Gilead: «Var det ikke dere som hatet meg og drev meg

Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão. Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

bort fra min fars hus? Hvorfor kommer dere til meg nå, når dere er i nød?»

[8]De eldste fra Gilead svarte Jefta: «Det er nettopp derfor vi vender oss til deg igjen. Går du med oss og kjemper mot ammonittene, skal du være høvding over alle som bor i Gilead.»

[9]Da sa Jefta til de eldste i Gilead: «Om dere henter meg tilbake for å kjempe mot ammonittene og Herrenovergir dem til meg, da skal jeg være høvding for dere.»

[10] De eldste i Gilead svarte: «Herren skal være vitne mellom oss om vi ikke gjør som du sier.»

[11]Da fulgte Jefta med de eldste i Gilead, og folket gjorde ham til høvding og hærfører. Foran Herren i Mispa gjentok Jefta alt det han hadde sagt.

Jefta seirer over ammonittene

[12]Jefta sendte bud til ammonittenes konge og sa: «Har vi noe uoppgjort med hverandre siden du kommer imot meg og går til angrep på landet mitt?»

[13] Ammonittenes konge svarte sendebudene fra Jefta: «Da Israel kom fra Egypt, tok de landet mitt mellom Arnon og Jabbok, helt bort til Jordan. Gi det nå tilbake med det gode!»

[14]Enda en gang sendte Jefta bud til ammonittenes konge

[15] og sa til ham: Så sier Jefta: Israel har ikke tatt landet fra Moab eller ammonittene.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: 'Deixa-nos atravessar a tua terra', mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[18]"Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[19]"Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: 'Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!'

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[21]"Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[23]"Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[16]Da Israel dro opp fra Egypt, gikk de gjennom ørkenen til Sivsjøen og kom til Kadesj.

[17] Da sendte Israel bud til kongen i Edom og sa: «La oss få dra gjennom landet ditt!» Men kongen i Edom hørte ikke på dem. De sendte også bud til kongen i Moab, men han avslo. Så ble Israel værende i Kadesj.

[18] Da de siden dro gjennom ørkenen, gikk de utenom Edoms land og Moabs land. De nådde området øst for Moab og slo leir på den andre siden av Arnon. De kom ikke inn på Moabs landområde, for Arnon danner grensen mot Moab.

[19] Så sendte Israel bud til amorittkongen Sihon, kongen i Hesjbon, og sa til ham: «La oss få dra gjennom landet ditt, så vi kommer dit vi skal.»

[20]Men Sihon hadde ikke så stor tillit til Israel at han lot dem dra gjennom landet sitt. Derfor samlet han hele hæren sin og slo leir ved Jahsa. Så gikk han til krig mot Israel.

[21]Men Herren, Israels Gud, ga Sihon og hele hæren hans i hendene på Israel, og de slo dem. Så inntok Israel hele landet til amorittene som bodde der.

[22]Hele amorittenes område inntok de, fra Arnon til Jabbok og fra ørkenen til Jordan.

[23]Det er Herren, Israels Gud, som har drevet amorittene bort og gitt landet til sitt folk Israel. Og nå vil du drive dem bort!

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[24] Er det ikke slik at det din gud Kemosj lar deg innta, det inntar du, mens alt det Herren vår Gud lar oss innta, det inntar vi?

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[25]Er du så mye bedre enn Moab-kongen Balak, Sippors sønn? Gikk han til strid mot Israel? Angrep han dem?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[26]Nå er det tre hundre år siden Israel bosatte seg i Hesjbon og byene der omkring, i Aroer og byene der omkring og i alle byene langs Arnon. Hvorfor har dere ikke tatt dem tilbake i hele denne tiden?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas".

[27] Jeg har ikke syndet mot deg, men du gjør meg stor urett når du nå går til krig mot meg. Herren, som er dommeren, skal i dag dømme mellom israelittene og ammonittene.

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[28]Men ammonittenes konge ville ikke høre på det sendebudene fra Jefta sa til ham.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

[29] Da kom Herrens ånd over Jefta, og han dro gjennom Gilead og Manasse. Han dro helt til Mispa i Gilead, og derfra dro han ut mot ammonittene.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: "Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[30]Jefta avla et løfte til Herren og sa: «Gir du ammonittene i mine hender,

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto".

[31] skal den første som kommer ut gjennom døren i mitt hus og møter meg når jeg vender velberget tilbake fra krigen mot ammonittene, høre Herren til. Jeg skal bære ham fram som brennoffer.»

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[32]Så dro Jefta ut for å kjempe mot ammonittene, og Herren ga dem over i hans hender.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite,

[33] Han slo dem og tok landet fra Aroer og bortover mot Minnit, med tjue byer, og

chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: "Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar".

[36]"Meu pai", respondeu ela, "sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas."

[37]E prosseguiu: "Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei".

[38]"Vá!", disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

området helt til Abel-Keramim. Det ble et stort mannefall, og ammonittene måtte bøye seg under israelittene.

Jeftas datter

[34] Da Jefta kom hjem til huset sitt i Mispa, kom datteren hans ut imot ham med håndtrommer og dans. Hun var det eneste barnet hans, han hadde ingen sønn eller datter utenom henne.

[35] Da han fikk se henne, flerret han klærne sine og ropte: «Å, min datter, for en sorg du volder meg, for en ulykke du bringer! Jeg har gitt Herren et løfte, og jeg kan ikke ta det tilbake.»

[36]Da sa hun til ham: «Far, har du gitt Herren et løfte, så gjør med meg som du har sagt, siden Herren har latt deg få hevn over dine fiender, ammonittene.

[37]Men en ting vil jeg gjerne at du gir meg lov til», sa hun. «La meg få være fri i to måneder, så jeg og venninnene mine kan gå omkring på fjellene og gråte over at jeg må dø som jomfru.»

[38]«Gå du!» svarte han, og han lot henne være borte i to måneder. Så gikk hun omkring på fjellene sammen med venninnene og gråt over jomfrudommen sin.

[39]Da de to månedene var omme, kom hun tilbake til faren, og han gjorde med henne som han hadde lovet. Hun hadde aldri vært sammen med noen mann. Siden har det vært en skikk i Israel

[40]at israelittiske døtre fire dager i året går ut og synger klagesanger over datteren til Jefta fra Gilead.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

[2]Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

[4]Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

[5]Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

[6]diziam: “Então diga: Chibolete”. Se ele dissesse: “Sibolete”, sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de

Dommerne 12

Jefta kjemper mot Efraim

[1] Efraims menn samlet seg til strid og dro nordover. De sa til Jefta: «Hvorfor sendte du ikke bud etter oss så vi kunne være med da du dro ut for å kjempe mot ammonittene? Nå setter vi ild på huset ditt og brenner deg inne.»

[2]Jefta sa til dem: «Jeg og mitt folk lå i hard strid med ammonittene. Da sendte jeg bud etter dere, men dere berget meg ikke fra deres hånd.

[3]Da jeg så at dere ikke ville hjelpe, våget jeg livet og dro ut mot ammonittene, og Herren ga dem i mine hender. Hvorfor kommer dere nå og vil kjempe mot meg?»

[4] Så samlet Jefta alle Gileads menn til kamp mot Efraim. Og Gileads menn hogg Efraim ned; for de hadde sagt: «Dere er flyktninger fra Efraim, dere gileaditter, midt blant folk fra Efraim og folk fra Manasse.»

[5] Gilead stengte vadestedene over Jordan for efraimittene. Hver gang det kom en efraimittisk flyktning og ville over, sa Gileads menn til ham: «Er du fra Efraim?» Svarte han nei,

[6] sa de til ham: «Si sjibbolet!» Sa han da «sibbolet» fordi han ikke kunne uttale ordet rett, grep de ham og drepte ham der ved vadestedene over Jordan. Førtito tusen mann av Efraim falt den gangen.

passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

[7]Jefta fra Gilead var dommer i Israel i seks år. Så døde han og ble gravlagt i hjembyen sin, i Gilead.

Ibsã, Elom e Abdom

Andre dommere

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[8] Etter Jefta ble Ibsan fra Betlehem dommer i Israel.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[9]Han hadde tretti sønner. Tretti døtre giftet han bort, og tretti svigerdøtre hentet han hjem. Han styrte Israel i sju år.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[10]Så døde Ibsan og ble gravlagt i Betlehem.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[11]Etter ham ble Elon fra Sebulon dommer i Israel. Han styrte Israel i ti år.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[12]Så døde Elon og ble gravlagt i Ajjalon i Sebulon-landet.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[13]Etter ham ble Abdon, sønn av Hillel fra Piraton, dommer i Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[14]Han hadde førti sønner og tretti sønnesønner. De red på sytti esler. Han styrte Israel i åtte år.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

[15]Så døde Abdon, sønn av Hillel fra Piraton, og ble gravlagt i Piraton i Efraim-landet, på amalekittfjellet.

Juízes 13

Dommerne 13

O Nascimento de Sansão

Samson blir født

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[1] Igjen gjorde israelittene det som var ondt i Herrens øyne. Da gaHerren dem i hendene på filisterne i førti år.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[2] Det var en mann fra Sora, fra Dan-slekten, han het Manoah. Hans kone var barnløs; hun kunne ikke få barn.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.
[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,
[7]mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

[8]Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[3]Herrens engel viste seg for henne og sa: «Jeg vet at du er barnløs og ikke kan få barn. Men du skal bli med barn og føde en sønn.

[4]Pass derfor på at du ikke drikker vin eller sterk drikk og ikke spiser noe urent!

[5] For se, du skal bli med barn og føde en sønn. Det må aldri komme rakekniv på hodet hans, for gutten skal være en Guds nasireer helt fra mors liv. Med ham skal frigjøringen av Israel fra filisterne begynne.»

[6]Kvinnen gikk til mannen sin og sa: «Det kom en gudsmann til meg. Han så ut slik som Guds engel ser ut, og fylte meg med stor frykt. Jeg spurte ikke hvor han var fra, og han fortalte meg ikke hva han het.

[7]Han sa til meg: Du skal unnfange og føde en sønn. Drikk nå ikke vin eller sterk drikk og spis ikke noe urent! For gutten skal være en Guds nasireer helt fra mors liv til den dagen han dør.»

[8]Da ba Manoah til Herren. «Hør meg, Herre», sa han. «La den gudsmannen du sendte, komme hit til oss igjen og fortelle oss hva vi skal gjøre med gutten som skal fødes.»

[9]Gud hørte Manoahs bønn. Guds engel kom igjen til kvinnen en gang hun satt ute på marken. Manoah, mannen hennes, var ikke med henne.

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

[12]“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[10]Da skyndte kvinnen seg og løp av sted. Hun sa til mannen sin: «Nå har han vist seg for meg igjen, den mannen som kom til meg her om dagen.»

[11]Manoah reiste seg og fulgte sin kone. Da han kom ut til mannen, spurte han: «Er du den mannen som talte til min kone?» «Ja», svarte han.

[12]Da sa Manoah: «Når det nå går slik som du har sagt, hvordan skal vi da oppføre oss overfor gutten, og hva skal vi gjøre med ham?»

[13]Herrens engel svarte Manoah: «Alt det jeg nevnte for din kone, må hun passe seg for.

[14]Hun må ikke spise noe som kommer fra vintreet, ikke drikke vin eller sterk drikk og ikke spise noe urent. Alt det jeg har pålagt henne, må hun rette seg etter.»

[15] Da sa Manoah til Herrens engel: «Vil du ikke bli en stund så vi kan gjøre i stand et kje for deg?»

[16]Herrens engel sa til Manoah: «Om du får meg til å bli, spiser jeg likevel ikke av maten din. Men vil du gjøre i stand et brennoffer, skal du ofre det til Herren!» Manoah visste ikke at det var Herrens engel.

[17] Derfor spurte han Herrens engel: «Hva er navnet ditt, så vi kan ære deg når det går som du har sagt?”

[18]Da sa Herrens engel: «Hvorfor spør du etter navnet mitt? Det er et underfullt navn!»

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[22]"Sem dúvida vamos morrer!" disse ele à mulher, "pois vimos a Deus!"

[23]Mas a mulher respondeu: "Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou".

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

[19]Manoah tok nå kjeet og grødeofferet og ofret det der på berget tilHerren, han som gjør under. Mens Manoah og hans kone sto og så på,

[20] hendte det noe. Da flammen steg opp fra alteret mot himmelen, steg Herrens engel opp i flammen fra alteret. Da Manoah og hans kone så det, kastet de seg ned med ansiktet mot jorden.

[21]Herrens engel viste seg ikke flere ganger for Manoah og hans kone. Da skjønte Manoah at det var Herrens engel,

[22] og han sa til sin kone: «Nå må vi dø, for vi har sett Gud.»

[23]Men hun svarte: «Om Herren ville drepe oss, hadde han ikke tatt imot brennoffer og grødeoffer av oss. Han hadde ikke latt oss se alt dette og ikke latt oss høre slike ting som vi har hørt.»

[24] Kvinnen fødte en sønn og kalte ham Samson. Gutten vokste opp, og Herren velsignet ham.

[25] Og Herrens ånd begynte å drive ham mens han var i Dan-leiren, mellom Sora og Esjtaol.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: "Vi uma mulher filisteia em

Dommerne 14

Samsons giftermål

[1] Samson dro ned til Timna. Der fikk han se en kvinne, en av filisternes døtre.

[2] Da han kom hjem igjen, fortalte han det til sin far og mor: «I Timna så jeg en av

Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa”.

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: “Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?” Sansão, porém, disse ao pai: “Consiga-a para mim. É ela que me agrada”.

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

døtrene til filisterne», sa han. «Henne må dere la meg få til kone.»

[3] Foreldrene sa til ham: «Finnes det ikke døtre i slekten din eller en eneste kvinne i folket vårt, siden du vil gå og få deg en kone hos de uomskårne filisterne?» Men Samson sa til faren: «Henne må du la meg få, hun er den rette for meg.»

[4]Foreldrene skjønte ikke at dette kom fra Herren, og at han søkte en anledning til strid mot filisterne. På denne tiden hersket filisterne over Israel.

[5]Så dro Samson og foreldrene hans ned til Timna. Da de nådde vinmarkene utenfor byen, kom en ung løve brølende imot ham.

[6]Da kom Herrens ånd over ham, og han rev løven i stykker med bare nevene, som om han rev et kje. Men han fortalte ikke til foreldrene hva han hadde gjort.

[7]Han dro ned og snakket med kvinnen, og Samson likte henne godt.

[8]En tid etter vendte han tilbake for å gifte seg med henne. Han tok av fra veien for å se etter løven han hadde drept. Da fant han en bisverm og honning i løvekroppen.

[9]Han skrapte honningen ut, tok den i hendene og spiste mens han gikk videre. Da han kom til foreldrene sine, ga han dem også, og de spiste. Men han fortalte dem ikke at han hadde tatt honningen fra løvekroppen.

[10]Da hans far kom ned til kvinnen, holdt Samson en fest der, slik de unge mennene pleide å gjøre.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.
[12]"Vou propor um enigma para vocês", disse-lhes Sansão. "Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.
[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas." "Proponha-nos o seu enigma", disseram. "Vamos ouvi-lo."
[14]Disse ele então: "Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura". Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.
[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: "Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?"
[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: "Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!" "Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma", respondeu ele. "Por que deveria explicá-lo a você?"
[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.
[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: "O que é mais doce que o mel? O que é mais

[11]Så snart de fikk se ham, valgte de tretti brudesvenner som fulgte ham.
[12] Samson sa da til dem: «La meg gi dere en gåte. Løser dere den og kommer til meg med svaret før de sju festdagene er omme, skal jeg gi dere tretti linskjorter og tretti festdrakter.
[13]Men kan dere ikke løse den, skal dere gi meg tretti linskjorter og tretti festdrakter.» De svarte: «Si fram gåten din, så vi får høre den.»
[14]Han sa til dem: «Fra en som eter, kom noe å ete, fra den sterke kom det søtt.» Så gikk det tre dager, men de hadde ikke svar på gåten.
[15]Den fjerde dagen sa de til Samsons brud: «Lokk mannen din til å gi oss svaret på gåten! Ellers brenner vi opp både deg og familien din. Dere har vel ikke bedt oss hit for å plyndre oss?»
[16]Da gikk bruden til Samson og gråt og bar seg: «Du elsker meg ikke», sa hun, «du hater meg visst. Du har gitt landsmennene mine en gåte, men du har ikke fortalt svaret til meg.» Han sa til henne: «Jeg har jo ikke engang sagt det til far og mor, og så skulle jeg si det til deg?"
[17]Men hun gråt og bar seg alle de sju dagene festen varte. Den sjuende dagen fortalte han henne svaret, siden hun plaget ham slik. Så løste hun gåten for landsmennene sine.
[18]Den sjuende dagen før solen gikk ned, kom mennene i byen og sa til ham: «Hva er søtere enn honning, hva er sterkere enn

forte que o leão?" Sansão lhes disse: "Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma".

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. "Vou ao quarto da minha mulher", disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[2]"Eu estava tão certo de que você a odiava", disse ele, "que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã".

[3]Sansão lhes disse: "Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!"

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim

løven?» Samson sa til dem: «Hadde dere ikke pløyd med kvigen min, hadde dere ikke løst gåten min.»

[19] Herrens ånd kom over ham, og han gikk ned til Asjkalon og slo i hjel tretti mann. Så tok han klærne deres og lot dem som hadde løst gåten, få dem til festdrakter. I fullt sinne dro han hjem igjen til sin far.

[20]Men Samsons kone ble gitt til den fremste av brudesvennene.

Dommerne 15

Samson hevner seg på filisterne

[1]En tid senere, en dag i hvetehøsten, ville Samson besøke sin kone. Han hadde med seg et kje. «La meg komme inn i rommet til min kone!» sa han. Men faren hennes lot ham ikke komme inn.

[2]Han sa: «Jeg trodde sikkert at du ikke likte henne lenger, så jeg ga henne til brudesvennen din. Men lillesøsteren hennes er da mye vakrere. Kan du ikke ta henne i stedet?»

[3]Da sa Samson til dem: «Denne gangen er jeg fri for skyld om jeg gjør filisterne noe ondt.»

[4]Så gikk Samson av sted og fanget tre hundre rever. Han fikk tak i fakler, bandt revene sammen etter halene, to og to, og festet en fakkel mellom hvert halepar.

[5]Så tente han faklene og slapp revene inn på filisternes åkrer. Slik brente han opp kornet, både det som var skåret og det som

ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

[6]Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo”. Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[7]Sansão lhes disse: “Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês”.

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o

sto på rot, ja, til og med vinmarker og olivenhager.

[6] Filisterne spurte hvem som hadde gjort dette, og folk svarte: «Det er Samson, svigersønnen til mannen fra Timna. Han gjorde det fordi svigerfaren tok hans kone og ga til brudesvennen.» Da fór filisterne opp og brente både kvinnen og faren hennes inne.

[7]Men Samson sa til dem: «Er det slik dere gjør, skal jeg ikke unne meg ro før jeg får hevnet meg på dere.»

[8]Han slo dem sønder og sammen, og det ble et stort mannefall. Siden gikk han ned til Etam-kløften og oppholdt seg der.

[9] Nå kom filisterne opp og slo leir i Juda, og de spredte seg utover i Lehi.

[10]Mennene i Juda spurte: «Hvorfor drar dere ut mot oss?» Filisterne svarte: «Vi er kommet for å binde Samson og gjøre mot ham som han har gjort mot oss.»

[11]Da dro tre tusen judeere ned til Etam-kløften og sa til Samson: «Vet du ikke at filisterne hersker over oss? Hvorfor har du gjort dette mot oss?» Han svarte dem: «Som de gjorde mot meg, har jeg gjort mot dem.»

[12]Da sa de: «Vi er kommet hit for å binde deg og gi deg over i hendene på filisterne.» Samson sa: «Lov meg med ed at dere ikke vil overfalle meg.»

[13]«Nei», svarte de, «vi vil bare binde deg og gi deg over i deres hender. Vi skal ikke

prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[16]Disse ele então: "Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens".

[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: "Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?"

[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

drepe deg.» Så bandt de ham med to nye reip og førte ham opp fra kløften.

[14] Da han kom til Lehi, sprang filisterne mot ham med høye rop. Da kom Herrens ånd over ham. Da var det som reipene om armene hans var brent lintråd, båndene løste seg opp i trevler og falt ned fra hendene hans.

[15]Så fant han et friskt kjevebein av et esel; det grep han og slo i hjel tusen mann med det.

[16]Da sa Samson: «Med kjeven av et esel slo jeg en flokk, ja, to, med kjeven av et esel slo jeg tusen mann.»

[17]Da han hadde sagt dette, slengte han kjevebeinet fra seg. Siden kalte de dette stedet Kjevebeinhaugen.

[18]Nå ble han brennende tørst, og han ropte til Herren: «Du har gitt din tjener denne store seieren. Skal jeg nå dø av tørst og falle i hendene på de uomskårne?»

[19]Da åpnet Gud den hulen som er i Lehi, og det rant vann ut av den. Samson fikk drikke, livskraften vendte tilbake, og han kviknet til. Derfor kalte de kilden Roperkilden. Den er i Lehi den dag i dag.

[20]Samson var dommer i Israel i tjue år. Dette var i filistertiden.

Dommerne 16

[1]En gang kom Samson til Gaza. Der fikk han se en kvinne som var prostituert, og han gikk inn til henne.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[2]Da folk i Gaza fikk vite at Samson var kommet dit, omringet de ham og lå på lur etter ham ved byporten hele natten. Men de holdt seg stille natten igjennom og sa: «Vi venter til det lysner i morgen; da slår vi ham i hjel.»

[3]Samson ble liggende til midnatt; da sto han opp. Han grep tak i dørene på byporten og de to portstolpene, rykket dem opp sammen med portbommen og la dem over skuldrene. Så bar han dem opp på toppen av det fjellet som ligger midt foran Hebron.

Samson og Dalila

[4] Etter dette ble Samson glad i en kvinne fra Sorek-dalen. Hun het Dalila.

[5] Da kom filisternes byhøvdinger opp til henne og sa: «Få lokket ham til å røpe hvor han har sin store styrke fra, og hvordan vi kan få overtaket på ham og binde ham, så vi får bukt med ham. Så skal hver av oss gi deg elleve hundre sjekel sølv.»

[6]Dalila sa til Samson: «Kjære, fortell meg hvor du har den store styrken din fra, og hvordan du kan bindes, så en får bukt med deg.”

[7]Samson svarte: «Dersom de binder meg med sju ferske senestrenger som ikke har tørket, mister jeg kreftene og blir som et annet menneske.»

[8]Da kom filisternes byhøvdinger opp til henne med sju ferske senestrenger som ikke hadde tørket. Dem bandt hun ham med

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

[10]Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

[11]Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[13]Disse Dalila a Sansão: “Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado”. Ele respondeu: “Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”. Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim?

[9]mens folk satt på lur i rommet innenfor. Så ropte hun til ham: «Filisterne er over deg, Samson!» Da rev han strengene over, de brast som en tråd av stry når den kommer for nær ilden. Og ingen fikk vite hvor styrken hans kom fra.

[10]Da sa Dalila til Samson: «Du har narret meg og løyet for meg. Nå må du fortelle meg hvordan du kan bindes!»

[11]Han svarte: «Dersom de binder meg godt med nye reip som aldri har vært brukt til noe, mister jeg kreftene og blir som et annet menneske.»

[12]Dalila tok nye reip og bandt ham med, og så ropte hun til ham: «Filisterne er over deg, Samson!» I rommet innenfor satt det folk på lur, men han rev reipene av armene sine som om de var en tynn tråd.

[13]Da sa Dalila til ham: «Hittil har du narret meg og løyet for meg. Du må fortelle meg hvordan du kan bindes!» Han svarte: «Ja, hvis du vever de sju hårflettene mine sammen med renningen i veven.»

[14] Dalila bysset ham i søvn, vevde de sju hårflettene hans inn i veven og støtte pluggen fast. Så ropte hun: «Filisterne er over deg, Samson!» Da våknet han av søvnen og rev ut både vevpluggen og renningen.

[15]Så sa hun til ham: «Hvordan kan du si at du elsker meg når du ikke har tillit til

Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força".

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: "Jamais se passou navalha em minha cabeça", disse ele, "pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem".

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: "Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo". Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[20]Então ela chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Ele acordou do sono e pensou: "Sairei como antes e me livrarei". Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

[21]Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

meg? Nå har du narret meg tre ganger og ikke fortalt meg hvor du har den store styrken din fra.»

[16]Etter hvert som hun plaget ham dag ut og dag inn med maset sitt og aldri lot ham få fred, ble han så lei seg at han helst ville dø.

[17] Så fortalte han henne hele hemmeligheten: «Det har aldri kommet rakekniv på hodet mitt; for jeg har vært en Guds nasireer helt fra mors liv av. Hvis jeg blir raket, mister jeg kreftene og blir svak som et annet menneske.»

[18]Da skjønte Dalila at han hadde fortalt henne hele hemmeligheten. Hun sendte bud etter filisternes byhøvdinger og sa til dem: «Nå kan dere komme! Denne gangen har han fortalt meg hele sannheten.» Da kom filisternes byhøvdinger opp til henne, og pengene hadde de med seg.

[19]Nå fikk hun Samson til å sovne i fanget sitt. Hun tilkalte en mann og lot ham rake av de sju hårflettene på hodet hans. Så begynte hun å plage ham, og styrken hans var borte.

[20]Hun sa: «Filisterne er over deg, Samson!» Da våknet han av søvnen og tenkte: «Jeg skal nok komme meg fri og riste meg løs, slik som de andre gangene.» Han visste ikke at Herren hadde vendt seg bort fra ham.

[21] Filisterne grep Samson og stakk ut øynene på ham. De førte ham ned til Gaza og bandt ham med bronselenker. Så satte de ham til å male korn i fangehuset.

[22]Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

[22]Men håret hans begynte å vokse med det samme det var raket.

A Morte de Sansão

[23]Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: "O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos".

[23] Filisternes byhøvdinger kom nå sammen og bar fram et stort slaktoffer til Dagon, guden sin, og så holdt de fest. De sa: «Vår gud har overgitt Samson, fienden vår, i våre hender.»

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: "O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos".

[24]Da folket fikk se ham, lovpriste de guden sin og sa: «Vår gud har gitt fienden vår i våre hender, han som la landet vårt øde og drepte så mange.»

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: "Tragam-nos Sansão para nos divertir!" E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[25]Da de var kommet i godlune, sa de: «Hent Samson hit, så vi kan ha moro med ham.» Så hentet de Samson fra fangehuset og hadde moro med ham. De stilte ham opp mellom søylene.

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: "Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas".

[26]Da sa Samson til gutten som førte ham: «Still meg slik at jeg kan holde i søylene som huset hviler på, og støtte meg til dem.»

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[27]Huset var fullt av menn og kvinner, og alle filisternes byhøvdinger var der. På taket var det omtrent tre tusen menn og kvinner som så på at de holdt moro med Samson.

[28]E Sansão orou ao Senhor: "Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!"

[28]Da ropte Samson til Herren og sa: «Min Herre ogGud, husk på meg og styrk meg denne ene gangen, Gud, så jeg får hevn over filisterne for det ene øyet mitt.»

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[29]Samson tok tak rundt de to midtsøylene som huset hvilte på, den ene holdt han i med høyre arm og den andre med venstre. Så la han seg mot dem.

[30]disse: "Que eu morra com os filisteus!" Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: "Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei". Disse-lhe sua mãe: "O Senhor o abençoe, meu filho!"

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: "Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você".

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e

[30]Samson sa: «La meg dø sammen med filisterne!» Han tok i av all kraft. Da styrtet huset sammen over byhøvdingene og over alt folket som var der. Og dem han drepte da han døde, var flere enn dem han hadde drept mens han levde.

[31] Brødrene hans og hele familien til faren hans kom ned og hentet ham. De førte ham hjem og la ham i graven til faren, Manoah, mellom Sora og Esjtaol. Da hadde han vært dommer i Israel i tjue år.

Dommerne 17

Mikas helligdom

[1]I Efraimfjellene bodde en mann som het Mika.

[2]Han sa til sin mor: «De elleve hundre sjekel sølv som ble tatt fra deg – jeg hørte selv at du uttalte forbannelsen – de pengene er hos meg; det er jeg som har tatt dem.» Da sa moren: «Herren velsigne deg, min sønn!»

[3]Da han ga de elleve hundre sjekel sølv tilbake til moren, sa hun: «Jeg helliger disse pengene til Herren og gir dem til min sønn for å få laget et utskåret gudebilde og et støpt bilde. Nå gir jeg dem tilbake til deg.»

[4] Han ga pengene til moren, som tok to hundre sjekel og ga dem til en gullsmed. Han laget et utskåret gudebilde og et støpt bilde, som siden sto i huset til Mika.

[5] Mika hadde et gudshus. Han hadde laget en efod og noen terafer og hadde innsatt en av sønnene sine til prest for seg.

alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: “De onde você vem?” “Sou levita, de Belém de Judá”, respondeu ele. “Estou procurando um lugar para morar.”

[10]“Fique comigo”, disse-lhe Mica. “Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida.”

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[13]E Mica disse: “Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote”.

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[6] I de dager var det ingen konge i Israel. Hver mann gjorde som han selv fant for godt.

[7]Det var en ung mann fra Betlehem i Juda, fra Judas slekt. Han var levitt og hadde slått seg ned der.

[8]Mannen dro fra denne byen, fra Betlehem i Juda, for å finne et sted å slå seg ned. På sin reise kom han til Efraimfjellene, til Mikas hus.

[9]Mika spurte ham: «Hvor kommer du fra?» Han svarte: «Jeg er en levitt fra Betlehem i Juda. Nå er jeg på vandring for å finne et sted å slå meg ned.»

[10] Da sa Mika til ham: «Bli her hos meg og vær far og prest for meg! Så skal jeg gi deg ti sjekel sølv i året og holde deg med klær og det du trenger for å leve.» Levitten kom,

[11]og han gikk med på å bli hos mannen og ble som en av hans egne sønner.

[12]Mika gjorde den unge levitten til prest hos seg, og han ble i Mikas hus.

[13]Mika sa: «Nå vet jeg at Herren vil gjøre vel mot meg, siden jeg har fått en levitt til prest.»

Dommerne 18

Dan slår seg ned i nord

[1] I de dager var det ingen konge i Israel, og Dan-stammen lette etter et landområde der de kunne bosette seg. For de hadde

ennå ikke fått noen eiendom blant stammene i Israel.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: “Vão, explorem a terra”. Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[2] Dans etterkommere sendte ut fem mann fra sin egen slekt og sine egne rekker, tapre menn fra Sora og Esjtaol, de skulle spionere i landet og utforske det. De sa til dem: «Gå av sted og utforsk landet!» Mennene kom til Efraimfjellene, til Mikas hus, og overnattet der.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[3]Da de var like ved Mikas hus, kjente de igjen stemmen til den unge levitten. Så tok de av fra veien og spurte ham: «Hvem har ført deg hit? Hva gjør du her, og hvorfor er du her?»

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[4]Da fortalte han om alt det Mika hadde gjort for ham. «Han har tatt meg inn i sin tjeneste», sa han, «og jeg er blitt prest hos ham.»

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[5] Da sa de: «Spør Gud for oss, så vi kan få vite om den reisen vi er ute på, kommer til å lykkes.»

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[6]Presten svarte: «Gå i fred! Herren våker over veien dere går på.»

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[7] Så dro de fem mennene videre og kom til Lajisj. De så at folket som bodde der, levde sorgløst på samme måte som sidonerne: fredelig og sorgløst. Ingen som hadde makt i landet, gikk dem for nær. De var langt borte fra sidonerne og hadde ikke noe å gjøre med andre folk.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[8] Da mennene kom tilbake til brødrene sine i Sora og Esjtaol, sa brødrene til dem: «Hvordan gikk det?»

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[9]De sa: «Kom, la oss dra opp mot dem! For vi har sett at det er et svært godt land. Og dere sitter i ro her! Dere må ikke drøye med å dra av sted og innta landet!

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[10]Når dere kommer dit, møter dere et sorgløst folk, og landet er vidstrakt. Gud har gitt det i hendene på dere. Dette er et område hvor det ikke mangler noen verdens ting.»

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[11]Så tok de av sted, seks hundre tungt bevæpnede menn av Dans slekt, fra Sora og Esjtaol.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[12] De dro opp og slo leir i Kirjat-Jearim i Juda. Derfor kalles dette stedet Dan-leiren den dag i dag. Det ligger vest for Kirjat-Jearim.

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[13]Derfra dro de over mot Efraimfjellene og kom til Mikas hus.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer”.

[14] De fem mennene som hadde gått og spionert i Lajisj-landet, sa da til brødrene sine: «Vet dere at i disse husene er det en efod, noen terafer, et utskåret gudebilde og et støpt bilde? Nå skjønner dere vel hva dere må gjøre.»

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[15]De tok av fra veien og kom til Mikas hus der den unge levitten bodde, og hilste på ham.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[16]Mens de seks hundre tungt bevæpnede mennene av Dans stamme ble stående ved portåpningen,

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e

[17]gikk de fem som hadde vært og spionert i landet, opp til huset. De gikk inn og tok det utskårne gudebildet, efoden, terafene og det støpte bildet. Presten sto nede ved

os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: “Que é que vocês estão fazendo?”

[19]Eles lhe responderam: “Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?”

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”

[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

porten sammen med de seks hundre tungt bevæpnede mennene.

[18]De andre hadde gått inn i Mikas hus og hentet det utskårne gudebildet, efoden og terafene og det støpte bildet. Da sa presten til dem: «Hva er det dere gjør?»

[19] «Ti stille!» svarte de. «Hold hånden for munnen! Kom heller med oss og vær far og prest for oss! Hva er best for deg, å være prest i huset til en enkelt mann eller å være det for en stamme og en slekt i Israel?»

[20]Da ble presten glad. Han tok efoden, terafene og det utskårne gudebildet og sluttet seg til krigerflokken.

[21]Så snudde de og gikk av sted med barna, buskapen og eiendelene sine foran seg.

[22]De var allerede kommet et godt stykke bort fra huset der Mika bodde, før mennene i nabolaget til Mika ble kalt sammen. Da de nådde igjen danittene

[23]og ropte på dem, snudde danittene seg og sa til Mika: «Hva er det du vil, siden du har kalt folkene dine sammen?»

[24]Han sa: «Dere har tatt gudene mine som jeg har laget, og dratt av gårde med presten min. Hva er det igjen til meg? Og enda spør dere meg hva jeg vil!»

[25]Da sa danittene til ham: «Vi vil ikke høre et ord til fra deg! Ellers kunne misfornøyde folk slå dere ned og drepe både deg og dine.”

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[26]Så dro danittene sin vei. Og da Mika så at de var for sterke for ham, snudde han og dro hjem igjen.

[27]Etter at de hadde tatt det som Mika hadde laget, og presten som var hos ham, gikk de mot Lajisj og mot det fredelige og sorgløse folket der. Folket hogg de ned med sverd, byen brente de med ild,

[28]og det var ingen som kunne hjelpe. For de bodde langt fra sidonerne og hadde ikke noe å gjøre med andre folk. Byen lå i dalen ved Bet-Rehob. De bygde den opp igjen og bosatte seg der.

[29]De kalte byen Dan etter sin stamfar Dan, som var sønn av Israel. Før het byen Lajisj.

[30] Der satte de opp det utskårne gudebildet, og etterkommerne av Jonatan og Jonatan selv, som var sønn av Gersjom og sønnesønn av Moses, var prester for Dans stamme helt til den dagen da folket ble bortført fra landet.

[31] Det utskårne gudebildet som Mika hadde laget, ble stående hos dem så lenge Guds hus var i Sjilo.

Dommerne 19

Ugjerningen i Gibea

[1] I de dager da det ikke fantes noen konge i Israel, var det en mann, en levitt, som bodde lengst inne på Efraimfjellene. Han tok seg en medhustru, en kvinne fra Betlehem i Juda.

2 Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

3 seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

4 O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

5 No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

6 Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre”.

7 E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

8 Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

9 Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de

2 Men medhustruen var utro mot ham og reiste fra ham til sin fars hus i Betlehem i Juda. Der ble hun i fire måneder.

3 Da dro mannen hennes av gårde etter henne. Han ville snakke vennlig med henne og få henne til å komme tilbake. Han hadde med seg tjenestegutten sin og et par esler. Hun førte ham inn i sin fars hus, og da faren til jenta fikk se ham, tok han imot ham med glede.

4 Svigerfaren, jentas far, holdt på ham, så han ble værende der i tre dager. De spiste og drakk, og de fikk være der om natten.

5 Tidlig om morgenen den fjerde dagen gjorde mannen seg ferdig til å dra. Men faren til jenta sa til svigersønnen sin: «Få deg først litt mat å styrke deg på, så kan dere dra.»

6 Så satte de seg ned og spiste sammen, de to, og de drakk. Far til jenta sa: «Vær så snill å bli natten over og hygg deg her!»

7 Og da mannen reiste seg og ville gå, nødet svigerfaren ham så han snudde og ble der over natten.

8 Tidlig om morgenen den femte dagen sto han opp for å dra. Men jentas far sa: «Få deg nå først litt å styrke deg på, og vent til det lir på dagen!» Så spiste de sammen, de to.

9 Da mannen gjorde seg klar til å dra, han og medhustruen hans og tjenestegutten, sa svigerfaren, faren til jenta: «Nå lir det allerede mot kveld, bli her i natt! Se, dagen heller, bli nå her og hygg deg! I

madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região

morgen tidlig kan dere ta i vei, så du kommer hjem.»

[10] Men mannen ville ikke bli natten over. Han gjorde seg klar og gikk til han kom rett overfor Jebus, det er Jerusalem. Han hadde med seg et par kløvesler, medhustruen var også med ham.

[11]Da de nærmet seg Jebus, var det langt på dag, og tjenestegutten sa til herren sin: «Kom, så tar vi inn i denne jebusittbyen og overnatter der!»

[12] Men herren svarte: «Nei, vi skal ikke ta inn i en by der det bare bor fremmede som ikke er israelitter. Vi drar videre til Gibea.”

[13]Så sa han til tjenestegutten sin: «Kom, la oss dra til Gibea eller Rama og overnatte på et av de stedene.»

[14]Så dro de videre, og da solen gikk ned, var de rett ved Gibea, som hører til Benjamin.

[15]Der tok de av og gikk inn i Gibea for å bli der natten over. Da han kom inn i byen, satte han seg på torget, for det var ingen som ga dem husrom til overnatting.

[16]Utpå kvelden kom en gammel mann fra arbeidet sitt ute på marken. Mannen var fra Efraimfjellene, men bodde i Gibea. Ellers var folket der på stedet benjaminitter.

[17]Da den gamle mannen så opp, fikk han øye på vandringsmannen som satt der på torget i byen, og sa til ham: «Hvor skal du, og hvor kommer du fra?»

[18]Han svarte: «Vi kommer fra Betlehem i Juda og skal langt opp i Efraimfjellene,

afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

der jeg er fra. Jeg har vært i Betlehem i Juda. Nå er jeg på vei til Herrens hus, men ingen vil gi meg husrom,

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada”.

[19]enda vi har både halm og fôr til eslene våre og brød og vin både til meg selv og til tjenestekvinnen din og til tjenestegutten som din tjener har med seg. Vi mangler ingen ting.”

[20]“Você é bem-vindo em minha casa”, disse o homem idoso. “Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça.”

[20]Da sa den gamle mannen: «Fred være med deg! La meg sørge for alt det du trenger. Du skal da ikke overnatte på torget.»

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[21] Så førte han mannen inn i huset sitt og ga eslene fôr. Da de hadde vasket føttene, fikk de mat og drikke.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[22] Mens de satt og hygget seg, kom noen av mennene i byen, gudløse folk, og omringet huset. De dundret på døren og ropte til den gamle mannen som eide huset: «Send ut mannen som har tatt inn hos deg, så vi kan få vår vilje med ham!»

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[23]Da gikk husherren ut til dem og sa: «Nei, brødre, gjør ikke noe ondt! Siden denne mannen har tatt inn i mitt hus, må dere ikke gjøre noe så skammelig.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[24]Se, her er min egen datter, som er jomfru, og mannens medhustru. Dem kan jeg sende ut, så kan dere ta dem og gjøre med dem som dere finner for godt. Dere må ikke gjøre noe så skammelig mot denne mannen.»

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram

[25]Men mennene ville ikke høre på ham. Da tok mannen medhustruen sin og førte henne ut til dem utenfor. De lå med henne og forgrep seg på henne hele natten, helt

dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

til det ble morgen. De slapp henne ikke før det tok til å lysne.

[26]Ved daggry kom kvinnen og sank ned foran døren til mannens hus, der hvor husbonden hennes var. Der ble hun liggende til det ble lyst.

[27]Om morgenen sto husbonden hennes opp og åpnet husdøren. Han gikk ut og ville dra sin vei. Og se, da lå medhustruen hans sammensunket foran inngangen til huset med hendene på dørstokken.

[28]Han sa til henne: «Reis deg, så vi kan komme av gårde!» Men det var ikke noe svar. Da løftet han henne opp på eselet. Så brøt han opp og dro til sitt eget hjemsted.

[29] Da han kom hjem, fant han fram en kniv, grep medhustruen og skar kroppen hennes opp i tolv stykker. Dem sendte han ut i hele Israels landområde.

[30]Alle som så det, sa: «Noe slikt har aldri hendt og ikke vært sett, helt fra den dagen israelittene dro opp fra Egypt og til nå. Tenk over dette, rådslå og si hva dere mener!»

Dommerne 20

Krig mot Benjamin

[1]Da dro alle israelittene ut, og hele forsamlingen kom sammen forHerren i Mispa, alle som en, fra Dan til Beer-Sjeba og fra Gilead-landet.

[2]Og høvdingene for hele folket, for alle Israels stammer, møtte fram i forsamlingen av Guds folk. Det var fire hundre tusen fotfolk, våpenføre menn.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

[3]Benjaminittene fikk høre at israelittene var gått opp til Mispa. Og israelittene sa: «Fortell hvordan denne ugjerningen skjedde!»

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: “Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[4]Levitten, mannen til den drepte kvinnen, tok da til orde og sa: «Jeg og medhustruen min kom til Gibea i Benjamin for å overnatte der.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

[5]Men innbyggerne i Gibea kom mot meg om natten og omringet huset jeg var i. Meg tenkte de å drepe, og medhustruen min voldtok de så hun døde.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[6]Da tok jeg medhustruen min og skar henne opp og sendte stykkene omkring til alle områdene i Israels land. For de hadde begått en avskyelig og skammelig handling i Israel.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto”.

[7] Nå er dere samlet her, alle Israels menn. Si deres mening og gi råd!»

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: “Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[8]Da reiste folket seg, alle som en, og sa: «Ikke én av oss skal dra tilbake til sitt eget telt eller reise hjem til sitt eget hus.

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[9]Nå vil vi gjøre slik med Gibea: Vi går mot byen etter loddkasting.

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel”.

[10]Vi tar ti mann for hvert hundre fra alle Israels stammer, og hundre for hvert tusen og tusen for hvert titusen. De skal sørge for forsyninger til hæren når den kommer for å gjøre gjengjeld mot Gibea i Benjamin for alt det skammelige de gjorde i Israel.»

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[11]Alle Israels menn samlet seg og gikk mot byen, alle som en.

12As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: “O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

13Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel”. Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

14Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

15Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

16Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

17Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

18Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

19Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

20Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

12Israels stammer sendte bud til alle slektene i Benjamin og sa: «Hva er det for en ugjerning som er gjort hos dere?

13Overgi nå de gudløse mennene i Gibea til oss, så vi kan drepe dem og utrydde det onde fra Israel.» Men benjaminittene ville ikke høre på brødrene sine, israelittene.

14Benjaminittene samlet seg fra byene sine og kom til Gibea for å gå til kamp mot israelittene.

15Den dagen mønstret benjaminittene tjueseks tusen våpenføre menn fra de andre byene. I tillegg til dette mønstret innbyggerne i Gibea sju hundre utvalgte krigere.

16I hele denne hæren var det sju hundre utvalgte menn som var venstrehendte. Når de kastet stein med slynge, kunne de treffe et hårstrå; ingen bommet.

17Utenom Benjamin mønstret Israel fire hundre tusen våpenføre menn, alle var erfarne krigere.

18 Israelittene brøt opp og dro til Betel. Der spurte de Gud til råds: «Hvem av oss skal først dra ut i krigen mot benjaminittene?» Og Herrensvarte: «Juda først.»

19Om morgenen brøt israelittene opp og slo leir midt imot Gibea.

20Så rykket Israels menn fram til kamp mot Benjamin. Israels menn stilte seg opp til kamp mot dem ved Gibea.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[21]Men benjaminittene kom ut fra Gibea og felte den dagen tjueto tusen israelitter.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[22]Likevel tok hæren til israelittene mot til seg og stilte seg igjen opp til strid der hvor de hadde stilt seg opp den første dagen.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: "Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vocês devem atacar".

[23] For israelittene hadde gått opp og grått for Herrens ansikt helt til det ble kveld. De spurte Herren og sa: «Skal vi igjen rykke fram til kamp mot våre brødre benjaminittene?» Og Herren svarte: «Gå mot dem!»

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[24]Neste dag gikk israelittene igjen mot Benjamin-mennene,

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[25]og for andre gang rykket Benjamin ut mot dem fra Gibea. De felte igjen atten tusen mann av israelittene, alle sammen var våpenføre menn.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[26]Da dro alle israelittene, hele hæren, opp og kom til Betel. Der satt de og gråt for Herrens ansikt og fastet hele dagen, helt til om kvelden. De bar fram brennoffer og fredsoffer for Herren.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[27]Og israelittene rådspurte Herren, for den gangen sto Guds paktkiste der,

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: "Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos".

[28] og Pinhas, sønn av Elasar, Arons sønn, gjorde på den tiden tjeneste foran den. De spurte: «Skal vi enda en gang dra ut i kamp mot våre brødre benjamittene, eller skal vi la være?» Og Herren svarte: «Dra ut! For i morgen vil jeg gi dem i deres hender.»

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[29]Da la israelittene folk i bakhold omkring Gibea.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.
[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.
[32]Enquanto os benjamitas diziam: "Nós os derrotamos como antes", os israelitas diziam: "Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas".

[33]Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

[34]Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.
[35]O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.
[36]Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

[37]Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá,

[30]Israelittene gikk mot benjaminittene den tredje dagen. De stilte seg opp mot Gibea, slik som de andre gangene.
[31]Benjaminittene rykket ut mot hæren og ble trukket bort fra byen. Som de andre gangene felte de først noen av israelittene på landeveiene som går oppover, den ene mot Betel, den andre over marken til Gibea. Det var omkring tretti israelitter som falt.
[32]Da tenkte benjaminittene: «Vi slår dem nå som før.» Men israelittene sa: «La oss flykte, så vi får trukket dem bort fra byen og ut på landeveiene.»
[33]Så trakk alle Israels menn seg tilbake fra stedet der de hadde stått, og stilte seg opp i Baal-Tamar. De av israelittene som lå i bakhold, stormet fram fra skjulestedet sitt vest for Gibea.

[34]Så kom ti tusen utvalgte menn fra hele Israel rett imot Gibea, og det ble en hard strid. Men Benjamin-mennene forsto ikke at ulykken nærmet seg.

[35]Herren slo Benjamin foran israelittene. Den dagen felte israelittene tjuefem tusen ett hundre mann av Benjamin, alle sammen var våpenføre menn.

[36]Da innså benjaminittene at de var slått. Israelittene trakk seg tilbake fra Benjamin, for de satte sin lit til dem som de hadde lagt i bakhold nær Gibea.

[37]De som lå i bakhold, stormet nå mot Gibea, spredte seg utover og hogg ned hele byen med sverd.

espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

[38]Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

[38]Israelittene hadde avtalt med dem som lå i bakhold, at de skulle la tykk røyk stige opp fra byen som signal.

[39]e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

[39]Da israelittene vendte ryggen til i striden, felte benjaminittene til å begynne med noen av dem, omkring tretti mann. De tenkte: «Vi slår dem nå som i det første slaget.»

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[40]Men så begynte røyken å stige opp fra byen, det kom en søyle av røyk. Da benjaminittene snudde seg, fikk de se at hele byen sto i flammer som slo opp mot himmelen.

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

[41]I det samme kom israelittene tilbake. Da ble benjaminittene grepet av redsel, for de så at ulykken nærmet seg.

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[42]For å slippe unna israelittene snudde de og tok veien mot ørkenen, men striden fulgte i hælene på dem. Snart var de som kom fra byene, midt iblant dem og gjorde ende på dem.

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[43]Israelittene omringet benjaminittene, forfulgte dem uten stans og tråkket dem ned, helt til de var rett øst for Gibea.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[44]Atten tusen mann av Benjamin falt, alle sammen var tapre krigere.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[45] De andre snudde og rømte ut i ørkenen, til Rimmon-berget. Israelittene innhentet fem tusen mann på landeveiene. Så satte de etter resten helt til Gideom og hogg ned to tusen av dem.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

[46]Den dagen falt det til sammen tjuefem tusen våpenføre menn av Benjamin, alle sammen krigere.

[47]Seks hundre mann snudde og rømte ut i ørkenen, til Rimmon-berget. Der holdt de til i fire måneder.

[48]Men israelittene vendte tilbake til benjaminittene og hogg ned hele byen med sverd, både fe og alt som fantes. Også alle de andre byene satte de ild på.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[3]“Ó Senhor Deus de Israel”, lamentaram, “por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?”

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: “Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?” Pois tinham feito um juramento solene de que qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

Dommerne 21

Israel og Benjamin slutter fred

[1]I Mispa hadde israelittene sverget at ingen av dem skulle gi sin datter som kone til en benjaminitt.

[2] Da folket kom til Betel, satt de der for Guds ansikt helt til kvelden. De gråt høyt

[3]og sa: «Herre, Israels Gud, hvorfor skulle dette hende i Israel, så Israel i dag mangler en stamme?»

[4]Tidlig neste morgen bygde folket et alter der og bar fram brennoffer og fredsoffer.

[5]Så sa israelittene: «Hvem i alle Israels stammer kom ikke opp til forsamlingen, til Herren?» For de hadde sverget en høytidelig ed om at den som ikke kom opp til Herren i Mispa, skulle dø.

[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. "Hoje uma tribo foi eliminada de Israel", diziam.

[7]"Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?"

[8]Então perguntaram: "Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?" Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.

[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.

[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

[11]"É isto o que vocês deverão fazer", disseram, "matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens."

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[6]Israelittene sørget over sine brødre i Benjamin og sa: «I dag er en stamme hugget av fra Israel.

[7]Hva skal vi gjøre for dem som er igjen, så de kan få seg koner? Vi har jo sverget ved Herren at vi ikke vil gi dem noen av døtrene våre.»

[8]Så spurte de: «Hvem var det blant Israels stammer som ikke kom opp til Herren i Mispa?» Det viste seg at fra Jabesj i Gilead var det ikke kommet noen til forsamlingen i leiren.

[9]Da folket ble mønstret, fant de ikke noen der som bodde i Jabesj i Gilead.

[10]Forsamlingen sendte da tolv tusen krigere dit og befalte dem: «Dra av sted og hugg ned innbyggerne i Jabesj i Gilead med sverd, også kvinner og barn.

[11] Slik skal dere gjøre: Alle menn og alle kvinner som har ligget med menn, skal dere slå med bann og utrydde.»

[12]Blant innbyggerne i Jabesj i Gilead fant de fire hundre unge jenter som var jomfruer og ikke hadde vært sammen med eller ligget med noen mann. Dem førte de til leiren i Sjilo i Kanaan.

[13] Så sendte hele menigheten bud til de benjaminittene som var på Rimmon-berget, og tilbød dem fred.

[14]Benjaminittene vendte da tilbake, og israelittene ga dem de kvinnene fra Jabesj i Gilead som de hadde latt bli i live. Men det ble ikke nok til dem.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[16]E os líderes da comunidade disseram: "Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona".

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: "Vão, escondam-se nas vinhas

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas".

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança,

[15]Folket sørget over Benjamin. For Herren hadde laget et tomrom blant Israels stammer.

[16] Da sa menighetens eldste: «Hva skal vi gjøre for dem som er igjen, så de kan få seg koner når kvinnene i Benjamin er utryddet?»

[17]Og de sa: «Hvordan skal de som er igjen av Benjamin, kunne bli bevart, så ikke en hel stamme av Israel blir utslettet?

[18]Vi kan ikke gi dem noen av døtrene våre til koner.» For israelittene hadde sverget og sagt: «Forbannet er den som gir sin datter til en mann i Benjamin!»

[19]«Men hør nå», sa de. «Hvert år holder de en fest for Herren i Sjilo.» Sjilo ligger nord for Betel, øst for den landeveien som går opp fra Betel til Sikem, og sør for Lebona.

[20]«Dra dit», sa de til benjaminittene, «og legg dere på lur i vinmarkene!

[21]Når dere ser de unge døtrene i Sjilo komme ut for å danse ringdans, skal dere springe fram fra vinmarkene og bortføre hver deres kone av døtrene fra Sjilo. Så skal dere dra tilbake til Benjamin-landet.

[22]Og når fedrene eller brødrene deres kommer og klager til oss, skal vi si til dem: La oss vise dem nåde! For vi fikk ikke tak i en kone til hver i krigen. Og dere har heller ikke gitt dem til dem, så det hviler ingen skyld på dere.»

[23]Slik gjorde benjaminittene. De tok seg hver sin kone blant de dansende jentene som de hadde bortført. Så vendte de tilbake til sin egen eiendom, bygde opp igjen byene og bosatte seg der.

reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[24]Israelittene dro også derfra, hver til sin egen stamme og sin egen slekt, hjem til eiendommen sin.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[25] I de dager var det ingen konge i Israel. Hver mann gjorde som han selv fant for godt.

O livro de Rute

Rute 1

Noemi e Rute

[1] Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

[2] Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

[3] Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

[4] os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

[5] Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

[6] Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

[7] Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use

Rut

Rut 1

Rut og Noomi

[1] I de dager da dommerne styrte, ble det en gang hungersnød i landet. Da dro en mann av sted fra Betlehem i Juda for å slå seg ned i Moabs sletteland sammen med sin kone og sine to sønner.

[2]Mannen het Elimelek, hans kone Noomi og de to sønnene Mahlon og Kiljon. De var av Efrat-slekten, fra Betlehem i Juda. Nå kom de til Moab og slo seg til der.

[3]Så døde Elimelek, Noomis mann, og hun satt igjen med de to sønnene sine.

[4]De tok seg moabittiske koner. Den ene het Orpa, den andre het Rut. De ble boende der i omtrent ti år.

[5]Så døde også de to sønnene, Mahlon og Kiljon, og Noomi satt igjen alene, uten sønner og uten mann.

[6]Da brøt hun opp sammen med svigerdøtrene sine for å vende hjem fra Moabs sletteland. For hun hadde hørt i Moab at Herren hadde tatt seg av sitt folk og gitt det brød.

[7]Hun dro bort fra stedet hvor hun hadde bodd, og begge svigerdøtrene fulgte henne. De ga seg i vei for å vende tilbake til Juda.

[8] Men Noomi sa til sine to svigerdøtre: «Snu og gå tilbake, hver til sin mors hus! MåtteHerren vise godhet mot dere, slik

convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

dere har vist godhet mot de døde og mot meg!

[9]Måtte Herren gi dere begge trygghet og la dere finne et hjem, hver i sin manns hus!» Så kysset hun dem. Men de brast i gråt

[10]og sa til henne: «Nei, vi vil følge deg tilbake til ditt folk.»

[11] Men Noomi sa: «Vend tilbake, mine døtre! Hvorfor skulle dere følge med meg? Skulle jeg ennå føde sønner som dere kan få til menn?

[12]Vend tilbake, mine døtre, gå nå! Jeg er for gammel til å bli gift. Og selv om jeg tenkte at det ennå er håp for meg, ja, om jeg allerede i natt fikk en mann og til og med fødte sønner,

[13]skulle så dere vente til de ble voksne? Skulle dere stenge dere inne og leve uten menn? Nei, mine døtre! Dette er mer bittert for meg enn for dere, for Herrens hånd har rammet meg.»

[14]Da brast de igjen i gråt. Orpa kysset sin svigermor til avskjed, men Rut klynget seg til henne.

[15]Da sa Noomi: «Se, nå vender din svigerinne tilbake til sitt folk og sin gud. Vend tilbake, du også. Følg henne!»

[16] Men Rut svarte: «Ikke tving meg til å forlate deg og vende tilbake, for: Dit du går, vil jeg gå, og hvor du bor, vil jeg bo. Ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud.

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

[17]Der du dør, vil jeg dø, og der vil jeg begraves. Måtte Herren la det gå meg ille både nå og siden hvis noe annet enn døden skal skille meg fra deg!»

[18]Da Noomi så at hun sto fast på sitt og ville følge med henne, sa hun ikke mer til henne.

[19]Så gikk de begge videre til de kom til Betlehem. Da de kom fram dit, ble det stort oppstyr i byen på grunn av dem, og kvinnene sa: «Er dette Noomi?»

[20] Men hun sa til dem: «Kall meg ikke Noomi! Kall meg heller Mara! For Den veldige har gjort livet meget bittert for meg.

[21]Rik dro jeg bort, fattig har Herren latt meg vende tilbake. Hvorfor kaller dere meg Noomi når Herren har vitnet mot meg, og når Den veldige har latt det gå så ille med meg?»

[22] Slik vendte Noomi hjem, og svigerdatteren, moabittkvinnen Rut, fulgte med henne tilbake fra Moabs sletteland. De kom til Betlehem da bygghøsten tok til.

Rut 2

Rut møter Boas

[1]Noomi hadde en slektning på sin manns side, en mektig og velstående mann av Elimeleks slekt. Han het Boas.

[2] En dag sa Rut, moabittkvinnen, til Noomi: «La meg få gå ut på åkeren og sanke kornaks hos en som vil vise meg velvilje.» Hun svarte: «Gå du, min datter!»

[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

[3]Så gikk hun ut på åkeren og sanket aks etter onnefolkene. Det traff seg slik at åkerstykket tilhørte Boas, som var av Elimeleks slekt.

[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

[4] Nettopp da kom Boas fra Betlehem. Han sa til onnefolkene: «Herren være med dere!» De svarte ham: «Herren velsigne deg!»

[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

[5]Boas spurte oppsynsmannen over onnefolkene: «Hvem hører denne unge kvinnen til?»

[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

[6]Oppsynsmannen svarte: «Det er den unge moabittkvinnen som fulgte med Noomi hit fra Moab.

[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

[7]Hun ba: La meg få plukke og sanke aks mellom kornbåndene etter onnefolkene! Hun kom i dag tidlig og har stått her helt til nå. Bare en liten stund har hun vært inne og hvilt.»

Boaz fala a Rute benignamente

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

[8]Da sa Boas til Rut: «Hør, min datter! Gå ikke for å sanke aks på noen annen åker. Gå ikke herfra, men hold deg til tjenestejentene mine.

[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

[9]Hold øye med hvor på åkeren onnefolkene arbeider, og følg etter dem! Jeg vil si fra til karene at de ikke skal røre deg. Og blir du tørst, så gå bort til krukkene og drikk av det som tjenestefolkene øser opp."

[10] Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

[10]Da kastet hun seg ned med ansiktet mot jorden og sa til ham: «Hvorfor ser du på meg med velvilje og tar imot meg, enda jeg er en fremmed?»

[11] Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra,

[11]Boas svarte henne: «Mer enn én gang har de fortalt meg om alt du har gjort for din

depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

svigermor etter at mannen din døde. Du forlot din far og din mor og ditt fedreland og dro til et folk du ikke kjente fra før.

[12] O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

[12] Herren skal lønne deg for det du har gjort! Måtte du få fullt vederlag fra Herren, Israels Gud, når du nå er kommet for å søke ly under hans vinger.»

[13] Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

[13]Hun sa: «Måtte du fortsatt se på meg med velvilje, herre, for du har trøstet meg og snakket vennlig til din tjenestekvinne, enda jeg ikke engang er som en av kvinnene i din tjeneste.»

[14] À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

[14] Da det ble tid for å spise, sa Boas til henne: «Kom hit og spis av brødet, og dypp stykket ditt i vineddiken!» Så satte hun seg ved siden av onnefolkene, og Boas rakte henne ristet korn. Hun spiste seg mett og hadde enda noe igjen.

[15] Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

[15]Da hun reiste seg for å sanke, ga Boas denne beskjeden til tjenestefolkene: «La henne også sanke mellom kornbåndene. Plag henne ikke!

[16] Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

[16]Ja, dere skal til og med dra aks ut av kornbåndene og la dem ligge igjen, så hun kan plukke dem opp. Ingen må true henne.»

[17] Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

[17] Så sanket Rut aks på åkeren helt til kvelden. Da hun banket kornet ut av aksene, ble det omkring en efa bygg.

[18] Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

[18]Hun bar det inn til byen, og hennes svigermor fikk se det hun hadde sanket. Rut tok også fram det som var til overs etter at hun hadde spist seg mett, og ga det til henne.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[19]Da sa svigermoren til henne: «Hvor har du sanket i dag, og hvor har du arbeidet? Velsignet er han som ville kjennes ved deg!» Så fortalte hun svigermoren hvem hun hadde arbeidet hos. Hun sa: «Den mannen jeg har arbeidet hos i dag, heter Boas.»

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[20] Da sa Noomi til svigerdatteren: «Han skal være velsignet av Herren, som ikke har sluttet å vise godhet, verken mot de levende eller de døde!» Og Noomi la til: «Den mannen er i slekt med oss. Han er en av våre løsningsmenn."

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[21]Rut, moabittkvinnen, fortsatte: «Han sa også til meg at jeg skulle holde meg til folkene hans til de var ferdige med hele kornskurden."

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[22]Da sa Noomi til Rut, sin svigerdatter: «Det er godt, min datter, at du går sammen med tjenestejentene hans. På en annen åker kunne de komme til å gjøre deg noe ondt.»

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

[23]Så holdt hun seg nær tjenestejentene til Boas og sanket aks til bygghøsten og hvetehøsten var over, og hun ble boende hos sin svigermor.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos

Rut 3

Rut og Boas på treskeplassen

[1]Noomi, Ruts svigermor, sa til henne: «Min datter, skulle jeg ikke forsøke å skaffe deg et hjem, så du kan få det godt?

[2] Hør, Boas er jo vår slektning, og det var hans tjenestejenter du var sammen med. Nå i natt kaster han bygg på treskeplassen.

parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

[3]Du skal vaske deg og salve deg. Ta så på deg fine klær og gå ned til treskeplassen. Men gi deg ikke til kjenne for ham før han er ferdig med å spise og drikke.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[4]Når han legger seg, skal du merke deg stedet hvor han ligger. Gå så bort, ta teppet vekk fra føttene hans og legg deg der! Så vil han selv si deg hva du skal gjøre.»

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

[5]Da svarte hun: «Jeg skal gjøre alt det du sier.»

Boaz promete a Rute casar com ela

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[6]Hun gikk ned til treskeplassen og gjorde alt slik som hennes svigermor hadde sagt henne.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

[7]Boas spiste og drakk og ble glad til sinns. Så gikk han og la seg ved kanten av kornhaugen. Da smøg hun seg fram, tok teppet vekk fra føttene hans og la seg der.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[8]Ved midnattstid kvakk mannen til. Han bøyde seg fram og så at det lå en kvinne ved føttene hans.

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[9] «Hvem er du?» spurte han. «Jeg er Rut, tjenestekvinnen din», svarte hun. «Bre kappen din over meg, for du er løsningsmann.»

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

[10]«Velsignet er du av Herren, min datter! Du har vist enda større trofasthet enn før ved ikke å gå etter de unge mennene, verken de fattige eller de rike.

[11] Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei,

[11]Og nå, min datter, vær ikke redd! Alt det du sier, vil jeg gjøre for deg. For alle som bor i byen, vet at du er en hederlig kvinne.

pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

[12] Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

[14] Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

[15] Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

[16] Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

[17] E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

[18] Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

Rute 4

Boaz casa com Rute

[12] Det er sant at jeg er løsningsmann, men det er en annen løsningsmann som er nærmere enn jeg.

[13]Sov her i natt, og hvis han i morgen vil løse deg ut, så la ham det. Men hvis han ikke vil løse deg ut, skal jeg gjøre det selv, så santHerren lever! Bli bare liggende til i morgen tidlig!»

[14]Hun ble liggende ved føttene hans til om morgenen. Men hun sto opp før folk kunne dra kjensel på hverandre. For han sa til seg selv: «Det må ikke bli kjent at kvinnen kom hit til treskeplassen.»

[15] Så sa han: «Kom hit med sjalet du har på deg, og hold det fram!» Og da hun holdt sjalet fram, målte han opp seks mål bygg og la det på henne. Deretter gikk han inn i byen.

[16]Da Rut kom til sin svigermor, spurte hun: «Hvordan gikk det med deg, min datter?» Og hun fortalte henne alt det mannen hadde gjort mot henne,

[17]og la til: «Disse seks mål bygg ga han meg, for han sa: Du skal ikke komme tomhendt hjem til din svigermor.»

[18]Da sa Noomi: «Hold deg nå i ro, min datter, til du får vite hvordan saken faller ut. For den mannen unner seg ikke ro før han får saken ordnet, og det allerede i dag.»

Rut 4

Boas tar Rut til ekte

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

[1] Boas gikk opp til byporten og satte seg der. Da kom den løsningsmannen forbi som han hadde snakket om. Boas kalte ham ved navn og sa: «Kom hit og sett deg!» Så gikk han dit og satte seg.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[2]Boas så seg ut ti menn av byens eldste og sa: «Sett dere her!» Og de satte seg.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[3]Så sa han til løsningsmannen: «Noomi, som er kommet tilbake fra Moab, vil selge det jordstykket som tilhørte vår slektning Elimelek.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[4]Jeg tenkte at jeg ville gjøre deg kjent med dette og si: Kjøp det i nærvær av dem som sitter her, og i nærvær av mitt folks eldste. Vil du innløse det, så innløs det. Men hvis du ikke vil, så si det til meg, så jeg vet det. For det er ingen ved siden av deg til å innløse det, men jeg har retten nest etter deg.» Han svarte: «Jeg vil innløse det.»

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[5] Da sa Boas: «Den dagen du kjøper åkeren av Noomis hånd, må du også ta Rut, den moabittiske enken, slik at den dødes navn kan bevares og jordstykket gå videre i arv.»

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

[6]Løsningsmannen svarte: «Da kan jeg ikke løse, for i så fall forringer jeg arven for mine egne barn. Løs du det som jeg skulle ha løst, for jeg kan ikke gjøre det!»

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[7] Før i tiden var det slik i Israel når det gjaldt innløsning og byttehandel, at for å bekrefte en sak skulle man dra av seg sandalen og gi den til den andre parten. Slik ble en sak vitnefast i Israel.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

[11] Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

[12] Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

Rute dá à luz Obede

[13] Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

[14] Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

[8]Løsningsmannen sa til Boas: «Kjøp det du!» Og så dro han av seg sandalen.

[9]Da sa Boas til de eldste og til hele folket: «Dere er i dag vitner på at jeg kjøper av Noomis hånd alt som har tilhørt Elimelek, og alt som har tilhørt Kiljon og Mahlon.

[10]Jeg tar også moabittkvinnen Rut, Mahlons kone, til ekte, slik at den dødes navn kan leve videre og jordstykket gå i arv. Slik vil den dødes navn ikke bli utslettet av hans slekt og glemt i porten på hans hjemsted. Dere er i dag vitner på dette."

[11]Alt folket og de eldste som var i byporten, svarte: «Ja, vi er vitner. Måtte Herren la den kvinnen som nå kommer inn i ditt hus, bli som Rakel og som Lea, de to som bygde Israels hus! Vis din kraft i Efrata og vinn deg et navn i Betlehem!

[12] Måtte de etterkommere som Herrengir deg med denne unge kvinnen, gi deg en ætt som ætten til Peres, han som Tamar fødte til Juda!»

Rut blir stammor til David

[13] Boas tok Rut hjem til seg, og hun ble hans kone. Da han kom sammen med henne, lot Herren henne bli med barn, og hun fødte en sønn.

[14]Da sa kvinnene til Noomi: «Velsignet er Herren som lot deg få en løsningsmann i dag! Hans navn skal bli stort i Israel.

[15] Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

[15]Han skal gi deg nytt livsmot og sørge for deg i din alderdom. For din svigerdatter, som er så glad i deg, har født ham. Hun er mer for deg enn sju sønner.»

[16] Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

[16]Så tok Noomi gutten og la ham på fanget sitt, og hun ble hans fostermor.

[17] As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

[17] Nabokonene ga ham navn og sa: «Noomi har fått en sønn!» De kalte ham Obed. Han fikk sønnen Isai, som ble far til David.

[18] São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

[18] Dette er Peres' etterkommere: Peres fikk sønnen Hesron,

[19] Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

[19]Hesron fikk sønnen Ram, og Ram fikk sønnen Amminadab,

[20] Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

[20]Amminadab fikk sønnen Nahsjon, og Nahsjon fikk sønnen Salma,

[21] Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

[21]Salma fikk sønnen Boas, og Boas fikk sønnen Obed,

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

[22]Obed fikk sønnen Isai, og Isai fikk sønnen David.

O primeiro livro de Samuel	1. Samuelsbok

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

[1] Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

[2] Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

[3] Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

[4] No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

[5] A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

[6] (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

[7] E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

[8] Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

A oração e o voto de Ana

1. Samuelsbok 1

Samuel blir født

[1] I Ramatajim-Sufim i Efraim-fjellene bodde en mann som het Elkana. Han var sønn av Jeroham, sønn av Elihu, sønn av Tohu, sønn av Suf fra Efraims stamme.

[2]Elkana hadde to koner. Den ene het Hanna og den andre Peninna. Peninna hadde barn, men Hanna var barnløs.

[3] År etter år dro denne mannen opp fra hjembyen sin til Sjilo for å tilbe og ofre til Herren over hærskarene. Der var de to sønnene til Eli, Hofni og Pinhas, prester for Herren.

[4] Når Elkana holdt offermåltid, ga han sin kone Peninna og alle sønnene og døtrene hennes hvert sitt stykke av offerkjøttet,

[5] men Hanna ga han dobbelt så mye. For det var Hanna han elsket, enda Herren hadde lukket hennes morsliv.

[6] Men medhustruen, som var imot henne, terget henne stadig og ville gjøre henne motløs fordi Herren hadde lukket hennes morsliv.

[7]Slik gikk det år etter år. Hver gang Hanna dro opp til Herrenshus, terget Peninna henne. Da gråt hun og ville ikke spise.

[8]Men Elkana, mannen hennes, sa til henne: «Hvorfor gråter du, Hanna, og hvorfor spiser du ikke? Hvorfor er ditt hjerte så fullt av sorg? Er ikke jeg mer for deg enn ti sønner?»

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[9] En gang de hadde spist og drukket i Sjilo, reiste Hanna seg og trådte fram for Herrens ansikt. Ved dørstolpen til Herrens tempel satt presten Eli på stolen sin.

[10]I sin hjertesorg ba hun til Herren og gråt sårt.

[11] Hun ga et løfte og sa: «Herre over hærskarene! Se til din tjenestekvinne i hennes nød. Husk på meg, glem ikke din tjenestekvinne, men la meg få en sønn. Så vil jeg gi ham til Herren for hele hans levetid, og det skal aldri komme rakekniv på hans hode."

[12]Slik ba Hanna lenge for Herrens ansikt, og Eli fulgte munnen hennes med øynene.

[13]For Hanna ba stille, i sitt hjerte. Bare leppene hennes rørte seg, men stemmen hørtes ikke. Derfor trodde Eli at hun var full,

[14]og han sa til henne: «Hvor lenge skal du vise deg full? Se til å få rusen av deg!»

[15]«Nei, herre», svarte Hanna, «jeg er en kvinne som bærer på en tung sorg. Vin eller annen sterk drikk har jeg ikke drukket. Men jeg har tømt mitt hjerte for Herrens ansikt.

[16]Hold ikke din tjenestekvinne for en dårlig kvinne! For hele tiden talte jeg ut av min store sorg og smerte.»

[17]Da sa Eli: «Gå i fred! Israels Gud skal gi deg det du har bedt ham om.»

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

[18]Hanna svarte: «Måtte du se med velvilje på din tjenestekvinne!» Så gikk hun sin vei, spiste og var ikke lenger så sorgfull.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[19]Neste morgen sto de tidlig opp og tilba Herren. Så ga de seg på hjemvei og kom til Rama. Og da Elkana igjen var sammen med sin kone Hanna, husket Herren på henne.

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[20] Før året var omme, ble hun med barn og fødte en sønn. Hun kalte ham Samuel; «for jeg har bedt Herren om ham», sa hun.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[21]Elkana dro opp igjen med hele sitt hus for å bære fram det årlige slaktofferet og løfteofferet for Herren,

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[22] men Hanna ble ikke med. Hun sa til mannen sin: «Når gutten er avvent, vil jeg ta ham med, så han kan bli fremstilt for Herren og siden være der all sin tid.»

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

[23]«Gjør som du synes best», svarte mannen hennes, Elkana. «Bli hjemme til du har avvent ham. Måtte Herren oppfylle sitt ord!» Så ble kvinnen hjemme og ammet sønnen sin til han var avvent.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[24] Da hun hadde avvent ham, tok hun ham med opp tilHerrens hus i Sjilo. Hun hadde med seg en treårsgammel okse, en efa mel og en skinnsekk med vin. Gutten {{var med dem, og de brakte ham fram for Herren. Og hans far slaktet slaktofferet, slik han gjorde hvert år for Herren.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.
[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.
[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

[25]Han førte fram}} gutten og slaktet oksen, og Hanna, hans mor, førte ham fram for Eli.
[26]«Tro meg, herre!» sa hun. «Så sant du lever, herre, jeg er den kvinnen som sto her hos deg og ba tilHerren.
[27]Denne gutten var det jeg ba om, og Herren har gitt meg det jeg ba ham om.

[28]Nå gir jeg ham tilbake til Herren for hele hans levetid. Han skal tilhøre Herren.» Så bøyde de seg og tilba Herren der.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.
[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.
[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.
[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.
[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

1. Samuelsbok 2

Hannas lovsang

[1] Hanna ba og sa: Mitt hjerte fryder seg i Herren. Herren gir meg stor kraft. Jeg ler av mine fiender, for jeg gleder meg over din frelse.

[2] Ingen er hellig som Herren, for ingen er til uten du; det er ingen klippe som vår Gud.

[3]Snakk ikke med så store og stolte ord, la ikke frekt snakk gå ut av munnen! For Herren er en Gud som allting vet, han prøver hver gjerning.

[4]De mektiges buer brytes i stykker, men de som vakler, kler seg i kraft.

[5] Mette må arbeide for sitt brød, men sultne slipper å hungre mer. Barnløs kvinne føder sju barn, men den som er rik på sønner, visner bort.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.
[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.
[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.
[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.
[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

Os crimes dos filhos de Eli

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;
[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;
[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si;

[6] Herren tar liv og gir liv, han sender ned til dødsriket, og han fører opp igjen.
[7]Herren gjør fattig, og han gjør rik, han fornedrer, og han opphøyer.

[8] Han reiser den svake opp av støvet og løfter den fattige fra dyngen. Han lar dem sitte blant stormenn og gir dem en ærefull plass. For jordens søyler hører Herren til, på dem bygde han verden opp.

[9]Han vokter de trofaste på veien, men de urettferdige må tie i mørket. For ingen er sterk i egen kraft.

[10] Herren knuser sine fiender. Han lar det tordne over dem fra himmelen, Herren dømmer den vide jord. Han vil gi sin konge styrke og sin salvede stor kraft!

[11] Så dro Elkana hjem til Rama. Men gutten ble igjen og gjorde tjeneste for Herren, og presten Eli hadde tilsyn med ham.

Eli-sønnenes ondskap

[12] Elis sønner var ugudelige. De kjente ikke Herren.

[13] Slik oppførte prestene seg mot folket: Når noen bar fram et slaktoffer, kom prestens tjener mens de kokte kjøttet. Han hadde med seg en tretindet gaffel.

[14]Den stakk han ned i pannen eller gryten, kjelen eller krukken, og alt det som kom opp med gaffelen, tok presten selv. Slik

assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

Eli repreende os seus filhos

[22] Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as

gjorde de mot israelittene som kom til Sjilo.

[15] Enda før de hadde brent fettet, kom prestens tjener og sa til den som ofret: «Gi presten kjøtt å steke! Han tar ikke imot kokt kjøtt fra deg, bare rått.»

[16] Om mannen da svarte: «Først må fettet brennes, siden kan du ta det du vil», så sa tjeneren: «Nei, gi meg det straks, ellers tar jeg det med makt.»

[17]Den synden de unge mennene gjorde for Herrens ansikt, var meget stor; de viste ingen respekt for Herrens offer.

[18] Men Samuel gjorde tjeneste for Herrens ansikt; allerede som gutt bar han presteklær av lin.

[19]Hvert år laget moren en liten kappe til ham. Den tok hun med når hun sammen med mannen sin dro opp for å bære fram det årlige slaktofferet.

[20]Eli velsignet Elkana og hans kone og sa: «Måtte Herren gi deg barn med denne kvinnen i stedet for ham som hun ba om for Herrens skyld.» Så dro de hjem igjen.

[21]Herren så i godhet til Hanna, og hun ble med barn. Hun fikk tre sønner og to døtre. Men gutten Samuel vokste opp hos Herren.

[22] Eli var nå meget gammel. Da han fikk høre hva sønnene hans gjorde mot alle israelittene, og at de lå med kvinnene som

mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

23 E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

24 Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

25 Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

26 Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

Profecia contra a casa de Eli

27 Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

28 Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

29 Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

gjorde tjeneste ved inngangen til telthelligdommen,

23sa han til dem: «Hvorfor gjør dere slikt? Fra hele folket hører jeg om deres onde gjerninger.

24Det må ikke være slik, mine sønner! Det er ikke noe godt rykte, hører jeg, som går blant Herrens folk.

25Når en mann synder mot en annen, skal Gud dømme ham. Men når en mann synder mot Herren, hvem skal da be for ham?» Men de hørte ikke på faren, for Herren ville at de skulle dø.

26 Gutten Samuel vokste og var til glede både for Herrenog for mennesker.

Eli-slekten blir forkastet

27Det kom en gudsmann til Eli og sa til ham: Så sier Herren: Åpenbarte jeg meg ikke for din fars slekt da de var slaver for farao og hans hus i Egypt?

28 Og jeg valgte dem ut blant alle Israels stammer til å gjøre prestetjeneste for meg og stige opp til mitt alter, brenne røkelse og bære presteklær for mitt ansikt. Din fars slekt har jeg gitt retten til alle israelittenes gaveoffer.

29Hvorfor viser du forakt for mitt slaktoffer og mitt grødeoffer som jeg har påbudt i min bolig? Hvorfor ærer du dine sønner mer enn meg, så dere feter dere med det beste av alle offergavene som mitt folk Israel bærer fram?

30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

32 E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

33 O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

34 Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

35 Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

36 Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

30 Derfor lyder ordet fra Herren, Israels Gud: Jeg har nok sagt at ditt hus og din fars hus skal gjøre tjeneste for mitt ansikt for alltid. Men nå lyder ordet fraHerren: Det skal ikke skje! De som ærer meg, vil jeg ære. Men de som forakter meg, skal bli til skamme.

31 Se, dager skal komme da jeg bryter både din makt og makten til din fars slekt, så ingen blir gammel i ditt hus.

32 Med misunnelse skal du se alt det gode han gjør mot Israel, men i ditt hus skal ingen bli gammel.

33Bare en eneste mann i ditt hus vil jeg la være å rydde bort fra mitt alter. Jeg vil la dine øyne slukne og ditt liv tæres bort, og alle som vokser opp i ditt hus, skal dø i sin beste alder.

34 Det som rammer dine to sønner, Hofni og Pinhas, skal du ha som tegn: De skal begge dø på samme dag.

35 Men jeg vil la det stå fram en trofast prest som skal handle etter mitt hjerte og min vilje. For ham vil jeg bygge et hus som står fast, og han skal gjøre tjeneste hos min salvede alle sine dager.

36 Det skal gå slik at de som er igjen av ditt hus, kommer til ham og ber på sine knær om et pengestykke og en brødbit og sier: «La meg få være med i et av prestelaugene så jeg kan få litt mat å spise.»

1. Samuelsbok 3

Herren kaller Samuel

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[1] Gutten Samuel gjorde nå tjeneste for Herren under Elis tilsyn. I de dager kom det sjelden ord fra Herren, og av syner var det få.

[2]Så var det en gang Eli lå og sov på den faste plassen sin. Øynene hans var så svake at han ikke kunne se.

[3] Guds lampe var ennå ikke sluknet, og Samuel lå i Herrens tempel, der Guds paktkiste sto.

[4]Da ropte Herren på Samuel. Han svarte: «Her er jeg»,

[5]og løp inn til Eli og sa: «Her er jeg; du ropte på meg.» Men Eli sa: «Nei, jeg ropte ikke på deg. Gå og legg deg igjen!» Så gikk han og la seg.

[6]Da ropte Herren en gang til: «Samuel!» Og Samuel sto opp og gikk inn til Eli. «Her er jeg», sa han; «du ropte på meg.» Men Eli svarte: «Nei, jeg ropte ikke, min sønn. Gå tilbake og legg deg!»

[7]Samuel kjente ennå ikke Herren, forHerrens ord var ennå ikke blitt åpenbart for ham.

[8]Så ropte Herren en tredje gang på Samuel. Han sto opp og gikk inn til Eli. «Her er jeg», sa han; «du ropte på meg.» Da forsto Eli at det var Herren som ropte på gutten,

[9]og han sa til Samuel: «Gå og legg deg! Og roper han på deg igjen, skal du svare: Tal, Herre, din tjener hører!» Så gikk Samuel og la seg på plassen sin.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

[10]Da kom Herren, stilte seg foran ham og ropte som før: «Samuel, Samuel!» Og Samuel svarte: «Tal, din tjener hører!»

[11] Herren sa til Samuel: «Nå vil jeg gjøre noe i Israel som får det til å ringe for ørene på hver den som hører om det.

[12] Den dagen lar jeg Eli bli rammet av alt det jeg har varslet om hans hus, fra først til sist.

[13]Jeg har kunngjort for ham at jeg vil dømme hans hus for alle tider. For han kjente til synden – at hans sønner forbannet Gud. Likevel talte han dem ikke til rette.

[14]Derfor har jeg sverget mot Elis hus: Aldri skal deres skyld kunne sones, verken med slaktoffer eller offergaver.»

[15]Samuel ble liggende til det ble morgen. Da åpnet han dørene tilHerrens hus; men han våget ikke å fortelle Eli om synet.

[16]Da ropte Eli på ham og sa: «Samuel, min sønn!» «Her er jeg», svarte han.

[17]Eli spurte: «Hva var det han sa til deg? Skjul det ikke for meg! Måtte Gud la det gå deg ille både nå og siden hvis du skjuler for meg noe av det han har sagt til deg.»

[18] Så fortalte Samuel alt sammen og skjulte ingen ting for ham. Da sa Eli: «Han er Herren. Han må gjøre det han synes er best.»

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.
[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.
[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.
[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.
[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

[5] Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

[19] Så vokste Samuel opp. Herren var med ham og lot ikke noen av hans ord falle maktesløse til jorden.
[20] Da forsto hele Israel fra Dan til Beer-Sjeba at Samuel var betrodd å være profet for Herren.
[21]Herrenfortsatte å vise seg i Sjilo; der åpenbarte Herren seg for Samuel gjennom sitt ord.

1. Samuelsbok 4

[1]Og det Samuel sa, gikk ut til hele Israel.

Filisterne tar Herrens paktkiste

Israelittene dro nå ut for å kjempe mot filisterne. De slo leir ved Eben-Eser, mens filisterne slo leir ved Afek.

[2]Filisterne samlet hæren sin mot israelittene, og kampen bredte seg. Israel ble slått av filisterne, som slo ned omkring fire tusen mann på slagmarken.

[3] Da folket kom tilbake til leiren, sa de eldste i Israel: «Hvorfor lot Herren oss lide nederlag mot filisterne i dag? La oss hente Herrens paktkiste i Sjilo, så han kan komme hit og være blant oss og redde oss fra fiendene våre.”
[4] Så sendte folket bud til Sjilo, og de hentet paktkisten som tilhørerHerren over hærskarene, han som troner over kjerubene. Og Elis to sønner, Hofni og Pinhas, fulgte Guds paktkiste.

[5]Da Herrens paktkiste kom til leiren, satte hele Israel i et jubelrop så sterkt at jorden skalv.

[6] Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

[7] E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

[8] Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

[9] Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

A morte de Eli

[12] Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

[13] Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

[6]Filisterne hørte lyden av ropet og sa: «Hvorfor er det slike høye jubelrop i hebreernes leir?» De fikk vite at Herrenspaktkiste var kommet dit.

[7]Da ble de redde, for de tenkte: «Det er kommet en gud til leiren.» Og de sa: «Ve oss! Slikt har aldri hendt før.

[8] Ve oss! Hvem skal berge oss fra disse mektige gudene? Dette er jo de gudene som slo egypterne med alle slags plager i ørkenen.

[9]Men fatt mot, filistere, og vis dere som menn, så dere ikke ender som slaver for hebreerne slik de har vært slaver for dere! Mann dere opp og gå til kamp!»

[10]Så gikk filisterne til angrep. Israelittene ble slått og flyktet hver til sitt. Nederlaget ble meget stort; tretti tusen fotfolk fra Israels hær falt.

[11]Guds paktkiste ble tatt, og Elis to sønner, Hofni og Pinhas, mistet livet.

[12] En mann av Benjamins stamme løp fra slagmarken og kom samme dag til Sjilo med klærne flerret og med jord på hodet.

[13]Da han kom dit, satt Eli på stolen sin ved veien og speidet, for han var full av uro for Guds paktkiste. Da mannen kom inn i byen og fortalte hva som var skjedd, lød et jammerskrik over hele byen.

[14] Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

[15] Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

[16] Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

[17] Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

[18] Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

[19] Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

[14]Eli hørte skrikingen og spurte: «Hva slags ståk er dette?» Mannen skyndte seg bort til Eli og fortalte ham det.

[15]Eli var nå 98 år gammel. Øynene hans var stivnet, og han kunne ikke se.

[16]Mannen sa til ham: «Jeg kommer fra slagmarken, jeg flyktet fra slaget i dag.» Da spurte Eli: «Hvordan er det gått, min sønn?»

[17]Budbringeren svarte: «Israel flyktet for filisterne, og vi led et stort tap. Begge sønnene dine, Hofni og Pinhas, har mistet livet, og Guds paktkiste er tatt.»

[18]Med det samme han nevnte Guds paktkiste, falt Eli baklengs ned av stolen ved siden av porten, brakk nakken og døde, for han var en gammel og tung mann. Han hadde da vært dommer i Israel i førti år.

[19]Svigerdatteren hans, Pinhas' kone, ventet barn og skulle snart føde. Da hun hørte at Guds paktkiste var tatt, og at hennes svigerfar og hennes mann var døde, kom riene over henne, og hun sank i kne og fødte.

[20] Hun var døende, og kvinnene som sto rundt henne, sa: «Vær ikke redd, du har født en sønn!» Men hun svarte ikke og merket ikke hva de sa.

[21] Hun kalte gutten Ikabod og sa: «Herligheten er veket fra Israel!» For Guds paktkiste var tatt, og hennes svigerfar og hennes mann var døde.

[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

[4] Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

[5] Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

[6] Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

[7] Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja

[22]«Herligheten er veket fra Israel!» sa hun. «For Guds paktkiste er tatt.»

1. Samuelsbok 5

Herrens paktkiste i filisterlandet

[1]Filisterne tok Guds paktkiste og førte den fra Eben-Eser til Asjdod.

[2] De brakte paktkisten inn i Dagons tempel og stilte den opp ved siden av Dagon.

[3]Da folket i Asjdod sto opp tidlig neste morgen, fant de Dagon liggende med ansiktet mot jorden foran Herrens paktkiste. De reiste ham opp og satte ham på plass igjen.

[4]Men tidlig morgenen etter lå Dagon igjen med ansiktet mot jorden foran Herrens paktkiste. Hodet og begge hendene hans var slått av mot dørterskelen. Bare kroppen var igjen av Dagon.

[5]Derfor er det slik den dag i dag at verken Dagons prester eller noen annen som går inn i Dagons tempel i Asjdod, setter foten på terskelen.

[6]Herrens hånd lå nå tungt på folket i Asjdod, og han lot ødeleggelse komme over dem. Han slo dem også med byller både i Asjdod og i områdene omkring.

[7]Da mennene i Asjdod så at det gikk slik, sa de: «Paktkisten til Israels Gud må ikke bli hos oss. For hans hånd ligger tungt på oss og på vår gud Dagon.»

[8] De sendte bud og samlet alle filisternes byhøvdinger hos seg og spurte dem: «Hva skal vi gjøre med paktkisten til Israels

levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

Gud?» De svarte: «Flytt den til Gat.» Så flyttet de paktkisten til Gat.

[9]Men da de hadde flyttet den dit, rammet Herrens hånd byen og skapte stor redsel og forvirring. Han hjemsøkte folket i byen, og det brøt ut byller både på små og store.

[10]Så sendte de Guds paktkiste til Ekron. Men da den kom dit, skrek innbyggerne i byen: «De har flyttet paktkisten til Israels Gud hit for å drepe oss og alle våre.»

[11]De sendte bud og samlet alle filisternes byhøvdinger og sa: «Send paktkisten til Israels Gud vekk og la den komme tilbake dit hvor den hører hjemme, så den ikke dreper oss og vårt folk.» For det var kommet dødsangst over hele byen. Guds hånd lå meget tungt på den.

[12]De som ikke døde, ble slått med byller, og klageskriket fra byen steg opp mot himmelen.

1. Samuelsbok 6

Herrens paktkiste kommer tilbake

[1]Da Herrens paktkiste hadde vært i filisterlandet i sju måneder,

[2]kalte filisterne sammen prestene og spåmennene og spurte: «Hva skal vi gjøre med Herrens paktkiste? La oss få vite hvordan vi skal sende den tilbake dit hvor den hører hjemme!»

[3] Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

[6] Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

[7] Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

[8] Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos

[3]De svarte: «Sender dere paktkisten til Israels Gud fra dere, må dere ikke sende den uten gaver; dere må gi noe til vederlag. Da skal dere bli friske igjen, og dere skal få vite hvorfor hans hånd ikke viker fra dere.»

[4]Filisterne spurte: «Hva skal vi gi til vederlag?» De andre svarte: «Fem byller av gull og fem mus av gull, etter tallet på filisternes byhøvdinger. For det er en og samme plage som har rammet dere alle, også byhøvdingene.

[5]Dere skal lage avbildninger av byllene deres og av musene som herjer landet, og gi Israels Gud ære. Kanskje tar han da sin tunge hånd bort fra dere, fra deres guder og deres land.

[6] Hvorfor gjør dere hjertene harde slik som egypterne og farao gjorde? Måtte ikke de la Israel slippe fri og dra av sted etter at Herren hadde latt dem få kjenne sin makt?

[7] Lag nå en ny vogn og hent to kuer som nylig har kalvet, og som ennå ikke har hatt åk på seg. Spenn kuene for vognen, men ta kalvene fra dem og la dem bli igjen hjemme.

[8]Så skal dere ta Herrens paktkiste og sette den på vognen. De gjenstandene av gull som dere gir Herren til vederlag, skal dere legge i et skrin ved siden av paktkisten. Send den så av sted!

[9]Se etter om den tar veien opp til grensen mot Bet-Sjemesj. Da er det Herren som har sendt denne store ulykken over oss. Tar

que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

den ikke den veien, vet vi at det ikke er hans hånd som har rammet oss. Da er det bare tilfeldig at dette hendte oss.»

A arca chega a Bete-Semes

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[10]Mennene så gjorde. De hentet to kuer som nylig hadde kalvet, og spente dem for vognen. Men kalvene holdt de tilbake hjemme.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[11]De satte Herrens paktkiste på vognen, og dessuten skrinet med gullmusene og etterligningene av byllene.

[12] As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[12]Kuene tok strake veien mot Bet-Sjemesj. De fulgte samme veien og rautet hele tiden. De bøyde ikke av, verken til høyre eller til venstre. Filisternes byhøvdinger fulgte etter helt til grensen mot Bet-Sjemesj.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[13]I Bet-Sjemesj holdt folket på å skjære hvete nede i dalen. Da de så opp, fikk de øye på paktkisten, og de ble glade da de så den.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

[14] Vognen kom inn på jordet til Josva fra Bet-Sjemesj og stanset. Der lå det en stor stein. De hogg i stykker treverket i vognen og ofret kuene som brennoffer til Herren.

[15] Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

[15]Levittene tok ned Herrens paktkiste og skrinet med gjenstandene av gull som sto ved siden av den, og satte dem på den store steinen. Den dagen ofret mennene i Bet-Sjemesj brennoffer og slaktoffer til Herren.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[16]Høvdingene over de fem filisterbyene så på dette og vendte samme dag tilbake til Ekron.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

[17]Dette er de gullbyllene som filisterne ga Herren til vederlag: en for Asjdod, en for Gaza, en for Asjkalon, en for Gat og en for Ekron.

[18] como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

[18]Gullmusene svarte til tallet på alle de byene som hørte inn under de fem filisterhøvdingene, både de befestede byene og landsbyene. Et vitne om dette er den store steinen på jordet til Josva fra Bet-Sjemesj, steinen som de satte Herrens paktkiste på. Den ligger der den dag i dag.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

[19] Men Herren slo ned noen av mennene i Bet-Sjemesj fordi de hadde sett på Herrens paktkiste. Sytti mann av dem slo han ned. Folket sørget over det harde slaget Herren hadde gitt dem.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[20] Da sa mennene i Bet-Sjemesj: «Hvem kan stå for ansiktet til Herren, den hellige Gud? Og hvem skal han gå til når vi sender ham fra oss?»

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

[21]De sendte bud til folket i Kirjat-Jearim og sa: «Filisterne har sendtHerrens paktkiste tilbake. Kom og hent den opp til dere!»

1 Samuel 7

[1] Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e

1. Samuelsbok 7

[1] Da kom mennene i Kirjat-Jearim og hentet Herrens paktkiste. De førte den til Abinadabs hus, som lå oppe på høyden.

consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

Exortação de Samuel ao arrependimento

2 Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

3 Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

4 Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

Os filisteus são vencidos

5 Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

6 Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

7 Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

8 Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

Og de helliget hans sønn Elasar til å vokte Herrens paktkiste.

Samuel styrer i Israel

2 Fra den dag paktkisten kom til Kirjat-Jearim, gikk det lang tid; det gikk tjue år. Og hele Israels hus sukket etter Herren.

3 Da sa Samuel til hele Israels hus: «Vender dere om til Herren av et helt hjerte, må dere få bort de fremmede gudene og Astarte-bildene som er hos dere! Vend hjertet til Herren, og tjen ham og ingen annen! Så skal han fri dere fra filisternes hånd.»

4 Da fjernet israelittene Baal-gudene og Astarte-bildene og tjente bare Herren.

5 Samuel sa: «Kall sammen hele Israel i Mispa! Så vil jeg be til Herren for dere.»

6 Da samlet de seg i Mispa, og de øste opp vann og helte det ut forHerrens ansikt. Den dagen fastet de og sa: «Vi har syndet mot Herren.» Siden skiftet Samuel rett mellom israelittene i Mispa.

7 Så snart filisterne fikk greie på at israelittene hadde samlet seg i Mispa, dro filisternes byhøvdinger opp mot Israel. Da israelittene hørte det, ble de redde for filisterne

8 og sa til Samuel: «Hold ikke opp med å rope til Herren vår Gud for oss, så han berger oss fra filisternes hånd.”

[9] Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

[10] Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

[9]Da tok Samuel et dielam og ofret det som heloffer til Herren. Han ropte til Herren for Israel, og Herren svarte ham.

[10] Mens Samuel bar fram brennofferet, rykket filisterne fram til kamp mot israelittene. Men den dagen sendte Herren et veldig tordenvær over filisterne og gjorde dem så forvirret at de tapte for israelittene.

[11]Israelittenes hær dro ut fra Mispa; de forfulgte filisterne til nedenfor Bet-Kar og slo dem.

[12] Der tok Samuel en stein og satte den opp mellom Mispa og Sjen. Han kalte steinen Eben-Eser – «Hjelpesteinen» – og sa: «Så langt harHerren hjulpet oss.»

[13] Slik ble filisterne tvunget i kne, og de kom ikke mer innenfor Israels grenser. Herrens hånd lå tungt på filisterne så lenge Samuel levde.

[14]De byene som filisterne hadde tatt fra Israel, kom under Israel igjen, helt fra Ekron til Gat. Også områdene omkring dem tok Israel tilbake fra filisterne. Mellom Israel og amorittene var det også fred.

[15]Samuel var dommer i Israel så lenge han levde.

[16]Hvert år dro han rundt til Betel, Gilgal og Mispa, og på alle disse stedene skiftet han rett mellom israelittene.

[17] Siden vendte han tilbake til Rama, for der bodde han, og der var han dommer for

Israel. I Rama bygde han et alter for Herren.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual

1. Samuelsbok 8

Israelittene krever en konge

[1]Da Samuel ble gammel, satte han sønnene sine til dommere over Israel.

[2]Den førstefødte het Joel, og den andre het Abia. De var dommere i Beer-Sjeba.

[3] Men sønnene fulgte ikke i Samuels fotspor. De søkte urett vinning, tok imot bestikkelser og fordreide retten.

[4]Da samlet alle de eldste i Israel seg og kom til Samuel i Rama.

[5] De sa til ham: «Nå er du gammel, og sønnene dine følger ikke i dine fotspor. Sett derfor en konge til å styre oss, slik alle de andre folkene har.»

[6]Men Samuel så med uvilje på dette at de sa: «Gi oss en konge som kan styre oss!» Og han ba til Herren.

[7] Men Herren sa til ham: «Hør på folket og alt de sier til deg! For det er ikke deg de har forkastet; det er meg de har forkastet og ikke vil ha til konge over seg.

[8] Det har de gjort fra den dagen jeg førte dem opp fra Egypt og til denne dag. De har forlatt meg og dyrket andre guder. Og slik gjør de nå mot deg.

[9] Så hør på dem! Men advar dem inntrengende, og fortell dem hvilke rettigheter kongen deres vil få.»

será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[10]Samuel fortalte folket som krevde en konge av ham, alt hva Herrenhadde sagt.

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

[11] Han sa: «Dette er rettighetene til kongen som skal herske over dere: Han vil ta sønnene deres og sette dem til å gjøre tjeneste ved kongens vogner og hester, og de må løpe foran vognen hans.

[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

[12]Noen vil han gi kommando over tusen mann og noen over femti. Noen må pløye åkrene og høste inn avlingen hans, andre må lage krigsvåpen og utstyr til stridsvognene.

[13] Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

[13]Døtrene deres vil han sette til å lage salver, til å koke og bake.

[14] Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

[14] De beste jordene, vinmarkene og olivenlundene deres vil han ta og gi til mennene sine.

[15] As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

[15]Av åkrene og vinmarkene deres vil han ta tiende og gi til hoffmennene og tjenerne sine.

[16] Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

[16] Slavene og slavekvinnene, eslene og de beste oksene deres vil han ta i sin egen tjeneste.

[17] Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

[17]Av småfeet deres vil han ta tiende, og selv må dere gjøre slavearbeid for ham.

[18] Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

[18] Når den dagen kommer, skal dere skrike høyt over kongen dere valgte. Men Herren skal ikke svare dere den dagen.»

[19] Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

[19]Men folket nektet å høre på Samuel. «Nei», sa de, «vi vil ha en konge over oss.

[20] Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

[21] Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

[20] Vi vil være som alle de andre folkene. Kongen vår skal styre oss; han skal rykke ut foran oss og føre krigene våre.»

[21]Da Samuel hadde hørt alt det folket sa, la han det fram for Herren.

[22] Og Herren sa til Samuel: «Hør på det de sier og sett en konge over dem.» Da sa Samuel til israelittene: «Dra hjem, hver til sin by.»

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

[4] Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

[5] Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai

1. Samuelsbok 9

Saul blir konge

[1]Det var en mann av Benjamins stamme som het Kisj. Han var sønn av Abiel, sønn av Seror, sønn av Bekorat, sønn av Afiah, som var fra Benjamin. Kisj var en velstående mann.

[2] Han hadde en sønn som het Saul, en staselig ung mann. Ingen i Israel var mer staselig enn han. Og han var et hode høyere enn alle andre.

[3]En gang kom det bort noen eselhopper for Kisj, Sauls far. Da sa han til sønnen sin: «Ta med deg en av tjenesteguttene og dra av sted og let etter eselhoppene!»

[4]De dro over Efraim-fjellene og gjennom Sjalisja-landet, men fant dem ikke. Så dro de gjennom Sjaalim-landet, men eslene var ikke der heller. Siden dro de gjennom Benjamin-landet, men fant dem ikke.

[5]Da de var kommet til Suf-traktene, sa Saul til tjenestegutten som var med ham:

deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

[6] Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

[7] Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

[8] O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

[9] (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não

«Kom, la oss gå hjem igjen, ellers blir min far mer urolig for oss enn for eslene.»

[6]Men tjenestegutten svarte: «Hør nå, i byen der bor en høyt ansett gudsmann. Alt han sier, slår til. La oss gå dit! Kanskje han kan si oss hvilken vei vi skal gå.»

[7] Saul sa til tjenestegutten: «Ja, la oss gå, men hva skal vi ha med til mannen? Brødet i sekkene våre er det slutt på, og vi har ingen gave vi kan gi gudsmannen. Hva har vi vel med oss?»

[8] Tjenestegutten tok til orde igjen og sa til Saul: «Her har jeg en kvart sjekel sølv; den kan jeg gi gudsmannen, så sier han oss nok hvilken vei vi skal gå.»

[10]Saul svarte: «Det var et godt forslag. Kom, la oss gå dit!» Så gikk de til byen der gudsmannen var.

[11] Da de gikk opp bakken som førte til byen, møtte de noen unge jenter som kom ut for å hente vann, og spurte dem: «Er seeren her?"

[9] – Før i tiden sa de i Israel når noen gikk for å søke råd hos Gud: «Kom, la oss gå til seeren!» Det de nå kaller profet, kalte de før i tiden seer. –

[12]Jentene svarte: «Ja, han er like foran dere. Skynd dere, han er kommet til byen i dag, for i dag holder folket en offerhøytid oppe på haugen.

[13]Når dere kommer inn i byen, finner dere ham før han går opp på haugen til måltidet. Folket spiser ikke før han

chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

kommer, for det er han som velsigner offeret. Først da begynner gjestene å spise. Gå bare opp, for nå kan dere treffe ham.»

14 Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

14Så gikk de opp til byen, og med det samme de var kommet inn i byen, kom Samuel gående imot dem på vei opp til offerhaugen.

15 Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

15Dagen før Saul kom, hadde Herren varslet Samuel og sagt:

16 Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

16 «I morgen på denne tiden sender jeg til deg en mann fra Benjamin-landet; ham skal du salve til fyrste over mitt folk Israel. Han skal fri mitt folk fra filisternes hånd; for jeg har sett mitt folks nød, og dets klagerop har nådd meg.»

17 Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

17Da Samuel fikk øye på Saul, sa Herren til ham: «Se, det er den mannen som jeg talte til deg om. Han skal styre mitt folk.»

18 Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

18I byporten gikk Saul bort til Samuel og sa: «Kan du si meg hvor seeren bor?»

19 Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

19Samuel svarte Saul: «Jeg er seeren. Gå foran meg opp på haugen. Dere skal spise sammen med meg i dag. I morgen tidlig skal jeg sende deg av sted, og jeg skal fortelle deg alt ditt hjerte vil vite.

20 Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

20Eselhoppene som kom bort for deg for tre dager siden, skal du ikke være urolig for; de er kommet til rette. Men hvem er det hele Israel ønsker seg? Er det ikke deg og din fars hus?»

21 Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a

21 Saul svarte: «Men er ikke jeg bare en benjaminitt, fra en av de minste stammene i Israel? Og er ikke min slekt den minst

menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e

betydningsfulle av slektene i Benjamin-stammen? Hvorfor snakker du da slik til meg?»

[22]Men Samuel tok Saul og tjenestegutten hans og førte dem inn i hallen. Han ga dem plass øverst blant gjestene. Det var omkring tretti mann der.

[23]Samuel sa til kokken: «Kom hit med det stykket som jeg ga deg og ba deg legge til side.»

[24]Kokken tok opp lårstykket og det som fulgte med, og satte det fram for Saul. Og Samuel sa: «Her har du det som er igjen. Spis nå! Det er holdt av for deg til denne festen som jeg har kalt folket sammen til.» Så spiste Saul sammen med Samuel den dagen.

[25] Siden gikk de ned fra haugen og inn i byen, og Samuel satt og snakket med Saul oppe på taket.

[26]Tidlig om morgenen da det grydde av dag, ropte Samuel til Saul oppe på taket: «Stå opp, så skal jeg følge deg på vei!» Saul sto opp, og de gikk ut sammen.

[27]Da de kom til utkanten av byen, sa Samuel til Saul: «Si til tjenestegutten din at han skal gå i forveien.» Tjenestegutten gikk, og Samuel sa: «Bli du stående her en stund, så skal du få høre hva Gud har sagt.»

1. Samuelsbok 10

[1] Samuel tok en oljekrukke og helte oljen over Sauls hode. Han kysset ham og sa:

disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

[4] Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

[5] Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

[6] O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

[7] Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

[8] Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar

«Nå har Herren salvet deg til fyrste over sin eiendom.

[2] Når du går fra meg i dag, skal du møte to menn ved Rakels grav i Selsah i Benjamin-landet. De skal si til deg: Eselhoppene som du dro ut for å lete etter, er kommet til rette. Din far tenker ikke lenger på dem, men han er redd for dere og sier: Hva skal jeg gjøre for sønnen min?

[3]Når du går videre derfra og kommer til Tabor-eika, skal du møte tre menn som er på vei opp til Betel for å tilbe Gud. Den ene av dem bærer tre kje, den andre tre runde brød og den tredje en skinnsekk med vin.

[4] De hilser på deg og gir deg to brød som du skal ta imot.

[5] Så kommer du til Guds Gibea, der filisterne har vaktpostene sine. Når du kommer til byen, treffer du på en flokk profeter som kommer ned fra offerhaugen. Foran dem går det noen som slår på tromme og spiller på harpe, fløyte og lyre, og selv er de grepet av profetisk henrykkelse.

[6] Da kommer Herrens ånd over deg så du kommer i profetisk henrykkelse sammen med dem og blir et annet menneske.

[7] Når du ser disse tegnene, så gjør det du makter! For Gud er med deg.

[8] Gå foran meg ned til Gilgal. Der vil jeg komme til deg og ofre brennoffer og

ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

fredsoffer. Sju dager må du vente før jeg kommer og sier deg hva du skal gjøre.»

Saul entre os profetas

[9] Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

[9]Idet Saul snudde seg for å forlate Samuel, ga Gud ham et annet hjerte. Og samme dag inntraff alle disse tegnene.

[10] Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

[10]Han kom til Gibea, hvor han møtte en flokk profeter. Da kom Guds ånd over ham, og han ble grepet av profetisk henrykkelse sammen med dem.

[11] Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

[11] Alle som kjente ham, så at han talte profetisk sammen med profetene. De sa til hverandre: «Hva har skjedd med sønnen til Kisj? Er også Saul blant profetene?»

[12] Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

[12]En mann derfra sa: «Hvem er deres far?» Slik er det blitt et ordtak: «Er også Saul blant profetene?»

[13] E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

[13]Da den profetiske henrykkelsen var over og Saul kom til offerhaugen,

[14] Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

[14] sa hans onkel til ham og tjenestegutten hans: «Hvor har dere vært?» «På leting etter eselhoppene», svarte han, «og da vi ikke så noe til dem, gikk vi til Samuel.»

[15] Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

[15]Da sa onkelen: «Fortell meg hva Samuel sa til dere.»

[16] Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

[16]«Han fortalte oss at eselhoppene var kommet til rette», svarte Saul. Men det som Samuel hadde sagt om kongsmakten, fortalte han ikke til onkelen.

Saul escolhido rei

[17] Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

[17]Siden kalte Samuel folket sammen til Herren i Mispa.

[18] e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

[19] Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

[25] Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu

[18]Der sa han til israelittene: «Så sier Herren, Israels Gud: Jeg førte Israel opp fra Egypt og fridde dere fra egypternes hånd og fra alle de andre rikene som undertrykte dere.

[19] Men i dag har dere forkastet deres Gud, han som berget dere ut av all nød og ulykke. Dere har sagt: Nei, sett en konge over oss! – Tre nå fram for Herrens ansikt, stamme for stamme og slekt for slekt!»

[20]Samuel lot alle Israels stammer tre fram, og loddet falt på Benjamins stamme.

[21]Så lot han Benjamins stamme komme fram, slekt for slekt, og loddet falt på Matri-slekten. Deretter falt loddet på Saul, sønn av Kisj. De lette etter ham, men kunne ikke finne ham.

[22]Da spurte de Herren en gang til: «Er mannen kommet hit?» Herren svarte: «Han har gjemt seg blant krigsutstyret.»

[23] De sprang og hentet ham der, og han trådte fram midt blant folket. Han var et hode høyere enn alle andre.

[24] Samuel sa da til folket: «Her ser dere ham som Herrenhar utvalgt! Det finnes ikke hans like i hele folket.» Og hele folkemengden satte i et hyllingsrop: «Leve kongen!»

[25] Samuel kunngjorde så kongeloven for folket. Han skrev den opp i en bok, som

Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

[26] Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

[27] Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

han la ned for Herrens ansikt. Siden sendte han folket hjem, hver til sitt.

[26]Saul dro også hjem til Gibea, fulgt av noen djerve menn. Gud hadde rørt ved deres hjerte.

[27] Men det var noen gudløse menn som sa: «Hvordan kan denne mannen redde oss?» De foraktet ham og kom ikke med noen hyllingsgave til ham. {{Nahasj, kongen over ammonittene, undertrykte gadittene og rubenittene med makt. Han stakk ut det høyre øyet på dem, og det fantes ingen redningsmann for Israel. Det var ingen israelitter igjen på den andre siden av Jordan som ikke Nahasj, kongen over ammonittene, hadde stukket ut det høyre øyet på. Men se, sju tusen mann berget seg fra ammonittenes hånd, og de kom til Jabesj i Gilead.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

[1] Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

[2] Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

[3] Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

1. Samuelsbok 11

Saul seirer over ammonittene

[1] En måned senere}} dro ammonitten Nahasj opp og omringet Jabesj i Gilead. Og alle mennene i Jabesj sa til ham: «Slutt en pakt med oss, så skal vi tjene deg.»

[2]Men ammonitten Nahasj svarte dem: «Jeg skal slutte en pakt med dere på den måten at jeg stikker ut det høyre øyet på dere alle sammen, til vanære for hele Israel.»

[3]Da sa de eldste i Jabesj til ham: «Gi oss en frist på sju dager så vi kan sende bud rundt om i hele Israel. Er det da ingen som hjelper oss, skal vi overgi oss til deg.»

[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se

[4]Da sendebudene kom til Sauls Gibea, bar de ærendet sitt fram for folket, og hele folket brast i gråt.

[5]I samme stund kom Saul fra åkeren med oksene sine, og han spurte: «Hva er i veien med folket, siden de gråter?» De fortalte ham hva mennene fra Jabesj hadde sagt.

[6] Da Saul hørte dette, kom Guds ånd over ham, og han ble brennende harm.

[7]Han tok et spann okser og skar dem opp i stykker som han sendte rundt i hele Israel med dette budskapet: «Slik skal det gjøres med oksene til den som ikke drar ut med Saul og Samuel.» Da falt det redsel for Herren over folket, og de dro ut, alle som en.

[8]Saul mønstret dem i Besek; det var 300.000 israelitter og 30.000 judeere.

[9]De sa til budbærerne som var kommet: «Si til mennene i Jabesj i Gilead: I morgen når solen brenner hett, skal det komme hjelp til dere.» Da budbærerne kom og meldte dette til mennene i Jabesj, ble de glade.

[10]De sa: «I morgen skal vi overgi oss til dere, så kan dere gjøre med oss som dere finner for godt.»

[11]Dagen etter delte Saul folket i tre avdelinger, og i morgenvakten brøt de inn i leiren. Da dagen var på det heteste, hadde de slått ammonittene. De som overlevde, ble spredt. Det var ikke to mann igjen på samme sted.

espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

[12] Folket sa til Samuel: «Hvem var det som sa: Skal Saul være konge over oss? La oss få tak i de mennene og drepe dem!»

[13] Men Saul sa: «På denne dagen skal ingen drepes, for i dag har Herren gitt Israel seier.»

[14]Samuel sa til folket: «Kom, la oss gå ned til Gilgal og stadfeste kongsmakten der.»

[15]Da dro hele folket til Gilgal, og der gjorde de Saul til konge for Herrens ansikt. De ofret fredsoffer forHerrens ansikt, og Saul og alle israelittene gledet seg stort.

1. Samuelsbok 12

Samuel tar avskjed med folket

[1] Samuel sa til hele Israel: «Jeg har lyttet til alt dere har sagt til meg, og jeg har satt en konge over dere.

[2]Fra nå av er det kongen som skal lede dere. Jeg er gammel og grå, og mine sønner er blant dere. Fra jeg var ung og til denne dag har jeg ledet dere.

[3] Her står jeg. Før nå klagemål mot meg for Herren og hans salvede! Er det noen jeg har tatt en okse fra? Er det noen jeg har tatt et esel fra? Er det noen jeg har undertrykt? Er det noen jeg har mishandlet? Er det noen jeg har tatt imot bestikkelser fra – og så lukket øynene for uretten? Om så er, vil jeg gi det tilbake.»

[4] Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

[4]De svarte: «Du har verken undertrykt oss eller mishandlet oss eller tatt noe fra noen.»

[5] E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

[5] Da sa han til dem: «I dag er Herren og hans salvede vitner på at dere ikke har funnet noen skyld hos meg.» Folket svarte: «Ja, han er vitne.»

[6] Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

[6]Så sa Samuel til folket: Ja, Herren er vitne, han som handlet gjennom Moses og Aron, og som førte fedrene deres opp fra Egypt.

[7] Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

[7]Kom nå fram, så vil jeg føre klagemål mot dere for Herrens ansikt. Jeg vil fortelle om alle Herrens velgjerninger mot dere og fedrene deres.

[8] Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

[8] Da Jakob var kommet til Egypt, ropte fedrene deres til Herren, og han sendte Moses og Aron. De førte fedrene deres ut av Egypt og lot dem få bo på dette stedet.

[9] Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

[9] Men de glemte Herren sin Gud. Derfor overga han dem i hendene på Sisera, hærføreren i Hasor, og i hendene på filisterne og kongen i Moab. Alle disse gikk til krig mot dem.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

[10] Da ropte de til Herren og sa: «Vi har syndet, for vi har forlattHerren og dyrket Baal-gudene og Astarte-bildene. Men fri oss nå ut av hendene på fiendene våre, så skal vi tjene deg.»

[11] O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

[11] Så sendteHerren Jerubbaal og Bedan, Jefta og Samuel og reddet dere fra fiendene rundt omkring, så dere kunne bo trygt.

[12] Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

[12] Men da dere så at Nahasj, kongen over ammonittene, kom mot dere, sa dere til meg: «Nei, vi vil ha en konge til å styre oss» – enda Herren deres Gud var deres konge.

[13] Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

[13]Se, her er kongen som dere har valgt, han som dere ba om. Nå har Herren gitt dere en konge.

[14] Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

[14]Hvis dere frykter Herren, tjener ham og lytter til hans røst, og hvis dere ikke setter dere opp mot hans ord, men følger Herren deres Gud, både dere og kongen som hersker over dere, skal det gå godt.

[15] Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

[15] Men hvis dere ikke vil lytte til Herrens røst og setter dere opp mot hans ord, skal Herrens hånd ramme dere slik den rammet fedrene deres.

[16] Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

[16]Kom fram og se det store som Herren vil gjøre for øynene på dere.

[17] Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

[17]Er det ikke nå tid for hvetehøsten? Jeg vil rope til Herren, og han skal sende torden og regn. Da skal dere skjønne og se at det i Herrens øyne var en stor synd dere gjorde da dere krevde en konge.

[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.

[18]Samuel ropte til Herren, og han sendte torden og regn den dagen. Da ble folket grepet av stor frykt for Herren og for Samuel,

[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.

[19]og de sa til Samuel: «Be til Herren din Gud at vi, dine tjenere, ikke må dø! For vi la enda en ond gjerning til alle våre synder da vi krevde en konge."

[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

[21] Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

[22] Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

[23] Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

[24] Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

[25] Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

[20]Samuel sa da til folket: «Vær ikke redde selv om dere har gjort alt dette onde. Vik bare ikke fra Herren, men tjen Herren av hele deres hjerte.

[21] Vik ikke fra ham! Følg ikke tomme guder som verken kan hjelpe eller frelse, for gagnløse er de.

[22]For sitt store navns skyld vilHerren ikke forkaste sitt folk, for han har besluttet å gjøre dere til sitt folk.

[23]Og jeg, aldri skal jeg gjøre en slik synd mot Herren at jeg holder opp å be for dere. Jeg skal lære dere den gode og rette vei.

[24]FryktHerren og tjen ham i troskap og av et helt hjerte. For se hvor store ting han har gjort mot dere!

[25]Men hvis dere gjør det som er ondt, skal både dere og kongen deres gå til grunne.»

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

[1] Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

[2] escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os

1. Samuelsbok 13

Krig med filisterne

[1] Saul var tretti år gammel da han ble konge, og han var konge over Israel i to år.

[2] Saul valgte seg ut tre tusen mann av Israel. To tusen av dem var sammen med ham ved Mikmas og i fjelltraktene ved Betel, og ett tusen var sammen med Jonatan ved Gibea i Benjamins landområde. Saul sendte resten av folket hjem, hver til sitt.

[3]Jonatan slo filisternes vaktstyrke i Gibea, og det hørte filisterne. Saul lot hornet

filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

gjalle over hele landet, for han sa: «Dette skal hebreerne få høre.»

[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

[4]Hele Israel fikk høre at Saul hadde slått filisternes vaktstyrke, og at filisterne hadde lagt israelittene for hat. Da ble folket kalt ut for å følge Saul til Gilgal.

[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

[5]Filisterne samlet seg til kamp mot Israel med tre tusen vogner og seks tusen ryttere og med fotfolk så mange som sanden på havets strand. De dro opp og slo leir ved Mikmas, øst for Bet-Aven.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[6]Israelittene ble hardt presset, og da de så hvor farlig det ble, gjemte noen seg i huler og tornebusker, i fjellkløfter, underjordiske ganger og brønner,

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

[7]mens noen av hebreerne flyktet over Jordan til Gads og Gileads landområde. Saul var fremdeles i Gilgal, og hele folket fulgte ham, skjelvende av redsel.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

[8]Han ventet i sju dager, til den tiden Samuel hadde fastsatt. Men Samuel kom ikke til Gilgal, og folket tok til å spre seg og gå fra Saul.

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[9]Da sa han: «Kom hit med brennofferet og fredsofrene!» Så bar han fram brennofferet.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[10]Han var nettopp ferdig med å ofre da Samuel kom. Og Saul gikk ham i møte for å hilse ham.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,
[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.
[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.
[14] Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.
[15] Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.
[16] Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.
[17] Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;
[18] outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

[11]Samuel sa: «Hva har du gjort?» Saul svarte: «Jeg så at folket tok til å spre seg og gå fra meg. Du kom ikke til fastsatt tid, og filisterne samlet seg ved Mikmas.
[12]Da tenkte jeg: Nå kommer filisterne ned til Gilgal og går til angrep på meg uten at jeg har bedt om velvilje for Herrens ansikt. Derfor våget jeg meg til å bære fram brennofferet.»
[13]Samuel sa til Saul: «Du har handlet uforstandig. Du har ikke holdt det budet som Herren din Gud ga deg. Hadde du gjort det, ville Herren ha stadfestet ditt kongedømme over Israel for alle tider.
[14] Men nå skal ditt kongedømme ikke stå ved lag. Herren har søkt seg ut en mann etter sitt hjerte og kalt ham til fyrste over sitt folk. For du har ikke holdt det Herren bød deg.»
[15]Så brøt Samuel opp. Han dro fra Gilgal opp til Gibea i Benjamin. Da Saul mønstret folket som hadde samlet seg rundt ham, var det omkring seks hundre mann.
[16]Saul og Jonatan, sønnen hans, lå ved Geba i Benjamins landområde med folket som hadde samlet seg rundt dem, og filisterne hadde slått leir ved Mikmas.
[17] Plyndrere dro ut fra filisternes leir i tre avdelinger. Den første gikk i retning Ofra i Sjual-landet,
[18] den andre i retning Bet-Horon og den tredje i retning av grensen på høylandet over Sebo'im-dalen, mot ørkenen.

[19] Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

[19] Den gang fantes det ingen smed i hele Israel, for filisterne sa: «Hebreerne må ikke få lage sverd og spyd selv!»

[20] Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

[20]Derfor måtte alle israelittene dra ned til filisterne for å få kvesset sine plogjern og hakker, økser og sigder.

[21] Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

[21] Prisen var to tredjedels sjekel for plogjern og hakker, tretindede høygafler og økser og for å få satt jernpigger på staver.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[22]Slik hadde det seg at den dagen slaget sto, hadde ingen av dem som fulgte Saul og Jonatan, sverd eller spyd. Bare Saul og hans sønn Jonatan hadde slike våpen.

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

[23]Filisternes forpost rykket fram til passet ved Mikmas.

1 Samuel 14

1. Samuelsbok 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[1]En dag sa Jonatan, Sauls sønn, til våpenbæreren sin: «Kom, la oss dra over til filisternes forpost på den andre siden.» Men han sa ikke noe om det til sin far.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[2] Saul lå da i utkanten av Gibea, under granatepletreet i Migron. Folket som var med ham, talte om lag seks hundre mann.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[3] Ahia bar efod-drakten. Han var sønn av Ahitub, som var bror til Ikabod, sønn av Pinhas, og sønnesønn av Eli, Herrensprest i Sjilo. Folket visste ikke at Jonatan var gått.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[4]På hver side av det skaret hvor Jonatan prøvde å komme over til filisternes forpost, var det bratte klipper. Den ene kalles Boses og den andre Senne.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[5]Den ene klippen raget rett opp på nordsiden, midt imot Mikmas, den andre på sørsiden, midt imot Geba.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[6] Jonatan sa til våpenbæreren sin: «Kom, la oss dra over til forposten til disse uomskårne. Kanskje Herren hjelper oss. For ingen ting kan hindreHerren i å gi seier, enten vi er mange eller få.»

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[7]Våpenbæreren svarte: «Gjør alt som ligger deg på hjertet. Gå bare på! Jeg skal følge deg hvor du vil.»

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[8]Da sa Jonatan: «Nå drar vi over til dem, så de får øye på oss.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[9]Hvis mennene da sier: Stå stille til vi kommer bort til dere! – så blir vi stående der vi er, og går ikke opp til dem.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[10]Men sier de: Kom opp til oss! – så drar vi opp, for da har Herren gitt dem i våre hender. Det skal være vårt tegn.»

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[11]Da filisterne kunne se dem begge fra forposten, sa de: «Se, der er det noen hebreere som er kommet ut av hulene de gjemte seg i.”

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de

[12]Mennene på forposten ropte til Jonatan og våpenbæreren hans: «Kom opp til oss, så skal vi si dere noe.» Da sa Jonatan til

mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

våpenbæreren: «Følg etter meg opp, for Herren har gitt dem i Israels hender.»

[13]Så klatret Jonatan opp på hender og føtter, fulgt av våpenbæreren. Da Jonatan slo til, falt filisterne, og våpenbæreren kom etter ham og ga dem dødsstøtet.

[14]I dette første angrepet fra Jonatan og våpenbæreren hans felte de om lag tjue mann på en strekning som svarer til halvparten av det som kan pløyes på en dag.

[15]Da kom det redsel over hele hæren, både i leiren og ute på marken. Til og med forposten og plyndrerne skalv av skrekk. Jorden ristet, og en redsel fra Gud kom over dem.

[16]Fra Gibea i Benjamins landområde så Sauls utkikksposter at fiendehæren spredte seg i alle retninger.

[17]Da sa Saul til folket som var med ham: «Hold mønstring og finn ut hvem av våre som mangler.» Så holdt de mønstring, og det viste seg at Jonatan og våpenbæreren hans var borte.

[18] Saul sa da til Ahia: «Kom hit med Guds paktkiste!» For Guds paktkiste var på den tiden hos israelittene.

[19] Mens Saul snakket med presten, økte forvirringen i filisterleiren mer og mer. Saul sa da til presten: «Trekk hånden din tilbake!»

[20] Saul og alt folket samlet seg og dro dit hvor striden sto. Da fikk de se at filisterne hadde vendt sverdene mot hverandre. Det rådde full forvirring.

[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

[21]De hebreerne som til nå hadde stått under filisterne, og som hadde vært med dem i felten, gikk over til israelittene som fulgte Saul og Jonatan.

[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

[22]Da de israelittene som hadde gjemt seg i Efraim-fjellene, fikk høre at filisterne flyktet, satte de etter dem og ble med i striden, de også.

[23] Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

[23]Slik ga Herren Israel seier den dagen. Men striden bredte seg forbi Bet-Aven,

O voto de Saul

[24] Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

[24]og israelittene var hardt presset den dagen. Saul tok folket i ed og sa: «Forbannet er den som tar til seg mat før det er blitt kveld og jeg har fått hevn over mine fiender.» Og ingen smakte noe mat.

[25] Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

[25]Hele hæren dro inn i skogen. Der var det honning på marken.

[26] Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

[26]Det fløt av honning i skogen, men ingen tok noe av det i munnen, så stor ærefrykt hadde folket for eden.

[27] Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

[27]Men Jonatan hadde ikke hørt at hans far hadde tatt folket i ed. Han rakte ut staven han hadde i hånden, dyppet enden av den ned i honningen og tok honningen i munnen. Da fikk øynene hans glansen tilbake.

[28] Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

[28]En av mennene sa: «Din far har tatt folket i ed og sagt: Forbannet er den som tar til seg mat i dag. Det er derfor folket er så utmattet.»

[29] Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

[30] Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

[31] Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

[32] e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

[33] Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

[34] Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

[35] Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

[36] Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

[29]Jonatan svarte: «Min far fører ulykke over landet. Se hvilken glans mine øyne fikk da jeg smakte på litt av denne honningen.

[30]Hvis folket i dag hadde fått spise seg mette av byttet de har tatt fra fienden, ville filisternes nederlag vært enda større.»

[31]Den dagen slo de filisterne og forfulgte dem fra Mikmas til Ajjalon. Folket var da helt utmattet.

[32]De kastet seg over byttet, tok sauer, okser og kalver og slaktet dem rett på jorden. De spiste kjøttet med blodet i.

[33] Noen menn fortalte det til Saul og sa: «Nå synder folket mot Herren. De spiser kjøtt med blod i.» «Dere har vært troløse», sa Saul. «Velt nå hit en stor stein.»

[34]Så bød Saul: «Gå rundt til folket og si at hver og en skal komme hit til meg med oksen sin eller lammet sitt og slakte dem her, og så kan de spise. Synd ikke mot Herren ved å spise kjøtt med blod i.» Hver og en i hæren kom da med oksen sin og slaktet den der om natten.

[35] Og Saul bygde et alter for Herren. Det var det første alteret han bygde for Herren.

[36]Siden sa Saul: «La oss dra nedover og sette etter filisterne i natt og plyndre dem til det lysner av dag. Ikke en eneste en av dem skal bli igjen.» De svarte: «Gjør helt som du synes.» Men presten sa: «La oss først tre fram for Gud.»

[37] Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

[37]Så ba Saul Gud om råd: «Skal jeg dra nedover etter filisterne? Vil du gi dem i Israels hender?» Men Gud svarte ham ikke den dagen.

[38] Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

[38]Da sa Saul: «Kom hit, alle høvdinger i folket. Ransak og finn ut hva det er for en synd som er gjort i dag.

[39] Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

[39]For så santHerren lever, han som gir Israel seier: Om det så er Jonatan, min egen sønn, som bærer skylden, skal han dø.» Men ikke én i hæren svarte ham.

[40] Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

[40]Da sa han til hele Israel: «Still dere på den ene siden, så skal jeg og Jonatan, sønnen min, stå på den andre.» Folket svarte Saul: «Gjør det du synes er best.»

[41] Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

[41]Saul sa til Herren, Israels Gud: «La sannheten komme fram!» Og loddet falt på Jonatan og Saul, men folket gikk fri.

[42] Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

[42]Så sa Saul: «Kast lodd mellom meg og Jonatan, sønnen min.» Og loddet falt på Jonatan.

[43] Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

[43]Da sa Saul til Jonatan: «Fortell meg hva du har gjort.» Jonatan fortalte ham det: «Jeg tok litt honning på enden av staven som jeg hadde i hånden, og smakte på den. Her står jeg. Jeg er rede til å dø."

[44] Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

[44]Saul sa: «Måtte Gud la det gå meg ille både nå og siden om du ikke må dø etter dette, Jonatan.»

[45] Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como

[45] Men folket sa til Saul: «Skal Jonatan dø, han som har vunnet denne store seieren for Israel? Aldri! Så santHerren lever, ikke

vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

[46] E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

[47] Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

[48] Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

[49] Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

[50] A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

[51] Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

[52] Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

et hårstrå skal falle fra hodet hans og ned på bakken. For han har hatt Gud med seg i det han har gjort i dag.» Slik berget folket Jonatan, og han slapp å dø.

[46]Nå ga Saul opp å forfølge filisterne og dro oppover igjen, mens filisterne fór hjem til sitt.

Saul gjør storverk

[47] Da Saul hadde sikret seg kongsmakten over Israel, førte han krig mot alle fiendene sine rundt omkring: mot moabittene, ammonittene og edomittene, mot kongene i Soba og mot filisterne. Og hvor han så vendte seg, vant han seier.

[48]Saul gjorde storverk. Han slo amalekittene og berget Israel fra dem som plyndret dem.

[49] Sauls sønner var Jonatan, Jisjvi og Malki-Sjua. Den eldste av hans to døtre het Merab og den yngste Mikal.

[50]Sauls kone het Ahinoam, hun var datter av Ahimaas. Hærføreren hans het Abner. Han var sønn av Ner, Sauls onkel.

[51] Kisj, far til Saul, og Ner, far til Abner, var sønner av Abiel.

[52]Krigen mot filisterne var hard så lenge Saul levde. Og når Saul så en heltemodig og djerv mann, tok han ham i sin tjeneste.

1. Samuelsbok 15

Herren forkaster Saul

[1] Samuel sa til Saul: «Det var meg Herren sendte for å salve deg til konge over hans folk, over Israel. Hør nå Herrens ord!

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

[10] Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

[2] Så sierHerren over hærskarene: Jeg krever amalekittene til regnskap for det de gjorde mot israelittene da de dro opp fra Egypt. De sperret veien for dem.

[3] Dra nå ut og slå amalekittene. Slå alt som tilhører dem, med bann. Spar ingen. Drep menn og kvinner, småbarn og spedbarn, okser og sauer, kameler og esler!»

[4] Saul kalte folket til våpen og mønstret dem i Tela'im. Det var to hundre tusen fotfolk foruten ti tusen judeere.

[5]Da Saul kom til amalekittenes by, la han seg i bakhold i det tørre elveleiet.

[6] Til kenittene sa han: «Skill lag med amalekittene og dra bort, så jeg ikke utrydder dere sammen med dem. For dere gjorde vel mot israelittene da de dro opp fra Egypt.» Da skilte kenittene lag med amalekittene.

[7] Saul slo amalekittene og forfulgte dem fra Havila til bortimot Sjur, like ved Egypt.

[8]Han fanget amalekittkongen Agag levende. Hele folket slo han med bann og hogg dem ned med sverd.

[9] Men Saul og hans menn sparte Agag og det beste av småfeet og storfeet, gjøfeet og lammene. De sparte alt som var noe verdt, og ville ikke slå det med bann. Men alt som var verdiløst og dårlig, bannlyste de.

[10]Da kom Herrens ord til Samuel:

[11] Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

[12] Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

[13] Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

[14] Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

[15] Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

[16] Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

[17] Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

[18] Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

[19] Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

[11] «Jeg angrer at jeg gjorde Saul til konge, for han har vendt seg bort fra meg og ikke gjort som jeg har sagt.» Samuel ble harm og ropte til Herren hele natten.

[12]Morgenen etter sto han tidlig opp for å møte Saul. Da ble det meldt til Samuel: «Saul kom til Karmel, og der reiste han et minnesmerke over seg selv. Så brøt han opp og dro nedover til Gilgal.»

[13]Da Samuel kom til Saul, sa Saul til ham: «Velsignet er du av Herren! Jeg har gjort som Herren har sagt.»

[14]Samuel sa: «Hva er det da for breking som låter for ørene mine, og hva er det for rauting jeg hører?”

[15]«Det er noen dyr de har tatt med fra amalekittene», svarte Saul. «Krigsfolket sparte det beste av småfeet og storfeet for å ofre det tilHerren din Gud, men resten har vi bannlyst.»

[16]Da sa Samuel til Saul: «Slutt! Jeg skal fortelle deg hva Herren har sagt til meg i natt.» «Si det!» svarte Saul.

[17] Samuel sa: «Selv om du er liten i egne øyne, er du likevel høvding for Israels stammer. Herren salvet deg til konge over Israel.

[18]Han sendte deg av sted og sa: Gå og slå disse syndige amalekittene med bann, og kjemp mot dem til du har gjort ende på dem!

[19]Hvorfor adlød du ikke Herrens ord, men kastet deg over byttet og gjorde det som var ondt i Herrens øyne?»

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

[22] Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

[23] Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

[24] Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

[25] Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

[26] Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

[27] Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

[20]Saul svarte: «Jeg adlødHerrens ord og gikk den veien Herren sendte meg. Jeg førte Agag, amalekittkongen, hit og slo amalekittene med bann.

[21]Men krigsfolket tok en del småfe og storfe av byttet, det beste av det som var bannlyst, for å ofre det til Herren din Gud her i Gilgal.»

[22] Da sa Samuel: «Har Herren sin glede i brennoffer og slaktoffer like mye som i lydighet mot Herrens ord? Nei, å adlyde er bedre enn slaktoffer, å lytte er bedre enn fett av værer.

[23]For trass er som spådomssynd, ulydighet er som avgudsdyrkelse. Fordi du har forkastet Herrens ord, har han forkastet deg som konge.»

[24]Da sa Saul til Samuel: «Jeg har syndet, for jeg har brutt Herrens bud og dine ord. Jeg var redd folket og ga etter for dem.

[25]Men tilgi nå min synd og bli med meg tilbake, så jeg kan tilbe Herren.»

[26]Samuel svarte: «Jeg blir ikke med deg tilbake. For du har forkastet Herrens ord, ogHerren har forkastet deg. Du skal ikke lenger være konge over Israel.”

[27]Han snudde seg og ville gå. Men Saul grep fatt i kanten på kappen hans, så den revnet.

[28] Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

[28] Da sa Samuel til ham: «I dag har Herrenrevet kongedømmet over Israel fra deg og gitt det til en annen, en som er bedre enn du.

[29] Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

[29] Han som er Israels ære, lyver ikke og angrer ikke. For han er ikke et menneske, en som angrer.»

[30] Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

[30]Saul svarte: «Jeg har syndet. Men vis meg likevel ære mens de eldste i mitt folk og hele Israel er til stede. Bli med meg tilbake så jeg kan tilbe Herren din Gud."

[31] Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

[31]Da fulgte Samuel Saul tilbake, og Saul tilba Herren.

Samuel mata a Agague

[32] Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

[32]Deretter sa Samuel: «Før Agag, amalekittkongen, hit til meg.» Skjelvende gikk Agag fram for ham og sa: «Sannelig, døden er bitter!"

[33] Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

[33]Samuel svarte: «Som ditt sverd rev barna bort fra mødrene, skal din mor bli barnløs, mer enn andre kvinner.» Så hogg Samuel Agag ned for Herrens ansikt i Gilgal.

[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

[34] Deretter gikk Samuel til Rama, og Saul dro hjem til Sauls Gibea.

[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

[35]Til sin dødsdag så Samuel aldri Saul igjen, for han sørget over Saul. Men Herren angret at han hadde gjort Saul til konge over Israel.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

[1] Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-

1. Samuelsbok 16

Samuel salver David til konge

[1]Herren sa til Samuel: «Hvor lenge vil du sørge over Saul? Jeg har forkastet ham som konge over Israel. Fyll hornet ditt med olje og gå! Jeg sender deg til Isai i

te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

2 Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

3 Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

4 Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

5 Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

6 Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

7 Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

8 Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

9 Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

10 Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel

Betlehem, for jeg har sett meg ut en av hans sønner til konge.»

2Samuel svarte: «Hvordan kan jeg gå dit? Får Saul høre det, dreper han meg.» Da sa Herren: «Ta med deg en kvige og si at du kommer for å ofre til Herren.

3Be så Isai komme til ofringen! Jeg skal fortelle deg hva du siden skal gjøre. Ham jeg viser deg, skal du salve for meg.»

4Samuel gjorde som Herren hadde sagt. Da han kom til Betlehem, gikk byens eldste skjelvende imot ham og spurte: «Kommer du i fredelig ærend?»

5 Han svarte: «Ja, jeg har kommet for å ofre tilHerren. Gjør dere rene og hellige og kom med meg til ofringen.» Så helliget han Isai og sønnene hans og innbød dem til ofringen.

6 Da de så kom og han fikk se Eliab, sa han til seg selv: «Her foranHerren står nå hans salvede.»

7 Men Herren sa til Samuel: «Se ikke på hans utseende og høye vekst, for jeg har forkastet ham. Her gjelder ikke det som mennesker ser. For mennesker ser det som øynene ser, men Herren ser på hjertet.»

8 Da ropte Isai på Abinadab og lot ham tre fram for Samuel. Men Samuel sa: «Heller ikke ham har Herrenutvalgt.»

9Så lot Isai Sjamma tre fram; men Samuel sa: «Heller ikke ham har Herren utvalgt.»

10Slik lot Isai de sju sønnene tre fram for Samuel. Men Samuel sa til Isai: «Herren har ikke utvalgt noen av disse.»

disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

Davi tange sua harpa perante Saul

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita,

[11] Da spurte Samuel: «Var dette alle guttene dine?» «Nei», svarte Isai, «det er enda en igjen, den yngste. Han er ute og gjeter småfeet.» «Send bud etter ham!» sa Samuel. «Vi setter oss ikke til bords før han kommer.»

[12] Så sendte Isai bud etter ham. Han var rødkinnet, hadde vakre øyne og et godt utseende. Herren sa: «Reis deg og salv ham! For han er det.»

[13] Da tok Samuel hornet med olje og salvet ham midt blant brødrene hans. Fra den dagen kom Herrens ånd over David og var med ham siden. Så brøt Samuel opp og dro tilbake til Rama.

David kommer til Sauls hoff

[14] Herrens ånd forlot Saul, og en ond ånd fra Herren skremte ham.

[15]Da sa Sauls menn til ham: «Vi ser at en ond ånd fra Gud skremmer deg.

[16] Si bare fra, herre, så skal dine tjenere som står her foran deg, lete fram en mann som kan spille på harpe. Når en ond ånd fra Gud kommer over deg, skal han spille på harpen. Det vil gi deg lindring.»

[17]Saul svarte: «Ja, finn meg en mann som er flink til å spille, og før ham hit til meg!»

[18]En av de unge mennene sa: «Jeg har sett en sønn av Isai fra Betlehem som kan

que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

spille. Han er en modig og djerv kriger; han snakker forstandig og har et godt utseende. Og Herren er med ham.»

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[19]Så sendte Saul bud til Isai og sa: «Send hit til meg din sønn David, han som gjeter småfeet!»

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

[20]Da tok Isai et esel, lesset det med brød, en skinnsekk med vin og et kje, og han sendte det med sin sønn David til Saul.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[21]Slik kom David til Saul og begynte i tjeneste hos ham. Saul ble meget glad i ham og gjorde ham til sin våpenbærer.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[22]Han sendte bud til Isai og sa: «La David få bli i min tjeneste, for jeg synes godt om ham.»

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

[23]Når så en ond ånd fra Gud kom over Saul, tok David fram harpen og spilte på den, og Saul fikk lindring. Det ble bedre med ham, og den onde ånden forlot ham.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

1. Samuelsbok 17

David og Goliat

[1] Filisterne samlet hærene sine til kamp. De kom sammen ved Soko i Juda og slo leir ved Efes-Dammim mellom Soko og Aseka.

[2]Saul og israelittene samlet seg også. De slo leir i Ela-dalen og gjorde seg klar til kamp mot filisterne.

[3]Filisterne sto oppstilt i den ene fjellskråningen og israelittene i den andre. Bare dalen var mellom dem.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

Davi enviado a seus irmãos

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o

[4] Da trådte det fram fra filisternes rekker en mann som utfordret til tvekamp. Han het Goliat og var fra Gat. Han var seks alen og et fingerspenn høy.

[5] På hodet hadde han en bronsehjelm, og han var kledd i en skjellbrynje av bronse. Den veide fem tusen sjekel.

[6]På leggene hadde han bronseskinner, og på ryggen bar han en sabel av bronse.

[7] Skaftet på spydet hans var tykt som en vevbom, og spydspissen var av jern og veide seks hundre sjekel. Skjoldbæreren gikk foran ham.

[8]Goliat stilte seg opp og ropte til Israels hær: «Hvorfor drar dere ut og gjør dere klar til kamp? Er ikke jeg en filister og dere Sauls tjenere? Velg ut en mann og send ham ned til meg!

[9]Hvis han kan kjempe med meg og felle meg, skal vi være slaver for dere. Men hvis jeg vinner over ham og feller ham, skal dere være våre slaver og tjene oss.»

[10]Og filisteren fortsatte: «I dag har jeg hånt Israels hær. Send hit en mann, så skal vi kjempe med hverandre.»

[11]Da Saul og alle israelittene hørte hva filisteren sa, ble de svært redde og mistet motet.

[12] David var sønn av Isai, som tilhørte Efrat-slekten fra Betlehem i Juda. Denne mannen hadde åtte sønner. På Sauls tid var Isai gammel og skrøpelig.

[13]Isais tre eldste sønner hadde fulgt Saul i krigen. Av disse tre sønnene som hadde

primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

gått i krigen, het den eldste Eliab, den andre Abinadab og den tredje Sjamma.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[14]David var den yngste. De tre eldste hadde fulgt Saul.

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[15]Men David gikk ofte hjem fra Saul for å gjete småfeet til faren i Betlehem.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[16]Morgen og kveld kom filisteren fram. I førti dager bød han seg fram til kamp.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[17] Da sa Isai til David, sønnen sin: «Ta med en efa av dette ristede kornet og disse ti brødene og skynd deg til brødrene dine i leiren!

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[18]Og disse ti ostestykkene skal du ha med til tusenmannsføreren. Finn ut hvordan brødrene dine har det, og få et tegn på at de lever!

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[19] De og alle de andre israelittene er sammen med Saul i Ela-dalen og fører krig mot filisterne.»

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

[20]Morgenen etter sto David tidlig opp og overlot småfeet til en gjeter. Så tok han det han skulle ha med, og gikk av sted slik Isai hadde gitt ham beskjed om. Da han kom til leiren, gikk hæren nettopp ut for å stille seg opp, og krigsropet ljomet.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[21]Israelittene og filisterne stilte seg opp i slagorden midt imot hverandre.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[22]David la sakene sine fra seg hos vakten som hadde tilsyn med krigsutstyret. Så sprang han bort til hæren, fant brødrene sine og hilste på dem.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus

[23]Mens han snakket med dem, trådte tvekjemperen, filisteren Goliat fra Gat,

o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

fram fra filisternes rekker. Han ropte de samme ordene som tidligere, og nå hørte også David det.

O gigante Golias insulta os israelitas

[24] Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

[24]Alle israelittene flyktet for Goliat straks de fikk se ham. De var svært redde.

[25] e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

[25]Og de sa seg imellom: «Ser dere den mannen som kommer fram der? Han kommer for å håne Israel. Den som feller ham, vil kongen gi stor rikdom og sin datter med, og hans slekt skal være fritatt for skatt i Israel.»

[26] Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

[26] David spurte de mennene som sto sammen med ham: «Hva var det han skulle få, den mannen som feller filisteren og tar en slik vanære bort fra Israel? Hvem er han vel, denne uomskårne filisteren som våger å håne den levende Guds hær?”

[27] E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

[27]Folket gjentok det som var sagt: Det og det skal han få som feller ham.

[28] Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

[28]Eliab, Davids eldste bror, hørte hva han snakket med mennene om. Han ble sint på David og sa: «Hvorfor er du kommet hit ned? Hvem har du fått til å gjete den lille saueflokken ute i ørkenen? Jeg vet hvor frekk og ond du er. Du er bare kommet hit ned for å se på slaget.”

[29] Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

[29]«Hva galt har jeg nå gjort?» svarte David. «Jeg spurte jo bare!»

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

[30]Så vendte han seg fra broren og gjentok spørsmålet for en annen. Og folket ga ham det samme svaret som første gang.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[31]Det ble snart kjent hva David hadde sagt, og det ble kunngjort for Saul, som sendte bud etter ham.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[32]David sa til Saul: «Ingen må miste motet! Din tjener skal gå og kjempe med denne filisteren.»

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

[33]Men Saul svarte: «Du kan ikke gå mot filisteren og kjempe med ham; du er jo bare unggutten, og han har vært kriger fra ungdommen av.»

[34] Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

[34]Da sa David: «Din tjener har gjett småfeet for sin far. Kom det da en løve eller en bjørn og tok et fe fra flokken,

[35] eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

[35]sprang jeg etter den, slo den og rev feet ut av gapet på den. Og reiste den seg mot meg, grep jeg den i manken og slo den i hjel.

[36] O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

[36]Både løve og bjørn har din tjener felt, og det skal gå denne uomskårne filisteren som dem; for han har hånt den levende Guds hær.»

[37] Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

[37] Og David la til: «Herren, som har berget meg fra løve og bjørn, han skal også berge meg fra denne filisteren.» Da sa Saul til David: «Gå, måtte Herren være med deg!»

[38] Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

[38]Saul lot David få sine egne klær, satte en bronsehjelm på hodet hans og iførte ham en brynje.

[39] Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

[39]David bandt Sauls sverd utenpå klærne og forsøkte å gå, men forgjeves. For han hadde aldri prøvd det før. «Jeg greier ikke å gå med dette på meg», sa han til Saul, «jeg er ikke vant til det.» Så la han det av seg,

[40] Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

[40]og i stedet tok han staven sin i hånden, valgte seg ut fem glatte steiner fra elveleiet og puttet dem i gjetervesken som han bar over skulderen. Slyngen hadde han i hånden. Så gikk han fram mot filisteren.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

[41] O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

[41]Imens kom filisteren nærmere og nærmere David, og skjoldbæreren gikk foran ham.

[42] Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

[42] Da filisteren så fram for seg og fikk øye på David, fnyste han foraktelig av ham. For David var jo bare unggutten, rødkinnet og vakker å se til.

[43] Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

[43]«Tror du jeg er en hund, siden du kommer mot meg med kjepper?» ropte filisteren til David. Og han forbannet David ved sine guder.

[44] Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

[44]«Kom hit til meg», sa han, «så skal jeg gi kjøttet ditt til fuglene under himmelen og dyrene på marken."

[45] Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

[45]David svarte: «Du kommer mot meg med sverd, spyd og sabel, men jeg kommer mot deg i navnet til Herren over hærskarene, han som er Gud for Israels hær, han som du har hånt.

[46] Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

[46]I dag vil Herren gi deg i min hånd. Jeg skal slå deg i hjel og hugge hodet av deg. Og liket ditt og likene fra filisterhæren skal jeg i dag gi til fuglene under himmelen og til villdyrene på jorden. Så skal hele jorden forstå at Israel har en Gud.

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com

[47] Og alt dette folket som er samlet, skal forstå at det ikke er med sverd og spyd

lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

Herren gir seier. Det er Herren som rår for krigen, og han skal overgi dere i våre hender.»

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

[48]Da filisteren begynte å bevege seg mot David igjen, sprang David raskt fram foran hæren for å møte ham.

[49] Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

[49]Han stakk hånden ned i vesken og tok opp en stein. Den slynget han ut så den traff filisteren i pannen. Steinen gikk dypt inn i pannen hans, og han stupte med ansiktet mot jorden.

[50] Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

[50]Slik vant David over filisteren med slynge og stein. Han felte filisteren og slo ham i hjel, enda han ikke hadde noe sverd i hånden.

[51] Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

[51]David sprang bort til filisteren, tok sverdet hans og dro det ut av sliren og drepte ham. Så hogg han hodet av ham. Da filisterne så at kjempen deres var død, flyktet de.

[52] Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

[52]Men israelittene og judeerne stormet fram med høye krigsrop og forfulgte dem helt til Gat og til portene i Ekron. Det lå falne filistere langs veien fra Sjaarajim like til Gat og Ekron.

[53] Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

[53]Da forfulgte ikke israelittene filisterne lenger, men vendte tilbake og plyndret leiren deres.

[54] Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

[54]David tok filisterens hode og brakte det til Jerusalem, men våpnene hans la han i teltet sitt.

[55] Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho

[55]Da Saul så David gå fram mot filisteren, sa han til Abner, hærføreren sin: «Abner, hvem er denne unggutten sønn av?» «Så

este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

56 Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

57 Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

58 Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

1 Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

2 Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

3 Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

4 Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

5 Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

6 Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei

sant du lever, konge», svarte Abner, «det vet jeg ikke.»

56Kongen sa: «Finn ut hvem denne unggutten er sønn av.»

57Da David kom tilbake etter at han hadde felt filisteren, tok Abner ham og førte ham fram for Saul. Han holdt ennå hodet til filisteren i hånden.

58Saul spurte: «Hvem er du sønn av, unge mann?» David svarte: «Jeg er sønn av din tjener Isai fra Betlehem.»

1. Samuelsbok 18

Saul blir misunnelig på David

1 Da David hadde snakket med Saul, ble Jonatan nær knyttet til David, og han fikk ham så kjær som sitt eget liv.

2Samme dag tok Saul David til seg og lot ham ikke mer få vende tilbake til sitt hjem.

3Jonatan sluttet en pakt med David fordi han hadde fått ham så kjær som sitt eget liv.

4Han tok av seg kappen han hadde på, og ga den til David sammen med stridsklærne og sverdet, buen og beltet.

5David dro ut i krigen, og han hadde lykken med seg overalt hvor Saul sendte ham. Derfor ga Saul ham kommando over sine krigere. Hele folket beundret ham, også Sauls menn.

6 Da hæren kom hjem etter at David hadde felt filisteren, kom kvinnene syngende og dansende ut fra alle byene i

Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

Israel for å møte kong Saul med trommer, gledesrop og triangelspill.

O cântico das mulheres indigna a Saul

[7] As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

[7] Mens de danset, sang kvinnene: «Saul slo tusener, men David slo titusener.»

[8] Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

[8]Da ble Saul brennende harm. Han mislikte disse ordene og sa: «De gir David æren for titusener, men meg bare for tusener. Nå mangler han bare kongsmakten!»

[9] Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

[9]Fra den dagen så Saul skjevt til David.

[10] No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

[10] Dagen etter kom det en ond ånd fra Gud over Saul. Han ble helt fra seg inne i huset, og David spilte på harpen, som han gjorde hver dag. Saul hadde et spyd i hånden.

[11] que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

[11]Han kastet spydet mot David og tenkte: «Nå spidder jeg ham til veggen.» Men David bøyde seg unna for ham to ganger.

[12] Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

[12]Da ble Saul redd David; for Herren var med ham, men Saul hadde han veket fra.

[13] Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

[13]Derfor sendte Saul ham fra seg og satte ham til høvding over tusen mann. David førte hæren ut i kamp og hjem igjen.

[14] Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

[14] David lyktes med alle sine oppdrag, for Herren var med ham.

[15] Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

[15]Da Saul så at det gikk godt for David, ble han enda mer redd ham.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

[16]Men hele Israel og Juda holdt av David, for det var han som førte dem ut i kamp og hjem igjen.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[17] En dag sa Saul til David: «Her er Merab, den eldste datteren min. Henne gir jeg deg til kone. Vis meg til gjengjeld at du er en djerv mann og fører Herrens kriger.» For Saul sa til seg selv: «Jeg vil ikke legge hånd på ham; det skal filisterne gjøre.»

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[18]David svarte Saul: «Hvem er vel jeg i Israel, og hva er vel min slekt og min fars familie, siden jeg skal bli kongens svigersønn?»

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

[19]Men på den tiden da David skulle få Merab, Sauls datter, ble hun giftet bort til Adriel fra Mehola.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[20]Men Sauls datter, Mikal, hadde fått David kjær. Da Saul fikk vite det, syntes han godt om det.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[21]«Han skal få henne», tenkte Saul. «Hun kan bli en snare for ham så han kommer i filisternes vold.» Derfor sa Saul til David for andre gang: «Du skal bli min svigersønn.»

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

[22]Så bød Saul sine menn at de skulle snakke med David i fortrolighet og si: «Kongen liker deg godt, og alle hans menn holder av deg. Nå kan du bli kongens svigersønn.»

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[23]Da mennene til Saul hvisket dette i øret på David, sa han: «Tror dere det er så lett å bli kongens svigersønn? Jeg er en fattig mann av lav ætt.»

[24] Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

[24]Mennene til Saul fortalte kongen hva David hadde svart.

[25] Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

[26] Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

[27] dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

[28] Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

[1] Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

[25]Da sa Saul: «Gå og si til David at kongen ikke vil ha noen annen festegave enn forhuden av hundre filistere; slik vil han hevne seg på fiendene sine.» For Saul regnet med at filisterne ville drepe David.

[26]Da mennene til Saul fortalte David hva Saul hadde sagt, var David glad for at han skulle bli kongens svigersønn. Og før tiden var ute,

[27]brøt David opp og dro av sted med folkene sine. Han felte to hundre filistere. Så tok han forhudene deres med seg, og de ble talt opp for kongen, slik at David kunne bli kongens svigersønn. Da ga Saul ham sin datter Mikal til kone.

[28]Men da Saul så at Herren var med David, og forsto at hans datter Mikal hadde ham kjær,

[29]ble han enda reddere David. Siden var Saul Davids fiende all sin dag.

[30]Filisterhøvdingene rykket ofte ut i kamp. Og hver gang de dro ut, gikk det bedre for David enn for alle de andre mennene til Saul, og han vant stort ry.

1. Samuelsbok 19

Saul vil drepe David

[1]En gang snakket Saul med sin sønn Jonatan og med alle sine menn om å få David drept. Men Jonatan, Sauls sønn, holdt meget av David.

[2]Derfor fortalte han dette til David og sa: «Min far Saul har til hensikt å drepe deg. Ta deg i vare i morgen tidlig! Finn deg et skjulested og gjem deg der!

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[3]Så vil jeg gå ut på marken hvor du er, og stå ved siden av min far. Jeg vil snakke med ham om deg, og merker jeg noe, skal jeg si deg det.»

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[4]Jonatan talte Davids sak hos sin far Saul. Han sa: «Kongen må ikke gjøre urett mot sin tjener David, for han har ikke gjort urett mot deg. Det han har gjort, har snarere vært til stort gagn for deg.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

[5]Han satte livet på spill og felte filisteren, og Herren lot hele Israel vinne en stor seier. Du så det selv og gledet deg. Hvorfor vil du da synde ved å la uskyldig blod flyte og drepe David uten grunn?»

[6] Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

[6]Saul hørte på Jonatan og sverget: «Så sant Herren lever, han skal ikke miste livet!”

[7] Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

[7]Da ropte Jonatan på David og fortalte ham alt sammen. Jonatan førte David fram for Saul, og David ble hos ham som før.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[8]Krigen fortsatte, og David dro ut og kjempet mot filisterne. De led et stort nederlag og flyktet for ham.

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

[9] En dag kom det en ond ånd fraHerren over Saul mens han satt i huset sitt med spydet i hånden og David spilte på harpen.

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[10]Saul prøvde å spidde David til veggen med spydet. Men David bøyde unna for Saul, og spydet fór i veggen. David flyktet og kom seg unna samme natt.

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

[11] Saul sendte noen menn til Davids hus for å vokte på ham og drepe ham om morgenen. Men Mikal, Davids kone, varslet ham om det og sa: «Kommer du deg ikke i sikkerhet i natt, blir du drept i morgen.»

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[12] Så firte Mikal David ned fra vinduet, og han flyktet og kom seg bort.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[13] Etterpå tok hun terafene og la dem i sengen. Hun la et teppe av geiteragg ved hodet på dem og bredte sengeteppet over.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[14]Da Sauls utsendinger kom for å hente David, sa hun: «Han er syk.»

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[15]Så sendte Saul de samme mennene for å se David og sa: «Bær ham hit til meg i sengen. Han skal dø.»

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[16]Men da mennene kom inn, fikk de se terafene i sengen med teppet av geiteragg ved hodet.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

[17]Saul sa til Mikal: «Hvorfor har du narret meg slik og hjulpet fienden min til å slippe unna?» Mikal svarte: «Han sa til meg: Hjelp meg å slippe bort, ellers dreper jeg deg.»

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

[18] Da David hadde flyktet og var kommet seg unna, dro han til Samuel i Rama og fortalte ham alt det Saul hadde gjort mot ham. Så gikk han og Samuel til Nevajot og slo seg til der.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[19]Da Saul fikk vite at David var i Nevajot ved Rama,

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava

[20]sendte han noen menn dit for å hente ham. Men da de fikk se profetflokken, som var i profetisk henrykkelse, og Samuel,

Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

[2] Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

som sto foran dem, kom Guds ånd over Sauls utsendinger, og de ble grepet av profetisk henrykkelse, de også.

[21] Saul fikk vite om dette og sendte andre menn. Men det gikk på samme måte med dem. Saul sendte folk av sted for tredje gang, men de kom i profetisk henrykkelse, de også.

[22]Til slutt gikk han selv til Rama, og da han kom til den store brønnen i Seku, spurte han: «Hvor er Samuel og David?» De svarte: «I Nevajot ved Rama.»

[23] Så gikk han dit, til Nevajot ved Rama. Men Guds ånd kom over ham også, og han gikk i profetisk henrykkelse hele veien til Nevajot ved Rama.

[24] Saul rev av seg klærne og sto foran Samuel, grepet av profetisk henrykkelse som de andre, helt til han falt over ende. Og han ble liggende naken hele dagen og hele natten. Derfor sier folk: «Er også Saul blant profetene?»

1. Samuelsbok 20

David og Jonatan

[1]David flyktet fra Nevajot ved Rama. Han kom til Jonatan og sa: «Hva har jeg gjort? Hva ondt og galt har jeg gjort mot din far siden han vil ta livet av meg?»

[2]Jonatan svarte: «Langt ifra! Du skal ikke dø! Min far gjør jo aldri noe, verken stort eller smått, uten at han lar meg få vite det. Hvorfor skulle han så skjule dette for meg? Slik er det ikke.»

[3] Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.	[3]Men David svarte med en ed: «Din far vet godt at du ser på meg med velvilje. Derfor tenker han: Dette må ikke Jonatan få vite, det ville gjøre ham vondt. Men så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Det er bare et skritt mellom meg og døden.»
[4] Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.	[4]Da sa Jonatan til David: «Alt det du ønsker, vil jeg gjøre for deg.»
[5] Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.	[5] David svarte: «I morgen er det nymåne. Da skulle jeg sitte til bords med kongen. Men lar du meg gå, gjemmer jeg meg ute på marken til tredje kvelden.
[6] Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.	[6]Skulle så din far savne meg, må du si: David ba meg inntrengende om lov til å dra hjem til Betlehem i all hast, for der holder hele slekten sin årlige offerfest.
[7] Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.	[7]Sier han da: Det er bra, så kan din tjener være trygg. Men farer han opp i sinne, kan du være sikker på at han er bestemt på å gjøre meg noe vondt.
[8] Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?	[8]Vær trofast mot meg, for du har inngått en vennskapspakt med din tjener for Herrens ansikt. Men har jeg gjort meg skyldig i noen synd, så drep meg du! Hvorfor skulle du vel føre meg til din far?»
[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?	[9]Jonatan svarte: «Det skal aldri hende deg! Får jeg vite at min far har besluttet å gjøre deg noe vondt, skal jeg nok si deg det.»
[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?	[10]Da spurte David: «Hvem skal varsle meg dersom din far gir et uforsonlig svar?»

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[11]Jonatan sa: «Kom, la oss gå ut på marken!» Så gikk de to ut på marken.

[12]Der sa Jonatan til David: «Ved Herren, Israels Gud, i morgen eller i overmorgen på denne tiden skal jeg ha funnet ut av hva min far har i sinne. Enten det da ser bra ut for deg eller ikke, skal jeg sende bud til deg og la deg få vite det.

[13] Måtte Herren la det gå meg ille både nå og siden hvis min far finner for godt å føre ulykke over deg uten at jeg varsler deg og hjelper deg til å komme unna, så du kan dra din vei i fred. Måtte Herren være med deg, som han har vært med min far.

[14]Så lenge jeg lever, må du være trofast mot meg slik Herren er det. Og når jeg dør,

[15]må du aldri ta din trofasthet bort fra mitt hus! Når Herrenhar utryddet alle Davids fiender fra jorden,

[16]måtte da Jonatans navn ikke bli utryddet, men leve sammen med Davids hus! Måtte Herren ta hevn over Davids fiender!»

[17] Så bekreftet Jonatan enda en gang sin ed til David, for han holdt av ham; han hadde David like kjær som sitt eget liv.

[18]Siden sa Jonatan til ham: «I morgen er det nymåne, og du vil bli savnet når din plass er tom.

[19] Men i overmorgen skal du gå ned til det stedet hvor du gjemte deg den dagen ugjerningen skulle ha vært utført, og holde deg i nærheten av Etsel-steinen.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[20]Så skal jeg skyte tre piler mot den ene siden av den, som om jeg skjøt mot et mål,

[21]og sende gutten min av sted for å finne pilene. Sier jeg da til gutten: Pilene ligger på denne siden av deg, hent dem! – så kan du komme fram. Du kan være trygg; så sant Herren lever, det er ingen fare.

[22]Men sier jeg til unggutten: Pilene ligger bortenfor deg, – så dra din vei! For da sender Herren deg av sted.

[23]Det løftet vi har gitt hverandre, jeg og du, det er Herren vitne om for alltid.»

[24]Så gjemte David seg ute på marken.

Saul blir sint på Jonatan

Nymånedagen kom, og kongen satte seg til bords for å spise.

[25]Han satt på sin vanlige plass, i høysetet ved veggen. Jonatan satte seg rett imot ham, Abner satt ved siden av Saul. Men Davids plass sto tom.

[26]Saul sa ikke noe den dagen, for han tenkte: «Det har vel hendt ham noe så han ikke er ren; han har ikke fått renset seg ennå.»

[27]Men da Davids plass sto tom også neste dag, dagen etter nymåne, da sa Saul til Jonatan, sønnen sin: «Hvorfor er ikke Isais sønn kommet til måltidet verken i går eller i dag?»

[28]Jonatan svarte: «David ba meg inntrengende om lov til å dra til Betlehem.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

[29]Kjære, la meg få dra, sa han, for vår slekt holder offerfest der i byen, og min bror har bedt meg komme. Om du ser på meg med velvilje, så la meg få dra av sted og hilse på mine slektninger! – Derfor er han ikke kommet til kongens bord.»

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

[30]Da ble Saul rasende på Jonatan og sa til ham: «Du sønn av en dårlig og gjenstridig kvinne! Var det ikke det jeg visste at du har utvalgt deg denne Isai-sønnen til skam for deg selv og til skam for din mors nakenhet.

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[31]Så lenge Isai-sønnen lever på jorden, står verken du eller ditt kongedømme trygt. Send bud og hent ham hit til meg, for nå skal han dø!»

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[32]«Hvorfor skal han dø?» spurte Jonatan. «Hva galt har han gjort?»

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[33] Men Saul løftet spydet og ville støte det gjennom ham. Da forsto Jonatan at faren ville drepe David.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

[34]Han reiste seg fra bordet i brennende harme og smakte ikke mat den andre nymånedagen. Så opprørt var han for Davids skyld, for faren hadde ydmyket ham.

Jônatas despede-se de Davi

David tar avskjed med Jonatan

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

[35]Neste morgen gikk Jonatan ut på marken til den tid han hadde avtalt med David, og han hadde en liten gutt med seg.

[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele

[36]Han sa til gutten: «Spring og finn pilene som jeg skyter!» Mens gutten sprang, skjøt han pilen forbi ham.

atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

[43] Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

[1] Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

[2] Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse:

[37]Og da gutten kom til det stedet hvor den lå, den pilen Jonatan hadde skutt, ropte Jonatan etter ham: «Ligger ikke pilen bortenfor deg?»

[38]Og så ropte han: «Skynd deg, vær snar! Stå ikke der!» Gutten tok opp pilen og kom tilbake til sin herre.

[39]Han forsto ingen ting. Det var bare Jonatan og David som visste hva dette gjaldt.

[40]Jonatan ga våpnene sine til gutten som var med ham, og sa til ham: «Gå inn til byen med dette!»

[41]Da gutten var gått, kom David fram fra sørsiden av steinen. Han kastet seg til jorden; tre ganger bøyde han seg. Så kysset de hverandre og gråt begge to. David storgråt.

[42]Og Jonatan sa til David: «Gå bort i fred! For vi to har sverget hverandre i Herrensnavn at Herren for alltid skal være vitne om løftet mellom meg og deg og mellom min ætt og din ætt.»

[43]Så brøt David opp og gikk sin vei, og Jonatan gikk tilbake til byen.

1. Samuelsbok 21

David i Nob

[1] David dro nå til presten Ahimelek i Nob. Da kom Ahimelek ham skjelvende i møte og spurte: «Hvorfor er du alene og har ingen med deg?»

[2]David svarte ham: «Kongen har gitt meg et oppdrag. Og han sa til meg: Ingen må få

Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

vite noe om det oppdraget jeg har gitt deg å utføre. Derfor har jeg sagt at mennene mine skal møte på et avtalt sted.

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[3]Har du noe mat for hånden? La meg få fem brød eller det som finnes her.»

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

[4] Presten sa til David: «Vanlig brød har jeg ikke, men hellig brød kan du få – bare mennene dine har holdt seg borte fra kvinner."

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

[5]«Vær trygg», svarte David. «Vi har vært avskåret fra samvær med kvinner i flere dager. Hver gang jeg drar ut, er mennenes krigsutstyr blitt helliget, selv når vi er på en vanlig ferd. Hvor mye mer må det ikke da være helliget i dag?»

[6] Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

[6] Så ga presten ham hellig brød. For det fantes ikke annet brød enn skuebrødene som var tatt bort fra stedet foran Herrens ansikt. De var blitt byttet ut med ferske brød den samme dagen.

[7] Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

[7] Den dagen ble en av Sauls menn holdt tilbake der, forHerrens ansikt. Mannen het Doeg og var fra Edom. Han var den fremste blant Sauls gjetere.

[8] Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

[8]David sa til Ahimelek: «Har du ikke et spyd eller et sverd her? Jeg fikk verken sverdet eller de andre våpnene med meg, for det hadde slik hast med kongens ærend.»

[9] Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão

[9]Presten svarte: «Jo, sverdet til filisteren Goliat, som du slo i hjel i Ela-dalen, henger bak efod-drakten, hyllet inn i en kappe. Vil du ha det, så ta det. Det er ikke noe annet sverd her.» «Det finnes ikke maken til det», sa David. «La meg få det!»

essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

Davi foge para Aquis, rei de Gate

[10] Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

[11] Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[12] Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

[13] Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

[14] Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

[15] Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

[1] Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

[2] Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

David hos kong Akisj i Gat

[10] Samme dagen brøt David opp og flyktet for Saul. Han kom til Akisj, kongen i Gat.

[11] Mennene til Akisj sa til ham: «Er ikke dette David, kongen i landet? Var det ikke om ham de dansende kvinnene sang: Saul slo tusener, men David slo titusener?»

[12]David merket seg nøye det de sa, og han ble meget redd for Akisj, kongen i Gat.

[13] Han lot som om han var fra vettet og spilte gal når de kom i nærheten av ham. Han risset merker på dørkarmene og siklet i skjegget.

[14]Da sa Akisj til mennene sine: «Dere ser vel at mannen er fra vettet. Hvorfor kommer dere til meg med ham?

[15]Har jeg ikke nok av galninger siden dere kommer hit med han der, så jeg skal plages med galskapen hans? Skulle en slik en få komme i mitt hus?»

1. Samuelsbok 22

David som fredløs

[1] Så dro David bort derfra og flyktet til hulen ved Adullam. Da brødrene hans og hele hans fars hus fikk høre det, kom de ned til ham der.

[2]Alle slags nødlidende, gjeldbundne og misfornøyde samlet seg om ham, og han ble høvding for dem. Om lag fire hundre mann sluttet seg til ham.

[3] Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

[4] Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

[5] Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

[6] Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

[7] disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

[8] para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

[9] Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

[3]Derfra dro David til Mispe i Moab og sa til moabittkongen: «La min far og mor få komme og bo hos dere til jeg får vite hva Gud vil gjøre for meg.»

[4] Så brakte han dem til kongen i Moab, og de bodde der så lenge David holdt til i fjellborgen.

[5] Men profeten Gad sa til David: «Du må ikke bli i borgen lenger. Dra bort og kom tilbake til Juda!» Da dro David av sted og kom til Haret-skogen.

Drapet på prestene i Nob

[6]Saul fikk høre at noen hadde oppdaget David og de mennene som var med ham. Saul satt i Gibea under tamarisktreet oppe på høyden med spydet i hånden, og alle mennene hans sto omkring ham.

[7] Da sa han til mennene som sto der: «Hør på meg, benjaminitter! Tror dere at Isai-sønnen vil gi dere alle sammen jorder og vinmarker? Vil han sette dere til høvdinger over tusen og hundre?

[8] Dere har jo alle sammensverget dere mot meg. Ingen av dere varslet meg da sønnen min sluttet pakt med Isai-sønnen. Ingen hadde medfølelse med meg og varslet meg da sønnen min satte min egen tjener opp imot meg, så han ligger i bakhold mot meg slik han nå gjør.»

[9] Da svarte Doeg fra Edom, som sto blant mennene til Saul: «Jeg så at Isai-sønnen kom til Ahimelek, sønn av Ahitub, i Nob.

[10] e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

[10] Og Ahimelek ba Herren om råd for ham. Han ga ham reisekost og lot ham få sverdet til filisteren Goliat.»

[11] Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

[11]Da sendte kongen bud etter presten Ahimelek, sønn av Ahitub, og hele slekten hans, prestene i Nob. De kom alle til kongen,

[12] Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

[12]og Saul sa: «Hør på meg, sønn av Ahitub.» Han svarte: «Ja, herre.»

[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

[13]Saul sa til ham: «Hvorfor har dere sammensverget dere mot meg, du og Isai-sønnen? Du ga ham brød og sverd og ba Gud om råd for ham, så han kunne sette seg opp imot meg og ligge i bakhold slik han nå gjør."

[14] Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

[14] Ahimelek svarte kongen: «Hvem av alle dine menn har så stor tillit som David? Han er kongens svigersønn, høvding for livvakten og høyt aktet i ditt hus.

[15] Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

[15]Dette er ikke første gangen jeg ber Gud om råd for ham, langt ifra. Kongen må ikke legge saken over på meg eller noen i min familie. For jeg har ikke visst noe som helst om dette.»

[16] Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

[16]Men kongen sa: «Du skal dø, Ahimelek, både du og hele din familie.»

[17] Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

[17]Så sa kongen til livvakten som sto omkring ham: «Gå fram og drep Herrensprester! For også de holder med David. De visste at han var på flukt, men de varslet meg ikke.» Men kongens menn ville ikke engang løfte en hånd for å røre ved Herrens prester.

[18] Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se

[18] Da sa kongen til Doeg: «Gå du fram og hugg prestene ned!» Og Doeg fra Edom

virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

[19] Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

Abiatar refugia-se com Davi

[20] Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

[21] e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

[22] Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

gikk fram og hogg ned prestene. Den dagen drepte han åttifem menn som bar efod-drakter av lin.

[19] I prestebyen Nob ble menn og kvinner, småbarn og spedbarn, okser, esler og sauer hugget ned med sverd.

[20] Bare én av sønnene til Ahimelek, sønn av Ahitub, slapp unna; han het Abjatar. Han flyktet til David.

[21]Abjatar fortalte David at Saul hadde drept Herrens prester.

[22]Da sa David til Abjatar: «Allerede den gangen Doeg fra Edom var der, skjønte jeg at han kom til å fortelle det til Saul. Jeg bærer skylden for alle som er drept i familien din.

[23]Slå deg til hos meg og vær ikke redd! For han som vil ta livet av meg, vil ta livet av deg også. Hos meg er du trygg.»

1. Samuelsbok 23

David i Ke'ila

[1] David fikk melding om at filisterne hadde gått til angrep på Ke'ila og plyndret treskeplassene.

[2]Da ba han Herren om råd: «Skal jeg dra ut og slå disse filisterne?» Herren svarte: «Dra ut og slå filisterne og befri Ke'ila.»

[3]Men Davids menn sa til ham: «Selv her i Juda er vi ikke trygge, og så skal vi dra til Ke'ila mot filisternes hær?»

[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.

[4]Enda en gang ba David Herren om råd, og Herren svarte: «Bryt opp og dra ned til Ke'ila. Jeg vil gi filisterne i dine hender.»

[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

[5]Så dro David og mennene hans til Ke'ila og kjempet mot filisterne. De drev buskapen deres bort og påførte dem et stort nederlag. Slik berget David folket i Ke'ila.

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[6] Da Abjatar, sønn av Ahimelek, rømte til David og fulgte med ham til Ke'ila, hadde han efoden med seg.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[7]Saul fikk melding om at David var kommet til Ke'ila, og han sa: «Gud har gitt ham i min hånd. For han stengte seg selv inne da han dro inn i en by med porter og bommer.»

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[8]Så kalte Saul hele hæren sammen til kamp. Han ville dra ned til Ke'ila for å omringe David og mennene hans.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

[9]Men da David skjønte at Saul la onde planer mot ham, sa han til presten Abjatar: «Ta fram efoden!»

[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

[10]Så sa David: «Herre, Israels Gud! Din tjener har hørt at Saul tenker å komme til Ke'ila og ødelegge byen for min skyld.

[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

[11]Vil lederne i Ke'ila utlevere meg til ham? Kommer Saul hit ned, slik som din tjener har fått nyss om? Herre, Israels Gud, fortell din tjener dette!» Herren svarte: «Ja, han kommer hit ned.»

[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus

[12]David fortsatte: «Vil lederne i Ke'ila utlevere meg og mennene mine til

servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

Saul?»Herren svarte: «Ja, de vil utlevere dere.»

[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

[13]Nå brøt David opp med mennene sine, om lag seks hundre i tallet. De dro bort fra Ke'ila og streifet omkring der det falt seg. Men da Saul fikk høre at David hadde sluppet bort fra Ke'ila, lot han være å dra ut.

[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

David og Saul i ørkenen

[14] Etter dette holdt David til i ørkenen, i fjellborgene. Han slo seg til i fjellet i Sif-ørkenen. Og Saul lette etter ham hele tiden, men Gud lot ham ikke falle i hans hender.

Davi e Jônatas renovam a aliança

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

[15]Mens David var i Horesja i Sif-ørkenen, fikk han vite at Saul var dratt ut for å drepe ham.

[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

[16]Men Jonatan, Sauls sønn, dro av sted og kom til David i Horesja. Han hjalp ham å hente nytt mot hos Gud.

[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

[17]«Vær ikke redd!» sa han. «Du skal ikke falle i hendene på Saul, min far. Du skal bli konge over Israel, og jeg skal være nest etter deg. Også min far Saul vet det.»

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

[18] Så sluttet de to pakt med hverandre forHerrens ansikt. David ble i Horesja, men Jonatan fór hjem igjen.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[19] Noen menn fra Sif dro opp til Saul i Gibea og sa: «Vet du at David holder seg skjult hos oss i fjellborgene i Horesja, ved Hakila-høyden som ligger sør for Jesjimon?

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[20]Så sant du ønsker å komme dit ned, konge, så kom! Vi skal sørge for at du får tak i ham.»

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[21]Saul svarte: «Velsignet er dere av Herren fordi dere holder med meg.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[22]Gå nå, og vær fremdeles på vakt! Få greie på hvor han ferdes, og hvem som har sett ham der. For folk har sagt meg at han er svært listig.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

[23]Følg med og finn ut hvor han gjemmer seg blant alle skjulestedene. Kom så tilbake til meg med pålitelig melding, og jeg skal bli med dere. Så sant han er i landet, skal jeg lete ham opp blant alle slektene i Juda.»

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

[24] Så brøt de opp og dro til Sif i forveien for Saul. David og mennene hans var da i Maon-ørkenen, på Araba-sletten, sør for Jesjimon.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[25]Saul og mennene hans dro ut for å lete etter ham. Men det fikk David vite, og han dro ned til klippen i Maon-ørkenen og ble værende der. Da Saul hørte det, fulgte han etter David ut i Maon-ørkenen.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[26]Saul gikk på den ene siden av fjellet og David og mennene hans på den andre. David flyktet for å komme unna Saul. Men Saul og mennene hans var i ferd med å omringe David og hans menn og ta dem.

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[27]Da kom det en budbærer til Saul og sa: «Skynd deg og kom! Filisterne har rykket inn i landet.»

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta

[28]Da holdt Saul opp med å forfølge David og dro mot filisterne. Derfor kalles dette stedet Sela-ha-Mahlekot, «Skilleklippen».

razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[2] Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

1. Samuelsbok 24

David sparer livet til Saul

[1] David dro opp derfra og holdt til i fjellborgene ved En-Gedi.

[2]Da Saul kom tilbake etter å ha forfulgt filisterne, fikk han vite at David var i ørkenen ved En-Gedi.

[3] Saul tok da med seg tre tusen utvalgte menn fra hele Israel og dro av sted for å lete etter David og mennene hans øst for Steinbukkhamrene.

[4]Han kom til noen sauekveer ved veien. Der var en hule, og Saul gikk dit inn for å gjøre sitt fornødne. Men innerst inne i hulen satt David og mennene hans.

[5] Mennene sa til David: «Nå er den dagen kommet som Herren hadde i tankene da han sa til deg: Jeg skal gi fienden din over i dine hender, så du kan gjøre med ham som du finner for godt.» Så reiste David seg og skar ubemerket en flik av Sauls kappe.

[6] Men siden kjente David at det stakk ham i hjertet fordi han hadde skåret fliken av Sauls kappe,

[7]og han sa til mennene sine: «Måtte Herren fri meg fra å gjøre noe slikt mot min herre, mot Herrens salvede, og legge hånd på ham. ForHerrens salvede er han.»

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[8]David snakket mennene sine til rette og ga dem ikke lov til å gå løs på Saul. Saul forlot hulen for å dra sin vei.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[9]Da reiste David seg, gikk ut av hulen og ropte etter ham: «Herre konge!» Saul så seg tilbake, og David bøyde seg med ansiktet mot jorden.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[10]Han sa til Saul: «Hvorfor hører du på folk som sier at jeg prøver å gjøre deg ondt?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

[11]I dag har du sett med egne øyne at Herren ga deg i mine hender i hulen. De sa at jeg skulle drepe deg. Men jeg sparte deg, for jeg tenkte: Jeg vil ikke legge hånd på min herre, for han er Herrens salvede.

[11] Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

[12] Se her, min far, her har jeg fliken av kappen din i hånden. Når jeg har skåret fliken av kappen din uten å drepe deg, må du da skjønne og forstå at jeg ikke har ondt eller svik i sinne. Jeg har ikke forbrutt meg mot deg. Det er du som er etter meg og vil ta livet av meg.

[12] Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

[13] Herren skal dømme mellom meg og deg. Han skal gi meg hevn over deg, men jeg vil ikke legge hånd på deg.

[13] Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

[14]Et gammelt ordtak sier: Fra urettferdige kommer det urett. Men jeg vil ikke legge hånd på deg.

[14] Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

[15] Hvem er det Israels konge har dratt ut etter? Hvem er det du forfølger? En død hund, en enslig loppe!

[15] Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha

[16]Men Herren skal være dommer og dømme mellom meg og deg. Han skal se

causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

til min sak, føre den og hjelpe meg til min rett mot deg.»

[16] Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

[17] Da David hadde sagt alt dette til Saul, sa kongen: «Er ikke dette din stemme, min sønn David?» Så brast han i gråt

[17] Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

[18]og sa til David: «Det er du som har rett – ikke jeg. For du har gjort godt mot meg, enda jeg har gjort ondt mot deg.

[18] Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

[19]I dag har du vist meg at du vil meg vel. Du drepte meg ikke da Herren hadde gitt meg i din hånd.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[20]Hvor er den mann som treffer på sin fiende og lar ham dra sin vei i fred? MåtteHerren lønne deg for det du har gjort mot meg i dag.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Nå vet jeg at du helt sikkert skal bli konge og holde kongedømmet over Israel fast i din hånd.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22]Sverg nå ved Herren at du ikke vil utrydde mine etterkommere og ikke utslette mitt navn fra min fars hus.»

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[23]Dette lovet David med ed. Så dro Saul hjem, og David og mennene hans gikk opp til fjellborgen.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

1. Samuelsbok 25

David og Abigajil

[1] Samuel døde, og hele Israel kom sammen og holdt sørgehøytid over ham. De gravla ham i hjembyen Rama. David brøt opp og dro videre, ned til Paran-ørkenen.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil

[2] I Maon bodde det en mann som hadde buskapen sin i Karmel. Mannen var svært rik; han eide tre tusen sauer og tusen

cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

geiter. Han holdt på å klippe sauene sine i Karmel.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

[3]Mannen het Nabal og hans kone Abigajil. Hun var en klok og vakker kvinne, men mannen var vrang og ond i all sin ferd. Han var av Kalebs slekt.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

[4]Ute i ørkenen fikk David høre at Nabal holdt på å klippe sauene sine.

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

[5]Da sendte han ti unge menn av sted og sa til dem: «Dra opp til Karmel, gå til Nabal, hils ham fra meg

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!

[6]og si: Til liv! Fred over deg, fred over ditt hus, fred over alt som er ditt.

[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[7]Jeg har hørt at du holder på å klippe sauer. Nå har gjeterne dine vært sammen med oss, og vi har aldri gjort dem noe vondt. Det er heller ikke kommet bort noe for dem så lenge de har vært i Karmel.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[8] Spør bare folkene dine, så vil de selv fortelle deg det. Ta vel imot mennene mine, for vi kommer hit på en gledens dag. Gi derfor dine tjenere og din sønn David det du måtte ha for hånden.»

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.

[9]Da mennene til David kom til Nabal, gjentok de Davids ord for ham. Så sto de og ventet.

[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.

[10]Men Nabal svarte dem: «Hvem er David? Hvem er Isai-sønnen? Nå om dagen er det så mange slaver som løper bort fra herrene sine.

[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

[11]Skulle jeg ta brødet mitt og vannet mitt og feet som jeg har slaktet til dem som klipper for meg, og gi det til folk som jeg ikke vet hvor kommer fra?»

[12] Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

[12]Da snudde mennene og gikk sin vei. De kom tilbake og fortalte David alt som hadde hendt.

[13] Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

[13]Da sa han til mennene sine: «Spenn sverdet på dere, alle mann!» Det gjorde de, og David spente også sverdet på seg. Omkring fire hundre mann fulgte ham opp, mens to hundre ble igjen ved krigsutstyret.

[14] Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

[14]En av tjenesteguttene kom til Abigajil, Nabals kone, og sa: «David sendte noen menn hit fra ørkenen med hilsen til husbonden vår, men han skjelte dem ut.

[15] Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

[15]Disse mennene har vært vennlige mot oss. Ingen av dem har gjort oss noe vondt, og det har ikke kommet bort noe for oss så lenge vi var sammen med dem ute på marken.

[16] De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

[16]De har vært som en mur omkring oss både natt og dag hele den tiden vi holdt oss nær dem og gjette småfeet.

[17] Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

[17]Tenk nå etter og finn ut hva du skal gjøre. For ulykken henger over husbonden vår og hele hans hus. Men selv er han så ondsinnet at ingen tør snakke til ham.»

Abigail apazigua a Davi

[18] Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

[18] Da tok Abigajil i en fart to hundre brød, to skinnsekker med vin, fem tilberedte saueskrotter, fem sea ristet korn, hundre rosinkaker og to hundre fikenkaker og lesset det på eslene.

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

[22] Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

[23] Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

[24] Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

[25] Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

[26] Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

[19]Så sa hun til tjenesteguttene sine: «Dra i forveien! Jeg kommer snart etter.» Men til mannen sin, Nabal, sa hun ingenting.

[20]Da hun kom ridende på eselet i ly av fjellet, støtte hun på David og mennene hans, som kom imot henne.

[21]Men David hadde sagt: «Til ingen nytte har jeg voktet alt det som denne mannen eier, så ikke noe er kommet bort for ham i ørkenen. Han har lønnet godt med ondt.

[22] Måtte Gud la det gå meg ille både nå og siden om jeg lar en eneste av mennene hans leve til det blir morgen.»

[23]Med det samme Abigajil fikk se David, sprang hun ned av eselet og bøyde seg til jorden for ham.

[24]Hun kastet seg ned for føttene hans og sa: «Det er jeg alene som har skylden, herre. La likevel din tjenestekvinne få tale til deg, og hør på det jeg har å si.

[25]Bry deg ikke om den ondsinnede Nabal, herre. For som han heter, slik er han. Nabal, 'dåre', heter han, og full av dårskap er han. Jeg, din tjenestekvinne, har ikke engang sett de mennene som du sendte, herre.

[26]Men så santHerren lever, og så sant du selv lever, herre, nå har Herren hindret deg i å ta deg selv til rette og forårsake blodbad. Måtte fiendene dine, som vil skade deg, herre, bli som Nabal.

[27] Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

[27]Ta imot denne gaven som din tjenestekvinne har tatt med til deg, herre, og gi den til de mennene som er med deg på ferdene dine.

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[28] Tilgi at din tjenestekvinne trenger seg på. Herren skal sannelig gi deg en ætt som består. For det erHerrens kriger du fører, herre, og det skal ikke finnes noe ondt hos deg så lenge du lever.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[29] Står noen fram og forfølger deg og vil ta livet av deg, herre, da skal livet ditt være under Herren din Guds vern. Men dine fienders liv skal han slynge bort som steiner fra slyngen.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[30]NårHerren gir deg alt det gode han har lovet, herre, og setter deg til fyrste over Israel,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

[31]da skal du ikke kjenne deg utrygg eller ha dårlig samvittighet, herre, over å ha spilt uskyldig blod og tatt deg selv til rette. Men når Herren gjør vel mot deg, så husk på din tjenestekvinne, herre!»

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[32]David sa til Abigajil: «Velsignet er Herren, Israels Gud, som har sendt deg i møte med meg i dag.

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[33]Velsignet er din klokskap, og velsignet er du selv som i dag har hindret meg i å føre blodskyld over meg og ta meg selv til rette.

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me

[34]Men så sant Herren, Israels Gud, lever, han som har holdt meg fra å gjøre deg noe vondt: Hadde du ikke vært så snar til å

não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

møte meg, ville Nabal ikke hatt en eneste mann igjen ved daggry.»

35 Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

35Så tok David imot gavene hun hadde med til ham, og sa til henne: «Dra hjem i fred. Jeg har hørt din bønn, løft ditt ansikt!»

A morte de Nabal

36 Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

36Da Abigajil kom hjem til Nabal, holdt han fest i huset, en fest som hos en konge. Nabal var lystig til sinns og svært beruset. Derfor fortalte hun ham ingenting før neste morgen.

37 Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

37Men om morgenen, da Nabal hadde sovet rusen av seg, fortalte hun ham alt sammen. Da var det som hjertet hans ville stanse, og han ble som en stein.

38 Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

38Omkring ti dager senere slo Herren Nabal, og han døde.

Davi casa com Abigail

39 Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

39Da David fikk høre at Nabal var død, sa han: «Velsignet er Herren! Han har tatt hevn over Nabal for den vanæren han førte over meg, og han har holdt sin tjener fra å gjøre noe ondt. Herren har latt Nabals ondskap komme over hans eget hode.» Så sendte David bud til Abigajil og ba henne bli hans kone.

40 Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

40Davids menn kom til Abigajil i Karmel og bar fram ærendet sitt for henne. «David har sendt oss til deg, for han vil ha deg til kone», sa de.

41 Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua

41Da reiste hun seg, bøyde seg med ansiktet mot jorden og sa: «Her er din

serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

[42] Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

[43] Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

[44] porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

tjenestekvinne; som en slavekvinne skal jeg vaske føttene til min herres tjenere.»

[42]Abigajil skyndte seg å gjøre seg i stand. Hun satte seg på eselet, og fem tjenestejenter gikk med henne. Så fulgte hun sendemennene til David og ble hans kone.

[43] David hadde også giftet seg med Ahinoam fra Jisreel. Begge ble de konene hans.

[44] Men Saul hadde gitt sin datter Mikal, som var gift med David, til Palti, sønn av Lajisj fra Gallim.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

[1] Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

[6] Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe:

1. Samuelsbok 26

David sparer Saul enda en gang

[1] Mennene fra Sif kom til Saul i Gibea og sa: «Du vet vel at David holder seg skjult ved Hakila-høyden, midt imot Jesjimon?»

[2] Da brøt Saul opp og dro ned til Sif-ørkenen med tre tusen utvalgte israelitter for å lete etter David.

[3]Saul slo leir på Hakila-høyden, som ligger ved veien midt imot Jesjimon. David holdt til i ørkenen, og da han skjønte at Saul var kommet etter ham dit,

[4]sendte han ut spioner og fikk pålitelig melding om at Saul var der.

[5]Da brøt David opp og kom til det stedet der Saul hadde slått leir. Han så hvor Saul og hærføreren hans, Abner, sønn av Ner, hadde lagt seg til å sove. Saul lå midt inne i leiren med soldatene rundt seg.

[6]David tok til orde og spurte hetitten Ahimelek og Abisjai, sønn av Seruja og

Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

bror til Joab: «Hvem vil gå med meg ned i leiren til Saul?» Abisjai svarte: «Jeg vil gå ned med deg.»

[7] Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

[7]Da David og Abisjai kom bort til hæren om natten, lå Saul og sov midt inne i leiren. Spydet hans var stukket ned i jorden like ved hodet hans, og Abner og krigsfolket lå rundt omkring ham.

[8] Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

[8] Abisjai sa til David: «I dag har Gud gitt fienden i din hånd. La meg nå spidde ham til jorden i et eneste støt. Ett støt med spydet er nok.»

[9] Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

[9] Men David svarte Abisjai: «Drep ham ikke! Hvem kan ustraffet legge hånd påHerrens salvede?»

[10] Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

[10] Og han fortsatte: «Så sant Herren lever,Herren skal selv slå ham, enten han dør når hans time kommer, eller han faller i krig.

[11] O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

[11]Herren fri meg fra å legge hånd på Herrens salvede! Men ta spydet som står ved hodet hans, og vannkrukken, og la oss gå vår vei.»

[12] Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

[12] Så tok David spydet og vannkrukken ved hodet til Saul, og de gikk sin vei. Ingen så det, ingen merket det, og ingen våknet. Alle sov, for Herren hadde latt en dyp søvn komme over dem.

[13] Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

[13]Da David var kommet over på den andre siden, stilte han seg opp på en fjellknaus langt borte, slik at det var stor avstand mellom dem.

[14] Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

[15] Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

[16] Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

[17] Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

[18] Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga,

[14]Så ropte han til hæren og til Abner, sønn av Ner: «Skal du ikke svare meg, Abner?» Abner svarte: «Hvem er du som roper hit over til kongen?»

[15]David sa til Abner: «Er ikke du en mann? Og hvem er som du i Israel? Hvorfor har du da ikke holdt vakt over din herre, kongen? En av folket kom og ville drepe kongen, herren din.

[16]Det er ikke bra, det du har gjort. Så sant Herren lever, dere fortjener å dø alle sammen fordi dere ikke har holdt vakt over deres herre, over Herrens salvede. Se etter, hvor er kongens spyd og vannkrukke, som sto like ved hodet hans?»

[17] Saul kjente igjen stemmen til David og ropte: «Er ikke dette din stemme, min sønn David?» David svarte: «Jo, det er min stemme, herre konge.»

[18] Og han fortsatte: «Hvorfor forfølger du din tjener, herre? Hva har jeg gjort? Hva ondt har jeg gjort meg skyldig i?

[19] Hør nå, herre konge, hva din tjener sier: Er det Herren som har hisset deg opp mot meg, så la ham kjenne duften av offer. Men er det mennesker, skal de være forbannet for Herrens ansikt. For nå jager de meg bort så jeg ikke får bo i Herrens eget land, og sier: Gå din vei og dyrk andre guder!

[20] La ikke blodet mitt væte jorden langt borte fra Herrens ansikt. For Israels konge er dratt ut for å lete etter en loppe som når en jager rapphøner i fjellet.»

como quem persegue uma perdiz nos montes.

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os

[21]Da sa Saul: «Jeg har gjort urett. Kom tilbake, min sønn David! Jeg skal ikke gjøre deg noe vondt mer siden du satte mitt liv så høyt i dag. Jeg har vært uklok og gjort en stor feil.»

[22]David svarte: «Se, her er kongens spyd. La en av mennene komme over og hente det.

[23]Herrenlønner den som er rettferdig og trofast. Det var Herren som ga deg i mine hender i dag, men jeg ville ikke legge hånd på Herrens salvede.

[24]Måtte Herren sette mitt liv like høyt som jeg har satt ditt liv i dag, og fri meg fra all nød.»

[25]Da sa Saul til David: «Velsignet er du, min sønn David. Du skal utrette mye og lykkes i alt.» Så dro David sin vei, og Saul vendte hjem igjen.

1. Samuelsbok 27

David i tjeneste hos filisterne

[1]David sa til seg selv: «En dag kommer jeg likevel til å miste livet for Sauls hånd. Det beste jeg kan gjøre, er å rømme til filisternes land. Da må Saul gi opp å lete etter meg over hele Israel, og jeg kommer meg unna ham.»

limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[2] Så brøt David opp sammen med de seks hundre mann som fulgte ham, og dro over til Akisj, sønn av Maok, kongen i Gat.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] David slo seg ned hos Akisj i Gat sammen med mennene sine, hver og en med sitt hus. David hadde med seg begge konene sine, Ahinoam fra Jisreel og Abigajil fra Karmel, hun som hadde vært gift med Nabal.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

[4]Da Saul fikk vite at David hadde flyktet til Gat, holdt han opp med å lete etter ham.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

[5]David sa til Akisj: «Om du ser på meg med velvilje, så la meg få bosted i en av landsbyene. Hvorfor skulle jeg, din tjener, bo sammen med deg i kongebyen?»

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

[6] Samme dag lot Akisj ham få Siklag. Derfor har Siklag tilhørt Juda-kongene helt til denne dag.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[7]Den tiden David bodde i filisternes land, var ett år og fire måneder.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[8] David og mennene hans dro ofte ut på plyndringstokt blant gesjurittene, girsittene og amalekittene. Det var de folkene som hadde bodd i landet fra gammelt av, i retning Sjur og helt til Egypt.

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os

[9]Når David herjet landet, sparte han verken menn eller kvinner. Han tok med seg småfe og storfe, esler og kameler og klær og kom tilbake til Akisj med det.

jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

[4] Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

[10]Når så Akisj spurte: «Hvor har dere plyndret i dag?» svarte David: «I Judas del av Negev, i jerahmeelittenes del og i kenittenes del.»

[11]David lot verken mann eller kvinne bli i live så de kunne komme til Gat, for han tenkte: «De kunne fortelle noe om oss og si at David har gjort slik og slik.» På denne måten fór David fram så lenge han bodde i filisternes land.

[12]Men Akisj stolte på David og tenkte: «Nå har han gjort seg grundig forhatt i sitt eget folk Israel. Han kommer til å være i min tjeneste for alltid.»

1. Samuelsbok 28

[1]På den tiden samlet filisterne hærene sine for å gå til krig mot Israel. Da sa Akisj til David: «Du vet vel at både du og mennene dine må følge meg i kamp?»

[2]David svarte Akisj: «Godt, du skal få se hva din tjener duger til.» Akisj sa: «Så setter jeg deg til høvding over livvakten min for alltid.»

Saul hos spåkvinnen i En-Dor

[3] Nå var Samuel død. Hele Israel hadde holdt sørgehøytid over ham, og de hadde gravlagt ham i Rama, hjembyen hans. Saul hadde drevet ut av landet dem som mante fram gjenferd og spådomsånder.

[4]Filisterne samlet seg, dro til Sjunem og slo leir der. Saul samlet hele Israel og slo leir på Gilboa-fjellet.

[5] Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

[6] Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

[7] Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

[8] Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

[9] Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

[10] Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

[11] Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

[12] Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

[13] Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

[5]Men da Saul så filisternes leir, ble han redd, og hjertet hans skalv.

[6] Han ba Herren om råd, menHerren svarte ham ikke, verken i drømmer eller ved urim eller gjennom profeter.

[7] Da sa Saul til mennene sine: «Finn en kvinne til meg som kan mane fram gjenferd, så vil jeg gå til henne og rådspørre henne.» Mennene svarte: «I En-Dor er det en kvinne som kan mane fram gjenferd.»

[8]Saul gjorde seg nå ukjennelig og tok på seg andre klær. Han gikk av sted sammen med to mann, og de kom til kvinnen om natten. Saul sa til henne: «Kall fram et gjenferd og spå meg! Hent opp den som jeg nevner for deg.»

[9]Kvinnen svarte: «Du vet vel hva Saul har gjort, at han har utryddet alle i landet som maner fram gjenferd og spådomsånder? Hvorfor setter du snarer for meg? Hvorfor vil du drepe meg?»

[10]Da sverget Saul ved Herren og sa: «Så sant Herren lever, du skal ikke bli stående med skyld for dette.»

[11]Kvinnen spurte: «Hvem skal jeg mane fram for deg?» Han svarte: «Hent Samuel opp til meg.»

[12]Da kvinnen så Samuel, satte hun i et høyt skrik og sa til Saul: «Hvorfor har du lurt meg? Du er jo Saul!»

[13]Men kongen sa til henne: «Vær ikke redd. Hva ser du?» Kvinnen svarte: «Jeg ser et gudevesen stige opp av jorden."

[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

[14]«Hvordan ser det ut?» spurte Saul. Kvinnen svarte: «En gammel mann stiger opp. Han er kledd i en kappe.» Da skjønte Saul at det var Samuel, og han kastet seg ned med ansiktet mot jorden.

[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.

[15]Samuel sa til Saul: «Hvorfor har du forstyrret meg og hentet meg opp?» Saul svarte: «Jeg er i stor nød. Filisterne fører krig mot meg, og Gud har vendt seg fra meg. Han svarer meg ikke lenger, verken gjennom profeter eller i drømmer. Derfor har jeg kalt deg fram, så du kan la meg få vite hva jeg skal gjøre.»

[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?

[16]Da sa Samuel: «Hvorfor spør du meg når Herren har vendt seg fra deg og er blitt din fiende?

[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera; tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.

[17]Herren har gjort med deg slik som han sa gjennom meg. Han har revet kongedømmet ut av din hånd og gitt det til en annen, til David.

[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

[18]Fordi du ikke hørte på Herren og ikke fullførte hans vredesdom over amalekittene, har Herren nå gjort dette mot deg.

[19] O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

[19]Herren vil gi både deg og Israel i filisternes hender. I morgen skal du og sønnene dine være hos meg. Og Herren skal også gi Israels hær i filisternes hånd.»

[20] De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

[20]Med det samme Saul hørte det Samuel sa, kom det slik redsel over ham at han falt til jorden så lang han var. Han var helt utmattet, for han hadde ikke smakt mat hele dagen og hele natten.

[21] Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

[22] Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

[23] Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

[24] Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

[25] E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

[21]Kvinnen kom bort til Saul. Og da hun så hvor redd han var, sa hun til ham: «Din tjenestekvinne har adlydt deg. Jeg satte livet på spill og gjorde som du sa til meg.

[22]Så hør nå du også på din tjenestekvinne og la meg få sette fram litt mat til deg. Spis, så du kan komme til krefter igjen før du drar din vei.»

[23]Men han nektet og sa: «Jeg vil ikke ha noe mat.» Men da både mennene hans og kvinnen ba ham inntrengende, gjorde han som de sa. Han reiste seg opp fra jorden og satte seg på sengen.

[24]Kvinnen hadde en gjøkalv i huset, og den skyndte hun seg å slakte. Så tok hun mel, knadde det og bakte usyrede brød.

[25]Hun bar maten fram for Saul og mennene hans, og de spiste. Samme natt brøt de opp og dro sin vei.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul,

1. Samuelsbok 29

Akisj sender David hjem

[1] Filisterne samlet alle hærene sine i Afek, mens israelittene slo leir ved kilden i Jisreel.

[2]Filisterhøvdingene dro fram i spissen for avdelinger på hundre og tusen mann. Bakerst kom David og mennene hans sammen med Akisj.

[3] Da sa filisternes feltherrer: «Hva skal disse hebreerne her?» Akisj svarte dem: «Er ikke dette David, en av mennene til Saul, Israels konge, han som har vært hos

rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

meg i over ett år? Fra den dagen han gikk over til meg og til nå har jeg ikke funnet noe å utsette på ham.»

[4] Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

[4] Men feltherrene ble arge på ham og sa til ham: «Send mannen bort! Han kan dra tilbake til det stedet du har gitt ham. Han skal ikke være med oss i krigen, for han kunne vende seg mot oss midt i slaget. Hvordan skulle han lettere gjenvinne sin herres gunst enn ved å bringe ham hodene av våre menn?

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[5] Er ikke dette David, han som kvinnene sang om mens de danset: Saul slo tusener, men David slo titusener?»

[6] Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

[6]Akisj kalte da David til seg og sa til ham: «Så sant Herren lever, du er en ærlig mann. Jeg ser gjerne at du går inn og ut hos meg i leiren, for jeg har ikke funnet noe ondt hos deg fra den dagen du kom til meg og til nå. Men høvdingene har ikke tillit til deg.

[7] Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

[7]Dra nå hjem i fred, så du ikke gjør noe som filisterhøvdingene misliker.»

[8] Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

[8]David sa til Akisj: «Hva har jeg gjort? Har du hatt noe å utsette på din tjener fra den dagen jeg kom i din tjeneste og til nå, siden jeg ikke får være med og kjempe mot fiendene dine, herre konge?»

[9] Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus;

[9] Akisj svarte David: «I mine øyne er du god, som en engel fra Gud. Men filisternes

porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

[2] tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

[3] Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

[4] Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

Davi livra os cativos

feltherrer sier at de ikke vil ha deg med i krigen.

[10]Stå tidlig opp i morgen, både du og de av din herres undersåtter som har fulgt deg hit. Gjør dere klar og dra av sted så snart det lysner.»

[11]Morgenen etter sto David og mennene hans tidlig opp og vendte tilbake til filisternes land. Men filisterne dro opp til Jisreel.

1. Samuelsbok 30

Angrepet på amalekittene

[1] To dager etter kom David og mennene hans til Siklag. Da hadde amalekittene gått til angrep på Negev og Siklag. Siklag hadde de plyndret og brent ned.

[2]Kvinnene og alle som var der, både små og store, hadde de tatt til fange. De drepte ikke noen, men de drev dem foran seg da de dro sin vei.

[3]Da David og mennene hans kom hjem, var byen brent ned, og konene og sønnene og døtrene deres var bortført.

[4]De brast i gråt, både David og krigsfolket som fulgte ham, og de gråt til de ikke orket mer.

[5] De to konene til David, Ahinoam fra Jisreel og Abigajil, som hadde vært gift med Nabal fra Karmel, var også ført bort.

[6]Selv var David i stor fare, for krigsfolket truet med å steine ham, så bitre var de alle fordi sønnene og døtrene deres var ført bort. Men David søkte styrke hos Herren sin Gud.

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

[10] Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

[11] Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

[12] Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

[13] Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

[14] Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

[15] Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe:

[7] Han sa til presten Abjatar, sønn av Ahimelek: «Kom hit med efoden!» Abjatar brakte efoden til David,

[8] og David ba Herren om råd: «Skal jeg sette etter denne røverflokken? Kan jeg nå den igjen?» Herren svarte: «Sett etter dem! Du skal nå dem igjen og berge det de har tatt.»

[9] Da dro David av sted sammen med de seks hundre mennene som fulgte ham. De kom til elveleiet i Besor. Der ble en del av dem igjen.

[10]David satte etter fienden med fire hundre mann. To hundre ble igjen, de var for utmattet til å gå over elveleiet.

[11]Ute på marken fant de en egypter. De tok ham med seg til David og ga ham brød å spise og vann å drikke.

[12]Han fikk også et stykke fikenkake og to rosinkaker. Da han hadde spist, kom han til krefter igjen. Han hadde ikke smakt vått eller tørt på tre døgn.

[13]David spurte ham: «Hvem hører du til, og hvor er du fra?» «Jeg er egypter», svarte han, «og i tjeneste hos en amalekitt. Herren min gikk fra meg her for tre dager siden fordi jeg ble syk.

[14]Vi hadde herjet i Judas del av Negev, i kreternes del og kalebittenes del, og vi hadde satt Siklag i brann.»

[15]Da sa David til ham: «Kan du føre meg ned til denne røverflokken?» Han svarte:

Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

«Sverg ved Gud at du ikke vil drepe meg eller gi meg i hendene på herren min, så skal jeg føre deg ned til røverflokken.»

16 E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

16Så fulgte han David dit. Og se, der lå røverne spredt ut over hele marken. De spiste og drakk og holdt fest på hele det store byttet de hadde tatt i filisternes land og i Juda.

17 Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

17Fra grålysningen av og til det ble kveld dagen etter, hogg David dem ned. Ingen av dem slapp unna, så nær som fire hundre unge menn som kastet seg på kamelene og flyktet.

18 Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

18David berget alt det som amalekittene hadde tatt. De to konene sine berget han også.

19 Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

19Ingen var savnet, verken liten eller stor, sønner eller døtre, og heller ikke noe av byttet eller av alt det røverne ellers hadde tatt med seg. Alt sammen tok David tilbake.

20 Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

20Han tok alt småfeet og storfeet deres, og de som gikk foran og drev flokken framover, ropte: «Dette er Davids bytte.»

Davi estabelece a lei da divisão da presa

21 Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

21Da David kom tilbake til de to hundre mennene som hadde vært for utmattet til å følge ham, og som han hadde latt bli igjen ved elveleiet i Besor, kom de ut imot ham og krigsfolket som fulgte ham. David gikk fram til mennene og hilste på dem.

22 Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que

22Da var det noen onde og gudløse menn i følget til David som tok til orde og sa: «Siden de ikke gikk med oss, vil vi ikke gi

não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Crônicas 10.1-7

dem noe av byttet vi har berget. Hver mann kan ta med seg konen og barna sine og gå.»

[23]Men David svarte: «Nei, mine brødre! Gjør ikke slik med det Herren har gitt oss. Han har vernet oss og hjulpet oss til å få tak i røverne som overfalt oss.

[24] Hvem vil holde med dere i dette? For den som drar ut i kamp, skal ikke ha mer av byttet enn den som blir igjen ved krigsutstyret. De skal dele likt."

[25]Og slik har det vært fra den dagen av. Han gjorde dette til lov og rett i Israel, som det er den dag i dag.

[26]Da David kom til Siklag, sendte han noe av byttet til de eldste i Juda, til sine venner, med disse ord: «Her er en gave til dere av byttet som jeg har tatt fra Herrens fiender.»

[27] Han sendte gaver til dem i Betel, i Ramot-Negev, i Jattir,

[28]i Aroer, i Sifmot, i Esjtemoa,

[29]i Rakal, i jerahmeelittenes byer, i kenittenes byer,

[30]i Horma, i Bor-Asjan, i Atak,

[31]i Hebron og alle de andre stedene hvor David og mennene hans hadde streifet omkring.

1. Samuelsbok 31

Saul dør

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

[1] Filisterne var i krig med Israel. Da flyktet israelittene for dem, og det lå mange falne på Gilboa-fjellet.

[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[2] Filisterne var like i hælene på Saul og sønnene hans, og de felte Jonatan, Abinadab og Malkisjua, Sauls sønner.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[3]Saul var hardt presset i kampen. Bueskytterne oppdaget ham, og han skalv av redsel for dem.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[4] Da sa han til våpenbæreren sin: «Dra sverdet og støt det gjennom meg, så ikke disse uomskårne skal komme og stikke meg ned og mishandle meg.» Men våpenbæreren ville ikke, for han var helt skrekkslagen. Da tok Saul selv sverdet og styrtet seg mot det.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[5]Da våpenbæreren så at Saul var død, styrtet han seg mot sverdet sitt og fulgte ham i døden.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[6]Den dagen falt Saul og de tre sønnene hans, våpenbæreren og alle Sauls menn.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7]Da de israelittene som bodde på den andre siden av Jisreel-sletten og Jordan, så at Israels soldater hadde flyktet, og at Saul og sønnene hans var falt, forlot de byene sine og flyktet. Siden kom filisterne og slo seg ned der.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam

[8]Dagen etter kom filisterne for å plyndre de falne. Da fant de Saul og de tre sønnene hans som lå på Gilboa-fjellet.

Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[9] De hogg hodet av Saul og tok våpnene hans. Så sendte de bud rundt om i filisternes land for å rope ut seiersbudskapet ved avgudstemplene og for folket.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[10]Våpnene hans la de ned i Astarte-tempelet, og kroppen hengte de opp på muren i Bet-Sjean.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

[11] Da innbyggerne i Jabesj i Gilead fikk høre hva filisterne hadde gjort med Saul,

[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

[12]brøt alle våpenføre menn opp og gikk hele natten. De tok kroppene til Saul og sønnene hans ned fra muren i Bet-Sjean. Da de kom til Jabesj, brente de dem der.

[13] Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[13] De tok knoklene deres og gravla dem under tamarisken i Jabesj. Så fastet de i sju dager.

O segundo livro de Samuel	2. Samuelsbok

2 Samuel 1

Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul

[1] Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,

[2] sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.

[3] Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.

[4] Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.

[5] Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

[6] Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.

[7] Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.

[8] Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.

[9] Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

2. Samuelsbok 1

David får høre at Saul er død

[1] Da Saul var død og David hadde vendt tilbake etter seieren over amalekittene, holdt han til i Siklag i to dager.

[2] Den tredje dagen kom det en mann fra Sauls leir med klærne flerret og med jord på hodet. Da han kom fram til David, kastet han seg til jorden og hyllet ham.

[3]David spurte ham: «Hvor kommer du fra?» Han svarte: «Fra Israels leir, jeg slapp unna.»

[4]Da sa David til ham: «Fortell hva som har skjedd!» Han svarte: «Krigsfolket flyktet fra slaget, mange av dem falt og mistet livet. Saul og hans sønn Jonatan er også døde.»

[5]David spurte unggutten som fortalte dette: «Hvordan vet du at Saul og hans sønn Jonatan er døde?»

[6] Gutten som meldte fra, svarte: «Jeg var tilfeldigvis på Gilboa-fjellet. Der sto Saul og støttet seg på spydet sitt mens stridsvognene og rytterne trengte hardt inn på ham.

[7]Han snudde seg og fikk øye på meg. Da ropte han på meg, og jeg svarte: Ja, her er jeg.

[8]Han spurte så: Hvem er du? Jeg svarte: Jeg er amalekitt.

[9]Da sa han: Still deg over meg og gi meg dødsstøtet! For jeg er i dødskrampe, men fortsatt i live.

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

[10]Så gikk jeg bort til ham og ga ham dødsstøtet, for jeg skjønte at han ikke hadde kunnet overleve om han hadde falt. Jeg tok kronen han hadde på hodet, og ringen han hadde rundt armen, og brakte dem hit til min herre.»

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[11]Da tok David tak i klærne sine og flerret dem. Det samme gjorde alle mennene som var hos ham.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[12] Helt til kvelden holdt de sørgehøytid og fastet og gråt over Saul og hans sønn Jonatan, overHerrens folk og Israels hus fordi de var falt for sverd.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[13]Så spurte David unggutten som hadde fortalt ham dette: «Hvor er du fra?» Han svarte: «Jeg er sønn av en innflytter, en amalekitt.»

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[14]Da sa David til ham: «Hvordan kunne du våge å legge hånd på Herrenssalvede og drepe ham?»

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[15]David ropte på en av sine unge menn og sa: «Kom hit og hugg ham ned!» Mannen slo ham i hjel,

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

[16]og David sa: «Ditt blod kommer over ditt eget hode. For din egen munn vitnet mot deg da du sa: Jeg har drept Herrens salvede.»

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

David sørger over Saul og Jonatan

[17]David stemte i denne likklagen over Saul og hans sønn Jonatan,

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[18] og han bød at Juda-folket skulle lære den. Den kalles «Buen» og er skrevet ned i «Den rettskafnes bok»:

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[19]Din pryd, Israel, ligger nå drept på dine høyder. At krigere måtte falle!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o

[20]Kunngjør ikke dette i Gat, gjør ikke dette kjent på Asjkalons gater! Da ville filisternes døtre glede seg og de uomskårnes døtre juble.

[21] Dere Gilboa-fjell, måtte det aldri falle dugg eller regn på dere, måtte markene aldri bære førstegrøde! For der lå tilsølte krigerskjold, Sauls skjold var ikke smurt med olje.

[22]Uten blod av falne, uten fett av krigere vendte aldri Jonatans bue tilbake eller Sauls sverd umettet hjem.

[23]Saul og Jonatan, elsket og avholdt i live, døden skilte dem ikke. Raskere var de enn ørner, sterkere var de enn løver.

[24]Israels døtre, gråt over Saul, som kledde dere vakkert i purpur og smykket deres klær med gull!

[25]At krigere måtte falle i kamp! Jonatan ligger drept på dine høyder.

[26] Jeg sørger over deg, Jonatan, min bror! Du var meg inderlig kjær. For meg var din kjærlighet mer underfull enn kvinners kjærlighet.

[27]At krigere måtte falle! Krigsvåpnene er ødelagt.

2. Samuelsbok 2

David blir konge over Juda

[1] Siden ba David Herren om råd: «Skal jeg dra opp til en av byene i Juda?» Herren svarte: «Ja, dra opp!» Da spurte David:

SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar

«Hvor skal jeg dra?» «Til Hebron», svarte Herren.

[2] Så dro David dit med de to konene sine, Ahinoam fra Jisreel og Abigajil, hun som hadde vært gift med Nabal fra Karmel.

[3]Han tok også med seg de mennene som var hos ham, hver med sin husstand. Og de bosatte seg i landsbyene omkring Hebron.

[4] Dit kom mennene fra Juda og salvet David til konge over Judas hus. Da David fikk høre at det var mennene i Jabesj i Gilead som hadde begravet Saul,

[5]sendte han budbærere til dem for å si: «Velsignet er dere av Herren fordi dere viste troskap mot deres herre Saul og begravet ham.

[6]Måtte Herren nå vise godhet og troskap mot dere! Jeg vil også gjøre vel mot dere fordi dere har gjort dette.

[7]Ta nå mot til dere og vær tapre menn! Saul, herren deres, er død, men nå har Judas hus salvet meg til konge over seg.»

Krig mellom David og Sauls slekt

[8] Abner, Ners sønn, som var Sauls hærfører, tok Isjbosjet, Sauls sønn, og førte ham til Mahanajim.

[9] Der gjorde han Isjbosjet til konge over Gilead, Asjer og Jisreel, over Efraim og Benjamin, ja, over hele Israel.

[10]Isjbosjet, Sauls sønn, var førti år gammel da han ble konge over Israel, og han

sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

[17] Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

Abner mata a Asael

[18] Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

regjerte i to år. Det var bare Judas hus som holdt seg til David.

[11]I sju år og seks måneder var David konge over Judas hus i Hebron.

[12]Abner, Ners sønn, brøt opp fra Mahanajim med mennene til Isjbosjet, Sauls sønn, og dro til Gibeon.

[13]Joab, Serujas sønn, og mennene til David dro også ut. De møttes ved Gibeon-dammen og slo seg ned på hver sin side av dammen.

[14]Da sa Abner til Joab: «Skal vi ikke la noen unge menn komme fram og holde våpenlek for oss?» «Jo, la dem det», svarte Joab.

[15]Så reiste de seg og gikk fram. Det var tolv i tallet fra hver side: tolv fra Benjamin, av mennene til Isjbosjet, Sauls sønn, og tolv av mennene til David.

[16]De grep tak i hodet på hverandre og stakk hverandre i siden med sverdet, og slik falt de alle sammen. Derfor kalles dette stedet Helkat-Hassurim, «Sverdegg-marken». Den ligger ved Gibeon.

[17]Kampen ble svært hard den dagen. Abner og israelittene ble slått av Davids menn.

[18] Serujas tre sønner, Joab, Abisjai og Asael, var med der. Asael var så lett på foten som en gaselle på marken.

[19] Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

[19]Han satte etter Abner og bøyde ikke av til høyre eller til venstre, men holdt seg hele tiden i hælene på ham.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[20]Abner snudde seg og sa: «Er det du, Asael?» «Ja», svarte han.

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[21]Da sa Abner til ham: «Bøy av til hvilken side du vil, grip en av ungguttene i stedet og ta rustningen hans.» Men Asael ville ikke slutte å forfølge ham.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

[22]Abner ropte enda en gang til Asael: «Hold opp med å følge etter meg! Hvorfor skulle jeg slå deg i bakken? Hvordan skulle jeg da kunne se din bror Joab i øynene?»

[23] Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

[23] Men han ville ikke holde opp. Da støtte Abner spydskaftet inn i magen hans så det gikk ut gjennom ryggen på ham, og han falt om og døde på stedet. Alle som kom dit hvor Asael hadde falt og mistet livet, stanset opp der.

Joabe persegue os homens de Abner

[24] Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

[24]Men Joab og Abisjai fortsatte å forfølge Abner. Da solen gikk ned, var de kommet til Amma-høyden, som ligger rett imot Giah, på veien til ørkenen ved Gibeon.

[25] Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

[25]Der samlet benjaminittene seg i sluttet tropp bak Abner og stilte seg på toppen av en høyde.

[26] Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

[26]Abner ropte til Joab: «Skal sverdet aldri holde opp å fortære? Skjønner du ikke hvor bittert dette vil ende? Hvor lenge vil du vente før du sier til krigsfolket ditt at de skal slutte å forfølge brødrene sine?»

[27] Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

[27]Joab svarte: «Så sant Gud lever: Hadde du ikke sagt dette, ville folket først i morgen ha sluttet å forfølge brødrene sine.»

[28] Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

[28]Så støtte Joab i hornet, og alt krigsfolket stanset. De forfulgte ikke israelittene lenger og fortsatte ikke kampen.

[29] Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

[29] Abner og mennene hans gikk over Araba-sletten hele natten. De satte over Jordan og gikk gjennom fjellkløften til de kom fram til Mahanajim.

[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

[30]Da Joab hadde sluttet å forfølge Abner, samlet han krigsfolket. I tillegg til Asael manglet nitten av mennene til David.

[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

[31]Men Davids menn hadde drept tre hundre og seksti benjaminitter av Abners krigsfolk.

[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

[32]De tok Asael med seg og gravla ham i hans fars grav i Betlehem. Joab og mennene hans gikk hele natten og kom til Hebron da det lysnet av dag.

2 Samuel 3

2. Samuelsbok 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

[1]Krigen mellom Sauls hus og Davids hus ble langvarig. David ble sterkere og sterkere, mens Saul ble svakere og svakere.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

David får sønner i Hebron

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[2] David fikk disse sønnene mens han var i Hebron: Den første var Amnon, som han fikk med Ahinoam fra Jisreel.

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão,

[3]Den andre var Kilab, som han fikk med Abigajil, hun som hadde vært gift med

filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

Nabal fra Karmel. Den tredje var Absalom, sønn av Maaka, som var datter av kong Talmai i Gesjur.

4 o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

4Den fjerde var Adonja, sønn av Haggit. Den femte var Sjefatja, sønn av Abital.

5 o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

5Den sjette var Jitream, sønn av Davids kone Egla. Disse sønnene fikk David mens han bodde i Hebron.

Abner faz aliança com Davi

6 Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

7 Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

8 Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

9 Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

10 transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

11 E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

12 Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te

Abner går over til David

6Så lenge krigen mellom Sauls hus og Davids hus varte, fikk Abner mer og mer makt i Sauls hus.

7Saul hadde hatt en medhustru som het Rispa og var datter av Ajja. Isjbosjet sa til Abner: «Hvorfor har du vært sammen med min fars medhustru?»

8Abner ble brennende harm over det Isjbosjet sa. «Er jeg et hundehode fra Juda?» sa han. «Inntil i dag har jeg vist troskap mot din far Sauls hus, mot hans slektninger og venner. Jeg har sørget for at du ikke skulle falle i Davids hånd, og nå krever du meg til regnskap for denne kvinnens skyld.

9 Måtte Gud la det gå meg ille både nå og siden om jeg ikke gjør slik mot David som Herren med ed har lovet ham.

10 Jeg vil ta kongedømmet fra Sauls hus og reise Davids trone over Israel og Juda, fra Dan til Beer-Sjeba.»

11Isjbosjet våget ikke å svare et ord, så redd var han for Abner.

12Abner sendte noen budbærere til David i sitt sted. De skulle si: «Hvem er det landet tilhører? Slutt pakt med meg, så skal jeg

ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

13 Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

14 Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

15 Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

16 Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

17 Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

18 Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

19 Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

20 Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

21 Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo;

hjelpe deg og få hele Israel over på din side.»

13 David svarte: «Godt, jeg skal slutte pakt med deg. Bare én ting krever jeg av deg: Vis deg ikke for mine øyne uten at du har med deg Sauls datter Mikal når du kommer.»

14 David sendte budbærere til Isjbosjet, Sauls sønn. De skulle si: «Gi meg tilbake Mikal, min kone, som jeg vant meg til brud med hundre filisterforhuder.»

15Isjbosjet sendte da bud og tok henne fra mannen hennes, Paltiel, sønn av Lajisj.

16 Mannen fulgte med. Han gikk gråtende bak henne helt til de kom til Bahurim. Der sa Abner til ham: «Gå hjem igjen!» Da snudde Paltiel.

17Abner snakket med de eldste i Israel og sa: «Flere ganger har dere forsøkt å få David til konge.

18Gjør nå alvor av det! For Herren har sagt om David: Gjennom min tjener David vil jeg berge mitt folk Israel fra filisterne og alle de andre fiendene deres.»

19Abner snakket også med benjaminittene. Så dro han til Hebron for å fortelle David alt det som israelittene og alle benjaminittene hadde vedtatt.

20Da Abner kom til David i Hebron med et følge på tjue mann, holdt David et gjestebud for ham og mennene som var med ham.

21Abner sa til David: «Nå vil jeg dra av sted og samle hele Israel for deg, herre konge. Så vil de slutte pakt med deg, og du kan

tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

Joabe mata a Abner à traição

[22] Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

[23] Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

[24] Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

[25] Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

[26] Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

[27] Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

[28] Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

være konge over hele det riket du ønsker deg.» David lot Abner fare, og han dro bort i fred.

Drapet på Abner

[22]På samme tid kom Davids menn og Joab tilbake fra plyndringstokt, og de hadde stort bytte med seg. Abner var ikke lenger hos David i Hebron, for David hadde latt ham fare, og han var dratt bort i fred.

[23]Da Joab var vel hjemme igjen med hele hæren, kom det noen og sa til ham: «Abner, sønn av Ner, kom til kongen, og han lot ham dra bort i fred.»

[24]Da gikk Joab til kongen og sa: «Hva har du gjort? Når Abner kommer til deg, lar du ham da dra sin vei?

[25]Du kjenner vel Abner, sønn av Ner? Han kom hit bare for å lure deg og for å få greie på hvor du ferdes, og hva du gjør.»

[26]Da Joab kom ut igjen fra David, sendte han budbærere etter Abner og fikk ham til å snu ved Sira-brønnen. Men det visste ikke David.

[27]Da Abner kom tilbake til Hebron, tok Joab ham til side i byporten for å snakke uforstyrret med ham. Der stakk han Abner i magen og drepte ham for å hevne sin bror Asael.

[28]Siden fikk David høre om dette. Han sa: «Jeg og mitt kongedømme er for alltid uten skyld for Herren i drapet på Abner, sønn av Ner.

[29] Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

[30] Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

Davi lamenta a morte de Abner

[31] Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

[32] Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

[33] E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?

[34] As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

[35] Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

[36] Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

[29]Måtte hans blod strømme over Joabs hode og hele hans fars hus. Måtte det i Joabs slekt alltid være noen som lider av utflod eller hudsykdom, menn som sitter og spinner, som faller for sverd eller mangler mat.”

[30]Joab og hans bror Abisjai drepte Abner fordi han hadde slått i hjel deres bror Asael i slaget ved Gibeon.

[31] Så sa David til Joab og alle som var hos ham: «Flerr klærne, ta på dere sekkestrie og hold sørgehøytid over Abner!» Kong David gikk selv bak båren.

[32]De gravla Abner i Hebron. Kongen gråt høyt ved graven hans, og hele folket gråt med.

[33]Kongen stemte i en likklage over Abner: Måtte Abner dø slik en dåre dør?

[34]Dine hender var ikke bundet, dine føtter ikke lagt i lenker. Du falt som en faller for ugjerningsmenn. Da gråt folket enda en gang.

[35]Siden kom de alle for å få David til å spise mens det ennå var dag. Men han sverget: «Måtte Gud la det gå meg ille både nå og siden om jeg smaker brød eller noe annet før solen er gått ned!»

[36]Alle merket seg dette og syntes godt om det. Alt det kongen gjorde, likte de godt.

[37] Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

[5] Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no

[37]Den dagen skjønte alle, ja, hele Israel, at det ikke var kongen som sto bak drapet på Abner, sønn av Ner.

[38]Kongen sa til mennene sine: «Dere skjønner vel at i dag er det falt en høvding og stormann i Israel.

[39]Ennå er jeg for svak, selv om jeg er salvet til konge. Og disse mennene, Seruja-sønnene, er for sterke for meg. Måtte Herren gjengjelde ugjerningsmannen for det onde han har gjort!»

2. Samuelsbok 4

Drapet på Isjbosjet

[1]Da Sauls sønn fikk høre at Abner var død i Hebron, mistet han motet, og hele Israel ble grepet av redsel.

[2] Sauls sønn hadde to menn i sin tjeneste som var ledere for plyndringsflokker. Den ene het Baana og den andre Rekab. De var sønner av Rimmon fra Beerot og hørte til Benjamins stamme. For også Beerot ble regnet til Benjamin.

[3] Folket i Beerot hadde flyktet til Gittajim, og der har de bodd som innflyttere til denne dag.

[4] Sauls sønn Jonatan hadde en sønn som hadde en skade i føttene. Han var fem år gammel da ulykkesmeldingen om Saul og Jonatan kom fra Jisreel. Fostermoren tok ham med seg og flyktet i all hast, men under flukten falt han ned og ble halt. Han het Mefibosjet.

[5]Da dro Rekab og Baana, sønnene til Rimmon fra Beerot, av sted. De kom til

maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

[6] Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

[7] Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

[8] Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

[9] Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[10] se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

[11] muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

[12] Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as

Isjbosjets hus mens dagen var på det varmeste og han lå og hvilte middag.

[6] Kvinnen som voktet døren, hadde sittet og siktet hvete. Men hun hadde falt i søvn, så Rekab og hans bror Baana slapp usett forbi.

[7]De kom inn i huset der Isjbosjet lå på sengen i soverommet sitt, og de slo ham i hjel og hogg hodet av ham. De tok hodet med seg, og så gikk de hele natten over Araba-sletten.

[8]De kom med hodet hans til David i Hebron og sa til kongen: «Se, her er hodet til Isjbosjet, sønn av din fiende Saul, som sto deg etter livet. I dag har Herren gitt deg hevn over Saul og hans slekt, herre konge.»

[9]Men David svarte Rekab og hans bror Baana, sønnene til Rimmon fra Beerot: «Så sant Herrenlever, han som har fridd meg ut av all nød:

[10] Den mannen som kom til meg og meldte at Saul var død, trodde selv at han kom med et gledesbud. Men jeg grep ham og drepte ham i Siklag. Det var lønnen jeg ga ham for gledesbudet!

[11]Hva nå, når lovløse har drept en uskyldig mann i hans eget hus og hans egen seng? Skulle jeg ikke da kreve hans blod av deres hånd og utrydde dere fra jorden?»

[12] Så ga David noen unge menn ordre om å drepe Rimmon-sønnene. De hogg

mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

hendene og føttene av dem og hengte dem opp ved Hebron-dammen. Men Isjbosjets hode tok de og gravla i Abners grav i Hebron.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel
1 Crônicas 11.1-3

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião
1 Crônicas 11.4-9

[6] Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

[7] Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

2. Samuelsbok 5

David blir konge over hele Israel

[1] Alle Israels stammer kom til David i Hebron og sa: «Se, vi er av samme bein og kjøtt som du.

[2] Allerede for lenge siden, da Saul var konge over oss, var det du som førte Israel både ut og hjem igjen.Herren har sagt til deg: Du skal være hyrde for mitt folk Israel, du skal være fyrste over Israel.»

[3] Så kom alle Israels eldste til kongen i Hebron. Kong David sluttet en pakt med dem i Hebron for Herrens ansikt. Og de salvet David til konge over Israel.

[4] David var tretti år gammel da han ble konge, og han regjerte i førti år.

[5]I Hebron regjerte han over Juda i sju år og seks måneder, og i Jerusalem regjerte han over hele Israel og Juda i trettitre år.

David erobrer Jerusalem

[6] Kongen og mennene hans dro nå til Jerusalem, mot jebusittene som bodde der i landet. Men de sa til David: «Her kommer du aldri inn! Halte og blinde skal drive deg bort og si: Her kommer David aldri inn!”

[7]David inntok likevel Sion-borgen, som nå er Davidsbyen.

[8] Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

[8] Den dagen sa David: «Enhver som dreper en jebusitt, disse halte og blinde som hater David, skal komme fram til vannsjakten.» Derfor heter det: «En blind eller halt får ikke komme inn i tempelet.»

[9] Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

[9] David slo seg ned i borgen og kalte den Davidsbyen. Han bygde omkring den, fra Millo og innover.

[10] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

[10] David fikk stadig større makt, for Herren, hærskarenes Gud, var med ham.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

[11] Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

[11] Hiram, kongen i Tyros, sendte utsendinger til David. De kom med sedertre og hadde med seg tømrere og steinhoggere. De bygde et slott for David.

[12] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

[12]Da forsto David at Herren hadde stadfestet kongedømmet hans over Israel og løftet hans kongevelde høyt for sitt folk Israels skyld.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

David får sønner i Jerusalem

[13] Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

[13]Etter at David hadde flyttet fra Hebron, tok han seg enda flere medhustruer og koner fra Jerusalem, og han fikk flere sønner og døtre.

[14] São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[14]Dette er navnene på de sønnene han fikk i Jerusalem: Sjammua, Sjobab, Natan, Salomo,

[15] Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

[15]Jibhar, Elisjua, Nefeg, Jafia,

[16] Elisama, Eliada e Elifelete.

[16]Elisjama, Eljada og Elifelet.

Davi derrota os filisteus

1 Crônicas 14.8-16

Seier over filisterne

[17] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para

[17] Da filisterne fikk høre at David var salvet til konge over Israel, dro de alle ut

prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

for å få tak i ham. Men David fikk greie på det og dro ned til borgen.

18 Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

18 Filisterne kom og spredte seg utover Refa'im-dalen.

19 Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

19 Da ba David Herren om råd: «Skal jeg dra ut mot filisterne? Vil du gi dem i mine hender?» Og Herren svarte David: «Dra opp! Jeg vil gi filisterne i dine hender.»

20 Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

20 Så dro David til Baal-Perasim, og der slo han dem. Da sa han: «Herren har brutt igjennom fiendens rekker foran meg, slik vann bryter seg vei.» Derfor kalles dette stedet Baal-Perasim.

21 Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

21Der etterlot filisterne gudebildene sine, og David og mennene hans tok dem med seg.

22 Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

22Men filisterne dro igjen opp og spredte seg utover Refa'im-dalen.

23 Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

23 Da ba David Herren om råd, og han svarte: «Du skal ikke dra rett opp mot dem. Gå rundt og bak dem, så kommer du på dem rett foran baka-trærne.

24 E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

24Når du hører lyden av marsjgang over tretoppene, så gjør deg klar! For da drar Herren ut foran deg for å slå filisternes hær.”

25 Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

25David gjorde slik som Herren hadde befalt ham. Han slo filisterne og forfulgte dem fra Geba og nesten til Geser.

2 Samuel 6

2. Samuelsbok 6

Davi traz para Jerusalém a arca

1 Crônicas 13.5-14

Paktkisten kommer til Sion

1 Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

1 Enda en gang samlet David de beste mennene i Israel, tretti tusen mann.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

[2] Han brøt opp med hele sin hær og dro til Baala i Juda. Derfra ville de hente Guds paktkiste, som bærer navnet til Herrenover hærskarene, han som troner over kjerubene.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

[3] De satte paktkisten på en ny vogn og førte den fra Abinadabs hus på høyden. Abinadabs sønner, Ussa og Ahjo, kjørte den nye vognen.

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[4]Slik førte de Guds paktkiste bort fra Abinadabs hus på høyden, og Ahjo gikk foran kisten.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[5]David og hele Israels hus danset og lekte for Herrens ansikt, og de sang til toner fra lyrer og harper, trommer, kastanjetter og symbaler.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

[6]Men da de kom til Nakons treskeplass, rakte Ussa hånden ut og tok tak i Guds paktkiste fordi oksene ble ustyrlige.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

[7] Da ble Herrenbrennende harm på Ussa. Gud slo ham på stedet fordi han gjorde dette, og han døde der ved Guds paktkiste.

[8] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[8] David ble opprørt overHerrens plutselige utfall mot Ussa. Han kalte dette stedet Peres-Ussa, som det heter den dag i dag.

[9] Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

[9]Den dagen ble David grepet av frykt forHerren. Han sa: «Hvordan skal Herrens paktkiste kunne komme hjem til meg?»

[10] Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[10]Han ville ikke flytte paktkisten opp til seg i Davidsbyen, men satte den i huset til Obed-Edom fra Gat.

[11] Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

[11]Der ble Herrens paktkiste stående i tre måneder, og Herren velsignet Obed-Edom og hele hans hus.

A arca é levada para Jerusalém

1 Crônicas 15.25—16.3

[12] Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

[12] Da kong David fikk høre at Herren for paktkistens skyld hadde velsignet Obed-Edoms hus og alt han eide, gikk han med stor glede og førte Guds paktkiste fra huset til Obed-Edom opp til Davidsbyen.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[13]Da de som bar Herrens paktkiste, hadde gått seks skritt fram, ofret han en okse og en gjøkalv.

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

[14] David danset av all kraft for Herrensansikt. Han var kledd i en prestedrakt av lin.

[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[15]Slik førte David og hele Israels hus Herrens paktkiste opp med jubelrop og støt i bukkehorn.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[16]Da Herrens paktkiste ble ført inn i Davidsbyen, kikket Mikal, Sauls datter, ut av vinduet. Hun fikk øye på kong David som hoppet og danset for Herrens ansikt, og hun foraktet ham i sitt hjerte.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[17]De førte Herrens paktkiste inn og satte den på plass i det teltet som David hadde reist for den. Og David bar fram brennoffer og fredsoffer for Herren.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[18] Da David var ferdig med å bære fram brennofferet og fredsofferet, velsignet han folket i navnet til Herren over hærskarene.

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se

[19]Så delte han ut et lite, rundt brød, en daddelkake og en rosinkake til hver mann og kvinne i folket, den store mengden av israelitter. Så gikk alle hver til sitt.

retirou todo o povo, cada um para sua casa.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

[21] Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

[22] Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

[23] Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi

1 Crônicas 17.1-15

[1] Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

[2] disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

[3] Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

[20]Da David kom hjem igjen for å velsigne sitt hus, kom Mikal, Sauls datter, ut imot ham og sa: «Hvor høyt Israels konge er blitt æret i dag da han viste seg naken for øynene på tjenestejentene til mennene sine, slik lettsindige mennesker har for vane!»

[21] David svarte Mikal: «Det var for Herrens ansikt jeg danset, for ham som utvalgte meg i stedet for din far og hele hans hus og satte meg til fyrste over Herrensfolk, over Israel.

[22]Jeg kan fornedre meg enda mer og bli enda mindre i mine egne øyne. Men hos disse tjenestejentene som du snakker om, skal jeg vinne ære!»

[23]Mikal, Sauls datter, var barnløs helt til sin dødsdag.

2. Samuelsbok 7

Herrens løfte til David

[1] Kongen bodde nå i huset sitt, og Herren hadde gitt ham fred for alle fiendene rundt omkring.

[2] En dag sa kongen til profeten Natan: «Se, her bor jeg i et hus av sedertre, mens Guds paktkiste står i et telt."

[3] Natan svarte kongen: «Gjør alt som ligger deg på hjertet, forHerren er med deg!»

[4] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[4]Samme natt kom Herrens ord til Natan:

[5] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

[5]Gå og si til min tjener David: Så sier Herren: Skulle du bygge et hus for meg til å bo i?

[6] Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

[6]Jeg har da ikke bodd i noe hus helt fra den tid jeg førte israelittene opp fra Egypt og fram til denne dag. Jeg har vandret omkring med et telt som bolig.

[7] Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7]Jeg vandret omkring med israelittene og høvdingene over Israels stammer, som jeg satte til å vokte mitt folk Israel. Sa jeg noen gang til noen av dem: «Hvorfor har ikke dere bygd et hus av sedertre for meg?»

[8] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

[8] Nå skal du si til min tjener David: Så sier Herren over hærskarene: Jeg hentet deg fra beitemarken der du fulgte saueflokken, og satte deg til fyrste over mitt folk Israel.

[9] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[9] Jeg var med deg overalt hvor du gikk, og utryddet alle dine fiender for deg. Jeg har gjort navnet ditt stort, som navnet til de største på jorden.

[10] Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

[10]Jeg vil gjøre i stand et bosted for mitt folk Israel og plante det der. De skal få bo der og aldri bli uroet mer. Ugjerningsmenn skal ikke lenger plage dem som i gamle dager,

[11] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

[11] som det var på den tiden jeg satte dommere over mitt folk Israel og ga deg fred for alle fiendene dine. Nå kunngjørHerren at han vil bygge et hus for deg.

[12] Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei

[12] Når dine dager er til ende og du hviler hos dine fedre, vil jeg reise opp din

levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

[13] Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

etterkommer, en av ditt eget kjøtt og blod, til å etterfølge deg. Jeg vil grunnfeste kongedømmet hans.

[13] Han skal bygge et hus for mitt navn, og jeg vil trygge hans kongetrone til evig tid.

[14] Jeg vil være far for ham, og han skal være sønn for meg. Når han gjør noe som er ondt, vil jeg straffe ham med stokk og slag fra mennesker.

[15] Men min godhet vil jeg ikke ta fra ham, slik som jeg tok den fra Saul da jeg lot ham vike for deg.

[16]Ditt hus og ditt kongedømme skal stå fast til evig tid for mitt ansikt, og din trone skal stå støtt til evig tid.

[17]Alle disse ordene og hele dette synet bar Natan fram for David.

Ações de graças de Davi

1 Crônicas 17.16-27

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

David takker Herren

[18] Da gikk kong David inn og satte seg foran Herrens ansikt. Han sa: Hvem er vel jeg, Herre Gud, og hva er mitt hus, siden du har ført meg så langt?

[19]Og enda var dette for lite i dine øyne, Herre Gud. Du har gitt løfter til din tjeners hus langt fram i tiden. Dette skal være til rettledning for menneskene, Herre Gud.

[20]Hva mer skal David si til deg? Du kjenner jo din tjener, Herre Gud.

[21]For ditt ords skyld og etter ditt eget hjerte har du gjort alt dette store og kunngjort det for din tjener.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua

[22] Derfor er du stor, Herre Gud! Det er ingen som du, og det finnes ingen Gud foruten deg, etter alt vi har hørt med våre egne ører.

[23] Hvem er som ditt folk, som Israel? Det er det eneste folk på jorden som Gud kom til og fridde ut for å gjøre det til sitt folk. Han skapte seg et navn og utførte store og skremmende gjerninger for dere – og for ditt land. Du fridde ut ditt folk fra Egypt, fra andre folk og deres guder.

[24] Du har bestemt at ditt folk Israel skal være ditt folk til evig tid. Og du, Herre, er blitt deres Gud.

[25]La nå, Herre Gud, det ordet du har talt om din tjener og hans hus, stå fast til evig tid, og gjør som du har sagt.

[26]Da skal ditt navn være stort til evig tid, så folk kommer til å si: Herren over hærskarene er Gud over Israel. Og din tjener Davids hus skal stå urokket for ditt ansikt.

[27]For du, hærskarenes Herre, Israels Gud, har åpenbart dette for din tjener: «Jeg vil bygge et hus for deg.» Derfor har jeg våget å bære denne bønnen fram for deg.

[28] Og nå, Herre Gud, du er Gud, og dine ord er sanne. Du har gitt din tjener dette gode løftet.

[29]Måtte du fra nå av velsigne din tjeners hus så det alltid må stå urokket for ditt ansikt. For du, Herre Gud, har talt, og med

bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

din velsignelse vil din tjeners hus være velsignet til evig tid.

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi

1 Crônicas 18.1-13

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[8] Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

2. Samuelsbok 8

David seirer i krig

[1] En tid etter dette slo David filisterne og tvang dem under seg, og han tok Meteg-Haamma fra dem.

[2] David slo også moabittene. Han bød dem legge seg ned på jorden, og så målte han dem med en snor. Han målte to snorlengder med folk som skulle drepes, og en full snorlengde med folk som skulle få leve. Slik ble moabittene Davids slaver og måtte betale skatt til ham.

[3] Videre slo David Hadadeser, sønn av Rehob, kongen av Soba, da han dro ut for å vinne tilbake herredømmet over landet ved Eufrat.

[4] David tok fra ham 1.700 ryttere og 20.000 fotsoldater. Han skar over hasene på alle vognhestene, men hundre hester sparte han.

[5]Arameerne i Damaskus kom for å hjelpe Hadadeser, kongen av Soba. Men David felte 22.000 av dem.

[6]David satte ut vaktposter i Aram-Damaskus. De ble slaver for David og måtte betale skatt til ham. Slik hjalp Herren ham overalt hvor han dro fram.

[7] David tok gullskjoldene som mennene til Hadadeser hadde båret, og brakte dem til Jerusalem.

[8]Fra Betah og Berotai, to byer som tilhørte Hadadeser, tok kong David bronse i store mengder.

[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

[9] Da To'i, kongen i Hamat, hørte at David hadde slått hele hæren til Hadadeser,

[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

[10]sendte han sønnen sin Joram til kong David. Han skulle hilse ham og ønske ham til lykke med seieren over Hadadeser. For Hadadeser hadde stadig ført krig mot To'i. Joram hadde med seg gaver av sølv, gull og bronse.

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[11] Alt dette helliget kong David tilHerren sammen med det sølvet og gullet han hadde tatt fra alle de folkeslagene han hadde lagt under seg,

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[12] fra edomittene, moabittene, ammonittene, filisterne og amalekittene. Det samme gjorde han med byttet fra Hadadeser, sønn av Rehob, kongen av Soba.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[13] David vant stort ry da han kom tilbake fra seieren over edomittene i Saltdalen. 18.000 mann ble slått.

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[14]Han satte ut vaktposter i Edom. Ja, i hele Edom satte han ut vaktposter. Alle edomittene ble Davids slaver. Slik hjalp Herren David overalt hvor han dro fram.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15]David regjerte nå over hele Israel. Han gjorde rett og rettferd mot hele folket sitt.

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16] Joab, sønn av Seruja, var hærfører, og Josjafat, sønn av Ahilud, var kansler.

[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[17]Sadok, sønn av Ahitub, og Ahimelek, sønn av Abjatar, var prester og Seraja riksskriver.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

[18] Benaja, sønn av Jojada, var fører for kreterne og pleterne, og Davids sønner var prester.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

2. Samuelsbok 9

David og Mefibosjet

[1] David spurte: «Finnes det ennå noen igjen av Sauls hus? Da vil jeg vise godhet mot ham for Jonatans skyld.»

[2]Det var en tjener fra Sauls hus som het Siba. Han ble kalt til David, og kongen spurte ham: «Er du Siba?» «Til tjeneste», svarte han.

[3] Da spurte kongen: «Er det ikke en eneste igjen av Sauls hus, så jeg kan vise ham Guds godhet?» Siba svarte kongen: «En av Jonatans sønner lever ennå. Han har en lammelse i føttene.»

[4] «Hvor er han?» spurte kongen. Siba svarte: «Han er hjemme hos Makir, sønn av Ammiel, i Lo-Debar.»

[5]Da sendte kong David bud og hentet ham hjemme hos Makir, sønn av Ammiel, i Lo-Debar.

[6] Da Mefibosjet, sønn av Jonatan, sønn av Saul, kom til David, kastet han seg ned med ansiktet mot jorden. David sa: «Mefibosjet!» Han svarte: «Her er din tjener.»

[7]David sa til ham: «Vær ikke redd! For jeg vil vise godhet mot deg for din far Jonatans skyld. Du skal få igjen all den jorden som tilhørte din far Saul. Og du skal alltid spise ved mitt bord.»

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?
[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.
[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.
[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros
1 Crônicas 19.1-19

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.
[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[8] Da bøyde han seg igjen og sa: «Hva er vel jeg, din tjener? Hvorfor bryr du deg om en død hund som meg?»
[9]Men kongen kalte på Siba, Sauls tjener, og sa til ham: «Alt det som har tilhørt Saul og hans hus, gir jeg til din herres sønn.
[10] Men du og sønnene dine og tjenerne dine skal dyrke jorden og høste inn for ham. Det skal Mefibosjet, din herres sønn, leve av, og han skal alltid spise ved mitt bord.» Siba hadde femten sønner og tjue tjenere.
[11]Han svarte kongen: «Din tjener skal gjøre alt det min herre kongen pålegger ham.» Siden spiste Mefibosjet ved Davids bord som om han var en av kongens sønner.

[12]Mefibosjet hadde en liten sønn som het Mika. Alle som bodde i huset til Siba, var i tjeneste hos Mefibosjet.

[13]Mefibosjet selv ble boende i Jerusalem, for han spiste alltid ved kongens bord. Han hadde en lammelse i begge føttene.

2. Samuelsbok 10

Krig med ammonittene og arameerne

[1] En tid senere døde ammonittenes konge, og hans sønn Hanun ble konge etter ham.

[2]Da sa David: «Jeg vil vise troskap mot Hanun, sønn av Nahasj, slik hans far viste troskap mot meg.» Så sendte David noen av mennene sine for å trøste ham i sorgen over faren. Men da Davids menn kom til ammonittenes land,

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?
[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.
[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.
[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.
[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.
[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.
[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[3] sa ammonittenes feltherrer til Hanun, sin herre: «Tror du det er for å hedre din far at David sender folk som skal trøste deg? Nei, David har nok heller sendt mennene sine til deg for å spionere, utforske og endevende byen.»
[4]Da grep Hanun Davids menn. Han raket av dem halve skjegget, klippet klærne deres i to opp til baken og sendte dem fra seg.
[5]Da David fikk melding om dette, sendte han folk i møte med mennene, for de var grovt vanæret. Kongen sa til dem: «Bli i Jeriko til skjegget er vokst ut igjen. Så kan dere komme tilbake.»
[6] Da skjønte ammonittene at de hadde pådratt seg Davids hat. De sendte ut folk og leide tjue tusen fotfolk av arameerne i Bet-Rehob og i Soba, tusen mann fra kongen i Maaka og tolv tusen mann fra Tob.
[7]Da David hørte om dette, sendte han Joab av sted med hærens elitetropper.
[8]Ammonittene dro ut og stilte seg opp til kamp foran byporten. Arameerne fra Soba og Rehob og mennene fra Tob og Maaka sto for seg selv på åpen mark.
[9]Da Joab så at fienden truet både forfra og bakfra, valgte han ut noen av de beste krigerne i Israel og stilte dem opp mot arameerne.

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[10]Resten av hæren overlot han til sin bror Abisjai og stilte dem opp mot ammonittene.

[11]Så sa han: «Hvis arameerne blir for sterke for meg, må du komme og hjelpe meg. Og blir ammonittene for sterke for deg, skal jeg komme deg til hjelp.

[12] Vær sterk! La oss kjempe tappert for vårt folk og for vår Guds byer, så får Herren gjøre det som er best i hans øyne.»

[13]Så gikk Joab og mennene hans til angrep på arameerne, og de flyktet for ham.

[14]Da ammonittene så at arameerne tok flukten, flyktet de for Abisjai og kom seg inn i byen. Joab avbrøt felttoget mot ammonittene og dro tilbake til Jerusalem.

[15]Da arameerne så at de var slått av israelittene, samlet de seg igjen.

[16] Hadadeser ga ordre til arameerne på den andre siden av Eufrat om å rykke ut, og de kom til Helam. Sjobak, hærføreren til Hadadeser, ledet dem.

[17]Da David fikk melding om dette, samlet han alle israelittene, satte over Jordan og dro til Helam. Arameerne stilte seg opp til kamp mot David og gikk til angrep på ham.

[18]Men arameerne måtte flykte for israelittene, og David drepte mannskapet på 700 av arameernes stridsvogner og 40.000 ryttere. Han slo ned hærføreren Sjobak, og han døde der.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

[19]Da alle vasallkongene som sto under Hadadeser, så at de var slått av israelittene, sluttet de fred med dem og ga seg inn under Israel. Siden våget ikke arameerne å hjelpe ammonittene mer.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

Davi e Urias

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

2. Samuelsbok 11

David og Batseba

[1] Året etter, på den tiden kongene pleier å dra i krig, sendte David av sted Joab og mennene hans, hele Israels hær. De herjet blant ammonittene og beleiret Rabba. Selv satt David hjemme i Jerusalem.

[2]En gang ved kveldstid sto David opp av sengen og gikk og drev på slottstaket. Fra taket fikk han øye på en kvinne som badet. Kvinnen var svært vakker.

[3]David sendte bud og forhørte seg om kvinnen. Han fikk til svar: «Dette er jo Batseba, datter av Eliam og kona til hetitten Uria.”

[4] David sendte bud etter henne. Hun kom til ham, og han lå med henne. Hun hadde nettopp renset seg etter at hun hadde vært uren. Siden gikk hun hjem igjen.

[5]Men kvinnen var blitt med barn. Hun sendte bud til David og meldte: «Jeg skal ha barn.»

[6]Da sendte David bud til Joab: «La hetitten Uria komme hit til meg.» Og Joab sendte Uria til David.

[7]Da Uria kom, spurte David hvordan det sto til med Joab og hæren, og hvordan det gikk med krigen.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[13] Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

A morte de Urias

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[8]Så sa han til ham: «Gå nå hjem og vask føttene dine!» Og da Uria gikk ut fra kongeborgen, ble det sendt en gave fra kongen etter ham.

[9]Men Uria la seg i porten til kongeborgen sammen med alle kongens tjenere. Han gikk ikke hjem.

[10]Da David fikk vite at Uria ikke hadde gått hjem, sa han til ham: «Har du ikke vært på reise? Hvorfor drar du ikke hjem?»

[11] Uria svarte David: «Både israelittene og judeerne, og paktkisten med, bor i hytter. Joab, herren min, og kongens menn ligger i leir ute på åpen mark. Skulle da jeg gå hjem, spise og drikke og ligge med min kone? Ved ditt liv, så sant du lever, det gjør jeg ikke!»

[12]Da sa David til Uria: «Bli her i dag også! I morgen sender jeg deg av sted igjen.» Så ble Uria i Jerusalem den dagen og dagen etter.

[13]David kalte ham til seg, spiste og drakk sammen med ham og skjenket ham full. Men om kvelden gikk Uria og la seg på plassen sin sammen med kongens tjenere. Hjem gikk han ikke.

[14]Neste morgen skrev David et brev til Joab og sendte det med Uria.

[15]I brevet skrev han: «Sett Uria lengst framme, der kampen er hardest. Dra dere så tilbake fra ham, så han faller og mister livet!»

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

[24] Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[16]Joab, som lå og voktet på byen, satte da Uria på et sted hvor han visste det sto tapre krigere.

[17]Mennene i byen dro ut og gikk til angrep på Joab. Noen av mennene i Davids hær falt, også hetitten Uria.

[18]Joab sendte bud og meldte til David hvordan det hadde gått til i slaget.

[19]Han ga budbæreren denne befalingen: «Når du har fortalt kongen om slaget,

[20]kan det hende at kongen farer opp i sinne og spør deg: Hvorfor kom dere så nær inn til byen i striden? Dere måtte da skjønne at de ville skyte ned på dere fra bymuren.

[21] Hvem var det som drepte Abimelek, sønn av Jerubbesjet? Var det ikke en kvinne som kastet en kvernstein ned på ham fra muren i Tebes, så han døde? Hvorfor kom dere da så nær inntil muren? Da skal du svare: Hetitten Uria, din tjener, har også mistet livet.»

[22]Budbæreren dro av sted og kom til David med den meldingen han hadde fått av Joab.

[23]Han sa til David: «Fienden fikk overtaket og gjorde et utfall mot oss på åpen mark. Men vi trengte dem tilbake helt til byporten.

[24]Da skjøt bueskytterne på oss oppe fra muren, og noen av kongens menn falt. Din tjener hetitten Uria falt også.»

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

[1] O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

[2] Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

[3] mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

[4] Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

[5] Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e

[25] Da sa David til budbæreren: «Si til Joab at han ikke skal ta seg nær av dette. For sverdet fortærer snart den ene og snart den andre. Han skal fortsette å kjempe mot byen og rive den ned. Be ham være ved godt mot.»

[26]Da Urias kone fikk høre at hennes mann var falt, holdt hun sørgehøytid over ham.

[27]Men da sørgetiden var over, sendte David bud og hentet henne hjem til seg. Hun ble hans kone og fødte ham en sønn. Men det David hadde gjort, var ondt i Herrens øyne.

2. Samuelsbok 12

Du er mannen

[1]Herren sendte Natan til David. Han gikk inn til kongen og sa: «Det bodde to menn i en by. Den ene var rik og den andre fattig.

[2]Den rike hadde småfe og storfe i mengde.

[3]Den fattige eide ikke annet enn et eneste lite lam som han hadde kjøpt. Han alte det opp, og det vokste til sammen med barna hans. Det spiste av brødet hans, drakk av begeret hans og lå i fanget hans. Det var som en datter for ham.

[4]En dag kom det en vandringsmann til den rike. Men han kvidde seg for å ta noe av sitt eget småfe eller storfe for å lage i stand for gjesten. Han tok lammet som den fattige eide, og laget det til for mannen som var kommet.»

[5]Da ble David brennende harm på mannen og sa til Natan: «Så santHerren lever, den

disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

[6] E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

[7] Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

[8] dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

mannen som har gjort dette, fortjener å dø!

[6] Og han skal betale firedobbelt for lammet fordi han gjorde dette og var så hjerteløs.»

[7] Da sa Natan til David: «Du er mannen! Så sier Herren, Israels Gud: Jeg salvet deg til konge over Israel og berget deg fra Sauls hånd.

[8]Jeg ga deg din herres hus og hans koner i din favn. Jeg ga deg både Israels hus og Judas hus. Og om det var for lite, ville jeg ha lagt til både det ene og det andre.

[9] Hvorfor har du da foraktet Herrens ord og gjort det som er ondt i hans øyne? Hetitten Uria har du drept med sverd. Du lot ammonittene drepe ham, og du tok hans kone og giftet deg med henne.

[10]Fra nå av skal sverdet aldri vike fra ditt hus, siden du har foraktet meg og tatt hetitten Urias kone.

[11] Så sier Herren: Se, jeg lar ulykke komme over deg fra ditt eget hus. Jeg vil ta konene dine like for øynene på deg og gi dem til en annen mann. Han skal ligge med dem midt på lyse dagen.

[12]For du har handlet i det skjulte, men jeg vil la dette skje for øynene på hele Israel midt på lyse dagen."

[13] Da sa David til Natan: «Jeg har syndet mot Herren.» Natan svarte: «Så har også Herren tatt bort din synd. Du skal ikke dø.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e

[14]Men fordi du gjorde dette og foraktet Herrens ord, skal han dø, sønnen du har fått.»

[15]Så gikk Natan hjem.

Sønnen til Batseba dør

Herren lot alvorlig sykdom ramme gutten som David hadde fått med Urias kone.

[16]David ba til Gud for gutten og fastet strengt. Når han kom hjem for å sove, la han seg på jorden.

[17] De eldste ved hoffet kom og ville få ham til å reise seg fra jorden, men han nektet og ville heller ikke spise sammen med dem.

[18]Den sjuende dagen døde gutten. Men tjenerne våget ikke å fortelle David at gutten var død. For de sa: «Når vi snakket til ham mens gutten ennå levde, hørte han ikke på oss. Hvordan skal vi da få sagt ham at gutten er død? Han kunne gjøre noe forferdelig.»

[19]Men David så at tjenerne hvisket seg imellom, og han skjønte at gutten var død. Han spurte dem: «Er gutten død?» De svarte: «Ja.»

[20]Da reiste David seg fra bakken. Han vasket og salvet seg og skiftet klær. Så gikk han inn iHerrens hus for å tilbe. Da han kom hjem, ba han om mat. Den ble satt fram, og han spiste.

[21]Tjenerne sa til ham: «Hvordan er det du oppfører deg? Mens gutten ennå levde,

choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta

fastet du og gråt. Og nå da han er død, står du opp og spiser!»

[22]Han svarte: «Så lenge gutten levde, fastet jeg og gråt, for jeg tenkte: Hvem vet om ikke Herren forbarmer seg over meg og lar gutten leve?

[23] Men nå som han er død, hvorfor skulle jeg faste? Kan jeg hente ham tilbake? En gang må jeg dra dit han er, men han kommer aldri tilbake til meg.»

Salomo blir født

[24] David trøstet Batseba, sin kone. Han gikk inn til henne og lå med henne. Hun fødte en sønn som hun kalte Salomo. Herren hadde ham kjær.

[25] Han sendte bud med profeten Natan om at gutten skulle kalles Jedidja – for Herrens skyld.

Krig mot ammonittene

[26] Joab gikk til angrep på Rabba i Ammon, og han inntok Kongebyen.

[27] Så sendte Joab bud til David og meldte: «Jeg har angrepet Rabba, og jeg har også inntatt Vannbyen.

[28]Kall sammen resten av hæren, omring byen og innta den. Ellers kommer jeg til å innta byen, og mitt navn blir ropt ut over den.»

[29]Da samlet David hele hæren og dro til Rabba. Han angrep byen og inntok den.

[30] Han tok kronen av hodet på kongen deres. Den var av gull og edle steiner og veide en talent. Nå kom den på Davids

na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

hode. Fra byen tok han også med seg et stort bytte.

[31]Folket som bodde der, bortførte han. Han satte dem til å arbeide med sager, jernhakker og jernøkser eller ved teglsteinsovnene. Slik gjorde David med alle ammonittenes byer. Så vendte han tilbake til Jerusalem med hele hæren.

2. Samuelsbok 13

Amnon og Tamar

[1] En tid senere hendte dette: Davids sønn Absalom hadde en vakker søster som het Tamar. Henne var Amnon, en annen av sønnene til David, blitt glad i.

[2]Amnon lengtet slik etter Tamar, søsteren sin, at han kjente seg rent syk. For han så ingen mulighet til å komme henne nær, siden hun var jomfru.

[3] Men Amnon hadde en venn som het Jonadab. Han var sønn av Davids bror Sjima. Jonadab var en svært klok mann.

[4]Han sa til Amnon: «Hvorfor er du så nedtrykt hver eneste morgen, kongssønn? Vil du ikke si meg det?» Amnon svarte: «Jeg elsker Tamar, søsteren til min bror Absalom.»

[5]Da sa Jonadab til ham: «Legg deg til sengs og lat som om du er syk. Når så din far kommer for å se til deg, skal du si til ham: La Tamar, søsteren min, komme og gi meg mat. Hun kan lage den til her mens jeg ser på, så jeg kan få den av hennes egen hånd.»

[6] Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

[7] Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

[8] Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[11] Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

[12] Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

[13] Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[6] Amnon la seg og lot som om han var syk. Da kongen kom for å se til ham, sa Amnon: «La Tamar, søsteren min, komme og lage et par hjerteformede kaker mens jeg ser på, så kan jeg få dem av hennes egen hånd.»

[7]Da sendte David bud hjem til Tamar og sa: «Gå til din bror Amnons hus, og lag til maten for ham!»

[8]Og Tamar gikk hjem til sin bror Amnon, der han lå til sengs. Hun tok deig, knadde den og laget til kakene mens han så på, og hun stekte dem.

[9]Så tok hun pannen og tømte dem ut foran ham. Men han ville ikke spise. Amnon ba alle gå ut. Og da de var gått,

[10]sa han til Tamar: «Bær maten inn på soverommet, så jeg kan ta imot den av din egen hånd.» Tamar tok kakene hun hadde laget, og bar dem inn i rommet til sin bror Amnon.

[11]Men da hun rakte dem fram til ham så han kunne spise, grep han fatt i henne og sa: «Kom og ligg med meg, søster!»

[12] Men hun svarte: «Nei, bror! Krenk meg ikke. Slikt gjør en ikke i Israel. Gjør ikke en slik skammelig handling!

[13]Hvor skulle vel jeg gå med min skam? Og du, du vil bli regnet blant de skamløse i Israel. Snakk heller med kongen, for han vil nok ikke nekte deg å få meg.»

[14]Men han ville ikke høre på henne. Han tok henne med makt, krenket henne og lå med henne.

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

[15]Da ble Amnon fylt av et brennende hat til henne. Han hatet henne sterkere enn han før hadde elsket henne. Han sa til henne: «Reis deg og gå din vei!»

[16] Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

[16]Hun svarte: «Nei, bror! Sender du meg bort, vil det være en enda større ugjerning enn den første du gjorde mot meg.» Men han ville ikke høre på henne.

[17] Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

[17]Han ropte på tjenestegutten sin og sa: «Få henne ut herfra og lås døren etter henne!»

[18] Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

[18]Tamar hadde på seg en sid kjole med lange ermer, for kongens døtre gikk kledd slik så lenge de var jomfruer. Tjeneren viste henne ut av huset og låste døren etter henne.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[19]Tamar strødde støv på hodet, rev i stykker den side kjolen hun hadde på seg, og med hånden på hodet gikk hun skrikende bort.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

[20]Da sa hennes bror Absalom til henne: «Har din bror Amnon vært sammen med deg? Ti nå stille, søster, han er din bror. Ta deg ikke nær av dette!» Så ble Tamar sittende ensom og forlatt hjemme hos sin bror Absalom.

[21] Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

[21]Da kong David fikk høre om dette, ble han brennende harm.

[22] Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

[22]Siden sa ikke Absalom et ord til Amnon, verken godt eller vondt. Han hatet Amnon fordi han hadde krenket Tamar, søsteren hans.

Absalão mata a Amnom

Absalom tar hevn

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.
[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.
[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.
[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.
[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.
[30] Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

[31] Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus

[23] To år senere hadde Absalom saueklipping i Baal-Hasor, i nærheten av Efraim. Dit innbød han alle kongssønnene.
[24]Han gikk til kongen og sa: «Nå skal din tjener klippe sauene. Vil ikke du, konge, og tjenerne dine bli med?»
[25]Men kongen svarte: «Nei, min sønn. Vi vil ikke komme alle sammen. Det ville bli for mye bry for deg.» Absalom prøvde å overtale ham. Kongen ville ikke komme, men velsignet ham.
[26]Da sa Absalom: «Om ikke du vil, så la i det minste min bror Amnon bli med.» Kongen spurte: «Hvorfor skal han være med?»
[27] Men Absalom overtalte ham til å la både Amnon og alle de andre kongssønnene bli med ham.
[28]Absalom ga de unge mennene sine følgende ordre: «Pass på når Amnon er blitt lystig av vinen. Da skal jeg si til dere: Hugg Amnon ned! Så dreper dere ham. Vær ikke redde! Det er jeg som har gitt dere befalingen. Vær sterke og modige!»

[29]Mennene gjorde med Amnon slik som Absalom hadde befalt. Da sprang alle de andre kongssønnene opp på muldyrene sine og rømte.

[30]Mens de ennå var underveis, hørte David rykter om at Absalom hadde hugget ned alle kongssønnene, og at ikke én av dem var igjen.
[31] Da reiste kongen seg, flerret klærne sine og kastet seg mot jorden. Alle tjenerne sto der med flerrede klær.

servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

[32] Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

[33] Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

[34] Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

[35] Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

[36] Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

Absalão foge para Talmai

[37] Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

[38] Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

[39] Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

2 Samuel 14

Absalão volta para Jerusalém

[32]Men Jonadab, sønn av Davids bror Sjima, tok til orde og sa: «Du må ikke tro at de har drept alle de unge kongssønnene, herre. Det er bare Amnon som er død. Dette har Absalom planlagt helt fra den dagen Amnon krenket Tamar, søsteren hans.

[33]Bry deg ikke om det når de nå sier at alle kongssønnene er døde. For det er bare Amnon som er død.”

[34]I mellomtiden hadde Absalom flyktet. Da vaktmannen så opp, fikk han øye på en mengde folk som kom farende på veien bak ham, langsmed fjellet.

[35]Jonadab sa da til kongen: «Se, der kommer kongssønnene. Det hadde seg slik din tjener sa.»

[36]Ikke før hadde han snakket ferdig, så kom kongssønnene. De gråt høyt, og kongen og alle tjenerne brast også i gråt.

[37] Absalom flyktet og dro til Talmai, sønn av Ammihur, kongen i Gesjur. Men David sørget over sønnen sin dag og natt.

David tar Absalom til nåde

[38]Absalom flyktet og dro til Gesjur. Der ble han i tre år.

[39]Etter hvert holdt kongen opp å bære nag til Absalom. For han var kommet over Amnons død.

2. Samuelsbok 14

[1] Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

[1]Joab, sønn av Seruja, skjønte at kongen lengtet etter Absalom.

[2] mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

[2]Han sendte bud etter en klok kvinne fra Tekoa og sa til henne: «Lat som om du sørger! Kle deg i sørgeklær og salv deg ikke med olje! Oppfør deg som en kvinne som i lang tid sørger over en som er død.

[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

[3]Gå til kongen og si dette til ham!» Så fortalte Joab henne hva hun skulle si.

[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

[4]Kvinnen fra Tekoa gikk til kongen, kastet seg ned for ham med ansiktet mot jorden og sa: «Hjelp meg, konge!»

[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

[5]«Hva er i veien med deg?» spurte kongen. Hun svarte: «Å! Jeg er enke. Mannen min er død.

[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

[6] Din tjenestekvinne hadde to sønner. De kom i trette med hverandre ute på marken, og det var ingen der til å skille dem. Da slo den ene til den andre og drepte ham.

[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

[7] Nå har hele slekten reist seg mot din tjenestekvinne. De sier: Kom hit med ham som drepte sin bror! Vi vil ta livet av ham fordi han slo broren i hjel; så får vi med det samme ryddet arvingen av veien. – Slik kommer de til å slukke den siste gnisten jeg har igjen, og ta fra mannen min både navn og etterkommere på jorden.»

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[8]Da sa kongen til kvinnen: «Gå hjem igjen! Jeg skal ta meg av saken for deg.»

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a

[9]Men kvinnen fra Tekoa svarte kongen: «Min herre konge, jeg og mitt hus skal

casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

[12] Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

[13] Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

[14] Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

[15] Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

[16] Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

bære skylden. Kongen og tronen skal være skyldfri.»

[10]Kongen sa: «Hvis noen sier noe til deg, så før ham hit! Han skal ikke plage deg mer.»

[11] Da sa hun: «Måtte kongen huske påHerren din Gud, så ikke blodhevneren volder enda mer ulykke og sønnen min blir drept.» Kongen svarte: «Så sant Herren lever, ikke et hår skal bli krummet på din sønns hode.»

[12]Da sa kvinnen: «La din tjenestekvinne få si enda et ord til min herre kongen.» «Tal», sa han.

[13]Kvinnen sa: «Hvorfor har du da tenkt ut en slik ulykke mot Guds folk? For med det kongen nå sa, har han gjort seg selv skyldig, siden kongen ikke lar ham som er støtt bort, vende tilbake.

[14] Sannelig, vi må alle dø. Vi er lik vann som helles ut på jorden og ikke kan øses opp igjen. Men Gud vil ikke ta liv. Hans vilje er at den som er støtt bort fra ham, ikke skal være det lenger.

[15]Jeg er kommet for å legge denne saken fram for min herre kongen. For folket skremte meg, og da tenkte jeg: Din tjenestekvinne vil gå og snakke med kongen. Kanskje gjør kongen det hans tjenestekvinne ber ham om.

[16]Kongen vil nok høre på sin tjenestekvinne og berge henne fra den mannen som vil utrydde både meg og sønnen min fra Guds arveland.

[17] Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

[17] Din tjenestekvinne tenkte at et ord fra min herre kongen ville gi meg ro i sinnet. For min herre kongen er som en Guds engel som skjelner mellom godt og ondt. Måtte Herren din Gud være med deg!»

[18] Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

[18]Kongen sa da til kvinnen: «Svar meg oppriktig på det jeg nå vil spørre deg om!» «Tal, herre konge», sa hun.

[19] Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

[19]Kongen spurte: «Har Joab hatt en hånd med i alt dette?» Kvinnen svarte: «Så sant du lever, herre konge: Ingen kan komme bort fra at det er slik min herre kongen sier. Det var din tjener Joab som ga meg påbud om å gjøre dette, og som selv la alle disse ordene i munnen på din tjenestekvinne.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[20]Dette gjorde din tjener Joab for å gi saken en ny vending. Men min herre er vis som en Guds engel og vet alt som hender på jorden.»

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[21]Så sa kongen til Joab: «Saken er avgjort! Jeg skal gjøre dette. Dra av sted og hent den unge gutten, Absalom.»

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[22]Da kastet Joab seg ned med ansiktet mot jorden, velsignet kongen og sa: «I dag skjønner din tjener at du ser på meg med velvilje, herre konge, siden kongen gjør det som hans tjener ba om.»

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[23]Og Joab dro straks av sted til Gesjur og hentet Absalom til Jerusalem.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

[24]Men kongen sa: «La ham dra hjem til seg selv. Jeg vil ikke se ham for mine øyne.» Absalom gikk derfor rett hjem til huset sitt uten å vise seg for kongen.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

[25] Så vakker en mann som Absalom fantes det ikke i hele Israel. Ingen var beundret som ham. Fra fotsåle til hode var det ingen feil ved ham.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[26] Én gang om året ble håret hans så tungt at han måtte klippe det. Og når han gjorde det, veide det to hundre sjekel etter kongens vekt.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

[27]Absalom fikk tre sønner og en datter. Hun het Tamar og var en vakker kvinne.

Absalão admitido à presença de Davi

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[28]Absalom bodde i Jerusalem i to år uten å vise seg for kongen.

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[29]Da sendte han bud på Joab for å få ham til å gå til kongen, men Joab ville ikke komme. Han sendte bud på ham enda en gang, men Joab ville fortsatt ikke komme.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

[30] Absalom sa da til tjenerne sine: «Dere vet at Joab har en åker rett ved siden av min. Der har han bygg. Gå og sett ild på den!» Så satte tjenerne til Absalom ild på åkeren.

[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[31]Da sto Joab opp, gikk hjem til Absalom og spurte ham: «Hvorfor har tjenerne dine svidd av åkeren min?»

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá.

[32]Absalom svarte: «Jeg sendte bud på deg og ba deg komme hit. Jeg ville få deg til å gå til kongen og spørre: Hvorfor skulle jeg komme hjem fra Gesjur? Det hadde vært

Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

bedre for meg om jeg var der fremdeles. Nå vil jeg tre fram for kongen. Hvis jeg er skyldig, får han heller drepe meg.»

[33]Joab gikk til kongen og fortalte ham dette. Da kalte David Absalom til seg. Han kom inn og kastet seg ned for kongen med ansiktet mot jorden, og kongen kysset ham.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

[3] Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

[4] Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

[5] Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

[6] Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim,

2. Samuelsbok 15

Absalom gjør opprør

[1] Etter en tid fikk Absalom seg vogn og hester og femti mann som løp foran ham.

[2]Tidlig om morgenen pleide han å stille seg ved siden av veien til byporten. Og hver gang det kom en mann som hadde en sak han ville legge fram for kongen og få dom i, ropte Absalom på ham og spurte: «Hvilken by er du fra?» Når han så svarte: Din tjener er fra den og den av Israels stammer,

[3]sa Absalom til ham: «Din sak er både god og rett, men ingen hører på deg hos kongen.»

[4]Og så pleide han å si: «Bare de ville sette meg til dommer i landet! Da kunne alle som hadde en tvist eller en sak, komme til meg, og jeg skulle hjelpe dem til å få sin rett.»

[5]Når noen kom bort og ville kaste seg ned for ham, rakte han ut hånden, reiste ham opp og kysset ham.

[6]Slik gjorde Absalom med alle israelitter som kom til kongen for å få dom i en sak,

ele furtava o coração dos homens de Israel.

[7] Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

[8] Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

[9] Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

[10] Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de

og på den måten stjal han israelittenes hjerte.

[7]Da fire år var gått, sa Absalom til kongen: «La meg få dra til Hebron og oppfylle et løfte jeg har gitt Herren.

[8] For da jeg bodde i Gesjur i Aram, ga din tjener dette løftet: Fører Herren meg tilbake til Jerusalem, vil jeg ofre til ham.»

[9]Kongen svarte: «Gå i fred!» Og Absalom dro straks av sted til Hebron.

[10] Samtidig sendte han i hemmelighet ut budbærere til alle Israels stammer med følgende beskjed: «Når dere hører hornet gjalle, skal dere rope: Absalom er blitt konge i Hebron!”

[11]To hundre mann forlot Jerusalem sammen med Absalom. De var utkalt og gikk i god tro uten å ane uråd.

[12] Mens Absalom bar fram slaktofrene, sendte han bud etter Ahitofel fra Gilo, Davids rådgiver, som var i hjembyen sin. Sammensvergelsen økte i styrke, og det samlet seg mer og mer folk om Absalom.

David flykter fra Jerusalem

[13]Det kom en budbærer til David og sa: «Hver mann i Israel har vendt sitt hjerte til Absalom.»

[14] Da sa David til alle de mennene han hadde hos seg i Jerusalem: «Kom, la oss flykte! Ellers klarer vi ikke å slippe unna Absalom. Skynd dere av sted! Ellers vil han raskt ta oss igjen. Så fører han ulykke over oss og slår byen med sverd.»

súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

15 Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

15Kongens menn svarte: «Dine tjenere vil gjøre alt vår herre kongen ønsker.»

16 Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

16Så dro kongen og alle i hans hus av sted til fots. Bare ti medhustruer lot han være igjen for å se etter kongeborgen.

17 Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

17Kongen og hele hæren dro ut til fots. De stanset ved det siste huset.

18 Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

18 Alle kongens menn gikk forbi ham. Alle kreterne og pleterne og alle de seks hundre mennene som hadde fulgt ham fra Gat, gikk forbi foran kongen.

A lealdade de Itai

19 Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

19Da sa kongen til Ittai fra Gat: «Hvorfor går du også med oss? Vend tilbake og bli hos den nye kongen! For du er en fremmed her og en som selv er drevet i eksil fra hjemstedet ditt.

20 Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

20Du kom i går, og så skulle jeg i dag la deg flakke omkring sammen med oss? Jeg vet ikke selv hvor jeg skal gå. Vend tilbake, og ta dine landsmenn med deg! MåtteHerren være god og trofast mot dere!»

21 Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

21 Men Ittai svarte kongen: «Så sant Herren lever, og så sant min herre kongen lever, hvor min herre kongen er, der vil også din tjener være, enten det bærer til liv eller død.»

22 Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

22Da sa David til Ittai: «Så gå forbi, du også!» Og Ittai fra Gat gikk forbi med alle mennene sine og kvinnene og barna deres.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

[28] Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

[29] Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

[30] Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

[31] Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com

[23]Alle gråt høyt da hæren gikk forbi. Kongen krysset Kedron-bekken, og hele hæren gikk forbi og tok veien mot ørkenen.

[24]Nå kom også Sadok og alle levittene som bar Guds paktkiste. De satte kisten ned, og Abjatar bar fram offer, inntil hele hæren hadde dratt ut av byen.

[25]Kongen sa til Sadok: «Før Guds paktkiste tilbake til byen. Hvis jeg finner nåde for Herrens øyne, lar han meg komme tilbake, så jeg får se igjen både paktkisten og stedet der den står.

[26] Men skulle han si: Jeg vil ikke vite av deg, da får han gjøre med meg som han synes best."

[27]Så sa kongen til presten Sadok: «Forstår du? Vend tilbake til byen i fred! Din sønn Ahimaas og Abjatars sønn Jonatan skal være med dere.

[28] Så skal jeg vente ved vadestedene i ørkenen til det kommer melding fra dere.»

[29]Da førte Sadok og Abjatar Guds paktkiste tilbake til Jerusalem, og der ble de værende.

[30] David gikk gråtende oppover Oljeberget, barbeint og med tildekket hode. Alle som var med ham, hadde også dekket til hodet og gikk gråtende oppover.

[31] David fikk høre at Ahitofel var blant dem som hadde sammensverget seg med

Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

Absalom, og han ba: «Herre, gjør Ahitofels råd til skamme!»

[32] Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

[32]Da David nådde toppen der en pleier å tilbe Gud, kom arkitten Husjai imot ham med flerret kjortel og med jord på hodet.

[33] Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

[33]David sa til ham: «Hvis du drar sammen med meg, blir du bare til bry for meg.

[34] Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

[34]Men vender du tilbake til byen, kan du hindre Ahitofels planer for meg. Si til Absalom: Jeg vil være din tjener, konge. Før har jeg tjent din far, nå vil jeg tjene deg.

[35] Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

[35]Der har du også prestene Sadok og Abjatar med deg. Alt du får høre fra kongens hus, skal du melde til dem.

[36] Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

[36]Begge sønnene deres er der sammen med dem, Sadoks sønn Ahimaas og Abjatars sønn Jonatan. Med dem skal dere sende bud til meg om alt dere får høre.»

[37] Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

[37]Så kom Husjai, Davids venn, til Jerusalem på samme tid som Absalom dro inn i byen.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

[1] Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

[2] Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos

2. Samuelsbok 16

[1] David hadde så vidt rundet åsryggen da Siba, som var tjenestemann hos Mefibosjet, kom imot ham med et par kløvesler. De var lastet med to hundre brød, hundre rosinkaker, hundre stykker sommerfrukt og en skinnsekk med vin.

[2]Kongen sa til Siba: «Hva har du der?» Siba svarte: «Eslene skal kongens familie ha å

são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

3 Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

4 Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

Davi amaldiçoado por Simei

5 Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

6 Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

7 Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

8 o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

9 Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

ri på, brødet og frukten skal de unge mennene ha til mat, og vinen skal være til drikke for dem som går seg trette i ørkenen.»

3 Kongen spurte: «Hvor er din herres sønn?» Siba svarte: «Han er fremdeles i Jerusalem. Han sier: I dag vil israelittene gi meg min fars kongedømme tilbake.»

4Da sa kongen til Siba: «Alt som tilhører Mefibosjet, skal fra nå av være ditt.» Siba svarte: «Jeg bøyer meg dypt! Måtte jeg alltid ha din velvilje, min herre konge!»

David og Sjimi

5 Da kong David nådde fram til Bahurim, kom det en mann ut av byen. Mannen var i slekt med Saul. Han het Sjimi og var sønn av Gera. Mens han gikk, forbannet han David.

6Og han kastet stein både etter kongen og alle hans menn, enda hele hæren og alle krigsheltene gikk med ham både på høyre og venstre side.

7 Sjimi forbannet ham og ropte: «Dra bort, dra bort, din morder, du onde menneske!

8Nå gjengjelder Herren deg for alt blodet i Sauls hus. Du tok kongedømmet fra ham, men Herren har gitt det til din sønn Absalom. Nå har ulykken rammet deg, din morder!»

9Da sa Abisjai, sønn av Seruja, til kongen: «Hvorfor skal en slik død hund få lov til å forbanne min herre kongen? La meg få gå bort og hugge hodet av ham.»

10 Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

10Men kongen svarte: «Hva har dere med dette å gjøre, Seruja-sønner? Når han forbanner, er det fordi Herren har sagt til ham: Forbann David! Hvem kan da spørre: Hvorfor gjør du dette?»

11 Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

11Og David sa til Abisjai og alle tjenerne sine: «Når min sønn, mitt eget kjøtt og blod, står meg etter livet, kan en da vente noe annet av denne benjaminitten? La ham bare forbanne nårHerren har sagt at han skal gjøre det.

12 Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

12Kanskje Herren ser til meg i min nød og vender denne dagens forbannelse til noe godt.»

13 Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

13Så gikk David og mennene hans fram etter veien, mens Sjimi fulgte jevnt med ham oppe i fjellsiden. Han forbannet David og kastet stein og jord etter ham.

14 O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

14Kongen og alle som var med ham, kom trette fram til Jordan, og de hvilte der.

Husai professa lealdade a Absalão

Absalom i Jerusalem

15 Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

15I mellomtiden var Absalom og hele hæren av israelitter kommet til Jerusalem. Ahitofel var også med.

16 Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

16 Nå kom arkitten Husjai, Davids venn, til Absalom og ropte: «Leve kongen! Leve kongen!"

17 Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

17Absalom sa til Husjai: «Er det slik du viser vennen din troskap? Hvorfor fulgte du ikke vennen din?»

18 Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

18Husjai svarte: «Nei, den somHerren selv og dette folket og alle menn i Israel har valgt, ham vil jeg tilhøre, og hos ham vil jeg bli.

[19] Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

Absalão e as concubinas de Davi

[20] Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

[19]Dessuten, hvem er det jeg går i tjeneste hos? Er det ikke hos sønnen hans? Slik som jeg har tjent din far, vil jeg nå også tjene deg.»

[20]Da sa Absalom til Ahitofel: «Nå må dere gi meg et råd! Hva skal vi gjøre?»

[21] Ahitofel svarte: «Gå inn til din fars medhustruer, som han lot være igjen for å se etter huset. Når hele Israel får høre at du har gjort deg forhatt hos din far, vil du sette mot i alle dine tilhengere."

[22]De slo opp et telt for Absalom oppe på taket, og han gikk inn til sin fars medhustruer så hele Israel så det.

[23]På den tiden gjaldt et råd fra Ahitofel som et svar fra Gud. Så høyt satte de Ahitofels råd, både David og Absalom.

2. Samuelsbok 17

[1]Siden sa Ahitofel til Absalom: «La meg få velge ut tolv tusen mann. Jeg vil dra ut i natt og sette etter David.

[2]Så kommer jeg over ham mens han er trett og motløs, og setter skrekk i ham. Da kommer hele hæren som er hos ham, til å flykte. Det er bare kongen jeg vil drepe.

[3] Siden fører jeg hele hæren tilbake til deg, som når en brud blir ført til sin brudgom. Det er jo bare én mann du er ute etter; resten av hæren får være uskadd.»

[4]Både Absalom og alle de eldste i Israel syntes dette var et godt råd.

[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

[7] Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

[8] Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

[9] Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

[10] Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

[11] Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

[12] Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

[5] Men Absalom sa: «Send bud etter arkitten Husjai, så vi også kan få høre hva han har å si.»

[6]Da Husjai kom, fortalte Absalom hva Ahitofel hadde sagt, og spurte: «Skal vi gjøre som han sier eller ikke? Si hva du mener!»

[7]Husjai svarte: «Det er ikke noe godt råd Ahitofel har gitt denne gangen.»

[8]Han fortsatte: «Du vet at din far og mennene hans er tapre krigere. De raser som en binne i skogen når en har tatt ungene fra den. Din far er en erfaren kriger. Han legger seg ikke til å sove sammen med hæren.

[9]Nå holder han seg sikkert gjemt i en hule eller på et annet sted. Hvis noen av våre faller i det første angrepet, kommer det til å gå rykter om at det har vært et stort mannefall blant dem som følger Absalom.

[10]Selv en kriger med hjerte som en løve vil miste motet, for hele Israel vet at din far er en helt, og at det er tapre menn som er med ham.

[11]Derfor gir jeg dette rådet: La hele Israel, fra Dan til Beer-Sjeba, samle seg om deg, så tallrike som sanden ved havet. Dra selv med dem i kamp.

[12]Når vi så kommer over ham et eller annet sted hvor han oppholder seg, kaster vi oss over ham som når duggen faller på marken. Ingen skal overleve, verken han selv eller noen av mennene som er med ham.

[13] Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[13]Og trekker han seg tilbake til en by, skal hele Israel slå reip omkring byen og trekke den ned i elveleiet, så det ikke finnes en småstein igjen der den sto.»

[14] Da sa Absalom og alle israelittene: «Rådet fra arkitten Husjai er bedre enn rådet fra Ahitofel.» Men det var Herrensom hadde gjort det slik at det gode rådet fra Ahitofel ikke ble fulgt. For Herren ville føre ulykke over Absalom.

David slipper unna Absalom

[15]Så fortalte Husjai prestene Sadok og Abjatar hva Ahitofel hadde rådet Absalom og de eldste i Israel til å gjøre, og hvilket råd han selv hadde gitt.

[16]«Skynd dere, send bud til David!» sa han. «Gi ham melding om dette og si at han ikke må bli natten over ved vadestedene i ørkenen, men sette over elven øyeblikkelig. Ellers blir kongen og alle de som følger ham, drept.»

[17] Jonatan og Ahimaas holdt seg ved Rogel-kilden. En tjenestejente kom ofte med bud til dem, og så brakte de budet videre til kong David. For de våget ikke å gå inn i byen og vise seg der.

[18]Men denne gangen var det en unggutt som fikk øye på dem, og han meldte det til Absalom. Da skyndte de seg av sted, begge to, og de kom til en mann i Bahurim. Han hadde en brønn i gårdsrommet sitt, og den klatret de ned i.

[19] Kona i huset tok et teppe og dekket til brønnåpningen. Hun strødde korn ut over det så ingen kunne merke noe.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de

[20]Da mennene til Absalom kom inn i huset til kona og spurte etter Ahimaas og Jonatan, svarte hun: «De gikk over bekken.» Mennene lette etter dem uten å finne dem, og så vendte de tilbake til Jerusalem.

[21]Så snart de var gått, kom Jonatan og Ahimaas opp av brønnen. De gikk til kong David med budet og sa: «Bryt opp og sett fort over elven!» Så fortalte de hvilket råd Ahitofel hadde gitt.

[22]David og alle som var med ham, brøt da opp og satte over Jordan. Da det lysnet av dag, hadde alle som en gått over elven.

[23]Da Ahitofel så at hans råd ikke ble fulgt, salte han eselet sitt og red hjem til sin egen by. Han ordnet med alt i huset sitt, og så hengte han seg. Slik døde Ahitofel, og han ble gravlagt i sin fars grav.

David i Mahanajim

[24]David var kommet til Mahanajim da Absalom satte over Jordan med alle israelittene.

[25]Absalom hadde gjort Amasa til hærfører i stedet for Joab. Amasa var sønn av en ismaelitt som het Jitra. Han var gift med Abigal, datter av Nahasj og søster av Seruja, mor til Joab.

[26]Israelittene og Absalom slo leir i Gilead.

[27] Med det samme David nådde fram til Mahanajim, kom Sjobi, sønn av Nahasj fra Rabba i Ammon, og Makir, sønn av

Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

Ammiel fra Lo-Debar, og Barsillai fra Rogelim i Gilead.

[28]De kom med sengeutstyr, skåler og kar, og de hadde med seg hvete, bygg, mel, ristet korn, bønner, linser,

[29]honning, smør, sauekjøtt og ost av kumelk. De satte alt dette fram for David og folket som var med ham, så de fikk spise. For de tenkte at mennene var blitt både sultne, trette og tørste i ørkenen.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

[4] Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

[5] Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo

2. Samuelsbok 18

Absalom blir drept

[1]David mønstret hæren som var med ham, og satte førere over den, noen over tusen og noen over hundre mann.

[2]Så sendte han hæren av sted, en tredjedel under Joab, en tredjedel under Abisjai, sønn av Seruja og bror av Joab, og en tredjedel under Ittai fra Gat. Kongen sa til mennene: «Selv drar jeg også ut sammen med dere.»

[3] Men de svarte: «Dra ikke ut! For om vi flykter, er det ingen som bryr seg om det. Om halvparten av oss faller, er det ingen som enser det. Men du er jevngod med ti tusen av oss. Derfor er det bedre at du holder deg i byen og kommer oss til hjelp derfra.»

[4]Da sa kongen til dem: «Jeg skal gjøre som dere ønsker.» Så stilte kongen seg ved byporten mens hele hæren dro ut i avdelinger på hundre og tusen mann.

[5]Men kongen befalte Joab, Abisjai og Ittai at de skulle fare varsomt fram mot den unge Absalom. Hele hæren hørte at

ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

kongen ga alle hærførerne denne ordren om Absalom.

[6] Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

[6]Så dro hæren ut i åpen mark mot israelittene, og slaget sto i Efraim-skogen.

[7] Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

[7]Der ble israelittene slått av Davids menn, og det ble et stort mannefall den dagen, i alt tjue tusen mann.

[8] Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

[8]Striden bredte seg over hele landet omkring, og skogen fortærte mer folk enn sverdet den dagen.

A morte de Absalão

[9] Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

[9] Ved et tilfelle ble Absalom oppdaget av Davids menn. Han var kommet ridende på muldyret sitt, og muldyret var kommet inn under de tette greinene på en stor eik. Hodet hans satte seg fast i eika, og han ble hengende mellom himmel og jord. For muldyret han satt på, sprang videre.

[10] Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

[10]Dette fikk en mann se, og han sa fra til Joab: «Jeg så nettopp Absalom henge i en eik.»

[11] Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[11]Da sa Joab til mannen som kom med meldingen: «Da du så det, hvorfor slo du ham ikke til jorden med det samme? Da måtte jeg ha gitt deg ti sjekel sølv og et belte."

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

[12]Mannen svarte: «Om jeg så fikk tusen sjekel sølv veid opp i neven, ville jeg ikke løfte hånden mot kongens sønn. Vi hørte jo alle kongens ordre til deg, Abisjai og Ittai: Pass på at ingen gjør den unge Absalom noe!

[13] Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

[14] Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

[15] Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

[16] Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[13]Men om jeg hadde gjort denne ugjerningen, ville den ikke ha blitt skjult for kongen, og du hadde nok holdt deg unna.»

[14]Da sa Joab: «Jeg kan ikke stå her og vente på deg.» Dermed tok han tre spyd i hånden og rente dem i brystet på Absalom mens han ennå hang levende mellom greinene på eika.

[15]Og ti unge menn, som var Joabs våpenbærere, omringet Absalom og slo ham i hjel.

[16]Så blåste Joab i hornet, og folket holdt opp med å forfølge israelittene fordi Joab stoppet dem.

[17] De tok Absalom og kastet ham i en dyp grop i skogen og fylte opp en stor steinrøys over ham. Og alle israelittene flyktet, hver til sitt.

[18] Mens Absalom levde, hadde han reist seg en steinstøtte i Kongedalen. «For jeg har ingen sønn som kan holde oppe minnet om mitt navn», sa han. Derfor ga han steinstøtten navn etter seg, og helt til denne dag er den blitt kalt Absaloms minnestein.

David får høre at Absalom er død

[19]Ahimaas, sønn av Sadok, sa til Joab: «La meg få løpe og bringe kongen de gode nyhetene at Herren har hjulpet ham til hans rett og fridd ham fra fiendene.»

[20]Men Joab svarte: «Nei, i dag kan du ikke bringe noe gledesbud. En annen dag kan du bringe de gode nyhetene, men ikke i dag; for kongens sønn er død.»

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que

[21]Så sa Joab til en mann fra Kusj: «Gå og fortell kongen det du har sett!» Kusjitten bøyde seg for Joab, og så løp han av sted.

[22]Men Ahimaas, sønn av Sadok, tok til orde igjen og sa til Joab: «Det får gå som det vil, men la meg få løpe av sted etter kusjitten.» Joab svarte: «Hvorfor vil du det, min sønn? Du får likevel ingen lønn for det budskapet.»

[23]Han svarte: «Det får gå som det vil. Jeg løper av sted.» «Så løp da», sa Joab. Ahimaas løp da av sted over Jordan-sletten og fór forbi kusjitten.

[24]Imens satt David i portrommet. Vaktmannen på taket av porten gikk over til bymuren; der så han utover og fikk øye på en mann som kom løpende alene.

[25]Vaktmannen ropte ned til kongen og meldte det. Kongen sa: «Er han alene, kommer han med gode nyheter.» Mannen kom nærmere og nærmere.

[26]Da fikk vaktmannen se en annen mann som også kom løpende. Han ropte ned til portvakten: «Se, der kommer enda en løpende alene.» Kongen sa: «Han kommer også med gode nyheter.»

[27]Da sa vaktmannen: «Jeg synes den første løper så likt Ahimaas, sønn av Sadok.» Kongen svarte: «Han er en god mann og kommer nok med gledesbud.»

[28]Ahimaas ropte til kongen: «Vær hilset!» Han kastet seg ned for kongen med ansiktet mot jorden og sa: «Velsignet er Herren din Gud, som har latt deg vinne

levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

[1] Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

[2] Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

over de mennene som løftet sin hånd mot deg, herre konge.»

[29]Kongen spurte: «Er den unge Absalom i god behold?» Ahimaas svarte: «Jeg så at det var stort oppstyr der da Joab sendte kongens tjener og meg av sted, men jeg vet ikke hva det var.»

[30]Kongen sa: «Gå til side og bli stående der!» Han gikk til side og ble stående.

[31]Med det samme kom kusjitten og sa: «Jeg har gode nyheter, herre konge! I dag har Herren hjulpet deg til din rett og fridd deg fra alle dem som hadde reist seg mot deg.»

[32]Kongen spurte: «Er den unge Absalom i god behold?» Kusjitten svarte: «Herre konge, måtte det gå dine fiender og alle som reiser seg mot deg for å skade deg, slik som det er gått med den unge mannen!»

[33]Da ble kongen dypt rystet. Han gikk opp i rommet over porten og gråt. Mens han gikk, ropte han: «Absalom, min sønn! Absalom, min sønn, min sønn! Å, om jeg var død i ditt sted! Absalom, min sønn, min sønn!»

2. Samuelsbok 19

[1]Joab fikk melding om at kongen gråt og sørget over Absalom.

[2]Den dagen ble seiersgleden vendt til sorg for hele folket; for også de fikk snart vite at kongen sørget over sønnen sin.

[3] Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

[4] Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos,

[3]Den dagen snek mennene seg inn i byen slik folk sniker seg skamfulle bort når de flykter fra krigen.

[4] Kongen hadde dekket til ansiktet sitt og ropte høyt: «Absalom, min sønn! Absalom, min sønn, min sønn!»

[5]Da gikk Joab inn i huset til kongen og sa til ham: «I dag har du ført skam over alle mennene dine, de som i dag har berget både livet ditt og livet til sønnene og døtrene, konene og medhustruene dine.

[6]Du elsker dem som hater deg, og hater dem som elsker deg. For i dag har du vist at du ikke bryr deg om førerne og krigerne dine. Jeg forstår nå at om Absalom var blitt i live og alle vi andre var døde i dag, hadde du synes det var som det skulle være.

[7]Stå nå opp, gå ut og tal vennlig til mennene dine. For jeg sverger ved Herren at dersom du ikke går ut, kommer ikke en eneste mann til å bli natten over hos deg. Og det ville være en større ulykke for deg enn alle de andre ulykkene som har kommet over deg fra ungdommen av og til nå.»

[8] Da reiste kongen seg og satte seg i porten. Hele folket fikk vite at kongen satt i porten, og alle kom og gikk fram for ham.

David vender tilbake til Jerusalem

Israelittene hadde flyktet hver til sitt.

[9] Folk i alle stammene i Israel tok da til å gå i rette med hverandre. De sa: «Det var kongen som berget oss fra fiendene våre

livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

og fridde oss fra filisternes hånd. Nå har han flyktet ut av landet for Absalom.

[10] Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

[10]Men Absalom, som vi salvet til konge over oss, er falt i krigen. Hvorfor gjør dere nå ingenting for å hente kongen hjem igjen?»

Davi volta para Jerusalém

[11] Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

[11]Kongen fikk vite hva alle israelittene snakket om. Da sendte kong David bud til prestene Sadok og Abjatar med disse ordene: «Tal til de eldste i Juda og si: Hvorfor skal dere være de siste til å hente kongen hjem igjen?

[12] Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

[12]Dere er mine brødre, av samme kjøtt og bein som jeg. Hvorfor skal dere være de siste til å hente kongen tilbake?

[13] Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

[13] Og til Amasa skal dere si: Er ikke du av samme bein og kjøtt som jeg? Måtte Gud la det gå meg ille både nå og siden om ikke du fra nå av er min hærfører i stedet for Joab.»

[14] Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

[14]Slik vant han alle judeernes hjerter, alle som en. De sendte bud til kongen og ba ham og alle mennene hans komme tilbake.

Sjimi

[15] Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

[15]Da begynte kongen på hjemveien, og han nådde fram til Jordan. Judeerne hadde allerede kommet til Gilgal for å ta imot ham og føre ham over Jordan.

Simei encontra-se com Davi

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

[16]Sjimi, sønn av Gera, som hørte til Benjamins stamme og var fra Bahurim, skyndte seg nedover sammen med judeerne for å møte kong David.

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul,

[17] Han hadde med seg tusen mann fra Benjamin. Siba, som var i tjeneste i Sauls

acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

Mefibosete encontra-se com Davi

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

hus, kom også med sine femten sønner og tjue tjenere. De hadde skyndt seg til Jordan før kongen kom dit.

[18]Nå satte de over ved vadestedet for å hjelpe kongens familie over og stå til tjeneste for dem. Med det samme kongen skulle gå over Jordan, falt Sjimi, sønn av Gera, ned for ham

[19] og sa: «Herre, krev meg ikke til regnskap! Glem, herre konge, det onde din tjener gjorde den dagen du dro bort fra Jerusalem. Tenk ikke mer på det, konge!

[20] For jeg, din tjener, vet at jeg har syndet. Men i dag er jeg den første av Josefs hus som kommer ned for å møte deg, herre konge.»

[21]Da tok Abisjai, sønn av Seruja, til orde og sa: «Fortjener ikke Sjimi å dø, han som har forbannet Herrens salvede?»

[22] Men David svarte: «Hva har jeg med dere å gjøre, Seruja-sønner? Hvorfor er dere imot meg i dag? Skal noen i dag miste livet i Israel? For nå vet jeg at jeg er konge over Israel.”

[23]Så sa kongen til Sjimi: «Du skal ikke dø.» Og det sverget han på.

Mefibosjet

[24] Mefibosjet, en etterkommer av Saul, var også kommet ned for å møte kongen. Han hadde ikke stelt føttene og ikke kjemmet skjegget eller vasket klærne fra den dagen kongen dro bort og til han kom trygt tilbake.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

Barzilai encontra-se com Davi

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[25]Da han kom fra Jerusalem for å møte kongen, sa kongen til ham: «Hvorfor fulgte du ikke med meg, Mefibosjet?»

[26] «Tjeneren min narret meg, herre konge», svarte han. «Jeg ba ham sale eselet mitt, så jeg kunne ri på det og følge kongen; for du vet jo at jeg er halt.

[27]I stedet baktalte han meg, herre konge. Men du er som en Guds engel, herre konge. Gjør nå som du synes er best.

[28] For hele min fars hus har ikke fortjent noe annet enn døden av deg, herre konge. Likevel har du satt din tjener blant dem som spiser ved ditt bord. Hva mer har jeg da å kreve eller klage til kongen for?»

[29] Kongen svarte: «Du trenger ikke å si mer. Jeg bestemmer at du og Siba skal dele jordeiendommen.»

[30]Da sa Mefibosjet til kongen: «Han kan gjerne få alt sammen, siden du er kommet vel hjem igjen, herre konge.»

Barsillai

[31] Barsillai fra Gilead var kommet ned fra Rogelim og hadde fulgt kongen til Jordan. Der ville han ta avskjed med ham.

[32]Barsillai var en gammel mann, åtti år. Det var han som hadde sørget for kongens livsopphold i Mahanajim, for han var svært velstående.

[33]Kongen sa til Barsillai: «Følg med meg, så skal jeg sørge for ditt livsopphold hos meg i Jerusalem.»

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens

[34]Men Barsillai svarte: «Jeg har vel ikke så mange dager og år igjen å leve at jeg skulle dra med kongen opp til Jerusalem?

[35]Jeg er nå åtti år gammel. Kan jeg lenger skjelne mellom godt og ondt? Kan din tjener kjenne smaken på hva han spiser og drikker? Jeg kan ikke lenger høre stemmene til sangere og sangerinner. Hvorfor skulle så din tjener være til byrde for deg, herre konge?

[36]Din tjener vil følge kongen et lite stykke over Jordan. Hvorfor skulle du gi meg en så stor belønning, konge?

[37] La heller din tjener få vende hjem igjen, så jeg kan dø i hjembyen min, der min far og mor har sin grav. Men her er din tjener Kimham. La ham få bli med deg, herre konge, og gjør for ham det som er godt i dine øyne.»

[38]Da sa kongen: «Kimham kan bli med meg, og jeg skal gjøre for ham det som er godt i dine øyne. Alt du ønsker av meg, skal jeg gjøre for deg.»

[39]Hele hæren gikk over Jordan. Og da kongen var klar til å dra, kysset han Barsillai til avskjed og velsignet ham. Så vendte Barsillai hjem igjen.

[40]Kongen dro over til Gilgal, og Kimham var med ham. Hele folket i Juda og halvparten av folket i Israel fulgte kongen over elven.

Israel og Juda

[41]Men nå kom alle israelittene til kongen og sa: «Hvorfor har våre brødre, judeerne,

de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

[1] Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

[2] Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

[3] Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou,

tatt kongen og ført ham og hans hus og alle Davids menn over Jordan?»

[42]Da tok alle judeerne til orde og svarte israelittene: «Fordi kongen står oss nærmest. Hvorfor er dere harme for dette? Har vi latt kongen forsørge oss? Eller har han skaffet oss fordeler?»

[43]Israelittene svarte: «Vi har ti ganger så stor del i kongen som dere, også i David. Hvorfor setter dere oss til side? Var det ikke vi som først snakket om å føre kongen vår tilbake?» Men judeerne brukte enda hardere ord enn israelittene.

2. Samuelsbok 20

Sjeba gjør opprør

[1] Nå var det en ondsinnet mann der som het Sjeba, sønn av Bikri fra Benjamin. Han blåste i hornet og sa: «Vi har ingen del i David, ingen lodd i Isais sønn. Hver mann til sitt telt, Israel!»

[2]Da forlot alle israelittene David og fulgte Sjeba, sønn av Bikri. Men judeerne holdt seg til kongen sin og fulgte ham fra Jordan til Jerusalem.

[3] Da David var kommet hjem til Jerusalem, tok han de ti medhustruene som han hadde latt bli igjen for å se etter huset, og satte dem i forvaring. Han

porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

4 Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

5 Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

6 Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

7 Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

8 Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

9 Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

10 Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe

forsørget dem, men han gikk ikke inn til dem. De satt innestengt til sin dødsdag og levde som om de var enker.

4Siden sa kongen til Amasa: «Kall judeerne sammen innen tre dager, og møt selv fram her!»

5Amasa dro av sted for å kalle judeerne sammen, men han brukte mer tid enn kongen hadde fastsatt.

6Da sa David til Abisjai: «Nå kommer Sjeba, sønn av Bikri, til å skape større vansker for oss enn Absalom. Ta med deg din herres tjenere og sett etter ham før han når fram til noen av festningsbyene og slipper fra oss.»

7 Både Joabs menn, kreterne og pleterne og alle krigerne fulgte ham. De dro ut fra Jerusalem og satte etter Sjeba, sønn av Bikri.

8Da de var kommet til den store steinen ved Gibeon, kom Amasa imot dem. Joab hadde våpenkappe på. Utenpå den hadde han et sverd i slire. Det var festet ved hoften. Da han gikk fram, gled sverdet ut.

9Joab sa til Amasa: «Står det bra til med deg, bror?» og så grep han Amasa i skjegget med den høyre hånden for å kysse ham.

10 Men Amasa var ikke på vakt mot sverdet som Joab hadde i den andre hånden. Joab stakk ham i magen så innvollene rant ut på jorden. Det ene stikket var nok, og han døde. Joab og hans

e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[12] Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

[16] Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

[17] Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

bror Abisjai satte etter Sjeba, sønn av Bikri.

[11]Men en av mennene til Joab ble stående ved siden av liket og ropte: «Følg Joab, alle som holder med ham og er på Davids side!»

[12]Amasa lå midt på veien badet i blod. Da mannen så at alt folket stanset der, flyttet han Amasa fra veien bort på marken. Han kastet en kappe over ham; for alle som kom forbi, så ham og stanset.

[13]Da Amasa var tatt bort fra veien, gikk alle forbi og fulgte Joab for å sette etter Sjeba, sønn av Bikri.

[14] Sjeba dro gjennom alle stammene i Israel til han nådde Abel-Bet-Maaka. Alle mennene i Bikri-slekten samlet seg og fulgte etter ham inn i byen.

[15]Joab og mennene hans kom og beleiret ham i Abel-Bet-Maaka. De kastet opp en voll som nådde bort til den ytre bymuren. Hele hæren som var med Joab, gikk løs på muren for å få den til å falle.

[16]Da var det en klok kvinne som ropte innenfra byen: «Hør her! Hør her! Be Joab komme nærmere, så jeg kan få snakke med ham.»

[17]Han gikk da bort til henne, og kvinnen spurte: «Er du Joab?» «Ja», svarte han. Hun sa til ham: «Hør på det tjenestekvinnen din har å si.» «Ja, jeg hører», svarte han.

[18]Da sa kvinnen: «I gamle dager pleide folk å si: Gå og spør deg for i Abel – og så var saken avgjort.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

[19]Jeg er blant de trofaste og fredsommelige i Israel. Men du prøver å ødelegge en by som er en mor i Israel. Hvorfor vil du ødelegge Herrens eiendom?»

[20]Joab svarte: «Nei, langt ifra! Jeg vil slett ikke ødelegge eller herje.

[21]Det forholder seg ikke slik! Men en mann fra Efraim-fjellene som heter Sjeba og er sønn av Bikri, har løftet hånden mot kong David. La meg bare få tak i ham, så skal jeg dra bort fra byen.» Da sa kvinnen til Joab: «Du skal få se at hodet hans blir kastet ut til deg over muren.»

[22]Så gikk kvinnen til folket i byen med sitt kloke råd. De hogg hodet av Sjeba, sønn av Bikri, og kastet det ut til Joab. Da blåste han i hornet, og hæren løste seg opp og dro hjem, hver til sitt. Joab dro tilbake til Jerusalem, til kongen.

Davids embetsmenn

[23] Joab var hærfører i Israel, og Benaja, sønn av Jojada, var fører for kreterne og pleterne.

[24]Adoram hadde tilsyn med dem som gjorde pliktarbeid, og Josjafat, sønn av Ahilud, var kansler.

[25]Sjeja var riksskriver, og Sadok og Abjatar var prester.

[26]Ira av Ja'ir-slekten var også prest hos David.

2. Samuelsbok 21

Mennene i Gibeon tar hevn

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

[2] Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

[3] Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

[4] Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

[5] Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

[6] de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

[7] Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

[1]I Davids regjeringstid var det en gang hungersnød i hele tre år. Da søkte David råd hos Herren. Herren svarte: «Det hviler blodskyld på Saul og hans hus fordi han drepte folk i Gibeon.»

[2] Kongen sendte nå bud etter gibeonittene og snakket med dem. Gibeonittene var ikke israelitter, men hørte til de amorittene som var igjen i landet. Selv om israelittene hadde lovet å skåne dem, hadde Saul i sin iver for israelittene og judeerne prøvd å drepe dem.

[3]David sa til mennene fra Gibeon: «Hva skal jeg gjøre for dere, og hvordan kan jeg sone det som er gjort, så dere kan velsigne landet Herren eier?»

[4]Gibeonittene svarte: «Sølv eller gull fra Saul og hans hus løser ikke denne saken, og vi har ikke rett til å drepe noen i Israel.» Kongen spurte: «Hva vil dere da at jeg skal gjøre for dere?»

[5]De svarte: «Det gjelder den mannen som ville gjøre ende på oss, og som hadde planer om å utrydde oss innenfor Israels grenser.

[6]Gi oss sju av etterkommerne hans, så skal vi henrette dem for Herrens ansikt i Gibea, hjembyen til Saul, Herrens utvalgte.» Da sa kongen: «Jeg skal gi dere dem.»

[7] Men kongen sparte Mefibosjet, sønn av Jonatan, sønn av Saul, fordi David og Jonatan, Sauls sønn, hadde gitt hverandre en ed ved Herren.

[8] Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

[8] Kongen tok de to sønnene som Saul hadde fått med Rispa, datter av Ajja, Armoni og Mefibosjet, og de fem sønnene som Mikal, datter av Saul, hadde fått med Adriel, sønn av Barsillai fra Mehola.

[9] e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

[9]Han ga dem i hendene på gibeonittene, som henrettet dem oppe på fjellet for Herrens ansikt. Slik omkom alle sju på en gang. De ble drept i de første dagene av høstonna, i begynnelsen av bygghøsten.

[10] Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

[10] Rispa, datter av Ajja, tok sekkestrie og bredte ut på en klippe. På den ble hun sittende fra kornhøsten begynte til regnet strømmet ned fra himmelen over de døde. Hun passet på at fuglene under himmelen ikke slo ned på dem om dagen, og at villdyrene ikke tok dem om natten.

[11] Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

[11]Da David fikk høre hva Rispa, datter av Ajja, Sauls medhustru, hadde gjort,

[12] Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

[12] dro han av sted og hentet knoklene av Saul og hans sønn Jonatan fra Jabesj i Gilead. Innbyggerne der hadde i hemmelighet tatt likene bort fra torget i Bet-Sjean, hvor filisterne hadde hengt dem opp den dagen de slo Saul på Gilboa.

[13] Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

[13]David tok knoklene av Saul og hans sønn Jonatan med derfra; så samlet de sammen knoklene av dem som var blitt henrettet.

[14] Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

[14]De gravla knoklene av Saul og hans sønn Jonatan i Sela i Benjamin, i graven til Kisj, Sauls far. Alt ble gjort slik kongen hadde påbudt. Etter dette hørte Gud igjen bønnene som steg opp fra landet.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

1 Crônicas 20.4-8

[15] De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

[16] Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

[17] Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

2 Samuel 22

Hendelser under filisterkrigene

[15]Enda en gang brøt det ut krig mellom filisterne og Israel. David og mennene hans dro ned og kjempet mot filisterne. Men David ble trett og sliten.

[16] Da tenkte Jisjbi-Benob, en etterkommer av Rafa, å felle ham. Jisjbi-Benob hadde et spyd av bronse som veide tre hundre sjekel, og han bar en ny rustning.

[17] Men Abisjai, sønn av Seruja, kom David til hjelp. Han slo filisteren i hjel. Da avla Davids menn en ed og sa: «Aldri mer skal du dra med oss ut i krig. Du skal ikke slukke Israels lampe.»

[18] Siden kom det til ny kamp med filisterne, ved Gob. Der felte husjitten Sibbekai en mann som het Saf og var etterkommer av Rafa.

[19] Enda en gang kom det til kamp med filisterne ved Gob. Da felte Elhanan, sønn av Jaare-Orgim fra Betlehem, Goliat fra Gat. Han hadde et spydskaft så tykt som en vevbom.

[20]Siden kom det til kamp ved Gat. Der var det en kjempehøy mann som hadde seks fingre på hver hånd og seks tær på hver fot, tjuefire fingre og tær i alt. Han hørte også til Rafa-slekten.

[21]Mannen hånte Israel. Men Jonatan, sønn av Davids bror Sjima, slo ham i hjel.

[22]Disse fire hørte til Rafa-slekten i Gat. David og mennene hans felte dem.

2. Samuelsbok 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

1 Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

2 E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

3 o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

4 Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

5 Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

6 cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

7 Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

8 Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

9 Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

10 Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

11 Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

12 Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

David synger

1 Da Herren hadde berget David fra alle hans fiender og fra Saul, bar David fram denne sangen for Herren.

2Han sa: Herren er mitt berg og min borg og min befrier,

3min Gud er klippen der jeg søker ly. Han er mitt skjold og min frelse, min styrke og mitt vern, min tilflukt, min frelser som frir meg fra vold.

4Jeg ropte til Herren, han som får lovsang, og jeg ble frelst fra mine fiender.

5Dødens brenninger brøt omkring meg, malstrømmene skremte meg.

6Dødsrikets bånd ble spent om meg, dødens snarer møtte meg.

7I min nød kalte jeg på Herren, jeg ropte til min Gud. Han hørte meg fra sitt tempel, mitt rop nådde hans øre.

8Da skalv og skaket jorden, himmelens grunnvoller ristet, de skalv fordi han var harm.

9Røyk steg opp fra hans nese, fortærende ild fra hans munn, gnister flammet opp fra ham.

10Han bøyde himmelen og steg ned, under føttene hans var mørke skyer.

11Han red på kjeruben, han fløy og kom til syne på vindens vinger.

12Han gjorde mørket til sitt telt, hadde svarte, regntunge skyer omkring seg.

[13] Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

[14] Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

[15] Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

[24] Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.

[25] Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.

[26] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[13]Gnister og glør flammet opp fra stråleglansen foran ham.

[14]Herren tordnet fra himmelen, Den høyeste lot røsten lyde.

[15] Han skjøt sine piler og spredte dem, han skremte dem med lyn.

[16]Havbunnens renner kom til syne, jordens grunnvoller ble blottlagt da Herren truet, da han fnyste av vrede.

[17]Han rakte hånden ut fra det høye og grep meg, dro meg opp av veldige vann.

[18]Han berget meg fra min mektige fiende da de som hater meg, var for sterke.

[19]På ulykkesdagen kom de imot meg, men Herren var min støtte.

[20]Han førte meg ut i åpent land og fridde meg ut, for han har meg kjær.

[21]Herren ga meg igjen for min rettferd, han lønnet meg, for mine hender var rene.

[22]Jeg hadde holdt meg til Herrens veier og ikke gjort meg skyldig i urett mot min Gud.

[23]Alle hans lover hadde jeg for øye og vek ikke av fra hans forskrifter.

[24]For ham var jeg hel i min ferd, jeg voktet meg vel for å synde.

[25]Herren lønnet meg for min rettferd da han så at jeg var ren.

[26]Du er trofast mot den som er tro, helhjertet mot hver helhjertet kriger.

[27] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[28] Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.

[29] Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.

[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

[31] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[32] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[33] Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

[34] Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.

[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[27]Du viser deg ren mot den som er ren, men vrang mot den som farer med svik.

[28]Du frelser et folk i nød, men dine øyne er vendt mot de stolte, du ydmyker dem.

[29]For du er min lampe, Herre, Herren lyser opp mitt mørke.

[30]Med deg kan jeg storme mot en krigerflokk, med Guds hjelp kan jeg springe over murer.

[31]Guds vei er fullkommen, Herrens ord er rent. Han er et skjold for alle som søker tilflukt hos ham.

[32]For hvem er Gud foruten Herren, og hvem er en klippe om ikke vår Gud?

[33]Gud er mitt sterke vern, han gjør min ferd hel.

[34]Han gir meg føtter som en hind og lar meg stå på høydene.

[35]Han lærer opp hendene mine til krig, armene spenner buen av bronse.

[36]Du gir meg din frelse til skjold, bøyer deg ned og gjør meg stor.

[37]Du baner vei for mine skritt, anklene mine vakler ikke.

[38]Jeg jager mine fiender og utsletter dem, jeg snur ikke før jeg har gjort ende på dem.

[39]Jeg gjør ende på dem og knuser dem så de ikke kan reise seg, men ligger falne under mine føtter.

[40]Du kler meg med styrke til krigen og tvinger mine motstandere i kne.

[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.

[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.

[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.

[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.

[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!

[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[41]Du slår mine fiender på flukt, dem som hater meg, utrydder jeg.

[42]De ser seg om, men det er ingen som berger, de roper til Herren, men han svarer dem ikke.

[43]Jeg knuser dem som støv på jorden, trår og tråkker dem ned som søle på veien.

[44]Du berger meg fra mitt folk som ligger i strid, bevarer meg som høvding over folkeslag. Folk jeg ikke kjente, må tjene meg;

[45]fremmede kryper for meg, de adlyder bare de hører om meg.

[46]De fremmede visner, skjelvende kommer de ut av sine borger.

[47]Herren lever! Velsignet er min klippe! Opphøyd er Gud, min frelses klippe.

[48]Gud lar meg få hevn, han legger folkeslag under meg.

[49]Han frir meg fra mine fiender, Du løfter meg over motstandere og berger meg fra voldsmenn.

[50]Derfor vil jeg prise deg blant folkene, Herre, og lovsynge ditt navn.

[51]Han gir sin konge store seire, han viser miskunn mot den han har salvet, mot David og hans ætt til evig tid.

2. Samuelsbok 23

Davids siste ord

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.

[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.

[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam

[1] Dette er Davids siste ord. Så sier David, Isais sønn, så sier mannen som Gud har reist opp, han som er salvet av Jakobs Gud, og som har diktet Israels sanger:

[2] Herrens ånd taler gjennom meg, hans ord er på min tunge.

[3] Israels Gud har talt, til meg har Israels klippe sagt: «Den som styrer mennesker med rettferd, den som rår med gudsfrykt,

[4]er lik morgenlyset når solen går opp, en morgen med skyfri himmel; gjennom solskinn og regn lar det gresset gro fram fra jorden.»

[5] Slik har mitt hus det med Gud. For han har sluttet en evig pakt med meg, vel ordnet og trofast holdt. Ja, alt som tjener til min frelse, alt jeg ønsker, lar han spire fram.

[6] Men de onde er alle lik torner som kastes bort, ingen tar dem i hendene.

[7]Ingen kommer dem nær uten med jern og spydskaft. Der de står, blir de brent opp med ild.

Davids krigere

[8] Dette er navnene på Davids krigshelter: Josjeb-Basjebet av Hakmon-slekten, høvding for de tre. Det var han som svingte spydet over åtte hundre falne på én gang.

[9]Etter ham kom Elasar, sønn av Dodo fra Ahoah. Han var en av de tre heltene som

com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

var med David ved Pas-Dammim da filisterne hadde samlet seg til kamp der. Israelittene trakk seg tilbake,

10 ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

10men han holdt stand og hogg ned filisterne til hånden hans ble så stiv at den hang fast i sverdet. Den dagen lot Herren dem vinne en stor seier. Og da hæren snudde og fulgte Elasar, var det bare for å plyndre de falne.

11 Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

11 Etter ham kom Sjamma, sønn av Age fra Harar. En gang hadde filisterne samlet seg ved Lehi. Det var en tett linseåker der, og da israelittene flyktet for filisterne,

12 Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

12stilte han seg midt i åkeren og vernet den. Han hogg løs på filisterne, og Herren lot ham vinne en stor seier.

13 Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

13 En gang da det led mot kornhøsten, dro tre av de tretti høvdingene ned til David, som var i hulen ved Adullam. Filisterhæren lå da i leir i Refa'im-dalen.

14 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

14 David holdt den gangen til i fjellborgen, og filisternes forpost lå ved Betlehem.

15 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

15Da ble David svært tørst og sa: «Hvem vil hente vann til meg fra brønnen ved byporten i Betlehem?»

16 Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

16De tre heltene tok seg inn i filisterleiren. De øste opp vann fra brønnen ved byporten i Betlehem og kom til David med det. Men han ville ikke drikke det; han øste det ut for Herren

17 E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De

17og sa: «Herren fri meg fra å gjøre noe slikt! Skulle jeg drikke blodet av disse mennene som satte livet på spill?» Og han

maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

[18] Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

ville ikke drikke det. – Dette gjorde de tre heltene.

[18] Abisjai, bror til Joab og sønn av Seruja, var høvding over de tretti. En gang svingte han spydet over tre hundre falne, og han fikk et stort navn blant de tretti.

[19]Han var høyt aktet blant de tretti og ble deres leder, men han kom ikke opp mot de tre.

[20] Benaja, sønn av Jojada, fra Kabseel, var en modig mann og gjorde mange heltegjerninger. Han slo i hjel de to sønnene til Ariel fra Moab. En dag da det hadde snødd, steg han ned i en brønn og drepte en løve.

[21]Han felte også en kjempestor egypter. Egypteren hadde et spyd i hånden, men Benaja gikk imot ham med en stav, rev spydet ut av hånden på egypteren og drepte ham med hans eget spyd.

[22] Dette gjorde Benaja, sønn av Jojada, og han fikk et stort navn blant de tretti krigsheltene.

[23]Han var høyt aktet blant de tretti, men kom ikke opp mot de tre. David satte ham over livvakten sin.

[24]Blant de tretti var også Asael, bror til Joab; Elhanan, sønn av Dodo fra Betlehem;

[25]Sjamma fra Harod; Elika fra Harod;

[26]Heles fra Pelet; Ira, sønn av Ikkesj fra Tekoa;

[27]Abieser fra Anatot; Mebunnai fra Husja;

[28]Salmon fra Ahoah; Mahrai fra Netofa;

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo

1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este

[29]Heleb, sønn av Baana fra Netofa; Ittai, sønn av Ribai fra Gibea i Benjamin;

[30]Benaja fra Piraton; Hiddai fra Gaasj-dalene;

[31]Abi-Albon fra Bet-Araba; Asmavet fra Bahurim;

[32]Eljahba fra Sjaalbon; Jasjen-sønnene; Jonatan;

[33]Sjamma fra Harar; Ahiam, sønn av Sjarar fra Harar;

[34]Elifelet, sønn av Ahasbai fra Maaka; Eliam, sønn av Ahitofel fra Gilo;

[35]Hesro fra Karmel; Paarai fra Arab;

[36]Jigal, sønn av Natan fra Soba; Bani fra Gad;

[37]Selek fra Ammon; Nahrai fra Beerot, våpenbæreren til Joab, sønn av Seruja;

[38]Ira fra Jattir; Gareb fra Jattir;

[39] hetitten Uria. Det var i alt trettisju mann.

2. Samuelsbok 24

Folketellingen og pesten

[1] Enda en gang ble Herren brennende harm på Israel. Han satte David opp mot dem og sa til ham: «Gå og hold folketelling i Israel og Juda!»

[2]Da sa kongen til hærføreren Joab, som var hos ham: «Dra rundt til alle Israels stammer, fra Dan til Beer-Sjeba. Du skal mønstre folket, så jeg kan få vite hvor mange de teller.»

[3] Joab svarte kongen: «Måtte Herren din Gud la kongen se med egne øyne at folket

povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

blir hundre ganger så tallrikt som nå. Men hvorfor vil du gjøre dette, herre konge?»

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[4]Men kongens ord lå tungt på Joab og hærførerne. Da dro Joab og hærførerne bort fra kongen for å mønstre Israels folk.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[5] De gikk over Jordan og begynte med Aroer og byen som ligger midt i dalen Gad, og de fortsatte til Jaser.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[6]Deretter kom de til Gilead og området ved Tahtim-Hodsji og så til Dan-Jaan. Derfra vendte de seg i retning Sidon.

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[7]Så kom de til festningsbyen Tyros og alle hevittbyene og kanaaneerbyene. Derfra dro de til det sørlige Juda, til Beer-Sjeba.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

[8]De fór rundt i hele landet, og etter ni måneder og tjue dager kom de tilbake til Jerusalem.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

[9]Joab la fram for kongen det tallet folketellingen hadde gitt. I Israel var det åtte hundre tusen krigere, våpenføre menn, og i Juda fem hundre tusen.

Davi escolhe o castigo

1 Crônicas 21.7-17

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[10] Men etter at David hadde talt folket, kjente han at det stakk ham i hjertet, og han sa til Herren: «Jeg har gjort en stor synd. Men ta nå bort din tjeners skyld, Herre, for jeg har vært uklok.»

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[11] Da David sto opp om morgenen, var Herrens ord kommet til profeten Gad, Davids seer:

12 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

12«Gå og si til David: Så sier Herren: Tre ting legger jeg fram for deg. Velg en av dem, og jeg vil la den ramme deg.»

13 Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

13 Da gikk Gad til David og meldte det til ham. Han sa: «Skal det være hungersnød i landet ditt i sju år? Skal du være på flukt fra fiendene dine i tre måneder mens de forfølger deg? Skal det komme pest over landet ditt i tre dager? Tenk nøye etter, og bestem deg for hva jeg skal svare ham som har sendt meg.»

14 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

14David sa til Gad: «Jeg er i stor nød. La oss helst falle i Herrens hånd, for hans barmhjertighet er stor. Men i menneskehånd vil jeg ikke falle.»

15 Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

15 Da lot Herren pesten komme over Israel. Den varte fra morgenen og til den tiden han hadde fastsatt. Det døde sytti tusen mann av folket, fra Dan til Beer-Sjeba.

16 Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

16 Men da engelen rakte hånden ut mot Jerusalem for å ødelegge byen, angret Herren det onde. Han sa til engelen som herjet blant folket: «Det er nok! Trekk nå hånden tilbake!» Herrens engel sto da på treskeplassen til jebusitten Aravna. {{Da David så opp, fikk han øye på Herrens engel som sto mellom himmel og jord med løftet sverd i hånden. Det var rettet mot Jerusalem. De eldste kastet seg da til jorden, kledd i sekkestrie.}}

17 Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua

17Da David fikk se engelen som slo ned folket, sa han til Herren: «Det er jeg som har syndet; jeg har handlet ille. Men disse, som jeg er gjeter for, hva ondt har de

mão contra mim e contra a casa de meu pai.

Davi erige um altar na eira de Araúna

1 Crônicas 21.18-27

[18] Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

[19] Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável

gjort? La heller din hånd ramme meg og min fars hus.»

[18] Samme dag kom Gad til David og sa: «Gå opp og reis et alter for Herren på treskeplassen til jebusitten Aravna!»

[19]David gikk da dit opp, slik som Herren hadde pålagt ham gjennom Gad.

[20] Da Aravna så nedover, fikk han øye på kongen og tjenerne hans, som kom mot ham. Aravna gikk ut og kastet seg ned for kongen med ansiktet mot jorden.

[21] Aravna spurte: «Hvorfor kommer du hit til din tjener, herre konge?» David svarte: «Jeg vil kjøpe treskeplassen av deg og bygge et alter for Herren der, så pesten kan holde opp å herje blant folket.»

[22] Da sa Aravna til David: «Bare ta den, min herre konge, og ofre hva du vil. Se, oksene er til brennoffer og treskesledene og åket på oksene til ved.

[23]Alt dette, konge, vil Aravna gi til kongen», og han la til: «Måtte Herren din Gud vise velvilje mot deg!»

[24] Men kongen sa til Aravna: «Nei, jeg vil kjøpe det av deg til full pris. Jeg vil ikke ofre for Herren min Gud brennoffer som jeg ikke har betalt.» Så kjøpte David treskeplassen og oksene for femti sjekel sølv.

[25] Der bygde David et alter for Herren og bar fram brennoffer og fredsoffer. Da hørteHerren bønnene for landet, og pesten holdt opp å herje i Israel.

para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

O primeiro livro dos Reis	1. Kongebok

1 Reis 1

A velhice de Davi

[1] Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

[2] Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

[3] Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

[4] A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

[5] Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[6] Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

[7] Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

[8] Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete,

1. Kongebok 1

Den gamle David og Abisjag

[1] Kong David var nå gammel og langt oppe i årene. De dekket ham til med tepper, men han kunne ikke bli varm.

[2]Tjenerne hans sa til ham: «La noen finne en ung jente til deg, herre konge, en jomfru som kan stå til tjeneste og pleie deg. Når hun ligger i din favn, blir du nok varm, herre konge.»

[3]Så lette de etter en vakker, ung jente i hele Israels land. De fant Abisjag fra Sjunem og førte henne til kongen.

[4]Det var en svært vakker jente. Hun pleiet kongen og tjente ham. Men han hadde ikke omgang med henne.

Adonja vil bli konge

[5] Adonja, sønn av Haggit, gjorde seg høye tanker og sa: «Jeg vil bli konge!» Og han skaffet seg vogn og hester og femti mann som skulle løpe foran ham.

[6]Faren hadde aldri snakket ham til rette og spurt hvorfor han oppførte seg slik. Adonja var også ualminnelig vakker. Han var født nest etter Absalom.

[7] Adonja rådførte seg med Joab, sønn av Seruja, og med presten Abjatar, som fulgte ham og støttet ham.

[8] Men det var andre som ikke holdt med Adonja: presten Sadok og Benaja, sønn av Jojada, profeten Natan, Sjimi, Re'i og Davids beste krigere.

[9] En dag slaktet Adonja småfe, storfe og gjøkalver ved Sohelet-steinen, som ligger

que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.

like ved Rogel-kilden. Han ba til seg alle sine brødre, kongens sønner, og alle Judas menn som var i tjeneste hos kongen.

[10]Men profeten Natan, Benaja og krigerne og sin bror Salomo ba han ikke.

[11]Da sa Natan til Batseba, Salomos mor: «Du har vel hørt at Adonja, sønn av Haggit, er blitt konge, uten at vår herre David vet om det?

[12]Kom nå, la meg få gi deg et råd, så du kan berge livet både for deg og din sønn Salomo.

[13]Gå og tre fram for kong David og si til ham: Herre konge, har ikke du sverget og sagt til din tjenestekvinne at min sønn Salomo skal bli konge etter deg, og at han skal sitte på din trone? Hvorfor er da Adonja blitt konge?

[14]Og så, mens du ennå står der og snakker med kongen, skal jeg komme inn og stadfeste dine ord.»

[15]Da gikk Batseba inn i kongens rom. Kongen var nå meget gammel, og Abisjag fra Sjunem tjente ham.

[16]Batseba knelte og bøyde seg for kongen, og han spurte: «Hva er det du vil?»

[17]Hun svarte: «Herre, du har sverget ved Herren din Gud og lovet din tjenestekvinne at min sønn Salomo skal bli konge etter deg og sitte på din trone.

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[25] Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

[26] Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

[18]Men nå er Adonja blitt konge, uten at du, herre konge, vet om det.

[19]Han har slaktet okser, gjøkalver og sauer i mengdevis og bedt til seg alle kongssønnene, presten Abjatar og hærføreren Joab. Men din tjener Salomo har han ikke bedt.

[20]Men mot deg, herre konge, har hele Israel nå vendt sine øyne. De venter at du skal kunngjøre for dem hvem som skal sitte på tronen etter kongen.

[21]Ellers vil jeg og min sønn Salomo stå som skyldige når du, herre konge, hviler hos dine fedre.»

[22]Mens hun ennå snakket med kongen, kom profeten Natan.

[23]Det ble meldt kongen at profeten Natan var der. Så trådte han fram for kongen og kastet seg ned for ham med ansiktet mot jorden.

[24]«Herre konge», sa Natan, «har du sagt at Adonja skal bli konge etter deg og sitte på din trone?

[25]I dag har han gått ned til Rogel-kilden og slaktet okser, gjøkalver og sauer i mengdevis. Han har bedt til seg alle kongssønnene, hærførerne og presten Abjatar. Nå spiser og drikker de med ham og roper: Leve kong Adonja!

[26]Men meg, din tjener, har han ikke bedt og heller ikke presten Sadok eller Benaja, sønn av Jojada, eller din tjener Salomo.

[27] Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

[28] Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

[29] Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[30] farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

[31] Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

Salomão é constituído rei

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[27]Har dette skjedd på ditt bud, herre konge, uten at du har latt din tjener få vite hvem som skal sitte på tronen etter kongen?»

[28]Da tok kong David til orde og sa: «Kall Batseba hit til meg!» Hun trådte fram for kongen og ble stående der.

[29] Kongen sverget og sa: «Så sant Herren lever, han som har fridd meg ut av all nød:

[30]Det jeg før har sverget ved Herren, Israels Gud, og lovet deg, at din sønn Salomo skal bli konge etter meg og sitte på tronen i mitt sted, det setter jeg i verk i dag.»

[31]Batseba knelte for kongen, bøyde seg med ansiktet mot jorden og sa: «Lenge leve min herre, kong David!»

Salomo blir konge

[32] Kong David sa: «Kall presten Sadok, profeten Natan og Benaja, sønn av Jojada, hit til meg!» De trådte fram for kongen,

[33] og han sa til dem: «Ta med dere kongens menn! La min sønn Salomo ri på mitt eget muldyr og før ham ned til Gihon-kilden.

[34]Der skal presten Sadok og profeten Natan salve ham til konge over Israel. Dere skal blåse i horn og rope: Leve kong Salomo!

[35]Så skal dere følge ham opp igjen. Og når han kommer hit, skal han sette seg på min trone. Han skal bli konge i mitt sted. For

det er ham jeg har satt til fyrste over Israel og Juda.»

36 Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

36Da tok Benaja, sønn av Jojada, til orde og sa til kongen: «Amen! Måtte Herren, min herre konges Gud, stadfeste det!

37 Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

37Måtte Herrenvære med Salomo som han har vært med deg, og gjøre hans trone enda større enn din, herre konge.»

38 Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

38Så gikk de ned, presten Sadok, profeten Natan, Benaja, sønn av Jojada, og kreterne og pleterne. De lot Salomo ri på kong Davids muldyr og førte ham ned til Gihon-kilden.

39 Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!

39 Fra Herrens telt hadde presten Sadok tatt med seg hornet med olje, og nå salvet han Salomo. De blåste i horn, og hele folkemengden ropte: «Leve kong Salomo!”

40 Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

40Så fulgte hele folkemengden ham opp igjen. De spilte på fløyte og jublet høyt. Det var som om jorden skulle revne av lyden.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

41 Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?

41Dette hørte Adonja og alle gjestene som var hos ham. De var nettopp ferdige med å spise. Da Joab hørte lyden av horn, sa han: «Hvorfor er det slik støy og oppstyr i byen?»

42 Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

42 Mens han ennå snakket, kom Jonatan, sønn av presten Abjatar. Adonja sa til ham: «Kom hit, for du er en pålitelig mann og bringer sikkert gode nyheter.”

43 Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.

43«Tvert imot!» svarte Jonatan. «Vår herre, kong David, har gjort Salomo til konge.

[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

[45] Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

[46] Também Salomão já está assentado no trono do reino.

[47] Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

[48] Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

[49] Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

Adonias pede indulto

[50] Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

[51] Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

[52] Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em

[44]Kongen sendte presten Sadok, profeten Natan, Benaja, sønn av Jojada, og kreterne og pleterne med ham, og de lot Salomo ri på kongens muldyr.

[45]Presten Sadok og profeten Natan salvet ham til konge ved Gihon-kilden. Så dro de opp igjen med jubelrop, og nå er det oppstyr i byen. Det er den støyen dere hører.

[46]Salomo har allerede satt seg på kongetronen,

[47]og kongens tjenere er også kommet for å ønske vår herre, kong David, til lykke. De sier: Måtte din Gud gjøre Salomo mer navngjeten enn deg og gjøre hans trone enda større enn din! Da bøyde kongen seg i bønn på leiet sitt

[48]og sa: Velsignet er Herren, Israels Gud, som i dag har gitt meg en etterfølger på tronen og latt meg se det med egne øyne.»

[49]Da skalv alle gjestene hos Adonja av redsel. De brøt opp og gikk hver til sin kant.

[50] Adonja ble så redd for Salomo at han reiste seg, gikk av sted og grep fatt i alterhornene.

[51]Salomo fikk melding om at Adonja var blitt så redd for kongen at han hadde grepet fatt i alterhornene og sagt: «Nå må kong Salomo love meg med ed at han ikke vil la sin tjener dø for sverd.»

[52]Salomo sa: «Oppfører han seg som en pålitelig mann, skal det ikke krummes et

terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

[53] Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

hår på hans hode. Men hvis han gjør seg skyldig i noe ondt, skal han dø.»

[53]Så sendte kong Salomo folk av sted for å hente ham ned fra alteret. Da han kom til kong Salomo, kastet han seg ned for ham, og Salomo sa til ham: «Du kan gå hjem.»

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

[1] Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

[2] Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

[3] Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

[4] para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

[5] Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

1. Kongebok 2

David dør

[1]Da det gikk mot slutten for David, ga han dette påbudet til sin sønn Salomo:

[2] Jeg skal nå gå den veien som alt her på jorden må gå. Vær du sterk og vis deg som en mann!

[3] Hold Herren din Guds bud så du går på hans veier og holder hans forskrifter, bud, lover og påbud, slik det står skrevet i Moseloven. Da skal du vise klokskap i alt du gjør, hvor du enn vender deg.

[4] For Herren vil holde det ordet han ga da han sa om meg: «Dersom dine sønner akter på sin ferd og vandrer i troskap for mitt ansikt av hele sitt hjerte og hele sin sjel, skal det aldri mangle en mann av din ætt på Israels trone.»

[5] Du vet jo selv hva Joab, sønn av Seruja, gjorde mot meg og mot to av hærførerne i Israel, Abner, sønn av Ner, og Amasa, sønn av Jeter: Han drepte dem og lot krigsblod flyte i fredstid. Slik fikk han krigsblod på beltet han hadde om livet, og på skoene han hadde på føttene.

6 Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

7 Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

8 Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

9 Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

10 Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

11 Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

12 Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

Morte de Adonias

13 Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

14 E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

15 Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu

6Bruk nå din visdom. La ikke den gamle og gråhårede mannen gå ned til dødsriket i fred.

7Men mot sønnene til Barsillai fra Gilead skal du vise godhet. La dem være blant dem som spiser ved ditt bord. For de tok vennlig imot meg da jeg flyktet for Absalom, din bror.

8 Du har også hos deg Sjimi, sønn av Gera fra Bahurim, av Benjamins stamme. Det var han som forbannet meg så stygt den dagen jeg var på vei til Mahanajim. Men siden kom han og møtte meg nede ved Jordan. Da sverget jeg for ham ved Herren at jeg ikke skulle la ham dø for sverd.

9Men du må ikke la ham slippe straff. Du er jo en klok mann og vet nok hva du skal gjøre med ham. La ham gå ned til dødsriket med blod i sitt grå hår.

10 Så gikk David til hvile hos sine fedre og ble gravlagt i Davidsbyen.

11 Den tiden David hadde vært konge over Israel, var førti år. Sju år regjerte han i Hebron og trettitre år i Jerusalem.

12Salomo satte seg på sin far Davids trone, og hans kongedømme var trygt grunnfestet.

Adonja blir drept

13Adonja, sønn av Haggit, kom til Batseba, Salomos mor. «Kommer du i fredelig ærend?» spurte hun. «Ja», svarte han,

14«men det er en sak jeg gjerne vil snakke med deg om.» «La meg høre!» sa hun.

15 Da sa han: «Du vet at kongedømmet skulle vært mitt, og hele Israel ventet at

reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

jeg skulle bli konge. Men så gikk kongedømmet over fra meg til min bror, for han hadde fått det fra Herren selv.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[16]Nå er det bare én ting jeg vil be deg om, og du må ikke avvise meg.» «La meg høre!» svarte Batseba.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[17] Da sa han: «Tal med kong Salomo – for deg vil han ikke vise bort – og be om at han lar meg få Abisjag fra Sjunem til kone."

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[18]Batseba svarte: «Ja vel, jeg skal tale med kongen om deg.»

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

[19]Så gikk Batseba til kong Salomo for å legge Adonjas sak fram for ham. Kongen reiste seg, gikk imot henne og bøyde seg dypt for henne. Så satte han seg på tronen. En stol ble satt fram for kongens mor; hun satte seg ved hans høyre side.

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[20]Hun sa: «Det er bare en liten ting jeg vil be deg om. Avvis meg ikke!» Kongen svarte: «Be om det, mor! Jeg vil ikke avvise deg.»

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[21]Da sa hun: «La din bror Adonja få Abisjag fra Sjunem til kone!»

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

[22] Men kong Salomo tok til orde og sa til sin mor: «Hvorfor ber du om Abisjag fra Sjunem for Adonja? Be da like godt om kongsmakten for ham! Han er jo min eldre bror, og han har presten Abjatar og Joab, sønn av Seruja, på sin side.»

[23] E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

[23]Og kong Salomo sverget ved Herren og sa: «Måtte Gud la det gå meg ille både nå og siden om ikke dette skal koste Adonja livet!

[24] Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

[25] Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

Expulso o sacerdote Abiatar

[26] E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

[27] Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

Morte de Joabe

[28] Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

[30] Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí.

[24] Og nå, så sant Herren lever – han som har innsatt meg til konge og latt meg sitte på tronen etter David, min far, og som har grunnlagt en kongeætt for meg, slik han hadde lovet – Adonja skal dø, og det i dag!»

[25]Dermed sendte kong Salomo Benaja, sønn av Jojada, av sted. Han hogg ned Adonja, og slik døde han.

Salomo driver bort Abjatar

[26] Kongen sa til presten Abjatar: «Dra hjem til jordene dine i Anatot! Du fortjener å dø, men jeg vil ikke drepe deg i dag; for du har båret Herren Guds paktkiste foran David, min far, og du har tatt del i alle hans lidelser.»

[27] Så drev Salomo Abjatar bort og lot ham ikke lenger være prest for Herren. Slik ble det oppfylt, det ordet som Herrenhadde talt mot Elis hus i Sjilo.

Joab blir drept

[28] Da ryktet om dette nådde Joab, som hadde støttet Adonja og ikke Absalom, flyktet han til Herrens telt og grep fatt i alterhornene.

[29]Salomo fikk melding om at Joab hadde flyktet til Herrens telt og holdt seg nær ved alteret. Da sendte han Benaja, sønn av Jojada, av sted og sa: «Gå og hugg ham ned!»

[30]Da Benaja kom til Herrens telt, sa han til Joab: «Kongen sier at du skal komme ut.»

Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

31 Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

32 Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

33 Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

34 Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

35 Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

Morte de Simei

36 Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

Men han svarte: «Nei, her vil jeg dø.» Benaja gikk tilbake til kongen og meldte hvordan Joab hadde svart ham.

31 Da sa kongen til ham: «Gjør som han sier! Hugg ham ned og gravlegg ham! Så frir du meg og min fars hus fra skylden Joab førte over oss da han lot skyldfrie menneskers blod flyte.

32 Herren vil la blodet komme over hans eget hode fordi han hogg ned to menn som var bedre og mer rettferdige enn han: Abner, sønn av Ner, Israels hærfører, og Amasa, sønn av Jeter, Judas hærfører. Han drepte dem med sverd uten at min far David visste om det.

33 Måtte deres blod for alltid komme over Joab og hans ætt. Men David og hans ætt, hans hus og hans trone skal Herren gi fred til alle tider.»

34Så gikk Benaja, sønn av Jojada, opp og hogg ned Joab og drepte ham. Han ble gravlagt på sitt hjemsted i ørkenen.

35 I hans sted gjorde kongen Benaja, sønn av Jojada, til hærfører. Og han innsatte Sadok som prest i stedet for Abjatar.

Sjimi blir drept

36Kongen sendte bud etter Sjimi og sa til ham: «Bygg deg et hus i Jerusalem! Der skal du bo, og du må ikke dra derfra til noe annet sted.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

[37]Det skal du sannelig vite at den dagen du drar ut og går over Kedron-bekken, er du dømt til å dø! Blodet ditt skal komme over ditt eget hode.»

[38]Sjimi svarte kongen: «Ja vel, din tjener skal rette seg etter sin herre konges vilje.» Og Sjimi ble boende lenge i Jerusalem.

[39] Men da tre år var gått, rømte to av Sjimis slaver til kongen i Gat, Akisj, sønn av Maaka. Da Sjimi fikk vite at slavene var i Gat,

[40]gjorde han seg ferdig og salte eselet sitt. Han ga seg i vei til Akisj i Gat for å kreve tilbake slavene sine. Sjimi dro av sted og hentet slavene fra Gat.

[41]Salomo fikk vite at Sjimi hadde dratt fra Jerusalem til Gat og nå var kommet tilbake.

[42]Da sendte kongen bud etter Sjimi og sa til ham: «Tok jeg deg ikke i ed ved Herren da jeg advarte deg og sa: Det skal du vite for visst at den dagen du forlater Jerusalem og går noe annet sted, er du dømt til å dø! Og du svarte: Ja vel, jeg har hørt hva du sier.

[43]Hvorfor har du ikke holdt din ed til Herren og det påbudet jeg ga deg?

[44] Du kjenner til, ja, du vet i ditt hjerte hvor mye vondt du har gjort mot David, min far. Nå lar Herren din ondskap komme over ditt eget hode.

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.
[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.
[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.
[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.
[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão

[45]Men kong Salomo skal være velsignet, og Davids trone skal til alle tider stå trygt for Herrens ansikt.»
[46]Så ga kongen Benaja, sønn av Jojada, ordre om å gå ut og hugge ham ned. Slik døde Sjimi. Og kongsmakten lå trygt i Salomos hånd.

1. Kongebok 3

Kong Salomo og hans tid

[1] Salomo ble svigersønn til farao, kongen i Egypt. Han giftet seg med faraos datter og førte henne til Davidsbyen, til han fikk bygd ferdig sitt eget hus, Herrens hus og muren omkring Jerusalem.

[2]Men folket fortsatte å ofre på haugene, for det var ennå ikke bygd noe hus for Herrens navn.

[3]Salomo elsket Herren, derfor fulgte han sin far Davids forskrifter. Likevel ofret han på haugene og tente offerilden der.

Salomo ber om visdom

[4] Kongen dro til Gibeon for å ofre, siden det var den største offerhaugen. Tusen brennoffer bar Salomo fram på alteret der.
[5] I Gibeon viste Herren seg for Salomo i en drøm om natten. Gud sa: «Be om hva du vil. Jeg skal gi deg det!»
[6]Salomo svarte: «Du har vist stor godhet mot din tjener David, min far, fordi han vandret for ditt ansikt i troskap og rettferd og hadde et hjerte som var oppriktig mot

de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

deg. Du har holdt fast ved din store godhet ved å gi ham en sønn som i dag sitter på hans trone.

[7] Nå har du, Herre, min Gud, gjort din tjener til konge etter min far David, enda jeg bare er en ung og uerfaren mann.

[8]Her står din tjener midt iblant ditt folk som du har utvalgt, et folk så stort at det ikke kan telles, og så tallrikt at det ikke kan regnes.

[9]Gi da din tjener et lydhørt hjerte, så jeg kan styre ditt folk og skille mellom godt og ondt. For hvem kan ellers styre dette folket, så stort som det er?»

[10]At Salomo svarte dette, var godt i Herrens øyne.

[11]Og Gud sa til ham: «Siden du ba om dette og ikke om et langt liv eller rikdom eller død over dine fiender, men om evne til å høre hva som er rett,

[12] så vil jeg gjøre det du har bedt om. Nå gir jeg deg et hjerte som er så klokt og forstandig at din like aldri før har vært og heller ikke skal komme etter deg.

[13] Selv det som du ikke ba om, vil jeg gi deg: både rikdom og ære. Så lenge du lever, skal det ikke finnes din like blant kongene.

[14] Og hvis du vandrer på mine veier og holder mine lover og bud, slik som din far David gjorde, vil jeg gi deg et langt liv.”

[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

Salomão julga a causa de duas mulheres

[16] Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

[17] Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

[18] No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

[19] De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

[20] Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

[21] Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[15]Salomo våknet. Det hadde vært en drøm. Og da han kom til Jerusalem, trådte han fram for Herrens paktkiste. Han ofret brennoffer, bar fram fredsoffer og holdt festmåltid for alle sine tjenere.

Salomo dømmer klokt

[16]En gang senere kom to prostituerte kvinner til kongen og trådte fram for ham.

[17]Den ene kvinnen sa: «Hør på meg, herre! Jeg og den kvinnen der bor i samme hus. Jeg fødte et barn mens hun var hjemme.

[18]Men på den tredje dagen etter fødselen fødte også denne kvinnen. Vi var sammen. Det fantes ingen fremmed hos oss i huset, bare vi to var hjemme alene.

[19]En natt døde denne kvinnens sønn fordi hun kom til å ligge på ham.

[20]Da sto hun opp midt på natten og tok min sønn fra meg mens jeg, din tjener, sov. Hun la ham ved barmen sin og la sin egen døde sønn ved min barm.

[21]Da jeg sto opp om morgenen for å amme sønnen min – se, da var han død! Men da jeg så på ham i morgenlyset, var det slett ikke min sønn, han som jeg hadde født.»

[22]Da sa den andre kvinnen: «Nei, det er min sønn som lever, og din sønn er død.» Men den første gjentok: «Nei, det er din sønn som er død, og min sønn lever.» Slik trettet de foran kongen.

[23]Da sa kongen: «Den ene sier: Det er min sønn som lever, og din sønn er død. Og den andre sier: Nei, det er din sønn som er død, og min sønn lever.

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[24]Hent et sverd til meg!» sa kongen. De brakte et sverd til kongen,

[25]og han sa: «Hugg det levende barnet i to og gi hver av dem en halvpart.»

[26] Da flammet kjærligheten opp i henne som var mor til det levende barnet, og hun sa: «Vær så snill, min herre! Gi henne den gutten som lever, og drep ham ikke!» Men den andre sa: «Barnet skal verken være ditt eller mitt! Del det i to!»

[27]Da tok kongen til orde og sa: «Gi den første kvinnen det levende barnet, og drep det ikke! Hun er moren.»

[28]Hele Israel fikk høre om den dommen kongen hadde felt, og de fikk ærefrykt for ham. For de så at Guds visdom var i ham, så han dømte rett.

1. Kongebok 4

Salomos embetsmenn

[1]Salomo var nå konge over hele Israel.

[2]Dette var hans øverste embetsmenn: Asarja, sønn av Sadok, var prest;

[3]Elihoref og Ahia, sønner av Sjisja, var riksskrivere; Josjafat, sønn av Ahilud, var kansler;

[4] Benaja, sønn av Jojada, var hærfører; Sadok og Abjatar var prester;

[5]Asarja, sønn av Natan, var oppsynsmann over fogdene; Sabud, sønn av presten Natan, var kongens venn;

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[6] Ahisjar var borgherre; Adoniram, sønn av Abda, var oppsynsmann over dem som gjorde pliktarbeid.

[7]Salomo hadde tolv fogder over hele Israel. De skulle sørge for matforsyningene til kongen og hans hoff. Hver sin måned i året skulle de sørge for det.

[8]Dette er navnene deres: Ben-Hur, i fjellandet Efraim;

[9] Ben-Deker, i Makas, Sjaalvim, Bet-Sjemesj, Elon og Bet-Hanan;

[10] Ben-Hesed, i Arubbot – han hadde Soko og hele Hefer-landet;

[11] Ben-Abinadab hadde hele Dor-høylandet – han var gift med Tafat, datter av Salomo;

[12]Baana, sønn av Ahilud, hadde Taanak, Megiddo og hele Bet-Sjean, som ligger ved Saretan, nedenfor Jisreel, fra Bet-Sjean til Abel-Mehola og bortenfor Jokmeam;

[13]Ben-Geber i Ramot i Gilead – han hadde teltbyene til Ja'ir, sønn av Manasse, i Gilead, og Argob-området i Basan, seksti store byer med murer og bronsebommer;

[14]Ahinadab, sønn av Iddo, hadde Mahanajim;

[15]Ahimaas hadde Naftali – også han var gift med en av Salomos døtre, Basmat;

[16]Baana, sønn av Husjai, i Asjer og Alot;

[17]Josjafat, sønn av Paruah, i Jissakar;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[23] dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

[24] Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

[25] Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

[26] Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

[27] Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

[18]Sjimi, sønn av Ela, i Benjamin;

[19] Geber, sønn av Uri, i Gilead-landet, det landet som hadde tilhørt amorittkongen Sihon og Basan-kongen Og. Dessuten var det en fogd i Juda.

Salomos makt og visdom

[20] Folket i Juda og Israel var tallrikt som sanden ved havet. De spiste og drakk og var glade.

[21] Salomo hersket over alle kongerikene fra Eufrat til filisterlandet og helt til grensen mot Egypt. De betalte skatt og sto under ham så lenge han levde.

[22] Til matlaging hos Salomo gikk det hver dag med tretti kor fint mel og seksti kor grovt mel,

[23]ti gjødde okser, tjue okser på beite og hundre sauer og i tillegg hjorter, gaseller, dådyr og gjødde gjess.

[24] For han hersket over alt land vest for Eufrat, fra Tifsah til Gaza, over alle kongene vest for Eufrat, og han hadde fred på alle kanter rundt omkring.

[25] I Juda og Israel, fra Dan til Beer-Sjeba, satt hver mann trygt under sin vinstokk og sitt fikentre så lenge Salomo levde.

[26] Salomo hadde førti tusen stallplasser til sine vognhester og tolv tusen ryttere.

[27]De tolv fogdene sørget hver sin måned for matforsyningene til kong Salomo og alle som spiste ved hans bord. De lot det ikke skorte på noe.

[28] Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

A sabedoria de Salomão

[29] Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

[30] Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

[31] Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

2 Crônicas 2.1-16

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[28]De skulle også etter tur gi bygg og halm til hestene og trekkdyrene der de befant seg.

[29]Gud ga Salomo visdom, særdeles stor innsikt og en forstand som favnet like vidt som sanden ved havets bredd.

[30]Salomos visdom overgikk all visdom i Østen og Egypt.

[31] Han var visere enn noe annet menneske, visere enn Etan av Esrah-ætten og Mahols sønner Heman, Kalkol og Darda. Hans navn var kjent blant alle folkeslagene rundt omkring.

[32] Salomo formet tre tusen ordspråk, og tallet på hans sanger var ett tusen og fem.

[33]Han diktet om trærne, fra sederen på Libanon til isopen som vokser ut av muren, og han talte om fe og fugler, krypdyr og fisker.

[34] De kom fra alle folkeslag for å høre Salomos visdom, fra alle kongene på jorden som hadde hørt om hans visdom.

1. Kongebok 5

Salomo forbereder byggingen av tempelet

[1] Hiram, kongen i Tyros, sendte noen av sine tjenere til Salomo, for han hadde hørt at Salomo var blitt salvet til konge etter faren. For Hiram hadde alltid vært en god venn av David.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[2] Siden sendte Salomo bud til Hiram og sa:

[3]«Du vet at min far David ikke fikk bygd et hus for Herren sin Guds navn, fordi det var krig rundt ham på alle kanter, inntil Herren la fiendene under hans føtter.

[4]Men nå har Herrenmin Gud gitt meg fred rundt omkring. Det finnes ingen motstander og ingen truende fare mer.

[5] Derfor tenker jeg nå å bygge et hus forHerren min Guds navn, slik som Herren sa til min far David: Din sønn, som jeg vil sette på tronen etter deg, han skal bygge huset for mitt navn.

[6] Gi nå dine folk befaling om å hugge sedertrær til meg fra Libanon. Så skal mine folk arbeide sammen med dine, og jeg skal gi deg det du ber om i lønn til folkene dine. For du vet at det ikke er noen hos oss som skjønner seg så godt på å hugge trær som sidonerne.»

[7] Da Hiram hørte Salomos ord, ble han meget glad og sa: «Velsignet er Herren i dag, han som har gitt David en så vis sønn til å styre dette store folket.»

[8]Så sendte Hiram bud til Salomo og sa: «Jeg har mottatt det budskapet du sendte meg. Jeg skal på alle måter gjøre som du ønsker med sedertrærne og sypressene.

[9]Folkene mine skal føre dem fra Libanon ned til havet. Så skal vi legge dem på flåter og føre dem på havet til det stedet du gir meg bud om. Der skal vi ta dem fra hverandre, og så kan du hente dem. Siden

10 Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

11 Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

12 Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

Os preparativos para edificar o templo

2 Crônicas 2.17-18

13 Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

14 E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

15 Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

16 afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

17 Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

18 Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e

må du gjøre som jeg ønsker, og la meg få de matforsyninger mitt hus trenger.»

10Så lot Hiram Salomo få det han ville ha av sedertrær og sypresser.

11 Og Salomo ga Hiram tjue tusen kor hvete til hans husholdning og tjue kor olje av fin oliven. Så mye sendte han til Hiram år etter år.

12Herren ga Salomo visdom, slik han hadde lovet ham. Det var fred mellom Hiram og Salomo, og de sluttet pakt med hverandre.

13Kong Salomo la pliktarbeid på hele Israel, og pliktarbeiderne talte tretti tusen mann.

14Dem sendte han i skift til Libanon, ti tusen hver måned. En måned var de i Libanon og to måneder hjemme. Adoniram hadde oppsyn med pliktarbeiderne.

15 Salomo hadde sytti tusen bærere og åtti tusen steinhoggere i fjellet

16og i tillegg arbeidsformennene som sto under fogdene hans. Det var tre tusen tre hundre av dem, og de hadde oppsyn med folket som utførte arbeidet.

17Kongen bød at de skulle bryte store og kostbare steiner, så grunnvollen til tempelet kunne legges med tilhugget stein.

18Salomos og Hirams bygningsmenn og mennene fra Gebal hugget dem til. De

preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo

2 Crônicas 3.1-9

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

[3] O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

gjorde i stand både stokkene og steinene som tempelet skulle bygges av.

1. Kongebok 6

Salomo bygger tempelet

[1] I det fire hundre og åttiende året etter at israelittene var dratt ut av Egypt, i måneden siv, som er den andre måneden, begynte Salomo å bygge Herrens hus. Salomo var da konge i Israel på fjerde året.

[2] Huset som kong Salomo bygde for Herren, var seksti alen langt, tjue alen bredt og tretti alen høyt.

[3]Forhallen foran tempelrommet var tjue alen lang, svarende til bredden av huset, og ti alen bred. Den lå på forsiden.

[4]På huset laget han vinduer som skrånet innover. De var vide ytterst og smale innerst.

[5]Rundt husets yttervegger, både langs tempelhallen og det innerste rommet, reiste han et tilbygg, og der laget han siderom.

[6]Den nederste etasjen var fem alen bred, den mellomste seks alen bred og den øverste sju alen bred. For han hadde laget avsatser omkring på utsiden av huset for å slippe å lage fester i husets vegger.

[7] Da huset ble reist, ble det bygd av steiner fra steinbruddet, ferdig tilhugget. Det hørtes verken hammer eller meisel eller noe annet verktøy av jern i huset da det ble bygd.

8 A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

9 Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

10 Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

11 Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

12 Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

13 E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

O Santo dos Santos

14 Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

15 Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

16 Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

17 Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

8Døren inn til nederste etasje i tilbygget var på høyre side av huset. En vindeltrapp førte opp til den mellomste etasjen og derfra opp til den tredje etasjen.

9 Da Salomo hadde reist tempelbygget, tekket han det med bjelker og bord av sedertre.

10I tilbygget som han reiste omkring hele huset, var hver etasje fem alen høy. Det var festet til huset med sederbjelker.

11Da kom Herrens ord til Salomo, og det lød slik:

12 «Nå bygger du dette huset. Hvis du følger mine forskrifter, holder mine lover, akter på alle mine bud og følger dem, så vil jeg oppfylle på deg det ordet jeg ga din far David.

13 Jeg vil bo midt blant israelittene og ikke forlate mitt folk Israel.»

14Så bygde Salomo huset og gjorde det ferdig.

15Han kledde veggene i huset innvendig med sederbord. Fra gulvet til takbjelkene kledde han dem med tre, og gulvet i huset dekket han med sypressbord.

16Tjue alen fra bakveggen av huset reiste han en vegg av sederbord; den rakk fra gulvet opp til takbjelkene. Bak veggen bygde han det innerste rommet, Det aller helligste.

17Tempelhallen foran det innerste rommet var førti alen lang.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

Os dois querubins

2 Crônicas 3.10-13

[23] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

[24] Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

[25] Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

[26] A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

[27] Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas

[18]Innvendig hadde huset utskjæringer i sedertre, av gresskar og utsprungne blomster. Alt var dekket av sedertre; ingen stein var synlig.

[19]Lengst inne i tempelet innredet han Det aller helligste. Der skulle Herrens paktkiste stå.

[20]Dette rommet, som var tjue alen langt, tjue alen bredt og tjue alen høyt, kledde han med rent gull. Foran det innerste rommet satte Salomo et alter. Det kledde han med sedertre.

[21]Salomo kledde huset innvendig med rent gull. Han hengte gullkjeder foran inngangen til Det aller helligste og kledde det med gull.

[22]Hele huset kledde han med gull, fra ende til annen. Og hele alteret som sto foran det innerste rommet, kledde han også med gull.

[23] I Det aller helligste laget han to kjeruber av oliventre; de var ti alen høye.

[24]Den ene kjeruben hadde en vinge som var fem alen, og den andre vingen var også fem alen. Det var ti alen fra vingespiss til vingespiss.

[25]Den andre kjeruben var også ti alen mellom vingespissene. Begge kjerubene hadde samme størrelse og samme form.

[26]Den ene kjeruben var ti alen høy, og det var også den andre.

[27]Disse kjerubene satte han midt i Det aller helligste i tempelet. Og de bredte ut

estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

vingene sine så vingen på den ene nådde bort til den ene veggen, og vingen på den andre nådde til den andre veggen, og de to andre vingene berørte hverandre midt i rommet.

28 E cobriu de ouro os querubins.

28Han kledde kjerubene med gull.

Ornamentação das paredes e das portas

29 Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

29Alle veggene i huset, både innvendig og utvendig, prydet han med utskårne bilder av kjeruber, palmer og utsprungne blomster.

30 Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

30Gulvet i huset dekket han med gull både inne og ute.

31 Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

31Som inngang til Det aller helligste laget han dører av oliventre. Dørkarmene hadde fem avsatser.

32 Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

32De to dørene av oliventre prydet han med utskjæringer av kjeruber, palmer og utsprungne blomster, og han kledde dem med gull. Han hamret ut gullet på kjerubene og palmene.

33 Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,

33Likedan laget han dørstolper av oliventre for inngangen til tempelhallen. Dørkarmene hadde fire avsatser.

34 cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.

34De to dørene var av sypresstre. Begge dørene hadde to halvdører som kunne svinges.

35 E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

35Han prydet dem med utskårne kjeruber, palmer og utsprungne blomster og kledde dem med gull som ble lagt jevnt utover utskjæringene.

36 Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.

36Han bygde den indre forgården med tre lag tilhugget stein og ett lag sederbjelker.

[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

[3] A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

[4] Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

[5] Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

[6] Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

[7] Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

[37]Grunnvollen til Herrens hus ble lagt i det fjerde året, i måneden siv.

[38]Og i det ellevte året, i måneden bul, som er den åttende måneden, gjorde Salomo tempelet ferdig med alt som var i det, slik det skulle være. Da hadde han bygd på det i sju år.

1. Kongebok 7

Salomo bygger kongeborgen

[1] Salomo bygde på kongeborgen sin i tretten år før han fikk den ferdig.

[2] Han bygde Libanon-skoghuset. Det var hundre alen langt, femti alen bredt og tretti alen høyt. Det hadde fire rader med søyler av sedertre, og oppå søylene var det sederbjelker.

[3]Det var et tak av sedertre over takbjelkene som lå ned mot søylene. I alt var det førtifem, femten i hver rad.

[4]Huset hadde tre rader vinduer med karmer. Vinduene lå rett imot hverandre i tre høyder.

[5]Alle dørene og vinduene hadde firkantede karmer og vendte rett imot hverandre i tre høyder.

[6]Han bygde også søylehallen, som var femti alen lang og tretti alen bred. Foran den var det en forhall med søyler med et skjermtak foran.

[7]Dessuten bygde han tronhallen, også kalt Domshallen, for der holdt han rettergang. Han kledde den med sedertre fra gulv til tak.

[8] A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

[9] Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

[10] O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

[11] por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

[12] Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

[13] Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

[14] Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

As duas colunas do templo

2 Crônicas 3.15-17

[15] Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um

[8] Hans eget hus, det som han bodde i, lå i den andre gården innenfor forhallen. Det var bygd på den samme måten. Salomo bygde også et hus for faraos datter, som han hadde giftet seg med. Det lignet forhallen.

[9]Alle disse bygningene var av kostbare steiner som var hugget etter mål. De var skåret til med steinsag både på innsiden og utsiden, fra grunnmuren til gesimsen og på yttersiden ut mot den store borggården.

[10]Grunnmuren var av kostbare og store steiner, steiner på ti alen og åtte alen.

[11]Over dem var det kostbare steiner som var hugget etter mål, og sedertre.

[12]Rundt den store forgården var det tre lag med tilhugget stein og ett lag med sederbjelker. Slik var det også rundt den indre forgården til Herrens hus og rundt forhallen.

Utstyret til tempelet

[13] Kong Salomo sendte bud etter Hiram fra Tyros.

[14] Han var sønn av en enke fra Naftali stamme, og hans far var en kobbersmed fra Tyros. Hiram var full av visdom, innsikt og kunnskap, så han kunne utføre all slags arbeid i bronse. Han kom til Salomo og utførte alt håndverket for kongen.

[15] Hiram støpte de to bronsesøylene. Den ene søylen var atten alen høy, og det trengtes en snor på tolv alen for å nå

fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

[16] Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

[17] Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até

omkring den. Den andre søylen var like stor.

[16]Så laget han to søylehoder til å sette på toppen av søylene. De var støpt av bronse, og hvert søylehode var fem alen høyt.

[17]På søylehodene øverst på søylene var det slyngornamenter: blomsterranker i form av lenkearbeid, sju for hvert av søylehodene.

[18]Han laget to rader med granatepler omkring det ene av ornamentene som skulle dekke søylehodene øverst på søylene. Slik gjorde han også med det andre søylehodet.

[19]Hodene øverst på søylene i forhallen var formet som lotusblomsten og målte fire alen.

[20]Rundt begge søylehodene, like ovenfor den buede formen på den andre siden av ornamentet, var det to hundre granatepler i rekker.

[21] Han reiste søylene ved forhallen til tempelet. Han reiste opp den høyre søylen og kalte den Jakin. Så reiste han opp den venstre søylen og kalte den Boas.

[22]Øverst på søylene var det lotusblomster, skåret ut for hånd. Nå var arbeidet med søylene fullført.

[23] Så laget han havet av støpt metall. Det var sirkelformet og målte ti alen fra kant

à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

til kant. Høyden var fem alen, og omkretsen målte tretti alen med målesnor.

24 Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

24Nedenfor kanten var det prydgresskar hele veien rundt. De omkranset hele havet, ti på hver alen. Det var to rader med gresskarutsmykning, støpt i ett med havet.

25 Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

25Havet sto på tolv okser; tre av dem vendte mot nord, tre mot vest, tre mot sør og tre mot øst, og de sto alle med bakkroppen innover. Havet hvilte på dem.

26 A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

26 Det var en håndsbredd tykt, og kanten var laget som kanten på et beger, formet som en lotusblomst. Havet rommet to tusen bat.

Outros utensílios para o templo

2 Crônicas 4.6-22

27 Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

27Så laget han ti vognstativer i bronse. Hvert stativ var fire alen langt, fire alen bredt og tre alen høyt.

28 e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

28Vognstativene var laget slik: De hadde tverrlister, og tverrlistene lå mellom rammelistene.

29 nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

29På tverrlistene mellom rammelistene var det løver, okser og kjeruber, og det var det også over rammelistene. Under løvene og oksene var det kranser av hamret arbeid.

30 Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

30Hvert vognstativ hadde fire hjul av bronse og aksler av bronse. På de fire føttene var det bærearmer som var støpt på under vannfatet. Bak hver av dem var det kranser.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

[31]Åpningen for hvert vognstativ var innenfor kransen og nådde en alen opp over den. Åpningen var rund, hadde form av en sokkel og var på halvannen alen. Også på åpningen var det utskjæringer. Men tverrlistene var firkantede, ikke runde.

[32] As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

[32]De fire hjulene var under tverrlistene, og hjulakslene satt på vognstativet. Hvert hjul var halvannen alen høyt.

[33] As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

[33]Hjulene var formet som vognhjul; akslene, hjulringene, eikene og navene på dem – alt var støpt.

[34] Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

[34]De fire bærearmene var festet til de fire hjørnene på hvert vognstativ. Bærearmene var en del av stativet.

[35] No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

[35]Øverst på hvert vognstativ var det en runding som var en halv alen høy. Håndtakene og bærearmene satt øverst og var en del av stativet.

[36] Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

[36]På flatsidene av håndtakene og på tverrlistene skar han ut kjeruber, løver og palmer etter som det var plass til, og kranser rundt omkring.

[37] Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

[37]Slik laget han de ti vognstativene. De var alle støpt på samme vis og hadde samme mål og form.

[38] Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

[38] Så laget han ti bronsefat. Hvert fat tok førti bat og målte fire alen. Det var ett fat for hvert av de ti vognstativene.

[39] Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

[39] Fem av vognstativene satte han på høyre side av tempelet og fem på den

venstre. Havet satte han på tempelets høyre side mot sørøst.

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[40] Hiram laget grytene, ildskuffene og offerskålene. Dermed var Hiram ferdig med alt håndverksarbeid han skulle gjøre for kong Salomo til Herrens hus:

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

[41]to søyler; to skåler på søylehodene øverst på søylene; to slyngornamenter til å dekke de to skålene;

[42] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[42]de fire hundre granateplene til de to slyngornamentene – to rader granatepler til hvert ornament, til å dekke de to skålene på søylehodene øverst på søylene;

[43] os dez suportes e as dez pias sobre eles;

[43]de ti vognstativene og de ti fatene til hvert av dem;

[44] o mar com os doze bois por baixo;

[44]havet – det var bare ett – og de tolv oksene under det;

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

[45]grytene, ildskuffene og offerskålene. Alt dette utstyret som Hiram laget for kong Salomo tilHerrens hus, var av skinnende bronse.

[46] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

[46]Det var på Jordan-sletten kongen lot dem støpe, i den faste leirjorden mellom Sukkot og Saretan.

[47] Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

[47]Salomo satte på plass alt utstyret, som var i slike mengder at det ikke var mulig å si hvor mye bronsen veide.

[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

[48] Salomo fikk også laget alle de andre gjenstandene som skulle være i Herrens hus: gullalteret og gullbordet til skuebrødene;

[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo

[49]lysestakene, fem til høyre og fem til venstre foran Det aller helligste, av rent

dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

As dádivas de Davi colocadas no templo
2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca
2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

[3] Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

[4] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

gull, blomsterornamentene, lampene og tengene av gull;

[50]bollene, lysesaksene, offerskålene, kannene og glopannene av rent gull. Panelet på dørene til det innerste rommet, Det aller helligste, og panelet på dørene til tempelhallen var dekket av gull.

[51] Så var det fullført, alt arbeidet som kong Salomo hadde latt utføre på Herrens hus. Og han flyttet dit de tingene som hans far David hadde viet til Herren: både sølvet og gullet og alt utstyret. Han la det inn i skattkamrene i Herrens hus.

1. Kongebok 8

Paktkisten blir satt på plass

[1] Så samlet Salomo Israels eldste og alle stammehøvdingene, overhodene for familiene, hos seg i Jerusalem. De skulle føre Herrenspaktkiste opp fra Davidsbyen, det er Sion.

[2]Og alle menn i Israel samlet seg hos kong Salomo på festen i måneden etanim, det er den sjuende måneden.

[3]Da alle Israels eldste var kommet, løftet prestene kisten,

[4]og de førteHerrens paktkiste opp sammen med telthelligdommen og alle de hellige kar som var i teltet. Det var prestene og levittene som bar dem.

[5] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

Salomão fala ao povo

2 Crônicas 6.1-11

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[5]Kong Salomo sto foran kisten sammen med hele Israels menighet, som hadde samlet seg hos ham. De ofret småfe og storfe i slike mengder at ingen kunne telle eller regne dem.

[6] Så brakte prestene Herrens paktkiste til den plassen den skulle ha, i det innerste tempelrommet, i Det aller helligste, under kjerubenes vinger.

[7]For kjerubene bredte vingene ut over det stedet hvor kisten sto, slik at de dekket både kisten og bærestengene ovenfra.

[8]Stengene var så lange at en kunne se endene av dem fra Det hellige foran Det aller helligste, men de kunne ikke sees utenfra. Der har de vært til denne dag.

[9] I kisten fantes det ikke noe annet enn de to steintavlene som Moses hadde lagt ned der ved Horeb, den gang Herren sluttet pakt med israelittene da de dro ut av Egypt.

[10] Da prestene gikk ut av helligdommen, fylte skyen Herrenshus.

[11]Prestene kunne ikke stå og gjøre tjeneste på grunn av skyen; forHerrens herlighet fylte tempelet.

Salomos bønn ved tempelvigslingen

[12] Da sa Salomo: Herren har sagt at han vil bo i en mørk sky.

[13] Men nå har jeg bygd deg en praktfull bolig, et sted der du kan bo for alltid.

[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

[14] Så snudde kongen seg og velsignet hele Israels menighet mens de sto.

[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[15]Han sa: Velsignet er Herren, Israels Gud, som med sin hånd har fullført det som han med sin munn lovet min far David da han sa:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[16] «Fra den dagen jeg førte mitt folk Israel ut av Egypt, har jeg ikke valgt ut noen by i alle Israels stammer for at det skulle bygges et hus der til bolig for mitt navn. Men jeg valgte David til å herske over mitt folk Israel.»

[17] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[17] Min far David hadde i sinne å bygge et hus for navnet til Herren, Israels Gud.

[18] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[18]Men Herren sa til min far David: «Da du hadde i sinne å bygge et hus for mitt navn, var hensikten god.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[19]Likevel, det er ikke du som skal bygge huset, men din sønn, som er av ditt eget kjøtt og blod. Han skal bygge huset for mitt navn.»

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[20]Nå har Herren oppfylt det ordet han talte. Jeg har fulgt etter min far David og har tatt sete på Israels trone, slik Herren har sagt, og jeg har bygd huset for navnet til Herren, Israels Gud.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

[21] Der har jeg sørget for et sted for paktkisten som inneholder den pakten som Herren sluttet med våre fedre da han førte dem ut av Egypt.

Salomão ora a Deus

2 Crônicas 6.12-42

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[22]Så sto Salomo for Herrens alter midt foran hele Israels menighet. Han bredte hendene sine ut mot himmelen

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[23] og sa: Herre, Israels Gud! Det er ingen Gud som du, verken oppe i himmelen eller her nede på jorden. Du holder pakten og viser godhet mot dine tjenere når de ferdes helhjertet for ditt ansikt.

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[24]Du har holdt det løftet du ga din tjener David, min far. Du har oppfylt med din hånd det som du hadde lovet med din munn, slik vi ser i dag.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

[25] Så hold nå, Herre, Israels Gud, det løftet du ga din tjener David, min far, da du sa: «Det skal aldri mangle en mann av din ætt til å sitte på Israels trone for mitt ansikt, så sant dine sønner akter på sin ferd og vandrer for mitt ansikt slik som du har gjort.»

[26] Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

[26] La det nå stå fast, Herre, Israels Gud, det ordet du talte til din tjener David, min far!

[27] Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[27] Men bor Gud virkelig på jorden? Se, himmelen og himlers himmel kan ikke romme deg, langt mindre dette huset som jeg har bygd!

[28] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

[28]Vend deg mot din tjeners bønn og hans rop om nåde, Herre, min Gud! Hør det ropet og den bønnen som din tjener bærer fram for deg i dag.

[29] Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[29] La dine øyne våke over dette huset natt og dag, over det stedet der du har lovet at navnet ditt skal bo. Hør de bønnene som din tjener bærer fram, vendt mot dette stedet!

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[32] ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo

[30]Ja, hør bønnen om nåde som din tjener og ditt folk Israel ber, vendt mot dette stedet! Hør dem i himmelen der du bor, hør og tilgi!

[31] Når en mann skader sin neste og det kreves at han skal avlegge ed, og han så kommer og sverger foran ditt alter i dette huset,

[32] da må du høre det i himmelen, gripe inn og skifte rett mellom tjenerne dine. Døm den urettferdige skyldig og la hans fremferd ramme ham selv. Frikjenn den rettferdige og la ham få igjen for sin rettferd.

[33]Når ditt folk Israel blir slått av fienden fordi det har syndet mot deg, men så vender om til deg og priser ditt navn, ber og bønnfaller deg om nåde i dette huset,

[34]da må du høre det i himmelen og tilgi ditt folk Israel den synden de har gjort. Før dem tilbake til det landet som du ga fedrene deres.

[35]Når himmelen lukkes så det ikke kommer regn fordi de har syndet mot deg, men de så ber til deg, vendt mot dette stedet, priser ditt navn og vender om fra sin synd fordi du har ydmyket dem,

[36]da må du høre det i himmelen og tilgi den synd som din tjener og ditt folk Israel har gjort. For du lærer dem den gode veien de skal gå. Send da regn over landet ditt, som du har gitt ditt folk til odel og eie.

[37] Når det blir hungersnød i landet, når det kommer pest, når det kommer kornsot og svartrust, gresshopper og larver, når

o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

[40] para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[41] Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

[42] (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

[43] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[44] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

[45] ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

fienden omringer landets byer – uansett hva slags plage og sykdom det er –

[38]og så en eller annen eller hele ditt folk Israel bærer fram bønner og rop om nåde fordi de kjenner at det stikker dem i hjertet, og brer ut sine hender mot dette huset,

[39] da må du høre det i himmelen der du troner. Tilgi, grip inn og gi enhver igjen etter hans ferd, du som kjenner hans hjerte! For du er den eneste som kjenner alle menneskers hjerte.

[40]Så skal de frykte deg alle de dager de lever i landet du ga våre fedre.

[41]Det kan også hende at fremmede som ikke hører til ditt folk Israel, kommer fra et land langt borte for ditt navns skyld.

[42]For de skal få høre om ditt store navn, din sterke hånd og din utstrakte arm. Når de så kommer og ber, vendt mot dette huset,

[43] da må du høre dem i himmelen der du troner, og gjøre alt det de roper til deg om! Slik skal alle folk på jorden lære navnet ditt å kjenne, og de skal frykte deg slik ditt folk Israel gjør, og vite at navnet ditt er nevnt over dette huset som jeg har bygd.

[44]Når ditt folk drar ut i krig mot fienden, hvor du så sender dem, og de ber til Herren, vendt mot den byen som du har valgt deg ut, og mot det huset som jeg har bygd for navnet ditt,

[45]da må du i himmelen høre deres bønner og påkallelser og hjelpe dem til deres rett.

[46] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

[47] e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

[48] e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

[49] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

[50] perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

[51] Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

[52] para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

[53] Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do

[46] Når folket synder mot deg – for det finnes ikke noe menneske som ikke synder – så blir du harm på dem og overgir dem til fienden, som fører dem i fangenskap, til fiendeland, fjernt eller nær.

[47] Men så går de i seg selv i det landet der de holdes i fangenskap, og vender om og ber til deg om nåde der i landet og sier: «Vi har syndet, handlet ille og gjort urett.»

[48] Hvis de da vender om til deg av hele sitt hjerte og hele sin sjel der i fiendeland, hos dem som har ført dem bort, og ber til deg vendt mot det landet du ga deres fedre, mot byen som du har valgt deg ut, og mot huset som jeg har bygd for navnet ditt,

[49]da må du i himmelen der du troner, høre deres bønner og rop om nåde og hjelpe dem til deres rett.

[50]Tilgi ditt folk alle lovbrudd og synder som de har gjort mot deg. La dem finne barmhjertighet hos dem som holder dem i fangenskap, så de forbarmer seg over dem.

[51] For de er ditt folk og din eiendom, som du førte ut av Egypt, midt ut av smelteovnen.

[52]Hold dine øyne åpne for de bønner og rop om nåde som stiger opp fra din tjener og fra ditt folk Israel, og hør alltid på dem når de roper til deg.

[53] For du, Herre Gud, har skilt dem ut som din eiendom fra alle folkeslag på jorden, slik du sa gjennom din tjener Moses da du førte våre fedre ut av Egypt.

teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

[54] Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos

Vigslingen av tempelet

[54]Da Salomo hadde fullført hele denne bønnen til Herren om nåde, reiste han seg opp foran Herrens alter, der han hadde ligget på kne med hendene utbredt mot himmelen.

[55] Stående velsignet han hele Israels menighet med høy røst og sa:

[56] Velsignet er Herren som har gitt sitt folk Israel ro, slik han lovet. Ikke ett av alle de gode ord han talte gjennom sin tjener Moses, er falt til jorden.

[57] Måtte Herrenvår Gud være med oss slik han var med våre fedre! Måtte han ikke forlate oss og ikke forkaste oss,

[58]men bøye hjertet vårt til seg, så vi går på hans veier og holder de budene, forskriftene og lovene som han påla våre fedre.

[59]Måtte disse mine ord som jeg har bedt for Herrens ansikt, være nær Herren vår Gud dag og natt, så han hjelper sin tjener og sitt folk Israel til den rett de trenger dag for dag.

[60] Da skal alle folkeslag på jorden vite at Herren er Gud, han og ingen annen.

[61]Hold dere helhjertet til Herren vår Gud, så dere følger hans forskrifter og holder hans bud, som dere gjør i dag.

seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade
2 Crônicas 7.4-10

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[62] Så ofret kongen og hele Israel med ham slaktoffer til Herren.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[63]Og Salomo bar fram fredsofferet for Herren. Det var 22.000 okser og 120.000 sauer. Slik vigslet kongen og alle israelittene Herrens hus.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[64]Samme dagen helliget kongen den midtre delen av forgården foranHerrens hus. Der bar han fram brennofferet, grødeofferet og fettstykkene av fredsofferet. For bronsealteret som sto for Herrensansikt, var for lite til å romme både brennofferet, grødeofferet og fettstykkene av fredsofferet.

[65] No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

[65] På samme tid feiret Salomo festen, og hele Israel med ham. Det var en stor forsamling som var kommet sammen helt fra Lebo-Hamat til Egypterbekken. I sju dager og sju dager til, i alt fjorten dager, holdt de høytid for Herren vår Guds ansikt.

[66] No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

[66]Den åttende dagen lot han folket fare. De tok farvel med kongen og dro hjem, hver til sitt, vel til mote og glade for alt det gode Herren hadde gjort mot sin tjener David og sitt folk Israel.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão
2 Crônicas 7.11-22

1. Kongebok 9

Guds svar på Salomos bønn

[1] Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

[2] o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

[3] e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

[4] Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[5] então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

[6] Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[7] então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

[8] E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o

[1] Da Salomo hadde bygd ferdig Herrens hus, kongeborgen og alt det andre som han ønsket å gjøre,

[2]viste Herren seg for ham for annen gang, slik som han hadde vist seg for ham i Gibeon,

[3] og sa til ham: Jeg har hørt din bønn og ditt rop om nåde som du bar fram for meg. Jeg har helliget dette huset som du har bygd, og jeg vil la navnet mitt bo der for alltid. Mine øyne og mitt hjerte skal alle dager være vendt mot det.

[4] Og du, så sant du vandrer for mitt ansikt slik din far David gjorde, med helt hjerte og i oppriktighet, og så sant du gjør alt det jeg har befalt deg, og holder mine forskrifter og lover,

[5] da skal jeg la din kongetrone stå fast i Israel for alltid, slik som jeg lovet din far David da jeg sa: «Det skal aldri mangle en mann av din ætt på Israels trone.»

[6] Men hvis dere og barna deres vender dere bort fra meg og ikke holder de budene og forskriftene som jeg har gitt dere, men går og dyrker andre guder og tilber dem,

[7] da skal jeg utrydde israelittene fra det landet jeg ga dem. Det huset som jeg har helliget til mitt navn, vil jeg kaste bort fra mitt ansikt, og Israel skal bli et ordtak og et spottord blant alle folk.

[8] Om dette huset er aldri så praktfullt, skal alle som går forbi, gispe forferdet og plystre hånlig og spørre: «Hvorfor har

SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[9] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

As demais atividades de Salomão

2 Crônicas 8.1-18

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

[12] Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

[13] Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

[14] Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

[15] A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

[16] porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

Herren handlet slik mot dette landet og dette huset?»

[9]Og da skal folk svare: «Det er fordi de forlot Herren sin Gud, han som førte deres fedre ut av Egypt, og holdt seg til andre guder, som de tilba og dyrket. Derfor har Herren ført all denne ulykken over dem.»

Byggearbeid og handel

[10] Da de tjue årene var gått som Salomo hadde brukt til å bygge de to husene, Herrens hus og kongeborgen,

[11]ga han Hiram, kongen i Tyros, tjue byer i Galilea. For Hiram hadde hjulpet ham med sedertre, sypresstre og gull, så mye han ønsket seg.

[12]Men da Hiram kom fra Tyros for å se på de byene som Salomo hadde gitt ham, likte han dem ikke.

[13] Han sa: «Hva er dette for slags byer du har gitt meg, min bror?» Han kalte dem for Kabul-landet, og det heter det den dag i dag.

[14] Men Hiram sendte kongen hundre og tjue talenter gull.

[15] Slik hadde det seg med det pliktarbeidet som kong Salomo satte i gang da han skulle bygge Herrens hus, sitt eget hus, Millo, Jerusalems bymur, Hasor, Megiddo og Geser:

[16] Farao, kongen i Egypt, dro opp og inntok Geser. Han satte byen i brann og drepte alle kanaaneerne som bodde der. Siden ga han byen i medgift til sin datter, som ble gift med Salomo.

[17] Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

[18] Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

[19] todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[20] Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

[21] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e

[17] Salomo bygde opp igjen Geser og Nedre Bet-Horon,

[18] Baalat og Tamar i ødemarken der i landet,

[19] og alle byene hvor Salomo hadde lagerhus, og de byene hvor han hadde vognene og hestene sine. Han bygde også alt han ønsket seg både i Jerusalem og i Libanon, i hele det riket han hersket over.

[20]I landet var det fortsatt igjen en befolkning som ikke tilhørte Israels folk: amoritter, hetitter, perisitter, hevitter og jebusitter.

[21] Salomo la pliktarbeid på etterkommerne av disse folkene, så mange som ennå var igjen fordi israelittene ikke hadde klart å utrydde dem, la Salomo pliktarbeid på. Slik har det vært til denne dag.

[22]Men han satte ingen av israelittene til å gjøre slavearbeid; de var krigere, hoffmenn, høvdinger, våpenbærere, vognkommandanter og ryttere.

[23]Tallet på de arbeidslederne Salomo hadde, var fem hundre og femti. De hadde tilsyn med arbeidsfolkene.

[24] Så snart faraos datter hadde flyttet fra Davidsbyen opp til det huset Salomo hadde bygd for henne, gikk han i gang med å bygge Millo.

[25]Tre ganger om året bar Salomo fram brennoffer og fredsoffer på det alteret han hadde bygd for Herren, og han brente

queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão

2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

[2] Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[3] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

røkelse for Herrensansikt. Slik fullførte han tempelet.

[26] Kong Salomo bygde en skipsflåte i Esjon-Geber, som ligger ved Eilat, i Edom-landet, ved Sivsjøens kyst.

[27]På disse skipene sendte Hiram noen av sine menn som var sjøfolk og kjente havet, av sted sammen med Salomos menn.

[28] De dro til Ofir og hentet gull, fire hundre og tjue talenter, som de førte til kong Salomo.

1. Kongebok 10

Dronningen av Saba besøker Salomo

[1] Da dronningen av Saba hadde hørt om Salomo og det han hadde gjort for Herrens navn, kom hun for å prøve ham med gåter.

[2]Hun kom til Jerusalem med meget store rikdommer, med kameler som bar balsamoljer, store mengder gull og edelstener. Hun trådte fram for Salomo og snakket med ham om alt som lå henne på hjertet.

[3]Og Salomo ga henne svar på alt hun spurte om. Det fantes ikke den ting som var skjult for kongen så han ikke kunne gi henne svar.

[4]Da dronningen av Saba fikk se all Salomos visdom, huset han hadde bygd,

[5]rettene på bordet hans, hoffmennene der de satt, tjenerne som vartet opp, og deres klær, kongens munnskjenker og brennofrene som han bar fram i Herrens hus, mistet hun helt pusten.

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real.

[6]Hun sa til kongen: «Så var det da sant, det jeg hørte hjemme i mitt land om deg og visdommen din!

[7]Jeg trodde ikke det de fortalte, før jeg kom og fikk se det med egne øyne. Men nå ser jeg at de ikke engang har fortalt meg halvparten. Du er mer vis og velstående enn alt det jeg har hørt.

[8]Lykkelige er dine menn, og lykkelige er disse tjenerne, som alltid får stå hos deg og lytte til din visdom!

[9]Velsignet være Herren din Gud, som hadde slik godvilje for deg at han ga deg Israels trone. FordiHerren alltid har Israel kjær, har han gjort deg til konge, for at du skal fremme rett og rettferd.»

[10] Så ga hun kongen ett hundre og tjue talenter gull, balsamoljer i store mengder og edelstener. Det har aldri siden kommet en slik mengde med balsamoljer til landet som det dronningen av Saba ga kong Salomo.

[11] Hirams flåte som hentet gull fra Ofir, hadde også med seg store mengder sandeltre og edelstener derfra.

[12]Av sandeltreet fikk kongen laget utsmykninger til Herrens hus og kongeborgen, og lyrer og harper til sangerne. Så mye sandeltre har det aldri tidligere kommet til landet, og så mye har ikke vært å se til denne dag.

[13]Kong Salomo ga dronningen av Saba alt det hun hadde lyst på og ba om, i tillegg til det som sømmet seg en mektig konge

Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

As riquezas de Salomão
2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

som Salomo. Så brøt hun opp og dro hjem til sitt land sammen med tjenerne sine.

Salomos rikdom

[14]Det gullet som Salomo fikk inn på ett år, veide 666 talenter.

[15]I tillegg kom avgiftene fra de handelsreisende og fra karavanehandlerne, fra alle araberkongene og fra stattholderne i landet.

[16] Kong Salomo fikk laget to hundre store skjold av hamret gull; til hvert skjold gikk det med seks hundre sjekel gull.

[17] Han fikk også laget tre hundre små skjold av hamret gull; til hvert av dem gikk det med tre miner gull. Alle disse skjoldene satte kongen i Libanon-skoghuset.

[18]Kongen fikk også laget en stor trone av elfenben og kledde den med rent gull.

[19]Seks trinn førte opp til tronen, og stolryggen var rundet øverst. Det var armlener på begge sider av setet, og ved hvert av dem sto det en løve.

[20]På de seks trinnene sto det tolv løver, seks på hver side. Maken til trone har aldri vært laget i noe annet kongerike.

[21]Alle drikkekarene til kong Salomo var av gull, og alt utstyret i Libanon-skoghuset var av rent gull. Ingen ting var av sølv; sølvet ble ikke regnet for noe i Salomos dager.

[22] Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

[23] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[24] Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[25] Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[29] Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

[22] For kongen hadde Tarsis-skip på havet sammen med Hirams skip. En gang hvert tredje år kom Tarsis-skipene hjem lastet med gull og sølv, elfenben, apekatter og påfugler.

[23]Kong Salomo overgikk alle jordens konger i rikdom og visdom.

[24]Og fra hele verden søkte de Salomo for å lytte til visdommen som Gud hadde lagt ned i hans hjerte.

[25]Hvert år kom de med gaver til ham, gjenstander av sølv og gull, kapper, våpen, balsamoljer, hester og muldyr.

[26] Salomo samlet vogner og hester. Han hadde fjorten hundre vogner og tolv tusen hester. Han plasserte dem i vognbyene og hos seg selv i Jerusalem.

[27] Kongen gjorde sølv like vanlig i Jerusalem som stein, og sedertre like vanlig som morbærtrær i lavlandet.

[28] Salomo fikk hestene sine fra Egypt og fra Kue. Kongens kjøpmenn hentet dem fra Kue mot betaling.

[29]Hver vogn som ble innført fra Egypt, kostet seks hundre sjekel sølv, og hver hest ett hundre og femti sjekel. Så solgte de hester og vogner videre til hetittkongene og arameerkongene.

1. Kongebok 11

Skygger over Salomos styre

[1] Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

[2] mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

[3] Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

[4] Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

[5] Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

[6] Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

[7] Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

A ira de Deus contra Salomão

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do

[1] Kong Salomo elsket også mange andre utenlandske kvinner enn faraos datter. Det var kvinner fra Moab, Ammon, Edom, Sidon og hetittenes land.

[2] De hørte til de folkene Herren hadde talt om da han sa til israelittene: «Dere skal ikke blande dere med dem, og de ikke med dere. Ellers kommer de til å vende hjertet deres til sine guder.» Det var disse kvinnene Salomo holdt seg til og elsket.

[3]Han hadde sju hundre koner med fyrstelig rang og tre hundre medhustruer, og de førte hans hjerte på avveier.

[4]Det var da Salomo ble gammel at konene hans fikk vendt hans hjerte til andre guder. Hans hjerte var ikke lenger helt med Herren hans Gud, slik hans far Davids hjerte hadde vært.

[5]Salomo fulgte Astarte, sidonernes gudinne, og Milkom, ammonittenes motbydelige avgud.

[6]Og han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og fulgte ikke Herren fullt og helt slik hans far David hadde gjort.

[7]På den tiden bygde Salomo en offerhaug for Kemosj, moabittenes motbydelige avgud, på den høyden som ligger midt imot Jerusalem, og en for Molok, den motbydelige avguden til ammonittene.

[8]Dette gjorde han for alle de utenlandske konene sine, som tente offerild og bar fram slaktoffer for gudene sine.

[9] Da ble Herren harm på Salomo fordi han hadde vendt sitt hjerte bort fra Herren,

SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

Deus suscita adversários contra Salomão

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito,

Israels Gud, som hadde vist seg for ham to ganger

[10]og gitt ham det budet at han ikke skulle følge andre guder; men han hadde ikke rettet seg etter Herrens bud.

[11] Og Herren sa til Salomo: «Siden du har oppført deg slik og ikke holdt min pakt og forskriftene som jeg påla deg, skal jeg rive riket fra deg og gi det til en i din tjeneste.

[12]Men for din far Davids skyld vil jeg ikke gjøre det så lenge du lever; det er din sønn jeg vil rive det fra.

[13]Likevel vil jeg ikke rive vekk hele riket. Én stamme vil jeg gi din sønn for min tjener Davids skyld og for Jerusalems skyld, den byen jeg har utvalgt.»

[14] Så reiste Herren opp en motstander for Salomo. Det var edomitten Hadad, som tilhørte kongeætten i Edom.

[15] Den gangen David slo Edom, dro hærføreren Joab opp for å gravlegge de falne. Han slo også i hjel alle menn i Edom.

[16]I seks måneder holdt Joab seg der med hele Israels hær til han hadde utryddet alle menn i Edom.

[17]Da flyktet Hadad til Egypt sammen med noen edomitter, noen av hans fars menn. Hadad var den gang ganske ung.

[18]De brøt opp fra Midjan og kom til Paran. Der fikk de med seg noen menn og kom så til Egypt, til farao, kongen i landet. Han ga

o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

[21] Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

[22] Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

[23] Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

[24] Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

[25] Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

[26] Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era

Hadad et hus, sørget for mat til ham og lot ham få jord.

[19]Farao så med stor velvilje på Hadad og ga ham svigerinnen sin, søsteren til dronning Tahpenes, til kone.

[20]Hun fødte ham sønnen Genubat. Tahpenes oppfostret Genubat i faraos hus, og siden var han i faraos hus, blant sønnene hans.

[21]Mens Hadad var i Egypt, fikk han høre at David hadde gått til hvile hos sine fedre, og at hærføreren Joab var død. Da sa han til farao: «La meg nå få dra hjem til mitt eget land.»

[22]Farao spurte: «Hva er det du savner her hos meg siden du ber om å få dra til ditt eget land?» Han svarte: «Ingenting, men du må likevel sende meg av sted.»

[23] Gud reiste opp enda en motstander mot Salomo. Det var Reson, sønn av Eljada. Han hadde rømt fra sin herre Hadadeser, kongen i Soba.

[24]Reson samlet folk omkring seg og ble høvding for en røverflokk. Den gang David drepte mange av dem, dro de til Damaskus. De slo seg ned der og gjorde seg til herrer i byen.

[25]Reson var Israels motstander så lenge Salomo levde. Både han og Hadad voldte Israel skade. Reson var konge over Aram og avskydde Israel.

Jeroboam gjør opprør

[26] Jeroboam var sønn av Nebat fra Sereda i Efraim. Hans mor het Serua og var enke.

mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

[27] Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe

Han var i Salomos tjeneste, men reiste seg mot kongen.

[27] Slik gikk det til da Jeroboam løftet sin hånd mot kongen: Salomo holdt på med å bygge Millo og tette sprekken i muren omkring sin far Davids by.

[28] Nå var Jeroboam en dyktig kar, og da Salomo så at den unge mannen gjorde godt arbeid, satte han ham til oppsynsmann over alt pliktarbeidet som Josefs hus måtte gjøre.

[29] En gang på denne tiden gikk Jeroboam ut av Jerusalem. Da kom profeten Ahia fra Sjilo imot ham på veien. Ahia var kledd i en ny kappe. De to var alene ute på marken.

[30]Ahia tok tak i den nye kappen han hadde på seg, rev den i tolv stykker

[31]og sa til Jeroboam: Ta du ti stykker! For så sier Herren, Israels Gud: Jeg vil rive riket ut av hendene på Salomo og gi deg de ti stammene.

[32] Bare den ene stammen skal være hans for min tjener Davids skyld og for Jerusalems skyld, den byen jeg har utvalgt blant alle Israels stammer.

[33] Dette gjør jeg fordi de har forlatt meg og tilbedt sidonernes gudinne Astarte, moabittenes gud Kemosj og ammonittenes gud Milkom. De har ikke gått på mine veier og har ikke gjort det som er rett i mine øyne. De har ikke holdt mine forskrifter og lover, slik hans far David gjorde.

[34]Likevel vil jeg ikke ta noe av riket fra ham selv; jeg lar ham være hersker så

todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

35 Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

36 E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

37 Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

38 Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

39 Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

40 Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

A morte de Salomão

2 Crônicas 9.29-31

41 Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

42 Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

lenge han lever, for min tjener Davids skyld, han som jeg valgte ut, og som holdt budene og forskriftene mine.

35Jeg vil ta riket ut av hendene på hans sønn og gi de ti stammene til deg.

36 Men én stamme vil jeg gi til hans sønn, for at min tjener David alltid skal ha en lampe for mitt ansikt i Jerusalem, den byen jeg har utvalgt til bolig for mitt navn.

37Deg lar jeg råde over alt det du ønsker; du skal bli konge over Israel.

38Dersom du hører på alt det jeg pålegger deg, går på mine veier, gjør det som er rett i mine øyne, og holder mine forskrifter og bud, slik min tjener David gjorde, da skal jeg være med deg og bygge deg et hus som blir stående, slik det jeg bygde for David, og jeg skal gi deg Israel.

39Davids ætt vil jeg ydmyke for det som er gjort, men ikke for all fremtid.

40 Salomo forsøkte nå å drepe Jeroboam. Men Jeroboam brøt opp og flyktet til Egypt, til Sjisjak, som var konge der. Og han ble i Egypt til Salomo var død.

Salomo dør

41 Det som ellers er å fortelle om Salomo, om alt det han utrettet, og om hans visdom, står skrevet i Salomos krønike.

42I førti år var Salomo konge i Jerusalem og regjerte over hele Israel.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[43]Så gikk Salomo til hvile hos sine fedre og ble gravlagt i sin far Davids by. Hans sønn Rehabeam ble konge etter ham.

1. Kongebok 12

Riket blir delt

[1] Rehabeam dro til Sikem, for hele Israel var kommet dit for å gjøre ham til konge.

[2]Dette fikk Jeroboam, sønn av Nebat, høre. Han var ennå i Egypt. Dit hadde han flyktet for kong Salomo, og der var han blitt boende.

[3]Nå sendte de bud på ham. Og så kom han og hele Israel samlet til Rehabeam og sa:

[4]«Din far la et tungt åk på oss. Men nå må du lette det harde arbeidet og det tunge åket som din far la på oss, så skal vi tjene deg.»

[5]Men han svarte dem: «Gå bort og kom så tilbake til meg om tre dager!» Og folket gikk sin vei.

[6]Kong Rehabeam rådførte seg først med de gamle, de som hadde stått i tjeneste hos hans far Salomo mens han levde. Han spurte: «Hvordan råder dere meg til å svare dette folket?»

[7]De svarte: «Hvis du i dag stiller deg til tjeneste for dette folket og tjener dem, og hvis du svarer dem med vennlige ord, da vil de tjene deg alle dine dager.»

[8]Men Rehabeam forkastet det rådet de gamle ga ham. Han spurte de unge til råds, de som hadde vokst opp sammen med ham, og som nå gjorde tjeneste hos ham.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão

2 Crônicas 10.16-19

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que

[9]«Hva råder dere oss til å svare dette folket?» spurte han. «De har bedt meg om å lette det åket min far la på dem.»

[10]Da svarte de unge som hadde vokst opp sammen med ham: «Dette folket sa til deg: Din far la et tungt åk på oss. Du må gjøre det lettere for oss!» Slik skal du svare dem: «Min lillefinger er tykkere enn min fars midje.

[11]Min far la et tungt åk på dere, jeg vil gjøre det enda tyngre. Min far tuktet dere med sveper, jeg vil tukte dere med piggremmer.»

[12]Den tredje dagen kom Jeroboam og hele folket til Rehabeam, slik som kongen hadde bedt dem om da han sa: «Kom tilbake til meg om tre dager!»

[13]Kongen ga dem nå et hardt svar. Han forkastet det rådet de eldste hadde gitt ham,

[14]og svarte slik som de unge hadde rådet ham til: «Min far la et tungt åk på dere, jeg vil gjøre det enda tyngre. Min far tuktet dere med sveper, jeg vil tukte dere med piggremmer.»

[15]Kongen hørte ikke på folket, for Herren hadde styrt det slik for å oppfylle ordet han hadde talt til Jeroboam, sønn av Nebat, gjennom Ahia fra Sjilo.

[16] Da nå hele Israel så at kongen ikke ville høre på dem, ga de ham dette svaret:

parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

19 Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

20 Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

21 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

22 Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

23 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

24 Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos

«Hvilken del har vi i David? Vi har ingen lodd i Isais sønn. Hjem til teltene, Israel! David, sørg nå for ditt eget hus!» Så dro israelittene hjem igjen.

17Rehabeam ble ikke konge over andre israelitter enn dem som bodde i byene i Juda.

18 Kong Rehabeam sendte Adoniram til dem, han som hadde tilsyn med pliktarbeidet. Men israelittene steinet ham til døde. Rehabeam klarte å redde seg opp i vognen sin og flykte til Jerusalem.

19 Slik gjorde Israel opprør mot Davids hus, og slik har det vært til denne dag.

Jeroboam blir konge over de ti stammene

20Da alle israelittene fikk høre at Jeroboam var kommet tilbake, sendte de bud på ham og hentet ham til folkeforsamlingen. Der gjorde de ham til konge over hele Israel. Bare Judas stamme holdt fast ved Davids hus.

21 Så snart Rehabeam var kommet til Jerusalem, samlet han hele Judas hus og Benjamins stamme, hundre og åtti tusen utvalgte krigere. De skulle kjempe mot Israels hus og vinne kongsmakten tilbake for Rehabeam, Salomos sønn.

22Da kom Guds ord til gudsmannen Sjemaja:

23«Si til Juda-kongen Rehabeam, Salomos sønn, til hele Judas og Benjamins hus og til resten av folket:

24Så sier Herren: Dere skal ikke dra opp og kjempe mot brødrene deres, israelittene.

de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

A idolatria de Jeroboão

25 Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

26 Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

27 Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

28 Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

29 Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

30 E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

31 Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

32 Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera;

Dra hjem igjen, hver til sitt hus! For det som har hendt, er kommet fra meg.» Da adlød de Herrens ord; de snudde og dro hjem igjen, slik Herren hadde sagt.

Helligdommene i Betel og Dan

25 Jeroboam bygde ut Sikem i Efraim-fjellene og bosatte seg der. Siden flyttet han derfra og bygde ut Penuel.

26 Jeroboam sa til seg selv: «Riket kan snart gå tilbake til Davids hus.

27 Skal dette folket dra opp til Jerusalem og bære fram offer i Herrenshus, kan de igjen komme til å vende sitt hjerte til Juda-kongen Rehabeam, som var deres herre. Så dreper de meg og gir seg inn under Rehabeam igjen.»

28 Kongen holdt råd, og så laget han to gullkalver og sa til folket: «Nå har dere lenge nok dratt opp til Jerusalem. Se, her er dine guder, Israel, de som førte deg opp fra Egypt.»

29 Den ene gullkalven satte han opp i Betel og den andre i Dan.

30 Dette førte til synd. Folk gikk helt til Dan og trådte fram for gullkalven der.

31 Jeroboam bygde også gudshus på offerhaugene og satte hvem han ville av folket til prester, selv om de ikke var av Levis ætt.

Domsord mot alteret i Betel

32 Den femtende dagen i den åttende måneden holdt Jeroboam en fest i likhet med den store festen som feires i Juda, og han bar fram offer på alteret. Dette gjorde han i Betel: Han ofret til kalvene han

também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

33 No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

hadde laget, og satte prester fra offerhaugene som han hadde anlagt, til å gjøre tjeneste i Betel.

33Han steg opp til det alteret han hadde bygd i Betel. Det var den femtende dagen i den åttende måneden, en dag han hadde valgt etter eget hode. Han holdt en høytid for israelittene, og han steg opp til alteret for å tenne offerild.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

1 Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

2 Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

3 Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

4 Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

1. Kongebok 13

1Men nettopp som Jeroboam sto foran alteret for å tenne offerilden, kom det etter Herrens vilje en gudsmann fra Juda til Betel.

2 PåHerrens ord ropte han mot alteret: «Alter, alter! Så sier Herren: Se, en sønn skal bli født i Davids hus. Han skal hete Josjia. På deg skal han ofre prestene fra offerhaugene som tenner offerild på deg; på deg skal han brenne menneskeknokler.»

3Samtidig ga han et tegn og sa: «Dette er tegnet på at Herren har talt: Se, alteret skal revne, og den fete asken som ligger på det, skal velte ut.»

4Da kong Jeroboam hørte de ordene som gudsmannen ropte mot alteret i Betel, rakte han hånden ut fra alteret og sa: «Grip ham!» Straks visnet hånden som han strakte ut, og han greide ikke å ta den til seg igjen.

[5] O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

[5]Alteret revnet, og den fete asken strømmet utover. Det var tegnet som gudsmannen hadde gitt på Herrens ord.

[6] Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

[6] Da tok kongen til orde og sa til gudsmannen: «Forsøk å vinne velvilje for Herren din Guds ansikt, og be for meg så jeg kan trekke hånden til meg igjen.» Gudsmannen vant Herrens velvilje, og så kunne kongen ta hånden til seg, og den ble som før.

[7] Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

[7]Siden sa kongen til gudsmannen: «Bli med meg hjem og få noe å styrke deg på; så vil jeg også gi deg en gave.»

[8] Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

[8] Men gudsmannen svarte kongen: «Om du ga meg halve huset ditt, ville jeg ikke bli med deg. På dette sted vil jeg verken spise brød eller drikke vann.

[9] Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

[9]For slik lød Herrens befaling da han talte til meg: Du skal verken spise brød eller drikke vann og ikke vende tilbake den veien du kom.»

[10] E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

[10]Så tok han en annen vei, og han dro ikke hjem igjen den veien han var kommet til Betel.

A desobediência e o castigo do profeta

[11] Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

Gudsmannen er ulydig

[11]I Betel bodde det en gammel profet. Hans sønner kom og fortalte ham om alt det gudsmannen hadde gjort i Betel den dagen, og hva han hadde sagt til kongen. Da de hadde fortalt det til faren,

[12] Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[12]spurte han: «Hvilken vei tok han?» Sønnene viste ham hvilken vei han hadde tatt, den gudsmannen som var kommet fra Juda.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu

[13]Da sa han til sønnene sine: «Sal eselet for meg!» De salte eselet, og han satte seg opp på det

[14]og red av sted etter gudsmannen. Han fant ham sittende under et eiketre og spurte: «Er du den gudsmannen som er kommet fra Juda?» «Ja, det er jeg», svarte han.

[15]Da sa profeten til ham: «Bli med meg hjem og få deg litt mat!»

[16]Men gudsmannen svarte: «Jeg kan ikke følge deg tilbake og ta inn hos deg. Jeg vil verken spise brød eller drikke vann sammen med deg på dette stedet.

[17]For slik lød Herrensbefaling til meg: Du skal verken spise brød eller drikke vann der og ikke dra hjem igjen den veien du kom.»

[18]Da sa den andre: «Jeg er også profet som du. En engel sa til meg på Herrens bud: Ta ham med deg hjem så han kan få spise brød og drikke vann.» Da profeten sa dette, løy han for ham.

[19]Gudsmannen ble nå med ham hjem og spiste brød og drakk vann i hans hus.

[20]Mens de satt til bords, kom Herrens ord til profeten som hadde fått ham med tilbake,

[21]og han ropte til gudsmannen som var kommet fra Juda: «Så sier Herren: Fordi du har trosset Herrens ord og ikke holdt det budet som Herren din Gud ga deg,

[22]men vendte tilbake og spiste brød og drakk vann på det stedet hvor han hadde sagt at du verken skulle spise brød eller

cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

[25] Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

[26] Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

[27] Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

[28] Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

[29] Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

[30] Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

drikke vann, så skal liket av deg ikke komme i dine fedres grav.»

[23]Da gudsmannen som profeten hadde fått med seg tilbake, hadde spist og drukket, salte profeten eselet for ham.

[24] Så dro han av sted igjen. Men på veien møtte han en løve. Den drepte ham, og liket hans ble liggende henslengt på veien. Eselet ble stående ved siden av liket, og der sto også løven.

[25]Da kom det noen menn forbi. De fikk se liket som lå slengt på veien, og løven som sto ved siden av det. Da de kom til byen hvor den gamle profeten bodde, fortalte de om det de hadde sett.

[26]Da profeten som hadde fått mannen med seg hjem fra veien, fikk høre det, sa han: «Det er gudsmannen, han som trosset Herrens ord! Derfor lot Herren løven ta ham, og den har revet ham i hjel, etter det ordet Herren hadde talt til ham.»

[27]Så sa profeten til sønnene sine: «Sal eselet for meg!» De gjorde det,

[28]og så dro han av sted. Han fant liket som lå slengt på veien, og eselet og løven som sto ved siden av det. Løven hadde ikke spist liket og ikke revet i hjel eselet.

[29]Profeten løftet opp liket av gudsmannen, la det på eselet og førte det tilbake. Den gamle profeten gikk til byen for å holde sørgehøytid over gudsmannen og gravlegge ham.

[30] Han la liket i sin egen grav, og de holdt sørgehøytid over ham og ropte: «Å ve, min bror!»

[31] Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

[32] Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

A persistência de Jeroboão no pecado

[33] Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

[34] Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

[1] Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

[2] Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

[3] Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

[4] A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de

[31]Da han hadde gravlagt gudsmannen, sa han til sønnene sine: «Når jeg dør, skal dere legge meg i den graven der gudsmannen er gravlagt. Dere skal legge mine knokler ved siden av hans knokler.

[32] For det skal oppfylles, det ordet som han etter Herrens bud ropte mot alteret i Betel og mot alle helligdommer på haugene ved byene i Samaria.»

[33] Heller ikke etter denne hendelsen vendte Jeroboam om fra sin onde vei. Han fortsatte med å gjøre hvem han ville av folket til prester på offerhaugene. Alle som hadde lyst til det, innviet han til prester på haugene.

[34]Dette førte synd over Jeroboams hus, derfor ble det utryddet og utslettet fra jorden.

1. Kongebok 14

Jeroboam og profeten Ahia

[1]På den tiden ble Abia, sønn av Jeroboam, syk.

[2] Da sa Jeroboam til sin kone: «Skynd deg og ta på andre klær, så ingen kan kjenne deg igjen som min kone. Gå så til Sjilo, der profeten Ahia bor, han som forutsa at jeg skulle bli konge over dette folket.

[3]Ta med deg ti brød, noen kaker og en krukke med honning og gå til ham. Han vil fortelle deg hvordan det skal gå med gutten.»

[4] Jeroboams kone gjorde som han sa. Hun gjorde seg klar og dro til Sjilo og kom til

Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

Ahias hus. Ahia kunne ikke se, for han var gammel og stiv i blikket.

[5] Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

[5]Men Herren hadde sagt til ham: «Nå kommer Jeroboams kone og vil spørre deg til råds om sønnen sin; for han er syk. Så og så skal du svare henne. Men når hun kommer, vil hun late som om hun er en annen.»

[6] Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

[6]Da Ahia hørte lyden av fottrinnene hennes i døren, sa han: «Kom inn, du Jeroboams kone! Hvorfor later du som om du er en fremmed? Jeg er sendt til deg med et tungt budskap.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[7]Gå og si til Jeroboam: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg løftet deg opp av folket og satte deg til fyrste over mitt folk Israel.

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

[8]Jeg rev riket fra Davids hus og ga det til deg. Men du har ikke vært som David, min tjener. Han holdt mine bud og fulgte meg av hele sitt hjerte, så han bare gjorde det som var rett i mine øyne.

[9] antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

[9]Men du har gjort mer ondt enn alle dem som var før deg. Du har gått og laget deg andre guder og støpte gudebilder. Slik har du gjort meg rasende. Du har vendt meg ryggen.

[10] portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

[10] Derfor fører jeg nå ulykke over Jeroboams hus. Jeg vil utrydde alle mannfolk i hans ætt i Israel, både fange og fri. Og jeg vil feie ut Jeroboams hus som når en feier bort møkk, til det ikke er et grann igjen.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[11] Den av dem som dør i byen, skal hundene ete opp, og den som dør ute på marken, skal fuglene under himmelen ete opp.Herren har talt.

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[12]Men nå skal du gå hjem igjen. Med det samme du setter din fot i byen, kommer barnet til å dø.

[13] Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[13]Hele Israel skal holde sørgehøytid over gutten og følge ham til graven. Han er den eneste av Jeroboams ætt som skal få komme i en grav. For bare hos ham i hele Jeroboams hus har Herren, Israels Gud, funnet noe godt.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[14]Men Herrenvil reise opp en konge over Israel som skal utrydde Jeroboams hus, og det allerede i dag.

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[15] Herren skal slå israelittene så de blir lik sivet som svaier i vannet. Han skal rykke dem opp av dette gode landet som han ga deres fedre, og spre dem bortenfor Eufrat fordi de laget seg Asjera-stolper og gjorde Herren rasende.

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[16]Han vil overgi Israel fordi Jeroboam syndet som han gjorde, og fikk Israel med på sin synd.»

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[17] Jeroboams kone dro nå av sted og kom hjem igjen til Tirsa. Med det samme hun satte foten på dørstokken i huset, døde gutten.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[18]Hele Israel fulgte ham til graven og holdt sørgehøytid over ham. Det gikk som Herren hadde sagt gjennom sin tjener, profeten Ahia.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[20] Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Roboão, de Judá

2 Crônicas 12.1-16

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei;

[19] Det som ellers er å fortelle om Jeroboam, om krigene han førte og hvordan han styrte, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[20]Jeroboam regjerte i tjueto år. Så gikk han til hvile hos sine fedre, og hans sønn Nadab ble konge etter ham.

Kong Rehabeam i Juda

[21] Rehabeam, Salomos sønn, var blitt konge i Juda. Han var førtien år gammel da han ble konge, og han regjerte sytten år i Jerusalem, den byen Herren hadde utvalgt av alle Israels stammer og gjort til bolig for sitt navn. Hans mor het Naama og var fra Ammon.

[22]Folket i Juda gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Med syndene sine egget de ham til harme enda mer enn fedrene deres hadde gjort.

[23] De bygde seg også offerhauger og reiste steinstøtter og Asjera-stolper på hver høy haug og under hvert frodig tre.

[24] Det var til og med mannlige tempelprostituerte i landet. De tok etter alle avskyelige skikker hos de folkeslagene som Herren hadde drevet bort for israelittene.

[25] I Rehabeams femte regjeringsår dro Sjisjak, kongen i Egypt, opp mot Jerusalem.

[26] Han tok alle skattene både i Herrens hus og i kongens slott. Han tok også alle

tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

27 Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

28 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

29 Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

30 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

31 Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá
2 Crônicas 13.1-22

1 No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

2 Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

3 Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

4 Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém,

gullskjoldene som Salomo hadde fått laget.

27I stedet fikk kong Rehabeam laget bronseskjold, og han satte høvdingene over livvakten som voktet slottsporten, til å ta vare på dem.

28Hver gang kongen gikk inn i Herrens hus, bar vaktene disse skjoldene og tok dem så med seg tilbake til vaktrommet.

29 Det som ellers er å fortelle om Rehabeam og alt det han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

30Hele tiden var det krig mellom Rehabeam og Jeroboam.

31Så gikk Rehabeam til hvile hos sine fedre, og han ble begravet hos sine fedre i Davidsbyen. Hans mor het Naama og var fra Ammon. Hans sønn Abia ble konge etter ham.

1. Kongebok 15

Kong Abia i Juda

1 I det attende regjeringsåret til Jeroboam, Nebats sønn, ble Abia konge i Juda.

2Han regjerte i Jerusalem i tre år. Hans mor het Maaka og var datter av Absalom.

3Abia gjorde alle de syndene som hans far hadde gjort før ham. Han holdt seg ikke til Herren sin Gud av hele sitt hjerte slik som hans stamfar David hadde gjort.

4 Men for Davids skyld lot Herren hans Gud en lampe lyse for ham i Jerusalem.

levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

[5] Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

[6] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

[7] Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

Han ga ham en sønn som kunne følge etter ham, og han lot Jerusalem bestå.

[5] For David gjorde det som var rett i Herrens øyne. I hele sitt liv vek han ikke av fra noe av det som Herren hadde befalt ham, unntatt den gangen han syndet mot hetitten Uria.

[6]Hele tiden var det krig mellom Abia og Jeroboam.

[7] Det som ellers er å fortelle om Abia og alt han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike. Mellom Abia og Jeroboam var det krig.

[8] Så gikk Abia til hvile hos sine fedre. De gravla ham i Davidsbyen, og hans sønn Asa ble konge etter ham.

Kong Asa i Juda

[9]I det tjuende året Jeroboam var konge i Israel, ble Asa konge i Juda.

[10]Han regjerte i Jerusalem i førtien år. Hans farmor het Maaka og var datter av Absalom.

[11] Asa gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik som hans far David hadde gjort.

[12] Han jaget de mannlige tempelprostituerte ut av landet, og han fjernet alle de avgudene som hans fedre hadde laget.

[13] Han tok til og med verdigheten som kongemor fra sin farmor Maaka fordi hun hadde laget et frastøtende bilde for Asjera. Asa hogg det i stykker og brente det opp i Kedron-dalen.

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[16] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[17] Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[18] Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

[19] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[20] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

[21] Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

[22] Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua

[14] Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Asa holdt seg likevel til Herren av hele sitt hjerte så lenge han levde.

[15]De hellige offergavene som hans far og han selv hadde gitt, førte han til Herrens hus. Det var både sølv og gull og annet tempelutstyr.

[16]Hele tiden var det krig mellom Asa og Basja, kongen i Israel.

[17]Israels-kongen Basja dro opp mot Juda og befestet Rama, for at ingen skulle få komme til eller fra kong Asa i Juda.

[18] Da tok Asa fram alt sølvet og gullet som var igjen i skattkamrene, både i Herrens hus og i kongens borg. Han ga det til tjenerne sine og sendte dem til arameerkongen Ben-Hadad, Tabrimmons sønn og Hesjons sønnesønn, som bodde i Damaskus. De skulle si til ham:

[19]«Det er en pakt mellom meg og deg, som det var mellom min far og din far. Her sender jeg deg en gave av sølv og gull. Bryt nå den pakten du har med Israels-kongen Basja, så han må dra bort fra meg.»

[20] Ben-Hadad lyttet til kong Asa. Han sendte sine hærførere mot byene i Israel og tok Ijjon, Dan, Abel-Bet-Maaka og alle Kinneret-bygdene i tillegg til hele Naftali-landet.

[21]Da Basja fikk melding om dette, sluttet han å bygge festningsverk i Rama. Han slo seg ned i Tirsa.

[22]Nå kalte kong Asa inn alt mannskap i Juda – ingen ble fritatt – og de førte bort steinene og tømmeret som Basja hadde

madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

[23] Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

[24] Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

[25] Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

[26] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

[27] Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

[28] Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

[29] Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

brukt da han bygde i Rama. Av dette reiste så kong Asa festningsverker i Geba i Benjamin og i Mispa.

[23] Det som ellers er å fortelle om Asa, om alle hans storverk og alt det han ellers utrettet, og om byene han bygde, står skrevet i Juda-kongenes krønike. På sine gamle dager fikk han en sykdom i føttene.

[24] Så gikk Asa til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt hos dem i sin far Davids by, og hans sønn Josjafat ble konge etter ham.

Kong Nadab i Israel

[25]I det andre året Asa var konge i Juda, ble Nadab, sønn av Jeroboam, konge i Israel. Han regjerte i Israel i to år.

[26]Nadab gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han fulgte i sin fars fotspor og gjorde de samme syndene som han hadde fått israelittene med på.

[27] Basja, sønn av Ahia fra Jissakars stamme, fikk i stand en sammensvergelse mot Nadab og slo ham i hjel ved Gibbeton, en by som tilhørte filisterne. Det skjedde mens Nadab og alle israelittene holdt byen beleiret.

[28]Det var i Juda-kongen Asas tredje regjeringsår at Basja drepte Nadab, og han ble konge etter ham.

[29] Da han var blitt konge, slo han i hjel hele Jeroboams hus. Han lot ikke en levende sjel bli igjen av kongeslekten, men utryddet den fullstendig. Da ble det oppfylt, det ordet som Herren hadde talt gjennom sin tjener Ahia fra Sjilo.

[30] por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer, por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

[31] Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[32] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

[33] No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

[34] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

[1] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

[2] Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

[3] eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

[4] Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

[30]Dette var straffen for de synder som Jeroboam selv hadde gjort, og som han hadde fått israelittene med på. For på den måten hadde han gjort Herren, Israels Gud, rasende.

[31]Det som ellers er å fortelle om Nadab og alt det han utrettet, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[32]Hele tiden var det krig mellom Asa og Basja, kongen i Israel.

Kong Basja i Israel

[33] I det tredje året Asa var konge i Juda, ble Basja, sønn av Ahia, konge over hele Israel. Han regjerte i Tirsa i tjuefire år.

[34]Basja gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han fulgte i Jeroboams fotspor og gjorde de samme syndene som han hadde fått israelittene med på.

1. Kongebok 16

[1]Til Jehu, sønn av Hanani, kom Herrens ord om Basja, og det lød slik:

[2] «Jeg har løftet deg opp av støvet og satt deg til fyrste over Israel, mitt folk. Men du har fulgt i Jeroboams fotspor og fått mitt folk Israel til å synde. Og de har gjort meg rasende med syndene sine.

[3]Derfor vil jeg nå feie ut Basja og hans hus. Jeg vil gjøre med hans hus som jeg gjorde med huset til Jeroboam, Nebats sønn.

[4]Den av Basjas ætt som dør i byen, skal hundene ete opp, og den som dør ute på marken, skal fuglene under himmelen ete opp.»

[5] Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[5]Det som ellers er å fortelle om Basja og det han utrettet, om hans storverk, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[6] Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

[6]Så gikk Basja til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i Tirsa, og hans sønn Ela ble konge etter ham.

[7] Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

[7]Gjennom profeten Jehu, sønn av Hanani, var Herrens ord også kommet til Basja og hans hus. Han hadde ikke bare gjort alt som var ondt i Herrens øyne og gjort ham rasende, slik Jeroboams hus hadde gjort. Han hadde også gjort ende på Jeroboams hus.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

Kong Ela i Israel

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[8]I det tjuesjette året Asa var konge i Juda, ble Ela, sønn av Basja, konge i Israel. Han regjerte i Tirsa i to år.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[9] Hans tjener Simri, som var kommandant for halvparten av vognstyrken, fikk i stand en sammensvergelse mot ham. En dag satt kongen og drakk seg full i huset til Arsa, som var borgherre i Tirsa.

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[10]Da kom Simri dit og slo ham i hjel. Dette hendte i Juda-kongen Asas tjuesjuende regjeringsår. Simri ble konge etter Ela.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[11] Så snart han var blitt konge og hadde satt seg på tronen, slo han i hjel hele Basjas ætt. Han lot ikke en eneste mann bli igjen, verken av hans frender eller av hans venner.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[12]Simri utryddet hele Basjas ætt, slik som Herren hadde sagt til Basja gjennom profeten Jehu.

[13]For Basja og hans sønn Ela hadde syndet og fått israelittene med på all sin synd, og med sine gagnløse guder hadde de gjort Herren, Israels Gud, rasende.

[14]Det som ellers er å fortelle om Ela og alt det han utrettet, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

Kong Simri i Israel

[15]I det tjuesjuende året Asa var konge i Juda, ble Simri konge. Han regjerte i Tirsa i sju dager. Hæren lå den gang i leir omkring Gibbeton, som tilhørte filisterne.

[16]Samme dagen som israelittene i leiren fikk høre at Simri hadde fått i stand en sammensvergelse og også hadde slått i hjel kongen, gjorde de der i leiren hærføreren Omri til konge over Israel.

[17]Så dro Omri opp fra Gibbeton med hele hæren og beleiret Tirsa.

[18]Da Simri så at byen ble tatt, gikk han inn i borgtårnet. Han satte kongeborgen i brann og døde i flammene.

[19]Dette hendte fordi han hadde syndet og gjort det som var ondt i Herrens øyne. Han hadde fulgt i Jeroboams fotspor, gjort de samme syndene som han og fått israelittene med på dem.

[20]Det som ellers er å fortelle om Simri og den sammensvergelsen han fikk i stand, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

[22] Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

[23] No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

[24] De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

[25] Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

[26] Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[27] Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[28] Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

[21]Nå delte Israels folk seg i to. Den ene halvparten av folket fulgte Tibni, sønn av Ginat, og ville ta ham til konge. Den andre halvparten fulgte Omri.

[22]De som holdt med Omri, fikk overtaket over dem som holdt med Tibni, sønn av Ginat. Så døde Tibni, og Omri ble konge.

Kong Omri i Israel

[23]I det trettiførste året Asa var konge i Juda, ble Omri konge i Israel, og det var han i tolv år. I Tirsa regjerte han i seks år.

[24] Omri kjøpte Samaria-fjellet av Sjemer for to talenter sølv. På det fjellet bygde han en by og kalte den Samaria etter Sjemer, som hadde eid fjellet.

[25]Omri gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han gjorde mer ondt enn noen før ham.

[26]Han fulgte helt i fotsporene til Jeroboam, Nebats sønn, og gjorde de samme syndene som han hadde fått israelittene med på. Med sine gagnløse guder gjorde han Herren, Israels Gud, rasende.

[27]Det som ellers er å fortelle om Omri og det han utrettet, om hans storverk, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[28]Så gikk Omri til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i Samaria, og hans sønn Ahab ble konge etter ham.

Kong Ahab i Israel

[29] Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

[29]I det trettiåttende året Asa var konge i Juda, ble Ahab, sønn av Omri, konge i Israel. Han regjerte over Israel i Samaria i tjueto år.

[30] Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

[30]Ahab, sønn av Omri, gjorde det som var ondt i Herrens øyne, mer enn noen annen før ham.

[31] Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

[31]Det var ikke nok med at han gjorde de samme syndene som Jeroboam, Nebats sønn. Han giftet seg også med Jesabel, datter til Etbaal, sidonernes konge, og begynte å dyrke Baal og tilbe ham.

[32] Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

[32]I det Baal-tempelet han bygde i Samaria, reiste han et alter for Baal.

[33] Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

[33]Ahab laget også en Asjera-stolpe, og han fortsatte å gjøreHerren, Israels Gud, rasende. Han bar seg verre at enn noen av dem som hadde vært konger i Israel før ham.

[34] Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

[34] På Ahabs tid bygde Hiel fra Betel opp igjen Jeriko. Da han la grunnvollen, kostet det ham den eldste sønnen Abirams liv, og da han satte opp portene, kostet det ham den yngste sønnen Segubs liv. Slik ble det oppfylt, det ordet Herren hadde talt gjennom Josva, sønn av Nun.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

[1] Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

1. Kongebok 17

Elia og ravnene

[1] Elia fra Tisjbe, en av innbyggerne i Gilead, sa til Ahab: «Så sant Herren, Israels Gud, lever, han som jeg tjener: De første årene skal det verken komme dugg eller regn uten på mitt ord.»

[2] Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

[5] Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de

[2]Da kom Herrens ord til Elia:

[3]«Dra bort herfra, ta veien mot øst og gjem deg ved bekken Kerit, øst for Jordan!

[4]Der skal du drikke av bekken, og jeg har sagt fra til ravnene at de skal sørge for mat til deg."

[5]Så gikk han og gjorde som Herren hadde sagt. Han gikk til bekken Kerit, øst for Jordan, og slo seg ned der.

[6]Ravnene kom til ham med brød og kjøtt hver morgen, og med brød og kjøtt hver kveld, og han drakk av bekken.

Elia og enken i Sarepta

[7]Da det var gått en tid, tørket bekken bort, for det kom ikke regn i landet.

[8]Da kom Herrens ord til Elia:

[9] «Gå straks av sted til Sarepta, som hører til Sidon, og slå deg ned der! Jeg har befalt en enke som bor der, å sørge for deg.»

[10]Straks gikk Elia av sted til Sarepta og kom til byporten. Akkurat da var det en enke der som sanket ved. Han ropte til henne og sa: «Hent litt vann til meg i en skål, så jeg får drikke!»

[11]Da hun gikk for å hente det, ropte han etter henne: «Ta også med et stykke brød til meg!»

[12]Hun svarte: «Så sant Herren din Gud lever: Jeg eier ikke så mye som en brødleiv, bare en håndfull mel i krukken og litt olje i muggen. Nå går jeg her og sanker et par vedpinner, og så vil jeg gå hjem og lage til noe for meg og sønnen

comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

min. Når vi har spist det, kan vi legge oss til å dø.”

[13]Elia sa til henne: «Vær ikke redd! Gå hjem og gjør som du har sagt! Men bak først en liten brødleiv til meg av melet, og kom ut til meg med den! Siden kan du lage til noe for deg og sønnen din.

[14]For så sierHerren, Israels Gud: Melkrukken skal ikke bli tom, og det skal ikke mangle olje i muggen til den dagen kommer da Herren sender regn over jorden.»

[15]Da gikk hun og gjorde som Elia hadde sagt, og både hun og han og hele hennes hus hadde mat i lang tid.

[16]Melkrukken ble ikke tom, og oljen i muggen tok ikke slutt. Det gikk som Herren hadde sagt gjennom Elia.

Elia vekker opp enkens sønn

[17]Etter at dette hendte, ble sønnen til kvinnen som eide huset, syk. Og sykdommen tok så hardt på at det til sist ikke var livspust i ham.

[18]Da sa hun til Elia: «Hva har jeg med deg å gjøre, gudsmann? Du er kommet til meg for å minne meg om min synd og få sønnen min til å dø.»

[19]Han svarte: «Gi meg sønnen din!» Så tok han gutten fra hennes fang, bar ham opp på takkammeret hvor han bodde, og la ham på sengen sin.

[20]Han ropte til Herren og sa: «Herre, min Gud! Vil du virkelig gjøre så ondt mot denne enken som jeg får bo hos, at du lar sønnen hennes dø?»

[21] E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.
[22] O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.
[23] Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.
[24] Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

[21] Så strakte han seg tre ganger ut over barnet og ropte til Herren: «Herre, min Gud! La livet vende tilbake til barnet!"

[22]Herren hørte Elias bønn. Og livet vendte tilbake til gutten; han ble levende igjen.

[23] Elia tok barnet og bar det fra takkammeret ned i huset. Han ga det til moren og sa: «Se, sønnen din lever!»

[24]Da sa kvinnen til Elia: «Nå vet jeg at du er en gudsmann, og at Herrens ord i din munn er sannhet.»

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

[1] Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.
[2] Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

[3] Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

[4] porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)
[5] Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

1. Kongebok 18

Elia og borgherren Obadja

[1] Så gikk det lang tid. I det tredje året kom Herrens ord til Elia, og det lød slik: «Gå og tre fram for Ahab! Jeg vil sende regn over jorden."
[2]Elia gikk av sted og trådte fram for Ahab. Det var stor hungersnød i Samaria.
[3]Da kalte Ahab til seg Obadja, som var borgherre. Obadja hadde dyp ærefrykt for Herren.

[4]Den gang Jesabel ville utrydde Herrens profeter, tok han hundre profeter og skjulte dem i to huler, femti mann i hver hule, og sørget for mat og drikke til dem.

[5]Nå sa Ahab til ham: «Kom, la oss dra gjennom landet, til alle kilder og bekker! Kanskje vi kan finne gress nok til å holde hester og muldyr i live og slippe å slakte noen av dyrene.»

[6] Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

[7] Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

[8] Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[9] Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

[10] Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

[11] Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[12] Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

[13] Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

[14] E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

[6]Så delte de landet mellom seg; de skulle dra gjennom det hver for seg. Ahab fór én vei og Obadja en annen.

[7]Mens Obadja var på veien, fikk han med ett se Elia, som kom imot ham. Obadja gjenkjente ham, kastet seg ned med ansiktet mot jorden og sa: «Er det virkelig deg, min herre Elia?»

[8]Han svarte: «Ja, det er meg. Gå og si til din herre at Elia er her.»

[9]Men Obadja sa: «Hvilken synd har jeg gjort siden du gir din tjener i hendene på Ahab og lar ham drepe meg?

[10]Så sant Herren din Gud lever: Det finnes ikke det folk eller rike som min herre ikke har sendt bud til for å spørre etter deg. Når de så sa: Han er ikke her, lot han disse riker og folk sverge på at de ikke kunne finne deg.

[11]Og nå sier du at jeg skal gå og fortelle min herre at Elia er her!

[12] Når jeg nå går fra deg, rykker Herrens ånd deg bort til et sted som jeg ikke vet om. Kommer jeg så og forteller dette til Ahab og han ikke finner deg, dreper han meg. Og jeg, din tjener, har da fryktet Herren helt fra ungdommen av.

[13]Har ingen fortalt deg, herre, hva jeg gjorde den gang Jesabel drepte Herrensprofeter? Da skjulte jeg dem, hundre i tallet, femti mann i hver hule, og sørget for mat og drikke til dem.

[14]Og nå sier du at jeg skal gå og fortelle min herre at Elia er her. Da dreper han meg!»

[15] Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

[16] Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

[17] Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

[18] Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre

[15]Da sa Elia: «Så sant hærskarenes Herre lever, han som jeg tjener: I dag vil jeg tre fram for kongen.»

Elia på Karmel

[16]Obadja oppsøkte Ahab og fortalte ham dette. Ahab gikk så for å møte Elia.

[17]Med det samme Ahab fikk se Elia, sa han: «Nå, der er du, du som fører ulykke over Israel!»

[18] Elia svarte: «Det er ikke jeg som fører ulykke over Israel, men du og din fars hus. For dere har forlatt Herrens bud og fulgt Baal-gudene.

[19]Men send nå bud omkring og la hele Israel samles hos meg på Karmel-fjellet, sammen med de fire hundre og femti Baal-profetene og de fire hundre Asjera-profetene som spiser ved Jesabels bord!»

[20]Så sendte Ahab bud omkring til alle israelittene og kalte profetene sammen på Karmel-fjellet.

[21] Elia trådte fram for hele folket og sa: «Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Er Herren Gud, så følg ham; og er Baal Gud, så følg ham!» Men folket svarte ham ikke et ord.

[22] Da sa Elia til dem: «Jeg er den eneste som er igjen av Herrens profeter. Men av Baals profeter er det fire hundre og femti.

[23]La oss nå få to okser! Så kan de velge seg den ene oksen, dele den opp og legge den på veden; men de må ikke tenne ild på. Og

a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

jeg skal stelle til den andre oksen og legge den på veden, men ikke tenne ild på.

[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

[24]Så kan dere påkalle guden deres ved navn, og jeg vil påkalle Herren ved navn. Den guden som da svarer med ild, han er Gud.» Hele folket svarte: «Godt, la det være slik!»

[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

[25]Da sa Elia til Baal-profetene: «Velg dere en av oksene og stell den til først, siden dere er flest. Påkall så navnet til guden deres, men tenn ikke ild!"

[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

[26] Så tok de den oksen han hadde gitt dem, stelte den til og påkalte Baals navn fra morgen til middag. «Svar oss, Baal!» sa de. Men det kom ikke en lyd; det var ingen som svarte. Imens hinket og hoppet de omkring det alteret de hadde reist.

[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

[27]Da det var blitt middag, hånte Elia dem og sa: «Rop høyere! Han er jo gud. Han er vel falt i tanker, eller han er gått avsides eller er ute på reise. Kanskje han sover og må våkne.»

[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.

[28] Så ropte de enda høyere og rispet seg med sverd og spyd, som de hadde for skikk, til blodet rant nedover dem.

[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

[29] Da det led over middag, kom de i profetisk henrykkelse. Slik holdt de på til den tid da grødeofferet blir båret fram. Men det kom ikke en lyd; det var ingen som svarte og ingen som enset dem.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele;

[30]Da sa Elia til folkemengden: «Kom hit til meg!» Og hele folket gikk bort til ham. Så

Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

31 Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

32 Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

33 Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

34 e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

35 De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

36 No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

37 Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

38 Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

satte han i stand igjen Herrens alter, som var revet ned.

31 Han tok tolv steiner, en for hver av stammene etter sønnene til Jakob, han som Herren hadde talt dette ordet til: «Israel skal være ditt navn.»

32 Av disse steinene bygde han et alter i Herrens navn. Og rundt omkring alteret gravde han en grøft så stor at den svarte til en åker som tar to sea såkorn.

33Han la veden til rette, delte opp oksen og la den oppå veden.

34Så sa han: «Fyll fire krukker med vann og øs det ut over brennofferet og veden!» Og han sa: «Gjør det en gang til!» Så gjorde de det for annen gang. Da sa han: «Gjør det enda en gang!» Så gjorde de det for tredje gang.

35Vannet fløt rundt omkring alteret. Til og med grøften fylte han med vann.

36Da tiden for grødeofferet var kommet, trådte profeten Elia fram og sa: «Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud! La det i dag bli kjent at du er Gud i Israel, at jeg er din tjener, og at det er på ditt ord jeg har gjort alt dette.

37Svar meg, Herre! Svar meg, så dette folket skjønner at du,Herre, er Gud, og at du har vendt deres hjerte til deg igjen.»

38 Da fór Herrens ild ned og fortærte både brennofferet og veden, steinene og jorden, og slikket opp vannet som var i grøften.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

Elias ora para que chova

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[39] Da folket så det, kastet de seg ned med ansiktet mot jorden og sa: «Herren, han er Gud!Herren, han er Gud!»

[40] Elia sa til dem: «Grip Baal-profetene! La ikke én av dem slippe unna!» Da grep de Baals profeter, og Elia førte dem ned til Kisjon-bekken og drepte dem der.

[41]Siden sa Elia til Ahab: «Nå kan du gå opp og spise og drikke; for jeg hører lyden av styrtregn.»

[42]Da gikk Ahab opp for å spise og drikke. Og Elia gikk opp på toppen av Karmel og bøyde seg mot jorden med ansiktet mellom knærne.

[43]Så sa han til tjeneren sin: «Gå opp og se ut mot havet!» Gutten gikk opp og så utover, men sa: «Det er ingenting å se.» Sju ganger sa Elia: «Gå opp igjen!»

[44]Den sjuende gangen sa gutten: «Jeg ser en liten sky, ikke større enn en menneskehånd, stige opp av havet.» Da sa Elia: «Gå og si til Ahab at han må spenne for og kjøre ned, så regnet ikke skal hefte ham.»

[45] I mellomtiden mørknet himmelen til med skyer og vind, og det begynte å striregne. Ahab steg opp i vognen og kjørte til Jisreel.

[46]Men Herrens hånd kom over Elia. Han bandt opp kjortelen og løp foran Ahab helt til Jisreel.

1. Kongebok 19

Elia på Horeb

1 Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

2 Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

3 Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

4 Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

5 Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

6 Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

7 Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.

8 Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

9 Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

1 Ahab fortalte Jesabel om alt det Elia hadde gjort, og hvordan han hadde drept alle profetene med sverd.

2Da sendte hun en mann til Elia med dette bud: «Måtte gudene la det gå meg ille både nå og siden om jeg ikke i morgen på denne tid lar det gå med ditt liv slik det gikk med profetenes.»

3Da ble Elia redd og skyndte seg av sted for å berge livet. Han kom til Beer-Sjeba, som ligger i Juda. Der lot han tjenestegutten sin bli igjen.

4 Selv gikk han en dagsreise ut i ørkenen. Han kom til en gyvelbusk, satte seg under den og ba om å få dø. «Nå er det nok, Herre!» sa han. «Ta mitt liv! For jeg er ikke bedre enn fedrene mine.»

5Så la han seg ned og sovnet under gyvelbusken. I det samme rørte en engel ved ham og sa: «Stå opp og spis!»

6Og da han så seg om, fikk han øye på en brødleiv, bakt på glødende steiner, og en krukke med vann ved hodet sitt. Han spiste og drakk og la seg igjen.

7Men Herrens engel kom en gang til, rørte ved ham og sa: «Stå opp og spis! Ellers blir veien for lang for deg.»

8 Da sto han opp og spiste og drakk. Og styrket av maten gikk han førti dager og førti netter til han kom til Guds fjell, Horeb.

9 Der gikk han inn i en hule og sov der om natten. Da kom Herrens ord til ham, og det lød så: «Hvorfor er du her, Elia?”

[10] Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[10] Han svarte: «Jeg har vist brennende iver for Herren, hærskarenes Gud. For israelittene har forlatt din pakt, dine altere har de revet ned, og dine profeter har de drept med sverd. Jeg er den eneste som er igjen, og nå står de meg etter livet.»

[11] Da sa Herren: «Gå ut og still deg opp på fjellet for Herrens ansikt, så vil Herren gå forbi!» ForanHerren kom en stor og sterk storm som kløvde fjell og knuste klipper, men Herren var ikke i stormen. Etter stormen kom et jordskjelv, menHerren var ikke i jordskjelvet.

[12] Etter jordskjelvet en ild, menHerren var ikke i ilden. Etter ilden – lyden av skjør stillhet.

[13] Da Elia hørte den, dro han kappen for ansiktet, gikk ut og stilte seg i huleåpningen. Da lød det en stemme som sa: «Hvorfor er du her, Elia?»

[14]Han svarte: «Jeg har vist brennende iver for Herren, hærskarenes Gud. For israelittene har forlatt din pakt. Dine altere har de revet ned, og dine profeter har de drept med sverd. Jeg er den eneste som er igjen, og nå står de meg etter livet.»

[15] Da sa Herren til ham: «Gå tilbake den veien du kom, og ta så veien gjennom ørkenen til Damaskus! Når du kommer dit, skal du salve Hasael til konge over arameerne!

[16] Jehu, sønn av Nimsji, skal du salve til konge over Israel, og Elisja, sønn av Sjafat fra Abel-Mehola, skal du salve til profet etter deg.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

[2] Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

[3] que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

[17]Det skal gå slik at den som slipper unna Hasaels sverd, skal Jehu drepe; og den som slipper unna Jehus sverd, skal Elisja drepe.

[18] Men jeg vil la sju tusen bli igjen i Israel, alle som ikke har bøyd kne for Baal og ikke har kysset ham med sin munn.»

Elisja blir kalt til profet

[19]Elia dro bort fra Horeb og fant Elisja, sønn av Sjafat, som holdt på med å pløye. Tolv par okser gikk foran ham, og selv fulgte han det tolvte paret. Med det samme Elia gikk forbi, kastet han kappen sin over ham.

[20] Da forlot Elisja oksene, sprang etter Elia og sa: «La meg først få kysse min far og min mor til avskjed, så skal jeg følge deg.» Elia svarte: «Gå og kom så tilbake igjen! For du vet vel hva jeg har gjort med deg?»

[21]Da vendte Elisja seg fra ham. Han tok de to oksene og slaktet dem, og med åket som brensel kokte han kjøttet. Det ga han til folket, og de spiste. Så reiste han seg og fulgte Elia som hans tjener.

1. Kongebok 20

Ahab fører krig mot arameerne

[1]Arameerkongen Ben-Hadad samlet hele hæren sin. Trettito konger fulgte ham med hester og vogner. Han dro opp, omringet Samaria og gikk til angrep på byen.

[2]Han sendte bud inn i byen til Ahab, kongen i Israel,

[3]med denne meldingen: «Så sier Ben-Hadad: Sølvet og gullet ditt er mitt, og de vakreste av konene og barna dine er mine.»

[4] Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.	[4]Israels konge svarte: «Det skal være som du sier, herre konge. Jeg og alt jeg eier, er ditt.»
[5] Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.	[5]Sendebudene kom igjen og sa: «Så sier Ben-Hadad: Jeg sendte bud til deg og sa: Du skal gi meg sølvet og gullet og konene og barna dine.
[6] Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.	[6]I morgen på denne tiden sender jeg folkene mine til deg. De skal ransake både slottet ditt og husene til dine menn. Alt som dine øyne gleder seg over, skal de ta med seg.»
[7] Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.	[7]Da kalte Israels konge sammen alle de eldste i landet og sa: «Nå kan dere klart se at denne mannen bare har ondt i sinne. Da han sendte bud til meg etter konene og barna mine, sølvet og gullet mitt, nektet jeg ham det ikke.»
[8] Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.	[8]Alle de eldste og hele folket sa da til ham: «Ikke hør på ham, ikke gi etter!»
[9] Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.	[9]Ahab sa til sendebudene fra Ben-Hadad: «Si til min herre kongen: Alt det du første gangen sendte bud til din tjener om, det skal jeg gjøre. Men dette kan jeg ikke gjøre.» Sendebudene dro bort og bar svaret fram.
[10] Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.	[10]Enda en gang sendte Ben-Hadad bud til ham og sa: «Måtte gudene la det gå meg ille både nå og siden dersom det blir nok støv igjen av Samaria til at folket som følger meg, kan få en håndfull hver.»

[11] Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

[12] Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

[13] Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

[14] Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

[16] Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

[17] Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

[18] Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

[11]Israels konge svarte: «Si til ham at den som binder sverdet om seg, ikke må skryte slik den gjør som tar det av seg.»

[12] Ben-Hadad fikk denne meldingen mens han og de andre kongene satt og drakk i Sukkot. Han sa da til mennene sine: «Still dere opp!» De stilte seg opp for å storme byen.

[13]Da trådte en profet fram for Ahab, kongen i Israel, og sa: «Så sier Herren: Ser du denne store flokken? I dag gir jeg den i dine hender, og du skal vite at jeg er Herren.»

[14]«Hvem skal gjøre dette?» spurte Ahab. Profeten svarte: «Så sierHerren: Det skal fogdenes unge menn gjøre.» Så spurte kongen: «Hvem skal begynne krigen?» Han svarte: «Du selv.»

[15]Ahab mønstret fogdenes menn. De var to hundre og trettito i tallet. Siden mønstret han hele hæren, alle israelittene; det var sju tusen mann.

[16]De rykket ut ved middagstid mens Ben-Hadad satt i Sukkot og drakk seg full sammen med de trettito kongene som støttet opp om ham.

[17]Fogdenes menn dro først ut. Ben-Hadad hadde sendt ut folk, og de kom og meldte at noen menn hadde dratt ut fra Samaria.

[18]Da sa han: «Har de rykket ut i fredelig ærend, så ta dem levende. Har de rykket ut for å kjempe, så ta dem levende da også.»

[19] Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

[20] Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

[21] Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

[22] Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

[23] Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

[24] Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

[25] e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

[26] Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

[27] Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois

[19]Så dro de ut av byen, både fogdenes menn og hæren som fulgte dem.

[20]De hogg ned hver sin mann. Arameerne flyktet, og israelittene forfulgte dem. Arameerkongen Ben-Hadad slapp unna til hest sammen med noen ryttere.

[21]Siden dro Israels konge selv ut og tok hestene og vognene deres. Slik påførte han arameerne et stort nederlag.

[22]Da trådte profeten fram for Israels konge og sa til ham: «Gå og rust deg til strid! Tenk nøye etter hva du skal gjøre. For ved årsskiftet vil arameerkongen dra opp mot deg igjen.»

[23]Arameerkongens menn sa til sin konge: «Deres Gud er en fjellgud. Derfor vant de over oss. Men kjemper vi mot dem på sletten, vinner vi over dem.

[24]Dette skal du gjøre: Avsett alle disse kongene og sett stattholdere i deres sted!

[25]Du skal mønstre en hær som er like stor som den du mistet, med like mange hester og vogner. La oss så kjempe mot dem på flat mark. Da vil vi sikkert slå dem.» Kongen lyttet til rådet og gjorde som de sa.

[26] Ved årsskiftet mønstret Ben-Hadad arameerhæren. Han dro opp til Afek for å kjempe mot Israel.

[27]Israelittene ble også mønstret og fikk utstyr. De dro ut mot arameerne og leiret seg midt imot dem som to små

pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

[28] Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[29] Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

[30] Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

[31] Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

[32] Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

[33] Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

geiteflokker, mens arameerhæren fylte hele landet.

[28]Da trådte gudsmannen fram for Israels konge og sa til ham: «Så sier Herren: Fordi arameerne har sagt atHerren bare er en fjellgud og ikke en gud i dalene, så vil jeg gi hele denne store flokken i din hånd, og dere skal vite at jeg er Herren.»

[29]I sju dager lå hærene midt imot hverandre. Den sjuende dagen begynte krigen. Israelittene felte på én dag hundre tusen mann av fotfolket til arameerne.

[30]De som var igjen, flyktet til byen Afek. Men bymuren falt ned over de 27.000 mann som var igjen. Ben-Hadad flyktet også. Han flyktet inn i byen og sprang fra rom til rom.

[31] Da sa mennene hans til ham: «Vi har hørt at kongene av Israels hus er forsonlige. La oss ta sekkestrie om hoftene og legge tau om hodet og så gå ut til Israels konge. Kanskje han vil spare ditt liv.”

[32]Så bandt de sekkestrie om hoftene og tau om hodene, og da de kom til Israels konge, sa de: «Din tjener Ben-Hadad ber om at du må spare hans liv.» Ahab svarte: «Er han ennå i live? Han er min bror.”

[33]Mennene syntes dette var et godt varsel. De tok ham straks på ordet og sa: «Ja, Ben-Hadad er din bror.» Da sa Ahab: «Gå og hent ham!» Ben-Hadad kom ut til ham, og Ahab lot ham stige opp i vognen sin.

[34] Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

[34]Da sa Ben-Hadad til ham: «De byene som min far tok fra din far, gir jeg deg tilbake. Og du kan anlegge basargater i Damaskus, slik min far gjorde i Samaria.» Ahab svarte: «På det vilkåret slipper jeg deg fri.» Så sluttet han en pakt med Ben-Hadad og slapp ham fri.

En profeti om Ahabs død

[35] Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

[35]En av profetdisiplene sa på Herrens bud til en av de andre: «Slå til meg!» Men mannen nektet å slå ham.

[36] Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

[36] Da sa profeten til ham: «Fordi du ikke ville adlyde Herrens stemme, skal en løve drepe deg når du går fra meg.» Og så snart den andre gikk, kom det en løve imot ham og drepte ham.

[37] Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

[37]Så møtte profeten en annen mann og sa: «Slå til meg!» Mannen slo til ham og ga ham et sår.

[38] Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

[38]Profeten gikk og stilte seg opp på veien for å vente på kongen. Han hadde knyttet et bind for øynene så ingen kunne kjenne ham igjen.

[39] Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

[39]Da kongen kom forbi, ropte profeten til ham: «Din tjener dro ut i den verste striden. Midt i striden kom det en bort til meg med en mann og sa: Pass på denne karen! Slipper han unna, må du bøte for det med ditt eget liv eller betale en talent sølv.

[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

[40] Men da din tjener hadde det travelt med både det ene og det andre, ble mannen borte.» Israels konge svarte: «Dermed har du felt din egen dom.»

[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens

[41]Da rev profeten bindet fra øynene sine, og kongen kjente ham igjen som en av profetene.

[42] Profeten sa til ham: «Så sierHerren: Fordi du lot den mannen som jeg hadde bannlyst, slippe unna, skal du bøte med livet i stedet for ham, og ditt folk i stedet for hans folk.»

[43] Så dro Israels konge hjem. Motløs og bitter kom han til Samaria.

1. Kongebok 21

Nabots vingård

[1] En tid etter hendte dette: Nabot, en mann i Jisreel, hadde en vingård. Den lå ved siden av et slott som tilhørte Ahab, kongen i Samaria.

[2]Ahab snakket med Nabot og sa: «La meg få vingården din! Jeg vil ha den til grønnsakhage, for den ligger like ved huset mitt. Jeg skal gi deg en bedre vingård i stedet, eller om du så vil, skal jeg gi deg det den er verdt i penger.»

[3] Men Nabot svarte Ahab: «Herren fri meg fra å gi deg fedrearven min!»

[4]Så gikk Ahab hjem, motløs og bitter fordi Nabot fra Jisreel hadde svart ham slik og sagt: «Jeg gir deg ikke fedrearven min.» Han kastet seg på sengen, vendte ansiktet bort og ville ikke spise.

[5]Da kom hans kone Jesabel inn og spurte: «Hvorfor er du så motløs og smaker ikke mat?»

assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[6]Han svarte henne: «Jeg snakket med Nabot fra Jisreel og sa til ham: Selg meg vingården din for penger, eller om du vil, bytt med meg i en annen vingård. Men han svarte: Jeg vil ikke gi deg vingården min.»

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

[7]Da sa hans kone Jesabel til ham: «Nå får du vise at det er du som er konge i Israel! Stå opp, få deg mat og vær ved godt mot! Jeg skal sørge for at du får vingården til Nabot fra Jisreel.»

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[8]Så skrev Jesabel brev i Ahabs navn, satte hans segl på og sendte dem til de eldste og stormennene som bodde i samme by som Nabot.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[9] I brevet skrev hun: «Rop ut en faste, og la Nabot sitte øverst blant folket!

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[10]Sett to ondsinnede menn midt imot ham, så de kan vitne mot ham og si: Du har forbannet Gud og kongen. Før ham så ut og stein ham til døde!»

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[11] Hans bysbarn, de eldste og stormennene i Jisreel, gjorde det Jesabel hadde sendt bud til dem om, slik som det sto i brevet hun hadde sendt dem.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[12]De ropte ut en faste og lot Nabot sitte øverst blant folket.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote,

[13] Da kom de to ondsinnede mennene inn og satte seg midt imot ham. De vitnet mot ham så folket hørte det, og sa: «Nabot har

perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

forbannet Gud og kongen.» Og de førte ham ut av byen og steinet ham til døde.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[14]Så sendte de bud til Jesabel og sa: «Nabot er blitt steinet. Han er død.»

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[15]Så snart Jesabel fikk høre at Nabot var blitt steinet til døde, sa hun til Ahab: «Nå kan du gå og ta over vingården til Nabot fra Jisreel, den som han nektet å selge deg for penger! For Nabot lever ikke lenger; han er død.»

[16] Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

[16]Da Ahab hørte at Nabot var død, gikk han straks ned til vingården for å overta den.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

[17] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[17]Da kom Herrens ord til Elia fra Tisjbe:

[18] Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

[18]«Gå ned med det samme og møt Ahab, Israels konge, som bor i Samaria! Nå er han i Nabots vingård; han er nettopp gått dit ned for å overta den.

[19] Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

[19] Tal til ham og si: Så sier Herren: Har du ikke myrdet, og nå har du allerede overtatt eiendommen? Deretter skal du tale til ham og si: Så sierHerren: På det sted hvor hundene slikket Nabots blod, der skal de slikke ditt blod også.»

[20] Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

[20]Ahab sa da til Elia: «Har du funnet meg nå, min uvenn?» Han svarte: «Ja, jeg har funnet deg. Fordi du har solgt deg til å gjøre det som er ondt i Herrens øyne,

[21] Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe

[21] fører jeg nå ulykke over deg. Jeg vil feie deg ut og utrydde alle mannfolk i Ahabs ætt i Israel, både fange og fri.

a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

22 Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

22 Jeg vil gjøre med din ætt som jeg gjorde med ætten til Jeroboam, sønn av Nebat, og med ætten til Basja, sønn av Ahia. For du har gjort meg rasende og fått Israel til å synde.

23 Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

23 Og om Jesabel har Herren sagt: Hundene skal ete opp Jesabel på Jisreel-vollen.

24 Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

24 Den av Ahabs ætt som dør i byen, skal hundene ete opp; og den som dør ute på marken, skal fuglene under himmelen ete opp.»

25 Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

25Aldri har det vært en slik konge som Ahab. Han solgte seg til å gjøre det som var ondt i Herrens øyne, fordi hans kone Jesabel lokket ham til det.

26 que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

26Men det mest avskyelige var at han fulgte avgudene, akkurat som amorittene hadde gjort, de som Herren hadde drevet bort for israelittene.

27 Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

27 Da Ahab hørte hva Elia sa, flerret han klærne sine, bandt sekkestrie om kroppen og fastet. Han sov i sekkestrien og gikk stille omkring.

28 Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

28Da kom Herrens ord til Elia fra Tisjbe:

29 Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

29 «Har du sett at Ahab har ydmyket seg for meg? Fordi han har ydmyket seg, vil jeg ikke la ulykken komme i hans tid. Men i hans sønns tid vil jeg la ulykken komme over hans hus.»

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe
2 Crônicas 18.1-3

1. Kongebok 22

Profeten Mika, sønn av Jimla

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

As profecias dos falsos profetas

2 Crônicas 18.4-11

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[1]Arameerne og israelittene holdt seg nå i ro i tre år; det var ingen krig mellom dem.

[2] Det tredje året dro Josjafat, kongen i Juda, ned til kongen i Israel.

[3] Da sa Israels konge til mennene sine: «Dere vet vel at Ramot i Gilead tilhører oss? Og så gjør vi ingenting for å ta byen tilbake fra arameerkongen!»

[4] Og til Josjafat sa han: «Vil du gå med meg i krig mot Ramot i Gilead?» Josjafat svarte: «Jeg som du, mitt folk som ditt folk, mine hester som dine hester.»

[5] Men siden sa Josjafat til Israels konge: «Søk først råd hosHerren!»

[6]Da samlet Israels konge profetene, omkring fire hundre mann, og spurte dem: «Skal jeg dra i krig mot Ramot i Gilead, eller skal jeg la det være?» De svarte: «Dra opp! Herren vil gi byen i kongens hender.»

[7]Men Josjafat sa: «Er det ingen annen av Herrens profeter her som vi også kunne spørre?»

[8]Israels konge svarte: «Det finnes enda en som vi kunne få til å spørre Herren. Men jeg hater ham, for han profeterer aldri noe godt om meg, bare vondt. Det er Mika, sønn av Jimla.» Josjafat sa: «Kongen skulle ikke snakke slik!»

[9]Da ropte Israels konge på en av hoffmennene og sa: «Skynd deg og hent Mika, sønn av Jimla!»

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías

2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que

[10]Kongen i Israel og Josjafat, kongen i Juda, satt i kongelig skrud på hver sin trone, på en treskeplass ved byporten i Samaria, og alle profetene sto foran dem og profeterte.

[11]Sidkia, sønn av Kenaana, laget seg da horn av jern og sa: «Så sier Herren: Med disse skal du stange arameerne til du får gjort ende på dem.»

[12]Alle profetene profeterte likedan og sa: «Dra opp mot Ramot i Gilead, så skal du ha lykken med deg. Herren vil gi byen i kongens hender.»

[13]Sendebudet som var gått for å hente Mika, sa til ham: «Hør her! De andre profetene profeterer med én munn at det skal gå kongen vel. La nå dine ord være som deres og spå godt, du også!»

[14] Men Mika svarte: «Så sant Herren lever: Det Herren sier til meg, det må jeg tale."

[15]Da han kom fram, sa kongen til ham: «Mika, skal vi dra i krig mot Ramot i Gilead, eller skal vi la det være?» Han svarte: «Dra opp dit, så skal du ha lykken med deg! Herren vil gi byen i kongens hender."

[16]Men kongen sa til ham: «Hvor mange ganger skal jeg la deg sverge på at du ikke sier meg annet enn sannheten i Herrens navn?»

[17] Da sa Mika: «Jeg så hele Israel spredt utover fjellene som sauer uten gjeter. Og

não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

Herren sa: Disse har ingen herre. La dem dra hjem igjen i fred, hver til sitt!»

18 Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

18Da sa Israels konge til Josjafat: «Var det ikke det jeg sa til deg? Han profeterer aldri noe godt om meg, bare vondt.»

19 Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

19 Mika sa: Så hør da Herrens ord! Jeg så Herren sitte på sin trone, og hele himmelens hær sto omkring ham, noen på høyre og noen på venstre side.

20 Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

20Da spurte Herren: «Hvem vil lokke Ahab så han drar opp mot Ramot i Gilead og faller der?» En svarte så og en annen så.

21 Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

21Da gikk en ånd fram, stilte seg foran Herren og sa: «Jeg skal lokke ham.» «Hvordan?» spurte Herren.

22 Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

22Den svarte: «Jeg vil dra av sted og være en løgnens ånd i munnen på alle hans profeter.» Da sa Herren: «Ja, du skal lokke ham, og det skal også lykkes for deg. Dra av sted og gjør det!»

23 Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

23Så har da Herren lagt en løgnens ånd i munnen på alle disse profetene dine. Han har varslet ulykke over deg.

24 Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

24Da gikk Sidkia, sønn av Kenaana, bort og slo Mika på kinnet og sa: «Hvordan er Herrens ånd gått over fra meg for å tale gjennom deg?”

25 Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

25Mika svarte: «Det skal du få se den dagen du flykter fra rom til rom for å gjemme deg.»

[26] Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[27] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[28] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe
2 Crônicas 18.28-34

[29] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[30] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

[31] Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[32] Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

[33] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[34] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me

[26]Da sa Israels konge: «Ta Mika og før ham bort til byhøvdingen Amon og kongssønnen Joasj

[27] og si: Så sier kongen: Sett denne mannen i fengsel! La ham bare få små rasjoner med brød og vann til jeg kommer uskadd hjem igjen.»

[28]Mika sa: «Kommer du uskadd hjem igjen, så har ikke Herren talt gjennom meg.» Og han la til: «Hør dette, alle folkeslag!»

Ahab faller

[29] Så dro kongen i Israel og Josjafat, kongen i Juda, opp mot Ramot i Gilead.

[30]Israels konge sa til Josjafat: «Jeg vil forkle meg før jeg drar i krigen. Men du kan ha på dine vanlige klær.» Så forkledde Israels konge seg og dro ut i krigen.

[31] Arameerkongen hadde gitt denne ordren til sine trettito kommandanter for stridsvognene: «Dere skal ikke kjempe mot hvem som helst, verken høy eller lav, men bare mot Israels konge.»

[32]Da vognkommandantene fikk øye på Josjafat, sa de: «Dette må være kongen i Israel.» Så vendte de seg mot ham og gikk til angrep. Da satte Josjafat i å rope høyt.

[33]Da vognkommandantene skjønte at det ikke var Israels konge, vendte de seg fra ham.

[34]Men en mann spente buen og skjøt på måfå. Han traff Israels konge mellom brynjeplatene. Da sa kongen til vognføreren sin: «Snu og kjør meg vekk fra slaget! Jeg er såret.»

para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

35 A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

36 Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

37 Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

38 Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

39 Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

40 Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado e a morte de Josafá

2 Crônicas 20.31-37

41 E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

42 Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

43 Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

35 Kampen ble hardere og hardere utover dagen, og kongen ble støttet opp i vognen sin under striden mot arameerne. Men da kvelden kom, døde han. Og blodet fra såret rant ned i bunnen av vognen.

36Ved solnedgang lød det et rop gjennom leiren: «Hver mann hjem til sin by og sitt land!»

37Slik døde kongen, og de førte ham til Samaria og gravla ham der.

38 Og da de skylte vognen ved Samaria-dammen, slikket hundene blodet hans mens de prostituerte kvinnene badet der. Det gikk som Herren hadde sagt.

39 Det som ellers er å fortelle om Ahab og alt det han utrettet, om elfenbenshuset han reiste og alle byene han bygde, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

40Så gikk Ahab til hvile hos sine fedre, og hans sønn Ahasja ble konge etter ham.

Kong Josjafat i Juda

41Da Ahab hadde vært konge i Israel i fire år, ble Josjafat, sønn av Asa, konge i Juda.

42Han var trettifem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tjuefem år. Hans mor het Asuba og var datter av Sjilhi.

43Josjafat fulgte i ett og alt i sin far Asas fotspor og vek ikke av fra dem, men gjorde det som var rett i Herrens øyne.

44 Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

45 Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

46 Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

47 Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

48 Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

49 Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

50 Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

51 Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias, de Israel

52 Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

53 Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

44 Men offerhaugene forsvant ikke, og folket fortsatte å ofre og brenne røkelse på haugene.

45Josjafat holdt fred med kongen i Israel.

46Det som ellers er å fortelle om Josjafat, om de storverk han gjorde og om krigene han førte, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

47Resten av de mannlige tempelprostituerte, de som var igjen fra hans far Asas tid, jaget han ut av landet.

48Den gang var det ingen konge i Edom. En stattholder styrte der.

49 Josjafat bygde Tarsis-skip som skulle seile til Ofir etter gull. Men de kom aldri dit, for noen skip forliste ved Esjon-Geber.

50 Den gang foreslo Ahasja, sønn av Ahab, for Josjafat: «La mine folk seile sammen med dine på skipene.» Men det ville ikke Josjafat.

51Så gikk Josjafat til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i fedregraven i sin far Davids by, og hans sønn Joram ble konge etter ham.

Kong Ahasja i Israel

52Da Josjafat hadde vært konge i Juda i sytten år, ble Ahasja, sønn av Ahab, konge over Israel i Samaria. Han regjerte i Israel i to år.

53Ahasja gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han fulgte i fotsporene til sin far og mor og til Jeroboam, sønn av Nebat, han som fikk Israel til å synde.

[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

[54]Han dyrket Baal og tilba ham og gjorde Herren, Israels Gud, rasende, helt og fullt som hans far hadde gjort.

O segundo livro dos Reis

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

[1] Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

[2] E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

[3] Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

[4] Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

[5] E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

[6] Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

2. Kongebok

2. Kongebok 1

Elia varsler Ahasjas død

[1] Moab gjorde opprør mot Israel etter Ahabs død.

[2] Ahasja falt ut gjennom gittervinduet i sin loftssal i Samaria og ble hardt skadet. Da sendte han bud av sted og sa: «Gå og spør Baal-Sebub, guden i Ekron, om jeg vil overleve denne skaden.»

[3] MenHerrens engel sa til Elia fra Tisjbe: «Stå opp og gå i møte med sendebudene fra kongen i Samaria og si til dem: Er det ingen Gud i Israel siden dere går for å rådspørre Baal-Sebub, guden i Ekron?

[4]Derfor sier Herren: Du skal ikke stå opp fra den sengen du har lagt deg i. Du skal dø.» Så gikk Elia.

[5]Sendebudene vendte da tilbake til kongen. «Hvorfor kommer dere alt tilbake?» spurte han.

[6]De svarte: «Det kom en mann imot oss, og han sa til oss: Gå tilbake til kongen som sendte dere, og si til ham: Så sier Herren: Er det ingen Gud i Israel siden du sender bud for å rådspørre Baal-Sebub, guden i Ekron? Derfor skal du ikke stå opp fra den sengen du har lagt deg i. Du skal dø.»

[7]Kongen spurte dem: «Hvordan så han ut, den mannen som kom imot dere og snakket slik til dere?»

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

[8] De svarte: «Det var en hårete mann med et skinnklede bundet om livet.» Da sa han: «Det var Elia fra Tisjbe!»

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[9]Nå sendte kongen en femtimannsfører med sine menn av sted til Elia. Da han nådde toppen av berget hvor Elia satt, sa han til ham: «Gudsmann, kongen sier: Kom ned!»

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[10] Elia svarte: «Så sant jeg er en gudsmann: Ild skal fare ned fra himmelen og fortære deg og dine femti menn!» Og ild fór ned fra himmelen og fortærte føreren og hans femti menn.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[11]Så sendte kongen en annen femtimannsfører og hans menn, og han sa til Elia: «Gudsmann, så sier kongen: Skynd deg og kom ned!»

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[12]Men Elia svarte: «Så sant jeg er en gudsmann, skal ild fare ned fra himmelen og fortære deg og dine femti menn!» Og Guds ild fór ned fra himmelen og fortærte ham og hans menn.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

[13]For tredje gang sendte kongen en femtimannsfører og hans menn til ham. Da denne tredje føreren var kommet opp, falt han på kne foran Elia og bønnfalt ham: «Gudsmann», sa han, «tenk på hvor dyrebart livet er for meg og disse femti tjenerne dine.

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém,

[14]Ild fór ned fra himmelen og fortærte de to forrige førerne og deres menn. Nå må mitt liv være dyrebart i dine øyne!»

agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

[15] Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

[15]Herrens engel sa til Elia: «Gå ned med ham og vær ikke redd ham!» Da sto han opp, fulgte med føreren ned til kongen

[16] E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

[16]og sa til ham: «Så sier Herren: Fordi du sendte bud for å rådspørre Baal-Sebub, guden i Ekron, som om det ikke var noen Gud å spørre i Israel, skal du ikke stå opp fra den sengen du har lagt deg i. Du skal dø.»

A morte de Acazias

[17] Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

[17] Og Ahasja døde, slik som Herren hadde sagt gjennom Elia. Ahasja hadde ingen sønn, derfor ble hans bror Joram konge etter ham. Dette skjedde i det andre året Joram, sønn av Josjafat, var konge i Juda.

[18] Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[18]Det som ellers er å fortelle om Ahasja og det han utrettet, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

[1] Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

[2] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

[3] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor,

2. Kongebok 2

Elia blir tatt opp til himmelen

[1] Den gang Herren tok Elia opp til himmelen i en storm, gikk det slik til: Elia og Elisja gikk sammen ut fra Gilgal.

[2]Elia sa til Elisja: «Bli her! For Herren sender meg til Betel.» Men Elisja svarte: «Så santHerren lever, og så sant du selv lever: Jeg forlater deg ikke.» Så gikk de ned til Betel.

[3]Profetdisiplene i Betel kom ut til Elisja og sa til ham: «Vet du at Herren i dag vil ta din mester bort og løfte ham opp?» Han svarte: «Jeg vet det. Ti bare stille!»

elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[4]Så sa Elia til ham: «Bli her, Elisja. For Herren sender meg til Jeriko.» Han svarte: «Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg forlater deg ikke.» Så gikk de til Jeriko.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[5]Profetdisiplene der i byen kom bort til Elisja og sa til ham: «Vet du at Herren i dag vil ta din mester bort over hodet på deg?» Han svarte: «Ja, jeg vet det. Ti bare stille!»

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[6]Nå sa Elia til ham: «Bli her! For Herren sender meg til Jordan.» Elisja svarte: «Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg forlater deg ikke.» Så gikk de videre sammen.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[7]Femti av profetdisiplene fulgte etter dem. De ble stående langt borte, midt imot Elia og Elisja, mens de to stilte seg opp ved Jordan.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

[8] Elia tok kappen sin, rullet den sammen og slo på vannet. Da delte vannet seg, og begge gikk over på tørre bunnen.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

[9] Mens de gikk over, sa Elia til Elisja: «Si meg, hva kan jeg gjøre for deg før jeg blir tatt fra deg?» Elisja sa: «La meg da få din ånd i dobbelt mål!»

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado

[10]Elia svarte: «Det er vanskelig, det du ber om. Men hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det, ellers ikke.»

de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

[16] E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

[11] Mens de gikk der og snakket sammen, kom det brått en ildvogn med ildhester foran og skilte dem fra hverandre. Og Elia fór opp til himmelen i stormen.

[12] Da Elisja så dette, ropte han: «Min far, min far! Israels vogner og hester!» Da han ikke kunne se ham lenger, tok han tak i klærne sine og rev dem i to stykker.

[13] Så tok han opp Elias kappe, som var falt av ham. Han gikk tilbake og stilte seg ved bredden av Jordan.

[14]Der tok han kappen som var falt av Elia, slo på vannet og sa: «Hvor er Herren, Elias Gud?» Også da Elisja slo på vannet, delte det seg, og han gikk over.

[15]Profetdisiplene fra Jeriko som sto midt imot ham, så dette og sa: «Elias ånd hviler over Elisja.» Og de kom imot ham og kastet seg til jorden for ham.

[16]Så sa de: «Det er femti sterke menn her hos dine tjenere. La dem gå av sted og lete etter din mester. Kanskje Herrens ånd har løftet ham opp og sluppet ham ned på et av fjellene eller i en av dalene.» Han svarte: «Dere skal ikke sende noen.»

[17]Men de tryglet ham helt til han ga etter og sa: «Så send dem ut!» Så sendte de ut femti menn, som lette etter Elia i tre dager; men de fant ham ikke.

[18] Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

[19] Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

[20] Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

[21] Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

[22] Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

Rapazinhos zombam de Eliseu

[23] Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

[24] Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[18]De kom tilbake til Elisja, som var blitt igjen i Jeriko. Og han sa til dem: «Var det ikke det jeg sa, at dere ikke skulle gå?»

Elisja gjør under i Jeriko og Betel

[19] Mennene i Jeriko sa til Elisja: «Som du ser, herre, ligger byen fint til. Men vannet er dårlig, og jorden bærer ikke grøde.»

[20]Da sa han: «Hent et nytt fat til meg og ha salt opp i det!» De gjorde det.

[21]Og så gikk han ut til stedet hvor vannet vellet fram, kastet salt nedi og sa: «Så sier Herren: Nå gjør jeg dette vannet friskt. Det skal aldri mer volde død eller ødelegge avlingen.»

[22]Siden har vannet vært friskt, helt til denne dag. Det gikk som Elisja hadde sagt.

[23]Fra Jeriko dro profeten opp til Betel. Mens han var på veien, kom noen smågutter ut av byen. De gjorde narr av ham og ropte: «Kom deg vekk, din flintskalle! Kom deg vekk, din flintskalle!»

[24]Da han snudde seg og fikk se dem, forbannet han dem i Herrens navn. Og to bjørner kom ut av skogen og rev i hjel førtito av barna.

[25]Fra Betel dro Elisja til Karmelfjellet, og så vendte han tilbake til Samaria.

2. Kongebok 3

Krigen mot Moab

[1] Joram, sønn av Ahab, ble innsatt som konge over Israel i Samaria i det attende året Josjafat var konge i Juda. Joram regjerte i tolv år.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que

[2] Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, men fór ikke så ille fram som sin far og mor. Han fjernet den Baal-støtten som hans far hadde fått laget.

[3]Men han holdt fast ved de syndene som Jeroboam, sønn av Nebat, hadde fått israelittene med på. Dem vendte han seg ikke bort fra.

[4]Mesja, kongen i Moab, drev med saueavl. Han pleide å betale Israels konge hundre tusen lam og ull av hundre tusen værer i skatt.

[5]Men da Ahab døde, gjorde kongen i Moab opprør mot kongen i Israel.

[6]Straks dro kong Joram ut fra Samaria og mønstret hele Israel.

[7] Så sendte han bud til Juda-kongen Josjafat og sa: «Kongen i Moab har gjort opprør mot meg. Vil du gå i krig mot Moab sammen med meg?» Han svarte: «Ja, det vil jeg; jeg som du, mitt folk som ditt folk, mine hester som dine hester.»

[8]«Hvilken vei skal vi ta?» spurte Joram. Josjafat svarte: «Veien gjennom ødemarken i Edom.»

[9] Så dro kongene i Israel, Juda og Edom av sted. Men da de hadde vært underveis i sju dager, hadde de ikke vann, verken til hæren eller til dyrene som de hadde med seg.

[10]Da utbrøt Israels konge: «Herrenhar visst kalt disse tre kongene sammen for å gi dem i moabittenes hender!»

[11] Men Josjafat sa: «Finnes det ikke en Herrens profet her så vi kan spørre Herren

consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

12 Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

13 Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

14 Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

15 Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

16 Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

17 Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

18 Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

19 Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

til råds gjennom ham?» En av Israels-kongens menn svarte: «Her er Elisja, sønn av Sjafat, han som pleide å helle vann over Elias hender.»

12Josjafat sa: «Ja, hos ham er Herrensord.» Så gikk han ned til profeten sammen med kongene i Israel og Edom.

13 Elisja sa til Israels konge: «Hva har du og jeg med hverandre å gjøre? Gå til din fars og din mors profeter!» Men Israels konge svarte: «Nei, det er Herren som har kalt ut disse tre kongene for å gi dem i moabittenes hender.»

14Da sa Elisja: «Så sant hærskarenes Herre lever, han som jeg tjener: Var det ikke for Juda-kongen Josjafats skyld, ville jeg ikke ense deg eller se på deg.

15 Men hent nå en som kan spille for meg!» Mens han spilte, kom Herrens hånd over Elisja.

16Og han sa: «Så sier Herren: Grav grøft etter grøft i elveleiet her!

17For så sierHerren: Uten at dere ser vind eller regn, skal dette elveleiet fylles med vann. Dere skal få drikke, både dere og buskapen og de andre dyrene deres.

18Men dette er ikke nok i Herrens øyne. Han vil også gi moabittene i deres hender.

19Dere skal innta hver befestet by og hver utvalgt by, hugge hvert frukttre og tette hver vannkilde. Og hvert fruktbart jordstykke skal dere ødelegge med stein.»

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o

[20] Neste morgen, på den tid grødeofferet blir båret fram, kom vannet strømmende fra den kanten hvor Edom ligger, og landet ble fylt med vann.

[21]Nå fikk moabittene høre at kongene var kommet for å kjempe mot dem. Alle våpenføre menn, unge som gamle, ble kalt sammen og tok oppstilling langs grensen.

[22]Da moabittene sto opp tidlig neste morgen, skinte solen på vannet, og det så ut for dem som vannet var rødt av blod.

[23]«Det er blod!» ropte de. «Kongene har kjempet med sverd og slått hverandre i hjel. Moabitter, nå skal vi ta bytte!»

[24]Men da de kom til Israels leir, gjorde israelittene motstand og slo moabittene så de flyktet for dem. Israelittene trengte inn i Moabs land mens de fortsatte å slå dem ned.

[25] Nå rev de ned byene, og hvert fruktbart jordstykke dynget de ned med stein; for hver mann kastet sin stein. Hver vannkilde tettet de igjen, og hvert frukttre hogg de ned. Til slutt sto bare murene igjen i Kir-Hareset, og slyngekasterne omringet byen og gikk til angrep på den.

[26]Da kongen i Moab så at striden ble for hard for ham, tok han med seg sju hundre våpenføre menn, for å bryte igjennom og nå bort til kongen i Edom. Men de greide det ikke.

[27]Da tok kongen sin eldste sønn, som skulle bli konge etter ham, og ofret ham

ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

1 Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

2 Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

3 Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

4 Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

5 Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

6 Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

7 Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Eliseu e a sunamita

som brennoffer på bymuren. Og det kom så stor harme over israelittene at de brøt opp og vendte tilbake til sitt eget land.

2. Kongebok 4

Krukken i Sarepta

1En kvinne som var enke etter en av profetdisiplene, ropte en gang til Elisja: «Din tjener, som var min mann, er død. Og du vet at din tjener fryktet Herren. Men nå kommer en som han skyldte penger, og vil ta begge sønnene mine til slaver.»

2 Elisja sa til henne: «Hva kan jeg gjøre for deg? Fortell meg hva du har i huset.» Hun svarte: «Din tjenestekvinne har ikke annet i huset enn en liten krukke med olje.”

3Da sa han: «Gå ut til alle naboene dine og be om å få låne kar, så mange tomme kar som du kan få tak i.

4Så skal du gå inn og stenge døren etter deg og sønnene dine. Hell olje opp i alle disse karene, og sett dem bort når de er fulle!»

5Kvinnen gikk fra ham, og hun stengte døren etter seg og sønnene sine. De rakte henne karene, og hun helte i.

6Da karene var fulle, sa hun til en av sønnene: «Rekk meg et kar til!» «Det er ikke flere», svarte han. Da sluttet oljen å renne.

7 Hun gikk og fortalte dette til gudsmannen. Han sa: «Gå og selg oljen, og betal gjelden din! Så kan du og sønnene dine leve av det som blir igjen.»

Kvinnen fra Sjunem og sønnen hennes

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

[8] En dag gikk Elisja over til Sjunem. Der var det en velstående kvinne som inntrengende ba ham om å spise hos henne. Og siden ble det slik at han tok inn der og fikk mat hver gang han dro forbi.

[9]En gang sa hun til mannen sin: «Hør her! Jeg vet at han som stadig kommer innom oss, er en hellig gudsmann.

[10]La oss lage et lite takkammer til ham og sette inn en seng, et bord, en stol og en lysestake. Så kan han ta inn der når han kommer til oss.»

[11]En dag profeten kom dit, tok han inn i takkammeret og la seg der.

[12]Så sa han til Gehasi, tjeneren sin: «Rop på denne Sjunem-kvinnen!» Tjeneren ropte på henne, og hun kom bort til ham.

[13]Elisja sa til ham: «Si til henne: Hør, du har hatt mye bry for vår skyld. Hva kan vi gjøre for deg? Kan vi tale din sak for kongen eller hærføreren?» Men hun svarte: «Jeg bor jo midt iblant mitt eget folk.»

[14]«Hva kan jeg da gjøre for henne?» spurte profeten. Gehasi svarte: «Hun har jo ingen sønn, og mannen hennes er gammel.»

[15]Da sa Elisja: «Rop på henne!» Han ropte på henne, og hun kom og ble stående i døråpningen.

[16] Profeten sa: «Når tiden er inne, skal du ha en sønn i armene.» Men hun svarte: «Nei, herre, du som er en gudsmann, må ikke lyve for din tjenestekvinne!»

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[17]Kvinnen ble med barn, og da tiden var inne, fikk hun en sønn, slik Elisja hadde sagt til henne.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[18]Gutten vokste opp, og en dag gikk han ut til faren sin og onnefolket.

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[19]Da sa han til faren: «Hodet mitt, hodet mitt!» «Bær ham hjem til hans mor!» sa faren til tjenestegutten.

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[20]Han tok og bar ham hjem til moren, og gutten satt på fanget hennes til middag; da døde han.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[21]Hun gikk da opp og la ham på gudsmannens seng. Så lukket hun døren og gikk ut.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[22]Kvinnen ropte på mannen sin og sa: «Send meg straks en av tjenesteguttene og et av eslene! Jeg må skynde meg til gudsmannen, og så kommer jeg tilbake.»

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[23] Han spurte: «Hvorfor vil du dra til ham i dag? Det er jo verken nymånedag eller sabbat.» Hun sa: «Vær ikke urolig!»

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[24]Så salte hun eselet og sa til tjenestegutten: «Driv det av gårde, og stans meg ikke mens jeg rir, uten at jeg ber deg om det.»

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[25] Så dro kvinnen av sted og kom til gudsmannen på Karmel-fjellet. Da han så henne langt borte, sa han til Gehasi, tjeneren sin: «Se, der kommer kvinnen fra Sjunem!

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[26]Løp henne straks i møte og si: Står det bra til med deg og mannen din og gutten?» «Ja, det står bra til», svarte hun.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se

[27]Men da hun kom opp på fjellet til gudsmannen, slo hun armene om føttene

chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

28 Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

29 Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

30 Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

31 Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

32 Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

33 Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

34 Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

35 Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e

hans. Gehasi gikk fram for å skyve henne bort. Men gudsmannen sa: «La henne være! Hun bærer på bitter sorg, men Herrenhar skjult det for meg og har ikke fortalt meg det.»

28Kvinnen sa: «Herre, har jeg bedt deg om en sønn? Sa jeg deg ikke at du ikke måtte vekke forhåpninger hos meg?»

29 Da sa Elisja til Gehasi: «Bind kjortelen om livet, ta staven min i hånden og gå av sted! Møter du noen på veien, så hils ikke på ham. Og hilser noen på deg, så svar ham ikke! Du skal legge staven min over guttens ansikt.»

30Guttens mor sa: «Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg forlater deg ikke!» Da sto profeten opp og fulgte henne.

31Gehasi gikk i forveien for dem og la staven over guttens ansikt. Men det kom ikke en lyd, og det var ikke noe tegn til liv. Så vendte han tilbake, og da han møtte Elisja, fortalte han at gutten ikke hadde våknet.

32Da Elisja kom fram til huset, lå gutten død i sengen.

33Han gikk da inn og stengte døren så han ble alene med gutten. Han ba til Herren,

34 og så steg han opp i sengen og la seg over gutten med munnen mot hans munn, øynene mot hans øyne og hendene mot hans hender. Da Elisja bøyde seg ned over ham, ble guttens kropp varm.

35Elisja reiste seg opp igjen og gikk en gang fram og tilbake i rommet. Så steg han opp i sengen igjen og bøyde seg over

se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

36 Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

37 Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

A morte que havia na panela é tirada

38 Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

39 Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

40 Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

41 Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

42 Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

gutten. Da nøs gutten sju ganger og slo øynene opp.

36 Elisja ropte på Gehasi og sa: «Rop på denne kvinnen fra Sjunem!» Han ropte på henne, og hun kom inn til ham. Da sa profeten: «Ta gutten din!»

37Hun kom og falt ned for føttene hans og bøyde seg med ansiktet mot jorden. Så tok hun gutten og gikk ut.

Død i gryta

38Elisja vendte tilbake til Gilgal. På den tiden var det hungersnød i landet. En gang mens profetdisiplene satt hos ham, sa han til tjeneren sin: «Sett over den store gryta og kok mat til profetdisiplene!»

39En av dem gikk da ut på marken for å plukke urter. Han fant noen villranker og plukket kappen full av det som vokste på dem. Da han kom tilbake, skar han dem opp og hadde dem i gryta, uten at noen visste om det.

40De øste opp, så mennene kunne få spise. Men da de smakte på maten, skrek de opp og ropte: «Det er død i gryta, gudsmann!» Og de kunne ikke spise det.

41Da sa Elisja: «Hent litt mel!» Det hadde han opp i gryta og sa: «Øs nå opp for folkene, så de får spise.» Nå var det ikke lenger noe skadelig i gryta.

Brødunderet

42 En gang kom det en mann fra Baal-Sjalisja. Han hadde med seg brød til gudsmannen, tjue byggbrød som var bakt av førstegrøden. Nyhøstet korn hadde han

também no alforje. Então, disse Eliseu: Dá ao povo, para que coma.

também i sekken. Da sa Elisja: «Gi det til folkene så de får spise.»

43 Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

43 Men tjeneren hans sa: «Hvordan kan jeg sette dette fram for hundre mann?» «Gi det til folkene så de får spise», gjentok Elisja. «For så sier Herren: De skal spise, og det skal bli mat til overs.»

44 Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

44 Så satte han det fram for dem. De spiste, og det ble mat til overs, som Herren hadde sagt.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

1 Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

2 Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

3 Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

4 Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

5 Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

6 Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta

2. Kongebok 5

Elisja helbreder Naaman

1 Naaman, arameerkongens hærfører, hadde stor innflytelse hos sin herre og var vel ansett, for ved hans hjelp hadde Herren gitt arameerne seier. Mannen var en stor kriger, men han hadde en hudsykdom.

2På et herjetokt hadde arameerne en gang ført bort en ung jente fra Israel som fange. Nå tjente hun hos Naamans kone.

3En dag sa jenta til sin matmor: «Om bare husbonden min kunne komme til profeten som bor i Samaria, skulle nok han fri ham fra hudsykdommen.»

4Naaman gikk til sin herre og fortalte ham hva jenta fra Israel hadde sagt.

5Da sa arameerkongen: «Dra du! Jeg vil sende med deg et brev til kongen i Israel.» Så dro han og tok med seg ti talenter sølv, seks tusen sjekel gull og ti festdrakter.

6Naaman leverte brevet til kongen i Israel. Der sto: «Når du mottar dette brevet, vil

carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

[7] Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso,

du se at jeg har sendt min tjener Naaman til deg for at du skal fri ham fra den hudsykdommen han lider av.»

[7] Da Israels konge hadde lest brevet, flerret han klærne sine og sa: «Er jeg Gud så jeg rår over liv og død, siden han sender bud til meg for at jeg skal fri en mann fra hans hudsykdom? Nå kan dere se og skjønne at han vil yppe strid mot meg.»

[8]Men da gudsmannen Elisja fikk høre at kongen hadde flerret klærne sine, sendte han bud til ham og sa: «Hvorfor har du flerret klærne dine? La mannen komme til meg, så skal han få kjenne at det er en profet i Israel.»

[9]Så kom da Naaman med hester og vogner og stanset ved døren til Elisjas hus.

[10] Elisja sendte et bud ut til ham og sa: «Gå og vask deg sju ganger i Jordan! Så skal kroppen din bli frisk og du bli ren.»

[11]Da ble Naaman sint og dro bort. Han sa: «Jeg trodde han selv ville komme ut til meg, stå fram og påkalle Herren sin Guds navn, føre hånden fram og tilbake over det syke stedet og fri meg fra sykdommen.

[12]Er ikke Abana og Parpar, elvene ved Damaskus, like gode som alle vassdragene i Israel? Kunne jeg ikke vaske meg i dem og bli ren?» Så snudde han og dro bort i fullt sinne.

[13]Men Naamans tjenere kom til ham, snakket med ham og sa: «Far, hadde profeten pålagt deg noe vanskelig, ville du

não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

ikke da ha gjort det? Hvor mye mer nå når han bare sier til deg at du skal vaske deg og bli ren!»

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[14] Så dro Naaman ned til Jordan og dukket seg sju ganger i elven, slik gudsmannen hadde sagt. Da ble kroppen hans frisk igjen som kroppen til en liten gutt, og han ble ren.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[15]Så vendte han tilbake til gudsmannen med hele sitt følge. Da han kom dit, gikk han fram for profeten og sa: «Nå vet jeg at det ikke finnes noen Gud på hele jorden uten i Israel. Ta nå imot en gave fra din tjener!»

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[16]Men Elisja svarte: «Så sant Herren lever, han som jeg tjener: Jeg tar ikke imot noe.» Naaman ba ham inntrengende om å ta imot, men han ville ikke.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[17] Da sa Naaman: «Når du ikke vil, så la din tjener få så mye jord som et par muldyr kan bære. For jeg vil aldri mer bære fram brennoffer og slaktoffer til andre guder, bare til Herren.

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[18] Men én ting må Herren tilgi meg: Når min herre, kongen, går inn i Rimmons tempel for å kaste seg ned og tilbe der og han støtter seg på min hånd, så jeg også må kaste meg ned der i Rimmons tempel, da måHerren tilgi meg dette.»

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

[19]Elisja svarte: «Gå i fred!» Da Naaman hadde gått fra ham og var kommet et stykke på vei,

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para

[20]sa Gehasi, som var tjenestegutt hos gudsmannen Elisja, til seg selv: «Nå har min herre latt denne arameeren Naaman slippe billig og ikke tatt imot det han hadde med seg. Så sant Herren lever, jeg vil løpe etter ham og få noe av ham.»

[21]Dermed satte Gehasi av sted etter Naaman. Da Naaman så at noen kom løpende etter ham, hoppet han ned av vognen, gikk imot ham og spurte: «Er alt vel?»

[22]«Alt er vel», svarte Gehasi, «men min herre har sendt meg med dette bud: To unge profetdisipler fra Efraim-fjellene er nettopp kommet til meg. La dem få en talent sølv og et par festdrakter!»

[23]Naaman svarte: «Vær så snill å ta to talenter!» Han ba ham inntrengende og knyttet to talenter sølv inn i to punger. Så rakte han to festdrakter til to av tjenesteguttene sine, som bar dem for Gehasi.

[24]Men da de kom opp til byhøyden, tok han det fra dem og gjemte det i huset. Så lot han mennene fare, og de dro.

[25]Da Gehasi kom inn og gikk bort til sin herre, sa Elisja til ham: «Hvor kommer du fra, Gehasi?» «Jeg har ikke vært noe sted», svarte han.

[26]Men profeten sa til ham: «Tror du ikke jeg var der i ånden da en mann snudde seg fra vognen og gikk imot deg? Er dette en tid til å motta penger og klær, oliventrær

tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

og vinmarker, småfe og storfe, slaver og slavekvinner?

27 Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

27 Naamans hudsykdom skal for alltid henge ved deg og din ætt.» Da Gehasi gikk bort fra ham, var han syk, huden hans var hvit som snø.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

1 Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

2 Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

3 Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

4 E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

5 Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

6 Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

7 e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

8 O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

2. Kongebok 6

Underet med øksen

1En dag sa profetdisiplene til Elisja: «Vi har ikke plass nok her vi sitter foran deg.

2La oss få gå ned til Jordan og hente hver sin stokk. Så lager vi oss et sted hvor vi kan være.» «Ja, bare gå!» sa Elisja.

3En av dem sa: «Vær så snill å gå med tjenerne dine.» Han svarte: «Ja, jeg blir med.»

4Så gikk han med dem, og da de kom til Jordan, begynte de å felle trær.

5Men da en av dem felte sitt tre, falt øksen i vannet. Da ropte han høyt: «Å, min herre! Den var til og med lånt!»

6«Hvor falt den?» spurte gudsmannen. Han viste ham stedet. Da hogg Elisja av et stykke tre og kastet det i vannet. Slik fikk han øksen til å flyte opp.

7«Ta den opp!» sa han. Og mannen rakte hånden ut og tok øksen.

Herren gjør arameerne blinde

8Arameerkongen lå i krig med Israel. En gang han rådførte seg med mennene sine, sa han: «Jeg vil slå leir på det og det sted.»

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

[16] Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

[17] Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu

[9]Da sendte gudsmannen bud til Israels konge og sa: «Vokt deg for å dra forbi dette stedet, for arameerne har slått leir der.»

[10]Så sendte Israels konge bud til det stedet gudsmannen hadde nevnt. Han advarte kongen, og han tok seg i vare. Dette skjedde flere ganger.

[11]Arameerkongen ble opprørt over dette. Han kalte mennene sine sammen og sa til dem: «Fortell meg! Hvem av våre folk holder med Israels konge?»

[12]Da sa en av hans menn: «Ingen av oss, herre konge. Det er Elisja, profeten i Israel, som lar Israels konge vite hvert ord du sier i ditt soverom.»

[13] Da sa kongen: «Gå og finn ut hvor han er, så jeg kan sende folk og gripe ham.» Han fikk melding om at profeten var i Dotan,

[14]og dit sendte kongen en stor hær med hester og vogner. De kom om natten og omringet byen.

[15]Tidlig neste morgen, da gudsmannens tjener sto opp og gikk ut, fikk han øye på en hær med hester og vogner som omringet byen. «Å, min herre, hva skal vi gjøre nå?» sa gutten til Elisja.

[16] Han svarte: «Vær ikke redd! Det er flere som er med oss enn med dem.»

[17] Så ba Elisja og sa: «Å, Herre, lukk opp guttens øyne så han kan se!» Herrenåpnet hans øyne, og han fikk se at fjellet var fullt

que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

18 E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

19 Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

20 Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

21 Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

22 Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

23 Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

Reina fome em Samaria

24 Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

25 Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

av ildhester og ildvogner rundt omkring Elisja.

18 Da arameerne kom ned mot Elisja, ba han til Herren: «Slå dette folket med blindhet!» Og på Elisjas bønn slo Herren dem med blindhet.

19Da sa Elisja til dem: «Det er ikke denne veien eller denne byen. Følg meg, så skal jeg føre dere til den mannen dere leter etter.» Og han førte dem til Samaria.

20Da de kom dit, ba Elisja: «Herre, lukk opp øynene deres, så de kan se!» Herren åpnet deres øyne, og de så at de var midt i Samaria.

21 Da Israels konge så dem, sa han til Elisja: «Skal jeg bare hugge dem ned, far?»

22 Han svarte: «Du skal ikke hugge dem ned! Har du tatt dem til fange med sverd og bue for å hugge dem ned? Sett brød og vann fram for dem, la dem spise og drikke og vende hjem til sin herre.»

23Kongen gjorde i stand et stort festmåltid for dem, og de spiste og drakk. Så lot han dem gå, og de vendte tilbake til sin herre. Siden kom det ikke flere flokker av arameere og herjet i Israel.

Krig og hungersnød i Samaria

24En tid etter hendte det at arameerkongen Ben-Hadad samlet hele sin hær og dro opp og beleiret Samaria.

25 Det ble stor hungersnød i Samaria. Beleiringen varte så lenge at et eselhode kostet åtti sjekel sølv, og en kvart kab duemøkk kostet fem sjekel.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

[27] Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

[28] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

[29] Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

[30] Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

Eliseu prediz a abundância de víveres

[31] Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

[32] Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

[26]En dag Israels konge gikk fram og tilbake oppe på bymuren, ropte en kvinne til ham: «Hjelp, herre konge!»

[27]Han svarte: «Om ikkeHerren hjelper deg, hvor skulle jeg hente hjelp til deg? Fra treskeplassen eller fra vinpressen?»

[28]Og kongen spurte: «Hva er i veien med deg?» Hun svarte: «Denne kvinnen sa til meg: Kom hit med sønnen din, så spiser vi ham i dag, og så spiser vi sønnen min i morgen.

[29]Vi kokte sønnen min og spiste ham. Neste dag sa jeg til henne: Kom nå med sønnen din, så spiser vi ham. Men da gjemte hun gutten sin.»

[30] Da kongen hørte kvinnens ord, flerret han klærne sine. Og siden han gikk oppe på bymuren, kunne folket se at han bar sekkestrie innerst på kroppen.

[31]«Måtte Gud la det gå meg ille både nå og siden», sa han, «hvis hodet til Elisja, Sjafats sønn, skal bli sittende på ham dagen ut.»

[32] Elisja satt i huset sitt, og de eldste var hos ham, da kongen sendte en mann i forveien for seg. Men før sendebudet kom fram, sa Elisja til de eldste: «Vet dere at denne mordersønnen har sendt en mann hit for å hugge hodet av meg? Hold vakt! Lukk døren når han kommer, og hold døren stengt for ham. Hører dere ikke allerede lyden av kongens fottrinn bak ham?»

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

[33]Mens Elisja ennå snakket med dem, kom kongen til ham. Han sa: «Se, denne ulykken kommer fra Herren. Hvorfor skal jeg da vente på Herren lenger?»

2 Reis 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o

2. Kongebok 7

Arameerne flykter fra Samaria

[1] Da sa Elisja: «Hør Herrens ord! Så sier Herren: I morgen på denne tiden skal en sea fint mel selges for en sjekel ved byporten i Samaria, og to sea byggmel selges for en sjekel.»

[2]Kongens våpenbærer og beste støtte tok til orde og sa til gudsmannen: «Om så Herren laget luker i himmelen, kunne ikke dette skje!» Elisja svarte: «Du skal få se det med egne øyne, men du får ikke spise av melet.»

[3] Nå satt det ved byporten fire menn som led av en hudsykdom. De sa til hverandre: «Hvorfor skal vi bli sittende her til vi dør?

[4]Sier vi at vi vil gå inn i byen, kommer vi til å dø, for der er det hungersnød. Blir vi sittende her, vil vi også dø. Kom, nå går vi over til arameernes leir! Lar de oss leve, berger vi livet. Dreper de oss, dør vi.»

[5]I skumringen brøt de opp for å dra til arameernes leir. Men da de kom til utkanten av leiren, var det ingen der.

[6] Herren hadde latt arameerne få høre larmen av vogner og hester, larmen av en

ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

stor hær. Da sa de til hverandre: «Nå har Israels konge leid inn hetittkongene og egypterkongene for å overfalle oss!»

7 Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

7Så brøt de opp og flyktet i skumringen. De forlot teltene, hestene og eslene sine, hele leiren slik den lå, og flyktet for å berge livet.

8 Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

8Da disse mennene med hudsykdom kom til utkanten av leiren, gikk de inn i et telt, hvor de spiste og drakk. De tok med seg sølv, gull og klær og gikk bort og gjemte det. Så kom de tilbake og gikk inn i et annet telt. De tok med seg det som var der også, og gikk bort og gjemte det.

9 Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

9Men så sa de til hverandre: «Det er ikke rett, det vi gjør nå. Dette er dagen for gode nyheter. Tier vi og venter til morgenen gryr, fører vi skyld over oss. Kom, la oss gå og fortelle dette i kongens slott!»

10 Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

10Så gikk de og ropte på vakten i byporten. «Vi kom til arameernes leir», fortalte de, «og der var det ingen å se og ingen å høre. Men hestene og eslene sto bundet, og teltene var som de pleier å være.”

11 Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

11Portvaktene ropte dette videre, og det ble meldt i kongens slott.

12 Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo,

12Kongen sto opp midt på natten og sa til mennene sine: «Jeg vil fortelle dere hva arameerne har gjort mot oss. De vet at vi sulter. Derfor har de forlatt leiren og gjemt seg ute på marken. De tenker som så: Når

dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

folk drar ut av byen, griper vi dem levende, og så kan vi trenge inn i byen.»

[13] Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

[13]Men en av kongens menn svarte: «La noen ta fem av de hestene som ennå er igjen i byen. Vi sender dem av sted, så får vi se. Det kan jo ikke gå dem verre enn alle israelittene som er igjen i byen, eller alle de israelittene som allerede er omkommet.»

[14] Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

[14]Så hentet de to ryttere, som kongen sendte ut etter arameerhæren. «Ri av gårde og se etter!» sa han.

[15] Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

[15]De fulgte etter arameerne helt til Jordan, og hele veien lå det fullt av klær og annet utstyr som arameerne hadde kastet fra seg da de flyktet. Sendebudene kom tilbake og meldte dette til kongen.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

[16] Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

[16]Da dro folket ut og plyndret arameernes leir. Og det gikk somHerren hadde sagt: En sea fint mel ble solgt for en sjekel og to sea byggmel for en sjekel.

[17] Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

[17] Kongen hadde satt sin våpenbærer og beste støtte til å ha oppsyn med byporten. Men folkemengden trampet ham i hjel i porten. Det gikk som gudsmannen hadde sagt den gangen kongen kom til ham.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

[18]Da sa han jo til kongen: «I morgen på denne tiden skal to sea byggmel selges for en sjekel ved byporten i Samaria og en sea fint mel selges for en sjekel.»

[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso,

[19]Da tok kongens våpenbærer til orde og sa til gudsmannen: «Om så Herren laget luker i himmelen, kunne ikke slikt skje!»

segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

[5] Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

[6] Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo

Men gudsmannen svarte: «Du skal få se det med egne øyne, men du får ikke spise av melet.»

[20]Og slik gikk det altså med ham. Folkemengden trampet ham i hjel i byporten.

2. Kongebok 8

Kvinnen fra Sjunem får råd og hjelp

[1] En dag sa Elisja til kvinnen som var mor til den gutten han hadde vakt til live: «Bryt opp og dra bort, du og ditt hus! Slå deg ned hvor du kan. For Herren har kalt på hungersnøden. Nå kommer den over landet i sju år.»

[2] Kvinnen brøt opp og gjorde som gudsmannen hadde sagt. Hun dro av sted med hele sitt hus, og i sju år bodde hun i filisternes land.

[3]Da sju år var gått, kom kvinnen tilbake fra filisternes land. Hun gikk til kongen og tryglet om å få igjen sitt hus og sin jord.

[4]Kongen snakket nettopp med Gehasi, gudsmannens tjener, og ba ham fortelle om alt det store Elisja hadde gjort.

[5]Og mens han fortalte kongen hvordan profeten hadde vakt den døde til live, kom denne guttens mor. Hun tryglet kongen om å få igjen sitt hus og sin jord. Da sa Gehasi: «Herre konge, dette er kvinnen, og dette er sønnen hennes som Elisja vekket til live.»

[6]Kongen spurte kvinnen ut, og hun fortalte. Så sendte han henne en av sine hoffmenn og sa: «Sørg for at hun får

quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

Eliseu e Hazael de Damasco

7 Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

8 Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

9 Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

10 Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

11 Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

12 Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

13 Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas?

tilbake alt som hører henne til, og alt som er høstet på hennes jord fra den dagen hun forlot landet og helt til nå.»

Elisja og Hasael i Damaskus

7En gang kom Elisja til Damaskus mens arameerkongen Ben-Hadad lå syk. Da det ble meldt kongen at gudsmannen var kommet,

8 sa han til Hasael: «Ta med deg en gave og gå og møt gudsmannen! Gjennom ham skal du spørre Herren om jeg kommer til å overleve denne sykdommen!»

9Hasael gikk i møte med Elisja og hadde med seg en gave av det beste som fantes i Damaskus, så mye som førti kameler kunne bære. Da han trådte fram for profeten, sa han: «Din sønn Ben-Hadad, arameernes konge, har sendt meg til deg for å spørre om han vil komme til å overleve den sykdommen han har.»

10Elisja svarte: «Gå og si til kongen: Du skal få leve! Men Herren har latt meg se at han skal dø.»

11 Gudsmannen stirret framfor seg. Ansiktet stivnet. Og så brast han i gråt.

12 «Hvorfor gråter du, min herre?» spurte Hasael. Elisja svarte: «Fordi jeg vet at du kommer til å gjøre ondt mot israelittene. Du vil sette ild på deres befestede byer, drepe deres unge menn med sverd, knuse deres småbarn og skjære opp kvinner som er med barn.»

13Hasael sa: «Hvordan skulle din tjener, en hund som jeg, gjøre så store ting?» Elisja

Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

svarte: «Herren har latt meg se deg som konge over arameerne.»

[14]Da forlot Hasael Elisja og gikk hjem til sin herre. «Hva sa Elisja til deg?» spurte kongen. Hasael svarte: «Han sa at du kommer til å overleve.»

[15]Men dagen etter tok Hasael et klede, dyppet det i vann og presset det mot kongens ansikt, og han døde. Og Hasael ble konge etter ham.

Kongene Joram og Ahasja i Juda

[16] I det femte året Joram, Ahabs sønn, var konge i Israel, ble Joram, sønn av Josjafat, konge i Juda mens faren ennå regjerte der.

[17]Joram var trettito år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i åtte år.

[18] I sin ferd var han som de andre kongene i Israel. Han levde slik som Ahabs hus hadde gjort, for han var gift med en datter av Ahab. Og han gjorde det som var ondt i Herrens øyne.

[19] Men for sin tjener Davids skyld ville Herren ikke ødelegge Juda, for han hadde lovet David at en lampe alltid skulle lyse for hans etterkommere.

[20] I Jorams tid gjorde Edom opprør mot Juda og tok seg en konge.

[21]Da rykket Joram ut mot Sa'ir med alle sine stridsvogner. Han brøt opp om natten og slo edomittene, som hadde omringet ham og kommandantene for

stridsvognene. Men folket flyktet til teltene sine.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[22] Etter opprøret har Edom vært skilt fra Juda til denne dag. På samme tid gjorde Libna opprør.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[23] Det som ellers er å fortelle om Joram og alt han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[24] Joram gikk til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt hos dem i Davidsbyen, og hans sønn Ahasja ble konge etter ham.

O reinado de Acazias

2 Crônicas 22.1-6

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[25] I det tolvte året Joram, Ahabs sønn, var konge i Israel, ble Ahasja, Jorams sønn, konge i Juda.

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

[26]Ahasja var tjueto år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i ett år. Hans mor het Atalja og var datter av Israels konge Omri.

[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[27]I sin ferd var Ahasja som kongene av Ahabs hus. Som de gjorde han det som var ondt i Herrensøyne, for han hadde giftet seg inn i Ahabs hus.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[28] Sammen med Joram, Ahabs sønn, gikk Ahasja til krig mot arameerkongen Hasael ved Ramot i Gilead. Men arameerne såret Joram.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

[29]Da vendte kong Joram tilbake til Jisreel for å få leget sårene som arameerne hadde gitt ham ved Rama under kampen med kong Hasael. Og Juda-kongen Ahasja, Jorams sønn, dro ned til Jisreel for å se til Joram, Ahabs sønn, mens han lå syk.

2 Reis 9

2. Kongebok 9

Jeú é ungido rei de Israel

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

Jehu blir konge

[1]Profeten Elisja kalte til seg en av profetdisiplene og sa: «Bind kjortelen om livet, ta med deg denne oljekrukken og gå til Ramot i Gilead!

[2]Når du kommer dit, skal du finne Jehu, sønn av Josjafat, sønn av Nimsji. Gå inn, få ham bort fra kameratene hans og før ham inn i det innerste rommet.

[3] Ta så oljekrukken, hell oljen over hodet hans og si: Så sier Herren: Jeg har salvet deg til konge over Israel. Dermed skal du åpne døren og komme deg unna så fort du kan.»

[4]Profetdisippelen, som bare var en unggutt, dro av sted til Ramot i Gilead.

[5]Da han kom dit, så han hærførerne sitte sammen. «Jeg har noe å si deg, hærfører», sa han. «Hvem av oss gjelder det?» spurte Jehu. «Deg, hærfører», svarte han.

[6]Da sto Jehu opp og gikk inn i huset. Profetdisippelen helte oljen over hodet hans og sa til ham: «Så sierHerren, Israels Gud: Jeg har salvet deg til konge over Herrens folk, over Israel.

[7] Du skal gjøre ende på din herre Ahabs hus. Jeg vil ta hevn over Jesabel for drapet på mine tjenere profetene, alle Herrens tjenere som led døden.

[8] Hele Ahabs hus skal gå til grunne. Jeg vil utrydde alle mannfolk, både fange og fri, av Ahabs hus i Israel.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.
[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.
[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.
[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.
[16] Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

[9] Jeg vil gjøre med Ahabs hus som jeg gjorde med Jeroboams hus, sønn av Nebat, og med Basjas hus, sønn av Ahia.
[10]Jesabel skal hundene ete opp på Jisreel-sletten; ingen skal gravlegge henne.» Så åpnet profetdisippelen døren og flyktet.
[11] Da Jehu kom ut til de andre som tjente hans herre, spurte de ham: «Er alt vel? Hvorfor kom han til deg, denne galningen?» Han svarte: «Dere kjenner jo denne mannen og pratet hans!»

[12]Men de sa: «Det er løgn! Fortell oss hva han sa!» Da sa han: «Ord for ord sa han til meg: Så sier Herren: Jeg har salvet deg til konge over Israel.»

[13] Da skyndte de seg, tok kappene sine og la dem under ham på trappetrinnene. Så blåste de i horn og ropte: «Jehu er konge!»

Jehu gjør opp med Joram og Jesabel

[14] Slik fikk Jehu, sønn av Josjafat, sønn av Nimsji, i stand en sammensvergelse mot Joram. Kong Joram og hele Israel hadde forsvart Ramot i Gilead mot arameerkongen Hasael.
[15] Nå hadde Joram vendt tilbake til Jisreel for å få leget sårene arameerne hadde gitt ham da han kjempet mot Hasael, Arams konge. Jehu sa: «Vil dere som jeg, så la ingen slippe ut av byen slik at han kan komme til Jisreel og fortelle om dette.»
[16]Så steg Jehu opp i vognen sin og kjørte til Jisreel, hvor Joram lå syk. Kongen i Juda, Ahasja, var kommet dit ned for å se til ham.

[17] Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

[18] Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

[19] Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[17]Da vaktmannen som sto oppe i tårnet i Jisreel, fikk se Jehu komme med sin flokk, ropte han: «Jeg ser en hel flokk!» Joram svarte: «Få tak i en rytter og send ham for å møte dem; han skal spørre om de kommer i fredelig ærend.»

[18]Rytteren red i møte med dem og ropte: «Kongen spør: Kommer dere i fredelig ærend?» Jehu svarte: «Hva angår det deg om vi kommer i fredelig ærend? Snu om og følg etter meg!» Da meldte vaktmannen: «Budbæreren har nådd fram til dem, men han kommer ikke tilbake.»

[19]Så sendte kongen en annen rytter. Da han kom fram til dem, ropte han: «Kongen spør: Kommer dere i fredelig ærend?» Jehu svarte igjen: «Hva angår det deg om vi kommer i fredelig ærend? Snu om og følg etter meg!»

[20]Vaktmannen meldte: «Han har nådd fram til dem, men kommer ikke tilbake. Og de kjører som Jehu, sønn av Nimsji. Han kjører jo som en gal!»

[21] Da sa Joram: «Spenn for!» Og de spente for vognen hans. Så kjørte de ut i hver sin vogn, Joram, kongen i Israel, og Ahasja, kongen i Juda. De kjørte mot Jehu og møtte ham på den marken som hadde tilhørt Nabot fra Jisreel.

[22] Da Joram fikk øye på Jehu, ropte han: «Kommer du i fredelig ærend, Jehu?» Han svarte: «Hvordan kan jeg komme i fredelig ærend så lenge moren din, Jesabel, fortsatt driver hor med avgudene og med alle trolldomskunstene sine?»

23 Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!	23Joram snudde vognen sin og flyktet. Han ropte til Ahasja: «Forræderi, Ahasja!”
24 Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.	24Men Jehu spente buen, og han traff Joram mellom armene, så pilen gikk gjennom hjertet, og han sank sammen i vognen.
25 Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:	25 Da ropte Jehu til sin våpenbærer Bidkar: «Ta og kast ham inn på den marken som tilhørte Nabot fra Jisreel. Husk hvordan jeg og du red side om side etter Ahab, faren hans, den gang Herren talte dette domsordet mot ham:
26 Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.	26Sannelig, i går så jeg Nabots og hans sønners blod, lyder ordet fra Herren. Og det vil jeg gjengjelde deg på denne marken, sier Herren. Ta nå og kast ham inn på marken, slik som Herrenhar sagt.»
27 À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.	27 Da Ahasja, kongen i Juda, så dette, flyktet han i retning Bet-ha-Gan. Men Jehu fulgte etter ham og ropte: «Ham også!» Og de slo ham ned mens han satt i vognen sin, i Gur-passet ved Jibleam. Han flyktet til Megiddo, og der døde han.
28 Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.	28Kongens menn kjørte ham til Jerusalem og la ham i en egen grav hos hans fedre i Davidsbyen.
29 No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.	29Ahasja var blitt konge i det ellevte regjeringsåret til Joram, Ahabs sønn.
A morte de Jezabel	
30 Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.	30Nå kom Jehu til Jisreel. Da Jesabel hørte det, sminket hun øynene, pyntet seg på hodet og kikket ut av vinduet.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?
[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.
[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.
[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.
[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:
[2] Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

[31] Da Jehu kom inn gjennom byporten, ropte hun: «Kommer du i fredelig ærend, du Simri som har drept din herre?»
[32]Jehu så opp mot vinduet og sa: «Er det noen her som holder med meg?» Da to–tre hoffmenn så ut av vinduet,
[33]ropte han: «Kast henne ned!» Og de kastet henne ned, så blodet sprutet opp etter veggen og på hestene, som tråkket henne ned.
[34] Så gikk Jehu inn. Da han hadde spist og drukket, sa han: «Se til å få denne forbannede kvinnen gravlagt! Hun var da en kongsdatter."
[35]Men da de kom for å begrave henne, fant de ikke annet igjen enn hodeskallen, føttene og hendene.
[36] De vendte tilbake og fortalte dette til Jehu. Da sa han: «Nå er det oppfylt, det ordet som Herren talte gjennom sin tjener Elia fra Tisjbe da han sa: På Jisreels mark skal hundene ete opp Jesabels kjøtt.
[37]Hennes lik skal ligge som gjødsel på jorden i Jisreel, og ingen skal kunne si: Dette er Jesabel.»

2. Kongebok 10

Jehu utrydder Ahabs hus

[1]Ahab hadde sytti sønner i Samaria. Jehu skrev brev og sendte dem til Samaria, til stormennene fra Jisreel, de eldste og formynderne for Ahabs sønner. Han skrev:
[2]«Til dere som har kongens sønner hos dere, og som rår over vognene og hestene, festningsbyene og våpnene. Når dette brevet kommer til dere,

3 escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

3så velg den beste og mest skikkede av sønnene til deres herre. Sett ham på tronen etter hans far og kjemp for kongens hus!»

4 Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

4 Da ble de svært redde og sa: «Hør, de to kongene kunne ikke stå seg mot ham. Hvordan skal vi greie det?»

5 Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

5Så sendte borgherren, bykommandanten, de eldste og formynderne bud til Jehu og sa: «Vi er dine tjenere, og alt det du befaler oss, vil vi gjøre. Vi vil ikke velge noen konge. Gjør det som er best i dine øyne!»

6 Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

6Så skrev Jehu enda et brev til dem. Det sto: «Er dere på min side og adlyder meg, så hugg hodet av sønnene til deres herre og kom til meg i Jisreel i morgen på denne tiden.» Kongens sønner, alle sytti, var hos byens stormenn, som oppfostret dem.

7 Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

7 Da stormennene fikk brevet, tok de kongens sønner og drepte alle sytti. Hodene deres la de i noen kurver og sendte dem til Jehu i Jisreel.

8 Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

8Da han fikk melding om at de hadde brakt kongssønnenes hoder til ham, sa han: «Legg dem i to hauger foran byporten til i morgen!»

9 Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

9Om morgenen gikk Jehu ut, stilte seg opp der og talte til folkemengden: «Dere er uten skyld. Det var jeg som fikk i stand en sammensvergelse mot min herre og drepte ham. Men hvem har slått i hjel alle disse?

10 Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de

10 Vit da at ikke ett ord av det Herren har talt mot Ahabs hus, faller maktesløst til

Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

jorden. Herren har gjort det han forkynte gjennom sin tjener Elia.»

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[11]Så slo Jehu i hjel alle som var igjen av Ahabs hus i Jisreel, og alle kongens stormenn, kjenninger og prester. Han lot ikke en eneste bli igjen.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[12] Siden brøt Jehu opp og dro til Samaria. På veien dit kom han til Bet-Eked-Haro'im.

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[13] Der møtte han brødrene til Juda-kongen Ahasja, og han spurte: «Hvem er dere?» «Vi er Ahasjas brødre», svarte de. «Vi skal ned og se hvordan kongens og dronningens sønner har det.»

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

[14]Da sa Jehu: «Grip dem levende!» Det gjorde de og slo dem i hjel ved brønnen i Bet-Eked, førtito mann i alt. Han lot ikke en eneste bli igjen.

Jeú encontra a Jonadabe

[15] Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

[15] Da han dro videre derfra, traff han Jonadab, sønn av Rekab, som kom imot ham. Jehu hilste på ham og sa: «Er du med meg av hele ditt hjerte slik jeg er med deg?» «Ja», svarte Jonadab. «Er det så, da gi meg hånden på det», sa Jehu. Han ga ham hånden, og Jehu lot ham stige opp til seg i vognen.

[16] e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

[16]«Følg med meg», sa han, «så skal du få se min store glød for Herren.» Og han lot ham kjøre med i vognen.

[17] Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

[17]Da Jehu kom til Samaria, slo han i hjel alle som var igjen av Ahabs hus der i byen. Han utryddet hver eneste en, slik Herren hadde sagt til Elia.

Jeú mata os adoradores de Baal

[18] Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

[19] Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

[20] Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

[21] Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

Jehu utrydder Baal-dyrkerne

[18] Siden samlet Jehu hele folket og sa til dem: «Ahab dyrket Baal litt; Jehu vil dyrke ham mye.

[19]Kall nå alle Baals profeter hit til meg, alle som dyrker ham, og alle hans prester! Ingen må utebli, for nå skal jeg holde en stor offerfest for Baal. Hver den som ikke møter fram, skal miste livet.» Dette var en list som Jehu fant på for å utrydde alle som dyrket Baal.

[20]«Rop ut en hellig høytidssamling for Baal!» sa han, og det gjorde de.

[21]Jehu sendte bud rundt om i hele Israel, og alle Baal-dyrkerne kom. Det var ingen som unnlot å komme. Da de gikk inn i Baals tempel, ble huset fullt fra ende til annen.

[22] Så sa han til mannen som hadde tilsyn med kleskammeret: «Ta fram klær til alle Baal-dyrkerne!» Og han hentet drakter til dem.

[23]Da Jehu, sammen med Jonadab, sønn av Rekab, kom inn i Baal-tempelet, sa han til Baal-dyrkerne: «Se nøye etter at det bare er Baal-dyrkere blant dere, ikke en eneste som dyrker Herren.»

[24]Så gikk de inn for å bære fram slaktoffer og brennoffer. Men Jehu satte åtti mann utenfor tempelet og sa: «Den som lar noen slippe unna av de menn jeg gir i deres hender, skal selv bøte med livet.»

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer,

[25] Da de var ferdige med å bære fram brennofferet, sa Jehu til livvakten og våpenbærerne: «Gå inn og hugg dem ned! Ikke én mann må slippe ut!» Livvakten og våpenbærerne hogg dem ned med sverd og lot likene ligge. Så gikk de inn i det indre av Baal-tempelet,

[26] bar ut støttene som sto der, og brente dem opp.

[27]De knuste Baals steinstøtte, rev ned Baal-tempelet og gjorde det om til latriner, som det er den dag i dag.

[28]Slik utryddet Jehu Baal fra Israel.

[29] Men selv holdt han ikke opp med de synder som Jeroboam, sønn av Nebat, hadde fått israelittene til å gjøre: å dyrke gullkalvene i Betel og Dan.

[30] Herrensa til Jehu: «Du har handlet vel, gjort det som er rett i mine øyne, og alt det jeg ønsket mot Ahabs hus. Derfor skal dine sønner sitte på Israels trone i fire slektsledd.»

[31]Men Jehu fulgte ikke helhjertet den loven som Herren, Israels Gud, hadde gitt. Han vendte seg ikke bort fra de synder som Jeroboam hadde fått israelittene til å gjøre.

[32] På denne tiden begynte Herren å rive løs stykker av Israel. Hasael slo israelittene langs hele grensen.

[33]På østsiden av Jordan tok han hele Gilead, landet hvor Gads, Rubens og Manasses stamme bodde, helt fra Aroer

que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá
2 Crônicas 22.10-12

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

Joás ungido rei de Judá
2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

ved Arnon-elven og nordover, både Gilead og Basan.

[34]Det som ellers er å fortelle om Jehu og alt han utrettet, alle hans storverk, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[35] Jehu gikk til hvile hos sine fedre og ble gravlagt i Samaria. Hans sønn Joahas ble konge etter ham.

[36]I tjueåtte år regjerte Jehu som konge over Israel i Samaria.

2. Kongebok 11

Joasj blir konge i Juda

[1] Da Atalja, mor til Ahasja, fikk vite at sønnen hennes var død, begynte hun straks å utrydde hele kongeætten.

[2] Men Ahasjas søster Josjeba, datter av kong Joram, tok i hemmelighet Ahasjas sønn Joasj bort fra de kongssønnene som skulle drepes. Hun førte ham og fostermoren hans inn på en sovesal. Der gjemte de ham for Atalja, så han ikke ble drept.

[3]I seks år var han skjult hos henne i Herrens tempel mens Atalja regjerte i landet.

[4] Men i det sjuende året sendte presten Jojada bud etter hundremannsførerne for livvakten og for vaktmennene og lot dem komme til seg i Herrens hus. Han sluttet en pakt med dem og tok dem i ed i Herrens hus. Så viste han dem kongssønnen

5 Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

6 e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

7 Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

8 Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

9 Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

10 O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

11 Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

12 Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

5og ga dem ordre om hva de skulle gjøre: «Den tredjedelen av dere som gjør tjeneste ved kongens slott på sabbatsdagen,

6den tredjedelen som er ved Sur-porten, og den tredjedelen som er ved porten bak vaktmennene, dere skal skiftevis holde vakt ved tempelet.

7Og de to avdelingene av alle dere som skal ha avløsning på sabbaten, skal holde vakt over kongen iHerrens hus.

8Dere skal stille dere i en ring omkring kongen, hver mann med våpen i hånd. Om noen trenger seg inn i rekkene, skal han dø. Dere må følge kongen hvor han går og står.»

9Hundremannsførerne gjorde i ett og alt som presten Jojada bød dem. Hver tok sine menn; de tok både dem som gikk på vakt på sabbaten, og dem som skulle ha avløsning, og kom til presten Jojada.

10Presten ga hundremannsførerne de spydene og skjoldene som hadde tilhørt kong David, og som var i Herrens hus.

11Og vaktmennene stilte seg opp, hver mann med våpen i hånd, fra sørsiden til nordsiden av tempelet, nær ved alteret og selve tempelhuset, i en ring omkring kongen.

12Så førte Jojada kongssønnen ut, satte kronen på ham og ga ham kongesymbolene. De utropte ham til konge og salvet ham, klappet i hendene og ropte: «Leve kongen!»

A morte de Atalia
2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[13]Da Atalja hørte ropet fra vaktmennene og folkemengden, gikk hun opp til folket i Herrens hus.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] Der fikk hun se kongen stå ved søylen, slik skikken var, og høvdingene og hornblåserne ved siden av ham, mens hele folket jublet og blåste i trompeter. Da flerret Atalja klærne sine og ropte: «Forræderi, forræderi!»

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15]Men presten Jojada ga hundremannsførerne, de som sto i spissen for hæren, denne ordren: «Før henne ut mellom rekkene! Følger noen etter henne, så drep ham med sverd.» For presten hadde sagt: «Hun må ikke drepes i Herrenshus.»

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[16]Så grep de Atalja. De førte henne gjennom Hesteporten og inn i slottet, og der ble hun drept.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

[17]Siden sluttet Jojada en pakt mellom Herren og kongen og folket: De skulle være Herrens folk. Han sluttet også en pakt mellom kongen og folket.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

[18] Så gikk hele folkemengden til Baal-tempelet og rev det ned. Altrene og gudebildene knuste de, og Baal-presten Mattan drepte de foran altrene. Presten Jojada satte ut vaktposter ved Herrens hus.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos

[19]Så tok han med seg hundremannsførerne, livvakten,

estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

2 Reis 12

O reinado de Joás
2 Crônicas 24.1-14

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

vaktmennene og hele folkemengden. De førte kongen ned fra Herrens hus og fulgte ham inn i slottet gjennom Vaktporten. Der satte han seg på kongetronen.

[20]Hele folket jublet, og det var ro i byen. Men Atalja hadde de drept med sverd i kongens slott.

[21]Joasj var sju år gammel da han ble konge.

2. Kongebok 12

Tempelet blir satt i stand

[1] Det var i Jehus sjuende regjeringsår at Joasj ble konge, og han regjerte i Jerusalem i førti år. Hans mor het Sibja og var fra Beer-Sjeba.

[2]Så lenge han levde, gjorde Joasj det som var rett i Herrens øyne, slik presten Jojada hadde lært ham.

[3] Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Folket fortsatte å ofre og tenne offerild på haugene.

[4] Joasj sa til prestene: «Alle pengene som blir helliget og brakt tilHerrens hus – enten det er penger i gangbar mynt, det som hver enkelt er lignet i skatt eller gir av eget ønske – alt skal bringes til Herrens hus,

[5]og prestene skal ta imot dem, hver fra sine underordnede. Så skal de sette tempelet i stand, alle steder hvor det er skadet.»

[6] Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

[7] Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

[8] Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

[9] Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

[10] Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

[11] O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam

[6]Men i det tjuetredje året Joasj var konge, hadde prestene ennå ikke utbedret skadene på tempelet.

[7]Da kalte kong Joasj presten Jojada og de andre prestene til seg og sa: «Hvorfor utbedrer dere ikke skadene på tempelet? Nå skal dere ikke lenger ta imot penger fra deres underordnede, men gi dem fra dere så skadene på tempelet kan utbedres.»

[8]Prestene gikk med på at de ikke lenger skulle ta imot penger fra folket. Men så skulle de heller ikke sette i stand tempelet.

[9]Presten Jojada tok en kiste, boret hull i lokket og satte den på høyre side av alteret. Når folket kom til tempelet, la prestene som holdt vakt ved inngangen, alle pengene som kom inn til Herrens hus, i kisten.

[10]Når de så at det var mange penger i kisten, kom kongens skriver og overpresten; de samlet og talte opp pengene som fantes i Herrens hus.

[11] Siden veide de opp pengene og ga dem til arbeidslederne som hadde tilsyn med Herrens hus. Og de ga dem videre til tømmermennene og bygningsfolkene som arbeidet på tempelet,

[12]til murerne og steinhoggerne. De brukte dem også til å kjøpe tre og tilhugget stein så de kunne utbedre skadene på Herrens hus. Slik dekket de alle utgiftene med å holde tempelet i stand.

todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

13 Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

13Men de pengene som kom inn til tempelet, ble ikke brukt til å lage sølvboller, lysesakser, offerskåler eller trompeter eller noen annen gjenstand av gull eller sølv.

14 Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

14Pengene ble gitt til arbeidslederne, som sørget for å sette i standHerrens hus.

15 Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

15Ingen førte kontroll med dem som tok imot pengene og betalte håndverkerne, for de fór ærlig fram.

16 Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

16 Penger fra skyldofferet og fra syndofferet ble ikke gitt til Herrens hus. De tilfalt prestene.

17 Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

17På den tiden gikk arameerkongen Hasael til angrep på Gat og erobret byen. Så satte han seg fore å dra opp mot Jerusalem.

18 Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

18 Da tok Juda-kongen Joasj alle de hellige tingene som forfedrene hans, Juda-kongene Josjafat, Joram og Ahasja, hadde helliget til tempelet, og det han selv hadde helliget. Sammen med alt gullet som fantes i skattkamrene, både i Herrens hus og i kongens slott, sendte han det til arameerkongen Hasael. Han dro da bort fra Jerusalem.

19 Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

19Det som ellers er å fortelle om Joasj og alt han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

A conspiração contra o rei Joás
2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

[4] Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

[5] O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

[6] Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a

[20] Kongens menn reiste seg mot ham og fikk i stand en sammensvergelse. De drepte Joasj i Millo-huset da han var på vei ned mot Silla.

[21]De kongsmennene som slo ham i hjel, var Josakar, sønn av Sjimat, og Josabad, sønn av Sjomer. De gravla ham hos hans fedre i Davidsbyen, og hans sønn Amasja ble konge etter ham.

2. Kongebok 13

Israels-kongene Joahas og Joasj

[1] I det tjuetredje året Joasj, sønn av Ahasja, var konge i Juda, ble Joahas, sønn av Jehu, konge i Israel. Han regjerte i Samaria i sytten år.

[2]Joahas gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og fortsatte med de syndene som Jeroboam, sønn av Nebat, hadde fått israelittene med på. Han holdt ikke opp med dem.

[3] Da flammet Herrens vrede opp mot Israel. Gang på gang ga han dem over i hendene på arameerkongen Hasael og hans sønn Ben-Hadad.

[4] Men Joahas ba om velvilje forHerrens ansikt, og Herren hørte hans bønn, for han så hvordan arameerkongen undertrykte israelittene.

[5] Herren ga dem en redningsmann, så de slapp fri fra arameernes makt. Nå kunne israelittene bo i fred som før.

[6] Likevel holdt de ikke opp med de syndene som Jeroboams hus hadde fått

Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

israelittene med på. De fortsatte med dem. Til og med Asjera-stolpen ble stående i Samaria.

7 E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

7 Joahas hadde ikke mer igjen enn femti ryttere, ti vogner og ti tusen fotfolk. Resten hadde arameerkongen ødelagt og trampet ned som støv.

8 Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

8 Det som ellers er å fortelle om Joahas, om alt han utrettet, og om hans storverk, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

9 Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

9 Joahas gikk til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i Samaria, og hans sønn Joasj ble konge etter ham.

O reinado de Jeoás

10 No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

10 I det trettisjuende året Joasj var konge i Juda, ble Joasj, sønn av Joahas, konge i Israel. Han regjerte i Samaria i seksten år.

11 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

11 Joasj gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han holdt ikke opp med alle de syndene som Jeroboam, sønn av Nebat, hadde fått israelittene med på, men fortsatte med dem.

12 Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

12 Det som ellers er å fortelle om Joasj, om alt han utrettet, og om hans storverk i krigen mot Amasja, kongen i Juda, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

13 Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

13 Da Joasj gikk til hvile hos sine fedre, satte Jeroboam seg på hans trone. Joasj ble gravlagt i Samaria blant Israels konger.

A profecia final e morte de Eliseu

Profeten Elisja dør

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!
[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.
[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.
[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.
[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.
[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.
[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.
[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[14] Da Elisja ble rammet av den sykdommen han skulle dø av, kom Joasj, Israels konge, til ham. Gråtende bøyde han seg ned over ham og sa: «Min far, min far! Israels vogner og hester!»
[15]Elisja sa til ham: «Hent en bue og noen piler!» Og han hentet en bue og noen piler.
[16]Elisja sa til kongen: «Legg hånden din på buen!» Han la hånden på buen, og Elisja la sine hender over kongens.
[17]Så sa han: «Lukk vinduet opp mot øst!» Han åpnet det, og Elisja sa: «Skyt!» Og kongen skjøt. Da sa profeten: «Det er Herrens seierspil, en seierspil mot Aram! Du skal slå arameerne i Afek og gjøre ende på dem.»
[18]Så sa han: «Ta pilene!» Kongen tok dem, og profeten sa til ham: «Slå på jorden!» Han slo tre ganger, men så holdt han opp.
[19]Da ble gudsmannen sint på ham og sa: «Du skulle ha slått fem eller seks ganger! Da ville du ha slått arameerne og gjort ende på dem. Nå kommer du bare til å slå dem tre ganger."
[20]Så døde Elisja og ble gravlagt. På den tiden kom det hvert år flokker av moabitter som herjet i landet.
[21]En gang fikk noen som skulle gravlegge en mann, se at det kom en slik herjeflokk. Da kastet de mannen ned i graven til Elisja. Med det samme mannen kom nær Elisjas knokler, ble han levende igjen og reiste seg opp.

Israel seirer over arameerne

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.
[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.
[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.
[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

[22]Arameerkongen Hasael undertrykte israelittene så lenge Joahas levde.
[23] Men Herren var nådig og barmhjertig mot dem. Han vendte seg til dem på grunn av sin pakt med Abraham, Isak og Jakob. Han ville ikke utslette dem og har til nå ikke støtt dem fra sitt ansikt.
[24]Da arameerkongen Hasael døde, ble hans sønn Ben-Hadad konge etter ham.
[25]Joasj, sønn av Joahas, vant da tilbake fra Ben-Hadad, sønn av Hasael, de byene som Hasael hadde tatt fra hans far Joahas i krigen. Tre ganger slo Joasj ham og tok igjen de byene som hadde tilhørt Israel.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá

2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.
[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.
[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.
[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.
[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.
[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da

2. Kongebok 14

Kong Amasja i Juda

[1] I det andre året Joasj, sønn av Joahas, var konge i Israel, ble Amasja, sønn av Joasj, konge i Juda.
[2]Han var tjuefem år gammel da han ble konge, og regjerte i Jerusalem i tjueni år. Hans mor het Joaddan og var fra Jerusalem.
[3] Amasja gjorde det som var rett iHerrens øyne, men ikke helt som sin stamfar David. Han gjorde alt slik som Joasj, hans far, hadde gjort.
[4] Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Folket fortsatte å ofre og tenne offerild på haugene.
[5] Så snart Amasja hadde kongedømmet trygt i sin hånd, slo han i hjel de mennene som hadde drept hans far, kongen.
[6] Men drapsmennenes barn slo han ikke i hjel. Han fulgte det som står skrevet i

Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

lovboken til Moses, hvor Herren befaler: Fedre skal ikke lide døden for det barna har gjort, og ikke barn for det fedrene har gjort. Enhver skal dø for sin egen synd.

Amazias vence os edomitas
2 Crônicas 25.5-13

7 Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

7 Amasja slo edomittene i Saltdalen, ti tusen mann. I den krigen inntok han Sela. Han ga byen navnet Jokteel, som den heter den dag i dag.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Crônicas 25.17-2

8 Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

8 På den tiden sendte Amasja bud til Israels-kongen Joasj, sønn av Joahas, sønn av Jehu. «Kom, la oss kjempe ansikt til ansikt!» sa han.

9 Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

9 Men Joasj, kongen i Israel, sendte dette bud tilbake til Juda-kongen Amasja: «Tistelen i Libanon sendte en gang bud til sedertreet i Libanon og sa: La min sønn få din datter til kone! Men et av villdyrene i Libanon kom forbi og trampet tistelen ned.

10 Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

10Du har slått edomittene, og derfor er du blitt overmodig. Nøy deg nå med den æren du har, og hold deg hjemme! Hvorfor vil du styrte deg i ulykke så du går til grunne, og Juda med deg?»

11 Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

11Men Amasja ville ikke høre på ham. Da rykket Israels-kongen Joasj ut mot Amasja, kongen i Juda. De kjempet ansikt til ansikt i Bet-Sjemesj, som ligger i Juda.

12 Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

12Judeerne ble slått av israelittene, og de flyktet hver til sitt.

13 Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias,

13 Juda-kongen Amasja, sønn av Joasj, sønn av Ahasja, ble tatt til fange i Bet-

em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

Sjemesj av Joasj, Israels konge. Da de kom til Jerusalem, rev han ned fire hundre alen av bymuren, fra Efraim-porten til Hjørneporten.

14 Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

14 Så tok han alt gullet og sølvet og alt utstyret som fantes i Herrens hus og i skattkamrene i kongens slott, og dessuten gislene. Så vendte han tilbake til Samaria.

A morte de Jeoás, rei de Israel

15 Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

15 Det som ellers er å fortelle om Joasj og alt han utrettet, om hans storverk i krigen mot Juda-kongen Amasja, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

16 Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

16 Joasj gikk til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i Samaria hos Israels konger. Hans sønn Jeroboam ble konge etter ham.

A morte de Amazias, rei de Judá

2 Crônicas 25.25-28

17 Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

17 Juda-kongen Amasja, sønn av Joasj, levde femten år etter at Israels konge Joasj, sønn av Joahas, var død.

18 Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

18 Det som ellers er å fortelle om Amasja, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

19 Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

19 De fikk i stand en sammensvergelse mot ham i Jerusalem. Da flyktet han til Lakisj. Men de sendte folk etter ham og drepte ham der.

20 Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

20 Han ble brakt tilbake til Jerusalem på hesteryggen og gravlagt hos sine fedre i Davidsbyen.

21 Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

21 Hele folket i Juda tok Asarja, som da var seksten år gammel, til konge etter hans far Amasja.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

[22] Det var han som vant byen Eilat tilbake til Juda og befestet den, etter at kongen var gått til hvile hos sine fedre.

Kong Jeroboam i Israel

[23] I det femtende året Amasja, sønn av Joasj, var konge i Juda, ble Jeroboam, sønn av Joasj, konge i Israel. Han regjerte i Samaria i førtien år.

[24] Jeroboam gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og holdt ikke opp med de syndene som Jeroboam, Nebats sønn, hadde fått israelittene med på.

[25] Han vant tilbake landområder som hadde tilhørt Israel, fra Lebo-Hamat til Araba-sjøen. Det gikk somHerren, Israels Gud, hadde sagt gjennom sin tjener Jona, sønn av Amittai, profeten fra Gat-Hefer.

[26] For Herren hadde sett israelittenes bitre nød. Det var ute med alle som en, og de hadde ingen til å hjelpe seg.

[27] Men Herren hadde ikke sagt at han ville utslette Israels navn under himmelen. Derfor berget han dem gjennom Jeroboam, sønn av Joasj.

[28] Det som ellers er å fortelle om Jeroboam og alt han utrettet, om hans storverk i krigen da han vant Damaskus og Hamat tilbake til Israel, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[29] Jeroboam gikk til hvile hos sine fedre, Israels konger, og hans sønn Sakarja ble konge etter ham.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá
2 Crônicas 26.1-15

1 No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

2 Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

3 Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

4 Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra
2 Crônicas 26.16-23

5 O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

6 Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

7 Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

8 No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

9 Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se

2. Kongebok 15

Kong Asarja i Juda

1 I det tjuesjuende året Jeroboam var konge i Israel, ble Asarja, sønn av Amasja, konge i Juda.

2Han var seksten år da han ble konge, og regjerte i Jerusalem i femtito år. Hans mor het Jekolja og var fra Jerusalem.

3 Asarja gjorde det som var rett i Herrens øyne, akkurat som hans far Amasja hadde gjort.

4Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Folket fortsatte å ofre og brenne offerild på haugene.

5 Men Herren rørte ved kongen slik at han måtte lide av en hudsykdom helt til sin dødsdag. Han bodde i et hus for seg selv, og Jotam, kongens sønn, styrte slottet og folket i landet.

6Det som ellers er å fortelle om Asarja og alt han gjorde, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

7Asarja gikk til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt hos sine fedre i Davidsbyen, og hans sønn Jotam ble konge etter ham.

De siste kongene i Israel

8 I det trettiåttende året Asarja var konge i Juda, ble Sakarja, sønn av Jeroboam, konge i Israel. Han regjerte i Samaria i seks måneder.

9 Sakarja gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik hans fedre hadde gjort.

apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

Han holdt ikke opp med de syndene som Jeroboam, Nebats sønn, hadde fått israelittene med på.

[10] Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

[10]Sjallum, sønn av Jabesj, fikk i stand en sammensvergelse mot Sakarja. Han slo ham i hjel i folkets påsyn og ble konge i hans sted.

[11] Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[11]Det som ellers er å fortelle om Sakarja, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[12] Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

[12] Det gikk i oppfyllelse, det ordet som Herren hadde talt til Jehu: «I fire ledd skal dine sønner sitte på Israels trone.» Og slik ble det.

O reinado de Salum, de Israel

[13] Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

[13] Sjallum, sønn av Jabesj, ble konge i det trettiniende året Ussia var konge i Juda. Han regjerte i Samaria en måneds tid.

[14] Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

[14] Da dro Menahem, sønn av Gadi, opp fra Tirsa og kom til Samaria. Der slo han i hjel Sjallum, sønn av Jabesj, og ble konge i hans sted.

[15] Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[15]Det som ellers er å fortelle om Sjallum og den sammensvergelsen han fikk i stand, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[16] Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

[16] Så ødela Menahem Tappuah og alt som var i byen, og områdene omkring helt til Tirsa. Fordi folket ikke hadde åpnet porten for ham, herjet han byen og skar opp alle kvinnene som var med barn.

O reinado de Menaém, de Israel

[17] Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

[17]Det var i Juda-kongen Asarjas trettiniende regjeringsår at Menahem, sønn av Gadi, ble konge i Israel. Han regjerte i Samaria i ti år.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[18]Menahem gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Så lenge han levde, holdt han ikke opp med de syndene som Jeroboam, sønn av Nebat, hadde fått israelittene med på.

[19] Assyrerkongen Pul gikk til angrep på landet. Da ga Menahem ham tusen talenter sølv for at han skulle støtte ham og sikre ham kongsmakten.

[20] Sølvet til assyrerkongen krevde Menahem inn fra alle velstående israelitter, femti sjekel fra hver. Da vendte assyrerkongen tilbake og ble ikke lenger der i landet.

[21]Det som ellers er å fortelle om Menahem og alt han utrettet, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

[22]Menahem gikk til hvile hos sine fedre, og hans sønn Pekahja ble konge etter ham.

[23]I det femtiende året Asarja var konge i Juda, ble Pekahja, sønn av Menahem, konge i Israel. Han regjerte i Samaria i to år.

[24]Pekahja gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og holdt ikke opp med de syndene som Jeroboam, sønn av Nebat, hadde fått israelittene med på.

[25]Hans våpenbærer Pekah, sønn av Remalja, fikk i stand en sammensvergelse mot Pekahja. Han hogg ned både ham og Argob og Arje i Samaria, inne i borgen i kongens slott. Pekah hadde med seg femti

mann fra Gilead. Da han hadde drept Pekahja, ble han konge i hans sted.

26 Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

26Det som ellers er å fortelle om Pekahja og alt han utrettet, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

O reinado de Peca, de Israel

27 No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

27Det var i Juda-kongen Asarjas femtiandre regjeringsår at Pekah, sønn av Remalja, ble konge i Israel. Han regjerte i Samaria i tjue år.

28 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

28Pekah gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og holdt ikke opp med de syndene som Jeroboam, sønn av Nebat, hadde fått israelittene med på.

29 Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

29 På den tiden Pekah var konge i Israel, kom assyrerkongen Tiglat-Pileser og tok Ijjon, Abel-Bet-Maaka, Janoah, Kedesj, Hasor, Gilead og Galilea, hele Naftali-landet. Og han førte folket bort til Assur.

30 Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

30Da fikk Hosea, sønn av Ela, i stand en sammensvergelse mot Pekah, sønn av Remalja. Hosea slo ham i hjel og ble konge i hans sted. Dette var i det tjuende året etter at Jotam, sønn av Ussia, ble konge.

31 Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

31Det som ellers er å fortelle om Pekah og alt han utrettet, står skrevet i Israels-kongenes krønike.

O reinado de Jotão, de Judá

2 Crônicas 27.1-9

Kong Jotam i Juda

32 No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

32 I det andre året Pekah, sønn av Remalja, var konge i Israel, ble Jotam, sønn av Ussia, konge i Juda.

33 Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

33Han var tjuefem år gammel da han ble konge, og regjerte i Jerusalem i seksten år. Hans mor het Jerusja og var datter av Sadok.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

[34]Jotam gjorde det som var rett iHerrens øyne, i ett og alt som hans far Ussia hadde gjort.

[35]Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Folket fortsatte å ofre og tenne offerild på haugene. Det var Jotam som bygde Øvreporten i Herrens hus.

[36]Det som ellers er å fortelle om Jotam og alt han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

[37] På den tiden begynte Herren å la arameerkongen Resin og Pekah, sønn av Remalja, gå mot Juda.

[38]Jotam gikk til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt hos sine fedre i Davidsbyen, og hans sønn Ahas ble konge etter ham.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá
2 Crônicas 28.1-4

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

[3] Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

2. Kongebok 16

Ahas søker hjelp hos assyrerkongen

[1] I det syttende regjeringsåret til Pekah, sønn av Remalja, ble Ahas, sønn av Jotam, konge i Juda.

[2]Han var tjue år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i seksten år. Ahas gjorde ikke det som var rett i Herren hans Guds øyne, slik hans stamfar David hadde gjort.

[3] Han fulgte i Israels-kongenes fotspor. Ja, han lot til og med sin sønn gå gjennom ilden, en avskyelig skikk hos de folkeslag somHerren hadde drevet bort foran israelittene.

[4] Han ofret og tente offerild på haugene og høydene og under hvert frodig tre.

Acaz pede socorro aos assírios

[5] Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

[6] Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

[7] Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

[8] Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

[9] O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

A idolatria de Acaz

2 Crônicas 28.22-25

[10] Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[11] Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

[5] På den tiden dro arameerkongen Resin og Israels-kongen Pekah, sønn av Remalja, i krig mot Jerusalem. De omringet Ahas, men greide ikke å gå til angrep.

[6] Det var den gangen arameerkongen Resin vant Eilat tilbake til Aram og drev judeerne ut av byen. Så kom det edomitter og bosatte seg i Eilat, og de bor der den dag i dag.

[7] Da sendte Ahas bud til assyrerkongen Tiglat-Pileser og sa: «Jeg er din tjener og din sønn. Kom og berg meg fra arameerkongen og Israels-kongen som har reist seg mot meg.»

[8] Ahas tok sølvet og gullet som fantes i Herrens hus og i skattkamrene i kongens slott, og sendte det som gave til kongen av Assur.

[9] Og assyrerkongen gjorde som han ba om. Han dro opp mot Damaskus og inntok byen. Befolkningen førte han bort til Kir, og Resin drepte han.

Forandringer i tempelet

[10]Kong Ahas dro til Damaskus for å møte assyrerkongen Tiglat-Pileser. Da han fikk se det alteret som var der, sendte han en tegning av alteret og en nøyaktig beskrivelse av det til presten Uria.

[11]Og før kong Ahas kom tilbake fra Damaskus, hadde presten Uria bygd alteret. Han hadde i ett og alt fulgt den tegningen kong Ahas hadde sendt fra Damaskus.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

A morte de Acaz

[12]Da kongen kom hjem igjen fra Damaskus og fikk se alteret, gikk han fram for det og ofret på det.

[13]Han ofret sitt brennoffer og sitt grødeoffer og helte ut drikkofferet, og stenket blodet av sine fredsoffer på alteret.

[14]Men bronsealteret som sto for Herrensansikt, flyttet han fra den plassen det hadde hatt foran tempelet, mellom det nye alteret og Herrens hus. Han satte det på nordsiden av det nye alteret.

[15]Kong Ahas ga presten Uria dette påbud: «På det store alteret skal du brenne brennofferet om morgenen og grødeofferet om kvelden, både kongens brennoffer og grødeoffer og hele folkets brennoffer, grødeoffer og drikkoffer. Du skal stenke alt blodet av brennofferet og slaktofferet på det. Men bronsealteret skal være forbeholdt meg når jeg tar varsler.”

[16]Og presten Uria gjorde i ett og alt som kongen bød ham.

[17] Kong Ahas skar av tverrlistene på vognstativene og tok vekk vaskefatene. Så tok han havet ned fra bronseoksene som bar det, og satte det på et underlag av stein.

[18] Av hensyn til assyrerkongen flyttet han den overbygde sabbatsgangen og den ytre kongeinngangen som var i Herrens tempel.

2 Crônicas 28.26-27

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

[1] No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

[5] Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

[6] No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

[19]Det som ellers er å fortelle om Ahas og det han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

[20] Ahas gikk til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt blant sine fedre i Davidsbyen. Hans sønn Hiskia ble konge etter ham.

2. Kongebok 17

Kong Hosea og Samarias fall

[1] I det tolvte året Ahas var konge i Juda, ble Hosea, sønn av Ela, konge i Israel. Han regjerte i Samaria i ni år.

[2]Hosea gjorde det som var ondt i Herrens øyne, men fór ikke så ille fram som Israels-kongene før ham.

[3]Assyrerkongen Salmanassar dro opp mot ham, og Hosea måtte gi seg inn under ham og betale skatt.

[4]Men siden oppdaget assyrerkongen at Hosea var med på en sammensvergelse. Han hadde sendt bud til egypterkongen So og betalte ikke lenger sin årlige skatt til assyrerkongen. Da grep assyrerkongen ham og satte ham i fengsel.

[5]Så rykket han inn i landet og dro opp mot Samaria, som han beleiret i tre år.

[6] I Hoseas niende regjeringsår inntok assyrerkongen Samaria og førte israelittene bort til Assur. Han lot dem bosette seg i Halah og ved Habor, en elv i Gosan, og i byene i Media.

Årsakene til Nordrikets fall

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[7] Slik gikk det fordi israelittene hadde syndet mot Herren sin Gud, han som førte dem opp fra Egypt og fridde dem fra egypterkongen faraos makt. De fryktet andre guder

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[8] og fulgte skikkene hos de folkene som Herren hadde drevet ut for israelittene, og de gjorde som kongene deres hadde gjort.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9] I det skjulte gjorde israelittene det som ikke var rett for Herren deres Gud. De bygde offerhauger i alle byene sine, både i dem med vakttårn og i befestede byer.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[10] De reiste steinstøtter og Asjera-stolper på hver høy haug og under hvert frodig tre.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[11]På alle disse haugene tente de offerild slik som de folkeslagene Herren hadde drevet bort for dem. De gjorde også mye annet ondt som gjorde Herren rasende.

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[12] De dyrket avguder, endaHerren hadde sagt til dem: «Det skal dere ikke gjøre!»

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[13] Herren advarte Israel og Juda gjennom alle sine profeter og seere. Han sa: «Vend om fra deres onde veier! Hold mine bud og forskrifter i samsvar med hele den loven jeg påla deres fedre og sendte dere gjennom mine tjenere profetene.»

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como

[14]Men de ville ikke høre. De var stivnakkede som sine fedre, de som ikke trodde på Herren sin Gud.

seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[15] De forkastet hans forskrifter og den pakten han hadde sluttet med deres fedre, og de advarslene han hadde gitt dem. De fulgte tomhet og endte i tomhet. De gjorde som folkeslagene omkring dem, enda Herren hadde befalt dem: «Dere skal ikke gjøre som de!»

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[16] De forlot alle de budene som Herren deres Gud hadde gitt dem. De laget seg to støpte kalver og reiste en Asjera-stolpe. De bøyde seg og tilba hele himmelens hær og dyrket Baal.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

[17] De lot sønnene og døtrene sine gå gjennom ilden, tok varsler og drev med spådomskunster. De solgte seg selv til å gjøre det som var ondt iHerrens øyne, og dermed gjorde de ham rasende.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[18] Herren ble rasende på israelittene og viste dem bort fra sitt ansikt. Bare Judas stamme ble igjen.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

[19]Men heller ikke Juda holdt de bud som Herren deres Gud hadde gitt. De fulgte de skikker som israelittene hadde innført.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

[20]Derfor forkastet Herren hele Israels ætt. Han ydmyket dem, ga dem i hendene på ransmenn og støtte dem til slutt bort fra sitt ansikt.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[21] For Israel rev seg løs fra Davids hus og tok Jeroboam, Nebats sønn, til konge. Jeroboam ledet israelittene bort fra Herren og fikk dem til å begå stor synd.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

[26] Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

[27] Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

[28] Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

[22]Israelittene gjorde de samme syndene som Jeroboam og holdt ikke opp med dem.

[23] Til slutt viste Herren dem bort fra sitt ansikt, slik han hadde varslet gjennom alle sine tjenere profetene. Israelittene ble ført bort fra sitt land til Assur, der de er den dag i dag.

Fremmed gudsdyrkelse i Samaria

[24] Assyrerkongen hentet folk fra Babel, Kuta, Avva, Hamat og Sefarvajim og lot dem bosette seg i Samarias byer i stedet for israelittene. De overtok Samaria og slo seg ned i byene der.

[25] Den første tiden de bodde der, fryktet de ikke Herren. Derfor sendte Herrenløver iblant dem, og løvene drepte mange av dem.

[26]Da var det noen som sa til assyrerkongen: «De folkene du førte bort og lot bosette seg i Samarias byer, vet ikke hvordan landets gud skal dyrkes. Han har sendt løver inn iblant dem, og løvene dreper dem fordi de ikke vet hvordan landets gud skal dyrkes.»

[27]Da ga assyrerkongen denne ordren: «Send tilbake en av de prestene dere har ført bort fra landet! La ham dra av sted og bosette seg der, og så skal han lære folket hvordan de skal dyrke landets gud.»

[28]En av prestene som var bortført fra Samaria, kom da og bosatte seg i Betel. Han lærte folket hvordan de skulle frykteHerren.

O culto misto dos samaritanos

[29] Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

[30] Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

[34] Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

[35] Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

[36] mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com

[29] Likevel fortsatte hvert folkeslag med å lage seg sine egne guder, og de satte dem i helligdommene som innbyggerne i Samaria hadde reist på offerhaugene. Dette gjorde hvert folkeslag i byene hvor de bodde.

[30]Folket fra Babel laget et bilde av Sukkot-Benot, de fra Kut laget et bilde av Nergal, og de fra Hamat laget et bilde av Asjima.

[31]Folket fra Avva laget bilder av Nibhas og Tartak, og de fra Sefarvajim brente sine sønner i ilden for Adrammelek og Anammelek, Sefarvajims guder.

[32] De fryktet nok Herren, men gjorde også noen av sine egne til prester på offerhaugene, og de ofret for folket i helligdommene der.

[33]De fryktet Herren, men dyrket sine egne guder på samme måte som folkeslagene de var bortført fra.

[34] Den dag i dag følger de sine opprinnelige skikker. De frykter ikke Herren og følger ikke de forskriftene og reglene, den loven og det budet Herren påla etterkommerne av Jakob, som han ga navnet Israel.

[35] Herren sluttet en pakt med dem og ga dem dette budet: «Dere skal ikke frykte andre guder, ikke bøye dere og tilbe dem og ikke dyrke dem eller ofre til dem.

[36]Men Herren som førte dere opp fra Egypt med stor styrke og med utstrakt arm, ham

braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

37 Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

38 Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

39 Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

40 Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

41 Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

skal dere frykte. Ham skal dere bøye dere for og tilbe, og til ham skal dere ofre.

37De forskriftene og reglene, den loven og det budet han skrev opp for dere, skal dere alltid legge vinn på å følge. Og dere må ikke frykte andre guder.

38Glem ikke den pakten jeg sluttet med dere, og frykt ikke andre guder!

39BareHerren deres Gud skal dere frykte, så vil han fri dere fra fiendehånd.”

40Men de ville ikke høre. De fortsatte å følge sine opprinnelige skikker.

41Disse fremmede folkeslagene fryktet nok Herren, men dyrket sine egne gudebilder. Til denne dag har barna og barnebarna deres gjort som sine fedre.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá

2 Crônicas 29.1-2

1 No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

2 Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

3 Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

4 Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de

2. Kongebok 18

Kong Hiskia i Juda

1 I det tredje året Hosea, sønn av Ela, var konge i Israel, ble Hiskia, sønn av Ahas, konge i Juda.

2Han var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tjueni år. Hans mor het Abi og var datter av Sakarja.

3 Hiskia gjorde det som var rett i Herrensøyne, i ett og alt slik hans stamfar David hadde gjort.

4 Han nedla offerhaugene, slo i stykker steinstøttene og hogg ned Asjera-stolpene. Kobberslangen som Moses hadde laget, knuste han. Helt til den tid hadde

Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

Senaqueribe invade Judá

2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

israelittene tent offerild til slangen. De kalte den Nehusjtan.

[5]Hiskia satte sin lit til Herren, Israels Gud. Verken før eller siden har det vært hans like blant alle kongene i Juda.

[6] Han holdt seg nær tilHerren og vek ikke fra ham. Han holdt de bud som Herren hadde pålagt Moses.

[7] Herren var med ham, og han hadde lykken med seg i alt han tok seg fore. Han gjorde opprør mot assyrerkongen og ville ikke tjene ham lenger.

[8]Han slo filisterne like til Gaza og områdene omkring, både byer med vakttårn og befestede byer.

Israelittene blir bortført til Assur

[9] I kong Hiskias fjerde regjeringsår, det sjuende året Hosea, sønn av Ela, var konge i Israel, dro assyrerkongen Salmanassar opp mot Samaria og omringet byen.

[10]Da tre år var gått, inntok han den. Det var i Hiskias sjette regjeringsår Samaria ble erobret, det niende året Hosea var konge i Israel.

[11] Assyrerkongen bortførte israelittene til Assur og lot dem slå seg ned i Halah og ved Habor, en elv i Gosan, og i byene i Media.

[12]Dette skjedde fordi de ikke ville høre på Herren sin Gud, men brøt hans pakt – alt det Moses, Herrens tjener, hadde pålagt dem. De verken hørte eller gjorde etter det.

Sanheribs hærferd mot Juda

[13] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[14] Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

[15] Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

[16] Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

[17] Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

[18] Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[13] I det fjortende året Hiskia var konge, dro assyrerkongen Sanherib opp mot alle de befestede byene i Juda og tok dem.

[14] Da sendte Juda-kongen Hiskia bud til assyrerkongen i Lakisj og sa: «Jeg har forbrutt meg. Dra bort fra meg! Hva du legger på meg, skal jeg bære.» Assyrerkongen påla Juda-kongen Hiskia å betale tre hundre talenter sølv og tretti talenter gull.

[15] Og Hiskia ga ham alt det sølvet som fantes i Herrens hus og i skattkamrene i kongens slott.

[16]På samme tid brøt kong Hiskia gullet av dørene i Herrens tempel og av dørkarmene, som kongen selv hadde overtrukket med gull, og ga det til assyrerkongen.

[17] Men assyrerkongen sendte hærføreren, hoffsjefen og kommandanten med en stor hær fra Lakisj mot kong Hiskia i Jerusalem. De rykket fram, og da de kom til Jerusalem, stilte de seg opp ved vannledningen fra Øvredammen, ved veien til vaskeplassen.

[18]Der begynte de å rope på kongen. Da gikk borgherren Eljakim, sønn av Hilkia, ut til dem sammen med riksskriveren Sjebna og kansleren Joah, sønn av Asaf.

[19]Kommandanten ropte til dem: Si til Hiskia: Så sier storkongen, kongen av

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?
[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.
[24] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

[25] Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[26] Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

Assur: Hva er det du stoler på, siden du kjenner deg så trygg?

[20]Mener du at tomme ord alene gir råd og styrke i krig? Hvem er det du stoler på, siden du har gjort opprør mot meg?

[21] Jo, du stoler på Egypt, den brukne rørstaven! Om noen støtter seg på den, trenger den inn i hånden hans og gjennomborer den. Slik er farao, kongen i Egypt, mot alle som stoler på ham.
[22]Men hvis du svarer meg: «Det er Herren vår Gud vi stoler på», da spør jeg deg: Var det ikke hans offerhauger og altere Hiskia tok bort da han sa til folket i Juda og Jerusalem: «Bare foran dette alteret i Jerusalem skal dere bøye dere og tilbe»?

[23]Inngå nå et veddemål med min herre, kongen av Assur: Jeg gir deg to tusen hester hvis du kan skaffe ryttere til dem.

[24]Hvordan kan du da drive tilbake en eneste stattholder, en av min herres minste tjenere, du som stoler på vogner og ryttere fra Egypt?
[25]Tror du at jeg har dratt opp mot dette stedet for å ødelegge det mot Herrensvilje? Det var Herren som sa til meg: Dra opp mot dette landet og ødelegg det!

[26]Da sa Eljakim, sønn av Hilkia, Sjebna og Joah til kommandanten: «Snakk til dine tjenere på arameisk, for vi skjønner det. Snakk ikke judeisk til oss så folket på muren hører det!»

[27] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

[27]Men kommandanten svarte: «Tror du min herre har sendt meg for å si dette bare til din herre og til deg? Nei, det er like mye til mennene som sitter på muren, de som snart må ete sin egen skitt og drikke sitt eget piss, slik som dere.»

[28] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[28]Og kommandanten ble stående og ropte med høy stemme på judeisk: Hør hva storkongen, kongen av Assur, sier!

[29] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

[29]Så sier kongen: La ikke Hiskia lure dere! For han er ikke i stand til å berge dere ut av min hånd.

[30] nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[30]La ikke Hiskia få dere til å stole på Herren når han sier: «Herren vil sikkert berge oss. Denne byen skal ikke overgis i assyrerkongens hender.»

[31] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

[31]Hør ikke på Hiskia! For så sier kongen av Assur: Slutt fred med meg og overgi dere til meg! Så skal dere få spise, hver av sin vinstokk og sitt fikentre, og drikke vann, hver av sin brønn,

[32] Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

[32]inntil jeg kommer og tar dere med til et land som ligner deres eget, et land med korn og ny vin, et land med brød og vingårder, et land med olivenolje og honning. Da skal dere leve og ikke dø. Hør ikke på Hiskia når han villeder dere og sier: «Herren vil berge oss.»

[33] Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

[33] Har kanskje andre folks guder reddet sine land fra assyrerkongens hånd?

[34] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de

[34] Hvor er Hamats og Arpads guder? Hvor er Sefarvajims, Henas og Ivvas guder? Og

Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[35] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

[36] Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

[37] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías

Isaías 37.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

[3] os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

hvor er Samarias guder? Har de reddet landet ut av min hånd?

[35]Hvem er det av gudene i alle disse landene som har reddet sitt land ut av min hånd? Og så skulle Herren kunne berge Jerusalem!

[36]Folket tidde og svarte ikke et ord. For det var kongens ordre at de ikke skulle svare ham.

[37]Så kom borgherren Eljakim, sønn av Hilkia, riksskriveren Sjebna og kansleren Joah, sønn av Asaf, med flerrede klær til Hiskia, og de meldte ham hva kommandanten hadde sagt.

2. Kongebok 19

Herren berger Jerusalem

[1] Da kong Hiskia hørte dette, flerret han klærne sine, kledde seg i sekkestrie og gikk inn i Herrens hus.

[2]Så sendte han borgherren Eljakim, riksskriveren Sjebna og de eldste av prestene, kledd i sekkestrie, til profeten Jesaja, sønn av Amos.

[3]De sa til ham: «Så sier Hiskia: Dette er en dag med trengsel, straff og vanære; for barna er kommet til livmorens munning, men det er ingen kraft til å føde.

[4]Kanskje Herren din Gud har hørt alle de ordene kommandanten har talt, han som er sendt av sin herre, assyrerkongen, for å håne den levende Gud. Kanskje Herren din Gud vil straffe ham for de ordene han har

hørt. Send nå opp en bønn for den rest som ennå er igjen!»

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

[5]Da kong Hiskias menn kom til Jesaja,

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

[6]sa han til dem: «Si til deres herre: Så sier Herren: Vær ikke redd for de ordene du har hørt, de hånsordene assyrerkongens menn har talt mot meg.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7]Nå skal jeg sette ham på en tanke. Han skal høre et rykte og vende tilbake til sitt eget land, og der vil jeg la ham falle for sverd.»

A carta do rei da Assíria
Isaías 37.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8]Da kommandanten fikk høre at assyrerkongen hadde brutt opp fra Lakisj, dro han bort og fant kongen i kamp mot Libna.

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[9] Kongen fikk nå melding om at Tirhaka, kongen i Kusj, var dratt ut for å kjempe mot ham. Da sendte han igjen bud til Hiskia og sa:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[10]«Så skal dere si til Juda-kongen Hiskia: La deg ikke lure av din Gud som du stoler på, når han sier: Jerusalem skal ikke falle i hendene på assyrerkongen.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[11] Du har selv hørt hva assyrerkongene har gjort med alle landene de har slått med bann og ødelagt. Og du skulle bli berget?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[12] Er de blitt berget av gudene sine, de folkene som mine fedre gjorde ende på: folkene i Gosan, Harran og Resef eller innbyggerne fra Eden, som er i Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

[13]Hvor er nå kongene i Hamat og Arpad, kongen i byen Sefarvajim og kongene i Hena og Ivva?»

A oração de Ezequias
Isaías 37.14-20

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[14]Da Hiskia hadde mottatt og lest brevet som sendemennene hadde med seg, gikk han opp til Herrens hus og bredte det ut for Herrensansikt.

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[15] Hiskia ba til Herren og sa: «Herre, Israels Gud, du som troner over kjerubene. Du alene er Gud over alle kongeriker på jorden, du som skapte himmelen og jorden.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[16]Herre, vend øret til og hør!Herre, lukk øynene opp og se! Hør de ordene som Sanherib har sendt for å håne den levende Gud.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[17]Herre, det er sant at assyrerkongene har lagt land og folkeslag øde.

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[18] De har kastet gudene deres på ilden. For de er ikke guder, men et verk av menneskehender, laget av tre og stein. De har ødelagt dem.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

[19]Men nå, Herre, vår Gud, frels oss fra hans hånd, så alle riker på jorden kan forstå at du alene, Herre, er Gud.»

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[20] Da sendte Jesaja, sønn av Amos, dette budet til Hiskia: Så sierHerren, Israels Gud: Jeg har hørt den bønnen du ba til meg om Sanherib, kongen av Assur.

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

[24] Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[25] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[21]Dette er ordet Herren taler mot ham: Jomfruen håner deg, datter Sion spotter deg, datter Jerusalem rister på hodet.

[22]Hvem er det du krenker og vanærer? Hvem roper du opp imot? Høyt løfter du dine øyne mot Israels Hellige.

[23]Du lot dine sendemenn spotte Herren og sa: «Med mine mange vogner dro jeg opp til de høyeste fjell, til Libanons fjerneste trakter. Der hogg jeg ned høyvokste sedertrær og de fineste sypresser. Jeg nådde det fjerneste hvilested der skogen sto tettest.

[24]Jeg grov og drakk av fremmede vann. Med fotsålene tørket jeg ut alle elvene i Egypt.»

[25]Har du ikke hørt det? Jeg gjorde det for lenge siden, jeg formet det i eldgammel tid, og nå lar jeg det skje. Så kunne du ødelegge festningsbyer og gjøre dem til ruinhauger.

[26] De som bodde der, sto med kraftløse hender, fylt av skrekk og skam. De ble som gresset på marken, grønne vekster og gress på tak, som svis av før det vokser til.

[27] Om du sitter, kommer eller går, vet jeg det – og om du raser mot meg.

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.
[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.
[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;
[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.
[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.
[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.
[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[28]Men fordi du raser mot meg og ditt overmot har nådd mine ører, setter jeg ring i nesen på deg og legger bissel i munnen på deg. Så fører jeg deg tilbake den veien du kom.
[29] Dette skal du ha til tegn: Første året skal dere spise korn som vokser av seg selv, andre året kornet som vokser av det igjen, men tredje året skal dere så og høste, plante vinmarker og spise frukten!
[30]Den rest av Judas hus som blir berget, skal igjen skyte dype røtter, greinene skal bære frukt.
[31] For fra Jerusalem kommer en rest, fra Sion-fjellet en flokk som er berget. Herren skal gjøre dette i sin brennende iver.
[32]Derfor sier Herren om assyrerkongen: Han skal ikke komme inn i denne byen og ikke skyte en pil dit inn. Han skal ikke gå imot den med skjold og ikke kaste opp en voll mot den.
[33]Den veien han kom, skal han vende tilbake, i denne byen skal han ikke komme inn, sier Herren.
[34] Jeg vil verne denne byen og berge den for min egen skyld og for min tjener Davids skyld.

[35] Den natten gikk Herrens engel ut og slo i hjel et hundre og åttifem tusen mann i assyrernes leir. Da folk sto opp om morgenen, fikk de se alle de døde kroppene som lå der.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

[3] Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[36]Da brøt assyrerkongen Sanherib opp og dro hjem igjen. Og siden holdt han seg i ro i Ninive.

[37] En gang mens han bøyde seg i bønn for guden Nisrok i hans tempel, hogg sønnene Adrammelek og Sareser ham ned med sverd. De flyktet til Ararat-landet. Og Sanheribs sønn Asar-Haddon ble konge etter ham.

2. Kongebok 20

Kong Hiskia blir syk

[1] På den tiden ble kong Hiskia dødssyk. Da kom profeten Jesaja, sønn av Amos, til ham og sa: «Så sier Herren: Få orden på ditt hus, for du skal dø og ikke leve lenger.»

[2] Da vendte Hiskia ansiktet mot veggen og ba til Herren.

[3]«Å, Herre», sa han, «husk at jeg har vandret trofast og helhjertet for ditt ansikt og har gjort det som er godt i dine øyne.» Og Hiskia gråt høyt.

[4]Jesaja var ennå ikke kommet ut av den midtre borggården førHerrens ord kom til ham igjen:

[5] «Gå tilbake og si til Hiskia, fyrsten over mitt folk: Så sier Herren, din stamfar Davids Gud: Jeg har hørt din bønn og sett tårene dine. Nå gjør jeg deg frisk igjen. Om to dager kan du gå opp til Herrens hus.

[6] Jeg legger enda femten år til dine levedager. Jeg skal berge deg og denne byen fra assyrerkongens hånd. Og jeg vil forsvare denne byen for min egen skyld og for min tjener Davids skyld.»

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

A embaixada da Babilônia
Isaías 39.1-8

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti?

[7] Så sa Jesaja: «Hent en fikenkake!» De gjorde det, og da de la fikenkaken på såret, frisknet kongen til.

[8] Hiskia spurte Jesaja: «Hva skal jeg ha til tegn på at Herren vil gjøre meg frisk igjen, så jeg om to dager kan gå opp til Herrens hus?”

[9]Jesaja svarte: «Dette skal du ha til tegn fra Herren på at han vil gjøre det han har sagt: Skal skyggen på soluret gå ti streker fram eller ti streker tilbake?»

[10]Hiskia sa: «Skyggen kan lett strekke seg ti streker fram. Nei, skyggen skal gå ti streker tilbake!»

[11]Da ropte profeten Jesaja til Herren, og han lot skyggen på soluret til Ahas gå ti streker tilbake, like langt som den før hadde gått fram.

Sendebudene fra kongen av Babel

[12] På den tiden sendte Babel-kongen Merodak Baladan, sønn av Baladan, brev og gaver til Hiskia. For han hadde hørt at kongen hadde vært syk.

[13]Hiskia ble glad da sendebudene kom. Han viste dem hele huset der han hadde skattene sine, sølvet og gullet, parfymen og den fineste oljen, våpenhuset og alt som fantes i skattkamrene hans. Det var ikke den ting i hele hans slott og rike som Hiskia ikke viste dem.

[14]Da kom profeten Jesaja til kong Hiskia og spurte ham: «Hva sa disse mennene, og hvor kom de fra?» «De kom fra et land langt borte», svarte Hiskia, «fra Babel.»

Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[16] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

[17] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

[15]«Hva fikk de se i slottet ditt?» spurte profeten. Hiskia svarte: «Alt det som finnes i mitt slott, fikk de se. Det var ikke den ting i skattkamrene mine som jeg ikke viste dem.»

[16]Da sa Jesaja til Hiskia: «Hør Herrens ord:

[17] Se, dager skal komme da alt som er i ditt slott, det som fedrene dine har samlet til denne dag, skal føres bort til Babel. Ingen ting skal bli tilbake, sierHerren.

[18] De skal ta noen av sønnene dine, av dem som stammer fra deg, og som du er opphav til, og gjøre dem til hoffmenn i slottet til kongen av Babel.»

[19]Da sa Hiskia til Jesaja: «Godt er det ordet fraHerren som du har talt.» Men han sa til seg selv: «Det vil vel være fred og trygghet så lenge jeg lever.»

[20] Det som ellers er å fortelle om Hiskia og alle de storverk han utførte, hvordan han anla dammen og tunnelen og ledet vannet inn i byen, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

[21]Hiskia gikk til hvile hos sine fedre, og hans sønn Manasse ble konge etter ham.

2. Kongebok 21

Juda-kongene Manasse og Amon

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

[6] E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[7] Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

[8] e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais,

[1] Manasse var tolv år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i femtifem år. Hans mor het Hefsiba.

[2] Manasse gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og tok etter all styggedommen de drev med hos de folkeslagene Herren hadde drevet bort for israelittene.

[3] Han bygde opp igjen de offerhaugene som hans far Hiskia hadde ødelagt. Han reiste altere for Baal og laget en Asjera-stolpe, slik Ahab, kongen i Israel, hadde gjort. Og han tilba og dyrket hele himmelens hær.

[4] Selv i Herrens tempel bygde han slike altere, enda Herrenhadde sagt: «I Jerusalem vil jeg la navnet mitt bo.»

[5] I begge forgårdene til tempelet bygde han altere for hele himmelens hær.

[6] Manasse lot sin sønn gå gjennom ilden. Han drev med tegntyding og spådomskunster og rådførte seg med åndemanere og spåmenn. Han gjorde mye som var ondt i Herrens øyne, og gjorde ham rasende.

[7] Asjera-skulpturen som Manasse fikk laget, plasserte han i tempelet, enda Herren hadde sagt til David og hans sønn Salomo: «I dette tempelet og i Jerusalem, som jeg har utvalgt blant alle Israels stammer, vil jeg la navnet mitt bo til evig tid.

[8]Jeg vil aldri mer la Israel vandre hjemløs, langt bort fra landet jeg ga deres fedre, så

contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

sant de legger vinn på å gjøre alt det jeg har befalt dem, og lever etter hele den loven som min tjener Moses ga dem.»

[9] Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

[9]Men de ville ikke høre, og Manasse forledet dem til å gjøre enda mer ondt enn de folkeslagene som Herren hadde utryddet for israelittene.

O juízo a respeito de Judá

[10] Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

[10]Da talte Herren gjennom sine tjenere profetene. Han sa:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[11] Fordi Juda-kongen Manasse har gjort disse avskyelige handlingene, har han overgått alt det amorittene før ham gjorde. Med sin avgudsdyrkelse forledet han også judeerne til synd.

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12] Derfor sier Herren, Israels Gud: Nå fører jeg en ulykke over Jerusalem og Juda som skal få det til å ringe for ørene på alle som hører om det.

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[13] Jeg vil strekke ut samme målesnor over Jerusalem som over Samaria og bruke samme vektlodd som mot Ahabs hus. Jeg vil tørke Jerusalem bort som når en tørker av et fat og snur det opp ned.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[14]Jeg forkaster den siste rest av mitt eget folk. Jeg gir dem over i hendene på fiendene deres, så de alle kan røve og plyndre dem.

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[15]Dette skal skje fordi de har gjort det som er ondt i mine øyne. De har gjort meg rasende fra den dag deres fedre gikk ut av Egypt, og til denne dag.

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora

[16] Manasse lot så mye uskyldig blod renne i Jerusalem at hele byen ble fylt med blod. Han fikk også judeerne med på sin synd,

o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

og de gjorde det som var ondt i Herrens øyne.

A morte de Manassés
2 Crônicas 33.18-20

[17] Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[17] Det som ellers er å fortelle om Manasse og alt han utrettet, om den synd han gjorde, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

[18] Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

[18]Manasse gikk til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i Ussa-hagen, som lå like ved hans slott, og hans sønn Amon ble konge etter ham.

O reinado de Amom, de Judá
2 Crônicas 33.21-25

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

[19] Amon var tjueto år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i to år. Hans mor het Mesjullemet og var datter av Harus fra Jotba.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[20]Amon gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik hans far Manasse hadde gjort.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

[21]Han fulgte i sin fars fotspor i ett og alt. Han dyrket de samme avguder som faren og bøyde seg og tilba dem.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[22]Han forlot Herren, sine fedres Gud, og vandret ikke på Herrens vei.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[23]Amons menn fikk i stand en sammensvergelse mot ham, og de drepte kongen i hans eget hus.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[24]Men folket i landet slo i hjel alle dem som hadde sammensverget seg mot kong Amon, og så tok de hans sønn Josjia til konge etter ham.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[25]Det som ellers er å fortelle om Amon og det han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 22

O reinado de Josias
2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo
2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

[6] aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

[7] Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

Hilquias acha o Livro da Lei

[26]Amon ble lagt i graven sin i Ussa-hagen, og hans sønn Josjia ble konge etter ham.

2. Kongebok 22

Kong Josjia og bokrullen

[1] Josjia var åtte år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i trettien år. Hans mor het Jedida og var datter av Adaja fra Boskat.

[2]Josjia gjorde det som var rett i Herrens øyne. Han fulgte i sin stamfar Davids fotspor i ett og alt, uten å vike av til høyre eller venstre.

[3]I sitt attende regjeringsår sendte kong Josjia riksskriveren Sjafan, sønn av Asalja, sønn av Mesjullam, til Herrens tempel. Han sa:

[4]«Gå til øversteпresten Hilkia og be ham telle opp pengene som er kommet inn til Herrens tempel, de som dørvokterne har samlet inn hos folket.

[5]Han skal gi pengene til arbeidslederne som har tilsyn medHerrens tempel. Og de skal gi dem videre til håndverkerne som arbeider i Herrens tempel for å reparere skadene der,

[6]til snekkerne, bygningsfolkene og murerne. Pengene skal også brukes til å kjøpe inn tømmer og hugget stein, så tempelet kan settes i stand.

[7]Men det skal ikke holdes kontroll med pengene som er betrodd dem; for de farer ærlig fram.»

2 Crônicas 34.14-18

8 Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

8 Da sa øverstepresten Hilkia til riksskriveren Sjafan: «Jeg har funnet en bokrull med loven i Herrens tempel.» Hilkia ga rullen til Sjafan, og han leste den.

9 Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

9Riksskriveren Sjafan gikk tilbake til kongen og meldte: «Dine tjenere har samlet de pengene som fantes i tempelet, og gitt dem til arbeidslederne som har tilsyn med Herrens hus.»

10 Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

10Så fortalte han kongen at presten Hilkia hadde gitt ham en bokrull. Og han leste opp fra den for kongen.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Crônicas 34.19-28

11 Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

11Da Josjia hørte det som sto i bokrullen, flerret han klærne sine.

12 Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

12Så ga han denne befalingen til presten Hilkia og til Ahikam, sønn av Sjafan, Akbor, sønn av Mika, riksskriveren Sjafan og kongsmannen Asaja:

13 Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

13 «Gå og søk råd hos Herren for meg og for folket, og for hele Juda, om innholdet i denne bokrullen som er funnet. For stor erHerrens harme som har flammet opp mot oss fordi våre fedre ikke hørte på det som står i denne bokrullen, og ikke gjorde alt det som er foreskrevet oss.»

14 Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de

14 Da gikk presten Hilkia sammen med Ahikam, Akbor, Sjafan og Asaja til profetkvinnen Hulda, som var gift med Sjallum, sønn av Tikva, sønn av Harhas, han som hadde tilsyn med kleskammeret.

Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

15 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

16 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

17 Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

18 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

19 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

20 Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Crônicas 34.29-33

1 Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

Hulda bodde i den nye bydelen i Jerusalem. De la saken fram for henne,

15og hun sa til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Si til den mannen som har sendt dere til meg:

16Så sier Herren: Se, jeg fører ulykke over dette stedet og over dem som bor der, alt det som er nevnt i den bokrullen Juda-kongen har lest.

17For de har forlatt meg og tent offerild for andre guder. Slik har de gjort meg rasende med sine handlinger. Harmen flammer mot dette stedet, og den skal ikke slukne.

18Men til Juda-kongen som sendte dere for å søke råd hos Herren, skal dere si: Så sier Herren, Israels Gud: Du har nå hørt disse ordene.

19De rørte ved ditt hjerte, og du ydmyket deg for Herrens ansikt da du hørte hva jeg talte mot dette stedet og mot dem som bor her: at de skal bli til skrekk og forbannelse. Fordi du flerret klærne dine og gråt for mitt ansikt, så har jeg nå også hørt, lyder ordet fra Herren.

20 Derfor vil jeg la deg komme til dine fedre. I fred skal du bli forent med dem i graven. Dine øyne skal slippe å se all den ulykken jeg fører over dette stedet. Dette svaret brakte de tilbake til kongen.

2. Kongebok 23

Josjia reformerer gudsdyrkelsen

1 På kongens oppfordring samlet alle de eldste i Juda og Jerusalem seg hos ham.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto

2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

[5] Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

[6] Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual

[2] Så gikk han opp til Herrens tempel, og sammen med ham gikk alle judeerne og alle innbyggerne i Jerusalem – prestene og profetene, hele folket, både små og store. Han leste opp for dem alt det som sto i paktsboken som var funnet i Herrens hus.

[3] Kongen stilte seg opp ved søylen og sluttet en pakt for Herrensansikt: Folket skulle følge Herren og holde hans bud, regler og forskrifter av hele sitt hjerte og hele sin sjel. Alle paktens ord som var skrevet ned i denne bokrullen, skulle de holde. Og hele folket gikk inn i pakten.

[4] Siden befalte kongen øverstepresten Hilkia, og prestene under ham, og dørvokterne at de skulle fjerne fra Herrens tempel alle de gjenstandene som var laget for Baal og Asjera og hele himmelens hær. Han brente dem opp utenfor Jerusalem, på avsatsene i Kedron-dalen, og asken førte han til Betel.

[5]Josjia avsatte de avgudsprestene som Juda-kongene hadde satt til å tenne offerild på haugene i Judas byer og omkring Jerusalem, og de som tente offerild til Baal, til solen og månen, til stjernebildene og hele himmelens hær.

[6]Asjera-stolpen tok han fra Herrens tempel og førte den ut av Jerusalem, til Kedron-

o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

[7] Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

[8] A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

[9] (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

[10] Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

[11] Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

[12] Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

dalen. Der brente han den til aske, som han så strødde ut på folkets gravplass.

[7] Han rev ned kamrene til de mannlige tempelprostituerte som var iHerrens hus, og stedet hvor kvinnene vevde klær til Asjera.

[8] Så flyttet Josjia alle prestene inn fra byene i Juda. Og offerhaugene fra Geba til Beer-Sjeba, hvor prestene tente offerild, erklærte han for urene. Han rev også ned helligstedene ved byporten, som lå ved byhøvdingen Josvas port, til venstre når en går inn gjennom hovedporten.

[9]De som hadde vært prester på offerhaugene, fikk ikke bære fram offer på Herrens alter i Jerusalem. Men de fikk spise usyret brød sammen med sine brødre.

[10] Også Tofet i Hinnom-dalen erklærte Josjia for urent. Ingen skulle la sin sønn eller datter gå gjennom ilden for Molok.

[11]Han tok bort de hestene som Juda-kongene hadde vigslet til solen; de sto ved inngangen til Herrens tempel, i nærheten av hoffmannen Natan-Meleks kammer i forgården. Solvognene brente han også opp.

[12] Kongen rev ned altrene på taket, Ahas' takhelligdom, som Juda-kongene hadde reist, og de altrene Manasse hadde bygd i begge forgårdene til Herrens tempel. Han brøt dem i stykker på stedet og kastet støvet av dem ut i Kedron-dalen.

[13] O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

[14] Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

Profanado e derribado o altar de Betel

[15] Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

[16] Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram

[13] Også offerhaugene som vendte mot Jerusalem, på sørsiden av Ødeleggelsens berg, erklærte kongen for urene. Det var Salomo, Israels konge, som hadde bygd dem for Astarte, Sidon-folkets motbydelige gudinne, for Kemosj, Moabs motbydelige gud, og for Milkom, ammonittenes avskyelige gud.

[14]Josjia knuste steinstøttene og hogg ned Asjera-stolpene. Stedet der de hadde stått, fylte han med menneskeknokler.

[15] I Betel rev han også ned alteret og offerhaugen som Jeroboam, Nebats sønn, hadde bygd, han som fikk Israel til å synde. Både alteret og haugen ble jevnet med jorden. Så knuste han steinene til støv og brente opp Asjera-stolpen.

[16] Da Josjia snudde seg, fikk han øye på gravene som var der i fjellet. Han sendte folk av sted for å ta alle knoklene ut av gravene. Så brente han dem på alteret, og slik gjorde han alteret urent. Slik ble det oppfylt, det ordet fra Herren som gudsmannen ropte ut over alteret da han kunngjorde dette.

[17] Så spurte kongen: «Hva er det for en gravstein jeg ser der borte?» Mennene i byen svarte: «Det er graven til den gudsmannen som kom fra Juda og forutsa dette som du nå har gjort med alteret her i Betel.»

[18]Da sa kongen: «La ham hvile i fred! Ingen må flytte på knoklene.» Så lot de

estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

A piedade de Josias

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda

knoklene hans og knoklene til profeten som var kommet fra Samaria, ligge urørt.

[19]Også i Samarias byer fjernet Josjia alle helligdommene på offerhaugene, som kongene i Israel hadde bygd og slik gjort Herren rasende. Han gjorde med dem i ett og alt som han hadde gjort i Betel.

[20] Alle offerhaug-prestene som fantes der, drepte han ved altrene, og han brente menneskeknoklene der. Så vendte han tilbake til Jerusalem.

[21] Siden ga kongen hele folket denne befalingen: «Hold påske forHerren deres Gud slik det står skrevet i denne paktsboken.»

[22] En slik påske var det ikke blitt holdt siden den gangen dommerne styrte i Israel, ikke så lenge det hadde vært konger i Israel og Juda.

[23]Det var først i Josjias attende regjeringsår at de feiret en slik påske for Herren i Jerusalem.

[24] Josjia utryddet åndemanerne og spåmennene, terafene og avgudene og alle avskyelige gudebilder som var å se i Juda og Jerusalem. Slik ville han oppfylle lovens forskrifter som sto skrevet i den bokrullen presten Hilkia hadde funnet i Herrens tempel.

[25]Det hadde aldri før vært noen konge som Josjia. Ingen hadde på den måten vendt om til Herren av hele sitt hjerte og av hele

a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

A morte de Josias
2 Crônicas 35.20-27

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

sin sjel og av all sin makt, helt som Moseloven krever. Og heller ikke siden kom det noen konge som han.

[26] Likevel sluknet ikke Herrens glødende vrede, som hadde flammet opp mot Juda fordi Manasse gjorde Gud rasende gang på gang.

[27] Derfor sa Herren: «Også Juda vil jeg drive bort fra mitt ansikt, slik jeg drev Israel bort. Jeg forkaster Jerusalem, den byen jeg har utvalgt, og tempelet, hvor jeg har sagt at navnet mitt skal bo.»

[28]Det som ellers er å fortelle om Josjia og alt han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

[29] I Josjias dager dro farao Neko, kongen i Egypt, opp mot assyrerkongen og rykket fram til elven Eufrat. Kong Josjia dro ut imot ham, men farao Neko drepte ham ved Megiddo med det samme han fikk se ham.

[30] Kongens menn kjørte den døde bort fra Megiddo. De førte ham til Jerusalem og gravla ham der. Så tok folket i landet og salvet Joahas, Josjias sønn, og gjorde ham til konge etter faren.

Kongene Joahas og Jojakim

[31] Joahas var tjuetre år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tre måneder. Hans mor het Hamutal og var datter av Jeremia fra Libna.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

O reinado de Jeoaquim

2 Crônicas 36.5-8

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

2 Reis 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[32]Joahas gjorde det som var ondt i Herrens øyne, i ett og alt som fedrene hans hadde gjort.

[33] Farao Neko tok ham til fange i Ribla i Hamat-landet så han ikke lenger kunne regjere i Jerusalem. Og av landet krevde han en bot på hundre talenter sølv og en talent gull.

[34] Så gjorde farao Neko Eljakim, Josjias sønn, til konge i farens sted og forandret hans navn til Jojakim. Joahas tok han med seg til Egypt, og der døde han.

[35] Jojakim betalte sølvet og gullet til farao. Men han måtte legge en skatt på landet for å kunne betale den summen farao krevde. Han inndrev sølvet og gullet hos folket i landet etter som enhver var lignet, og ga det så til farao Neko.

[36] Jojakim var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i elleve år. Hans mor het Sebuda og var datter av Pedaja fra Ruma.

[37]Jojakim gjorde det som var ondt i Herrens øyne, i ett og alt som hans fedre hadde gjort.

2. Kongebok 24

[1]I Jojakims dager dro kong Nebukadnesar av Babel i krig, og Jojakim måtte underkaste seg ham i tre år. Men så gjorde han opprør mot ham.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

O reinado de Joaquim

2 Crônicas 36.9

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[2]Da sendte Herren imot ham herjende flokker av kaldeere, arameere, moabitter og ammonitter. Han sendte dem mot Juda for å gjøre ende på folket, slik Herren hadde forkynt gjennom sine tjenere profetene.

[3] Det som skjedde med Juda, var helt etter Herrens ord. Slik ville han støte dem bort fra sitt ansikt på grunn av alle de syndene Manasse hadde gjort.

[4] Han lot så mye uskyldig blod flyte at hele Jerusalem ble fylt med blod. Og det ville Herren ikke tilgi.

[5]Det som ellers er å fortelle om Jojakim og alt han utrettet, står skrevet i Juda-kongenes krønike.

[6]Jojakim gikk til hvile hos sine fedre, og hans sønn Jojakin ble konge etter ham.

[7] Kongen i Egypt dro nå ikke mer ut fra sitt land, for kongen av Babel hadde tatt alt land som tilhørte ham, fra Egypterbekken til elven Eufrat.

Nebukadnesar inntar Jerusalem

[8] Jojakin var atten år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tre måneder. Hans mor het Nehusjta og var datter av Elnatan fra Jerusalem.

[9]Jojakin gjorde det som var ondt i Herrensøyne, i ett og alt som hans far hadde gjort.

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

[16] Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

[17] O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias

2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

[10] På den tid dro mennene til kong Nebukadnesar av Babel opp mot Jerusalem, og byen ble beleiret.

[11]Nebukadnesar kom selv til byen mens hans menn holdt den beleiret.

[12] Da overga Juda-kongen Jojakin seg til kongen av Babel, sammen med sin mor og sine menn, høvdinger og hoffmenn. Og kongen av Babel tok ham til fange i sitt åttende regjeringsår.

[13] Nebukadnesar førte bort alle skattene iHerrens tempel og i kongens slott og brøt gullet av alle de gjenstandene som Israels konge Salomo hadde fått laget til Herrens tempel. Det gikk som Herren hadde sagt.

[14]Han førte bort alt folket i Jerusalem, alle høvdingene og rikmennene, ti tusen fanger i alt, og alle håndverkerne og smedene. Bare de fattigste i landet ble tilbake.

[15] Han førte Jojakin i eksil til Babel. Kongens mor og hans koner, hoffmennene og de mektigste menn i landet ble også ført bort fra Jerusalem til Babel.

[16]Sju tusen rikmenn og ett tusen håndverkere og smeder, som alle var øvede krigere, ble ført i eksil til Babel av kongen der.

[17] Så gjorde kongen av Babel Mattanja, Jojakins onkel, til konge etter ham og forandret hans navn til Sidkia.

[18] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

A queda de Jerusalém
Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

2 Reis 25

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[2] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[3] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[4] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

[18] Sidkia var tjueen år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i elleve år. Hans mor het Hamutal og var datter av Jeremia fra Libna.

[19]Sidkia gjorde det som var ondt i Herrens øyne, i ett og alt som Jojakim hadde gjort.

[20] Fordi Herren var vred på Jerusalem og Juda, gikk det som det gjorde, og til sist kastet han dem bort fra sitt ansikt.

Juda-riket går under

Sidkia gjorde opprør mot kongen av Babel.

2. Kongebok 25

[1] Da dro Nebukadnesar med hele sin hær mot Jerusalem. Det var i Sidkias niende regjeringsår, på den tiende dagen i den tiende måneden. De slo leir ved byen og bygde en voll omkring den.

[2] Og byen var under beleiring til kong Sidkias ellevte regjeringsår.

[3]Den niende dagen i den fjerde måneden, da hungersnøden var som verst og folket ikke hadde mer mat,

[4] brøt fienden gjennom bymuren. Om natten flyktet alle krigerne gjennom porten mellom de to murene, ved kongens hage, enda kaldeerne hadde omringet byen. Og de tok veien mot Araba-sletten.

[5] porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[6] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

[7] Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

[8] No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[9] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[10] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

[11] O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o

[5]Men kaldeernes hær satte etter kongen og nådde ham igjen på slettene ved Jeriko. Da hadde hele hæren flyktet fra ham og var spredt.

[6] Kongen ble grepet og ført opp til Ribla, til kongen av Babel, som felte dommen over ham.

[7] Han drepte Sidkias sønner rett for øynene på ham. Så stakk han ut øynene på Sidkia, bandt ham med bronselenker og førte ham til Babel.

[8]Den sjuende dagen i den femte måneden – det var i Nebukadnesars nittende regjeringsår – kom en av Babel-kongens menn til Jerusalem. Han het Nebusaradan og var sjef for livvakten.

[9] Nebusaradan satteHerrens tempel og kongens slott i brann. Alle husene og palassene i Jerusalem brente han opp.

[10]Og kaldeerhæren som sto under hans kommando, rev ned murene rundt Jerusalem.

[11]Så førte Nebusaradan bort dem som var igjen i byen, og overløperne som hadde gått over til Babel-kongen, og resten av folket.

[12]Bare en del av de fattigste i landet lot han bli igjen for å arbeide på vinmarkene og på åkrene.

[13] Kaldeerne slo i stykker bronsesøylene i Herrens hus, vognstativene og

mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

bronsehavet som sto der. All bronsen førte de til Babel.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[14]De tok askefatene og ildskuffene, lysesaksene og røkelsesskålene og alt utstyr av bronse som hadde vært brukt i gudstjenesten.

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[15]Sjefen for livvakten tok også med seg glopannene og offerskålene, alt som var av gull og sølv.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[16]De to søylene, det ene havet og vognstativene som Salomo hadde laget til Herrens hus – alle disse gjenstandene inneholdt så mye bronse at de ikke kunne veies.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[17] Begge søylene var atten alen høye og hadde et søylehode av bronse som var tre alen høyt. Rundt om på søylehodet var det slyngornamenter med granatepler, alt sammen av bronse.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[18]Sjefen for livvakten tok med seg øverstepresten Seraja og Sefanja, presten under ham, og de tre dørvokterne.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[19]Fra byen tok han med seg en hoffmann som hadde tilsyn med krigerne, fem av kongens fremste tjenestemenn som ennå var i byen, dessuten hærførerens skriver, han som skrev ut folk i landet til krigstjeneste, og seksti mann av folket som ellers fantes i byen.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[20]Alle disse tok Nebusaradan, sjefen for livvakten, med seg. Han førte dem til Babel-kongen i Ribla,

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

[26] Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

Libertado e honrado o rei Joaquim

Jeremias 52.31-34

[27] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei

[21]og han slo dem i hjel der, i Ribla i Hamat-landet. Slik ble folket i Juda ført bort fra sitt land.

Gedalja styrer i Juda

[22] Kong Nebukadnesar av Babel satte Gedalja, sønn av Ahikam, sønn av Sjafan, til å styre over den delen av folket som var tilbake i Juda, dem som kongen hadde latt bli igjen.

[23] Da alle hærførerne og deres menn fikk høre at kongen hadde innsatt Gedalja, kom de til ham i Mispa: Ismael, sønn av Netanja, Johanan, sønn av Kareah, Seraja, sønn av Tanhumet fra Netofa, og Jaasanja, sønn av en mann fra Maaka. Alle kom de med sine menn.

[24]Gedalja avla ed til dem og deres menn og sa: «Vær ikke redde for kaldeerne! Bli i landet og tjen kongen av Babel, så skal det gå dere godt.»

[25]Men i den sjuende måneden kom Ismael, sønn av Netanja, sønn av Elisjama, som tilhørte kongeætten, og han hadde med seg ti mann. De slo i hjel Gedalja og de judeerne og kaldeerne som var hos ham i Mispa.

[26]Da brøt hele folket opp, både små og store, og hærførerne med dem. De dro til Egypt, for de fryktet for kaldeerne.

Kong Jojakin blir benådet

[27] I det trettisjuende året etter at Juda-kongen Jojakin var bortført, den tjuesjuende dagen i den tolvte måneden i

da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

det året han selv ble konge, tok Babel-kongen Evil-Merodak Juda-kongen Jojakin til nåde og satte ham fri fra fengselet.

[28] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

[28]Han snakket vennlig med ham og ga ham den fremste plassen blant de kongene som var hos ham i Babel.

[29] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

[29] Jojakin fikk legge av seg fangedrakten, og siden spiste han alltid ved kongens bord så lenge han levde.

[30] E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

[30]Sitt daglige brød fikk han av kongen, dag for dag så lenge han levde.

O primeiro livro das Crônicas

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão
Gênesis 5.1-32

1 Adão, Sete, Enos,

2 Cainã, Maalalel, Jarede,

3 Enoque, Metusalém, Lameque,

4 Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé
Gênesis 10.1-32

5 Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

6 Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

7 Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

8 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

9 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

10 Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

11 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

12 a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

13 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

14 aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

15 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

16 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

1. Krønikebok

1. Krønikebok 1

Adams slekt

1 Adam, Set, Enosj;

2 Kenan, Mahalalel, Jared;

3 Henok, Metusjalah, Lamek;

4 Noah, Sem, Ham og Jafet.

5 Jafets sønner var Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesjek og Tiras.

6 Gomers sønner var Asjkenas, Difat og Togarma.

7 Javans sønner var Elisja, Tarsis, Kittim og Rodanim.

8 Hams sønner var Kusj, Misrajim, Put og Kanaan.

9 Sønnene til Kusj var Seba, Havila, Sabta, Rama og Sabteka. Ramas sønner var Saba og Dedan.

10 Kusj ble også far til Nimrod. Han var den første som ble mektig på jorden.

11 Misrajim ble stamfar til luderne, anamerne, lehaberne, naftuherne,

12 patruserne og kasluherne, de som filisterne stammer fra, og kaftorerne.

13 Kanaan ble far til Sidon – han var den førstefødte – og til Het,

14 og til jebusittene, amorittene, girgasjittene,

15 hevittene, arkittene, sinittene,

16 arvadittene, semarittene og hamatittene.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[17] Sems sønner var Elam, Assur, Arpaksjad, Lud, Aram, Us, Hul, Geter og Mesjek.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[18]Arpaksjad ble far til Sjelah, og Sjelah ble far til Eber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[19] Eber fikk to sønner. Den ene het Peleg, for i hans dager ble jorden delt opp. Hans bror het Joktan.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[20]Joktan ble far til Almodad, Sjelef, Hasarmavet, Jerah,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[21]Hadoram, Usal, Dikla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[22]Ebal, Abimael, Saba,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

[23]Ofir, Havila og Jobab. Alle disse var sønner av Joktan.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[24] Sem, Arpaksjad, Sjelah,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[25]Eber, Peleg, Re'u,

[26] Serugue, Naor, Tera

[26]Serug, Nahor, Tarah

[27] e Abrão, que é Abraão.

[27]og Abram, det er Abraham.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

Abrahams slekt

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[28] Abrahams sønner var Isak og Ismael.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[29]Dette er deres slektshistorie: Nebajot var Ismaels førstefødte sønn. Han hadde også sønnene Kedar, Adbeel, Mibsam,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[30]Misjma, Duma, Massa, Hadad, Tema,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

[31]Jetur, Nafisj og Kedma. Dette var Ismaels etterkommere.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[32] Ketura, Abrahams medhustru, fødte Simran, Joksjan, Medan, Midjan, Jisjbak og Sjuah. Joksjans sønner var Saba og Dedan.

[33] Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

[33]Og Midjans sønner var Efa, Efer, Henok, Abida og Eldaa. Alle disse var Keturas etterkommere.

[34] Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

[34] Abraham fikk sønnen Isak. Isaks sønner var Esau og Israel.

Descendentes de Esaú

Gênesis 36.1-19

[35] Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

[35] Esaus sønner var Elifas, Re'uel, Je'usj, Jalam og Korah.

[36] Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

[36]Sønnene til Elifas var Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenas, Timna og Amalek.

[37] Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

[37]Re'uels sønner var Nahat, Serah, Sjamma og Missa.

Descendentes de Seir

Gênesis 36.20-30

[38] Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

[38]Se'irs sønner var Lotan, Sjobal, Sibon, Ana, Disjon, Eser og Disjan.

[39] Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

[39]Lotans sønner var Hori og Homam, og Lotans søster var Timna.

[40] Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

[40]Sjobals sønner var Aljan, Manahat, Ebal, Sjefi og Onam. Og Sibons sønner var Ajja og Ana.

[41] O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

[41]Anas sønn var Disjon, og Disjons sønner var Hamran, Esjban, Jitran og Keran.

[42] Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

[42]Esers sønner var Bilhan, Saavan og Jaakan. Disjans sønner var Us og Aran.

Reis e príncipes de Edom

Gênesis 36.31-43

Konger og høvdinger i Edom

[43] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[43] Dette er de kongene som regjerte i landet Edom før det var noen konge som regjerte over israelittene: Bela, sønn av Beor; hans by het Dinhaba.

[44] Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

[44]Da Bela døde, ble Jobab, sønn av Serah fra Bosra, konge etter ham.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

[45]Da Jobab døde, ble Husjam fra Teman-landet konge i hans sted.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a

[46]Da Husjam døde, ble Hadad, sønn av Bedad, konge i hans sted. Det var han som

Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.

[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó
Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,

[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

slo midjanittene på slettelandet i Moab. Hans by het Avit.

[47]Da Hadad døde, ble Samla fra Masreka konge i hans sted.

[48]Da Samla døde, ble Saul fra Rehobot ved Eufrat konge i hans sted.

[49]Da Saul døde, ble Baal-Hanan, sønn av Akbor, konge i hans sted.

[50] Da Baal-Hanan døde, ble Hadad konge i hans sted. Hans by het Pa'i, og hans kone het Mehetabel. Hun var datter av Matred, som var datter av Mesahab.

[51]Da Hadad var død, styrte disse stammehøvdingene i Edom: høvdingene i Timna, Alja, Jetet,

[52]Oholibama, Ela, Pinon,

[53]Kenas, Teman, Mibsar,

[54]Magdiel og Iram. Dette var stammehøvdingene i Edom.

1. Krønikebok 2

Judas slekt

[1] Dette er Israels sønner: Ruben, Simon, Levi, Juda, Jissakar, Sebulon,

[2]Dan, Josef, Benjamin, Naftali, Gad og Asjer.

[3] Judas sønner var Er, Onan og Sjela. Disse tre fikk han med Batsjua, en kanaaneisk kvinne. Er, Judas førstefødte sønn, gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og derfor lot han ham dø.

[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.

[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.

[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.

[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.

[8] O filho de Etã: Azarias.

[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.

[10] Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

[11] Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

[12] Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

[13] Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,

[14] a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

[15] a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

[16] As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

[17] Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

[18] Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

[19] Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

[4]Tamar, svigerdatteren hans, fødte ham Peres og Serah. I alt hadde Juda da fem sønner.

[5] Sønnene til Peres var Hesron og Hamul.

[6] Og Serahs sønner var Simri, Etan, Heman, Kalkol og Dara, i alt fem.

[7] Karmis sønn var Akar; det var han som førte Israel i ulykke da han var troløs og tok for seg av det som var bannlyst.

[8]Etans sønn var Asarja.

[9] De sønnene Hesron fikk, var Jerahmeel, Ram og Kelubai.

[10]Ram fikk sønnen Amminadab, og Amminadab fikk sønnen Nahsjon, som var leder for Juda-sønnene.

[11]Nahsjon fikk sønnen Salma, og Salma fikk sønnen Boas.

[12]Boas fikk sønnen Obed, og Obed fikk sønnen Isai.

[13]Isai fikk sønner. Den førstefødte var Eliab, den andre var Abinadab, den tredje Sjima,

[14]den fjerde Netanel, den femte Raddai,

[15]den sjette Osem, og den sjuende var David.

[16] Deres søstre var Seruja og Abigajil. Seruja hadde tre sønner, Absjai, Joab og Asael.

[17]Abigajil fødte Amasa; hans far var ismaelitten Jeter.

[18]Kaleb, sønn av Hesron, fikk sønner med sin kone Asuba og med Jeriot. Disse var Jesjer, Sjobab og Ardon.

[19]Da Asuba døde, tok Kaleb Efrat til kone, og hun fødte ham Hur.

[20] Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

[21] Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

[22] Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

[23] Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

[24] Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

[25] Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

[26] Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

[27] Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

[28] Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

[29] A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

[30] Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

[20] Hur fikk sønnen Uri, og Uri fikk sønnen Besalel.

[21]Siden gikk Hesron inn til en datter av Makir, Gileads far. Han var seksti år gammel da han tok henne til kone, og hun fødte ham Segub.

[22] Segub fikk sønnen Ja'ir, som hadde tjuetre byer i Gilead-landet.

[23]Men Gesjur og Aram tok fra dem Ja'irs teltbyer og Kenat med småbyene omkring, i alt seksti byer. Alle disse stammet fra Makir, Gileads far.

[24] Etter at Hesron var død i Kaleb-Efrata, fødte Abia, Hesrons kone, Asjhur. Han ble far til Tekoa.

[25]Jerahmeel, Hesrons eldste sønn, hadde sønnene Ram, den førstefødte, og Buna, Oren, Osem og Ahia.

[26]Jerahmeel hadde også en annen kone som het Atara. Hun ble mor til Onam.

[27]Ram, Jerahmeels førstefødte sønn, hadde sønnene Maas, Jamin og Eker.

[28]Onams sønner var Sjammai og Jada, og Sjammais sønner var Nadab og Abisjur.

[29]Abisjurs kone het Abihajil, og hun fødte ham Ahban og Molid.

[30]Nadabs sønner var Seled og Appajim. Seled døde barnløs.

[31]Appajims sønn var Jisji, Jisjis sønn var Sjesjan, og Sjesjans sønn var Ahlai.

[32]Sønnene til Jada, Sjammais bror, var Jeter og Jonatan. Jeter døde barnløs.

[33]Jonatans sønner var Pelet og Sasa. Dette var Jerahmeels etterkommere.

34 Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.	34Sjesjan hadde ingen sønner, bare døtre. Men han hadde en egyptisk slave som het Jarha.
35 Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.	35Sjesjan ga sin datter som kone til Jarha, og hun fødte ham Attai.
36 Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.	36Attai fikk sønnen Natan, og Natan fikk sønnen Sabad.
37 Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.	37Sabad fikk sønnen Eflal, og Eflal fikk sønnen Obed.
38 Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.	38Obed fikk sønnen Jehu, og Jehu fikk sønnen Asarja.
39 Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.	39Asarja fikk sønnen Heles, og Heles fikk sønnen Elasa.
40 Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.	40Elasa fikk sønnen Sismai, og Sismai fikk sønnen Sjallum.
41 Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.	41Sjallum fikk sønnen Jekamja, og Jekamja fikk sønnen Elisjama.
42 O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.	42 Jerahmeels bror Kaleb fikk først sønnen Mesja, far til Sif, og siden sønnen Maresja, far til Hebron.
43 Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.	43Hebrons sønner var Korah, Tappuah, Rekem og Sjema.
44 Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.	44Sjema fikk sønnen Raham, som ble far til Jorkeam, og Rekem fikk sønnen Sjammai.
45 O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.	45Sjammais sønn var Maon, og Maon ble far til Bet-Sur.
46 Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.	46Kalebs medhustru Efa fødte Haran, Mosa og Gases, og Haran fikk sønnen Gases.
47 Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.	47Jodais sønner var Regem, Jotam, Gesjan, Pelet, Efa og Sjaaf.
48 De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;	48Kalebs medhustru Maaka fødte Sjeber og Tirhana.
49 Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.	49Hun fødte også Sjaaf, som ble far til Madmanna, og Sjeva, som ble far til Makbena og Gibea. Kalebs datter het Aksa.

[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,
[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.

[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.

[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.

[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.

[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;

[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[50]Dette var Kalebs etterkommere. Hur, Efrats førstefødte, fikk sønnene Sjobal, far til Kirjat-Jearim,
[51]Salma, far til Betlehem, og Haref, far til Betgader.
[52] Sjobal, Kirjat-Jearims far, fikk også sønnen Haroe og ble far til halvparten av Manahat-slekten.
[53]Kirjat-Jearims slekter var Jeter-sønnene, Put-sønnene, Sjuma-sønnene og Misjra-sønnene. Fra dem utgikk folket i Sora og Esjtaol.
[54]Etterkommerne av Salma var Betlehem, Netofa-slekten, Atrot-Bet-Joab, den andre halvparten av Manahat-slekten og Sora-slekten.
[55]De skriftlærdes slekter som bodde i Jabes, var Tira-sønnene, Sjima-sønnene og Suka-sønnene. Disse er kinittene som kom fra Hammat, som var stamfar til Rekabs hus.

1. Krønikebok 3

Davids slekt

[1] Dette er de sønnene som David fikk i Hebron: Den førstefødte var Amnon, som han fikk med Ahinoam fra Jisreel. Den andre var Daniel, som han fikk med Abigajil fra Karmel.
[2]Den tredje var Absalom, sønn av Maaka, som var datter av kong Talmai i Gesjur. Den fjerde var Adonja, sønn av Haggit.
[3]Den femte var Sjefatja, sønn av Abital, og den sjette var Jitream, sønn av Davids kone Egla.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.	[4]Disse seks sønnene fikk han i Hebron, hvor han regjerte i sju år og seks måneder. I trettitre år regjerte han i Jerusalem.
[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.	[5] Dette er de sønnene han fikk i Jerusalem: Sjima, Sjobab, Natan og Salomo – disse fire fikk han med Batseba, datter av Ammiel –
[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,	[6]Jibhar, Elisjua og Elifelet,
[7] Nogá, Nefegue, Jafia,	[7]Nogah, Nefeg og Jafia,
[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.	[8]Elisjama, Eljada og Elifelet, i alt ni.
[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.	[9] Alle disse var Davids sønner. Dessuten hadde han sønner med sine medhustruer. Og Tamar var deres søster.
Descendentes de Salomão	
[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;	[10] Salomos sønn var Rehabeam, hans sønn Abia, hans sønn Asa og hans sønn Josjafat.
[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;	[11]Hans sønn var Joram, hans sønn Ahasja og hans sønn Joasj.
[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;	[12]Hans sønn var Amasja, hans sønn Asarja og hans sønn Jotam.
[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;	[13]Hans sønn var Ahas, hans sønn Hiskia og hans sønn Manasse.
[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.	[14]Hans sønn var Amon og hans sønn Josjia.
[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.	[15] Josjias sønner var Johanan, den førstefødte, den andre var Jojakim, den tredje var Sidkia, og den fjerde var Sjallum.
[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.	[16]Jojakims sønner var Jekonja og Sidkia.
[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,	[17]Sønnene til Jekonja, han som levde i fangenskap, var Sjealtiel,
[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.	[18]så Malkiram, Pedaja, Sjenassar, Jekamja, Hosjama og Nedabja.

[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;
[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.
[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.
[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.
[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.
[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.
[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.
[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;
[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.
[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.
[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.

[19]Pedajas sønner var Serubabel og Sjimi. Og Serubabels sønner var Mesjullam og Hananja – Sjelomit var deres søster –
[20]dessuten Hasjuba, Ohel, Berekja, Hasadja og Jusjab-Hesed, fem i alt.
[21]Hananjas etterkommere var Pelatja og Jesaja, dessuten etterkommerne av Refaja, Arnan, Obadja og Sjekanja.
[22]Sjekanjas sønn var Sjemaja, og Sjemajas sønner var Hattusj, Jigal, Bariah, Nearja og Sjafat, seks i alt.
[23]Nearjas sønner var Eljoenai, Hiskia og Asrikam, tre i alt.
[24]Eljoenais sønner var Hodavja, Eljasjib, Pelaja, Akkub, Johanan, Delaja og Anani, sju i alt.

1. Krønikebok 4

Judas slektsliste fortsetter

[1] Judas sønner var Peres, Hesron, Karmi, Hur og Sjobal.
[2]Reaja, sønn av Sjobal, fikk sønnen Jahat, og Jahat fikk sønnene Ahumai og Lahad. Dette var Sora-slektene.
[3]Dette er sønnene til Abietam: Jisreel, Jisjma og Jidbasj – deres søster het Haslelponi –
[4] Penuel, far til Gedor, og Eser, far til Husja. Dette var sønnene til Hur, som var Efrats førstefødte og far til Betlehem.
[5]Asjhur, far til Tekoa, hadde to koner, Hela og Naara.
[6]Naara fødte ham sønnene Ahussam, Hefer, Temeni og Ahasjtari. Dette var sønnene til Naara.

[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.

[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.

[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.

[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.

[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[7] Helas sønner var Seret, Jishar, Etnan og Kos.

[8]Kos fikk sønnene Anub og Hassobeba, og han ble stamfar til slektene etter Aharhel, sønn av Harum.

[9] Jabes var mer ansett enn brødrene sine. Hans mor ga ham navnet Jabes. «For jeg har født ham med smerte», sa hun.

[10] Jabes påkalte Israels Gud og sa: «Å, om du ville velsigne meg, utvide mitt landområde og støtte meg med din hånd, befri meg fra ulykke og bevare meg fra smerte!» Og Gud lot ham få det han hadde bedt om.

[11]Kelub, bror til Sjuha, fikk sønnen Mehir, han som ble far til Esjton.

[12]Og Esjton fikk sønnene Bet-Rafa, Paseah og Tehinna, han som ble far til Ir-Nahasj. Dette var mennene fra Reka.

[13]Kenas hadde sønnene Otniel og Seraja, og Otniels sønn var Hatat.

[14]Meonotai fikk sønnen Ofra, og Seraja fikk sønnen Joab, som ble stamfar til slekten i Håndverkerdalen. De var håndverkere.

[15]Kaleb, sønn av Jefunne, hadde sønnene Ir, Ela og Naam, og Elas sønn var Kenas.

[16]Sønnene til Jehallelel var Sif, Sifa, Tirja og Asarel.

[17]Sønnene til Esra var Jeter, Mered, Efer og Jalon. Jeter ble far til Mirjam, Sjammai og Jisjbah, far til Esjtemoa.

[18] Hans judeiske kone fødte Jered, som ble far til Gedor, Heber, far til Soko, og Jekutiel, far til Sanoah. Dette er sønnene

til Bitja, faraos datter, som Mered hadde giftet seg med.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[19]Hodias kone, som var søster av Naham, hadde disse sønnene: Ke'ilas far fra Garem og Esjtemoa fra Maaka.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[20]Sjimons sønner var Amnon, Rinna, Ben-Hanan og Tolon. Jisjis sønner var Sohet og Ben-Sohet.

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[21]Sjela, sønn av Juda, hadde etterkommerne Er, far til Leka, Lada, far til Maresja, og de slektene som hørte til linvevernes laug i Bet-Asjbea,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[22] Jokim og mennene i Koseba, Joasj og Saraf, som hadde hersket i Moab, men som var vendt tilbake til Lehem – ifølge gamle overleveringer.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

[23]Det var de pottemakerne som bodde i Neta'im og Gedera. Der holdt de til hos kongen og var i tjeneste hos ham.

Descendentes de Simeão

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,

[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

Simons slekt

[24] Simons sønner var Nemuel, Jamin, Jarib, Serah og Saul.

[25]Sauls sønn var Sjallum, hans sønn var Mibsam, og hans sønn Misjma.

[26]Misjmas sønner var Hammuel, Sakkur og Sjimi.

[27]Sjimi hadde seksten sønner og seks døtre. Men brødrene hans hadde ikke mange barn. Derfor økte ikke slekten deres så mye som Juda-sønnene.

[28] De bodde i Beer-Sjeba, Molada og Hasar-Sjual,

[29]i Bilha, Esem og Tolad,

[30]i Betuel, Horma og Siklag,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

[31]i Bet-Markabot, Hasar-Susim, Bet-Biri og Sjaarajim – disse byene hadde de helt til David ble konge –

[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,

[32]og i landsbyene som hørte til, i Etam, Ajin, Rimmon, Token og Asjan, til sammen fem byer,

[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.

[33]og i alle de landsbyene som lå rundt disse byene, helt til Baal. Dette var deres bosteder, og de var innskrevet der.

[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,

[34]Mesjobab, Jamlek og Jo2sja, sønn av Amasja,

[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

[35]Joel og Jehu, sønn av Josjibja, som var sønn av Seraja, Asiels sønn,

[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

[36]Eljoenai, Jaakoba, Jesjohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel og Benaja,

[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

[37]og Sisa, sønn av Sjifi, som var sønn av Allon, sønn av Jedaja, som var sønn av Sjimri, Sjemajas sønn

[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

[38]– alle de som her er nevnt med navn, var overhoder i sine slekter, og deres familier bredte seg vidt.

[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.

[39]De dro av sted i retning av Gedor, til østsiden av dalen, for å søke beite til småfeet sitt.

[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.

[40]Og de fant et beite som var rikt og godt. Landet var vidstrakt, det var stille og fredfylt. De som bodde der før, var av Hams ætt.

[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje,

[41] På den tiden Hiskia var konge i Juda, kom de som her er skrevet opp med navn, og angrep teltene og boligene deres der. De slo dem med bann og utryddet dem. Slik har det vært helt til denne dag. Så

e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.

[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,

[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,

[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

bosatte de seg der i stedet for dem, for der var det beite for sauene deres.

[42]Noen av disse Simon-sønnene dro til Se'ir-fjellene. Det var fem hundre mann under ledelse av Pelatja, Nearja, Refaja og Ussiel, Jisjis sønner.

[43]De slo i hjel resten av de amalekittene som hadde sluppet unna. Så bosatte de seg der og har bodd der til denne dag.

1. Krønikebok 5

Stammene øst for Jordan

[1] Sønnene til Ruben, Israels førstefødte sønn. – Han var den førstefødte, men fordi han vanæret sin fars leie, ble førstefødselsretten hans gitt til etterkommerne av Josef, Israels sønn. Og Ruben ble ikke ført opp med førstefødselsretten i slektsregisteret.

[2] Juda ble den mektigste blant brødrene, og fra ham skulle fyrsten komme. Men Josef hadde førstefødselsretten. –

[3] Sønnene til Ruben, Israels førstefødte sønn, var Henok, Pallu, Hesron og Karmi.

[4]Joels sønn var Sjemaja, hans sønn var Gog og hans sønn Sjimi.

[5]Hans sønn var Mika, hans sønn Reaja og hans sønn Baal.

[6] Hans sønn var Beera, som kong Tiglat-Pileser av Assur førte i eksil. Han var leder for Rubens stamme.

[7]Hans brødre, slekt for slekt, slik de var innført i slektshistorien, var Je'iel, høvdingen, Sakarja

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

Descendentes de Gade

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

A história das tribos transjordânicas

[8]og Bela, sønn av Asas, som var sønn av Sjema, Joels sønn. De bodde i Aroer og helt bort til Nebo og Baal-Meon.

[9]Østover bosatte de seg helt til ørkenen som strekker seg fra elven Eufrat; for buskapen deres hadde økt mye i Gilead-landet.

[10]I Sauls dager førte de krig mot hagrittene og beseiret dem. De bosatte seg i teltene deres i hele området østenfor Gilead.

[11]Gads stamme bodde rett imot dem i Basan-landet, helt til Salka.

[12]Joel var overhodet blant dem; nest etter ham kom Sjafam, og så Janai, dommeren i Basan,

[13]og deres brødre, familie for familie: Mikael, Mesjullam, Sjeba, Jorai, Jakan, Sia og Eber, sju i alt.

[14]Disse var sønnene til Abihajil, som var sønn av Huri, sønn av Jaroah, sønn av Gilead, sønn av Mikael, sønn av Jesjisjai, sønn av Jahdo, som var sønn av Bus.

[15]Ahi, sønn av Abdiel, Gunis sønn, var familieoverhode for dem.

[16]De bodde i Gilead og Basan og i småbyene der omkring og på alle beitemarkene i Saron, så langt de strekker seg.

[17] Alle ble ført inn i slektsregisteret i de dager da Jotam var konge i Juda og Jeroboam var konge i Israel.

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[18]Rubens stamme, Gads stamme og halvparten av Manasses stamme hadde djerve menn som bar skjold og sverd og spente buen, og som var opplært til krig. De hadde 44.760 stridsdyktige menn.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.

[19]De førte krig mot hagrittene, Jetur, Nafisj og Nodab.

[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

[20]De fikk hjelp imot dem, og hagrittene og alle som var med dem, ble overgitt i deres hender. For de ropte til Gud under kampen, og de ble bønnhørt fordi de satte sin lit til ham.

[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

[21]De tok med seg fiendens buskap: 50.000 kameler, 250.000 småfe, 2.000 esler og dessuten 100.000 mennesker.

[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[22]Det var mange drepte og falne, for denne krigen var fra Gud. Siden bodde de der i stedet for hagrittene helt til eksilet.

[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

[23]Den ene halvparten av Manasses stamme bodde i landet fra Basan og til Baal-Hermon, Senir og Hermon-fjellet. Og de ble tallrike.

[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

[24]Overhodene for deres familier var: Efer, Jisji, Eliel, Asriel, Jeremia, Hodavja og Jahdiel. De var tapre krigere og berømte menn, overhoder for sine familier.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[25]Men de var troløse mot sine fedres Gud. De drev hor med de gudene som andre folk i landet dyrket, de som Gud hadde utryddet for dem.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os

[26] Da oppildnet Israels Gud Tiglat-Pileser mot dem, kongen av Assur, han som de også kalte Pul. Han førte dem i eksil, både

levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[10] Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

[11] Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[12] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

[13] Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

rubenittene, gadittene og halvparten av Manasses stamme. Han førte dem til Halah, Habor, Hara og Gosan-elven, der de er den dag i dag.

1. Krønikebok 6

Levis slekt

[1] Levis sønner var Gersjom, Kehat og Merari.

[2]Kehats sønner var Amram, Jishar, Hebron og Ussiel.

[3] Amrams barn var Aron, Moses og Mirjam. Og Arons sønner var Nadab, Abihu, Elasar og Itamar.

[4]Elasar fikk sønnen Pinhas, og Pinhas fikk Abisjua;

[5]Abisjua fikk sønnen Bukki, og Bukki fikk Ussi;

[6]Ussi fikk sønnen Serahja, og Serahja fikk Merajot;

[7]Merajot fikk sønnen Amarja, og Amarja fikk Ahitub;

[8]Ahitub fikk sønnen Sadok, og Sadok fikk Ahimaas;

[9]Ahimaas fikk sønnen Asarja, og Asarja fikk Johanan;

[10] Johanan fikk sønnen Asarja; det var han som gjorde prestetjeneste i det tempelet Salomo hadde bygd i Jerusalem.

[11]Asarja fikk sønnen Amarja, og Amarja fikk Ahitub;

[12]Ahitub fikk sønnen Sadok, og Sadok fikk Sjallum;

[13]Sjallum fikk sønnen Hilkia, og Hilkia fikk Asarja;

14 Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;
15 Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.
16 Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.
17 São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.
18 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.
19 Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.
20 O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,
21 de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.
22 O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,
23 de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,
24 de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.
25 Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.
26 Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,
27 de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.
28 Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.

14 Asarja fikk sønnen Seraja, og Seraja fikk sønnen Josadak.
15 Josadak måtte gå i fangenskap den gang Herren drev Juda og Jerusalem i eksil ved Nebukadnesars hånd.
16 Levis sønner var Gersjom, Kehat og Merari.
17 Dette er navnene på Gersjoms sønner: Libni og Sjimi.
18 Kehats sønner var Amram, Jishar, Hebron og Ussiel.
19 Og Meraris sønner var Mahli og Musji. Dette er levittenes slekter, nevnt etter deres fedre:
20 Gersjom hadde sønnen Libni; hans sønn var Jahat og hans sønn Simma;
21 hans sønn var Joah, hans sønn Iddo, hans sønn Serah og hans sønn Jeotrai.
22 Kehat hadde sønnen Amminadab; hans sønn var Korah og hans sønn Assir;
23 hans sønn var Elkana, hans sønn Ebjasaf og hans sønn Assir;
24 hans sønn var Tahat, hans sønn Uriel, hans sønn Ussia og hans sønn Saul.
25 Elkanas sønner var Amasai og Ahimot;
26 hans sønn var Elkana, hans sønn Sofai og hans sønn Nahat;
27 hans sønn var Eliab, hans sønn Jeroham og hans sønn Elkana.
28 Samuel hadde to sønner; den førstefødte het Joel og den andre Abia.

[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,

[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

[29]Merari hadde sønnen Mahli; hans sønn var Libni, hans sønn Sjimi og hans sønn Ussa;

[30]hans sønn var Sjima, hans sønn Haggia og hans sønn Asaja.

Tempelsangerne

[31]Dette er de mennene som David innsatte til å lede sangen i Herrenshus da paktkisten hadde fått sitt hvilested der.

[32]Før Salomo hadde bygd tempelet i Jerusalem, gjorde de tjeneste som sangere foran telthelligdommen, Guds bolig. Der sto de og utførte sin tjeneste etter forskriftene.

[33]Dette er tempelsangerne og sønnene deres: av Kehats slekt: sangeren Heman, sønn av Joel, sønn av Samuel,

[34]sønn av Elkana, sønn av Jeroham, sønn av Eliel, sønn av Toah,

[35]sønn av Sif, sønn av Elkana, sønn av Mahat, sønn av Amasai,

[36]sønn av Elkana, sønn av Joel, sønn av Asarja, sønn av Sefanja,

[37]sønn av Tahat, sønn av Assir, sønn av Ebjasaf, sønn av Korah,

[38]sønn av Jishar, sønn av Kehat, sønn av Levi, Israels sønn.

[39]Asaf, Hemans slektning, som sto ved hans høyre side, var sønn av Berekja, sønn av Sjima,

[40]sønn av Mikael, sønn av Baaseja, sønn av Malkia,

[41]sønn av Etni, sønn av Serah, sønn av Adaja,

[42]sønn av Etan, sønn av Simma, sønn av Sjimi,

[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

[43]sønn av Jahat, sønn av Gersjom, Levis sønn.

[44]Brødrene deres, Merari-sønnene, sto på den venstre siden: Etan, sønn av Kisji, sønn av Abdi, sønn av Malluk,

[45]sønn av Hasjabja, sønn av Amasja, sønn av Hilkia,

[46]sønn av Amsi, sønn av Bani, sønn av Sjemer,

[47]sønn av Mahli, sønn av Musji, sønn av Merari, Levis sønn.

[48] Deres brødre, de andre levittene, var satt til å gjøre all slags tjeneste i huset som er Guds bolig.

[49]Aron og sønnene hans bar fram offer på brennofferalteret og røkelsesalteret. De skulle utføre all tjeneste i Det aller helligste og gjøre soning for Israel, nøyaktig slik som Moses, Guds tjener, hadde påbudt.

[50]Dette var Arons etterkommere: Elasar, hans sønn Pinhas, hans sønn Abisjua,

[51]hans sønn Bukki, hans sønn Ussi, hans sønn Serahja,

[52]hans sønn Merajot, hans sønn Amarja, hans sønn Ahitub,

[53]hans sønn Sadok og hans sønn Ahimaas.

Levittenes bosteder

[54] Dette er levittenes bosteder, teltleirer som de hadde innenfor sitt landområde: Loddet falt først på Arons etterkommere av Kehat-slekten,

55 deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

56 Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

57 Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

58 Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,

59 Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

60 da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

61 Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.

62 Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

63 Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

64 Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

65 Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

55og de fikk Hebron i Juda-landet med beitemarkene rundt omkring.

56Men byens åkerland og landsbyene som hørte til, fikk Kaleb, sønn av Jefunne.

57Aronittene fikk altså tilfluktsbyene Hebron og Libna med beitemarker, Jattir og Esjtemoa med beitemarker,

58Hilen med beitemarker og Debir med beitemarker,

59Asjan med beitemarker og Bet-Sjemesj med beitemarker,

60og fra Benjamins stamme Geba med beitemarker, Alemet med beitemarker og Anatot med beitemarker. I alt hadde de tretten byer for slektene sine.

61 De andre etterkommerne av Kehat, slekt for slekt, fikk ved loddkasting ti byer fra halvparten av Manasses stamme.

62Gersjoms etterkommere, slekt for slekt, fikk tretten byer fra Jissakars stamme, Asjers stamme, Naftalis stamme og Manasses stamme i Basan.

63Meraris etterkommere, slekt for slekt, fikk ved loddkasting tolv byer fra Rubens stamme, Gads stamme og Sebulons stamme.

64Disse byene med tilhørende beitemarker ga israelittene til levittene.

65Ved loddkasting fikk de disse byene som er nevnt her, fra Judas stamme, Simons stamme og Benjamins stamme.

[66] A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.
[67] Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,
[68] Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,
[69] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;
[70] e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.
[71] Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;
[72] e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,
[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;
[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;
[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.
[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;
[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da

[66] De andre av Kehats etterkommere fikk disse byene fra Efraims stamme:
[67]tilfluktsbyene Sikem i Efraim-fjellene med beitemarker og Geser med beitemarker,
[68]Jokmeam med beitemarker og Bet-Horon med beitemarker,
[69]Ajjalon med beitemarker og Gat-Rimmon med beitemarker,
[70]og fra den ene halvparten av Manasses stamme Aner med beitemarker og Bileam med beitemarker. Dette fikk de andre etterkommerne av Kehat, slekt for slekt.
[71]Gersjoms etterkommere, slekt for slekt, fikk fra den andre halvparten av Manasses stamme Golan i Basan med beitemarker og Asjtarot med beitemarker;
[72]fra Jissakars stamme Kedesj med beitemarker og Daberat med beitemarker,
[73]Ramot med beitemarker og Anem med beitemarker;
[74]fra Asjers stamme Masjal med beitemarker og Abdon med beitemarker,
[75]Hukok med beitemarker og Rehob med beitemarker;
[76]og fra Naftalis stamme Kedesj i Galilea med beitemarker, Hammon med beitemarker og Kirjatajim med beitemarker.
[77] De øvrige etterkommerne av Merari fikk fra Sebulons stamme Rimmon med beitemarker og Tabor med beitemarker;
[78]på den andre siden av Jordan ved Jeriko, øst for Jordan, fikk de fra Rubens stamme

tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,

79 Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;

80 e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

81 Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

Beser i ørkenen med beitemarker og Jahsa med beitemarker,

79Kedemot med beitemarker og Mefaat med beitemarker,

80og fra Gads stamme Ramot i Gilead med beitemarker og Mahanajim med beitemarker,

81Hesjbon med beitemarker og Jaser med beitemarker.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

1 Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.

2 Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

3 O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

4 Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

5 Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

Descendentes de Benjamim

6 Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

7 Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram

1. Krønikebok 7

Jissakars slekt

1 Jissakar hadde fire sønner: Tola, Pua, Jasjub og Sjimron.

2Tolas sønner var Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam og Samuel. De var overhoder for Tolas familier og tapre krigere, sier slektshistorien deres. De talte 22.600 mann på Davids tid.

3Ussis sønn var Jisrahja. Og Jisrahja hadde sønnene Mikael, Obadja, Joel og Jisjia, alt i alt fem overhoder.

4Til hver familie hørte, ifølge slektshistorien deres, flokker av krigere, 36.000 mann; for de hadde mange koner og barn.

5Brødrene deres i alle Jissakar-slektene var også tapre krigere. I alt var det i deres slektsregister 87.000 mann.

Benjamins slekt

6 Benjamin hadde tre sønner: Bela, Beker og Jediael.

7Belas sønner var Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot og Iri, fem i alt. De var

vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

Descendentes de Manassés

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

familieoverhoder og tapre krigere. I deres slektsregister var det 22.034 mann.

[8]Bekers sønner var Semira, Joasj, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abia, Anatot og Alemet. Alle disse var Bekers sønner.

[9]Ifølge deres slektshistorie var det i deres slektsregister 20.200 mann, familieoverhoder og tapre krigere.

[10]Jediael hadde sønnen Bilhan, og Bilhans sønner var Je'usj, Benjamin, Ehud, Kenaana, Setan, Tarsis og Ahisjahar.

[11]Alle disse var Jediaels etterkommere, familieoverhoder og tapre krigere, 17.200 stridsdyktige menn.

[12]Sjuppim og Huppim var Irs sønner, og Husjim var sønn av Aher.

Naftalis slekt

[13] Naftalis sønner var Jahsiel, Guni, Jeser og Sjallum. De var etterkommere av Bilha.

Manasses slekt

[14] Manasse hadde sønnen Asriel med sin arameiske medhustru. Hun fødte også Makir, Gileads far.

[15]Makir tok koner til Huppim og Sjuppim. Hans søster het Maaka. Den andre het Selofhad, og Selofhad hadde bare døtre.

[16]Makirs kone Maaka fødte en sønn og kalte ham Peres. Hans bror het Sjeresj, og hans sønner var Ulam og Rekem.

[17]Ulams sønn var Bedan. Dette var sønnene til Gilead, sønn av Makir, Manasses sønn.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[18]Hans søster Hammoleket fødte Isjhod, Abieser og Mahla.

[19]Sjemidas sønner var Ahjan, Sikem, Likhi og Aniam.

Efraims slekt

[20] Efraims etterkommere var: Sjutelah, hans sønn Bered, hans sønn Tahat, hans sønn Elada, hans sønn Taham,

[21]hans sønn Sabad og hans sønn Sjutelah, dessuten Eser og Elad. De ble drept av noen menn fra Gat som var født der i landet, fordi de hadde dratt ned for å røve buskapen deres.

[22]Efraim, faren deres, sørget i lang tid, og brødrene hans kom for å trøste ham.

[23] Siden gikk han inn til sin kone, og hun ble med barn. Hun fødte en sønn og ga ham navnet Beria, fordi en ulykke hadde rammet deres hus.

[24]Hans datter het Sjeera. Hun bygde Nedre og Øvre Bet-Horon og Ussen-Sjeera.

[25]Hans sønn var Refah, hans sønn Resjef, hans sønn Telah, hans sønn Tahan,

[26]hans sønn Ladan, hans sønn Ammihud, hans sønn Elisjama,

[27]hans sønn Nun og hans sønn Josva.

[28]Deres eiendommer og bosetninger var Betel med landsbyene som hørte til, og mot øst Naaran og mot vest Geser med landsbyer og Sikem med landsbyer, helt til Ajja med landsbyene som hørte til.

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

Descendentes de Aser

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.

[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.

[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,

[29]Manasses etterkommere rådde i Bet-Sjean med landsbyene som hørte til, i Taanak med landsbyer, Megiddo med landsbyer og Dor med landsbyer. I disse byene bodde etterkommerne til Josef, Israels sønn.

Asjers slekt

[30] Asjers sønner var Jimna, Jisjva, Jisjvi og Beria, og Serah var deres søster.

[31]Berias sønner var Heber og Malkiel. Han var far til Birsajit.

[32]Heber fikk sønnene Jaflet, Sjomer og Hotam, og Sjua var deres søster.

[33]Jaflets sønner var Pasak, Bimhal og Asjvat. Disse var Jaflets sønner.

[34]Sjomers sønner var Ahi, Rohga, Jehubba og Aram.

[35]Sønnene til hans bror Helem var Sofah, Jimna, Sjelesj og Amal.

[36]Sofahs sønner var Suah, Harnefer, Sjual, Beri, Jimra,

[37]Beser, Hod, Sjamma, Sjilsja, Jitran og Beera.

[38]Jeters sønner var Jefunne, Pispa og Ara.

[39]Og Ullas sønner var Arah, Hanniel og Risja.

[40]Alle disse var Asjers etterkommere, familieoverhoder, utvalgte og tapre krigere, ledende høvdinger. De som var registrert til krigstjeneste, utgjorde 26.000 mann.

1. Krønikebok 8

Benjamins slekt

[1] Benjamin fikk sønner. Den førstefødte var Bela, den andre var Asjbel, den tredje Ahrah,

[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.
[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,
[4] Abisua, Naamã, Aoá,
[5] Gera, Sefufá e Hurão.
[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:
[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.
[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,
[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,
[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.
[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.
[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.
[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.
[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,
[15] Zebadias, Arade, Éder,
[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.
[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,
[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.
[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,
[20] Elienai, Ziletai, Eliel,

[2]den fjerde Noha, og den femte var Rafa.
[3]Belas sønner var Addar, Gera, Abihud,
[4]Abisjua, Naaman, Ahoah,
[5]Gera, Sjefufan og Huram.
[6]Dette er Ehuds sønner; de var familieoverhoder blant innbyggerne i Geba, som senere ble drevet i eksil til Manahat:
[7]Naaman, Ahia og Gera, det var han som førte dem bort. Han fikk to sønner: Ussa og Ahihud.
[8]Sjaharajim fikk barn i Moabs sletteland etter at han hadde sendt fra seg konene Husjim og Baara.
[9]Med sin kone Hodesj fikk han sønnene Jobab, Sibja, Mesja, Malkam,
[10]Jeus, Sokja og Mirma. Disse var hans sønner, og de var alle familieoverhoder.
[11]Med Husjim fikk han sønnene Abitub og Elpaal.
[12]Elpaals sønner var Eber, Misjam og Sjemer. Det var han som bygde Ono og Lod med landsbyene som hørte til.
[13]Beria og Sjema var familieoverhoder for dem som bodde i Ajjalon. De drev innbyggerne i Gat på flukt.
[14]Ahjo, Sjasjak og Jeremot,
[15]Sebadja, Arad og Eder,
[16]Mikael, Jisjpa og Joha var sønnene til Beria.
[17]Sebadja, Mesjullam, Hiski, Heber,
[18]Jisjmerai, Jislia og Jobab var sønnene til Elpaal.
[19]Jakim, Sikri, Sabdi,
[20]Elienai, Silletai og Eliel,

[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.
[22] Ispã, Héber, Eliel,
[23] Abdom, Zicri, Hanã,
[24] Hananias, Elão, Antotias,
[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.
[26] Sanserai, Searias, Atalias,
[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.
[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.
[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,
[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,
[31] Gedor, Aiô e Zequer.
[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.
[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.
[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.
[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias,

[21]Adaja, Beraja og Sjimrat var sønnene til Sjimi.
[22]Jisjpan, Eber og Eliel,
[23]Abdon, Sikri og Hanan,
[24]Hananja, Elam og Antotia,
[25]Jifdeja og Peniel var sønnene til Sjasjak.
[26]Sjamsjerai, Sjeharja og Atalja,
[27]Jaaresja, Elia og Sikri var sønnene til Jeroham.
[28]Alle disse var familieoverhoder og høvdinger ifølge slektshistorien. De bodde i Jerusalem.
[29] I Gibeon bodde far til Gibeon; hans kone het Maaka.
[30]Hans førstefødte sønn var Abdon. Så kom Sur, Kisj, Baal og Nadab,
[31] Gedor, Ahjo, Seker og Miklot.
[32]Miklot fikk sønnen Sjima. Også disse bodde i Jerusalem som sine brødre, sammen med dem.
[33] Ner fikk sønnen Kisj, og Kisj fikk Saul. Saul fikk sønnene Jonatan, Malkisjua, Abinadab og Esjbaal.
[34] Jonatans sønn var Meribbaal, og Meribbaal fikk sønnen Mika.
[35]Mikas sønner var Piton, Melek, Tarea og Ahas.
[36]Ahas fikk sønnen Joadda, og Joadda fikk sønnene Alemet, Asmavet og Simri. Simri fikk sønnen Mosa,
[37]og Mosa fikk Bina. Hans sønn var Rafa, hans sønn Elasa og hans sønn Asel.
[38]Asel hadde seks sønner, og dette er navnene deres: Asrikam, Bokeru, Ismael,

Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

39 Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

40 Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

1 Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

2 Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

3 Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

4 Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

5 dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

6 dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

7 dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

Sjearja, Obadja og Hanan. Alle disse var sønner av Asel.

39Sønnene til Esjek, hans bror, var Ulam, den førstefødte, den andre var Je'usj, og den tredje var Elifelet.

40Ulams sønner var tapre krigere, dyktige bueskyttere. De hadde mange sønner og sønnesønner, hundre og femti i alt. Alle disse var etterkommere av Benjamin.

1. Krønikebok 9

1 Hele Israel ble ført inn i slektsregistrene, og se, de er skrevet inn i boken om Israels konger.

Jerusalems innbyggere

Men fiendene førte Juda i eksil til Babel fordi de hadde vært troløse.

2De første som bosatte seg på eiendommene og i byene deres, var vanlige israelitter, prester, levitter og tempeltjenere.

3 I Jerusalem bosatte det seg folk fra Juda, Benjamin, Efraim og Manasse:

4Utai, sønn av Ammihud, sønn av Omri, sønn av Imri, sønn av Bani, en av sønnene til Peres, sønn av Juda.

5Videre av Sjelas etterkommere: Asaja, den førstefødte, og sønnene hans;

6av Serahs sønner: Je'uel. Slektningene hans talte 690 personer.

7Av Benjamins etterkommere: Sallu, sønn av Mesjullam, sønn av Hodavja, sønn av Hassenua,

8 Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

8og Jibneja, sønn av Jeroham, og Ela, sønn av Ussi, Mikris sønn, og Mesjullam, sønn av Sjefatja, sønn av Re'uel, Jibnias sønn,

9 e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

9og slektningene deres ifølge slektshistorien, 956 i alt. Alle disse var overhoder for sine familier.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

10Av prestene: Jedaja, Jojarib og Jakin,

11 Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

11Asarja, sønn av Hilkia, sønn av Mesjullam, sønn av Sadok, sønn av Merajot, sønn av Ahitub, lederen for Guds hus,

12 Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel, filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

12og Adaja, sønn av Jeroham, sønn av Pasjhur, Malkias sønn, og Masai, sønn av Adiel, sønn av Jahsera, sønn av Mesjullam, sønn av Mesjillemot, Immers sønn,

13 como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

13og slektningene deres, overhoder for sine familier, 1.760 i alt. De var dyktige menn, vel skikket til å gjøre tjeneste i Guds hus.

14 Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

14Av levittene: Sjemaja, sønn av Hasjub, sønn av Asrikam, sønn av Hasjabja, en av Meraris etterkommere,

15 Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

15og Bakbakkar, Heresj, Galal og Mattanja, sønn av Mika, sønn av Sikri, Asafs sønn,

16 Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

16og Obadja, sønn av Sjemaja, sønn av Galal, Jedutuns sønn, og Berekja, sønn av Asa, Elkanas sønn, som bodde i landsbyene til Netofa-slekten.

17 Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

17Portvaktene: Sjallum, Akkub, Talmon og Ahiman og slektningene deres. Sjallum var den øverste av dem.

[18] Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

[19] Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

[20] Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

[21] Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[18] De har fremdeles sin plass ved Kongeporten mot øst. Det er de som holder vakt i levittenes leirer.

[19]Sjallum, sønn av Kore, sønn av Ebjasaf, Korahs sønn, og hans slektninger Korah-sønnene, som hørte til hans familie, hadde som sin tjeneste å være dørvoktere ved teltet; fedrene deres hadde voktet inngangen til Herrens leir.

[20] Pinhas, sønn av Elasar, hadde vært leder for dem. Herren var med ham.

[21]Sakarja, sønn av Mesjelemja, var dørvokter ved inngangen til telthelligdommen.

[22] Disse som var utvalgt til å være dørvoktere, utgjorde til sammen 212 mann. De var innført i slektsregistrene etter landsbyene sine. David og seeren Samuel hadde innsatt dem i tjenesten fordi de var pålitelige.

[23]De og sønnene deres skulle holde vakt avdelingsvis ved portene til Herrens hus, ved teltboligen.

[24]Dørvokterne sto på post vendt mot de fire vindretningene, mot øst, vest, nord og sør.

[25]Slektningene deres i landsbyene omkring skulle fra tid til annen komme og hjelpe dem i sju dager.

[26] For på grunn av sin troskap hadde disse fire, som var levitter, blitt innsatt som ledere for portvaktene. De voktet også over tempelrommene og skattkamrene i Guds hus.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[29] Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

[30] Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

[31] Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

[32] Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

[33] Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

[34] Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

[35] Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

[36] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

[37] Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

[27]De tilbrakte natten i nærheten av Guds hus; for det var deres plikt å holde vakt og å åpne portene hver morgen.

[28]Noen av dem hadde tilsyn med de gjenstandene som ble brukt ved gudstjenesten. De skulle telle dem både når de bar dem inn, og når de bar dem ut.

[29]Andre var satt til å passe på det vanlige utstyret og det hellige utstyret, det fine melet, vinen, oljen, røkelsen og den velluktende balsamoljen.

[30] Noen av prestene laget blandingen til den velluktende balsamen.

[31]Mattitja, en av levittene, den førstefødte sønnen til Sjallum av Korah-slekten, var betrodd tilsynet med brødbakingen.

[32] Og noen av slektningene deres fra Kehat-slekten var betrodd tilsynet med skuebrødene, som de skulle legge fram hver sabbat.

[33] Så var det tempelsangerne, overhoder for de levittiske familiene. De holdt til i tempelrommene og var fritatt for alle andre forpliktelser, for dag og natt var de pålagt tjeneste.

[34] Dette var overhodene for levittenes familier, høvdinger ifølge sin slektshistorie. De bodde i Jerusalem.

Sauls slekt

[35] I Gibeon bodde far til Gibeon, Je'uel; hans kone het Maaka.

[36]Hans førstefødte sønn var Abdon. Så kom Sur, Kisj, Baal, Ner, Nadab,

[37]Gedor, Ahjo, Sakarja og Miklot.

[38] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.
[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.
[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[38]Miklot fikk sønnen Sjima. Også de bodde i Jerusalem, som sine brødre, sammen med dem.
[39]Ner fikk sønnen Kisj, og Kisj fikk Saul. Saul fikk sønnene Jonatan, Malkisjua, Abinadab og Esjbaal.
[40]Jonatans sønn var Meribbaal, og Meribbaal fikk sønnen Mika.
[41]Mikas sønner var Piton, Melek, Tarea og Ahas.
[42]Ahas fikk sønnen Jara, og Jara fikk sønnene Alemet, Asmavet og Simri. Simri fikk sønnen Mosa,

[43]og Mosa fikk Bina. Hans sønn var Refaja, hans sønn Elasa og hans sønn Asel.

[44]Asel hadde seks sønner, og dette er navnene deres: Asrikam, Bokeru, Ismael, Sjearja, Obadja og Hanan. Alle disse var sønner av Asel.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.
[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.
[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.
[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham

1. Krønikebok 10

Saul dør

[1] Filisterne gikk til kamp mot Israel. Da flyktet israelittene for dem, og det lå mange falne på Gilboa-fjellet.

[2]Filisterne var like i hælene på Saul og sønnene hans, og de felte Jonatan, Abinadab og Malkisjua, Sauls sønner.
[3]Saul var hardt presset i kampen, bueskytterne oppdaget ham, og han skalv av redsel for dem.
[4]Da sa Saul til våpenbæreren sin: «Dra sverdet og støt det gjennom meg, så ikke disse uomskårne skal komme og

estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

mishandle meg.» Men våpenbæreren ville ikke, for han var helt skrekkslagen. Da tok Saul selv sverdet og styrtet seg mot det.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

[5]Da våpenbæreren så at Saul var død, styrtet han seg mot sverdet sitt og fulgte ham i døden.

[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

[6]Slik døde Saul og hans tre sønner, og hele hans hus døde ut med ham.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7]Da alle israelittene som bodde i dalen, så at soldatene hadde flyktet, og at Saul og sønnene hans var falt, forlot de byene sine og flyktet. Siden kom filisterne og slo seg ned der.

A sepultura de Saul

1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

[8]Dagen etter kom filisterne for å plyndre de døde. Da fant de Saul og sønnene hans som lå falne på Gilboa-fjellet.

[9] E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

[9]De plyndret Saul og tok med seg hodet og våpnene hans. Så sendte de bud rundt om i filisternes land for å rope ut seiersbudskapet for gudebildene og for folket.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

[10]Våpnene hans la de ned i sitt gudetempel, og hodeskallen hengte de opp i Dagons tempel.

[11] Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

[11]Da hele Jabesj i Gilead fikk høre hva filisterne hadde gjort med Saul,

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo

[12]dro alle våpenføre menn av sted. De tok likene av Saul og sønnene hans og førte dem til Jabesj. Så gravla de knoklene deres under eiketreet i Jabesj og fastet i sju dager.

de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[13] Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

[14] e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

[13] Slik døde Saul fordi han hadde vært troløs mot Herren og ikke holdt Herrens ord. Han hadde også rådspurt gjenferd,

[14]men ikke søkt råd hos Herren. Derfor lot Herren ham dø og lot kongedømmet gå over til David, Isais sønn.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei
2 Samuel 5.1-5

[1] Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

Davi conquista a Sião
2 Samuel 5.6-10

[4] Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

1. Krønikebok 11

Kong David inntar Jerusalem

[1] Siden kom hele Israel sammen hos David i Hebron og sa: «Se, vi er av samme bein og kjøtt som du.

[2] Allerede for lenge siden, da Saul var konge, var det du som førte Israel både ut og hjem igjen.Herren din Gud har sagt til deg: Du skal være hyrde for mitt folk Israel, du skal være fyrste over Israel.»

[3] Så kom alle Israels eldste til kongen i Hebron. David sluttet en pakt med dem i Hebron for Herrens ansikt. Og de salvet David til konge over Israel, slik Herren hadde sagt gjennom Samuel.

[4] David og hele Israel dro nå til Jerusalem – det er Jebus. Der i landet bodde jebusittene.

5 Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

6 Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

7 Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

8 E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

9 Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

Os valentes de Davi

2 Samuel 23.8-39

10 São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

11 Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

12 Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

13 Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

5Innbyggerne i Jebus sa til David: «Her kommer du aldri inn!» David inntok likevel Sion-borgen, som nå er Davidsbyen.

6David sa: «Den som først feller en jebusitt, skal være høvding og fører.» Joab, sønn av Seruja, kom først opp, og han ble høvding.

7David slo seg ned i borgen; derfor kalte de den Davidsbyen.

8 Han bygde rundt byen, fra Millo og helt rundt, mens Joab fikk resten av byen på fote igjen.

9David fikk stadig større makt, for Herrenover hærskarene var med ham.

Davids krigere

10 Dette er de fremste blant Davids krigshelter. Sammen med hele Israel ga de kongsmakten hans sterk støtte. De ville gjøre ham til konge etter Herrens ord om Israel.

11 Dette er en fortegnelse over Davids krigere: Først Jasjobam, sønn av Hakmoni, som var høvding for de tre. Det var han som svingte spydet over tre hundre falne på én gang.

12Etter ham kom Elasar, sønn av Dodo fra Ahoah. Han var en av de tre heltene.

13 Han var med David ved Pas-Dammim da filisterne hadde samlet seg til kamp der. Det var en tett byggåker der, og da folket flyktet for filisterne,

[14] Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.	[14]stilte de seg opp midt i åkeren og beskyttet den. De slo ned filisterne, og Herren lot dem vinne en stor seier.
[15] Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.	[15] En gang dro tre av de tretti høvdingene ned over klippen til David, som var i hulen ved Adullam. Filisterhæren lå da i leir i Refa'im-dalen.
[16] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.	[16] David holdt den gangen til i fjellborgen, og filisternes forpost lå ved Betlehem.
[17] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!	[17]Da ble David svært tørst og sa: «Hvem vil hente vann til meg fra brønnen ved byporten i Betlehem?»
[18] Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.	[18]De tre tok seg inn i filisterleiren. De øste opp vann fra brønnen ved byporten i Betlehem og kom til David med det. Men han ville ikke drikke det. Han øste det ut for Herren
[19] E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.	[19]og sa: «Måtte min Gud fri meg fra å gjøre noe slikt! Skulle jeg drikke blodet av disse mennene som satte livet på spill for å hente vann?» Og han ville ikke drikke det. – Dette gjorde de tre heltene.
[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.	[20] Absjai, bror til Joab, var høvding over de tretti. En gang svingte han spydet over tre hundre falne, og han fikk et stort navn blant de tretti.
[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.	[21]Han var svært høyt aktet blant de tretti og ble deres leder, men han kom ikke opp mot de tre.
[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe.	[22]Benaja, sønn av Jojada, fra Kabseel, var en modig mann og gjorde mange heltegjerninger. Han slo i hjel de to sønnene til Ariel fra Moab. En dag det

Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;

[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;

[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;

[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;

[35] Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;

[36] Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;

[37] Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;

hadde snødd, steg han ned i en brønn og drepte en løve.

[23] Han felte også en svær egypter som var fem alen høy. Egypteren hadde et spyd så tykt som en vevbom i hånden. Men Benaja gikk imot ham med en stav, rev spydet ut av hånden på egypteren og drepte ham med hans eget spyd.

[24] Dette gjorde Benaja, sønn av Jojada, og han fikk et stort navn blant de tretti krigsheltene.

[25]Han var høyt aktet blant de tretti, men kom ikke opp mot de tre. David satte ham over livvakten sin.

[26]De tapreste krigsheltene var: Asael, bror til Joab; Elhanan, sønn av Dodo fra Betlehem;

[27]Sjammot fra Harod; Heles fra Pelon;

[28]Ira, sønn av Ikkesj, fra Tekoa; Abieser fra Anatot;

[29]Sibbekai fra Husja; Ilai fra Ahoah;

[30]Mahrai fra Netofa; Heled, sønn av Baana, fra Netofa;

[31]Itai, sønn av Ribai, fra Gibea i Benjamin; Benaja fra Piraton;

[32]Hurai fra Gaasj-dalene; Abiel fra Bet-Araba;

[33]Asmavet fra Bahurim; Eljahba fra Sjaalbon;

[34]Hasjem-sønnene fra Gison; Jonatan, sønn av Sjage, fra Harar;

[35]Ahiam, sønn av Sjarar, fra Harar; Elifal, sønn av Ur;

[36]Hefer fra Mekera; Ahia fra Pelon;

[37]Hesro fra Karmel; Naarai, sønn av Esbai;

[38] Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;
[39] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;
[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;
[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;
[42] Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;
[43] Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;
[44] Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;
[45] Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;
[46] Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;
[47] Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

[1] São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.
[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:
[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;
[4] Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

[38]Joel, bror til Natan; Mibhar, sønn av Hagri;
[39]Selek fra Ammon; Nahrai fra Beerot, våpenbæreren til Joab, sønn av Seruja;
[40]Ira fra Jattir; Gareb fra Jattir;
[41] hetitten Uria; Sabad, sønn av Ahlai;
[42]rubenitten Adina, sønn av Sjisa, høvding for rubenittene, og tretti mann med ham;
[43]Hanan, sønn av Maaka; Josjafat fra Mitne;
[44]Ussia fra Asjtera; Sjama og Je'iel, sønner av Hotam fra Aroer;
[45]Jediael, sønn av Sjimri, og hans bror Joha fra Tis;
[46]Eliel fra Mahanajim, Jeribai og Josjavja, Elnaams sønner, og Jitma fra Moab;
[47]Eliel, Obed og Jaasiel fra Soba.

1. Krønikebok 12

Folket slutter opp om David

[1] Dette er de som kom til David i Siklag mens han fremdeles måtte holde seg borte fra Saul, sønn av Kisj. De hørte til heltene som hjalp ham i krigen.
[2]De var væpnet med bue, og med både høyre og venstre hånd kunne de slynge steiner og skyte piler med buen. De hørte til Sauls slektninger, av Benjamins stamme.
[3]Det var høvdingen Ahieser, Joasj, sønn av Sjemaa fra Gibea; Jesiel og Pelet, sønner av Asmavet, Berekja og Jehu fra Anatot;
[4]Jisjmaja fra Gibeon, en helt blant de tretti og høvding over de tretti; Jeremia, Jahasiel, Johanan og Josabad fra Gedera;

[5] Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;
[6] Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;
[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.
[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:
[9] Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,
[10] Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,
[11] Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,
[12] Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,
[13] Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;
[14] estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.
[15] São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.
[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.
[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus

[5]Elusai, Jerimot, Bealja, Sjemarja og Sjefatja fra Haruf;
[6]Elkana, Jisjia, Asarel, Joeser og Jasjobam av Korah-slekten;
[7]Joela og Sebadja, sønner av Jeroham, fra Gedor.
[8] Noen av gadittene gikk over til David da han var i fjellborgen i ørkenen. De var tapre krigere, væpnet med skjold og spyd, menn som var vant til å kjempe. De så ut som løver og var raske som gaseller på fjellene.
[9]Den første var Eser, den andre Obadja, den tredje Eliab,
[10]den fjerde Misjmanna, den femte Jeremia,
[11]den sjette Attai, den sjuende Eliel,
[12]den åttende Johanan, den niende Elsabad,
[13]den tiende Jeremia og den ellevte Makbannai.
[14]Disse hørte til Gads stamme og var hærførere. Den minste blant dem sto over hundre, den største over tusen.
[15]Det var de som krysset Jordan i den første måneden, da elven gikk over sine bredder. De drev alle som bodde i dalene, på flukt, både mot øst og mot vest.
[16]En gang kom det noen fra Benjamin og Juda til David i fjellborgen.
[17] David gikk ut til dem, tok til orde og sa: «Kommer dere til meg i fredelig ærend for å hjelpe meg, så vil jeg helhjertet gjøre felles sak med dere. Men kommer dere for å forråde meg til mine fiender, enda mine

adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

hender ikke har gjort noen urett, måtte da våre fedres Gud se det og straffe dere!»

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

[18]Da kom Ånden over Amasai, som var høvding for de tretti, og han sa: Vi tilhører deg, David, vi er med deg, Isais sønn. Fred, fred med deg og fred over dine hjelpere! For din Gud er din hjelper. Da tok David imot dem og gjorde dem til høvdinger i flokken sin.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[19] Også noen fra Manasse gikk over til David. Det var den gang han gikk med filisterne for å kjempe mot Saul. Men David ble ikke til noen hjelp for dem. For filisterhøvdingene rådslo og ble enige om å sende ham bort. «Det kan koste oss hodet», sa de, «om han går over til sin herre, Saul.»

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

[20]Da han så dro til Siklag, gikk noen fra Manasse over til ham. Det var Adna, Josabad, Jediael, Mikael, Josabad, Elihu og Silletai. De var førere for de tusener som hørte til Manasse.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[21] De hjalp David mot røverflokkene, for de var tapre krigere alle sammen, og de ble hærførere.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

[22]Dag etter dag kom det folk til David for å hjelpe ham. Til slutt ble det en veldig hær.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[23] Dette er tallet på de våpenføre menn som kom til David i Hebron for å overføre kongedømmet fra Saul til David, slik som Herrenhadde sagt:

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;
[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;
[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;
[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;
[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;
[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;
[30] dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;
[31] da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;
[32] dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;
[33] de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;
[34] de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;
[35] dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

[24]Av Judas stamme, menn som bar skjold og spyd, 6.800 våpenføre menn;
[25]av Simons stamme 7.100 tapre krigere;
[26]av Levis stamme 4.600 mann,
[27]dessuten Jojada, fyrsten for aronittene, med 3.700 mann,
[28]og Sadok, en ung og tapper kriger, med sin slekt, til sammen 22 førere;
[29]av Benjamins stamme, Sauls slektninger, 3.000 mann; inntil da hadde de fleste av dem vært i tjeneste for Sauls hus;
[30]av Efraims stamme 20.800 tapre krigere, berømte menn i sine familier;
[31]av den ene halvparten av Manasses stamme 18.000 mann som var utpekt til å dra av sted for å gjøre David til konge;
[32]av Jissakars stamme 200 førere, som hadde innsikt i å tyde tidene, så de visste hva Israel burde gjøre, og alle slektningene som var under dem;
[33]av Sebulons stamme 50.000 våpenføre menn. De var rustet med alle slags våpen, en fylking som helhjertet ville hjelpe;
[34]av Naftalis stamme 1.000 førere og sammen med dem 37.000 mann med skjold og spyd;
[35]av Dans stamme 28.600 mann rustet til kamp;

[36] de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

[37] do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

[36]av Asjers stamme 40.000 våpenføre menn rustet til kamp;

[37]fra den andre siden av Jordan, av Rubens og Gads stamme og den andre halvparten av Manasses stamme, 120.000 mann. De var alle rustet til kamp med mange slags våpen.

[38]Alle disse krigerne kom i sluttet orden til Hebron, fast bestemt på å gjøre David til konge over hele Israel. Også alle de andre israelittene var enige om å gjøre David til konge.

[39]I tre dager ble de hos David. De spiste og drakk; for landsmennene deres sørget godt for dem.

[40]Også fra dem som bodde i nærheten, ja, helt fra Jissakar, Sebulon og Naftali, kom de med mat på esler, kameler, muldyr og okser: mel, fikenkaker, rosinkaker, vin og olje og storfe og småfe i mengde. For nå var det glede i Israel.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas

1. Krønikebok 13

Paktkisten blir hentet

[1] David rådførte seg med førerne for tusen mann og hundre mann, med alle befalingsmennene.

[2]Så sa han til hele Israels forsamling: «Hvis dere synes det er rett, og hvis det er etter Herren vår Guds vilje, så la oss sende bud vidt omkring til våre brødre som er igjen i alle landsdelene av Israel, og samtidig til prestene og til levittene i byene deres med

cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

Davi procura trazer a arca
2 Samuel 6.1-11

[5] Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

[6] Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

[7] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

[8] Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

[9] Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

tilhørende beitemarker, og be dem komme sammen hos oss.

[3]Så skal vi hente vår Guds paktkiste hit. I Sauls dager spurte vi jo aldri etter den.»

[4]Alle som var samlet, sa at slik burde de handle, for hele folket syntes dette var rett.

[5] Så samlet David hele Israel fra Sjihor i Egypt til Lebo-Hamat for å føre Guds paktkiste opp fra Kirjat-Jearim.

[6] Sammen med alle israelittene dro David til Baala, til Kirjat-Jearim, i Juda. Der ville han hente Guds paktkiste, den som Herrens navn blir ropt ut over, han som troner over kjerubene.

[7]De satte paktkisten på en ny vogn og førte den fra Abinadabs hus. Det var Ussa og Ahjo som kjørte vognen.

[8]David og hele Israel danset og lekte av all kraft for Guds ansikt, og de sang til toner fra lyrer og harper, trommer, symbaler og trompeter.

[9] Men da de kom til Kidons treskeplass, rakte Ussa ut hånden for å ta tak i paktkisten fordi oksene ble ustyrlige.

[10]Da ble Herren brennende harm på Ussa. Han slo ham fordi han hadde rakt ut hånden mot paktkisten, og han døde der for Guds ansikt.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
2 Samuel 5.11-12

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[5] Ibar, Elisua, Elpelete,

[6] Nogá, Nefegue, Jafia,

[11] David ble opprørt over Herrensplutselige utfall mot Ussa. Han kalte dette stedet Peres-Ussa, som det heter den dag i dag.

[12]Den dagen ble David grepet av frykt for Gud og sa: «Hvordan skal jeg kunne føre Guds paktkiste hjem til meg?”

[13]Derfor flyttet han ikke paktkisten opp til seg i Davidsbyen, men satte den i stedet i huset til Obed-Edom fra Gat.

[14]Der ble Guds paktkiste stående i tre måneder. Og Herren velsignet Obed-Edoms hus og alt det som hørte ham til.

1. Krønikebok 14

Davids hus og ætt

[1] Hiram, kongen i Tyros, sendte noen utsendinger til David. De kom med sedertre og hadde med seg steinhoggere og tømrere. De skulle bygge et slott for ham.

[2]Da forsto David at Herren hadde stadfestet kongedømmet hans over Israel, og at kongeveldet var blitt stort for hans folk Israels skyld.

[3]David tok seg flere koner i Jerusalem, og han fikk enda flere sønner og døtre.

[4]Dette er navnene på de sønnene han fikk i Jerusalem: Sjammua, Sjobab, Natan og Salomo,

[5]Jibhar, Elisjua, Elpelet,

[6]Nogah, Nefeg, Jafia,

[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.

[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[12] Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

[13] Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.

[14] De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;

[15] e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

[16] Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

[7]Elisjama, Beeljada og Elifelet.

David seirer over filisterne

[8] Da filisterne fikk høre at David var salvet til konge over hele Israel, dro de alle ut for å få tak i ham. Men David fikk greie på det og dro ut mot dem.

[9]Filisterne kom og plyndret i Refa'im-dalen.

[10]Da ba David Gud om råd: «Skal jeg dra ut mot filisterne? Vil du gi dem i mine hender?» Og Herren svarte: «Dra bare ut; jeg vil gi dem i dine hender."

[11] Så dro de opp til Baal-Perasim, og der slo David dem. Da sa han: «Gud har ved min hånd brutt igjennom fiendenes rekker, slik vann bryter seg vei.» Derfor kalles dette stedet Baal-Perasim.

[12] Der etterlot filisterne gudebildene sine, og David ga beskjed om at de skulle brennes opp.

[13]Men filisterne kom igjen og spredte seg ut over dalen.

[14] Da ba David Gud om råd igjen, og han svarte: «Du skal ikke følge like etter dem. Gå rundt dem, så kommer du på dem rett foran baka-trærne.

[15]Når du hører lyden av marsjgang over tretoppene, skal du gå til kamp. For da drar Gud ut foran deg for å slå filisternes hær.»

[16]David gjorde som Gud hadde befalt ham. De slo filisterhæren og forfulgte den fra Gibeon til Geser.

[17] Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

[1] Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

[2] Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

[3] Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

[4] Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

[5] dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

[6] dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

[7] dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

[8] dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

[9] dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

[17]Davids navn ble kjent i alle land, og Herren lot frykt for ham komme over alle folkeslag.

1. Krønikebok 15

Paktkisten kommer til Jerusalem

[1]Siden bygde kongen seg flere hus i Davidsbyen. Han gjorde i stand et sted for Guds paktkiste og reiste et telt for den.

[2]Den gangen sa David: «Ingen andre enn levittene må bære Guds paktkiste; for dem har Herrenutvalgt til å bære paktkisten og til å tjene ham for alltid.»

[3] Så samlet David hele Israel i Jerusalem. De skulle være med og føreHerrens paktkiste opp til det stedet han hadde gjort i stand for den.

[4]David kalte sammen Arons etterkommere og levittene:

[5]av Kehats etterkommere Uriel, den øverste, og hans slektninger, 120 mann;

[6]av Meraris etterkommere Asaja, den øverste, og hans slektninger, 220 mann;

[7]av Gersjoms etterkommere Joel, den øverste, og hans slektninger, 130 mann;

[8]av Elisafans etterkommere Sjemaja, den øverste, og hans slektninger, 200 mann;

[9]av Hebrons etterkommere Eliel, den øverste, og hans slektninger, 80 mann;

[10]av Ussiels etterkommere Amminadab, den øverste, og hans slektninger, 112 mann.

[11]Så kalte David til seg prestene Sadok og Ebjatar og levittene Uriel, Asaja, Joel, Sjemaja, Eliel og Amminadab

[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

[12]og sa til dem: «Dere er overhoder for levittenes familier. Gjør dere rene og hellige sammen med brødrene deres, slik at dere kan føre paktkisten til Herren, Israels Gud, opp til det stedet jeg har gjort i stand for den.

[13] Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

[13]Det var fordi dere ikke var med forrige gang, at Herren brøt løs mot oss, fordi vi ikke søkte ham på rett vis.»

[14] Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

[14]Så gjorde prestene og levittene seg rene og hellige for å føre opp Herren, Israels Guds paktkiste.

[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

[15] Og levittene bar den på skuldrene sine etter bærestengene, slik som Moses hadde pålagt dem etter Herrens ord.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

[16]Nå sa David til de øverste blant levittene at de skulle la sine brødre sangerne gjøre tjeneste med musikkinstrumenter, med harper, lyrer og symbaler. De skulle spille og la sangen lyde høyt til glede og fest.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

[17]Da lot levittene Heman, sønn av Joel, tre fram, og av hans slektninger Asaf, sønn av Berekja, og av Merari-sønnene, deres slektninger, Etan, sønn av Kusjaja.

[18] E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

[18]Sammen med dem var deres slektninger av annen rang: Sakarja, Jaasiel, Sjemiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Maaseja, Mattitja, Eliflehu, Mikneja, Obed-Edom og Je'iel, dørvokterne.

[19] Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

[19]Sangerne Heman, Asaf og Etan skulle slå på bronsesymbaler.

[20] Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

[28] Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

Mical despreza a Davi

2 Samuel 6.16,20-22

[20]Sakarja, Asiel, Sjemiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Maaseja og Benaja skulle spille på harpe etter «Alamot».

[21] Og Mattitja, Eliflehu, Mikneja, Obed-Edom, Je'iel og Asasja skulle spille på lyre etter «Sjeminit» for å lede sangen.

[22]Kenanja var leder for levittene som skulle bære paktkisten. Han skulle lede flyttingen, for han var en kyndig mann.

[23]Berekja og Elkana var dørvoktere ved paktkisten.

[24]Prestene Sjebanja, Josjafat, Netanel, Amasai, Sakarja, Benaja og Elieser blåste i trompeter foran Guds paktkiste, og Obed-Edom og Jehia var dørvoktere ved kisten.

[25] Så gikk David, tusenmannsførerne og de eldste i Israel av sted. Med jubel skulle de føre Herrens paktkiste opp fra Obed-Edoms hus.

[26]Fordi Gud hjalp levittene som bar Herrens paktkiste, ofret de sju okser og sju værer.

[27] David var kledd i en kappe av fint lin. Det var også alle levittene som bar paktkisten, og sangerne og Kenanja, den øverste for sangerne som skulle bære. David hadde også på seg en prestedrakt av lin.

[28]Slik førte hele Israel Herrens paktkiste opp med jubelrop og støt i bukkehorn, med musikk fra trompeter og symbaler, harper og lyrer.

[29] Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

[29]Slik gikk det til da Herrens paktkiste ble ført inn i Davidsbyen. Men Mikal, Sauls datter, kikket ut av vinduet og fikk øye på kong David som danset og lekte, og hun foraktet ham i sitt hjerte.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

[1] Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

[2] Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

[3] E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

[4] Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

[5] Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

[6] Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

Salmo de Davi em ações de graças

Salmos 96; 105; 106

[7] Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

1. Krønikebok 16

Levittenes lovsang

[1]De førte Guds paktkiste inn og satte den i det teltet som David hadde reist for den, og de bar fram brennoffer og fredsoffer for Gud.

[2]Da David var ferdig med å bære fram brennofferet og fredsofferet, velsignet han folket i Herrens navn.

[3]Så delte han ut et rundt brød, en daddelkake og en rosinkake til alle israelittene, til hver mann og kvinne.

[4]Han satte noen av levittene til å gjøre tjeneste foran Herrenspaktkiste, til å påkalle, takke og lovsynge Herren, Israels Gud.

[5]Asaf var den øverste; etter ham kom Sakarja, så Asiel, Sjemiramot, Jehiel, Mattitja, Eliab, Benaja, Obed-Edom og Je'iel, alle med harper og lyrer. Asaf skulle slå på symbaler,

[6]og prestene Benaja og Jahasiel skulle ha som fast oppgave å spille på trompeter foran paktkisten.

[7]Den dagen satte David for første gang Asaf og sangbrødrene hans til å priseHerren:

[8] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[8] Pris Herren, påkall hans navn, gjør gjerningene hans kjent blant folkene!

[9] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[9]Syng for ham og spill for ham, syng om alle hans under!

[10] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[10]Vær stolte over hans hellige navn! Gled dere i hjertet, dere som søker Herren.

[11] Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

[11]Spør etter Herren og hans makt, søk alltid hans ansikt!

[12] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

[12]Husk det underfulle han har gjort, hans tegn og lovene fra hans munn,

[13] vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[13]du ætt av Israel, hans tjener, Jakobs sønner, som han har valgt ut.

[14] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[14]Han er Herren vår Gud, lovene hans gjelder over hele jorden.

[15] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[15]Husk hans pakt til evig tid, ordet han ga, i tusen slektsledd,

[16] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[16] pakten han sluttet med Abraham, og eden han sverget Isak.

[17] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,

[17]Dette satte han opp som forskrift for Jakob, som en evig pakt for Israel.

[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[18]Han sa: «Jeg gir deg landet Kanaan til arv og eiendom.»

[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[19] Der var dere en liten flokk, få og fremmede.

[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.

[20]De vandret fra folk til folk, fra det ene riket til det andre.

[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[21] Men han lot ingen få undertrykke dem, han refset konger for deres skyld:

[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[22] «Rør ikke dem som jeg har salvet, gjør ikke ondt mot mine profeter!»

[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[23] Syng for Herren, all jorden! Forkynn hans frelse fra dag til dag!

[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,

[24]Fortell blant folkeslag om hans herlighet, blant alle folk om hans under!

[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.
[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.
[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.
[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.
[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.
[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.
[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.
[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.
[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.
[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.
[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.
[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

Outros dispositivos para o culto

[25] For Herren er stor og verdig lov og pris, verdt å frykte mer enn alle guder.
[26]Alle folkenes guder er avguder. Det var Herren som skapte himmelen.
[27]Høyhet og herlighet er foran ham, makt og glans på hans hellige sted.
[28]Gi Herren ære, dere folk og slekter, gi Herren ære og makt!
[29]Gi Herren den ære hans navn skal ha. Kom fram for ham med gaver. Bøy dere for Herren i hellig prakt!
[30]Skjelv for ham, hele jorden! Verden står fast, den kan ikke rokkes.
[31] Himmelen skal glede seg, jorden skal juble. De skal forkynne blant folkene at Herren er konge.
[32]Havet og alt som fyller det, skal bruse. Marken skal juble med alt den bærer.
[33]Da roper hvert tre i skogen av fryd for Herrens ansikt, for han kommer for å dømme jorden.
[34] Takk Herren, for han er god, evig varer hans miskunn!
[35] Dere skal si: Frels oss, Gud, vår frelser. Sank oss inn og berg oss fra folkene, så vi kan prise ditt hellige navn og uredde lovsynge deg.
[36]Velsignet er Herren, Israels Gud, fra evighet til evighet! Og hele folket sa «amen» og priste Herren.

Tjenesten ved paktkisten

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[37]David lot Asaf og sangbrødrene hans bli der foran Herrenspaktkiste. De skulle ha som fast oppgave å gjøre tjeneste foran kisten, slik det var bestemt for hver dag.

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[38]Det skulle også Obed-Edom og brødrene hans, sekstiåtte i alt. Obed-Edom, sønn av Jeditun, og Hosa skulle være dørvoktere.

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[39]Men presten Sadok og hans prestebrødre lot han bli ved Herrens bolig på offerhaugen i Gibeon.

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

[40] De skulle ha som fast oppgave å bære fram brennoffer for Herren på brennofferalteret, både morgen og kveld, og ellers gjøre alt som var skrevet i Herrens lov, den som han hadde gitt til Israel.

[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[41]Sammen med dem skulle Heman og Jedutun og de andre utvalgte som er nevnt med navn, prise Herren og si: «Evig varer hans miskunn!»

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[42]Hos Heman og Jedutun var det trompeter og symbaler til å spille på og andre instrumenter til sangen ved gudstjenesten. Jedutuns sønner var dørvoktere.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

[43]Så gikk hele folket hjem, hver til sitt; og David vendte hjem for å velsigne sitt hus.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi
2 Samuel 7.1-17

1. Krønikebok 17

Herrens løfte til David

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.	[1] En dag David satt i huset sitt, sa han til profeten Natan: «Se, her bor jeg i et hus av sedertre, mens Herrens paktkiste står i et telt.”
[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.	[2]Natan svarte David: «Gjør alt som ligger deg på hjertet, for Gud er med deg.»
[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:	[3]Samme natt kom Guds ord til Natan:
[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;	[4]Gå og si til min tjener David: Så sier Herren: Du skal ikke bygge det huset jeg skal bo i.
[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.	[5] Jeg har da ikke bodd i noe hus helt fra den tid jeg førte israelittene hit opp, og fram til denne dag. Jeg har vandret omkring fra telt til telt, fra bolig til bolig.
[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?	[6]Jeg vandret omkring med israelittene og dommerne over Israel, som jeg satte til å vokte folket mitt: Sa jeg noen gang til noen av dem: «Hvorfor har ikke dere bygd et hus av sedertre for meg?»
[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.	[7] Nå skal du si til min tjener David: Så sier Herren over hærskarene: Jeg hentet deg fra beitemarken der du fulgte saueflokken, og satte deg til fyrste over mitt folk Israel.
[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.	[8]Jeg var med deg overalt hvor du gikk, og utryddet alle dine fiender for deg. Jeg har gjort navnet ditt stort, som navnet til de største på jorden.
[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,	[9]Jeg vil gjøre i stand et bosted for mitt folk Israel og plante det der. De skal få bo der og aldri bli uroet mer. Ugjerningsmenn skal ikke lenger plage dem som i gamle dager.

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

[12] Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

2 Samuel 7.18-29

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[10]Slik har det vært fra den tid jeg satte dommere over mitt folk Israel og tvang alle fiendene dine under deg. Nå kunngjør jeg deg at Herren vil bygge et hus for deg.

[11]Det skal skje når dine dager er til ende og du går til dine fedre, at jeg reiser opp din etterkommer, en av sønnene dine, til å etterfølge deg. Jeg vil grunnfeste kongedømmet hans.

[12]Han skal bygge et hus for meg, og jeg vil trygge hans trone til evig tid.

[13] Jeg vil være far for ham, og han skal være sønn for meg. Min godhet vil jeg ikke ta fra ham, slik jeg tok den fra ham som var før deg.

[14] Jeg vil for alltid sette ham over mitt hus og mitt rike, og hans trone skal stå støtt til evig tid.

[15]Alle disse ordene og hele dette synet bar Natan fram for David.

David takker Herren

[16] Da gikk kong David inn og satte seg foran Herrens ansikt. Han sa: Hvem er vel jeg, Herre Gud, og hva er mitt hus, siden du har ført meg så langt?

[17]Og enda var dette for lite i dine øyne, Gud. Du har gitt løfter til din tjeners hus langt fram i tiden. Og du har sett på meg som en mann av høy rang, Herre Gud.

[18]Hva kan David legge til den æren du har vist din tjener? Du kjenner jo din tjener.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[19]Herre, for din tjeners skyld og etter ditt eget hjerte har du gjort alt dette store og kunngjort så store ting.

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[20]Herre, det er ingen som du, og det finnes ingen Gud foruten deg, etter alt vi har hørt med våre egne ører.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[21] Hvem er som ditt folk Israel? Det er det eneste folk på jorden som Gud kom til og fridde ut for å gjøre til sitt eget folk. Med store og skremmende gjerninger skapte du deg et navn da du drev andre folkeslag bort for ditt folk, som du fridde ut av Egypt.

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[22]Du satte ditt folk Israel til å være ditt folk til evig tid. Og du, Herre, er blitt deres Gud.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[23]La nå, Herre, det ordet du har talt om din tjener og hans hus, stå fast til evig tid, og gjør som du har sagt!

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[24]Ja, la det stå fast! Da skal ditt navn være stort til evig tid, så folk kommer til å si: Herren over hærskarene, Israels Gud, er Gud for Israel. Og din tjener Davids hus skal stå urokket for ditt ansikt.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[25]For du, min Gud, har åpenbart for din tjener at du vil bygge et hus for ham. Derfor har jeg våget å be til deg.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[26]Og nå, Herre, du er Gud, og du har gitt din tjener dette store løftet.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó

[27] Måtte du fra nå av velsigne din tjeners hus så det alltid står urokket for ditt ansikt. For du, Herre, velsigner og er velsignet til evig tid.

SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi
2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

1. Krønikebok 18

David seirer i krig

[1] En tid etter dette slo David filisterne og tvang dem under seg. Han tok fra dem Gat og småbyene omkring.

[2]David slo også moabittene. De ble slaver for ham og måtte betale skatt til ham.

[3] Videre slo David Hadadeser, kongen av Soba, ved Hamat, da han dro ut for å vinne herredømme ved Eufrat.

[4]David tok fra ham 1.000 vogner, 7.000 ryttere og 20.000 fotsoldater. Han skar over hasene på alle vognhestene, men hundre hester sparte han.

[5]Arameerne i Damaskus kom for å hjelpe Hadadeser, kongen av Soba. Men David felte 22.000 av dem.

[6] David satte vaktposter over arameerne i Damaskus. De ble slaver for David og måtte betale skatt til ham. Slik hjalp Herren ham overalt hvor han dro fram.

[7]David tok gullskjoldene som mennene til Hadadeser hadde båret, og brakte dem til Jerusalem.

[8] Fra Tibhat og Kun, to byer som tilhørte Hadadeser, tok David bronse i store mengder. Av det laget Salomo bronsehavet, søylene og bronsekarene.

[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

[12] Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

[13] E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros

[9]Da To'u, kongen i Hamat, fikk høre at David hadde slått hele hæren til Hadadeser, kongen av Soba,

[10]sendte han Hadoram, sønnen sin, til kong David. Han skulle hilse ham og ønske ham til lykke med seieren over Hadadeser. For Hadadeser hadde stadig ført krig mot To'u. Hadoram hadde med seg gaver av gull, sølv og bronse.

[11]Alt dette helliget kong David til Herren sammen med det sølvet og gullet han hadde tatt fra alle de andre folkene, fra edomittene, moabittene, ammonittene, filisterne og amalekittene.

[12] Det var Absjai, sønn av Seruja, som slo edomittene i Saltdalen, 18.000 mann.

[13]Han satte vaktposter i Edom, og alle edomittene ble slaver for David. Slik hjalpHerren David overalt hvor han dro fram.

[14]David regjerte nå over hele Israel. Han fremmet rett og rettferd for hele folket sitt.

[15] Joab, sønn av Seruja, var hærfører, og Josjafat, sønn av Ahilud, var kansler.

[16]Sadok, sønn av Ahitub, og Abimelek, sønn av Abjatar, var prester og Sjavsja riksskriver.

[17] Benaja, sønn av Jojada, hadde ansvar for kreterne og pleterne, og Davids sønner var de fremste ved kongens side.

1. Krønikebok 19

Krig med ammonittene og arameerne

2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

[7] Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba;

[1] En tid senere døde Nahasj, ammonittenes konge, og hans sønn ble konge etter ham.

[2]Da sa David: «Jeg vil vise godhet mot Hanun, sønn av Nahasj; for hans far viste godhet mot meg.» Så sendte David noen utsendinger for å trøste ham i sorgen over faren. Men da Davids menn kom til ammonittenes land for å trøste Hanun,

[3]sa ammonittenes feltherrer til Hanun: «Tror du det er for å hedre din far at David sender folk som skal trøste deg? Nei, mennene hans er nok heller kommet til deg for å spionere og utforske og endevende landet.»

[4]Da grep Hanun Davids menn. Han barberte av dem skjegget, klippet klærne deres i to opp til baken og sendte dem fra seg.

[5]Det kom noen til David og fortalte om mennene. Da sendte han folk i møte med dem, for de var grovt vanæret. Kongen sa til dem: «Bli i Jeriko til skjegget er vokst ut igjen. Så kan dere komme tilbake.»

[6] Da skjønte ammonittene at de hadde pådratt seg Davids hat. Hanun og ammonittene sendte 1.000 talenter sølv for å leie vogner og ryttere fra arameerriket mellom elvene og fra arameerriket Maaka og fra Soba.

[7] De leide seg 32.000 vogner og fikk med seg kongen i Maaka og krigsfolket hans. Alle disse kom og slo leir utenfor Medeba.

também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

Ammonittene samlet seg også fra byene sine og rykket ut til kamp.

[8] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8]Da David hørte om dette, sendte han Joab av sted med hærens elitetropper.

[9] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

[9]Ammonittene dro ut og stilte seg opp til kamp foran byporten. Men kongene som var kommet dit, sto for seg selv på åpen mark.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10]Da Joab så at fienden truet både forfra og bakfra, valgte han ut noen av de beste krigerne i Israel og stilte dem opp mot arameerne.

[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[11]Resten av hæren overlot han til sin bror Absjai, og de stilte seg opp mot ammonittene.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12]Så sa han: «Hvis arameerne blir for sterke for meg, må du komme og hjelpe meg. Og blir ammonittene for sterke for deg, skal jeg hjelpe deg.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13] Vær sterk! La oss kjempe tappert for vårt folk og for vår Guds byer, så får Herren gjøre det som er best i hans øyne."

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[14]Så gikk Joab og mennene hans til angrep på arameerne, og de flyktet for ham.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15]Da ammonittene så at arameerne tok flukten, flyktet også de for Absjai, Joabs bror, og kom seg inn i byen. Da dro Joab tilbake til Jerusalem.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque,

[16]Da arameerne så at de var slått av israelittene, sendte de budbærere til de arameerne som bodde på den andre siden av Eufrat, og fikk dem til å rykke ut.

capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá

2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as

Sjofak, hærføreren til Hadadeser, ledet dem.

[17]Da David fikk melding om dette, samlet han alle israelittene og satte over Jordan. Han kom mot dem og stilte opp hæren. David stilte opp hæren for å møte arameerne i krig. Og de gikk til angrep på ham.

[18]Men arameerne måtte flykte for israelittene, og David drepte mannskapet på 7.000 av arameernes stridsvogner og 40.000 mann av fotfolket. Hærføreren Sjofak drepte han også.

[19]Da Hadadesers menn så at de var slått av israelittene, sluttet de fred med David og ga seg inn under ham. Siden ville ikke arameerne hjelpe ammonittene mer.

1. Krønikebok 20

Ny krig med ammonittene og filisterne

[1] Året etter, på den tiden kongene pleier å dra i krig, førte Joab ut hærstyrken og herjet i ammonittenes land. Han kom til Rabba og beleiret byen. Selv satt David hjemme i Jerusalem. Men Joab tok Rabba og ødela byen.

[2] David tok kronen av hodet på kongen deres. Han fant ut at den var av gull og edle steiner, og den veide en talent. Nå kom den på Davids hode. Fra byen tok han også med seg et stort bytte.

[3] Folket som bodde der, førte han bort. Han satte dem til å arbeide med sager, jernhakker og økser. Slik gjorde David

cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
2 Samuel 21.15-22

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

[5] Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[6] Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

[7] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[8] Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo
2 Samuel 24.1-9

[1] Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

[2] Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não

med alle ammonittenes byer. Så vendte han tilbake til Jerusalem med hele hæren.

[4] Siden brøt det ut krig med filisterne ved Geser. Der felte husjitten Sibbekai en mann som het Sippai, og som hørte til refaittenes etterkommere. Og de ble undertrykt.

[5]Enda en gang kom det til slag med filisterne, og Elhanan, sønn av Ja'ir, felte Lahmi, bror til Goliat fra Gat, som hadde et spydskaft så tykt som en vevbom.

[6] Siden kom det til kamp ved Gat. Der var det en kjempehøy mann som hadde seks fingre på hver hånd og seks tær på hver fot, tjuefire fingre og tær i alt. Han hørte også til Rafa-slekten.

[7]Mannen hånte Israel. Men Jonatan, sønn av Davids bror Sjima, slo ham i hjel.

[8]Disse mennene hørte til Rafa-slekten i Gat. David og mennene hans felte dem.

1. Krønikebok 21

Folketelling og pest

[1] Satan sto opp mot Israel og lokket David til å holde folketelling i landet.

[2]Da sa David til Joab og folkets hærførere: «Gå og tell israelittene fra Beer-Sjeba til Dan, og la meg få melding, så jeg kan vite hvor mange de er.»

[3]Joab svarte: «Måtte Herren gjøre folket sitt hundre ganger så tallrikt som nå! Alle er de dine tjenere, herre konge. Hvorfor

são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

krever da min herre dette? Hvorfor skal det komme skyld over Israel?»

4 Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

4Men kongen holdt fast på sitt ord til Joab. Da gikk Joab ut, og han dro omkring i hele Israel og vendte så tilbake til Jerusalem.

5 Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

5Joab la fram for David det tallet folketellingen hadde gitt. I hele Israel var det 1 100.000 våpenføre menn, og i Juda var det 470.000 våpenføre menn.

6 Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

6Men levittene og benjaminittene hadde han ikke tatt med i tellingen; for Joab syntes det var en avskyelig befaling kongen hadde gitt.

Davi escolhe o castigo
2 Samuel 24.10-17

7 Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

7 Det som hadde hendt, var ondt i Guds øyne; derfor slo han Israel.

8 Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

8Da sa David til Gud: «Jeg gjorde en stor synd da jeg gjorde dette. Men ta nå bort din tjeners skyld, for jeg har vært uklok.»

9 Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

9MenHerren talte til Gad, Davids seer og sa:

10 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

10«Gå og si til David: Så sierHerren: Tre ting legger jeg fram for deg. Velg en av dem, og jeg vil la den ramme deg.»

11 Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

11Da gikk Gad til David og sa til ham: «Så sierHerren: Velg selv:

12 ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do

12 enten hungersnød i tre år, eller tre måneder på flukt for fiendene dine mens sverdet deres har overtaket, eller tre dager med Herrens sverd og pest i landet mens

SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

Herrens engel volder ødeleggelse i hele Israel. Tenk nå etter hva jeg skal svare ham som har sendt meg.»

13 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

13 David sa til Gad: «Jeg er i stor nød. La meg helst falle i Herrens hånd, for hans barmhjertighet er stor. Men i menneskehånd vil jeg ikke falle.»

14 Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

14Da lot Herren pesten komme over Israel, og det døde sytti tusen mann av folket.

15 Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

15 Gud sendte en engel til Jerusalem for å ødelegge byen. Men da han skulle til å ødelegge den, så Herren det, og han angret det onde. Han sa til engelen som herjet: «Det er nok! Trekk nå hånden tilbake!» Herrens engel sto da på treskeplassen til jebusitten Ornan.

16 Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

16 Da David så opp, fikk han øye på Herrens engel som sto mellom himmel og jord med løftet sverd i hånden. Det var rettet mot Jerusalem. Da kastet David og de eldste seg til jorden, kledd i sekkestrie.

17 Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

17Og David sa til Gud: «Det var jeg som sa at folket skulle telles! Jeg er den som har syndet og handlet ondt. Men disse, som jeg er gjeter for, hva har de gjort? Herre, min Gud, la din hånd ramme meg og min fars hus, men spar folket ditt for landeplagen!»

Davi erige um altar na eira de Ornã

2 Samuel 24.18-25

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[18] Da sa Herrens engel til Gad at han skulle be David gå opp til jebusitten Ornans treskeplass og reise et alter for Herren der.

[19]Så gikk David opp dit, slik Gad hadde sagt i Herrens navn.

[20]Ornan snudde seg og fikk se engelen. De fire sønnene som var med ham, gjemte seg, men Ornan fortsatte å treske hvete.

[21]Da David kom, så Ornan opp og fikk øye på David. Han gikk bort fra treskeplassen og kastet seg ned for David med ansiktet mot jorden.

[22]David sa til ham: «Gi meg stedet hvor treskeplassen er. Jeg vil bygge et alter for Herren der. La meg få den for full pris, så pesten kan holde opp å herje blant folket.»

[23]Da sa Ornan til David: «Bare ta den! Min herre kongen må gjøre hva han vil. Se, jeg gir deg oksene til brennoffer, treskesledene til ved og hveten til grødeoffer. Alt dette gir jeg.»

[24]Men kong David sa til Ornan: «Nei, jeg vil kjøpe det til full pris. Jeg vil ikke ta det som er ditt og gi det tilHerren. Jeg vil ikke bære fram brennoffer som jeg ikke har betalt."

[25] David ga Ornan 600 sjekel gull etter vekt for stedet.

[26] Der bygde David et alter for Herren og bar fram brennoffer og fredsoffer. Han ropte til Herren, og han svarte med ild fra himmelen over brennofferalteret.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

[3] Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

[4] Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

[5] Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei,

[27]Herren talte til engelen, og han stakk sverdet i sliren igjen.

[28]På den tiden, da David forsto at Herren hadde hørt bønnen hans på jebusitten Ornans treskeplass, ofret han der.

[29]Herrensbolig som Moses hadde fått laget i ørkenen, og brennofferalteret sto den gangen på offerhaugen i Gibeon.

[30]Men David kunne ikke gå dit og søke råd hos Gud, for han fryktet sverdet til Herrens engel.

1. Krønikebok 22

[1]Da sa David: «Her skal Herren Guds hus stå, og her skal Israel ha sitt brennofferalter.»

Salomo skal bygge tempelet

[2] Så befalte David at innflytterne som bodde i Israel, skulle samles. Han utpekte steinhoggere til å hugge ut steinblokker som Guds hus skulle bygges av.

[3]David gjorde klar store mengder med jern til spikrer i portdørene og til bindhaker, bronse i slik mengde at den ikke kunne veies,

[4]og utallige sederbjelker. For mennene fra Sidon og Tyros førte sedertre i store mengder til David.

[5] David sa: «Sønnen min, Salomo, er ung og uerfaren; men huset som skal bygges for Herren, må gjøres så storslagent at det blir kjent og hedret i alle land. Jeg vil derfor gjøre forberedelser for ham.» Og

pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

David gjorde store forberedelser før han døde.

Ordens de Davi a Salomão

6 Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

6Så kalte han til seg Salomo, sønnen sin, og påla ham å bygge et hus for Herren, Israels Gud.

7 Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

7 David sa til ham: Min sønn, jeg ønsket av hele mitt hjerte å bygge et hus for Herren min Guds navn.

8 Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

8MenHerrens ord kom til meg: «Mye blod har du øst ut, og store kriger har du ført. Du skal ikke bygge noe hus for mitt navn, for du har øst ut mye blod på jorden for mitt ansikt.

9 Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

9 Se, du skal få en sønn som skal være en fredens mann. Jeg vil la ham få fred for alle fiender rundt omkring. Salomo skal han hete, og i hans dager vil jeg gi Israel fred og ro.

10 Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

10 Han skal bygge et hus for mitt navn. Han skal være en sønn for meg, og jeg skal være en far for ham. Jeg vil trygge hans kongetrone over Israel til evig tid.»

11 Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

11Og nå, min sønn, måtte Herrenvære med deg! Måtte du lykkes med å bygge huset til Herren din Gud, slik som han har sagt om deg.

12 Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

12 Måtte Herren gi deg forstand og innsikt når han setter deg over Israel, så du holder Herren din Guds lov.

13 Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de

13 Da skal du lykkes, om du legger vinn på å holde de forskriftene og lovene som Herren påla Israel gjennom Moses. Vær

Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

[14] Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

[15] Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

[16] de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

[17] Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

[18] Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

[19] Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

modig og sterk! Vær ikke redd og mist ikke motet!

[14] Se, med strev har jeg skaffet til veie for Herrens hus hundre tusen talenter gull og en million talenter sølv, dessuten bronse og jern i så store mengder at det ikke kan veies. Tre og stein har jeg også skaffet, og du kan selv legge til mer.

[15]Til din rådighet har du tallrike arbeidere: steinhoggere, murere og tømrere, dyktige folk til all slags arbeid.

[16]På gull, sølv, bronse og jern er det ingen begrensning. Gå til verket! Måtte Herren være med deg!

[17]David påla alle lederne i Israel å hjelpe Salomo, sønnen hans:

[18]«Herren deres Gud er med dere og har gitt dere fred på alle kanter. Han har gitt dem som bodde i landet, i mine hender, og landet er lagt underHerren og folket hans.

[19]Overgi nå hjerte og sinn til å søke Herrenderes Gud! Gå i gang med å bygge helligdommen for Herren Gud. Så kan dere føre Herrens paktkiste og det hellige utstyret inn i det huset som skal bygges for Herrens navn.»

1. Krønikebok 23

Levittenes inndeling og tjeneste

[1] Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para

[1] Da David var blitt gammel og mett av dager, satte han Salomo, sønnen sin, til konge over Israel.

[2]Han samlet alle lederne i Israel og prestene og levittene.

[3]Levittene som var tretti år eller mer, ble talt. Tallet på menn, talt én for én, var 38.000.

[4]Av disse skulle 24.000 lede arbeidet på Herrens hus, og 6.000 skulle være tilsynsmenn og dommere,

[5] 4.000 skulle være dørvoktere, og 4.000 skulle lovsynge Herrentil toner fra instrumenter som David hadde fått laget til lovsangen.

[6]David delte dem inn i skift etter Levis sønner, Gersjon, Kehat og Merari.

[7] Til gersjonittene hørte Ladan og Sjimi.

[8]Ladans sønner var Jehiel, som var den fremste, og Setam og Joel, tre i alt.

[9] Sjimis sønner var Sjelomot, Hasiel og Haran, tre i alt. Disse var overhoder for Ladans familier.

[10] Sjimis sønner var Jahat, Sisa, Je'usj og Beria. Dette var Sjimis sønner, fire i alt.

[11]Jahat var overhode, Sisa den neste. Je'usj og Beria hadde ikke mange sønner. Derfor ble de regnet som én familie, og de ble mønstret under ett.

[12] Kehats sønner var Amram, Jishar, Hebron og Ussiel, fire i alt.

[13] Amrams sønner var Aron og Moses. Aron ble skilt ut for at han og sønnene hans til alle tider skulle innvie det høyhellige, tenne offerild for Herrens

o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

[16] Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

[17] Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

[18] Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

[19] Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

[20] Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

[21] Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

[22] Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

[23] Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

[24] São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

[25] Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

ansikt, tjene ham og lyse velsignelse i hans navn til evig tid.

[14]Moses var en Guds mann. Sønnene hans ble regnet til Levis stamme.

[15]Sønnene til Moses var Gersjom og Elieser.

[16]Av Gersjoms sønner var Sjubael overhode.

[17]Av Eliesers sønner var Rehabja overhode. Elieser hadde ikke andre sønner, men Rehabjas sønner var svært tallrike.

[18]Av Jishars sønner var Sjelomit overhode.

[19]Av Hebrons sønner var Jeria overhode; den andre var Amarja, den tredje Jahasiel og den fjerde Jekamam.

[20]Av Ussiels sønner var Mika overhode, og Jisjia var den neste.

[21]Meraris sønner var Mahli og Musji. Mahlis sønner var Elasar og Kisj.

[22]Elasar døde; han hadde ingen sønner, bare døtre. Og sønnene til Kisj, slektningene deres, tok dem til koner.

[23]Musjis sønner var Mahli, Eder og Jeremot, tre i alt.

[24]Dette var Levis sønner, familie for familie, med sine overhoder, slik de ble mønstret og nevnt ved navn, én for én. Det var de som utførte tjenesten i Herrens hus, fra tjueårsalderen og oppover.

[25]For David sa: «Herren, Israels Gud, har gitt folket sitt fred, og han vil bo i Jerusalem til evig tid.

[26] Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

[27] Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[26]Derfor trenger ikke levittene lenger å bære boligen og alt utstyret som hører med til tjenesten der.»

[27]Noe av det siste David gjorde, var å telle levittene som var tjue år eller mer.

[28]Oppgaven deres var å hjelpe aronittene med tjenesten i Herrens hus, i forgårdene og i siderommene, med renselsen av alt det hellige utstyret og med tjenesten som skulle utføres i Guds hus.

[29] De skulle sørge for skuebrødene, det fine melet til grødeofferet, de usyrede flate brødene, det som blir stekt på helle, og deigen som blir knadd; de skulle også sørge for alle hulmål og lengdemål.

[30]Hver morgen skulle de stå og takke og lovsynge Herren, og det samme hver kveld.

[31] De skulle hjelpe til hver gang det ble båret fram brennoffer for Herren, så mange offer som var bestemt for hver sabbat, nymånedag og høytid, og alltid stå for Herrens ansikt.

[32]Slik skulle de ha ansvar for telthelligdommen og tempelet og hjelpe brødrene sine, aronittene, når de gjorde tjeneste i Herrens hus.

1. Krønikebok 24

Prestene blir delt inn i skift

[1] Aronittene ble også delt inn i skift. Arons sønner var Nadab og Abihu, Elasar og Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[2] Men Nadab og Abihu døde før sin far, og de hadde ingen sønner. Derfor ble bare Elasar og Itamar prester.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[3]Sammen med Sadok av Elasars sønner og Ahimelek av Itamars sønner delte David dem inn i grupper etter den tjenesten de skulle ha.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

[4]Da det viste seg at Elasars sønner hadde flere overhoder enn Itamars sønner, delte de dem inn slik at Elasars sønner fikk seksten overhoder for sine familier og Itamars sønner åtte for sine familier.

[5] Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

[5]Begge ble delt inn ved loddkasting. For det fantes ledere for helligdommen, ledere for Gud, både blant Elasars sønner og Itamars sønner.

[6] Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

[6]Skriveren Sjemaja, sønn av Netanel, en av levittene, skrev dem opp i nærvær av kongen og lederne, presten Sadok og Ahimelek, sønn av Ebjatar, og overhodene for prestenes og levittenes familier. En familie fra Elasars slekt og en familie fra Itamars slekt ble tatt ut vekselsvis.

[7] Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

[7]Det første loddet falt på Jojarib, det andre på Jedaja,

[8] a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

[8]det tredje på Harim, det fjerde på Seorim,

[9] a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

[9]det femte på Malkia, det sjette på Mijamin,

[10] a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

[10] det sjuende på Hakkos, det åttende på Abia,

[11] a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

[11]det niende på Jesjua, det tiende på Sjekanja,

[12] a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

[12]det ellevte på Eljasjib, det tolvte på Jakim,

[13] a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

[14] a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

[15] a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

[16] a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;

[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[13]det trettende på Huppa, det fjortende på Jesjebab,

[14]det femtende på Bilga, det sekstende på Immer,

[15]det syttende på Hesir, det attende på Happisses,

[16]det nittende på Petahja, det tjuende på Jeheskel,

[17]det tjueførste på Jakin, det tjueandre på Gamul,

[18]det tjuetredje på Delaja og det tjuefjerde på Maasja.

[19]Dette er de gruppene de skulle være delt inn i når de kom og gjorde tjeneste i Herrens hus etter den ordningen de hadde fått fra sin stamfar Aron, slik Herren, Israels Gud, ga ham påbud om.

Andre levitter

[20]De andre levittene var: av Amrams sønner Sjubael, av Sjubaels sønner Jehdeja;

[21]av Rehabja, det vil si Rehabjas sønner, Jisjia, som var overhode;

[22]av Jishars sønner Sjelomot, av Sjelomots sønner Jahat;

[23] av Hebrons sønner Jeria, den andre var Amarja, den tredje Jahasiel og den fjerde Jekamam;

[24]av Ussiels sønner Mika, av Mikas sønner Sjamir

[25]– Mikas bror var Jisjia – av Jisjias sønner Sakarja;

[26]av Meraris sønner Mahli og Musji – blant sønnene hans var også Jaasia –

[27]og Meraris etterkommere gjennom sønnen Jaasia var Sjoham, Sakkur og Ibri;

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

[28]Mahlis sønn Elasar hadde ingen sønner.

[29]Til Kisj, det vil si sønnene til Kisj, hørte Jerahmeel.

[30]Sønnene til Musji var Mahli, Eder og Jerimot. Disse var levittenes sønner, familie for familie.

[31]De kastet også lodd, som sine brødre aronittene, i nærvær av kong David, Sadok og Ahimelek og familieoverhodene for prestene og levittene, med samme vilkår for de fremste familiene som for de laveste.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

1. Krønikebok 25

Sangerne

[1]David og hærførerne skilte ut sønnene til Asaf, Heman og Jedutun for tempeltjenesten. De var profeter som spilte på lyre, harpe og symbaler. Dette er listen over de mennene som skulle utføre denne tjenesten:

[2]av Asafs sønner: Sakkur, Josef, Netanja og Asarela, Asafs sønner under ledelse av Asaf, som profeterte på oppdrag fra kongen;

[3]av Jedutun, det vil si Jedutuns sønner: Gedalja, Seri, Jesaja, Hasjabja og Mattitja, seks i alt, under ledelse av deres far Jedutun, som profeterte til Herrens lov og pris på lyre;

[4]av Heman, det vil si Hemans sønner: Bukkia, Mattanja, Ussiel, Sjubael, Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Eser, Josjbekasja, Malloti, Hotir og Mahasiot.

[5] Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

[6] Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

[7] O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

[8] Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

[9] A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

[10] A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

[11] A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

[12] A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[13] A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[14] A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

[15] A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[5]Alle disse var sønner av Heman, kongens seer. Ham hadde Gud lovet stor kraft. Derfor ga han Heman fjorten sønner og tre døtre.

[6]Alle disse sto under ledelse av sin far når de sang ved gudstjenesten i Herrens hus til tonene av symbaler, harper og lyrer. Asaf, Jedutun og Heman sto under kongens ledelse.

[7]Tallet på dem og brødrene deres som var opplært til å synge for Herren, var 288, dyktige sangere alle sammen.

[8] De kastet lodd om vaktordningen etter prinsippet «liten som stor, mester som lærling».

[9]Det første loddet falt på Josef av Asafs slekt; det andre på Gedalja, han og brødrene og sønnene hans, tolv i alt;

[10]det tredje på Sakkur med sønner og brødre, tolv i alt;

[11]det fjerde falt på Jisri med sønner og brødre, tolv i alt;

[12]det femte på Netanja med sønner og brødre, tolv i alt;

[13]det sjette på Bukkia med sønner og brødre, tolv i alt;

[14]det sjuende på Jesarela med sønner og brødre, tolv i alt;

[15]det åttende falt på Jesaja med sønner og brødre, tolv i alt;

[16]det niende på Mattanja med sønner og brødre, tolv i alt;

[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.
[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.
[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.
[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.
[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.
[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.
[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.
[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[17]det tiende på Sjimi med sønner og brødre, tolv i alt;
[18]det ellevte på Asarel med sønner og brødre, tolv i alt;
[19]det tolvte falt på Hasjabja med sønner og brødre, tolv i alt;
[20]det trettende på Sjubael med sønner og brødre, tolv i alt;
[21]det fjortende på Mattitja med sønner og brødre, tolv i alt;
[22]det femtende på Jeremot med sønner og brødre, tolv i alt;
[23]det sekstende falt på Hananja med sønner og brødre, tolv i alt;
[24]det syttende på Josjbekasja med sønner og brødre, tolv i alt;
[25]det attende på Hanani med sønner og brødre, tolv i alt;
[26]det nittende på Malloti med sønner og brødre, tolv i alt;
[27]det tjuende falt på Eliata med sønner og brødre, tolv i alt;
[28]det tjueførste på Hotir med sønner og brødre, tolv i alt;
[29]det tjueandre på Giddalti med sønner og brødre, tolv i alt;
[30]det tjuetredje på Mahasiot med sønner og brødre, tolv i alt;
[31]og det tjuefjerde loddet falt på Romamti-Eser med sønner og brødre, tolv i alt.

1. Krønikebok 26

Portvaktene

[1] Portvaktenes avdelinger var: Til korahittene hørte Mesjelemja, Kores sønn, av Asafs slekt.

2 Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,
3 Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.
4 Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.
5 Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.
6 Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.
7 Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

8 Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

9 Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

10 De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

11 Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.
12 A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

2Mesjelemja fikk sønner. Sakarja var den førstefødte, Jediael den andre, Sebadja den tredje, Jatniel den fjerde,
3Elam den femte, Johanan den sjette og Eljoenai den sjuende.
4Obed-Edom fikk sønner. Sjemaja var den førstefødte, Josabad den andre, Joah den tredje, Sakar den fjerde, Netanel den femte,
5Ammiel den sjette, Jissakar den sjuende og Peulletai den åttende; for Gud hadde velsignet ham.
6Hans sønn Sjemaja fikk også sønner, som ble ledende i sin familie; for de var tapre krigere.
7Sjemajas sønner var: Otni, Refael og Obed, Elsabad og hans brødre Elihu og Semakja, som var dyktige menn.
8Alle disse var Obed-Edoms etterkommere. Både de og sønnene og brødrene deres var sterke menn, dyktige til tjenesten. I alt hadde Obed-Edom 62 etterkommere.
9Mesjelemja hadde sønner og brødre, atten dyktige menn.
10Hosa av Meraris slekt hadde sønner: Sjimri var overhode; enda han ikke var den førstefødte, satte faren ham til overhode.
11Hilkia var den andre, Tebalja den tredje og Sakarja den fjerde. I alt hadde Hosa tretten sønner og brødre.
12Dette var portvaktenes avdelinger, nevnt etter overhodene for mennene, som skulle gjøre vakttjeneste i Herrens hus på samme måte som brødrene sine.

[13] Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

[14] A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

[15] a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

[16] a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

[17] ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

[18] No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

[19] São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

Os guardas dos tesouros

[20] Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

[21] os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

[22] os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

[13] De kastet lodd om hver port, familie for familie; alle sto likt, liten som stor.

[14]Loddet for østporten falt på Sjelemja. De kastet også lodd for sønnen hans, Sakarja, som var en klok rådgiver, og nordporten tilfalt ham.

[15]Obed-Edom fikk sørporten, og sønnene hans fikk lagerrommene.

[16] Sjuppim og Hosa fikk vestsiden med Sjalleket-porten, der hovedveien går oppover. Slik sto de vakt etter vakt:

[17]På østsiden sto seks levitter, på nordsiden sto fire hver dag, på sørsiden fire hver dag og ved lagerrommene to og to.

[18]Ved forgården mot vest sto fire ved hovedveien og to ved selve forgården.

[19]Dette var portvaktenes avdelinger; de hørte til Korah-slekten og Merari-slekten.

Tilsynsmenn og dommere

[20] Andre levitter: Ahia hadde ansvaret for skattkamrene i Guds hus og for alt som var viet til Herren.

[21]Ladans sønner, gersjonittenes etterkommere gjennom Ladan, overhoder for gersjonitten Ladans familier, jehielittene:

[22]Jehiels sønner, Setam og hans bror Joel, hadde ansvaret for skattkamrene i Herrens hus.

[23]Av slektene til Amram, Jishar, Hebron og Ussiel

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

Os oficiais e os juízes

[29] Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

[30] dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

[31] dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se

[24]var det Sjubael, sønn av Gersjom, sønn av Moses, som var den øverste tilsynsmann over skattkamrene.

[25]Hans slektninger fra Elieser var hans sønn Rehabja, hans sønn Jesaja, hans sønn Joram, hans sønn Sikri og hans sønn Sjelomot.

[26]Denne Sjelomot og brødrene hans hadde ansvaret for skattene som var helliget til Herren, de som kong David og familieoverhodene blant tusenmannsførerne, hundremannsførerne og de andre hærførerne hadde helliget.

[27]De hadde helliget noe av krigsbyttet for å sette i standHerrens hus.

[28] Også alt det som seeren Samuel, Saul, sønn av Kisj, Abner, sønn av Ner, og Joab, sønn av Seruja, hadde helliget, alle de hellige gavene hadde Sjelomot og brødrene hans ansvar for.

[29]Kenanja av Jishar-slekten og sønnene hans ble satt til å arbeide utenfor helligdommen, som tilsynsmenn og dommere i Israel.

[30]Hasjabja av Hebron-slekten og brødrene hans, 1.700 dyktige menn, hadde tilsyn med Israel på den andre siden av Jordan, i alt som hadde å gjøre med arbeidet for Herren og tjenesten for kongen.

[31]Til Hebron-slekten hørte også Jeria, som ifølge slektshistorien var overhode for hebronittenes familier. Det ble gjort en undersøkelse i Davids førtiende

acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

[32] Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

[1] São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

[2] Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

[3] Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

[4] Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[5] O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

regjeringsår, og det ble funnet tapre krigere blant dem i Jaser i Gilead.

[32]Slektningene hans, 2.700 dyktige menn, var overhoder for sine familier. Kong David satte dem over Rubens, Gads og halvparten av Manasses stamme til å ta seg av alle saker som angikk Gud og kongen.

1. Krønikebok 27

Davids hærførere

[1]Dette er en fortegnelse over israelittenes familieoverhoder, tusenmannsførerne, hundremannsførerne og tilsynsmennene som tjente kongen i alt som hadde med hæravdelingene å gjøre. De avløste hverandre måned etter måned gjennom hele året. Hver avdeling besto av 24.000 mann.

[2] Jasjobam, sønn av Sabdiel, hadde ansvaret for den første avdelingen, som gjorde tjeneste i den første måneden. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

[3]Han stammet fra Peres og var overhode for alle hærførerne som gjorde tjeneste i den første måneden.

[4]Dodai fra Ahoah hadde ansvaret for avdelingen som gjorde tjeneste i den andre måneden, og Miklot var en av førerne. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

[5]Den tredje hærføreren, som gjorde tjeneste i den tredje måneden, var Benaja, sønn av hovedpresten Jojada. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

6 Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

6 Denne Benaja var en helt blant de tretti, og han var leder for dem. I avdelingen hans var også sønnen Ammisabad.

7 O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

7 Den fjerde, som gjorde tjeneste i den fjerde måneden, var Asael, bror av Joab, og etter ham hans sønn Sebadja. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

8 O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

8 Den femte, som gjorde tjeneste i den femte måneden, var hærføreren Sjamhut, en av Serah-sønnene. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

9 O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

9 Den sjette, som gjorde tjeneste i den sjette måneden, var Ira, sønn av Ikkesj fra Tekoa. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

10 O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

10 Den sjuende, som gjorde tjeneste i den sjuende måneden, var Heles fra Pelon, av Efraims stamme. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

11 O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

11 Den åttende, som gjorde tjeneste i den åttende måneden, var Sibbekai fra Husja, en av Serah-sønnene. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

12 O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

12 Den niende, som gjorde tjeneste i den niende måneden, var Abieser fra Anatot, av Benjamins stamme. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

13 O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

13 Den tiende, som gjorde tjeneste i den tiende måneden, var Mahrai fra Netofa, av Serah-sønnene. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

14 O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

14 Den ellevte, som gjorde tjeneste i den ellevte måneden, var Benaja fra Piraton, av Efraims stamme. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

Os administradores das possessões de Davi

[15]Den tolvte, som gjorde tjeneste i den tolvte måneden, var Heldai fra Netofa, av Otniels slekt. Avdelingen hans besto av 24.000 mann.

Overhoder for stammene

[16]Overhodene for Israels stammer var: for Rubens stamme Elieser, sønn av Sikri; for Simons stamme Sjefatja, sønn av Maaka;

[17]for Levi Hasjabja, sønn av Kemuel; for Aron Sadok;

[18]for Juda Elihu, en av Davids brødre; for Jissakar Omri, sønn av Mikael;

[19]for Sebulon Jisjmaja, sønn av Obadja; for Naftali Jerimot, sønn av Asriel;

[20]for Efraims etterkommere Hosea, sønn av Asasja; for den ene halvparten av Manasses stamme Joel, sønn av Pedaja;

[21]for den andre halvparten av Manasses stamme, den i Gilead, Jiddo, sønn av Sakarja; for Benjamin Jaasiel, sønn av Abner;

[22]for Dan Asarel, sønn av Jeroham. Dette var overhodene for Israels stammer.

[23] David talte ikke dem som var under tjue år; for Herren hadde sagt at han ville la israelittene bli tallrike som stjernene på himmelen.

[24] Joab, sønn av Seruja, begynte å telle, men fullførte det ikke; for det kom vrede over Israel på grunn av dette. Tallet ble ikke ført opp i kong Davids krønike.

Embetsmenn

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

[28] Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.

[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.

[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes

[25]Asmavet, sønn av Adiel, hadde ansvar for kongens skattkamre, og Jonatan, sønn av Ussia, for skattkamrene ute på landet, i byene, landsbyene og festningstårnene.

[26]Esri, sønn av Kelub, hadde ansvaret for dem som arbeidet på marken og dyrket jorden.

[27]Sjimi fra Rama hadde ansvaret for vinmarkene og Sabdi fra Sjefam for vinlagrene.

[28]Baal-Hanan fra Geder hadde ansvaret for oliventrærne og morbærtrærne i lavlandet og Joasj for oljelagrene.

[29]Sjitrai fra Saron hadde ansvaret for storfeet som beitet i Saron, og Sjafat, sønn av Adlai, for storfeet i dalene.

[30]Obil fra Ismael hadde ansvaret for kamelene, Jehdeja fra Meronot for eselhoppene,

[31]og hagritten Jasis for småfeet. Alle disse var forvaltere over kong Davids eiendommer.

[32]Jonatan, Davids onkel, var rådgiver. Han var skriver og en forstandig mann. Jehiel, sønn av Hakmoni, tok seg av kongens sønner.

[33] Ahitofel var kongens rådgiver, og Husjai av Arak-slekten var kongens venn.

[34] Etter Ahitofel fulgte Jojada, sønn av Benaja, og så Ebjatar. Joab var kongens hærfører.

1. Krønikebok 28

Salomo skal bygge Herrens hus

[1] David kalte sammen alle Israels ledere i Jerusalem: lederne for stammene, førerne

das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

for avdelingene som var i kongens tjeneste, tusenmannsførerne og hundremannsførerne, og forvalterne som hadde ansvaret for eiendommene og buskapen til kongen og hans sønner, foruten hoffmennene, heltene og alle de tapre krigerne.

2 Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

2Da steg kong David fram og sa: Hør på meg, mine brødre og mitt folk! Av hjertet ønsket jeg å bygge et hus som hvileplass for Herrens paktkiste, for fotskammelen til vår Gud. Jeg begynte å forberede byggingen,

3 Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

3 men Gud sa til meg: «Du skal ikke bygge et hus for mitt navn, for du er en kriger som har utøst blod.»

4 O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

4 Av hele min fars hus har Herren, Israels Gud, utvalgt meg til å være konge over Israel for alle tider. Han utvalgte Juda til fyrste, og innenfor Judas hus valgte han min fars hus. Blant min fars sønner var det meg han ønsket og gjorde til konge over hele Israel.

5 E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

5Og av alle mine sønner – for Herren har gitt meg mange sønner – har han utvalgt min sønn Salomo til å sitte på Herrens kongetrone over Israel.

6 E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

6Han sa til meg: «Din sønn Salomo er den som skal bygge mitt hus og mine forgårder; for jeg har utvalgt ham til å være en sønn for meg, og jeg skal være en far for ham.

7 Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus

7Jeg vil grunnfeste hans kongedømme til evig tid, så sant han av all kraft holder mine bud og lover, slik han gjør i dag.»

mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[8]Og nå sier jeg i nærvær av hele Israel, Herrens forsamling, og i vår Guds påhør: Hold og gransk alle budene fra Herren deres Gud, for at dere skal få eie dette gode landet og la det gå i arv til etterkommerne deres for all fremtid.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

[9] Og du, min sønn Salomo, lær din fars Gud å kjenne, og tjen ham helhjertet og villig! For Herren ransaker hvert hjerte og kjenner alle tanker og planer. Søker du ham, lar han seg finne. Men vender du deg fra ham, vil han støte deg bort for alltid.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

[10]Innse nå at Herren har utvalgt deg til å bygge et hus for helligdommen! Vær sterk og gå til verket!

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[11] Så ga David sin sønn Salomo en tegning av forhallen med dens bygninger, av skattkamrene, loftsrommene, de indre rommene og rommet for soningsstedet,

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[12]og en tegning av alt det han ellers hadde i tankene: forgårdene til Herrens hus og alle siderommene omkring, skattkamrene i Guds hus og skattkamrene for alt som var innviet.

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

[13]Videre ga han planene for prestenes og levittenes avdelinger, alt arbeidet som hadde å gjøre med tjenesten i Herrens hus, og tegninger for alt utstyret til tjenesten i Herrens hus.

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

[14]David oppga vekten på gullet til alt utstyr av gull som skulle brukes ved de forskjellige gudstjenestene, og vekten på sølvet til alt utstyret som skulle brukes ved de forskjellige gudstjenestene;

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[15]vekten på lysestakene av gull og gull-lampene som hørte til; vekten på hver enkelt stake med tilhørende lamper, og vekten på lysestakene av sølv med lampene som hørte til, etter det hver enkelt stake skulle brukes til under gudstjenesten;

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[16]vekten på gullet til skuebrødsbordene, hvert enkelt bord, og på sølvet til sølvbordene,

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[17]vekten på gaflene, offerskålene og kannene av rent gull, på gullbegrene og sølvbegrene, hvert beger for seg,

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[18] og vekten på røkelsesalteret, som skulle være av renset gull. Han ga også en tegning av vognen, gullkjerubene, som brer ut vingene så de dekkerHerrens paktkiste.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[19]«Alt dette ble gjort kjent for meg i et skrift fraHerrens hånd, alle tegningens detaljer.»

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[20] Så sa David til sin sønn Salomo: «Vær modig og sterk, gå til verket! Vær ikke redd og mist ikke motet! For Herren Gud, min Gud, er med deg. Han vil ikke slippe deg og ikke forlate deg før du har fullført alt som skal gjøres for tjenesten i Herrens hus.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

[3] E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

[4] três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos

[21]Se, her er avdelingene av prester og levitter som skal utføre all tjenesten i Guds hus. Du har folk hos deg som har både vilje og evne til å gjøre all slags arbeid. Dessuten vil lederne og hele folket gjøre alt det du sier.»

1. Krønikebok 29

Frivillige gaver til tempelbygget

[1] Kong David sa til hele forsamlingen: Min sønn Salomo er den eneste som Gud har utvalgt. Men han er ung og uerfaren, og arbeidet er stort. For tempelborgen skal ikke være for mennesker, men for HerrenGud.

[2] Av all min kraft har jeg gjort forberedelser til min Guds hus. Jeg har skaffet til veie gull til det som skal lages av gull, sølv til det som skal lages av sølv, bronse til det som skal lages av bronse, jern til det som skal lages av jern, og tre til det som skal lages av tre, dessuten onyks-steiner og steiner til innfelling, skinnende og fargesprakende steiner, alle slags edle steiner og alabast i mengde.

[3]I glede over min Guds hus vil jeg også gi det jeg selv eier av gull og sølv, til min Guds hus, foruten alt jeg allerede har skaffet til veie for helligdommen,

[4]3.000 talenter gull, gull fra Ofir, og 7.000 talenter renset sølv til å kle bygningenes vegger med.

[5] Så blir det gull til alt som skal lages av gull, og sølv til alt som skal lages av sølv, til alt det arbeidet som håndverkerne skal

artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

Oração de Davi

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

gjøre. Hvem er i dag villig til å fylle sine hender med gaver og komme til Herren?

[6]Da kom de villig med gaver, både lederne for familiene og for Israels stammer, tusenmannsførerne og hundremannsførerne og lederne for kongens arbeid.

[7] Til arbeidet på Guds hus ga de: 5.000 talenter og 10.000 dareiker gull, 10.000 talenter sølv, 18.000 talenter bronse og 100.000 talenter jern.

[8]Og de som eide kostbare steiner, ga dem til skattkammeret i Herrens hus, som gersjonitten Jehiel hadde ansvaret for.

[9]Folket gledet seg over deres gavmildhet, for av et helt hjerte kom de med sine frivillige gaver til Herren. Også kong David gledet seg stort.

Davids lovprisning

[10]I nærvær av hele forsamlingen velsignet David Herren og sa: Velsignet er du, Herre, vår far Israels Gud, fra evighet til evighet!

[11] Deg, Herre, tilhører storhet og makt, herlighet, ære og majestet, alt som er i himmelen og på jorden. Ditt er riket, Herre, og du er opphøyd som overhode over alt.

[12] Rikdom og ære kommer fra deg, og du rår over alle ting. I din hånd er kraft og styrke. Du har i din makt å gjøre alt stort og sterkt.

[13]Og nå, vår Gud, takker vi deg og lovsynger ditt herlige navn.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

[14] For hvem er jeg, og hvem er mitt folk? Skulle vi være i stand til å gi slike frivillige gaver? Nei, alt kommer fra deg. Det vi gir, kommer fra din hånd.

[15] For vi er fremmede for ditt ansikt og gjester som alle våre fedre. Som en skygge er våre dager på jorden og uten håp.

[16]Herre, vår Gud, all denne rikdommen vi har samlet for å bygge et hus for ditt hellige navn, den kommer fra din egen hånd, og alt er ditt.

[17] Min Gud, jeg vet at du ransaker hjerter og gleder deg over oppriktighet. Av oppriktig hjerte har jeg frivillig gitt deg alt dette. Og nå har jeg sett med glede at ditt folk som er til stede her, villig gir deg sine gaver.

[18]Herre, våre fedre Abrahams, Isaks og Israels Gud, la alltid ditt folk ha slike tanker og planer i hjertet, og vend deres hjerte til deg!

[19]Gi min sønn Salomo et helt hjerte, så han holder dine bud, lover og forskrifter, fullfører alt som skal gjøres, og bygger tempelborgen som jeg har forberedt.

Salomo blir konge etter David

[20]Siden sa David til hele forsamlingen: «Velsign Herren deres Gud!» Og hele forsamlingen velsignet Herren, sine fedres Gud. De falt ned og bøyde seg for Herren og kongen.

[21] Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

[22] Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[24] Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

[25] O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

A morte de Davi

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[21]Neste dag bar de fram slaktoffer og brennoffer for Herren: tusen okser, tusen værer og tusen lam med drikkofrene som hører til, store mengder slaktoffer for hele Israel.

[22]Den dagen spiste og drakk de for Herrens ansikt med stor glede. For annen gang gjorde de Salomo, Davids sønn, til konge. De salvet ham til fyrste for Herren, og Sadok salvet de til prest.

[23]Salomo satte seg påHerrens trone som konge etter David, sin far, og han hadde fremgang. Hele Israel viste lydighet mot ham.

[24]Alle stormennene og heltene og alle sønnene til kong David ga håndslag til kong Salomo.

[25] Herrengjorde Salomo stor og mektig for øynene på hele Israel, og han ga ham kongelig makt som ingen konge i Israel hadde hatt før ham.

David dør

[26]David, Isais sønn, hadde vært konge over hele Israel.

[27] Hans regjeringstid var førti år. Sju år regjerte han i Hebron og trettitre år i Jerusalem.

[28]Han døde i høy alder, mett av dager og av rikdom og ære. Sønnen Salomo ble konge etter ham.

[29]Det som er å fortelle om David, fra først til sist, er skrevet opp i seeren Samuels krønike, i profeten Natans krønike og i seeren Gads krønike.

[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

[30]Der er det også fortalt om hele hans regjering og hans storverk og om alt det som den gang hendte ham og Israel og alle land og riker.

O segundo livro das Crônicas	2. Krønikebok

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão

1 Reis 3.3-4

[1] Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

[2] Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

[3] e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

[4] Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

[5] Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

1 Reis 3.5-15

[6] Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

[7] Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

2. Krønikebok 1

Herren gir Salomo makt og visdom

[1] Salomo, Davids sønn, styrket kongedømmet sitt. Herren hans Gud var med ham og gjorde ham stor og mektig.

[2] Salomo talte til hele Israel – til førerne for tusen mann og hundre mann, til dommerne og til alle høvdingene i Israel, overhodene for familiene.

[3] Så dro Salomo og hele forsamlingen med ham til offerhaugen i Gibeon. For der sto Guds telthelligdom, som Herrens tjener Moses hadde laget i ørkenen.

[4] Men Guds paktkiste hadde David ført opp fra Kirjat-Jearim til det stedet han hadde gjort i stand for den. For David hadde reist et telt for den i Jerusalem.

[5] Bronsealteret som Besalel, sønn av Uri, sønn av Hur, hadde laget, sto i Gibeon foran Herrens bolig. Salomo og forsamlingen oppsøkte det.

[6]Og der, på bronsealteret som hørte til telthelligdommen, ofret Salomo til Herren; tusen brennoffer bar han fram på det.

[7]Samme natt viste Gud seg for Salomo og sa til ham: «Be om hva du vil. Jeg skal gi deg det!»

[8] Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.26-29

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[15] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em

[8]Salomo svarte Gud: «Du har vist stor godhet mot min far David og gjort meg til konge i hans sted.

[9] Herre, min Gud, la nå ditt ord til min far David bli bekreftet! Du har gjort meg til konge over et folk så tallrikt som støvet på jorden.

[10]Gi meg nå visdom og forstand så jeg kan være fører og leder for dette folket. For hvem kan ellers styre dette folket ditt, så stort som det er?»

[11] Da sa Gud til Salomo: «Siden det var dette som lå deg på hjertet, og du ikke ba om rikdom, formue og ære, ikke om død over dine fiender eller om et langt liv, men du ba om visdom og forstand til å styre mitt folk som jeg har satt deg til konge over,

[12]så skal du få visdom og forstand. Men jeg vil også gi deg så mye rikdom, formue og ære som ingen konge før deg har hatt og ingen etter deg kommer til å få.»

[13]Så dro Salomo fra offerhaugen i Gibeon, bort fra telthelligdommen og hjem til Jerusalem. Og han styrte som konge i Israel.

[14] Salomo samlet vogner og hester. Han hadde fjorten hundre vogner og tolv tusen hester. Han plasserte dem i vognbyene og hos seg selv i Jerusalem.

[15]Kongen gjorde sølv og gull like vanlig i Jerusalem som stein, og sedertre like vanlig som morbærtrær i lavlandet.

abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[16] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[17] Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

[16]Salomo fikk hestene sine fra Egypt og fra Kue. Kongens kjøpmenn hentet dem i Kue mot betaling.

[17] Hver vogn som de innførte fra Egypt, kostet seks hundre sjekel sølv, og hver hest ett hundre og femti sjekel. Så solgte de hester og vogner videre til hetittkongene og arameerkongene.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão

1 Reis 5.1-12

[1] Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

[2] Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

[3] Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

[4] Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

2. Krønikebok 2

Salomo forbereder byggingen av tempelet

[1] Salomo tenkte nå på å bygge et hus for Herrens navn og en kongebolig til seg selv.

[2]Han skrev ut 70.000 mann til bærere, 80.000 mann til steinhoggere i fjellet og 3.600 mann til å ha oppsyn med dem.

[3] Så sendte Salomo bud til Hiram, kongen i Tyros: «Gjør nå det samme for meg som du gjorde for min far David da du sendte ham sedertre, så han kunne bygge seg et hus til å bo i.

[4] Nå vil jeg bygge et hus for Herren min Guds navn og hellige det til ham. Der skal det brennes velluktende røkelse for hans ansikt, og det skal alltid ligge skuebrød framme. Brennoffer skal bæres fram morgen og kveld på sabbatsdagene, nymånedagene og høytidene for Herren vår Gud. I alle tider skal dette gjelde for Israel.

[5] A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

[5] Det huset jeg vil bygge, skal være stort, for vår Gud er større enn alle guder.

[6] No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

[6] Men hvem er i stand til å bygge et hus for ham når himmelen og himlenes himmel ikke kan romme ham? Og hvem er vel jeg? Kan jeg bygge et hus for ham, annet enn for å tenne offerild for hans ansikt?

[7] Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

[7]Send meg nå en mann som er dyktig til å arbeide med gull og sølv, bronse og jern, med purpurrødt, karmosinrødt og purpurblått stoff, en som også er dyktig i gravering. Han skal arbeide sammen med de dyktige mennene som jeg har her i Juda og Jerusalem, og som min far David forberedte til dette.

[8] Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

[8]Send meg også sedertre, sypresser og sandeltre fra Libanon! Jeg vet at mennene dine er dyktige til å felle trær i Libanon. Og mine folk skal arbeide sammen med dine.

[9] para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

[9]De må skaffe mye tømmer til meg. For det huset jeg vil bygge, skal bli stort og flott.

[10] Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

[10] Tømmerhoggerne, tjenerne dine som feller trærne, vil jeg gi tjue tusen kor hvete, tjue tusen kor bygg, tjue tusen bat vin og tjue tusen bat olje.»

[11] Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

[11] Hiram, kongen i Tyros, svarte i et brev som han sendte til Salomo: «Fordi Herren elsker sitt folk, har han satt deg til konge over det.»

[12] Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio,

[12]Og Hiram fortsatte: «Velsignet er Herren, Israels Gud, han som skapte himmelen og jorden. Han har gitt kong

dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

13 Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

14 filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

15 Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

16 E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

Os preparativos para edificar o templo

1 Reis 5.13-18

17 Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

18 Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

2 Crônicas 3

David en vis sønn, som har slik innsikt og forstand at han kan bygge et hus for Herren og en kongebolig til seg selv.

13 Nå sender jeg deg en klok og kyndig mann, min mester Hiram.

14 Han er sønn av en kvinne blant Dans døtre, men hans far er fra Tyros. Han er dyktig til å arbeide med gull og sølv, bronse og jern, stein og tre, med purpurrødt og purpurblått, hvitt og karmosinrødt stoff. Han er også dyktig i all slags gravering, han kan tenke ut og lage alt han blir satt til. Han skal arbeide sammen med de kyndige mennene dine og de kyndige mennene som var hos min herre, David, din far.

15Nå kan min herre sende hveten og bygget, oljen og vinen som han har talt om, til sine tjenere.

16 Så skal vi hugge så mange trær i Libanon som du trenger, og føre dem i flåter sjøveien til Jaffa. Men du må selv få dem opp til Jerusalem.»

17 Salomo lot nå alle innflytterne i Israel bli talt, slik hans far David hadde holdt folketelling før ham. Det var i alt 153.600 mann.

18 Av dem gjorde han 70.000 til bærere, 80.000 til steinhoggere i fjellet og 3.600 til oppsynsmenn som skulle sørge for at folk gjorde arbeidet sitt.

2. Krønikebok 3

Salomão edifica o templo
1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

Salomo bygger tempelet

[1] Så begynte Salomo å bygge Herrens hus i Jerusalem, på fjellet Moria, der Herren hadde vist seg for hans far David, på det stedet David hadde gjort i stand, på treskeplassen til jebusitten Ornan.

[2]Han begynte å bygge i den andre måneden i sitt fjerde regjeringsår.

[3] Dette er de målene som Salomo fastsatte da han skulle bygge Guds hus: Lengden var seksti alen og bredden tjue alen etter gammel målestokk.

[4] Forhallen som lå foran tempelet, var tjue alen lang, svarende til bredden av tempelet, og høyden var hundre og tjue. Han kledde hallen innvendig med rent gull.

[5]Selve tempelbygningen kledde han med sypresstre som han la fint gull over og satte palmer og kjeder på.

[6] Han kledde tempelet med edle steiner for å gjøre det vakkert, og gullet han brukte, var Parvajim-gull.

[7]Han la gull på hele tempelet, både bjelkene, tersklene, veggene og dørene, og på veggene graverte han inn kjeruber.

[8] Så laget han Det aller helligste. Det var tjue alen langt, like langt som bredden av tempelet, og tjue alen bredt. Han kledde det med seks hundre talenter fint gull.

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

Os dois querubins
1 Reis 6.23-28

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

As duas colunas
1 Reis 7.15-22

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da

[9] Spikrene var av gull og veide femti sjekel. Også loftsrommene kledde han med gull.

[10] I Det aller helligste laget han to utskårne kjeruber som ble dekket med gull.

[11]Vingene på kjerubene var til sammen tjue alen lange. Den ene kjeruben hadde en vinge som var fem alen lang og nådde bort til tempelveggen. Den andre vingen var også fem alen lang og berørte vingen til den andre kjeruben.

[12]Den andre kjeruben hadde også en vinge som var fem alen lang og nådde bort til veggen. Den andre vingen var også fem alen lang og berørte vingen til den første kjeruben.

[13]De utstrakte vingene på disse kjerubene var altså til sammen tjue alen. Kjerubene sto oppreist på føttene med ansiktene vendt mot tempelhallen.

[14] Så laget han forhenget av purpurblått, purpurrødt og karmosinrødt stoff og av fint lin, og han satte kjeruber på det.

[15] Foran tempelet laget han to søyler; de var trettifem alen lange, og søylehodet var fem alen høyt.

[16]Han laget lenker som lignet halskjeder, og satte dem øverst på søylene. Så laget han hundre granatepler som han festet til kjedene.

[17] Så reiste han søylene foran tempelet, en på den høyre siden og en på den venstre

direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

siden. Den til høyre kalte han Jakin og den til venstre Boas.

2 Crônicas 4

O mar de fundição
1 Reis 7.23-26

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[5] A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

Outros utensílios para o templo
1 Reis 7.27-50

[6] Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

[7] Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

2. Krønikebok 4

Utstyret til tempelet

[1] Salomo laget et bronsealter. Det var tjue alen langt, tjue alen bredt og ti alen høyt.

[2] Så laget han havet av støpt metall. Det var sirkelformet og målte ti alen fra kant til kant. Høyden var fem alen, og omkretsen målte tretti alen med målesnor.

[3]Nedenfor kanten var det bilder av okser hele veien rundt. De omkranset hele havet, ti på hver alen. Det var to rader med okser, støpt i ett med havet.

[4]Havet sto på tolv okser; tre av dem vendte mot nord, tre mot vest, tre mot sør og tre mot øst. De sto alle med bakkroppen innover, og havet hvilte på dem.

[5] Det var en håndsbredd tykt, og kanten var laget som kanten på et beger, formet som en lilje. Det rommet tre tusen bat.

[6]Så laget han ti fat og satte fem på den høyre siden og fem på den venstre siden. De skulle brukes til vasking. Det som hørte til brennofferet, ble skylt i dem. Men prestene skulle vaske seg i havet.

[7] Han laget også ti lysestaker av gull ifølge forskriftene og satte dem i tempelet, fem

på den høyre siden og fem på den venstre siden.

[8] Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

[8]Han laget ti bord som han stilte opp i tempelet, fem på den høyre siden og fem på den venstre siden. Han laget også hundre offerskåler av gull.

[9] Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

[9]Så bygde han prestenes forgård og den store forgården med dører til. Dørene kledde han med bronse.

[10] E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

[10]Havet satte han på den høyre siden, mot sørøst.

[11] Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

[11]Hiram laget grytene, ildskuffene og offerskålene. Dermed var Hiram ferdig med det håndverksarbeidet han skulle gjøre for kong Salomo i Guds hus:

[12] as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[12]to søyler; to skåler på søylehodene øverst på søylene; to slyngornamenter til å dekke de to skålene;

[13] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

[13]de fire hundre granateplene til de to slyngornamentene – to rader granatepler til hvert ornament, til å dekke de to skålene på søylehodene øverst på søylene.

[14] Fez também os suportes e as pias sobre eles,

[14]Han laget vognstativene og fatene til hvert av dem,

[15] o mar com os doze bois por baixo.

[15]havet – det var bare ett – og de tolv oksene under det,

[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

[16]grytene, ildskuffene og gaflene. Alt dette utstyret som mester Hiram laget for kong Salomo tilHerrens hus, var av polert bronse.

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[17]Det var på Jordan-sletten kongen lot dem bli støpt, i den tykke leirjorden mellom Sukkot og Sereda.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.
[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;
[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.
[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,
[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

2 Crônicas 5

As dádivas de Davi colocadas no templo
1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

Salomão traz para o templo a arca
1 Reis 8.1-11

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[18]Salomo fikk laget alt dette utstyret i slike mengder at det ikke var mulig å si hvor mye bronsen veide.
[19]Salomo fikk også laget alle de andre gjenstandene som skulle være i Guds hus: gullalteret og bordene som skuebrødene skulle ligge på,
[20]lysestakene med lamper som skulle tennes ifølge forskriftene – de sto foran Det aller helligste og var av rent gull –
[21]blomsterornamentene, lampene og tengene av gull, ja, av det fineste gull,

[22]lysesaksene, offerskålene, kannene og glopannene av rent gull. Inngangsdørene til tempelet, både de indre dørene til Det aller helligste og dørene inn til selve tempelet, var av gull.

2. Krønikebok 5

Paktkisten blir satt på plass

[1] Nå var alt arbeidet som Salomo hadde gjort på Herrens hus, fullført. Og Salomo flyttet dit alt det som hans far David hadde helliget. Sølvet og gullet og alt utstyret la han i skattkamrene i Guds hus.

[2]Så samlet Salomo Israels eldste og alle stammehøvdingene, overhodene for familiene, i Jerusalem. De skulle føre Herrens paktkiste opp fra Davidsbyen, det er Sion.

[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

[6] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[7] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[8] (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[11] Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

[12] e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e

[3]Og alle menn i Israel samlet seg hos kongen på festen, som var i den sjuende måneden.

[4]Da alle Israels eldste var kommet, løftet levittene kisten,

[5]og de førte paktkisten opp sammen med telthelligdommen og alt det hellige utstyret som var i teltet. Det var levittprestene som bar dem.

[6]Kong Salomo sto foran kisten sammen med hele Israels menighet, som hadde samlet seg hos ham. De ofret småfe og storfe i slike mengder at ingen kunne telle eller regne dem.

[7]Så bar prestene Herrens paktkiste og satte den der den skulle stå, i det innerste tempelrommet, i Det aller helligste, under kjerubenes vinger.

[8]Kjerubene bredte vingene ut over det stedet hvor kisten sto, slik at de dekket både kisten og bærestengene ovenfra.

[9]Stengene var så lange at en kunne se endene av dem fra Det hellige foran Det aller helligste, men de kunne ikke sees utenfra. Der har den vært til denne dag.

[10] I kisten fantes det ikke noe annet enn de to tavlene som Moses hadde lagt der ved Horeb, den gang Herren sluttet pakt med israelittene da de dro ut av Egypt.

[11] Så gikk prestene ut av helligdommen. For alle prestene som var der, hadde helliget seg, uansett hvilken avdeling de hørte til,

[12]og alle levittsangerne, både Asaf, Heman og Jedutun med sønner og brødre sto der

os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo

1 Reis 8.12-21

[1] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

[2] Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[3] Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

[4] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[5] Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade

på østsiden av alteret, kledd i lin, med symbaler, harper og lyrer, og sammen med dem hundre og tjue prester som blåste i trompeter.

[13] På samme tid stemte trompetblåserne og sangerne unisont i for å takke og love Herren til lyden av trompeter, symbaler og andre musikkinstrumenter. De lovet Herren: «For han er god, evig varer hans miskunn.» Da ble tempelet, Herrens hus, fylt av en sky.

[14] Prestene kunne ikke stå og gjøre tjeneste på grunn av skyen; for Herrensherlighet fylte Guds hus.

2. Krønikebok 6

Salomos bønn ved tempelvigslingen

[1] Da sa Salomo: Herren har sagt at han vil bo i en mørk sky.

[2]Men nå har jeg bygd deg en praktfull bolig, et sted der du kan bo for alltid.

[3] Så snudde kongen seg og velsignet hele Israels menighet mens de sto.

[4]Han sa: Velsignet er Herren, Israels Gud, som med sine hender har fullført det han med sin munn lovet min far David da han sa:

[5] «Fra den dagen jeg førte mitt folk ut av Egypt, har jeg ikke valgt ut noen by i alle

alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

Israels stammer for at det skulle bygges et hus der til bolig for mitt navn. Jeg valgte heller ikke ut noen til å være fyrste over mitt folk Israel.

6 Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

6Men så valgte jeg ut Jerusalem til bolig for mitt navn, og jeg valgte David til å herske over mitt folk Israel.»

7 Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

7 Min far David hadde i sinne å bygge et hus for navnet til Herren, Israels Gud.

8 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

8MenHerren sa til min far David: «Da du hadde i sinne å bygge et hus for mitt navn, var hensikten god.

9 Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

9Likevel, det er ikke du som skal bygge huset, men din sønn, som er av ditt eget kjøtt og blod. Han skal bygge huset for mitt navn.»

10 Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

10Nå har Herren oppfylt det ordet han talte. Jeg har fulgt etter min far David og har tatt sete på Israels trone, slikHerren har sagt, og jeg har bygd huset for navnet til Herren, Israels Gud.

11 Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

11Der har jeg satt paktkisten som inneholder den pakten somHerren sluttet med israelittene.

Salomão ora a Deus

1 Reis 8.22-53

12 Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

12 Så sto Salomo for Herrens alter midt foran hele Israels menighet og bredte hendene ut.

13 Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se

13 Han hadde laget en forhøyning av bronse og satt den midt i tempelgården. Den var fem alen lang, fem alen bred og tre alen høy. På den sto han nå. Så falt han

em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

på kne foran hele Israels menighet, bredte hendene ut mot himmelen

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[14] og sa: Herre, Israels Gud! Det er ingen Gud som du, verken i himmelen eller på jorden. Du holder pakten og viser troskap mot dine tjenere når de ferdes helhjertet for ditt ansikt.

[15] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

[15]Du har holdt det løftet du ga din tjener David, min far. Du har oppfylt med din hånd det som du hadde lovet med din munn, slik vi ser i dag.

[16] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

[16] Så hold nå, Herre, Israels Gud, det løftet du ga din tjener David, min far, da du sa: «Det skal aldri mangle en mann av din ætt til å sitte på Israels trone for mitt ansikt, så sant dine sønner akter på sin ferd og holder seg til min lov, slik som du har gjort.»

[17] Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

[17]La det nå stå fast, Herre, Israels Gud, det ordet du talte til din tjener David!

[18] Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[18] Men bor Gud virkelig på jorden hos menneskene? Se, himmelen og himlers himmel kan ikke romme deg, langt mindre dette huset som jeg har bygd!

[19] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

[19]Vend deg mot din tjeners bønn og rop om nåde, Herre, min Gud! Hør ropet fra din tjener og den bønnen han ber for ditt ansikt!

[20] Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[20] La dine øyne våke over dette huset dag og natt, over stedet der du har lovet at navnet ditt skal bo. Hør de bønnene som din tjener bærer fram, vendt mot dette stedet!

[21] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo

[21]Ja, hør bønnen om nåde som din tjener og ditt folk Israel ber, vendt mot dette stedet! Hør dem fra himmelen der du bor, hør og tilgi!

[22] Når en mann skader sin neste og det kreves at han skal avlegge ed, og han så kommer og sverger foran ditt alter i dette huset,

[23]da må du høre det fra himmelen, gripe inn og skifte rett mellom tjenerne dine. La den urettferdige få igjen, la hans fremferd ramme ham selv. Frikjenn den rettferdige og la ham få igjen for sin rettferd.

[24] Når ditt folk Israel blir slått av fienden fordi de har syndet mot deg, men så vender om og priser ditt navn, ber og bønnfaller deg om nåde i dette huset,

[25]da må du høre det fra himmelen og tilgi ditt folk Israel den synden de har gjort. Før dem tilbake til det landet som du ga dem og fedrene deres.

[26]Når himmelen lukkes så det ikke kommer regn fordi de har syndet mot deg, men de så ber til deg, vendt mot dette stedet, priser navnet ditt og vender om fra sin synd fordi du har ydmyket dem,

[27]da må du høre det i himmelen og tilgi den synd som din tjener og ditt folk Israel har gjort. For du lærer dem den gode veien de skal gå. Send da regn over landet ditt, som du har gitt ditt folk som eiendom.

[28] Når det blir hungersnød i landet, når det kommer pest, når det kommer kornsot og svartrust, gresshopper og larver, når

o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[34] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

fiender omringer landets byer – uansett hva slags plage og sykdom det er –

[29]og så en eller annen eller hele ditt folk Israel bærer fram bønner og rop om nåde fordi hver og en kjenner sin plage og sin smerte, og brer ut sine hender mot dette huset,

[30] da må du høre det fra himmelen der du troner. Tilgi og gi enhver igjen etter hans ferd, du som kjenner hans hjerte. For du er den eneste som kjenner menneskers hjerte.

[31]Så skal de frykte deg og gå på dine veier alle de dager de lever i landet du ga våre fedre.

[32] Det kan også hende at fremmede som ikke hører til ditt folk Israel, kommer fra et land langt borte på grunn av ditt store navn, din sterke hånd og din utstrakte arm. Når de så kommer og ber, vendt mot dette huset,

[33]da må du høre dem fra himmelen der du troner, og gjøre alt det de roper til deg om! Slik skal alle folk på jorden lære ditt navn å kjenne, og de skal frykte deg slik ditt folk Israel gjør, og vite at ditt navn er nevnt over dette huset som jeg har bygd.

[34]Når ditt folk drar ut i krig mot fienden, hvor du så sender dem, og de ber til deg, vendt mot den byen som du har valgt deg ut, og mot det huset som jeg har bygd for navnet ditt,

[35] ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

[35]da må du fra himmelen høre deres bønner og rop om nåde og hjelpe dem til deres rett.

[36] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

[36] Når folket synder mot deg – for det finnes ikke noe menneske som ikke synder – så blir du harm på dem og overgir dem til fienden, som fører dem i fangenskap til et annet land, fjernt eller nær.

[37] e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

[37]Men så går de i seg selv i det landet der de holdes i fangenskap, og vender om og ber til deg om nåde der i landet og sier: «Vi har syndet, handlet ille og gjort urett.»

[38] na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[38]Hvis de da vender om til deg av hele sitt hjerte og hele sin sjel i det landet der de er i fangenskap, hos dem som tok dem til fange, og de ber, vendt mot det landet du ga deres fedre, mot byen du har valgt deg ut, og mot huset som jeg har bygd for ditt navn,

[39] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

[39]da må du fra himmelen der du troner, høre deres bønner og rop om nåde og hjelpe dem til deres rett. Tilgi ditt folk det de har syndet mot deg!

[40] Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

[40]Og nå, min Gud, hold dine øyne åpne og dine ører vendt mot bønnen som stiger opp fra dette stedet!

[41] Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

[41] Reis deg nå, Herre, min Gud, og kom til ditt hvilested, du og paktkisten, som er din styrke. Dine prester, Herre, min Gud, skal kle seg i frelse, dine trofaste skal glede seg over det gode.

[42] Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

[1] Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

[2] Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

[3] Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade

1 Reis 8.62-66

[4] Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[5] Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

[6] Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

[42] Herre, min Gud, vis ikke fra deg dem du har salvet, men husk din troskap mot David, din tjener!

2. Krønikebok 7

Vigslingen av tempelet

[1] Da Salomo var ferdig med å be, fór det ild ned fra himmelen. Den fortærte brennofferet og slaktofrene, og Herrens herlighet fylte huset.

[2]Prestene kunne ikke gå inn i Herrens hus. For Herrens hus var fylt av Herrens herlighet.

[3] Da alle israelittene så ilden og Herrensherlighet komme ned over huset, falt de på kne på steinhellene med ansiktet mot jorden og tilba og lovet Herren: «For han er god, evig varer hans miskunn.»

[4]Så ofret kongen og hele folket slaktoffer til Herren.

[5]Det offeret kong Salomo bar fram, var 22.000 okser og 120.000 sauer. Slik vigslet kongen og hele folket Guds hus.

[6]Prestene sto klar til tjeneste, levittene sto med Herrens musikkinstrumenter i hendene, de som kong David hadde laget for å lovprise Herren med ordene: «Evig varer hans miskunn.» Med dem lovpriste David Herren. Midt imot levittene blåste prestene i trompeter, mens alle israelittene sto.

[7] Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[8] Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

[9] Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

[10] No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

[11] Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos

[7]Så helliget Salomo den midtre delen av forgården foran Herrens hus. Der bar han fram brennofrene og fettstykkene av fredsofferet. For bronsealteret som Salomo hadde laget, kunne ikke romme både brennofferet, grødeofferet og fettstykkene.

[8] I sju dager feiret Salomo høytiden den gangen, og hele Israel med ham. Det var en stor forsamling som var kommet sammen helt fra Lebo-Hamat til Egypterbekken.

[9] Den åttende dagen holdt de en høytidssamling. For de hadde feiret vigslingen av alteret i sju dager og høytiden i sju dager.

[10]På den tjuetredje dagen i den sjuende måneden lot kongen folket dra hjem igjen. De var vel til mote og glade for det gode Herren hadde gjort mot David og Salomo og mot sitt folk Israel.

Guds svar på Salomos bønn

[11] Salomo hadde nå fullført både Herrens hus og kongeborgen. Alt det han hadde bestemt seg for å gjøre med Herrens hus og sitt eget, hadde lyktes for ham.

[12] Da viste Herren seg for ham om natten og sa til ham: Jeg har hørt din bønn, og jeg har utvalgt dette stedet til offertempel for meg.

[13]Nå kan det hende at jeg lukker himmelen så det ikke kommer regn, og

que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

[14] se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

[15] Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

[16] Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

befaler gresshoppene å fortære landet eller sender pest iblant folket mitt.

[14]Hvis da dette folket som mitt navn er nevnt over, ydmyker seg og ber, søker meg og vender seg bort fra sine onde veier, skal jeg høre dem fra himmelen, tilgi dem syndene og lege landet.

[15]Nå vil jeg holde øynene åpne og ørene vendt mot hver bønn som stiger opp fra dette stedet.

[16]Jeg har utvalgt og helliget dette huset for at mitt navn skal være der til evig tid. Mine øyne og mitt hjerte skal alltid være vendt mot det.

[17]Og du, så sant du vandrer for mitt ansikt slik din far David gjorde, og så sant du gjør alt det jeg har befalt deg, og holder mine forskrifter og lover,

[18] da skal jeg la din kongetrone stå fast, etter den pakten jeg sluttet med din far David da jeg sa: «Det skal aldri mangle en mann av din ætt til å herske over Israel.»

[19]Men hvis dere vender dere bort og forlater mine forskrifter og bud som jeg har gitt dere, så dere går og dyrker andre guder og tilber dem,

[20] da skal jeg rykke dere opp fra det landet jeg har gitt dere. Og dette huset som jeg har helliget til mitt navn, vil jeg kaste bort fra mitt ansikt. Jeg gjør det til et ordtak og et spottord blant alle folk.

[21] Om dette huset er aldri så praktfullt, skal alle som går forbi, bli forferdet og spørre: «Hvorfor har Herren handlet slik mot dette landet og dette huset?»

[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão

1 Reis 9.10-28

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

[5] Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

[6] como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[7] Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

[8] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não

[22]Og da skal folk svare: «Det er fordi de forlot Herren, sine fedres Gud, han som førte dem ut av Egypt, og holdt seg til andre guder, som de tilba og dyrket. Derfor har han ført all denne ulykken over dem.»

2. Krønikebok 8

Salomo fullfører verket

[1] Da de tjue årene var gått som Salomo hadde brukt til å byggeHerrens hus og kongeborgen,

[2]bygde han opp igjen de byene som Hiram hadde gitt ham, og lot israelitter bosette seg der.

[3] Så dro Salomo til Hamat-Soba og inntok byen.

[4] Han bygde opp igjen Tadmor i ørkenen og alle byene med lagerhus som han hadde bygd i Hamat.

[5]Han bygde også opp igjen Øvre Bet-Horon og Nedre Bet-Horon til befestede byer med murer, porter og bommer,

[6]og Baalat og alle byene hvor Salomo hadde lagerhus, og alle de byene hvor han hadde vognene og hestene sine. Han bygde også alt han ønsket seg både i Jerusalem og i Libanon, i hele det riket han hersket over.

[7]I landet var det fortsatt igjen en befolkning som ikke tilhørte Israel: hetitter, amoritter, perisitter, hevitter og jebusitter.

[8] Salomo la pliktarbeid på etterkommerne av disse folkene, så mange som ennå var igjen i landet fordi israelittene ikke hadde

puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[9] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

[10] estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

[11] Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

[12] Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

[13] e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

[14] Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

[15] Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

gjort ende på dem. Slik har det vært til denne dag.

[9]Men han satte ingen av israelittene til å gjøre slavearbeid; de var krigere, befalsmenn, vognkommandanter og ryttere.

[10]Tallet på de arbeidslederne kong Salomo hadde, var to hundre og femti. De hadde tilsyn med arbeidsfolkene.

[11]Salomo førte faraos datter fra Davidsbyen opp til det huset han hadde bygd for henne. Han sa: «Det skal ikke bo noen kvinne i huset til David, Israels konge. For det er hellig, siden Herrens paktkiste er kommet dit.»

[12]Så ofret Salomo brennoffer til Herren på Herrens alter som han hadde bygd foran forhallen.

[13] Hver dag ofret han så mye som Moses hadde påbudt, på sabbatsdagene, nymånedagene og på de tre høytidene i året: de usyrede brøds høytid, ukefesten og løvhyttefesten.

[14] Etter den forskriften hans far David hadde gitt, fastsatte han skiftordningen for prestene i deres tjeneste, og tjenesten for levittene og for dørvokterne ved de enkelte portene, skift for skift. Tjenesten for levittene besto i å synge lovsanger og å hjelpe prestene i tjenesten, slik det krevdes hver dag. For dette hadde gudsmannen David påbudt.

[15]De vek ikke av fra det som kongen hadde befalt når det gjaldt prestene og levittene, verken om skattkamrene eller noe annet.

[16] Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

[16]Nå var hele Salomos verk fullført, fra den dagen da grunnvollen tilHerrens hus ble lagt, inntil det sto ferdig. Herrens hus var fullført.

[17] Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

[17] Siden dro Salomo til Esjon-Geber og til Eilat, som ligger ved kysten i Edom-landet.

[18] Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

[18] Hiram fikk noen av mennene sine til å sende ham skip med sjøfolk som var godt kjent på havet. De dro av sted sammen med Salomos menn til Ofir. Der hentet de fire hundre og femti talenter gull, som de førte til kong Salomo.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[2] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[3] Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[4] e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

2. Krønikebok 9

Dronningen av Saba besøker Salomo

[1] Da dronningen av Saba fikk høre om Salomo, kom hun for å prøve ham med gåter. Hun kom til Jerusalem med et stort følge og med kameler som bar balsamoljer, mengder av gull og edelstener. Hun trådte fram for Salomo og snakket med ham om alt som lå henne på hjertet.

[2]Og Salomo ga henne svar på alt hun spurte om. Det fantes ikke noe som var skjult for kongen så han ikke kunne gi henne svar.

[3]Da dronningen av Saba fikk se Salomos visdom, huset han hadde bygd,

[4]rettene på bordet hans, hoffmennene der de satt, tjenerne som vartet opp, og klærne deres, munnskjenkene og klærne deres, og prosesjonen når han gikk opp til Herrens hus, mistet hun helt pusten.

[5] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[5]Hun sa til kongen: «Så var det da sant, det jeg hørte hjemme i mitt land om deg og visdommen din!

[6] Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

[6]Jeg trodde ikke det de fortalte, før jeg kom og fikk se det med egne øyne. Men nå ser jeg at de ikke engang har fortalt meg halvparten om din store visdom. Du overgår alt jeg har hørt.

[7] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

[7]Lykkelige er dine menn, og lykkelige er disse tjenerne, som alltid får stå hos deg og lytte til visdommen din!

[8] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

[8] Velsignet være Herrendin Gud, som hadde slik godvilje for deg at han satte deg på sin trone som konge for Herren din Gud. Fordi din Gud har Israel kjær og vil holde folket oppe til evig tid, har han satt deg til konge over dem, for at du skal fremme rett og rettferd.»

[9] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

[9] Så ga hun kongen ett hundre og tjue talenter gull og en stor mengde balsamoljer og edelstener. Det har aldri siden vært slike mengder med balsamoljer i landet som det dronningen av Saba ga kong Salomo.

[10] Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

[10] Mennene til Hiram og Salomo som hentet gull fra Ofir, hadde også med seg sandeltre og edelstener derfra.

[11] Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

[11] Av sandeltreet fikk kongen laget trapper til Herrens hus og kongeborgen og lyrer og harper til sangerne. Noe lignende hadde aldri før vært å se i Juda.

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e

[12]Kong Salomo ga dronningen av Saba alt det hun hadde lyst på og ba om, i tillegg til gaver som takk for det hun hadde hatt

pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

med til kongen. Så brøt hun opp og dro hjem til sitt land sammen med tjenerne sine.

As riquezas de Salomão
1 Reis 10.14-29

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

Salomos rikdom

[13] Det gullet som Salomo fikk inn på ett år, veide 666 talenter.

[14]I tillegg kom avgiftene fra de handelsreisende og kjøpmennene som innførte varer. Også alle araberkongene og stattholderne i landet kom med gull og sølv til Salomo.

[15] Kong Salomo fikk laget to hundre store skjold av hamret gull; til hvert skjold gikk det med seks hundre sjekel gull.

[16] Han fikk også laget tre hundre små skjold av hamret gull; til hvert av dem gikk det med tre hundre sjekel gull. Alle disse skjoldene satte kongen i Libanon-skoghuset.

[17]Kongen fikk også laget en stor trone av elfenben og kledde den med rent gull.

[18]Tronstolen hadde seks trinn og en fotskammel av gull, som var festet til den. Det var armlener på begge sider av setet, og ved hvert av dem sto det en løve.

[19]På de seks trinnene sto det tolv løver, seks på hver side. Maken til trone har aldri vært laget i noe annet kongerike.

[20]Alle drikkekarene til kong Salomo var av gull, og alt utstyret i Libanon-skoghuset var av rent gull. Sølv ble ikke regnet for noe i Salomos dager.

[21] Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

[22] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão

1 Reis 11.41-43

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

[21] For kongen hadde skip som gikk til Tarsis med noen av Hirams menn. En gang hvert tredje år kom Tarsis-skipene hjem, lastet med gull og sølv, elfenben, apekatter og påfugler.

[22]Kong Salomo overgikk alle jordens konger i rikdom og visdom.

[23]Og alle jordens konger søkte til Salomo for å lytte til den visdommen som Gud hadde lagt ned i hjertet hans.

[24]Hvert år kom de med gaver til ham, gjenstander av sølv og gull, kapper, våpen, balsamoljer, hester og muldyr.

[25]Salomo hadde fire tusen stallplasser for hester og vogner og tolv tusen ryttere. Noen av dem plasserte han i vognbyene og noen hos seg selv i Jerusalem.

[26] Han hersket over alle kongene fra Eufrat til filisterlandet og helt til grensen mot Egypt.

[27]Kongen gjorde sølv like vanlig i Jerusalem som stein, og sedertre like vanlig som morbærtrær i lavlandet.

[28]De hentet hester til Salomo fra Egypt og fra alle andre land.

[29] Det som ellers er å fortelle om Salomo, fra først til sist, står skrevet i profeten Natans bok, i profetiene av Ahia fra Sjilo og i seeren Iddos syner om Jeroboam, sønn av Nebat.

[30] Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.
[31] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos
1 Reis 12.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.
[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.
[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:
[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.
[5] Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.
[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?
[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.
[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[30]I førti år var Salomo konge i Jerusalem og regjerte over hele Israel.
[31]Så gikk Salomo til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i sin far Davids by. Hans sønn Rehabeam ble konge etter ham.

2. Krønikebok 10

Riket blir delt

[1] Rehabeam dro til Sikem, for hele Israel var kommet dit for å gjøre ham til konge.
[2] Dette fikk Jeroboam, sønn av Nebat, høre. Han var da i Egypt. Dit hadde han flyktet for kong Salomo, men nå vendte han tilbake derfra.
[3]Nå sendte de bud på Jeroboam. Og så kom han og hele Israel til Rehabeam og sa:
[4]«Din far la et tungt åk på oss. Men nå må du lette det harde arbeidet og det tunge åket som din far la på oss, så skal vi tjene deg.»
[5]Men han svarte dem: «Kom tilbake til meg om tre dager!» Og folket gikk sin vei.
[6]Kong Rehabeam rådførte seg først med de gamle, de som hadde stått i tjeneste hos hans far Salomo mens han levde. Han spurte: «Hvordan råder dere meg til å svare dette folket?»
[7]De svarte: «Hvis du vil være god mot dette folket og føyer dem og svarer dem med vennlige ord, da vil de tjene deg alle dine dager.»
[8]Men Rehabeam forkastet det rådet de gamle ga ham. Han spurte de unge til råds, de som hadde vokst opp sammen med ham, og som nå gjorde tjeneste hos ham.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão

1 Reis 12.16-20

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para

[9]«Hva råder dere oss til å svare dette folket?» spurte han. «De har bedt meg om å lette det åket min far la på dem.»

[10]Da svarte de unge som hadde vokst opp sammen med ham: «Folket sa til deg: Din far la et tungt åk på oss. Du må gjøre det lettere for oss! Men slik skal du svare dem: Min lillefinger er tykkere enn min fars midje.

[11]Min far la et tungt åk på dere, jeg vil gjøre det enda tyngre. Min far tuktet dere med sveper, jeg vil tukte dere med piggremmer.»

[12]Den tredje dagen kom Jeroboam og hele folket til Rehabeam, slik kongen hadde bedt dem om da han sa: «Kom tilbake til meg om tre dager!»

[13]Kong Rehabeam ga dem nå et hardt svar. Han forkastet rådet fra de eldste

[14]og svarte slik som de unge hadde rådet ham til: «Min far la et tungt åk på dere, jeg vil gjøre det enda tyngre. Min far tuktet dere med sveper, jeg vil tukte dere med piggremmer.»

[15] Kongen hørte ikke på folket, for Herren hadde styrt det slik for å oppfylle ordet han hadde talt til Jeroboam, sønn av Nebat, gjennom Ahia fra Sjilo.

[16] Da kongen ikke ville høre på dem, ga hele Israel ham dette svaret: «Hvilken del har vi i David? Vi har ingen lodd i Isais

nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

1 Reis 12.21-24

[1] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

[2] Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[3] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

As cidades fortificadas de Roboão

sønn. Hjem til teltene, Israel! David, sørg nå for ditt eget hus!» Så dro alle israelittene hjem igjen.

[17]Rehabeam ble ikke konge over andre israelitter enn dem som bodde i byene i Juda.

[18] Kong Rehabeam sendte Hadoram til dem, han som hadde tilsyn med pliktarbeidet. Men israelittene steinet ham til døde. Rehabeam klarte å redde seg opp i vognen sin og flykte til Jerusalem.

[19]Slik gjorde Israel opprør mot Davids hus, og slik har det vært til denne dag.

2. Krønikebok 11

Rehabeam styrker kongedømmet sitt

[1] Så snart Rehabeam var kommet til Jerusalem, samlet han Judas og Benjamins hus, hundre og åtti tusen utvalgte krigere. De skulle kjempe mot Israel og vinne kongsmakten tilbake for Rehabeam.

[2]Da kom Herrens ord til gudsmannen Sjemaja:

[3]«Si til Juda-kongen Rehabeam, Salomos sønn, og til alle israelittene i Juda og Benjamin:

[4]Så sier Herren: Dere skal ikke dra opp og kjempe mot brødrene deres. Dra hjem igjen, hver til sitt hus! For det som har hendt, er kommet fra meg.» Da adlød de Herrens ord; de snudde og gikk ikke mot Jeroboam.

5 Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

6 fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,
7 a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,
8 a Gate, a Maressa, a Zife,
9 a Adoraim, a Laquis, a Azeca,
10 a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.
11 Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.
12 E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

13 Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,
14 porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.
15 Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.
16 Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.
17 Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de

5 Rehabeam ble boende i Jerusalem, og han bygde ut noen byer i Juda til festningsbyer.
6 Slik bygde han Betlehem, Etam og Tekoa,
7 Bet-Sur, Soko og Adullam,
8 Gat, Maresja og Sif,
9 Adorajim, Lakisj og Aseka,
10 Sora, Ajjalon og Hebron. Disse befestede byene lå i Juda og Benjamin.
11 Han gjorde festningene sterke, innsatte kommandanter og forsynte dem med lager av mat, olje og vin.
12 Hver enkelt by utstyrte han med skjold og spyd. Slik gjorde han dem svært sterke. Juda og Benjamin tilhørte ham.

13 Prestene og levittene i hele Israel kom fra alle kanter av landet og trådte fram for Rehabeam.

14 Levittene forlot beitemark og eiendom og dro til Juda og Jerusalem fordi Jeroboam og sønnene hans hindret dem i å gjøre prestetjeneste for Herren.

15 Han innsatte andre prester på offerhaugene, for bukkene og kalvene som han hadde laget.
16 Med prestene og levittene fulgte alle de som hadde lagt seg på hjertet å søke Israels Gud. Fra alle Israels stammer kom de til Jerusalem for å ofre til Herren, sine fedres Gud.
17 De styrket kongedømmet i Juda og sikret makten for Rehabeam, Salomos sønn, i tre

Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

[22] Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

[23] Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque

1 Reis 14.25-28

[1] Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

[2] No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

år. For i tre år fulgte de i Davids og Salomos spor.

[18] Rehabeam tok Mahalat til kone. Hun var datter av Jerimot, Davids sønn, og av Abihajil, datter av Eliab, Isais sønn.

[19]Hun fødte ham sønnene Je'usj, Sjemarja og Saham.

[20]Senere tok han Maaka, Absaloms datter, til kone. Hun fødte ham Abia, Attai, Sisa og Sjelomit.

[21]Rehabeam elsket Maaka, Absaloms datter, mer enn alle sine andre koner og medhustruer. Til sammen hadde han atten koner og seksti medhustruer. Og han fikk tjueåtte sønner og seksti døtre.

[22]Rehabeam pekte ut Abia, sønn av Maaka, til høvding og leder blant brødrene, for han tenkte å gjøre ham til konge.

[23]Men han var klok nok til å spre sønnene sine over hele Juda og Benjamin, i alle de befestede byene der. Han ga dem rikelig med mat og skaffet dem mange koner.

2. Krønikebok 12

Kong Sjisjak angriper Juda

[1] Da Rehabeams kongedømme var sikret og hans makt var blitt sterk, forlot han Herrens lov, og hele Israel med ham.

[2]I Rehabeams femte regjeringsår dro Sjisjak, kongen i Egypt, opp mot

(porque tinham transgredido contra o SENHOR),

[3] com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

[4] Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

[5] Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

[8] Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

[9] Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[10] Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

Jerusalem; for folket der hadde vært troløst mot Herren.

[3]Han kom med tolv hundre vogner og seksti tusen ryttere og en talløs hær som fulgte ham fra Egypt: libyere, sukkitter og kusjitter.

[4]Han inntok de befestede byene i Juda og kom helt til Jerusalem.

[5] Da kom profeten Sjemaja til Rehabeam og lederne i Juda, som var samlet i Jerusalem av frykt for Sjisjak. Han sa til dem: «Så sierHerren: Dere har forlatt meg. Nå forlater jeg dere og gir dere i Sjisjaks hånd.»

[6]Da ydmyket Israels ledere og kongen seg og sa: «Herren er rettferdig.»

[7] Og da Herren så at de ydmyket seg, kom Herrens ord til Sjemaja: «Siden de ydmyker seg, vil jeg ikke utrydde dem. Snart skal jeg fri dem ut. Jeg skal ikke utøse min harme over Jerusalem gjennom Sjisjak.

[8]Men de skal bli tjenere for ham, og da skal de få kjenne forskjellen på å tjene meg og å tjene fremmede kongeriker.»

[9]Så dro egypterkongen Sjisjak opp mot Jerusalem. Han tok alle skattene både i Herrens hus og i kongeborgen. Han tok også gullskjoldene som Salomo hadde fått laget.

[10]I stedet fikk kong Rehabeam laget bronseskjold, og han satte høvdingene over livvakten som voktet slottsporten, til å ta vare på dem.

[11] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[12] Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

[13] Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias

1 Reis 15.1-8

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[11]Hver gang kongen gikk inn i Herrens hus, bar vaktene disse skjoldene og tok dem så med seg tilbake til vaktrommet.

[12] Fordi Rehabeam ydmyket seg, vendteHerrens vrede seg fra ham. Han ville ikke helt gjøre ende på ham. Det fantes tross alt noe godt i Juda.

[13] Kong Rehabeam styrket sin stilling i Jerusalem og fortsatte som konge. Han var førtien år gammel da han ble konge, og i sytten år regjerte han i Jerusalem, den byen Herren hadde valgt ut blant alle Israels stammer og gjort til bolig for sitt navn. Hans mor het Naama og var fra Ammon.

[14]Rehabeam gjorde det som var ondt; for han la ikke sitt hjerte i å søke Herren.

[15] Det som er å fortelle om Rehabeam, fra først til sist, står skrevet i profeten Sjemajas og seeren Iddos krønike, sammen med hans slektsregister. Mellom Rehabeam og Jeroboam var det krig hele tiden.

[16]Så gikk Rehabeam til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i Davidsbyen, og hans sønn Abia ble konge etter ham.

2. Krønikebok 13

Kong Abia seirer over Jeroboam

[1] I Jeroboams attende regjeringsår ble Abia konge i Juda.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[2]Han regjerte i Jerusalem i tre år. Hans mor het Mikaja og var datter av Uriel fra Gibea. Mellom Abia og Jeroboam var det krig.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

[3]Abia begynte krigen med en hær av tapre krigere, fire hundre tusen utvalgte menn. Men Jeroboam stilte opp en hær mot ham på åtte hundre tusen utvalgte menn, tapre krigere de også.

[4] Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

[4]Abia sto fram på Semarajim-fjellet i Efraims fjelland og sa: Hør på meg, Jeroboam og hele Israel!

[5] Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

[5] Dere vet godt at Herren, Israels Gud, ga kongsmakten over Israel til David og etterkommerne hans til evig tid gjennom en saltpakt.

[6] Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

[6] Men Jeroboam, sønn av Nebat, som sto i tjeneste hos Salomo, Davids sønn, reiste seg mot herren sin og gjorde opprør.

[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[7]Simple og ondsinnede menn sluttet seg til ham. De satte seg opp mot Rehabeam, Salomos sønn. Og Rehabeam var for ung og svak til å kunne stå imot dem.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[8] Nå tror dere at dere kan stå imot Herrens kongsmakt, som er i hendene på Davids etterkommere, fordi dere er så mange og har med dere gullkalvene som Jeroboam fikk laget til guder for dere.

[9] Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um

[9] Men dere har drevet bort Herrens prester, Arons sønner, og levittene, og dere har satt inn egne prester, slik som folkene i landene omkring. Hvem som helst som kommer med en ung okse og sju

novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

10 Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

11 Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

12 Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

13 Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

14 Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

15 Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

16 Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

værer for å få prestevigsel, han blir prest for disse ikke-gudene.

10Men vår Gud er Herren, og vi har ikke forlatt ham. De prestene som tjener Herren, er Arons etterkommere, og levittene gjør sin tjeneste.

11 Hver morgen og hver kveld bærer de fram brennoffer for Herrenog velluktende røkelse, og de legger fram brød på det rene bordet. Og hver kveld tenner de lampene på gull-lysestaken. For vi holder forpliktelsene våre mot Herren vår Gud; men dere har forlatt ham.

12 Se, Gud er med oss, han går i spissen, og prestene hans blåser i trompetene og gir krigssignalet mot dere. Israelitter, kjemp ikke motHerren, deres fedres Gud! For dere kommer ikke til å lykkes.

13Imens hadde Jeroboam latt en styrke gå rundt for å falle judeerne i ryggen. Slik fikk judeerne hæren foran seg og bakholdsstyrken i ryggen.

14Da judeerne snudde seg og fikk se at de ble angrepet både forfra og bakfra, ropte de til Herren, mens prestene blåste i trompetene.

15Så satte judeerne i krigsropet. Da judeerne ropte, lot Gud Jeroboam og hele Israel lide nederlag for Abia og judeerne.

16Israelittene flyktet for judeerne, og Gud overga dem i deres hender.

[17] De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

[17]Abia og hans hærfolk påførte dem et stort nederlag. Av Israels utvalgte menn var det fem hundre tusen falne.

[18] Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

[18]Slik ble israelittene ydmyket den gangen. Judeerne var de sterkeste, for de stolte på Herren, sine fedres Gud.

[19] Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

[19]Abia forfulgte Jeroboam og inntok noen av byene hans: Betel med landsbyene som hørte til, Jesjana med landsbyer og Efron med landsbyer.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[20]Jeroboam kom ikke til makten igjen så lenge Abia levde. Og Herren slo ham så han døde.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[21]Men Abia styrket sin makt. Han tok seg fjorten koner og fikk tjueto sønner og seksten døtre.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

[22] Det som ellers er å fortelle om Abia og alt han sa og gjorde, står skrevet i profeten Iddos kommentarer.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa

1 Reis 15.9-24

2. Krønikebok 14

Kong Asa i Juda

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[1] Så gikk Abia til hvile hos sine fedre. De gravla ham i Davidsbyen, og hans sønn Asa ble konge etter ham. I hans dager hadde landet ro i ti år.

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[2]Asa gjorde det som var godt og rett i Herren hans Guds øyne.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[3] Han fjernet altrene for fremmede guder og offerhaugene, slo i stykker steinstøttene og hogg ned Asjera-stolpene.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[4]Han sa til judeerne at de skulle søke Herren, sine fedres Gud, og holde loven og budene.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

Asa vence a Zerá, o etíope

[9] Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

[10] Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

[11] Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[5] Fra alle byene i Juda fjernet han offerhaugene og røkelsesaltrene. Og kongeriket hadde ro under ham.

[6] Asa bygde befestede byer i Juda, for landet hadde ro. Ingen gikk til krig mot ham i disse årene, for Herren ga ham fred.

[7]Asa sa til judeerne: «La oss bygge ut disse byene og reise mur omkring dem, med tårn, porter og bommer, mens landet ennå ligger fritt foran oss. For vi har søkt Herren vår Gud. Vi søkte ham, og han ga oss fred på alle kanter.» Så begynte de å bygge, og de lyktes godt med det.

[8]Asa hadde en hær på tre hundre tusen mann fra Juda, væpnet med store skjold og spyd, og to hundre og åtti tusen mann fra Benjamin, som bar små skjold og skjøt med bue. Alle var de tapre krigere.

[9] En gang dro kusjitten Serah ut mot judeerne med en hær på tusen ganger tusen mann og tre hundre stridsvogner. Da han var kommet så langt som til Maresja,

[10]dro Asa ut mot ham. De stilte seg opp til kamp i Sefata-dalen nær Maresja.

[11] Da ropte Asa til Herrensin Gud og sa: «Herre, bare du kan hjelpe i kampen mellom den som er sterk og den som er svak. Hjelp oss, Herre, vår Gud! For vi stoler på deg, og i ditt navn har vi gått mot denne veldige styrken. Herre, du er vår Gud. Ingen mennesker kan stå seg mot deg!»

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

[12]Da lot Herren kusjittene lide nederlag for Asa og judeerne, og kusjittene flyktet.

[13]Asa og folket som var med ham, forfulgte dem helt til Gerar, og kusjittene falt til siste mann. De ble knust av Herren og hans hær, og judeerne tok et svært stort bytte.

[14] De inntok alle byene omkring Gerar, for en redsel for Herren var kommet over folket der. De plyndret alle disse byene, for der var det mye å plyndre.

[15]De gikk også til angrep på gjeterteltene og førte bort en mengde sauer og kameler. Så vendte de tilbake til Jerusalem.

2. Krønikebok 15

Kong Asa renser gudsdyrkelsen

[1] Guds ånd kom over Asarja, sønn av Oded.

[2] Han trådte fram for Asa og sa til ham: «Hør på meg, Asa og hele Juda og Benjamin!Herren er med dere hvis dere er med ham. Søker dere ham, lar han seg finne; men forlater dere ham, vil han forlate dere.

[3] I lang tid var Israel uten den sanne Gud, uten prester til å undervise dem og uten lov.

[4] Men i sin trengsel vendte de om til Herren, Israels Gud. De søkte ham, og han lot seg finne.

[5] På den tiden var det ikke trygt, verken for den som dro ut eller for den som kom hjem. For det rådde stor uro blant folkene i alle land.

[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.	[6] Folkeslag ble knust mot folkeslag og by mot by; for Gud uroet dem med all slags trengsler.
[7] Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.	[7] Men vær sterke og la ikke hendene synke! Dere skal få lønn for det dere gjør.»
[8] Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.	[8]Da Asa hørte disse ordene, den profetien som Oded-profeten hadde båret fram, gjorde han seg sterk og fikk fjernet alle de motbydelige gudene fra hele Juda og Benjamin og fra de byene han hadde inntatt i Efraims fjelland. Og han innviet på nytt Herrens alter, det som sto foran forhallen i Herrens hus.
[9] Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.	[9]Så samlet han hele Juda og Benjamin og de innflytterne fra Efraim, Manasse og Simon som bodde blant dem. For det var mange fra Israel som hadde gått over til Asa da de så at Herrenhans Gud var med ham.
[10] Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.	[10]I Asas femtende regjeringsår, i den tredje måneden, samlet de seg i Jerusalem.
[11] Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.	[11]Den dagen ofret de til Herren sju hundre okser og sju tusen sauer av det byttet de hadde tatt med seg.
[12] Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;	[12] De inngikk en pakt om at de skulle søke Herren, sine fedres Gud, av hele sitt hjerte og av hele sin sjel.
[13] e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.	[13]Og alle som ikke søkte Herren, Israels Gud, skulle dø, gammel som ung, mann som kvinne.
[14] Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.	[14]Med høy stemme sverget de tilHerren under jubelrop, til lyden av trompeter og bukkehorn.

[15] Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria

1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando

[15]Hele Juda gledet seg over eden, for de hadde sverget den av hele sitt hjerte. De hadde søkt Herren av all god vilje, og han lot seg finne. Herren ga dem fred på alle kanter.

[16]Kong Asa tok til og med verdigheten som kongemor fra sin farmor Maaka fordi hun hadde laget et frastøtende bilde for Asjera. Han hogg det i stykker, knuste det og brente det opp i Kedron-dalen.

[17] Men offerhaugene i Israel ble ikke nedlagt. Asa bevarte likevel sitt hjerte helt så lenge han levde.

[18]De hellige offergavene som hans far og han selv hadde gitt, førte han til Guds hus. Det var både sølv og gull og annet tempelutstyr.

[19]Det var ikke krig før i det trettifemte året av Asas regjeringstid.

2. Krønikebok 16

Asa ber arameerne om hjelp

[1] I Asas trettisjette regjeringsår dro Israels-kongen Basja opp mot Juda og befestet Rama, for at ingen skulle få komme til eller fra kong Asa i Juda.

[2] Da tok Asa fram sølv og gull fra skattkamrene, både iHerrens hus og i kongeborgen. Han sendte det til arameerkongen Ben-Hadad, som bodde i Damaskus, med disse ordene:

[3]«Det er en pakt mellom meg og deg, som det var mellom min far og din far. Her

prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

4 Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

5 Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

6 Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

Asa repreendido por Hanani

7 Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

8 Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

9 Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

10 Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso;

sender jeg deg en gave av sølv og gull. Bryt nå den pakten du har med Israels-kongen Basja, så han må dra bort fra meg.»

4 Ben-Hadad lyttet til kong Asa. Han sendte hærførerne sine mot byene i Israel, og de tok forrådsbyene Ijjon, Dan og Abel-Majim og alle i Naftali.

5 Da Basja fikk melding om dette, sluttet han å bygge festningsverk i Rama. Han stanset arbeidet.

6 Da tok kong Asa med seg hele folket i Juda, og de førte bort steinene og tømmeret som Basja hadde brukt da han bygde i Rama. Av dette reiste Asa festningsverker i Geba og Mispa.

7 På den tiden kom seeren Hanani til Juda-kongen Asa og sa til ham: «Fordi du stolte på arameerkongen og ikke på Herren din Gud, har arameerkongens hær sluppet ut av hendene dine.

8 Kusjittene og libyerne hadde også en veldig hær med stridsvogner og ryttere. Men fordi du den gangen stolte på Herren, ga han dem over i dine hender.

9 For Herrens øyne farer over hele jorden, så han kan styrke dem som helhjertet holder seg til ham. Denne gangen har du vært uklok; fra nå av skal du stadig ha krig.»

10 Da ble Asa sint på seeren og satte ham i arrest; så arg var han på ham for dette. Også mot andre av folket gikk Asa hardt fram på den tiden.

na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

11 Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

11 Det som er å fortelle om Asa fra først til sist, står skrevet i boken om kongene i Juda og Israel.

A morte de Asa
1 Reis 15.23-24

12 No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

12I sitt trettiniende regjeringsår fikk Asa en sykdom i beina, og den ble verre og verre. Men selv da han var syk, søkte han ikke Herren, men bare legene.

13 Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

13Så gikk Asa til hvile hos sine fedre. Han døde i sitt førtiførste regjeringsår.

14 Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

14De gravla ham i den graven han hadde fått hugget ut for seg i Davidsbyen. De la ham på en seng fylt med krydret balsam og ulike salveblandinger. Så tente de et veldig bål til ære for ham.

2 Crônicas 17

2. Krønikebok 17

Estabelecido o reinado de Josafá

Kong Josjafat av Juda

1 Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

1 Etter Asa ble sønnen Josjafat konge. Han styrket stillingen mot Israel.

2 ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

2Han plasserte tropper i alle festningsbyene i Juda, og han satte vaktposter rundt om i Juda og i de byene hans far Asa hadde tatt i Efraim.

3 O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

3Herren var med Josjafat, for han fulgte de veier som hans stamfar David tidligere hadde fulgt. Han søkte ikke Baal-gudene,

[4] Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

[4]men sin fars Gud. Han holdt budene hans og levde ikke slik som de gjorde i Israel.

[5] O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

[5] Derfor sikret Herren kongsmakten i hans hånd, og hele Juda kom med gaver til Josjafat, så han fikk stor rikdom og ære.

[6] Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

[6]Med frimodig hjerte fulgte han Herrens veier, og han fjernet også offerhaugene og Asjera-stolpene fra Juda.

[7] No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

[7]I sitt tredje regjeringsår sendte Josjafat noen av stormennene sine ut for å undervise i Judas byer. Det var Ben-Hajil, Obadja, Sakarja, Netanel og Mikaja.

[8] e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

[8]Sammen med dem sendte han levittene Sjemaja, Netanja, Sebadja, Asael, Sjemiramot, Jonatan, Adonja, Tobia og Tob-Adonja, alle sammen levitter, dessuten prestene Elisjama og Joram.

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[9] Når de underviste i Juda, hadde de Herrens lovbok med seg. De dro omkring i alle Judas byer og underviste folket.

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[10] En redsel for Herren var kommet over alle land og riker som lå omkring Juda, så de ikke gikk til krig mot Josjafat.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[11]Noen av filisterne kom til Josjafat med gaver og med sølv som avgift. Også araberne kom til ham med småfe, sju tusen sju hundre værer og sju tusen sju hundre bukker.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

[12]Slik ble Josjafat mektigere og mektigere, og han bygde borger og forrådsbyer i Juda.

[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

[17] De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

[18] depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

[19] Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe

1 Reis 22.1-4

[1] Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

[2] Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

[3] Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

[13]Han hadde store arbeider på gang i Judas byer og soldater, tapre krigere, i Jerusalem.

[14]De var mønstret slik, slekt for slekt: Førerne for tusen i Juda var: Adna, som var leder for 300.000 tapre krigere;

[15]ved siden av ham Johanan, som var leder for 280.000 mann;

[16]og ved siden av ham Amasja, sønn av Sikri, som frivillig hadde gått i Herrens tjeneste, og sammen med ham 200.000 tapre krigere.

[17]Fra Benjamin var det Eljada, en tapper kriger, og sammen med ham 200.000 mann væpnet med bue og skjold;

[18]og ved siden av ham Josabad med 180.000 våpenføre menn.

[19]Dette var de som sto i kongens tjeneste, foruten dem som kongen hadde plassert i festningsbyene i hele Juda.

2. Krønikebok 18

Kong Ahab og profeten Mika

[1] Josjafat fikk stor rikdom og ære, og han knyttet slektsbånd til Ahab.

[2] Noen år senere dro han ned til Ahab i Samaria. Ahab slaktet en stor mengde småfe og storfe for ham og de mennene han hadde med seg, og overtalte ham til å dra opp mot Ramot i Gilead.

[3]«Vil du gå med meg mot Ramot i Gilead?» sa Israels-kongen Ahab til Juda-kongen Josjafat. Og han svarte: «Jeg som du, mitt folk som ditt folk. Vi går med deg i krigen.»

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

[4] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

[4] Men siden sa Josjafat til Israels konge: «Søk først råd hosHerren!»

[5] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

[5]Da samlet Israels konge profetene, fire hundre mann, og spurte dem: «Skal vi dra i krig mot Ramot i Gilead, eller skal jeg la det være?» De svarte: «Dra opp! Gud vil gi byen i kongens hender.»

[6] Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

[6]Men Josjafat sa: «Er det ingen annen av Herrens profeter her som vi også kunne spørre?»

[7] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

[7]Israels konge svarte: «Det finnes enda en som vi kunne få til å spørre Herren. Men jeg hater ham, for han profeterer aldri noe godt om meg, men alltid vondt. Det er Mika, sønn av Jimla.» Josjafat sa: «Kongen skulle ikke snakke slik!»

[8] Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

[8]Da ropte Israels konge på en av hoffmennene og sa: «Skynd deg og hent Mika, sønn av Jimla!»

[9] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[9]Kongen i Israel og Josjafat, kongen i Juda, satt i kongelig skrud på hver sin trone, på en treskeplass ved byporten i Samaria, og alle profetene sto foran dem og profeterte.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[10]Sidkia, sønn av Kenaana, laget seg horn av jern og sa: «Så sier Herren: Med disse skal du stange arameerne til du får gjort ende på dem.»

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[11]Alle profetene profeterte likedan og sa: «Dra opp mot Ramot i Gilead, så skal du ha lykken med deg. Herren vil gi byen i kongens hender.»

A profecia de Micaías

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[12] Sendebudet som var gått for å hente Mika, sa til ham: «Hør! Profetene sier med én munn at det skal gå kongen vel. La nå ditt ord være som deres og spå godt, du også!»

[13] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

[13]Men Mika svarte: «Så santHerren lever: Det min Gud sier, må jeg tale.»

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

[14]Da han kom fram, sa kongen til ham: «Mika, skal vi dra i krig mot Ramot i Gilead, eller skal jeg la det være?» Han svarte: «Dra opp dit, så skal dere ha lykken med dere! De skal overgis i deres hender.»

[15] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[15]Men kongen sa til ham: «Hvor mange ganger skal jeg la deg sverge på at du ikke sier meg annet enn sannheten i Herrens navn?»

[16] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

[16] Da sa Mika: «Jeg så hele Israel spredt utover fjellene som sauer uten gjeter. Og Herren sa: Disse har ingen herre. La dem dra hjem i fred, hver til sitt!»

[17] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[17]Da sa Israels konge til Josjafat: «Var det ikke det jeg sa til deg? Han profeterer aldri noe godt om meg, bare vondt.»

[18] Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

[18] Mika sa: Så hør da Herrens ord! Jeg så Herren sitte på sin trone, og hele himmelens hær sto ved hans høyre og hans venstre side.

[19] Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia

[19]Da spurte Herren: «Hvem vil forlede Ahab, Israels konge, så han drar opp mot

em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23] Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

[24] Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[25] Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[26] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[27] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe

1 Reis 22.29-40

Ramot i Gilead og faller der?» En svarte slik og en annen slik.

[20]Da gikk en ånd fram, stilte seg foran Herren og sa: «Jeg skal forlede ham.» «Hvordan?» spurte Herren.

[21]Den svarte: «Jeg vil dra av sted og være en løgnens ånd i munnen på alle profetene hans.» Da sa Herren: «Ja, du skal lokke ham, og det skal lykkes deg. Dra av sted og gjør det!”

[22]Så har da Herren lagt en løgnens ånd i munnen på disse profetene dine. Herren har varslet ulykke over deg.

[23] Da gikk Sidkia, sønn av Kenaana, bort og slo Mika på kinnet og sa: «På hvilken måte er Herrens ånd gått over fra meg for å tale gjennom deg?»

[24]Mika svarte: «Det skal du få se den dagen du flykter fra rom til rom for å gjemme deg.»

[25]Da sa Israels konge: «Ta Mika og før ham bort til byhøvdingen Amon og kongssønnen Joasj

[26] og si: Så sier kongen: Sett denne mannen i fengsel! La ham bare få små rasjoner med brød og vann til jeg kommer uskadd hjem igjen.»

[27]Mika sa: «Kommer du uskadd hjem igjen, så har ikke Herren talt gjennom meg.» Og han la til: «Hør dette, alle folk!»

Ahab faller

[28] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[29] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

[32] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[33] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[34] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

[1] Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

[28] Så dro kongen i Israel og Josjafat, kongen i Juda, opp mot Ramot i Gilead.

[29]Israels konge sa til Josjafat: «Jeg vil forkle meg før jeg drar i krigen. Men du kan ha på deg dine vanlige klær.» Så forkledde Israels konge seg, og de dro ut i krigen.

[30]Arameerkongen hadde gitt denne ordren til sine kommandanter for stridsvognene: «Dere skal ikke kjempe mot høy eller lav, men bare mot Israels konge.”

[31]Da vognkommandantene fikk øye på Josjafat, sa de: «Det må være kongen i Israel.» Så omringet de ham og gikk til angrep. Da satte Josjafat i å rope høyt, og Herren hjalp ham. Gud lokket dem bort fra ham.

[32]Da vognkommandantene så at det ikke var Israels konge, vendte de seg fra ham.

[33] Men en mann spente buen og skjøt på måfå. Han traff Israels konge mellom brynjeplatene. Da sa kongen til vognføreren: «Snu og kjør meg vekk fra slaget! Jeg er såret.»

[34]Kampen ble hardere og hardere utover dagen, og Israels konge ble støttet opp i vognen sin under striden mot arameerne til kvelden kom. Men ved solnedgang døde han.

2. Krønikebok 19

Josjafat sørger for lov og rett

[1]Juda-kongen Josjafat vendte uskadd hjem igjen til Jerusalem.

[2] O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

[3] Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

Nomeação de juízes

[4] Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

[5] Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

[6] Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

[7] Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

[8] Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam

[2]Da trådte seeren Jehu, sønn av Hanani, fram for kong Josjafat og sa: «Hvordan kan du hjelpe den urettferdige og elske dem som haterHerren? Det er derfor Herrens vrede er kommet over deg.

[3] Men noe godt finnes det hos deg. Du har fjernet Asjera-stolpene fra landet og lagt hele ditt hjerte i å søke Gud.»

[4]Josjafat bodde nå i Jerusalem. Derfra dro han ut blant folket fra Beer-Sjeba til Efraims fjelland. Han fikk dem til å vende tilbake tilHerren, deres fedres Gud.

[5] Han innsatte dommere i landet, i alle festningsbyene i Juda, by for by.

[6] Og han sa til dommerne: «Vær nøye med hva dere gjør, for dere skal ikke dømme på vegne av mennesker, men for Herren. Han er med dere når dere feller dom.

[7]La nå frykt for Herren være over dere! Pass på hva dere gjør, for hosHerren vår Gud er det ingen urett. Han gjør ikke forskjell på folk og tar ikke imot bestikkelser.»

[8] Også i Jerusalem innsatte Josjafat noen av levittene og prestene og noen av Israels familieoverhoder til å dømme på Herrens vegne og til å avgjøre saker mellom Jerusalems innbyggere.

[9]Han ga dem dette påbudet: «I frykt for Herren skal dere trofast og helhjertet gjøre slik:

[10]Hver gang deres landsmenn, hvilken by de så bor i, legger fram en sak for dere –

nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

[11] Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

enten det gjelder en drapssak eller spørsmål om lov og bud, forskrifter og rettsregler – da skal dere advare dem så de ikke fører skyld over seg for Herren og hans vrede rammer både dere og deres landsmenn. Slik må dere gjøre, ellers fører dere skyld over dere.

[11]Se, i alle saker som hører inn under Herren, skal øverstepresten Amarja være lederen deres, og Sebadja, sønn av Ismael, fyrste for Judas hus, i alle saker som hører inn under kongen. Og levittene skal være deres tilsynsmenn. Vær sterke og gå til verket! Må Herren være med den som gjør det gode!»

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

[1] Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

[2] Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

[3] Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

[4] Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

[5] Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

2. Krønikebok 20

Herren gir Josjafat seier

[1]En tid etter hendte det at moabittene og ammonittene og sammen med dem noen me'unitter gikk til krig mot Josjafat.

[2] Det kom noen og sa til Josjafat: «Det kommer en stor styrke mot deg fra den andre siden av sjøen, fra Edom. De står allerede i Haseson-Tamar» – det er En-Gedi.

[3]Da ble Josjafat redd, og han vendte seg til Herren for å søke råd hos ham. Så ropte han ut en faste over hele Juda.

[4]Judeerne samlet seg for å søke råd hos Herren. Fra alle byene i Juda kom de for å be Herrenom råd.

[5]Josjafat sto fram midt i forsamlingen av folk fra Juda og Jerusalem, iHerrens hus, foran den nye forgården,

[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

[13] Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

[6] og sa: Herre, våre fedres Gud! Det er du som er Gud i himmelen, og som hersker over alle folkeslagenes kongeriker. I din hånd er makt og velde, og ingen kan stå seg mot deg.

[7] Du, vår Gud, drev ut dem som bodde i dette landet, for ditt folk Israel, og du ga det til din venn Abrahams ætt til evig tid.

[8]Der bosatte de seg, og der bygde de en helligdom for ditt navn og sa:

[9] «Hvis noe ondt rammer oss, sverd, straff, pest eller sult, da vil vi stille oss foran dette huset, for ditt ansikt; for i dette huset bor ditt navn. Vi vil rope til deg i vår nød, og du vil høre og frelse.»

[10] Se nå på ammonittene, moabittene og folket fra fjellandet Se'ir. Du lot ikke israelittene trenge inn blant dem da de kom fra Egypt; de bøyde av og utryddet dem ikke.

[11]Men se hvordan de lønner oss! Nå kommer de for å drive oss bort fra din eiendom, den du ga oss i eie.

[12] Vår Gud, du skal dømme dem. For vi står maktesløse overfor denne store styrken som kommer mot oss. Vi vet ikke hva vi skal gjøre; men våre øyne er vendt mot deg.

[13]Alle judeerne sto der for Herrens ansikt med sine familier, sine kvinner og barn.

[14] Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

[14]Midt i forsamlingen kom Herrens ånd over levitten Jahasiel, sønn av Sakarja, sønn av Benaja, sønn av Je'iel, Mattanjas sønn, som var av Asafs slekt.

[15] e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

[15] Han sa: «Lytt, alle judeere og dere som bor i Jerusalem, og du, kong Josjafat! Så sier Herren til dere: Vær ikke redde og mist ikke motet av denne store styrken; for dette er ikke deres kamp, men Guds.

[16] Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

[16]Dra ned mot dem i morgen når de er på vei oppover Sis-bakken. Dere kommer til å møte dem ved enden av kløften ut mot Jeruel-ørkenen.

[17] Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

[17] Men det er ikke dere som skal kjempe denne gangen. Dere skal bare stille dere opp og bli stående, så skal dere se hvordan Herren frelser dere, Juda og Jerusalem. Vær ikke redde og mist ikke motet! Dra ut mot dem i morgen! Herren skal være med dere.»

[18] Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

[18]Da bøyde Josjafat seg med ansiktet mot jorden, og hele Juda og alle som bodde i Jerusalem, falt ned for Herren og tilba ham.

[19] Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

[19]De levittene som hørte til Kehat- og Korah-sønnene, reiste seg for å lovsynge Herren, Israels Gud, med høy og kraftig stemme.

[20] Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis

[20] Tidlig neste morgen brøt de opp og dro ut til Tekoa-ørkenen. Med det samme de dro ut, trådte Josjafat fram og sa: «Hør på meg, judeere og dere som bor i Jerusalem! Vær tro mot Herren deres Gud, så skal

seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

dere stå støtt! Vær tro mot profetene hans, så skal dere ha lykken med dere!»

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[21] Etter å ha rådført seg med folket valgte han ut sangere som skulle lovprise Herren i hellig prakt. De dro ut i spissen for krigerne mens de sang: «Pris Herren, evig varer hans miskunn!»

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

[22] Så snart de stemte i med jubelrop og lovsang, lot Herrenammonittene, moabittene og folket fra Se'ir-fjellene, de som rykket fram mot judeerne, falle i bakhold. Slik ble de slått.

[23] Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

[23]Da vendte ammonittene og moabittene seg mot folket fra Se'ir-fjellene for å slå dem med bann og utrydde dem. Da de hadde gjort ende på folket fra Se'ir, ga de seg til å utrydde hverandre.

[24] Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

[24]Da judeerne kom fram til utsiktspunktet over ørkenen og så seg om etter hærstyrken, fikk de øye på de falne som lå døde på jorden. Ingen hadde sluppet unna.

[25] Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

[25]Josjafat og hans folk dro da dit for å ta bytte, og de fant en mengde dyr, gods, klær og verdifulle ting. De tok mer enn de kunne bære. Tre dager varte plyndringen, så stort var byttet.

[26] Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

[26] På den fjerde dagen kom de sammen i Beraka-dalen, for der velsignet de Herren. Derfor kalte de dette stedet Beraka-dalen, og det heter det den dag i dag.

[27] Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente

[27] Så vendte mennene fra Juda og Jerusalem tilbake, med Josjafat i spissen.

deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

[28] Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

[29] Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

[30] Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

O reinado e a morte de Josafá

1 Reis 22.41-51

[31] Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[32] Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

Glade vendte de tilbake til Jerusalem, for Herren hadde gitt dem grunn til å glede seg over fiendene.

[28]Med harper, lyrer og trompeter dro de inn i Jerusalem, tilHerrens hus.

[29] Redsel for Gud kom over alle land og riker da de hørte at Herren hadde kjempet mot Israels fiender.

[30] Nå var det ro i Josjafats rike; for hans Gud lot ham få fred på alle kanter.

[31] Slik regjerte Josjafat over Juda. Han var trettifem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tjuefem år. Hans mor het Asuba og var datter av Sjilhi.

[32]Josjafat fulgte i sin far Asas fotspor og vek ikke av fra dem. Han gjorde det som var rett i Herrens øyne.

[33]Likevel ble ikke offerhaugene nedlagt, og folket hadde ennå ikke vendt sitt hjerte til fedrenes Gud.

[34] Det som ellers er å fortelle om Josjafat, fra først til sist, står skrevet i krøniken til Jehu, Hananis sønn. Den er tatt med i boken om Israels konger.

[35]Siden allierte Juda-kongen Josjafat seg med Israels-kongen Ahasja, han som var skyldig i så mye urett.

[36] Han gikk sammen med ham om å bygge skip som skulle gå til Tarsis. De bygde skipene i Esjon-Geber.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão
2 Reis 8.16-24

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[37] Da profeterte Elieser, sønn av Dodava fra Maresja, mot Josjafat og sa: «Fordi du har alliert deg med Ahasja, kommer Herren til å ødelegge ditt verk.» Skipene forliste og kunne ikke seile til Tarsis.

2. Krønikebok 21

[1] Så gikk Josjafat til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt i fedregraven i sin stamfar Davids by, og hans sønn Joram ble konge etter ham.

[2] Joram hadde flere brødre, sønner av Josjafat. De het Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarjahu, Mikael og Sjefatja. Alle disse var sønner av Israels-kongen Josjafat.

[3]Faren ga dem mange gaver: sølv og gull og kostbare gjenstander, i tillegg til befestede byer i Juda. Men kongedømmet ga han til Joram, for han var den førstefødte.

Kong Jorams synd og straff

[4]Da Joram hadde overtatt kongedømmet etter faren og sikret seg makten, drepte han alle brødrene sine med sverd og også noen av lederne i Israel.

[5]Joram var trettito år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i åtte år.

[6] I sin ferd var han som de andre kongene i Israel. Han levde slik som Ahabs hus hadde gjort, for han var gift med en datter av Ahab. Og han gjorde det som var ondt i Herrensøyne.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[7] Men på grunn av pakten han hadde sluttet med David, villeHerren ikke ødelegge Davids hus; for han hadde lovet at en lampe alltid skulle lyse for ham og hans etterkommere.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[8]I Jorams tid gjorde Edom opprør mot Juda og tok seg en konge.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[9]Da rykket Joram ut dit med hærførerne sine og alle stridsvognene. Han brøt opp om natten og slo edomittene, som hadde omringet ham og kommandantene for stridsvognene.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[10]Etter opprøret har Edom vært skilt fra Juda til denne dag. På samme tid gjorde Libna opprør mot Joram fordi han hadde forlatt Herren, sine fedres Gud.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[11] Han bygde også offerhauger i Juda-fjellene, han fikk dem som bodde i Jerusalem, til å drive hor, og han førte judeerne på avveier.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[12]Da kom det et brev til Joram fra profeten Elia, og der sto det: Så sier Herren, din far Davids Gud: Du følger ikke i fotsporene til din far Josjafat og Juda-kongen Asa.

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[13]Men du går på de samme veier som Israels-kongene, og slik får du judeerne og dem som bor i Jerusalem, til å drive hor, slik Ahabs hus gjorde det. Du har til og med drept brødrene dine, sønner av din egen far, enda de var bedre enn du.

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias

2 Reis 8.25-29

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos

[14]Derfor vilHerren slå både folket ditt, sønnene dine og konene dine og alt det du eier, med en stor plage.

[15]Selv skal du bli rammet av store lidelser, en sykdom i innvollene som til slutt vil føre til at de faller ut.

[16]Så oppildnet Herren filisterne mot Joram, sammen med de araberne som bodde i nærheten av kusjittene.

[17]De dro opp mot Juda, trengte inn i landet og førte bort alt de fant i kongeborgen, og sønnene hans og konene hans. Han hadde ingen sønner igjen unntatt den yngste, Joahas.

[18]Etter alt dette rammet Herren ham med en uhelbredelig sykdom i tarmene.

[19] Til sist, da to år var gått, førte sykdommen til at tarmene hans falt ut, og han døde under voldsomme smerter. Folket tente ikke noe bål til ære for ham, slik de hadde gjort for fedrene hans.

[20] Joram var trettito år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i åtte år. Han gikk bort uten at noen savnet ham. De gravla ham i Davidsbyen, men ikke i kongegravene.

2. Krønikebok 22

Kong Ahasja og moren hans

[1] De som bodde i Jerusalem, gjorde Ahasja, Jorams yngste sønn, til konge etter ham. For alle de eldre sønnene var blitt drept av en røverbande som kom til leiren

os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

2 Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

3 Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

4 Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

5 Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

6 Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

Jeú mata a Acazias

7 Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

8 Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os

sammen med araberne. Slik ble Jorams sønn Ahasja konge i Juda.

2 Ahasja var førtito år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i ett år. Hans mor het Atalja og var datter av Omri.

3Også Ahasja var i sin ferd som kongene av Ahabs hus, for moren rådet ham til å gjøre urett.

4Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik som Ahabs hus. For de var rådgiverne hans etter farens død, og det ble til ødeleggelse for ham.

5 Det var etter råd fra dem at han sammen med Israels-kongen Joram, sønn av Ahab, gikk til krig mot arameerkongen Hasael ved Ramot i Gilead. Men arameerne såret Joram.

6 Da vendte han tilbake til Jisreel for å få leget sårene som han hadde fått ved Ramot under kampen med arameerkongen Hasael. Og Juda-kongen Ahasja, Jorams sønn, dro ned til Jisreel for å se til Joram, Ahabs sønn, mens han lå syk.

7Men Gud ville at Ahasjas besøk hos Joram skulle bli hans undergang. Da han kom dit, dro han ut sammen med Joram mot Jehu, sønn av Nimsji, som Herren hadde salvet til å utrydde Ahabs hus.

8Og mens Jehu holdt på å fullføre dommen over Ahabs hus, traff han på lederne fra Juda og Ahasjas brorsønner,

filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

[9] Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Atalia usurpa o trono
2 Reis 11.1-3

[10] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

[11] Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

[12] Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

[1] No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

som var i tjeneste hos kongen, og han drepte dem.

[9] Deretter lette han etter Ahasja, og han ble grepet mens han holdt seg skjult i Samaria. De førte ham til Jehu og drepte ham. Så gravla de ham; for de sa: «Han er en etterkommer av Josjafat, han som søkte Herren av hele sitt hjerte.» Nå var det ingen igjen av Ahasjas hus som var i stand til å ta over kongsmakten.

[10] Da Atalja, mor til Ahasja, fikk vite at sønnen hennes var død, begynte hun straks å utrydde hele kongeætten i Juda.

[11]Men kongsdatteren Josjabat tok i hemmelighet Ahasjas sønn Joasj bort fra de kongssønnene som skulle drepes. Hun førte ham og fostermoren hans inn på en sovesal. Der gjemte Josjabat gutten for Atalja, så hun ikke kunne drepe ham. Josjabat var datter av Joram og gift med presten Jojada. Hun var altså Ahasjas søster.

[12] I seks år var han skjult hos dem i Guds hus mens Atalja regjerte i landet.

2. Krønikebok 23

Atalja blir drept

[1] Men i det sjuende året tok Jojada mot til seg og sluttet en pakt med noen av hundremannsførerne. Det var Asarja, sønn av Jeroham, Ismael, sønn av Johanan, Asarja, sønn av Obed, Maaseja, sønn av Adaja, og Elisjafat, sønn av Sikri.

[2] Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

[2]De dro omkring i Juda og samlet levittene fra alle byene i Juda og Israels familieoverhoder. Så kom de til Jerusalem.

[3] Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

[3] Der sluttet hele forsamlingen en pakt med kongen i Guds hus. Og Jojada sa til dem: «Denne kongssønnen skal være konge, slik som Herren har sagt om Davids sønner.

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[4]Slik skal dere gjøre: En tredjedel av dere, de prestene og levittene som kommer for å gjøre tjeneste på sabbaten, skal vokte dørene.

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[5]Den andre tredjedelen skal være ved kongeborgen, den tredje ved Jesod-porten, og hele folkemengden skal være i forgårdene til Herrens hus.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[6]Men ingen må komme inn i Herrens hus unntatt prestene og de levittene som gjør tjeneste. De kan gå inn, for de er helliget. Men hele folkemengden må rette seg etter Herrens forordning.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[7]Levittene skal stille seg i en ring rundt kongen, hver mann med våpen i hånd. Om noen trenger seg inn i tempelet, skal han dø. De må følge kongen hvor han går og står.»

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

[8]Levittene og alle judeerne gjorde i ett og alt som presten Jojada bød dem. Hver tok sine menn; de tok både dem som gikk på vakt på sabbaten, og dem som skulle ha avløsning. For presten Jojada hadde ikke latt skiftene dra hjem.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos

[9]Presten Jojada ga hundremannsførerne de spydene og skjoldene, både store og

que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

A morte de Atalia
2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada
2 Reis 11.17-21

små, som hadde tilhørt kong David, og som var i Guds hus.

[10]Og han stilte opp hele folket i en ring rundt kongen, hver mann med våpen i hånd, fra sørsiden til nordsiden av tempelet, nær ved alteret og selve tempelhuset.

[11] Så førte Jojada og sønnene hans kongssønnen ut, satte kronen på ham og ga ham kongesymbolene. De utropte ham til konge, salvet ham og ropte: «Leve kongen!»

[12]Da Atalja hørte ropet fra folkemengden som løp fram for å hylle kongen, gikk hun opp til folket i Herrens hus.

[13] Der fikk hun se kongen stå ved søylen sin ved inngangen, og høvdingene og hornblåserne ved siden av ham, mens hele folket jublet og blåste i trompeter og sangerne ledet lovsangen med instrumentene sine. Da flerret Atalja klærne sine og ropte: «Forræderi, forræderi!»

[14]Men presten Jojada sendte hundremannsførerne ut, de som sto i spissen for hæren, og sa til dem: «Før henne ut mellom rekkene! Følger noen etter henne, så skal han dø for sverd.» For presten hadde sagt: «Dere må ikke drepe henne i Herrens hus.»

[15] Så grep de Atalja. De førte henne til Hesteporten, som leder inn i kongeborgen, og der drepte de henne.

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás

2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[16] Siden sluttet Jojada en pakt mellom seg og folket og kongen: De skulle være Herrens folk.

[17]Så gikk hele folkemengden til Baal-tempelet og rev det ned. Altrene og gudebildene knuste de, og Baal-presten Mattan drepte de foran altrene.

[18] Tilsynet med Herrens hus overlot Jojada til prestene og levittene, som David hadde inndelt i skift til å gjøre tjeneste i tempelet, til å bære fram brennoffer for Herren slik det er skrevet i Moseloven, under glede og sang slik David ville.

[19]Og han satte dørvoktere ved portene til Herrens hus, så ingen som av en eller annen grunn var blitt uren, skulle slippe inn.

[20] Så tok han med seg hundremannsførerne, stormennene, folkets ledere og hele folkemengden og førte kongen ned fra Herrens hus. De gikk gjennom Øvreporten inn i kongeborgen og satte kongen på tronen.

[21]Hele folket jublet, og det var ro i byen. Men Atalja hadde de drept med sverd.

2. Krønikebok 24

Kong Joasj setter i stand tempelet

[1] Joasj var sju år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i førti år. Hans mor het Sibja og var fra Beer-Sjeba.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[2]Joasj gjorde det som var rett i Herrens øyne, så lenge presten Jojada levde.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[3]Jojada tok to koner til ham, og han fikk sønner og døtre.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[4]Da det var gått en tid, besluttet Joasj å utbedre Herrens hus.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[5]Han samlet prestene og levittene og sa til dem: «Dra ut til byene i Juda og samle inn penger fra alle israelittene, så dere år for år kan sette i stand deres Guds hus slik det trengs. Dere må skynde dere å gjøre dette!» Men levittene skyndte seg ikke.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[6] Da kalte kongen øverstepresten Jojada til seg og sa: «Hvorfor har du ikke sørget for at levittene krever inn fra Juda og Jerusalem den avgiften til teltet med vitnesbyrdet som Moses,Herrens tjener, og Israels forsamling har fastsatt?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

[7]For den gudløse Atalja og sønnene hennes har trengt seg inn i Guds hus og til og med brukt alt det hellige fra Herrens hus for Baal-gudene.»

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[8]Så befalte kongen at de skulle lage en kiste og sette den utenfor porten til Herrens hus.

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

[9]Det ble kunngjort i Juda og Jerusalem at alle skulle komme til Herren med den avgiften som Moses, Guds tjener, hadde pålagt Israel i ørkenen.

[10] Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

[10]Da ble alle høvdingene og hele folket glade. De kom og kastet penger i kisten til den ble full.

[11] Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro,

[11]Når levittene kom med kisten til kongelig kontroll og de så at det var mange penger i den, kom kongens skriver

vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

og øversteprestens tilsynsmann og tømte kisten. Så satte de den på plass igjen. Dette gjorde de dag etter dag og samlet en mengde penger.

12 o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

12Kongen og Jojada ga pengene til dem som sto for arbeidet påHerrens hus. Og de leide steinhoggere og tømmermenn til å utbedreHerrens hus og jernsmeder og kobbersmeder som skulle sette det i stand.

13 Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

13Arbeidslederne satte arbeidet i gang, og under deres ledelse gikk utbedringene framover. De satte Guds hus i stand igjen etter de mål det skulle ha, og gjorde det sterkere enn før.

14 Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

14Da de var ferdige, kom de med resten av pengene til kongen og Jojada, som brukte dem til å lage utstyr til Herrens hus: redskaper til tjenesten og ofringen, skåler og andre gjenstander av gull og sølv. Så lenge Jojada levde, bar de daglig fram brennoffer i Herrens hus.

15 Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

15Jojada ble gammel og mett av dager. Han var hundre og tretti år gammel da han døde.

16 Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

16De gravla ham i Davidsbyen, sammen med kongene, fordi han hadde gjort mye godt i Israel og for Gud og hans hus.

Zacarias morto pelo rei

17 Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

Kongens frafall og straff

17Etter at Jojada var død, kom høvdingene i Juda til kongen og kastet seg ned for ham. Og kongen hørte på dem.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais.

[18]Så forlot de huset tilHerren, fedrenes Gud, og dyrket Asjera-stolper og gudebilder. Da ble Juda og Jerusalem rammet av vrede fordi de hadde gjort seg skyldige i dette.

[19]Herren sendte profeter blant dem for å føre dem tilbake til seg. Profetene advarte dem, men de ville ikke høre.

[20] Da kom Guds ånd over Sakarja, sønn av presten Jojada. Han trådte fram for folket og sa til dem: «Så sier Gud: Hvorfor bryter dereHerrens bud? Dere kommer ikke til å lykkes. Dere har forlatt Herren, derfor forlater han dere.»

[21] Men de fikk i stand en sammensvergelse mot ham, og på kongens befaling steinet de ham i forgården til Herrens hus.

[22]Kong Joasj husket ikke på den godhet som Jojada, far til Sakarja, hadde vist ham, og han drepte sønnen. Idet han døde, ropte han: «Måtte Herren se og gjengjelde dette!»

[23]Før året var omme, dro en hær av arameere opp mot kong Joasj. De kom til Juda og Jerusalem og utryddet alle høvdingene i folket. Alt byttet de tok, sendte de til kongen i Damaskus.

[24]Det var ikke mange mann i arameerhæren som kom. Likevel lot Herren dem vinne over en stor hær fordi judeerne hadde forlatt Herren, sine fedres Gud. Slik fullbyrdet de dommen over Joasj.

Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

A conspiração contra o rei Joás
2 Reis 12.20-21

25 Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

26 Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

27 Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

25 Da arameerne dro bort, lot de ham ligge igjen, alvorlig såret. Og kongens tjenere sammensverget seg mot ham fordi han hadde tatt livet av sønnen til presten Jojada. De drepte ham i sengen hans. Slik døde Joasj, og de gravla ham i Davidsbyen, men ikke i kongegravene.

26De som fikk i stand sammensvergelsen mot ham, var Sabad, sønn av Sjimat, en kvinne fra Ammon, og Josabad, sønn av Sjimrit, en kvinne fra Moab.

27 Om sønnene til Joasj, om de mange profetordene mot ham og om gjenoppbyggingen av Guds hus, om alt dette står det skrevet i kommentarene til kongebøkene. Hans sønn Amasja ble konge etter ham.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias
2 Reis 14.1-6

1 Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

2 Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

3 Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

4 Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de

2. Krønikebok 25

Kong Amasja seirer over Edom

1 Amasja var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tjueni år. Hans mor het Joaddan og var fra Jerusalem.

2Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, men ikke med et helt hjerte.

3Så snart Amasja hadde sikret seg kongsmakten, drepte han de tjenerne som hadde slått i hjel hans far, kongen.

4 Men barna deres drepte han ikke. Han fulgte det som står skrevet i lovboken til

Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Moses, hvor Herren befaler: Fedre skal ikke dø for barna, og barn skal ikke dø for fedrene. Enhver skal dø for sin egen synd.

Amazias vence os edomitas

2 Reis 14.7

5 Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

5 Siden samlet Amasja judeerne og stilte dem opp, familie for familie, under tusenmannsførere og hundremannsførere i hele Juda og Benjamin. Han mønstret alle som var tjue år eller mer, og fant at det var tre hundre tusen utvalgte stridsdyktige menn som kunne bruke spyd og skjold.

6 Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

6 Dessuten leide han hundre tusen tapre krigere fra Israel for hundre talenter sølv.

7 Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

7 Da kom en gudsmann til ham og sa: «Konge, la ikke Israels hær dra med deg! For Herren er ikke med israelittene, ikke med noen av Efraims sønner.

8 Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

8 Dra ut på egen hånd og gå modig i krigen! Ellers vil Gud la deg falle for fienden. For Gud har makt både til å hjelpe og til å felle.»

9 Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

9 Amasja spurte gudsmannen: «Hva så med de hundre talentene jeg ga til den israelittiske hærstyrken?» Gudsmannen svarte: «Herren kan gi deg mer enn det!»

10 Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se

10 Da skilte Amasja ut den styrken som var kommet til ham fra Efraim, og lot dem dra hjem. De ble brennende harme på judeerne og vendte hjem i fullt sinne.

acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

11 Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

12 Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

13 Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

14 Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

15 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

16 Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Reis 14.8-14

17 Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás,

11 Da Amasja hadde styrket sin stilling, førte han hæren sin til Saltdalen. Der slo han ned ti tusen mann fra Se'ir,

12og judeerne tok ti tusen levende til fange. De førte dem opp på toppen av en klippe og kastet dem ned derfra så de ble knust, alle sammen.

13Men soldatene fra hærstyrken som Amasja hadde sendt hjem så de ikke fikk dra i krig med ham, plyndret byene i Juda, fra Samaria til Bet-Horon. Der slo de ned tre tusen mann og tok stort bytte.

Amasjas frafall og nederlag

14 Da Amasja kom tilbake etter å ha slått edomittene, hadde han med seg gudene som tilhørte folket i Se'ir. Han satte dem opp som sine egne guder, tilba dem og tente offerild for dem.

15 Da ble Herrenbrennende harm på Amasja og sendte ham en profet som sa: «Hvorfor søker du råd hos guder som ikke kunne berge sitt eget folk ut av din hånd?»

16Men da profeten talte slik til ham, sa Amasja: «Har vi gjort deg til kongens rådgiver? Hold opp, ellers blir du slått i hjel!» Da holdt profeten opp og sa: «Jeg vet at Gud har besluttet å utrydde deg fordi du gjorde dette og ikke hørte på mitt råd.»

17Amasja, kongen i Juda, holdt råd og sendte så bud til Israels-kongen Joasj,

filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá

2 Reis 14.17-20

sønn av Joahas, sønn av Jehu. «Kom, la oss kjempe ansikt til ansikt!» sa han.

[18] Men Joasj, kongen i Israel, sendte dette bud tilbake til Juda-kongen Amasja: «Tistelen i Libanon sendte en gang bud til sedertreet i Libanon og sa: La min sønn få din datter til kone! Men et av villdyrene i Libanon kom forbi og trampet tistelen ned.

[19] Du tenker at du har slått edomittene. Derfor er du blitt overmodig og vil vinne ære. Hold deg hjemme! Hvorfor vil du styrte deg i ulykke så du går til grunne, og Juda med deg?»

[20]Men Amasja ville ikke høre på ham, for dette var fra Gud. Han ville overgi dem i hans hender fordi de hadde søkt råd hos Edoms guder.

[21]Da rykket Israels-kongen Joasj ut mot Amasja, kongen i Juda. De kjempet ansikt til ansikt i Bet-Sjemesj, som ligger i Juda.

[22]Judeerne ble slått av israelittene, og de flyktet hver til sitt.

[23] Juda-kongen Amasja, sønn av Joasj, sønn av Joahas, ble tatt til fange i Bet-Sjemesj av Joasj, Israels konge, og ført til Jerusalem. Der rev Joasj ned fire hundre alen av bymuren, fra Efraim-porten til Hjørneporten.

[24]Så tok han alt gullet og sølvet og alt utstyret som fantes i Guds hus, hos Obed-Edom og i skattkamrene i kongeborgen, dessuten gislene. Så vendte han tilbake til Samaria.

25 Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

26 Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

27 Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

28 Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias
2 Reis 14.21-22; 15.1-4

1 Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

2 Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

3 Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

4 Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

5 Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

25Juda-kongen Amasja, sønn av Joasj, levde femten år etter at Israels konge Joasj, sønn av Joahas, var død.

26Det som ellers er å fortelle om Amasja, fra først til sist, står skrevet i boken om Judas og Israels konger.

27 Da Amasja begynte å vende seg bort fra Herren, fikk de i stand en sammensvergelse mot ham i Jerusalem. Da flyktet han til Lakisj. Men de sendte folk etter ham og drepte ham der.

28 Han ble brakt tilbake til Jerusalem på hesteryggen og gravlagt hos sine fedre i Juda-byen.

2. Krønikebok 26

Kong Ussia i Juda

1 Hele folket i Juda tok Ussia, som da var seksten år gammel, til konge etter hans far Amasja.

2Det var han som vant byen Eilat tilbake til Juda og befestet den, etter at kongen var gått til hvile hos sine fedre.

3Ussia var seksten år da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i femtito år. Hans mor het Jekolja og var fra Jerusalem.

4 Ussia gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik hans far Amasja hadde gjort.

5Han søkte Gud så lenge Sakarja levde, han som forsto seg på gudssyner. Og så lenge han søkte Herren, ga Gud ham fremgang.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

[11] Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

[6]Ussia dro ut og gikk til krig mot filisterne. Han rev ned bymurene i Gat, Jabne og Asjdod. Siden bygde han byer ved Asjdod og andre steder hos filisterne.

[7]Gud hjalp ham mot filisterne, mot de araberne som bodde i Gur-Baal, og mot me'unittene.

[8]Ammonittene kom med gaver til Ussia, og ryktet om ham nådde helt til Egypt; for han var blitt svært mektig.

[9] Ussia bygde tårn i Jerusalem, på Hjørneporten og Dalporten og på murvinkelen. Slik forsterket han dem.

[10]Han bygde også tårn i ørkenen og hogg ut mange brønner, for han hadde stor buskap både i lavlandet og på høysletten. Dessuten hadde han bønder og vindyrkere i fjellene og i hagene; for han hadde hjerte for jorden.

[11]Ussia hadde en stridsdyktig hær, som dro ut i krig i avdelinger som var mønstret og talt av skriveren Je'uel og tilsynsmannen Maaseja, under ledelse av Hananja, en av kongens stormenn.

[12]Familieoverhodene som var tapre krigere, utgjorde i alt 2.600.

[13]Under dem sto en hær på 307.500 mann. Med kraft og styrke hjalp de kongen i krig mot fienden.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

Uzias é atacado de lepra
2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[14]Hele denne hæren utrustet Ussia med skjold og spyd, hjelmer og brynjer, buer og slyngesteiner.

[15]I Jerusalem fikk han utviklet nye og sinnrike krigsmaskiner. De skulle stå på tårnene og hjørnene av muren og brukes til å skyte ut piler og store steiner. Slik ble kongens navn kjent vidt omkring, for han fikk hjelp på underfullt vis så han fikk stor makt.

[16]Men da han hadde fått stor makt, ble hjertet hans ødelagt av hovmod. Han var troløs mot Herren sin Gud. Han gikk inn i Herrenstempel for å brenne røkelse på røkelsesalteret.

[17] Men presten Asarja gikk inn etter ham sammen med Herrens prester, åtti modige menn.

[18] De stilte seg i veien for kong Ussia og sa til ham: «Du har ikke lov til å brenne røkelse for Herren, Ussia. Det kan bare prestene gjøre, Arons sønner som er helliget til det. Gå ut av helligdommen! For du har vært troløs, og det gir deg ingen ære hos Herren din Gud.»

[19]Da ble Ussia sint der han sto med en røkelsesskål i hånden, klar til å brenne røkelse. Men da han ble sint på prestene, brøt det ut hudsykdom på pannen hans. Dette skjedde foran prestene ved røkelsesalteret iHerrens hus.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão

2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

[3] Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

[20]Da øverstepresten Asarja og alle de andre prestene vendte seg mot ham, så de at han hadde en hudsykdom i pannen. De skyndte seg å jage ham bort derfra. Selv var han også snar til å komme seg ut, for Herren hadde rørt ved ham.

[21] Siden led kong Ussia av denne hudsykdommen til sin dødsdag. Han måtte bo i et hus for seg selv fordi han var rammet av hudsykdom, og han var utestengt fraHerrens hus. Hans sønn Jotam styrte kongeborgen og folket i landet.

[22] Det som ellers er å fortelle om Ussia fra først til sist, har profeten Jesaja, sønn av Amos, skrevet opp.

[23]Ussia gikk til hvile hos sine fedre. Han ble gravlagt ute på kongenes gravplass. For de sa: «Han var angrepet av hudsykdom.» Hans sønn Jotam ble konge etter ham.

2. Krønikebok 27

Jotams regjering

[1] Jotam var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i seksten år. Hans mor het Jerusja og var datter av Sadok.

[2] Jotam gjorde det som var rett i Herrens øyne, i ett og alt som hans far Ussia hadde gjort. Men han gikk ikke inn i Herrens tempel. Og folket fortsatte å gjøre det som var ondt.

[3] Det var Jotam som bygde Øvreporten i Herrens hus, og han bygde også mye på Ofel-muren.

[4] Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

[5] Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

[6] Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

[7] Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[4] Han bygde byer i Juda-fjellene og oppførte borger og tårn i skogene.

[5] Han førte krig mot ammonittenes konge og vant over dem. Ammonittene måtte det året gi ham hundre talenter sølv, ti tusen kor hvete og ti tusen kor bygg. Det samme måtte de gi ham det andre og tredje året.

[6]Slik styrket Jotam sin stilling fordi han var stø i sin ferd for Herren sin Guds ansikt.

[7]Det som ellers er å fortelle om Jotam, om alle krigene hans og alt han gjorde, står skrevet i boken om Israels og Judas konger.

[8]Han var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i seksten år.

[9]Så gikk Jotam til hvile hos sine fedre. De gravla ham i Davidsbyen. Hans sønn Ahas ble konge etter ham.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz

2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios

2. Krønikebok 28

Ahas i krig med Aram og Israel

[1] Ahas var tjue år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i seksten år. Han gjorde ikke det som var rett i Herrens øyne, slik hans stamfar David hadde gjort.

[2]Han fulgte i Israels-kongenes fotspor og laget til og med støpte bilder for Baal-gudene.

[3] Han tente offerild i Hinnom-dalen og lot sønnene sine gå gjennom ilden, en

filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

avskyelig skikk hos de folkeslagene som Herren hadde drevet bort for israelittene.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[4] Han ofret og tente offerild på haugene og høydene og under hvert frodig tre.

[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

[5] Så overga Herren hans Gud ham i arameerkongens hender. Arameerne slo ham og tok et stort antall fanger, som de førte til Damaskus. Ahas ble også overgitt til Israels konge, som påførte ham et stort nederlag.

[6] Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

[6] Pekah, Remaljas sønn, drepte på én dag hundre og tjue tusen mann i Juda, alle sammen tapre krigere. Det skjedde fordi de hadde forlatt Herren, sine fedres Gud.

[7] Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

[7]Sikri, en kriger fra Efraim, drepte kongssønnen Maaseja, slottshøvdingen Asrikam og Elkana, som var nest etter kongen.

[8] Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

[8]Israelittene tok to hundre tusen av sine brødre som fanger, med koner, sønner og døtre. De tok også et stort bytte fra dem og førte det til Samaria.

[9] Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

[9]Der var det en av Herrens profeter som het Oded. Han gikk ut mot hæren da den kom til Samaria, og sa til dem: «Hør, Herren, deres fedres Gud, har i sin harme overgitt judeerne i deres hender. Men dere har drept dem med et raseri som har nådd helt til himmelen.

[10] Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

[11] Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

[12] Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

[13] e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

[14] Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

[15] Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

Acaz pede socorro aos assírios
2 Reis 16.5-9

[10]Og nå tenker dere å gjøre menn og kvinner fra Juda og Jerusalem til slaver for dere. Har dere ikke selv stor nok skyld mot Herren deres Gud?

[11]Hør nå på meg! Send tilbake de fangene dere har tatt fra brødrene deres. For Herrens brennende vrede er over dere.»

[12]Da sto noen av Efraims overhoder fram mot dem som var kommet hjem fra krigen. Det var Asarja, sønn av Johanan, Berekja, sønn av Mesjillemot, Hiskia, sønn av Sjallum, og Amasa, sønn av Hadlai.

[13]De sa: «Før ikke fangene hit! Har dere tenkt å la enda større synd og skyld komme over oss, vi som allerede er skyldige for Herren? Vår skyld er stor, og Herrens brennende vrede er over Israel.»

[14]Da slapp soldatene fangene fri og ga fra seg byttet, rett for øynene på høvdingene og hele forsamlingen.

[15] De mennene som er nevnt ved navn, sto fram og tok hånd om fangene. De kledde alle som var nakne, med klær fra byttet. De ga dem både klær og sko, mat og drikke og salvet dem. Alle som hadde vondt for å gå, satte de opp på esler, og de førte dem til landsmennene deres i Jeriko, Palmebyen. Så vendte de tilbake til Samaria.

Ahas er troløs mot Herren

[16] Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

[17] Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

[18] Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

[19] Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

[20] Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

[21] Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

A idolatria de Acaz

2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas

[16] På samme tid sendte kong Ahas bud til kongen av Assur og ba om hjelp.

[17]For edomittene kom også og slo judeerne og førte bort fanger.

[18]Og filisterne plyndret byene i Juda, både i lavlandet og i Negev. De erobret Bet-Sjemesj, Ajjalon og Gederot, Soko med tilhørende landsbyer, Timna med landsbyer og Gimso med landsbyer. Og de bosatte seg der.

[19]For Herren ville ydmyke Juda på grunn av Ahas, kongen over Israel. Han hadde ikke holdt Juda i tømme, han hadde vært troløs mot Herren.

[20] Men assyrerkongen Tiglat-Pileser dro ut mot ham og beleiret ham i stedet for å hjelpe.

[21]Ahas plyndret både Herrens hus og kongeborgen, han tok fra høvdingene og ga til assyrerkongen, men det hjalp ham ikke.

[22]Selv under beleiringen fortsatte han å være troløs mot Herren. Slik var kong Ahas.

[23]Han ofret til gudene i Damaskus, som hadde beseiret ham, og sa: «Siden arameerkongens guder har hjulpet dem, vil jeg ofre til dem så de kan hjelpe meg.» Men de ble til fall for ham og for hele Israel.

[24]Ahas samlet også alt utstyret som var i Guds hus, og slo det i stykker. Så stengte

da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

25 Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

A morte de Acaz
2 Reis 16.19-20

26 Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

27 Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo
2 Reis 18.1-3

1 Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

2 Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

3 No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

4 Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

5 e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do

han dørene til Herrens hus og laget seg altere i hvert hjørne av Jerusalem.

25I hver eneste by i Juda laget han offerhauger og tente offerild for andre guder. Slik gjorde han Herren, sine fedres Gud, rasende.

26Det som ellers er å fortelle om Ahas og det han utrettet fra først til sist, står skrevet i boken om Judas og Israels konger.

27 Ahas gikk til hvile hos sine fedre. De gravla ham i Jerusalem, inne i byen; men de la ham ikke i Israels kongegraver. Hans sønn Hiskia ble konge etter ham.

2. Krønikebok 29

Kong Hiskias reform

1 Hiskia ble konge da han var tjuefem år gammel, og han regjerte i Jerusalem i tjueni år. Hans mor het Abia og var datter av Sakarja.

2Hiskia gjorde det som var rett i Herrens øyne, i ett og alt slik hans stamfar David hadde gjort.

3 I det første året han regjerte, i den første måneden, åpnet han dørene til Herrens hus og satte dem i stand.

4Så lot han prestene og levittene komme, og han samlet dem på den åpne plassen mot øst.

5Han sa til dem: «Hør på meg, levitter! Nå skal dere hellige dere selv og hellige huset

SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

Os levitas purificam o templo

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

til Herren, deres fedres Gud, og få urenheten ut av helligdommen!

[6]For våre fedre har vært troløse. De har gjort det som er ondt i Herrensøyne, og forlatt ham. De har vendt ansiktet bort fra Herrens bolig og snudd ryggen til.

[7]De har til og med stengt dørene til forhallen og slukket lampene, og de har ikke brent røkelse. De har heller ikke ofret brennoffer i helligdommen for Israels Gud.

[8] Derfor er Herrensharme kommet over Juda og Jerusalem. Han har overgitt dem til redsel, ødeleggelse og spott, slik dere ser med egne øyne.

[9]Se, på grunn av dette er fedrene våre falt for sverd, og sønnene og døtrene og konene våre er i fangenskap.

[10]Nå ligger det meg på hjertet å slutte en pakt med Herren, Israels Gud, så hans brennende vrede kan vende seg fra oss.

[11] Mine sønner, vær nå ikke likegyldige! For dere harHerren utvalgt til å stå for hans ansikt og tjene ham, til å være hans tjenere og brenne røkelse.»

[12] Da sto disse levittene fram: fra Kehats etterkommere Mahat, sønn av Amasai, og Joel, sønn av Asarja; fra Meraris etterkommere Kisj, sønn av Abdi, og Asarja, sønn av Jehallelel; fra Gersjons etterkommere Joah, sønn av Simma, og Eden, sønn av Joah;

[13] dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

[13]fra Elisafans etterkommere Sjimri og Je'uel; fra Asafs etterkommere Sakarja og Mattanja;

[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

[14]fra Hemans etterkommere Jehuel og Sjimi; fra Jedutuns etterkommere Sjemaja og Ussiel.

[15] Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

[15]Da de hadde samlet brødrene sine og helliget seg, gikk de inn i Herrens hus for å rense det, slik kongen hadde påbudt etter Herrens ord.

[16] Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.

[16]Så gikk prestene inn i Herrens hus for å rense det. Alt urent som de fant i Herrens tempel, bar de ut i forgården. Der tok levittene imot det og førte det ut til Kedron-dalen.

[17] Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

[17]Den første dagen i den første måneden begynte de vigslingen, og den åttende dagen var de kommet til Herrens forhall. Så helliget de tempelet i åtte dager, og den sekstende dagen i den første måneden var de ferdige.

[18] Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

[18]Da gikk de inn til kong Hiskia og sa: «Vi har renset hele Herrenshus, brennofferalteret med alt som hører til, og skuebrødsbordet med alt som hører til.

[19] Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

[19] Vi har satt i stand og helliget alt det utstyret som Ahas i sin troløshet fjernet da han var konge. Nå står det på plass ved Herrens alter.»

Ezequias restabelece o culto de Deus

[20] Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

[20]Tidlig neste morgen samlet kong Hiskia byens stormenn og gikk opp til Herrens hus.

[21] Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

[21]De kom med sju okser, sju værer, sju lam og sju geitebukker som syndoffer for kongeriket, for helligdommen og for judeerne. Og kongen bød Arons sønner, prestene, å ofre dem påHerrens alter.

[22] Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

[22]De slaktet oksene, og prestene tok imot blodet og stenket det på alteret. Så slaktet de værene og stenket blodet på alteret. De slaktet også lammene og stenket blodet på alteret.

[23] Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

[23]Siden førte de syndoffer-bukkene fram for kongen og forsamlingen. De la hendene sine på dem.

[24] Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

[24]Prestene slaktet dem og bar fram blodet til alteret som et syndoffer, til soning for hele Israel. For kongen hadde sagt at brennofferet og syndofferet skulle være for hele Israel.

[25] Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

[25] Så lot han levittene stille seg opp i Herrens hus med symbaler, harper og lyrer, slik David og kongens seer Gad og profeten Natan hadde bestemt. For det var Herren selv som hadde gitt dette påbudet gjennom profetene sine.

[26] Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

[26] Levittene sto der med musikkinstrumentene til David, og prestene med trompeter.

[27] Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao

[27]Da bød Hiskia at brennofferet skulle bæres fram på alteret. Og samtidig som ofringen tok til, begynte sangen for Herren

SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

og trompetene å lyde, sammen med instrumentene til David, Israels konge.

[28] Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

[28]Hele forsamlingen bøyde seg og tilba mens sangen lød og trompetene klang, og det varte til ofringen var slutt.

[29] Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

[29]Da de var ferdige med ofringen, falt kongen og alle som var sammen med ham, på kne og tilba.

[30] Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

[30] Så bød kong Hiskia og stormennene at levittene skulle lovsynge Herren med ord av David og seeren Asaf. Og de sang lovsanger med stor glede og bøyde seg ned i tilbedelse.

[31] Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

[31]Da tok Hiskia til orde og sa: «Dere har nå innviet dere til Herren. Kom, bær fram slaktoffer og takkoffer til Herrens hus!» Og forsamlingen kom med slaktoffer og takkoffer, og alle som hadde et villig hjerte, kom også med brennoffer.

[32] O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[32]Tallet på brennofrene som forsamlingen bar fram, var sytti okser, hundre værer og to hundre lam. Alt dette var til brennoffer for Herren.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[33]De andre hellige offergavene var seks hundre okser og tre tusen sauer.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[34]Men det var for få prester til å flå alle brennofferdyrene. Derfor fikk de hjelp av sine brødre levittene til arbeidet var fullført og alle prestene hadde helliget seg. For levittene hadde helliget seg av et oppriktig hjerte, mer enn prestene.

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

[36] Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

[1] Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

[2] Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

[3] (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

[4] Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

[5] e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

[6] Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e

[35]I tillegg til den store mengden med brennoffer kom fettet av fredsofrene og drikkofrene som hørte til brennofferet. På denne måten ble det igjen orden på tjenesten i Herrens hus.

[36]Hiskia og hele folket gledet seg over det som Gud hadde gjort for folket, for alt hadde skjedd så fort.

2. Krønikebok 30

Folket holder påske

[1] Hiskia sendte bud omkring i hele Israel og Juda, han skrev også brev til Efraim og Manasse, om at de skulle komme til Herrens hus i Jerusalem og holde påske for Herren, Israels Gud.

[2] Kongen, stormennene og hele forsamlingen i Jerusalem var blitt enige om å holde påske i den andre måneden.

[3]De kunne ikke gjøre det til rett tid; for det var ikke mange nok prester som hadde helliget seg, og folket var ennå ikke samlet i Jerusalem.

[4]Både kongen og hele forsamlingen syntes det var riktig å gjøre det slik.

[5] Derfor besluttet de å sende ut en kunngjøring i hele Israel, fra Beer-Sjeba til Dan, om at folk skulle komme og holde påske i Jerusalem for Herren, Israels Gud. For det var få som hadde holdt den etter forskriftene.

[6]Etter kongens ordre dro ilbud rundt i hele Israel og Juda med brevene fra kongen og

Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

stormennene: «Israelitter, vend om til Herren, Abrahams, Isaks og Israels Gud, så skal han vende seg til den resten av dere som har sluppet unna assyrerkongens hånd.

[7] Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

[7]Vær ikke som fedrene og brødrene deres! De var troløse mot Herren, deres fedres Gud. Da overga han dem til ødeleggelse, slik dere selv ser.

[8] Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

[8]Vær nå ikke stivnakkede som fedrene deres! Rekk Herren hånden og kom til hans helligdom, som han har helliget for alle tider. Tjen Herren deres Gud, så hans brennende vrede kan vende seg bort fra dere.

[9] Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

[9] For hvis dere vender om til Herren, skal brødrene og barna deres møte barmhjertighet hos dem som holder dem fanget, så de får komme tilbake til dette landet. For Herren deres Gud er nådig og barmhjertig. Han vender ikke sitt ansikt bort fra dere om dere vender om til ham.»

[10] Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

[10] Ilbudene dro fra by til by gjennom Efraims og Manasses land og helt til Sebulon. Men folk bare lo av dem og hånte dem.

[11] Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

[11]Likevel var det noen fra Asjer, Manasse og Sebulon som ydmyket seg og kom til Jerusalem.

[12] Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

[12]Også i Juda var Guds hånd virksom, slik at folket helhjertet gjorde som kongen og stormennene hadde påbudt etterHerrens ord.

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[13]En stor folkemengde samlet seg i Jerusalem for å feire de usyrede brøds høytid i den andre måneden. Det ble en svært stor forsamling.

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[14]De gikk i gang med å fjerne de altrene som fantes i Jerusalem. Også alle røkelsesaltrene tok de og kastet i Kedron-dalen.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[15]Så slaktet de påskelammet den fjortende dagen i den andre måneden. Prestene og levittene var skamfulle, og de helliget seg og kom med brennoffer tilHerrens hus.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[16]De sto på plassene sine, slik det var bestemt i loven til gudsmannen Moses. Og prestene stenket blodet som levittene rakte dem.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[17]Det var mange i forsamlingen som ikke hadde helliget seg. Derfor slaktet levittene påskelammene for alle dem som ikke var rene, for å hellige dem til Herren.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[18]For en stor del av folket, mange fra Efraim og Manasse, Jissakar og Sebulon, hadde ikke renset seg. Likevel spiste de påskelammet, i strid med forskriftene. Hiskia ba for dem og sa: «Herrener god, han vil bringe forsoning

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[19]til hver den som av hele sitt hjerte søker Gud Herren, sine fedres Gud, selv om han ikke oppfyller kravene som gjelder for renhet i helligdommen.»

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[20]Og Herren bønnhørte Hiskia og helbredet folket.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[21]Israelittene som var i Jerusalem, feiret de usyrede brøds høytid i sju dager med stor glede. Og levittene og prestene lovpriste Herren av all kraft dag etter dag.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[22]Hiskia roste alle de levittene som hadde vist god forstand i Herrens tjeneste. I sju dager feiret de høytiden. De slaktet fredsoffer og takket Herren, sine fedres Gud.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

[23]Men så ble hele forsamlingen enig om å holde høytid i sju dager til, og de feiret også disse sju dagene med glede.

[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

[24]Kong Hiskia av Juda ga forsamlingen tusen okser og sju tusen sauer, og stormennene ga tusen okser og ti tusen sauer. Svært mange prester helliget seg.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[25]Hele Judas forsamling gledet seg sammen med prestene og levittene og alle dem som var kommet sammen fra Israel. Det samme gjorde innflytterne, enten de var kommet fra Israel eller bodde i Juda.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[26]Gleden var stor i Jerusalem, for noe slikt hadde ikke hendt i Jerusalem siden den tid da Salomo, Davids sønn, var konge i Israel.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

[27]Prestene og levittene reiste seg og velsignet folket. Deres stemme ble hørt, og bønnen deres nådde opp til himmelen, til hans hellige bolig.

2 Crônicas 31

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

2. Krønikebok 31

Tempelreformen

[1] Da de var ferdige med alt dette, dro alle de israelittene som var til stede, ut til byene i Juda. De slo i stykker steinstøttene, hogg ned Asjera-stolpene og rev ned offerhaugene og altrene i hele Juda og Benjamin, i Efraim og Manasse, til det ikke var noe igjen av dem. Så vendte alle israelittene hjem til byene sine, hver til sin eiendom.

[2] Hiskia fastsatte på nytt prestenes og levittenes skiftordninger. Hver prest og levitt fikk sin særskilte tjeneste. De skulle bære fram brennoffer og fredsoffer, gjøre tjeneste og synge takke- og lovsanger ved portene til Herrens leir.

[3] Kongen ga en del av det han eide, til brennofrene som skulle bæres fram hver morgen og kveld, på sabbatene, nymånedagene og høytidene, slik det er skrevet i Herrenslov.

[4]Han sa også at folket som bodde i Jerusalem, skulle gi prestene og levittene den delen de skulle ha, så de kunne holde fast ved Herrenslov.

[5] Så snart dette påbudet ble kjent, kom israelittene med en stor mengde av førstegrøden, av korn og ny vin, fin olje og honning og av alt de ellers dyrket på marken. De kom også med rikelig tiende av alt.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[6]De israelittene og judeerne som bodde i byene i Juda, ga også tiende av storfeet og småfeet, og de kom med hellige gaver som var vigslet tilHerren deres Gud. De bar dem fram og la dem i haug etter haug.

[7]De begynte å legge opp haugene i den tredje måneden, og i den sjuende måneden ble de ferdige.

[8]Da Hiskia og stormennene kom og fikk se haugene, velsignet de Herren og hans folk Israel.

[9]Hiskia spurte seg for hos prestene og levittene om disse haugene.

[10]Øverstepresten Asarja, som var av Sadoks hus, svarte ham: «Helt siden det begynte å komme offergaver til Herrens hus, har vi spist oss mette og enda hatt mye til overs. For Herren har velsignet sitt folk. Derfor har vi alt dette igjen.»

[11]Da sa Hiskia at de skulle gjøre i stand rom i Herrens hus, og det gjorde de.

[12]Folket kom da trofast med offergavene, tienden og de hellige gavene. Levitten Konanja hadde hovedansvaret for gavene, og hans bror Sjimi var nest etter ham.

[13]Under Konanja og hans bror Sjimi sto andre tilsynsmenn: Jehiel, Asasja, Nahat, Asael, Jerimot, Josabad, Eliel, Jismakja, Mahat og Benaja. De var oppnevnt av kong Hiskia og Asarja, som hadde hovedansvaret for Guds hus.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[14]Kore, sønn av levitten Jimna, som var vokter ved Østporten, hadde ansvar for de frivillige gavene til Gud. Han skulle dele ut Herrens offergaver og de høyhellige gavene.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[15]Under ham sto Eden, Minjamin, Jesjua, Sjemaja, Amarja og Sjekanja, som hjalp ham trofast i alle prestebyene. De skulle dele ut gavene til brødrene sine, både store og små, skift for skift,

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[16]til alle menn og gutter som var tre år eller mer, enten de var oppført i slektsregistrene eller ikke, alle som dag etter dag kom til Herrens hus for å utføre tjenesten sin og vaktene sine, skift for skift.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[17]Prestene var ført opp i slektsregisteret etter sine familier, og levittene var ført opp skift for skift fra tjueårsalderen og oppover etter sine vakter.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[18]Alle var oppført med hele sin familie, med koner, sønner og døtre, for de skulle hellige seg med troskap.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[19]Når det gjaldt de prestene, Aron-sønnene, som bodde på landet utenfor byene sine, var det i hver by navngitte menn som var utpekt til å dele ut det som tilfalt alle menn og gutter av presteslekt og alle som var ført opp i levittenes register.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[20]Slik gjorde Hiskia i hele Juda; han gjorde det som var godt, rett og sant for Herren sin Gud.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

[21]I alt han tok fatt på, enten det gjaldt tjenesten i Guds hus eller loven og budene, søkte han sin Gud av hele sitt hjerte. Og han lyktes i det han gjorde.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

2. Krønikebok 32

Kong Sanherib angriper Juda

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

[1] Etter at Hiskia trofast hadde utført alt dette, rykket kong Sanherib av Assur inn i Juda. Han beleiret de befestede byene der og sa at han ville ta dem med makt.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[2]Da Hiskia fikk se at Sanherib var kommet for å angripe Jerusalem,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[3]rådførte han seg med stormennene og krigsheltene sine om de skulle tette til vannkildene utenfor byen. De støttet ham i dette.

[4] Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

[4]Det samlet seg nå mye folk, og de tettet til alle kildene og elven som renner igjennom landet. De sa: «Hvorfor skulle kongen av Assur komme og finne rikelig med vann?»

[5] Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

[5] Kongen styrket sin makt. Han bygde opp igjen hele den delen av muren som var revet ned, og reiste tårn på den. Han førte opp en ny mur utenfor den gamle, og han forsterket Millo i Davidsbyen. Han fikk laget mange våpen og skjold.

[6] Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

[6]Så satte han hærførere over folket, samlet dem hos seg på plassen foran byporten og talte oppmuntrende til dem:

[7] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está

[7] «Vær modige og sterke! Vær ikke redde og la dere ikke skremme av assyrerkongen og hele den hæren han har med seg. For

com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

[8] Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

[9] Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

[10] Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[12] Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

[13] Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

[14] Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

den som er med oss, er større enn den som er med ham.

[8]Bare menneskelig styrke er med ham, men Herren vår Gud er med oss. Han vil hjelpe oss og føre våre kriger.» Og folket ble styrket av ordene til Juda-kongen Hiskia.

[9]Deretter sendte kong Sanherib av Assur, som lå ved Lakisj med hele styrken sin, noen av mennene sine til Jerusalem, til Juda-kongen Hiskia og alle de judeerne som var i Jerusalem. De skulle si:

[10]«Så sier Sanherib, kongen av Assur: Hva er det dere stoler på, siden dere blir værende i Jerusalem under beleiringen?

[11]Hiskia villeder dere, og han vil la dere dø av sult og tørst når han sier: 'Herren vår Gud skal redde oss fra assyrerkongens hånd.'

[12]Har ikke denne Hiskia tatt bort hans offerhauger og altere og sagt til folket i Juda og Jerusalem: 'Bare foran ett alter skal dere bøye dere og tilbe, og bare på det skal dere tenne offerild'?

[13]Vet dere ikke hva jeg og fedrene mine har gjort med folkene i alle andre land? Kunne disse folkeslagenes guder redde landene sine fra min hånd?

[14]Hvem av alle gudene til disse folkeslagene som fedrene mine slo med bann og utryddet, har vært i stand til å redde sitt folk fra min hånd? Og så skulle guden deres kunne redde dere!

[15] Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

[15]La nå ikke Hiskia narre dere! La ham ikke villede dere på denne måten! Tro ikke på ham! For ingen gud hos noe folkeslag eller rike har kunnet redde sitt folk fra min eller mine fedres hånd. Hvordan kan da guden deres redde dere fra min hånd?»

[16] Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

[16]Dette og mye mer talte mennene hans mot Herren Gud og mot Hiskia, tjeneren hans.

[17] Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

[17]Sanherib skrev også brev for å håne Herren, Israels Gud, og han spottet ham slik: «Like lite som folkeslagenes guder rundt om i landene har reddet sine folk fra min hånd, like lite skal guden til Hiskia kunne redde sitt folk.»

[18] Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

[18]Så ropte de med høy stemme på judeisk til folket i Jerusalem som sto på muren. De ville sette frykt i dem og skremme dem, så de kunne innta byen.

[19] Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

[19] De talte om Jerusalems Gud på samme måten som om gudene hos andre folk på jorden, de som er et verk av menneskehender.

[20] Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

[20] Kong Hiskia og profeten Jesaja, sønn av Amos, ba og ropte til himmelen.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

[21] Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo

[21]Og Herren sendte en engel som gjorde ende på alle tapre krigere, høvdinger og stormenn i assyrerkongens leir, så han med skam måtte vende tilbake til sitt land. Og da han gikk inn i sin guds hus, kom

ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

22 Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

23 Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

24 Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

25 Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

26 Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

27 Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

28 também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

noen av hans egne etterkommere og hogg ham ned med sverd.

22Slik frelste Herren Hiskia og dem som bodde i Jerusalem, fra kong Sanherib av Assur og fra alle andre fiender, og han ga dem ro på alle kanter.

23Det var mange som kom til Jerusalem med gaver til Herren og med verdifulle ting til Juda-kongen Hiskia. Han ble høyt ansett blant alle folkeslag etter dette.

Hiskias siste regjeringsår

24 På den tiden ble Hiskia dødssyk. Da ba han til Herren, og han svarte ham og gjorde et under.

25Men Hiskia var ikke takknemlig for den velgjerningen som var gjort mot ham; hans hjerte ble hovmodig. Da kom det vrede over ham og over Juda og Jerusalem.

26Men Hiskia ydmyket seg, enda så hovmodig han var, og det samme gjorde de som bodde i Jerusalem. Derfor kom ikke Herrens vrede over dem så lenge Hiskia levde.

27Hiskia skaffet seg stor rikdom og ære. Han laget seg skattkamre for sølv og gull og kostbare steiner, balsamolje, skjold og alle slags kostbare gjenstander.

28Han bygde lagerhus for avlingen av korn, ny vin og fin olje, og fjøs for all slags buskap, og han skaffet buskap til fjøsene.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés

2 Reis 21.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o

[29]Han bygde byer og skaffet seg mye småfe og storfe, for Gud hadde gitt ham stor rikdom.

[30] Det var Hiskia som tettet til det øvre utløpet av Gihon-kilden og ledet vannet nedover mot vest til Davidsbyen. Hiskia lyktes i alt han gjorde.

[31] Slik var det også da det kom sendebud fra Babels stormenn. De var sendt til ham for å forhøre seg om det underet som hadde skjedd i landet den gangen Gud forlot ham for å sette ham på prøve og finne ut hva som bodde i hjertet hans.

[32]Det som ellers er å fortelle om Hiskia og den trofastheten han viste, det står skrevet i synene til profeten Jesaja, sønn av Amos, og i boken om Judas og Israels konger.

[33]Hiskia gikk til hvile hos fedrene sine. De gravla ham i skråningen blant gravene til Davids etterkommere. Alle som bodde i Juda og Jerusalem, viste ham stor ære da han døde. Hans sønn Manasse ble konge etter ham.

2. Krønikebok 33

Juda-kongene Manasse og Amon

[1] Manasse var tolv år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i femtifem år.

[2] Manasse gjorde det som var ondt iHerrens øyne, og tok etter alle avskyelige

SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

skikker hos de folkeslageneHerren hadde drevet bort for israelittene.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[3] Han bygde opp igjen de offerhaugene som hans far Hiskia hadde revet ned. Han reiste altere for Baal-gudene og laget Asjera-stolper, og han tilba og dyrket hele himmelens hær.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

[4] Selv i Herrens hus bygde han slike altere, enda Herren hadde sagt: «I Jerusalem skal mitt navn være til evig tid."

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

[5]I begge forgårdene til tempelet bygde han altere for hele himmelens hær.

[6] queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[6] Manasse lot sønnene sine gå gjennom ilden i Hinnom-dalen. Han drev med tegntyding, spådomskunster og trolldom, og han rådførte seg med åndemanere og spåmenn. Manasse gjorde mye som var ondt i Herrens øyne, og gjorde ham rasende.

[7] Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

[7] Gudebildet som Manasse fikk laget, plasserte han i Guds hus, enda Gud hadde sagt til David og hans sønn Salomo: «I dette tempelet og i Jerusalem, som jeg har utvalgt blant alle Israels stammer, vil jeg la navnet mitt bo til evig tid.

[8] e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

[8]Jeg vil aldri mer la Israel vandre langt bort fra det landet jeg bestemte at deres fedre skulle ha, så sant de legger vinn på å gjøre alt det jeg har befalt dem, og lever etter hele loven og de forskrifter og bud de har fått gjennom Moses.»

[9] Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

[9]Men Manasse forledet dem som bodde i Juda og Jerusalem, til å gjøre enda mer ondt enn de folkeslagene som Herren hadde utryddet for israelittene.

O cativeiro de Manassés e sua oração

[10] Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

A morte de Manassés

2 Reis 21.17-18

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos

[10] Da talte Herren til Manasse og hans folk, men de ville ikke høre etter.

[11]Derfor lot Herren assyrerkongens hærførere komme mot dem. De fanget Manasse med kroker, bandt ham med bronselenker og førte ham til Babel.

[12]Men da han var i nød, ba han om velvilje for Herrensin Guds ansikt. Han ydmyket seg dypt for sine fedres Gud.

[13]Han ba til ham og ble bønnhørt. Gud hørte hans rop om nåde og førte ham tilbake til Jerusalem og hans kongerike. Da forsto Manasse at det er Herrensom er Gud.

[14] Etter dette bygde han en ytre mur om Davidsbyen, vest for Gihon, i dalen, fram til Fiskeporten og rundt Ofel, og han gjorde den svært høy. Så plasserte han befalingsmenn i alle de befestede byene i Juda.

[15]Han fjernet de fremmede gudene og gudebildet fra Herrenshus. Det samme gjorde han med alle de altrene han hadde bygd påHerrens tempelberg og i Jerusalem. Han kastet dem utenfor byen.

[16]Så satte han i stand Herrens alter, og der bar han fram fredsoffer og takkoffer. Og han sa til judeerne at de skulle tjene Herren, Israels Gud.

[17]Likevel fortsatte folket å ofre på haugene, men bare til Herren sin Gud.

[18]Det som ellers er å fortelle om Manasse og hans bønn til sin Gud og om de ordene

videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom

2 Reis 21.19-26

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[23] Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

[24] Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

[25] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias

seerne talte til ham i navnet til Herren, Israels Gud, det er fortalt i Israels-kongenes krønike.

[19]Om bønnen hans og hvordan han ble bønnhørt, om hans synd og troløshet, og om de stedene der han bygde offerhauger og reiste Asjera-stolper og gudebilder før han ydmyket seg, alt dette står skrevet i hans seeres krønike.

[20]Manasse gikk til hvile hos fedrene sine. Han ble gravlagt på slottsområdet, og hans sønn Amon ble konge etter ham.

[21] Amon var tjueto år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i to år.

[22]Amon gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik hans far Manasse hadde gjort. Amon ofret til alle de gudebildene som hans far Manasse hadde laget, og han dyrket dem.

[23]Men han ydmyket seg ikke for Herren slik hans far Manasse hadde gjort. Denne Amon pådro seg enda mer skyld.

[24] Mennene hans fikk i stand en sammensvergelse mot ham, og de drepte ham i hans eget hus.

[25]Men folket i landet slo i hjel alle dem som hadde sammensverget seg mot kong Amon, og så tok de hans sønn Josjia til konge etter ham.

2. Krønikebok 34

Kong Josjia reformerer gudsdyrkelsen

2 Reis 22.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

[1] Josjia var åtte år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i trettien år.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

[2]Josjia gjorde det som var rett i Herrens øyne. Han fulgte i sin stamfar Davids fotspor uten å vike av til høyre eller venstre.

A purificação do templo e do culto

2 Reis 23.4-20

[3] Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

[3]I sitt åttende regjeringsår, da han ennå var ung, begynte han å søke sin stamfar Davids Gud. Og i det tolvte året begynte han å rense Juda og Jerusalem for offerhauger og Asjera-stolper og for utskårne og støpte gudebilder.

[4] Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

[4] I hans nærvær rev de ned altrene for Baal-gudene, og røkelsesaltrene som sto oppå dem, hogg han i stykker. Asjera-stolpene og de utskårne og støpte bildene knuste han til støv, som han strødde på gravene til folk som hadde ofret til dem.

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[5]Prestenes knokler brente han på deres egne altere. Slik renset han Juda og Jerusalem.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[6] Også i byene i Manasse, Efraim og Simon, ja, helt til Naftali, la han alt i ruiner på alle kanter.

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

[7]Da han hadde revet ned altrene og Asjera-stolpene, knust de utskårne bildene til støv og hugget ned alle røkelsesaltrene i hele Israel, vendte han tilbake til Jerusalem.

O rei repara o templo

2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa,

[8]I Josjias attende regjeringsår, da han hadde renset landet og tempelet, sendte

enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

[13] Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

Hilquias acha o Livro da Lei

han Sjafan, sønn av Asalja, sammen med byhøvdingen Maaseja og kansleren Joah, sønn av Joahas, av sted for å sette i standHerren hans Guds hus.

[9]Da de kom til øverstepresten Hilkia, ga de ham pengene som var kommet inn til Guds hus. Det var de pengene som levittene, dørvokterne, hadde samlet inn fra Manasse og Efraim og fra hele resten av Israel, fra hele Juda og Benjamin og fra dem som bodde i Jerusalem.

[10]De ga pengene til arbeidslederne som hadde tilsyn medHerrens hus. Og de ga dem videre til håndverkerne som arbeidet iHerrens hus for å undersøke og reparere skadene der.

[11]De ga også penger til tømrerne og bygningsmennene så de kunne kjøpe inn hugget stein og tømmer til tverrbjelker. De skulle tømre opp igjen de bygningene som Juda-kongene hadde latt forfalle.

[12]Mennene arbeidet trofast. Levittene Jahat og Obadja av Merari-sønnene og Sakarja og Mesjullam av Kehat-sønnene hadde tilsyn med dem og ledet arbeidet. De levittene som var musikere,

[13]hadde tilsyn med bærerne og ledet alle dem som utførte arbeid av forskjellig slag. Andre levitter var skrivere, arbeidsformenn og dørvoktere.

Bokrullen som ble funnet

2 Reis 22.8-10

[14] Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[14] Mens de holdt på med å ta fram pengene som var kommet inn til Herrens hus, fant presten Hilkia en bokrull med Herrens lov som var gitt ved Moses.

[15]Hilkia henvendte seg da til riksskriveren Sjafan og sa: «Jeg har funnet en bokrull med loven i Herrens hus.» Og han ga rullen til Sjafan.

[16]Sjafan tok med seg bokrullen til kongen, og samtidig meldte han: «Tjenerne dine gjør alt det som er pålagt dem.

[17]Sølvet som fantes i Herrens hus, har de smeltet om og gitt til tilsynsmennene og arbeidslederne.»

[18]Så fortalte han kongen: «Presten Hilkia har gitt meg en bokrull.» Og han leste opp fra rullen for kongen.

[19]Da Josjia hørte det som sto i loven, flerret han klærne sine.

[20]Så ga han denne befalingen til Hilkia og til Ahikam, sønn av Sjafan, Abdon, sønn av Mika, riksskriveren Sjafan og kongsmannen Asaja:

[21]«Gå og søk råd hos Herren for meg og for dem som er igjen i Israel og Juda, om innholdet i denne bokrullen som er funnet. For stor erHerrens harme som øses ut over oss fordi våre fedre ikke fulgte Herrensbud og ikke gjorde alt det som står skrevet i denne bokrullen.»

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[22] Da gikk Hilkia og kongens menn til profetkvinnen Hulda, som var gift med Sjallum, sønn av Tokhat, sønn av Hasra, han som hadde tilsyn med kleskammeret. Hulda bodde i den nye bydelen i Jerusalem. De la saken fram for henne om dette,

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[23]og hun sa til dem: «Så sier Herren, Israels Gud: Si til den mannen som har sendt dere til meg:

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[24]Så sier Herren: Se, jeg fører ulykke over dette stedet og over dem som bor der, alle de forbannelsene som er skrevet i denne bokrullen de har lest for Juda-kongen.

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

[25]For de har forlatt meg og tent offerild for andre guder. Slik har de gjort meg rasende med sine handlinger. Min harme er øst ut over dette stedet, og den skal ikke slukne.

[26] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[26]Men til Juda-kongen som sendte dere for å søke råd hosHerren, skal dere si: Så sier Herren, Israels Gud: Du har nå hørt disse ordene.

[27] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[27]De rørte ved ditt hjerte, og du ydmyket deg for Guds ansikt da du hørte ordene hans mot dette stedet og mot dem som bor der. Fordi du ydmyket deg for meg og flerret klærne dine og gråt for mitt ansikt, har jeg nå også hørt, sier Herren.

[28] Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus

[28]Se, jeg vil la deg komme til dine fedre. I fred skal du bli forent med dem i graven. Dine øyne skal slippe å se all den ulykken jeg fører over dette stedet og over dem

moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Reis 23.1-3

[29] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

[30] O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[31] O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

[32] Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

[33] Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa
2 Reis 23.21-23

som bor der.» Dette svaret brakte de tilbake til kongen.

[29] Da sendte kongen bud og kalte sammen alle de eldste i Juda og Jerusalem.

[30]Så gikk han opp til Herrens hus, og sammen med ham gikk alle judeerne og de som bodde i Jerusalem – prestene og levittene, hele folket, både gamle og unge. Han leste opp for dem alt det som sto i paktsboken som var funnet i Herrens hus.

[31] Kongen stilte seg opp på plassen sin og sluttet en pakt for Herrens ansikt: Folket skulle følge Herren og holde hans bud, regler og forskrifter av hele sitt hjerte og hele sin sjel. Alle paktens ord som var skrevet ned i denne bokrullen, skulle de holde.

[32]Så lot han alle som var til stede i Jerusalem og Benjamin, gå med i pakten. Og de som bodde i Jerusalem, levde etter pakten de hadde sluttet med Gud, sine fedres Gud.

[33] Josjia fjernet alt det som var avskyelig, fra alle israelittenes landområder, og han sørget for at alle som fantes i Israel, dyrket Herren sin Gud. Så lenge han levde, vendte de seg ikke bort fra Herren, fedrenes Gud.

2. Krønikebok 35

Feiringen av påskefesten

[1] Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

[1] Så holdt Josjia påske for Herren i Jerusalem. De slaktet påskelammet den fjortende dagen i den første måneden.

[2] Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

[2]Kongen satte prestene til deres oppgaver og oppmuntret dem til tjenesten i Herrenshus.

[3] Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

[3] Og til levittene, som underviste hele Israel og var innviet tilHerren, sa han: «Sett den hellige paktkisten i tempelet som Israels konge Salomo, sønn av David, har bygd. Dere skal ikke lenger bære den på skuldrene. Nå skal dere tjene Herren deres Gud og hans folk Israel.

[4] Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

[4] Gjør dere klare, familie for familie og skift for skift, slik Israels konge David og hans sønn Salomo har foreskrevet.

[5] Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

[5]Still dere opp i helligdommen etter den inndelingen i familier som gjelder brødrene deres av folket, og etter den familieinndelingen som gjelder for levittene.

[6] Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[6]Så skal dere slakte påskelammet. Dere skal hellige dere og gjøre alt i stand for brødrene deres, slik at det blir gjort etter Herrensord gjennom Moses.»

[7] Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

[7] Josjia ga folket lam og kje fra småfeet, i et antall av tretti tusen, alt sammen til påskeoffer for alle som var til stede, og dessuten tre tusen okser. Alt dette kom fra kongens egen eiendom.

[8] Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias

[8]Også stormennene kom med frivillige gaver til folket og prestene og levittene. Hilkia, Sakarja og Jehiel, som hadde

e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

hovedansvaret for Guds hus, ga prestene to tusen seks hundre påskelam og tre hundre okser.

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[9]Og de som var ledere for levittene, Konanja, hans brødre Sjemaja og Netanel, Hasjabja, Je'iel og Josabad, ga fem tusen påskelam og fem hundre okser til levittene.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[10]Slik ble tjenesten ordnet. Prestene stilte seg på plassene sine, og levittene stilte seg opp skift for skift, slik kongen hadde påbudt.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[11]Påskelammene ble slaktet, og prestene tok blodet og stenket det, mens levittene flådde dyrene.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[12]Det som skulle brukes til brennofferet, la de til side for å gi det til folket slik det var inndelt i familier. De skulle ofre det til Herren slik det står skrevet i Moseboken. Det samme skulle de gjøre med oksene.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[13] Påskelammet stekte de over ilden etter forskriftene, og de hellige gavene kokte de i gryter, kjeler og panner. Så skyndte de seg å bære det ut til hele folket.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

[14]Siden laget de i stand til seg selv og til prestene. For Arons sønner, prestene, var opptatt med å bære fram brennoffer og fett helt til det ble natt. Derfor laget levittene i stand til seg selv og til prestene, Arons sønner.

[15] Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

[16] Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

[17] Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

[18] Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

[19] No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra

[15]Sangerne, Asafs sønner, sto på plassene sine slik som David, Asaf, Heman og Jedutun, kongens seer, hadde bestemt, mens portvaktene sto ved hver sin port. Ingen av dem trengte å forlate tjenesten, for brødrene deres, levittene, gjorde i stand til dem.

[16]Slik ble hele tjenesten for Herren ordnet den dagen så de kunne holde påske og bære fram brennoffer på Herrens alter, slik kong Josjia hadde påbudt.

[17]De israelittene som var til stede den gangen, holdt påske og feiret de usyrede brøds høytid i sju dager.

[18]En slik påske var det ikke blitt holdt i Israel siden profeten Samuels dager. Ingen av Israels konger hadde holdt en slik påske som den Josjia feiret sammen med prestene og levittene, alle judeerne og de israelittene som var til stede, og med dem som bodde i Jerusalem.

[19]Det var først i Josjias attende regjeringsår at en slik påske ble feiret.

Kong Josjia dør

[20] En tid etter at alt dette hadde hendt og Josjia hadde satt tempelet i stand, dro Neko, kongen i Egypt, opp til kamp ved Karkemisj ved Eufrat. Og Josjia dro ut imot ham.

[21]Da sendte Neko bud til ham og sa: «Hva har jeg med deg å gjøre, Juda-konge? Det er ikke mot deg jeg drar ut i dag, men mot

a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz
2 Reis 23.31-34

det kongehuset jeg ligger i strid med. Og Gud har sagt at jeg skal skynde meg. Slutt med å sette deg opp mot Gud, som er med meg! Ellers vil han gjøre ende på deg.»

[22]Men Josjia trakk seg ikke tilbake. Han forkledde seg og ville kjempe imot ham. Han hørte ikke på Nekos ord, som kom fra Guds munn, men dro ut til kamp på Megiddo-sletten.

[23] Bueskytterne skjøt på kong Josjia. Da sa kongen til mennene sine: «Før meg bort! Jeg er hardt såret.»

[24]Mennene fikk ham da ut av stridsvognen og over i den andre vognen hans og kjørte ham til Jerusalem, og der døde han. Han ble gravlagt på sine fedres gravplass, og hele Juda og Jerusalem sørget over Josjia.

[25]Jeremia stemte i en likklage over Josjia, og siden den gangen har alle sangerne og sangerinnene sunget om Josjia i likklagene sine. Det ble en fast skikk i Israel, og de er skrevet ned blant likklagene.

[26]Det som ellers er å fortelle om Josjia og den trofaste kjærligheten han viste, i samsvar med det som står skrevet i Herrens lov,

[27]alt som er å fortelle om ham fra først til sist, det står skrevet i boken om Israels og Judas konger.

2. Krønikebok 36

Kongene Joahas og Jojakim

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

O reinado de Jeoaquim
2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Joaquim
2 Reis 24.8-9

[9] Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez

[1] Folket i landet tok Joahas, Josjias sønn, og gjorde ham til konge i Jerusalem etter faren.

[2]Joahas var tjuetre år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tre måneder.

[3] Men egypterkongen avsatte ham i Jerusalem, og av landet krevde han en bot på hundre talenter sølv og en talent gull.

[4] Så gjorde egypterkongen Neko hans bror Eljakim til konge over Juda og Jerusalem og forandret hans navn til Jojakim. Broren Joahas tok Neko og førte til Egypt.

[5]Jojakim var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i elleve år. Han gjorde det som var ondt i Herren hans Guds øyne.

[6] Kong Nebukadnesar av Babel dro opp mot ham. Han bandt ham med bronselenker for å føre ham til Babel.

[7] Nebukadnesar tok også med seg utstyr fra Herrens hus til Babel og plasserte det i sitt tempel der.

[8]Det som ellers er å fortelle om Jojakim, om det avskyelige han gjorde, og som han ble funnet skyldig i, det står skrevet i boken om Israels og Judas konger. Hans sønn Jojakin ble konge etter ham.

Juda-riket går under

[9] Jojakin var åtte år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tre

dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

[10] Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

O reinado de Zedequias
2 Reis 24.18-19

[11] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de

måneder og ti dager. Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne.

[10] Ved årsskiftet sendte kong Nebukadnesar bud og lot ham hente til Babel, sammen med kostbare gjenstander fra Herrens hus. Så gjorde han Sidkia, Jojakins bror, til konge i Juda og Jerusalem.

[11]Sidkia var tjueen år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i elleve år.

[12]Han gjorde det som var ondt i Herren hans Guds øyne. Og han ydmyket seg ikke for Jeremia, profeten som talte ord fra Herrens munn.

[13] Sidkia gjorde til og med opprør mot kong Nebukadnesar, som hadde latt ham sverge seg troskap ved Gud. Han var stivnakket og hardhjertet og ville ikke vende om til Herren, Israels Gud.

[14] Også lederne blant prestene og folket ble mer og mer troløse, og de tok etter alle avskyelige skikker hos folkeslagene. De gjorde Herrens hus urent, det som han hadde helliget i Jerusalem.

[15] Herren, deres fedres Gud, sendte bud til dem sent og tidlig gjennom sine budbærere, for han ville skåne sitt folk og sin bolig.

[16]Men de hånte Guds sendebud, spottet hans ord og holdt profetene hans for narr,

Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

inntil Herrens harme mot folket sitt ikke lenger kunne stoppes.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

[17] Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

[17] Da lot han kaldeerkongen dra opp mot dem. Han drepte de unge mennene deres med sverd i helligdommen, og han skånte verken gutter eller jenter, gamle eller skrøpelige. Alt ble overgitt i kongens hender.

[18] Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

[18] Alt utstyret i Guds hus, både stort og smått, skattene iHerrens hus og skattene til kongen og stormennene hans – alt tok han med seg til Babel.

[19] Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

[19]Så brente de opp Guds hus og rev ned Jerusalems mur. Alle borgene i byen satte de i brann, og de ødela alle kostbare gjenstander.

[20] Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

[20] De som slapp unna sverdet, førte han i eksil til Babel. Der ble de slaver for ham og sønnene hans helt til perserne fikk makten.

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

[21] Slik ble Herrens ord gjennom Jeremia oppfylt. Landet fikk hvile til det hadde tatt igjen sabbatsårene sine, så lenge det lå øde, til sytti år var gått.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[22] I det første året Kyros var konge i Persia, vakte Herren en tanke i ham for at det ordet som Herren hadde talt gjennom Jeremia, skulle bli oppfylt. Perserkongen Kyros sendte da ut en kunngjøring i hele sitt rike, både muntlig og skriftlig:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

[23] «Så sier Kyros, kongen i Persia:Herren, himmelens Gud, har gitt meg alle kongeriker på jorden, og han har pålagt meg å bygge et hus for ham i Jerusalem i Juda. Hvem av dere hører til hans folk? Må Herren hans Gud være med ham. La ham dra opp!»

O livro de Esdras	Esra

Esdras 1

O decreto de Ciro

[1] No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[2] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

[3] Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

[4] Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

[5] Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

Esra 1

Kyros lar judeerne vende hjem

[1] I det første året Kyros var konge i Persia, vakte Herren en tanke i ham for at det ordet som Herren hadde talt gjennom Jeremia, skulle bli oppfylt. Perserkongen Kyros sendte da ut en kunngjøring i hele sitt rike, både muntlig og skriftlig:

[2]«Så sier Kyros, kongen av Persia: Herren, himmelens Gud, har gitt meg alle kongeriker på jorden, og han har pålagt meg å bygge et hus for ham i Jerusalem i Juda.

[3]Hvem av dere hører til hans folk? Gud være med dere, hver og en! Dere kan dra opp til Jerusalem i Juda og bygge et hus for Herren, Israels Gud. Han er det som er Gud i Jerusalem.

[4]Alle som er igjen, hvor de enn har slått seg ned som innflyttere, skal få hjelp av dem som bor på stedet. De skal få sølv og gull, gods og buskap og dessuten frivillige gaver til Guds hus i Jerusalem.»

[5]Da brøt de opp, Benjamins og Judas familieoverhoder, prestene og levittene, alle som Gud hadde gitt den tanken at de skulle dra opp og bygge Herrens hus i Jerusalem.

[6]Alle naboene støttet dem med sølvkar og gull, gods, buskap og andre verdifulle ting. De kom også med frivillige gaver.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[2] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

[3] os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[4] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[7] Kong Kyros lot hente tempelutstyret som Nebukadnesar hadde ført bort fra Herrens hus i Jerusalem, og som han hadde satt i huset til sin gud.

[8] Kyros, kongen av Persia, overlot dem til skattmesteren Mitredat, som talte dem opp og ga dem til Sjesjbassar, fyrsten i Juda.

[9]Antallet var: 30 gullskåler, 1.000 sølvskåler og 29 andre skåler,

[10]30 gullbeger, 410 doble sølvbeger og 1.000 andre kar.

[11]Til sammen var det 5.400 kar av gull og sølv. Sjesjbassar brakte alt dette med seg da de bortførte dro opp fra Babel til Jerusalem.

Esra 2

De som vendte hjem fra Babel

[1] Dette er mennene fra provinsen Juda som dro opp fra fangenskapet i eksil. Babel-kongen Nebukadnesar hadde ført dem i eksil til Babel, men nå vendte de hjem til Jerusalem og Juda, hver til sin by.

[2] De kom sammen med Serubabel, Josva, Nehemja, Seraja, Reelaja, Mordekai, Bilsjan, Mispar, Bigvai, Rehum og Baana. Dette er tallet på mennene fra Israels folk:

[3]etterkommere av Parosj 2.172,

[4]av Sjefatja 372,

5 Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.	5av Arah 775,
6 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.	6av Pahat-Moab, altså av Josva og Joab 2.812,
7 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.	7av Elam 1.254,
8 Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.	8av Sattu 945,
9 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.	9av Sakkai 760,
10 Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.	10av Bani 642,
11 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.	11av Bebai 623,
12 Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.	12av Asgad 1.222,
13 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.	13av Adonikam 666,
14 Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.	14av Bigvai 2.056,
15 Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.	15av Adin 454,
16 Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.	16av Ater, altså av Hiskia, 98,
17 Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.	17av Besai 323,
18 Os filhos de Jora, cento e doze.	18av Jora 112,
19 Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.	19av Hasjum 223,
20 Os filhos de Gibar, noventa e cinco.	20av Gibbar 95.
21 Os filhos de Belém, cento e vinte e três.	21Menn fra Betlehem 123,
22 Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.	22fra Netofa 56,
23 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.	23fra Anatot 128,
24 Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.	24fra Bet-Asmavet 42,
25 Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.	25fra Kirjat-Jearim, Kefira og Beerot 743,

[26] Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.

[26]fra Rama og Geba 621,

[27] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

[27]fra Mikmas 122,

[28] Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.

[28]fra Betel og Ai 223,

[29] Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.

[29]fra Nebo 52.

[30] Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.

[30]Etterkommere av Magbisj 156,

[31] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[31] av den andre Elam 1.254,

[32] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

[32]av Harim 320.

[33] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.

[33]Menn fra Lod, Hadid og Ono 725,

[34] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

[34]fra Jeriko 345.

[35] Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.

[35]Etterkommere av Senaa 3.630.

[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[36]Prestene: etterkommere av Jedaja, fra Josvas hus, 973,

[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[37]av Immer 1.052,

[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[38]av Pasjhur 1.247,

[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[39]av Harim 1.017.

[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

[40]Levittene: etterkommere av Josva og Kadmiel, altså av Hodavja, 74.

[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[41]Sangerne: etterkommere av Asaf 128.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[42]Portvaktene: etterkommere av Sjallum, Ater, Talmon, Akkub, Hatita og Sjobai, i alt 139.

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[43]Tempeltjenerne: etterkommere av Siha, Hasufa, Tabbaot,

[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,
[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,
[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,
[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,
[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,
[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,
[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,
[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,
[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.
[55] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,
[56] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[57] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.
[58] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[59] Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[44]Keros, Siaha, Padon,
[45]Lebana, Hagaba, Akkub,
[46]Hagab, Sjalmai, Hanan,
[47]Giddel, Gahar, Reaja,
[48]Resin, Nekoda, Gassam,
[49]Ussa, Paseah, Besai,
[50]Asna, me'unittene og nefusittene,
[51]Bakbuk, Hakufa, Harhur,
[52]Baslut, Mehida, Harsja,
[53]Barkos, Sisera, Tamah,
[54]Nesiah og Hatifa.
[55]Etterkommerne av Salomos tjenere: av Sotai, Hassoferet, Peruda,
[56]Jaala, Darkon, Giddel,
[57]Sjefatja, Hattil, Pokeret-Hassebajim og Ami.
[58]Tempeltjenerne og etterkommerne av Salomos tjenere var i alt 392.

[59]Dette er de som dro tilbake fra Tel-Melah, Tel-Harsja, Kerub, Addan og Immer, men som ikke kunne gjøre rede for sin slekt og sitt opphav, om de tilhørte Israel:

[60] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

[61] Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

[62] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[63] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[64] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[65] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

[66] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

[67] os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[68] Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

[69] Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

[60]etterkommere av Delaja, Tobia og Nekoda 652,

[61] og etterkommere av prestene: av Hobaja, Hakkos og Barsillai, han som hadde giftet seg med en av døtrene til Barsillai fra Gilead og tatt deres navn.

[62]De lette etter slektsregistrene sine, men fant dem ikke. Derfor ble de regnet for uverdige til prestetjenesten.

[63] Statththe holderen forbød dem å spise av det høyhellige til det sto fram en prest med urim og tummim.

[64]Hele forsamlingen var i alt 42.360.

[65]I tillegg kom de 7.337 mannlige og kvinnelige slavene, dessuten 200 mannlige og kvinnelige sangere.

[66]De hadde 736 hester, 245 muldyr,

[67]435 kameler og 6.720 esler.

[68]Da de kom til Herrens hus i Jerusalem, bar noen av familieoverhodene fram frivillige gaver til Guds hus, så det kunne reises der det før hadde stått.

[69]De ga etter evne til arbeidskassen: 61.000 gulldrakmer, 5.000 sølvminer og 100 prestedrakter.

[70] Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

Esdras 3

É levantado o altar

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

[2] Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

[3] Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

[4] Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

[5] e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[70]Prestene og levittene bosatte seg i sine egne byer sammen med noen av folket, sangerne, portvaktene og tempeltjenerne, og hele Israel bosatte seg i sine byer.

Esra 3

Offertjenesten blir gjenopptatt

[1]Da den sjuende måneden kom og israelittene hadde slått seg ned i byene, samlet folket seg alle som en i Jerusalem.

[2] Noen begynte å bygge et alter for Israels Gud. Det var Josva, sønn av Josadak, og hans brødre prestene, og Serubabel, sønn av Sjealtiel, og hans brødre. På alteret skulle de ofre brennoffer, slik det står skrevet i loven til gudsmannen Moses.

[3] De reiste alteret der det før hadde stått, selv om de fryktet folkene i landområdene omkring, og de bar fram brennoffer til Herren, både morgenoffer og kveldsoffer.

[4] Så feiret de løvhyttefesten slik det står skrevet, med så mange brennoffer som var bestemt for hver enkelt dag.

[5] Deretter bar de fram det daglige brennofferet og brennoffer for nymånedagene og for alle andre høytider som var helliget Herren, og dessuten alle frivillige offer til Herren.

[6]Den første dagen i den sjuende måneden begynte de å bære fram brennoffer for Herren, selv om grunnvollen til Herrens tempel ennå ikke var lagt.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

Lançados os alicerces do templo

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

[11] Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas

[7] De ga penger til steinhoggerne og tømrerne. Folkene fra Sidon og Tyros betalte de med mat, drikke og olje for at de skulle føre sedertre fra Libanon sjøveien til Jaffa, slik perserkongen Kyros hadde gitt lov til.

Grunnvollen til tempelet blir lagt

[8] I det andre året etter at de var kommet til Guds hus i Jerusalem, i den andre måneden, satte de i gang, både Serubabel, sønn av Sjealtiel, og Josva, sønn av Josadak, og resten av brødrene deres, prestene og levittene, og alle de andre som hadde kommet til Jerusalem fra fangenskapet. De satte alle levitter som var tjue år eller mer, til å ha tilsyn med arbeidet på Herrens hus.

[9]Josva og sønnene og brødrene hans, Kadmiel og sønnene hans og Hodavja sto fram alle som en og hadde tilsyn med arbeidet på Guds hus. Det samme gjorde etterkommerne av Henadad med sønnene og brødrene sine, som også var levitter.

[10] Bygningsmennene la grunnvollen til Herrens tempel. Så stilte prestene seg opp i fullt skrud med trompeter, og levittene, Asaf-sønnene, stilte seg opp med symbaler for å prise Herren, slik Israels konge David ville.

[11] De stemte i med lov og takk til Herren: «Han er god, evig varer hans miskunn mot Israel.» Og hele folket jublet høyt og lovet Herren fordi grunnvollen til Herrens hus var lagt.

vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

[12] Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

[13] De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

[12] Men mange av prestene, levittene og familieoverhodene som var så gamle at de hadde sett det første tempelet, gråt høyt da de så det tempelet som nå ble grunnlagt. Andre jublet høyt i glede.

[13]Det var ikke mulig å skille de glade jubelropene fra folkets gråt. For folket jublet så høyt at det hørtes vidt omkring.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

[1] Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

[2] chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

[3] Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

[4] Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

Esra 4

Arbeidet på tempelet blir stanset

[1]Motstanderne til Juda og Benjamin fikk høre at de som hadde vært i eksil, holdt på å bygge et tempel for Herren, Israels Gud.

[2]Da gikk de til Serubabel og familieoverhodene og sa: «La oss bygge sammen med dere. For vi dyrker den samme Gud og har ofret til ham helt siden assyrerkongen Asar-Haddon førte oss hit.»

[3]Men Serubabel, Josva og resten av familieoverhodene i Israel svarte dem: «Nei, vi kan ikke bygge et hus for vår Gud sammen med dere. Alene vil vi bygge det for Herren, Israels Gud, slik perserkongen Kyros har påbudt oss.»

[4]Folket i landet tok da motet fra Judas folk og skremte dem fra å bygge.

[5] alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

[6] No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[5] De betalte kongens rådgivere for å motarbeide byggeplanene så lenge perserkongen Kyros levde, og helt fram til Dareios ble konge i Persia.

[6] Da Xerxes var konge, i begynnelsen av hans regjeringstid, skrev de et anklageskrift mot innbyggerne i Juda og Jerusalem.

[7]Mens Artaxerxes styrte i Persia, skrev Bisjlam, Mitredat, Tabeel og resten av embetsbrødrene deres til kongen. Dokumentet var skrevet på arameisk og ble tolket.

[8] Rådsherren Rehum og skriveren Sjimsjai skrev dette brevet om Jerusalem til kong Artaxerxes:

[9]«Fra rådsherren Rehum, skriveren Sjimsjai og alle embetsbrødrene deres, dommerne, embetsmennene, offiserene, oppsynsmennene, folkene fra Erek og Babel og elamittene fra Susa,

[10] og de andre folkeslagene som den store og berømte Asenappar førte bort og bosatte i byen Samaria og ellers i provinsen Bortenfor Eufrat.»

[11]Dette er en avskrift av brevet som ble sendt kongen: «Til kong Artaxerxes fra tjenerne dine, mennene fra provinsen Bortenfor Eufrat.

[12]Kongen skal vite at de judeerne som dro opp fra deg til oss, er kommet til Jerusalem. De er i ferd med å bygge opp igjen denne opprørske og onde byen. De fullfører murene og reparerer grunnvollene.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[13]Nå skal kongen vite at dersom denne byen blir bygd opp igjen og murene fullført, så vil de verken betale skatter, toll eller avgifter, og dette kommer til å skade kongedømmet.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[14] Siden vi spiser av palassets salt, sømmer det seg ikke for oss å se på at kongen blir vanæret. Derfor melder vi nå fra om dette til kongen,

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

[15] slik at man kan undersøke i dine fedres krønike. I denne boken vil du finne at dette har vært en opprørsk by som har vært til skade for konger og provinser. Fra de tidligste tider har det vært uro der, og derfor er denne byen blitt ødelagt.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[16]Vi gjør kjent for kongen at dersom byen blir bygd opp igjen og murene fullført, så kommer du ikke til å ha land bortenfor Eufrat.»

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[17]Kongen sendte dette svaret: «Til rådsherren Rehum, skriveren Sjimsjai og resten av embetsbrødrene som bor i Samaria og ellers i provinsen Bortenfor Eufrat: Fred!

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[18]Dokumentet som dere sendte oss, har jeg fått oversatt og opplest.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

[19]Jeg ga ordre om en undersøkelse, og man fant at denne byen fra de tidligste tider av har reist seg mot kongene. Det har vært opprør og uro der.

[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

[20] Mektige konger har styrt over Jerusalem og hersket over hele provinsen Bortenfor Eufrat. De fikk inn skatter, avgifter og toll.

[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.
[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?
[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.
[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

[21]Gi nå påbud om å stanse disse mennene, så byen ikke blir bygd opp igjen før det kommer ordre fra meg.

[22]Vær ikke ettergivende i denne saken, ellers kan det bli til enda større skade og tap for kongene.»

[23]Så snart avskriften av dokumentet fra kong Artaxerxes var blitt lest opp for Rehum, skriveren Sjimsjai og yrkesbrødrene deres, dro de i all hast til judeerne i Jerusalem og stanset dem med vold og makt.

[24]Da ble arbeidet på Guds hus i Jerusalem avbrutt, og det lå nede til det andre året av perserkongen Dareios' regjeringstid.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.
[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.
[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para

Esra 5

Tempelet blir gjenreist

[1] Profeten Haggai og profeten Sakarja, sønn av Iddo, profeterte til judeerne i Juda og Jerusalem, i Israels Guds navn talte de til dem.

[2]Da begynte Serubabel, sønn av Sjealtiel, og Josva, sønn av Josadak, å bygge Guds hus i Jerusalem, og Guds profeter var med og støttet dem.

[3]Straks kom Tattenai, stattholderen i provinsen Bortenfor Eufrat, og Sjetar-Bosnai og embetsbrødrene deres til dem og sa: «Hvem har gitt dere ordre om å

reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos

bygge dette huset og gjøre treverket ferdig?»

[4]Videre spurte vi dem: «Hva heter mennene som bygger denne bygningen?»

[5] Men Guds øye hvilte på de eldste blant judeerne. Ingen hindret dem i arbeidet, men man sendte en melding til Dareios og ventet på svarbrev om saken.

[6]Dette er en avskrift av brevet som Tattenai, stattholderen i provinsen Bortenfor Eufrat, og Sjetar-Bosnai og embetsbrødrene hans, embetsmennene i provinsen, sendte til kong Dareios.

[7]Slik sto det skrevet i meldingen: «Til kong Dareios: All fred!

[8]Kongen skal vite at vi har gjort en reise til provinsen Juda, til den store Guds hus. Det blir nå bygd opp igjen av tilhugget stein, og veggene kles med tre. Arbeidet utføres med flid og har god fremgang.

[9]Vi spurte de eldste: ‘Hvem har gitt dere ordre om å bygge dette huset og gjøre treverket ferdig?’

[10]Vi spurte dem også hva de het, så vi kunne skrive ned navnene på mennene som var ledere, og la deg få vite det.

[11]Dette var svaret de ga oss: ‘Vi er tjenere for himmelens og jordens Gud, og vi bygger opp igjen det huset som ble reist

fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

her en gang for mange år siden. Det var en stor konge i Israel som bygde og fullførte det.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[12] Men våre fedre gjorde himmelens Gud harm. Derfor ga han dem i hendene på kaldeeren Nebukadnesar, kongen i Babel. Han ødela dette huset og førte folket i eksil til Babel.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[13] Men i det første året Kyros var konge i Babel, ga han ordre om at Guds hus skulle bygges opp igjen.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[14]Gullkarene og sølvkarene som tilhørte Guds hus, de som Nebukadnesar hadde tatt ut av tempelet i Jerusalem og brakt til tempelet i Babel, de tok kong Kyros ut av tempelet i Babel. Han ga dem til en mann som het Sjesjbassar, som han hadde satt til stattholder,

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[15]og sa til ham: Ta dette utstyret, dra av sted og sett det i tempelet i Jerusalem! Guds hus skal bygges opp igjen på samme sted som før.

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[16] Så kom denne Sjesjbassar og la grunnvollen til tempelet i Jerusalem. Fra den tiden og til i dag har de bygd på det, men ennå er det ikke ferdig.’

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

[17]Og nå, om kongen vil, så la det bli undersøkt i de kongelige skattkamrene der borte i Babel om kong Kyros har befalt å bygge Guds hus i Jerusalem. La oss så få vite hva som er kongens vilje i denne saken.»

Esdras 6

O decreto de Dario

Esra 6

[1] Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

[1]Da ga kong Dareios påbud om å undersøke i arkivet over skattene som var lagret i Babel.

[2] Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

[2] I borgen i Ahmeta, som er i provinsen Media, ble det funnet en bokrull. På den sto det skrevet: «Kunngjøring.

[3] O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

[3] I det første året Kyros var konge, ga han en befaling om Guds hus i Jerusalem: Det skal bygges opp igjen og bli et sted hvor man bærer fram offer. Grunnvollene skal gjenreises. Huset skal være seksti alen høyt og seksti alen bredt,

[4] A despesa se fará da casa do rei.

[4]med tre lag tilhugget stein og ett lag nytt tømmer. Utgiftene skal dekkes av kongehuset.

[5] Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

[5] Og utstyret av gull og sølv fra Guds hus, som Nebukadnesar tok ut av tempelet i Jerusalem og førte til Babel, skal gis tilbake. Det skal bringes til tempelet i Jerusalem og settes på plass i Guds hus.

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[6]Nå skal du, stattholder Tattenai fra provinsen Bortenfor Eufrat, og du, Sjetar-Bosnai, og embetsbrødrene deres, embetsmennene i provinsen, holde dere langt borte derfra.

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e

[7]Hold dere unna arbeidet på dette Guds hus! La judeernes stattholder og deres

os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

Completado o templo

[13] Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram

eldste få bygge dette huset på samme sted som før.

[8]Jeg gir nå påbud om hva dere skal gjøre for judeernes eldste for at dette Guds hus kan bli bygd: Alle utgiftene disse har, skal dekkes av kongens skatteinntekter fra provinsen Bortenfor Eufrat, så arbeidet ikke stanser.

[9]Og alt prestene i Jerusalem sier det er behov for av unge okser, værer og lam til brennoffer for himmelens Gud, og hvete, salt, vin og olje, skal gis dem daglig uten unntak,

[10]så de kan bære fram velgjørende dufter til himmelens Gud og be for kongen og sønnene hans.

[11] Jeg befaler også at enhver som overtrer denne bestemmelsen, skal få en bjelke dratt ut av huset sitt. Han skal nagles fast til bjelken, og huset hans skal bli til en avfallsdynge på grunn av det han har gjort.

[12]Måtte den Gud som lar sitt navn bo der, overvinne alle konger og folk som strekker hånden ut for å overtre denne bestemmelsen og ødelegge Guds hus som er i Jerusalem. Jeg, Dareios, gir et påbud som skal følges fullt ut.»

[13]Tattenai, som var stattholder i provinsen Bortenfor Eufrat, Sjetar-Bosnai og embetsbrødrene deres gjorde da fullt ut som kong Dareios hadde foreskrevet.

pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

14 Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

15 Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

A dedicação do templo

16 Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

17 Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

18 Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

A celebração da Páscoa

19 Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

20 porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram o cordeiro da Páscoa para todos os que

14Judeernes eldste bygde og hadde god fremgang ved profetiene til profeten Haggai og Sakarja, Iddos sønn. De fullførte byggingen etter befaling fra Israels Gud og etter befaling fra perserkongene Kyros, Dareios og Artaxerxes.

15 Huset ble ferdig den tredje dagen i måneden adar i det sjette året Dareios var konge.

Tempelet blir innviet

16Israelittene – prestene, levittene og resten av dem som hadde vendt tilbake fra eksil – innviet Guds hus med glede.

17 Til innvielsen av Guds hus brakte de hundre okser, to hundre værer og fire hundre lam, og til syndoffer for hele Israel tolv geitebukker, én for hver av Israels stammer.

18 De satte opp prestene i grupper og levittene i avdelinger. De skulle gjøre tjeneste for den Gud som er i Jerusalem, slik det står skrevet i Moseboken.

19 De som hadde vært i eksil, feiret påske på den fjortende dagen i den første måneden,

20for prestene og levittene hadde renset seg, alle som en, så de var rene. De slaktet påskelammet for alle som hadde vært i eksil, for sine brødre prestene og for seg selv.

vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

[21] Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

[22] Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

[21]Så holdt israelittene måltid, både de som hadde vendt tilbake fra eksil, og alle som sammen med de andre ville dyrke Herren, Israels Gud, og som derfor hadde skilt seg fra urenheten til folkeslagene i landet.

[22] Glade feiret de de usyrede brøds høytid i sju dager. For Herren hadde gjort dem glade da han vendte assyrerkongens hjerte til dem, så kongen støttet dem i arbeidet på huset til Israels Gud.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

[1] Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

[2] filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

[3] filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

[4] filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

[5] filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

[6] Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas,

Esra 7

Esra reiser til Jerusalem

[1]Senere, da Artaxerxes var konge i Persia, hendte det at Esra – han var sønn av Seraja, sønn av Asarja, sønn av Hilkia,

[2]sønn av Sjallum, sønn av Sadok, sønn av Ahitub,

[3]sønn av Amarja, sønn av Asarja, sønn av Merajot,

[4]sønn av Serahja, sønn av Ussi, sønn av Bukki,

[5]sønn av Abisjua, sønn av Pinhas, sønn av Elasar, sønn av øverstepresten Aron

[6]– at denne Esra dro opp fra Babel. Han var en skriver som var lærd i Moseloven, den som Herren, Israels Gud, hadde gitt. Fordi Herren, hans Gud, holdt sin hånd over ham, ga kongen ham alt han ba om.

[7]Noen av israelittene og noen prester, levitter, sangere, portvakter og

dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as

tempeltjenere dro opp til Jerusalem i det sjuende året Artaxerxes var konge.

[8]Esra kom til Jerusalem i den femte måneden i kongens sjuende regjeringsår.

[9]På den første dagen i den første måneden begynte reisen fra Babel, og på den første dagen i den femte måneden kom han til Jerusalem. Hans Gud holdt sin gode hånd over ham.

[10]For Esra la hele sitt hjerte i å granske Herrens lov, følge den og lære Israel lov og rett.

[11] Dette er en avskrift av det dokumentet som kong Artaxerxes ga til presten og skriveren Esra, som var skriftlærd i Herrens bud og forskrifter for Israel:

[12] «Artaxerxes, kongenes konge, til presten Esra, skriftlærd i himmelens Guds lov. Vær hilset!

[13]Dette påbudet gir jeg: Alle i mitt rike av Israels folk, også prester og levitter, som vil reise til Jerusalem sammen med deg, kan få reise.

[14]For du er sendt av kongen og de sju rådgiverne hans for å undersøke forholdene i Juda og Jerusalem ut fra din Guds lov, som du har i din hånd.

[15]Du skal ta med deg sølv og gull som kongen og hans rådgivere frivillig har gitt til Israels Gud, han som har sin bolig i Jerusalem,

[16]og alt sølvet og gullet som du finner i hele provinsen Babel, sammen med de

ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

gavene som folket og prestene frivillig gir til sin Guds hus i Jerusalem.

17 Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

17For disse pengene skal du samvittighetsfullt kjøpe okser, værer og lam, og grødeoffer og drikkoffer som hører til. Og du skal ofre dem på alteret i deres Guds hus i Jerusalem.

18 Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

18Resten av sølvet og gullet skal du og brødrene dine bruke slik dere mener er godt etter deres Guds vilje.

19 E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

19Men det utstyret som du har fått til tjenesten i din Guds hus, skal du overlevere foran Jerusalems Gud.

20 E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

20Resten av det som trengs i Guds hus, og som det faller på deg å skaffe, skal du få fra kongens skattkammer.

21 Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

21Jeg, kong Artaxerxes, påbyr alle skattmestrene i provinsen Bortenfor Eufrat: Alt det presten Esra, skriftlærd i himmelens Guds lov, ber dere om, skal han få fullt ut:

22 até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

22 inntil 100 talenter sølv, 100 kor hvete, 100 bat vin, 100 bat olje og ubegrenset mengde salt.

23 Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

23Alt himmelens Gud påbyr, skal utføres med iver for hans hus. Ellers skal vrede komme over riket til kongen og sønnene hans.

24 Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta

24Vi kunngjør for dere at verken skatt, toll eller avgifter skal pålegges noen av prestene, levittene, sangerne, portvaktene,

Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

tempeltjenerne eller andre som gjør tjeneste ved dette Guds hus.

[25] Og du, Esra, med visdom fra din Gud i dine hender: Innsett skrivere og dommere til å dømme mellom alt folket i provinsen Bortenfor Eufrat, alle som kjenner din Guds lover. Og den som ikke kjenner dem, skal dere undervise.

[26]Enhver som ikke følger din Guds lov og kongens lov, skal få en dom som svarer til lovbruddet, enten dødsstraff, landsforvisning, bot eller fengsel.»

[27]«Velsignet er Herren, våre fedres Gud, som ga kongen den tanken at han skulle pryde Herrens hus i Jerusalem,

[28]og som lot meg få velvilje hos kongen og hans rådgivere og hos alle kongens mektige menn. Jeg tok mot til meg, for Herren min Gud holdt sin hånd over meg, og jeg samlet noen av Israels ledere til å dra opp sammen med meg.»

Esra 8

De som kom tilbake sammen med Esra

[1]Dette er slektsregistrene til familieoverhodene som dro opp sammen med meg fra Babel da Artaxerxes var konge:

[2]etterkommere av Pinhas: Gersjom; av Itamar: Daniel; av David: Hattusj,

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[3]sønn av Sjekanja; av Parosj: Sakarja, og med ham var det registert 150 mann;

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[4]av Pahat-Moab: Eljoenai, sønn av Serahja, og med ham 200 mann;

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[5]av Sattu: Sjekanja, sønn av Jahasiel, og med ham 300 mann;

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

[6]av Adin: Ebed, sønn av Jonatan, og med ham 50 mann;

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.

[7]av Elam: Jesaja, sønn av Atalja, og med ham 70 mann;

[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.

[8]av Sjefatja: Sebadja, sønn av Mikael, og med ham 80 mann;

[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.

[9]av Joab: Obadja, sønn av Jehiel, og med ham 218 mann;

[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

[10]av Bani: Sjelomit, sønn av Josifja, og med ham 160 mann;

[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

[11]av Bebai: Sakarja, sønn av Bebai, og med ham 28 mann;

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.

[12]av Asgad: Johanan, sønn av Hakkatan, og med ham 110 mann;

[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

[13]av Adonikam, de siste, dette er navnene deres: Elifelet, Je'iel og Sjemaja og med dem 60 mann;

[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

[14]av Bigvai: Utai og Sakkur og med dem 70 mann.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

Esra kommer til Jerusalem

[15]Jeg samlet dem ved elven som renner til Ahava, og vi lå i leir der i tre dager. Jeg la merke til at både folket og prestene var der, men jeg fant ingen levitter.

[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[16]Jeg sendte da bud etter høvdingene Elieser, Ariel, Sjemaja, Elnatan, Jarib, Elnatan, Natan, Sakarja og Mesjullam og etter lærerne Jojarib og Elnatan.

[17] Jeg ba dem dra av gårde til Iddo, lederen på et sted som het Kasifja. Jeg la dem ord i munnen som de skulle si til Iddo og hans bror, de som var tempeltjenere i Kasifja. De skulle sende oss tjenere til vår Guds hus.

[18]Fordi vår Guds gode hånd var over oss, sendte de oss så en klok mann, Sjerebja, sammen med sønnene og brødrene hans, 18 til sammen. Sjerebja var etterkommer av Mahli, sønn av Levi, sønn av Israel.

[19]Videre kom Hasjabja og med ham Jesaja, av Meraris etterkommere, og brødrene hans og sønnene deres, 20 til sammen.

[20]Av tempeltjenerne som David og lederne hadde satt til å tjene levittene, kom det 220. Alle disse er oppført ved navn.

[21] Da ropte jeg ut en faste der ved Ahava-elven, for at vi skulle ydmyke oss for vår Guds ansikt og be ham om en god reise for oss selv og barna våre og for alt vi eide.

[22]For jeg skammet meg for å be kongen om soldater og hester til å hjelpe oss mot fiender på veien, siden vi hadde sagt til kongen: «Vår Gud holder sin gode hånd over alle som søker ham, men hans makt og vrede er over alle som svikter ham.”

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

[23]Så vi fastet og søkte vår Gud for dette, og han hørte vår bønn.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[24]Da valgte jeg ut tolv av de ledende prestene og dessuten Sjerebja og Hasjabja sammen med ti av brødrene deres.

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

[25]Jeg veide opp for dem sølvet, gullet og karene – gaven til vår Guds hus fra kongen, rådgiverne og lederne hans og hele Israel som befant seg der.

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

[26] Jeg veide opp og overlot i deres hender 650 talenter sølv, 100 sølvkar verdt en talent hver, 100 talenter gull,

[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

[27] 20 gullboller verdt 1.000 dareiker og to kar av god, skinnende bronse, lik gull.

[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

[28]Jeg sa til dem: «Dere er hellige for Herren, og karene er hellige; sølvet og gullet er en frivillig gave tilHerren, deres fedres Gud.

[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

[29]Hold vakt og ta vare på dette helt til dere kan veie dem opp for de ledende prestene, levittene og lederne for Israels slekter i Jerusalem, i rommene i Herrens hus.»

[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

[30]Så fikk prestene og levittene den oppveide mengden av sølv, gull og kar. De skulle bringe denne gaven til Jerusalem, til vår Guds hus.

A chegada a Jerusalém

[31] Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos

[31]Vi brøt opp fra Ahava-elven på den tolvte dagen i den første måneden for å dra til Jerusalem. Vår Guds hånd var over

inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

[32] Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

[33] No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

[34] tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

[35] Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

[36] Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

[1] Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

[2] pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a

oss og reddet oss fra fiendens grep og fra overfall på veien.

[32]Vi kom til Jerusalem og hvilte der i tre dager.

[33]Den fjerde dagen ble sølvet, gullet og karene veid i vår Guds hus og gitt til presten Meremot, sønn av Uria. Sammen med ham var Elasar, sønn av Pinhas, og levittene Josabad, sønn av Josva, og Noadja, sønn av Binnui.

[34]Alt ble talt og veid, og vekten ble samtidig skrevet ned.

[35] De som var kommet fra fangenskapet, ofret brennoffer til Israels Gud: 12 okser for hele Israel, 96 værer, 77 lam og som syndoffer 12 bukker. Alt dette var et brennoffer for Herren.

[36] De overga kongens forordninger til kongens satraper og stattholderne i provinsen Bortenfor Eufrat, og disse ga sin støtte til folket og til Guds hus.

Esra 9

Esras bønn

[1]Da dette var over, kom lederne til meg og sa: «Verken Israels folk, prestene eller levittene har skilt seg fra folkene i landområdene omkring, de som handler like avskyelig som kanaaneerne, hetittene, perisittene, jebusittene, ammonittene, moabittene, egypterne og amorittene.

[2] For de har tatt døtrene deres til koner for seg og sønnene sine, slik at den hellige

linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

ætten er blitt blandet med folkene i landområdene omkring. Lederne og stormennene har vært de første til å drive med slik troløshet.»

3 Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

3 Da jeg hørte dette, flerret jeg kjortel og kappe, rev meg i hår og skjegg og satt lamslått.

4 Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

4Alle som skalv for ordet fra Israels Gud, samlet seg omkring meg på grunn av troløsheten til dem som hadde vært i eksil. Og jeg satt der lamslått helt til kveldsofferet.

5 Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

5Ved kveldsofferet reiste jeg meg fra botsøvelsen. Med flerret kjortel og kappe kastet jeg meg ned på kne, bredte ut hendene mot Herren min Gud

6 e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

6 og sa: Min Gud! Jeg skammer meg og skjemmes over å løfte ansiktet mot deg, min Gud! For våre synder er så mange at de har vokst oss over hodet, og vår skyld er så stor at den når til himmelen.

7 Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

7Fra våre fedres dager og helt til nå har vår skyld vært stor. På grunn av våre synder ble vi og våre konger og prester overgitt i hendene på fremmede konger, til sverd, fangenskap, plyndring og skam, slik det er den dag i dag.

8 Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos,

8Men nå har Herren vår Gud for en kort stund vist oss velvilje. Han har latt en rest av oss slippe unna og har festet teltpluggen for oss på sitt hellige sted. Vår Gud har fått øynene våre til å skinne og har gitt oss litt styrke i vårt slaveri.

ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

[9] porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

[9]For selv om vi er slaver, har vår Gud ikke forlatt oss i vårt slaveri, men han har fått perserkongene til å vise oss velvilje, så vi fikk mot til å reise vår Guds hus av ruinene. Og han har gitt oss et vern i Juda og Jerusalem.

[10] Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

[10]Men nå, hva skal vi si etter dette, vår Gud? For vi har forlatt dine bud,

[11] que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

[11] som du ga gjennom dine tjenere profetene: «Landet som dere drar inn i for å ta i eie, er et urent land på grunn av urenheten til folkene i landområdene omkring. De har fylt det med avskyelige handlinger og gjort det urent fra ende til annen.

[12] Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

[12]Derfor må dere ikke gi bort døtrene deres til de andres sønner. Dere må heller ikke la de andres døtre ta sønnene deres til ekte. Og dere må aldri gjøre noe for å fremme deres fred og velferd. Da skal dere bli sterke og få spise av alt det gode i landet, og dere skal la barna deres få det i eie for alltid.»

[13] Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

[13]Til tross for alt som har skjedd med oss på grunn av våre onde gjerninger og vår store skyld, har du, vår Gud, likevel straffet oss mindre enn våre synder fortjente, og du har latt en rest av oss slippe unna.

[14] tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

[15] Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

[14]Skulle vi igjen bryte dine bud og knytte slektsbånd med folkene som gjør slike avskyelige handlinger? Kommer du ikke da til å bli så harm at du tilintetgjør oss, slik at ingen blir igjen eller slipper unna?

[15]Herre, Israels Gud, du er rettferdig. Vi er en rest som har sluppet unna til denne dag. Se, her er vi for ditt ansikt med vår skyld. Men slik kan ingen bli stående for deg.

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

[1] Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

[2] Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

Esra 10

De fremmede kvinnene sendes bort

[1]Mens Esra gråtende kastet seg ned foran Guds hus og ba og bekjente, samlet det seg en stor mengde israelitter omkring ham, menn, kvinner og barn, og folket gråt høyt.

[2]Da tok Sjekanja, sønn av Jehiel, av Elams etterkommere, til orde og sa til Esra: «Vi har vært troløse mot vår Gud og tatt til oss fremmede kvinner fra folkene i landet. Likevel er det ennå håp for Israel.

[3]La oss nå inngå en pakt for vår Guds ansikt og sende fra oss alle disse kvinnene og deres barn. Det er dette rådet vi har fått fra Herren og fra dem som skjelver for vår Guds bud. La det bli gjort etter loven!

[4] Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

[10] Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

[11] Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu

[4]Gå i gang, for denne saken hviler på deg, og vi vil være med deg. Vær sterk og gå til verket!»

[5]Så reiste Esra seg og ba de ledende prestene, levittene og hele Israel sverge at de ville gjøre det som var sagt, og de sverget.

[6]Da dro Esra bort fra plassen foran Herrens hus og inn i rommet til Johanan, sønn av Eljasjib. Der ble han natten over uten å smake verken brød eller vann, for han sørget over troløsheten til dem som hadde vært i eksil.

[7]Deretter gikk det ut en kunngjøring gjennom hele Juda og Jerusalem til alle som hadde vært i eksil. De skulle samles i Jerusalem.

[8]Den som ikke kom innen tre dager, skulle – slik lederne og de eldste hadde bestemt – få all sin eiendom slått med bann og ødelagt og selv bli skilt fra forsamlingen av dem som hadde vært i eksil.

[9]Alle menn fra Juda og Benjamin samlet seg i Jerusalem i løpet av tre dager. Det var den tjuende dagen i den niende måneden. Hele folket satt på plassen foran Guds hus og skalv, både på grunn av denne saken og fordi det regnet kraftig.

[10] Da reiste presten Esra seg og sa til dem: «Dere har vært troløse og tatt til dere fremmede kvinner. Slik har dere økt Israels skyld.

[11]Bekjenn nå for Herren, deres fedres Gud, og gjør hans vilje. Skill dere fra disse

agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

12 Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

13 Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

14 Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

15 No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

16 Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

17 e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

18 Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com

folkene i landet og fra de fremmede kvinnene.»

12Da svarte hele forsamlingen høyt: «Ja, vi vil gjøre det som du sier til oss.

13Men det er mye folk, og det er regntid. Vi orker ikke å stå her ute lenger. Dette arbeidet er ikke gjort på en dag eller to, for vi er mange som har syndet i denne saken.

14La nå lederne våre stå fram for hele forsamlingen. Så skal alle i byene våre som har tatt til seg fremmede kvinner, møte til avtalte tider sammen med de eldste og dommerne fra hver enkelt by, for å vende bort fra oss vår Guds brennende vrede på grunn av denne saken.»

15 Bare Jonatan, sønn av Asael, og Jahseja, sønn av Tikva, satte seg imot dette, og Mesjullam og levitten Sjabbetai støttet dem.

16Men de som hadde vært i eksil, gjorde som det var sagt. Presten Esra skilte ut noen menn som var overhoder for familiene sine, alle nevnt ved navn. De kom sammen den første dagen i den tiende måneden for å undersøke saken.

17På den første dagen i den første måneden ble de ferdige med alle mennene som hadde tatt til seg fremmede kvinner.

Liste over dem som hadde tatt til seg fremmede kvinner

18Man fant at disse prestesønnene hadde tatt til seg fremmede kvinner: av

mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

etterkommerne av Josva, sønn av Josadak, og brødrene hans: Maaseja, Elieser, Jarib og Gedalja.

[19]De ga hånden på at de skulle sende fra seg kvinnene sine, og de ofret en vær som skyldoffer.

[20]Etterkommere av Immer: Hanani og Sebadja;

[21]av Harim: Maaseja, Elia, Sjemaja, Jehiel og Ussia;

[22]av Pasjhur: Eljoenai, Maaseja, Ismael, Netanel, Josabad og Elasa.

[23]Av levittene: Josabad, Sjimi, Kelaja, som også kalles Kelita, Petahja, Juda og Elieser.

[24]Av sangerne: Eljasjib, og av portvaktene: Sjallum, Telem og Uri.

[25]Av Israel: etterkommere av Parosj: Ramja, Jissia, Malkia, Mijjamin, Elasar, Malkia og Benaja;

[26]av Elam: Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot og Elia;

[27]av Sattu: Eljoenai, Eljasjib, Mattanja, Jeremot, Sabad og Asisa;

[28]av Bebai: Johanan, Hananja, Sabbai og Atlai;

[29]av Bani: Mesjullam, Malluk, Adaja, Jasjub, Sjeal og Jeremot;

[30]av Pahat-Moab: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnui og Manasse;

[31]av Harim: Elieser, Jisjia, Malkia, Sjemaja, Simon,

[32]Benjamin, Malluk og Sjemarja;

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

[35] Benaia, Bedias, Queluí,

[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,

[37] Matanias, Matenai, Jaasai,

[38] Bani, Binui, Simei,

[39] Selemias, Natã, Adaías,

[40] Macnadbai, Sasai, Sarai,

[41] Azarel, Selemias, Semarias,

[42] Salum, Amarias e José.

[43] Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.

[44] Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

[33]av Hasjum: Mattenai, Mattatta, Sabad, Elifelet, Jeremai, Manasse og Sjimi;

[34]av Bani: Maadai, Amram, Uel,

[35]Benaja, Bedja, Keluhu,

[36]Vanja, Meremot, Eljasjib,

[37]Mattanja, Mattenai og Jaasai;

[38]av Binnui: Sjimi,

[39]Sjelemja, Natan, Adaja,

[40]Maknadbai, Sjasjai, Sjarai,

[41]Asarel, Sjelemja, Sjemarja,

[42]Sjallum, Amarja og Josef;

[43]av Nebo: Je'iel, Mattitja, Sabad, Sebina, Jaddai, Joel og Benaja.

[44]Alle disse hadde tatt til seg fremmede kvinner, og noen hadde fått barn med dem.

O livro de Neemias

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

[1] As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,
[2] veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.
[3] Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.
[4] Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.
[5] E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!
[6] Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

Nehemja

Nehemja 1

Nehemja ber for folket sitt

[1] Ord av Nehemja, sønn av Hakalja. Det var i måneden kislev i det tjuende året, mens jeg var i borgen Susa.

[2]Da kom Hanani, en av brødrene mine, og noen menn fra Juda. Jeg spurte dem ut om de judeerne som hadde sluppet unna fangenskapet, og om Jerusalem.

[3] De svarte: «De som har sluppet unna fangenskapet der i provinsen, er i stor ulykke og vanære. Muren rundt Jerusalem er brutt ned, og portene er brent opp.»

[4]Da jeg hørte dette, satte jeg meg ned og gråt. Jeg sørget i flere dager. Jeg fastet og ba til himmelens Gud.

[5] Jeg sa: Å, Herre, himmelens Gud, du store og skremmende Gud, som holder pakten og viser kjærlighet mot alle som elsker deg og holder dine bud.

[6]La ditt øre lytte og øynene dine være åpne så du hører din tjeners bønn som jeg ber til deg nå, både dag og natt, for israelittene, dine tjenere. Jeg bekjenner syndene som vi israelitter har gjort mot deg. Også jeg og mitt farshus har syndet.

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser

[7]Vi har handlet ille mot deg og ikke holdt budene, forskriftene og lovene som du ga din tjener Moses.

[8] Husk det du påla din tjener Moses: «Hvis dere er troløse, vil jeg spre dere blant folkene.

[9] Men hvis dere vender om til meg og holder budene mine og lever etter dem, om dere så er drevet bort til himmelens grense, skal jeg samle dere derfra og bringe dere til det stedet som jeg har valgt til bolig for mitt navn.»

[10]De er tjenerne dine og folket ditt, som du har fridd ut ved din store kraft og sterke hånd.

[11]Å, Herre, la øret ditt lytte til bønnene fra tjeneren din og tjenerne dine, de som gjerne vil frykte ditt navn. La tjeneren din lykkes i dag, la ham finne barmhjertighet hos denne mannen! Jeg var kongens munnskjenk da dette hendte.

Nehemja 2

Nehemja får dra til Jerusalem

[1] Det var i måneden nisan i det tjuende året til kong Artaxerxes. Jeg tok vinen som sto foran kongen, og ga ham. Han hadde aldri før sett meg nedtrykt.

[2]Kongen sa til meg: «Hvorfor ser du så nedtrykt ut? Du er da ikke syk? Dette kan

tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

3 e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

4 Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

5 e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

6 Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

7 E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

8 como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

9 Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

ikke være annet enn hjertesorg.» Jeg ble svært redd

3 og sa til kongen: «Lenge leve kongen! Skulle jeg ikke se nedtrykt ut når byen der fedrene mine er gravlagt, ligger øde og portene er fortært av ild?»

4Kongen sa til meg: «Hva ønsker du?» Jeg ba til himmelens Gud.

5Så sa jeg til kongen: «Om kongen finner det for godt og han synes godt om sin tjener, så send meg til Juda, til byen der fedrene mine er gravlagt, så jeg kan bygge den opp igjen.»

6Da spurte kongen meg, mens dronningen satt ved siden av ham: «Hvor lenge kommer reisen din til å vare, og når vender du tilbake?» Kongen godtok tiden jeg nevnte, og sendte meg av sted.

7Jeg sa til ham: «Om kongen finner det for godt, så send med meg brev til stattholderne i provinsen Bortenfor Eufrat, så de lar meg dra gjennom til jeg kommer til Juda,

8og også et brev til Asaf, vokteren for kongens parker, slik at han gir meg tømmer til bjelker i portene i tempelborgen, til bymuren og til huset jeg skal bo i.» Kongen gjorde dette, for min Gud holdt sin gode hånd over meg.

9Jeg kom til stattholderne i provinsen Bortenfor Eufrat og ga dem brevene fra kongen. Kongen hadde sendt med meg hærførere og ryttere.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

[11] Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

[12] Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

[13] De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

[14] Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

[15] Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

[16] Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

[17] Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois,

[10] Horonitten Sanballat og ammonitten Tobia, tjenestemannen, fikk høre dette. De tok det ille opp at det hadde kommet en mann som ville israelittene vel.

Nehemja inspiserer bymuren

[11]Så kom jeg til Jerusalem. Da jeg hadde vært der i tre dager,

[12]dro jeg ut om natten sammen med noen få menn. Jeg hadde ikke fortalt noe menneske hva min Gud hadde lagt meg på hjertet å gjøre for Jerusalem. Jeg hadde ikke med meg andre dyr enn det jeg red på.

[13]Jeg dro ut gjennom Dalporten om natten, forbi Drakekilden og til Møkkporten. Jeg inspiserte Jerusalems murer, som var brutt ned, og portene, som var fortært av ild.

[14]Jeg dro videre til Kildeporten og Kongedammen, men der var det ikke plass nok til at dyret som jeg red på, kunne komme forbi.

[15]Jeg fortsatte opp gjennom dalen om natten og inspiserte muren. Deretter snudde jeg og kom tilbake gjennom Dalporten.

[16]Stormennene visste ikke hvor jeg hadde vært, eller hva jeg hadde gjort. Inntil da hadde jeg ikke fortalt det til judeerne, verken til prestene, de fremste, stormennene eller de andre som skulle gjøre arbeidet.

[17]Men nå sa jeg til dem: «Dere ser hvor ille vi har det her. Jerusalem ligger i ruiner, og portene er brent opp. Kom, la oss bygge

reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

18 E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

19 Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

20 Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

1 Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

2 Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

3 Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

4 Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou

opp igjen muren rundt Jerusalem, så vi ikke lenger må leve i vanære."

18Jeg fortalte dem også hvordan Gud holdt sin gode hånd over meg, og hva kongen hadde sagt til meg. Da sa de: «La oss gå i gang med å bygge!» Og de tok fatt på det gode verket.

19Da horonitten Sanballat, ammonitten Tobia, tjenestemannen, og araberen Gesjem hørte dette, spottet og hånte de oss. De sa: «Hva er det dere holder på med? Gjør dere opprør mot kongen?»

20 Jeg svarte dem: «Himmelens Gud vil la oss lykkes. Vi, hans tjenere, skal gå i gang med å bygge. Men dere har ingen del, ingen rett og ingen historie i Jerusalem.»

Nehemja 3

Muren bygges opp igjen

1 Øverstepresten Eljasjib og brødrene hans, prestene, gikk i gang med å bygge Saueporten. De helliget den og satte inn dørene. Deretter helliget de muren helt til Hundretårnet og Hananel-tårnet.

2Ved siden av dem bygde mennene fra Jeriko, og ved siden av dem bygde Sakkur, sønn av Imri.

3 Fiskeporten ble bygd av etterkommerne til Senaa. De tømret den opp og satte inn dører med bolter og bommer.

4Ved siden av dem arbeidet Meremot, sønn av Uria, sønn av Hakkos, og ved

Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

5 Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

6 Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

7 Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

8 Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

9 Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

10 Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

11 A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

12 Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

13 A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe

siden av dem Mesjullam, sønn av Berekja, sønn av Mesjesabel, og ved siden av dem Sadok, sønn av Baana.

5 Ved siden av dem arbeidet mennene fra Tekoa, men de fremste blant dem ville ikke bøye nakken i arbeid for herrene sine.

6 Gamleporten ble reparert av Jojada, sønn av Paseah, og av Mesjullam, sønn av Besodja. De tømret den opp og satte inn dører med bolter og bommer.

7 Ved siden av dem arbeidet Melatja fra Gibeon, Jadon fra Meronot og menn fra Gibeon og Mispa, som var sete for stattholderen i provinsen Bortenfor Eufrat.

8 Ved siden av dem arbeidet Ussiel, sønn av Harhaja, en av gullsmedene, og ved siden av ham arbeidet Hananja, en av salvemakerne. De bygde opp igjen Jerusalem helt fram til Den brede muren.

9Ved siden av dem arbeidet Refaja, sønn av Hur. Han var leder for halvparten av Jerusalem-området.

10Ved siden av dem arbeidet Jedaja, sønn av Harumaf, like ved sitt eget hus, og ved siden av ham arbeidet Hattusj, sønn av Hasjabneja.

11 Ovnstårnet og en annen del av muren ble reparert av Malkia, sønn av Harim, og av Hasjub, sønn av Pahat-Moab.

12Ved siden av ham arbeidet Sjallum, sønn av Hallohesj, som var leder for den andre halvparten av Jerusalem-området, og døtrene hans.

13 Dalporten ble reparert av Hanun og innbyggerne i Sanoah. De bygde den opp

assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

igjen og satte inn dører med bolter og bommer. De reparerte også tusen alen på muren helt til Møkkporten.

[14]Møkkporten ble reparert av Malkia, sønn av Rekab, lederen for Bet-Hakkerem-området. Han bygde opp igjen porten og satte inn dører med bolter og bommer.

[15]Sjallun, sønn av Kol-Hose, lederen for Mispa-området, reparerte Kildeporten. Han bygde den opp igjen, la tak på den og satte inn dører med bolter og bommer. Han reparerte også muren ved Sjelah-dammen, nær kongens hage, og bort til trappene ned fra Davidsbyen.

[16]Deretter arbeidet Nehemja, sønn av Asbuk, som var leder for halvparten av Bet-Sur-området. Han reparerte muren fram til Davids-gravene og til den kunstige dammen og krigernes hus.

[17]Etter ham arbeidet levittene, Rehum, sønn av Bani, og ved siden av ham arbeidet Hasjabja for sitt område, han var leder for halvparten av Ke'ila-området.

[18]Etter dem arbeidet brødrene deres, Bavvai, sønn av Henadad, lederen for den andre halvparten av Ke'ila-området,

[19] og ved siden av ham arbeidet Eser, sønn av Jesjua, lederen for Mispa, på en annen del rett overfor oppgangen til våpenlageret i murvinkelen.

[20]Etter ham arbeidet Baruk, sønn av Sabbai, med stor iver på en annen del, fra hjørnet og fram til inngangen til øverstepresten Eljasjibs hus.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

[26] e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

[27] Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

[28] Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele, Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

[30] Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

[21]Etter ham arbeidet Meremot, sønn av Uria, sønn av Hakkos, på en annen del fra inngangen til Eljasjibs hus og til enden av huset.

[22]Etter ham arbeidet prestene som bodde i nærheten.

[23]Etter dem arbeidet Benjamin og Hasjub like ved sine egne hus. Etter ham arbeidet Asarja, sønn av Maaseja, sønn av Ananja, ved siden av sitt eget hus.

[24]Etter ham arbeidet Binnui, sønn av Henadad, på en annen del, fra Asarjas hus til murvinkelen og hjørnet.

[25]Palal, sønn av Usai, arbeidet like ved hjørnet og det øvre tårnet som stikker fram fra kongeborgen, det som hører til vaktgården. Etter ham arbeidet Pedaja, sønn av Parosj, og

[26] tempeltjenerne som bodde på Ofel, helt til et punkt like ved Vannporten i øst og tårnet som stakk fram.

[27]Etter dem arbeidet mennene fra Tekoa på en annen del, fra plassen foran det store tårnet som stakk fram, og til Ofel-muren.

[28] Ovenfor Hesteporten arbeidet prestene foran hvert sitt hus.

[29] Etter dem arbeidet Sadok, sønn av Immer, på den andre siden av huset sitt. Etter ham arbeidet Sjemaja, sønn av Sjekanja, som voktet Østporten.

[30]Etter ham arbeidet Hananja, sønn av Sjelemja, og Hanun, den sjette sønnen til Salaf, på en annen del. Etter ham arbeidet Mesjullam, sønn av Berekja, rett overfor sitt eget rom.

[31] Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

[32] Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[31]Etter ham arbeidet Malkia, en av gullsmedene, helt fram til huset til tempeltjenerne og handelsmennene foran Mønstringsporten, til det øvre hjørnet.

[32]Og mellom det øvre hjørnet og Saueporten arbeidet gullsmedene og handelsmennene.

Nehemja 4

Judeerne møter motstand

[1] Da Sanballat hørte at vi holdt på å bygge opp muren, ble han sint; han var fra seg av raseri. Han spottet judeerne

[2]og sa til landsmennene sine og til hæren i Samaria: «Hva er det disse elendige judeerne driver på med? Skal de bygge opp igjen, ofre og fullføre på én dag? Kan de gjøre de brente steinene i grushaugene levende?”

[3]Ammonitten Tobia, som var sammen med ham, sa: «La dem bygge så mye de vil! Bare en rev hopper oppå, river den steinmuren ned.»

[4]«Hør, vår Gud, hvordan vi blir hånt! La spotten vende tilbake over deres egne hoder. La dem bli plyndret og ført som fanger til et fremmed land!

[5]Dekk ikke over deres skyld, og la ikke synden bli visket ut for ditt ansikt. De har krenket bygningsmennene.»

[6]Så bygde vi opp igjen muren i halv høyde helt rundt, og folket la sitt hjerte i arbeidet.

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[7] Da Sanballat, Tobia, araberne, ammonittene og asjdodittene fikk høre at gjenreisningen av Jerusalems murer gikk framover, og at revnene nå var i ferd med å fylles, ble de rasende.

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[8]Alle slo seg sammen for å gå til krig mot Jerusalem og skape forvirring der.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[9]Men vi ba til vår Gud og satte vakt på murene dag og natt for å holde dem borte.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[10]Da sa de i Juda: «De som bærer, har ikke mer krefter. Det er for mye grus. Vi makter ikke å bygge muren.»

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[11]Og motstanderne våre sa: «Før de vet om det eller legger merke til det, skal vi være blant dem, drepe dem og gjøre slutt på arbeidet.»

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[12]Når judeerne som bodde nær dem, kom til oss, sa de gang på gang: «De kommer mot oss fra alle kanter.»

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[13]Så lot jeg folket stille seg opp på de laveste stedene bak muren, på de åpne plassene. Jeg lot dem stille seg opp slekt for slekt med sverd, spyd og buer.

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

[14]Da jeg hadde sett på dette, reiste jeg meg og sa til de fremste, stormennene og resten av folket: «Vær ikke redde for dem! Tenk på Herren, den store og skremmende, og kjemp for brødre, sønner og døtre, kvinner og hjem!»

[15] E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus

[15] Fiendene våre fikk nå høre at vi kjente til planen deres, og at Gud hadde hindret

tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

[16] Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

[17] os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

[18] Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

[19] Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

Neemias 5

Medidas contra a usura

den. Da vendte vi alle tilbake til muren, hver til sitt arbeid.

[16]Fra den dagen arbeidet halvparten av de unge mennene mine på muren, mens den andre halvparten sto med piler, skjold, buer og brynjer. Lederne sto bak hele Juda-folket

[17]som bygde på muren. Bærerne gjorde arbeidet sitt ved å bære med den ene hånden og holde våpenet med den andre.

[18]Hver bygningsmann hadde sverdet festet ved hoftene mens han bygde. Hornblåseren sto ved siden av meg.

[19]Da sa jeg til de fremste, stormennene og resten av folket: «Arbeidet er stort og vidt, og vi står spredt på muren, langt fra hverandre.

[20]Om dere hører lyden av hornet, skal dere samle dere omkring oss. Vår Gud vil kjempe for oss.»

[21]Vi fortsatte arbeidet fra morgenrøden viste seg til stjernene kom fram, mens halvparten sto med spydene sine.

[22]Samtidig sa jeg til folket: «Hver mann og hans tjenestefolk må bli over i Jerusalem så de kan holde vakt om natten og arbeide om dagen."

[23]Selv kom vi aldri ut av klærne, verken jeg, brødrene mine, tjenestefolkene eller vaktmennene som fulgte meg. Hver mann hadde våpen i høyre hånd.

Nehemja 5

Sletting av gjeld

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[3] Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

[4] Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

[5] No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

[6] Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

[7] Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

[8] Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

[1]Det steg et klagerop fra folket og kvinnene mot de judeiske brødrene.

[2]Noen sa: «Med sønnene og døtrene våre er vi mange. Vi må ha korn så vi kan spise og leve.»

[3] Andre sa: «Åkrene, vinmarkene og husene våre gir vi i pant for å få korn mot sulten.»

[4]Andre igjen sa: «Vi låner penger på åkrene og vinmarkene våre til skatt for kongen.

[5]Vi er av samme kjøtt og blod som brødrene våre, våre barn er som deres barn. Likevel må vi tvinge sønnene og døtrene våre til slaveri. Ja, noen av døtrene våre er alt blitt slaver. Men vi er maktesløse, for åkrene og vinmarkene våre tilhører andre.»

[6]Da jeg hørte klageropene og det de fortalte, ble jeg svært sint.

[7]Men hjertet mitt ga meg råd, og jeg irettesatte de fremste og stormennene og sa til dem: «Krever dere inn noe dere har lånt ut til deres egne brødre?» Så innkalte jeg til et folkemøte om dette.

[8]Jeg sa til dem: «Vi har, så langt vi kunne, kjøpt ut våre judeiske brødre som var solgt til andre folk. Men dere selger deres egne brødre, så vi må kjøpe dem fri igjen.» De ble stumme og fant ikke ord.

[9] Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

[9]Så sa jeg: «Det er ikke rett, det dere gjør. Burde dere ikke heller leve i frykt for vår Gud, så de andre folkene, våre fiender, ikke skal spotte oss?

[10] Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

[10]Jeg, brødrene og tjenestefolkene mine har også lånt dem penger og korn. La oss slette disse lånene!

[11] Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

[11]La dem i dag få tilbake åkrene, vinmarkene, olivenlundene og husene sine, og ettergi det de skylder i penger, korn, ny vin og fin olje som dere har lånt dem.»

[12] Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

[12]De svarte: «Vi skal gi tilbake og ikke kreve noe fra dem. Vi skal gjøre som du sier.» Jeg kalte på prestene og ba dem sverge på dette.

O bom exemplo de Neemias

[13] Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

[13]Så ristet jeg ut brystfolden av kappen og sa: «Måtte Gud slik riste ut fra hus og eiendom den som ikke holder dette ord, måtte han bli ristet og tømt ut.» Hele forsamlingen sa «amen», og de priste Herren. Siden gjorde folket som de hadde lovet.

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

[14] Fra den dagen kong Artaxerxes satte meg til stattholder i landet Juda, i de tolv årene fra det tjuende til det trettiandre styringsåret hans, spiste verken jeg eller mine folk stattholderens brød.

[15] Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de

[15]De som var stattholdere før meg, hadde lagt en stor byrde på folket. De tok førti sjekel sølv om dagen for brød og vin. Også

quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

[16] Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

[17] Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

[18] O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

[19] Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra,

mennene deres var harde mot folket. Men jeg gjorde ikke slikt, for jeg fryktet Gud.

[16] Jeg var også med i arbeidet på denne muren, selv om vi ikke eide jord, og alle mennene mine var samlet til arbeid der.

[17]150 judeere og stormenn spiste ved mitt bord, i tillegg til dem som kom til oss fra folkeslagene omkring oss.

[18]Hver dag fikk jeg laget til en okse, seks sauer av beste sort og fugl, og hver tiende dag all slags god vin i mengder. Likevel gjorde jeg ikke krav på stattholderens brød, for arbeidet hvilte tungt på dette folket.

[19]Min Gud, regn meg til det gode alt det jeg har gjort for dette folket!

Nehemja 6

Muren blir fullført

[1] Sanballat, Tobia, araberen Gesjem og de andre fiendene våre fikk høre at jeg hadde bygd muren opp igjen, og at det ikke fantes brist i den lenger, men ennå hadde jeg ikke satt inn dører i portene.

[2] Da sendte Sanballat og Gesjem bud til meg: «Kom, la oss møtes i Hakkefirim i Ono-dalen.» De hadde tenkt å skade meg.

[3]Jeg sendte budbærere til dem med svaret: «Jeg er opptatt med et stort arbeid og kan ikke komme. Arbeidet ville stanse hvis jeg forlot det og dro ned til dere.»

enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

4 Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

5 Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

6 do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

7 e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

8 Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

9 Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

10 Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

11 Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

4Fire ganger sendte de samme bud, og hver gang ga jeg samme svar.

5Sanballat sendte tjeneren sin til meg med samme bud for femte gang, nå med et åpent brev i hånden.

6Der sto det skrevet: «Folkeslagene har fått høre, og Gesjem stadfester det, at du og judeerne tenker på å gjøre opprør, og at det er derfor du bygger muren. Det sies at du vil være kongen deres.

7Du skal til og med ha satt profeter til å rope om deg i Jerusalem: 'En konge i Juda!' Dette vil kongen nå få høre. Kom derfor og la oss rådslå om saken!»

8Jeg ga dette svaret: «Ingenting av det du sier, har skjedd. Dette er noe du selv har funnet på.»

9For alle ville skremme oss. De sa: «De kommer til å miste motet, og arbeidet vil ikke bli gjort.» – Og nå, styrk hendene mine!

10Da gikk jeg inn i huset til Sjemaja, sønn av Delaja, Mehetabels sønn, som måtte holde seg hjemme. Han sa: «La oss møtes i Guds hus, midt i tempelet. La oss låse dørene der, for de kommer til å drepe deg om natten.»

11Jeg svarte: «Skulle en mann som jeg flykte? Og skulle en som jeg gå inn i tempelet og fortsatt leve? Nei, jeg går ikke inn.»

[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[12]For jeg skjønte at det ikke var Gud som hadde sendt ham. Han talte profetord om meg fordi Tobia og Sanballat hadde betalt ham.

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[13]Han hadde fått betalt for at jeg skulle bli skremt til å gjøre som han ville, og synde. Slik ville jeg få et dårlig navn og bli til spott.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

[14] Min Gud, husk Tobia og Sanballat for det de har gjort, og profetkvinnen Noadja og de andre profetene som ville skremme meg.

Terminada a reconstrução do muro

[15] Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

[15] Muren var ferdig den tjuefemte dagen i måneden elul, etter femtito dager.

[16] Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

[16]Alle fiendene våre fikk høre det, og alle folkeslagene omkring oss fikk se det. Da innså de hva som var hendt, og skjønte at arbeidet var fullført med hjelp fra vår Gud.

[17] Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

[17]På den tiden sendte også lederne i Juda mange brev til Tobia, og Tobia svarte dem.

[18] Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

[18]Mange i Juda var bundet til ham ved ed, for han var svigersønnen til Sjekanja, sønn av Arah, og sønnen hans, Johanan, hadde giftet seg med datteren til Mesjullam, sønn av Berekja.

[19] Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

[19]De fortsatte å tale godt om ham til meg, og mine ord bar de videre til ham. Tobia sendte også brev for å skremme meg.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

[1] Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

[2] eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

[5] Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

[6] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[7] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani,

Nehemja 7

[1]Da muren var bygd og jeg hadde satt inn dørene, ble portvaktene, sangerne og levittene utnevnt.

[2]Til å styre over Jerusalem innsatte jeg Hanani, broren min, og Hananja, lederen for borgen, for han var en pålitelig mann og mer gudfryktig enn de fleste.

[3]Jeg sa til dem: «Portene i Jerusalem skal ikke åpnes før solen begynner å varme, og mens de ennå står vakt, skal dørene lukkes og låses. Sett dem som bor i Jerusalem, til å holde vakt, noen til de ulike postene og andre utenfor sitt eget hus.»

Befolkningen i Jerusalem

[4]Byen var vid og stor, men folket der var fåtallig, og husene var ennå ikke bygd opp igjen.

[5]Min Gud la meg på hjertet å samle lederne, stormennene og hele folket for å registrere dem. Og jeg fant slektsregistrene til dem som hadde dratt opp tidligere, og der sto det skrevet:

[6] Dette er mennene fra provinsen Juda som dro tilbake fra fangenskapet i eksil. Kong Nebukadnesar av Babel hadde ført dem dit, men nå hadde de vendt tilbake til Jerusalem og Juda, hver til sin by.

[7]De kom sammen med Serubabel, Josva, Nehemja, Asarja, Raamja, Nahamani,

Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

8 foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

9 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

10 Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

11 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

12 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

13 Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

14 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

15 Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

16 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

17 Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

18 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

19 Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

20 Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.

21 Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

22 Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.

23 Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.

24 Os filhos de Harife, cento e doze.

Mordekai, Bilsjan, Misperet, Bigvai, Nehum og Baana. Dette er tallet på mennene fra Israels folk:

8etterkommere av Parosj 2.172,

9av Sjefatja 372,

10av Arah 652,

11av Pahat-Moab, altså av Josva og Joab, 2.818,

12av Elam 1.254,

13av Sattu 845,

14av Sakkai 760,

15av Binnui 648,

16av Bebai 628,

17av Asgad 2.322,

18av Adonikam 667,

19av Bigvai 2.067,

20av Adin 655,

21av Ater, altså av Hiskia, 98,

22av Hasjum 328,

23av Besai 324,

24av Harif 112.

[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.
[26] Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.
[27] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.
[28] Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.
[29] Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
[30] Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.
[31] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
[32] Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.
[33] Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.
[34] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
[35] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
[36] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
[37] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.
[38] Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.
[39] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.
[40] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.
[41] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.
[42] Os filhos de Harim, mil e dezessete.
[43] Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.

[25]Menn fra Gibeon 95,
[26]fra Betlehem og Netofa 188,
[27]fra Anatot 128,
[28]fra Bet-Asmavet 42,
[29]fra Kirjat-Jearim, Kefira og Beerot 743,
[30]fra Rama og Geba 621,
[31]fra Mikmas 122,
[32]fra Betel og Ai 123,
[33]fra det andre Nebo 52.
[34]Etterkommere av den andre Elam 1.254,
[35]av Harim 320.
[36]Menn fra Jeriko 345,
[37]fra Lod, Hadid og Ono 721.
[38]Etterkommere av Senaa 3.930.
[39]Prestene: etterkommere av Jedaja, fra Josvas hus, 973,
[40]av Immer 1.052,
[41]av Pasjhur 1.247,
[42]av Harim 1.017.
[43]Levittene: etterkommere av Josva og Kadmiel, altså av Hodavja, 74.

[44] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

[45] Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

[46] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[47] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[48] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

[49] os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

[50] os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

[51] os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

[52] os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

[53] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[54] os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[55] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,

[56] os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.

[57] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,

[58] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.

[44]Sangerne: etterkommere av Asaf 148.

[45]Portvaktene: etterkommere av Sjallum, Ater, Talmon, Akkub, Hatita og Sjobai 138.

[46]Tempeltjenerne: etterkommere av Siha, Hasufa, Tabbaot,

[47]Keros, Sia, Padon,

[48]Lebana, Hagaba, Sjalmai,

[49]Hanan, Giddel, Gahar,

[50]Reaja, Resin, Nekoda,

[51]Gassam, Ussa, Paseah,

[52]Besai, me'unittene og nefusittene,

[53]Bakbuk, Hakufa, Harhur,

[54]Baslit, Mehida, Harsja,

[55]Barkos, Sisera, Tamah,

[56]Nesiah og Hatifa.

[57]Etterkommerne av Salomos tjenere: av Sotai, Soferet, Perida,

[58]Jaala, Darkon, Giddel,

[59]Sjefatja, Hattil, Pokeret-Hassebajim og Amon.

[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[60]Tempeltjenerne og etterkommerne av Salomos tjenere var i alt 392.

[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[61]Dette er de som dro tilbake fra Tel-Melah, Tel-Harsja, Kerub, Addon og Immer, men som ikke kunne gjøre rede for sin ætt og sitt opphav, om de tilhørte Israel:

[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.

[62]etterkommere av Delaja, Tobia og Nekoda 642,

[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.

[63]og etterkommere av prestene: av Hobaja, Hakkos og Barsillai, han som hadde giftet seg med en av døtrene til Barsillai fra Gilead og tatt deres navn.

[64] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[64]De lette etter slektsregistrene sine, men fant dem ikke. Derfor ble de regnet for uverdige til prestetjenesten.

[65] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[65]Stattholderen forbød dem å spise av det høyhellige til det sto fram en prest med urim og tummim.

[66] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[66]Hele forsamlingen var i alt 42.360.

[67] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

[67]I tillegg kom de 7.337 mannlige og kvinnelige slavene, dessuten 245 mannlige og kvinnelige sangere.

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[68] {{De hadde 736 hester, 245 muldyr,}}

[69] Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[69]435 kameler og 6.720 esler.

Contribuições para o templo

[70] Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.
[71] E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.
[72] O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.
[2] Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.
[3] E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva

[70] Noen familieoverhoder ga til arbeidet. Stattholderen ga 1.000 gulldrakmer, 50 offerskåler og 530 prestedrakter til arbeidsfondet.

[71] Andre familieoverhoder ga 20.000 gulldrakmer og 2.200 sølvminer til fondet.

[72]Resten av folket ga 20.000 gulldrakmer, 2.000 sølvminer og 67 prestedrakter.

[73]Prestene, levittene, portvaktene, sangerne og noen av folket bosatte seg i sine byer, mens tempeltjenerne og alle de andre i Israel bosatte seg i sine byer.

Esra leser opp loven

Den sjuende måneden kom. Israel hadde nå bosatt seg i byene sine.

Nehemja 8

[1]Da samlet folket seg, alle som en, på plassen foran Vannporten. De ba Esra, den skriftlærde, om å hente boken med Moseloven, som Herrenhadde gitt Israel.

[2]Presten Esra bar loven fram for forsamlingen, både menn og kvinner, alle som kunne forstå det de hørte. Det var den første dagen i den sjuende måneden.

[3]Han leste i lovboken på plassen foran Vannporten fra morgengry til midt på

até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

dagen for mennene og kvinnene, alle som kunne forstå. Hele folket lyttet til lovboken.

[4] Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

[4]Esra, den skriftlærde, sto på en forhøyning av tre som de hadde laget til dette. På hans høyre side sto Mattitja, Sjema, Anaja, Uria, Hilkia og Maaseja, og på hans venstre side sto Pedaja, Misjael, Malkia, Hasjum, Hasjbaddana, Sakarja og Mesjullam.

[5] Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

[5]Esra åpnet boken foran øynene på hele folket, for han sto høyere enn de andre. Da han åpnet den, reiste hele folket seg.

[6] Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

[6]Esra velsignetHerren, den store Gud, og hele folket løftet hendene mens de sa: «Amen, amen.» Så bøyde de seg ned og tilba Herren med ansiktet mot jorden.

[7] E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

[7]Levittene Josva, Bani, Sjerebja, Jamin, Akkub, Sjabbetai, Hodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Josabad, Hanan og Pelaja forklarte loven for folket, som ble stående.

[8] Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

[8]De leste opp fra Guds lovbok mens de tolket og forklarte det som ble lest, slik at folket skulle forstå.

[9] Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

[9]Stattholderen Nehemja, presten Esra, den skriftlærde, og levittene som underviste folket, sa da til folkemengden: «Denne dagen er hellig for Herren deres Gud. Dere skal ikke sørge og ikke gråte!» For hele folket gråt da de hørte det som sto i loven.

[10] Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai

[10] Han sa så til dem: «Gå og spis fete retter og drikk søt vin, og send mat som gaver til

porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

dem som ikke har noe! For denne dagen er hellig for vår Herre. Vær ikke bedrøvet! For gleden i Herren er deres styrke.»

11 Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

11Levittene beroliget folkemengden og sa: «Vær stille, for dette er en hellig dag. Vær ikke bedrøvet!»

12 Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

12Da gikk hele folket for å spise og drikke og sende gaver. De laget en stor fest, for de hadde forstått det som ble sagt til dem.

A Festa dos Tabernáculos

Israel holder løvhyttefest

13 No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

13På den andre dagen samlet de seg hos Esra, den skriftlærde, for å studere lovens ord – familieoverhodene i hele folket, prestene og levittene.

14 Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

14 I loven som Herren hadde pålagt Moses, fant de skrevet at israelittene skulle bo i løvhytter under festen i den sjuende måneden,

15 que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

15og at de skulle gjøre kjent og rope ut i alle byene sine og i Jerusalem: «Dra opp i fjellet og hent løv av edle og ville oliventrær, av myrt og palme og andre løvtrær for å lage hytter, slik det står skrevet!»

16 Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

16Så dro folket ut og hentet løv, og de laget hytter, hver på sitt tak og sin gårdsplass, og i forgårdene til Guds hus, på plassen ved Vannporten og på plassen ved Efraim-porten.

17 Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os

17Hele forsamlingen, de som hadde vendt tilbake fra fangenskapet, laget løvhytter og bodde i dem. Før denne dagen hadde

filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

israelittene ikke gjort dette siden Josva, sønn av Nun, levde. Gleden var stor.

[18] Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

[18] Esra leste fra Guds lovbok dag etter dag, fra den første til den siste dagen. De holdt fest i sju dager, og på den åttende dagen holdt de en høytidssamling, slik det var bestemt.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

[1] No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

[2] Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

[3] Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

[4] Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

[5] Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

Nehemja 9

Folket bekjenner sin synd

[1] Den tjuefjerde dagen i den samme måneden samlet israelittene seg til faste, kledd i sekkestrie og med jord strødd over seg.

[2]De som var av Israels ætt, skilte seg fra alle de fremmede. De sto fram og bekjente sine synder og fedrenes skyld.

[3]En fjerdedel av dagen sto de hver på sin plass mens det ble lest opp fra lovboken til Herren deres Gud. En annen fjerdedel av dagen bekjente de og tilba Herren sin Gud.

[4]Og Josva, Bani, Kadmiel, Sjebanja, Bunni, Sjerebja, Bani og Kenani steg opp på levittenes podium og ropte med høy røst til Herren sin Gud.

[5]Da sa levittene Josva, Kadmiel, Bani, Hasjabneja, Sjerebja, Hodia, Sjebanja og Petahja: Stå opp, velsign Herren deres Gud, han som er fra evighet til evighet! Velsignet være ditt herlige navn, som er høyere enn all lov og pris.

[6] Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

[7] Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

[8] Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

[9] Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

[10] Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

[11] Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

[12] Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[6] Du er Herren, du alene, du har skapt himmelen, himlenes himmel med hele dens hær, jorden og alt som er på den, havet og alt som er i det. Du gir alle liv, himmelens hær tilber deg.

[7] Du er Herren Gud som valgte ut Abram, som førte ham fra Ur i Kaldea og ga ham navnet Abraham.

[8] Du fant at hans hjerte var trofast mot deg, og du sluttet en pakt med ham. Landet til kanaaneerne, hetittene, amorittene, perisittene, jebusittene og girgasjittene lovet du å gi etterkommerne hans. Og du holdt løftet ditt, for du er rettferdig.

[9] Du så hvordan fedrene ble plaget i Egypt, og du hørte deres skrik ved Sivsjøen.

[10]Du gjorde tegn og under med farao og tjenerne hans og alt folket i landet. For du visste at de handlet i overmot mot fedrene våre. Du skapte deg et navn som varer til denne dag.

[11] Du kløvde sjøen foran dem, og de dro gjennom havet på tørr grunn. Men de som forfulgte dem, kastet du i dypet som stein i det veldige vannet.

[12] I en skysøyle førte du dem om dagen og i en ildsøyle om natten; den lyste opp veien de skulle gå.

[13] Du steg ned på Sinai-fjellet og talte til dem fra himmelen. Du ga dem rette ordninger, sanne lover, gode forskrifter og bud.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[14]Din hellige sabbat kunngjorde du, bud, forskrifter og lov ga du dem gjennom Moses, din tjener.

[15] Brød fra himmelen ga du dem mot sulten, og vann lot du strømme fra klippen mot tørsten. Du bød dem dra inn og ta landet i eie, det som du med løftet hånd hadde lovet dem.

[16]Men de var hovmodige og stivnakket, fedrene våre, de hørte ikke på dine bud.

[17] De nektet å høre og husket ikke dine under, som du hadde gjort for dem. De var stivnakket og tok seg en leder for å vende tilbake til slaveriet i Egypt. Men du er en Gud som tilgir, du er nådig og barmhjertig, sen til vrede og rik på miskunn; og du forlot dem ikke.

[18] De støpte seg også en kalv og sa: «Dette er din gud som førte deg opp fra Egypt.» Og de spottet grovt.

[19] Men i din store barmhjertighet forlot du dem ikke i ørkenen. Skysøylen vek ikke fra dem om dagen, men førte dem på veien; og ildsøylen vek ikke fra dem om natten, men lyste opp veien de skulle gå.

[20] Du ga dem din gode Ånd for at de skulle få visdom. Du nektet dem ikke manna til mat og ga dem vann mot tørsten.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[21] Du sørget for dem i førti år, i ørkenen manglet de ikke noe. Klærne deres ble ikke utslitt, og føttene hovnet ikke opp.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[22] Du ga dem folk og kongeriker som du lot dem få som grenser. De inntok landet til Sihon, kongen i Hesjbon, og landet til Og, kongen i Basan.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[23] Du gjorde barna deres tallrike som stjernene på himmelen. Du førte dem inn i det landet som du hadde sagt at fedrene skulle komme og ta i eie.

[24] Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

[24]Så kom barna og tok landet i eie. Du kuet kanaaneerne, de som bodde i landet. Og du overga kongene og folkene i landet i deres hender, så de kunne gjøre med dem som de ville.

[25] Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

[25] De inntok festningsbyer og fruktbar jord og tok velfylte hus i eie, utgravde brønner og vinmarker, olivenlunder og frukttrær i mengder. De spiste og ble mette og fete og nøt dine gode gaver.

[26] Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

[26] Men de ble trassige og satte seg opp mot deg; de kastet din lov bak sin rygg. De drepte profetene dine som advarte dem og ville føre dem tilbake til deg. Og de spottet grovt.

[27] Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a

[27] Da ga du dem i hendene på motstandere som undertrykte dem. Men i trengselens tid ropte de til deg, og du hørte dem fra himmelen. I din store barmhjertighet

tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

sendte du befriere som frelste dem fra fiendehånd.

[28] Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

[28]Men så snart de hadde fått ro, gjorde de igjen det som var ondt i dine øyne. Du overlot dem i hendene på fiender som hersket over dem. De ropte igjen til deg, og du hørte det fra himmelen og reddet dem gang på gang i din store barmhjertighet.

[29] Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

[29] Du advarte dem, for du ville føre dem tilbake til din lov. Men de var hovmodige og hørte ikke på dine bud. De syndet mot dine lover, som gir mennesket liv når det følger dem. De vendte ryggen til i trass; de var stivnakket og ville ikke høre.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[30]Du holdt ut med dem i mange år og advarte dem ved din Ånd gjennom profetene dine. Men de ville ikke lytte, så du overga dem i hendene på folkene omkring.

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[31] Men i din store barmhjertighet gjorde du ikke ende på dem, og du forlot dem ikke. For du er en nådig og barmhjertig Gud.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos

[32]Og nå, vår Gud, du store, mektige og skremmende Gud, du som holder pakten og viser godhet, se det ikke som noe ubetydelig, disse harde tidene som har rammet oss, våre konger og ledere, våre prester og profeter, våre fedre og hele

nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

Neemias 10

[1] Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

[2] Seraías, Azarias, Jeremias,

[3] Pasur, Amarias, Malquias,

folket, fra assyrerkongenes dager og til denne dag.

[33] Du var rettferdig i alt som kom over oss. For du har vist deg trofast, men vi har gjort urett.

[34] Våre konger og ledere, prester og fedre handlet ikke etter din lov. De ga ikke akt på dine bud og de advarslene du ga dem.

[35]Selv om du ga dem et eget rike og alle dine gode gaver, selv om du ga dem det vide og fruktbare landet, så tjente de deg ikke og vendte seg ikke bort fra onde gjerninger.

[36]Se, i dag er vi slaver, vi er slaver i landet du ga fedrene våre så de skulle spise fruktene og alt det gode der.

[37]Den rike avlingen går nå til kongene som du har satt over oss på grunn av syndene våre. De hersker som de vil over kroppene våre og buskapen vår. Vi er i stor nød.

Folket vil leve etter loven

[38]På grunn av alt dette gjør vi en avtale og skriver den ned. Det forseglede skrivet er undertegnet av lederne, levittene og prestene våre.

Nehemja 10

[1]De som skrev under, var: stattholderen Nehemja, sønn av Hakalja, Sidkia,

[2]Seraja, Asarja, Jeremia,

[3]Pasjhur, Amarja, Malkia,

[4] Hatus, Sebanias, Maluque,
[5] Harim, Meremote, Obadias,
[6] Daniel, Ginetom, Baruque,
[7] Mesulão, Abias, Miamim,
[8] Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.
[9] E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel
[10] e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,
[11] Mica, Reobe, Hasabias,
[12] Zacur, Serebias, Sebanias,
[13] Hodias, Bani e Beninu.
[14] Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,
[15] Buni, Azgade, Bebai,
[16] Adonias, Bigvai, Adim,
[17] Ater, Ezequias, Azur,
[18] Hodias, Hasum, Besai,
[19] Harife, Anatote, Nebai,
[20] Magpias, Mesulão, Hezir,
[21] Mesezabel, Zadoque, Jadua,
[22] Pelatias, Hanã, Anaías,
[23] Oseias, Hananias, Hassube,
[24] Haloés, Pilha, Sobeque,
[25] Reum, Hasabna, Maaséias,
[26] Aías, Hanã, Anã,
[27] Maluque, Harim e Baaná.
[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,

[4]Hattusj, Sjebanja, Malluk,
[5]Harim, Meremot, Obadja,
[6]Daniel, Ginneton, Baruk,
[7]Mesjullam, Abia, Mijamin,
[8]Maasja, Bilgai og Sjemaja. Dette var prestene.
[9]Levittene: Josva, sønn av Asanja, Binnui av Henadad-sønnene, Kadmiel,
[10]og brødrene deres: Sjebanja, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan,
[11]Mika, Rehob, Hasjabja,
[12]Sakkur, Sjerebja, Sjebanja,
[13]Hodia, Bani og Beninu.
[14]Folkets ledere: Parosj, Pahat-Moab, Elam, Sattu, Bani,
[15]Bunni, Asgad, Bebai,
[16]Adonja, Bigvai, Adin,
[17]Ater, Hiskia, Assur,
[18]Hodia, Hasjum, Besai,
[19]Harif, Anatot, Nebai,
[20]Magpiasj, Mesjullam, Hesir,
[21]Mesjesabel, Sadok, Jaddua,
[22]Pelatja, Hanan, Anaja,
[23]Hosea, Hananja, Hasjub,
[24]Hallohesj, Pilha, Sjobek,
[25]Rehum, Hasjabna, Maaseja,
[26]Ahia, Hanan, Anan,
[27]Malluk, Harim og Baana.
[28]Resten av folket – prestene, levittene, portvaktene, sangerne, tempeltjenerne og alle de som hadde skilt seg fra folkene i landområdene omkring for å holde seg til Guds lov, sammen med kvinnene, sønnene og døtrene deres, alle som var i stand til å forstå

[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

[29] – alle sluttet seg til sine fremste landsmenn og gikk inn under eden de hadde sverget om å følge Guds lov som var gitt ved Moses, Guds tjener. De ville holde alle budene fra Herren vår Gud, forskriftene og lovene hans, og leve etter dem:

[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[30] Vi lover at vi ikke skal gi døtrene våre til folkene i landet omkring og ikke ta døtrene deres til koner for sønnene våre.

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada comprariam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[31] Når folkene i landet kommer med varer eller korn av alle slag for å selge på sabbaten, skal vi ikke kjøpe av dem, verken på sabbaten eller på andre hellige dager. Hvert sjuende år skal vi la jorden ligge brakk og ettergi all gjeld.

[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[32]Vi forplikter oss til å gi en tredjedels sjekel årlig til tjenesten i vår Guds hus,

[33] e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

[33] til skuebrødet, det daglige grødeofferet og brennofferet, til ofrene på sabbatene, nymånedagene og høytidene, til helliggavene og syndofrene til soning for Israel, og til alt arbeid som skal gjøres i vår Guds hus.

[34] Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

[34] Vi, prestene, levittene og folket, skal kaste lodd om hvordan vedofferet skal føres til vår Guds hus. Hver familie skal årlig til fastsatte tider skaffe brensel til alteret for Herren vår Gud, slik det står skrevet i loven.

[35] E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

[36] os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

[37] As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

[38] O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que

[35]Vi skal årlig komme til Herrens hus med den første grøden av jorden og den første frukten av alle slags trær,

[36] og med de førstefødte av sønner og av husdyr, slik det står skrevet i loven, de førstefødte av både storfe og småfe, og gi dem til vår Guds hus, til prestene som gjør tjeneste der.

[37] Det første av brøddeigen, som vi ofrer, av frukt fra hvert tre, av ny vin og fin olje skal vi komme til prestene med, til rommene i vår Guds hus. Vi skal gi tiende av jorden vår til levittene, og det er levittene som skal kreve den inn i alle byene der vi har arbeidet vårt.

[38] En aronittisk prest skal være med levittene når de krever inn tienden, og levittene skal selv gi en tiende av tienden til vår Guds hus, til rommene i lagerhuset.

[39] For både israelittene og levittene skal bringe offergaver av korn, ny vin og fin olje til disse rommene. Der er utstyret som blir brukt i helligdommen, og der er prestene som gjør tjeneste, portvaktene og sangerne. Vi skal ikke svikte vår Guds hus.

Nehemja 11

Bosettingen i Jerusalem og Juda

[1]Folkets ledere bosatte seg i Jerusalem. Resten av folket kastet lodd om hvor de skulle bo. En av ti skulle bo i Jerusalem,

habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

den hellige byen, mens de andre ni slo seg ned i de andre byene.

2 O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

2Og folket velsignet alle dem som var villige til å bosette seg i Jerusalem.

3 São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

3 Dette er lederne i provinsen, de som bodde i Jerusalem og i Judas byer. Hver mann bodde på sin eiendom i byene, både israelitter, prester, levitter, tempeltjenere og etterkommere av Salomos tjenere.

4 Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

4I Jerusalem bodde noen av judeerne og benjaminittene. Av judeerne: Ataja, sønn av Ussia, sønn av Sakarja, sønn av Amarja, sønn av Sjefatja, som var sønn av Mahalalel, en av etterkommerne av Peres,

5 e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

5og Maaseja, sønn av Baruk, sønn av Kol-Hose, sønn av Hasaja, sønn av Adaja, sønn av Jojarib, som var sønn av Sakarja, en etterkommer av sjelanittene.

6 Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

6I Jerusalem bodde det til sammen 468 våpenføre menn som var etterkommere av Peres.

7 São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

7Dette var benjaminittene: Sallu, sønn av Mesjullam, sønn av Joed, sønn av Pedaja, sønn av Kolaja, sønn av Maaseja, sønn av Itiel, som var sønn av Jesaja,

8 Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

8og etter ham Gabbai og Sallai, til sammen 928.

9 Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

9Joel, sønn av Sikri, var tilsynsmann for dem, og Juda, sønn av Hassenua, var nest øverste leder i byen.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

10Av prestene: Jedaja, sønn av Jojarib, Jakin,

[11] Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

[12] filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

[13] e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[11]Seraja, sønn av Hilkia, sønn av Mesjullam, sønn av Sadok, sønn av Merajot, som var sønn av Ahitub, lederen for Guds hus,

[12]og brødrene deres som arbeidet i huset, til sammen 822; Adaja, sønn av Jeroham, sønn av Pelalja, sønn av Amsi, sønn av Sakarja, sønn av Pasjhur, sønn av Malkia,

[13]og brødrene hans, familieoverhodene, til sammen 242, og Amasai, sønn av Asarel, sønn av Ahsai, sønn av Mesjillemot, som var sønn av Immer,

[14]og brødrene hans, til sammen 128 tapre krigere. Sabdiel, sønn av Haggedolim, var tilsynsmann for dem.

[15]Av levittene: Sjemaja, sønn av Hasjub, sønn av Asrikam, sønn av Hasjabja, sønn av Bunni,

[16]og Sjabbetai og Josabad, som begge hørte til levittenes overhoder og sto for det utvendige arbeidet ved Guds hus,

[17]Mattanja, sønn av Mika, sønn av Sabdi, sønn av Asaf, som ledet lovsangen og var forsanger under bønnen, Bakbukja, en av brødrene hans, som var nestleder, og Abda, sønn av Sjammua, sønn av Galal, sønn av Jeditun.

[18]Levittene i den hellige byen var til sammen 284.

[19]Av portvaktene: Akkub, Talmon og brødrene deres, som holdt vakt ved portene, til sammen 172.

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.
[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.
[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.
[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,
[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,
[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;
[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;
[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;
[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.
[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;
[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,

[20]Resten av israelittene, prestene og levittene bodde i alle byene i Juda, hver på sin eiendom.
[21] Tempeltjenerne bodde på Ofel. Siha og Gisjpa hadde tilsyn med dem.
[22]Tilsynsmann for levittene i Jerusalem var Ussi, sønn av Bani, sønn av Hasjabja, sønn av Mattanja, sønn av Mika, en av etterkommerne av Asaf, de som sang. Han sto for arbeidet i Guds hus.

[23]Det var en kongelig forordning for sangerne, som fastsatte hva de skulle gjøre hver dag.

[24]Petahja, sønn av Mesjesabel, en av etterkommerne av Serah, Judas sønn, gikk kongen til hånde i alle saker som gjaldt folket.

[25]Noen av judeerne bodde i landsbyer med marker rundt: i Kirjat-Arba og småbyene som hørte til, i Dibon med småbyene som hørte til, og Jekabseel med landsbyer,
[26]i Jesjua, Molada og Bet-Pelet,

[27]i Hasar-Sjual, i Beer-Sjeba med småbyer,

[28]i Siklag, i Mekona med småbyer,
[29]i En-Rimmon, Sora og Jarmut,
[30]i Sanoah, i Adullam og landsbyer, i Lakisj og markene rundt, i Aseka med småbyer. De bosatte seg fra Beer-Sjeba til Hinnom-dalen.

[31]Benjaminittene bodde i Geba, Mikmas og Ajja og i Betel og byene omkring,

[32]i Anatot, Nob og Ananja,

[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,
[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,
[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.
[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

[1] São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,
[2] Amarias, Maluque, Hatus,
[3] Secanias, Reum, Meremote,
[4] Ido, Ginetoi, Abias,
[5] Miamim, Maadias, Bilga,
[6] Semaías, Joiaribe, Jedaías,
[7] Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.

[8] Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.

[9] Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.
[10] Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,
[11] Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.
[12] Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;
[13] de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;
[14] de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;
[15] de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;

[33]i Hasor, Rama og Gittajim,
[34]i Hadid, Sebo'im og Neballat,
[35]i Lod, Ono og Ge-Harasjim.
[36]Av levittene var det noen skift fra Juda som ble overført til Benjamin.

Nehemja 12

Prester og levitter

[1]Dette er de prestene og levittene som dro opp sammen med Serubabel, sønn av Sjealtiel, og Josva: Seraja, Jeremia, Esra,
[2]Amarja, Malluk, Hattusj,
[3]Sjekanja, Rehum, Meremot,
[4]Iddo, Ginnetoi, Abia,
[5]Mijamin, Maadja, Bilga,
[6]Sjemaja, Jojarib, Jedaja,
[7]Sallu, Amok, Hilkia og Jedaja. Disse var ledere for prestene og brødrene deres i Josvas dager.
[8]Dette er levittene: Josva, Binnui, Kadmiel, Sjerebja, Juda og Mattanja, som sammen med brødrene sine sto for takkesangen.

[9]Bakbukja, Unni og brødrene deres sto midt imot dem når de hadde tjeneste.
[10]Josva fikk sønnen Jojakim, Jojakim fikk Eljasjib, Eljasjib fikk Jojada,
[11]Jojada fikk Jonatan, og Jonatan fikk Jaddua.
[12]I Jojakims dager var disse overhoder for prestefamiliene: Meraja for Seraja, Hananja for Jeremia,
[13]Mesjullam for Esra, Johanan for Amarja,
[14]Jonatan for Malluk, Josef for Sjebanja,
[15]Adna for Harim, Helkai for Merajot,

[16] de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.

[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria,

[16] Sakarja for Iddo, Mesjullam for Ginneton,

[17] Sikri for Abia, for Minjamin, Piltai for Moadja,

[18]Sjammua for Bilga, Jonatan for Sjemaja,

[19]Mattenai for Jojarib, Ussi for Jedaja,

[20]Kallai for Sallai, Eber for Amok,

[21]Hasjabja for Hilkia og Netanel for Jedaja.

[22]I Eljasjibs, Jojadas, Johanans og Jadduas dager ble overhodene for levittfamiliene og prestefamiliene skrevet opp, helt til perseren Dareios' regjeringstid.

[23]Overhodene for levittfamiliene ble skrevet opp i krønikeboken helt til dagene til Johanan, sønn av Eljasjib.

[24] Overhodene for levittene var Hasjabja, Sjerebja, Josva, Binnui og Kadmiel. Brødrene deres sto midt imot dem, vakt etter vakt. De lovpriste og takket, slik David, Guds mann, hadde påbudt.

[25]Mattanja, Bakbukja, Obadja, Mesjullam, Talmon og Akkub var portvakter. De holdt vakt over lagerrommene ved portene.

[26]Alle disse levde samtidig med Jojakim, sønn av Josva, Josadaks sønn, og samtidig med stattholderen Nehemja og presten Esra, den skriftlærde.

Innvielsen av muren rundt Jerusalem

[27] Da muren rundt Jerusalem skulle innvies, ba de levittene fra alle steder komme til Jerusalem for å feire innvielsen

louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

28 Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

29 como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

30 Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

31 Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

32 Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

33 Azarias, Esdras, Mesulão,

34 Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

35 e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

36 e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

37 À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

med glede og takk, med sang og symbaler, harper og lyrer.

28Sangerne samlet seg. De kom fra områdene rundt Jerusalem og fra landsbyene til Netofa-slekten,

29fra Bet-Haggilgal og fra markene ved Geba og Asmavet. For sangerne hadde bygd seg landsbyer rundt Jerusalem.

30Prestene og levittene renset seg selv, så renset de folket, portene og muren.

31Jeg lot Judas ledere stige opp på muren og stilte så opp to store takkekor. Det ene gikk til høyre på muren, mot Møkkporten.

32Etter dem fulgte Hosjaja og halvparten av lederne i Juda,

33og Asarja, Esra, Mesjullam,

34Juda, Benjamin, Sjemaja og Jeremia,

35og noen av prestene med trompeter. Det var Sakarja, sønn av Jonatan, sønn av Sjemaja, sønn av Mattanja, sønn av Mikaja, sønn av Sakkur, sønn av Asaf,

36og brødrene hans, Sjemaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juda og Hanani, med musikkinstrumentene til David, Guds mann, og Esra, den skriftlærde, som gikk foran dem.

37De gikk over til Kildeporten og opp trappene til Davidsbyen, til trappen der muren går opp til Davids hus og fram til Vannporten i øst.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

[44] Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores

[38]Det andre takkekoret gikk motsatt vei, og jeg fulgte etter sammen med halvparten av folket oppe på muren, forbi Ovnstårnet og helt til Den brede muren,

[39]forbi Efraim-porten, Gamleporten, Fiskeporten, Hananel-tårnet og Hundretårnet, til Saueporten. De stanset ved Vaktporten.

[40]Begge takkekorene ble stående ved Guds hus. Det samme gjorde jeg og halvparten av stormennene med meg,

[41]videre prestene Eljakim, Maaseja, Minjamin, Mikaja, Eljoenai, Sakarja og Hananja med trompeter,

[42]Maaseja, Sjemaja, Elasar, Ussi, Johanan, Malkia, Elam og Eser. Sangerne stemte i under ledelse av Jisrahja.

[43]De bar fram store offer den dagen, og de var glade, for Gud hadde gitt dem en stor glede. Kvinnene og barna var også glade. Jerusalems glede kunne høres langt borte.

[44] På den dagen ble menn utpekt til å ha tilsyn med de rommene som var lager for gavene, førstegrøden og tienden, det som ifølge loven var samlet fra bymarkene for prestene og levittene. Gleden i Juda var stor fordi prestene og levittene var i tjeneste igjen.

[45] De hadde ansvar for tjenesten for sin Gud og for renselsen. Sangerne og

e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

[1] Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

[2] porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

[4] Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

[5] e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

portvaktene gjorde sin gjerning, slik David og hans sønn Salomo hadde påbudt.

[46]For alt i Davids og Asafs dager, for lenge siden, fantes det noen som ledet sangerne, lovsangen og takken til Gud.

[47] I Serubabels og Nehemjas dager ga hele Israel sangerne og portvaktene den delen de skulle ha daglig. De ga levittene den hellige gaven de skulle ha, og levittene ga aronittene det de skulle ha.

Nehemja 13

Nehemjas reformer

[1] Denne dagen ble det lest opp av Moseboken for folkets ører. Der sto det skrevet at ingen ammonitt eller moabitt noen gang måtte komme inn i Guds forsamling.

[2] For de møtte ikke israelittene med brød og vann, og de leide Bileam til å forbanne dem; men vår Gud vendte forbannelsen om til velsignelse.

[3]Da de hørte det som sto i loven, skilte de alle av blandet opphav ut fra Israel.

[4] En tid før dette hendte, hadde presten Eljasjib, en slektning av Tobia, fått tilsyn med rommene i Guds hus.

[5]Han gjorde i stand et stort rom til Tobia der de tidligere hadde lagt inn grødeofferet, røkelsen, tempelutstyret og tienden av korn, ny vin og fin olje, etter påbudet for levittene, sangerne og portvaktene. Gavene til prestene var også lagret der.

[6] Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

[6] Mens alt dette skjedde, var jeg ikke i Jerusalem. For i det trettiandre året Artaxerxes var konge i Babel, hadde jeg reist til ham. Etter en tid ba jeg kongen om tillatelse til å dra tilbake.

[7] Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

[7]Da jeg kom til Jerusalem, ble jeg klar over det onde som Eljasjib hadde gjort da han laget et rom for Tobia i forgårdene til Guds hus.

[8] Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

[8]Jeg ble svært opprørt og kastet alle eiendelene til Tobia ut av rommet.

[9] Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

[9]Så sa jeg at de skulle rense rommet, og jeg førte tilbake utstyret fra Guds hus, grødeofferet og røkelsen.

Restaurada a manutenção dos levitas

[10] Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

[10] Jeg fikk også vite at levittene ikke hadde fått det de skulle ha, og at de derfor hadde dratt tilbake, hver til sine marker, både de og sangerne som skulle gjøre tjeneste.

[11] Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

[11]Jeg irettesatte stormennene og spurte: «Hvorfor har Guds hus blitt forlatt?» Jeg samlet levittene og satte dem inn igjen i stillingene sine.

[12] Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

[12] Så førte hele Juda tienden av korn, ny vin og fin olje til lagrene.

[13] Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram

[13]Jeg satte presten Sjelemja, Sadok, den skriftlærde, og Pedaja, en av levittene, til å ha tilsyn med lagerrommene, og Hanan, sønn av Sakkur, sønn av Mattanja, skulle gå dem til hånde, for de ble regnet for å

achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

[14] Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

Restabelecimento da observância do sábado

[15] Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

[16] Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

[17] Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

være pålitelige. Nå skulle de sørge for at brødrene deres fikk sin del.

[14] Husk meg, min Gud, for dette! Stryk ikke ut det gode jeg har gjort for min Guds hus og for tjenesten der.

[15] I de dager så jeg i Juda noen som tråkket vinpressene på sabbaten. Jeg så andre som samlet korn i mengder og lesset det på esler. De førte også vin, druer, fikener og andre varer til Jerusalem på sabbaten. Jeg advarte dem mot å selge mat på denne dagen.

[16]Noen fra Tyros som bodde i Jerusalem, kom også med fisk og alle slags varer og solgte det til judeerne på sabbaten.

[17]Da irettesatte jeg de fornemste blant judeerne og sa til dem: «Hva er dette onde som dere gjør? Dere vanhelliger sabbatsdagen!

[18]Var det ikke fordi fedrene gjorde slikt at vår Gud førte alt dette onde over oss og denne byen? Dere øker vreden mot Israel når dere vanhelliger sabbaten!»

[19]Da det begynte å mørkne i Jerusalems porter før sabbaten, sa jeg at dørene skulle stenges, og at de ikke skulle åpnes igjen før sabbaten var over. Jeg satte også noen av mennene mine ved portene, slik at ingen last kunne komme inn på sabbatsdagen.

[20]En eller to ganger hendte det at handelsmenn og selgere av alle slags varer overnattet utenfor Jerusalem.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[21]Jeg advarte dem og sa: «Hvorfor overnatter dere ved muren? Gjør dere det en gang til, legger jeg hånd på dere.» Etter den tid kom de ikke mer dit på sabbaten.

[22] Siden sa jeg at levittene skulle rense seg og komme og holde vakt ved portene, så sabbatsdagen kunne holdes hellig. Husk meg også for dette, min Gud, og forbarm deg over meg i din store godhet!

[23] I de dager så jeg også at noen judeere hadde tatt til seg kvinner fra Asjdod, Ammon og Moab.

[24]Halvparten av barna deres snakket språket i Asjdod eller språket til de andre folkene. De kunne ikke snakke judeisk.

[25] Jeg irettesatte mennene og forbannet dem. Noen av dem slo jeg, og jeg rev dem i håret. Så lot jeg dem sverge ved Gud. Jeg sa: «Dere skal ikke gi døtrene deres til de andres sønner eller ta noen av de andres døtre til koner for sønnene deres eller for dere selv.

[26] Var det ikke på grunn av slikt at Salomo, Israels konge, syndet? Blant de mange folkeslagene fantes det ingen konge som ham. Han var elsket av sin Gud, og Gud satte ham til konge over hele Israel. Likevel fikk de fremmede kvinnene ham til å synde.

[27]Skal en nå høre om dere også at dere gjør så mye ondt og er troløse mot vår Gud ved å ta til dere fremmede kvinner?»

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[28]En av sønnene til Jojada, sønn av øverstepresten Eljasjib, var svigersønn til horonitten Sanballat. Derfor jaget jeg ham bort.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

[29]Husk dem, min Gud, for de har sølt til presteskapet og preste- og levittpakten.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[30]Så renset jeg dem for alt fremmed, og jeg fastsatte tjenester for prestene og levittene, hver mann med sine arbeidsoppgaver.

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

[31] Jeg sa også når de skulle komme med vedoffer og med førstegrøden, alt til fastsatte tider. Husk meg, min Gud, og regn meg dette til gode!

O livro de Ester	Ester

Ester 1

O banquete de Assuero

1 Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

2 naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

3 no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

4 Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

5 Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

6 Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

7 Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

8 Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado

Ester 1

Dronning Vasjti trosser kong Xerxes

1 Dette hendte i Xerxes' dager, den Xerxes som hersket over 127 provinser fra India til Kusj.

2 I de dager da Xerxes satt på kongetronen i borgen Susa,

3 i det tredje regjeringsåret sitt, holdt han en fest for alle stormennene og tjenerne sine. De fremste hærførerne i Persia og Media og lederne for provinsene var hos ham.

4I lang tid, 180 dager, viste han fram sin kongelige rikdom og prakt og sin store herlighet og glans.

5Da disse dagene var til ende, holdt kongen enda en fest for alt folket som var i borgen Susa, høy som lav. Festen varte i sju dager på den åpne plassen i hagen ved kongens slott.

6Tepper av det fineste hvite og purpurblå stoff var festet med hvite og purpurrøde snorer til ringer av sølv i søyler av alabast. Benker av gull og sølv sto på et gulv av marmor, alabast, perlemor og mosaikksteiner.

7Drikkene ble skjenket i gullbeger som alle var forskjellige. Og det var rikelig av kongerikets vin, på kongelig vis.

8Drikkingen foregikk etter regelen: «Ingen tvang!» For kongen hadde bestemt at alle

a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a

hovmestrene skulle la hver og en få så mye eller lite han selv ville ha.

[9]Samtidig holdt dronning Vasjti fest for kvinnene i slottet til kong Xerxes.

[10]På den sjuende dagen, da han var oppstemt av vinen, ba kong Xerxes til seg de sju evnukkene som var hans personlige tjenere, Mehuman, Bista, Harbona, Bigta, Abagta, Setar og Karkas.

[11]Han befalte dem å hente dronning Vasjti fram for kongen med den kongelige kronen på hodet, så folkene og stormennene kunne få se hennes skjønnhet, for hun var svært vakker.

[12]Men dronning Vasjti nektet å komme på kongens ord som evnukkene bar fram. Kongen ble svært sint, og harmen brant i ham.

[13] Han vendte seg til vismennene, de som var kyndige i å tyde tidene, for på denne måten ble kongens saker lagt fram for alle som var kyndige i lov og rett.

[14]De som sto ham nærmest, var Karsjena, Sjetar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena og Memukan, de sju persiske og mediske stormennene som hadde direkte adgang til kongen og var de fremste i riket.

[15]Han spurte dem: «Hva bør etter loven skje med dronning Vasjti siden hun ikke gjorde slik kong Xerxes befalte henne gjennom evnukkene?»

[16]Memukan sa til kongen og stormennene: «Dronning Vasjti har ikke bare forbrutt seg

todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

Ester 2

Ester feita rainha

mot kongen, men mot alle stormenn og folk i provinsene til kong Xerxes.

[17]For ryktet om dronningen vil spre seg blant alle kvinner og få dem til å forakte mennene sine og si: Kong Xerxes befalte at dronning Vasjti skulle føres fram for ham, men hun kom ikke.

[18]Alt i dag vil de fremste kvinnene i Persia og Media snakke slik til kongens stormenn når de får høre ryktet om dronningen. Og det blir ingen ende på forakt og sinne.

[19]Dersom kongen finner det for godt, så la det gå ut et kongsord, og la det bli skrevet inn i lovene i Persia og Media, så det står urokkelig fast at Vasjti aldri mer skal vise seg for kong Xerxes, og at kongen skal gi hennes rang som dronning til en annen kvinne som er bedre enn hun.

[20]Når det påbudet kongen sender ut, blir kjent i hele riket, så veldig som det er, vil alle kvinner ære ektemennene sine, høye som lave.»

[21]Kongen og stormennene syntes godt om dette forslaget, og kongen gjorde som Memukan sa.

[22]Han sendte brev til alle provinsene sine, til hver enkelt provins med den skriften de brukte der, og til hvert enkelt folk på det språket de snakket, om at hver mann skulle være herre i sitt eget hus og snakke språket til sitt eget folk.

Ester 2

Ester blir dronning

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

[8] Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas

[1] Etter dette, da harmen til kong Xerxes hadde lagt seg, begynte han å tenke på Vasjti og det hun hadde gjort, og på det som var besluttet om henne.

[2]Da foreslo de unge mennene som var i kongens tjeneste: «Let etter vakre unge jomfruer til kongen!

[3]I hver provins i riket kunne kongen gi noen i oppgave å samle alle vakre unge jomfruer og sende dem til haremet i borgen Susa. La dem stå under tilsyn av Hegai, kongens evnukk, som vokter kvinnene, og la dem få hudpleie.

[4]Den unge kvinnen som kongen synes best om, kan bli dronning i stedet for Vasjti.» Dette forslaget likte kongen godt, og han satte det i verk.

[5] I borgen Susa var det en jødisk mann som het Mordekai. Han var sønn av Ja'ir, sønn av Sjimi, sønn av Kisj, en mann av Benjamins stamme.

[6] Han hørte til dem som var ført i eksil fra Jerusalem sammen med Jekonja, kongen i Juda. Det var han som Nebukadnesar, kongen i Babel, hadde ført i eksil.

[7] Mordekai var fosterfar til Hadassa, også kalt Ester. Hun var datter til onkelen hans og hadde verken far eller mor. Hun var en velskapt og vakker ung kvinne. Da faren og moren hennes døde, tok Mordekai henne til seg som sin egen datter.

[8]Kongens ord og bud ble kjent, og mange unge kvinner ble samlet i borgen Susa under tilsyn av Hegai. Også Ester ble

de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

[9] A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

[10] Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

[11] Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

[12] Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

[13] então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

[14] À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

hentet til kongens slott, til Hegai, som voktet kvinnene.

[9] Han syntes godt om den unge kvinnen, og hun vant velvilje hos ham. Han sørget straks for at hun fikk den hudpleien og maten hun skulle ha. Han ga henne også sju utvalgte tjenestejenter fra slottet og flyttet henne og tjenestejentene hennes til den beste delen av haremet.

[10]Ester fortalte ikke hvilket folk eller hvilken slekt hun tilhørte, for Mordekai hadde sagt at hun ikke måtte nevne noe om det.

[11]Hver eneste dag gikk Mordekai fram og tilbake utenfor forgården til haremet for å finne ut hvordan Ester hadde det, og hva som ble gjort med henne.

[12]I tur og orden skulle de unge kvinnene gå inn til kong Xerxes, etter at de gjennom tolv måneder hadde gjennomgått det som var foreskrevet. Slik ble kuren gjennomført: seks måneder med myrraolje og seks måneder med balsam og andre kremer for kvinner.

[13]Og så, når en ung kvinne skulle gå inn til kongen, da fikk hun ta med seg alt hun ba om, fra haremet til slottet.

[14]Om kvelden gikk hun inn, og om morgenen flyttet hun til det andre haremet. Der hadde Sjaasgas tilsynet, kongens evnukk som voktet medhustruene. Hun gikk ikke inn til kongen igjen om ikke kongen ville ha henne og hun ble ropt inn ved navn.

[15] Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

[15]Så kom turen til Ester, datter av Abihajil, som var onkel til Mordekai, han som hadde tatt henne til seg som sin egen datter. Da hun skulle gå inn til kongen, ba hun ikke om annet enn det kongens evnukk Hegai, som voktet kvinnene, hadde foreslått, og alle som så Ester, fikk godvilje for henne.

[16] Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

[16]Ester ble hentet til kong Xerxes i slottet hans i den tiende måneden, det er måneden tebet, i det sjuende regjeringsåret hans.

[17] O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

[17]Kongen elsket Ester mer enn alle andre kvinner. Hun vant velvilje og gunst hos ham framfor alle de andre jomfruene. Han satte en kongelig krone på hodet hennes og gjorde henne til dronning i stedet for Vasjti.

[18] Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

[18]Kongen holdt et stort festmåltid for alle stormennene og tjenerne sine, en fest for Ester. Han ga provinsene skattelette og delte ut gaver på kongelig vis.

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[19] Da jomfruene ble samlet for annen gang, satt Mordekai i slottsporten.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

[20]Ester fortalte fremdeles ikke noe om hvilken slekt eller hvilket folk hun tilhørte, slik Mordekai hadde sagt henne. Hun rettet seg etter det Mordekai sa, slik hun hadde gjort det da han var fosterfar for henne.

Mordecai descobre uma conspiração

[21] Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres,

[21]I de dager hendte det, mens Mordekai satt i slottsporten, at dørvokterne Bigtan og Teresj, to av kongens evnukker, ble

sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

[22] Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

[23] Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

[1] Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

[2] Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

[3] Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

[4] Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

sinte på kong Xerxes og lette etter en anledning til å legge hånd på ham.

[22]Dette fikk Mordekai vite, og han fortalte det til dronning Ester. Ester sa det videre til kongen på vegne av Mordekai.

[23] Saken ble undersøkt, og da det viste seg å være slik, ble begge mennene hengt på en påle. Dette ble skrevet ned i krønikeboken i kongens nærvær.

Ester 3

Haman vil drepe alle jøder

[1] En tid etter dette ga kong Xerxes høyere rang til Haman, sønn av Hammedata, agagitten. Han hedret ham og satte ham høyere enn alle stormennene som var sammen med ham.

[2]Alle kongens tjenere i slottsporten falt på kne og bøyde seg ned for Haman, for det hadde kongen befalt. Men Mordekai falt ikke på kne og bøyde seg ikke.

[3]Kongens tjenere i slottsporten spurte Mordekai: «Hvorfor bryter du kongens bud?»

[4]De snakket til ham dag etter dag, men han hørte ikke på dem. Da fortalte de det til Haman for å se om Mordekais begrunnelse ble godtatt. For han hadde fortalt dem at han var jøde.

[5]Da Haman så at Mordekai ikke falt på kne og ikke bøyde seg for ham, ble han fylt av sinne.

[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

[6]Men han syntes det var for lite å legge hånd bare på Mordekai. De hadde fortalt ham hvilket folk Mordekai hørte til, og nå ville Haman utrydde alle jøder, folket til Mordekai, i hele riket til kong Xerxes.

Hamã pretende matar todos os judeus

[7] No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

[7] I den første måneden, det er måneden nisan, i det tolvte året til kong Xerxes, kastet man «pur», det er lodd, om dager og måneder, mens Haman var til stede. Loddet falt på den tolvte måneden, det er måneden adar.

[8] Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

[8] Da sa Haman til kong Xerxes: «Det finnes et folk som bor spredt og for seg selv blant de andre folkene i alle provinsene i riket ditt. Lovene deres er forskjellige fra lovene til alle andre folk, og de holder ikke kongens lover. Det er ikke en konge verdig å la dem være i fred.

[9] Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

[9] Dersom kongen finner det for godt, så la det kunngjøres skriftlig at man skal gjøre ende på dem. Ti tusen talenter sølv skal jeg da kunne veie opp og gi til tjenestemennene dine, så de kan legge det i kongens skattkammer.»

[10] Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

[10] Kongen tok signetringen sin av hånden og ga den til Haman, sønn av Hammedata, agagitten, jødenes motstander.

[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

[11]Og kongen sa til Haman: «Sølvet skal være ditt, og med folket kan du gjøre som du finner for godt.»

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo

[12] På den trettende dagen i den første måneden ble kongens skrivere kalt

ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

sammen. På Hamans befaling ble det satt opp et skriv til kongens satraper, stattholderne i hver provins og lederne i hvert folk, til hver enkelt provins med den skriften de brukte der, og til hvert enkelt folk på det språket de snakket. Det ble skrevet i navnet til kong Xerxes og forseglet med kongens signetring.

[13] Så gikk det ut brev med ilbud til alle kongens provinser om å utrydde, drepe og gjøre ende på alle jøder, både unge og gamle, barn og kvinner, på en og samme dag, den trettende dagen i den tolvte måneden, det er måneden adar. Eiendommene deres skulle plyndres.

[14]En avskrift av brevet skulle gjelde som lov i hver provins og kunngjøres for alle folk, så de kunne være forberedt på denne dagen.

[15]Sendebudene dro ut i hast på kongens ord så snart denne loven var gitt i borgen Susa. Kongen og Haman satte seg til å drikke, men byen Susa var forferdet.

Ester 4

Mordekais plan om redning

[1] Mordekai fikk vite alt som hadde skjedd, og han flerret klærne sine og kledde seg i sekk og aske. Så gikk han ut i byen og ropte og klaget høyt og bittert.

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[2]Han kom så langt som til slottsporten. Men ingen kunne gå gjennom slottsporten kledd i sekkestrie.

[3]I hver provins der kongens ord og befaling nådde fram, ble det stor sorg blant jødene, med faste, gråt og klage, og mange la seg i sekk og aske.

[4]Esters tjenestejenter og evnukker kom og fortalte henne dette. Da begynte dronningen å skjelve. Hun sendte klær til Mordekai som han skulle ha på seg i stedet for sekkestrien, men han tok ikke imot.

[5]Så kalte Ester inn Hatak, en evnukk som kongen hadde satt i hennes tjeneste. Hun sendte ham til Mordekai for å få vite hva som hadde hendt, og hvorfor.

[6]Hatak gikk ut til Mordekai på torget i byen, foran slottsporten.

[7]Mordekai fortalte da alt som hadde hendt med ham, og hele historien om sølvet som Haman hadde sagt han skulle veie opp til kongens skattkammer hvis han fikk gjøre ende på jødene.

[8]Til Hatak ga han også en avskrift av brevet med loven som var gitt i Susa om at de skulle utryddes. Han ba ham vise det til Ester og fortelle henne alt. Så skulle han pålegge henne å gå til kongen for å trygle og be kongen selv om nåde for folket hennes.

[9]Hatak kom og fortalte Ester hva Mordekai hadde sagt.

[10]Da påla Ester Hatak å si dette til Mordekai:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

[15] Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

[16] Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

Ester 5

[11]«Alle kongens tjenere og folket i kongens provinser vet at om noen, mann eller kvinne, går inn til kongen i den indre slottsgården uten å være innkalt, så er det bare én lov som gjelder: døden. Bare den som kongen retter gullsepteret sitt mot, får leve. Selv har jeg ikke blitt kalt inn til kongen på tretti dager.»

[12]De fortalte Mordekai hva Ester hadde sagt.

[13]Mordekai ba dem si til Ester: «Tro bare ikke at du som den eneste av jødene skal berge livet fordi du er i kongens slott.

[14] For om du tier i denne tiden, vil hjelp og redning komme til jødene fra et annet sted, mens du og ditt farshus vil gå til grunne. Og hvem vet om det ikke er for en tid som denne at du har fått dronningrang?»

[15]Da ba Ester dem si til Mordekai:

[16] «Gå og kall sammen alle jøder som befinner seg i Susa, og hold faste for min skyld. Dere skal ikke spise eller drikke på tre dager, verken om natten eller om dagen. Jeg og tjenestejentene mine vil også faste på samme måte. Så skal jeg gå inn til kongen, selv om det ikke er etter loven. Skal jeg gå til grunne, så går jeg til grunne.»

[17]Mordekai gikk av sted og gjorde alt som Ester hadde pålagt ham.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

[3] Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

Dronning Esters fest

[1]Den tredje dagen kledde Ester seg i dronningskrud og stilte seg i den indre slottsgården, midt imot kongens hus. Der inne satt kongen på tronen midt imot inngangen.

[2] Da kongen fikk se dronning Ester der hun sto i slottsgården, fikk han godvilje for henne. Han rettet gullsepteret som han hadde i hånden, ut mot henne, og Ester gikk fram og rørte ved spissen av septeret.

[3] Kongen sa til henne: «Dronning Ester, hva vil du? Er det noe du ønsker? Om det så er halve riket, skal du få det.»

[4]Ester svarte: «Om kongen finner det for godt, ville jeg gjerne at kongen og Haman i dag skulle komme til festen jeg vil holde for ham.»

[5]Kongen sa: «Hent straks Haman og gjør slik Ester har sagt.» Så kom kongen og Haman til festen som Ester holdt.

[6]Mens de satt og drakk vin, sa kongen til Ester: «Er det noe du vil be om, skal du få det. Har du et ønske, om det så er halve riket, skal det bli oppfylt.»

[7]Ester svarte: «Det jeg ber om og ønsker, er dette:

[8]Dersom kongen ser på meg med velvilje og han finner det for godt å gi meg det jeg ber om, og å oppfylle det jeg ønsker, så ville jeg gjerne at kongen og Haman skulle komme til festen som jeg vil holde for dem. Og så skal jeg i morgen gjøre som kongen sier.»

Haman vil drepe Mordekai

[9] Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

[10] Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

[11] Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

[12] Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

[13] Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

[14] Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

[9] Den dagen gikk Haman derfra glad og fornøyd. Men da han fikk se at Mordekai, som satt i slottsporten, verken reiste seg eller var redd ham, ble Haman fylt av sinne mot ham.

[10]Men han behersket seg og gikk hjem. Så ba han vennene sine og sin kone Seresj om å komme.

[11] Haman la ut for dem om den store rikdommen sin, om alle sønnene sine, og om hvordan kongen hadde gitt ham høy rang og satt ham over alle stormennene og kongens tjenere.

[12]Og han la til: «Jeg var dessuten den eneste som fikk komme sammen med kongen til festen som dronning Ester holdt. Også i morgen er jeg bedt til henne sammen med kongen.

[13]Men alt dette har ingen verdi for meg så lenge jeg må se jøden Mordekai sitte i slottsporten.»

[14] Da sa hans kone Seresj og vennene hans til ham: «La dem sette opp en påle som er femti alen høy. I morgen skal du be kongen om at de henger Mordekai på den. Så kan du gå glad til festen sammen med kongen.» Haman syntes dette var et godt forslag, og han fikk satt opp pålen.

Ester 6

Mordekai får stor ære

[1]Den natten fikk ikke kongen sove. Han ba dem hente krøniken over minneverdige hendelser, og de leste høyt for kongen.

[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e

[2] De fant at det sto skrevet hvordan Mordekai hadde fortalt om dørvokterne Bigtana og Teresj, to av kongens evnukker, som hadde lett etter en anledning til å legge hånd på kong Xerxes.

[3]Da spurte kongen: «Hvilken heder og ære har Mordekai fått for dette?» De unge mennene som tjente kongen, svarte: «Det er ikke gjort noe for ham.»

[4] Så sa kongen: «Hvem står ute i slottsgården?» Haman hadde nettopp kommet inn i den ytre slottsgården for å be kongen om at Mordekai måtte bli hengt på pålen som han hadde reist for ham.

[5]Nå svarte kongens unge menn: «Se, det er Haman som står ute i slottsgården.» Kongen sa: «La ham komme inn!»

[6]Haman kom inn, og kongen spurte ham: «Hva kan en gjøre for en mann som kongen ønsker å hedre?» Haman tenkte med seg selv: «Hvem andre enn meg skulle kongen ønske å hedre?»

[7]Så sa Haman til kongen: «Den mannen som kongen ønsker å hedre,

[8]skal en gi kongelige klær som kongen selv har båret, og en hest som kongen selv har ridd på, og som har fått en kongelig krone på hodet.

[9]La en av kongens fremste stormenn ta hånd om klærne og hesten. De skal ta klærne på den mannen som kongen ønsker å hedre, og la ham ri på hesten over torget i byen mens de roper foran ham: Slik gjør en med den som kongen ønsker å hedre!»

[10]Kongen sa til Haman: «Skynd deg, ta klærne og hesten, slik som du sa, og gjør

faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

dette med jøden Mordekai som sitter i slottsporten! Glem ikke noe av alt det du har sagt.»

[11]Så tok Haman klærne og hesten, kledde Mordekai og lot ham ri over torget i byen mens han ropte foran ham: «Slik gjør en med den som kongen ønsker å hedre!»

[12] Så vendte Mordekai tilbake til slottsporten, og Haman skyndte seg hjem, i sorg og med tildekket hode.

[13]Haman fortalte sin kone Seresj og alle vennene sine alt som hadde hendt. Da sa vismennene og hans kone Seresj til ham: «Er han av jødisk ætt, denne Mordekai som nå holder på å få deg i kne, så kommer du ingen vei med ham. Han kommer til å bli ditt fall.»

[14] Mens de ennå snakket med ham, kom kongens evnukker. De førte straks Haman til festen som Ester holdt.

Ester 7

Hamans fall

[1]Kongen og Haman kom til festen hos dronning Ester.

[2] Også den andre dagen sa kongen til Ester mens de satt og drakk vin: «Er det noe du vil be om, dronning Ester, så skal du få det. Har du et ønske, om det så er halve riket, skal det bli oppfylt.»

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[3]Da svarte dronning Ester: «Dersom kongen ser på meg med velvilje, og om han finner det for godt, så la meg få mitt eget liv, det er min bønn, og mitt eget folk, det er mitt ønske.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

[4]For jeg og mitt folk er blitt solgt til utryddelse, drap og undergang. Om vi bare var blitt solgt som slaver og slavekvinner, ville jeg ha tiet. For en slik ulykke hadde ikke vært noe å bry kongen med.»

[5] Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

[5]Da sa kong Xerxes til dronning Ester: «Hvem er han, og hvor er han som har hjertet fylt av slike planer?»

[6] Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

[6]Ester svarte: «Motstanderen og fienden er denne onde Haman.» Haman dirret av skrekk foran kongen og dronningen.

[7] O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

[7]Kongen reiste seg i sinne. Han gikk fra drikkelaget og ut i slottshagen. Men Haman ble stående foran dronning Ester. Han ville be for livet sitt, for han skjønte at kongen hadde bestemt seg for å gjøre ham ondt.

[8] Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

[8] Da kongen kom tilbake fra slottshagen til huset der drikkelaget var, lå Haman over benken som Ester satt på. Kongen ropte: «Vil han til og med forgripe seg på dronningen, og det her i mitt eget hus?» Ikke før var disse ordene kommet ut av kongens munn, så dekket de ansiktet til Haman.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para

[9] Da sa Harbona, en av kongens evnukker: «Se, Haman har satt opp en påle for Mordekai, han som en gang reddet kongen gjennom det han fortalte. Den står ved

Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

10 Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

1 Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

2 Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

3 Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

4 Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

5 e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

6 Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

Hamans hus og er femti alen høy.» Kongen sa: «Heng ham i den.»

10 Så hengte de Haman i pålen som han selv hadde reist for Mordekai, og kongens sinne la seg.

Ester 8

Jødene blir reddet

1 Samme dag ga kong Xerxes dronning Ester det huset som Haman, jødenes motstander, hadde hatt. Og Mordekai fikk komme fram for kongen, for Ester hadde fortalt hvor nær han sto henne.

2 Kongen tok av seg signetringen som han hadde tatt tilbake fra Haman, og ga den til Mordekai. Og Ester satte Mordekai over huset til Haman.

3 Siden snakket Ester enda en gang med kongen. Hun falt ned for føttene hans, og gråtende tryglet hun ham om å stanse de onde planene som Haman, agagitten, hadde lagt mot jødene.

4 Kongen rettet gullsepteret ut mot Ester. Da reiste hun seg, trådte fram for kongen

5 og sa: «Dersom kongen finner det for godt og han ser på meg med velvilje, om saken er rett for kongen og han synes godt om meg, så skriv og kall tilbake brevene fra Haman, sønn av Hammedata, agagitten, dem som han skrev da han la planer om å gjøre ende på jødene i alle kongens provinser.

6 Hvordan skal jeg makte å se på det onde som ellers vil ramme mitt folk, og hvordan

skal jeg makte å se på at min slekt blir ødelagt?»

[7] Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

[7]Da sa kong Xerxes til dronning Ester og jøden Mordekai: «Se, Hamans hus har jeg gitt til Ester, og selv er han blitt hengt på en påle fordi han ville legge hånd på jødene.

[8] Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

[8] Sett nå opp et skriv om jødene i kongens navn, slik dere finner det best, og sett kongens segl på det med signetringen hans. For et skriv som er utstedt i kongens navn og forseglet med kongens signetring, kan ikke kalles tilbake.»

[9] Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

[9] Kongens skrivere ble straks kalt sammen. Det var den tjuetredje dagen i den tredje måneden, det er måneden sivan. De skrev alt ned slik Mordekai befalte, til jødene og til satrapene, stattholderne og lederne i provinsene fra India til Kusj, 127 i alt, til hver enkelt provins med den skriften de brukte der, og til hvert enkelt folk på det språket de snakket, også til jødene med den skriften de brukte og på det språket de snakket.

[10] Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

[10]Brevene ble skrevet i kong Xerxes' navn, forseglet med kongens signetring og sendt med ilbud som red på raske hester fra kongens egen stall.

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que

[11]Der sto det at kongen ga jødene i hver by lov til å stå sammen og forsvare sitt eget liv. De kunne utrydde, drepe og gjøre ende på enhver væpnet styrke i alle folk og provinser som angrep dem, også barn

viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia

og kvinner. Eiendommene deres kunne de plyndre.

[12]Alt skulle skje på en og samme dag i alle provinsene til kong Xerxes, på den trettende dagen i den tolvte måneden, det er måneden adar.

[13]En avskrift av brevet skulle gjelde som lov i hver provins og kunngjøres for alle folk, så jødene kunne være forberedt på denne dagen og hevne seg over fiendene sine.

[14]På kongens ord red ilbudene av gårde på kongens hester i stor fart så snart denne loven var gitt i borgen Susa.

[15]Mordekai dro ut fra kongen i kongelige klær i purpurblått og hvitt. Han bar en stor gullkrone og en kappe av lin og rødt purpur. Og byen Susa jublet og gledet seg.

[16]Hos jødene var det lys og glede, fryd og herlighet.

[17]I hver provins og i hver by, så langt som kongens ord og befaling nådde, ble det glede og fryd blant jødene, en dag for fest og feiring. Og blant folkene i landet erklærte mange seg som jøder. For det hadde kommet over dem en redsel for jødene.

Ester 9

Jødene tar hevn

[1] På den trettende dagen i den tolvte måneden, det er måneden adar, skulle kongens ord og lov settes i verk. Jødenes

em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

fiender hadde håpet at de skulle få makt over dem på denne dagen, men nå skjedde det motsatte; det var jødene som fikk makt over alle som hatet dem.

2 porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

2 Jødene samlet seg i byene sine i alle provinsene til kong Xerxes for å legge hånd på alle som ville dem vondt. Det var ingen som kunne stå imot dem, for det hadde kommet en redsel for dem over alle folk.

3 Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

3Alle lederne i provinsene, satrapene, stattholderne og kongens tjenestemenn støttet jødene. Det hadde kommet over dem en redsel for Mordekai,

4 Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

4 for han var blitt stor i kongens hus. Og gjennom alle provinser gikk ryktet om Mordekai, mannen som stadig ble mektigere.

5 Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

5Jødene slo alle fiendene sine med sverd; de drepte dem og gjorde ende på dem. De gjorde som de ville med alle som hatet dem.

6 Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

6I borgen Susa ble fem hundre mann drept og gjort ende på av jødene,

7 como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,

7dessuten drepte de Parsjandata, Dalfon, Aspata,

8 a Porata, a Adalia, a Aridata,

8Porata, Adalja, Aridata,

9 a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,

9Parmasjta, Arisai, Aridai og Vaisata,

10 que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

10de ti sønnene til Haman, sønn av Hammedata, jødenes motstander. Men de la ikke hånd på byttet.

11 No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

11Samme dag fikk kongen tallet på dem som var drept i borgen Susa.

12 Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus

12 Da sa han til dronning Ester: «I borgen Susa har jødene drept og gjort ende på fem

a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do

hundre mann, dessuten har de drept de ti sønnene til Haman. Hva har de så ikke gjort i de andre provinsene til kongen? Er det noe du vil be om, skal du få det. Har du et ønske, skal det bli oppfylt.»

[13] Ester svarte: «Dersom kongen finner det for godt, så la jødene i Susa også i morgen få handle etter den loven som gjelder i dag, og la Hamans ti sønner bli hengt på en påle!»

[14]Kongen sa at dette skulle skje, og det ble bestemt ved lov i Susa. De ti sønnene til Haman ble hengt.

[15]Jødene i Susa samlet seg igjen på den fjortende dagen i måneden adar. De drepte tre hundre mann i Susa. Men de la ikke hånd på byttet.

[16]De andre jødene i kongens provinser slo seg også sammen og forsvarte sitt eget liv. De fikk fred for fiendene sine og drepte syttifem tusen av dem som hatet dem. Men de la ikke hånd på byttet.

[17]Dette hendte på den trettende dagen i måneden adar. Den fjortende dagen hvilte de, og de gjorde den til en dag for fest og glede.

[18]Men jødene i Susa samlet seg både den trettende og den fjortende dagen. De hvilte den femtende dagen og gjorde den til en dag for fest og glede.

[19]Derfor er det at jødene som bor i bygder og landsbyer, gjør den fjortende dagen i

dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

måneden adar til en dag for glede, fest og gjestebud, en dag da de sender mat som gaver til hverandre.

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

[26] Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que

Purim-festen

[20]Mordekai skrev ned disse hendelsene. Så sendte han brev til alle jødene i alle provinsene til kong Xerxes, de som var nær, og de som var langt borte.

[21]Han påla dem at de hvert år skulle feire den fjortende og femtende dagen i måneden adar.

[22]For det var på disse dagene jødene hadde fått fred for fiendene sine, og i den måneden klagen ble vendt til glede og sorgen til fest. Derfor skulle de feire dem som dager for fest og glede og sende mat som gaver til hverandre og til de fattige.

[23]Jødene gjorde det til tradisjon, det som de hadde begynt å gjøre, og som Mordekai hadde skrevet til dem om.

[24]For Haman, sønn av Hammedata, agagitten, alle jøders motstander, hadde planlagt å gjøre ende på jødene, og han hadde kastet «pur», det er lodd, for å knuse dem og gjøre ende på dem.

[25]Dette kom fram for kongen. Da befalte han i et brev at de onde planene som Haman hadde lagt mot jødene, skulle komme over hans eget hode. Slik ble både han og sønnene hans hengt på pålen.

[26]Derfor kalles disse dagene for «purim», etter ordet «pur». På grunn av alt som sto

testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

[27] determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

[28] e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

[29] Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

[30] Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

Ester 10

i dette brevet, og på grunn av det de hadde sett og opplevd,

[27]gjorde jødene det til tradisjon for seg selv, for sine etterkommere og for alle som ville slutte seg til dem, at de hvert år, uten unntak, skulle feire disse to dagene til fastsatt tid, som det var skrevet.

[28]Disse dagene skulle minnes og feires gjennom alle tider og i alle slekter, i hver provins og i hver by. Purim-dagene skulle aldri falle bort blant jødene og aldri gå av minne hos etterkommerne deres.

[29]Dronning Ester, datter av Abihajil, og jøden Mordekai skrev et offisielt brev for å stadfeste det andre brevet om purim.

[30]Og Mordekai sendte brev til alle jødene i de 127 provinsene i riket til Xerxes med ønske om fred og trygghet.

[31]De skulle feire disse purim-dagene til fastsatt tid, slik jøden Mordekai og dronning Ester hadde forpliktet dem til, og slik de også hadde forpliktet seg selv og sine etterkommere, med ord om faste og klage.

[32]Så ble disse ordene om purim stadfestet på Esters befaling, og de ble skrevet ned i en bokrull.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

Mordekais høye stilling

[1] Kong Xerxes la skatt på fastlandet og på øyene i havet.

[2] Alt det han gjorde i makt og velde, og historien om hvordan kongen ga Mordekai høy rang, er nedskrevet i krønikene til kongene i Media og Persia.

[3] For jøden Mordekai var nest etter kong Xerxes i rang. Han var stor blant jødene og godt likt av alle sine landsmenn. Han søkte det gode for folket sitt og fremmet fred for alle sine etterkommere.

O livro de Jó

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

1 Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

2 Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

3 Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

4 Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

5 Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

6 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

7 Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

Job

Job 1

Jobs lykke og ulykke
(Kap. 1–2)

Job og familien hans

1 Det bodde en mann i landet Us. Job var navnet hans. Han var en from og rettskaffen mann som fryktet Gud og unngikk alt ondt.

2 Han fikk sju sønner og tre døtre.

3 Han hadde en buskap på sju tusen sauer, tre tusen kameler, fem hundre par okser og fem hundre eselhopper. Mange tjenere hadde han også. Denne mannen var den største blant folkene i øst.

4 Jobs sønner pleide å feste hos hverandre på omgang. De inviterte de tre søstrene sine til å spise og drikke sammen med dem.

5 Når dagene med festing var over, sendte Job bud for å hellige dem. Han sto tidlig opp om morgenen og bar fram brennoffer for hver enkelt. For, som Job sa: «Kanskje har barna mine syndet og spottet Gud i sitt hjerte.» Slik gjorde Job alltid.

Den første prøven

6 Så en dag kom gudesønnene og trådte fram for Herren. Blant dem var også Anklageren.

7 Herren sa til ham: «Hvor kommer du fra?» og han svarte: «Jeg har streifet omkring på jorden.»

[8] Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

[8]Herrensa: «Så la du vel merke til min tjener Job? På jorden finnes ingen som ham, en from og rettskaffen mann som frykter Gud og unngår alt ondt."

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[9]Men Anklageren svarte: «Det er vel ikke uten grunn at Job frykter Gud?

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[10]Har du ikke på alle vis vernet om ham, hans hus og alt han eier? Hans henders arbeid velsigner du, og buskapen hans brer seg i landet.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[11]Men rekk bare hånden ut og rør ved alt som er hans, så får vi se om han ikke spotter deg like opp i ansiktet.»

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

[12]Da sa Herren til Anklageren: «Se, alt han eier, er i din makt, men ham selv får du ikke legge hånd på!» Så gikk Anklageren bort fra Herren.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[13]En dag satt Jobs sønner og døtre og spiste og drakk vin hjemme hos den eldste broren.

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[14]Da kom en budbringer til Job og sa: «Mens oksene gikk for plogen og eselhoppene beitet like ved,

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[15] overfalt sabeerne oss og tok dyrene. Tjenerne hogg de ned med sverd. Jeg var den eneste som slapp unna og kan fortelle deg det.»

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16] Mens han ennå talte, kom en annen og sa: «En Guds ild falt fra himmelen. Den traff sauene og tjenerne og brente dem opp. Jeg var den eneste som slapp unna og kan fortelle deg det.»

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três

[17] Mens han ennå talte, kom en tredje og sa: «Kaldeerne kom, delte seg i tre flokker,

bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[18] Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

[19] eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[20] Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

[21] e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

[22] Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

[1] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

[2] Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[3] Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e

kastet seg over kamelene og tok dem. Tjenerne hogg de ned med sverd. Jeg var den eneste som slapp unna og kan fortelle deg det.»

[18]Mens han ennå talte, kom enda en og sa: «Dine sønner og døtre spiste og drakk vin hjemme hos den eldste broren.

[19]Med ett kom en sterk vind fra den andre siden av ørkenen. Den tok tak i alle fire hjørnene på huset, så det falt sammen over de unge, og de døde. Jeg var den eneste som slapp unna og kan fortelle deg det.»

[20] Da reiste Job seg, flerret kappen og klippet av seg håret. Han kastet seg til jorden og tilba.

[21] Han sa: «Naken kom jeg fra mors liv. Naken vender jeg tilbake. Herren ga, Herren tok, velsignet være Herrens navn!»

[22]Gjennom alt dette syndet ikke Job. Han krenket ikke Gud.

Job 2

Den andre prøven

[1] Så en dag kom gudesønnene og trådte fram for Herren. Blant dem var også Anklageren.

[2] Herren sa til ham: «Hvor kommer du fra?» Anklageren svarte: «Jeg har streifet omkring på jorden.»

[3]Herrensa: «Så la du vel merke til min tjener Job? På jorden finnes ingen som ham, en from og rettskaffen mann som frykter Gud og unngår alt ondt. Fortsatt

que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

står han fast i sin gudsfrykt. Du har utfordret meg til å ødelegge ham uten grunn.»

[4] Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

[4] Men Anklageren svarte: «Hud for hud! En mann gir jo alt han eier, for sitt liv.

[5] Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[5] Hvis du nå rekker hånden ut og rører ved hans bein og kjøtt, så får vi se om han ikke spotter deg like opp i ansiktet.»

[6] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

[6]Da sa Herren til Anklageren: «Se, han er i din makt, men spar livet hans!»

[7] Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[7]Så gikk Anklageren bort fra Herren og slo Job med vonde byller fra hode til fot.

[8] Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

[8] Job tok et potteskår og skrapte seg med det, der han satt i asken.

[9] Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

[9] Da sa hans kone til ham: «Holder du fortsatt fast på din gudsfrykt? Spott heller Gud og dø!»

[10] Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

[10] Men han svarte: «Du taler som en vettløs kvinne. Når vi tar imot det gode fra Gud, skulle vi da ikke også ta imot det vonde?» Gjennom alt dette kom ingen synd over Jobs lepper.

Job og de tre vennene

[11] Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

[11] Da Jobs tre venner fikk høre om alt det vonde som hadde rammet ham, kom de til ham, hver fra sitt hjemsted: Elifas fra Teman, Bildad fra Sjuah og Sofar fra Naama. De møttes for å sørge med ham og for å trøste ham.

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

[12] Mens de ennå var et stykke borte, fikk de øye på ham; men de kjente ham ikke igjen. De brast i gråt, flerret kappene sine og kastet støv over hodet.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

[2] Disse Jó:

[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

[13]Så satt de hos ham på jorden i sju dager og sju netter. Ingen sa et ord til ham, for de så at hans smerte var stor.

Job 3

[1] Til sist åpnet Job munnen og forbannet den dagen han ble født.

Første talerunde

(Kap. 3–28)

Job: Bort med den dagen

[2]Job tok til orde og sa:

[3] Bort med den dagen jeg ble født, den natten det ble sagt: «En gutt er unnfanget.»

[4]Den dagen – la den bli mørke, så Gud i det høye ikke spør etter den og dagslys aldri faller på den!

[5]La mørke og dødsskygge få den, la skyer hvile over den og formørkelse skremme den!

[6]Den natten – la mørke skygger ta den så den ikke regnes med blant årets dager og ikke kommer med når måneder telles.

[7]Ja, må den natten bli ufruktbar og gledesrop ikke lyde.

[8] La den forbannes av dem som maner fram ulykkesdager, de som kan vekke Leviatan.

[9]La nattens morgenstjerner slukne, la den vente på lys som ikke kommer, la den aldri se morgenrødens første blikk!

[10]For den stengte ikke morslivets dører for meg og skjulte ikke lidelsen for mine øyne.

[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

[11] Hvorfor døde jeg ikke da jeg ble født, utåndet da jeg kom fra mors liv?

[12] Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

[12]Hvorfor tok de meg på fanget, la meg til brystet for å die?

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[13]Nå kunne jeg ligget i ro, sovnet og så fått hvile

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[14] med konger og rådgivere på jorden, de som bygde der det nå er ruiner,

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[15]eller med stormenn som hadde gull og fylte sine hus med sølv.

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[16] Da hadde jeg ikke vært til, lik et foster som dør i det skjulte, lik et spedbarn som aldri så dagens lys.

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[17]I graven har de urettferdige rast fra seg, der hviler de som har tømt sine krefter.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[18]Fanger har fred, de hører ikke vokterens rop.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[19] Der er både små og store, der er tjeneren fri fra sin herre.

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

[20]Hvorfor gir dagen lys til de lidende og liv til de ulykkelige,

[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

[21] til dem som venter forgjeves på døden og søker den mer enn skjulte skatter,

[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

[22]til dem som glade ville ha jublet og frydet seg om de fant en grav,

[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?

[23] til en mann som ikke finner vei fordi Gud stenger for ham?

[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?

[24] Mine sukk er blitt mitt brød, klageropene mine strømmer som vann.

[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.

[25]Det jeg frykter mest, har rammet meg. Det jeg gruer for, kommer nå.

[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:

[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?

[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.

[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.

[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[26] Jeg får ikke fred, ikke ro, ikke hvile, så opprørt er jeg.

Job 4

Elifas: Et skremmende syn

[1]Da tok Elifas fra Teman til orde og sa:

[2]Om noen vil tale til deg, orker du det? Men hvem kan vel la være?

[3] Selv har du rettledet mange og styrket kraftløse hender.

[4]Dine ord reiste opp den som snublet. Du ga kraft til skjelvende knær.

[5] Men nå, når det rammer deg, blir du motløs. Det treffer deg, og du blir lamslått.

[6] Stoler du ikke på din gudsfrykt? Gir ikke din fromme livsvei håp?

[7] Tenk etter! Når gikk vel en skyldfri til grunne, hvor ble rettskafne utslettet?

[8] Jeg ser at de som pløyer ondskap og sår lidelse, høster det samme.

[9]Når Gud puster, går de til grunne. Når han fnyser, er de borte.

[10] Løvens brøl, hannløvens skrik og ungløvens tenner er slått ut.

[11]Rovdyret mangler bytte og dør. Løveflokken blir spredt.

[12] Et ord listet seg til meg. Jeg hørte det hviske

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

[13]i opprivende, nattlige syn mens menneskene sov dypt.

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[14]Skrekken grep meg, og jeg skalv. Redselen gikk gjennom marg og bein.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[15]Et pust strøk forbi ansiktet mitt, fikk hårene på kroppen til å reise seg.

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[16] Han sto der, men jeg kjente ham ikke, en skikkelse rett for øynene mine. Jeg hørte en hviskende stemme:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

[17] Kan vel et menneske være rettferdig for Gud? Kan en mann være ren for sin skaper?

[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

[18] Gud stoler ikke engang på sine tjenere, han finner feil hos sendebudene,

[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[19] og enda mer hos dem som bor i leirhus og har jord til grunnvoll. De knuses lettere enn møll.

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[20]Fra morgen til kveld blir de tråkket ned. De går til grunne for alltid uten at noen bryr seg om det.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

[21] Teltsnoren rykkes opp. De dør, uten visdom.

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

Job 5

Gud sårer og forbinder

[1] Rop bare! Er det noen som svarer? Til hvem av de hellige vender du deg?

[2]Uro tar livet av den dumme, sinne dreper den godtroende.

[3] Jeg så den dumme slå rot, men brått måtte jeg forbanne hans bolig.

[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

[4] Barna hans var vergeløse, knust i porten, og ingen hjalp dem.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.

[5] De sultne spiste opp avlingen hans, tok den, selv blant torner; og de tørste grep etter hans gods.

[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.

[6]For ulykke skyter ikke opp av støvet, og lidelse gror ikke opp av jorden.

[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.

[7] Men mennesket er født til lidelse, gnister som flyr høyt i været.

[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;

[8]Selv ville jeg heller ha vendt meg til Gud, ja, til ham ville jeg ha overgitt min sak,

[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;

[9] han som gjør storverk ingen kan granske, og under ingen kan telle.

[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,

[10] Han gir regn over jorden, sender vann ut over markene.

[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.

[11] Han reiser de nedbøyde opp, redder de sørgende i sikkerhet.

[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.

[12] Han knuser de listiges planer, deres verk lykkes ikke.

[13] Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.

[13] Han fanger de vise i deres list, snedige planer er forhastet.

[14] Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.

[14] Om dagen møter de mørke, ved middagstid famler de som om natten.

[15] Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.

[15]Så redder han den fattige fra de mektiges sverd, munn og hender.

[16] Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.

[16] Da blir det håp for den svake. Ondskapen lukker sin munn.

[17] Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.

[17] Salig er den som Gud viser til rette. Du skal ikke forakte formaning fra Den veldige!

[18] Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

[19] De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.

[20] Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.

[21] Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.

[22] Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.

[23] Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.

[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.

[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.

[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.

[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,

[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.

[18] For han sårer, og han forbinder. Han knuser, og hans hånd leger.

[19] Gjennom seks trengsler berger han deg, og i den sjuende skal ulykken ikke nå deg.

[20] I uår frir han deg fra døden og i krig fra kvasse sverd.

[21] Du er trygg for stikkende tunge og frykter ikke kommende ulykke.

[22]Du ler av ulykke og hungersnød og frykter ikke dyrene på jorden.

[23] For du har en pakt med steinene på marken. Villdyrene holder fred med deg.

[24]Du får oppleve fred i dine telt, når du går over eiendommen, mangler du ingenting.

[25]Du får oppleve at ætten vokser, dine etterkommere blir som gress på jorden.

[26] Du går i grav i moden alder slik kornbånd samles i rett tid.

[27]Ja, dette har vi gransket, og slik er det. Hør det og ta det til deg!

Job 6

Job: Mine brødre svikter

[1]Da tok Job til orde og sa:

[2]Å, om min uro kunne veies og legges i vektskålen med min sorg!

[3]For nå er de tyngre enn havets sand; derfor taler jeg uten å tenke.

[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

[4] Piler fra Den veldige sitter i kroppen, giften tar min kraft; redsler fra Gud samler seg mot meg.

[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

[5]Skriker vel et villesel som gresser, rauter en okse når den har fôr?

[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

[6]Hvem spiser smakløs mat uten salt? Er det noen smak på stokkrosens saft?

[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

[7]Det byr meg imot å røre ved slikt, det er som å spise bedervet mat.

[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

[8]Om bare min bønn ble hørt, om Gud ville innfri mitt håp!

[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

[9] Om han bare ville knuse meg, løfte sin hånd og gjøre ende på meg!

[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

[10] Da får jeg tross alt en trøst når jeg vrir meg i nådeløs pine: Så hadde jeg ikke fornektet Den helliges tale.

[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

[11]Hvilke krefter har vel jeg til å holde ut? Finnes et mål jeg kan strekke meg mot?

[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

[12]Er jeg sterk som stein, er kroppen min av bronse?

[13] Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

[13]Nei, jeg er fullstendig hjelpeløs, jeg finner ingen utvei.

[14] Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

[14] Den som ikke viser godvilje mot sin neste, har oppgitt sin frykt for Den veldige.

[15] Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

[15] Og mine brødre sviktet som en bekk, et bekkefar der vannet blir borte.

[16] turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

[16]Den var dekket av tykk is, skjult under snøen.

[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.

[17]I tørketiden stilner den, i varmen tørker den inn.

[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.

[18]Strømmen mister sin retning; vannet renner ut i sanden og blir borte.

[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.

[19]Karavaner fra Tema speidet etter vann, de reisende fra Saba satte sitt håp til det.

[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.

[20]De stolte på det, men ble til skamme. Da de kom fram, ble de skuffet.

[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[21]Nå er dere blitt en slik bekk! Dere ser det grufulle og blir redde.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?

[22]Har vel jeg noen gang sagt: «Gi meg noe! Bruk deres rikdom til å kjøpe meg fri!

[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?

[23] Redd meg fra fienden, fri meg fra voldsmenns hånd!»

[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.

[24] Rettled meg, så skal jeg tie. Vis meg hvor jeg har feilet!

[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?

[25] Kan oppriktige ord såre? Men hvordan er det dere taler til rette?

[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?

[26]Vil dere irettesette meg for min tale? Ord fra en fortvilet spres for vinden.

[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?

[27]Ville dere kaste lodd om foreldreløse og kjøpslå om en venn?

[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.

[28]Løft nå hodet og se på meg! For jeg lyver dere ikke rett opp i ansiktet.

[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.

[29]Tenk dere om! Gjør ikke urett! Vend om; jeg er ennå rettferdig!

[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

[30]Finnes det urett på min tunge? Kjenner jeg ikke smaken av sorg?

Jó 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?

[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

Job 7

Er jeg et sjøuhyre?

[1]Har ikke mennesket en strid på jorden, et liv som dagene til en leiekar?

[2]Han ligner en tjener som stønner etter skygge, en dagarbeider som venter på lønn.

[3] Måneder med tomhet ble min lodd, netter med lidelse min skjebne.

[4]Så snart jeg legger meg, spør jeg: «Når kan jeg stå opp?» Natten blir lang, til det lysner, er jeg full av uro.

[5] Kroppen er dekket med mark og sårskorper. Støvet gror fast i huden, og den verker.

[6] Dagene går fortere enn en vevskyttel, de går til ende uten håp.

[7] Husk at mitt liv er et pust! Aldri mer får jeg se lykke.

[8]Øyet som vokter meg, ser meg ikke lenger. Retter du øynene mot meg, er jeg der ikke.

[9] En sky løses opp og blir borte, og den som farer ned til dødsriket, stiger aldri opp.

[10] Han kommer ikke tilbake til sitt hus, hjemstedet kjenner ham ikke.

[11] Så legger jeg heller ikke bånd på min munn. Jeg vil tale med angst i ånden, klage i bitter sjelekval.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?
[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,
[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;
[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.
[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.
[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,
[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?
[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?
[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?
[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:
[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?
[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?

[12] Er jeg et hav eller et sjøuhyre siden du setter vakt over meg?
[13]Jeg sier: «Mitt leie får være min trøst, la sengen bære min klage.»
[14]Da skremmer du meg med drømmer, med syner gjør du meg redd.
[15]Aller helst vil jeg kveles. Heller døden enn denne kroppen!
[16] Jeg vil ikke mer! Jeg lever ikke evig. La meg være! Mine dager er forgjeves.
[17] Hva er et menneske siden du akter det så høyt og bryr deg så mye om det?
[18]Du gransker det hver morgen, prøver det hver stund.
[19] Hvorfor tar du ikke blikket fra meg og gir meg ro til å svelge mitt spytt?
[20] Om jeg synder, hva gjør det deg, du som vokter mennesket? Hvorfor gjør du meg til skyteskive? Er jeg blitt til byrde for deg?
[21]Hvorfor tilgir du ikke min synd og bærer over med min skyld? Nå må jeg legge meg i støvet; leter du etter meg, er jeg ikke mer.

Job 8

Bildad: Spør fedrene

[1]Da tok Bildad fra Sjuah til orde og sa:
[2] Hvor lenge vil du tale slik med ord som en mektig vind?
[3] Tror du at Gud forvrenger retten, at Den veldige fordreier rettferdigheten?

[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.

[4] Hvis dine barn synder mot ham, så gir han dem i syndens vold.

[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,

[5]Men om du søker Gud og ber Den veldige om nåde,

[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.

[6] om du er ren og rettskaffen, så vil han våke over deg og gjenreise din rettferds bolig.

[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

[7] Din begynnelse var liten, men slutten blir stor.

[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;

[8] Spør tidligere slekter, hold fast på det fedrene fant.

[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.

[9] For vi er fra i går, vi vet ingen ting. Som en skygge er våre dager på jorden.

[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:

[10]Men fedrene vil lære deg og tale til deg, føre fram ord fra sitt hjerte.

[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?

[11]Vokser vel papyrus hvor det ikke er myrlendt, blir sivet stort der det ikke er vann?

[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.

[12]Mens det står grønt og uskåret, visner det, før alt annet gress.

[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.

[13] Slik går det med alle som glemmer Gud. Håpet går under for den som er ugudelig.

[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.

[14]Hans trygghet henger i tynne tråder, han setter sin lit til spindelvev.

[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.

[15]Han støtter seg til eget hus, men det holder ikke; han klamrer seg til det, men det blir ikke stående.

[16] Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;

[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.

[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.

[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.

[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

[16]Frodig står han i solen, brer greinene ut over hagen sin.

[17]Men hans røtter slynger seg inn i en steinrøys, de kikker fram mellom steiner.

[18] Hvis han rives vekk fra sitt sted, kjenner det ham ikke: «Jeg har aldri sett deg.»

[19] Slik er gleden på hans vei, før den neste gror opp av støvet.

[20]Se, Gud avviser ikke den fromme og gir ikke styrke til ugjerningsmenn.

[21] Han vil på ny fylle din munn med latter, legge jubelrop på dine lepper.

[22] De som hater deg, må kle seg i skam, de lovløses telt blir borte.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

[1] Então, Jó respondeu e disse:

[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;

[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;

[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;

[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

Job 9

Job: Han ler når uskyldige fortviler

[1]Job tok til orde og sa:

[2] Jeg vet godt hvordan det er. Kan et menneske ha rett mot Gud?

[3]Ville det føre sak mot ham, så kunne det ikke svare på et eneste ord av tusen.

[4]Dyp er hans visdom, og stor er hans kraft. Hvem trosser ham og slipper fra det?

[5]Han flytter fjell før de vet av det, velter dem i sin vrede.

[6] Han rister jorden ut av lage, jordens søyler skjelver.

[7]Han byr solen at den ikke skal gå opp, og setter segl for stjernene.

[8] Han alene spente himmelen ut og gikk på havets bølger.

[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.

[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.

[9] Han skapte Bjørnen og Orion, Sjustjernen og sørhimmelens stjernebilder.

[10] Han gjør storverk ingen kan granske, og under ingen kan telle.

[11] Han går forbi meg, jeg ser det ikke. Han drar fram, jeg merker ham ikke.

[12] Han river bort, hvem kan hindre ham? Hvem kan si til ham: «Hva er det du gjør?»

[13] Gud holder ikke sin vrede tilbake, selv Rahabs hjelpere må bøye seg for ham.

[14] Skulle vel jeg kunne svare, velge mine ord mot ham?

[15]Selv om jeg hadde rett, kunne jeg ikke svare, jeg måtte be min dommer om nåde.

[16]Selv om jeg utfordret og han måtte svare, tror jeg ikke han ville ha lyttet til meg,

[17] han som knuser meg i stormen, gir meg sår på sår uten grunn,

[18]nekter meg å trekke pusten, fyller meg med bitter smerte.

[19] Gjelder det styrke, så har han den. Gjelder det rett, kan han si: «Hvem stevner meg?»

[20]Selv om jeg har rett, erklærer min munn meg skyldig. Er jeg uskyldig, dømmer den meg som falsk.

[21]Jeg er uskyldig, men kjennes ikke ved meg selv, jeg forakter mitt eget liv.

[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.
[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.
[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?
[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.
[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.
[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;
[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.
[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?
[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,
[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.
[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.
[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.
[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;
[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

[22] Det går ut på ett. Derfor sier jeg: Uskyldig eller skyldig – han utsletter begge.
[23]Han sender en flom av brå død, spotter når uskyldige fortviler.
[24]Jorden er lagt i den lovløses hånd. Han dekker til dommernes øyne. Om det ikke er han, hvem er det da?
[25] Mine dager går fortere enn noen kan løpe. De flyr av sted uten glimt av glede.
[26]De farer av sted som sivbåter, som en ørn når den stuper mot byttet.
[27]Jeg sier til meg selv: «Glem klagen, løft hodet og vær glad!»
[28]Likevel frykter jeg smertene, jeg vet at du ikke frikjenner meg.
[29]Jeg blir jo kjent skyldig. Hvorfor skal jeg da streve forgjeves?
[30] Om jeg så vasket meg i snøvann og renset hendene med lut,
[31]kaster du meg i gjørmegraven så klærne mine avskyr meg.
[32] Ja, han er ikke et menneske som jeg, så jeg kan gi ham svar og vi kan møtes i retten.
[33] Det finnes ingen dommer som kan legge hånden på oss begge.
[34] Holdt han kjeppen sin borte fra meg så hans redsler ikke skremte meg,
[35]da kunne jeg tale uten frykt. Nå kan jeg ikke det.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.

[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.

[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?

[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?

[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,

[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?

[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

Job 10

Kunngjør din anklage

[1] Jeg avskyr mitt eget liv. Nå gir jeg min klage fritt løp, vil tale med bittert sinn.

[2] Jeg sier til Gud: Ikke døm meg skyldig! La meg få vite hvorfor du fører sak mot meg!

[3] Har du glede av å undertrykke, av å vrake dine henders verk, mens du lar solen gå opp over de urettferdiges planer?

[4] Har du øyne som et menneske, ser du slik skapninger ser?

[5] Er dine dager som menneskets dager og dine leveår som mannens år?

[6]For du spør etter min skyld og leter etter min synd,

[7]selv om du vet at jeg ikke er skyldig. Ingen kan berges fra din hånd.

[8] Din hånd formet og laget meg, men nå angrer du og utsletter meg!

[9] Husk, du laget meg av leire, og nå lar du meg vende tilbake til støv!

[10]Du helte meg opp som melk og lot meg størkne som ost.

[11] Du kledde meg med hud og kjøtt, med knokler og sener vevde du meg.

[12] Du ga meg liv og alt som godt er, du vernet og voktet min livskraft.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.
[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.
[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.
[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.
[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.
[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!
[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.
[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,
[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;
[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:
[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[13]Men dette gjemte du i ditt hjerte, dette vet jeg du hadde i sinne:
[14] Om jeg synder, vokter du på meg og vil ikke frikjenne meg for skyld.
[15]Er jeg skyldig, så ve meg! Og selv om jeg har rett, kan jeg ikke løfte hodet; jeg er mett av skam og har nok av nød.
[16] Står jeg likevel oppreist, jager du meg som en løve, igjen og igjen handler du underlig mot meg.
[17]Du finner nye vitner mot meg, viser meg økende uvilje og sender hær etter hær mot meg.
[18] Hvorfor hjalp du meg ut fra mors liv? Var jeg bare død før noe øye fikk se meg!
[19] Da var jeg som om jeg aldri var til, båret fra mors liv til graven.
[20] Så få mine levedager er! Kan han ikke la meg være, så får jeg litt glede
[21] før jeg går bort til landet med mørke og dødsskygge og aldri vender tilbake,
[22]et land så dystert som det svarteste mørke, der det rår dødsskygge, ikke orden, der lyset er som mørket.

Job 11

Sofar: Guds skjulte visdom

[1] Da tok Sofar fra Naama til orde og sa:
[2]Må ikke en slik ordflom få svar så ikke pratmakeren får rett?

[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[3]Ditt tomme snakk gjør folk tause. Du spotter uten skam.

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

[4] Du sier: «Min lærdom er rett. Ren er jeg i dine øyne.»

[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,

[5]Bare Gud ville tale og åpne leppene mot deg!

[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.

[6] Da ville han fortelle deg visdommens hemmeligheter og gi deg dobbel innsikt: Vit at Gud lar din skyld bli glemt.

[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?

[7] Kan vel du måle Gud, kan du kjenne Den veldiges grenser?

[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

[8] Høyere enn himmelen – hva kan du gjøre? Dypere enn dødsriket – hva vet vel du?

[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

[9]Lengre enn jorden, bredere enn havet.

[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

[10] Om han drar fram, sperrer inne og kaller sammen, hvem kan hindre ham?

[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

[11]Han kjenner løgnerne. Kan han vel se urett uten å legge merke til det?

[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

[12]Kan en tomskalle få forstand? Kan et villesel fødes som menneske?

[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

[13] Om ditt hjerte er fast, så bre hendene ut mot ham.

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,

[14]Om det er urett i din hånd, så vis uretten bort; la ikke ondskap bo i dine telt.

[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.

[15] Da kan du skyldfri løfte ditt hode, helstøpt og uten frykt.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.
[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.
[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.
[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.
[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:
[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.
[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?
[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.
[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.
[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.
[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[16]For du skal glemme lidelsen, huske den som vann som rant forbi.
[17] Da står livet høyere enn middagssolen. Mørket blir som en morgen.
[18]Du er tillitsfull, for det er håp. Du er beskyttet og kan trygt legge deg.
[19] Ingen skremmer deg når du går til ro. Mange vil søke din gunst.
[20] Men de lovløses øyne slukner. De er ute av stand til å flykte, deres eneste håp er å få ånde ut.

Job 12

Job: Ulykke kan ramme alle

[1]Da tok Job til orde og sa:
[2]Ja, dere snakker som folk flest, med dere dør nok visdommen ut!
[3] Men også jeg har forstand, jeg står ikke tilbake for dere. Hvem kjenner ikke til alt dette?
[4] Jeg er til latter for mine venner, jeg som ropte til Gud og fikk svar, til latter, jeg som er rettferdig og from!
[5]«Glem ulykken», tenker den sorgløse, «den rammer bare ham som snubler.»
[6] Teltene til voldsmenn får stå i fred; trygge er de som utfordrer Gud og tror de har ham i sin hule hånd.
[7] Spør bare dyrene, og de skal lære deg, spør fuglene under himmelen, og de skal opplyse deg.

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

[8] Snakk med jorden, og den skal lære deg, fiskene i havet skal fortelle.

[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

[9] Hvem av disse har ikke forstått at Herrens hånd har laget dette?

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[10] Han har hver levende skapning i sin hånd, og ånden til hvert menneske.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[11] Prøver ikke øret det som blir sagt? Ganen smaker da på maten?

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

[12] Med alderdom kommer visdom, et langt liv gir innsikt.

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

[13] Hos Gud er visdom og styrke, råd og forstand.

[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

[14] Når han river ned, bygger ingen opp; når han lukker for en mann, kan ingen åpne.

[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

[15] Når han stenger for vannet, blir det tørke, og når han åpner, skylles jorden bort.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

[16] Hos ham er styrke og innsikt. Den som farer vill, og den som fører vill, tilhører ham.

[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.

[17] Han viser rådgivere barføtte bort, dommere gjør han til dårer.

[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.

[18] Han løser kongers lenker og binder beltet om dem.

[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.

[19] Han fører prester barføtte bort, styrter de sterke ned.

[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.

[20] Han lar de betrodde miste munn og mæle, tar dømmekraften fra de eldste.

[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.

[21] Han øser skam over stormenn og tar våpenbeltet av de sterke.

[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.

[22] Han avdekker mørkets dyp, trekker dødsskyggen fram i lyset.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.

[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

[23] Han lar folkeslag vokse, og han gjør ende på dem, han sprer folkene, og han leder dem.

[24] Han tar vettet fra lederne for folket i landet og fører dem vill i veiløst øde.

[25]De famler i mørke uten lys, han lar dem gå seg bort som drukne menn.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.

Job 13

Hvor mange er mine synder?

[1]Mine øyne har sett alt, mine ører har hørt og forstått.

[2] Det dere vet, vet også jeg, jeg står ikke tilbake for dere.

[3]Likevel må jeg tale til Den veldige, jeg ønsker å gå i rette med Gud!

[4] Men dere smører løgnen utover, kvakksalvere er dere alle sammen.

[5] Om dere bare ville tie stille! Da kunne dere regnes for vise!

[6]Lytt til min forklaring, gi akt på mitt forsvar!

[7] Vil dere vitne for Gud med urett, tale hans sak med svik?

[8]Er det Gud dere tar parti for? Er det hans sak dere fører?

[9] Går det da godt når han ransaker dere? Kan dere narre ham slik man narrer mennesker?

[10]Nei, han ville refse dere strengt hvis dere tok parti i det skjulte.

[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

[11] Skulle ikke hans velde skremme dere, hans skrekk falle over dere?

[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

[12]Deres visdomsord er aske, og deres svar er av leire.

[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

[13]Ti stille og la meg føre ordet, hva som enn skjer med meg!

[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

[14]Jeg tygger på mitt eget kjøtt, jeg går med livet i hendene.

[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

[15]Han vil drepe meg, jeg har intet håp, likevel vil jeg forsvare mine veier for hans ansikt.

[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

[16] Kanskje blir dette min redning, for ingen ugudelig kan komme fram for ham.

[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

[17]Lytt nøye til min tale, la min forklaring klinge i ørene!

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.

[18] Se, jeg legger fram min sak, jeg vet at jeg har rett.

[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.

[19]Kan noen vinne en sak mot meg? Da vil jeg tie og dø.

[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:

[20] Skån meg bare for to ting, så slipper jeg å skjule meg for deg:

[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.

[21] Ta din hånd bort fra meg, og la ikke dine redsler skremme meg!

[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.

[22]Rop, så skal jeg svare, eller la meg tale, så svarer du!

[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

[23] Hvor er min skyld og mine synder? Kunngjør mitt lovbrudd og min synd!

[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?

[24] Hvorfor skjuler du ansiktet og regner meg som din fiende?

[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?

[25] Vil du skremme et blad som blåser bort, forfølge et vissent halmstrå?

[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.
[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,
[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.
[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;
[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?
[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!
[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.
[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.
[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.
[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,
[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[26] Ditt klageskrift mot meg er bittert, du lar meg bøte for min ungdoms synder.
[27] Du setter mine føtter i blokken. Du vokter på alle mine stier, merker av hvert fotspor.
[28]Mennesket er som råte, det slites ut som møllspiste klær.

Job 14

Mine lånte dager

[1]Mennesket, født av en kvinne, lever kort og er fylt av uro.
[2] Det spirer som blomsten og visner, flykter som skyggen, står ikke i ro.
[3]Likevel holder du øye med det, du stevner meg for din domstol.
[4] Kan det komme en ren av en uren? Nei, ikke en eneste.
[5] Når menneskets dager er fastsatt, når du har bestemt dets måneders tall, satt grensen det ikke kan bryte,
[6] vend da blikket bort og la det være, så kan det glede seg ved sine lånte dager.
[7]For et tre finnes håp: Blir det felt, vokser det opp igjen, det skal ikke mangle friske skudd.
[8]Om røttene i jorden blir gamle og stubben morkner i støvet,
[9]så spirer det igjen ved eimen av vann, setter skudd som et nyplantet tre.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

[10]Men når mannen dør, er det ute med ham; når mennesket går bort, hvor er det da?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

[11]Slik vannet forsvinner fra sjøen, slik elven minker og tørker ut,

[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.

[12] slik ligger mannen og reiser seg ikke. Han våkner ikke om så himmelen forgår, han står ikke opp fra søvnen.

[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

[13] Om du ville gjemme meg i dødsriket, skjule meg til din vrede er over, sette en frist og så igjen huske på meg!

[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

[14] Kunne en mann som døde, få liv igjen, da skulle jeg holde ut i striden helt til det kom avløsning for meg.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[15] Da kunne du rope, og jeg ville svare, for du lengtet etter dine henders verk.

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

[16] Da ville du telle mine skritt uten å vokte på min synd.

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

[17]Mine lovbrudd var buntet sammen med segl, et dekke dro du over min skyld.

[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

[18]Men nei: Som fjellet faller og forvitrer, slik klippen viker fra sin plass,

[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[19] slik vannet huler ut steinen og regnskurer skyller jordsmonnet bort, slik gjør du ende på menneskets håp.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

[20] Du overmanner ham for alltid, og han må gå bort. Du sender ham vekk med fordreid ansikt.

[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[21]Barna hans får ære, men han vet det ikke; det går dem dårlig, men han aner det ikke;

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

[22] så stor smerte har han i kroppen, så stor sorg har han i livet.

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

[12] Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

[13] para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

[14] Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?

Job 15

Elifas: Munnen din dømmer deg

[1] Da tok Elifas fra Teman til orde og sa:

[2] Ville en vis svare med luftige meninger og fylle lungene med østavind,

[3] forsvare seg med gagnløs tale, med ord som ikke duger?

[4] Selv gudsfrykten bryter du ned, det blir mindre ettertanke for Guds ansikt.

[5] Det er din synd som lærer opp munnen, du velger et listig språk.

[6] Munnen dømmer deg skyldig, ikke jeg. Leppene vitner mot deg.

[7] Ble du født som det første mennesket, ble du til før haugene var til?

[8] Lyttet du da Gud holdt råd? Holdt du visdommen for deg selv?

[9] Vet du noe som ikke vi vet? Forstår du noe som ikke vi forstår?

[10] Også blant oss finnes gråhårede og gamle, rikere på dager enn din far.

[11] Er Guds trøst og hans milde ord for lite for deg?

[12] Hvorfor gjør hjertet deg urolig? Hvorfor himler du med øynene?

[13] Du vender din ånd mot Gud, tar sterke ord i din munn.

[14] Hvordan kan et menneske være rent og en som er født av en kvinne, ha rett?

[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,

[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,

[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram

[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.

[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.

[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.

[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que

[15] Gud stoler ikke engang på sine hellige, selv himmelen er ikke ren i hans øyne,

[16]langt mindre et avskyelig og fordervet menneske som drikker urett som om det var vann.

[17]Jeg vil si deg noe, hør på meg! Jeg vil fortelle det jeg har sett,

[18]det de vise forkynte, det fedrene ikke holdt tilbake.

[19]Bare til dem ble landet gitt, der dro ingen fremmede gjennom.

[20] Den lovløse lever i uro alle sine dager, voldsmannen lever ikke mange år.

[21]Redslene synger i hans øre, i fredstid kommer noen for å herje.

[22]Han har ikke håp om å unnslippe mørket, han er utsett til å falle for sverd.

[23] Han streifer om etter brød – men hvor er det? Han vet at en mørkets dag står klar for ham.

[24]Nød og trengsel skremmer ham, som stridsklare konger overmanner de ham.

[25]Han har løftet sin hånd mot Gud og strider mot Den veldige,

[26]stormer mot ham med krum nakke bak et tykt og buet skjold.

[27] Hans ansikt svulmer av fett, han legger på seg rundt hoftene.

[28]Men han må slå seg ned i ødelagte byer og i hus der ingen kan bo, hus bestemt til å legges i ruiner.

estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[29]Han blir ikke rik, hans makt blir ikke stående; grøden bugner ikke på hans jord.

[30]Han unnslipper ikke mørket; heten svir av hans friske skudd, og munnen slutter å puste.

[31]Ingen må stole på det som er tomt. Han føres vill og får bare tomhet igjen.

[32] Før dagen er omme, dør greinene.

[33]Han er lik en vinstokk som mister umodne druer, lik et oliventre som kaster blomstene.

[34]De ugudeliges forsamling gir ingen frukt, teltene til dem som lar seg kjøpe, fortæres av ild.

[35] De unnfanger urett og føder ondskap, morslivet bærer fram svik.

Job 16

Job: La ikke mitt skrik stilne

[1]Da tok Job til orde og sa:

[2]Jeg har hørt nok av dette; dere er elendige trøstere, alle sammen.

[3]Blir det ikke slutt på tomme ord? Hva driver deg til å svare?

[4] Jeg kunne også ha talt slik som dere hvis det var deres liv det gjaldt, og ikke mitt. Jeg kunne ha holdt fine taler og ristet på hodet av dere.

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[5]Jeg ville satt mot i dere med munnen og lagt bånd på mine skjelvende lepper.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[6]Om jeg taler, blir min smerte ikke mindre. Om jeg holder opp, blir den ikke borte.

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[7] Men nå har han gjort meg trett. Du utryddet alle som hørte meg til.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[8] Du grep meg, og det ble et vitnesbyrd mot meg. Min svakhet taler meg rett opp i ansiktet.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[9] Hans vrede river i stykker, han forfølger meg! Han skjærer tenner mot meg, min fiende dolker meg med blikket.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[10] De åpner gapet mot meg og slår meg hånlig på kinnet. Sammen går de mot meg.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

[11]Gud har overgitt meg til onde mennesker, kastet meg i armene på lovløse.

[12] Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

[12] Jeg levde i fred, da ristet han meg, grep meg i nakken og slo meg i stykker. Han satte meg opp som skyteskive,

[13] Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

[13]hans piler kom imot meg fra alle kanter. Uten medynk gjennomboret han mine nyrer, gallen rant til jorden.

[14] Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

[14]Han flenget meg opp, sår på sår, stormet mot meg som en kriger.

[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

[15]Sekk har jeg sydd til kroppen min, jeg har lagt min kraft i støvet.

[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

[16]Ansiktet er rødt av gråt, det svartner for øynene,

[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.
[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!
[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.
[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,
[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.
[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.
[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.
[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?
[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.
[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.
[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[17] enda hendene ikke er merket av vold og min bønn er ren.
[18] Å, jord, skjul ikke mitt blod, legg ikke mitt skrik i grav!
[19]Fremdeles har jeg et vitne i himmelen, én i det høye som taler min sak.
[20]Mine venner spotter meg, i gråt vender jeg blikket til Gud.
[21]Måtte han gi en mann rett hos Gud og gi et menneske rett mot sin neste!
[22] For om få år må jeg vandre den stien som ikke fører tilbake.

Job 17

Hva har jeg i vente?

[1] Min livskraft er brutt, mine dager tar ende, bare graven gjenstår.
[2]Spottere omgir meg, øyet må dvele ved deres motstand.
[3] Ta vare på mitt pant hos deg! Hvem ellers skulle gi meg håndslag?
[4]Du har stengt deres hjerte for innsikt og lar dem oppnå lite ære.
[5]En mann forteller venner om delingen av arven mens øynene til barna slukner.
[6] Han har gjort meg til et ordtak for folk, til en som de spytter i ansiktet.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[7] Mine øyne er sløvet av sorg, og lemmene er som en skygge.

[8]De rettskafne grøsser av slikt, den skyldfrie er opprørt over den ugudelige.

[9]Den rettferdige holder fast på sin vei, for rene hender gir større styrke.

[10]Men kom bare hit, alle sammen! Jeg finner ingen som er vis blant dere.

[11]Mine dager tar slutt, mine planer ligger knust, ja, mine innerste lengsler.

[12] De gjør natten til dag, sier lyset er nær selv om det er mørkt.

[13]Hva har jeg å håpe på? Dødsriket er min bolig, i mørket rer jeg min seng.

[14]Jeg roper til graven: «Du er min far!» og til krypet i jorden: «Min mor og søster!»

[15] Hvor er mitt håp? Hvem kan vel få øye på det?

[16]Går også håpet til dødsriket? Stiger vi sammen ned i støvet?

Job 18

Bildad: Den ugudeliges redsler

[1]Da tok Bildad fra Sjuah til orde og sa:

[2]Hvor lenge? Når vil dere gjøre slutt på pratingen? Tenk dere om, og så kan vi snakke sammen!

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[3]Hvorfor skulle vi regnes som fe? Er vi så dumme i deres øyne?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[4]Ditt raseri river deg i stykker. Skulle jorden legges øde for din skyld, og klippen flytte seg?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[5] Lyset til den urettferdige brenner ut, flammen fra ilden lyser ikke mer.

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[6]Lyset i teltet hans går ut, og lampen slukner for ham.

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[7] Hans sterke skritt blir hindret, hans egen plan feller ham.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[8] Hans føtter går i garnet, han fanges i nettet.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[9]En snare sitter rundt hælen, en løkke holder ham fast.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[10]Et reip ligger gjemt på jorden, en felle på hans sti.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[11] Redslene omringer ham, de jager i hælene på ham.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[12]Ulykke hungrer etter ham. Undergang venter på hans fall.

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

[13] Sykdom fortærer huden hans. Dødens førstefødte eter ham.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

[14] Han rives bort fra sitt trygge telt og føres til redslenes konge.

[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[15] Redselen slår seg ned i hans forlatte telt. Svovel regner over boplassen hans.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

[16] Nede tørker røttene hans, og oppe visner greinene.

[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

[17] Minnet om ham blir borte fra landet, han har ikke mer et navn der ute.

[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.
[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.
[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.
[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:
[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?
[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.
[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.
[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,
[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.
[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.
[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.
[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.
[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.
[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[18]Han blir drevet fra lyset til mørket, blir jaget fra verden.
[19] Barn har han ikke, ingen etterkommere i sitt folk, ingen overlevende der han bodde.
[20]På hans dag grøsser de i vest, i øst blir de grepet av frykt.
[21] Sannelig, slik går det med onde menneskers bolig, med stedet til den som ikke kjenner Gud.

Job 19

Job: Skriv det med jerngriffel og bly

[1]Da tok Job til orde og sa:
[2]Hvor lenge vil dere plage meg og knuse meg med ord?
[3]Det er tiende gang dere håner meg og uten skam går løs på meg.
[4]Har jeg virkelig feilet, så må jeg selv leve med feilen.
[5]Vil dere heve dere over meg, så vis at min vanære er fortjent!
[6] Men vit at Gud gjør meg urett når han spenner sitt garn omkring meg.
[7] Jeg roper om vold uten å bli hørt. Jeg skriker om hjelp, men det finnes ingen rett.
[8] Han stenger min vei, jeg når ikke fram. Han legger mine stier i mørke.
[9]Min ære tar han fra meg, river kronen av mitt hode.
[10] Han bryter meg helt ned, jeg må gå bort. Mitt håp rykker han opp som et tre.
[11] Hans vrede flammer mot meg, han regner meg som sin motstander.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[12]Nå kommer alle hans tropper, de marsjerer mot meg og omringer mitt telt.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[13] Mine brødre holder seg på avstand, mine kjenninger er som fremmede.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

[14]Mine nærmeste er borte, de som kjente meg, har glemt meg.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[15]Husfolk og tjenestejenter regner meg som en fremmed; en utlending er jeg i deres øyne.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[16]Roper jeg på tjeneren, svarer han ikke; jeg må be ham ydmykt om hjelp.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[17]Min ånde er ekkel for min kone, jeg vekker avsky hos mine egne barn.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[18]Selv guttunger forakter meg. Når jeg reiser meg, taler de mot meg.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[19]Mine fortrolige venner viser avsky, de jeg elsker, vender seg mot meg.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[20] Jeg er ikke annet enn skinn og bein, tannløs må jeg berge meg.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[21] Spar meg, ja, spar meg, mine venner! For Guds hånd har rørt ved meg.

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[22]Hvorfor jager dere meg slik også Gud gjør? Blir dere aldri mette av mitt kjøtt?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!

[23]Om bare mine ord ble skrevet ned, om de ble ført inn i en bokrull,

24 Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!
25 Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.
26 Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.
27 Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.
28 Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,
29 temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

24formet med griffel av jern og med bly, risset i stein for alltid!
25 Jeg vet at min gjenløser lever. Som den siste skal han stå fram i støvet.
26 Når huden er revet av meg og kjøttet er borte, skal jeg se Gud.
27 Mine øyne ser, det er jeg som får se ham, ikke en fremmed. Mitt indre fortæres av lengsel!
28Dere sier: «La oss jage ham. Årsaken finnes hos ham.»
29 Frykt heller selv for sverdet; for sverdet brenner mot urett, og dere skal få kjenne at det finnes en dom.

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

1 Então, respondeu Zofar, o naamatita:
2 Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.
3 Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.
4 Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,
5 o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?
6 Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,
7 como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?
8 Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

Job 20

Sofar: De onde jubler en kort tid

1Da tok Sofar fra Naama til orde og sa:
2Igjen og igjen får jeg opprivende tanker, de gjør meg urolig.
3Vel må jeg lytte til refs og hån, men min forstands kraft gir meg svar.
4Du vet at slik har det alltid vært, helt siden mennesket ble satt på jorden;
5 de urettferdige jubler en kort tid, den ugudelige gleder seg et øyeblikk.
6 Om hans hovmod hever seg himmelhøyt og hodet når til skyene,
7går han likevel til grunne som skitt. De som så ham, spør: «Hvor er han?»
8 Som en drøm flyr han bort, de finner ham ikke. Han forsvinner som et syn om natten.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.

[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.

[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.

[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

[9]Øyet som så, ser ham ikke lenger, han er ikke på sitt hjemsted.

[10] Barna hans må søke godvilje hos fattige; med egne hender må han gi rikdommen tilbake.

[11]Ungdomskraften som fylte beina, hviler nå med ham i støvet.

[12] Ondskapen er søt i hans munn, han gjemmer den under tungen.

[13]Han smatter på den uten å svelge, trykker den mot ganen.

[14]Men maten omdannes i magen, blir ormegift i hans indre.

[15]Rikdommen han slukte, kaster han opp. Gud driver den ut av magen.

[16]Han suger slangegift, hoggormens tunge dreper ham.

[17] Aldri får han se bekker eller elver som flyter med honning og rømme.

[18] Maten han har strevd for, vil ut, han får den ikke ned. Han har ingen glede av rikdommen han vant.

[19] For han knuste fattige og lot dem ligge, han røvet til seg hus han ikke hadde bygd.

[20]Han finner ingen ro i sitt indre; han kan ikke redde det han har så kjært.

[21]Ingen ting unnslipper fråtsingen, derfor varer ikke hans velstand.

[22]I hans store overflod blir det trangt, ulykken rammer, med full kraft.

[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.
[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.
[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.
[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.
[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.
[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.
[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:
[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.
[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.
[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?
[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;
[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[23] For riktig å fylle magen hans sender Gud sin brennende vrede og lar det regne over ham med kjøtt.
[24] Han flykter fra våpen av jern, men såres av en bronsebue.
[25]Han trekker pilen ut av ryggen, drar den blanke spissen ut av galleblæren. Redsel kommer over ham.
[26] Stummende mørke skjuler ham. En ild som ingen puster til, fortærer ham. Ulykken rammer dem som er igjen i hans telt.
[27] Himmelen avdekker hans skyld, jorden reiser seg mot ham.
[28] Avlingen han fikk i hus, føres bort, skylles vekk på Guds vredesdag.
[29] Slik er skjebnen et urettferdig menneske får av Gud, arven som Gud har bestemt.

Job 21

Job: Hvor ofte slukner de urettferdiges lampe?

[1]Da tok Job til orde og sa:
[2]Hør etter hva jeg sier, la det være trøsten dere gir.
[3]Bær over med meg mens jeg snakker; når jeg har talt, kan dere spotte.
[4]Klager jeg over mennesket? Har jeg ikke da grunn til å være utålmodig?
[5] Se på meg! Bli forferdet! Hold dere for munnen!
[6] For når jeg tenker tilbake, blir jeg skremt og skjelver over hele kroppen.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?
[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.
[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.
[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.
[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;
[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.
[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.
[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.
[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?
[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!
[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?
[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?
[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[7] Hvorfor får de urettferdige leve, bli gamle og rike?
[8]Barna er trygge hos dem, de ser etterkommere vokse opp.
[9] Huset har fred for redsler. Gud bruker ikke stokken på dem.
[10]Oksens paring slår ikke feil, og kua kalver i rett tid.
[11]De slipper guttunger ut som sauer, barna danser i glede.
[12]De synger til tromme og lyre og jubler til fløytetoner.
[13]De nyter sine dager i lykke og går til dødsriket uten smerte.
[14] Men til Gud sier de: «Gå fra oss! Vi har ikke lyst til å kjenne din vei.
[15] Hvem er Den veldige, hvorfor skal vi tjene ham? Hva får vi igjen for å påkalle ham?»
[16] Ingen har lykken i sin egen hånd. La urettferdiges råd være fjernt fra meg!
[17] Hvor ofte slukner lampen til de urettferdige? Kommer vel ulykke over dem, smerten han deler ut i sin vrede?
[18] Blir de som strå i vinden, som agner stormen feier bort?
[19] Sparer Gud straffen til barna? Han gir igjen så det kjennes,

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[20] lar skyldneren se sin undergang med egne øyne og drikke Den veldiges vrede.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[21]For hva bryr vel han seg om etterslekten når hans tid er ute?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[22] Men hvem kan belære Gud, han som dømmer de høyeste?

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,

[23]Den ene dør i sin velmakt, fullstendig sorgløs og rolig,

[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.

[24]med bøtter fulle av melk, knokler med saftig marg.

[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.

[25]Den andre dør med bittert sinn og har aldri smakt det gode.

[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.

[26] Begge må ligge i støvet, dekket av mark og kryp.

[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.

[27]Jeg kjenner tankene deres, planene dere pønsker ut mot meg.

[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?

[28]For dere spør: «Hvor er vel stormannens hus? Hvor er vel teltet der de lovløse bodde?»

[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,

[29]Har dere ikke spurt de veifarende? Har dere ikke forstått det de varsler?

[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?

[30]For på ulykkens dag blir den onde spart, på vredens dag blir han berget.

[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?

[31]Hvem stiller ham til ansvar for hans livsferd, hvem krever ham for det han har gjort?

[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.

[32]Nei, han blir båret til graven, og ved gravkammeret holder de vakt.

[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.

[33]Han hviler mykt i dalens mold. Alle vil følge etter, og en talløs mengde har gått foran.

[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

[34]Hvordan kan dere trøste meg med tomhet og svare meg med svik?

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

Job 22

Elifas: Forlik deg med Gud

[1]Da tok Elifas fra Teman til orde og sa:

[2]Kan vel en mann hjelpe Gud? Nei, den kloke hjelper bare seg selv.

[3] Har Den veldige glede av din rettferd? Tjener han på at du er hel i din ferd?

[4]Er det for gudsfrykten din han anklager deg og stevner deg for retten?

[5]Er ikke ondskapen din stor og skylden uten ende?

[6] Du tok pant fra brødrene dine uten grunn, dro av dem deres siste plagg.

[7] Den utmattede nektet du vann, du holdt brød tilbake fra den sultne.

[8]Landet tilhørte den sterke, den fornemme fikk bo der.

[9] Enker sendte du tomhendt bort, du knuste styrken til de farløse.

[10] Derfor er snarer satt omkring deg, plutselig redsel griper deg.

[11]Eller ser du ikke mørket, vannmassene som kommer over deg?

[12] Er ikke Gud høyt i himmelen? Se de øverste stjernene, hvor langt oppe de er!

[13] Du sier: «Hva vet vel Gud? Kan han dømme gjennom tett tåke?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[14] Skyer dekker så han ikke ser der han vandrer over himmelbuen.»

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[15] Vil du følge den gamle stien som ugjerningsmenn gikk,

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[16] de som ble revet for tidlig bort da flommen vasket vekk grunnvollen deres?

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[17] De hadde sagt til Gud: «Gå fra oss! Hva gjør vel Den veldige for oss?»

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[18] Men han hadde fylt husene deres med alt godt. La de urettferdiges planer være fjernt fra meg!

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[19] De rettferdige så det og jublet, de uskyldige spottet:

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[20]«Der forsvinner motstanderne våre, og ilden fortærer restene.»

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[21] Forlik deg med ham og slutt fred, så får du alt godt tilbake.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[22]Ta imot rettledning fra hans munn, legg deg talen hans på hjertet.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[23] Vend tilbake til Den veldige, så får du oppreisning. Hold urett borte fra teltet ditt!

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[24] Kast gullet ditt i støvet, ditt Ofir-gull blant steiner i bekken,

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[25] så skal Den veldige være gull for deg, ja, det fineste sølv.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[26] Du har din glede i Den veldige. Du løfter ansiktet mot Gud.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[27] Du ber til ham, og han hører deg. Du innfrir dine løfter.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[28]Det du bestemmer deg for, skal lykkes. Lys skal stråle over dine veier.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[29] Når det går nedover, skal du si: «Opp!» Han frelser dem som slår øynene ned.

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[30] Han berger også den som ikke er uskyldig; ved dine rene hender blir han berget.

Job 23

Job: Jeg tier ikke

[1]Da tok Job til orde og sa:

[2]Fortsatt er min klage trassig, selv om jeg demper mine stønn med hard hånd.

[3]Om jeg bare kunne finne ham, tre inn i hans tronsal,

[4]da ville jeg legge fram min sak for ham, fylle munnen med motbevis.

[5] Da kunne jeg få vite hva han ville svare, og forstå hva han vil si meg.

[6]Ville han bruke sin store makt i saken mot meg? Å nei, han ville nok høre på meg.

[7]Så drøftet jeg saken oppriktig med ham, og dommeren satte meg fri for alltid.

[8] Går jeg mot øst, er han ikke der, går jeg mot vest, merker jeg ham ikke.

[9]Arbeider han i nord, vet jeg det ikke, og snur han mot sør, ser jeg det ikke.

[10] Men han kjenner den veien jeg fulgte. Prøver han meg, kommer jeg ut som gull.

[11] Føttene mine gikk i hans spor, jeg fulgte hans vei og vek ikke av.

[12] Jeg brøt ikke budene fra hans lepper, ordene fra hans munn gjemte jeg i mitt indre.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.

[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,

[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

[13] Han er den eneste, hvem kan hindre ham? Det han har lyst til, det gjør han.

[14]Han fullfører det han har fastsatt for meg, og har mer av samme slag i sinne.

[15] Derfor frykter jeg for å møte ham. Jeg tenker etter og blir skrekkslagen.

[16]Gud gjør meg motløs, Den veldige skremmer meg.

[17]Men jeg tier ikke i møte med mørket, når belgmørket dekker meg.

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

Job 24

Gud bryr seg ikke om urett

[1] Når tidens gang ikke er skjult for Den veldige, hvorfor får ikke de som kjenner ham, se hans dager?

[2] Folk flytter grensesteiner. De stjeler småfe og sender dem på beite.

[3] Farløses esel henter de. De tar pant i enkers okser.

[4]De tvinger fattigfolk av veien, de hjelpeløse i landet må gjemme seg.

[5]Som villesler i ørkenen går de til sin gjerning. De jakter på bytte i ødemarken, mat for sine barn.

[6] De sanker aks på åkrene, etterhøst på de urettferdiges vinmarker,

[7] nakne mot natten, uten klær og uten vern mot kulden.

[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

[8]Regnet i fjellet gjør dem våte. Uten ly trykker de seg mot klippen.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

[9]Noen river farløse barn fra mors bryst. De krever pant av fattige,

[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

[10]av dem som går omkring uten klær, de som sultne må bære på kornbånd.

[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

[11] De presser olje mellom trerekkene, de tråkker vinpressen, men tørster.

[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

[12] Fra byen lyder stønn av døende, sårede skriker om hjelp. Men Gud bryr seg ikke om deres bønn.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

[13] Andre gjør opprør mot lyset. De kjenner ikke lysets veier, holder seg ikke til lysets stier.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[14] En morder står opp før solen, han dreper fattige og hjelpeløse, om natten er han som en tyv.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[15] Horkarens øyne vokter på skumringen: «Ingen ser meg», sier han og dekker ansiktet til.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[16]I mørket bryter de seg inn i hus. Om dagen stenger de seg inne: De vil ikke vite av lyset.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[17]For dem er dødsskygge som en morgen. De kjenner til dødsskyggens skremsler.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[18]De forsvinner som krusninger på vann. Deres arvelodd i landet er forbannet, ingen tar veien til vinmarkene deres.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[19]Tørke og hete tar snøvannet bort, dødsriket sluker dem som synder.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[20] Morslivet glemmer dem, marken fortærer dem, ingen minnes dem mer. Uretten knekkes som et tre.

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[21]De var onde mot den barnløse, hun som ikke fødte, og de gjorde ikke godt mot enker.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[22]Gud river de sterke bort med sin styrke. Når han reiser seg, er ingen sikker for sitt liv.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[23]Han gir dem trygghet og støtte, men hans øyne følger deres veier.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

[24] En stund er de opphøyd, så er det slutt. De bøyes som alle andre og visner, blir skåret som modne aks.

[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

[25]Er det ikke slik? Hvem kan si at jeg lyver? Hvem gjør mine ord til intet?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

Job 25

Bildad: Ingen er ren for Gud

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[1]Da tok Bildad fra Sjuah til orde og sa:

[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.

[2] Gud har velde og volder skrekk, han skaper fred i sin høye himmel.

[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

[3] Kan noen telle hans hærflokker? Går ikke hans lys opp over alle?

[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?

[4] Kan et menneske være rettferdig for Gud, kan den som er født av en kvinne, være ren?

[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

[5] Selv månen skinner ikke klart, stjernene er ikke rene i hans øyne.

[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

[6]Langt mindre menneskekrypet, mennesket – denne marken.

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

Job 26

Job: Hvem kan forstå Guds makt?

[1] Jó, porém, respondeu:
[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!
[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!
[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?
[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.
[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.
[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.
[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.
[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.
[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.
[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.
[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.
[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.
[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[1]Da tok Job til orde og sa:

[2]Ja, du er god hjelp for en maktesløs mann, en reddende arm for den kraftløse!

[3]Hvilke råd du gir den som mangler visdom, hvilken innsikt du bringer ham!

[4] Hvem lærte deg å tale? Hvem kommer den fra, den pusten som går ut fra deg?

[5]Dødningene skjelver, vannet der nede og de som bor der.

[6] Nakent ligger dødsriket for Gud, avgrunnen er uten dekke.

[7] Han har spent nordhimmelen ut over det øde rom, hengt jorden opp over ingenting.

[8] Han binder vannet i skyene, men skylaget revner ikke.

[9] Han skjuler sin trone, brer skyer rundt den.

[10]Rundt havet trekker han en grense; himmelranden skiller lys fra mørke.

[11] Himmelsøylene vakler, skremt av hans trussel.

[12] Med sin kraft har han rørt havet opp, med sin klokskap knust Rahab.

[13] Vinden hans blåser himmelen klar. Hans hånd sårer den flyktende slangen.

[14]Se, alt dette er bare randen av hans vei; det er som å høre en hvisking. Men når hans makt tordner, hvem kan da forstå det?

Job 27

Job: Jeg holder fast på min rettferd

[1]Job fortsatte med sin visdomstale og sa:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,
[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,
[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.
[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.
[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.
[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.
[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?
[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?
[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?
[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.
[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?
[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:
[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.

[2] Så sant Gud lever, han som nekter meg retten, Den veldige, han som gjør meg bitter:
[3] Så lenge det er livsånde i meg, pust fra Gud i min nese,
[4] skal mine lepper ikke tale urett og tungen ikke bære fram svik.
[5] Fri meg fra å gi dere rett! Jeg er uskyldig, det står jeg ved til jeg dør.
[6] Jeg holder fast på min rettferd og slipper ikke. Hjertet fordømmer ingen av mine dager.
[7]La min fiende stå som skyldig, min motstander som urettferdig!
[8] Hvilket håp har den ugudelige av det han har vunnet, når Gud gjør ende på hans liv?
[9] Hører Gud hans klagerop når trengsler kommer over ham?
[10] Har han sin glede i Den veldige? Roper han sent og tidlig på Gud?
[11] Jeg vil lære dere om Guds hånd og ikke skjule hva Den veldige har tenkt.
[12] Dere har jo sett det, alle sammen, så hvorfor dette tomme snakket?
[13]Slik er den delen en lovløs får av Gud, arven som voldsmannen får fra Den veldige:
[14] Har han mange barn, faller de for sverd, etterkommerne får ikke mette seg med brød.

[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.

[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,

[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.

[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.

[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.

[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.

[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.

[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;

[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[15]De som overlever, går i død og grav, og ingen enke holder sørgehøytid.

[16]Han dynger opp sølv som støv og samler seg klær som leire;

[17] han samler, men rettferdige kler seg, uskyldige deler sølvet.

[18] Det huset han bygger, er som en møll, som løvhytten vaktmannen lager.

[19]Han legger seg rik, men det varer ikke: Han slår øynene opp, og alt er borte.

[20] Redsler når ham igjen som vannmasser, om natten fører stormen ham vekk.

[21]Østavinden løfter ham og fører ham bort, feier ham av sted,

[22]kaster seg over ham uten skånsel, den er så voldsom at han må rømme.

[23] Vinden slår hendene sammen og plystrer ham hånlig bort fra hans sted.

Job 28

Visdommen, hvor finnes den?

[1]Sølvet har sine gruver, gullet sitt sted hvor det vaskes ut.

[2]Jern vinnes ut av jorden, og kobber smeltes ut av stein.

[3]De gjør ende på mørket, i fjerne kroker finner de stein skjult i svart mørke.

[4]De bryter sjakter langt fra der mennesker bor. På glemte steder, der ingen har satt sin fot, henger de og dingler, langt fra folk.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

[5]Jorden bringer fram føde, men i dypet eltes den rundt med ild.

[6]I steinene der nede er safir, der finnes det også gullstøv.

[7]Ingen rovfugl kjenner stien dit, den har ikke noe falkeøye sett.

[8]Der trår ingen stolte rovdyr, ingen løve går på den.

[9]Mennesket legger hånden på den harde steinen og endevender fjell fra grunnen.

[10]De sprenger seg ganger i klippene, og øynene får se alle slags kostbarheter.

[11]De stopper til vannårer og trekker det skjulte opp i lyset.

[12] Men visdommen, hvor finnes den? Hvor har forstanden sitt bosted?

[13]Mennesket vet ikke hva den er verdt. Den finnes ikke i de levendes land.

[14]Dypet sier: «I meg er den ikke», og havet sier: «Den er ikke hos meg.»

[15] Den kan ikke kjøpes for det fineste gull, prisen kan ikke veies i sølv;

[16]den kan ikke betales i Ofir-gull, i kostbar onyks eller safir.

[17]Den kan ikke måles i gull eller glass, ingen kan bytte den til seg for skåler av fineste gull.

[18] Korall og bergkrystall kan ikke engang nevnes; å eie visdom er bedre enn perler.

[19]Den kan ikke måles i topas fra Kusj, ikke betales med reneste gull.

[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[20]Hvor kommer da visdommen fra? Hvor har forstanden sitt bosted?

[21]Visdommen er skjult for hvert levende øye, gjemt for fuglene under himmelen.

[22]Avgrunnen og døden sier: «Vi har bare hørt om den.»

[23] Gud kjenner veien til visdommen. Han vet hvor den har sin bolig.

[24]Han skuer til jordens ender, alt under himmelen kan han se.

[25]Da han ga vinden vekt og lot vannet få det rette mål,

[26]da han satte grense for regnet og fastla veier for lyn og torden,

[27] da så han visdommen og målte den, stilte den opp og gransket den.

[28] Så sa han til mennesket: Å frykte Herren, det er visdom, å vende seg bort fra det onde, det er forstand.

Job 29

Andre talerunde

(29,1–42,6)

Job: Jeg gikk gjennom mørket i hans lys

[1]Job fortsatte med sin visdomstale og sa:

[2] Kunne jeg få det som i tidligere måneder, de dagene da Gud våket over meg,

[3]da hans lampe skinte over mitt hode og jeg gikk gjennom mørket i hans lys,

[4] slik jeg hadde det i mine velmaktsdager da Gud var min fortrolige i mitt telt,

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.

[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.

[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.

[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.

[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.

[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.

[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;

[5]da Den veldige fortsatt var med meg og barna mine var rundt meg,

[6] da jeg vasset i rømme og bekker av olje rant fra berget hos meg.

[7]Når jeg gikk ut til byporten og tok sete på torget,

[8]trakk de unge seg tilbake så snart de så meg, og de gamle reiste seg og sto.

[9] Høvdinger holdt ordene tilbake, la hånden over munnen.

[10]Stormenns røster stilnet, tungen klistret seg til ganen.

[11]Når de fikk høre om meg, priste de meg lykkelig. Hver den som så meg, talte lovord.

[12] For jeg reddet den fattige som ropte om hjelp, den farløse som ingen hjelper hadde.

[13]Den forkomne velsignet meg, jeg fikk enkens hjerte til å juble.

[14] Rettferd var klærne jeg kledde meg i, rettsinn var som kappe og turban.

[15]Jeg var øyne for den blinde og føtter for den lamme.

[16] Jeg var far for de fattige og gransket saken for dem jeg ikke kjente.

[17]Jeg knuste kjeven på dem som gjorde urett, og reddet byttet ut av gapet på dem.

[18]Jeg sa: «Jeg får dø blant mine egne, mine dager blir tallrike som sandkorn.

[19]Mine røtter når til vannet, og nattedugg hviler i greinene.

[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.
[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.
[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.
[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.
[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.
[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

[20]Min ære blir stadig fornyet, og buen i min hånd får ny spenst.»

[21]De lyttet til meg og fikk håp, de tidde når jeg ga dem råd.

[22] Når jeg hadde talt, tok ingen til motmæle; mine ord dryppet ned over dem.

[23]De ventet på min tale som på regn, med munnen åpen som mot vårregn.

[24]Når jeg smilte til dem, kunne de ikke tro det. De ville ikke slippe lyset fra mitt ansikt.

[25]Jeg valgte vei for dem og satt som leder, tronet som en konge framfor hærflokken, som en trøster for de sørgende.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.
[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?
[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.
[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.
[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;
[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.

Job 30

Min lyre er stemt for sørgesang

[1]Men nå ler de av meg, de som er yngre av år, med fedre som jeg nektet plass blant mine gjeterhunder:

[2]«Hva nytte har jeg av hendene deres? De har mistet sin manndomskraft.

[3]Nød og sult har gjort dem ufruktbare. De går og gnager på tørre moer som alt i går var øde og forlatt.

[4] De plukker melde i krattet og spiser røtter av gyvelbusken.

[5]De blir drevet ut av leiren, folk roper etter dem som etter en tyv.

[6]I ville kløfter holder de til, i jordhuler og grotter.

[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.

[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.

[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[7]De skriker som esler i krattet og klynger seg sammen mellom tistler,

[8]barn av dårer, av folk uten navn, kjeppjaget ut av landet.»

[9] Men nå er jeg spottevisen deres, det er meg de sladrer om.

[10] De avskyr og unnviker meg, åpenlyst spytter de på meg.

[11]Gud løsnet buestrengen min og knekket meg. Derfor er de uten hemninger når de møter meg.

[12]Avkommet deres reiser seg på min høyre side, de spenner bein på meg og baner vei for ulykken.

[13]De bryter opp min sti, de skor seg på min ulykke, de som selv ingen hjelper har.

[14]De kommer som gjennom en vid revne, mellom ruiner velter de fram.

[15]Redsler kaster seg over meg, de jager min ære som vinden, redningen blåser bort som en sky.

[16]For nå er min livskraft tømt ut, og lidelsens dager har grepet meg.

[17]Natten går gjennom marg og bein, verken gnager uten stans.

[18] Med stor kraft gjennomsøker han klærne mine, hendene hans snører kjortelen om meg.

[19]Så kaster han meg i søla, jeg er som støv og aske.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

Jó 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

[20] Jeg roper til deg om hjelp, men du svarer ikke. Jeg står der, og du bare ser på meg.

[21]Du har snudd om og blitt grusom mot meg. Med din veldige hånd angriper du meg.

[22]Du setter meg til å ri på stormen, braket gjør meg skjelven.

[23] Jeg vet du fører meg i døden, til huset som samler alt levende.

[24]Rekker ikke folk ut hånden når alt synker i grus? Roper de ikke om hjelp når de går under?

[25] Gråt ikke jeg over dem som hadde tunge dager? Sørget jeg ikke over de fattige?

[26] Jeg håpet på det gode, men det onde kom, jeg ventet på lys, og det ble mørke.

[27] Det koker i meg, ustanselig. Jeg har møtt trengslenes dager.

[28]Jeg går omkring i sorg, uten et gløtt av sol. Jeg trer fram i forsamlingen og roper om hjelp.

[29] Jeg er blitt en bror av sjakaler, holder lag med strutser.

[30] Huden er svart over hele meg, og knoklene brenner av hete.

[31] Min lyre er stemt for sørgesang, og fløyten gir lyd til gråt.

Job 31

Har jeg krenket retten?

[1] Jeg gjorde en avtale med mine øyne at jeg ikke skulle se på noen jente.

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

[5] Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

[6] (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

[7] se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

[8] então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

[9] Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

[10] então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

[13] Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

[14] então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?

[2]Hvilken del fikk jeg ellers av Gud i himmelen, hvilken arv fra Den veldige i det høye?

[3]Kommer ikke uhell til den som gjør urett, rammer ikke ulykke den som gjør ondt?

[4] Ser ikke han min vei, teller han ikke hvert skritt?

[5]Har jeg vandret i løgn? Har føttene hastet til svik?

[6] La Gud veie meg på rettferds vekt, så vil han forstå at jeg er uskyldig.

[7] Hvis mine skritt bøyde av fra veien, hvis hjertet fulgte øynenes flukt, hvis jeg fikk urenhet på hendene,

[8]så la andre få spise det jeg har sådd, la mine spirer rykkes opp med roten.

[9]Hvis mitt hjerte lot seg lokke av noen kvinne og jeg lå på lur ved min nestes dør,

[10]så kan min kone male korn for en annen og andre få bøye seg ned over henne!

[11] For det ville være ondskap, en urett som fortjener straff,

[12]en ild som eter seg helt til avgrunnen, utrydder alt som vokser etter meg.

[13]Har jeg krenket retten når jeg hadde sak med min slave eller slavekvinne,

[14]hva skulle jeg da gjøre når Gud reiste seg? Når han forhørte meg, hva skulle jeg svare?

[15] Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou

[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[15] Han som laget meg i mors liv, har også laget den andre. Den samme dannet oss i morslivet.

[16] Har jeg nektet fattige det de ønsket, slukket gløden i enkers øyne?

[17]Spiste jeg alt brødet selv så ikke farløse fikk mat?

[18]Nei, fra jeg var ung, har jeg vært som en far for dem, fra første stund tok jeg meg av enker.

[19]Kunne jeg se folk bukke under fordi de ikke hadde klær, at den fattige manglet noe å kle seg med?

[20]Velsignet han meg ikke for varm ull fra lammene mine?

[21] Har jeg løftet hånden mot en farløs når jeg så at jeg fikk medhold i retten?

[22]Da vil skulderen løsne fra nakken og armen gå ut av ledd.

[23] For Guds ulykker skremmer meg, jeg kan ikke stå meg imot hans velde.

[24] Har jeg satt min lit til gull, sagt til det edle metallet: «Jeg stoler på deg»?

[25] Har jeg gledet meg fordi rikdommen økte, fordi jeg fikk hånd om så mye?

[26]Har jeg, når solen strålte fram og månen steg i sin glans,

[27] latt meg lokke i hemmelighet til å hilse dem med håndkyss?

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[28] Nei, det er en urett som fortjener straff; da ville jeg ha fornektet Gud i det høye.

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[29] Har jeg gledet meg over fiendens undergang, frydet meg når ulykken rammet ham?

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[30] Jeg lot ikke munnen synde slik at jeg forbannet noen og ønsket ham død.

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[31]De som bodde i mine telt, sa jo: «Alle mettes av kjøttet på hans bord.»

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[32] En innflytter overnattet aldri ute; døren min var alltid åpen.

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[33] Har jeg skjult min synd, slik folk gjør, gjemt min ugjerning ved barmen

[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

[34]fordi jeg fryktet mengden, var knust av forakt fra slektninger så jeg tidde og ikke gikk ut?

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!

[35]Om bare noen ville høre på meg! Se, her er min underskrift, la nå Den veldige svare meg! Om bare motparten min satte opp et skriv!

[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

[36] Da ville jeg bære det på skuldrene mine, binde det som en krans om hodet!

[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

[37] Jeg vil gjøre regnskap for alle mine skritt, tre fram for ham som en fyrste.

[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;

[38]Hvis min åker skriker mot meg og alle plogfurene gråter,

[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[39]har jeg spist åkerens kraft uten vederlag og blåst ut livet for jordeieren,

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

[40] så la det komme opp torner i stedet for hvete og ugress i stedet for bygg! Jobs tale er fullført.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.

[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.

[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

Job 32

Elihu: Også jeg vil tale

[1] Disse tre mennene sluttet å svare Job fordi han så seg selv som rettferdig.

[2] Elihu, sønn av Barakel fra Bus, av Ram-slekten, ble da fylt av harme. Hans vrede flammet opp mot Job, som mente seg å være mer rettferdig enn Gud.

[3]Også på de tre vennene var han sint fordi de ikke tok til motmæle, selv om de mente at Job var skyldig.

[4]Elihu hadde ventet med å tale til Job fordi de andre var eldre enn han.

[5]Men da Elihu så at det ikke fantes svar i de tre mennenes munn, ble han brennende harm.

[6]Derfor tok Elihu, sønn av Barakel fra Bus, til orde og sa: Jeg er ung av år, og dere er gamle. Derfor var jeg redd, våget ikke å si min mening til dere.

[7] Jeg tenkte: «La alderen tale, la de mange år bære fram visdom!»

[8] Men det er ånden som er i mennesket, Den veldiges pust, som bringer innsikt.

[9] Det er ikke antall år som gir visdom, de gamle vet ikke alltid hva som er rett.

[10]Derfor sier jeg: Hør på meg! Jeg vil også si min mening.

[11]For jeg ventet mens dere talte, lyttet etter forstand mens dere lette etter ord.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.

[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.

[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.

[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.

[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.

[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.

[12]Jeg hørte nøye på dere, men ingen har vist at Job tar feil, ingen har gitt ham svar på tiltale.

[13]Si ikke: «Vi har funnet visdom hos ham. Bare Gud kan vinne over ham, ikke mennesker.»

[14]For han har ennå ikke rettet sin tale til meg, og jeg skal ikke svare ham slik dere gjorde.

[15]De er målløse og svarer ikke mer, ordene svikter dem.

[16]Skulle jeg vente når de ikke taler, når de bare står der uten svar?

[17]Også jeg må ha rett til å tale, jeg vil også si min mening.

[18] For jeg fylles av ord, ånden i mitt bryst driver meg.

[19] Mitt bryst er lik uåpnet vin, lik nyfylte skinnsekker som holder på å revne.

[20]Jeg vil lette trykket ved å tale, åpne leppene og gi svar.

[21]Jeg gjør ikke forskjell på folk, vil ikke smigre noen,

[22]for smiger vet jeg ikke av. Ellers kunne min skaper snart rykke meg opp.

Job 33

Hør på meg

[1]Men hør på det jeg sier, Job, lytt til ordene mine.

[2]Se, jeg åpner gapet, tungen taler i munnen.

[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.

[3]Jeg taler av et oppriktig hjerte. Leppene snakker klart om det jeg vet.

[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.

[4]Ånden fra Gud har laget meg, Den veldiges pust gir meg liv.

[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.

[5]Svar meg om du kan! Tre fram og gjør rede for deg!

[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.

[6] Se, for Gud er vi like, også jeg er formet av leire.

[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

[7] Redsel for meg skal ikke skremme deg, hånden min skal ikke tynge deg.

[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:

[8]Du sa så jeg hørte det – klart sto ordene for meg:

[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.

[9] «Jeg er ren og uten synd, plettfri er jeg, fri for skyld.

[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.

[10] Men Gud har klagemål mot meg og holder meg for sin fiende.

[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[11] Han setter mine føtter i blokken og vokter på alle mine stier.»

[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

[12]Jeg svarer: «Der har du ikke rett! For Gud er større enn mennesker.»

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

[13]Hvorfor anklager du ham for ikke å svare på menneskers ord?

[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

[14]Gud taler én gang, så én gang til, men folk merker det ikke.

[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

[15]I en drøm, et syn om natten, når folk er falt i dyp søvn eller slumrer i sin seng,

[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

[16] åpner han deres ører og forsegler dem med formaning,

[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

[17]så mennesker skal slutte med det de gjør, og mannens hovmod bli borte.

[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

[18] Gud vil redde ham fra å gå i graven, berge hans liv fra sverdet.

[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;

[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.

[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.

[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,

[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.

[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.

[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.

[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.

[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,

[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.

[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.

[19] Mannen tuktes med smerter på sitt leie, med en stadig kamp i knoklene.

[20]Mat byr ham imot, han orker ikke lekre retter.

[21] Kjøttet tæres bort så en ikke ser det. Knoklene, som en før ikke så, ligger bare.

[22] Hans liv går mot graven, han nærmer seg dem som dreper.

[23]Er det da en engel hos ham, en talsmann blant tusen, som kan fortelle mennesket hva som er rett,

[24] så er han nådig og sier: «Fri ham fra å gå i graven! Jeg har fått løsepenger.»

[25] Så blir kroppen sterkere enn da han var ung, han får ungdommens dager tilbake.

[26] Han ber til Gud, som gleder seg over ham, med fryd ser han Guds ansikt, han som lar mennesket få igjen sin rettferd.

[27]Han ser på mennesker og sier: «Jeg syndet, jeg krenket retten, men han gjengjeldte det ikke.

[28]Han fridde meg fra å gå i graven. Jeg lever og ser lyset.»

[29]Se, alt dette gjør Gud for mennesket, både to og tre ganger.

[30] Han fører det opp av graven til strålende lys hos de levende.

[31]Hør etter, Job, og lytt til meg! Vær stille, så jeg kan få tale!

[32]Har du noe å si, så svar meg! Tal, jeg gir deg gjerne rett.

33 Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

1 Disse mais Eliú:

2 Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

3 Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.

4 O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.

5 Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

6 Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

7 Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

8 E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?

9 Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

10 Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

11 Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

12 Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

33Men har du ingen svar, så lytt! Vær stille, så skal jeg lære deg visdom.

Job 34

Elihu: Hvem kan dømme Gud?

1Elihu tok igjen til orde og sa:

2Hør mine ord, dere vise! Lytt til meg, dere som har kunnskap!

3 Øret prøver jo ordene slik ganen smaker på maten.

4Så la oss velge det som er rett, og sammen finne ut hva som er godt.

5 Job har sagt: «Jeg er rettferdig, Gud har satt min rett til side.

6 Jeg har rett, men blir tatt for en løgner. Jeg er uten synd, men en drepende pil har såret meg.»

7Finnes det en mann som Job? Han fyller munnen med spott slik andre drikker vann.

8 Han reiser i følge med dem som gjør ondt, og ferdes med de urettferdige,

9 for han har sagt: «En mann har ingen nytte av å søke gunst hos Gud.»

10 Men dere forstandige, hør heller på meg: Det er langt fra Gud å være urettferdig, og fra Den veldige å gjøre ondt.

11 Han gir oss igjen for våre handlinger, gir lønn etter gjerning.

12Sann mine ord: Gud gjør ikke urett, Den veldige fordreier ikke retten.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[13]Hvem har gitt ham tilsyn med jorden, hvem har overlatt hele verden til ham?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[14]Om han kun tenkte på seg selv og holdt ånden, pusten sin, tilbake,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[15] da ville hver levende skapning dø og mennesket vende tilbake til støv.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[16]Har du forstand, så hør dette! Lytt til det jeg sier!

[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

[17]Kan en som forakter retten, dømme andre? Dømmer du den skyldig som er mektig og rettferdig?

[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

[18]Vil noen kalle kongen en kjeltring, eller si: «skyldig» til stormenn?

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[19] Men Gud tar ikke hensyn til høvdinger, velger ikke rikfolk framfor fattige. De er alle et verk av hans hånd.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[20] De dør i hast midt på natten, folk rystes og går til grunne. Selv mektige viker, men ikke for menneskehånd.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[21] Guds øyne følger menneskets veier, hvert skritt ser han.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[22] Ikke noe mørke, ingen dødsskygge kan skjule dem som gjør urett.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[23]Han gir ikke lang frist før mennesket må møte i Guds rett.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[24] Han knuser mektige uten forhør, setter andre i deres sted.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[25]Han legger merke til det de gjør. En natt slår han dem over ende og knuser dem.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;
[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,
[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.
[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?
[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.
[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;
[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,
[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?
[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:
[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.
[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.
[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

[1] Disse mais Eliú:

[26]Han straffer dem som lovløse et sted der alle kan se.
[27]For de vendte seg bort fra ham og ga ikke akt på hans veier.
[28] Da nådde de fattiges rop til ham, han hørte skriket fra de hjelpeløse.
[29]Om Gud tier, hvem kan dømme ham? Om han skjuler ansiktet, hvem kan se ham? Han er over hvert folkeslag og hvert menneske,
[30]så ingen ugudelig får være konge og legge snarer for folket.
[31] Har vel du sagt til Gud: «Jeg har avlagt en ed og vil ikke øve vold.
[32]Og det jeg selv ikke ser, må du vise meg slik at jeg ikke fortsetter å synde.»
[33]Skal Gud lønne deg som du ønsker når du avviser ham? Det er du som må velge, ikke jeg. Si det du vet!
[34]Hver vis mann som hører på meg, ja, alle forstandige mennesker, vil si til meg:
[35] «Job taler uten kunnskap, hans ord mangler mening.
[36]La Job for alltid prøves, han svarer som en ugjerningsmann.
[37]Han føyer lovbrudd til sin synd og spotter midt iblant oss, bruker store ord mot Gud.»

Job 35

Elihu: Store ord og lite vett

[1]Elihu tok igjen til orde og sa:

[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?
[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?
[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.
[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.
[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?
[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?
[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.
[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.
[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,
[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?
[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.
[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.
[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.
[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,

[2]Tenker du at dette er rett, sier du at du er mer rettferdig enn Gud,
[3] siden du spør: «Hva gagner det meg, hva hjelper det at jeg lar være å synde?»
[4]Jeg skal svare deg og vennene dine:
[5]Løft blikket mot himmelen og se, legg merke til hvor høyt skyene er over deg!
[6] Hva gjør det vel Gud om du synder? Alle dine lovbrudd, hva betyr de for ham?
[7] Og er du rettferdig, hva gir du da ham, hva kan han ta imot fra din hånd?
[8]Din urett rammer dine medmennesker, bare mennesker har gagn av din rettferd.
[9]Folk skriker under tung undertrykkelse, roper etter hjelp mot de mektige.
[10] De spør ikke: «Hvor er Gud, han som skapte meg, og som lar lovsang lyde om natten,
[11]som lærer oss mer enn dyrene på jorden, gjør oss klokere enn fuglene under himmelen?»
[12]De roper, men får ikke svar når de møter ondskap og overmot.
[13] Det er løgn at Gud ikke hører, at Den veldige ikke ser.
[14] Selv når du sier at du ikke ser ham, ser han din sak. Bare vent på ham!
[15]Men om nå Gud ikke straffer i vrede og ikke bryr seg om store ord,

[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:

[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.

[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

[16] da farer Job med tomt snakk, skjønner lite, men prater mye.

Job 36

Elihu: Gud er mektig

[1]Elihu fortsatte å tale:

[2]Ha litt tålmodighet med meg, så skal jeg lære deg noe; for jeg har mer å si om Gud.

[3]Min innsikt henter jeg langt bortefra, jeg viser at min skaper har rett.

[4]Ordene mine er ikke løgn; du står foran en som vet alt.

[5]Se, Gud er mektig, men avviser ingen; mektig er hans styrke og innsikt.

[6] Han holder ikke liv i den urettferdige, men lar hjelpeløse få sin rett.

[7] Han tar ikke øynene fra de rettferdige; med konger kommer de på tronen, han lar dem sitte for alltid og opphøyer dem.

[8]Blir de bundet med lenker, fanget i ulykkens snarer,

[9]så vil han fortelle dem hva de har gjort, at de syndet da de opphøyde seg.

[10] Han åpner deres øre for å advare og byr dem å vende om fra urett.

[11] Hvis de da adlyder og tjener ham, vil de leve godt alle sine dager og ende sine år i lykke.

[12]Men hvis de ikke adlyder, vil de falle for sverd, omkomme i sin uforstand.

[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

[13]Et ugudelig hjerte bærer på harme. De roper ikke om hjelp når Gud har bundet dem.

[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.

[14]De dør i sin ungdom, ender sitt liv blant tempelprostituerte menn.

[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.

[15] Gud berger hjelpeløse i deres nød, åpner deres ører i trengslene.

[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;

[16] Så vil han også føre deg ut av trengslenes gap, til åpent landskap uten farer hvor ditt bord er fullt av fete retter.

[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.

[17]Du fullfører dommen over de lovløse, lov og rett skal ramme dem.

[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.

[18] Pass på så ikke noen lokker deg med overflod, la ikke bestikkelser føre deg på avveier!

[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?

[19]Kan skriket ditt fri deg fra trengsel om du så bruker all din kraft?

[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

[20] Du skal ikke lengte etter den natten da folkeslag rykkes opp med rot.

[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

[21]Vokt deg, vend deg ikke mot ondskap, for du velger heller ondskap enn lidelse.

[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[22] Se, Gud er opphøyd i sin velde. Hvem er en lærer som han?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

[23] Hvem peker ut den vei han skal følge? Hvem kan si at han gjør urett?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[24] Glem ikke å prise hans verk, det alle mennesker synger om.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[25]Alle mennesker ser det, de skimter det langt borte.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?

[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.

[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.

[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.

[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

[26] Se, Gud er opphøyd, men vi forstår ikke, hans år kan vi ikke telle.

[27] Han trekker vanndråper opp til seg. De blir til regn, til en Guds kilde

[28]som strømmer fra skyene og faller på mange mennesker.

[29] Kan noen forstå hvordan skyene brer seg ut, hvordan det tordner under hans bolig?

[30]Se, han brer lyn omkring seg og skjuler havets dyp.

[31]Slik holder han dom over folkene, og slik gir han mat i overflod.

[32]Han kler sine hender i lyn, de sender dem mot sitt mål.

[33]Tordenbrak melder hans ankomst, selv buskapen varsler det når han drar fram.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.

[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;

[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.

[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.

[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.

Job 37

[1]Ja, dette får hjertet til å skjelve, til å hoppe i mitt bryst.

[2] Lytt til braket av hans røst, hør hvordan det drønner fra hans munn!

[3]Han lar lyn fare rundt hele himmelen, sender dem til jordens ender.

[4]Etterpå ruller tordenen, det er hans mektige røst som runger. Han holder ikke lynene tilbake når hans stemme høres.

[5] Gud gjør under med sin tordenrøst, gjør storverk vi ikke fatter.

[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.

[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.

[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.

[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.

[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?

[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[6] Til snøen sier han: «Fall ned på jorden», likedan til regnet, det kraftige øsregnet.

[7]Han setter segl på hver menneskehånd, så alle mennesker skal kjenne hans gjerning.

[8]Villdyrene går til hulene sine, må holde seg i hi.

[9]Stormen farer ut av sitt kammer, nordavinden kommer med kulde.

[10]Når Gud puster, blir det frost, vannflaten fryser til.

[11]Han fyller skyene med vann, brer ut sine tordenskyer.

[12] De driver rundt, seiler etter hans plan for dem. Alt han påbyr, gjør de over hele den vide jord.

[13]Han lar dem komme, noen for å straffe, noen for å gagne hans jord, noen for å vise den godhet.

[14] Lytt til dette, Job! Stans og erkjenn Guds under!

[15]Forstår du hvordan Gud gir skyene påbud og lar lyn skyte fram fra dem?

[16]Forstår du hvordan skyene kan sveve? Dette er hans verk, han som vet alt.

[17]Du som får klærne varmet når jorden døser etter sønnavinden,

[18]kan du hjelpe ham med å hamre ut himmelhvelvingen fast som et speil av støpt metall?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.

[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.

[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?

[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.

[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.

[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?

[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,

[19]Fortell oss hva vi skal svare ham! I vårt mørke får vi ikke fram et ord.

[20]Skal han få beskjed om at jeg vil tale? Hvem ønsker vel å gå under?

[21]Nå ser ikke folk lyset, det er bare en hvit flekk i skylaget; men så kommer vinden og feier skyene bort.

[22] Fra nord kommer et gyllent skjær, Guds skremmende lysglans.

[23] Den veldige finner vi ikke; han er opphøyd i makt og rett. Stor er hans rettferd; han undertrykker ingen.

[24]Derfor frykter menneskene ham, men han overser dem som tror de er vise.

Job 38

Herren: Spenn beltet om deg

[1]Da svarte Herren Job ut av stormen og sa:

[2]Hvem er dette som formørker min plan med uforstandige ord?

[3] Spenn beltet om livet som en mann, så vil jeg spørre deg, og du skal svare:

[4] Hvor var du da jeg grunnla jorden? Fortell det, hvis du vet det!

[5] Hvem har fastsatt jordens mål – det vet du vel? Hvem trakk målesnoren over den?

[6]Hvor ble jordens pilarer slått ned, og hvem la hjørnesteinen

[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?

[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?

[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,

[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?

[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,

[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;

[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

[7] mens alle morgenstjerner jublet og alle gudesønner ropte av fryd?

[8]Hvem stengte for havet med porter da det fosset fram fra morslivet,

[9]da jeg kledde havet med skyer og svøpte det i skodde,

[10] da jeg satte grense for det, stengte med slå for porten?

[11]Jeg sa: «Hit kommer du, men ikke lenger. Her brytes dine stolte bølger.»

[12]Har du noen gang kalt morgenen fram eller vist morgenrøden dens sted

[13] så den kan ta tak i jordens ender og riste de lovløse bort?

[14]Da omformes jorden som leire under et stempel, alt trer fram som i ny drakt.

[15] De urettferdige mister det lyset de hadde. Armen de løftet, blir knust.

[16]Har du nådd fram til havets kilder? Har du gått rundt på urdypets bunn?

[17] Har dødens porter vist seg for deg, har du sett dødsskyggens dører?

[18]Forstår du viddene på jorden? Si fra hvis du kjenner alt dette.

[19]Hvor går veien til lysets bolig, og hvor holder mørket til?

[20] Du kan bringe mørket til landet der det bor, om du kjenner stiene dit!

[21] Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

[21] Du vet det, for du var vel født den gangen! Ja, dine dagers tall er stort.

[22] Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

[22]Har du nådd fram dit snøen har sitt kammer, og sett lageret med hagl

[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

[23] som jeg sparer til trengselstider, til dagen med kamp og krig?

[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?

[24] Hvor går veien dit lyset deler seg og østavinden blåser ut over jorden?

[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;

[25] Hvem laget løp for styrtregnet, vei for torden og brak,

[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;

[26]så det regnet over land der ingen bor, i ørkenen hvor det ikke er mennesker?

[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

[27] Regnet mettet det øde landet så gresset grodde grønt.

[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

[28] Har regnet noen far? Hvem har avlet duggdråpene?

[29] De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?

[29]Hvilket morsliv kommer isen fra? Hvem har født rimet som faller fra himmelen?

[30] As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.

[30]Vannet kler seg ut som stein, dypets overflate dekkes av is.

[31] Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?

[31]Kan du knytte Sjustjernens bånd eller løse Orions lenker?

[32] Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?

[32] Fører du stjernebildene fram i rett tid, leder du Store bjørn og de små bjørnene?

[33] Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?

[33]Kjenner du himmelens lover? Bestemmer du stjernehimmelens makt over jorden?

[34] Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?

[34]Kan du løfte din stemme til skyene slik at vannet flommer ned over deg?

[35] Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?

[35]Kan du sende ut lyn så de farer av sted og sier til deg: «Her er vi»?

36 Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

37 Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,

38 para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

39 Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,

40 quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

41 Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

Jó 39

1 Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

2 Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

3 Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

4 Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

5 Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

6 ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

36 Hvem gir visdom til ibisfuglen og forstand til hanen?

37Hvem er så vis at han kan telle skyene? Hvem heller vann fra himmelens krukker

38når støvet størkner som malm og jordklumpene klistrer seg sammen?

Job 39

1Jager du bytte for løvinnen, gir du løveungene mat

2der de kryper ned i hulene sine eller ligger på lur i krattet?

3 Hvem skaffer føde til ravnen når dens unger skriker mot Gud og virrer rundt uten mat?

4Vet du når fjellgeiten får unger? Går du vakt når hjorten får rier?

5Teller du månedene de går drektige, kjenner du tiden når de skal føde?

6De huker seg ned og får ungene sine; og så er riene over.

7Ungene vokser seg store og sterke på slettene, så springer de bort og kommer ikke tilbake.

8Hvem slapp villeselet fri og løste det fra alle bånd?

9Jeg ga det et hjem i ødemarken, en bolig i det salte landet.

[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

[10]Det ler av byens larm, hører ingen driver som skjenner.

[8] Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

[11]Det søker beite i fjellene, leter opp hver grønn flekk.

[9] Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

[12]Er villoksen villig til å tjene deg, hviler den ved krybben din om natten?

[10] Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

[13]Klarer du å spenne den for plogen? Vil den harve dalene etter deg?

[11] Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

[14]Tør du stole på den, sterk som den er? Kan du overlate arbeidet ditt til den?

[12] Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

[15]Tror du at den bringer kornet hjem og samler det på treskeplassen?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[16]Strutsen flakser lystig med vingene, men kan ikke fly som stork og falk.

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[17]Strutsen går fra eggene sine på marken, lar dem varmes i sanden.

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[18]Den glemmer at en fot kan knuse dem, at villdyrene kan tråkke dem i stykker.

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,

[19] Den er hard mot ungene, som om de ikke var dens egne, frykter ikke at dens strev skal være til ingen nytte.

[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;

[20]For Gud nektet den visdom, ga den ingen forstand.

[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[21]Men når den flakser opp i været, skratter den av hest og rytter.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[22]Kan du gi hesten styrke, kle dens nakke med man,

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[23]la den springe som gresshoppen? Den vrinsker stolt og skremmende.

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[24]Den skraper i marken, yr av kraft, så farer den fram mot våpnene.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.
[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.
[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.
[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.
[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?
[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?
[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.
[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.
[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:
[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:
[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.
[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[25]Den ler av redselen, frykter aldri og snur ikke når den møter sverd.
[26]Over den klirrer pilkoggeret, det blinker i spyd og sabel.
[27]Som et jordskjelv dundrer den fram og stanser ikke om hornet gjaller.
[28] Den vrinsker når hornet lyder, værer krig på lang avstand: kommandorop og hærskrik.
[29]Var det din forstand som lærte falken å fly, spre vingene og gli mot sør?
[30] Er det på ditt ord at ørnen stiger og bygger rede så høyt oppe?
[31]Den holder til blant klipper, bak festninger av kvasse tinder.
[32]Derfra speider den etter mat, øynene skuer vidt omkring.
[33] Ørneungene slurper i seg blod, hvor det finnes åtsler, er den på plass.
[34]Herren svarte Job og sa:
[35]«Ønsker klageren å føre sak mot Den veldige? Den som anklager Gud, må svare!»
[36]Da svarte Job Herren og sa:
[37] «Jeg er så liten, hva kunne jeg svare deg? Jeg legger hånden over munnen.
[38]En gang har jeg talt og tar ikke mer til orde, to ganger, men nå sier jeg ikke mer.»

Job 40

Herren: Vil du være rettferdig?

[1]Da svarte Herren Job ut av stormen og sa:

[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.
[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?
[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?
[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.
[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.
[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.
[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.
[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.
[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.
[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.
[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.
[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.
[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.
[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.
[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.
[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.

[2] Spenn beltet om livet som en mann, så vil jeg spørre deg, og du skal svare.
[3] Vil du dra min rettferd i tvil, legge skylden på meg så du kan få rett?
[4] Har du så sterk en arm som Gud, tordner din stemme som hans?
[5] Da pryd deg i storhet og velde, kle deg i høyhet og herlighet!
[6]La din vrede rase, slå alle hovmodige ned med ditt blikk!
[7] Se på de stolte og ydmyk dem, tråkk de urettferdige ned der de står!
[8] Skjul dem alle i støvet, steng dem inne i mørket!
[9] Da ville også jeg prise deg for den seieren du vant med din høyre hånd.
[10] Se Behemot: Jeg skapte både henne og deg. Hun eter gress som en okse.
[11]Se for en kraft hun har i hoftene, og for en styrke i bukmusklene!
[12]Hun strekker ut halen, stiv som en seder, og lårsenene er fast flettet.
[13]Beina er som bronserør, knoklene som jernstenger.
[14] Hun er Guds fremste verk, av skaperen fikk hun sitt sverd.
[15]Fjellene gir henne føde, alle villdyrene leker der.
[16]Hun hviler under lotusplanter, i ly av siv og sump.
[17]Lotusen gir skygge, piletrærne ved elven omgir henne.

[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.

[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

Jó 41

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?

[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?

[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?

[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?

[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?

[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?

[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?

[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

[18]Om elven fosser, er hun like rolig, trygg selv når Jordan bruser mot hennes gap.

[19]Hvem tør åpenlyst angripe henne og dra en snor gjennom nesen?

[20] Kan du dra Leviatan opp med krok og holde tungen nede med bånd?

[21]Kan du sette sivreip i nesen på den og stikke en krok gjennom kjevene?

[22]Vil han da trygle deg om nåde eller tale blidt til deg?

[23] Slutter han pakt med deg så du kan ta ham som slave for alltid?

[24]Kan du leke med ham som med en fugl, leie ham i bånd til småjentene dine?

[25]Kjøpslår handelsmenn om ham, stykker de ham ut blant kjøpmenn?

[26]Kan du fylle huden hans med spyd, hodet hans med harpuner?

[27]Legger du hånd på ham, får du en kamp du vil huske og ikke vil ha igjen.

[28]Da blir håpet ditt til skamme. Du blir slått ned straks du ser ham.

Job 41

[1] Ingen er så uvøren at han vekker Leviatan. Hvem kan da stå seg mot meg?

[2] Hvem ga meg noe først så jeg skulle gi ham noe igjen? Alt under himmelen tilhører meg!

12 Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

3 Jeg vil ikke tie om Leviatan, om hans styrke og flotte skikkelse.

13 Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

4Hvem kan rive av ham skinnet eller trenge inn i hans doble panser?

14 Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

5Hvem kan åpne gapet på ham? Det står skrekk av tanngarden hans!

15 As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

6Langs ryggen løper rekker av skjold, lukket tett som med segl.

16 A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

7Det ene slutter inntil det andre, ikke et pust kommer inn mellom dem.

17 Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

8Skjoldene henger fast sammen, griper inn i hverandre og kan ikke skilles.

18 Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

9Lys stråler fram når han nyser, øynene hans er som morgenrøden.

19 Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

10 Fra gapet går flammer av ild, gnister spruter fram.

20 Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

11Røyk kommer fra neseborene som fra en kokende gryte over brennende siv.

21 O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

12Pusten setter kull i brann, en flamme står ut av gapet.

22 No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

13Styrke har han i nakken. Redsel hopper foran ham.

23 Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.

14Kjøttvalkene er faste, de sitter som støpt, disser ikke.

24 O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.

15Hans hjerte er fast som stein, fast som den nederste kvernsteinen.

25 Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.

16 Når han reiser seg, grøsser gudene, de er lammet av redsel.

26 Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.

17Om sverdet treffer, biter det ikke på ham, og heller ikke kastevåpen, spyd eller pil.

[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.
[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.
[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.
[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.
[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.
[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.
[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.
[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:
[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.
[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.
[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.
[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.
[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[18]Han akter jern som var det strå og bronse som morkent tre.
[19]Ingen pil fra buen kan jage ham. Stein fra slyngen er som halmstrå mot ham.
[20]Som halmstrå akter han også klubben, og han ler mot susende sabler.
[21]Under er han som skarpe potteskår, han setter spor som en treskeslede i gjørme.
[22] Han setter dypet i kok som en gryte, lar havet boble som salve i gryta.
[23]Bak ham ligger lyset som en sti, som om havdypet hadde fått sølvhår.
[24]Ingen på jorden er som han, skapt helt uten frykt.
[25]Han setter blikket i alt som er høyt, han er konge over alle stolte rovdyr.

Job 42

Job: Nå har jeg sett deg

[1]Da svarte Job Herren og sa:
[2] Jeg vet at du makter alt. Ingen ting er umulig for deg når du vil det.
[3] Hvem skjuler din plan med uforstand? For jeg har talt uten å forstå om det som er så underfullt at jeg ikke fatter det.
[4]Så hør på det jeg nå sier: Jeg vil spørre deg, så kan du lære meg.
[5]Før hadde jeg bare hørt rykter om deg. Nå har jeg sett deg med egne øyne.
[6]Derfor kaller jeg alt tilbake og angrer i støv og aske.

Herren velsigner Job

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

[12] Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

(42,7–17)

[7] Etter at Herren hadde sagt disse ordene til Job, sa han til Elifas fra Teman: «Jeg er brennende harm på deg og de to vennene dine; for dere har ikke talt rett om meg, som min tjener Job.

[8] Ta nå sju okser og sju værer, gå til min tjener Job og bær dem fram som brennoffer for dere selv. Job, min tjener, skal be for dere, og jeg skal bønnhøre ham og ikke gjengjelde deres uforstand. Dere talte ikke rett om meg, slik min tjener Job gjorde.»

[9] Elifas fra Teman, Bildad fra Sjuah og Sofar fra Naama gikk da av sted og gjorde som Herren hadde sagt, og Herren bønnhørte Job.

[10] Herren vendte Jobs skjebne da han ba for vennene sine, og lot ham få dobbelt så mye som han hadde hatt før.

[11]Alle hans brødre og søstre og tidligere kjenninger kom til ham. De spiste med ham i hans hus, viste medfølelse og trøstet ham for alt det vonde som Herrenhadde latt komme over ham. Hver og en ga ham et pengestykke og en gullring.

[12] Og Herren velsignet Jobs siste år mer enn de første. Han fikk fjorten tusen sauer, seks tusen kameler, tusen par okser og tusen eselhopper.

[13] Também teve outros sete filhos e três filhas.

[13] Han fikk sju sønner og tre døtre.

[14] Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

[14] Den ene datteren kalte han Jemima, den andre Kesia og den tredje Keren-Happuk.

[15] Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

[15] I hele landet fantes ikke vakrere kvinner enn døtrene til Job; og faren ga dem arverett sammen med brødrene.

[16] Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

[16] Deretter levde Job i 140 år og fikk se barn og barnebarn i fire slektsledd.

[17] Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

[17] Så døde Job, gammel og mett av dager.

O livro dos Salmos

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

[1] Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

[2] Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

[3] Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

[4] Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

[5] Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

[6] Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

[1] Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

[2] Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

[3] Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

Salmene

Salmene 1

Første bok

Salme 1–41

[1] Salig er den som ikke følger lovløses råd, ikke går på synderes vei og ikke sitter i spotteres sete,

[2] men har sin glede i Herrens lov og grunner på hans lov dag og natt.

[3] Han er lik et tre plantet ved rennende vann. Det gir frukt i rett tid, og løvet visner ikke. Alt han gjør, skal lykkes.

[4] Slik er det ikke med de lovløse. De er lik agner som spres for vinden.

[5] Derfor kan ingen skyldige bli stående i dommen, ingen syndere i flokken av rettferdige.

[6] For Herren kjenner veien de rettferdige går, men de urettferdiges vei fører vill.

Salmene 2

[1] Hvorfor er folkeslag i opprør? Hvorfor grunner folkene på det som er forgjeves?

[2] Jordens konger reiser seg, fyrstene slår seg sammen mot Herren og mot hans salvede.

[3]«La oss slite i stykker lenkene og kaste reipene deres av oss!»

4 Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.

5 Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.

6 Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.

7 Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

8 Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.

9 Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.

10 Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.

11 Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.

12 Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

1 SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.

2 São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

3 Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

4 Han som troner i himmelen, ler. Herren spotter dem.

5Så taler han til dem i sin vrede, i sin harme slår han dem med redsel:

6«Det er jeg som har innsatt min konge på Sion, mitt hellige fjell.»

7 Jeg vil kunngjøre det Herren har fastsatt. Han sa til meg: «Du er min sønn, jeg har født deg i dag.

8 Be meg, så gir jeg deg folkene som arv og hele jorden i eie.

9 Du skal knuse dem med jernstav, slå dem i stykker som pottemakerens krukke.»

10Dere konger, bruk forstand! la dere refse, herskere på jorden.

11Tjen Herren med ærefrykt, gled dere og skjelv for ham!

12 Kyss jorden, så han ikke blir harm og dere går til grunne på veien. For hans vrede kan snart flamme opp. Salig er den som søker tilflukt hos ham.

Salmene 3

1 En salme av David da han flyktet for sin sønn Absalom.

2 Herre, hvor tallrike mine fiender er! Mange reiser seg mot meg.

3 De sier om meg: «Hos Gud er det ingen frelse for ham.» *Sela*

4 Men du, Herre, er et skjold for meg, du er min ære, du løfter mitt hode.

[4] Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

[5] Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.

[6] Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.

[7] Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.

[8] Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

[1] Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

[2] Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

[3] Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

[4] Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

[5] Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.

[6] Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.

[5] Jeg ropte høyt til Herren, og han svarte meg fra sitt hellige fjell. *Sela*

[6] Jeg la meg ned og sovnet, jeg våknet, for Herren holder meg oppe.

[7] Jeg er ikke redd for titusener som samler seg mot meg på alle kanter.

[8] Reis deg, Herre! Frels meg, min Gud! Du slår alle mine fiender på kjeven og knuser tennene til de lovløse.

[9] Frelsen er hos Herren. La din velsignelse hvile over ditt folk! *Sela*

Salmene 4

[1] Til korlederen. Med strengespill. En salme av David.

[2]Svar meg når jeg roper, du min rettferds Gud! Du viser meg en vei ut av nøden. Vær meg nådig og hør min bønn!

[3]Mennesker, hvor lenge skal min ære krenkes? Hvor lenge skal dere elske tomhet og jage etter løgn? *Sela*

[4]Vit at Herren gjør under for den som er trofast mot ham. Herren hører når jeg roper til ham.

[5] Skjelv for ham og synd ikke mer. Si til dere selv når dere går til ro: «Vær stille!» *Sela*

[6] Bær fram rette offer og sett deres lit til Herren!

[7] Mange sier: Hvem kan gi oss lykke? La lyset fra ditt ansikt skinne over oss, Herre!

[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.

[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

[8]Du gir meg større glede i hjertet enn andre får av korn og vin i overflod.

[9] I fred vil jeg legge meg ned og sove. For du, Herre, du alene lar meg hvile trygt.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.

[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.

[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.

[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;

[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

Salmene 5

[1]Til korlederen. Med fløytespill. En salme av David.

[2]Herre, hør mine ord. Lytt til min klage!

[3]Hør mitt rop om hjelp, min konge og min Gud, for jeg ber til deg.

[4] Herre, om morgenen hører du min stemme, tidlig bærer jeg fram mitt offer og venter.

[5] Du er en Gud som ikke tåler urett. Ingen onde får bo hos deg.

[6]Ingen hovmodige får tre fram for dine øyne. Du hater alle som gjør ondt,

[7] du gjør ende på dem som taler løgn. Herren avskyr drapsmenn og svikere.

[8]Men ved din store godhet kan jeg gå inn i ditt hus. Jeg kaster meg ned i ærefrykt for deg, vendt mot ditt hellige tempel.

[9] Herre, led meg i din rettferd så fienden ikke når meg. Gjør veien din jevn for meg!

[10] For det er ikke sannhet i deres munn, deres indre er fordervet. Strupen er en åpen grav, og tungen er glatt.

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.

[11]Gud, la dem bøte for sin skyld, la dem falle for sine egne planer! Driv dem bort og spre dem, syndene deres er mange. For de har trosset deg.

[12] Men alle som søker tilflukt hos deg, skal glede seg, alltid skal de juble. Du verner dem. De fryder seg i deg, de som elsker ditt navn.

[13] For du, Herre, velsigner den rettferdige, du dekker ham med nåde som skjold.

Salmene 6

[1] Til korlederen. Med strengespill. Etter «Den åttende». En salme av David.

[2] Herre, refs meg ikke i din vrede, straff meg ikke i din harme!

[3] Vær meg nådig, Herre, for jeg er svak. Helbred meg, Herre, kroppen skjelver av redsel,

[4] min sjel er grepet av frykt. Herre, hvor lenge?

[5] Herre, vend deg hit og fri meg ut, frels meg i din miskunn!

[6] Hvem av de døde kaller på deg? Ingen i dødsriket priser deg.

[7]Jeg er trett av å klage. Jeg dynker mitt leie med tårer hver natt, sengen drypper av gråt.

[8] Mitt øye er sløvet av bitter sorg, eldet fordi mange står imot meg.

[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;

[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.

[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;

[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.

[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,

[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,

[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.

[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

[9] Bort fra meg, alle som gjør urett! For Herren hører min gråt.

[10]Herren lytter til mitt rop om nåde, Herren tar imot min bønn.

[11] Alle mine fiender skal bli til skamme og skjelve av angst. Brått skal de snu seg bort i skam.

Salmene 7

[1] En sjiggajon av David. Han sang den for Herren på grunn av benjaminitten Kusj.

[2]Herre, min Gud, jeg søker tilflukt hos deg. Frels meg og berg meg fra alle som jager meg!

[3] La dem ikke rive meg i stykker som løver og slepe meg bort uten at noen berger meg.

[4]Herre, min Gud, om jeg har handlet slik at det er urett i mine hender,

[5]om jeg har gjort ondt mot min venn og røvet fra min motstander uten grunn,

[6]så la fienden jage meg og nå meg igjen, trampe mitt liv til jorden og kaste min ære i støvet. *Sela*

[7] Reis deg, Herre, i din vrede, stå opp mot dem som raser mot meg! Våkn opp, min Gud, du som stevner til doms.

[8]La folkene samle seg rundt deg, ta ditt sete over dem i det høye!

[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.

[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Davi

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

[9] Herren dømmer folkene. Gi meg min rett, Herre, for jeg er rettferdig og hel i min ferd.

[10] Gjør ende på ondskapen til dem som gjør urett, men la den rettferdige bli stående, du som prøver hjerter og nyrer, du rettferdige Gud.

[11] Gud er mitt skjold, han frelser de oppriktige av hjertet.

[12] Gud er en rettferdig dommer, en Gud som alltid kan bli harm.

[13] Om noen ikke vender om, vil han slipe sverdet, spenne buen og sikte,

[14]gjøre sine dødelige våpen klare og sette fyr på sine piler.

[15] Se, den som er svanger med urett, har unnfanget ugjerning og føder løgn.

[16] Han graver et hull og gjør det dypt, men faller selv i den graven han gravde.

[17] Hans ugjerning rammer hans eget hode, sin egen råskap får han i skallen.

[18]Jeg vil prise Herren for hans rettferd og lovsynge navnet til Herren Den høyeste.

Salmene 8

[1] Til korlederen. Etter Gittit. En salme av David.

[2] Herre, vår herre, hvor herlig ditt navn er over hele jorden, du som har bredt ut din prakt over himmelen!

[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

[3] Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

[4] que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

[5] Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

[6] Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

[7] ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

[8] as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

[9] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia “A morte para o filho”. Salmo de Davi

[1] Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

[2] Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

[3] Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;

[4] porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.

[3] Fra småbarns og spedbarns munn har du reist et vern mot dem som står deg imot, for å gjøre ende på fienden og hevneren.

[4]Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingre, månen og stjernene som du har satt der,

[5] hva er da et menneske – at du husker på det, et menneskebarn – at du tar deg av det?

[6] Du satte ham lite lavere enn Gud og kronet ham med herlighet og ære.

[7] Du gjorde ham til herre over dine henders verk, alt la du under hans føtter:

[8]småfe og storfe i samlet flokk, de ville dyrene på marken,

[9]fuglene under himmelen og fisken i havet, alt som ferdes på havets stier.

[10]Herre, vår herre, hvor herlig ditt navn er over hele jorden!

Salmene 9

[1] Til korlederen. Etter «Mut labbén». En salme av David.

[2] Jeg vil takke deg, Herre, av hele mitt hjerte. Jeg vil fortelle om alle dine under.

[3]Jeg vil glede og fryde meg i deg. Jeg vil lovsynge ditt navn, du Høyeste.

[4]Når mine fiender trekker seg tilbake, snubler de og går til grunne foran deg.

[5] For du har gitt meg rett i min sak, du har satt deg på tronen, du rettferdige dommer.

[5] Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.

[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.

[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.

[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.

[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.

[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.

[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.

[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.

[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;

[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[6] Du truet folkene og utslettet de lovløse, du strøk navnet deres ut for evig.

[7]Fienden er borte, lagt i ruiner for alltid, byer rykket du opp med rot; minnet om dem er ikke mer.

[8] Men Herren troner til evig tid, til dom har han reist sin trone.

[9] Han dømmer verden med rettferd, feller rettferdig dom over folkene.

[10] Herren er et vern for dem som blir undertrykt, et vern når de er i nød.

[11] De som kjenner ditt navn, setter sin lit til deg. Herre, du forlater ikke dem som søker deg.

[12] Syng for Herren, han som bor på Sion, fortell om hans gjerninger blant folkene!

[13] Han som straffer drap, glemmer ikke; han husker de hjelpeløses skrik.

[14] Vær meg nådig, Herre! Se hvordan mine uvenner plager meg. Du fører meg opp fra dødens porter

[15] så jeg kan lovprise deg i Sions porter. Jeg vil juble over din frelse!

[16] Folkene faller i graven de gravde, føttene fanges i garnet de selv spente ut.

[17] Herren gir seg til kjenne, han kommer med rettferd. Den lovløse fanges i sin egen ugjerning. *Higgajon.* *Sela*

[18]Til dødsriket skal de lovløse fare, alle folkeslag som glemmer Gud.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

[19] Den fattige blir ikke glemt for alltid, de hjelpeløses håp er ikke tapt for alle tider.

[20] Reis deg, Herre! La ikke mennesker få makten, la folkene få sin dom for ditt ansikt.

[21]Fyll dem med redsel, Herre! La folkene forstå at de bare er mennesker. *Sela*

Salmene 10

[1] Hvorfor, Herre, er du så langt borte, hvorfor skjuler du deg når folk er i nød?

[2]I sitt hovmod jager de lovløse den som er hjelpeløs, men blir fanget av sine egne listige knep.

[3]Den lovløse skryter av sin grådighet, den griske forbanner, ja, forakter Herren.

[4] Den lovløse setter nesen i været. «Han krever meg ikke til regnskap! Det er ingen Gud», er alt han tenker.

[5]Likevel lykkes han alltid med det han gjør. Det du har bestemt, er for høyt og fjernt for ham. Han fnyser foraktelig av alle som står imot ham.

[6]Han sier i sitt hjerte: «Jeg skal ikke vakle. Så lenge slekt følger slekt, skal ulykken aldri nå meg.»

[7] Hans munn er full av forbannelse, av svik og vold, under tungen skjuler han skade og urett.

[8]Han ligger i bakhold i landsbyene, i skjul dreper han den skyldfrie. Hans øyne speider etter den som er vergeløs.

[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[9] Han ligger på lur som en løve i krattet, der ingen ser ham, han ligger på lur for å gripe den som er hjelpeløs. Han griper den hjelpeløse og drar ham inn i sitt garn.

[10]Han dukker seg ned, han krøker seg sammen, og den vergeløse faller for hans overmakt.

[11] «Gud glemmer», sier han til seg selv. «Gud skjuler sitt ansikt og ser aldri.»

[12] Reis deg, Herre! Gud, løft din hånd! Glem ikke den som er hjelpeløs!

[13]Hvorfor skal den lovløse ringeakte Gud og si i sitt hjerte: «Du krever ikke til regnskap»?

[14] Du ser både ulykke og sorg, du ser det og tar det i din hånd. Den vergeløse kan overgi seg til deg, for du er den farløses hjelper.

[15] Bryt armen på den som er urettferdig og ond! Krev ham til regnskap for hans urett så den ikke må finnes mer.

[16] Herren er konge til evig tid, fremmede folk skal utryddes av hans land.

[17]Hva de hjelpeløse lengter etter, hører du, Herre, du gir deres hjerte styrke, du vender øret til.

[18]Du hjelper de farløse og undertrykte til deres rett. Mennesker skal ikke lenger drives fra landet i frykt.

Salmene 11

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

[1]Til korlederen. En salme av David. Hos Herren søker jeg tilflukt. Hvordan kan dere si til meg: «Fly opp i fjellet som en fugl!

[2] For se, de lovløse spenner buen og legger sin pil på strengen; i mørket vil de skyte på de oppriktige av hjertet.

[3]Når grunnvollene blir revet bort, hva kan da den rettferdige gjøre?»

[4] Herren er i sitt hellige tempel, Herren har sin trone i himmelen. Hans øyne ser, han prøver menneskene med sitt blikk.

[5] Herren prøver rettferdige og urettferdige, han hater dem som elsker vold.

[6] Over de urettferdige lar han det regne glødende kull og svovel, glohet vind får de i sitt beger.

[7] Rettferdig er Herren, han elsker rettferdige gjerninger. De oppriktige får se hans ansikt.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

[2] Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

[3] Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

Salmene 12

[1] Til korlederen. Etter «Den åttende». En salme av David.

[2] Frels meg, Herre! De fromme er borte. Det finnes ikke trofaste mennesker mer.

[3] Alle taler løgn med sin neste; de snakker med glatte lepper og delt hjerte.

[4]Herren skal utrydde alle glatte lepper, hver tunge som taler store ord,

[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;

[4] para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.

[5] No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

[6] Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

[5]de som sier: «I tungen ligger vår makt, vi har leppene med oss. Hvem er herre over oss?»

[6] «De hjelpeløse blir undertrykt, og de fattige stønner, derfor vil jeg reise meg nå», sier Herren. «Jeg vil berge den som blir foraktet.»

[7] Herrens ord er rene ord, sølv som er lutret i smelteovnen, sju ganger renset.

[8]Du, Herre, vil bevare dem, beskytte dem for alltid mot denne slekten

[9]når lovløse går omkring overalt og det usle får makten blant mennesker.

Salmene 13

[1]Til korlederen. En salme av David.

[2] Hvor lenge, Herre? Vil du glemme meg for alltid? Hvor lenge vil du skjule ansiktet for meg?

[3]Hvor lenge skal jeg ha uro i sjelen og sorg i hjertet hele dagen? Hvor lenge skal fienden ha makt over meg?

[4] Se meg! Svar meg, Herre, min Gud! Gi mine øyne lys så jeg ikke sovner inn i døden,

[5] så min fiende ikke kan si: «Jeg har vunnet over ham», og mine motstandere ikke jubler når jeg vakler.

[6] Men jeg setter min lit til din miskunn, mitt hjerte skal juble over din frelse. Jeg

vil synge for Herren, for han har gjort godt mot meg.

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 53.1-6
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

[2] Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[4] Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

[5] Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

[6] Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

[7] Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Salmene 14

[1] Til korlederen. Av David. Dåren sier i sitt hjerte: «Det finnes ingen Gud.» Ondt og avskyelig er alt de gjør, det finnes ingen som gjør det gode.

[2] Fra himmelen ser Herren ned til menneskene for å se om det finnes noen som er vis, noen som søker Gud.

[3] Alle har vendt seg bort, alle som en er fordervet. Det finnes ingen som gjør det gode, ikke en eneste.

[4] Forstår de da ingen ting, alle de som gjør urett? De eter opp folket mitt som om de spiser brød, og kaller ikke på Herren.

[5]Da skal de rammes av redsel, for Gud er med den rettferdige slekten.

[6]Bare knus den hjelpeløses planer! For Herren er hans tilflukt.

[7] Måtte frelse komme til Israel fra Sion! Når Herren vender skjebnen for sitt folk, skal Jakob juble og Israel glede seg.

Salmo 15

O cidadão dos céus
Salmo de Davi

[1] Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

[2] O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

Salmene 15

[1] En salme av David. Herre, hvem får holde til i ditt telt, hvem får bo på ditt hellige fjell?

[2] Den som gjør rett og er hel i sin ferd og taler sannhet fra hjertet.

[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;

[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;

[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

[3] Han sverter ingen med sin tunge. Han gjør ikke ondt mot sin neste. Han bringer ikke vanære over sin nabo.

[4] Han ser med forakt på den som er forkastet, men ærer dem som frykter Herren. Han bryter ikke sin ed, selv om det blir til det onde for ham selv.

[5] Han tar ikke renter når han låner ut penger. Han mottar ikke bestikkelser til skade for en uskyldig. Den som lever slik, skal aldri vakle.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.

[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.

[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

Salmene 16

[1] En miktam. Av David. Bevar meg, Gud, for jeg søker tilflukt hos deg.

[2] Jeg sier til Herren: «Du er min Herre, alt godt har jeg i deg.» Usle er de

[3]som holdes for hellige i landet. Disse mektige vil jeg ikke vite av.

[4] De som løper etter andre guder, vil få mange plager. Jeg vil ikke øse ut blodoffer for dem og ikke ta deres navn på mine lepper.

[5] Herre, du er min del og mitt beger. Du holder min lodd i dine hender.

[6]Fruktbar jord ble målt opp til meg, en herlig eiendom ble min.

[7]Jeg velsigner Herren, som leder meg, jeg får råd fra mitt indre også om natten.

[8] Alltid har jeg Herren framfor meg. Han er ved min høyre side, jeg skal aldri vakle.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

[9]Derfor gleder mitt hjerte seg, og mitt innerste jubler, selv kroppen kan slå seg til ro.

[10] Du overgir ikke min sjel til dødsriket, du lar ikke din trofaste tjener se graven.

[11] Du lærer meg livets vei, hos deg er glede i overflod, fryd uten ende ved din høyre hånd.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

[4] Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

[5] Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

[6] Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

[7] Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.

[8] Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,

Salmene 17

[1] En bønn av David. Hør, Herre, la min rettferd tale, lytt til min bønn, hør når jeg roper, mine lepper er uten svik.

[2]Fra deg må retten min komme, dine øyne ser jo hva som er rett!

[3] Prøv mitt hjerte, gransk det om natten, prøv meg med ild! Du finner ikke noe skammelig hos meg. Min munn synder ikke.

[4]Hva mennesker enn gjorde, voktet jeg meg for voldsmenns vei, etter ditt ord.

[5] Stødig gikk jeg i dine spor, føttene vaklet ikke.

[6]Gud, jeg roper til deg, du som svarer. Vend øret til meg og hør mine ord!

[7]Vis din underfulle miskunn! Du frelser dem som flykter fra fiender og søker tilflukt ved din høyre hånd.

[8] Vokt meg som din øyensten, skjul meg i skyggen av dine vinger

[9] dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.
[10] Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;
[11] andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.
[12] Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.
[13] Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,
[14] com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.
[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio
2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[9]for lovløse som plyndrer meg, for dødsfiender som omringer meg.
[10]De har lukket sitt harde hjerte, med munnen taler de hovmodige ord.

[11]Nå omringer de oss hvor vi går, de tenker å slå meg til jorden.

[12] Han ligner en rovgrisk løve, en ungløve som ligger på lur.

[13] Reis deg, Herre! Gå imot ham og tving ham i kne! Fri meg fra den lovløse med ditt sverd,
[14]Herre, fri meg fra mennesker med din hånd, fra denne verdens mennesker som har fått sin lønn i livet. Fyll magen deres med det du har tiltenkt dem, så sønnene blir mette og overlater resten til sine barn!
[15] Men frikjent skal jeg få se ditt ansikt. Når jeg våkner, skal jeg mettes ved synet av deg.

Salmene 18

[1] Til korlederen. Av Herrens tjener David, som sa fram ordene i denne sangen for Herren da Herren hadde berget ham fra alle hans fiender og fra Saul.
[2] Han sa: Herre, du min styrke, jeg har deg kjær.

[3] Herren er mitt berg og min borg og min befrier, min Gud er klippen der jeg søker tilflukt. Han er mitt skjold og min frelse, min styrke og mitt vern.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.	[4]Jeg ropte til Herren, han som får lovsang, og jeg ble frelst fra mine fiender.
[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.	[5] Dødens bånd snørte seg om meg, malstrømmene skremte meg.
[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.	[6]Dødsrikets bånd ble spent om meg, dødens snarer ventet meg.
[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.	[7] I min nød kalte jeg på Herren, jeg ropte til min Gud. Han hørte meg fra sitt tempel, mitt rop nådde hans øre.
[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.	[8] Da skalv og skaket jorden, fjellenes grunnvoller ristet, de skalv fordi han var harm.
[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.	[9]Røyk steg opp fra hans nese, fortærende ild fra hans munn, gnister flammet opp fra ham.
[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.	[10]Han bøyde himmelen og steg ned, under føttene hans var mørke skyer.
[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.	[11] Han red på kjeruben, han fløy og stupte ned på vindens vinger.
[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.	[12] Han gjorde mørket til sitt skjulested, et telt av svarte, regntunge skyer.
[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.	[13]Fra stråleglansen foran ham fór hagl, fra skyene kom glødende kull.
[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.	[14] Herren tordnet i himmelen, Den høyeste lot røsten lyde. Hagl og glødende kull!
[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.	[15] Han skjøt sine piler og spredte dem, han skremte dem med lyn.
[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo,	[16]Havbunnens renner kom til syne, og jordens grunnvoller ble blottlagt da du truet, Herre, da du fnyste av vrede.

pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[17] Han rakte ut hånden fra det høye og grep meg, dro meg opp av veldige vann.

[18]Han berget meg fra min mektige fiende da de som hatet meg, var for sterke.

[19]På ulykkesdagen kom de imot meg, men Herren var min støtte.

[20] Han førte meg ut i åpent land og fridde meg ut, for han har sin glede i meg.

[21]Herren ga meg igjen for min rettferd, han lønnet meg, for mine hender var rene.

[22] Jeg hadde holdt meg til Herrens veier og ikke gjort meg skyldig i urett mot min Gud.

[23] Alle hans lover hadde jeg for øye, hans forskrifter støtte jeg ikke fra meg.

[24] For ham var jeg hel i min ferd, jeg voktet meg vel for å synde.

[25] Herren lønnet meg for min rettferd da han så at hendene mine var rene.

[26]Du er trofast mot den som er tro, og helhjertet mot den som er hel.

[27] Du viser deg ren mot den som er ren, men vrang mot den som farer med svik.

[28] Du frelser et folk i nød, men ydmyker stolte øyne.

[29] Herre, du tenner min lampe, min Gud lyser opp mitt mørke.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] Med deg kan jeg storme mot en krigerflokk, med Guds hjelp kan jeg springe over murer.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Guds vei er fullkommen, Herrens ord er rent. Han er et skjold for alle som søker tilflukt hos ham.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] For hvem er Gud om ikke Herren, hvem er en klippe om ikke vår Gud,

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33]den Gud som kler meg i styrke og gjør min ferd hel.

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Han gir meg føtter som en hind og lar meg stå på høydene.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Han lærer opp hendene mine til krig, armene spenner buen av bronse.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Du gir meg din frelse til skjold, med din høyre hånd støtter du meg. Du bøyer deg ned og gjør meg stor.

[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37] Du baner vei for mine skritt, anklene mine vakler ikke.

[37] Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38]Jeg jager mine fiender og tar dem igjen, jeg snur ikke før jeg har gjort ende på dem.

[38] Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39]Jeg knuser dem så de ikke kan reise seg, men ligger falne under mine føtter.

[39] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40]Du kler meg med styrke til krigen og tvinger mine motstandere i kne.

[40] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41]Du slår mine fiender på flukt, jeg utrydder dem som hater meg.

[41] Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

[42] De roper, men det er ingen frelser, de roper til Herren, men han svarer dem ikke.

[42] Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

[43] Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44] Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

[45] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

[46] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

[47] o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.

[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

[43]Jeg knuser dem til støv for vinden, jeg tråkker dem ned som søle i gaten.

[44]Du berger meg fra folk i strid. Du setter meg til høvding over folkeslag. Folk jeg ikke kjente, må tjene meg.

[45]De adlyder bare de hører om meg. Fremmede kryper for meg.

[46] De fremmede visner, skjelvende kommer de ut av sine borger.

[47]Herren lever! Velsignet er min klippe! Opphøyd er Gud, min frelser.

[48] Gud lar meg få hevn, han legger folkeslag under meg.

[49]Han frir meg fra mine fiender. Du løfter meg over dem som står imot meg, og berger meg fra voldsmenn.

[50] Derfor vil jeg prise deg blant folkene, Herre, og lovsynge ditt navn.

[51] Han gir sin konge store seire, han viser miskunn mot den han har salvet, mot David og hans ætt til evig tid.

Salmene 19

[1]Til korlederen. En salme av David.

[2] Himmelen kunngjør Guds ære, hvelvingen forteller hva hans hender har gjort.

[3]Dagen lar sin tale strømme til dag, natt gir sin kunnskap til natt.

[4]Det er ingen tale og ingen ord. Stemmene kan ikke høres.

4 no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

5 Men de når ut over hele jorden, ordene når dit verden ender. I himmelen har han reist et telt for solen,

5 o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.

6 lik en brudgom går den ut av sitt kammer. Den gleder seg som en helt til å løpe sin bane.

6 Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

7Den gjør sin rundgang fra himmelrand til himmelrand, ingen ting er skjult for solens glød.

7 A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

8 Herrens lov er fullkommen, den fornyer livet. Herrens vitnesbyrd står fast, det gir den uvitende visdom.

8 Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

9 Herrens påbud er rette, de gjør hjertet glad. Herrens bud er klart, det gir øynene lys.

9 O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

10Frykten for Herren er ren, den varer til evig tid. Herrens dommer er sanne, rettferdige er de alle.

10 São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

11 De er mer verdt enn gull, skinnende gull i mengder, de er søtere enn honning, ny og rennende honning.

11 Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

12 Gjennom dem blir din tjener advart. Det gir stor lønn å holde dem.

12 Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

13Hvem kjenner sine egne feiltrinn? Frikjenn meg for dem jeg ikke vet om.

13 Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

14 Spar din tjener for hovmod, la det ikke få meg i sin makt! Da er jeg hel og fri for store synder.

14 As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua

15 Måtte mine ord og hjertets tanker være til glede for deg, Herre, min gjenløser og min klippe!

presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

[2] Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.

[3] Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.

[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.

[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.

[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!

Salmene 20

[1]Til korlederen. En salme av David.

[2]Måtte Herren svare deg på nødens dag! Måtte navnet til Jakobs Gud verne deg.

[3]Måtte han sende hjelp fra helligdommen og støtte deg fra Sion.

[4]Måtte han minnes alle dine gaver og ta imot ditt brennoffer. *Sela*

[5] Måtte han gi deg det ditt hjerte ønsker, og oppfylle alle dine planer,

[6]så vi kan juble over din frelse og løfte banneret i vår Guds navn. Måtte Herren oppfylle alle dine bønner!

[7] Nå vet jeg at Herren berger den han har salvet. Han svarer ham fra sin hellige himmel, gjør storverk og frelser med sin høyre hånd.

[8] Noen stoler på vogner og noen på hester, vi stoler på navnet til Herren vår Gud.

[9]De synker i kne og faller, vi reiser oss og holder oss rake.

[10] Herre, frels! Måtte kongen svare oss den dagen vi roper.

Salmene 21

[1]Til korlederen. En salme av David.

[2] Herre! Kongen gleder seg over din makt. Høyt jubler han over din frelse.

[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.

[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.

[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.

[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.

[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Corça da manhã". Salmo de Davi

[3] Det hans hjerte ønsket, har du gitt ham, du har ikke nektet ham det hans lepper ba om. *Sela*

[4] Du møter og velsigner ham med det som godt er, og setter en krone av rent gull på hans hode.

[5] Han ba deg om liv, du ga ham levedager som aldri tar slutt.

[6]Hans ære er stor, for du frelser ham, du gir ham høyhet og herlighet.

[7] Fra deg får han evig velsignelse, du fyller ham med fryd når du er nær.

[8]For kongen setter sin lit til Herren. Han vakler ikke, for Den høyeste er trofast.

[9]Din hånd når fram til alle dine fiender, din høyre hånd skal nå dem som hater deg.

[10] Du gjør dem til en flammende ovn når du viser deg. Herren skal sluke dem i sin vrede og ilden fortære dem.

[11] Deres frukt skal du utrydde fra jorden, deres ætt blant menneskers barn.

[12]Når de legger onde planer mot deg og tenker på å svike deg, skal de ikke lykkes.

[13]Du får dem til å flykte, du spenner buen mot dem.

[14]Vær opphøyd, Herre, i din makt! Vi vil spille og synge om dine storverk.

Salmene 22

[1] Til korlederen. Etter «Morgenrødens hind». En salme av David.

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[2] Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg? Hvorfor er du så langt borte når jeg trenger hjelp og skriker ut min nød?

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[3] Min Gud, jeg roper om dagen, men du svarer ikke, jeg roper om natten og får ikke ro.

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[4] Men du er Den hellige, som troner over Israels lovsang.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[5]Til deg satte fedrene sin lit, de stolte på deg, og du fridde dem ut.

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

[6] De ropte til deg og ble reddet, de stolte på deg og ble ikke til skamme.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

[7] Men jeg er en mark og ikke en mann, spottet av mennesker, foraktet av folk.

[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

[8] Alle som ser meg, håner meg, vrenger leppene og rister på hodet:

[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

[9] «Han har overgitt seg til Herren, la ham fri ham ut og redde ham, siden han har glede i ham!»

[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

[10] Du dro meg fram fra mors liv, du gjorde meg trygg ved hennes bryst.

[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

[11]Fra jeg ble født, er jeg kastet på deg, fra mors liv er du min Gud.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[12] Vær ikke langt fra meg, for nøden er nær, og det er ingen som hjelper.

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13] Store okser samler seg om meg, stuter fra Basan flokker seg rundt meg.

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] De sperrer opp gapet mot meg lik en løve som brøler og river i stykker.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

[25] De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

[15]Jeg renner bort som vann, alle mine bein er løsnet. Hjertet er som voks, det smelter i meg.

[16]Munnen er tørr som et potteskår, tungen er klistret til ganen. Du legger meg ned i dødens støv.

[17] Hunder samler seg om meg, en flokk av voldsmenn omringer meg. De gjennomborer mine hender og føtter.

[18]Hvert bein i kroppen kan jeg telle. De stirrer, de ser på meg.

[19] De deler klærne mine mellom seg og kaster lodd om kappen.

[20] Men du, Herre, vær ikke langt borte, min styrke, skynd deg og hjelp meg!

[21] Redd mitt liv fra sverdet, det eneste jeg har, fra hunders vold!

[22] Fri meg fra løvens gap! Du har reddet meg fra villoksers horn.

[23] Jeg vil fortelle mine brødre om ditt navn. Midt i forsamlingen vil jeg lovprise deg.

[24] Dere som frykter Herren, lov ham! Hele Jakobs ætt, gi ham ære! Ha ærefrykt for ham, hele Israels ætt!

[25] For han har ikke foraktet den som er hjelpeløs, og ikke vendt ryggen til den som lider. Han skjulte ikke ansiktet, men hørte da han ropte om hjelp.

[26] I den store forsamlingen kommer min lovsang fra deg. Mine løfter vil jeg holde blant dem som frykter ham.

[26] Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

[27] Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

[28] Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[27] De hjelpeløse skal spise og bli mette, de som søker Herren, skal love ham. Må deres hjerte alltid leve!

[28] Hele jorden skal minnes dette og vende om til Herren. Alle folk og slekter skal tilbe ham.

[29] For kongeveldet hører Herren til, han hersker over folkene.

[30] Alle mektige på jord skal tilbe ham, alle som stiger ned i støvet, skal bøye kne for hans ansikt. Men jeg lever for ham.

[31] Min ætt skal tjene ham. De skal fortelle om Herren til kommende slekter

[32]og kunngjøre for et folk som skal fødes, at han har vist rettferdighet.

Salmene 23

[1] En salme av David. Herren er min hyrde, jeg mangler ikke noe.

[2]Han lar meg ligge i grønne enger, han leder meg til vann der jeg finner hvile.

[3] Han gir meg nytt liv. Han fører meg på rettferdighets stier for sitt navns skyld.

[4] Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke noe ondt. For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg.

[5] Du dekker bord for meg like foran mine fiender. Du salver mitt hode med olje. Mitt beger renner over.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

Salmo 25

Oração por auxílio divino

[6] Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager, og jeg skal bo i Herrens hus gjennom alle tider.

Salmene 24

[1] En salme av David. Jorden og det som fyller den, hører Herren til, verden og de som bor der, er hans.

[2] For han har grunnlagt jorden på havet, grunnfestet den på strømmende vann.

[3] «Hvem kan gå opp på Herrens fjell, hvem får stå på hans hellige sted?»

[4] «Den som har skyldfrie hender og et rent hjerte, som ikke lengter etter løgn og ikke sverger falsk ed.

[5] Han får velsignelse av Herren og rettferd fra Gud, sin frelser.»

[6] «Dette er en slekt som vender seg til ham, som søker ditt ansikt, Jakobs Gud.» *Sela*

[7] «Løft hodet, dere porter, ja, løft dere, eldgamle dører, så ærens konge kan dra inn!»

[8] «Hvem er denne ærens konge?» «Herren, sterk og mektig, Herren, mektig i strid.»

[9]«Løft hodet, dere porter, ja, løft dere, eldgamle dører, så ærens konge kan dra inn!»

[10]«Hvem er han, denne ærens konge?» «Herren Sebaot, han er ærens konge.» *Sela*

Salmene 25

De Davi

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

[3] Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

[4] Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[1] Av David.

***Alef* א**

Herre, jeg løfter min sjel til deg.

***Bet* ב**

[2] Min Gud, til deg setter jeg min lit. La meg ikke bli til skamme, la ikke fienden fryde seg over meg!

***Gimel* ג**

[3] For ingen som setter sitt håp til deg, skal bli til skamme, til skamme blir de troløse, med sine tomme hender.

***Dalet* ד**

[4] Herre, la meg kjenne dine veier. Lær meg dine stier!

***He* ה**

[5]La meg få vandre i din sannhet, lær meg, for du er Gud, min frelser! Til deg setter jeg alltid mitt håp.

***Zajin* ז**

[6] Herre, tenk på din barmhjertighet og kjærlighet, som er fra evig tid.

***Het* ח**

[7] Tenk ikke på min ungdoms feiltrinn og synder! Tenk på meg i din miskunn, Herre, for du er god.

***Tet* ט**

[8] Herren er god og rettskaffen, derfor viser han syndere veien.

***Jod* י**

[9] Han lar de hjelpeløse ferdes rett og lærer dem sin vei.

***Kaf* כ**

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[10] Alle Herrens stier er miskunn og troskap mot dem som holder hans pakt og hans bud.

***Lamed* ל**

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[11] For ditt navns skyld, Herre, tilgi min synd, for den er stor!

***Mem* מ**

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[12] Hver den som frykter Herren, lærer av ham den vei han skal velge.

***Nun* נ**

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[13] Selv skal han leve i lykke, og hans ætt skal arve landet.

***Samek* ס**

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[14] Herren taler fortrolig med dem som frykter ham, han gjør dem kjent med sin pakt.

***Ajin* ע**

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[15] Mine øyne er alltid vendt mot Herren, for han drar mine føtter ut av garnet.

***Pe* פ**

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[16]Vend deg til meg og vær meg nådig, for jeg er ensom og hjelpeløs.

***Tsade* צ**

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[17] Ta bort det som tynger mitt hjerte, før meg ut av mine trengsler!

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[18]Se min nød og mitt strev og tilgi all min synd!

***Resj* ר**

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[19] Se mine fiender, de er mange. De hater meg med et nådeløst hat.

***Sjin* ש**

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[20]Bevar mitt liv og berg meg, la meg ikke bli til skamme, for jeg søker tilflukt hos deg.

***Taw* ת**

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

[21]La uskyld og rettsinn verne meg, for jeg setter mitt håp til deg!

[22]Gud, fri Israel ut fra alle deres trengsler!

Salmo 26

Apelo do justo

Salmo de Davi

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.

[2] Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.

[3] Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.

[4] Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.

[5] Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.

[6] Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,

[7] para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.

[8] Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

[9] Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,

[10] em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.

[11] Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.

[12] O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

Salmene 26

[1] Av David. Gi meg min rett, Herre! For jeg har gått fram uten skyld. Jeg stoler på Herren og vakler ikke.

[2] Prøv meg, Herre, gransk meg nøye, prøv hjerte og nyrer som med ild!

[3]For din miskunn har jeg hatt for øye, jeg har vandret i din sannhet.

[4] Jeg setter meg ikke ned med løgnere og går ikke inn til falske folk.

[5]Jeg hater forsamlingen av voldsmenn og sitter ikke sammen med lovløse.

[6] Jeg vasker mine hender i uskyld, Herre, så jeg kan gå omkring ditt alter

[7]mens jeg lar lovsangen lyde og forteller om alle dine under.

[8] Herre, jeg elsker din bolig, stedet der din herlighet bor.

[9] Riv meg ikke bort med syndere så jeg mister livet sammen med drapsmenn.

[10] De har udåd i hendene, høyre hånd er full av bestikkelser.

[11]Men jeg går fram uten skyld. Fri meg ut og vær meg nådig!

[12] Min fot står på jevn grunn. Der folk samles, skal jeg velsigne Herren.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus
Salmo de Davi

1 O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

2 Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

3 Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

4 Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

5 Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

6 Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

7 Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

8 Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

9 Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

Salmene 27

1 Av David. Herren er mitt lys og min frelse, hvem skulle jeg være redd for? Herren er mitt livs vern, hvem skulle jeg frykte?

2Når voldsmenn og fiender nærmer seg for å sluke meg, da snubler de og faller selv.

3 Om en hær vil beleire meg, er mitt hjerte uten frykt. Om krigen truer, er jeg likevel trygg.

4 Én ting ber jeg Herren om, dette ønsker jeg: å få bo i Herrens hus alle mine dager, så jeg kan se Herrens skjønnhet og være i hans tempel.

5 Han gjemmer meg i sin hytte på den onde dagen. Han skjuler meg i sitt telt og løfter meg opp på klippen.

6Nå rager mitt hode høyt over fienden omkring meg. Med jubel vil jeg bære fram offer i hans telt. Jeg vil synge og spille for Herren.

7Hør, Herre! Jeg roper høyt. Vær meg nådig og svar meg!

8 Jeg minnes at du har sagt: «Dere skal søke mitt ansikt.» Ditt ansikt søker jeg, Herre.

9 Skjul ikke ansiktet for meg! Vis ikke din tjener bort i vrede, du som har vært min hjelp. Gud, min frelser, forkast meg ikke og forlat meg ikke.

[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.

[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.

[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.

[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

[10]Om far og mor forlater meg, vil Herren ta imot meg.

[11] Herre, lær meg din vei og før meg på jevne stier, for jeg er omgitt av fiender.

[12]Gi meg ikke over til grådige fiender! For falske vitner står opp mot meg, menn som truer med vold.

[13] Men jeg vet at jeg skal se Herrens godhet i de levendes land.

[14] Sett ditt håp til Herren! Vær frimodig og sterk, ja, sett ditt håp til Herren!

Salmo 28

Súplica e ações de graças

Salmo de Davi

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.

[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.

[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.

[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

Salmene 28

[1] Av David. Til deg, Herre, roper jeg. Min klippe, vær ikke taus og vend deg ikke fra meg! Svarer du meg ikke, blir jeg lik dem som har gått i graven.

[2] Hør min bønn når jeg roper til deg om hjelp, når jeg løfter hendene mine mot Det aller helligste i ditt tempel.

[3] Riv meg ikke bort med de urettferdige, med dem som gjør urett. De taler vennlig med sin neste, men har ondskap i hjertet.

[4] Gi dem igjen for det de har gjort, for deres onde handlinger! Gi dem igjen for det hendene deres har gjort! La dem få det de fortjener!

[5] For de kjenner ikke Herrens gjerninger, det han gjør med sine hender. Han skal rive dem ned og ikke bygge dem opp igjen!

[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!
[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.
[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.
[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade
Salmo de Davi

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.
[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.
[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.
[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.
[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.
[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.
[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.
[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.
[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

[6]Velsignet er Herren, for han hører min bønn!

[7] Herren er mitt vern og mitt skjold, mitt hjerte satte sin lit til ham, og jeg fikk hjelp. Hjertet jublet, med sang vil jeg prise ham.

[8] Herren er et vern for sitt folk, en tilflukt som berger den han har salvet.

[9] Frels ditt folk og velsign din eiendom! Vær du deres hyrde og bær dem alltid!

Salmene 29

[1] En salme av David. Gudesønner, gi Herren ære! Gi Herren ære og makt.

[2]Gi Herren den ære hans navn skal ha, bøy dere for Herren i hellig prakt!

[3] Herrens røst lyder over vannet, den herlige Gud lar tordenen drønne, Herren, over veldige vann.

[4] Herrens røst lyder med velde, Herrens røst lyder med herlighet.

[5]Herrens røst knekker sedrer, Herren splintrer sedrene på Libanon.

[6] Han får Libanon-fjellet og Sirjon-fjellet til å hoppe som kalver og som ville okser.

[7]Herrens røst sprer flammende ild.

[8] Herrens røst får ørkenen til å skjelve, Herren får Kadesj-ørkenen til å skjelve.

[9]Herrens røst får hindene til å kalve, den gjør skogene snaue. Alt i hans tempel roper: «Ære!»

[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.
[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.
[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.
[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.
[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.
[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.
[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.
[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.
[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.
[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?

[10] Herren troner over himmelhavet, Herren skal trone som konge for alltid.
[11]Herren gir sitt folk kraft, Herren velsigner sitt folk med fred.

Salmene 30

[1]En salme. En sang til innvielsen av tempelet. Av David.
[2] Jeg opphøyer deg, Herre, for du dro meg opp, du lot ikke fienden fryde seg over meg.
[3] Herre, min Gud, jeg ropte til deg, og du helbredet meg.
[4] Herre, du førte min sjel opp fra dødsriket, du ga meg liv på nytt da jeg var i graven.
[5] Spill for Herren, dere hans trofaste, pris hans hellige navn!
[6] Et øyeblikk varer hans vrede, hele livet varer hans nåde. Om kvelden kommer gråt som gjest, om morgenen blir det frydesang.
[7]Jeg kjente meg trygg og sa: «Aldri skal jeg vakle!»

[8]Herre, i din velvilje satte du meg på fast fjell; men så skjulte du ditt ansikt, jeg ble grepet av redsel.

[9]Til deg, Herre, ropte jeg, jeg ba til Herren om nåde:

[10] «Hva tjener det til at blodet renner, at jeg går i graven? Kan vel støvet prise deg? Kan det forkynne din troskap?

[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.
[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,
[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

[11]Hør meg, Herre, vær meg nådig! Herre, vær min hjelp!»
[12] Du vendte min dødsklage til dans, du tok sekkestrien av meg og kledde meg i glede.
[13]Derfor synger jeg din pris og er ikke stille. Herre, min Gud, jeg vil alltid prise deg.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.
[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.
[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.
[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.
[5] Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.
[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.
[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma
[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

Salmene 31

[1] Til korlederen. En salme av David.
[2] Herre, jeg søker tilflukt hos deg, la meg aldri bli til skamme! Fri meg ut i din rettferdighet!
[3] Vend øret til meg, skynd deg og redd meg! Vær meg et vern, en klippe, en borg til frelse.
[4] Du er mitt berg og min borg, for ditt navns skyld fører og leder du meg.
[5] Fri meg fra garnet de har spent ut for meg! For du er min tilflukt.
[6] I dine hender overgir jeg min ånd, du løser meg ut, Herre, du trofaste Gud.
[7] Jeg hater dem som holder seg til vind og tomhet. Selv stoler jeg på Herren.
[8]Jeg vil juble av glede over din godhet, for du har sett min nød, du kjenner min trengsel.
[9] Du ga meg ikke over i fiendens hånd, men førte meg ut i åpent land.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.	[10] Vær meg nådig, Herre, for jeg er i nød. Øyet sløves av bitter sorg, pust og kropp svinner bort.
[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.	[11]Livet mitt ender i sorg, årene mine i klage. Min styrke svikter på grunn av min skyld, og knoklene mine svinner.
[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.	[12] Jeg blir til spott for fienden, til hån for naboene, en redsel for dem som kjenner meg, de som ser meg på gaten, viker unna.
[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.	[13]Som en død er jeg glemt av mennesker, lik et kar som er kastet bort.
[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.	[14] For jeg hører mange som hvisker – å, redsel på alle kanter! – når de samler seg mot meg og legger planer om å ta mitt liv.
[14] Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.	[15] Men jeg setter min lit til deg, Herre, jeg sier: «Du er min Gud.»
[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.	[16] Mine tider er i din hånd, fri meg fra fiender som jager meg!
[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.	[17] La ditt ansikt lyse over din tjener, frels meg i din miskunn!
[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.	[18] Herre, la meg ikke bli til skamme, for jeg roper til deg. La de urettferdige bli stående med skam og gå tause til dødsriket!
[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.	[19]La lepper som lyver, bli stumme, de som taler frekt mot den rettferdige med hovmod og forakt.
[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas,	[20] Hvor stor din godhet er, som du har spart til dem som frykter deg! Rett foran

perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse:

mennesker har du vist din godhet mot den som søker tilflukt hos deg.

[21] Hos deg finner de ly mot menneskers overgrep. Du verner dem i din hytte mot anklagende tunger.

[22]Velsignet er Herren som gjør under! Han viste meg miskunn i en beleiret by.

[23] Jeg sa i min angst: «Jeg er støtt bort fra dine øyne.» Men du hørte min bønn da jeg ropte til deg.

[24] Elsk Herren, alle hans fromme! Herren verner de trofaste, men den hovmodige gir han igjen i fullt mål.

[25] Vær modige og sterke, alle dere som venter på Herren!

Salmene 32

[1] Av David. En læresalme. Salig er den som får sine lovbrudd tilgitt og sine synder skjult!

[2]Salig er det mennesket som Herren ikke tilregner skyld, som er uten svik i sin ånd.

[3]Så lenge jeg tidde, ble mine knokler tæret bort mens jeg stønnet hele dagen.

[4]For dag og natt lå din hånd tungt på meg. Min livssaft svant som i sommerens hete. *Sela*

[5] Da bekjente jeg min synd for deg og skjulte ikke min skyld. Jeg sa: «Jeg vil

confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

bekjenne mine lovbrudd for Herren.» Og du tok bort min syndeskyld. *Sela*

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

[6]Derfor skal alle trofaste be til deg i tider med trengsel. Om det kommer en veldig vannflom, til dem skal den ikke nå.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

[7]Du er mitt skjulested, du verner meg mot nød, med frelsesjubel omgir du meg. *Sela*

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

[8] Jeg vil gjøre deg vis og lære deg den veien du skal gå, jeg vil la mitt øye hvile på deg og gi deg råd.

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

[9] Vær ikke som hest og muldyr, uten forstand! Deres smykke er tømme og bissel til å tvinge dem med, ellers kommer de ikke til deg.

[10] Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

[10] Den urettferdige har mange plager, men den som setter sin lit til Herren, omgir han med godhet.

[11] Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

[11] Dere rettferdige, gled dere og juble i Herren! Bryt ut i fryderop, alle oppriktige av hjertet!

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

[1] Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

[2] Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

[3] Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

[4] Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

Salmene 33

[1] Rop av fryd for Herren, dere rettferdige! Det er rett at de oppriktige synger lovsang.

[2] Pris Herren til lyre, spill for ham på tistrenget harpe!

[3] Syng en ny sang for ham, spill vakkert og rop med jubel!

[4] For Herrens ord er sant, alt han gjør, kan en stole på.

[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.

[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.

[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.

[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.

[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.

[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.

[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.

[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;

[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,

[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.

[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.

[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.

[5]Han elsker rettferdighet og rett, jorden er full av Herrens godhet.

[6] Ved Herrens ord ble himmelen skapt, hele himmelens hær ved pusten fra hans munn.

[7] Han samlet havets vann som i et kar, la havets dyp i forråd.

[8]Hele verden må frykte Herren, alle som bor på jorden, må skjelve for ham.

[9] Han talte, og det skjedde, han befalte, og det sto der.

[10] Herren forstyrrer folkenes råd, bryter planene folkeslag tenker ut.

[11] Herrens råd står fast for alltid, hans hjertes planer fra slekt til slekt.

[12] Salig er det folk som har Herren til Gud, det folk han har valgt til sin eiendom!

[13] Herren skuer ned fra himmelen, han ser alle mennesker.

[14]Fra sin bolig ser han ned på alle som bor på jorden.

[15] Han har formet deres hjerte, alle deres gjerninger kjenner han.

[16] Kongen blir ikke reddet av stor styrke, krigeren berges ikke av sin store kraft.

[17] Hesten gir falske håp om redning, med sin store styrke berger den ingen.

[18] Men Herrens øye hviler på dem som frykter ham og venter på hans miskunn,

[19] så han kan fri dem fra døden og holde dem i live gjennom hungersnød.

[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

[1] Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

[2] Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

[3] Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

[4] Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

[5] Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

[6] Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

[7] O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

[8] Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

[20] Vår sjel venter på Herren; han er vår hjelp og vårt skjold.

[21]Vårt hjerte gleder seg i ham, vi setter vår lit til hans hellige navn.

[22]La din miskunn være over oss, Herre! Det er deg vi venter på.

Salmene 34

[1] Av David, da han lot som han var gal hos Abimelek, så han ble jaget bort og gikk sin vei.

***Alef* א**

[2] Jeg vil velsigne Herren til alle tider, alltid lovsynge ham med min munn.

***Bet* ב**

[3] Jeg er stolt over Herren, la de hjelpeløse høre det og være glade.

***Gimel* ג**

[4]Pris Herren sammen med meg, la oss ære hans navn!

***Dalet* ד**

[5]Jeg søkte Herren, og han svarte meg, fra alt som skremte, berget han meg.

***He* ה**

[6]Vend blikket mot ham og strål av glede, så skal dere aldri rødme av skam!

***Zajin* ז**

[7]Den hjelpeløse ropte, og Herren hørte, han frelste ham fra alle trengsler.

***Het* ח**

[8] Herrens engel slår leir rundt dem som frykter ham. Han frir dem ut.

***Tet* ט**

[9] Smak og se at Herren er god! Salig er den som søker tilflukt hos ham.

***Jod* י**

9 Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

10 Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

11 Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

12 Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

13 Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

14 Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

15 Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

16 O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

17 Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

18 Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

19 Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

10 Frykt Herren, dere hans hellige! De som frykter ham, lider ingen nød.

***Kaf* כ**

11Unge løver lider nød og sulter; men de som søker Herren, mangler aldri det som godt er.

***Lamed* ל**

12 Kom hit, barn, hør på meg! Jeg vil lære dere frykt for Herren.

***Mem* מ**

13 Er du en som har glede av livet, som elsker å se gode dager?

***Nun* נ**

14Hold da tungen borte fra det som er ondt, og leppene borte fra svikefull tale!

***Samek* ס**

15 Vend deg bort fra det onde og gjør det gode. Søk fred og jag etter den!

***Ajin* ע**

16 Herrens øyne følger de rettferdige, hans øre lytter til deres rop.

***Pe* פ**

17 Herrens ansikt er vendt mot dem som gjør det onde, han skal utrydde minnet om dem fra jorden.

***Tsade* צ**

18De rettferdige roper, og Herren hører, han berger dem ut av alle trengsler.

***Qof* ק**

19 Herren er nær hos dem som har et nedbrutt hjerte, han frelser dem som har en knust ånd.

***Resj* ר**

20Mange ulykker rammer den rettferdige, men Herren frir ham ut av dem alle.

***Sjin* ש**

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

[21] Han bevarer hvert bein i hans kropp, ikke ett av dem skal brytes.

***Taw* ת**

[22]Ulykke dreper den lovløse, de som hater den rettferdige, blir straffet.

[23] Men Herren berger sine tjeneres liv, ingen som søker tilflukt hos ham, blir straffet.

Salmene 35

[1]Av David. Herre, strid mot dem som strider mot meg. Kjemp mot dem som kjemper mot meg!

[2]Grip rundskjold og langskjold, reis deg og hjelp meg!

[3]Ta spyd og stridsøks fram mot dem som jager meg. Si til meg: «Jeg er din frelse!»

[4] La dem som står meg etter livet, bli til spott og skam. La dem som har ondt i sinne mot meg, trekke seg tilbake med skam!

[5] Måtte de bli som agner for vinden når Herrens engel støter dem bort.

[6] Måtte deres vei bli mørk og glatt når Herrens engel jager dem.

[7]For uten grunn har de spent ut sitt garn, uten grunn har de gravd en fallgrav for meg.

[8] Måtte ulykken komme uventet over ham, måtte garnet han spente ut, fange ham selv. Måtte han falle i ulykke!

[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[9] Men jeg skal juble i Herren og glede meg over hans frelse.

[10]Hvert bein i kroppen skal si: «Herre, hvem er som du, du berger den hjelpeløse fra den som er sterkere enn han, en fattig stakkar fra den som raner ham.»

[11] Falske vitner reiser seg, de spør meg om slikt som jeg ikke vet.

[12] De lønner godt med ondt, jeg er helt forlatt.

[13] Men jeg kledde meg i sekkestrie da de var syke. Jeg plaget meg med faste og ba med hodet bøyd

[14]som for en venn eller bror. Lik en som sørger over sin mor, gikk jeg nedbøyd i svarte klær.

[15]Men når jeg snubler, blir de glade og samler seg. De samler seg mot meg, de slår uten at jeg vet om det, de river og sliter uten stans.

[16] Ugudelige som de er, spotter og håner de, de skjærer tenner mot meg.

[17] Herre, hvor lenge vil du se på? Berg mitt liv fra deres herjinger, det eneste jeg har, fra løvene!

[18] Jeg vil prise deg i den store forsamlingen, i folkemengden vil jeg love deg.

[19] La ikke mine svikefulle fiender glede seg over meg! De som hater meg uten grunn, skal ikke få sende meg hånlige blikk.

[20]For de taler ikke vennlig, men tenker ut svikefulle planer mot de stille i landet.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.

[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.

[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.

[21]De sperrer opp munnen mot meg og ler hånlig: «Vi har sett det med egne øyne!»

[22] Du ser det, Herre. Vær ikke taus! Herre, vær ikke langt borte fra meg!

[23] Våkn opp og hjelp meg til min rett, min Gud og Herre, før min sak!

[24]Døm meg etter din rettferdighet, Herre, min Gud. La dem ikke glede seg over meg!

[25]De skal ikke le og tenke: «Som vi ønsket!» De skal ikke si: «Vi har slukt ham.»

[26] Alle som jubler over min ulykke, skal bli til spott og skam. De som ser ned på meg, skal kle seg i skam og skjensel.

[27] De som bryr seg om min rett, skal juble og glede seg. Alltid skal de si: «Stor er Herren, som ønsker fred for sin tjener.»

[28]Min tunge skal forkynne din rettferd og lovprise deg hele dagen.

Salmene 36

[1]Til korlederen. Av Herrens tjener. Av David.

[2] Synden taler til den lovløse dypt i hans hjerte. Redsel for Gud har han ikke for øye.

[3]Han ser det som smiger at noen oppdager hans skyld og legger ham for hat.

[3] As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.

[4] No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.

[5] A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.

[6] A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

[7] Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

[8] Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

[9] Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

[10] Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.

[11] Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

[12] Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos
Salmo de Davi

[4]Hvert ord fra hans munn er urett og svik. Han er ikke forstandig mer og gjør ikke det gode.

[5] Han legger onde planer på sitt leie. Han velger en vei som ikke er god. Han viser ikke fra seg det onde.

[6] Herre, til himmelen rekker din miskunn, din trofasthet når til skyene.

[7]Din rettferd er som mektige fjell, som det store havdyp er dine dommer. Herre, du berger både mennesker og dyr.

[8] Hvor dyrebar er din kjærlighet, Gud! I skyggen av dine vinger søker menneskebarna ly.

[9] De får nyte overfloden i ditt hus, du lar dem drikke av din gledes bekk.

[10] For hos deg er livets kilde, i ditt lys ser vi lys.

[11]La din miskunn vare for dem som kjenner deg, din rettferd for de oppriktige av hjertet.

[12]La ikke foten til den stolte tråkke meg ned! Hånden til den lovløse skal ikke jage meg bort.

[13]Der ligger de, de som gjør urett. De er støtt ned og kan ikke reise seg.

Salmene 37

[1] Av David.

Alef א

[1] Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.
[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.
[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.

[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.
[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.

[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.

[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.
[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.
[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

Bli ikke sint på voldsmenn, misunn ikke dem som gjør urett!

[2] Som gresset visner de fort, som grønne vekster tørker de inn.

***Bet* ב**

[3] Stol på Herren og gjør det gode. Bo i landet og ta vare på troskap!
[4] Ha din lyst og glede i Herren, så gir han deg alt ditt hjerte ber om!

***Gimel* ג**

[5] Legg din vei i Herrens hånd! Stol på ham, så griper han inn.
[6] Han lar din rettferd stige opp som lyset, din rett som høylys dag.

***Dalet* ד**

[7] Vær stille for Herren og vent på ham! Bli ikke sint på den som lykkes med sin vei, den som setter i verk onde planer!

***He* ה**

[8]Gi slipp på vreden, la harmen ligge! Bli ikke sint, det fører til det onde.

[9] For voldsmenn skal utryddes, men de som venter på Herren, skal arve landet.

***Waw* ו**

[10] Om en liten stund er den lovløse borte. Ser du etter ham der han var, er han ikke der.
[11] Men de hjelpeløse skal arve landet og glede seg over varig fred.

***Zajin* ז**

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

[12] Den urettferdige legger onde planer mot den rettferdige og skjærer tenner mot ham.

[13] Herren ler av ham, for han ser at hans dag skal komme.

***Het* ח**

[14]De lovløse drar sverdet og spenner buen. De vil felle den hjelpeløse og fattige, slakte ned den som går på rett vei.

[15] Sverdet skal ramme deres eget hjerte, buene skal brytes i stykker.

***Tet* ט**

[16] Det lille den rettferdige har, er bedre enn de urettferdiges store rikdom.

[17]For de urettferdiges armer skal brytes, men Herren holder de rettferdige oppe.

***Jod* י**

[18]Herren kjenner de helhjertedes dager, deres arv skal vare til evig tid.

[19] De blir ikke til skamme i onde tider, når det er hungersnød, får de spise seg mette.

***Kaf* כ**

[20] Men de lovløse går til grunne. Herrens fiender forsvinner som blomsterprakten på marken, de blir borte som røyk.

***Lamed* ל**

[21]Den urettferdige låner og betaler ikke, den rettferdige er barmhjertig og gavmild.

[22]De Herren velsigner, skal arve landet, de han forbanner, skal ryddes ut.

***Mem* מ**

[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;
[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

[25] Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.
[26] É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

[27] Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.
[28] Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.
[29] Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.

[30] A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.
[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.
[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[23]Herren gjør mannens steg faste og gleder seg over hans vei.
[24] Om han faller, går han ikke over ende, for Herren holder hans hånd.

***Nun* נ**

[25]Ung har jeg vært, nå er jeg gammel, aldri har jeg sett en rettferdig forlatt eller hans barn be om brød.
[26] Han er alltid barmhjertig og låner ut, hans barn blir en velsignelse.

***Samek* ס**

[27] Vend deg bort fra det onde og gjør det gode, så skal du bo trygt for alltid.
[28]For Herren elsker det som er rett, sine trofaste vil han ikke forlate.

***Ajin* ע**

De blir bevart til evig tid, men barn av urettferdige blir utryddet.
[29]De rettferdige skal arve landet og alltid få bo i det.

***Pe* פ**

[30] I den rettferdiges munn er visdom, hans tunge taler rett.
[31] Guds lov er i hans hjerte. Hans fot skal aldri vakle.

***Tsade* צ**

[32] Den urettferdige vokter på den rettferdige og prøver å ta hans liv.
[33] Herren overgir ham ikke i den urettferdiges hånd og dømmer ham ikke skyldig i retten.

***Qof* ק**

[34] Vent på Herren og hold deg til hans vei! Han løfter deg opp så du arver landet. Du får se at de lovløse blir utryddet.

***Resj* ר**

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.
[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.
[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.
[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

[35]Jeg så en lovløs voldsmann. Han brisket seg som en frodig seder.
[36] Siden kom jeg forbi, da var han borte! Jeg lette, han var ikke å finne.

***Sjin* ש**

[37]Legg merke til den som er helhjertet. Se på den som er oppriktig! Det er fremtid for den som skaper fred.

[38] Men lovbrytere går alle til grunne, de lovløse får sin fremtid hugget av.

***Taw* ת**

[39] De rettferdige får sin hjelp fra Herren, han er deres vern i trengselens tider.
[40]Herren hjelper dem og berger dem. Han berger dem fra de urettferdige og frelser dem, for de søker tilflukt hos ham.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.
[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.
[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.
[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.
[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.
[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.

Salmene 38

[1]En salme av David. Til påminning.
[2] Herre, refs meg ikke i din vrede, straff meg ikke i din harme!
[3] For dine piler har truffet meg, din hånd hviler tungt på meg.
[4]I kroppen er ingenting uskadd, for du er harm, ikke et bein er helt, for jeg har syndet.

[5] Skylden vokser meg over hodet lik en bør som er altfor tung.

[6]Jeg har stinkende sår som renner av verk på grunn av min dårskap.

[7] Jeg er kroket og nedbøyd, jeg går og sørger hele dagen.

[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.

[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.

[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[8]Hoftene mine brenner av smerte, ingenting i kroppen er friskt.

[9]Jeg er kraftløs og knust, jeg skriker ut mitt hjertes klage.

[10] Herre, du kjenner min lengsel, mitt sukk er ikke skjult for deg.

[11]Hjertet hamrer, kraften svikter, selv lyset i øynene har forlatt meg.

[12] Venner og de som står meg nær, holder seg borte fra min plage, mine nærmeste holder seg på avstand.

[13]De som står meg etter livet, setter snarer for meg. De som vil meg vondt, snakker om å skade meg, de grunner dagen lang på svik.

[14] Men jeg er lik en døv, jeg hører ikke, jeg er lik en stum som ikke åpner munnen.

[15]Jeg er lik en mann som ikke hører og ikke har svar i sin munn.

[16] Men det er deg, Herre, jeg venter på. Du vil svare meg, Herre, min Gud.

[17]Jeg sa: La dem ikke glede seg over meg og ikke briske seg når foten min er ustø.

[18]For jeg er nær ved å falle, min smerte står alltid for meg.

[19] Ja, jeg bekjenner min skyld og sørger over min synd.

[20]Men fiendene lever og er sterke, de som hater meg uten grunn, er mange.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.
[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.
[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.
[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.
[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:
[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.
[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.
[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.
[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.
[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[21] De som gjengjelder godt med ondt, står meg imot fordi jeg jager etter det gode.
[22] Herre, forlat meg ikke! Min Gud, vær ikke langt borte fra meg!
[23]Skynd deg og hjelp meg, Herre, min frelse!

Salmene 39

[1] Til korlederen. For Jedutun. En salme av David.
[2] Jeg sa: «Jeg vil vokte min vei så jeg ikke synder med tungen; jeg vil sette munnkurv på meg selv så lenge lovløse står foran meg.»
[3]Jeg ble målløs og stille, jeg var taus til ingen nytte. Min smerte ble verre.
[4]Hjertet brant i mitt indre, ilden flammet opp mens jeg stønnet. Jeg sa med min tunge:
[5]«Herre, lær meg at jeg skal dø, hvor få og tilmålte mine dager er, så jeg kan innse at mitt liv tar slutt.»
[6] Se, en håndfull levedager har du gitt meg, min levetid er som ingenting for deg, hvert menneske er et pust. *Sela*
[7] Som skyggebilder går de omkring. De uroer seg forgjeves. De samler i hauger, men vet ikke hvem som skal ha det.
[8] Men nå, Herre, hva skal jeg vente på? Bare til deg står mitt håp.
[9]Fri meg fra alle mine synder! Gjør meg ikke til spott for dårer!

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

[10]Jeg tier, jeg åpner ikke munnen, for dette er ditt verk.

[11]Ta bort den plagen du la på meg! Jeg går til grunne når du slår med din hånd.

[12]Du refser og straffer en mann for hans synd, som møll fortærer du det han har kjært. Mennesket er et pust. *Sela*

[13] Herre, hør min bønn og lytt til mitt rop, vær ikke døv når jeg gråter! For jeg er en hjemløs hos deg, en fremmed som alle mine fedre.

[14] Vend blikket fra meg. Da lyser jeg opp før jeg går bort og ikke er mer.

Salmo 40

Oração para livramento
Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

Salmene 40

[1]Til korlederen. En salme av David.

[2]Jeg ventet og håpet på Herren. Han bøyde seg til meg og hørte mitt rop.

[3] Han dro meg opp av fordervelsens grav, opp av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på fjell og gjorde skrittene faste.

[4] Han la en ny sang i min munn, en lovsang til vår Gud. Mange skal se det og frykte og sette sin lit til Herren.

[5] Salig er den som stoler på Herren, som ikke vender seg til de stolte, til dem som faller fra i løgn.

[5] São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.	[6] Store ting har du gjort for oss, Herre, min Gud, underfulle verk og planer, ingen er din like. Vil jeg fortelle og tale om dem, er de for mange til å telles.
[6] Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.	[7] Du har ikke glede i offer og gaver – du har åpnet mine ører – brennoffer og syndoffer krever du ikke.
[7] Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;	[8] Da sa jeg: «Se, her kommer jeg. I bokrullen er det skrevet om meg.
[8] agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.	[9]Min Gud, å gjøre din vilje gir meg glede, din lov er dypt i mitt indre.»
[9] Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.	[10] Jeg forkynte rettferd i den store forsamlingen. Leppene holdt jeg ikke lukket, Herre, du vet det.
[10] Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.	[11]Din rettferd holdt jeg ikke skjult i hjertet, jeg talte om din trofasthet og frelse. Jeg skjulte ikke din miskunn og sannhet i den store forsamlingen.
[11] Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.	[12] Herre, du vil ikke holde din barmhjertighet tilbake. Din miskunn og din sannhet skal alltid beskytte meg.
[12] Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.	[13] For talløse ulykker omgir meg, mine synder har nådd meg igjen, jeg kan ikke se. De er flere enn hårene på hodet, motet har sviktet meg.
[13] Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.	[14] Vis godvilje, Herre, og fri meg ut! Herre, skynd deg og hjelp meg!
[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.	[15] La alle som står meg etter livet, bli til skamme og til spott! La dem som vil meg vondt, trekke seg tilbake uten ære!

[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

[16] De som ler og håner meg, skal bli slått av skam.

[17] La alle som søker deg, fryde og glede seg i deg! La dem som elsker din frelse, alltid si: «Stor er Herren!»

[18] Men jeg er hjelpeløs og fattig. Herren skal tenke på meg. Du er min hjelp, du berger meg. Drøy ikke lenger, min Gud!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

Salmene 41

[1]Til korlederen. En salme av David.

[2] Salig er den som har omsorg for de svake. På ulykkesdagen frir Herren ham ut.

[3]Herren verner ham og holder ham i live, lykkelig er han i landet. Du overgir ham ikke til grådige fiender!

[4] Herren styrker ham i sykdommen; du forvandler leiet hans når han er syk.

[5] Men jeg sier: «Herre, vær meg nådig; leg meg, for jeg har syndet mot deg!»

[6]Fienden taler ondt om meg: «Når skal han dø og navnet hans gå til grunne?»

[7]Kommer det en og ser til meg, taler han tomme ord. Hjertet hans samler på det som er ondt, så går han ut og snakker om det.

[8]Alle som hater meg, hvisker sammen, de legger onde planer mot meg:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.
[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.
[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.
[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.
[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.
[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

Livro II

Salmos 42 - 72

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.
[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?
[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?
[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como

[9]«Noe ondt har rammet ham, nå ligger han der og står ikke opp mer.»
[10] Selv min venn som jeg stolte på, han som spiste ved mitt bord, løfter hælen mot meg.

[11]Men du, Herre, vær meg nådig og reis meg opp, så jeg kan gjøre gjengjeld.

[12]Når fienden ikke får triumfere over meg, vet jeg at du har din glede i meg.

[13] Fordi jeg er hel, holder du meg fast, du lar meg alltid stå for ditt ansikt.

[14]Velsignet er Herren, Israels Gud, fra evighet til evighet! Amen! Ja, amen!

Salmene 42

Andre bok

Salme 42–72

[1] Til korlederen. En læresalme. Av Korah-sangerne.

[2]Som hjorten lengter etter bekker med vann, lengter min sjel etter deg, min Gud.

[3] Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud. Når skal jeg få komme fram for Guds ansikt?

[4] Tårer er mitt brød dag og natt. Hele dagen spør de meg: «Hvor er din Gud?»

[5] Dette minnes jeg, min lengsel veller fram: Til Guds hus vandret jeg i festskaren

passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

med jubelrop og lovsang – en pilegrimsskare i fest.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6] Hvorfor er du tynget av sorg, min sjel, hvorfor er du urolig? Jeg vil vente på Gud! Enda en gang skal jeg prise ham, min frelser og min Gud.

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7] Jeg er tynget av sorg, derfor går min tanke til deg fra Jordan- og Hermonlandet, fra berget Misár.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8] Dyp roper til dyp i drønnet av dine fossefall. Alle dine bølger og brenninger skyller over meg.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9] Herren sender sin godhet om dagen, sangen hans er hos meg om natten, en bønn til mitt livs Gud.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10] Jeg sier til Gud, min klippe: «Hvorfor har du glemt meg, hvorfor må jeg gå og sørge mens fienden plager meg?»

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[11]Fiendens hån går gjennom marg og bein. Hele dagen sier de: «Hvor er din Gud?»

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[12]Hvorfor er du tynget av sorg, min sjel, hvorfor er du urolig? Jeg vil vente på Gud! Enda en gang skal jeg prise ham, min frelser og min Gud.

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.

Salmene 43

[1] Gud, hjelp meg til min rett. Før min sak mot troløse folk! Fri meg fra mennesker som farer med svik og ondskap!

[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.

[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

[2] For du er mitt vern, Gud. Hvorfor har du forkastet meg? Hvorfor må jeg gå og sørge mens fienden plager meg?

[3]Send ditt lys og din sannhet, la dem lede meg og føre meg til ditt hellige fjell, til dine boliger.

[4]Så kan jeg gå til Guds alter, til Gud, min glede og jubel, og synge din pris til lyren, Gud, min Gud.

[5] Hvorfor er du tynget av sorg, min sjel, hvorfor er du urolig? Jeg vil vente på Gud! Enda en gang skal jeg prise ham, min frelser og min Gud.

Salmene 44

[1]Til korlederen. Av Korah-sangerne. En læresalme.

[2] Gud, vi har hørt det med egne ører, våre fedre har fortalt oss om den gjerning du gjorde i deres tid, i gamle dager.

[3] Med din hånd drev du folkeslag bort, men du plantet våre fedre; du fór ille med folkene, men lot våre fedre slippe fri.

[4] De tok ikke landet ved sverd. Deres egen arm ga ingen seier, det var din høyre hånd og din arm og lyset fra ditt ansikt, for du hadde dem kjær.

[5]Bare du er min konge og Gud, som byr at Jakob skal berges.

[6] Ved deg støter vi fienden ned, ved ditt navn tråkker vi på dem som står oss imot.

[6] Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

[7] Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

[8] Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

[9] Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

[10] Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

[11] Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

[12] Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

[13] Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

[14] Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.

[15] A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,

[16] ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.

[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[7] For jeg setter ikke min lit til buen, det er ikke sverdet som redder meg.

[8]Nei, du har frelst oss fra fienden, dem som hater oss, gjorde du til skamme.

[9]Vi fryder oss alltid i Gud, vi priser ditt navn til evig tid. *Sela*

[10] Likevel har du støtt oss bort og ført skam over oss, du dro ikke ut med våre hærer.

[11]Du lot oss vike tilbake for fienden, de som hatet oss, røvet til seg bytte.

[12]Du har gjort oss til slaktefe og spredt oss blant folkene.

[13] Du har solgt ditt folk til spottpris, du tok ikke stor betaling.

[14] Du har gjort oss til spott for våre naboer, til hån for dem som bor omkring oss.

[15] Du har gjort oss til et ordtak blant folkene, du lar folkeslag riste på hodet av oss.

[16]Dagen lang står min vanære for meg, ansiktet dekkes av skam

[17]under ropet fra dem som håner og spotter, ved synet av fienden og hevneren.

[18] Alt dette har kommet over oss enda vi ikke har glemt deg og ikke sveket din pakt.

[19]Vårt hjerte har ikke vendt seg bort, våre føtter har ikke bøyd av fra din vei.

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20] Likevel har du knust oss der sjakaler bor, og latt dødsskyggen dekke oss.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[21]Om vi glemte vår Guds navn og strakte våre hender mot en fremmed gud,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22] så ville vel Gud ha avslørt det, han som kjenner hjertets skjulte tanker?

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23] Men for din skyld drepes vi dagen lang, vi regnes som slaktesauer.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24] Reis deg! Hvorfor sover du, Herre? Våkn opp, forkast oss ikke for alltid!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25] Hvorfor skjuler du ditt ansikt, hvorfor glemmer du vår nød og vår trengsel?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

[26]Vi synker ned i støvet, vi ligger presset mot jorden.

[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

[27] Reis deg og hjelp oss, fri oss ut i din miskunn!

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

Salmene 45

[1] Til korlederen. Etter «Liljene». Av Korah-sangerne. En læresalme. En sang om kjærlighet.

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

[2]Mitt hjerte strømmer over av gode ord, jeg dikter mine sanger for kongen. Tungen er lik pennen til en dyktig skriver.

[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

[3] Du er den fagreste blant mennesker, vakker tale er lagt på dine lepper. Derfor har Gud velsignet deg for alltid.

[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

[4]Spenn sverdet fast ved hoften, du kriger, i din høyhet og herlighet!

[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

[5]Vinn seier i din herlighet! Ri ut til strid for sannhet, mildhet og rett! Din høyre hånd lar deg se skremmende gjerninger.

[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

[6]Pilene dine er spisse, folkeslag stuper for deg. Kongens fiender er rammet i hjertet.

[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

[7] Din trone, Gud, står til evig tid, din kongsstav er rettferdighetens septer.

[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[8] Du har elsket rettferd og hatet urett. Derfor har Gud, din Gud, salvet deg med gledens olje framfor dine venner.

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9] Du er svøpt i duften fra myrra, aloe og kassia. Strengespill fra elfenbenshaller gir deg glede.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10] Kongsdøtre er blant dine utvalgte, ved din høyre side står dronningen i Ofir-gull.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11]Hør, datter, se hit og vend øret til! Glem ditt folk og din slekt,

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12]for kongen begjærer din skjønnhet. Han er din herre, bøy deg ned for ham!

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[13] Tyros' datter og de rike i folket skal søke din gunst med gaver.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14]Fullkommen, strålende trer kongsdatteren inn, kjolen hennes er gjennomvevd med gull.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15]I fargerik drakt blir hun ført til kongen. Unge jenter er bak henne, venninnene hennes føres fram for deg.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

[16]De ledes inn med glede og jubel, de går inn i kongens slott.

[17]Sønnene dine skal tre i fedrenes sted, sett dem til høvdinger rundt om i landet!

[18] Fra slekt til slekt vil jeg minnes ditt navn, derfor skal folkene lovsynge deg til evig tid.

Salmene 46

[1] Til korlederen. Av Korah-sangerne. Etter «Alamot». En sang.

[2] Gud er vår tilflukt og vår styrke, en hjelp i nød og alltid nær.

[3] Derfor frykter vi ikke når jorden skaker, når fjellene vakler i havets dyp.

[4]Vannet buldrer og bruser, fjellene skjelver når havet reiser seg. *Sela*

[5] Det finnes en elv med bekker som gleder Guds by, den helligste bolig for Den høyeste.

[6] Gud er midt i byen, den kan ikke vakle, Gud hjelper den når morgenen gryr.

[7] Folkeslag buldret, riker vaklet, han lot røsten runge, jorden skalv.

[8] Herren Sebaot er med oss, Jakobs Gud er vår faste borg. *Sela*

[9] Kom og se hva Herren har gjort, han som gjør skremmende ting på jorden!

[10] Han gjør slutt på krig over hele jorden, han bryter buer og splintrer spyd, han setter fyr på vogner.

[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[11]Hold opp! Kjenn at jeg er Gud. Jeg er opphøyd over folkeslag, opphøyd på jorden.

[12]Herren Sebaot er med oss, Jakobs Gud er vår faste borg. *Sela*

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.

[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.

[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.

[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Salmene 47

[1]Til korlederen. Av Korah-sangerne. En salme.

[2] Klapp i hendene, alle folk, løft jubelrop til Gud!

[3] For Herren, Den høyeste, er verdt å frykte, en stor konge over hele jorden.

[4] Han legger folkeslag under oss, folk legger han under våre føtter.

[5]Han velger ut et land for oss, en stolt arv for Jakob, som han elsker. *Sela*

[6] Gud stiger opp til jubelrop, Herren stiger opp mens hornene gjaller.

[7]Syng for Gud, ja, syng og spill, syng og spill for vår konge!

[8]For Gud er konge over hele jorden. Syng en sang som gjør vis!

[9] Gud er konge over folkene, Gud har satt seg på sin hellige trone.

[10] Folkenes fyrster samles, krigsfolket til Abrahams Gud. For skjoldene på jorden hører Gud til, han er opphøyd over alle.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

Salmene 48

[1]En sang. En salme. Av Korah-sangerne.

[2] Stor er Herren og verdig lov og pris i vår Guds by, på hans hellige fjell.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

[9] Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

[10] Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

[11] Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

[12] Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

[13] notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

[14] que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[3] Fagert og høyt, en glede for hele jorden er Sion-fjellet lengst i nord, den store kongens by.

[4] I byens borger gir Gud seg til kjenne, han er vårt vern.

[5] For kongene slo seg sammen og dro fram i fylking.

[6]De så opp og ble slått av skrekk, de rømte i redsel.

[7]Redsel kom over dem så de skalv, rier som hos en fødende kvinne,

[8] som når østavind knuser Tarsis-skip.

[9]Det vi før hørte, har vi nå sett i byen til Herren Sebaot, i byen til vår Gud. Gud holder den oppe til evig tid. *Sela*

[10]I ditt tempel, Gud, tenker vi på din miskunn.

[11] Gud, der ditt navn er kjent, blir du lovsunget, helt til jordens ender. Din høyre hånd er full av rettferd.

[12] Sion-fjellet skal glede seg og Judas døtre juble over dine dommer.

[13]Gå rundt Sion, gå helt omkring, tell tårnene i byen,

[14]legg merke til vollene, gå gjennom borgene. Fortell så til den slekten som kommer:

[15] Slik er Gud, vår Gud for evig. Han skal føre oss ut over døden.

Salmene 49

[1]Til korlederen. Av Korah-sangerne. En salme.

[1] Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

[2] tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.

[3] Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.

[4] Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.

[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,

[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?

[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate

[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),

[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;

[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.

[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.

[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.

[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.

[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem

[2]Hør dette, alle folk, lytt, alle som bor i verden,

[3]høy og lav, rik og fattig!

[4] Min munn taler visdom, det hjertet tenker, er forstand.

[5]Jeg vil vende mitt øre til visdomsord, tyde min gåte til klangen fra lyren.

[6]Hvorfor frykte i onde dager, når jeg omringes av svikeres ondskap?

[7] De setter sin lit til sitt gods og skryter av sin store rikdom.

[8]Ingen kan kjøpe fri en bror, ingen kan gi Gud løsepenger for ham.

[9]Det er kostbart å kjøpe livet hans fri, det må en oppgi for alltid.

[10]Kunne han vel leve evig og aldri se graven?

[11] Selv vismenn dør, det kan alle se, med dårer og uforstandige går de til grunne. De etterlater sitt gods til andre.

[12] Graven blir deres hjem for evig, en bolig fra slekt til slekt, de som samlet seg jord i sitt eget navn.

[13] Med all sin prakt kan mennesket ikke bestå. Det ligner dyrene som må dø.

[14]Slik går det med dem som stoler på seg selv, og med dem som følger etter og gleder seg over det de sier. *Sela*

[15]Som sauer drar de mot dødsriket, døden er deres gjeter. De rettskafne skal herske

diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.

[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,

[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.

[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

over dem når morgenen gryr. Skikkelsen tæres bort, i dødsriket skal de ha sin bolig.

[16] Men Gud vil kjøpe meg fri fra dødsrikets grep, for han vil ta meg til seg. *Sela*

[17]Vær ikke redd når noen blir rik, når velstanden øker i hans hus.

[18] For når han dør, får han ingenting med, velstanden følger ham ikke i graven.

[19] Han priser seg lykkelig her i livet: «Folk roser deg, for du gjør det godt.»

[20]Likevel går han til sine fedre, til dem som aldri mer får se lys.

[21]Med all sin prakt kan mennesket ikke forstå, det er lik dyrene som må dø.

Salmo 50

A essência do culto a Deus

Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.

[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.

[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.

[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.

[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.

Salmene 50

[1] En salme av Asaf. Gud over guder taler, Herren roper til jorden der sol går opp og der sol går ned.

[2] Fra Sion, det fullkomment vakre, stråler Gud fram.

[3] Vår Gud kommer, han tier ikke. Foran ham går en fortærende ild, omkring ham stormer det sterkt.

[4]Han kaller på himmelen der oppe og på jorden, for han vil dømme sitt folk.

[5] Samle mine trofaste hos meg, de som med offer har sluttet pakt med meg.

[6] Himmelen forkynner hans rettferd. Han er en Gud som dømmer. *Sela*

7 Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

8 Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

9 De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

10 Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

11 Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

12 Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

13 Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

14 Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

15 invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

16 Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

17 uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

18 Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

19 Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

20 Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

7 Hør, mitt folk, jeg vil tale, Israel, jeg vil vitne mot deg. Jeg er Gud, din Gud.

8 Det er ikke for dine slaktoffer jeg viser deg til rette, dine brennoffer er alltid foran meg.

9Men jeg tar ikke okser fra ditt hus eller bukker fra dine kveer.

10For alt viltet i skogen er mitt, dyrene på de tusen fjell.

11Jeg kjenner alle fugler i fjellet, krypet på marken tilhører meg.

12 Var jeg sulten, sa jeg det ikke til deg, for jorden og det som fyller den, tilhører meg.

13 Skulle jeg spise kjøtt av okser eller drikke blod av bukker?

14 Du skal ofre lovsang til Gud, oppfylle dine løfter til Den høyeste!

15 Kall på meg på nødens dag, så vil jeg utfri deg, og du skal gi meg ære.

16Men til den lovløse sier Gud: Hvorfor står du og ramser opp mine bud og tar min pakt i din munn?

17 Du har jo hatet formaning og kastet mine ord bak deg.

18Ser du en tyv, slår du følge med ham, med ekteskapsbrytere gjør du felles sak.

19Du slipper munnen løs i ondskap, med tungen spinner du svik.

20Du sitter og taler mot din bror, din mors sønn skitner du til.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.

[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

[21]Dette gjorde du, og jeg tidde. Du tenkte at jeg var som du. Men jeg skal vise deg til rette, stille saken fram for deg.

[22]Forstå dette, dere som glemmer Gud! Ellers river jeg dere i stykker, og ingen kan berge dere.

[23] Den som ofrer lovsang, gir meg ære, den som gjør sin vei fast, lar jeg se Guds frelse.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

Salmene 51

[1]Til korlederen. En salme av David,

[2] da profeten Natan kom til ham etter at han hadde vært hos Batseba.

[3] Vær meg nådig, Gud, i din kjærlighet, stryk ut mitt lovbrudd i din store barmhjertighet!

[4]Vask meg ren for skyld og rens meg for min synd!

[5]For mine lovbrudd kjenner jeg, min synd står alltid for meg.

[6] Mot deg alene har jeg syndet, det som er ondt i dine øyne, har jeg gjort. Derfor har du rett når du taler, du er ren når du feller dom.

[7] Ja, med skyld ble jeg født, med synd ble jeg til i mors liv.

[8]Se, du gleder deg over sannhet i mitt indre, du lærer meg visdom i det skjulte.

[9] Ta bort min synd med isop, så jeg blir ren, vask meg, så jeg blir hvitere enn snø.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.

[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.

[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.

[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.

[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

Condenação do ímpio

[10]La meg få oppleve fryd og glede, la lemmene du knuste, få juble.

[11]Skjul ditt ansikt for mine synder, utslett all min skyld!

[12] Gud, skap i meg et rent hjerte, gi meg en ny og stødig ånd!

[13] Driv meg ikke bort fra ditt ansikt, ta ikke fra meg din hellige Ånd!

[14]Gi meg igjen gleden over din frelse, hold meg oppe med en villig ånd!

[15] Jeg vil lære lovbrytere dine veier, syndere skal vende om til deg.

[16] Fri meg, Gud, fra blodskyld, du Gud som er min frelse! Så skal min tunge juble over din rettferd.

[17]Herre, lukk opp mine lepper så min munn kan lovprise deg.

[18] For du har ikke glede i slaktoffer, mitt brennoffer bryr du deg ikke om.

[19] Offer for Gud er en sønderbrutt ånd. Gud, du forakter ikke et knust og nedbrutt hjerte.

[20] Gjør vel mot Sion i din nåde, bygg Jerusalems murer!

[21] Da skal du ha glede i rette offer, brennoffer og heloffer. Da skal de ofre okser på ditt alter.

Salmene 52

[1]Til korlederen. En læresalme. Av David,

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque
1 Sm 22.9-10

[1] Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

[2] A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

[3] Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

[4] Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

[5] Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

[6] Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

[7] Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

[8] Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

[9] Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

[2] da edomitten Doeg kom og fortalte Saul at David hadde tatt inn i Ahimeleks hus.

[3] Du mektige, hvorfor skryter du av det onde? Guds godhet varer dagen lang.

[4] Du legger planer som er til skade. Tungen er lik en skarp kniv. Den farer med svik.

[5] Du elsker det onde mer enn det gode, løgn mer enn sanne ord. *Sela*

[6]Du elsker hvert ord som gjør skade, du svikefulle tunge.

[7] Derfor skal Gud slå deg ned for alltid, ta deg og rive deg ut av ditt telt. Han skal rykke deg opp med rot, bort fra de levendes land. *Sela*

[8]De rettferdige skal se det og frykte, de skal le av ham:

[9] «Se på ham. Han gjorde ikke Gud til sitt vern, men satte sin lit til sin store rikdom og brukte sin styrke til å skade.»

[10] Men jeg er som et oliventre, grønt og frodig i Guds hus. Jeg setter min lit til Guds godhet, til evig tid.

[11]Jeg vil alltid prise deg fordi du grep inn. Med dine trofaste setter jeg mitt håp til ditt navn, for det er godt.

Salmene 53

[1] Til korlederen. Etter «Mahalat». En læresalme. Av David.

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.

[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.

[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.

[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.

[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[2]Dårene sier i hjertet: «Det finnes ingen Gud.» Ond og avskyelig er deres urett, det er ingen som gjør det gode.

[3]Fra himmelen ser Gud ned til menneskene for å se om det finnes noen som er vis, noen som søker Gud.

[4]Alle har trukket seg unna, alle som en er fordervet. Det finnes ingen som gjør det gode, ikke en eneste.

[5]Forstår de da ingen ting, de som gjør urett? De eter opp folket mitt som om de spiser brød, og kaller ikke på Gud.

[6]Da skal de rammes av redsel, de som aldri var redde. For Gud skal strø ut knoklene av dem som slår leir mot deg. De blir til skamme, for Gud har vraket dem.

[7]Måtte frelse komme til Israel fra Sion! Når Gud vender skjebnen for sitt folk, skal Jakob juble og Israel glede seg.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.

[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.

[3] Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.

Salmene 54

[1]Til korlederen. Med strengespill. En læresalme. Av David,

[2] den gang mennene fra Sif kom og sa til Saul: «David holder seg skjult hos oss.»

[3]Gud, frels meg ved ditt navn, skaff meg rett ved din kraft!

[4]Gud, hør min bønn, vend øret til mine ord!

[5] Fremmede har reist seg mot meg, voldsmenn står meg etter livet. De bryr seg ikke om Gud. *Sela*

[4] Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.
[5] Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.
[6] Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.
[7] Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

[1] Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.
[2] Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,
[3] por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.
[4] Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;
[5] temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.
[6] Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.
[7] Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.
[8] Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.
[9] Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

[6]Men Gud er den som hjelper meg, Herren holder meg i live.
[7] Vend det onde mot mine fiender. Gjør ende på dem i din trofasthet!
[8] Villig skal jeg ofre til deg og prise navnet ditt, Herre, for det er godt.
[9] Herren har fridd meg ut av all nød, så jeg kan se ned på mine fiender.

Salmene 55

[1]Til korlederen. Med strengespill. En læresalme. Av David.
[2] Vend øret til min bønn, Gud, skjul deg ikke når jeg ber.
[3]Lytt til meg og gi meg svar! Jeg er full av uro og sorg. Jeg er ute av meg,
[4]for fienden roper, de lovløse trykker meg ned. De velter urett over meg, rasende går de mot meg.
[5] Hjertet vrir seg i meg, jeg er grepet av dødsangst.
[6]Jeg skjelver av frykt, jeg er overveldet av redsel.
[7] Jeg sa: Hadde jeg vinger som duen, da fløy jeg bort og fant meg et bosted.
[8]Langt av gårde ville jeg flykte, i ørkenen ville jeg slå meg ned. *Sela*
[9]Raskt ville jeg søke ly for rasende vind og storm.
[10] Herre, forvirr dem og kløv deres tungemål! For jeg ser vold og strid i byen.

[10] Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

[11] há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

[12] Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

[13] mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o

[11]Dag og natt går de omkring på bymuren. Innenfor er ugjerning og urett.

[12]Ødeleggelse rår der inne, vold og svik blir aldri borte fra torget.

[13]Var det en fiende som hånte meg, kunne jeg tåle det. Var det en uvenn som så ned på meg, ville jeg gjemme meg for ham.

[14] Men det er du, min like, min gode venn og kjenning,

[15]vi som snakket fortrolig sammen og gikk i festtog i Guds hus.

[16] La døden komme over dem, la dem fare til dødsriket midt i livet! For de har ondskap i hjem og i hjerte.

[17]Men jeg vil rope til Gud, og Herren skal frelse meg.

[18] Kveld og morgen og midt på dagen klager og sukker jeg, og han skal høre mitt rop.

[19] Han skal fri meg fra strid og gi meg fred, selv om mange går mot meg.

[20] Gud skal høre og ydmyke dem, han som troner fra eldgammel tid. *Sela* For de forandrer seg ikke, de frykter ikke Gud.

[21]Fienden legger hånd på sine venner, han bryter sin pakt.

[22] Hans tale er glattere enn smør, men han har strid i sinne. Hans ord er bløtere enn olje, men de er dragne sverd.

azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

[23] Kast din byrde på Herren, han vil sørge for deg! Han lar aldri den rettferdige vakle.

[24] Men du er Gud. Styrt dem ned i den dype graven! Drapsmenn og svikere når ikke halve sin levetid. Men jeg setter min lit til deg.

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "A pomba nos terebintos distantes". Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[2] Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

[3] Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

[4] Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

[5] Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

[6] Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

[7] Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

Salmene 56

[1] Til korlederen. Etter «Duen i fjerne terebinter». En miktam. Av David, den gang filisterne grep ham i Gat.

[2]Vær meg nådig, Gud! Folk jager meg, stridsmenn trenger seg på meg hele dagen.

[3] Fiender jager meg dagen lang, fra sin høyde går de til angrep, de er mange.

[4]Når jeg er redd, stoler jeg på deg.

[5] Jeg stoler på Gud, jeg priser hans ord. Jeg stoler på Gud, jeg er ikke redd. Hva kan vel mennesker gjøre meg?

[6]De vrir på ordene mine dagen lang, de tenker bare på å skade meg.

[7] De slår seg sammen og ligger på lur, de vokter mine skritt, venter bare på å ta mitt liv.

[8] Skal de slippe unna med sin urett? Styrt folkeslag ned i din vrede, Gud!

[8] Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

[9] No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

[10] Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,

[11] neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.

[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina

Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

[2] Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

[3] Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

[9] Du har talt mine hjemløse skritt, mine tårer har du samlet i din lærflaske. Står det ikke i din bok?

[10]Derfor må fienden trekke seg tilbake den dagen jeg roper. Det vet jeg, at Gud er med meg.

[11]Jeg stoler på Gud, jeg priser ordet, Jeg stoler på Herren, jeg priser ordet.

[12]Jeg stoler på Gud, jeg er ikke redd. Hva kan et menneske gjøre meg?

[13] Jeg vil holde mine løfter til deg, Gud, derfor kommer jeg med lovsangsoffer til deg.

[14] For du har berget mitt liv fra døden og foten fra å snuble, så jeg kan vandre for Guds ansikt i livets lys.

Salmene 57

[1] Til korlederen. «Ødelegg ikke!» En miktam. Av David, den gang han rømte for Saul og gjemte seg i en hule.

[2] Vær meg nådig, Gud, vær meg nådig! For jeg søker tilflukt hos deg. I skyggen av dine vinger søker jeg ly til faren er over.

[3]Jeg roper til Gud, Den høyeste, til Gud som gjør vel mot meg.

[4] Han skal sende meg hjelp fra himmelen, håne dem som jager meg *Sela* og gi meg sin miskunn og troskap.

[4] Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.
[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.
[6] Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.
[7] Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.
[8] Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.
[9] Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.
[10] Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.
[11] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?
[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.
[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.
[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,

[5] Selv ligger jeg midt blant løver som vil sluke mennesker. Tennene deres er spyd og piler, tungen er et kvast sverd.

[6]Vis deg høy over himmelen, Gud, vis din herlighet over all jorden!
[7] De la ut et nett for mine føtter, de presset meg ned. De gravde en fallgrav for meg, men selv falt de ned i graven. *Sela*

[8] Mitt hjerte er rolig, Gud, rolig og trygt. Jeg vil synge og spille.

[9]Våkn opp, min ære, våkn opp, harpe og lyre! Morgenrøden vil jeg vekke.
[10] Jeg vil takke deg blant folkene, Herre, lovsynge deg blant folkeslag.
[11] For din miskunn når til himmelen, din troskap til skyene.
[12]Vis deg høy over himmelen, Gud, vis din herlighet over all jorden!

Salmene 58

[1] Til korlederen. «Ødelegg ikke!» En miktam. Av David.
[2] Taler dere virkelig rett, dere mektige? Dømmer dere rettferdig, dere mennesker?

[3]Nei, fra hjertet bærer dere fram urett på jorden, med hendene sprer dere vold.

[4] Fra fødselen av er de urettferdige på avveier, helt fra mors liv farer løgnerne vill.

[5] Deres gift er som ormegift, de ligner en orm som er døv, den lukker øret

[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.
[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.
[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.
[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.
[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.
[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.
[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.
[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,
[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[6]og hører ikke på den som hvisker, på den som er kyndig i besvergelser.
[7] Gud, knus tennene i deres munn, Herre, bryt løvenes tanngard i stykker!
[8]La dem bli borte slik vann renner vekk! La dem bare spenne buen, pilene er uten kraft.
[9]La dem bli lik sneglen som løses opp i slim, lik den dødfødte som aldri så solen.
[10]Før grytene kjenner varmen fra tornekvistene, blåser han dem bort, de friske som de brennende.
[11]Den rettferdige skal glede seg når han ser at han får hevn. Han skal vaske føttene i de urettferdiges blod.
[12] Da skal menneskene si: «Ja, den rettferdige får sin lønn. Det finnes en Gud som dømmer på jorden.»

Salmene 59

[1] Til korlederen. «Ødelegg ikke!» En miktam. Av David, den gang Saul sendte folk som skulle vokte på huset for å drepe ham.
[2] Gud, fri meg fra fiender, vern meg mot dem som reiser seg mot meg!
[3]Fri meg fra dem som gjør urett, frels meg fra drapsmenn!
[4] Nå ligger de og lurer på meg. De sterke kaster seg over meg, men jeg har ikke forbrutt meg eller syndet, Herre.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Jeg er uten skyld, men de løper fram og stiller opp til strid. Våkn opp, kom til meg og se!

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

[6] Gud, Herre Sebaot, du er Israels Gud. Våkn opp og hold regnskap med alle folk, vær ikke nådig mot dem som farer med urett og svik! *Sela*

[6] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[7]De kommer tilbake hver kveld, de hyler som hunder og går rundt i byen.

[7] Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

[8] Hør, de lar munnen renne over, leppene er som sverd. Er det noen som hører?

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

[9] Men du, Herre, ler av dem, du håner alle folkeslag.

[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

[10] Min styrke, jeg ser etter deg, for Gud er mitt vern.

[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

[11] Min Gud møter meg med miskunn, han lar meg se ned på mine fiender.

[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

[12] Drep dem ikke, for da glemmer folket. Styrt dem med makt så de må flakke omkring, Herre, vårt skjold!

[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.

[13] Ordene de har på leppene, er synd fra deres munn. La dem fanges i sitt hovmod! De taler forbannelse og løgn.

[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.

[14] Gjør ende på dem i din harme, gjør ende på dem, så de ikke lenger er til. Da skal de skjønne at det er Gud som rår i Jakob, helt til jordens ender. *Sela*

[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[15]De kommer tilbake hver kveld, de hyler som hunder og går rundt i byen.

[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.

[16]De flakker omkring etter mat, de knurrer om de ikke blir mette.

[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.
[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra
Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios do testemunho". Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!
[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.
[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.
[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.
[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.
[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.
[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[17] Men jeg vil synge om din makt og juble hver morgen over din miskunn. For du er blitt mitt vern, en tilflukt den dag jeg er i nød.

[18]Min styrke, jeg vil synge for deg, for Gud er mitt vern, min Gud som viser miskunn.

Salmene 60

[1] Til korlederen. Etter «Vitnesbyrdets lilje». En miktam, til lærdom. Av David,
[2] den gang han lå i strid med arameerriket mellom elvene og arameerriket i Soba, og Joab dro tilbake og slo edomittene i Saltdalen, tolv tusen mann.

[3] Gud, du har forkastet og knust oss. Harm har du vært. Reis oss opp igjen!

[4]Du lot landet skjelve og revne. Leg bruddene, for landet vakler.
[5] Du lot ditt folk se harde tider, ga oss vin så vi ravet.
[6]Du reiste en fane for dem som frykter deg. Dit kan de flykte for buen. *Sela*
[7] Hjelp oss med din høyre hånd, svar meg, så dine kjære kan bli berget.
[8] Gud har talt i sin helligdom: «Med jubel vil jeg dele ut Sikem, Sukkot-dalen vil jeg måle opp.
[9] Mitt er Gilead og mitt er Manasse, Efraim er hjelmen på mitt hode, Juda er min herskerstav.

[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

[10]Men Moab er mitt vaskefat, på Edom kaster jeg sandalen. Hyll meg, Filisterland!»

[11]Hvem fører meg til festningsbyen, hvem leder meg til Edom?

[12] Det er du, Gud, du som forkastet oss og ikke dro ut med våre hærer.

[13] Støtt oss mot fienden! Hjelp fra mennesker er ingenting verdt.

[14] I Gud skal vi gjøre storverk. Han skal tråkke ned våre fiender.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;

[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.

[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.

[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.

[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.

[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.

Salmene 61

[1]Til korlederen. Med strengespill. Av David.

[2]Hør mitt rop, Gud, lytt til min bønn!

[3]Fra jordens ende roper jeg til deg når hjertet mister sin kraft. Før meg opp på en klippe som er høyere enn jeg.

[4] For du har vært min tilflukt, et tårn til vern mot fienden.

[5] La meg alltid få bo i ditt telt, søke tilflukt i ly av dine vinger! *Sela*

[6]For du, Gud, har hørt mine løfter og gitt dem som frykter ditt navn, deres arv.

[7] Legg flere dager til kongens dager, så hans år må vare i slekt etter slekt.

[8]La ham trone evig for Gud, la miskunn og troskap verne ham!

[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

[9] Så skal jeg alltid lovsynge ditt navn og daglig oppfylle mine løfter.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.

[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.

[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?

[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em

Salmene 62

[1] Til korlederen. Etter Jedutun. En salme av David.

[2] Bare hos Gud er jeg stille, fra ham kommer min frelse.

[3] Bare han er min klippe og min frelse og mitt vern, jeg skal ikke vakle.

[4]Hvor lenge kan dere alle gå løs på en mann for å slå ham i hjel? Han er jo en lutende vegg, en nedbrutt mur.

[5] De legger planer om å støte ham ned, ned fra hans høyde, de elsker svik. De velsigner med munnen, men forbanner i sitt indre. *Sela*

[6] Bare hos Gud skal jeg være stille, fra ham kommer mitt håp.

[7]Bare han er min klippe og min frelse og mitt vern, jeg skal ikke vakle.

[8]Hos Gud er min frelse og min ære. Min mektige klippe, min tilflukt er hos Gud.

[9] Stol alltid på ham, dere folk, øs ut deres hjerte for ham! Gud er vår tilflukt. *Sela*

[10] Småfolk er bare et pust, stormenn er en løgn, på vektskålen vipper de opp, lettere enn et vindpust er de alle.

balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.

[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.

[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.

[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

[11] Sett ikke lit til vold, ha ikke forgjeves håp til rov! Om rikdommen vokser, la deg ikke merke med det!

[12]Én gang har Gud talt, to ting har jeg hørt: at makten tilhører Gud,

[13] og at all miskunn, Herre, tilhører deg. Du lønner hver og en etter det han har gjort.

Salmene 63

[1] En salme av David, den gangen han var i Juda-ørkenen.

[2] Gud, du er min Gud, som jeg søker. Min sjel tørster etter deg, min kropp lengter etter deg i et vannløst, tørt og utarmet land.

[3] I helligdommen skuet jeg deg, jeg så din makt og herlighet.

[4]For din miskunn er bedre enn livet. Mine lepper skal synge din pris.

[5] Slik vil jeg velsigne deg hele livet og løfte hendene i ditt navn.

[6] Jeg mettes som med fete retter, med jublende lepper priser jeg deg.

[7]Jeg tenker på deg der jeg ligger og hviler, og grunner på deg gjennom natten.

[8] For du har vært en hjelp for meg, jeg jubler i skyggen av dine vinger.

[9] Jeg holder fast ved deg, din høyre hånd har grepet meg.

[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.
[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.
[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.
[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,
[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,
[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.
[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?
[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.
[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.
[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.

[10] Men det går ille med dem som står meg etter livet, de skal fare ned i jordens dyp.
[11]De skal overgis til sverdet og bli til rov for sjakaler.
[12] Men kongen skal glede seg i Gud. Alle som sverger ved ham, kan være stolte, for løgneres munn skal lukkes.

Salmene 64

[1]Til korlederen. En salme av David.

[2]Hør meg, Gud, når jeg ber, vern mitt liv når fienden skremmer!

[3]Skjul meg for banden av voldsmenn, for hopen av dem som gjør urett.

[4] De gjør sin tunge skarp som et sverd og sikter inn pilene, de bitre ordene.

[5]Fra bakhold vil de skyte den uskyldige. Brått skyter de ham, de frykter ikke.

[6] De styrker hverandre med onde ord. De taler om å sette snarer og sier: «Ingen vil se dem.»

[7] De tenker ut ondskap. «Nå er vi klare, tanken er tenkt, det er store dyp i menneskets hjerte!»

[8] Men Gud skyter dem med piler, brått blir de truffet.

[9]Han fører dem til fall, deres egen tunge rammer dem. Alle som ser dem, blir rystet.

[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.

[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.

[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,

[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.

[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;

[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;

[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.

[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.

[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de

[10]Alle mennesker blir grepet av frykt. De kunngjør Guds gjerning og forstår hva han har gjort.

[11] Den rettferdige gleder seg i Herren og søker tilflukt hos ham. Den oppriktige av hjertet priser seg lykkelig.

Salmene 65

[1]Til korlederen. En salme av David. En sang.

[2] Lovsangen tilhører deg, Gud, på Sion, for deg skal løftene bli innfridd,

[3]du som hører bønner, til deg kommer alle mennesker.

[4] Når vår skyld blir for sterk for oss, tilgir du våre lovbrudd.

[5] Salig er den som du velger ut og tar inn til deg så han får bo i dine forgårder. Vi vil mette oss med det gode i ditt hus, med det hellige i ditt tempel.

[6] Med skremmende gjerninger svarer du oss i rettferdighet, Gud, vår frelser. Alle jordens ender og det ytterste havet stoler på deg.

[7]Du reiste fjellene med din kraft, du var kledd med velde.

[8] Du dempet det brusende havet, bølgebruset og larmen fra folkene.

[9] De som bor lengst borte, blir grepet av frykt ved dine tegn. Ved morgenens og kveldens porter skaper du jubel.

[10] Du gjester jorden og lar den drikke dypt, du gjør den overdådig rik. Guds bekk er

Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,

[10] regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.

[11] Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,

[12] destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.

[13] Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

[1] Aclamai a Deus, toda a terra.

[2] Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

full av vann, du sørger for kornet, ja, slik sørger du for jorden.

[11] Du vanner furene, jevner plogveltene, med regnskurer gjør du jorden myk, du velsigner jordens grøde.

[12] Du kroner året med dine gode gaver, dine spor flyter over av rikdom,

[13]beitene i ødemarken flyter over, haugene smykker seg med jubel.

[14]Markene kler seg med sauer, dalene svøper seg i korn. De roper av glede, de synger.

Salmene 66

[1] Til korlederen. En sang. En salme. Rop med jubel for Gud, hele jorden!

[2] Spill og syng til ære for hans navn, gi ham pris og ære!

[3] Si til Gud: «Hvor skremmende dine gjerninger er!» Fienden kryper for din store makt.

[4]Hele jorden skal bøye seg for deg, de skal spille for deg og lovsynge ditt navn. *Sela*

[5] Kom og se alt Gud har gjort, skremmende er hans gjerninger blant mennesker.

[6] Han gjorde sjø til tørt land, gjennom elven gikk de til fots. Derfor gleder vi oss over ham.

[7] Han hersker med velde til evig tid, hans øyne gransker folkeslag. Ingen opprører skal reise seg. *Sela*

[8]Dere folk, velsign vår Gud! La lovsangen lyde for ham.

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.
[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.
[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;
[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.
[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,
[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.
[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.
[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.
[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.
[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.
[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.
[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças
Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

[1] Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

[9] Han holder oss i live og lar ikke våre føtter vakle.
[10] For du har prøvet oss, Gud, renset oss som de renser sølv.
[11]Du lot oss gå i garnet, du la en byrde av motgang på våre hofter.
[12] Du lot mennesker ri over våre hoder, vi gikk gjennom ild og vann. Så førte du oss ut til overflod.
[13] Jeg kommer med brennoffer til ditt hus, jeg vil oppfylle det jeg lovet deg,
[14]det leppene talte, det munnen sa da jeg var i nød.
[15]Jeg gir deg fete dyr som brennoffer sammen med røyken av værer. Jeg ofrer både okser og bukker. *Sela*
[16]Kom og hør, alle dere som frykter Gud, jeg skal fortelle hva han har gjort mot meg.
[17]Min munn ropte til ham, på tungen var det lovsang.
[18] Hadde jeg urett i sinne, ville Herren ikke ha hørt meg.
[19]Men Gud har hørt! Han vendte øret til min bønn.
[20]Velsignet er Gud. Han la ikke min bønn til side og tok ikke sin godhet fra meg.

Salmene 67

[1]Til korlederen. Til strengespill. En salme. En sang.

[2] Gud være oss nådig og velsigne oss, Gud la sitt ansikt lyse for oss! *Sela*

[2] para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.
[3] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.
[4] Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.
[5] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.
[6] A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.
[7] Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

[1] Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.
[2] Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.
[3] Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.
[4] Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.
[5] Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

[3] Da skal din vei bli kjent på jorden, din frelse blant alle folkeslag.

[4] Folkene skal prise deg, Gud, alle folk skal prise deg!
[5] La folkeslag glede seg og juble, for du dømmer folkene med rettferd og leder folkeslagene på jorden. *Sela*
[6]Folkene skal prise deg, Gud, alle folk skal prise deg!
[7] Jorden har gitt sin grøde, Gud, vår Gud, velsigner oss.
[8]Gud skal velsigne oss! Hele jorden skal frykte ham!

Salmene 68

[1]Til korlederen. Av David. En salme. En sang.
[2] Gud skal reise seg, hans fiender bli spredt, de som hater ham, skal flykte for ham.

[3] Slik røyk driver bort, skal du drive dem bort. Slik voks må smelte for ilden, går de urettferdige til grunne for Gud.

[4]Men de rettferdige skal glede seg, fryde seg for Guds ansikt og juble av glede.

[5] Syng for Gud! Lovsyng hans navn! Rydd vei for ham som rir gjennom ødemark! Herren er hans navn. Juble for ham!

[6] Gud i sin hellige bolig er farløses far og enkers forsvarer.

[6] Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

[7] Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

[8] tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

[9] Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

[10] Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

[11] O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[7] Gud lar ensomme finne et hjem, han fører fanger ut til lykke og trivsel, men opprørere må bo i et øde og avsvidd land.

[8] Gud, da du dro ut foran folket ditt, da du skred fram gjennom ørkenen, *Sela*

[9] da skalv jorden, og det dryppet fra himmelen for Gud, Sinais Gud, Israels Gud.

[10]Du lot regnet strømme, Gud, ditt utpinte land ga du styrke.

[11]Der fikk flokken din slå seg ned. Gud, du sørget for de hjelpeløse i din godhet.

[12] Herren sender ut et ord, stor er skaren av kvinner som kommer med gledesbud:

[13] «Hærenes konger flykter, de flykter! Kvinnene hjemme deler bytte.

[14]Selv til dere som lå blant sauene, er det duevinger dekket med sølv, vingefjær av grønt gull.

[15] Da Den veldige spredte kongene, falt det snø på Salmon-fjellet.»

[16]Basan-fjellet er et gudefjell, Basan-fjellet med høye tinder.

[17] Høye tinder, hvorfor ser dere skjevt til fjellet som Gud ville ha til bolig, der Herren vil bo for alltid?

[18] Guds vogner er ti tusen ganger tusen, Herren er blant dem, hellig som på Sinai.

18 Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

19 Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

20 O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

21 Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

22 Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

23 para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

24 Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

25 Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

26 Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

27 Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

28 Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

29 oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

19 Du steg opp i det høye, bortførte fanger, tok gaver blant mennesker, også opprørere, så du kunne bo der, Herre og Gud.

20 Velsignet er Herren dag etter dag! Gud er vår redning, han bærer oss. *Sela*

21 Vår Gud er en Gud som frelser, hos Gud Herren er det utgang fra døden.

22 Men Gud knuser hodet på sine fiender, den hårete skallen på dem som stadig lever i skyld.

23 Herren sier: «Jeg fører deg tilbake fra Basan, jeg fører deg tilbake fra havets dyp,

24 så foten din kan vasse i blod og tungen til hundene dine få sin del av fienden.»

25 Folk har sett ditt festtog, Gud, min Guds og konges festtog i hans helligdom.

26 Sangere går foran, bak går de som spiller harpe, i midten unge jenter som slår på tromme.

27 Lovpris Gud, kor mot kor, lov Herren, dere som er av Israels kilde!

28 Der er Benjamin, den yngste, som hersker over dem, Judas høvdinger i flokk og høvdingene i Sebulon og Naftali.

29 Gud, vis din styrke, vis deg sterk, Gud, slik vi før har sett.

30 Fordi ditt tempel rager over Jerusalem, kommer konger til deg med gaver.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[32] Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

[33] àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

[34] Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

[35] Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “Os lírios”. De Davi

[1] Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

[2] Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

[3] Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

[4] São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

[31] Du skal true villdyret i sivet, flokken av okser og folkenes kalver! Tråkk ned dem som trakter etter sølv, spre folk som ønsker strid!

[32] De skal komme med bronse fra Egypt, i hast strekker Kusj hendene mot Gud.

[33]Syng for Gud, dere kongeriker på jorden, syng og spill for Herren, *Sela*

[34] for ham som rir på himmelen, den eldgamle himmelen. Hør, han løfter sin røst, en mektig røst!

[35]Gi Gud makt! Han har herrevelde over Israel, hans makt når til skyene.

[36] Fra sin helligdom vekker Gud frykt. Israels Gud gir kraft og styrke til folket. Velsignet er Gud!

Salmene 69

[1] Til korlederen. Etter «Liljene». Av David.

[2]Frels meg, Gud! Vannet når meg til halsen.

[3] Jeg har sunket ned i myr og dyp, foten finner ikke feste. Jeg er kommet ut på dypt vann, flommen skyller over meg.

[4] Jeg er trett av å rope, strupen er hes, øynene slukner, jeg har ventet på min Gud.

[5] De som hater meg uten grunn, er flere enn hårene jeg har på hodet. Mine svikefulle fiender er mange, de som vil gjøre ende på meg. Det jeg ikke har røvet, må jeg likevel gi tilbake.

[5] Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

[6] Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

[7] Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

[10] Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

[11] Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me tragues a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[6]Gud, du kjenner min dumhet, mine synder er ikke skjult for deg.

[7]La ikke dem som håper på deg, Herre Gud Sebaot, bli til skamme på grunn av meg! La ikke dem som søker deg, bli til spott på grunn av meg, Israels Gud!

[8] For din skyld har jeg båret spott, ansiktet er dekket av skam.

[9] Jeg er blitt en fremmed for mine brødre, en ukjent for sønnene til min mor.

[10] Brennende iver for ditt hus har fortært meg. På meg falt hånsordene fra dem som håner deg.

[11]Jeg gråt og fastet, da ble jeg spottet.

[12] Jeg kledde meg i sekkestrie, da laget de spottevers om meg.

[13]De snakker om meg når de sitter i porten, synger om meg når de drikker seg fulle.

[14] Men jeg ber til deg, Herre, i nådens tid, til deg, Gud, i din store miskunn. Svar meg med din trofaste hjelp.

[15]Redd meg fra å synke i gjørmen, redd meg fra dem som hater meg, fra det dype vannet!

[16]La ikke flomvannet skylle over meg, la ikke dypet sluke meg eller brønnen lukke munnen over meg!

[17] Svar meg, Herre, for din barmhjertighet er god, vend deg til meg i din store kjærlighet!

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18] Skjul ikke ansiktet for din tjener, for jeg er i nød. Skynd deg og svar meg!

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[19]Kom til meg, løs meg ut, fri meg fra mine fiender!

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20]Du vet hvordan jeg blir spottet, du kjenner min vanære og min skam. Du ser alle som står imot meg.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21]Spott har knust mitt hjerte, det kan ikke leges. Forgjeves håpet jeg på medynk, jeg fant ingen som kunne trøste.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22] De ga meg gift i maten; da jeg var tørst, fikk jeg eddik å drikke.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23] La bordet deres bli en snare for dem og en felle for deres venner.

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[24]La øynene deres bli formørket så de ikke kan se! La alltid hoftene deres skjelve!

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25]Øs ut din harme over dem, la din brennende vrede nå dem!

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26] La leiren deres ligge øde, la ingen bo i deres telt.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27]For de forfølger dem du har slått, og øker smerten hos dem du har såret.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28]Legg skyld til den skylden de har, la dem ikke få del i din rettferd!

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[29] La dem strykes ut av livets bok og ikke skrives inn med de rettferdige.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.

[30]Men jeg er hjelpeløs, jeg lider, Gud, hjelp meg og vern meg!

[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.

[31] Jeg vil prise Guds navn med sang og hylle ham med lovsang.

[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.

[32] Det gleder Herren mer enn stuter, mer enn okser med horn og klover.

[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.

[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.

[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.

[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.

[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

Salmo 70

Petição por auxílio divino

Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

[1] Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[2] Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[3] Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[4] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

[5] Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

Salmo 71

[33] De hjelpeløse ser det og blir glade. Dere som søker Gud, må deres hjerte leve!

[34] For Herren hører på de fattige, han forakter ikke sine egne når de er fanger.

[35] La himmelen og jorden prise ham, havet og alt som rører seg der.

[36]For Gud skal berge Sion og bygge opp byene i Juda. De skal bo der og eie landet.

[37] Hans tjeneres ætt skal arve det, de som elsker hans navn, skal bo der.

Salmene 70

[1]Til korlederen. Av David. Til påminning.

[2] Skynd deg, Gud, og hjelp meg, Herre, fri meg ut!

[3] La dem som står meg etter livet, bli til skamme og til spott! La dem som vil meg vondt, trekke seg tilbake uten ære!

[4]La dem som ler hånlig, snu seg bort i skam.

[5]La alle som søker deg, fryde og glede seg i deg! La dem som elsker din frelse, alltid si: «Stor er Gud!»

[6]Men jeg er hjelpeløs og fattig. Skynd deg, Gud! Du er min hjelp, du berger meg. Herre, drøy ikke lenger!

Salmene 71

Súplicas de um ancião

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

[2] Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

[3] Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

[4] Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

[5] Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

[6] Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

[7] Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

[8] Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

[9] Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

[10] Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

[11] dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

[12] Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

[13] Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma;

[1] Hos deg, Herre, søker jeg tilflukt, la meg aldri bli til skamme!

[2]Berg meg og fri meg ut i din rettferd, vend øret til meg og frels meg!

[3] Vær meg et vern og en klippe dit jeg alltid kan komme! Du har sagt at du vil frelse meg, du er mitt fjell og min borg.

[4] Fri meg, Gud, fra lovløses hånd, fra grepet til dem som farer med urett og vold!

[5]Du er mitt håp, min Herre og Gud, min trygghet fra jeg var ung.

[6] Fra jeg ble født, har jeg støttet meg til deg, fra mors liv er du min styrke. Jeg vil alltid prise deg.

[7]Jeg er blitt til et tegn for mange, du er min tilflukt og mitt vern.

[8]Min munn er full av lovsang, jeg synger om din herlighet dagen lang.

[9] Kast meg ikke bort i alderdommens år, forlat meg ikke når kreftene tar slutt!

[10] Fiendene mine snakker om meg, de som står meg etter livet, holder råd.

[11] De sier: «Gud har forlatt ham. Jag ham og grip ham! Det er ingen som berger ham.»

[12] Vær ikke langt borte fra meg, Gud. Min Gud, skynd deg og hjelp meg!

[13] La dem som anklager meg, bli til skamme og gå til grunne. La dem som

cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

[14] Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

[15] A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

[16] Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

[17] Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.

[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

søker min ulykke, bli dekket av vanære og skam!

[14]Men jeg vil alltid vente med håp, jeg vil legge min lovsang til all lovsang du får.

[15] Min munn skal fortelle om din rettferd, dagen lang om din frelse, enda dine gjerninger ikke kan telles.

[16]Jeg vil tale om Herren Guds storverk, forkynne din rettferd, bare din.

[17]Gud, fra jeg var ung, har du lært meg opp. Jeg forteller fortsatt om dine under.

[18] Gud, forlat meg ikke selv når jeg blir gammel og grå, la meg tale om din kraft til hele den slekten som kommer. Ditt velde

[19] og din rettferd, Gud, når til det høye. Du som har gjort så store ting, Gud, hvem er som du?

[20] Trengsler og ulykker lot du meg se, men du vekker meg til liv på ny, og du løfter meg opp igjen fra dypene under jorden.

[21]Gi meg min storhet tilbake, vend deg til meg og trøst meg!

[22] Så vil jeg prise deg til harpespill, prise din trofasthet, min Gud. Jeg vil synge for deg og spille på lyre, du Israels Hellige.

[23] Når jeg spiller for deg, skal mine lepper juble, min sjel som du har fridd ut.

[24]Også min tunge skal tale dagen lang om din rettferd. For de som vil meg vondt, er blitt til skamme og til spott.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno
Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

Salmene 72

[1] Av Salomo. Gud, lær kongen å dømme som du, la kongssønnen få din rettferd!

[2]Han skal dømme ditt folk med rettferd, dine hjelpeløse med lov og rett.

[3] Fjellene skal gi folket fred og haugene bære rettferdighets frukt.

[4] Han skal la de vergeløse i folket få sin rett, han skal berge de fattige. Undertrykkeren skal han knuse.

[5] La ham leve fra slekt til slekt, så lenge sol og måne er til!

[6] Han skal komme som regn på nyslått eng, lik en regnskur som vanner jorden.

[7]Rettferd skal spire i hans dager og freden være stor til månen forgår.

[8] Han skal herske fra hav til hav, fra Storelven til jordens ender.

[9] De som bor i ørkenen, skal bøye seg for ham, fienden skal slikke støvet.

[10] Konger fra Tarsis og fjerne kyster skal sende skatt til ham. Kongene i Saba og Seba skal komme med gaver.

[11] Alle konger skal kaste seg ned for ham, alle folkeslag skal tjene ham.

[12] Han berger en fattig som roper, en stakkar som ingen hjelper.

[13]Han bryr seg om fattige og svake, han berger de fattiges liv.

[14] Han løser dem fra tvang og vold, deres liv er dyrebart i hans øyne.

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[15]Kongen skal leve og få av Sabas gull! Folk skal alltid be for ham og velsigne ham dagen lang.

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[16] La kornhaugene bli høye som fjell, grøden bølge som Libanons skog. La byene blomstre som gresset på marken!

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[17] La navnet hans bestå til evig tid, skyte friske skudd så lenge solen er til! De skal velsigne seg ved ham, alle folk skal prise ham salig.

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[18] Velsignet er Herren, Israels Gud, han som gjør under, bare han,

[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

[19] og velsignet er hans herlige navn til evig tid! Hele jorden skal fylles med hans herlighet. Amen! Ja, amen!

[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

[20]Bønnene av David, Isais sønn, er til ende.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

Salmene 73

Tredje bok

Salme 73–89

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[1] En salme av Asaf. Sannelig, Gud er god mot Israel, mot dem som er rene av hjertet.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[2]Men jeg var nær ved å snuble, foten holdt på å gli ut.

[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

[3] For jeg var misunnelig på de hovmodige, jeg så at det gikk de urettferdige vel.

[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

[4]De er uten plager til sin død, magen er god og mett.

[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

[5]De lider ikke som andre mennesker, de blir ikke plaget som andre folk.

[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

[8] Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

[9] Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

[10] Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

[11] E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

[12] Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

[13] Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

[14] Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

[15] Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

[16] Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[6]Derfor har de hovmod som kjede om halsen, de er kledd i en drakt av vold.

[7] Synden deres kommer av velstand, hjertets tanker flommer over.

[8]De spotter, de taler med ondskap, ovenfra truer de med vold.

[9] De løfter munnen mot himmelen, tungen farer omkring på jorden.

[10]Derfor vender folk seg til dem og suger i seg deres ord.

[11] De sier: «Hvordan skulle Gud vite om det? Har Den høyeste kjennskap til noe?»

[12] Slik er de urettferdige, de er alltid trygge og øker sin rikdom.

[13] Forgjeves har jeg holdt hjertet rent og vasket hendene i uskyld.

[14] For jeg ble plaget hele dagen og irettesatt hver morgen.

[15]Hadde jeg sagt: «Slik vil jeg tale», da hadde jeg sveket dine barn.

[16]Jeg tenkte etter, dette ville jeg forstå. Det var pinefullt å se,

[17]helt til jeg gikk inn i Guds helligdom; da skjønte jeg hvilken fremtid de får.

[18] Ja, du fører dem ut på glatte veier, du får dem til å falle og bli knust.

[19] Plutselig går de til grunne, det er slutt, de ender i redsel.

[20] De er som en drøm når en våkner. Du forakter synet av dem når du reiser deg, Herre.

[21]Så lenge jeg var bitter i hjertet og det stakk i nyrene,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

[3] Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

[4] Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

[22]var jeg dum og visste ingen ting, som et fe var jeg mot deg.

[23] Men jeg blir alltid hos deg, du har grepet min høyre hånd.

[24] Du leder meg med ditt råd, og siden tar du imot meg i herlighet.

[25] Hvem har jeg ellers i himmelen? Når jeg er hos deg, har jeg ikke glede i noe på jorden.

[26] Om kropp og hjerte forgår, er Gud for evig mitt hjertes klippe og min del.

[27]De som holder seg borte fra deg, går til grunne, du gjør ende på alle som er utro mot deg.

[28]Men for meg er det godt å være nær Gud. Jeg har tatt min tilflukt til Herren Gud. Jeg vil fortelle om alle dine gjerninger.

Salmene 74

[1] En læresalme av Asaf. Gud, hvorfor har du støtt oss bort for alltid? Hvorfor flammer din vrede mot dem du gjeter?

[2] Tenk på flokken du vant deg i gammel tid, din egen stamme som du fridde ut, Sion-fjellet hvor du slo deg ned.

[3] Gå opp til ruinen som ligger knust for alltid! I helligdommen har fienden ødelagt alt.

[4]Motstanderne brølte der du samler ditt folk. Sine egne hærmerker satte de opp.

[5] Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

[5]Det var som når økser løftes i tykke skogen.

[6] e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

[6]Slik slo de i stykker alt det utskårne med øks og med brekkstang.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

[7] De satte ild på din helligdom, de vanhelliget og rev ned stedet hvor navnet ditt bor.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

[8]De tenkte: «Vi legger dem under oss!» De brente alle Guds samlingssteder i landet.

[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

[9] Vi ser ikke våre egne merker. Profeter finnes ikke lenger. Ingen hos oss vet hvor lenge dette skal vare.

[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

[10]Hvor lenge, Gud, skal fienden spotte? Skal motstanderen forakte ditt navn for alltid?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[11]Hvorfor holder du din høyre hånd tilbake? Løft hånden fra fanget og gjør slutt på dette!

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[12] Men Gud, min konge fra gammel tid, du som gjør frelsesverk på jorden,

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[13] du kløvde havet med din makt og knuste uhyrenes hoder i vannet.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[14] Du slo i stykker Leviatans hoder og ga ham til føde for folket i ørkenen.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[15] Du brøt vei for kilder og bekker, du tørket ut mektige elver.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[16] Din er dagen, og din er natten, du satte himmellysene og solen på plass.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[17]Du fastsatte alle grenser på jorden, sommer og vinter er det du som har skapt.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[18]Husk dette: Fienden spotter Herren, et folk av dårer forakter ditt navn.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[19]Gi ikke din turteldue til villdyr, glem aldri dine hjelpeløses liv!

[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

[20] Vend blikket mot din pakt! Landet er fullt av mørke steder der volden bor.

[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

[21]La ikke den undertrykte gå bort med skam, la de fattige og hjelpeløse prise ditt navn!

[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.

[22] Reis deg, Gud, og før din sak! Husk at du blir spottet av dårer dagen lang.

[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

[23]Glem ikke dine fienders rop, larmen som alltid stiger fra dem som står deg imot.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Salmo de Asafe. Cântico

Salmene 75

[1] Til korlederen. «Ødelegg ikke!» En salme av Asaf. En sang.

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.

[2]Gud, vi priser og takker deg. Vi påkaller ditt navn og forteller om dine underfulle verk.

[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.

[3] «Jeg har fastsatt en tid da jeg skal holde rettferdig dom.

[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

[4] Jorden og alle som bor der, kan vakle, men jeg har gjort jordens søyler faste.» *Sela*

[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[5] Jeg sa til dem som skryter: «Skryt ikke!» og til de urettferdige: «Kneis ikke med hornene!

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.

[6]Løft ikke hornene mot det høye, gjør ikke nakken bratt og talen frekk!»

[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[8] Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

[9] Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.

[10] Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.

[2] Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

[3] Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

[4] Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

[5] Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

[6] Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

[7] Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?

[8] Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,

[7]For i øst og i vest og i ørkenen er det ingen som kan reise opp.

[8] Men det er Gud som dømmer. Én bøyer han ned, og én reiser han opp.

[9] Herren har et beger i hånden med skummende, krydret vin. Han skjenker i av vinen, og alle urettferdige på jorden må drikke, selv bunnfallet må de tømme.

[10]Jeg vil alltid fortelle om dette, spille og synge for Jakobs Gud.

[11]«Jeg hugger av hvert horn på de lovløse, men de rettferdiges horn skal få kneise.»

Salmene 76

[1]Til korlederen. Med strengespill. En salme av Asaf. En sang.

[2]Gud er kjent i Juda, hans navn er stort i Israel.

[3] I Salem er hans hytte reist, på Sion står hans bolig.

[4] Der brøt han i stykker lynende piler, krigens våpen, skjold og sverd. *Sela*

[5] Du er strålende og herlig, mer enn de evige fjell.

[6] Modige menn ble plyndret. Hver kriger var falt i søvn, ingen kunne løfte en hånd.

[7]Hest og rytter ble slått i svime da du truet, Jakobs Gud.

[8] Du er den som alle må frykte. Hvem kan stå for ditt ansikt når du blir vred?

[9]Fra himmelen kunngjorde du din dom. Jorden ble taus av frykt

[9] ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.
[10] Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.
[11] Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.
[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.
[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.
[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.
[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.
[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.
[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.
[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?
[8] Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?
[9] Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?

[10] da Gud sto opp for å dømme, for å frelse alle hjelpeløse på jord. *Sela*
[11]Selv menneskers harme blir til lovsang for deg, harmen ender med høytid.
[12] Gi løfter til Herren deres Gud, la ham få det dere har lovet! Alle omkring ham skal komme med gaver til ham som de frykter.
[13]Han tar motet fra fyrster, jordens konger må frykte ham.

Salmene 77

[1] Til korlederen. Etter Jedutun. Av Asaf. En salme.
[2] Jeg roper til Gud, jeg skriker. Jeg roper til Gud, og han hører meg.

[3] På nødens dag søker jeg Herren. Om natten strekker jeg hånden ut, den blir ikke trett. Min sjel lar seg ikke trøste.

[4]Jeg tenker på Gud og sukker, jeg grubler, og min ånd blir kraftløs. *Sela*
[5]Du holder øynene mine åpne, jeg er urolig, jeg kan ikke snakke.
[6] Jeg tenker på gamle dager og minnes fjerne år.
[7]Om natten tenker jeg på dette, hjertet grubler, ånden gransker.
[8] Vil Herren støte oss bort for alltid og ikke lenger vise godhet?

[9] Er hans miskunn slutt for evig, er ordet hans borte for alle slekter?

[10]Har Gud glemt å være nådig, har han lukket hjertet i vrede? *Sela*

[10] Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.

[11] Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.

[12] Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.

[13] O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?

[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.

[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.

[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.

[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.

[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.

[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo
Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

[11]Jeg sier: «Dette plager meg: Den høyestes høyre hånd er ikke lenger den samme.»

[12]Jeg minnes Herrens verk, minnes dine under fra gammel tid.

[13]Jeg grunner på alt du gjorde, og grubler over dine storverk.

[14] Gud, i hellighet går du fram. Hvem er en gud så stor som vår Gud?

[15]Du er den Gud som gjør under, blant folkene lar du din makt bli kjent.

[16] Med sterk arm løste du folket ditt ut, sønnene til Jakob og Josef. *Sela*

[17] Vannet så deg, Gud, vannet så deg og skalv, det store dypet ristet.

[18]Skyene øste ut vann, det tordnet fra tunge skyer, dine piler lynte fram og tilbake.

[19]Din tordenrøst rullet i stormen, lynene lyste opp verden. Jorden ristet og skalv.

[20] Din vei gikk gjennom sjøen, din sti gjennom veldige vann. Ingen kjente dine fotspor.

[21] Ved hånden til Moses og Aron førte du ditt folk som en flokk med sauer.

Salmene 78

[1]En læresalme av Asaf. Lytt, mitt folk, til min lov, vend øret til ordene fra min munn!

2 Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.

3 O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,

4 não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.

5 Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,

6 a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;

7 para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;

8 e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.

9 Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.

10 Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;

11 esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.

12 Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.

13 Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.

2 Jeg vil åpne min munn og tale i bilder, la gåter fra gammel tid strømme fram.

3 Det vi har hørt og kjenner til, det våre fedre har fortalt oss,

4 det skjuler vi ikke for deres barn. For neste slektsledd vil vi lovprise Herren, hans velde og det underfulle han har gjort.

5 Han satte opp lovbud i Jakob, ga en lov i Israel. Han påla våre fedre å gjøre den kjent for sine barn,

6så neste slektsledd, de barn som siden ble født, skulle lære loven å kjenne. De skulle stå fram og kunngjøre den for sine barn,

7så de kunne sette sin lit til Gud og ikke glemme Guds gjerninger, men holde hans bud.

8 De skulle ikke bli som sine fedre, en slekt som var trassig og opprørsk, en slekt som ikke gjorde hjertet fast og ikke var trofast mot Gud i sin ånd.

9Efraim-folket, væpnet med buer, snudde på stridens dag.

10De holdt ikke Guds pakt og nektet å følge hans lov.

11De glemte hans gjerninger, de underfulle verk han hadde vist dem.

12 Han gjorde under for deres fedre i Egypt, på markene ved Soan.

13 Han kløvde havet og førte dem over mens han lot vannet stå som en voll.

[14] Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.

[15] No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.

[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.

[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.

[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.

[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?

[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?

[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;

[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.

[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;

[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.

[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.

[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.

[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.

[14] Om dagen ledet han dem i en sky, hele natten i en lysende ild.

[15] Han kløvde klipper i ørkenen og lot dem drikke som fra det store dypet.

[16]Han lot bekker strømme fram av klippen, lot vannet renne ned som elver.

[17]Men de syndet stadig mot ham, de trosset Den høyeste i det tørre landet.

[18] De satte Gud på prøve i sitt hjerte da de krevde mat til seg selv.

[19] De talte mot Gud. De sa: «Kan Gud dekke bord i ørkenen?

[20]Vel slo han på klippen så vannet rant og bekkene flommet fram. Men kan han også skaffe brød eller sørge for kjøtt til sitt folk?»

[21] Da Herren hørte det, ble han harm. En ild brøt ut mot Jakob, vrede reiste seg mot Israel

[22]fordi de ikke stolte på Gud og satte sin lit til hans frelse.

[23]Han befalte skyene i det høye og åpnet himmelens dører,

[24] han lot manna regne over dem til føde, han ga dem korn fra himmelen.

[25]Englebrød fikk menneskene spise. Gud sendte mat, og de ble mette.

[26] Han lot østavinden fare ut fra himmelen, førte sønnavinden fram ved sin makt.

[27]Han lot kjøtt regne ned over dem som støv, fugler så mange som havets sand.

[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.

[28]Midt i leiren lot han dem falle, rundt omkring teltene.

[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

[29]De spiste seg mer enn mette, han ga dem alt de hadde lyst på.

[30] Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

[30]Men før de hadde snudd seg bort fra det, mens de fortsatt hadde mat i munnen,

[31] quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

[31]da reiste Guds vrede seg mot dem. De kraftigste blant dem drepte han, Israels unge menn tvang han i kne.

[32] Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.

[32] Likevel fortsatte de å synde og stolte ikke på hans underfulle verk.

[33] Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.

[33]Så lot han deres dager ende i et pust, deres leveår i redsel.

[34] Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.

[34]Når han drepte, søkte de ham, de vendte om og lette etter Gud.

[35] Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.

[35] De husket at Gud er deres klippe, at Gud, Den høyeste, er deres forløser.

[36] Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.

[36] Likevel bedro de ham med munnen, de løy for ham med tungen.

[37] Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.

[37]Hjertet holdt ikke fast ved ham, de var ikke tro mot hans pakt.

[38] Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

[38] Men han var barmhjertig, han tilga synden og ødela dem ikke. Gang på gang holdt han vreden tilbake og slapp ikke all sin harme løs.

[39] Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

[39] Han husket at de var av kjøtt og blod, vind som farer av sted og ikke vender tilbake.

[40] Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

[40]Hvor ofte trosset de ham ikke i ørkenen! I ødemarken gjorde de ham sorg.

[41] Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.

[41]Stadig satte de Gud på prøve og krenket Israels Hellige.

[42] Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;
[43] de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;
[44] e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.
[45] Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.
[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.
[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.
[48] Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.
[49] Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.
[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.
[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.
[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.
[53] Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.
[54] Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.
[55] Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.

[42]De husket ikke at han grep inn den dagen han fridde dem fra fienden,
[43]da han viste sine tegn i Egypt, sine underfulle verk på markene ved Soan.
[44] Han gjorde elvene til blod, ingen kunne drikke av bekkene.
[45] Han sendte insekter som åt dem, og frosk som ødela.
[46] Han lot gresshoppen gnage opp avlingen, gresshoppesvermen fikk grøden.
[47] Han ødela vinstokkene med hagl og morbærtrærne med frost.
[48]Han sendte hagl over feet og ild over buskapen.
[49] Han sendte mot dem sin brennende vrede, harme, sinne og trengsel, engler ble sendt med ulykke.
[50]Han banet vei for sin vrede og sparte dem ikke for døden, men overga deres liv til pesten.
[51] Han slo alle førstefødte i Egypt, førstegrøden av kraften i Hams telt.
[52] Så lot han sitt folk dra ut som sauer, i ørkenen førte han dem som en flokk.
[53] Han ledet dem trygt, de fryktet ikke, havet skylte over fienden.
[54] Han førte dem til sitt hellige land, til fjellet hans høyre hånd hadde vunnet.
[55] Han drev folkeslag bort for dem. Han målte ut eiendom til dem med målesnor. Og han lot Israels stammer flytte inn i teltene.

[56] Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.

[56]Men de utfordret og trosset Gud, Den høyeste, og holdt ikke hans bud.

[57] Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.

[57] De trakk seg tilbake og var troløse som sine fedre, de sviktet, lik en bue som blir slakk.

[58] Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

[58] Med sine offerhauger gjorde de ham rasende, med avgudsbilder gjorde de ham sjalu.

[59] Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

[59]Gud hørte det og ble harm, han vraket Israel helt og fullt.

[60] Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

[60] Han oppga sin bolig i Sjilo, det teltet han bodde i blant mennesker.

[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.

[61] Han lot sin makt bli tatt til fange, ga sin glans i fiendens hånd.

[62] Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.

[62]Han overga sitt folk til sverdet, han ble harm på sin eiendom.

[63] O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.

[63]Ilden fortærte deres unge stridsmenn, jentene fikk ingen bryllupssang.

[64] Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.

[64]Prestene deres falt for sverd, enkene fikk ikke gråte.

[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;

[65]Da våknet Herren lik en som har sovet, lik en stridsmann drukken av vin.

[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.

[66]Han slo motstanderne tilbake og ga dem evig skam.

[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.

[67]Han vraket Josefs telt, han valgte ikke ut Efraims stamme.

[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.

[68] Men Judas stamme valgte han, og Sion-fjellet, som han elsker.

[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.

[69] Han bygde sin helligdom lik den høye himmelen, lik jorden, som han grunnla for alltid.

[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;

[70] Han valgte ut David, fra sauekveen hentet han sin tjener.

[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.

[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos

Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.

[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.

[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[71] Han førte ham bort fra søyene så han skulle gjete Jakob, hans folk, og Israel, hans eiendom.

[72]Han gjette dem med et helt hjerte og ledet dem med kyndig hånd.

Salmene 79

[1] En salme av Asaf. Gud, folkene har trengt seg inn på din eiendom. De har gjort ditt hellige tempel urent og lagt Jerusalem i ruiner.

[2] Likene av tjenerne dine har de gitt til føde for himmelens fugler og kjøttet av dine trofaste til villdyrene på jorden.

[3]De har øst ut blodet deres som vann omkring Jerusalem, og det er ingen som begraver dem.

[4] Vi er blitt til hån for våre naboer, til spott for dem som bor omkring oss.

[5] Hvor lenge, Herre? Vil du være harm for alltid? Hvor lenge skal din lidenskap brenne som ild?

[6] Øs vreden ut over folkeslag som ikke kjenner deg, over kongeriker som ikke påkaller ditt navn.

[7] For de har fortært Jakob og lagt hans bosted øde.

[8]Tilregn oss ikke gamle synder! Skynd deg, la din barmhjertighet møte oss! For vi er langt nede.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.

[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Testemunho de Asafe. Salmo

[1] Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

[2] Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

[3] Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[4] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

[5] Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

[9]Hjelp oss, Gud, vår frelser, så navnet ditt blir æret! Fri oss ut og tilgi våre synder for ditt navns skyld.

[10] Hvorfor skal folkene si: «Hvor er deres Gud?» La våre øyne se og folkene kjenne at du tar hevn for dine tjeneres blod.

[11] La sukket fra fangene nå deg; din arm er sterk, spar dem som skulle dø!

[12]Herre, gi våre naboer tilbake i fanget sju ganger den spotten de rettet mot deg.

[13] Vi er ditt folk, den flokken du gjeter. Vi vil love deg til evig tid, lovprise deg fra slekt til slekt.

Salmene 80

[1] Til korlederen. Etter «Liljene». Et vitnesbyrd. Av Asaf. En salme.

[2] Lytt, du Israels hyrde, du som fører Josef lik en flokk med sauer. Du som troner over kjerubene, strål fram!

[3] Vekk din kraft for Efraim, Benjamin og Manasse, kom oss til hjelp!

[4] Gud, før oss tilbake, la ditt ansikt lyse så vi blir frelst!

[5]Gud Herre Sebaot, hvor lenge skal du svare folkets bønn med rykende vrede?

[6]Tårebrød gir du dem å spise, og tårer må de drikke til overmål.

[6] Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

[7] Du lar naboene våre slåss om oss, fiendene spotter oss.

[7] Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[8]Gud Sebaot, før oss tilbake, la ditt ansikt lyse så vi blir frelst!

[8] Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

[9] En vinstokk tok du fra Egypt, du drev folkeslag ut og plantet den.

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[10]Du ryddet plass for den så den slo rot og fylte landet.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[11]Fjell ble dekket av skyggen, mektige sedrer av greinene.

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

[12] Den strakte rankene ut til havet og skuddene til Storelven.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13] Hvorfor har du revet ned gjerdet rundt den så alle som går forbi, kan plukke,

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14]villsvin fra skogen kan gnage og krypet på marken kan ete?

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15] Vend tilbake, Gud Sebaot, vend blikket ned fra himmelen og se! Ta deg av denne vinstokken,

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] det du har plantet med din høyre hånd, sønnen som du selv har gitt styrke!

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17]Treet er brent opp i ilden, hugget av. De skal gå til grunne når du truer.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] Hold din hånd over ham som er ved din høyre side, over mennesket som du selv har gitt styrke,

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19]så vil vi aldri trekke oss bort fra deg. Vekk oss til liv igjen, så vil vi påkalle ditt navn!

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[20]Gud Herre Sebaot, før oss tilbake, la ditt ansikt lyse så vi blir frelst!

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência
Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

Salmene 81

[1] Til korlederen. Etter Gittit. Av Asaf.

[2]Bryt ut i jubel for Gud, vår styrke, rop av glede for Jakobs Gud!

[3] Stem opp en sang, la håndtrommen lyde, den yndige lyren sammen med harpen.

[4] Blås i horn ved nymåne og ved fullmåne, på vår høytidsdag.

[5]For det er en forskrift i Israel, en lov fra Jakobs Gud.

[6] Han gjorde det til et lovbud i Josef da han dro ut av Egypt. Jeg hører et språk jeg ikke kjente:

[7] Jeg fridde hans skulder fra byrden, hendene slapp å bære kurven.

[8] I trengsel ropte du, og jeg fridde deg ut; skjult i tordenskyen svarte jeg deg, ved Meriba-kilden prøvet jeg deg. *Sela*

[9] Hør, mitt folk, jeg formaner deg! Israel, om du bare ville høre på meg!

[10] Ingen fremmed gud må finnes hos deg, du skal ikke bøye deg for guder fra fremmede land!

[11]Jeg er Herren din Gud som førte deg opp fra Egypt. Lukk opp munnen, så fyller jeg den!

[12]Men folket mitt hørte ikke på meg, Israel ville ikke adlyde meg.

[13]Så lot jeg dem fare, forherdet i hjertet; de fulgte sine egne planer.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

[14] Bare mitt folk ville høre på meg, bare Israel ville gå på mine veier!

[15]Da skulle jeg kue motstanderne deres med det samme og rette hånden mot fienden.

[16]De som hater Herren, må krype for ham, deres ulykkestid skal alltid vare.

[17] Men han har latt Israel spise den beste hveten. Jeg metter deg med honning fra klippen.

Salmene 82

[1] En salme av Asaf. Gud står fram i guders forsamling, midt mellom guder holder han dom:

[2] Hvor lenge vil dere dømme med urett og holde med de skyldige? *Sela*

[3] Hjelp svake og farløse til deres rett, frikjenn hjelpeløse og fattigfolk,

[4]berg fattige og svake, fri dem fra de lovløses hånd!

[5]De vet ingenting, skjønner ingenting, de går omkring i mørke, alle jordens grunnvoller rokkes.

[6] Jeg har sagt: «Dere er guder, sønner av Den høyeste er dere alle.

[7]Men dere skal dø slik et menneske dør, og falle slik en av fyrstene faller.»

[8] Reis deg, Gud, hold dom over jorden, for alle folkeslag er din eiendom.

Salmene 83

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,

[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;

[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.

[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;

[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.

[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.

[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.

[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,

[1]En sang. En salme av Asaf.

[2] Gud, hold deg ikke i ro, vær ikke stille og taus, Gud!

[3] Dine fiender buldrer! De som hater deg, løfter hodet.

[4] De legger listige planer mot ditt folk, de rådslår med hverandre mot dem du verner.

[5]De sier: «Kom, la oss utslette dem som folk, så Israels navn ikke lenger blir husket!»

[6]De holder råd og blir enige, de inngår en pakt mot deg,

[7] Edoms telt og ismaelittene, Moab og hagrittene,

[8] Gebal, Ammon og Amalek, Filisterland og de som bor i Tyros,

[9] selv Assur slutter seg til dem og er en sterk arm for Lots sønner. *Sela*

[10] Gjør med dem som med Midjan, som med Sisera og Jabin ved Kisjon-bekken.

[11]De ble utryddet ved En-Dor, ble til gjødsel på marken.

[12] La fyrstene deres bli som Oreb og Seeb, alle høvdingene som Sebah og Salmunna!

[13]For de sa: «Vi vil ta Guds beitemarker i eie.»

[14] Min Gud, la dem bli som tisteldun, som halmstrå for vinden!

[15] Som ilden brenner opp en skog og flammene setter fjell i brann,

[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.
[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.
[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.
[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!
[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!
[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!
[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.
[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,
[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.
[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.
[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[16]slik må du jage dem med din storm og skremme dem med dine stormkast.
[17] Fyll ansiktet deres med skam så de spør etter ditt navn, Herre.
[18]La dem bli slått av skam og skrekk for alltid, la dem bli vanæret og gå til grunne!
[19] Måtte de skjønne at ditt navn er Herren, du alene er Den høyeste over hele jorden.

Salmene 84

[1] Til korlederen. Etter Gittit. Av Korah-sangerne. En salme.
[2] Hvor elskelige dine boliger er, Herre Sebaot!
[3] Jeg lengtet, ja, fortærtes av lengsel etter Herrens forgårder. Nå jubler hjerte og kropp mot den levende Gud.
[4]Spurven har funnet et hjem, svalen har fått seg et rede hvor den kan legge sine unger, ved dine altere, Herre Sebaot, min konge og min Gud.
[5] Salige er de som bor i ditt hus, de skal alltid love deg. *Sela*
[6] Salige er de som har sin styrke i deg, de som lengter etter å dra opp til tempelet.
[7] Når de drar gjennom baka-trærnes dal, gjør de den til et kildevell, og høstregnet legger sin velsignelse over den.
[8]De går fra kraft til kraft, de trer fram for Gud på Sion.
[9]Herre, hærskarenes Gud, hør min bønn, vend øret til, du Jakobs Gud! *Sela*

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

[10] Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

[11] Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

[12] Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

[10] Gud, vårt skjold, vend blikket hit, se på din salvedes ansikt!

[11]Ja, én dag i dine forgårder er bedre enn tusen andre. Å ligge ved terskelen til min Guds hus er bedre enn å bo i lovløses telt.

[12] For Herren Gud er sol og skjold, Herren gir nåde og ære. Han holder ikke tilbake det gode for den som er hel i sin ferd.

[13] Herre Sebaot, salig er den som setter sin lit til deg.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

[2] Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

Salmene 85

[1]Til korlederen. Av Korah-sangerne. En salme.

[2] Herre, du har vist godvilje mot landet ditt, du vendte skjebnen for Jakob.

[3] Du tok bort ditt folks skyld, dekket over all deres synd. *Sela*

[4] All din harme tok du tilbake, du vendte deg bort fra din brennende vrede.

[5]Før oss tilbake, Gud, vår frelser, la din uvilje mot oss ta slutt!

[6] Vil du være harm på oss for alltid og la vreden vare fra slekt til slekt?

[7]Er det ikke du som vekker oss til liv på ny så folket ditt kan glede seg i deg?

[8]La oss få se din miskunn, Herre, gi oss din frelse!

[9] Jeg vil høre hva Gud Herren sier. For han forkynner fred til sitt folk, til sine trofaste, – bare de ikke vender tilbake til dårskap!

[10] Ja, hans frelse er nær for dem som frykter ham, for at herlighet skal bo i landet vårt.

[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.

[11] Miskunn og sannhet skal møte hverandre, rettferd og fred skal kysse hverandre.

[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.

[12] Sannhet skal spire opp av jorden og rettferd se ned fra himmelen.

[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.

[13] Herren skal gi det som godt er, og landet vårt skal bære sin grøde.

[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

[14] Rettferd går foran når han drar fram.

Salmo 86

Salmene 86

Súplica e confiança

Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[1] En bønn av David. Vend øret til, Herre, svar meg, for jeg er hjelpeløs og fattig!

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.

[2] Vokt meg, for jeg er trofast. Frels din tjener, du min Gud, jeg setter min lit til deg.

[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.

[3]Vær meg nådig, Herre, jeg roper til deg hele dagen.

[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[4] Gjør din tjener glad! Jeg løfter min sjel til deg, Herre.

[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.

[5] For du, Herre, er god, du tilgir, du er rik på miskunn mot alle som kaller på deg.

[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.

[6] Herre, vend ditt øre til min bønn, lytt når jeg ber om nåde!

[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.

[7] Den dagen jeg er i nød, roper jeg til deg, for du vil svare meg.

[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.

[8] Herre, blant guder er ingen som du, og ingen gjerninger er som dine.

[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.

[9] Alle folk som du har skapt, skal komme og bøye seg for deg, Herre, og ære ditt navn.

[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!

[10] For du er stor, og du gjør under. Du alene er Gud.

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.

[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.

[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.

[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.

[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,

[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.

[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

[11] Herre, lær meg din vei så jeg kan vandre i din sannhet! Gi meg et helt hjerte, så jeg frykter ditt navn!

[12]Jeg vil prise deg, Herre, min Gud, av hele mitt hjerte og evig ære ditt navn.

[13] For din miskunn mot meg er stor, du har berget meg fra dødsrikets dyp.

[14] Frekke menn har reist seg mot meg, Gud, en flokk av voldsmenn står meg etter livet. De har ikke deg for øye.

[15]Men du, Herre, er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede, rik på miskunn og sannhet.

[16]Vend deg til meg og vær meg nådig. Gi din tjener kraft fra deg, frels din tjenestekvinnes sønn!

[17]Gi meg et tegn som varsler godt. La dem som hater meg, se det og bli til skamme! For du, Herre, hjelper og trøster meg.

Salmene 87

[1] Av Korah-sangerne. En salme. En sang. Han har grunnlagt byen på hellige fjell.

[2] Av alle Jakobs boliger elsker Herren Sions porter høyest.

[3] Herlige ting er sagt om deg, du Guds by. *Sela*

[4] Jeg nevner Rahab og Babel for dem som kjenner meg, Filisterland, Tyros og Kusj: «De er alle født her.»

[5] E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.
[6] O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.
[7] Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

[1] Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.
[2] Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.
[3] Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.
[4] Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,
[5] atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.
[6] Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.
[7] Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.
[8] Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.
[9] Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

[5] For om Sion heter det: «Hver og en er født her.» Den høyeste selv har grunnfestet byen.
[6] Herren skriver opp folkene og teller dem: «Alle er de født her.» *Sela*
[7] De danser og synger: «Alle mine kilder er i deg.»

Salmene 88

[1] En sang. En salme av Korah-sangerne. Til korlederen. Etter «Mahalat leannot». En læresalme av esrahitten Heman.
[2] Herre, du Gud som frelser meg, jeg roper til deg dag og natt.
[3]La min bønn nå fram til deg, vend øret til mitt rop!
[4]Mitt liv er fylt av ulykker, jeg står ved dødsrikets rand.
[5]Jeg regnes blant dem som har gått i graven, jeg er som en mann uten kraft.
[6]Jeg er forlatt blant de døde, lik falne som ligger i graven. Du husker dem ikke lenger, de er støtt bort fra din hånd.
[7] Du har lagt meg i hulen der nede, i det mørke dypet.
[8] Din harme hviler tungt på meg, du lar dine brenninger slå over meg. *Sela*
[9] Du har drevet vennene mine bort og fylt dem med avsky for meg. Jeg er stengt inne, jeg kommer ikke ut,
[10] øyet svekkes i min nød. Herre, jeg roper til deg hver dag, jeg rekker hendene ut mot deg.

[10] Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?
[11] Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?
[12] Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?
[13] Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.
[14] Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?
[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.
[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.
[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.
[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.
[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:
[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

[11] Gjør du under for de døde, står dødninger opp og priser deg? *Sela*
[12]Forteller de om din miskunn i graven, om din trofasthet i avgrunnen?
[13]Blir dine under kjent i mørket, din rettferd i glemselens land?
[14] Jeg roper til deg, Herre, hver morgen kommer min bønn fram for deg.
[15] Hvorfor støter du meg bort, Herre, hvorfor skjuler du ansiktet for meg?
[16]Fra ungdommen av har jeg vært hjelpeløs, ja, døden nær. Du fyller meg med redsel, jeg er rådvill.
[17]Din harme slår over meg, dine redsler gjør ende på meg.
[18]De er omkring meg som vann hele dagen, alle sammen omringer meg.
[19]Du har drevet venner og frender bort fra meg, mine kjenninger er borte i mørket.

Salmene 89

[1] En læresalme av esrahitten Etan.
[2] Jeg vil alltid synge om Herrens miskunn, fra slekt til slekt skal min munn gjøre din trofasthet kjent.
[3]Jeg sier: Miskunn blir bygd for evig, din trofasthet er grunnfestet i himmelen.
[4] «Jeg sluttet en pakt med min utvalgte, sverget en ed til David, min tjener:

[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

[5]Jeg grunnfester din ætt til evig tid; jeg vil bygge din trone fra slekt til slekt.» *Sela*

[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[6] Himmelen priser dine under, Herre, de helliges forsamling priser din trofasthet.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

[7] For hvem i skyene er Herrens like, hvem blant gudesønner er som Herren,

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

[8] en stor og skremmende Gud i de helliges råd, mer verdt å frykte enn alle som omgir ham?

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9]Hvem er som du, Gud Herre Sebaot? Mektig er du, Herre, omgitt av din troskap.

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[10] Du hersker over det hovmodige havet, når bølgene reiser seg, stiller du dem.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[11] Det var du som slo Rahab i hjel, du spredte dine fiender med din mektige arm.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12] Din er himmelen, og din er jorden, du har grunnlagt verden og alt som fyller den.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[13] Du skapte nord og sør, Tabor og Hermon jubler over ditt navn.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14]Din arm er mektig, din hånd er sterk, høyre arm er løftet.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[15] Rettferd og rett er din trones grunnvoll, miskunn og sannhet kommer fram for deg.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

[16] Salig er det folket som kan rope av jubel. De vandrer i lyset fra ditt ansikt, Herre.

[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

[17]Hele dagen jubler de over ditt navn, de triumferer ved din rettferd.

[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

[18]Du er deres styrke og prakt, ved din godvilje får vi kraft.

[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[19] Vårt skjold tilhører Herren, vår konge tilhører Israels Hellige.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[20] Den gang talte du i et syn til dine trofaste: «Jeg setter en helt til å hjelpe, reiser opp en utvalgt fra folket.

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[21] Jeg fant David, min tjener, jeg salvet ham med min hellige olje.

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22]Min hånd skal alltid være hos ham, min arm skal gi ham styrke.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[23]Fiender skal ikke plage ham, onde mennesker skal ikke kue ham.

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24]Jeg knuser motstandere foran ham, dem som hater ham, slår jeg ned.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25]Min trofasthet og miskunn skal være hos ham, i mitt navn skal han få kraft.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26] Jeg legger havet under hans hånd, elvene under hans høyre arm.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27] Han skal rope til meg: 'Du er min far, min Gud og min frelses klippe!'

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28] Ja, min førstefødte skal han være, den høyeste blant kongene på jorden.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29]Jeg skal alltid vise miskunn mot ham, min pakt med ham står fast.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30]Hans ætt holder jeg oppe til evig tid, hans trone så lenge himmelen er til.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[31] Dersom sønnene hans forlater min lov og ikke følger mine bud,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32]hvis de vanhelliger mine forskrifter og ikke holder mine påbud,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

[33]da straffer jeg deres lovbrudd med stokk, deres synd med slag.

[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

[35] Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

[36] A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

[37] Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

[38] Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

[39] Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

[40] Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

[41] Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

[42] Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

[43] Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

[44] Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

[45] Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

[46] Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

[47] Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

[34]Men jeg skal ikke trekke min miskunn tilbake og ikke svikte min trofasthet mot ham.

[35] Jeg vil ikke vanhellige min pakt, ikke endre ordene fra min munn.

[36]Én gang for alle har jeg sverget: Så sant jeg er hellig, jeg vil aldri lyve for David.

[37] Hans ætt skal vare til evig tid, hans trone skal stå som solen foran meg.

[38]Den skal stå fast for evig som månen, det trofaste vitnet i skyen.» *Sela*

[39] Men du har støtt bort den du har salvet, du forkastet ham og ble harm på ham.

[40]Du har tilintetgjort pakten med din tjener, vanhelliget hans krone i støvet.

[41] Du har revet ned alle hans murer, lagt borgene hans i grus.

[42] Alle som går forbi, plyndrer ham, han er blitt til spott for sine naboer.

[43]Du gir motstanderne seier og gleder alle hans fiender.

[44]Hans kvasse sverd har du trukket tilbake, du holdt ham ikke oppe i striden.

[45]Du har gjort ende på hans glans og slengt hans trone til jorden.

[46]Du har forkortet hans ungdoms dager og dekket ham med skam. *Sela*

[47] Hvor lenge, Herre? Vil du skjule deg for alltid? Hvor lenge skal din harme brenne som ild?

[48] Husk at livet mitt er kort! Var det forgjeves at du skapte alle mennesker?

[48] Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

[49] Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

[50] Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

[51] com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

[49] Hvem lever uten å se døden, hvem berger livet fra dødsrikets vold? *Sela*

[50]Herre, hvor er din miskunn som du viste oss før, den du sverget David i din trofasthet?

[51]Herre, husk spotten mot dine tjenere, den jeg har fått i fanget fra mange folk.

[52]For dine fiender spotter, Herre, de spotter din salvede, hvor han går.

[53]Velsignet er Herren til evig tid! Amen! Ja, amen!

Salmene 90

Fjerde bok

Salme 90–106

[1] En bønn av gudsmannen Moses. Herre, du har vært en bolig for oss i slekt etter slekt.

[2] Før fjellene ble født, før jorden og verden ble til, fra evighet til evighet er du, Gud.

[3] Du lar mennesket bli til støv igjen og sier: «Menneskebarn, vend tilbake!»

[4] For tusen år er i dine øyne som dagen i går da den fór forbi, eller som en nattevakt.

[5] Du skyller dem vekk som en søvn om morgenen. De er lik gress som svinner bort.

[6]Det blomstrer om morgenen, så svinner det bort. Om kvelden visner det og tørker inn.

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.
[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.
[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.
[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.
[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?
[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.
[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.
[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.
[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.
[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.
[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[7] Vi går til grunne ved din vrede, redsel griper oss ved din harme.

[8] Du setter våre synder foran deg, det vi skjuler, stiller du i lyset fra ditt ansikt.

[9]Alle våre dager farer forbi, ved din harme går vi til grunne, våre år er som et sukk.

[10] Vår levetid er sytti år, åtti når det er styrke til det. De beste årene er fulle av strev og urett. De går fort, og vi flyr av sted.

[11]Hvem kjenner styrken i din vrede? Din harme gir grunn til å frykte deg.

[12] Lær oss å telle våre dager så vi kan få visdom i hjertet!

[13] Vend tilbake, Herre! Hvor lenge? Ha medynk med dine tjenere!

[14] Mett oss med din godhet om morgenen så vi kan juble og glede oss alle våre dager.

[15]Gled oss like lenge som du har kuet oss, like mange år som vi har lidd vondt.

[16]La din gjerning bli synlig for dine tjenere, din herlighet for deres barn!

[17]Måtte Herren vår Gud være vennlig mot oss! La våre henders verk lykkes for oss, ja, våre henders verk, la det lykkes!

Salmene 91

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

[1]Den som sitter i skjul hos Den høyeste og finner nattely i skyggen av Den veldige,

[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

[2] han sier til Herren: «Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til!»

[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

[3] Han berger deg fra fuglefangerens snare, fra pest som legger øde.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

[4] Under hans vinger kan du søke ly, han dekker deg med sine fjær. Hans trofasthet er skjold og vern.

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

[5]Du skal ikke frykte for redsler i natten, for piler som flyr om dagen,

[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

[6]for pest som farer fram i mørket, for plage som herjer ved middagstid.

[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

[7]Om tusen faller ved din side, ti tusen ved din høyre hånd, blir du ikke rammet.

[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

[8] Du skal bare følge det med øynene og se at de skyldige får sin lønn.

[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

[9] «Du, Herre, er min tilflukt.» Den høyeste har du gjort til din bolig.

[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

[10]Det skal ikke hende deg noe vondt, ingen plage skal komme nær ditt telt.

[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

[11] For han skal gi englene sine befaling om å bevare deg på alle dine veier.

[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[12]De skal bære deg på hendene så du ikke støter foten mot noen stein.

[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.

[13] Du skal tråkke på løve og slange og trampe på ungløve og orm.

[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.

[14]«Jeg berger ham når han holder seg til meg, jeg verner ham, for han kjenner mitt navn.

[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.

[15] Når han kaller på meg, svarer jeg, jeg er med ham i nøden, jeg frir ham ut og gir ham ære.

[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,

[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.

[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.

[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!

[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:

[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;

[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

[16] Jeg metter ham med et langt liv og lar ham se min frelse.»

Salmene 92

[1]En salme. En sang for sabbatsdagen.

[2] Det er godt å takke Herren og lovsynge ditt navn, du Høyeste,

[3]å forkynne din godhet om morgenen, din trofasthet om nettene,

[4]til den tistrengede harpen, til dempet klang fra lyren.

[5]Herre, du har gledet meg med ditt verk, jeg jubler over det dine hender har gjort.

[6] Hvor store dine gjerninger er, hvor dype dine tanker, Herre!

[7]Den uforstandige forstår ikke dette, dåren skjønner det ikke:

[8] De urettferdige skyter opp som gress, alle som gjør urett, blomstrer, bare for å bli utryddet for alltid.

[9] Men du, Herre, er opphøyd til evig tid.

[10] Dine fiender, Herre, dine fiender skal gå til grunne, alle som gjør urett, skal bli spredt.

[11] Du gir meg kraft som en villokse og salver meg med den friskeste olje.

[12] Jeg kan følge fienden med øynene, jeg kan høre om voldsmenn som reiste seg mot meg.

[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.
[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.
[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

[13] De rettferdige skyter opp som palmer, de vokser seg høye som sedrer på Libanon.
[14]De er plantet i Herrens hus og blomstrer i forgårdene hos vår Gud.
[15]Ennå i alderdommen bærer de frukt, de er friske og frodige.
[16] Slik forkynner de at Herren er rettskaffen. Han er min klippe, det er ingen urett hos ham.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

[1] Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.
[2] Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.
[3] Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.
[4] Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.
[5] Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

Salmene 93

[1] Herren er konge! Han har kledd seg i høyhet, Herren har kledd seg i kraft og spent beltet om livet. Verden står fast, den skal ikke rokkes.

[2]Din trone står fast fra gammel tid, du er til fra evighet.
[3] Elvene roper, Herre, elvene roper med høy røst. Elvene roper med drønnende røst.

[4]Herren er mektig i det høye, mer mektig enn bruset fra veldige vann, enn havets mektige brenninger.

[5] Pålitelige er dine lovbud. Ditt hus skal være hellig gjennom alle tider, Herre.

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

[1] Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.
[2] Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.
[3] Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

Salmene 94

[1] Herre, du er en Gud som tar hevn. Tre fram i stråleglans, hevnens Gud!
[2] Reis deg, du jordens dommer, la de hovmodige få det de fortjener!
[3] Hvor lenge, Herre? Hvor lenge skal de urettferdige juble?

4 Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

5 Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

6 Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

7 E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

8 Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

9 O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

10 Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

11 O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

12 Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

13 para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

14 Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

15 Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

16 Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

17 Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

18 Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

4 De taler en strøm av frekke ord, alle som gjør urett, skryter.

5Folket ditt knuser de, Herre, de kuer din eiendom.

6 Enker og innflyttere dreper de, og farløse myrder de.

7 De sier: «Herren ser det ikke, Jakobs Gud merker det ikke.»

8Dere uforstandige i folket, merk dere dette! Dårer, når skal dere forstå?

9 Hører ikke han som plantet øret, ser ikke han som formet øyet?

10Refser ikke han som tukter folkene, han som gir menneskene kunnskap?

11 Herren kjenner menneskenes tanker, han vet at de er tomme.

12 Salig er den du tukter, Herre, den du underviser i din lov.

13Du vil gi ham ro uten onde dager til graven er gravd for den lovløse.

14 Herren forkaster ikke sitt folk og forlater ikke sin eiendom.

15Retten skal igjen bli rettferdig, og alle oppriktige av hjertet skal leve etter den.

16Hvem står opp for meg mot voldsmenn, hvem stiger fram for meg mot dem som gjør urett?

17 Hvis ikke Herren var min hjelper, bodde jeg snart i stillhetens land.

18Om jeg må si: «Foten min er ustø», så holder din godhet meg oppe, Herre.

[19] Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

[20] Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

[21] Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

[22] Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.

[23] Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.

[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.

[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,

[19]Når mitt indre er fullt av urolige tanker, har min sjel glede av din trøst.

[20] Kan ondskaps trone være din venn, den som gjør urett til lov?

[21]De slår seg sammen mot den rettferdige og dømmer den uskyldige.

[22] Men Herren ble mitt vern, min Gud ble klippen der jeg søker tilflukt.

[23] Han lot deres urett ramme dem selv og gjorde ende på dem i deres ondskap. Herren vår Gud gjorde ende på dem.

Salmene 95

[1]Kom, la oss juble for Herren, hylle vår frelses klippe!

[2]La oss gå fram for ham med lovsang, hylle ham med sang og spill!

[3] For Herren er en stor Gud, en stor konge over alle guder.

[4] Han har jordens dyp i sin hånd, fjelltoppene tilhører ham.

[5]Havet er hans, han har skapt det, hendene hans har formet det faste landet.

[6]Kom, la oss knele og kaste oss ned, bøye kne for Herren, vår skaper!

[7] For han er vår Gud, vi er folket han gjeter, flokken i hans hånd. Ville dere bare høre hans røst i dag!

[8] Gjør ikke hjertet hardt som ved Meriba, som den dagen ved Massa i ørkenen,

[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.

[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

[9]da fedrene deres utfordret meg og satte meg på prøve, enda de så hva jeg gjorde!

[10]I førti år hadde jeg avsky for denne slekten. Jeg sa: De er et folk som farer vill i sitt hjerte, de kjenner ikke mine veier.

[11] Så sverget jeg i min vrede: Aldri skal de komme inn til min hvile!

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus
1 Crônicas 16.23-33

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

Salmene 96

[1] Syng for Herren, syng en ny sang. Syng for Herren, all jorden!

[2]Syng for Herren, velsign hans navn. Forkynn hans frelse fra dag til dag!

[3] Fortell blant folkeslag om hans herlighet, blant alle folk om hans under!

[4] For Herren er stor og verdig lov og pris, verdt å frykte mer enn alle guder.

[5] Alle folkenes guder er avguder. Det var Herren som skapte himmelen.

[6]Høyhet og herlighet er foran ham, makt og glans i hans helligdom.

[7] Gi Herren ære, dere folk og slekter, gi Herren ære og makt!

[8] Gi Herren den ære hans navn skal ha. Kom til hans forgårder med gaver!

[9] Bøy dere for Herren i hellig prakt. Skjelv for ham, hele jorden!

[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.

[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.

[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.

[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.

[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

[10] Forkynn blant folkene: Herren er konge, verden står fast, den kan ikke rokkes! Han dømmer folkene med rettferd.

[11] Himmelen skal glede seg, jorden skal juble, havet og alt som fyller det, skal bruse,

[12]marken skal juble med alt den bærer; da roper hvert tre i skogen av fryd

[13] for Herrens ansikt. For han kommer, han kommer for å dømme jorden. Han skal dømme verden med rettferd og folkene med troskap.

Salmene 97

[1] Herren er konge! Jorden skal juble, fjerne kyster skal glede seg!

[2] Sky og mørke omgir ham, rettferd og rett er grunnvoll for hans trone.

[3] Ild går foran ham og brenner opp hans motstandere på alle kanter.

[4]Hans lynglimt lyser opp verden, jorden ser det og skjelver.

[5] Fjellene smelter som voks for Herren, for ham som er herre over hele jorden.

[6] Himmelen forkynner hans rettferd, alle folkene ser hans herlighet.

[7] Alle som dyrker gudebilder og skryter av avguder, skal bli til skamme. Tilbe ham, alle guder!

[8] Sion hører det og gleder seg, Judas døtre jubler, Herre, over dine dommer.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

[9] For du er Herren, Den høyeste over hele jorden, høyt er du opphøyd over alle guder.

[10] Hat det onde, dere som elsker Herren! Han vokter sine trofaste og frir dem fra urettferdiges hånd.

[11] Lys bryter fram for den rettferdige og glede for de oppriktige av hjertet.

[12] Gled dere i Herren, dere rettferdige, lovsyng hans hellige navn!

Salmo 98

A justiça do Senhor

Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;

[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.

[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.

[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,

Salmene 98

[1] En salme. Syng en ny sang for Herren, for han har gjort under! Hans høyre hånd og hellige arm har gitt ham seier.

[2] Herren har gjort sin frelse kjent, åpenbart sin rettferd for folkenes øyne.

[3] Han husker sin miskunn, sin trofasthet mot Israels hus. Hele jorden har sett frelsen fra vår Gud.

[4] Rop av glede for Herren, all jorden! Bryt ut i jubel, syng og spill!

[5] Syng for Herren og spill på lyre, spill på lyre, la sangen tone,

[6]spill på trompeter, la hornet klinge, rop av glede for kongens ansikt, for Herren!

[7] Havet og alt som fyller det, skal bruse, jorden og de som bor der.

[8]Elvene skal klappe i hender og fjellene juble i kor

[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

[9] for Herrens ansikt. For han kommer og skaper rett på jorden. Han skal dømme verden med rettferd og folkene med rett.

Salmene 99

[1] Herren er konge, folkene skjelver, han troner over kjerubene, jorden bever.

[2] Stor er Herren på Sion, han er opphøyd over alle folk.

[3] De skal prise ditt navn, det er stort og vekker frykt. Hellig er han.

[4] Mektig er kongen, han elsker det rette. Det er du som grunnfester retten, du gjør rett og rettferd i Jakob.

[5] Opphøy Herren vår Gud, bøy dere ned for hans fotskammel! Hellig er han.

[6] Moses og Aron var blant hans prester, Samuel blant dem som påkalte hans navn. De ropte til Herren, og han svarte dem,

[7] i skysøylen talte han til dem. De holdt hans bud og loven han ga.

[8] Herre, vår Gud, du svarte dem. Du var en Gud som tilga dem, men som også hevnet deres gjerninger.

[9]Opphøy Herren vår Gud, bøy dere mot hans hellige fjell. Hellig er Herren vår Gud.

Salmene 100

Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

[1] En takkesalme. Rop med jubel for Herren, all jorden!

[2] Tjen Herren med glede, kom fram for ham med jubel!

[3] Kjenn at Herren er Gud! Han har skapt oss, vi er hans, vi er hans folk og den flokken han gjeter.

[4] Kom gjennom portene hans med takkesang, inn i forgårdene med lovsang! Lov ham, velsign hans navn!

[5] Herren er god, evig er hans miskunn, hans trofasthet varer fra slekt til slekt.

Salmo 101

Modelo de bom rei

Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.

[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.

[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

Salmene 101

[1] Av David. En salme. Jeg vil synge om miskunn og rett, Herre, for deg vil jeg synge og spille.

[2] Jeg vil lære meg den fullkomne veien. Når vil du komme til meg? Med helt hjerte vil jeg vandre i mitt hus.

[3]Ondskap vil jeg ikke ha for øye, urett hater jeg, slikt holder jeg meg borte fra.

[4]Svikefullt hjerte skal vike fra meg. Jeg vil ikke vite av det onde.

[5] Den som baktaler sin neste, vil jeg gjøre ende på. Stolte øyne og et hovmodig hjerte kan jeg ikke tåle.

[6]Mine øyne ser til de trofaste i landet, de får bo hos meg. Den som går den fullkomne veien, skal tjene meg.

[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.
[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.
[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.
[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.
[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.
[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.
[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.
[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.
[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.
[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,
[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.

[7] Den som farer med svik, får ikke bo i mitt hus. Den som taler løgn, kan ikke bli stående for mine øyne.
[8] Hver morgen gjør jeg ende på de urettferdige i landet. Alle som gjør urett, utrydder jeg fra Herrens by.

Salmene 102

[1]En bønn for den hjelpeløse når han blir kraftløs og vil øse ut sin klage for Herren.
[2]Herre, hør min bønn, la mitt rop nå fram til deg!
[3] Skjul ikke ansiktet når jeg er i nød. Vend øret til meg, skynd deg, svar når jeg roper!
[4]For dagene mine svinner som røyk, knoklene brenner som ild.
[5]Hjertet er som gress, solsvidd og visnet, jeg har glemt å spise mitt brød.
[6] Jeg sukker og stønner, jeg er bare skinn og bein.
[7] Jeg ligner en pelikan i ørkenen, jeg er som en ugle blant ruiner.
[8]Jeg ligger våken, jeg er som en enslig fugl på taket.
[9] Fienden spotter meg hele dagen. De som gjør narr av meg, bruker navnet mitt til forbannelse.
[10] Jeg spiser aske som brød og blander drikken min med tårer,
[11]for du er harm og vred på meg. Du tok meg og kastet meg bort.

[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.

[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.

[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;

[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.

[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;

[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,

[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.

[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,

[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,

[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[12] Dagene mine er på hell, skyggene blir lange, jeg visner bort som gress.

[13] Men du, Herre, troner til evig tid, navnet ditt varer fra slekt til slekt.

[14] Du vil reise deg og være barmhjertig mot Sion, det er tid for å vise henne nåde, timen er kommet.

[15] Tjenerne dine elsker steinene i Sion, de lider med henne som ligger i grus.

[16] Folkeslag skal frykte Herrens navn, alle jordens konger din herlighet.

[17]For Herren vil bygge Sion opp igjen og vise seg i sin herlighet.

[18] Han lytter når den nakne ber, han forakter ikke deres bønn.

[19] Dette skal skrives ned for den kommende slekt, et nyskapt folk skal prise Herren.

[20] Han ser ned fra sin hellige høyde. Fra himmelen ser Herren mot jorden

[21]for å høre sukket fra fangene, løse dem som var dømt til døden.

[22] Herrens navn skal forkynnes i Sion, hans lov og pris i Jerusalem

[23]når folk og riker samler seg for å tjene Herren.

[24]Han har brutt ned min styrke på veien og forkortet livet mitt.

[25]Jeg sier: Min Gud, ta meg ikke bort midt i livet! Dine år varer i slekt etter slekt.

25 Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

26 Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

27 Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

28 Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

Salmo 103

A misericórdia de Deus
Salmo de Davi

1 Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

2 Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

3 Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

4 quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

5 quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

6 O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

7 Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

8 O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

9 Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

26 Du grunnla jorden i gammel tid, himmelen er et verk av dine hender.

27 De skal gå til grunne, men du består. De skal slites ut som klær, du skifter dem ut, og de er borte.

28Men du er den samme, dine år tar aldri slutt.

29 Dine tjeneres barn skal slå seg til ro, deres ætt skal være grunnfestet for ditt ansikt.

Salmene 103

1 Av David. Velsign Herren, min sjel! Alt som i meg er, velsign hans hellige navn.

2 Velsign Herren, min sjel! Glem ikke alt det gode han gjør.

3Han tilgir all din skyld og leger alle dine sykdommer.

4 Han frir ditt liv fra graven og kroner deg med barmhjertighet og kjærlighet.

5 Han metter ditt liv med det gode, du blir ung igjen som ørnen.

6 Herren skaper rettferd, han lar alle undertrykte få sin rett.

7 Han kunngjorde sine veier for Moses, sine gjerninger for Israels folk.

8 Barmhjertig og nådig er Herren, sen til vrede og rik på miskunn.

9 Han anklager ikke for alltid og er ikke for evig harm.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[10] Han gjør ikke gjengjeld for våre synder, han lønner oss ikke etter vår skyld.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[11] Så høy som himmelen er over jorden, så veldig er hans miskunn over dem som frykter ham.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[12]Så langt som øst er fra vest, tar han syndene våre bort fra oss.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[13]Som en far er barmhjertig mot sine barn, er Herren barmhjertig mot dem som frykter ham.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[14] For han vet hvordan vi er skapt, han husker at vi er støv.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[15] Dagene mennesket får, er som gress, det blomstrer som blomsten på marken.

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[16] Når vinden farer over den, er den borte, stedet den sto på, vet ikke lenger av den.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[17] Men Herrens miskunn er fra evighet til evighet over dem som frykter ham. Hans rettferd når til barnebarn,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[18] til dem som holder hans pakt og husker hans bud, så de følger dem.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[19] Herren har reist sin trone i himmelen, han rår som konge over alt.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[20] Velsign Herren, dere hans engler, dere sterke helter som lydige setter hans ord i verk.

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[21]Velsign Herren, alle hans hærskarer, dere tjenere som setter hans vilje i verk.

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

[22]Velsign Herren, alle hans skapninger, overalt hvor han rår. Velsign Herren, min sjel!

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

Salmene 104

[1] Velsign Herren, min sjel! Stor er du, Herre, min Gud! Du har kledd deg i høyhet og herlighet.

[2] Du svøper lyset om deg som en kappe, du spenner himmelen ut som en teltduk.

[3] Han tømrer sine høye saler i vannet. Han gjør skyer til sin vogn og farer fram på vindens vinger.

[4] Han gjør vindene til sine engler og flammende ild til sine tjenere.

[5] Han grunnla jorden på dens søyler, aldri i evighet skal den rokkes.

[6] Dypet dekket den som en kappe, vannet sto over fjellene.

[7]Da du truet, rømte det, det flyktet for lyden av din torden,

[8]over fjell og ned i daler, til stedet du hadde fastsatt.

[9] Du satte en grense det ikke går over, det skal aldri mer dekke jorden.

[10] Du lar kilder velle fram i dalene så bekker renner mellom fjellene.

[11]De gir drikke til alle dyr på marken, ville esler får slukke tørsten.

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;

[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.

[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.

[12]Der finner fuglene under himmelen bolig, de synger mellom greinene.

[13] Han vanner fjellene fra sin høye sal. Jorden mettes med frukten av din gjerning.

[14] Du lar gresset spire fram for feet og vekster til nytte for mennesket. Du lar brødet komme fra jorden,

[15]vinen gir mennesket glede. Du lar ansiktet skinne av olje, brødet gir mennesket styrke.

[16]Herrens trær får slukke tørsten, sedrene på Libanon, som han har plantet.

[17]Der bygger fuglene rede, i sypressen har storken sitt hus.

[18]De høye fjellene har steinbukken fått, klippene gir grevlingen ly.

[19] Han skapte månen til å vise tidene, og solen, som vet når den skal gå ned.

[20]Du sender mørke, og natten kommer. Da myldrer de fram, alle dyr i skogen.

[21] Unge løver brøler etter bytte, de krever sin føde fra Gud.

[22]Solen står opp, de vender tilbake og legger seg i sine huler.

[23]Da går mennesket ut til sin gjerning og arbeider til kvelden kommer.

[24] Herre, hvor mange dine gjerninger er! Og alle har du gjort med visdom, jorden er full av det du bærer fram.

[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.

[25]Her er havet, stort og vidt, med en talløs vrimmel av dyr, både små og store.

[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.

[26] Der stevner skipene fram, der er Leviatan, som du har skapt til å leke med.

[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.

[27] Alle venter på deg, at du skal gi dem mat i rett tid.

[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.

[28]Du gir, og de sanker, du åpner hånden, og de blir mettet med det gode.

[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.

[29] Du skjuler ansiktet, og de blir grepet av redsel, du tar livsånden fra dem, de dør og blir til støv igjen.

[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.

[30] Du sender ut din Ånd, og de blir skapt, du gjør jorden ny.

[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!

[31] Måtte Herrens ære vare evig og Herren glede seg over sine gjerninger!

[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.

[32] Han ser på jorden, og den skjelver, han rører ved fjellene, og de står i røyk.

[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.

[33] Jeg vil synge for Herren hele mitt liv, spille for min Gud så lenge jeg er til.

[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.

[34] Måtte ordene mine gjøre ham glad! Jeg vil glede meg i Herren.

[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

[35] La synderne forsvinne fra jorden og ingen urettferdige finnes mer! Velsign Herren, min sjel! Halleluja!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

Salmene 105

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[1] Pris Herren, påkall hans navn, gjør gjerningene hans kjent blant folkene!

[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[2] Syng for ham og spill for ham, syng om alle hans under!

[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[4] Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

[5] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

[6] vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[7] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[8] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[9] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[10] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,

[11] dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[12] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[13] andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.

[14] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[15] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[16] Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.

[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;

[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,

[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.

[3]Vær stolte over hans hellige navn! Gled dere i hjertet, dere som søker Herren.

[4] Spør etter Herren og hans makt, søk alltid hans ansikt!

[5]Husk det underfulle han har gjort, hans tegn og lovene fra hans munn,

[6]du ætt av Abraham, hans tjener, Jakobs sønner, som han har valgt ut.

[7]Han er Herren vår Gud, lovene hans gjelder over hele jorden.

[8] Han husker sin pakt til evig tid, ordet han ga, i tusen slektsledd,

[9] pakten han sluttet med Abraham, og eden han sverget til Isak.

[10] Dette satte han opp som en forskrift for Jakob, som en evig pakt for Israel.

[11]Han sa: «Jeg gir deg landet Kanaan til arv og eiendom.»

[12]Der var de en liten flokk, få og fremmede.

[13] De vandret fra folk til folk, fra det ene riket til det andre.

[14] Men han lot ingen få undertrykke dem, han refset konger for deres skyld:

[15]«Rør ikke dem som jeg har salvet, gjør ikke ondt mot mine profeter!»

[16] Han kalte hungersnød over landet og brøt hver brødstav i stykker.

[17] Han sendte en mann foran dem, Josef ble solgt som slave.

[18] De tvang føttene hans i lenker, jern ble lagt om halsen,

[19] helt til det han sa, ble oppfylt og Herrens ord ga ham rett.

[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.

[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,

[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.

[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.

[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.

[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,

[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.

[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

[29] Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.

[30] Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.

[31] Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.

[32] Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.

[33] Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.

[34] Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,

[20] Kongen sendte bud og satte ham fri, han som hersket over folkene, slapp ham løs.

[21] Han satte ham til herre over sitt hus, til hersker over all sin eiendom.

[22] Han skulle rettlede kongens stormenn etter sin vilje og gi hans eldste sin visdom.

[23] Så kom Israel til Egypt, Jakob ble innflytter i Hams land.

[24] Han gjorde folket sitt fruktbart, mer tallrikt enn fienden.

[25]Han forandret deres sinn så de hatet hans folk og fór med svik mot hans tjenere.

[26] Han sendte Moses, sin tjener, og Aron, som han hadde valgt ut.

[27] De gjorde hans under blant dem og tegn i Hams land.

[28] Han sendte mørke, og det ble mørkt. Hadde de ikke trosset hans ord?

[29] Han gjorde vannet til blod og drepte fisken.

[30] Det krydde av frosk i landet, også i kongens egne rom.

[31] Da han ga bud, kom det lus og insekter i hele landet.

[32] Han gjorde regnet til hagl og sendte flammende ild i landet.

[33]Han slo vinstokkene og fikentrærne deres ned, han knuste hvert tre i landet.

[34] Da han ga bud, kom det gresshopper og sirisser uten tall.

[35] os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.

[35]De åt opp alt som vokste i landet, de åt opp grøden på marken.

[36] Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.

[36] Gud slo alle førstefødte i landet, førstegrøden av deres kraft.

[37] Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.

[37] Så førte han dem ut med sølv og gull, ingen i stammene hans snublet.

[38] Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.

[38]Det var glede i Egypt da de dro ut, landet var slått av redsel for dem.

[39] Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.

[39] Han bredte ut en sky til å dekke dem og en ild til å lyse om natten.

[40] Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.

[40] Da de ba, sendte han vaktler og mettet dem med himmelbrød.

[41] Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.

[41] Han åpnet klippen, og vannet strømmet fram, det rant som en elv i det tørre landet.

[42] Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.

[42] For han husket sitt hellige ord til Abraham, sin tjener.

[43] E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.

[43]Han lot folket sitt dra ut med glede, sine utvalgte med jubelrop.

[44] Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,

[44] Han ga dem land som andre folk eide, de overtok det andre hadde strevd for,

[45] para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

[45] så de skulle holde hans forskrifter og ta vare på hans lover. Halleluja!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel

Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

Salmene 106

[1] Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[1] Halleluja! Takk Herren, for han er god, evig varer hans miskunn.

[2] Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

[2] Hvem kan nevne alle Herrens storverk, fortelle om det herlige han har gjort?

[3] Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.
[4] Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,
[5] para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.
[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.
[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.
[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.
[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.
[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.
[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.
[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.
[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;
[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.
[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.
[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

[3]Salige er de som tar vare på retten og alltid fremmer rettferd.
[4]Herre, husk meg i din nåde mot ditt folk, kom til meg med din frelse!
[5]Da kan jeg se hvor godt det går dine utvalgte, få del i ditt folks glede og prise meg lykkelig sammen med dine.
[6] Vi har syndet slik våre fedre gjorde, vi har handlet ille og gjort urett.
[7] Våre fedre i Egypt tenkte ikke på dine under, de husket ikke din store miskunn. Ved sjøen var de trassige, ved Sivsjøen.
[8]Men han frelste dem for sitt navns skyld for at de skulle kjenne hans kraft.
[9] Han truet Sivsjøen, og den tørket inn, han førte dem gjennom dypet som gjennom en ørken.
[10]Han frelste dem fra hatets hånd, fra fiendehånd fridde han dem.
[11]Motstanderne ble dekket av vannet, ingen kom fra det med livet.
[12] Da stolte de på hans ord og sang lovsang for ham.
[13]Snart glemte de det han hadde gjort, og ventet ikke mer på råd fra ham.
[14] De ble griske og grådige i ørkenen, i ødemarken satte de Gud på prøve.
[15] Da ga han dem det de krevde, men sendte sykdom som tæret dem bort.
[16] De ble misunnelige på Moses der i leiren og på Aron, Herrens hellige.

[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.

[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.

[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.

[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

[23] Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

[24] Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

[25] antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

[26] Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

[27] e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

[28] Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

[29] Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

[30] Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

[31] Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

[32] Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

[17] Jorden åpnet seg og slukte Datan, den lukket seg over Abirams følge.

[18]Da brøt det ut ild blant dem, og flammen brente opp de skyldige.

[19] Ved Horeb laget de en kalv og bøyde seg for det støpte bildet.

[20] De byttet bort sin ære mot et bilde av en okse som eter gress.

[21] De glemte Gud som frelste dem, som gjorde storverk i Egypt.

[22]Han gjorde under i Hams land og skremmende gjerninger ved Sivsjøen.

[23] Han sa at han ville utrydde dem, men Moses, hans utvalgte, la seg imellom og stagget hans ødeleggende harme.

[24] De vraket det herlige landet og stolte ikke på hans ord.

[25]De murret i teltene og hørte ikke på Herrens røst.

[26] Da løftet han hånden mot dem og sverget å slå dem ned der i ørkenen,

[27] å spre deres ætt blant folkene og strø dem ut i landene.

[28] De sluttet seg til Baal-Peor og holdt offermåltid for døde.

[29]De gjorde ham rasende med sine gjerninger, og pest brøt ut blant dem.

[30] Da sto Pinhas fram og felte dom, og pesten stanset.

[31]Han ble regnet som rettferdig fra slekt til slekt i alle tider.

[32] De gjorde ham harm ved Meriba-kilden, og Moses måtte lide for deres skyld.

[33] pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.	[33]De gjorde ham bitter så han talte uten å tenke.
[34] Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.	[34] De utryddet ikke folkene slik Herren hadde sagt,
[35] Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;	[35]men blandet seg med andre folkeslag og lærte å gjøre som de.
[36] deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;	[36] De dyrket gudebilder, det ble en snare for dem.
[37] pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios	[37] De ofret sine sønner og døtre til de onde åndene.
[38] e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.	[38]De øste ut uskyldig blod, blodet av sønner og døtre som de ofret til gudebildene i Kanaan. Og landet ble vanhelliget av blodet.
[39] Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.	[39] De ble urene gjennom sine handlinger, med alt de gjorde, drev de hor.
[40] Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança	[40]Da flammet Herrens vrede opp mot folket, han hadde avsky for dem som hørte ham til.
[41] e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.	[41]Han ga dem i hendene på andre folkeslag, de som hatet dem, ble deres herrer.
[42] Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.	[42]De ble undertrykt av fiender og måtte bøye seg under deres hånd.
[43] Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.	[43]Mange ganger fridde han dem ut, likevel trosset de ham med sine planer og gikk under i synd.
[44] Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;	[44]Men han så til dem i nøden da han hørte dem rope.
[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.	[45] Han husket pakten med dem og viste medynk i sin store kjærlighet.
[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.	[46]Så lot han dem finne barmhjertighet hos alle som holdt dem som fanger.

[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo

[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.

[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.

[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.

[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.

[47]Frels oss, Herre, vår Gud, sank oss inn fra folkene så vi kan prise ditt hellige navn og uredde lovsynge deg.

[48] Velsignet er Herren, Israels Gud, fra evighet til evighet! Og hele folket skal si: Amen! Halleluja!

Salmene 107

Femte bok

Salme 107–150

[1] Pris Herren, for han er god, evig varer hans miskunn.

[2] Dette skal Herrens forløste si, de som han løste ut av nøden,

[3] de som han samlet fra landene, fra øst og vest, fra nord og fra havet.

[4]Noen fór vill i ørken og ødemark, de fant ikke veien til en by der de kunne bo.

[5]De sultet og tørstet, kreftene tok slutt.

[6]Da ropte de til Herren i sin nød, og han fridde dem ut av trengslene.

[7]Han førte dem på rett vei så de kom til en by der de kunne bo.

[8]De skal prise Herren for hans miskunn, for hans undergjerninger mot mennesket.

[9] Han lot den tørste drikke, han mettet den sultne med gode gaver.

[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,
[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,
[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.
[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.
[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.
[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.
[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.
[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.
[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

[10] Noen satt i mørke og dødsskygge, bundet i nød og jern,
[11] for de hadde trosset Guds ord og foraktet Den høyestes råd.
[12]Hjertet ble kuet av slit, de snublet, det var ingen som hjalp.
[13]Da ropte de til Herren i sin nød, og han berget dem ut av trengslene.
[14] Han førte dem ut av mørke og dødsskygge og slet lenkene deres i stykker.
[15]De skal prise Herren for hans miskunn, for hans undergjerninger mot mennesket.
[16] Han knuste dører av bronse, bommer av jern hogg han i stykker.
[17] Noen ble dumme av sine feiltrinn, de ble plaget for sine synder.
[18]De fikk avsky for all slags mat og kom like til dødens porter.
[19]Da ropte de til Herren i sin nød, og han berget dem ut av trengslene.
[20]Han sendte sitt ord og helbredet dem og fridde dem fra graven.
[21]De skal prise Herren for hans miskunn, for hans undergjerninger mot mennesket.
[22] De skal slakte takkoffer og fortelle om hans gjerninger med jubel.

[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,
[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.
[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.
[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.
[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.
[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.
[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.
[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.
[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;
[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.
[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.
[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

[23]Noen fór ut på havet med skip, drev handel på de veldige vann.

[24]De så hva Herren gjorde, hans undergjerninger ute på dypet.

[25] Han talte, og det blåste opp til uvær, bølgene gikk høye.

[26]De steg mot himmelen, de sank i dypet. De mistet motet i nøden,

[27]de tumlet og ravet som drukne, det de kunne, var til ingen nytte.

[28]Da ropte de til Herren i sin nød, og han førte dem ut av trengslene.

[29] Han fikk stormen til å stilne, og bølgene la seg.

[30] Da det stilnet, ble de glade. Han førte dem i havn der de ville.

[31]De skal prise Herren for hans miskunn, for hans undergjerninger mot mennesket.

[32]De skal opphøye ham når folket samles, prise ham i kretsen av de eldste.

[33] Han gjorde elver til ørken, vannrike kilder til tørstende land

[34]og fruktbar jord til salt, for de som bodde der, var onde.

[35] Han gjorde ørken til innsjø, tørt land til vannrike kilder.

[36]Der lot han de sultne slå seg ned, de grunnla en by der de kunne bo.

[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.

[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.

[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo

Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.

[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.

[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.

[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,

[37] De sådde åkrene til og plantet vinmarker som bar fram grøde de kunne høste.

[38] Han velsignet dem, og de ble tallrike, han lot dem ikke mangle fe.

[39] Siden ble de få, de ble tynget ned av undertrykkelse, ulykke og sorg.

[40] Han øste forakt over stormenn og førte dem vill i uveisomt øde,

[41] men løftet de fattige opp av nøden og gjorde deres slekter tallrike som en saueflokk.

[42] De rettskafne ser det og gleder seg, all urett må lukke sin munn.

[43] Den som er vis, skal ta vare på dette og merke seg Herrens miskunn.

Salmene 108

[1]En sang. En salme av David.

[2] Mitt hjerte er rolig, Gud, jeg vil synge og spille av hele min sjel.

[3]Våkn opp, harpe og lyre! Jeg vil vekke morgenrøden.

[4]Herre, jeg vil prise deg blant folkene, lovsynge deg blant folkeslag.

[5]For høyere enn himmelen er din miskunn, din troskap når til skyene.

[6]Vis deg høy over himmelen, Gud, vis din herlighet over hele jorden!

[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.

[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!

[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.

[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.

[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.

[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.

[7] Hjelp oss med din høyre hånd, svar meg så dine kjære kan bli berget.

[8] Gud har talt i sin helligdom: Med jubel vil jeg dele ut Sikem, Sukkot-dalen vil jeg måle opp.

[9]Mitt er Gilead, mitt er Manasse, Efraim er hjelmen på mitt hode, Juda er min herskerstav.

[10]Men Moab er mitt vaskefat, på Edom kaster jeg sandalen. Jeg triumferer over Filisterland.

[11]Hvem fører meg til festningsbyen, hvem leder meg til Edom?

[12]Du har jo forkastet oss, Gud, du dro ikke ut med våre hærer.

[13]Støtt oss mot fienden! Menneskers hjelp er ingenting verdt.

[14]I Gud skal vi gjøre storverk. Han skal tråkke ned våre fiender.

Salmene 109

[1]Til korlederen. Av David. En salme. Jeg lovsynger deg, Gud, vær ikke taus!

[2] For lovløse og svikefulle åpner sin munn mot meg. De taler til meg med løgn på tungen,

[3]omringer meg med hatefulle ord og strider mot meg uten grunn.

[4]Elsker jeg, svarer de med anklager. Likevel ber jeg.

[5] De gir meg ondt for godt, hat for kjærlighet.

[6] Send en lovløs mot ham, la en anklager stå fram ved hans høyre side!

[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.

[7] La ham gå domfelt fra retten, la hans bønn bli regnet som synd!

[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.

[8] La hans dager bli få og en annen overta hans oppdrag!

[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

[9]La hans barn bli farløse, hans kone bli enke!

[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

[10]La barna flakke omkring og tigge, gå tiggergang fra ødelagt hjem.

[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

[11]La en långiver ta alt han eier, fremmede plyndre frukten av hans strev.

[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

[12]La ingen vise ham miskunn eller vise nåde mot hans farløse barn.

[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.

[13] La etterkommerne hans bli utryddet og navnene strøket i neste slektsledd.

[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.

[14] Måtte Herren minnes hans fedres skyld, hans mors synd må ikke strykes ut.

[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.

[15] Måtte Herren alltid ha dem for øye og utrydde minnet om dem på jorden.

[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

[16] For han tenkte aldri på å vise miskunn, men jaget de hjelpeløse, fattige og motløse for å drepe dem.

[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

[17]Han elsket å forbanne, la ham selv bli forbannet! Han ville ikke velsigne, la velsignelse flykte fra ham!

[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.

[18]Han kledde seg i forbannelse som kappe. La den trenge inn i ham som vann, inn i knoklene som olje.

[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.

[19]La den bli som klærne han tar på, som et belte han alltid bærer!

[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.
[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.
[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.
[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.
[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.
[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.
[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.
[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.
[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.
[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.
[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;
[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias

Salmo de Davi

[1] Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[20]La dette være Herrens lønn til dem som anklager meg og taler ondt om meg.

[21] Du, Gud Herre, gjør slik med meg for ditt navns skyld. Din miskunn er god, berg meg!
[22] For jeg er hjelpeløs og fattig, mitt hjerte er såret.
[23] Jeg går bort som skyggene når de blir lange mot kveld; jeg ristes av som en gresshoppe.
[24]Knærne svikter fordi jeg faster, jeg blir mager, det er ikke fett på kroppen.
[25] Jeg er blitt til spott, de rister på hodet når de ser meg.
[26]Hjelp meg, Herre, min Gud, frels meg i din miskunn
[27]så de forstår at det kommer fra din hånd, at du har gjort dette, Herre.
[28] De forbanner, men du velsigner. De reiser seg, men blir til skamme. Din tjener skal glede seg.

[29] La dem som anklager meg, kle seg i vanære og hylle seg i skam som i en kappe!

[30] Jeg vil prise Herren med høy røst, midt i skaren vil jeg lovsynge ham.

[31] For han står ved den fattiges høyre side og hjelper ham mot dem som dømmer.

Salmene 110

[1] Av David. En salme. Herren sier til min herre: «Sett deg ved min høyre hånd til jeg

får lagt dine fiender som skammel for dine føtter!»

[2] O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

[2] Fra Sion rekker Herren ut ditt mektige septer. Du skal herske blant dine fiender!

[3] Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

[3] Folket ditt møter villig fram den dagen du viser din kraft. Din ungdoms dugg kommer til deg i hellig prakt, fra morgenrødens fang.

[4] O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[4] Herren har sverget og angrer det ikke: «Du er prest til evig tid på Melkisedeks vis.»

[5] O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

[5] Herren er ved din høyre hånd, han knuser konger på sin vredes dag.

[6] Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

[6] Han holder dom over folkeslag, det er fullt av lik, han knuser hoder vidt over jord.

[7] De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

[7]Han drikker av bekken ved veien, derfor løfter han hodet høyt.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

[1] Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

[2] Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

[3] Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.

Salmene 111

[1] Halleluja!

***Alef* א**

Jeg vil takke Herren av hele mitt hjerte

***Bet* ב**

i de rettskafnes råd og forsamling.

***Gimel* ג**

[2]Herrens gjerninger er store,

***Dalet* ד**

alle som elsker dem, grunner på dem.

***He* ה**

[3]Høyt og herlig er hans verk,

***Waw* ו**

hans rettferd varer til evig tid.

***Zajin* ז**

[4] Han har skapt seg et navn ved sine under,

[5] Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

[6] Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

[7] As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.

[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

Het ח

Herren er nådig og barmhjertig.

Tet ט

[5] Han gir mat til dem som frykter ham,

Jod י

han minnes sin pakt til evig tid.

Kaf כ

[6]Han viste sitt folk hvor mektig han var

Lamed ל

da han ga dem det andre folk eide.

Mem מ

[7] Sannhet og rett er hans henders verk,

Nun נ

pålitelige er alle hans bud,

Samek ס

[8] de er grunnfestet for evige tider,

Ajin ע

de skal holdes i sannhet og rettferd.

Pe פ

[9] Han ga folket frihet

Tsade צ

og fastsatte sin pakt for evig.

Qof ק

Navnet hans er hellig, det vekker frykt.

Resj ר

[10] Å frykte Herren er opphav til visdom,
Sin alle som gjør det, har god forstand.

Taw ת

Hans lovsang varer til evig tid.

Salmene 112

[1] Halleluja!

Alef א

Salig er den som frykter Herren

Bet ב

og har glede i hans bud.

Gimel ג

[2] Hans ætt blir mektig i landet,

Dalet ד

[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.

den rettskafne slekt blir velsignet.

He ה

[3]Det er velstand og rikdom i hans hus,

Waw ו

hans rettferd skal alltid bestå.

[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.

Zajin ז

[4] Lys bryter fram i mørket for de rettskafne,

Het ח

for den som er nådig, mild og rettferdig.

[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.

Tet ט

[5] Det går godt med den som villig gir lån,

Jod י

den som skjøtter sine saker rett.

[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;

Kaf כ

[6] Han skal aldri i evighet vakle,

Lamed ל

den rettferdige blir alltid husket.

[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

Mem מ

[7]Han er ikke redd for onde rykter,

Nun נ

hans hjerte er rolig og trygt i Herren.

[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.

Samek ס

[8] Hans hjerte er grunnfestet, uten frykt.

Ajin ע

Til slutt får han se at fienden faller.

[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.

Pe פ

[9] Han strør ut, han gir til de fattige,

Tsade צ

hans rettferd skal alltid vare,

Qof ק

stor og herlig blir hans makt.

[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.

Resj ר

[10] Den urettferdige ser det og blir sint,

Sjin ש

skjærer tenner og tæres bort.

Taw ת

De urettferdiges lengsler blir til intet.

[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.

[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.

[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.

[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,

[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?

[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,

[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.

[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,

[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.

[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.

[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.

[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?

Salmene 113

[1] Halleluja! Syng lovsang, Herrens tjenere, pris Herrens navn!

[2] Velsignet være Herrens navn, fra nå og til evig tid!

[3] Der sol går opp og sol går ned, skal Herrens navn være lovet.

[4] Herren er opphøyd over alle folkeslag, hans herlighet er høyere enn himmelen.

[5] Hvem er som Herren vår Gud, han som troner i det høye

[6]og ser i det dype – hvem i himmelen, hvem på jorden?

[7] Han reiser den svake opp av støvet og løfter den fattige fra dyngen.

[8] Han gir dem plass blant stormenn, de store i sitt folk.

[9] Den barnløse lar han bo i huset som lykkelig mor til en barneflokk. Halleluja!

Salmene 114

[1] Da Israel dro ut av Egypt, Jakobs hus fra et fremmed folk,

[2] da ble Juda hans helligdom og Israel hans rike.

[3] Havet så det og flyktet, Jordan snudde og rant tilbake.

[4]Fjellene hoppet som værer og haugene som lam.

[5]Hva har hendt deg, hav, siden du flykter, siden du snur og renner tilbake, Jordan,

[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?

[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,

[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

[6]siden dere hopper som værer, dere fjell, og som lam, dere hauger?

[7]Jord, skjelv for Herrens ansikt! Skjelv for Jakobs Gud,

[8] han som gjør klippen til en innsjø og harde fjellet til en vannrik kilde.

Salmo 115

Honras somente a Deus

[1] Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.

[2] Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?

[3] No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.

[4] Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.

[5] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[6] têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.

[7] Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.

[8] Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.

[9] Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[10] A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[11] Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

Salmene 115

[1]Ikke oss, Herre, ikke oss, gi heller ditt navn ære,du som er kjærlig og trofast.

[2]Hvorfor skal folkene si:«Hvor er deres Gud?»

[3]Vår Gud er i himmelen,alt han vil, det gjør han.

[4]Gudebildene deres er av sølv og gull,menneskehender har laget dem.

[5]De har munn, men kan ikke tale,de har øyne, men kan ikke se.

[6]De har ører, men kan ikke høre,de har nese, men kan ikke lukte.

[7]De har hender, men kan ikke føle,de har føtter, men kan ikke gå, de har ikke lyd i strupen.

[8]Slik blir også de som lager dem, og alle som setter sin lit til dem.

[9]Stol på Herren, Israel! Han er deres hjelp og skjold.

[10]Stol på Herren, Arons hus! Han er deres hjelp og skjold.

[11]Stol på Herren, dere som frykter ham! Han er deres hjelp og skjold.

[12] De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.

[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.

[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.

[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.

[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.

[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.

[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.

[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.

[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.

[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.

[7] Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

[12] Herren husker på oss, han velsigner. Han velsigner Israels hus, han velsigner Arons hus.

[13]Han velsigner dem som frykter Herren, de små og de store.

[14]Måtte Herren la dere øke i tall, både dere og deres barn!

[15]Dere er velsignet av Herren, han som skapte himmel og jord.

[16]Himmelen er Herrens himmel, men jorden ga han til mennesket.

[17]De døde priser ikke Herren, alle de som går ned til stillhetens land.

[18]Men vi velsigner Herren fra nå og til evig tid. Halleluja!

Salmene 116

[1] Jeg elsker Herren, for han hørte mitt rop om nåde.

[2]Han vendte øret til meg, jeg vil kalle på ham alle mine dager.

[3] Dødens bånd snørte seg om meg, dødsrikets redsler nådde meg, jeg fant bare nød og sorg.

[4]Da påkalte jeg Herrens navn: «Å, Herre, redd livet mitt!»

[5] Herren er nådig og rettferdig, vår Gud er barmhjertig.

[6]Herren vokter de uvitende, han kom meg til hjelp da jeg var langt nede.

[7] Kom til ro igjen, min sjel, Herren har svart deg!

[8] Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.

[9] Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

[10] Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.

[11] Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

[12] Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

[13] Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

[14] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.

[15] Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.

[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.

[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.

[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,

[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[1] Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.

[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

[8] Ja, du har fridd mitt liv fra døden, øyet fra tårer og foten fra å snuble.

[9] Jeg skal vandre for Herrens ansikt i de levendes land.

[10] Jeg trodde, også da jeg sa: «Jeg er hardt plaget.»

[11] Jeg sa i min angst: «Alle mennesker lyver.»

[12]Hva kan jeg gi Herren igjen for alt det gode han gjør?

[13]Jeg løfter frelsens beger og påkaller Herrens navn.

[14] Jeg oppfyller mine løfter til Herren foran hele hans folk.

[15] Det koster Herren mye at hans trofaste dør.

[16]Å, Herre, jeg er din tjener, en tjener og sønn av din tjenestekvinne. Du har løst mine lenker.

[17] Jeg slakter takkoffer til deg og påkaller Herrens navn.

[18]Jeg oppfyller mine løfter til Herren foran hele hans folk,

[19]i forgårdene til Herrens hus, midt inne i deg, Jerusalem. Halleluja!

Salmene 117

[1] Lovsyng Herren, alle folk, pris ham, alle folkeslag!

[2] For hans miskunn er mektig over oss. Herrens troskap varer evig. Halleluja!

Salmene 118

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[1] Takk Herren, for han er god, evig varer hans miskunn.

[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Israel skal si: Evig varer hans miskunn.

[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[3] Arons hus skal si: Evig varer hans miskunn.

[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[4]De som frykter Herren, skal si: Evig varer hans miskunn.

[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

[5] Jeg var i trengsel og ropte til Herren, han svarte og førte meg ut i åpent land.

[6] O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

[6] Herren er med meg, jeg frykter ikke. Hva kan mennesker gjøre meg?

[7] O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

[7] Herren er med meg, han hjelper meg, jeg kan se på dem som hater meg.

[8] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

[8] Det er bedre å søke tilflukt hos Herren enn å stole på mennesker.

[9] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

[9]Det er bedre å søke tilflukt hos Herren enn å stole på fyrster.

[10] Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

[10] Alle folkeslag omringet meg, i Herrens navn slo jeg dem tilbake.

[11] Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

[11]De var omkring meg på alle kanter, i Herrens navn slo jeg dem tilbake.

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

[12]De var omkring meg som bier. De sluknet som ild i tornekratt, i Herrens navn slo jeg dem tilbake.

[13] Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

[13]De presset meg hardt, jeg holdt på å falle, men Herren hjalp meg.

[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

[14] Herren er min styrke og min sang, han er blitt min frelse.

[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

[15]Hør, det er jubel og seiersrop i de rettferdiges telt! Herrens høyre hånd gjør storverk,

[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.

[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.

[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.

[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.

[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!

[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.

[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.

[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.

[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 119

Excelência da lei divina

[16]Herrens høyre hånd løfter opp. Herrens høyre hånd gjør storverk.

[17] Jeg skal ikke dø, men leve og fortelle om Herrens gjerninger.

[18]Hardt har Herren tuktet meg, men han overga meg ikke til døden.

[19] Lukk rettferds porter opp for meg, jeg vil gå inn og prise Herren!

[20]Dette er Herrens port, her går de rettferdige inn.

[21]Jeg priser deg fordi du svarte meg, du ble min frelse.

[22] Steinen som bygningsmennene vraket, er blitt hjørnestein.

[23]Dette er Herrens eget verk, underfullt er det i våre øyne.

[24] Dette er dagen som Herren har gjort; la oss juble og glede oss på den!

[25]Herre, frels! Herre, la det lykkes!

[26] Velsignet er han som kommer i Herrens navn! Vi velsigner dere fra Herrens hus.

[27] Herren er Gud, han lyser for oss. Bind festofferet til alterhornene med tau!

[28] Du er min Gud, jeg takker deg, min Gud, jeg opphøyer deg.

[29] Takk Herren, for han er god, evig varer hans miskunn.

Salmene 119

Alef א

1 Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

2 Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;

3 não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

4 Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

5 Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

6 Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

7 Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

8 Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

9 De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

10 De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

11 Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

12 Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.

13 Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.

14 Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

1 Salige er de som er hele i sin ferd, de som følger Herrens lov.

2 Salige er de som tar vare på hans lovbud, som søker ham av hele sitt hjerte.

3 De gjør ikke urett, men går på hans veier.

4 Du har gitt dine påbud for at de skal holdes nøye.

5 La meg vandre med faste skritt så jeg holder dine forskrifter!

6 Da blir jeg ikke til skamme når jeg har alle dine bud for øye.

7 Jeg priser deg av et oppriktig hjerte når jeg lærer dine rettferdige lover.

8 Jeg vil holde dine forskrifter, du må ikke svikte meg!

***Bet* ב**

9 Hvordan holder den unge stien sin ren? Ved å ta vare på dine ord.

10 Jeg søker deg av hele mitt hjerte, la meg ikke gå meg vill, bort fra dine bud!

11 Jeg gjemmer ditt ord i hjertet så jeg ikke skal synde mot deg.

12 Velsignet er du, Herre! Lær meg dine forskrifter!

13 Leppene mine regner opp alle lovene fra din munn.

14 Dine lovbud viser meg vei, de gir like stor glede som all rikdom.

15 Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.

16 Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.

17 Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.

18 Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.

19 Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.

20 Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.

21 Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.

22 Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.

23 Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.

24 Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.

25 A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.

26 Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.

27 Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.

28 A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

29 Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

15 Jeg vil grunne på dine påbud, feste blikket på dine stier.

16Jeg fryder meg over dine forskrifter, jeg glemmer ikke dine ord.

***Gimel* ג**

17Gjør godt mot din tjener, jeg vil leve og ta vare på dine ord.

18Åpne øynene mine så jeg kan se det underfulle i din lov!

19 Jeg er en fremmed på jorden, skjul ikke budene dine for meg!

20 Lengsel etter dine lover fortærer meg dag og natt.

21 Du refser de frekke og forbannede, som forviller seg bort fra dine bud.

22Ta spott og forakt bort fra meg, for jeg tar vare på dine lovbud.

23Selv når stormenn sitter og snakker om meg, grunner din tjener på dine forskrifter.

24Ja, jeg fryder meg over dine lovbud, det er de som gir meg råd.

***Dalet* ד**

25 Jeg ligger presset mot støvet. Gi meg liv slik du har sagt!

26Jeg fortalte om mine veier, og du svarte meg. Lær meg dine forskrifter!

27La meg forstå den veien dine påbud viser! Jeg vil grunne på dine under.

28Min sjel gråter av sorg. Reis meg opp slik du har sagt!

29Hold løgnens vei borte fra meg, gi meg i nåde din lov!

30 Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.

31 Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.

32 Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

33 Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

34 Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

35 Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.

36 Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.

37 Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

38 Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.

39 Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.

40 Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

41 Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.

42 E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.

43 Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.

44 Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.

30Jeg har valgt troskaps vei, dine lover har jeg for øye.

31Jeg holder fast på dine lovbud. Herre, la meg ikke bli til skamme!

32Jeg vil løpe den veien dine bud viser, for du gjør mitt hjerte stort.

***He* ה**

33Herre, lær meg den veien dine forskrifter viser, så vil jeg alltid ta vare på den!

34Gi meg forstand til å ta vare på din lov og holde den av hele mitt hjerte!

35Led meg på den stien dine bud viser, for den gir meg glede.

36 Bøy mitt hjerte mot dine lovbud og ikke mot egen vinning!

37Vend blikket mitt bort fra tomhet, gi meg liv på din vei!

38La ditt ord til din tjener stå fast så jeg kan frykte deg.

39Ta bort spotten jeg frykter, for dine lover er gode!

40Se, jeg lengter etter dine påbud, gi meg liv ved din rettferd!

***Waw* ו**

41Herre, la din miskunn komme til meg, og din frelse, slik du har sagt!

42Da kan jeg gi spotteren svar, for jeg stoler på ditt ord.

43Riv ikke sannhetens ord ut av min munn, for jeg venter på dine lover.

44Da vil jeg stadig holde din lov, for evig og alltid.

45 E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.

45 La meg ferdes i åpent land, for jeg spør etter dine påbud!

46 Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.

46 Jeg vil tale for konger om dine lovbud, og jeg skal ikke bli til skamme.

47 Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.

47 Jeg fryder meg over dine bud, som jeg elsker.

48 Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.

48 Jeg løfter hendene mot dine bud, som jeg elsker, og grunner på dine forskrifter.

***Zajin* ז**

49 Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.

49 Husk ditt ord til din tjener. Gjennom det har du gitt meg håp.

50 O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.

50 Det er min trøst i nøden at ditt ord gir meg liv.

51 Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.

51 De frekke håner meg grovt, men jeg har ikke bøyd av fra din lov.

52 Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.

52 Jeg minnes dine lover fra gammel tid, Herre, da finner jeg trøst.

53 De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.

53 Jeg blir grepet av harme over de lovløse, de som går bort fra din lov.

54 Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.

54 Dine forskrifter er mine sanger hvor jeg enn holder til.

55 Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.

55 Herre, jeg minnes navnet ditt om natten, og jeg holder din lov.

56 Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.

56 Slik er det med meg, for jeg tar vare på dine påbud.

***Het* ח**

57 O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.

57 Herren er min arvedel, jeg lover å holde dine ord.

58 Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.

58 Av hele mitt hjerte ber jeg om velvilje for ditt ansikt. Vær meg nådig slik du har sagt!

59 Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.

59 Jeg har tenkt over mine veier, jeg vil vende tilbake til dine lovbud.

[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.

[60]Jeg skynder meg, jeg drøyer ikke med å holde dine bud.

[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.

[61]Lovløses bånd slynger seg om meg, men jeg glemmer ikke din lov.

[62] Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.

[62] Midt på natten står jeg opp og priser deg for dine rettferdige lover.

[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.

[63]Jeg er venn med alle som frykter deg, med dem som holder dine påbud.

[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.

[64] Herre, jorden er full av din godhet. Lær meg dine forskrifter!

***Tet* ט**

[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.

[65]Herre, du gjør vel mot din tjener slik som du har sagt.

[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.

[66]Gi meg kunnskap og god forstand, jeg stoler på dine bud!

[67] Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.

[67]Før jeg ble ydmyket, var jeg på villspor, nå holder jeg det du har sagt.

[68] Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.

[68]Du er god, og det du gjør, er godt. Lær meg dine forskrifter!

[69] Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.

[69]De frekke sverter meg med løgn, jeg tar vare på dine påbud av hele mitt hjerte.

[70] Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.

[70] Deres hjerte er sløvt av fett, men jeg fryder meg over din lov.

[71] Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.

[71] Det var godt for meg å bli ydmyket så jeg kunne lære dine forskrifter.

[72] Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.

[72] Loven fra din munn er bedre for meg enn mengder av gull og sølv.

***Jod* י**

[73] As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.

[73] Dine hender har skapt meg og holdt meg oppe. Gi meg innsikt så jeg lærer dine bud!

[74] Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.

[74] De som frykter deg, skal se meg og bli glade, for jeg venter på ditt ord.

[75] Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.

[75]Herre, jeg vet at lovene dine er rettferdige, at du var trofast da du ydmyket meg.

[76] Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

[76]La din godhet være min trøst slik du har sagt til din tjener!

[77] Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.

[77]La din barmhjertighet komme til meg, så jeg kan leve, for jeg fryder meg over din lov.

[78] Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

[78]La de frekke bli til skamme, de som krenker meg med løgn. Jeg grunner på dine påbud.

[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

[79]La dem som frykter deg, komme tilbake, la dem som kjenner dine lovbud, komme til meg.

[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[80]La meg følge dine forskrifter med helt hjerte så jeg ikke blir til skamme.

***Kaf* כ**

[81] Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

[81]Jeg tæres bort av lengsel etter din frelse, jeg venter på ditt ord.

[82] Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

[82]Øynene slukner, jeg venter på dine ord, jeg spør: «Når vil du trøste meg?»

[83] Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

[83]Jeg er blitt som en skinnsekk i røyk, likevel glemmer jeg ikke dine forskrifter.

[84] Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

[84] Hvor mange dager har din tjener igjen? Når vil du felle dom over dem som jager meg?

[85] Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

[85]De frekke graver fallgraver for meg i strid med din lov.

86 São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.
87 Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.
88 Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

89 Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.
90 A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.
91 Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.
92 Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.
93 Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.
94 Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.
95 Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.
96 Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

97 Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!
98 Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

86Pålitelige er alle dine bud. Hjelp meg! De jager meg med løgn.

87De har nesten gjort ende på meg her på jorden, men jeg forlater ikke dine påbud.

88Gi meg liv i din godhet, så vil jeg holde lovbudet fra din munn.

***Lamed* ל**

89 I evighet, Herre, står ditt ord fast i himmelen.

90Din trofasthet varer fra slekt til slekt, du har grunnfestet jorden, og den består.

91Etter dine lover består de til denne dag, for alle ting må tjene deg.

92Hvis jeg ikke fryder meg over din lov, går jeg til grunne i min nød.

93Jeg glemmer aldri dine påbud, ved dem gir du meg liv.

94Frels meg, for jeg er din! Jeg spør etter dine påbud.

95 De lovløse venter på å ødelegge meg, jeg tenker på dine lovbud.

96Jeg ser at alt som er fullkomment, har en grense, men ditt bud når uendelig vidt.

***Mem* מ**

97Hvor høyt jeg elsker din lov! Jeg grunner på den hele dagen.

98Ditt bud gjør meg mer vis enn mine fiender. Det er alltid hos meg.

[99] Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

[100] Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.

[101] De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.

[102] Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

[103] Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

[104] Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.

[105] Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.

[106] Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.

[107] Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.

[108] Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.

[109] Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.

[110] Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.

[111] Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.

[112] Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.

[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.

[99]Jeg skjønner mer enn alle mine lærere, for jeg grunner på dine lovbud.

[100]Jeg har mer innsikt enn de gamle, for jeg tar vare på dine påbud.

[101]Jeg holder føttene borte fra onde veier så jeg kan ta vare på ditt ord.

[102]Jeg viker ikke fra dine lover, for du veileder meg.

[103] Hvor søte dine ord er for ganen, bedre enn honning i munnen.

[104] Jeg får innsikt av dine påbud, derfor hater jeg falske veier.

***Nun* נ**

[105] Ditt ord er en lykt for min fot og et lys for min sti.

[106]Jeg har sverget, og det står jeg ved, at jeg vil holde dine rettferdige lover.

[107]Jeg er dypt nedbøyd. Herre, gi meg liv slik du har sagt!

[108] Herre, ta imot gaven fra min munn og lær meg dine lover!

[109]Jeg går alltid med livet i hendene, men glemmer ikke din lov.

[110]De lovløse satte en snare for meg, men jeg går meg ikke vill, bort fra dine påbud.

[111]Dine lovbud er min eiendom for alltid, de gleder mitt hjerte.

[112]Jeg bøyer hjertet mot dine forskrifter for alltid, til evig tid.

***Samek* ס**

[113]Jeg hater dem som har et delt hjerte, men jeg elsker din lov.

[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.

[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.

[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.

[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.

[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[114] Du er mitt vern og mitt skjold, jeg venter på ditt ord.

[115]Vik fra meg, voldsmenn! Jeg vil ta vare på budene fra min Gud.

[116] Hold meg oppe slik du har sagt, så jeg kan leve. La ikke mitt håp bli til skamme!

[117]Støtt meg så jeg blir berget og alltid har dine forskrifter for øye.

[118]Alle som forviller seg bort fra dine forskrifter, vraker du, for de farer med svik og løgn.

[119]Alle de lovløse i landet fjerner du som slagg, derfor elsker jeg dine lovbud.

[120]Kroppen skjelver av redsel for deg, jeg frykter dine lover.

***Ajin* ע**

[121]Jeg har gjort det som er rett og rettferdig. Overlat meg ikke til dem som vil undertrykke meg!

[122]Gå god for din tjener så det går ham vel. La ikke de frekke undertrykke meg!

[123]Øynene slukner, jeg venter på din frelse og på ditt rettferdige ord.

[124]Vis godhet mot din tjener, lær meg dine forskrifter!

[125]Jeg er din tjener, gi meg innsikt så jeg kan kjenne dine lovbud!

[126]Det er tid for å gripe inn, Herre, for de har brutt din lov.

[127]Derfor elsker jeg dine bud mer enn gull, ja, skinnende gull.

[128]Derfor retter jeg meg etter alle dine påbud, jeg hater alle falske veier.

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.
[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.
[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.
[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.
[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.
[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.
[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.
[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.
[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.
[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.
[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.
[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.
[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.
[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

***Pe* פ**

[129]Underfulle er dine lovbud, derfor tar jeg vare på dem.
[130] Dine ord gir lys når de åpner seg, de gir uvitende innsikt.
[131]Med lengsel åpner jeg munnen, for jeg tørster etter dine bud.
[132]Vend deg til meg og vær meg nådig! Det er rett mot dem som elsker ditt navn.
[133] Gjør mine fottrinn faste slik du har sagt, la ingen urett få makt over meg!
[134]Fri meg fra dem som bruker vold, så vil jeg holde dine påbud!
[135] La ditt ansikt lyse over din tjener, lær meg dine forskrifter!
[136]Tårene strømmer fra mine øyne på grunn av dem som ikke holder din lov.

***Tsade* צ**

[137] Du er rettferdig, Herre, dine lover er rette.
[138]Du gir dine lovbud i rettferd og i din store troskap.
[139] Min lidenskap gjør ende på meg, for motstanderne mine har glemt dine ord.
[140] Ditt ord er prøvet med ild, din tjener elsker det.
[141]Jeg er ung og foraktet, men jeg glemmer ikke dine påbud.
[142]Din rettferd er alltid rett, din lov er sannhet.
[143]Nød og trengsel er kommet over meg, men jeg fryder meg over dine bud.

[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

[153] Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

[154] Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

[155] A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

[156] Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[157] São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.

[158] Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.

[144]Dine lovbud er alltid rette. Gi meg innsikt så jeg kan leve!

***Qof* ק**

[145]Jeg roper av hele mitt hjerte, svar meg, Herre! Dine forskrifter vil jeg ta vare på.

[146]Jeg roper til deg, frels meg så jeg kan holde dine lovbud!

[147] Før morgengry roper jeg. Jeg venter på ditt ord.

[148] Med øynene åpne går jeg inn i hver nattevakt for å grunne på ditt ord.

[149]Hør meg i din miskunn, Herre, gi meg liv etter dine lover!

[150]De som skamløst jager meg, er nær, de er langt borte fra din lov.

[151]Herre, du er nær, alle dine bud er sannhet.

[152]Av dine lovbud har jeg lenge skjønt at du har grunnlagt dem for evig.

***Resj* ר**

[153]Se min nød og fri meg ut! For jeg har ikke glemt din lov.

[154]Før min sak og kjøp meg fri, gi meg liv etter ditt ord!

[155]For de lovløse er hjelpen langt borte, de spør ikke etter dine forskrifter.

[156]Herre, din barmhjertighet er stor, gi meg liv etter dine lover!

[157]Det er mange som jager meg og står meg imot, men jeg bøyer ikke av fra dine lovbud.

[158]Jeg ser de troløse og kjenner avsky, de tar ikke vare på ditt ord.

[159] Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.
[160] As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

[161] Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.
[162] Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.
[163] Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.
[164] Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.
[165] Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.
[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.
[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.
[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.
[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.
[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.
[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

[159]Se, jeg elsker dine påbud! Herre, gi meg liv i din miskunn!

[160]Summen av ditt ord er sannhet, dine rettferdige lover varer evig.

***Sjin* ש**

[161]Stormenn jager meg uten grunn, men i hjertet frykter jeg ditt ord.

[162]Jeg gleder meg over ditt ord lik en som vinner stort krigsbytte.

[163]Jeg hater og avskyr løgn, men jeg elsker din lov.

[164]Sju ganger om dagen lovsynger jeg deg for dine rettferdige lover.

[165]Stor fred har de som elsker din lov, ingen ting får dem til å snuble.

[166]Herre, jeg venter på din frelse, jeg følger dine bud.

[167]Jeg tar vare på dine lovbud, og jeg elsker dem høyt.

[168]Jeg har holdt dine bud og påbud, du kjenner alle mine veier.

***Taw* ת**

[169]Herre, la ropet mitt nå fram til deg, gi meg innsikt etter ditt ord!

[170]La min bønn komme fram for deg, berg meg, som du har sagt!

[171]La leppene strømme over av lovsang, for du lærer meg dine forskrifter.

[172]La tungen synge ut ditt ord, for alle dine bud er rettferdige.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.
[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.
[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.
[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

[173]La din hånd komme meg til hjelp, for jeg har valgt dine påbud.
[174]Herre, jeg lengter etter din frelse, jeg fryder meg over din lov.
[175]La meg leve og lovsynge deg, la dine lover være min hjelp!
[176] Jeg har gått meg vill som en bortkommen sau. Let etter meg, din tjener, jeg har ikke glemt dine bud.

Salmo 120

Contra as más línguas
Cântico de romagem

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.
[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.
[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?
[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.
[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.
[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.
[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

Salmene 120

[1] En sang ved festreisene. Jeg ropte til Herren i min nød, og han svarte meg.
[2]Herre, berg meg fra lepper som lyver, fra tunger fulle av svik!
[3]Hva skal han gi deg, du svikefulle tunge, hva mer skal han la deg få?
[4] Stridsmannens kvasse piler og gyvelbuskens brennende kull!
[5] Ve meg! Jeg er innflytter i Mesjek, jeg bor blant Kedars telt!
[6]Altfor lenge har jeg bodd blant folk som hater fred.
[7]Jeg er fred, men om jeg taler, går de til krig.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens
Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?
[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.
[3] Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.

Salmene 121

[1] En sang ved festreisene. Jeg løfter mine øyne mot fjellene. Hvor skal min hjelp komme fra?
[2] Min hjelp kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper.
[3]Han vil ikke la din fot vakle, din vokter vil ikke blunde!

4 É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.
5 O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.
6 De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.
7 O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.
8 O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém
Cântico de romagem. De Davi

1 Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

2 Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!
3 Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,
4 para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.
5 Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.
6 Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.
7 Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.
8 Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!
9 Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino
Cântico de romagem

4Se, han blunder ikke og sover ikke, Israels vokter.
5 Herren er din vokter, Herren er din skygge ved din høyre hånd.
6 Solen skal ikke skade deg om dagen, heller ikke månen om natten.
7Herren skal bevare deg fra alt ondt. Han skal bevare ditt liv.
8 Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid.

Salmene 122

1En sang ved festreisene. Av David. Jeg ble glad da de sa til meg: «Vi vil gå til Herrens hus.»

2Våre føtter står i dine porter, Jerusalem.
3 Jerusalem, du er bygd som en hel og samlet by!
4 Dit drar stammene opp, Herrens stammer! Det er en lov for Israel å prise Herrens navn.
5 Ja, der står troner for dommere, troner for Davids hus.
6 Be om fred for Jerusalem! Må de som elsker deg, leve trygt!
7Må fred råde innenfor dine voller, trygghet i dine borger!
8For mine brødres og venners skyld vil jeg si: «Fred over deg!»
9For tempelets skyld, Herren vår Guds hus, vil jeg ønske deg det gode.

Salmene 123

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.

[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.

[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador

Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;

[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,

[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;

[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;

[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.

[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.

[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.

[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Salmo 125

Fé inabalável

[1] En sang ved festreisene. Til deg løfter jeg mine øyne, du som troner i himmelen.

[2]Som tjeneres øyne følger herrenes hånd, som tjenestekvinnens øyne følger husfruens hånd, slik følger våre øyne Herren vår Gud helt til han viser oss nåde.

[3]Vær nådig mot oss, Herre, vær nådig! For vi er mer enn mette av forakt,

[4]mer enn mette av hån fra de selvsikre og forakt fra de hovmodige.

Salmene 124

[1] En sang ved festreisene. Av David. Hadde ikke Herren vært med oss, skal Israel si,

[2]hadde ikke Herren vært med da mennesker reiste seg mot oss,

[3]så hadde de slukt oss levende da vreden deres flammet opp,

[4] så hadde vannet skylt over oss, flommen strømmet over oss,

[5]så hadde det veldige vannet strømmet over oss.

[6]Velsignet er Herren som ikke ga oss til rov for deres tenner!

[7]Vi slapp fri som fuglen fra jegerens snare. Snaren røk, og vi slapp fri.

[8] Vår hjelp er i Herrens navn, han som skapte himmel og jord.

Salmene 125

Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.

[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.

[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.

[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.

[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

Salmo 126

Consolo para os que choram
Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

[1] En sang ved festreisene. De som setter sin lit til Herren, er som Sion-fjellet; det skal aldri rokkes, men stå til evig tid.

[2] Fjell omgir Jerusalem, Herren omgir sitt folk fra nå og til evig tid.

[3]Urettferdig kongsstav skal ikke hvile over landet de rettferdige arvet, for da kunne den rettferdige løfte hånden til urett.

[4]Herre, gjør godt mot de gode, mot dem som har et oppriktig hjerte.

[5] Men Herren sender fra seg dem som går krokveier, og dem som gjør urett. Fred over Israel!

Salmene 126

[1] En sang ved festreisene. Da Herren vendte skjebnen for Sion, var det som en drøm for oss.

[2] Da fyltes vår munn med latter, vår tunge med jubel. Da sa de blant folkene: «Stort er det som Herren har gjort mot dem.»

[3]Ja, stort er det som Herren gjorde mot oss, og vi ble glade.

[4] Herre, vend vår skjebne som bekkene i Negev!

[5] De som sår med tårer, skal høste med jubel.

[6]Gråtende går de ut og bærer sitt såkorn, med jubel kommer de tilbake og bærer sine kornbånd.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus
Cântico de romagem. De Salomão

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

Salmene 127

[1] En sang ved festreisene. Av Salomo. Hvis Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves. Hvis Herren ikke vokter byen, våker vaktmannen forgjeves.

[2]Forgjeves står dere tidlig opp og setter dere sent ned og spiser brødet dere har slitt for. Det samme gir han sine venner mens de sover.

[3] Barn er en gave fra Herren, livsfrukt er en lønn.

[4]Som piler i stridsmannens hånd er sønner en får i sin ungdom.

[5] Salig er den mann som fyller sitt kogger med dem. Han blir ikke til skamme når han taler mot fiender i porten.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar
Cântico de romagem

[1] Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

[2] Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.

[3] Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.

[4] Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!

[5] O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,

[6] vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Salmene 128

[1] En sang ved festreisene. Salig er den som frykter Herren og går på hans veier.

[2]Du får nyte frukten av ditt strev. Salig er du, det skal gå deg vel.

[3]Din kone er som en fruktbar vinstokk inne i ditt hus, barna er som unge oliventrær rundt bordet.

[4]Ja, slik blir en mann velsignet når han frykter Herren.

[5] Herren velsigne deg fra Sion så du får nyte Jerusalems lykke alle dine dager!

[6] Måtte du se barn av dine barn! Fred over Israel!

Salmo 129

Recordação de libertações
Cântico de romagem

[1] Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

[2] desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.

[3] Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.

[4] Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.

[5] Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!

[6] Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,

[7] com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!

[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

Salmene 129

[1] En sang ved festreisene. Hardt har de plaget meg helt fra min ungdom, skal Israel si,

[2]hardt har de plaget meg helt fra min ungdom, men de har ikke vunnet over meg.

[3]På ryggen min har plogmenn pløyd og trukket lange furer.

[4]Men Herren er rettferdig, han har hugget av de urettferdiges reip.

[5]Måtte alle som hater Sion, trekke seg tilbake med skam!

[6] Måtte de bli lik gress på taket, som visner før en får slått det.

[7]Den som høster det, får ikke hånden full, den som samler, får ikke fanget fullt,

[8]de som går forbi, sier ikke: Herrens velsignelse være over dere! Vi velsigner dere i Herrens navn!

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor
Cântico de romagem

[1] Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

[2] Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.

[3] Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?

[4] Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.

[5] Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.

Salmene 130

[1] En sang ved festreisene. Fra dypet roper jeg til deg, Herre.

[2]Herre, hør min røst! Vend øret til mitt rop om nåde.

[3] Dersom du, Herre, vil gjemme på synder, Herre, hvem kan da bli stående?

[4] Men hos deg er tilgivelse, så vi skal frykte deg.

[5] Jeg setter mitt håp til Herren, jeg lengter, jeg venter på hans ord.

[6] A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,

[7] espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.

[8] É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

[1] SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.

[2] Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

[3] Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

Salmo 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

[1] Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

[2] de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

[3] Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

[4] não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

[5] até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

[6]Min sjel venter på Herren, mer enn vektere på morgenen, vektere på morgenen.

[7]Vent på Herren, Israel! For hos Herren er miskunn og kraft til å løse ut.

[8] Han skal løse Israel ut fra alle deres synder.

Salmene 131

[1] En sang ved festreisene. Av David. Herre, mitt hjerte er ikke hovmodig, mine øyne er ikke stolte. Jeg går ikke med tanker som er for store og underfulle for meg.

[2]Nei, jeg har fått min sjel til å bli stille og rolig, som et lite barn hos sin mor. Som det lille barnet, slik er min sjel i meg.

[3] Israel, vent på Herren fra nå og til evig tid!

Salmene 132

[1]En sang ved festreisene. Herre, husk David og alt han holdt ut!

[2] Han sverget til Herren, ga Jakobs Mektige et løfte:

[3]«Jeg vil ikke gå inn i mitt hus, ikke legge meg i sengen,

[4]ikke unne meg blund på øynene og ikke la øyelokkene hvile

[5]før jeg har funnet et sted for Herren, en bolig for Jakobs Mektige.»

[6] Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.
[7] Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.
[8] Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.
[9] Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.
[10] Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.
[11] O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.
[12] Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.
[13] Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:
[14] Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.
[15] Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.
[16] Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.
[17] Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.
[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

Salmo 133

A excelência da união fraternal

Cântico de romagem. De Davi

[6] Vi hørte om paktkisten i Efrata, vi fant den på markene ved Jaar.
[7] La oss gå inn i hans bolig, kaste oss ned for hans fotskammel!
[8] Reis deg, Herre, og kom til ditt hvilested, du og paktkisten, som er din styrke.
[9]Dine prester skal kle seg i rettferd, dine trofaste skal rope av fryd.
[10]For David, din tjeners skyld, vis ikke fra deg den du har salvet!
[11] Herren har sverget til David et pålitelig ord han ikke går fra: «Din livsfrukt vil jeg sette på din trone.
[12]Hvis dine sønner holder min pakt og loven jeg vil lære dem, så skal også sønnene deres alltid sitte på din trone.»
[13]For Herren har utvalgt Sion, henne vil han ha til bolig:
[14]«Dette skal alltid være mitt hvilested, her vil jeg bo, for henne vil jeg ha.
[15]Maten hennes vil jeg velsigne, de fattige metter jeg med brød,
[16]prestene hennes kler jeg i frelse, de trofaste skal rope av fryd.
[17] Der lar jeg et horn vokse fram for David, jeg gjør i stand en lampe for den jeg har salvet.
[18]Fienden vil jeg kle i skam, men på ham skal kronen stråle.»

Salmene 133

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.

[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

[1]En sang ved festreisene. Av David. Se, hvor godt og vakkert det er når brødre bor sammen!

[2]Det er som den fine oljen på hodet når den renner ned i skjegget, Arons skjegg, ned over linningen på kjortelen.

[3]Det er som dugg fra Hermon når den faller på Sions fjell. For der gir Herren velsignelse, liv til evig tid.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino

Cântico de romagem

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;

[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.

[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

Salmene 134

[1] En sang ved festreisene. Velsign Herren, alle Herrens tjenere, dere som står i Herrens hus om nettene!

[2] Løft hendene mot det hellige og velsign Herren!

[3] Herren velsigne deg fra Sion, han som skapte himmel og jord!

Salmo 135

Louvores a Deus

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.

[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

[4] Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

[5] Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

Salmene 135

[1]Halleluja! Lovsyng Herrens navn, syng lovsang, Herrens tjenere,

[2]dere som står i Herrens hus, i forgårdene til vår Guds hus!

[3] Pris Herren, for Herren er god, lovsyng hans navn, for det er herlig!

[4] Herren har utvalgt Jakob, gjort Israel til sin eiendom.

[5] Jeg vet at Herren er stor, vår Herre er større enn alle guder.

[6] Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

[6] Alt Herren vil, det gjør han, i himmelen og på jorden, i havet og i alle dyp.

[7] Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

[7] Han lar skyer gå opp fra jordens ende, han lager lyn og regn og lar vinden slippe ut fra sine forrådskamre.

[8] Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

[8] Han slo de førstefødte i Egypt, både mennesker og dyr.

[9] quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

[9] Han sendte tegn og under mot deg, Egypt, mot farao og alle hans tjenere.

[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

[10] Han slo mange folkeslag og drepte mektige konger:

[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[11]amorittenes konge Sihon, kong Og i Basan, og alle kongeriker i Kanaan.

[12] cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

[12]Han ga deres land til eiendom, til eiendom for Israel, sitt folk.

[13] O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

[13] Herren er ditt navn til evig tid, Herren skal du kalles fra slekt til slekt.

[14] Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.

[14] For Herren vil skaffe sitt folk rett og ha medfølelse med sine tjenere.

[15] Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

[15] Folkenes gudebilder er sølv og gull, menneskehender har laget dem.

[16] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[16]De har munn, men kan ikke tale, de har øyne, men kan ikke se.

[17] têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.

[17]De har ører, men kan ikke høre, det er ikke pust i deres munn.

[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.

[18]Slik blir også de som lager dem, og alle som setter sin lit til dem.

[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;

[19] Velsign Herren, Israels hus! Velsign Herren, Arons hus!

[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.

[20] Velsign Herren, Levis hus! Velsign Herren, dere som frykter ham!

[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[3] Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[21]Velsignet er Herren fra Sion, han som bor i Jerusalem. Halleluja!

Salmene 136

[1] Pris Herren, for han er god, evig varer hans miskunn.

[2] Pris ham som er Gud over alle guder, evig varer hans miskunn.

[3]Pris ham som er Herre over alle herrer, evig varer hans miskunn.

[4] Han alene gjør store under, evig varer hans miskunn.

[5]Han skapte himmelen med forstand, evig varer hans miskunn.

[6] Han bredte jorden ut over vannet, evig varer hans miskunn.

[7] Han skapte de store lysene, evig varer hans miskunn,

[8]solen til å herske over dagen, evig varer hans miskunn,

[9]månen og stjernene til å herske over natten, evig varer hans miskunn.

[10] Han slo de førstefødte i Egypt, evig varer hans miskunn,

[11] og førte Israel ut derfra, evig varer hans miskunn,

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[12]med sterk hånd og utstrakt arm, evig varer hans miskunn.

[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[13] Han kløvde Sivsjøen i to, evig varer hans miskunn,

[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[14]førte Israel tvers igjennom, evig varer hans miskunn,

[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[15]og styrtet farao og hans hær ut i Sivsjøen, evig varer hans miskunn.

[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[16]Han førte sitt folk i ørkenen, evig varer hans miskunn.

[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[17] Han slo store konger, evig varer hans miskunn,

[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[18]drepte veldige konger, evig varer hans miskunn,

[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[19]amorittenes konge Sihon, evig varer hans miskunn,

[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[20]kong Og i Basan, evig varer hans miskunn,

[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[21]og ga deres land til eiendom, evig varer hans miskunn,

[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[22]til eiendom for Israel, sin tjener, evig varer hans miskunn.

[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[23] Han tenkte på oss da vi var fornedret, evig varer hans miskunn,

[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[24]og rev oss ut av våre fienders vold, evig varer hans miskunn.

[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[25] Han gir mat til alt som lever, evig varer hans miskunn.

[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.

[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,

[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.

[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?

[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.

[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade

Salmo de Davi

[26]Pris Gud i himmelen, evig varer hans miskunn.

Salmene 137

[1] Ved elvene i Babel satt vi og gråt når vi tenkte på Sion.

[2]Vi hengte lyrene opp i piletrærne.

[3]De som tok oss til fange, ba oss om sang, de som bortførte oss, ba om glede: «Syng en av Sions sanger for oss!»

[4]Hvordan kan vi synge Herrens sanger på fremmed jord?

[5] Glemmer jeg deg, Jerusalem, så la min høyre hånd bli glemt!

[6]La tungen klistre seg til ganen om jeg ikke tenker på deg, om jeg ikke setter Jerusalem høyere enn min største glede!

[7] Herre, husk Jerusalems dag da Edoms sønner sa: «Riv ned! Riv ned til grunnen!»

[8] Du datter Babel som er herjet, salig er den som gjengjelder det du gjorde mot oss.

[9] Salig er den som griper dine barn og knuser dem mot berget!

Salmene 138

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[1] Av David. Jeg vil takke deg av hele mitt hjerte, synge og spille foran guder.

[2] Jeg bøyer meg mot ditt hellige tempel, jeg priser ditt navn for din miskunn og troskap. Du har gjort ditt navn og ditt ord større enn alt.

[3]Du svarte meg den dagen jeg ropte, du fylte meg med styrke.

[4] Alle konger på jorden skal takke deg, Herre, når de hører ordene fra din munn.

[5]De skal synge om Herrens veier, for Herrens herlighet er stor.

[6] Høy er Herren, men han ser den lave og kjenner den stolte på lang avstand.

[7] Går jeg i trengsel, holder du meg i live, du retter hånden ut mot mine arge fiender, din høyre hånd berger meg.

[8] Herren skal gjøre vel mot meg. Herre, din miskunn varer evig. Svikt ikke ditt verk!

Salmene 139

[1] Til korlederen. Av David. En salme. Herre, du ransaker meg og du vet –

[2] du vet om jeg sitter eller står, på lang avstand kjenner du mine tanker.

[3]Om jeg går eller ligger, ser du det, du kjenner alle mine veier.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.
[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.
[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.
[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?
[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;
[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,
[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.
[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,
[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.
[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.
[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;
[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.
[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles

[4]Før jeg har et ord på tungen, Herre, kjenner du det fullt ut.
[5]Bakfra og forfra omgir du meg, du har lagt din hånd på meg.
[6]Det er et under jeg ikke forstår, det er så høyt at jeg ikke kan fatte det.
[7] Hvor skulle jeg gå fra din pust, hvor kunne jeg flykte fra ditt ansikt?
[8] Stiger jeg opp til himmelen, er du der, legger jeg meg i dødsriket, er du der.
[9] Tar jeg soloppgangens vinger og slår meg ned der havet ender,
[10]da fører din hånd meg også der, din høyre hånd holder meg fast.
[11] Jeg kan si: «La mørket skjule meg og lyset omkring meg bli natt.»
[12]Men mørket er ikke mørkt for deg, natten er lys som dagen, mørket er som lyset.
[13] For du har skapt mine nyrer, du har vevd meg i mors liv.
[14]Jeg takker deg for at jeg er så underfullt laget. Underfulle er dine verk, det vet jeg godt.
[15] Knoklene mine var ikke skjult for deg da jeg ble laget på hemmelig vis og vevd dypt i jorden.
[16]Dine øyne så meg da jeg var et foster. Alle dager er skrevet opp i din bok, de fikk form før én av dem var kommet.

escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;

[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,

[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.

[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.

[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento,

[17] Dine tanker, Gud, er dyrebare for meg, summen av dem er ufattelig!

[18]Teller jeg dem, er de talløse som sand, blir jeg ferdig, er jeg ennå hos deg.

[19]Gud, om du ville drepe den lovløse, om drapsmennene vek fra meg!

[20]De taler svikefullt om deg, dine fiender sverger falskt.

[21]Herre, jeg hater dem som hater deg, og avskyr dem som står deg imot!

[22]Jeg hater dem med et grenseløst hat, de er blitt mine fiender.

[23]Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte, prøv meg og kjenn mine tanker!

[24] Se om jeg følger avguders vei, og led meg på evighetens vei!

Salmene 140

[1]Til korlederen. En salme av David.

[2]Fri meg, Herre, fra onde mennesker, vern meg mot voldsmenn,

[3]de som tenker ut onde planer i hjertet og daglig egger til strid.

[4] De gjør tungen kvass som slangen, under leppene har de ormegift. *Sela*

[5]Bevar meg, Herre, fra lovløses hånd, vern meg mot voldsmenn som vil spenne bein på meg.

os quais se empenham por me desviar os passos.

[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.

[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.

[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.

[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.

[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.

[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.

[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.

[6] De stolte setter snarer, ved stien spenner de snorer og nett, de setter feller for meg. *Sela*

[7] Jeg sier til Herren: Du er min Gud, Herre, vend øret til mitt rop om nåde!

[8]Gud Herre, min sterke frelser, du verner hodet mitt i kamp.

[9]Herre, gi ikke de urettferdige det de ønsker, la ikke planene deres lykkes! *Sela*

[10] De som samler seg rundt meg, løfter hodet. La uretten de har på leppene, dynge dem ned!

[11] La glødende kull regne over dem, la dem falle i dype groper så de ikke reiser seg mer.

[12]La ikke onde tunger få bli i landet. La ulykke jage voldsmannen og slå ham ned.

[13] Jeg vet at Herren fører sak for hjelpeløse og skaper rett for fattige.

[14] De rettferdige priser ditt navn, de rettskafne får bo hos deg.

Salmene 141

[1]En salme av David. Herre, jeg roper til deg. Skynd deg til meg! Lytt når jeg roper!

[2] La min bønn være røkelse for deg, mine løftede hender et kveldsoffer.

[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.

[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,

[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.

[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.

[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.

[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

[3] Herre, sett vakt for min munn, vern leppenes dør!

[4] Bøy ikke mitt hjerte mot det onde, mot lovløs gjerning sammen med dem som gjør urett! Den utsøkte maten deres vil jeg ikke smake.

[5] La en rettferdig slå meg, det er kjærlighet. La ham refse meg, det er olje på mitt hode, jeg avviser den ikke. Men min bønn står stadig mot deres ondskap.

[6]Dommerne deres skal styrtes nedover berget, de skal høre at ordene mine var gode.

[7]Knoklene våre ligger strødd ved dødsrikets gap som når en pløyer og velter opp jord.

[8]Gud Herre, mine øyne er vendt mot deg, jeg søker tilflukt hos deg. Riv meg ikke bort!

[9]Bevar meg fra snaren de setter for meg, for fellene til dem som gjør urett!

[10] La de urettferdige falle i eget garn mens jeg går rett forbi.

Salmene 142

[1] En læresalme av David, den gang han var i hulen. En bønn.

[2]Jeg roper høyt til Herren. Jeg ber til Herren om nåde.

[3]Jeg øser ut min klage og forteller ham om min nød.

[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.

[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

[6] Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

[7] Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

[1] Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[4] Når min ånd blir svak, kjenner du min sti. På veien der jeg går, setter de snarer.

[5] Vend blikket mot høyre og se: Ingen kjennes ved meg, jeg har ikke noe sted å flykte, ingen bryr seg om meg.

[6] Herre, jeg roper til deg. Jeg sier: Du er min tilflukt, min del i de levendes land.

[7]Hør når jeg roper, for jeg er fattig og hjelpeløs! Fri meg fra dem som jager meg, de er for sterke.

[8]Før meg ut av fengselet så jeg kan prise ditt navn! De rettferdige skal samle seg om meg, for du gjør godt mot meg.

Salmene 143

[1]En salme av David. Herre, hør min bønn, vend øret til mitt rop om nåde! Svar meg, du som er trofast og rettferdig.

[2] Gå ikke i rette med din tjener. For ingen som lever, er rettferdig for deg.

[3] Fienden har jaget meg, slått meg til jorden. Han har satt meg i stummende mørke, lik dem som er døde for lenge siden.

[4]Livsånden sluknet i meg, hjertet ble lammet av skrekk.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[5] Jeg minnes gamle dager, jeg tenker på hele ditt verk, grunner på det dine hender har gjort.

[6] Jeg rekker hendene ut mot deg, lengter etter deg som tørstende jord. *Sela*

[7] Skynd deg å svare meg, Herre, min ånd går til grunne. Skjul ikke ansiktet for meg, ellers blir jeg lik dem som går i graven.

[8] La meg høre om din miskunn om morgenen, jeg setter min lit til deg! Lær meg den veien jeg skal gå, for jeg løfter min sjel til deg.

[9]Fri meg fra mine fiender, Herre! Hos deg søker jeg ly.

[10] Lær meg å gjøre din vilje, for du er min Gud! La din gode Ånd lede meg på jevn grunn.

[11]For ditt navns skyld, Herre, hold meg i live! Du som er rettferdig, før meg ut av trengsel!

[12]Du som viser miskunn, utrydd mine fiender og gjør ende på alle som står imot meg! For jeg er din tjener.

Salmene 144

[1] Av David. Velsignet er Herren, min klippe, han som lærer opp hendene mine til strid og fingrene til krig.

[2]Han er min miskunn, min borg og mitt vern, han er min befrier og mitt skjold. Jeg søker tilflukt hos ham, han legger folket mitt under meg!

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?
[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.
[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.
[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.
[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,
[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.
[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.
[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.
[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.
[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;
[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;
[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[3] Herre, hva er vel et menneske, siden du vil kjenne det, et menneskebarn, siden du tenker på det?
[4] Mennesket ligner et pust, våre dager er som en flyktende skygge.
[5] Herre, bøy din himmel og stig ned, rør ved fjellene så det ryker av dem!
[6]La lynet blinke og spre dem! Skyt pilene dine og skrem dem!
[7] Rekk hånden ut fra det høye, fri meg og berg meg fra veldige vann, fra fremmedes hånd.
[8]Med munnen taler de tomme ord, med hevet høyre hånd sverger de falskt.
[9] Gud, jeg vil synge en ny sang og spille for deg på tistrenget harpe.
[10]Du gir konger seier og frir din tjener David fra det onde sverdet.
[11]Fri meg og berg meg fra fremmedes hånd. Med munnen taler de tomme ord, med hevet høyre hånd sverger de falskt.
[12]Alt som unge ligner sønnene våre høyvokste planter. Døtrene er som bæresøyler skåret ut for et palass.
[13]Da blir forrådskamrene fulle, de bugner av all slags mat. Sauene våre ute i marken øker til tusen, ja, mange tusen.
[14] Da blir kyrne våre fete. Ingen bryter ut, og ingen blir borte. Ingen klage høres på torgene.

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

[15] Salig er det folket som har det slik, salig er det folket som har Herren til Gud!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus
Louvores de Davi

Salmene 145

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[1] En lovsang av David.

Alef א

Jeg vil opphøye deg, min Gud og konge, og velsigne navnet ditt til evig tid.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

Bet ב

[2]Jeg vil velsigne deg hver dag og lovsynge navnet ditt til evig tid.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

Gimel ג

[3] Stor er Herren og verdig lov og pris, hans storhet kan ingen granske.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

Dalet ד

[4] Slekt etter slekt priser dine gjerninger og forteller om dine storverk.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

He ה

[5] Jeg grunner på din høye herlighet og ære og på dine underfulle ord.

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

Waw ו

[6]De taler om dine sterke og skremmende gjerninger, jeg forteller om dine storverk.

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

Zajin ז

[7]De lar det gå gjetord om din store godhet og jubler over din rettferd.

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

Het ח

[8] Herren er nådig og barmhjertig, sen til vrede og rik på miskunn.

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

Tet ט

[9]Herren er god mot alle, barmhjertig mot alt han har skapt.

Jod י

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

[11] Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

[12] para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

[13] O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

[14] O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

[15] Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

[16] Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

[17] Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

[18] Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[10]Alle dine skapninger priser deg, Herre, de trofaste velsigner deg.

***Kaf* כ**

[11]De forteller om din herlige kongsmakt og taler om ditt velde.

***Lamed* ל**

[12]De lar mennesker lære å kjenne ditt velde, din strålende kongsmakt.

***Mem* מ**

[13] Du er konge gjennom alle tider, du hersker fra slekt til slekt.

***Nun* נ**

{{Herren er pålitelig i alt han sier, trofast i alt han gjør.}}

***Samek* ס**

[14] Herren støtter alle som faller, og reiser alle nedbøyde opp.

***Ajin* ע**

[15] Alles øyne venter på deg, og du gir dem mat i rett tid.

***Pe* פ**

[16]Du åpner din hånd og metter alt som lever, med det gode.

***Tsade* צ**

[17]Herren er rettferdig på alle sine veier, trofast i alt han gjør.

***Qof* ק**

[18] Herren er nær alle som kaller på ham, alle som kaller på ham i sannhet.

***Resj* ר**

[19] Til dem som frykter ham, gir han det de ønsker, han hører deres rop og frelser dem.

***Sjin* ש**

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

[20]Herren vokter alle som elsker ham, men utrydder alle lovløse.

Taw ת

[21] Min munn skal lovprise Herren, alt som lever, skal velsigne hans hellige navn til evig tid.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.

Salmene 146

[1] Halleluja! Lovsyng Herren, min sjel!

[2] Jeg vil lovsynge Herren hele mitt liv, synge og spille for min Gud så lenge jeg er til.

[3] Stol ikke på fyrster, mennesker som ikke kan hjelpe.

[4] De utånder og blir til jord igjen, den dagen faller planene i grus.

[5] Salig er den som har Jakobs Gud til hjelper og setter sitt håp til Herren sin Gud.

[6] Han skapte himmel og jord, havet og alt som er i dem, han er trofast til evig tid.

[7] Han hjelper de undertrykte til deres rett, han gir mat til dem som sulter. Herren setter fri dem som er bundet.

[8] Herren gir de blinde syn. Herren reiser de nedbøyde opp. Herren elsker de rettferdige.

[9] Herren verner innflyttere. Han holder enker og farløse oppe, men gjør veien kroket for dem som gjør urett.

[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;

[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.

[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.

[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.

[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.

[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,

[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva

[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.

[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.

[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.

[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.

[10] Herren er konge til evig tid, din Gud, Sion, fra slekt til slekt. Halleluja!

Salmene 147

[1] Halleluja! Det er godt å spille for vår Gud, det er herlig, det er rett å synge lovsang.

[2] Herren bygger Jerusalem og samler Israels spredte folk.

[3] Han leger dem som har et knust hjerte, og forbinder sårene deres.

[4] Han vet hvor mange stjernene er, og gir alle navn.

[5] Vår Herre er stor og rik på kraft, hans forstand er uten grenser.

[6] Herren holder de hjelpeløse oppe, men bøyer de urettferdige til jorden.

[7]Syng lovsang for Herren, spill på lyre for vår Gud.

[8] Han dekker himmelen med skyer, sørger for regn til jorden og lar gresset spire på fjellene.

[9] Han gir føde til dyrene, til ravnungene som roper.

[10] Han bryr seg ikke om hestens kraft og gleder seg ikke over mannens muskler.

[11]Herren gleder seg over dem som frykter ham og venter på hans miskunn.

[12]Syng Herrens pris, Jerusalem, Sion, lovsyng din Gud!

[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;

[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.

[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;

[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.

[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?

[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.

[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.

[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.

[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[3] Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

[4] Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

[5] Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

[6] E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

[7] Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

[8] fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

[13]Han gjør portbommene dine sterke og velsigner barna i byen.

[14] Han gir fred i landet, han metter deg med den beste hvete.

[15] Han sender sitt budskap til jorden, hurtig løper hans ord.

[16] Han lar snøen falle som ull, han strør ut rim som aske.

[17]Han kaster hagl som smuler, hvem kan stå seg mot hans kulde?

[18]Så sender han sitt ord, og alt smelter, han puster, og vannet strømmer.

[19] Han kunngjorde sitt ord for Jakob, sine forskrifter og lover for Israel.

[20]Slik gjorde han ikke for noe annet folk, de kjenner ikke hans lover. Halleluja!

Salmene 148

[1]Halleluja! Lovsyng Herren fra himmelen, lov ham i det høye!

[2] Lov ham, alle hans engler, lov ham, hele hans hær!

[3]Lov ham, sol og måne, lov ham, alle lysende stjerner!

[4] Lov ham, du høyeste himmel, og vannet over himmelen!

[5] De skal lovsynge Herrens navn, for han befalte, og de ble skapt.

[6] Han ga dem sin plass for alltid, bestemte en ordning som ikke forgår.

[7]Lovsyng Herren fra jorden, store sjødyr og alle havdyp,

[8] ild og hagl, snø og skodde, stormvind som setter hans ord i verk,

[9] montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

[10] feras e gados, répteis e voláteis;

[11] Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

[12] rapazes e donzelas, velhos e crianças.

[13] Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

[14] Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

[9]fjell og alle hauger, frukttrær og alle sedrer,

[10] ville dyr og alt fe, krypdyr og fugler med vinger,

[11]konger på jorden og alle folk, stormenn og alle styresmenn på jord,

[12]unge menn og jenter, gamle folk og gutter!

[13] De skal love Herrens navn, bare hans navn er opphøyd. Hans herlighet er over himmel og jord.

[14]Han har reist opp et horn av kraft for sitt folk til ære for alle sine trofaste, for Israel, folket som er ham nær. Halleluja!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

[1] Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.

[2] Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.

[3] Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.

[4] Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.

[5] Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.

[6] Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,

[7] para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;

[8] para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;

Salmene 149

[1]Halleluja! Syng en ny sang for Herren, en lovsang der de trofaste samles!

[2]Israel skal glede seg over sin skaper, Sions barn juble for sin konge!

[3] De skal prise hans navn med dans, spille for ham på trommer og lyre.

[4] For Herren gleder seg over sitt folk, han smykker de hjelpeløse med frelse.

[5] De trofaste skal juble i herlighet og rope av fryd på sitt leie.

[6]De har lovsang til Gud i munnen og tveegget sverd i hånden.

[7]De vil ta hevn over folkene og refse folkeslag,

[8]legge kongene i lenker og de fornemme i jern.

[9] para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

Salmo 150

Doxologia final

[1] Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.

[2] Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.

[3] Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.

[4] Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.

[5] Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.

[6] Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

[9]De skal holde dom over dem slik det står skrevet, til ære for alle hans trofaste. Halleluja!

Salmene 150

[1] Halleluja! Lovsyng Gud i hans helligdom! Lov ham i hans mektige hvelving.

[2] Lov ham for hans storverk. Lov ham for hans store velde.

[3] Lov ham med gjallende horn. Lov ham med harpe og lyre.

[4]Lov ham med trommer og dans. Lov ham med strengespill og fløyte.

[5]Lov ham til tonende symbaler. Lov ham med rungende symbaler!

[6] Alt som har ånde, skal love Herren. Halleluja!

Provérbios de Salomão

Provérbios 1

Uso dos provérbios

[1] Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

[2] Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

[3] para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

[4] para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

[5] Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

[6] para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

[7] O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

[8] Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

[9] Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

[10] Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

[11] Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

[12] traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

[13] acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;

[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.

Ordspråkene

Ordspråkene 1

Første samling

(Kap. 1–9)

[1] Ordspråk fra Salomo, sønn av David og konge i Israel.

[2]Til å gi kunnskap om visdom og formaning, til å forstå forstandige ord,

[3]til å ta imot formaning som gir innsikt om ærlighet, rettferd og rett,

[4]til å gi uvitende vett og den unge kunnskap og omtanke.

[5]Den vise skal lytte og øke sin lærdom, den kloke lære å bruke sin tanke

[6]så han forstår ordspråk og bildetale, vismenns ord og gåter.

[7] Å frykte Herren er begynnelsen til kunnskap, de dumme forakter formaning og visdom.

Slå ikke følge med syndere

[8] Lytt, min sønn, til din fars formaning, forkast ikke rettledning fra din mor!

[9]For det er en vakker krans om hodet, et kjede som pryder halsen din.

[10] Min sønn, følg ikke syndere om de lokker deg,

[11] om de sier: «Bli med oss, vi legger oss på lur etter blod, vi setter feller for uskyldige uten grunn.

[12]Som dødsriket sluker vi dem levende og hele, lik dem som går i graven.

[13]Alle slags kostbarheter skal vi få tak i, fylle våre hus med røvet gods.

[14]Våg du lykken din hos oss, så skal vi ha felles kasse.»

15 Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;
16 porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.
17 Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.
18 Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.
19 Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

20 Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;
21 do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:
22 Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?
23 Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.
24 Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;
25 antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;
26 também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,
27 em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição

15Slå ikke følge med dem, min sønn, sett ikke foten på deres stier!
16 Foten deres løper lett etter det som er ondt, og de er snare til å utøse blod.
17For det er nytteløst å spenne ut nettet mens fuglene ser det.
18Men de ligger på lur etter sitt eget blod, de setter feller for seg selv.
19 Slik går det med alle som jakter på vinning, den tar livet av sin eier.

Visdommen roper på gaten

20 Visdommen roper høyt på gaten, lar stemmen lyde på alle torg.
21 Hun roper ut midt i larmen, tar til orde ved byportene:
22 Dere uvitende, hvor lenge skal dere elske uvitenhet? Hvor lenge skal spotterne nyte sin spott og dårene hate kunnskap?
23Vend dere hit når jeg taler til rette! Da lar jeg min pust strømme ut til dere og kunngjør ordene mine for dere.
24 Jeg ropte, men dere ville ikke høre, strakte hånden ut, men ingen lyttet.
25Dere kastet alle mine råd til side, ville ikke lytte da jeg talte til rette.
26Derfor skal jeg le når ulykken rammer, og spotte når dere blir slått av redsel,
27når redsel kommer som et uvær og ulykke som en storm, når nød og trengsel kommer over dere.

como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.

[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.

[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;

[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.

[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.

[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.

[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,

[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,

[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,

[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,

[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.

[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.

[28] Da skal de rope, men jeg svarer ikke, de skal lete, men ikke finne meg.

[29]For de hatet kunnskap, de valgte ikke å frykte Herren,

[30]de ville ikke ha mitt råd, viste ingen respekt da jeg talte til rette.

[31] Derfor skal de smake frukten av sin ferd, bli mette av sine egne planer.

[32]Den uvitende vender seg bort og mister livet, dåren er sorgløs og går til grunne.

[33]Men den som hører på meg, bor trygt, i ro uten redsel for noe ondt.

Ordspråkene 2

Visdommen som vern mot det onde

[1]Min sønn, om du tar imot mine ord og gjemmer budene mine hos deg

[2]så ditt øre lytter til visdom, og du åpner hjertet for forstand,

[3]ja, om du kaller på innsikt og roper høyt etter forstand,

[4] om du søker etter den som etter sølv, leter som etter en skatt,

[5] da skal du lære å frykte Herren, finne ut hva det er å kjenne Gud.

[6] For det er Herren som gir visdom; kunnskap og forstand går ut fra hans munn.

[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,

[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.

[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.

[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.

[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;

[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;

[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;

[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,

[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;

[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,

[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;

[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;

[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.

[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.

[7] Han samler opp klokskap til de rettskafne, er et skjold for den som er hel i sin ferd.

[8]Han verner rettens stier og vokter veien hans trofaste går.

[9]Da vil du forstå ærlighet, rettferd og rett, alle gode veier.

[10]Visdom skal komme inn i ditt hjerte, kunnskap skal gi deg glede,

[11]omtanke skal vokte deg, forstand bevare deg

[12]og berge deg fra de ondes vei, fra dem som taler svikefullt,

[13]fra dem som forlater de rette stiene og vandrer på mørke veier.

[14]De gleder seg når de gjør ondt, jubler over det som er ondt og vrangt.

[15]Krokete er stiene deres, de går på ville veier.

[16] Visdommen skal fri deg fra en annen kvinne, en fremmed kvinne med glatte ord,

[17] hun som har sviktet sin ungdoms venn og glemt pakten med sin Gud.

[18] Hennes hus synker ned i døden, til dødningene fører hennes veier.

[19]De som går inn til henne, vender aldri tilbake, de når ikke fram til livets stier.

[20]Derfor skal du gå der de gode ferdes, og holde deg på de rettferdiges stier.

[21] For de rettskafne skal bo i landet, den som er hel, skal få være der.

[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;

[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.

[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração

[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.

[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.

[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.

[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;

[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.

[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;

[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[22] Men de urettferdige skal utryddes av landet, de svikefulle rives bort.

Ordspråkene 3

Troskap mot Herren og hans bud

[1] Min sønn, glem ikke min rettledning, ta vare på mine bud i hjertet!

[2]For de gir deg mange år og et langt liv og overflod av fred.

[3] Gi aldri slipp på godhet og troskap! Bind dem om halsen, skriv dem på hjertets tavle!

[4] Da får Gud og mennesker velvilje for deg og ser at du er forstandig.

[5] Stol på Herren av hele ditt hjerte, støtt deg ikke til din egen innsikt!

[6]Tenk på ham hvor du enn ferdes, så gjør han stiene dine jevne.

[7] Vær ikke vis i egne øyne, frykt Herren og vend deg bort fra det onde!

[8]Det blir til helse for kroppen, en styrkedrikk for marg og bein.

[9] Gi Herren ære med det du eier, med førstegrøden av hele din avling.

[10] Da skal din matbod fylles opp, pressekummene renner over av ny vin.

[11] Min sønn, forakt ikke Herrens formaning, mist ikke motet når han refser.

[12] For den Herren elsker, refser han, slik en far gjør med en sønn han har kjær.

Visdommen er et livets tre

13 Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

13 Salig er den som finner Visdommen og vinner forstand!

14 porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

14 For mer er hun verdt enn sølv, hun gir bedre vinning enn gull.

15 Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

15 Hun er mer verdifull enn perler, av alle dine skatter er ingen som henne.

16 O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

16Langt liv holder hun i sin høyre hånd, i sin venstre rikdom og ære.

17 Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

17På veiene hennes er det herlig å vandre, alle hennes stier fører til fred.

18 É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

18 Et livets tre er hun for dem som holder fast ved henne, lykkelige er de som støtter seg til henne.

19 O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

19 Med visdom grunnla Herren jorden, han grunnfestet himmelen med forstand.

20 Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

20Ved kunnskapen hans ble dypene åpnet, og skyene lar duggen dryppe.

21 Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

21Min sønn, ta vare på klokskap og omtanke, slipp dem ikke av syne!

22 porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

22 De skal være til liv for deg, et vakkert kjede om din hals.

23 Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

23 Da kan du vandre trygt på din vei, du skal ikke støte foten mot noe.

24 Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

24 Du er ikke redd når du går til ro, og når du har lagt deg, sover du godt.

25 Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.

25 Du blir ikke redd for uventet fare når ødeleggelsen kommer for de urettferdige.

26 Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

26For Herren skal være ved din side, han skal vokte foten din for snaren.

Den gode nabo

27 Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.

27 Når det står i din makt å gjøre det gode, skal du ikke holde det tilbake fra den som har rett på det.

[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.

[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.

[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.

[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;

[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.

[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.

[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.

[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;

[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,

[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;

[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das

[28] Om du har noe, si ikke da til din neste: «Kom tilbake i morgen, så skal du få!»

[29]Legg ikke onde planer mot din neste, som tror det er trygt å være naboen din.

[30]Trett ikke med noen uten grunn når han ikke har gjort deg noe ondt.

[31] Misunn ikke en voldsmann! Hans veier må du aldri velge.

[32] For Herren avskyr den som er falsk, men taler fortrolig med de rettskafne.

[33]Herren forbanner de urettferdiges hus, men velsigner de rettferdiges bolig.

[34] Spottere svarer han med spott, men de ydmyke gir han nåde.

[35]De vise arver ære, men dårer må bære sin skam.

Ordspråkene 4

Sett Visdommen høyt

[1]Hør etter, barn, når far formaner, lytt, så dere vinner forstand!

[2]God er den lærdommen jeg gir dere. Forkast ikke min rettledning!

[3]Da jeg var barn hjemme hos far, en sart liten gutt, den eneste hos mor,

[4] da lærte han meg: «Ditt hjerte skal holde fast ved mitt ord, hold budene mine, så skal du leve!

[5]Kjøp deg visdom, kjøp deg innsikt! Glem ikke ordene fra min munn, snu deg ikke bort fra dem.

palavras da minha boca, nem delas te apartes.

[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.

[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.

[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;

[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.

[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;

[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.

[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.

[6] Forlat ikke Visdommen, så vokter hun deg, elsk henne, så verner hun deg.

[7]Viktigst er visdom. Kjøp deg visdom, kjøp deg innsikt med alt du eier!

[8]Sett henne høyt, så løfter hun deg. Ta henne i favn, så bringer hun deg ære.

[9] Hun setter en vakker krans på hodet ditt og gir deg en praktfull krone.»

Lysets og mørkets vei

[10] Hør, min sønn, ta imot mine ord, så blir dine leveår mange.

[11] Jeg lærer deg visdommens vei og fører deg på de rette stier.

[12] Når du går, skal ingenting hindre din fot, når du løper, skal du ikke snuble.

[13] Hold fast ved formaningen, slipp den ikke, ta vare på den, for den er ditt liv.

[14] Følg ikke stien urettferdige går, slå ikke inn på de ondes vei!

[15]Sky den og gå ikke på den, vend deg fra den og gå utenom!

[16]De urettferdige får ikke sove om de ikke har gjort noe ondt. Har de ikke fått noen til å falle, mister de nattesøvnen.

[17]Urett er brødet de spiser, vold er vinen de drikker.

[18]De rettferdiges sti er som morgenlyset, som stadig vokser til dagen kommer.

[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.

[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.

[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.

[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.

[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.

[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.

[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.

[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.

[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[19] De urettferdiges vei er som svarte natten, de vet ikke hva de kan snuble i.

Bevar ditt hjerte

[20] Min sønn, lytt når jeg taler, vend øret til mine ord!

[21] Slipp dem aldri av syne, bevar dem dypt i ditt hjerte!

[22] De er liv for den som finner dem, og gir hele kroppen helse.

[23]Bevar ditt hjerte framfor alt du bevarer, for livet går ut fra det.

[24]La aldri munnen tale falske ord, hold leppene borte fra svik!

[25]Ha øynene rettet framover, fest blikket på det som ligger foran!

[26]Gjør stien jevn der foten skal gå, da blir alle dine veier trygge.

[27] Vik ikke av til høyre eller venstre, hold foten borte fra det onde!

Ordspråkene 5

En fremmed kvinne

[1] Min sønn, gi akt på min visdom, vend øret til min innsikt,

[2]så du tar vare på omtanke og leppene bevarer kunnskap.

[3] Leppene til en fremmed kvinne drypper av honning, munnen hennes er glattere enn olje.

[4] Men ettersmaken blir bitter som malurt, kvass som et tveegget sverd.

[5] Hennes fottrinn fører ned i døden, skrittene hennes går rakt mot dødsriket.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[6]Hun baner seg ikke en vei som gir liv, hun er på villspor, men vet det ikke.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[7]Og nå, hør på meg, mine sønner, vik ikke av fra de ordene jeg taler!

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[8]La veien din være langt borte fra henne, kom ikke nær til hennes dør!

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

[9] Ellers må du gi din kraft til andre, dine år til en nådeløs herre.

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[10]Andre får mette seg av det du eier, det du strever for, ender i fremmedes hus.

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

[11]Da må du stønne når slutten kommer, når din kropp og ditt kjøtt tæres bort

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[12]og du må si: «Hvordan kunne jeg hate formaning og mitt hjerte forakte tilrettevisning!

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[13]Jeg hørte ikke på dem som underviste meg, og lukket øret for mine læreres ord.

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

[14] Det var nesten gått meg ille, og det foran hele menigheten!»

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

[15] Drikk vann av din egen brønn, det som flyter fra din egen kilde!

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?

[16]Skulle dine kilder renne ut som rennende vann på torget?

[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.

[17]Nei, de skal tilhøre deg alene og ikke deles med fremmede.

[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,

[18] Velsignet være din egen kilde! Gled deg over din ungdoms kvinne,

[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.

[19]en lysten hind, en smidig fjellgeit. Drikk deg alltid utørst ved hennes bryst, la hennes kjærlighet stadig beruse deg!

[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?

[20] Hvorfor, min sønn, bli beruset av en annen kvinne, hvorfor ta en fremmed kvinne i favn?

[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.

[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.

[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,

[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.

[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;

[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[21] For Herrens øyne ser hvor mannen går, og gjør alle hans stier jevne.

[22] Den urettferdige fanges av sin egen skyld, syndens reip holder ham fast.

[23]Han dør fordi han ikke lot seg formane, i sin store dumhet går han seg vill.

Ordspråkene 6

Når du har stilt sikkerhet for en annen

[1] Min sønn, har du stilt sikkerhet for en annen og gitt ditt håndslag til en fremmed,

[2]har dine ord ført deg i snaren og det du har sagt, fanget deg,

[3]så gjør da dette for å berge deg, min sønn, siden en annen har fått makt over deg: Gå av sted, vær ydmyk, treng deg inn på ham!

[4] Unn deg ikke blund på øynene, og la ikke øyelokkene hvile!

[5]Berg deg unna som en gasell fra jegeren, som en fugl fra fuglefangerens hånd!

Gå til mauren og bli vis

[6]Gå til mauren, du late, se hva den gjør, og bli vis!

[7]Den har ingen hærfører, verken oppsynsmann eller hersker.

[8] Likevel sørger den for mat om sommeren og samler inn føde om høsten.

[9]Hvor lenge vil du ligge, du late, når vil du våkne og stå opp?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[10] Bare sov litt til, en ørliten blund, legg hendene sammen og hvil en stund,

[11]så kommer fattigdommen over deg som en farende fant og nøden som en væpnet mann.

Et svikefullt hjerte

[12]Et ondsinnet menneske, en ugjerningsmann, er den som går omkring med falsk tunge,

[13] som sender hånlige blikk med øynene, skraper med foten og gjør tegn med fingrene.

[14]Med svik i hjertet tenker han ut ondt, alltid sår han splid.

[15]Derfor kommer ulykken brått over ham, med ett blir han knust og kan ikke leges.

[16] Seks er de ting som Herren hater, og sju har han avsky for:

[17] hovmodige øyne og svikefull tunge, hender som utøser uskyldig blod,

[18] et hjerte som legger onde planer, raske føtter som løper etter ondt,

[19] det falske vitnet som farer med løgn, og den som sår splid mellom brødre.

Utroskap ødelegger livet

[20] Hold fast på din fars bud, min sønn, forkast ikke rettledning fra din mor!

[21] Bind dem alltid til ditt hjerte, knytt dem om halsen!

[22] Når du går, skal de lede deg, når du ligger, skal de verne deg, og når du våkner, skal de tale til deg.

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;
[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.
[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.
[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.
[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?
[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?
[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.
[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?
[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.
[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.
[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.
[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.
[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

Provérbios 7

[23] For budet er en lykt, rettledningen et lys, formaning og tilrettevisning er veien til livet.
[24] De skal bevare deg fra en ond kvinne, fra en fremmed kvinnes glatte tunge.
[25]Begjær ikke hennes skjønnhet i ditt hjerte, la henne ikke fange deg med sine øyekast.
[26]En hore kan du få for en brødleiv, men en kvinne som hører en annen til, jakter på et dyrebart liv.
[27]Kan noen samle glør i fanget uten at klærne begynner å brenne?
[28]Eller kan noen gå på glødende kull uten at føttene blir svidd?
[29]Slik går det med den som går inn til en annen manns kone. Ingen som rører henne, kommer ustraffet fra det.
[30] Ingen forakter en tyv når han stjeler for å stille sulten.
[31] Men blir han grepet, må han bøte sjudobbelt, han må gi fra seg alt han har i sitt hus.
[32]Den som driver hor med en kvinne, er uten forstand, slikt gjør bare den som vil ødelegge livet sitt.
[33]Skam og skade blir ham til del, hans vanære slettes aldri ut.
[34]For sjalusi vekker harme i mannen, han viser ingen nåde på hevnens dag.
[35]Bøter bryr han seg ikke om, grove bestikkelser avviser han.

Ordspråkene 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.

[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:

[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.

Annen manns kvinne

[1]Min sønn, ta vare på mine ord, gjem budene mine hos deg!

[2] Hold fast på budene, så skal du leve, ta vare på min rettledning som din øyensten!

[3] Bind dem fast til fingrene, skriv dem på din hjertetavle!

[4] Si til Visdommen: «Du er min søster», kall innsikt for din nære slektning.

[5] Så vokter de deg mot annen manns kvinne, en fremmed kvinne som lokker så vakkert.

[6]Jeg sto ved vinduet i huset mitt, kikket ut gjennom gitterverket.

[7]Da så jeg ham blant de uerfarne, la merke til ham blant de unge, en ung mann uten forstand.

[8]Han krysset gaten ved hennes hjørne og styrte skrittene mot huset hennes

[9]mens det skumret mot kveld og nattemørket falt på.

[10]Da kommer kvinnen imot ham, kledd som en hore, med listig hjerte.

[11]Rastløs og ustyrlig er hun, hjemme har føttene ingen ro.

[12] Snart er hun på gaten og snart på torget, ved hvert gatehjørne står hun på lur.

[13]Hun tar tak i ham og kysser ham, med en frekk mine sier hun:

[14] «Jeg hadde lovet å bære fram et fredsoffer, i dag har jeg innfridd mine løfter.

[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.
[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;
[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.
[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.
[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.
[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.
[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.
[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,
[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.
[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;
[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;
[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.
[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?

[15]Derfor gikk jeg ut for å møte deg, jeg lette etter deg og fant deg.
[16]Jeg har lagt tepper på sengen min, fargerikt lin fra Egypt,
[17] og over leiet har jeg strødd myrra, aloe og kanel.
[18]Kom, la oss drikke dypt av kjærligheten, fryde oss i elskov til morgenen gryr.
[19]For mannen min er ikke hjemme, han er på reise langt herfra.
[20]Pengepungen tok han med seg, først ved fullmåne kommer han hjem.»
[21]Hun overtalte ham etter beste evne, med glatte lepper forførte hun ham.
[22] Straks følger han etter henne, lik en okse som føres til slakting, lik en hjort som går rett i fellen
[23]til pilen borer seg inn i leveren. Han ligner fuglen som flyr mot snaren, han forstår ikke at livet står på spill.
[24]Så hør nå på meg, sønner, lytt til ordene fra min munn!
[25]La ikke hjertet vende seg til hennes veier, forvill deg ikke inn på stiene hennes!
[26]For hun har gitt banesår til mange, tallrike er de hun har felt.
[27] Huset hennes er veien til dødsriket, ned til dødens saler.

Ordspråkene 8

Visdommen roper

[1] Hør, Visdommen roper, forstanden løfter sin røst.

[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;

[2]Visdommen stiller seg på toppen av høydene, ved veien, der stiene møtes.

[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:

[3]Ved portene i byen, der folk går inn, roper hun høyt:

[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.

[4]Dere menn, jeg roper til dere, min røst når ut til menneskene.

[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.

[5] Lær klokskap, dere uerfarne, få forstand i hjertet, dere dårer!

[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.

[6]Hør, jeg taler om det som er edelt, fra mine lepper kommer ærlige ord.

[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

[7]Min tunge taler sannhet, mine lepper avskyr urett.

[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[8]Hvert ord fra min munn taler om rettferd, de er ikke svikefulle og falske.

[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

[9]De er gode for den som forstår, og rette for den som finner kunnskap.

[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[10] Ta imot min formaning heller enn sølv, og kunnskap framfor utsøkt gull.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

[11] For Visdommen er bedre enn perler, av alle skatter er ingen som hun.

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[12]Jeg, Visdommen, bor sammen med klokskap; kunnskap og omtanke finnes hos meg.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[13] Å frykte Herren er å hate det onde. Jeg hater hovmod og stolthet, den onde vei og all svikefull tale.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[14] Råd og klokskap hører meg til, jeg er innsikt, jeg har styrke.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

[26] Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.

[27] Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;

[28] quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;

[15]Ved meg hersker konger, og fyrster fastsetter hva som er rett.

[16]Ved meg rår fyrster og stormenn, alle som styrer rettferdig.

[17] Jeg elsker dem som elsker meg, og de som søker, finner meg.

[18] Hos meg er velstand og prakt, rettferd og varig rikdom.

[19]Min frukt er bedre enn det fineste gull, den vinning jeg gir, er bedre enn utsøkt sølv.

[20]Jeg går på rettferdighetens vei og holder meg på de rette stier.

[21]Jeg gir rikdom i eie til dem som elsker meg, og fyller skattkamrene deres.

Visdommens opphav

[22] Herren bar meg fram som sitt første verk, før hans gjerninger i fjerne tider.

[23]Fra eldgammel tid ble jeg formet, i begynnelsen, før jorden ble til.

[24]Jeg ble født da dypene ikke fantes og de vannrike kildene ikke var til.

[25] Før fjellene var satt på plass, før høydene ble jeg født.

[26]Han hadde ennå ikke laget jorden og marken og landjordens første støvkorn.

[27]Jeg var der da han grunnfestet himmelen og risset opp himmelranden over dypet,

[28]da han ga kraft til skyene der oppe og kildene i dypet fikk styrke,

[29] quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;

[30] então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;

[31] regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.

[32] Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.

[33] Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.

[34] Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.

[35] Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.

[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[29] da han satte grense for havet så vannet stanset der han befalte, da han risset opp jordens grunnvoller.

[30] Jeg var byggmester hos ham. Jeg var til glede for ham dag etter dag og lekte stadig for hans ansikt.

[31]Jeg lekte på hans vide jord og gledet meg med menneskene.

[32]Så hør nå på meg, barn! Salige er de som følger mine veier.

[33]Hør på formaningen og bli vise, forakt den ikke!

[34]Salig er det mennesket som hører på meg, som daglig våker ved dørene mine og holder vakt ved portene mine.

[35] For den som finner meg, finner livet og vinner velvilje hos Herren.

[36]Men den som ikke finner meg, skader sin sjel. Alle som hater meg, elsker døden.

Ordspråkene 9

Visdom og dårskap innbyr til fest

[1] Visdommen har bygd seg hus og hugget til sine sju søyler.

[2]Hun har slaktet fe og blandet vin, og hun har dekket bordet.

[3] Hun har sendt tjenestejentene ut, hun roper oppe fra høydene i byen:

[4]«Du uerfarne, vend deg hit!» Hun sier til den som er uten forstand:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.
[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.
[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.
[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.
[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.
[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.
[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.
[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.
[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,
[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:
[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:
[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.
[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[5] «Kom og spis av maten min og drikk av vinen jeg har blandet.
[6]La uvitenhet fare, så skal dere leve, gå fram på den vei forstanden viser!»
[7]Den som advarer en spotter, får skam, den som går i rette med en urettferdig, lider skade.
[8] Gå ikke i rette med spotteren, da hater han deg, gå i rette med den vise, så elsker han deg.
[9]Gi til den vise, så blir han visere! Lær den rettferdige, så øker han sin lærdom.
[10] Å frykte Herren er opphav til visdom, å ha de helliges kunnskap er forstand.
[11] Ved meg skal dine dager bli mange, og du får flere leveår.
[12]Er du vis, blir din visdom til nytte for deg, spotter du, må du lide for det selv.
[13]Dårskapen er en rastløs kvinne, vettløs er hun og forstår ikke noe.
[14]Hun sitter ved døren til huset sitt, har sitt sete øverst i byen.
[15]Hun roper til dem som går forbi, de som går rett fram på veien:
[16]«Du uerfarne, vend deg hit!» Til den som er uten forstand, sier hun:
[17] «Stjålet vann smaker godt, herlig er maten en spiser i smug.»
[18] Men han skjønner ikke at det er dødninger der, at hennes gjester er fra dødsrikets dyp.

Ordspråkene 10

Andre samling

(10,1–22,16)

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.

[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.

[1] Ordspråk fra Salomo. En klok sønn er til glede for sin far, men en tåpelig sønn er til sorg for sin mor.

[2] Skatter vunnet med urett er til ingen nytte, men rettferdighet berger fra døden.

[3]Herren lar ikke den rettferdige sulte, men avslår de urettferdiges krav.

[4] Doven hånd gjør fattig, men flittige hender gjør rik.

[5] Den forstandige samler mens det er sommer, skam får den som sover når det er tid for å høste.

[6]Velsignelse kommer over den rettferdiges hode, men urettferdiges munn dekker over vold.

[7] Minnet om den rettferdige blir til velsignelse, men urettferdiges rykte råtner bort.

[8]Den som er vis i hjertet, tar budene til seg, men den som har dumhet på leppene, går til grunne.

[9] Trygt går den som er hel i sin ferd, men den som går krokveier, blir avslørt.

[10] Den som sender hånlige blikk, volder smerte, men den som har dumhet på leppene, går til grunne.

[11] Den rettferdiges munn er en kilde til liv, men urettferdiges munn dekker over vold.

[12] Hat vekker splid, men kjærlighet skjuler alle synder.

[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.

[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.

[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.

[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.

[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.

[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.

[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.

[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[13] På den klokes lepper er visdom å finne, men stokken skal ramme den vettløses rygg.

[14] De vise samler kunnskap; når den dumme taler, er ulykken nær.

[15] Rikmannens gods er hans faste borg, fattigdom er til ulykke for småkårsfolk.

[16]Den rettferdiges lønn bringer liv, det den urettferdige tjener, fører til synd.

[17] Å akte på formaning er en vei til liv, å forakte tilrettevisning fører vill.

[18]Den som dekker over hat, har løgnaktige lepper, den som sprer sladder, er en dåre.

[19] Der det er mange ord, er det ingen mangel på synd, forstandig er den som holder tungen i tømme.

[20]Den rettferdiges tunge er som utsøkt sølv, de urettferdiges hjerte er lite verdt.

[21] Den rettferdiges lepper veileder mange, dumme dør, for de har ikke vett.

[22] Det er Herrens velsignelse som gjør rik, eget strev legger ingenting til.

[23] Skamløs gjerning er til lyst for dåren, visdom er til lyst for den som har forstand.

[24] Det den urettferdige er redd for, kommer over ham, men de rettferdige får det de lengter etter.

[25] Når storm farer forbi, blir den urettferdige borte, men den rettferdige har en grunnvoll som varer.

[26]Som eddik for tennene og røyk for øynene er den dovne for den som setter ham i arbeid.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

Provérbios 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.

[27] Å frykte Herren forlenger livet, men de urettferdige får færre år.

[28] De rettferdige har glede i vente, men det de urettferdige håper, svinner bort.

[29] Herrens vei er et vern for den som er hel i sin ferd, men til ulykke for dem som gjør urett.

[30] Den rettferdige skal aldri vakle, men urettferdige får ikke bo i landet.

[31] Den rettferdiges munn bærer visdom som frukt, men svikefull tunge skal skjæres av.

[32] Den rettferdiges lepper vet hva som kan glede, urettferdiges munn forstår seg på svik.

Ordspråkene 11

[1] Herren avskyr falsk vekt, men gleder seg over nøyaktige lodd.

[2] Kommer overmot, kommer skam, med de ydmyke følger visdom.

[3]Rettsinn leder de ærlige, falskhet gjør ende på svikerne.

[4] Rikdom er til ingen nytte på vredens dag, men rettferd berger fra døden.

[5]Rettferd jevner veien for den som er hel, den urettferdige felles av sin egen urett.

[6]Rettferdighet berger de rettskafne, svikere fanges av sitt eget begjær.

[7] Når den urettferdige dør, er håpet ute, hans kraft gir ikke lenger håp.

[8] Den rettferdige berges ut av nød, den urettferdige rammes i stedet for ham.

[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.

[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.

[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.

[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.

[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[9]Med tungen bryter en gudløs ned sin neste, de rettferdige berges ved sin forstand.

[10] Går det godt for de rettferdige, jubler byen, går de urettferdige til grunne, lyder gledesrop.

[11]Når rettskafne velsigner, blir byen bygd opp, urettferdiges tunge legger den i grus.

[12] Vettløs er den som forakter sin neste, den forstandige vet å tie.

[13] Den som farer med sladder, røper hemmeligheter, en pålitelig holder saken skjult.

[14] Uten ledere vil folket falle, med mange rådgivere kan det berges.

[15] Ille går det den som stiller sikkerhet for en fremmed, den som nekter å gi håndslag, er trygg.

[16] En elskelig kvinne vinner ære, de flittige vinner rikdom.

[17]Den barmhjertige gagner seg selv, den som er grusom, gjør seg selv ondt.

[18] Den urettferdige vinner en lønn som svikter, den som sår rettferd, får lønn som varer.

[19]Rettferdighet fører til liv, den som jager etter det onde, må dø.

[20] Herren avskyr et falskt hjerte, men gleder seg over dem som er hele i sin ferd.

[21] Når tiden er inne, blir den onde straffet, men de rettferdiges ætt går fri.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[22]En vakker kvinne uten vett er som en gullring i et grisetryne.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[23] De rettferdige lengter bare etter det gode, de urettferdige har vrede i vente.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[24]Én strør ut og får mer igjen, en annen er gjerrig og ender i fattigdom.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[25] Den gavmilde får gode dager, den som øser ut til andre, får rikelig tilbake.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[26]Den som holder på kornet sitt, blir forbannet av folket, den som vil selge, blir velsignet.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[27] Den som legger vinn på det gode, søker det som er til glede, den som streber etter det onde, blir rammet selv.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[28] Den som stoler på sin rikdom, faller, de rettferdige vokser fram som løvet.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[29]Den som vanskjøtter sitt hus, høster vind, den dumme blir slave for den som er vis.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[30] Den rettferdiges frukt er et livets tre, men voldsferd tar liv.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

[31] Når den rettferdige får sin lønn på jorden, hvor mye mer da en urettferdig og en synder!

Provérbios 12

Ordspråkene 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[1] Den som elsker formaning, elsker kunnskap, dum er den som hater tilrettevisning.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[2]Den som er god, vinner velvilje hos Herren, den som legger onde planer, blir dømt skyldig.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[3] Med urett kan ingen stå støtt, de rettferdiges rot kan ikke rikkes.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[4] En dyktig kvinne er en krone for mannen, en udugelig er som verk i knoklene.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[5]De rettferdige tenker på det som er rett, de urettferdige legger svikefulle planer.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

[6] De urettferdige taler og ligger på lur etter blod, tungen berger de rettskafne.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[7] De urettferdige kastes over ende og blir borte, men de rettferdiges hus blir stående.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

[8]En mann får ros etter sin forstand, den som tenker vrangt, blir foraktet.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[9] Bedre å bli hånt og ha en tjener enn å spille storkar og mangle mat.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[10] Den rettferdige har omsorg for sin buskap, de urettferdige er uten hjertelag.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[11] Den som dyrker sin jord, kan spise seg mett; den som jager etter tomhet, er uten forstand.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[12]Den urettferdige vil sette onde snarer, de rettferdiges rot skal stå fast.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[13]Svikefulle lepper blir en felle for den onde, den rettferdige slipper ut av nøden.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[14] Enhver nyter godt av det munnen bærer fram, et menneske får lønn for det som det har gjort.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[15] Den dumme holder sin vei for å være den rette, vis er den som hører på råd.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[16] Den dumme viser straks sitt sinne, klok er den som tier når han krenkes.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[17] Den som vitner sannferdig, taler rett, falske vitner farer med svik.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[18] Tankeløs tale stikker som sverd, men vismenn har legedom på tungen.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[19]Lepper som taler sant, skal bestå for alltid, løgnaktig tunge bare en liten stund.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[20]De som tenker ut ondt, har svik i hjertet, glede får de som råder til fred.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.

[21] Den rettferdige skal ikke rammes av noe ondt, de urettferdige får ulykke i fullt mål.

[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.

[22]Herren avskyr løgnaktige lepper, men gleder seg over dem som viser trofasthet.

[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.

[23]Den kløktige skjuler sin kunnskap, dårene roper ut sin dumhet.

[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.

[24] Flittig hånd får herske, latskap fører til slavekår.

[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.

[25] Uro i hjertet tynger mannen, et godt ord gjør ham glad.

[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.

[26] Den rettferdige skal slippe unna det onde, veien de urettferdige går, fører dem vill.

[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.

[27] Den late får ikke stekt sin mat, den flittige får rike skatter.

[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

[28] På rettferds sti er livet å finne, den veien er ikke dødens vei.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.

[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.

[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.

[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.

[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.

[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.

[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

Ordspråkene 13

[1] En sønn blir vis av fars formaning, spotteren hører ikke på advarsler.

[2] Av munnens frukt kan en nyte godt, men svikere hungrer etter vold.

[3] Den som vokter sine lepper, tar vare på livet, den som er stor i munnen, ødelegger seg selv.

[4] Den late får ikke det han begjærer, men flittige får i overflod.

[5]Den rettferdige hater løgnaktig tale, den urettferdige handler skammelig og frekt.

[6] Rettferd vokter den som er hel i sin ferd, men urett fører en synder til fall.

[7] Én kan spille rik, men har ingen ting, en annen spiller fattig, men eier mye.

[8]Noen kan kjøpe seg fri med rikdom, men den fattige blir ikke utsatt for trusler.

[9] De rettferdiges lys skinner klart, men de urettferdiges lampe slukner.

[10] Hovmod fører bare til trette, vise er de som tar imot råd.

[11] Lettvunnet rikdom minker fort, den som samler jevnt og trutt, får mer.

[12] Langvarig venting gjør hjertet sykt, et oppfylt ønske er et livets tre.

[13]Den som forakter ordet, går det ille, den som har ærefrykt for budet, får lønn.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.
[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.
[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.
[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.
[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.
[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.
[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.
[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.
[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.
[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.

[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.

[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

Provérbios 14

[14] Den vises lære er en kilde til liv slik at en vender seg bort fra dødens snarer.
[15]God forstand vinner velvilje, svikeres ferd er alltid den samme.

[16] Den kløktige opptrer med forstand, dåren viser fram sin dumhet.

[17]En upålitelig budbærer faller i ulykke, et trofast sendebud bringer legedom.
[18] Fattigdom og skam får den som ikke tar imot formaning. Den som lar seg vise til rette, får ære.

[19]Et oppfylt ønske gjør sjelen godt, dårer avskyr å vende seg bort fra det onde.

[20]Den som ferdes med de vise, blir vis, men den som omgås dårer, går det ille.

[21]Ulykke forfølger syndere, den rettferdige lønnes med det som er godt.

[22] Den gode etterlater arv til barnebarn, det synderen eier, blir spart til den rettferdige.

[23]Fattigfolks nybrott gir rikelig føde, men alt går tapt når uretten rår.

[24] Den som sparer på riset, hater sin sønn, den som elsker, formaner ham sent og tidlig.

[25] Den rettferdige får spise seg mett, men urettferdige må gå med magen tom.

Ordspråkene 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.

[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.

[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.

[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.

[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[1]Den vise kvinnen bygger sitt hus, den dumme river det ned med egne hender.

[2] Den som går rett fram, frykter Herren, den som går krokveier, forakter ham.

[3]I den dummes munn skyter hovmod fram, men for de vise er leppene et vern.

[4]Uten okser er krybben tom, men med sterke stuter følger stor avling.

[5] Et troverdig vitne lyver ikke, men falske vitner farer med løgn.

[6]En spotter søker visdom, men finner den ikke, for den kloke er det lett å få kunnskap.

[7]Hold deg borte fra dåren, du får ikke kunnskap fra leppene hans.

[8]Den klokes visdom er å kjenne sin vei, dårers dumhet er å narre seg selv.

[9] Den dumme taler hånlig om skyld, blant de rettskafne rår velvilje.

[10]Hjertet kjenner sin egen sorg, ingen fremmed er med det i gleden.

[11] De urettferdiges hus blir lagt øde, men det blomstrer i de rettskafnes telt.

[12] En vei som synes å være den rette, kan likevel ende i døden.

[13] Selv når en ler, kan hjertet lide og gleden ende med sorg.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.	[14] Den troløse blir mett av sin egen ferd og den gode av sine gjerninger.
[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.	[15]Den troskyldige tror alt som blir sagt, den kløktige gir akt på sine skritt.
[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.	[16]Den vise frykter det onde og vender seg bort fra det, dåren er overmodig og selvsikker.
[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.	[17] Den som er bråsint, gjør dumme ting, den som legger onde planer, blir hatet.
[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.	[18]De troskyldiges lodd er dumhet, de kløktige blir kronet med kunnskap.
[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.	[19]De onde må bøye seg for de gode og de urettferdige ved de rettferdiges porter.
[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.	[20] Selv av sin neste blir den fattige hatet, mange er de som elsker den rike.
[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.	[21] Synd gjør den som forakter sin neste, salig er den som viser medynk med de fattige.
[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.	[22]De som tenker ut ondt, farer alltid vill, de som har godt i sinne, møter godhet og troskap.
[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.	[23] Alt strev fører vinning med seg, tomt snakk gir bare tap.
[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.	[24]Rikdom er de vises krone, dårenes dumhet er og blir dumhet.
[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.	[25] Et sannferdig vitne berger liv, den som farer med løgn, er en sviker.
[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.	[26]Å frykte Herren er et sikkert vern, der kan også barna søke tilflukt.
[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.	[27] Å frykte Herren er en kilde til liv slik at en vender seg bort fra dødens snarer.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

Provérbios 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

[5] O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

[28]Å ha mye folk er til heder for kongen, mangel på folk blir fyrstens fall.

[29] Den som er sen til vrede, har stor innsikt, den bråsinte viser hvor dum han er.

[30]Et friskt hjerte gir kroppen liv, sjalusi er som verk i knoklene.

[31] Den som undertrykker den svake, håner hans skaper, den som hjelper den fattige, gir Gud ære.

[32]Den urettferdige felles av sin egen ondskap, selv i døden finner den rettferdige tilflukt.

[33] I den klokes hjerte slår Visdommen seg ned, men blant dårer er hun ukjent.

[34]Rettferdighet løfter et folkeslag, men synd er en skam for folkene.

[35] En forstandig tjener vinner kongens velvilje, en udugelig rammes av hans harme.

Ordspråkene 15

[1] Milde svar demper sinne, sårende ord vekker harme.

[2] Vises tunge gir god kunnskap, men dumhet strømmer fra dårers munn.

[3] Herrens øyne er alle steder, de våker over onde og gode.

[4] En legende tunge er et livets tre, en falsk tunge knuser livsmotet.

[5] Den dumme forakter sin fars formaning, klok er den som lar seg vise til rette.

[6] Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

[7] A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

[8] O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

[9] O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

[10] Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

[11] O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

[12] O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

[13] O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

[6]Den rettferdiges hus rommer stor rikdom; det den urettferdige vinner, fører til ulykke.

[7]Vises lepper strør ut kunnskap, det gjør ikke dårens hjerte.

[8] Herren avskyr urettferdiges offer, rettskafnes bønn har han glede i.

[9] Herren avskyr den urettferdiges vei, men elsker den som jager etter rettferdighet.

[10] Streng straff får den som går bort fra stien, den som hater tilrettevisning, skal dø.

[11] Dødsrike og avgrunn ligger åpne for Herren, hvor mye mer da menneskehjertet.

[12] Spotteren misliker å bli vist til rette, han går ikke til de vise.

[13] Glede i hjertet gjør ansiktet vennlig, sorg i hjertet gjør motløs.

[14] Et klokt hjerte søker kunnskap, men dårens munn lever av dumhet.

[15]For en fattig er alle dager onde, den fornøyde gjør hver dag til en fest.

[16] Bedre å ha lite og frykte Herren enn å ha stor rikdom med uro.

[17] Bedre er en grønnsakrett med kjærlighet enn oksestek med hat.

[18] Den som er sint, volder trette, den som er sen til vrede, får striden til å stilne.

[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.

[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.

[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.

[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[19] For den late er veien som tornekratt, for de rettskafne er stien en ryddet vei.

[20] En klok sønn er til glede for sin far, en tåpelig mann forakter sin mor.

[21] Dumhet gleder den vettløse, den forstandige holder rett kurs.

[22] Uten rådslagning mislykkes planene, når mange gir råd, skal de lykkes.

[23] Glad blir den som kan gi svar. Hvor godt med et ord i rette tid!

[24]For den forstandige fører livsveien oppover, slik unngår han dødsriket der nede.

[25] Herren river ned de hovmodiges hus, men enkers grensestein lar han stå.

[26]Herren avskyr den ondes tanker, men vennlige ord er rene.

[27] Den som jakter på vinning, setter huset over styr, den som hater bestikkelser, skal leve.

[28]Den rettferdige tenker før han taler, men ondskap strømmer fra urettferdiges munn.

[29] Herren er langt borte fra de urettferdige, men han hører de rettferdiges bønn.

[30]Strålende øyne gleder hjertet, et godt budskap gir marg i bein.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.
[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.
[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

Provérbios 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.
[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.
[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.
[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.
[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.
[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.
[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.
[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.
[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[31] Den som lytter til rettledning om livet, får plass blant de vise.

[32] Den som ikke tar imot formaning, forakter seg selv, den som lar seg vise til rette, kjøper seg innsikt.

[33] Frykt for Herren oppdrar til visdom, ydmykhet kommer før ære.

Ordspråkene 16

[1] Menneskehjertet legger sine planer, men Herren legger svaret på hans tunge.

[2] En mann kan synes at hans ferd er ren, men Herren prøver tankene.

[3] Legg alt du gjør, i Herrens hånd, så skal dine planer lykkes.

[4] Herren skapte alt for et formål, også den urettferdige for ulykkens dag.

[5] Herren avskyr den som har et hovmodig hjerte, når tiden er inne, blir han straffet.

[6] Med godhet og troskap blir skyld sonet, den som frykter Herren, vender seg bort fra det onde.

[7]Den som går veier som gleder Herren, får fred også med fiendene sine.

[8] Bedre å ha lite med rettferd enn å få stor vinning med urett.

[9] I hjertet tenker mannen ut sin vei, men det er Herren som styrer skrittene hans.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[10] På kongens lepper er rette svar, han svikter ikke når han feller dom.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[11] Rett vekt og vektskål er Herrens sak, hvert vektlodd i pungen er hans verk.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[12] Konger avskyr lovløs gjerning, for ved rettferd skal tronen trygges.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[13]Ærlige lepper er til glede for kongen, han elsker den som taler rett.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[14] Kongens harme bærer bud om død, men en vis kan stille harmen.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[15] Når kongens ansikt lyser, er livet berget, hans velvilje er som en sky med vårregn.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[16] Å kjøpe visdom er bedre enn gull, å kjøpe innsikt er mer verdt enn sølv.

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[17]De rettskafnes vei er å vende seg bort fra det onde, den som akter på sin ferd, bevarer livet.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

[18] Stolthet kommer før sammenbrudd, hovmod før fall.

[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

[19]Bedre å være ydmyk med de fattige enn å dele bytte med de stolte.

[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

[20] Den som handler forstandig, skal finne det gode, salig er den som stoler på Herren.

[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

[21]Klok kalles den som har visdom i hjertet, veltalende tunge gir større lærdom.

[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

[22] Den som har forstand, har en kilde til liv, det er dumt å formane den dumme.

[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[23]Den vises hjerte gjør munnen hans klok, legger mer og mer lærdom på leppene hans.

[24] Vennlige ord er dryppende honning, søte for sjelen og sunne for kroppen.

[25] En vei som synes å være den rette, kan likevel ende i døden.

[26]Sulten får en arbeider til å slite, hungeren driver ham fram.

[27] Et ondsinnet menneske graver opp ondskap, på leppene hans brenner det som ild.

[28] En som er svikefull, volder trette, den som baktaler andre, skiller venn fra venn.

[29]Voldsmannen lokker sin neste og fører ham inn på en vei som ikke er god.

[30] Han kniper øynene sammen, pønsker på svik, presser leppene sammen og setter det onde i verk.

[31] Grå hår er en fager krone, på rettferds vei er den å finne.

[32] Bedre å være sen til vrede enn å være krigshelt, bedre å styre sitt sinn enn å innta en by.

[33]Terningen kastes på fanget, hvordan den faller, bestemmer Herren.

Ordspråkene 17

[1] Bedre er en tørr brødbit i ro og fred enn huset fullt av festmat og krangel.

[2]En forstandig slave blir herre over en udugelig sønn og får del i arven med brødrene hans.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.	[3] Sølv prøves i smeltedigelen og gull i smelteovnen, men Herren prøver hjertene.
[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.	[4]Den som gjør ondt, lytter til onde tunger, løgneren hører på skadelig snakk.
[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.	[5] Den som spotter den fattige, håner hans skaper, den som gleder seg over ulykke, slipper ikke straff.
[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.	[6] Barnebarn er de gamles krone, fedrene er barnas stolthet.
[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!	[7]Store ord sømmer seg ikke for en dåre, løgn enda mindre for en stormann.
[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.	[8] Den som gir bestikkelser, tror han har en lykkestein, hvor han enn vender seg, vil han lykkes.
[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.	[9] Den som dekker over et feiltrinn, legger vinn på vennskap, den som bringer det videre, skiller venn fra venn.
[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.	[10]Advarsler biter bedre på den kloke enn hundre slag på dåren.
[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.	[11]Den som er ond, søker bare opprør, men et nådeløst sendebud kommer imot ham.
[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.	[12]Det er bedre å møte en binne som har mistet ungene sine, enn en dåre i hans dumhet.
[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.	[13]Lønner noen godt med ondt, viker ulykken aldri fra hans hus.
[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.	[14]Den som starter en krangel, åpner for en flom. Hold opp før tretten bryter løs!
[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.	[15] Å frikjenne en skyldig eller å dømme en som har rett – Herren avskyr begge deler.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.

[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.

[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

Provérbios 18

[16]Hva hjelper penger i dårens hånd? Kan han kjøpe visdom når han ikke har vett?

[17]En venn viser alltid kjærlighet, en bror er født til å hjelpe i nød.

[18] Vettløs er den som gir sitt håndslag og stiller sikkerhet for sin neste.

[19] Den som elsker trette, elsker synd. Den som gjør døren høy, søker sammenbrudd.

[20]Et falskt hjerte finner ikke det gode, en svikefull tunge fører i ulykke.

[21] Sorg får den som har en dåre til sønn, far til en narr får ingen glede.

[22] Glede i hjertet gir god helse, mismot tærer på kroppen.

[23] Den urettferdige tar imot bestikkelser fra annen manns lomme for å fordreie rettens gang.

[24]Den kloke har visdom for øye, dårens blikk flakker til jordens ender.

[25] En tåpelig sønn vekker sinne hos sin far til bitter sorg for henne som fødte ham.

[26]Det er galt å gi en rettferdig bøter, verre å slå stormenn fordi de er rettskafne.

[27] Klok er den som sparer på ord, den forstandige holder hodet kaldt.

[28] Selv den dumme regnes for vis når han tier, og klok så lenge han holder munn.

Ordspråkene 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

[1]En einstøing følger sin egen lyst, glefser mot alle kloke råd.

[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[2] Dåren bryr seg ikke om innsikt, han vil bare vise hva han tenker selv.

[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

[3]Med en urettferdig kommer forakt, og med skam kommer spott.

[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

[4] En manns ord er som dypt vann, visdommens kilde er en bekk som veller fram.

[5] Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

[5] Det er galt å holde med en urettferdig og drive den rettferdige bort fra retten.

[6] Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

[6]Dårens lepper volder strid, hans munn roper etter riset.

[7] A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

[7] Dårens munn blir hans egen undergang, leppene blir en snare for ham.

[8] As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

[8] Ord fra en baktaler er som lekre retter, de glir ned i magen.

[9] Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

[9]Den som forsømmer arbeidet sitt, er bror til den som ødelegger.

[10] Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

[10] Herrens navn er et festningstårn, den rettferdige løper dit og finner vern.

[11] Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

[11] Den rikes gods er hans faste borg, i hans tanke er det som en vernende mur.

[12] Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

[12] Før mannen faller, er han stolt i hjertet, foran ære går ydmykhet.

[13] Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

[13]Den som svarer før han hører, er dum og høster skam.

[14] O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

[14] Motet holder et menneske oppe i sykdom, men mismot, hvem kan bære det?

[15] O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.
[16] O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.
[17] O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.
[18] Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.
[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.
[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.
[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.
[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.
[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.
[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

Provérbios 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.
[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.
[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.
[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[15]Et klokt hjerte kjøper seg kunnskap, de vises øre vinner kunnskap.
[16] Gaver åpner dører og gir adgang til de store.
[17]Den som taler først i en sak, får rett, inntil motparten kommer og spør ham ut.
[18]Loddkasting gjør ende på tretter og avgjør strid mellom mektige.
[19]En krenket bror er en befestet by, krangel er som bommen på en borgport.
[20] Magen nyter godt av det munnen bærer fram, leppene bærer frukt som metter.
[21] Tungen har makt over død og liv, de som gjerne bruker den, får smake frukten.
[22] Den som finner en kone, finner lykken; han har vunnet velvilje hos Herren.
[23]Den fattige kommer med bønn om nåde, den rike svarer med harde ord.
[24] Det finnes venner som skader hverandre, men en sann venn er mer trofast enn en bror.

Ordspråkene 19

[1] Bedre å være fattig og hel i sin ferd enn en dåre med falske lepper.
[2]Iver uten kunnskap er av det onde, den som har hastverk, trår feil.
[3]Egen dumhet fører mennesket til fall, men hjertet raser mot Herren.
[4] Rikdom skaffer mange venner, men den fattige mister den vennen han har.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[5] Falske vitner slipper ikke straff, de som farer med løgn, går ikke fri.

[6] Mange smisker for storfolk, alle er venner med den som gir gaver.

[7] Den fattige foraktes av alle sine slektninger, til og med vennene hans holder seg borte. Han vil vinne dem med ord, men de kommer ikke.

[8]Den som skaffer seg innsikt, har livet kjært, den som tar vare på forstand, finner det gode.

[9] Falske vitner slipper ikke straff, den som farer med løgn, går til grunne.

[10] Det passer ikke for dåren å leve i overflod, enda mindre for slaven å herske over fyrster.

[11] Forstand gjør mennesket sen til vrede, det setter sin ære i å bære over med feiltrinn.

[12] Kongens sinne er som løvens brøl, hans velvilje er som dugg over gresset.

[13] En tåpelig sønn er en ulykke for sin far; kvinnetrette er som stadig takdrypp.

[14] Hus og eiendom er arv fra fedrene, en forstandig kone er en gave fra Herren.

[15] Latskap dysser i søvn, den som er doven, må sulte.

[16] Den som tar vare på budet, tar vare på livet, den som ikke bryr seg om hvor han går, må dø.

[17] Den som hjelper den fattige, låner til Herren, som vil lønne ham for det han har gjort.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.

[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.

[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

Provérbios 20

[18] Vær streng mot din sønn, for det er ennå håp, men bli ikke så ivrig at du tar livet av ham.

[19]Den som lar harmen ta makten, må bære straffen; vil du berge ham, må du gjøre det igjen og igjen.

[20] Lytt til råd og ta imot formaning, så blir du vis til slutt.

[21] Det er mange tanker i menneskehjertet, men det er Herrens vilje som skjer.

[22] Troskap er det en ønsker av et menneske; bedre å være fattig enn en løgner.

[23] Å frykte Herren gir liv, mett kan en gå til nattens hvile og være trygg for det onde.

[24] Den late stikker hånden i fatet, men får den ikke opp til munnen engang.

[25] Slå spotteren, så blir den vettløse klok, vis den forstandige til rette, så får han større innsikt.

[26] Den som plyndrer sin far, kaster ut sin mor. En slik sønn bringer spott og skam.

[27]Hold opp med å høre på formaning, min sønn, om du vil vike fra kunnskapens ord!

[28] Et ondsinnet vitne håner retten, lovløses munn sluker ondskap.

[29] Straff er fastsatt for spotterne, og pryl for dårenes rygg.

Ordspråkene 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.

[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.

[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.

[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.

[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?

[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.

[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[1] Vinen er en spotter, sterk drikk er en skrålhals, vettløs er den som raver i rus.

[2] Kongens trussel er som løvens brøl, den som gjør ham sint, setter livet på spill.

[3] Å holde seg fra trette er en ære for mannen, den som er dum, ypper til strid.

[4] Den late vil ikke pløye om høsten, han venter avling, men får ingen.

[5] Som dypt vann er tankene i menneskehjertet, den forstandige kan øse av dem.

[6]Mange taler høyt om sin egen troskap, men hvor finnes den en kan stole på?

[7] Den rettferdige er hel i sin ferd, heldige er barna etter ham.

[8] En konge som sitter på dommersetet, skiller ut alt ondt med sitt blikk.

[9] Hvem kan si: «Jeg har holdt hjertet rent, jeg er renset for synd»?

[10] To slags vekt og to slags mål, Herren avskyr dem begge.

[11] Selv en ung gutt viser i handling om det han gjør, er rent og rett.

[12] Øret som hører, og øyet som ser, Herren har skapt dem begge.

[13] Elsk ikke søvnen, for da blir du fattig; lukk opp øynene og spis deg mett.

[14]«Bare skrap», sier kjøperen, men når han går bort, er han fornøyd med seg selv.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[15]Det finnes gull og perler i mengder, men klok tale er et sjeldent smykke.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[16] Ta klærne fra den som har stilt sikkerhet for en fremmed, ta dem i pant for de ukjente!

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[17] Løgnens brød smaker godt, men siden blir munnen full av grus.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[18] Når en rådslår, lykkes planene. Hold råd før du fører krig!

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[19] Den som baktaler, røper hemmeligheter; hold deg borte fra den som er løsmunnet!

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[20] Den som forbanner sin far eller mor, hans lampe skal slukne når mørket faller på.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[21]En arv som en river til seg for tidlig, gir ingen velsignelse til slutt.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[22] Si ikke: «Jeg vil gjengjelde det onde.» Vent på Herren, så hjelper han deg.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[23] Herren avskyr to slags lodd, falsk vekt er ikke av det gode.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[24] Det er Herren som styrer mannens steg. Hvordan kan et menneske forstå sin vei?

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[25] Det er en snare for mennesket å gi hellige løfter før en har tenkt seg om.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[26] En vis konge skiller ut de urettferdige og lar hjulet rulle over dem.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[27] Menneskets ånd er en Herrens lampe, den ransaker alle rom i hans indre.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[28] Godhet og troskap er et vern om kongen, han støtter sin trone på godhet.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.
[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

Provérbios 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.
[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.
[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.
[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.
[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.
[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.
[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.
[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.
[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

[29] Styrke er en pryd for de unge, grå hår en ære for de gamle.
[30]Sviende sår renser bort det onde, slag renser de innerste rom.

Ordspråkene 21

[1] Kongens hjerte er rennende vann i Herrens hånd; han leder det dit han vil.

[2] En mann kan synes at hele hans ferd er rett, men Herren prøver hjertene.
[3] Å gjøre det som er rett og rettferdig, er mer verdt for Herren enn offer.
[4] Stolte øyne og hovmodig hjerte – de urettferdiges lys er synd.

[5] Den flittiges planer gir alltid vinning, men hastverk fører bare til tap.

[6] Å skaffe seg skatter ved en løgnaktig tunge er et flyktig pust hos dem som søker døden.
[7]Lovløses voldsferd river dem bort, for de nekter å gjøre det som er rett.

[8]Skyldtynget mann går krokete veier, den som er ren, handler rett.

[9] Bedre å bo i en krok på taket enn å dele hus med en trettekjær kvinne.
[10]Den lovløse har lyst til det onde, han viser ingen nåde mot sin neste.
[11] Når en spotter får straff, blir den uerfarne klok, når en vis får lærdom, tar han kunnskapen til seg.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[12]Den rettferdige legger merke til den lovløses hus; han styrter de urettferdige i ulykke.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[13]Den som lukker øret for den fattiges skrik, skal selv rope uten å få svar.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[14] En gave i det skjulte demper vrede, bestikkelser i lomma stiller stor harme.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[15]At en gjør det rette, er en glede for den rettferdige, men en gru for dem som gjør urett.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[16]Den som forviller seg bort fra klokskapens vei, havner blant dødninger.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[17] Den som elsker fest, blir fattig, den som elsker vin og olje, blir aldri rik.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[18] Den urettferdige er løsepenge for den rettferdige og svikeren for de rettskafne.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[19] Bedre å bo i ørkenlandet enn med en sint og trettekjær kvinne.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[20]Kostbare skatter og olje finnes der den vise bor, dåren sløser bort alt.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[21] Den som jager etter rettferd og godhet, finner liv og rettferd og ære.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[22] En klok mann kan storme en by full av helter og bryte byens sikre vern.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[23] Den som vokter sin munn og sin tunge, berger sitt liv fra trengsler.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[24]Den frekke og stolte skal kalles en spotter, hovmodig og frekt turer han fram.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[25] Det den late ønsker, fører til død, for han vil ikke arbeide med hendene.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.

[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.

[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

[26]Han ønsker og ønsker dagen lang, men den rettferdige gir og sparer ikke.

[27] Avskyelig er offer fra urettferdige, og enda mer når de bærer det fram med ondt i sinne.

[28] Et falskt vitne går til grunne, men den som hører etter, vil alltid få ordet.

[29]Den urettferdige går med freidig mine, den rettskafne er stø i sin ferd.

[30] Ingen visdom, innsikt eller råd kan bestå for Herren.

[31] Hesten gjøres klar til stridens dag, men det er Herren som gir seier.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.

[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.

[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

Ordspråkene 22

[1] Godt navn er mer verdt enn stor rikdom, respekt er bedre enn sølv og gull.

[2] Rik og fattig møtes, Herren har skapt dem begge.

[3] Den kløktige ser ulykken komme og søker ly, de vettløse går på og får sin straff.

[4] Å være ydmyk og frykte Herren gir rikdom, ære og liv.

[5]På den svikefulles vei er det torner og snarer; den som vil ta vare på livet, holder seg borte fra dem.

[6] Lær den unge veien han skal gå, så forlater han den ikke når han blir gammel.

[7] Den rike er herre over de fattige, den som låner, blir slave under långiveren.

[8] Den som sår urett, høster ondskap; riset han bruker i sinne, skal bli ødelagt.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

Preceitos e admoestações dos sábios

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[9] Den som har øye for å gjøre godt, blir velsignet, for han deler sitt brød med den fattige.

[10] Jag spotteren ut, så går krangelen med, strid og skam får en ende.

[11] Den som elsker et rent hjerte og har milde ord på leppene, får kongen til venn.

[12]Herrens øyne våker over kunnskapen, men svikerens ord gjør han til intet.

[13] Den late sier: «Det er en løve der ute, jeg kunne bli drept midt på torget!»

[14] Munnen til fremmed kvinne er en dyp grav, den Herren er harm på, faller i den.

[15] Dumhet hører ungdommen til, riset kan oppdra og drive den bort.

[16] Den som undertrykker fattige for selv å bli rik, og den som gir gaver til rike, lider bare tap.

Tredje samling
(22,17–24,34)
De vises ord

[17] Legg øret til og hør de vises ord, legg deg på hjertet den kunnskapen jeg gir.

[18]Det er godt å bevare dem i sitt indre og alltid ha dem på leppene.

[19]For deg kunngjør jeg dem i dag, så du kan sette din lit til Herren.

[20]Ja, jeg har skrevet opp tretti ordtak for deg med kloke råd

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

Provérbios 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;

[2] mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

[3] Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

[4] Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

[5] Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

[21]for å lære deg sanne og pålitelige ord, så du kan gi pålitelige svar til dem som har sendt deg.

[22] Ran ikke en fattig fordi han er fattig, knus ikke den hjelpeløse i retten.

[23] For Herren vil føre saken for dem og røve livet fra røverne.

[24]Vær ikke venn med den hissige, slå ikke lag med den bråsinte,

[25]så du ikke lærer deg hans veier og setter en snare for ditt liv.

[26] Vær ikke blant dem som gir sitt håndslag og stiller sikkerhet for gjeld.

[27]Om du ikke har noe å betale med, tar de til og med sengen du ligger på.

[28] Flytt ikke gamle grensesteiner som fedrene dine har reist.

[29]Ser du en mann som er dyktig i sitt arbeid? Han skal stå i tjeneste for konger og ikke tjene hos småkårsfolk.

Ordspråkene 23

[1]Når du sitter til bords med en hersker, tenk nøye over hvem du har foran deg,

[2]og sett en kniv på strupen hvis matlysten blir for stor.

[3]Ha ikke lyst på de lekre rettene hans, for det er svikefull kost.

[4]Slit deg ikke ut for å bli rik! Hold opp med det, forstandig som du er.

[5]Når du ser etter rikdommen, er den borte, brått får den vinger og flyr mot himmelen som en ørn.

[6] Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

[7] Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

[8] Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

[9] Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

[10] Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

[11] porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

[12] Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

[13] Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

[14] Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

[15] Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

[16] exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

[6]Spis ikke mat hos en som er gjerrig, ha ikke lyst på de lekre rettene hans.

[7]For slik han tenker i sitt indre, slik er han. Han sier nok til deg: «Spis og drikk», men hans hjerte er ikke med deg.

[8]Den biten du har spist, må du kaste opp igjen; dine vennlige ord er bortkastet.

[9] Snakk ikke til en dåre, han forakter dine kloke ord.

[10] Flytt ikke gamle grensesteiner, gå ikke inn på farløses grunn!

[11] For de har en sterk løsningsmann, og han skal føre saken deres mot deg.

[12]Åpne ditt hjerte for formaning og øret for forstandige ord!

[13] La ikke gutten mangle formaning! Gir du ham ris, skal han ikke dø.

[14]Når du slår ham med riset, berger du ham fra dødsriket.

[15] Min sønn, når du har visdom i hjertet, blir det også glede i mitt hjerte.

[16]Nyrene mine jubler når leppene dine sier det som er rett.

[17] Ditt hjerte skal ikke misunne syndere, men alltid med iver frykte Herren!

[18] Da har du en fremtid, ditt håp er ikke forbi.

[19] Hør nå, min sønn, og bli vis, led hjertet inn på rette veier!

[20] Vær ikke blant dem som drikker seg fulle på vin og fråtser i kjøtt.

[21]For drankeren og fråtseren blir fattige, den søvndrukne blir kledd i filler.

[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

[22] Hør på din far, som ga deg livet, se ikke ned på din gamle mor!

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[23] Kjøp deg sannhet og selg den ikke, kjøp visdom, formaning og innsikt!

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

[24] En far jubler høyt over en rettferdig sønn, den som får en vis sønn, gleder seg.

[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

[25]La din far og din mor glede seg, la henne som fødte deg, juble!

[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

[26]Gi meg ditt hjerte, min sønn, la øynene se med glede på mine veier!

[27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

[27] En hore er en dyp grav, en fremmed kvinne er en trang brønn.

[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

[28] Ja, hun ligger på lur som en røver og øker tallet på troløse menn.

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

[29] Hvem roper akk, hvem roper ve, hvem må krangle, og hvem må klage? Hvem har uten grunn fått sår, og hvem har sløve øyne?

[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

[30]Jo, de som sitter lenge oppe over vinen, de som kommer for å smake på kryddervinen.

[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

[31]Se ikke på vinen, hvor rød den er, hvordan den funkler i begeret, og hvor lett den renner ned.

[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

[32]Til sist biter den som en slange, den hugger som en orm.

[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

[33]Da ser dine øyne underlige ting, og hjertet snakker tull og tøv,

[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

[34]som om du var midt ute på havet og sov høyt oppe i riggen.

[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

Provérbios 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,
[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.
[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;
[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.
[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.
[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.
[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.
[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.
[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.
[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.
[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.
[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua

[35]«De slo meg, men det gjorde ikke vondt. De banket meg, men jeg merket det ikke. Når skal jeg våkne? Jeg vil ha mer å drikke!»

Ordspråkene 24

[1] Misunn ikke onde mennesker, lengt ikke etter å være sammen med dem!
[2]For hjertet deres tenker på vold, og leppene snakker om ulykke.
[3] Med visdom blir huset bygd, og med innsikt blir det reist.
[4] Med kunnskap blir rommene fylt av kostbare, vakre skatter.
[5] En mann som er vis, har styrke, den som har kunnskap, er full av kraft.
[6] Legg planer før du fører krig, når mange gir råd, vinner du seier.
[7] Visdommen henger for høyt for den dumme, i byporten åpner han ikke sin munn.
[8]Den som legger onde planer, kalles en renkesmed.
[9]Den dummes påfunn er synd, spotteren møter avsky blant folk.
[10] Mister du motet på nødens dag, har du også mistet din styrke.
[11] Berg dem som føres til døden, hold igjen dem som vakler mot retterstedet!
[12] Om du sier: «Vi visste det ikke», så ser han det, han som prøver hjertene. Han

alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?

som vokter ditt liv, vet det og gir enhver igjen etter det han har gjort.

[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.

[13]Spis honning, min sønn, for den er god, flytende honning er søt for ganen.

[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

[14] Så vit at slik er visdommen for din sjel. Finner du den, har du en fremtid, ditt håp er ikke forbi.

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[15] Ligg ikke på lur som en urettferdig der den rettferdige bor, legg ikke hjemmet hans øde!

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[16] Sju ganger kan den rettferdige falle og reise seg opp igjen, men de urettferdige snubler i det som er ondt.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[17] Gled deg ikke når din fiende faller, hjertet skal ikke juble når han snubler.

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[18]Da vil Herren se på det med uvilje og vende sin vrede bort fra ham.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[19] Vær ikke sint på dem som gjør ondt, misunn ikke de lovløse!

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[20] For de onde har ingen fremtid, de urettferdiges lampe slukner.

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[21] Frykt Herren og kongen, min sønn! Slå deg ikke sammen med dem som vil forandre.

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

[22]For brått kan ulykken ramme dem. Hvem vet hvilken ødeleggelse de to kan sende?

Mais alguns provérbios dos sábios

Flere ord fra de vise

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.

[23] Også dette er de vises ord: Det er galt å gjøre forskjell på folk i retten.

[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.

[24]Sier noen til den skyldige: «Du er uskyldig», vil folk forbanne ham og folkeslag fordømme ham.

[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.

[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.

[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.

[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.

[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.

[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;

[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.

[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.

[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.

[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.

[25]Men det går godt for dem som dømmer rett, lykke og velsignelse kommer over dem.

[26]Et ærlig svar er et kyss på leppene.

[27]Fullfør arbeidet ute, gjør deg ferdig på åkeren, så kan du bygge ditt hus.

[28] Vær ikke vitne mot din neste uten grunn, slik at du sviker ham med leppene dine.

[29] Si ikke: «Som han har gjort mot meg, slik vil jeg gjøre mot ham; jeg vil gi ham igjen etter det han har gjort.»

[30]Jeg gikk forbi en lat manns åker, langs vinmarken til et menneske uten forstand.

[31]Se, der var det fullt av nesler, grunnen var overgrodd av tistler, og steingjerdet var revet ned.

[32]Jeg la merke til dette og la meg det på hjertet, jeg tok lærdom av det jeg så.

[33] «Litt søvn, litt hvile med hendene i fanget,

[34]så kommer fattigdommen over deg som en farende fant og nøden som en væpnet mann.»

Ordspråkene 25

Fjerde samling

(Kap. 25–29)

Ordspråk samlet på Hiskias tid

[1] Også dette er ordspråk fra Salomo. De er overlevert fra mennene til Juda-kongen Hiskia.

[2] Det er Guds ære å holde en sak skjult, men kongers ære å granske den.

[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.

[3]Himmelens høyde og jordens dybde og kongers hjerte kan ingen granske.

[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;

[4]Skill slagget fra sølvet, så kan sølvsmeden lage en skål.

[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.

[5] Før den urettferdige bort fra kongen, så skal hans trone trygges ved rettferd.

[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;

[6]Du skal ikke fremheve deg selv i kongens påsyn, still deg ikke på de stores plass.

[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,

[7] For det er bedre at de sier til deg: «Kom og sett deg her oppe!» enn at de flytter deg ned på grunn av en stormann. Hva du enn har sett med egne øyne,

[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?

[8]så vær ikke for snar til å reise sak. For hva vil du gjøre til sist når din neste fører skam over deg?

[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;

[9] Før bare saken med din neste, men røp ikke en annens hemmeligheter.

[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

[10]Ellers vil den som hører det, klandre deg; ryktet du sprer, kan ikke kalles tilbake.

[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

[11] Som epler av gull i et smykke av sølv er ord som blir talt i rette tid.

[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.

[12]Som en ring av gull, som et smykke av fint gull er refsende ord fra den vise for et lydhørt øre.

[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.

[13] Som svalende snø når det er tid for å høste, er et trofast sendebud for den som sendte ham, han gir sin herre nye krefter.

[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

[14] Lik skyer og vind som ikke gir regn, er den som skryter av gaver han ikke gir.

[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.

[15] Med tålmod blir høvdingen overtalt, en mild tunge knuser bein.

[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.

[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.

[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.

[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

[16]Finner du honning, så spis bare det du trenger, ellers blir du for mett og må kaste opp.

[17]Sett ikke for ofte foten i din venns hus, ellers blir han lei av deg og får avsky for deg.

[18] Som en klubbe, et sverd, en kvass pil er den som vitner falskt mot sin neste.

[19]Som en råtten tann, en vaklende fot er det å stole på en sviker på nødens dag.

[20]Som å kaste kappen en vinterdag, som å helle eddik på et sår er det å synge for et sorgfullt hjerte.

[21] Er din fiende sulten, så gi ham mat, er han tørst, så gi ham vann å drikke.

[22] Da samler du glødende kull på hans hode, og Herren skal lønne deg.

[23]Nordavinden føder regn, baktalelse føder sinte ansikt.

[24] Bedre å bo i en krok på taket enn å dele hus med en trettekjær kvinne.

[25]Kaldt vann for den som er sliten, slik er gode nyheter fra fremmed land.

[26]En grumset kilde, en forurenset brønn er en rettferdig som gir etter for en urettferdig.

[27] Å spise for mye honning er ikke godt, heller ikke stadig å trakte etter ære.

[28] Lik en ødelagt by med nedrevet mur er den som ikke kan styre sitt sinn.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.

[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.

[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.

[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.

[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.

[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.

[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

Ordspråkene 26

[1]Som snø om sommeren og regn under innhøsting, like lite passer ære for dåren.

[2]Lik spurv og svale som flakser og flyr, er en grunnløs forbannelse, den rammer ikke.

[3] Svepe til hesten, tømmer til eselet og ris til dårenes rygg!

[4]Svar ikke dåren like dumt som han spør, ellers blir du selv som han.

[5]Svar dåren like dumt som han spør, så han ikke blir vis i egne øyne.

[6]Den som sender bud med en dåre, hugger føttene av seg og drikker vold.

[7]Kraftløse henger beina på den lamme og ordspråk i munnen på dårer.

[8]Lik den som legger stein i slyngen, er den som gir en dåre ære.

[9]Lik en tornegrein i hånden på en dranker er et ordspråk i munnen på dårer.

[10] Lik en bueskytter som sårer alle og enhver, er den som hyrer en dåre eller folk som tilfeldigvis går forbi.

[11] Lik hunden som snur seg til sitt eget spy, er en dåre som gjentar sin dumhet.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[12] Ser du en mann som er vis i egne øyne? Det er større håp for dåren enn for ham.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

[13] Den late sier: «Det er et villdyr på veien, en løve på torget!»

[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

[14]Døren dreier seg på hengslet, den late snur seg i sengen.

[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[15] Den late stikker hånden i fatet, men orker ikke føre den til munnen.

[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

[16]Den late er visere i egne øyne enn sju som gir kloke svar.

[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

[17]Lik en som drar i ørene på en hund, er den som kommer forbi og hisser seg opp over en trette han ikke har noe med.

[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,

[18]Lik en galning som skyter brennende og dødelige piler,

[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.

[19]er den som bedrar sin venn og sier: «Det var bare en spøk.»

[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.

[20] Er det slutt på veden, slukner ilden; er baktaleren borte, stilner tretten.

[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.

[21]Det trengs kull til glør og ved til ild og en trettekjær mann til å tenne strid.

[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.

[22] Ord fra en baktaler er som lekre retter, de glir ned i magen.

[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.

[23]Som urent sølv utenpå et leirkar er sleipe lepper og et ondt hjerte.

[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;

[24]En fiende skaper seg til med leppene, men i sitt indre bærer han på svik.

[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.

[25] Gjør han stemmen blid, så tro ham ikke, for sju avskyelige ting har han i hjertet.

[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.

[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

Provérbios 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.

[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.

[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.

[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de

[26]Skjuler han hatet med list, blir ondskapen avslørt når folket samles.

[27] Den som graver en grav, faller selv i den, den som ruller en stein, får den over seg.

[28]Den som taler med falsk tunge, hater sannhet, glatt munn fører til fall.

Ordspråkene 27

[1] Pris deg ikke lykkelig over morgendagen, for du vet ikke hva den vil bringe.

[2] La en annen prise deg lykkelig, ikke din egen munn, en fremmed, ikke dine egne lepper.

[3]Steinen er tung, og sand veier mye, den dummes sinne er tyngre enn begge.

[4] Harmen er grusom, vreden er en flom, men hvem kan stå seg mot sjalusi?

[5] Bedre er åpen kritikk enn skjult sympati.

[6] Sår fra en venn er til å stole på, kyss fra en fiende er svikefulle.

[7]Den mette vraker den fineste honning, for den sultne smaker også det beske søtt.

[8]Lik en fugl som flyr bort fra redet, er en mann som flyr bort fra hjemmet.

[9] Olje og røkelse gleder hjertet, godt vennskap styrker sjelen.

[10] Gi ikke slipp på din venn og på din fars venn, gå ikke inn i din brors hus på din

teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

ulykkesdag. Bedre med en nær nabo enn en bror langt borte.

[11] Bli vis, min sønn, og gled mitt hjerte, så jeg kan svare dem som håner meg.

[12] Den kløktige ser ulykken komme og søker ly, de vettløse går på og får sin straff.

[13] Ta klærne fra den som har stilt sikkerhet for en fremmed, ta pant i dem for de ukjente!

[14]Om noen velsigner sin neste med høy stemme tidlig om morgenen, regnes det som en forbannelse.

[15] Som stadig takdrypp en regnværsdag, slik er en trettekjær kvinne.

[16]Å skjule henne er som å skjule vinden eller å gripe olje med hånden.

[17]Jern kvesser jern, og det ene mennesket kvesser det andre.

[18] Den som passer på fikentreet, får spise frukten; den som tar vare på sin herre, vinner ære.

[19]Som ansikt speiler seg mot ansikt i vannet, finner det ene mennesket sitt hjerte igjen hos det andre.

[20] Dødsrikets avgrunn blir aldri mett, og menneskets øyne får aldri nok.

[21] Sølv prøves i smeltedigelen og gull i smelteovnen, og mannen når han får ros.

[22]Støter du den dumme i morteren og knuser ham sammen med kornet, går dumheten likevel ikke av ham.

[23] Merk deg hvordan sauene ser ut, ha omsorg for buskapen din!

[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,

[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,

[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes, mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[24] For rikdom varer ikke evig. Går et diadem fra slekt til slekt?

[25]Når nytt gress viser seg etter slåtten og høyet fra fjellene er samlet inn,

[26]da har du lam som gir deg klær, og bukker til å kjøpe jord for,

[27]du har geitemelk nok til å fø deg selv og ditt hus og livsopphold for tjenestejentene.

Ordspråkene 28

[1] Den urettferdige flykter selv om ingen forfølger ham, den rettferdige er uredd som en ungløve.

[2]Et land i opprør skifter ofte ledere, men under en klok og forstandig mann har det ro og orden.

[3]En stormann som undertrykker fattige, han er styrtregn som skyller brødkornet bort.

[4]De som går bort fra loven, priser den urettferdige, de som holder loven, strir mot dem.

[5] De onde skjønner ikke hva som er rett, men de som søker Herren, forstår alt.

[6] Bedre å være fattig og hel i sin ferd enn å være rik og gå krokveier.

[7]Den som holder fast ved loven, er en klok sønn; den som holder lag med fråtsere, fører skam over sin far.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

[8] Den som øker sin rikdom gjennom rente og avgift, samler til den som tar seg av de fattige.

[9] Når noen vender øret bort og ikke vil høre på loven, blir selv bønnen hans avskyelig.

[10] Den som fører de rettskafne på onde veier, faller i sin egen grav. Den som er hel, får en god arv.

[11]Den rike er vis i egne øyne, en fattig med innsikt ser hva som bor i ham.

[12] Når de rettferdige jubler, er det herlighet og glans; når de urettferdige tar makten, holder folk seg borte.

[13] Den som skjuler syndene sine, skal ikke lykkes; den som bekjenner og vender seg fra dem, finner barmhjertighet.

[14] Salig er den som alltid frykter, ulykke rammer den som gjør hjertet hardt.

[15]Som brølende løve og slagbjørn i sprang er en urettferdig hersker for et fattig folk.

[16]En uforstandig fyrste øker undertrykkelsen; den som hater urett vinning, får leve lenge.

[17] Den som er tynget av blodskyld, er på flukt helt til graven, ingen må gi ham hjelp.

[18] Den som er hel i sin ferd, blir berget, den som går krokveier, faller i graven.

[19] Den som dyrker sin jord, får spise seg mett, den som jager etter tomhet, mettes med fattigdom.

[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.

[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.

[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.

[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.

[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.

[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.

[20] Den trofaste blir rikelig velsignet, den som vil bli rik i en fart, vil få sin straff.

[21] Det er galt å gjøre forskjell på folk, en kan gjøre seg til forbryter for et stykke brød.

[22] Den gjerrige har det travelt med å vinne rikdom, han skjønner ikke at han kommer til å lide nød.

[23] Den som viser noen til rette, får siden større takk enn den som har en glatt tunge.

[24] Den som plyndrer sin far og mor og sier: «Det er ingen synd», han er jevngod med ødeleggeren.

[25] Den grådige volder trette, den som stoler på Herren, blir mett.

[26] Den som stoler på sitt eget vett, er en dåre, den som vandrer med visdom, blir berget.

[27] Den som gir til de fattige, lider aldri nød, men den som vender blikket bort, forbannes av mange.

[28]Når de urettferdige tar makten, holder folk seg borte, når de går til grunne, blir de rettferdige mange.

Ordspråkene 29

[1]Den som ofte blir talt til rette og enda er stivnakket, vil brått bli knust og kan ikke leges.

[2] Når de rettferdige blir mange, gleder folket seg; når en urettferdig hersker, sukker folket.

[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.

[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.

[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.

[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.

[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.

[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.

[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[3] Den som elsker visdom, gleder sin far; den som har omgang med horer, sløser bort det han eier.

[4] En konge bygger opp landet med rett, en som lar seg kjøpe med gaver, legger det øde.

[5] Den som smisker for sin neste, setter et garn for hans føtter.

[6] Synden blir en snare for den som er ond, men den rettferdige kan juble og glede seg.

[7] Den rettferdige kjenner de fattiges sak, men den urettferdige er uten innsikt.

[8]Spottere hisser opp hele byen, de vise får vreden til å legge seg.

[9]Når den vise har sak mot den dumme, blir det sinne eller latter, men ingen ro.

[10]De blodtørstige hater den som er from, men de rettskafne vil berge livet hans.

[11] En dåre gir utløp for alle sine følelser, den vise holder dem tilbake.

[12]En hersker som lytter til løgn, får bare kjeltringer til tjenere.

[13] Den fattige og undertrykkeren møtes, Herren gir begges øyne lys.

[14] Når en konge dømmer de fattige rettferdig, står tronen hans støtt for alltid.

[15] Ris og tilrettevisning gir visdom, men en gutt med frie tøyler fører skam over sin mor.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.
[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.
[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.
[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.
[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.
[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.
[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.
[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.
[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.

[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.

[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.
[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[16] Blir de urettferdige mange, øker synden, men de rettferdige får se at de faller.

[17] Oppdra din sønn, så gir han deg ro og fyller deg med glede.

[18]Uten åpenbaring blir folket ustyrlig, salig er den som holder loven.

[19]En slave lar seg ikke oppdra med ord, han forstår dem nok, men bryr seg ikke.

[20] Ser du en som lar munnen løpe av med seg, er det større håp for dåren enn for ham.
[21]Skjemmer en slaven sin bort fra han er ung, ender det med at han blir ulydig.
[22] Den bråsinte volder trette, den hissige gjør mange feiltrinn.
[23] Hovmod fører et menneske til fall, men den ydmyke vinner ære.

[24] Heleren hater sitt eget liv, de tar ham i ed, men han vil ikke vitne.

[25] Den som er redd for mennesker, setter en snare for seg selv, men den som stoler på Herren, har et vern.

[26]Mange søker herskerens gunst, men et menneske får sin rett fra Herren.

[27]De rettferdige avskyr den som gjør urett, de urettferdige avskyr den som lever rett.

Ordspråkene 30

Femte samling
(Kap. 30)
Agurs visdomsord

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto

[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,

[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.

[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

[1] Ord av Agur, sønn av Jake. Til lærdom. Slik lyder mannens ord: Gud, jeg er trett, Gud, jeg er trett, jeg greier ikke mer.

[2]Jeg er dummere enn andre menn, jeg har ikke forstand som et menneske.

[3] Jeg har ikke lært visdom så jeg kunne få del i de helliges kunnskap.

[4] Hvem steg opp til himmelen og steg ned igjen? Hvem samlet vinden i sin hule hånd? Hvem lukket vannet inne i kappen sin? Hvem fastsatte alle jordens grenser? Hva heter han, og hva heter sønnen hans? Vet du det?

[5] Hvert ord fra Gud er renset. Han er et skjold for dem som tar sin tilflukt til ham.

[6] Legg ikke noe til hans ord, ellers går han i rette med deg og du blir stående som løgner.

[7]To ting ber jeg deg om, nekt meg dem ikke så lenge jeg lever:

[8] Hold falskhet og løgn langt borte fra meg! Gjør meg verken fattig eller rik, men la meg få den maten jeg trenger.

[9] Ellers kunne jeg bli så mett at jeg fornektet deg og sa: «Hvem er Herren?» eller bli så fattig at jeg stjal og krenket min Guds navn.

[10]Baktal ikke en slave for herren hans, ellers vil han forbanne deg, og du må bøte for din skyld.

[11] Det finnes en slekt som forbanner sin far og ikke velsigner sin mor,

[12]en slekt som er ren i egne øyne, men ikke har vasket skitten av seg,

[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

[13]en slekt som har stolte øyne og løftede øyenbryn,

[14] en slekt med tenner som sverd og kjever som kniver, de vil ete de hjelpeløse ut av landet og de fattige ut av folket.

[15]Blodiglen har to døtre: «Mer» og «Mer». Tre er det som ikke blir mette, fire som aldri sier «det er nok»:

[16] dødsriket og det lukkede morsliv, jorden som alltid tørster etter vann, og ilden som aldri sier: «Det er nok.»

[17] Et øye som spotter sin far og nekter å adlyde sin mor, det skal ravnene ved bekken hakke ut og ørneungene ete opp.

[18]Tre ting er for underfulle for meg, og fire ting skjønner jeg ikke:

[19]ørnens vei over himmelen, ormens vei over berget, skipets vei over havet og mannens vei til en ung kvinne.

[20]Slik gjør en utro kvinne: Hun spiser, tørker seg om munnen og sier: «Jeg har ikke gjort noe galt.»

[21]Tre ting får jorden til å skjelve, fire ting kan den ikke tåle:

[22] en tjener som blir konge, en dåre som får mat i overflod,

[23]en foraktet kvinne som blir gift, og en slavekvinne som fortrenger sin husfrue.

[24]Fire små er det på jorden, enda er de visest blant de vise:

[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;
[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;
[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;
[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.
[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:
[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;
[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.
[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.
[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.
[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?
[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.
[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.

[25] Mauren er ikke noe sterkt folk, enda legger den seg opp føde om sommeren.
[26] Fjellgrevlingen er ikke noe mektig folk, enda bygger den seg bolig i berget.
[27]Gresshoppene har ingen konge, enda rykker de fram i formasjon.
[28]Firfislen kan en fange med hendene, likevel bor den i kongens slott.
[29]Tre går med stolte skritt, fire har en vakker gange:
[30]løven, kjempen blant dyrene, som ikke viker tilbake for noen,
[31]hanen som brisker seg, bukken først i flokken og kongen i spissen for sin hær.
[32] Har du vært dum og opphøyd deg selv eller tenkt på det, så hold deg for munnen!
[33]For trykk på melken gir smør, trykk på nesen gir blod, trykk på vreden gir strid.

Ordspråkene 31

Sjette samling

(31,1–9)

Den gode kongen

[1] Ord fra kong Lemuel, lærdom hans mor ga ham.
[2]Min sønn, du min sønn som jeg bar, mine løfters sønn:
[3] Gi ikke din kraft til kvinner, ditt liv til det som ødelegger konger.
[4] Det sømmer seg ikke for konger, Lemuel, det sømmer seg ikke for konger å drikke vin eller for fyrster å trakte etter sterk drikk.

[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

[5] Da ville de drikke og glemme lovbudene og fordreie retten for alle undertrykte.

[6] Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

[6]Men gi sterk drikk til den som går til grunne, og vin til den som er bitter til sinns.

[7] para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

[7]La ham drikke og glemme sin fattigdom så han ikke lenger husker sin elendighet.

[8] Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

[8] Lukk opp din munn for den som ikke selv kan tale, før saken for dem som nær bukker under.

[9] Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

[9]Lukk opp din munn og døm rettferdig, la hjelpeløse og fattige få sin rett!

O louvor da mulher virtuosa

En dyktig kone
(31,10–31)

Alef א

[10] Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

[10] En dyktig kone – hvem finner vel henne? Langt mer enn perler er hun verdt.

Bet ב

[11] O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

[11]Mannen stoler på henne i sitt hjerte, han mangler ikke vinning.

Gimel ג

[12] Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

[12]Hun gjør bare godt imot ham, aldri noe ondt så lenge hun lever.

Dalet ד

[13] Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.

[13]Hun skaffer seg ull og lin, hendene arbeider med liv og lyst.

He ה

[14] É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.

[14]Hun er som handelsskipene, hun skaffer mat langveisfra.

Waw ו

[15] É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

[15]Før dagen gryr, er hun oppe, gir mat til sitt hus og setter tjenestejentene i arbeid.

Zajin ז

[16] Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.

[17] Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

[18] Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.

[19] Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.

[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.

[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.

[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.

[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.

[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.

[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.

[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.

[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.

[16]Hun ser seg ut et jordstykke og kjøper det, for det hun har tjent, planter hun en vinmark.

***Het* ח**

[17]Styrke er beltet hun har om livet, hun tar i med sterke armer.

***Tet* ט**

[18]Hun merker at forretningene går bra, hennes lampe slukner ikke om natten.

***Jod* י**

[19]Hun legger hendene på rokken, og fingrene griper om teinen.

***Kaf* כ**

[20] Hun åpner hånden for den som lider nød, rekker hendene ut til den fattige.

***Lamed* ל**

[21]Kommer det snø, er hun ikke redd for sine, for alle i huset har ekstra klær.

***Mem* מ**

[22]Hun lager sine egne tepper, hun har klær av lin og purpur.

***Nun* נ**

[23] Hennes mann er aktet i byporten, der han sitter med landets eldste.

***Samek* ס**

[24]Hun lager linklær som hun selger, og leverer belter til kjøpmannen.

***Ajin* ע**

[25]Styrke og verdighet er hennes drakt, hun ler mot dager som kommer.

***Pe* פ**

[26] Hun åpner munnen med visdom, kjærlig rettledning har hun på tungen.

***Tsade* צ**

[27] Hun ser etter hvordan det går i huset, og spiser ikke latskaps brød.

***Qof* ק**

[28] Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:

[28]Barna står fram og priser henne lykkelig, mannen gir henne ros:

Resj ר

[29] Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.

[29]«Mange kvinner har vist at de er dyktige, men du overgår dem alle.»

Sjin ש

[30] Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.

[30]Ynde svikter, og skjønnhet forgår; men en kvinne som frykter Herren, skal ha ros.

Taw ת

[31] Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

[31]Pris henne for frukten av hennes arbeid, hennes gjerninger skal gi henne ros i byens porter!

Livro do Eclesiastes ou o Pregador	Forkynneren

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

1 Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

2 Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

3 Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

4 Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

5 Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

6 O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

7 Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

8 Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

9 O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

10 Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

Forkynneren 1

1 Ord av Forkynneren, sønn av David og konge i Jerusalem.

2 Forgjeves, sier Forkynneren, forgjeves og forgjengelig – alt er forgjeves!

3 Hva har mennesket igjen for sitt strev, for alt det strever med under solen?

4 Slekter går, og slekter kommer, men jorden er alltid den samme.

5 Solen går opp, og solen går ned, så lengter den tilbake til stedet der den går opp.

6 Den skinner og vandrer mot sør, så vender den og vandrer mot nord, mens vinden snur og skifter og tar fatt på sin rundgang igjen.

7 Alle elver renner ut i havet, men havet blir ikke fullt; dit elvene før har rent, fortsetter de å renne.

8 Alle ting går sin strevsomme gang, menneskets ord strekker ikke til. Øyet blir ikke mett av å se, og øret blir ikke fullt av å høre.

9 Det som har skjedd, skal atter skje, og det som ble gjort, skal gjøres på nytt. Intet er nytt under solen.

10 Blir det sagt om noe: «Se, dette er nytt», har det likevel hendt i tidligere tider, lenge før oss.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

[12] Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

[13] Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

[14] Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

[15] Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

[16] Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

[17] Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

[18] Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

[1] Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

[11] Ingen minnes det som før har hendt. Og det som skal komme, vil heller ingen minnes i slektene som følger.

Å gjete vinden

[12]Jeg, Forkynneren, var konge over Israel, i Jerusalem.

[13] Jeg la meg på hjertet å undersøke og granske med visdom alt som blir gjort under himmelen. Det er et ondt strev Gud har gitt menneskene å plage seg med.

[14] Jeg betraktet hver gjerning som blir gjort under solen. Se, alt er forgjeves, som å gjete vinden!

[15] Det som er kroket, kan ingen rette opp. Det som mangler, kan ingen telle.

[16] Jeg sa i mitt hjerte: Se, jeg har vunnet større visdom enn noen som har hersket i Jerusalem før meg. Mye har jeg lært å kjenne av visdom og kunnskap.

[17] Jeg la meg på hjertet å lære hva som er visdom, og hva som er dårskap og uforstand. Da fant jeg at også dette er som å gjete vinden.

[18]For med stor visdom følger store kvaler. Den som øker sin kunnskap, øker sin smerte.

Forkynneren 2

Kongens rikdom og storhet

[1]Jeg sa i mitt hjerte: Gå nå og prøv gleden og nyt det som er godt! Men også dette var forgjengelig.

[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.

[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que

[2] Om latteren sa jeg: Den er en narr, og om gleden: Hva tjener den til?

[3]Jeg bestemte meg for å la kroppen nyte vin, mens hjertet ledet meg ved visdom. Jeg ville prøve dårskapen, helt til jeg forsto hva som er godt for menneskene den korte tiden de lever under himmelen.

[4] Så satte jeg store ting i verk: Jeg bygde hus og plantet vinmarker,

[5]jeg anla hager og parker og plantet alle slags frukttrær i dem.

[6]Jeg bygde dammer for å vanne lunder med frodige trær.

[7]Jeg kjøpte meg slaver og slavekvinner, jeg hadde slaver som var født i mitt hus. Jeg skaffet meg mer storfe og småfe enn noen hadde hatt før meg i Jerusalem.

[8] Jeg samlet meg sølv og gull, og kongelige skatter fra andre riker. Jeg holdt meg med sangere og sangerinner og det som er mennenes lyst, kvinner og atter kvinner.

[9] Jeg ble stor i makt og rikdom, ja, større enn noen som har levd i Jerusalem før meg. Men visdommen beholdt jeg.

[10]Jeg sa ikke nei til noe av det mine øyne begjærte; jeg nektet meg ingen glede. Ja, hjertet gledet seg over alt mitt arbeid; det var lønnen for mitt strev.

[11] Så vendte jeg blikket mot alt mine hender hadde gjort, alt jeg hadde samlet ved mitt arbeid. Og se, alt var like

tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

12 Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

13 Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

14 Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

15 Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

16 Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

17 Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

A vaidade do trabalho

18 Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

19 E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e

forgjeves som å gjete vinden. Det er ingenting å vinne under solen.

12Jeg vendte blikket mot visdom, mot uforstand og dårskap. Hva kan den gjøre som kommer etter kongen? Ikke annet enn det som er gjort før ham.

13Jeg så at visdom er bedre enn dårskap, slik lyset er bedre enn mørket.

14 Den vise har øyne i hodet, mens dåren går omkring i mørke. Men jeg skjønte også at slik det går den ene, slik går det dem begge.

15 Og jeg sa i mitt hjerte: Slik det går dåren, skal det også gå meg. Så hva skal all min visdom tjene til? Og jeg svarte i mitt hjerte: Også dette er forgjengelig.

16 For minnet om den vise lever ikke lenger enn minnet om dåren. I dagene som kommer, er alt for lengst blitt glemt. Ja, den vise må dø, han slik som dåren.

17Da hatet jeg livet, for alt som skjer under solen, plaget meg. Alt er like forgjeves som å gjete vinden.

18 Jeg hatet alt jeg hadde strevd og arbeidet med under solen. Alt må jeg overlate til den som kommer etter meg.

19Hvem vet om det blir en vis eller en dåre som skal herske over det jeg har vunnet

sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

med mitt arbeid og min visdom under solen? Også dette er forgjeves.

[20]Da ble jeg grepet av fortvilelse i mitt hjerte over alt jeg har arbeidet og strevd med under solen.

[21]For en mann kan vinne mye med visdom, kunnskap og dyktighet, men må likevel gi det i arv til en annen som ikke har hatt noe strev med det. Også dette er forgjeves; en ulykke er det.

[22] Hva har mennesket igjen for alt sitt arbeid, alt hjertet jager etter, for alt det strever med under solen?

[23] Alle menneskets dager er fulle av smerte, og alt det driver med, bringer sorg. Ikke engang om natten faller hjertet til ro. Også dette er forgjeves.

Alt er en gave fra Gud

[24] Ingen ting er bedre for et menneske enn å spise og drikke og unne seg gode dager midt i alt sitt strev. Men jeg fikk se at også dette kommer fra Guds hånd;

[25]for hvem kan spise og være glad uten at det er gitt av ham?

[26] Ja, Gud gir visdom, kunnskap og glede til den som er god i hans øyne. Men den som synder, gir han strevet med å samle og sanke, og siden må han gi alt sammen til den som er god i Guds øyne. Også dette er forgjeves, det er som å gjete vinden.

Forkynneren 3

Alt har sin tid

[1]Alt har sin tid, det er en tid for alt som skjer under himmelen:

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[2]en tid for å fødes, en tid for å dø, en tid for å plante, en tid for å rykke opp,

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[3]en tid for å drepe, en tid for å lege, en tid for å rive ned, en tid for å bygge,

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[4]en tid for å gråte, en tid for å le, en tid for å sørge, en tid for å danse,

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[5]en tid for å kaste stein, en tid for å samle steiner, en tid for å ta i favn, en tid for å la favntak være,

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[6]en tid for å lete, en tid for å miste, en tid for å bevare, en tid for å kaste,

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[7]en tid for å rive i stykker, en tid for å sy sammen, en tid for å tie, en tid for å tale,

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

[8]en tid for å elske, en tid for å hate, en tid for krig og en tid for fred.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[9] Hva har den som arbeider, igjen for alt sitt strev?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[10]Jeg så det vonde strevet som Gud har gitt menneskene.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

[11] Alt skapte han vakkert, hver ting til sin tid. Ja, alle tider har han lagt i menneskenes hjerte. Likevel kan ikke mennesket fatte det Gud har gjort fra begynnelse til slutt.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

[12] Jeg skjønte at ingen ting er bedre for dem enn å glede seg og nyte det gode i livet.

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[13] For når et menneske får spise og drikke og har glede av alt han eier, er også det gitt av Gud.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[14] Jeg skjønte at alt Gud gjør, står gjennom alle tider. Ingen kan legge noe til, og ingen kan trekke noe fra. Gud har gjort det slik

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

for at menneskene skal ha ærefrykt for ham.

[15] Det som skjer, har skjedd før, og det som skal hende, har også hendt. Gud søker opp igjen det som forsvant.

Alle går til samme sted

[16] Videre så jeg under solen: På rettens sted rådde uretten, der rettferd skulle råde, rådde uretten.

[17] Da sa jeg i mitt hjerte: Det er Gud som skal dømme den som gjør rett og den som gjør urett. Ja, han har fastsatt en tid for alle ting og for alt som blir gjort.

[18]Jeg sa i mitt hjerte om menneskene: Gud prøver dem så de selv kan se at de er som dyr.

[19] For det går mennesket som det går dyrene, den ene som den andre: Begge skal dø, samme livsånde har de alle. Mennesket har ingen fortrinn framfor dyrene. For alt er forgjengelig.

[20] Alle går til det samme sted. Alle er kommet av støv og skal bli til støv igjen.

[21]Hvem vet om menneskers ånd stiger opp, mens dyrenes ånd synker til jorden?

[22] Jeg så at ingen ting er bedre enn at mennesket finner glede i sine gjerninger; dette er den lodd det har fått. For hvem lar mennesket se det som siden skal komme?

Forkynneren 4

Urett og forgjeves slit

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

[2] Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

[3] porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

[4] Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[5] O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

[6] Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

[7] Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

[8] isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

[9] Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

[1] Igjen så jeg alle de undertrykte, de som lider urett under solen. Se, de undertrykte gråt, og det var ingen som trøstet. Undertrykkernes hånd slo dem, og det var ingen som trøstet.

[2] Da sa jeg: De døde er lykkeligere enn de levende, de har det bedre enn de som ennå lever.

[3] Men heldigere enn begge er de som aldri har levd og sett det onde som blir gjort under solen.

[4]Jeg så at alt strev og all dyktighet kommer av at den ene misunner den andre. Også dette er forgjeves, det er som å gjete vinden.

[5] Dåren legger hendene i fanget og tærer på sitt eget kjøtt.

[6]Bedre med en håndfull ro enn begge hender fulle av strev. Det er som å gjete vinden.

[7]Igjen så jeg på det som er forgjeves under solen:

[8]En mann kan stå helt alene, uten både sønn og bror, og likevel er det ingen ende på alt hans strev; øynene hans blir ikke mette av rikdom. «Hvem er det da jeg strever for så jeg nekter meg selv alt godt?» Også dette er forgjeves og et ondt slit.

Ensomhet og fellesskap

[9]Det er bedre å være to enn én; de får god lønn for sitt strev.

[10] Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

[10]For om de faller, kan den ene hjelpe den andre opp. Men stakkars den som er alene! Faller han, er det ingen som kan reise ham opp.

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

[11]Når to ligger sammen, blir de varme, men hvordan kan den som ligger alene, holde seg varm?

[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[12]Om én blir overvunnet, kan to holde stand. En tretvinnet tråd ryker ikke så fort.

Ledere skifter

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[13]Det er bedre med en fattig unggutt som er klok, enn en gammel konge som er dum og ikke lenger har vett til å la seg advare.

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[14]En som kom ut av fengselet, ble tatt til konge. Men ennå mens han regjerte, ble det født en fattig gutt.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[15]Jeg så hvordan alle mennesker som vandret omkring under solen, sluttet seg til denne nye som skulle ta kongens plass.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[16]Det var ingen ende på alt folket som han ble fører for. Men heller ikke han ble til glede for dem som kommer etter. Også dette er forgjeves, som å gjete vinden.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

Ydmykhet for Guds ansikt

[17] Vokt din fot når du går til Guds hus! Det er bedre å komme dit for å lytte enn å bære fram offer slik dårer gjør; de vet ikke annet enn å gjøre det onde.

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque

Forkynneren 5

[1] Vær ikke for snar med munnen, og la ikke hjertet forhaste seg når du vil tale et ord for Guds ansikt. For Gud er i himmelen

Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

3 Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

4 Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

5 Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

6 Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

7 Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

A vaidade das riquezas

8 Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

9 O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

10 Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

11 Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

og du på jorden, la derfor dine ord være få!

2 Med travelhet følger tankespinn, med dårers tale for mange ord.

3 Når du gir Gud et løfte, så drøy ikke med å oppfylle det. For han har ingen glede i dårer. Hold det du har lovet ham!

4Det er bedre at du ikke gir ham noe løfte, enn å love og ikke holde det.

5 La ikke munnen få deg til å synde, og si ikke til Guds sendebud: «Jeg gjorde det av vanvare.» Hvorfor vil du gjøre Gud harm med dine ord, så han ødelegger det du har gjort?

6Midt i alle drømmer, all tomhet, alle ord: Ha ærefrykt for Gud!

Urett og rikdom

7 Ser du at fattige undertrykkes, at rett og rettferd blir krenket i din provins, så undre deg ikke over dette. For den ene mektige beskytter den andre, og over dem begge står andre med makt.

8Framfor alt er jord en god ting, en konge må sørge for at marken blir dyrket.

9 Den som er glad i penger, blir aldri mett på penger. Den som elsker rikdom, får aldri vinning nok. Også dette er forgjeves.

10Jo større eiendom, jo flere som skal leve av den. Hvilken fordel gir det eieren annet enn at han får mer å se på?

[12] Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

[13] Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

[14] E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

Eclesiastes 6

[11]En slave kan sove godt enten han har lite eller mye å spise. Den rikes overflod tar søvnen fra ham.

[12]Noe bittert og vondt har jeg sett under solen: Oppspart rikdom kan bli til ulykke for eieren.

[13]Rikdommen kan gå tapt i uheldig handel, og når han får en sønn, står han der med tomme hender.

[14] For som han kom fra mors liv, slik skal han vende tilbake, like naken som han kom. Ingen ting har han igjen for sitt arbeid, ingen ting han kan ta med når han går.

[15]Også dette er bittert og vondt: Slik som han kom, må han gå. Hva har han da igjen? Han har arbeidet for vind.

[16]Alle sine dager må han spise i mørke, sorgfull, syk og sint.

[17] Se, dette har jeg funnet: Det er rett og godt å spise og drikke og nyte det gode midt i alt arbeid og strev under solen den korte tiden Gud lar mennesket leve. Det er den lodd det har fått.

[18]Når Gud lar et menneske få rikdom og formue og lar ham få nyte dette, så han kan ta imot sin del og glede seg over det han eier, da er dette gitt av Gud.

[19]Da tenker han knapt over dagene som går, for Gud lar ham kjenne glede i hjertet.

Forkynneren 6

Sjelens sult

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

[1]Noe vondt har jeg sett under solen, det hviler tungt på menneskene:

[2] Gud gir en mann både rikdom, formue og ære, så han ikke mangler noe av alt det han ønsker seg. Men Gud lar ham ikke nyte noe av det, det blir en fremmed som bruker det opp. Dette er meningsløst, ja, bittert og vondt.

[3] En mann kan få hundre barn og leve i mange år. Men hvor lenge han enn lever – om han ikke har glede av sine goder og ikke engang får en gravferd, sier jeg at det ufullbårne fosteret er bedre stilt enn han.

[4]Forgjeves kommer det til verden, og i mørke går det bort, i mørke får det navnet sitt skjult.

[5]Solens lys har det ikke sett og aldri kjent. Likevel hviler fosteret bedre enn mannen.

[6] Selv om han levde i to ganger tusen år, fikk han ikke nyte livets goder. Går ikke alle til samme sted?

[7]Mennesket strever alltid for maten, men sjelens sult blir aldri stilt.

[8]Hvilket fortrinn har den vise framfor dåren? Og hva hjelper det en fattig å vite hvordan han skal ferdes blant menneskene?

[9] Bedre det øynene ser enn det sjelen begjærer. Også dette er forgjeves, det er som å gjete vinden.

[10] Alt som er til, er nevnt med navn for lenge siden, det er kjent på forhånd hva et menneske skal bli. Ingen kan føre sak mot den som er sterkere enn en selv.

[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

[11]Jo flere ord, jo mer forgjeves er de! Hva gagn har mennesket av det?

[12] Ja, hvem vet hva som er det beste for menneskene her i livet, i alle de flyktige dagene de lever som en skygge? Hvem kan fortelle menneskene hva som vil skje etter dem under solen?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

[1] Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

[8] Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

[9] Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

Forkynneren 7

Hva er visdom?

[1] Godt navn er bedre enn fin salve, dødsdagen bedre enn dagen en blir født.

[2]Bedre enn å gå til festmåltid er det å besøke sorgens hus. For der ender alle mennesker; det bør den som lever, legge seg på hjertet.

[3] Sorg er bedre enn latter; et sorgfullt ansikt kan gjøre hjertet godt.

[4]De vise har sitt hjerte i sorgens hus, dårene har sitt hjerte i gledens hus.

[5]Det er bedre å bli klandret av en vismann enn å bli lovprist av en dåre.

[6]Som tornebusker spraker under gryta, slik lyder dårens latter. Også dette er forgjeves.

[7] Utpressing gjør den vise til dåre, bestikkelser forderver hjertet.

[8]Enden på noe er bedre enn begynnelsen, tålmod er bedre enn hovmod.

[9] Vær ikke for snar til å bli sint, for sinne bor i dårenes bryst.

[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[10]Si ikke: Hva kommer det av at alt var bedre i gamle dager enn nå? Du spør ikke slik om du er vis.

[11]Visdom er like bra som arvet jord, en vinning for alle som ser solen.

[12]Visdom gir vern slik sølv gir vern; å eie visdom holder en mann i live.

[13] Se på det som Gud har gjort. Hvem kan rette opp det han har gjort kroket?

[14] Er dagen god, så nyt den! Men er dagen ond, skal du tenke at Gud har gjort det slik at den ene dagen følger den andre, for at mennesket ikke skal vite hva neste dag vil bringe.

Klokt måtehold

[15] Alt dette har jeg sett i mine flyktige levedager: Den rettferdige kan gå til grunne selv om han lever rettferdig, og den urettferdige kan leve lenge på tross av sin ondskap.

[16]Vær ikke altfor rettferdig, og vis deg ikke for klok! Hvorfor vil du ødelegge deg selv?

[17]Vær ikke altfor urettferdig, og vær ikke en dåre! Hvorfor vil du dø før tiden?

[18]Best er det å holde fast ved det ene og heller ikke gi slipp på det andre. For den som frykter Gud, vil lykkes med begge deler.

[19] Visdom gjør en vismann sterkere enn ti mektige menn i byen.

[20] Det finnes ikke et rettferdig menneske på jorden som bare gjør godt og aldri synder!

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?

[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do

[21]Bry deg heller ikke om alt det som folk sier, ellers må du kanskje høre at din slave forbanner deg.

[22]Du vet jo i ditt hjerte at også du mang en gang har forbannet andre.

Hvem kan finne sammenheng?

[23]Alt dette ville jeg prøve med visdommens hjelp. Jeg sa: Jeg vil vinne visdom, men den var langt borte fra meg.

[24] Det som skjer, er langt borte og dypt, dypt nede. Hvem kan få tak i det?

[25] Jeg viet mitt hjerte til å granske og ransake, til å søke etter visdom og sammenheng, for å forstå at lovløshet er tåpelig, at dårskap er vanvidd.

[26] Da fant jeg at bitrere enn døden er den kvinnen som setter snarer; hennes hjerte er et garn, hendene er lenker. Den som er god i Guds øyne, slipper fra henne, men synderen blir fanget av henne.

[27]Se, dette fant jeg, sier Forkynneren, da jeg la det ene til det andre og ville finne en sammenheng.

[28]Jeg søkte den stadig, men fant den ikke. Et eneste menneske fant jeg blant tusen, men aldri fant jeg en kvinne blant dem.

[29] Se, dette er det eneste jeg har funnet: Gud gjorde mennesket rakt og rett, men de prøver så mange slags påfunn.

Forkynneren 8

Kongens ord og menneskets svakhet

[1] Hvem er som den vise, ja, hvem kan tolke det som skjer? Visdom lyser opp et

homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

2 Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

3 Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

4 Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

5 Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

6 Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

7 Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

8 Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

9 Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

As desigualdades na vida

10 Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

menneskes ansikt så det strenge draget mildnes.

2Lyd kongens befaling, du sverget ved Gud å være ham lydig.

3Vær ikke rask til å gå bort fra ham, og hold ikke fast ved en dårlig sak. For kongen gjør som han vil.

4Kongens ord er lov, hvem kan si til ham: «Hva er det du gjør?»

5Den som holder hans bud, erfarer ikke noe ondt; den vise kjenner i sitt hjerte den rette tid og vei.

6 Hver handling har sin tid og vei, og det onde som venter mennesket, hviler tungt på ham.

7 Han vet ikke hva som vil hende. For hvem kan si ham hva som skal skje?

8 Ingen har makt over vinden så han kan holde den tilbake. Ingen er herre over sin dødsdag. I krig slipper ingen fri, lovløshet berger ikke sin mann.

9 Alt dette så jeg da jeg merket meg alt som skjer under solen, når et menneske har makt over et annet og volder ham skade.

10Videre så jeg at urettferdige ble lagt i graven, mens de som kom og gikk fra det hellige stedet, de som hadde gjort det rette, ble glemt i byen. Også dette er forgjeves.

[11] Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

[11]Om dommen over den onde gjerningen ikke straks blir satt i verk, får menneskene mot til å gjøre det onde.

[12] Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

[12] For en synder kan i mange år gjøre ondt, og Gud lar ham likevel leve lenge. Enda skulle også jeg vite at det går godt for dem som frykter Gud fordi de har ærefrykt for ham.

[13] Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

[13] Men for den urettferdige lykkes det ikke, hans liv blir kort, flyktig som en skygge, fordi han ikke frykter Gud.

[14] Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

[14] Det er noe meningsløst som hender på jorden: Noen rettferdige får hva de urettferdige fortjener, og noen urettferdige får hva de rettferdige fortjener. Jeg sier: Også dette er forgjeves.

[15] Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

[15] Jeg har lovprist gleden, for det finnes ingen annen lykke for mennesket her under solen enn å spise og drikke og glede seg. Dette får følge ham i hans strev, i de levedager Gud gir ham under solen.

[16] Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

[16] Jeg viet mitt hjerte til å lære visdommen å kjenne og betraktet menneskenes strev på jorden. Verken dag eller natt hadde jeg blund på øynene,

[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

[17] og jeg så at mennesket ikke kan fatte det Gud lar skje, alt det som hender under solen. Hvor mye han enn strever og gransker, finner han ikke ut av det. Selv om den vise sier at han forstår, fatter han det ikke.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

[1] Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

[2] Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

[3] Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.
[4] Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.
[5] Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.
[6] Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.
[7] Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

Forkynneren 9

Alle går samme vei

[1]Ja, alt dette la jeg meg på hjertet for å prøve om de rettferdige og vise og det de gjør, er i Guds hånd. Ingen mennesker kan vite hva som ligger foran dem, om det er kjærlighet eller hat.

[2] En og samme ende får de alle, den rettferdige og den urettferdige, den gode, den som er ren, og den som er uren, den som bærer fram offer, og den som ikke gjør det. Det går med den gode som med synderen, med den som sverger, som med den som er redd for å sverge.
[3] Dette er det onde med alt som skjer under solen, at det går alle på samme vis; menneskenes hjerte er fullt av det onde, uforstand har de i sinnet så lenge de lever, og siden går de til de døde.
[4]For den som hører med blant de levende, er én ting sikkert: Det er bedre å være en levende hund enn en død løve.

[5]De levende vet at de skal dø, men de døde vet ingen ting. De har ingen lønn i vente, for minnet om dem er glemt.

[6]Det er for lenge siden slutt med deres kjærlighet, med både hatet og misunnelsen deres. Aldri mer skal de få del i alt det som skjer under solen.
[7] Så gå og spis ditt brød med glede, og drikk din vin med glede i hjertet! For Gud har allerede godtatt det du gjør.

[8] Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

[8]Ha alltid hvite festklær på, la oljen flyte over ditt hode!

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

[9] Nyt livet med kvinnen du elsker, alle dine flyktige levedager, de som Gud gir deg under solen, ja, alle dine flyktige dager. For dette er din lodd i livet, midt i ditt strev og ditt arbeid under solen.

[10] Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

[10]Alt dine hender kan gjøre, gjør det med den kraften du har. For i dødsriket, dit du går, er det verken gjerning eller tanke, verken kunnskap eller visdom.

Trabalhos sem recompensa

[11] Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

[11]Videre så jeg under solen: Det er ikke de raske som vinner løpet, ikke de tapre som seirer i krig, ikke de vise som får brød, ikke de forstandige som blir rike, ikke de dyktige som finner velvilje, for tiden og uhellet rammer dem alle.

[12] Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

[12]Ja, mennesket vet ikke når tiden er inne. Slik fisken fanges i det onde garnet, slik fuglen går i snaren, slik blir menneskene fanget av ulykkens tid, brått faller den over dem.

Exemplo que ilustra esta verdade

[13] Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

Den fattige vismannen

[13]Jeg så også noe annet om visdommen under solen, og det har overveldet meg:

[14] Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.

[14]Det var en liten by, få innbyggere hadde den. En mektig konge kom imot den, omringet byen og bygde store voller mot den.

[15] Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua

[15]I byen fantes en mann som var fattig, men vis. Det var han som berget byen med

sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.

[16] Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.

[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.

[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.

[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.

[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.

[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:

[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

sin visdom. Likevel var det ingen som husket denne fattige mannen.

[16] Da sa jeg: Visdom er bedre enn styrke; men den fattiges visdom blir foraktet, hans ord blir ikke lagt merke til.

Ordtak om visdom og dårskap

[17]Lavmælte ord fra den vise høres bedre enn en herskers rop blant dårer.

[18]Visdom er bedre enn krigsvåpen, men én som trår feil, kan ødelegge mye godt.

Forkynneren 10

[1]Døde fluer får salveblanderens olje til å stinke og boble, et grann dårskap veier mer enn visdom og ære.

[2]Den vises hjerte fører på rett vei, men dårens tanke fører galt av sted.

[3] Selv når dåren ferdes på gaten, mangler han forstand og kunngjør for alle at han er dum.

[4] Om herskeren blir harm på deg, forlat ikke din plass; sinnsro kan avverge store feiltrinn.

[5]En uting har jeg sett under solen, et feilgrep av den som sitter med makten:

[6] Dårskap ble satt i høysetet, mens rikmenn satt nederst ved bordet.

[7]Jeg så slaver til hest og fyrster til fots på slavevis.

[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[8] Den som graver en grav, kan selv falle i den; den som river et grensegjerde, kan bli bitt av en orm.

[9]Den som bryter stein, kan komme til skade. Den som kløyver trestammer, kan komme i fare;

[10]når øksen er sløv og han ikke har slipt eggen, må han bruke desto større kraft. Men den dyktige vet å bruke sin visdom.

[11]Om slangen biter før besvergelsen er sagt, hva gagn har besvergeren da av sin kunst?

Dåren bruker mange ord

[12] Ord fra den vises munn vinner velvilje, men dårens lepper bringer ham fordervelse.

[13]Han begynner med å tale dårskap og avslutter med det rene vanvidd.

[14] Ja, mange ord bruker dåren. Mennesket vet ikke hva som vil hende. Hvem kan fortelle ham hva som vil skje når han er borte?

[15]Dåren maser så han blir trett, han som ikke engang vet veien til byen.

[16] Ve deg, du land som har et barn til konge og stormenn som holder gilde når morgenen gryr.

[17]Lykkelig er du land som har en høyættet konge og stormenn som holder måltid i rett tid, som staute menn og ikke som drankere.

[18]Der dovenskap rår, siger taket, og sitter en med hendene i fanget, drypper det inn i huset.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve

[19] Folk holder fest for å more seg, og vinen gir glede i livet, men penger er svaret på alt.

[20] Ikke engang i tankene skal du forbanne en konge, selv ikke i soverommet må du forbanne en rik. For himmelens fugler bærer lyden av sted, vingede skapninger kan røpe dine ord.

Forkynneren 11

Del det du har

[1] Kast ditt brød på vannet, for med tiden vil du finne det igjen.

[2]Del det du har, med sju eller åtte; for du vet ikke hva slags ulykker som kan hende på jorden.

[3]Når skyene blir fulle av regn, øser de det ut over jorden. Faller et tre, mot sør eller nord, blir det liggende på stedet hvor det falt.

[4]Den som akter på vinden, får ikke så, den som kikker på skyene, får ikke høste.

[5] Like lite som du vet hvordan vinden blåser og knoklene dannes i mors liv, like lite kan du forstå Guds gjerninger, han som gjør alle ting.

[6]Så ditt såkorn om morgenen, og la ikke hånden hvile mot kveld. Du vet jo ikke hva som vil lykkes, det ene eller det annet, eller om begge deler er like gode.

Gled deg

[7]Lyset gjør godt, en fryd for øyet er det å se solen.

[8]Om mennesket får leve i mange år, skal han glede seg over dem alle, men også

lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

tenke på de mørke dager, for det blir mange av dem. Alt som kommer, er forgjengelig.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[9] Gled deg, du ungdom, mens du er ung, vær glad og fornøyd i livets vår! Gå på de veier som hjertet vil, følg det som lokker ditt øye! Men vit at for alt du gjør, vil Gud kreve deg til regnskap.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

[10]Få bort det som piner ditt hjerte, og det som plager din kropp! For barndom og ungdom er som et pust.

Eclesiastes 12

Forkynneren 12

A velhice

Tenk på din skaper

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[1] Tenk på din skaper i ungdommens dager, før de onde dagene kommer, før årene kommer da du må si: «Jeg har ingen glede av dem»,

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

[2]før sol og dagslys, måne og stjerner blir mørke og skyene vender tilbake etter regnet.

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[3] Da skjelver tjenerne i huset, de sterke mennene blir krokete. Kvinnene som maler på kvernen, må stanse, for de er blitt så få; det mørkner for jentene som ser ut gjennom gluggene.

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

[4] Begge dørene mot gaten blir stengt, og duren fra kvernen lyder dempet. En står opp til fuglekvitter, men alle sangens døtre stilner.

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[5] Da gruer en seg for hver bakke, og farer lurer på veien. Mandeltreet blomstrer, gresshoppen sleper seg fram og kapersfrukten brister mens mennesket går til sin siste bolig; de som skal gråte, er alt på gaten.

[6] Ja, tenk på din skaper før sølvsnoren slites og gullskålen brister, før krukken knuses ved kilden og hjulet knekker og faller i brønnen,

[7] når støvet vender tilbake til jorden som det støv det var, og ånden går tilbake til Gud, som ga den.

[8]Forgjeves og forgjengelig, sier Forkynneren. Ja, alt er forgjengelig.

Sluttord

[9]Forkynneren var ikke bare vis, han ga også folket kunnskap. Han grunnet og gransket og formet mange ordspråk.

[10]Forkynneren la vinn på å finne gode ord og vendinger og skrev ned det som er rett og sant.

[11] Ord av vismenn er som brodder, fyndord i samling er som nagler festet av en gjeter.

[12]Men ellers, min sønn, ta deg i vare: Det er ingen ende på de bøker som skrives, og mye gransking gjør kroppen trett.

[13] Dette er summen av alt du har hørt: Frykt Gud og hold hans bud! Dette gjelder for alle mennesker.

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

[14] For Gud skal dømme hver gjerning, holde dom over alt som er skjult, enten det er godt eller ondt.

Cântico dos Cânticos de Salomão

Cântico 1

[1] Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

[2] Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

[3] Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

[4] Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

[5] Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

[6] Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

[7] Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos

Høysangen

Høysangen 1

[1]Sangenes sang, av Salomo.

Hun

[2] Å, om han ville kysse meg med kyss av sin munn! Din kjærlighet er bedre enn vin.

[3]Duften av oljene dine er deilig, navnet ditt øses ut som olje. Derfor liker jentene deg.

[4]Ta meg med! La oss løpe! Kongen har ført meg inn i sine rom. La oss juble og glede oss over deg, la oss prise din kjærlighet høyere enn vin. Med rette liker de deg.

[5] Svart er jeg, men søt, dere Jerusalems døtre, svart som Kedars telt, som Salomos teltduker.

[6] Se ikke på at jeg er så svart, at solen har brent meg. Sønnene til min mor var harde mot meg, de satte meg til å vokte vinmarkene. Min egen vinmark har jeg ikke voktet.

[7]Si meg, du som jeg elsker, hvor gjeter du? Hvor hviler du ved middagstid? Hvorfor skulle jeg gå som en kvinne med slør der vennene dine gjeter sauene?

Han

[8]Om du ikke vet det, du vakreste av kvinner, følg sporene etter flokken og gjet kjeene dine nær gjeterhyttene!

rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

9 Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

10 Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

11 Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

Esposa

12 Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

13 O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

14 Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

Esposo

15 Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

Esposa

16 Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

17 as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

Cântico 2

1 Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

Esposo

2 Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

Esposa

3 Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

9Jeg vil ligne deg med en hoppe mellom faraos vogner, min elskede.

10Fine er dine kinn mellom perlesnorene, halsen din med kjede rundt.

11Snorer av gull skal vi lage til deg, med sølvperler på.

Hun

12 Når kongen er hos meg, dufter nardussalven min.

13 Kjæresten min er en myrrakvist, han overnatter mellom brystene mine.

14 Kjæresten min er en klase hennablomster på En-Gedis vinmarker.

Han

15 Så vakker du er, min elskede! Så vakker du er! Øynene dine er duer!

Hun

16Så vakker du er, kjæresten min, så god, så grønt vårt leie!

17Sedrer er bjelker i vårt hus. Sypresser er tak og himling.

Høysangen 2

1Jeg er blomsten fra Saron, liljen i dalen.

Han

2 Som en lilje blant tistler, slik er min elskede blant døtrene.

Hun

3 Som et epletre blant trærne i skogen, slik er kjæresten min blant sønnene. Jeg nyter å sitte i hans skygge, hans frukt er søt for ganen.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.
[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.
[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.
[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.
[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.
[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.
[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;
[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.
[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.
[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[4]Inn i vinhuset har han ført meg, hans merke over meg er kjærlighet.
[5]Styrk meg med rosinkaker, forfrisk meg med epler! For jeg er syk av kjærlighet.
[6] Hans venstre arm er under mitt hode, med den høyre favner han meg.
[7] Jeg ber dere, Jerusalems døtre, ved gasellene eller ved hindene på marken: Uro ikke kjærligheten! Vekk den ikke før den selv vil!
[8]Hør, det er min kjæreste, der kommer han, løpende over fjellene, hoppende over høydene.
[9]Min kjæreste ligner en gasell, en ung hjort. Der står han bak muren vår. Han kikker inn gjennom vinduene, gløtter inn gjennom gitteret.
[10]Min kjæreste tar til orde og sier:

Han

Stå opp, min elskede, min vakre jente, og kom!
[11]Nå er vinteren omme, regnet er forbi, det er borte.
[12]Landet dekkes av blomster. Sangens tid er inne, turtelduen kan høres i landet.
[13]Frukten på fikentreet modner, blomsten på vinstokken dufter. Stå opp, min elskede, min vakre jente, og kom!
[14] Min due i fjellkløften, i ly under bratte klipper, la meg få se deg, la meg få høre stemmen din! For stemmen er myk og skikkelsen skjønn.

Koret

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.
[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.
[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?
[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.
[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Terceiro cântico

Coro

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

[15]Fang revene for oss, de små revene som ødelegger vinmarkene. For våre vinmarker står i blomst.

Hun

[16] Min kjæreste er min, og jeg er hans, han som gjeter mellom liljene.

[17] Helt til dagen blåser skyggene bort, spring som gasellen, min kjæreste, som en ung hjort over kløfter og fjell!

Høysangen 3

[1] Om natten lette jeg på leiet etter ham som jeg elsker. Jeg lette, men fant ham ikke.

[2]«Jeg vil opp og gå omkring i byen på gater og torg. Jeg vil lete etter ham som jeg elsker.» Jeg lette, men fant ham ikke.

[3] Vekterne som gikk omkring i byen, fant meg. «Har dere sett ham som jeg elsker?»

[4] Ikke før var jeg gått fra dem, så fant jeg ham som jeg elsker. Jeg tok tak i ham og slapp ham ikke før jeg fikk ham inn i huset til min mor, i rommet til henne som fødte meg.
[5] Jeg ber dere, Jerusalems døtre, ved gasellene eller ved hindene på marken: Uro ikke kjærligheten! Vekk den ikke før den selv vil!

Koret

[6] Hvem er hun som stiger opp fra ørkenen som røyksøyler, ombølget av duftende myrra og røkelse, av alt krydder en kan få kjøpt?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.
[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.
[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.
[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.
[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.
[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.
[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.
[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

[7]Der er Salomos seng! Seksti helter omgir den, seksti av Israels helter,
[8] alle væpnet med sverd, øvet i strid. Ved hoften bærer hver mann sverd mot nattens redsler.
[9]Kong Salomo laget seg en bæreseng av trær fra Libanon.
[10]Stolpene gjorde han av sølv, baldakinen av gull, og madrassen kledde han med purpur. Innsiden er sydd sammen av kjærlighet fra Jerusalems døtre.
[11]Kom ut, Sions døtre! Se på kong Salomo, på kronen som hans mor kronet ham med på bryllupsdagen, dagen som gledet hans hjerte.

Høysangen 4

Han

[1] Så vakker du er, min elskede! Så vakker du er! Øynene dine er duer bak sløret! Håret ditt er som en geiteflokk, strømmende nedover Gileads fjell.

[2]Tennene dine er som nyklipte sauer som kommer fra vask. Tvillinger har de alle, og ingen har mistet et lam.

[3]Leppene dine er som skarlagensbånd, og munnen din er deilig. Som en skive av et granateple er tinningen bak sløret.

[4] Halsen din er som Davidstårnet, bygd av tilhugget stein. Tusen skjold henger på det, alle heltenes rundskjold.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de

[5] Brystene dine er som to gasellkalver, tvillinger som beiter mellom liljene.

[6] Helt til dagen blåser skyggene bort, går jeg til myrrafjellet og til røkelseshøyden.

[7] Alt hos deg er vakkert, min elskede, du er uten feil.

[8] Kom med meg fra Libanon, kom med meg, min brud! Stig ned fra toppen av Amana, fra toppen av Senir og Hermon, fra løvehuler, fra leopardfjell.

[9] Du har fanget mitt hjerte, min søster, min brud. Du har fanget mitt hjerte med et eneste øyekast, med en eneste lenke fra din hals.

[10] Så vakker din kjærlighet er, min søster, min brud! Din kjærlighet er bedre enn vin, duften av oljene dine er bedre enn alle urter!

[11] Fra leppene dine drypper den fineste honning, min brud. Honning og melk er under din tunge. Duften av klærne dine er som duften fra Libanon.

[12] En stengt hage er min søster, min brud, en stengt hage, en forseglet kilde.

[13] Dine vekster er en paradishage av granateple og herlig frukt, hennabusker og nardusplanter,

[14] nardus, safran, kalmus, kanel og alle slags røkelsestrær, myrra, aloe, alle de fineste urter.

incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

[15] Du er kilden i hagen, et oppkomme med levende vann strømmende fra Libanon.

[16]Våkn opp, nordavind! Kom, sønnavind! Blås gjennom min hage så urteduften fritt får strømme.

Hun

Å, om min kjæreste ville komme til hagen og spise deilig frukt!

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

Esposa

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

Høysangen 5

Han

[1] Jeg kommer til min hage, min søster, min brud, og plukker myrra og urter. Jeg spiser av min bikake og min honning og drikker min vin og min melk.

Koret

Spis, venner! Drikk dere fulle på kjærlighet!

Hun

[2]Jeg sover, men hjertet våker. Hør, min kjæreste banker på.

Han

Lukk opp for meg, min søster, min elskede, min due, min fullkomne. Mitt hode er dekket av dugg, hårlokkene av nattens dråper.

Hun

[3]Jeg har tatt av meg kjolen, skal jeg ta den på igjen? Jeg har vasket føttene mine, skal jeg skitne dem til igjen?

[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

[4]Min kjæreste stakk hånden inn gjennom luken, fikk magen min til å sitre.

[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

[5]Jeg sto opp, ville åpne for min kjæreste. Hendene dryppet av myrra, det rant fra fingrene over håndtaket på dørslåen.

[6] Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

[6] Jeg åpnet for min kjæreste, men han hadde dratt sin vei. Jeg var helt ute av meg fordi han var borte. Jeg lette etter ham, men fant ham ikke; jeg ropte på ham, men han svarte ikke.

[7] Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

[7] Vekterne som gikk omkring i byen, fant meg. De skamslo meg, rev sjalet av meg, vekterne på murene.

[8] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

[8] Jeg ber dere, Jerusalems døtre, om dere finner min kjæreste, fortell ham at jeg er syk av kjærlighet. Koret

Coro

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

[9]Hva skiller din kjæreste fra andre, du vakreste blant kvinner? Hva skiller din kjæreste fra andre, siden du ber oss så inderlig?

Esposa

Hun

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

[10]Min kjæreste er rødkinnet og skinnende, han skiller seg ut blant ti tusen menn.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.

[11]Hodet hans er det fineste gull, håret er krøllete, svart som ravnen.

[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

[12] Øynene er som duer ved strømmende vann. De bader seg i melk, de hviler i sin ramme.

[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas

[13]Kinnene hans er som kryddersenger der duftende urter vokser. Leppene er liljer, de drypper av rennende myrra.

aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.

[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

[14]Armene er staver av gull, innlagt med krysolitt. Magen er en plate av elfenben, overstrødd med safirer.

[15]Beina er marmorsøyler, reist på sokler av gull. Skikkelsen er som Libanon, herlig som sedrene der.

[16]Ganen smaker søtt, alt ved ham gir glede. Slik er min kjæreste, slik er min elskede, dere Jerusalems døtre.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

Høysangen 6

Koret

[1]Hvor har din kjæreste dratt, du vakreste blant kvinner? Si, hvor har din kjæreste tatt veien, vi vil hjelpe deg å lete.

Hun

[2] Min kjæreste gikk ned til sin hage, til duftende urtesenger. Han ville gjete i hagene og plukke liljer.

[3] Min kjæreste er min, og jeg er hans, han som gjeter blant liljene.

Han

[4] Du er vakker som Tirsa, min elskede, praktfull som Jerusalem, farlig som en hær under banner.

[5] Vend øynene dine bort, de inntar meg. Håret ditt er som en geiteflokk, strømmende nedover Gilead.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[6]Tennene dine er som nyklipte sauer som kommer fra vask. Tvillinger har de alle, og ingen har mistet et lam.

[7]Som skiven av et granateple er tinningen bak sløret.

[8]Det er seksti dronninger og åtti medhustruer, og unge jenter uten tall.

[9]Men min due er den eneste, fullkommen, den eneste for sin mor, elsket av kvinnen som fødte henne. Døtrene ser henne og priser henne salig, dronninger og medhustruer hyller henne.

Koret

[10] Hvem er hun som stråler lik morgenrøden, vakker som månen, klar som solen, farlig som en hær under banner?

Han

[11]Jeg gikk ned til nøttehagen, ville se om dalen var grønn, om vinstokken hadde nye skudd, om granatepletrærne blomstret.

[12]Jeg kjente ikke meg selv igjen. Det var som jeg sto på mitt folks vogner som høvding.

Koret

[13] Snu deg, snu deg, du jente fra Sjulam! Snu deg, snu deg, så vi får se deg!

Han

Hvorfor vil dere se på jenta fra Sjulam der hun danser mellom rekkene?

Høysangen 7

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,

Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.

[1]Så vakre føttene dine er i sandalene, du høvdingdatter! Hoftene dine buer seg som en sølje, smidd av kunstnerhånd.

[2]Navlen din er en rund skål, måtte den aldri mangle vin! Magen er en hveteåker omkranset av liljer.

[3] Brystene dine er to kalver, tvillinger til en gasell.

[4] Halsen din er som et elfenbenstårn, øynene som dammene i Hesjbon ved Bat-Rabbim-porten. Nesen er som Libanon-tårnet som ser mot Damaskus.

[5]Hodet løfter seg som Karmel, og håret er som purpur. Kongen er fanget i lokkene.

[6]Så vakker, så søt du er, du som jeg elsker, full av vellyst!

[7]Du er høy som palmen, og brystene dine er som drueklaser.

[8]Jeg sier: Jeg skal opp i den palmen, gripe tak i greinene. La brystene dine være som klasene på vinstokken, din ånde som duften av epler

[9]og ganen som den fineste vin,

Hun

som lett går ned hos min kjæreste,

Han

som glir over leppene mine og tennene!

Hun

[10] Jeg hører min kjæreste til, og til meg står hans begjær.

[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

[11] Kom, min kjæreste! La oss gå ut på marken! La oss overnatte mellom hennabuskene.

[12]Ved daggry går vi til vinmarkene, ser om vinstokken har fått nye skudd, om blomsterknoppene har åpnet seg, om granatepletrærne blomstrer. Der vil jeg gi deg min kjærlighet.

[13] Kjærlighetseplene dufter, over vår dør henger alle de herligste frukter, både nyplukket og tørket. Min kjæreste, jeg har gjemt dem til deg.

Høysangen 8

[1]Var du som en bror for meg, en som min mor hadde ammet, da ville jeg ha kysset deg, når vi møttes ute, og ingen hadde foraktet meg.

[2] Så leide jeg deg til min mors hus, hun som oppdro meg. Jeg skulle skjenket deg krydret vin og saft av granateplene mine.

[3] Hans venstre arm er under mitt hode, med den høyre favner han meg.

[4] Jeg ber dere, Jerusalems døtre! Hvorfor uroer dere kjærligheten, hvorfor vekker dere den før den selv vil?

Koret

[5] Hvem er hun som stiger opp fra ørkenen, støttet til sin kjæreste?

Hun

Under epletreet vekket jeg deg, der din mor hadde rier, der hun fødte deg.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

Coro

[8] Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

[9] Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

Esposa

[10] Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

Coro

[11] Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

Esposa

[12] A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

Esposa

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[6] Sett meg som et segl på ditt hjerte, et stempel på din arm! For kjærligheten er sterk som døden, lidenskapen er ubøyelig som dødsriket. Den brenner som flammende ild, en Herrens brann.

[7] Veldige vann slukker ikke kjærligheten, elver skyller den ikke bort. Om noen gir alt han eier for å kjøpe kjærlighet, møter han bare forakt.

Koret

[8] Vi har en liten søster som ennå ikke har fått bryster. Hva skal vi gjøre med vår søster den dagen hun blir lovet bort?

[9]Er hun en mur, vil vi bygge tinder av sølv på den. Er hun en dør, vil vi sperre den med en sederplanke.

Hun

[10]Jeg var en mur, og brystene mine som tårn; men framfor hans øyne har jeg blitt lik en som finner fred.

[11] Salomo hadde en vinmark i Baal-Hamon. Han ga vinmarken bort til forpakterne, hver skulle gi ham tusen sølvpenger for frukten.

[12] Min vinmark er bare min, den rår jeg over selv. De tusen er dine, Salomo, to hundre er til dem som vokter frukten.

Han

[13]Du jente som holder til i hagene, vennene lytter til din stemme. La meg få høre den!

Hun

[14] Fly, min kjæreste, vær som en gasell, som en ung hjort over fjell med duftende urter!

Isaías	Jesaja

Isaías 1

A nação pecaminosa

1 Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

2 Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

3 O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

4 Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

5 Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

6 Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

7 A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa

Jesaja 1

1 Syn som Jesaja, sønn av Amos, så om Juda og Jerusalem i de dager da Ussia, Jotam, Ahas og Hiskia var konger i Juda.

Klage over Israel

2 Hør, dere himler og lytt, du jord, for Herren taler: Barn har jeg fostret og oppdratt, men de har satt seg opp mot meg.

3 En okse kjenner sin eier, et esel sin herres krybbe. Men Israel kjenner ikke, folket mitt forstår ikke.

4 Ve det syndige folket, et folk tynget av skyld, en slekt som handler ondt, barn som ødelegger! De har forlatt Herren, foraktet Israels Hellige og vendt ham ryggen.

5Har dere ikke fått nok slag? Gang på gang faller dere fra. Hvert hode er skadet, hvert hjerte er sykt.

6Fra hode til fot er ingenting helt, flenger og skrammer og åpne sår, ikke renset, ikke forbundet, ikke bløtt opp med olje.

7 Landet deres ligger øde, byene er brent ned, fremmede eter opp jorden rett for øynene på dere. Det er øde som når fremmede har ødelagt.

presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as

[8]Bare datter Sion er igjen som en løvhytte i en vingård, som et vaktskjul på en agurkmark, som en beleiret by.

[9] Hadde ikke Herren over hærskarene latt noen få av oss leve, da var vi som Sodoma, da lignet vi Gomorra.

Offer og urett

[10] Hør Herrens ord, dere Sodoma-høvdinger! Lytt til vår Guds lov, du Gomorra-folk!

[11] Hva skal jeg med alle disse slaktofrene deres? sier Herren. Jeg er mett på brennoffer av værer og på fett av gjøkalver. Blod av okser og bukker og lam har jeg ikke lyst på.

[12] Når dere kommer for å vise dere for mitt ansikt, hvem krever da slikt av dere? Dere tråkker ned forgårdene mine.

[13] Kom ikke lenger med unyttige gaver! Jeg avskyr offerrøyken. Nymåne og sabbat, kunngjøring av høytider – jeg tåler ikke falskhet og fest.

[14] Jeg hater nymånedagene og festene deres. De er en byrde jeg er trett av å bære.

[15] Når dere løfter hendene, lukker jeg øynene for dere. Hvor mye dere enn ber,

ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

[16] Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

[17] Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

[18] Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

[19] Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

[20] Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

[21] Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

[22] A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

[23] Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

[24] Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah!

hører jeg ikke. Hendene deres er fulle av blod.

[16] Vask dere, gjør dere rene! Få de onde gjerningene bort fra mine øyne, hold opp med å gjøre ondt,

[17] lær å gjøre godt! Søk det som er rett, hjelp den undertrykte, vær forsvarer for farløse, før enkers sak!

Guds tilbud om nåde

[18] Kom, la oss gjøre opp vår sak! sier Herren. Om syndene deres er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlagen, skal de bli hvite som ull.

[19] Hvis dere er villige og lydige, skal dere få spise det gode i landet.

[20] Men er dere uvillige og trassige, skal dere fortæres av sverd. For Herrens munn har talt.

Jerusalem skal renses

[21] Å, at den trofaste byen skulle bli en hore! Den var full av rett, rettferd bodde der, men nå – mordere!

[22] Sølvet ditt er blitt slagg, vinen blandet med vann.

[23] Stormennene dine er opprørere, allierte med tyver. Alle elsker bestikkelser og jager etter gaver. De forsvarer ikke den farløse og fører ikke enkers sak.

[24] Derfor sier Herren, hærskarenes Herre, Israels Mektige: Ve, jeg vil ta igjen med

Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual

Miqueias 4.1-5

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do

motstanderne mine og hevne meg på fiendene!

[25] Jeg vil løfte hånden mot deg, rense slagget ditt med lut og skille ut alt bly.

[26] Jeg vil igjen gi deg dommere som i gamle dager og rådgivere som i begynnelsen. Siden skal du kalles Den rettferdige og trofaste byen.

[27] Ved rett skal Sion løses ut, ved rettferd de som vender om.

[28]Men svikere og syndere skal knuses, de som forlater Herren, skal gå til grunne.

[29] Dere får skam av eikene som dere var så glade i, og vanære av hagene dere likte så godt.

[30]Dere skal bli som en eik med visne blad, som en hage uten vann.

[31] Den sterke skal bli til halm og verket hans til en gnist, sammen skal de brenne uten at noen slukker.

Jesaja 2

Herrens tempelberg

[1]Ordet som Jesaja, sønn av Amos, så om Juda og Jerusalem:

[2] I de siste dager skal det skje at Herrens tempelberg skal stå urokkelig som det høyeste av fjellene og rage over høydene. Dit skal alle folkeslag strømme.

[3] Mange folk skal dra av sted og si: «Kom, la oss gå opp til Herrens fjell, til Jakobs

Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

Guds hus, så han kan lære oss sine veier og vi kan ferdes på hans stier. For lov skal gå ut fra Sion, Herrens ord fra Jerusalem.»

4 Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

4 Han skal dømme mellom folkeslag og skifte rett for mange folk. De skal smi sverdene om til plogskjær og spydene til vingårdskniver. Folk skal ikke løfte sverd mot folk, ikke lenger læres opp til krig.

5 Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

5 Kom, Jakobs hus, la oss vandre i Herrens lys!

Abatido o orgulho dos homens

6 Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

7 A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

8 Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

9 Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

10 Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

11 Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

12 Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra

Herrens dag

6 Du har forkastet folket ditt, Jakobs hus. For der er det fullt av spådommer og av tegntydere, som hos filisterne, overalt er det fremmede.

7 Landet er fullt av sølv og gull, overalt er det skattkamre. Landet er fullt av hester, overalt er det vogner.

8 Landet er fullt av avguder, folk tilber noe de selv har laget med sine egne hender og fingre.

9 Mennesket er bøyd, hver mann er fornedret. Tilgi dem ikke!

10 Gå inn i fjellet, gjem deg i jorden for redselen Herren vekker, for hans storhet og velde!

11 Den stolte må slå øynene ned, menns hovmod skal bøyes. Herren alene er opphøyd den dagen.

12 For det kommer en dag fra Herren over hærskarene da alt som er hovmodig og høyt, alt som kneiser, skal fornedres,

todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

13 contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

14 contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

15 contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

16 contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

17 A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

18 Os ídolos serão de todo destruídos.

19 Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

20 Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

21 e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

22 Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

13alle sedertrær på Libanon, så høye og kneisende de er, alle eiker i Basan,

14alle høye fjell, alle kneisende høyder,

15alle opphøyde tårn, alle festningsmurer,

16 alle Tarsis-skip og alle herlige skuter.

17Menneskets stolthet skal bøyes og menns hovmod fornedres. Herren alene er opphøyd den dagen.

18Med avgudene er det slutt for alltid.

19 Da skal folk gjemme seg i fjellgrotter og jordhuler for redselen Herren vekker, for hans storhet og velde når han reiser seg for å slå jorden med skrekk.

20 Den dagen skal menneskene kaste fra seg til moldvarp og flaggermus avgudene av sølv og gull som de har laget seg og tilber.

21De skal gjemme seg i fjellhuler og bergkløfter for redselen Herren vekker, for hans storhet og velde når han reiser seg for å slå jorden med skrekk.

22 Hold opp med å stole på mennesket, som bare har pust i nesen. Hva er vel mennesket å regne for?

Jesaja 3

Lovløshet i Juda

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[1] Se, Herren, hærskarenes Herre, tar bort fra Jerusalem og Juda støtte og stav: hver støtte av brød og hver støtte av vann,

[2]hver kriger og stridsmann, dommer, profet, spåmann og eldste,

[3]femtimannsføreren og den fornemme mannen, rådgiveren, trollmannen og den dyktige åndemaneren.

[4] Så gir jeg dem gutter til ledere, villstyringer skal herske over dem.

[5]Folket blir undertrykt, mann av mann og nabo av nabo, gutten setter seg opp mot den gamle, den lave mot den høye.

[6]Når en mann tar tak i en annen i farshuset og sier: «Du har en kappe, du skal være høvding for oss, din hånd skal råde over denne ruinhaugen»,

[7]da skal den andre ta til orde og si: «Jeg kan ikke forbinde sår, og i huset mitt finnes verken brød eller klær. Sett ikke meg til høvding over folket!»

[8] For Jerusalem har snublet, og Juda har falt, for med ord og gjerninger står de Herren imot, og de setter seg opp mot hans herlighet.

[9] Ansiktene deres vitner mot dem. Som Sodoma kunngjør de sin synd og skjuler den ikke. Ve dem! De fører ulykke over seg selv.

[10] Salig er den rettferdige, for det går ham godt, og han skal nyte frukten av sine gjerninger.

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;

[11] Ve den urettferdige, ham går det ille, han får igjen for det han har gjort.

[12] Folket mitt blir undertrykt av småbarn, og kvinner hersker over det. Mitt folk, lederne dine villeder deg og fører deg på villspor.

Herren holder rettergang

[13] Herren trer fram for å føre sak, han står opp for å dømme folkene.

[14] Herren holder rettergang med de eldste og stormennene i folket sitt. «Det er dere som har beitet vingården snau, det er rov fra de fattige i husene deres!

[15]Hvorfor knuser dere mitt folk og kverner i stykker den hjelpeløses ansikt?» sier Herren, hærskarenes Gud.

Dom over Sions døtre

[16]Herren har sagt: Fordi Sions døtre er stolte og går med kneisende nakke, blunker med øynene, tripper omkring og klirrer med fotringene sine,

[17]vil Herren la Sions døtre få hodet fullt av skurv, og Herren vil snaue skallene deres.

[18] Den dagen skal Herren ta fra dem all stas: fotringene, solsmykkene og halvmånene,

[19]øredobbene, armbåndene og slørene,

[20]turbanene, fotkjedene og beltene, amulettene og talismanene,

[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;
[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;
[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.
[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.
[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.
[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

[21]fingerringene og neseringene,

[22]festklærne, kåpene, sjalene og veskene,

[23] speilene, linskjortene, hodeplaggene og skjerfene.

[24] Da blir det stank i stedet for godlukt, reip i stedet for belte, flintskalle i stedet for frisyre, sekkestrie i stedet for stasklær, svimerke i stedet for skjønnhet.

[25] Mennene dine skal falle for sverd, hæren skal falle i krig.
[26]Sions porter skal sørge og klage, hun sitter forlatt på jorden.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.

[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

Jesaja 4

[1]Den dagen skal sju kvinner gripe tak i samme mann og si: «Brød og klær skal vi skaffe oss selv, bare vi får bære ditt navn. Ta vår vanære bort!»

Sions fremtid

[2] Den dagen skal Herrens spire bli til herlighet og ære og landets frukt til stolthet og heder for dem i Israel som slapp unna.

[3] Resten som er på Sion, og som er igjen i Jerusalem, skal kalles hellig, hver og en i Jerusalem som er skrevet opp til livet.

[4] Herren skal vaske skitten av Sions døtre og skylle bort alt blodet fra Jerusalem med Ånden som dømmer, med Ånden som renser.

[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

[5] Så skal Herren skape en røyksky om dagen og røyk og lys fra en flammende ild om natten over hele Sion-fjellet og over møtestedene der. For over all herlighet skal det være et vern,

[6] en løvhytte som skygger for heten om dagen og gir ly og skjul mot uvær og regn.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela

Jesaja 5

Sangen om Herrens vingård

[1] Jeg vil synge om min kjære venn, en sang om min venn og vingården hans. En vingård hadde min kjære venn, med den feteste jord.

[2]Han hakket den opp og plukket ut stein og plantet den fineste vin og bygde et vakttårn i midten, også en vinpresse hogg han ut. Han ventet seg gode druer, men druene han fikk, var beske.

[3]Og nå, dere som bor i Jerusalem, og dere mennesker i Juda: Døm mellom meg og vingården min!

[4]Hva mer kunne gjøres med vingården min enn det jeg alt hadde gjort? Hvorfor ventet jeg meg gode druer når druene jeg fikk, var beske?

[5] Og nå skal jeg si dere hva jeg vil gjøre med vingården min. Jeg tar bort gjerdet så den blir til beitemark, jeg river ned muren så den kan tråkkes ned.

[6] Jeg skal gjøre den til ødemark. Den skal ikke beskjæres og lukes mer, men torn og

espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

[7] Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

Ais contra os perversos

[8] Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

[9] A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

[10] E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

[11] Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

[12] Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

[13] Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

tistel skal gro. Og jeg skal nekte skyene å la regnet falle på den.

[7] For vingården til Herren over hærskarene, det er Israels hus, og menneskene i Juda er hans kjæreste hage. Han ventet rett, men se, det kom blod, rettferd, men se, det kom skrik!

Verop over de mektige

[8] Ve dem som legger hus til hus og føyer åker til åker helt til det ikke er plass igjen og dere er de eneste som er bosatt i landet!

[9] I mine ører lyder det fra Herren over hærskarene: Sannelig, mange hus skal bli øde, store og gode, men ubebodde.

[10] For en vingård det tar ti dager å pløye, gir bare en bat igjen, og en homer såkorn gir en efa.

[11]Ve dem som jager etter sterk drikk fra tidlig morgen av, som sitter til sent på kveld og blir hete av vin.

[12] De har lyre, harpe, håndtromme, fløyte og vin på festene sine, men Herrens gjerning merker de ikke, de ser ikke hva hans hender har gjort.

[13]Derfor skal folket mitt dra i eksil før de vet av det, de fremste skal sulte i hjel og folkemassen forgå av tørst.

[14] Derfor åpner dødsriket svelget og sperrer opp munnen på vidt gap, og ned farer både de fornemme og massen, med sin larm og sin jubel.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[15] Og mennesket er bøyd, hver mann er fornedret, de stolte må slå øynene ned.

[16] Men Herren over hærskarene er opphøyd i dommen, den hellige Gud helliges ved rettferd.

[17] Lam skal beite som i en utmark, og i rikfolks ruiner skal geiter ete.

[18]Ve dem som drar skylden etter seg med tau av løgn og sleper på synd som med vognrep

[19] og sier: «Nå må han skynde seg å få gjort det han skal, så vi får se det. Nå må planen til Israels Hellige snart gå i oppfyllelse, så vi kan kjenne det!»

[20] Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, de som gjør mørke til lys og lys til mørke, bittert til søtt og søtt til bittert!

[21] Ve dem som er vise i egne øyne og kloke i egne tanker!

[22]Ve dem som er helter til å drikke vin og djerve karer til å blande sterk drikk,

[23] som frikjenner den skyldige mot bestikkelse, men tar retten fra den rettferdige!

[24] Derfor, slik ild fortærer halm og høy synker sammen i flammene, skal roten deres råtne bort, blomsten deres fyke opp som støv. For de har forkastet loven til Herren over hærskarene og foraktet ordet fra Israels Hellige.

Herrens vrede

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

[30] Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto,

[25] Derfor flammet Herrens vrede opp mot folket hans. Han løftet hånden mot det og slo det så fjellene skalv og likene lå som avfall midt i gatene. Med alt dette har harmen hans ikke lagt seg, hånden er fremdeles løftet.

[26] Han løfter banneret for et folk langt borte og plystrer det hit fra jordens ende. Og se, der kommer de, fort og lett.

[27]Det er ingen der som er trett eller snubler, ingen blunder og ingen sover. Beltet om livet løsner ikke, og ingen sandalrem slites av.

[28]Pilene er kvesset og hver bue spent, hestehovene er som flint og vognhjulene som virvelvind.

[29]Med et løvebrøl kommer de, de brøler som en ung løve, knurrer og griper byttet sitt, bærer det bort, og ingen kan berge det.

[30] Den dagen stiger et brøl, som brølet fra havet. Ser en ut over jorden, er det mørke og nød. Lyset mørkner av tunge skyer.

Jesaja 6

Herren kaller Jesaja til profet

[1] I det året da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en høy og opphøyd trone, og kanten på kappen hans fylte tempelet.

[2] Serafer sto overfor ham. Hver av dem hadde seks vinger. Med to dekket de

com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as

ansiktet, med to dekket de føttene, og med to fløy de.

[3] De ropte til hverandre: «Hellig, hellig, hellig er Herren Sebaot. Hele jorden er full av hans herlighet.»

[4] Røsten som ropte, fikk boltene i dørtersklene til å riste, og huset ble fylt av røyk.

[5] Da sa jeg: «Ve meg! Det er ute med meg. For jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor i et folk med urene lepper, og mine øyne har sett kongen, Herren over hærskarene.»

[6]Da fløy en av serafene bort til meg. I hånden hadde han en glo som han hadde tatt med en tang fra alteret.

[7] Med den rørte han ved munnen min og sa: «Se, denne har rørt ved leppene dine. Din skyld er tatt bort, og din synd er sonet.»

[8]Da hørte jeg Herrens røst. Han sa: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Jeg sa: «Jeg! Send meg!»

[9] Han sa: «Gå og si til dette folket: Dere skal høre og høre, men ikke forstå, se og se, men ikke skjønne!

[10] Gjør dette folkets hjerte fett, gjør ørene tunge og kleb øynene igjen, så de ikke kan se med øynene, ikke høre med ørene, ikke forstå med hjertet og ikke vende om og bli helbredet!»

[11] Da sa jeg: «Hvor lenge, Herre?» Han sa: «Til byene ligger øde og folketomme og

cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

det ikke er mennesker i husene og landet ligger som en ødemark.»

[12] Og Herren skal sende menneskene langt bort, øde og forlatt skal landet bli.

[13] Er ennå en tiendedel tilbake, skal også den brennes opp som når en eik eller terebinte blir felt og bare en stubbe står igjen. Den stubben er en hellig ætt.

Jesaja 7

Budskap til kong Ahas

[1] I de dager da Ahas, sønn av Jotam, Ussias sønn, var konge i Juda, dro kong Resin av Aram og kong Pekah av Israel, sønn av Remalja, i krig mot Jerusalem. Men de greide ikke å gå til angrep på byen.

[2] Det ble meldt til Davids hus: «Arameerne har slått leir i Efraim.» Da skalv både kongens og folkets hjerte, slik trærne i skogen skjelver for vinden.

[3] Da sa Herren til Jesaja: Gå ut, du og din sønn Sjear-Jasjub, og møt Ahas ved enden av vannledningen fra Øvredammen, på veien til vaskeplassen.

[4]Si til ham: Ta deg i vare og hold deg i ro! Vær ikke redd og mist ikke motet for disse to utbrente og rykende vedtrærne, for den brennende harmen til Resin og Aram og Remaljas sønn.

[5] Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

[6] Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

[7] Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

[8] Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

[9] Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

A promessa a respeito de Emanuel

[10] E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

[11] Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

[12] Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

[13] Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

[14] Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[5]Fordi Aram, Efraim og Remaljas sønn har lagt onde planer mot deg og sagt:

[6]«La oss dra opp mot Juda og sette skrekk i det, legge det under oss og gjøre Tabeels sønn til konge der»,

[7] så sier HerrenGud: «Det skal ikke lykkes, og det skal ikke skje.

[8]For Damaskus er Arams hode, og Resin er hode i Damaskus – men om sekstifem år er Efraim knust, og det er ikke lenger et folk –

[9] og Samaria er Efraims hode, og Remaljas sønn er hode i Samaria. Vil dere ikke tro, kan dere ikke stå støtt.»

Immanuel-tegnet

[10]Herren talte igjen til Ahas og sa:

[11]«Be om et tegn fra Herren din Gud, nede fra dødsriket eller oppe fra det høye!»

[12] Men Ahas svarte: «Jeg vil ikke be om noe og ikke sette Herren på prøve.»

[13]Da sa han: «Så hør da, Davids hus! Er det ikke nok at dere tretter mennesker, må dere også trette min Gud?

[14] Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, den unge jenta skal bli med barn og føde en sønn, og hun skal gi ham navnet Immanuel.

[15] Rømme og honning skal han spise inntil han forstår å forkaste det onde og velge det gode.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

[16] For før gutten forstår å forkaste det onde og velge det gode, skal det bli øde i landet til de to kongene du frykter.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[17] Og over deg og ditt folk og din fars hus skal Herren la det komme dager som det ikke har vært siden Efraim skilte seg fra Juda – kongen av Assur.»

Torn og tistel

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[18] Den dagen skal det skje at Herren plystrer på fluene ved elveosene i Egypt og på biene i Assur.

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[19]Alle skal komme og slå seg ned i bratte gjel og fjellkløfter, i alle tornekratt og på alle vanningsplasser.

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[20] Den dagen skal Herren barbere med en kniv han har leid på den andre siden av Storelven, med kongen av Assur, alt hår både på hodet og mellom beina, ja, også skjegget skal kniven ta bort.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[21]Og den dagen skal en mann kunne holde en kvige og et par sauer,

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[22]og de skal gi så mye melk at han kan spise rømme. Ja, rømme og honning skal de spise, alle de som er tilbake i landet.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[23]Og den dagen skal det skje at hvert sted der det nå er tusen vinstokker, verdt tusen sjekel sølv, skal det bare være torn og tistel.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,

[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

[24]Med pil og bue går en dit, for landet er fullt av torn og tistel.

[25] Og alle liene som ble hakket opp med hakker, dit kan du ikke komme mer av frykt for torn og tistel. Nå skal okser slippes løs der, og sauene skal tråkke ned.

Jesaja 8

Profetens sønn som tegn

[1] Herren sa til meg: «Ta deg en stor tavle og skriv på den med en vanlig griffel: Til Maher-Sjalal-Hasj-Bas.»

[2] Jeg tok meg pålitelige vitner, presten Uria og Sakarja, sønn av Jeberekja.

[3]Så var jeg sammen med profetkvinnen, og hun ble med barn og fikk en sønn. Da sa Herren til meg: «Gi ham navnet Maher-Sjalal-Hasj-Bas.

[4] For før gutten har lært å si far og mor, skal rikdommene fra Damaskus og krigsbyttet fra Samaria bæres fram for kongen av Assur.»

Siloa eller Storelven

[5]Herren talte til meg igjen og sa:

[6] Fordi dette folket forakter Siloas vann, som renner så stille, og mister motet for Resin og Remaljas sønn,

[7]se, derfor lar Herren Storelven stige over dem med veldige vannmasser – assyrerkongen og all hans makt. Den skal stige over alle sine elveløp og gå over alle sine bredder,

[8] Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

O Senhor é a nossa esperança

[9] Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

[10] Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

[11] Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[8] den kommer inn over Juda, oversvømmer og brer seg utover til den når opp til halsen. Med sine utspente vinger fyller den landet ditt, så vidt som det er, Immanuel!

[9] La hærrop lyde, folkeslag, og bli slått av skrekk! Lytt, alle fjerne land! Rust dere til strid og bli slått av skrekk, rust til strid og bli slått av skrekk!

[10] Legg en plan, den skal slå feil! Si et ord, det skal ikke slå til! For Gud er med oss.

Herrens advarsel

[11]For så sa Herren til meg da hans hånd grep meg fast og han advarte meg mot å gå dette folkets vei:

[12] Dere skal ikke si «sammensvergelse» om alt som dette folket kaller sammensvergelse. Det de frykter, skal dere ikke frykte og ikke skjelve for.

[13] Herren over hærskarene, ham skal dere holde hellig. Ham skal dere frykte, og ham skal dere skjelve for.

[14] Han skal være en helligdom, en snublestein og en klippe til fall for Israels to hus, en snare og en felle for dem som bor i Jerusalem.

[15] Mange av dem skal snuble, de skal falle og skamslå seg, gå i snaren og bli fanget.

Vitnesbyrd og forventning

[16] Jeg vil binde inn vitnesbyrdet og forsegle loven hos disiplene mine.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[17] Så vil jeg vente på Herren, som skjuler ansiktet for Jakobs hus, og sette mitt håp til ham.

[18] Se, jeg og barna som Herren har gitt meg, er tegn og varsler i Israel fra Herren over hærskarene, han som bor på Sion-fjellet.

[19]Men når de sier til dere: «Spør gjenferd og spådomsånder til råds, slike som hvisker og mumler! Skal ikke et folk spørre sine guder, spørre de døde til råds for de levende

[20] om lov og om vitnesbyrd?» Sannelig, for dem som sier slikt, går ikke solen opp mer!

[21] Forkommen og sulten skal han dra omkring. Når han sulter, blir han harm og forbanner sin konge og sin Gud. Enten han vender seg mot det høye

[22] eller ser utover jorden, er det nød og natt, trengsel og mørke. I mørket er han jaget ut.

Jesaja 9

[1] Sannelig, det skal ikke finnes mørke for henne som er i trengsel. Før i tiden førte han skam over Sebulons land og Naftalis land. Men i fremtiden skal han la dem komme til ære: veien til havet, landet bortenfor Jordan, folkeslagenes Galilea.

Fredsfyrsten

[2] Det folket som vandrer i mørket, ser et stort lys. Over dem som bor i dødsskyggens land, stråler lyset fram.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

[4] Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

[5] porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

[6] Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

[7] para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

[8] O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

[9] Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

[10] Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

[11] Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

[3] Du lot dem juble høyt og gjorde gleden stor. De gledet seg for ditt ansikt som en gleder seg over kornhøsten, som en jubler når krigsbytte deles.

[4] For åket som tynget, stokken over skuldrene og staven til slavedriveren har du brutt i stykker som på Midjans dag.

[5] Ja, hver støvel som trampet, og hver kappe tilsølt med blod skal brennes og bli til føde for ilden.

[6] For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder. Han har fått navnet Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far, Fredsfyrste.

[7] Så skal herreveldet være stort og freden uten ende over Davids trone og hans kongerike. Han skal gjøre det fast og holde det oppe ved rett og rettferdighet fra nå og for alltid. Herren over hærskarene skal gjøre dette i sin brennende iver.

Guds hånd er løftet

[8] Et ord har Herren sendt mot Jakob, det har slått ned i Israel.

[9]Og de har fått kjenne det, hele folket, Efraim og de som bor i Samaria, de som stolte og hovmodige sa:

[10]«Teglsteiner har falt, vi bygger opp igjen med tilhugget stein. Morbærtrær er felt, vi planter sedertrær i stedet.»

[11] Da ga Herren motstanderen deres, Resin, makt over dem og hisset opp fiendene deres,

[12] Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[12]arameerne fra øst og filisterne fra vest. De fortærte Israel med vidåpen munn. Men harmen hans har ikke lagt seg med dette, hånden er fremdeles løftet.

[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Men folket vendte ikke om til ham som slo det, de søkte ikke Herren over hærskarene.

[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

[14] Da hogg Herren av Israel både hode og hale, palmegrein og siv på én dag.

[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[15]Den eldste og den fornemme er hodet, halen er profeten som lærer bort løgn.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[16] De som ledet dette folket, førte dem vill, de som skulle ledes, ble villedet.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[17]Derfor sparte ikke Herren de unge mennene deres, mot farløse og enker var han ikke barmhjertig. For alle var ugudelige og onde, hver munn talte dårskap. Men harmen hans har ikke lagt seg med dette, hånden er fremdeles løftet.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[18]Ja, uretten brant som en ild og fortærte torn og tistel, den satte tetteste skogen i brann, røyken steg høyt til værs.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[19]Landet er satt i brann fordi Herren over hærskarene er harm, og folket er blitt til føde for ilden. Det er ingen som sparer sin bror.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[20]De bet til høyre, men var sultne, og åt til venstre, men ble ikke mette. Hver mann eter sin neste,

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Profecia contra a Assíria

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[21]Manasse eter Efraim, og Efraim eter Manasse. Sammen går de mot Juda. Men harmen hans har ikke lagt seg med dette, hånden er fremdeles løftet.

Jesaja 10

[1] Ve dem som gir urettferdige påbud og skriver undertrykkende forskrifter,

[2] driver fattige bort fra domstolen og tar retten fra de hjelpeløse i folket mitt, gjør enker til sitt bytte, og plyndrer farløse.

[3] Men hva vil dere gjøre på oppgjørsdagen, når ødeleggelsen kommer fra det fjerne? Hvem flykter dere til for å få hjelp, og hvor vil dere gjøre av rikdommen deres

[4]uten å måtte knele blant fanger eller falle blant drepte? Men harmen hans har ikke lagt seg med dette, hånden er fremdeles løftet.

Dommen over Assur

[5] Ve Assur, min vredes ris! Stokken de har i hånden, er min harme.

[6] Jeg sender ham mot et ugudelig folk, byr ham fare mot folket jeg er harm på, for å plyndre og røve, ta bytte og rov og tråkke det ned som avfall i gaten.

[7]Men det er ikke slik han mener det og ikke slik hans hjerte tenker det, for han vil ødelegge og utrydde mange folkeslag.

[8] Han sier: «Er ikke mine stormenn konger alle sammen?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

[15] Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

[16] Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus

[9] Er ikke Kalno som Karkemisj, Hamat som Arpad, Samaria som Damaskus?

[10]Når min hånd har nådd til avgudenes riker, hvor gudebildene overgår dem i Jerusalem og Samaria,

[11]skulle jeg ikke da kunne gjøre det samme med Jerusalem og gudebildene hennes som jeg gjorde med Samaria og hennes guder?»

[12] Men det skal skje: Når Herren har fullført hele sitt verk på Sion-fjellet og i Jerusalem, da krever jeg kongen av Assur til regnskap for frukten av hans hovmodige hjerte og glimtet i hans stolte øyne.

[13]For han har sagt: «Dette har jeg gjort med min sterke hånd og i min visdom, for jeg er klok. Jeg flyttet folkenes grenser og plyndret skattene deres, med makt har jeg drevet innbyggerne ut.

[14]Min hånd fant folkenes rikdom som den finner et fuglerede, og slik en samler forlatte egg, har jeg samlet alle jordens riker. Det var ingen som rørte en vinge eller åpnet nebbet og pep.»

[15]Kan øksen briske seg mot den som hugger, setter sagen seg over den som sager? Som om staven skulle svinge ham som løfter den, og stokken løfte ham som ikke er av tre!

[16]Derfor skal Herren, hærskarenes Herre, gjøre de kraftige karene hans magre.

homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

Under all hans prakt skal det tennes en ild, en brennende ild.

[17] Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

[17] Israels lys skal bli til en ild og hans Hellige til en flamme, som brenner og fortærer både torn og tistel på en eneste dag.

[18] Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

[18]I hans herlige skoger og hager skal den gjøre ende på sjel og kropp, det skal gå som når en syk tæres bort.

[19] O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

[19]Så liten blir resten av trær i skogen at en smågutt kan skrive opp tallet.

En rest skal vende om

[20] Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

[20]Den dagen skal resten av Israel og de som slapp unna i Jakobs hus, ikke lenger støtte seg til ham som slo dem, men de skal støtte seg i troskap til Herren, Israels Hellige.

[21] Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

[21] En rest skal vende om til den veldige Gud, en rest av Jakob.

[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

[22] For selv om folket ditt, Israel, var som havets sand, skal bare en rest vende om. Utslettelsen er fastsatt, med rettferd strømmer den på.

[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

[23] For Herren, hærskarenes Gud, fullfører utslettelsen som er fastsatt over hele jorden.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti

[24] Derfor, så sier Herren, hærskarenes Gud: Mitt folk, du som bor på Sion, vær ikke redd for Assur når han slår deg med stokken og løfter staven sin over deg, slik de gjorde i Egypt.

levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;
[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.
[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.
[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!
[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.
[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.
[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.
[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[25] Om bare en liten stund er det slutt på min harme, min vrede gjør ende på dem.

[26] Da skal Herren over hærskarene svinge svepen over ham, som da han slo Midjan ved Oreb-berget. Han skal løfte staven over havet, slik han gjorde i Egypt.

[27]Den dagen skal det skje at byrden tas bort fra skulderen din og åket fra nakken din. Så velfødd blir du at åket brister.

Fienden går mot Jerusalem

[28]Han er kommet over Ajjat og har dratt forbi Migron. I Mikmas lagrer han utstyr.
[29]De har gått gjennom skaret. «I Geba slår vi leir for natten!» Rama skjelver, Sauls Gibea har flyktet.
[30]Skrik høyt, du Gallims datter! Lytt, Laisja! Svar, Anatot!
[31]Madmena har kommet seg unna, de som bor i Gebim, har berget seg.
[32]Allerede i dag vil han stå i Nob. Han svinger hånden mot fjellet til datter Sion, Jerusalems høyde.

[33] Se, Herren, hærskarenes Herre, hugger greinene av med voldsom kraft. Høyvokste trær blir felt, høye stammer skal falle.

[34] Tetteste skogen skal hugges ned med øks, Libanon skal falle for Den veldige.

Jesaja 11

Den rettferdige kongen

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[1] En kvist skal skyte opp fra Isais stubbe, og et skudd skal spire fram fra hans røtter.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

[2] Herrens ånd skal hvile over ham, en Ånd med visdom og forstand, en Ånd med råd og styrke, en Ånd som gir kunnskap og frykt for Herren.

[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

[3] Han skal ha sin glede i frykten for Herren. Han skal ikke dømme etter det øynene ser, og ikke skifte rett etter det ørene hører.

[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

[4] Han skal dømme fattige rettferdig, i rettferd skal han skifte rett for de hjelpeløse i landet. Han skal slå landet med sin munns ris og drepe de urettferdige med pusten fra sine lepper.

[5] A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

[5] Rettferd skal være beltet om livet og troskap beltet om hoftene hans.

[6] O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

[6] Da skal ulven bo sammen med lammet og leoparden legge seg hos kjeet. Kalv og ungløve skal beite sammen mens en smågutt gjeter dem.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[7]Ku og bjørn skal beite, ungene deres legge seg sammen, og løven skal ete halm som oksen.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[8]Spedbarnet skal leke ved slangens hule og barnet strekke hånden ut mot ormebolet.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[9] Ingen skal skade eller ødelegge noe på hele mitt hellige fjell. For landet er fylt av kjennskap til Herren slik vannet dekker havbunnen.

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

[10] Den dagen skal Isais rotskudd stå som et banner for folkene. Folkeslagene skal søke ham, og hans bolig skal være herlig.

A nova glória de Israel

De bortførte skal vende tilbake

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

[16] Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

[1] Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

[11] Den dagen skal Herren for annen gang rekke hånden ut for å kjøpe fri resten av folket sitt, de som er igjen fra Assur, Egypt, Patros, Kusj, Elam, Sinear, Hamat og fra kystlandene.

[12] Han skal løfte et banner for folkene, samle de fordrevne av Israel og føre sammen de spredte av Juda fra de fire verdenshjørner.

[13] Da skal Efraims misunnelse forsvinne og Judas fiendskap ryddes ut. Efraim skal ikke misunne Juda og Juda ikke være fiendtlig mot Efraim.

[14]De skal slå ned på filisternes skulder i vest, sammen skal de plyndre folkene i øst. De skal legge hånd på Edom og Moab, ammonittene må adlyde dem.

[15] Da skal Herren tørke ut havbukten ved Egypt og svinge hånden over Storelven. Med en sterk storm skal han kløyve den i sju bekkefar så en kan gå tørrskodd over.

[16] Og det skal være en vei for den resten som er igjen av Herrens folk fra Assur, slik det var for israelittene den dagen de dro opp fra Egypt.

Jesaja 12

Takkesalme

[1] Den dagen skal du si: Jeg takker deg, Herre! For du var harm på meg, men harmen snudde, og du trøstet meg.

[2] Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

[3] Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

[4] Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

[5] Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

[6] Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

[2] Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

[3] Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

[4] Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

[5] Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os

[2] Se, Gud er min frelse, jeg er trygg og frykter ikke. For Herren er min styrke og min sang, og han er blitt min frelse.

[3] Med glede skal dere øse vann av frelsens kilder.

[4] Den dagen skal dere si: Lovpris Herren, påkall hans navn! Gjør hans gjerninger kjent blant folkene, forkynn at hans navn er opphøyd!

[5]Syng for Herren, for han har gjort storverk, gjør dette kjent over hele jorden!

[6] Rop høyt i jubel, dere som bor på Sion! For Israels Hellige er stor, han er midt iblant dere.

Jesaja 13

Babel og Herrens dag

[1] Et budskap om Babel som Jesaja, sønn av Amos, fikk se.

[2] Løft banneret på snaue fjellet, rop høyt til dem, vink med hånden så de kan dra inn gjennom storfolks porter.

[3]Jeg har kalt inn mine hellige krigere som skal tjene min vrede, jeg har samlet mine stridsmenn, de som jubler over min storhet.

[4]Hør ståket på fjellene som fra et stort folk! Hør larmen av kongeriker, folkeslag som samler seg! Herren over hærskarene mønstrer en hær til strid.

[5]Fra et land langt borte, der himmelen ender, kommer Herren og det redskapet

instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

6 Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

7 Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

8 Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

9 Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

10 Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

11 Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

12 Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

13 Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

14 Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

han bruker i sin harme til å ødelegge hele jorden.

6 Klag, for Herrens dag er nær. Som vold fra Den veldige kommer den.

7 Derfor blir alle hender slappe, hvert menneskehjerte smelter bort.

8 De blir slått av skrekk, krampe og smerter griper dem, de får rier lik en kvinne som skal føde. I redsel stirrer de på hverandre, ansiktene er som ild.

9 Se, Herrens dag kommer med gru og harme og brennende vrede for å legge jorden øde og utrydde synderne der.

10 For himmelens stjerner og stjernebilder lar ikke lyset skinne, mørk er solen når den går opp, og månen gir ikke lys.

11 Jeg krever jorden til regnskap for ondskapen og de lovløse for deres synd. Jeg gjør ende på de frekkes stolthet og slår ned voldsmenns hovmod.

12 Jeg gjør mennesker mer sjeldne enn rent gull og folk mer sjeldne enn Ofir-gull.

13 Derfor får jeg himmelen til å skjelve, og jorden ristes ut av lage fordi Herren over hærskarene er harm, det er dagen for hans brennende vrede.

14Lik jagede gaseller og sauer som ingen sanker, skal enhver vende seg til sitt eget folk og enhver flykte til sitt eget land.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.
[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.
[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.
[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.
[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.
[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.
[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.
[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[15]Alle som blir funnet, skal stikkes ned, og alle som blir grepet, skal falle for sverd.
[16] Småbarna skal knuses for øynene på dem, husene deres plyndres og kvinnene voldtas.
[17] Se, jeg hisser opp mederne mot dem. De bryr seg ikke om sølv og har ikke lyst på gull.
[18] Buene deres feller unge gutter, de viser ingen nåde mot morslivets frukt, øynene har ingen medynk med barn.
[19] Med Babel, det herligste kongerike, kaldeernes stolte pryd, skal det gå som da Gud ødela Sodoma og Gomorra.

[20]Aldri mer skal noen slå seg ned der, fra slekt til slekt skal ingen bo der. Ingen ørkenboer skal slå opp telt der og ingen gjeter la dyrene hvile der.

[21] Men ørkendyr skal hvile der og husene fylles av ugler. Der skal strutser bo, og der skal bukker danse.

[22]Hyener skal ule i borgene og sjakaler i lystslottene. Babels time nærmer seg, hennes dager blir ikke mange.

Jesaja 14

Israel kommer hjem

[1] Men Herren skal forbarme seg over Jakob og igjen velge ut Israel og la dem få bo i sitt land. Fremmede skal slutte seg til dem og holde seg til Jakobs hus.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

[9] O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

[10] Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

[11] Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de

[2] Folkeslag skal ta dem og føre dem hjem, og i Herrens land skal Israels hus gjøre dem til sin eiendom, til slaver og slavekvinner. Fangevokterne skal bli deres fanger, og de skal herske over sine undertrykkere.

Spottevise om kongen av Babel

[3]Den dagen Herren lar deg hvile fra ditt strev og din uro og det harde slavearbeidet som ble lagt på deg,

[4] skal du stemme i denne spottevisen om kongen av Babel: Det er ute med undertrykkeren, ute med tyranniet.

[5] Herren har brukket staven til de lovløse, herskernes septer,

[6]som slo folkeslag i harme, slo uten stans, som hersket over folk i vrede, forfulgte uten nåde.

[7]Hele jorden hviler i ro, folk bryter ut i jubel.

[8]Selv sypressene og sedrene på Libanon jubler for din skyld: «Etter at du falt, kommer ingen opp og feller oss.»

[9]Dødsriket der nede rister når du kommer. For din skyld vekker det dødningene, alle som hersket på jorden, og får kongene over alle folkeslag til å reise seg fra sine troner.

[10]Alle tar de til orde og sier til deg: «Så er også du blitt svak, du er blitt som en av oss.»

[11] Du som var så stolt, er støtt ned til dødsriket med klangen av dine harper. En

ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!

[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;

[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que

seng av ormer er redd opp for deg, og mark skal være ditt teppe.

[12] Du har falt fra himmelen, du morgenstjerne, morgenrødens sønn! Du er slengt til jorden, du som seiret over folkeslag.

[13] Det var du som sa i ditt hjerte: «Til himmelen vil jeg stige opp, høyere enn Guds stjerner reiser jeg min trone. Jeg tar plass der guder samles, på fjellet lengst i nord.

[14]Jeg vil stige opp på haugen av skyer og gjøre meg lik Den høyeste.»

[15] Men til dødsriket er du støtt ned, lengst ned i den dypeste hulen.

[16]De som ser deg, stirrer på deg, ser grundig på deg: «Er dette den mannen som fikk jorden til å riste og kongerikene til å skjelve,

[17]som gjorde verden til en ørken og la byene i grus, som aldri lot fanger vende hjem?»

[18]Alle folkenes konger hviler med heder, hver i sitt hus.

[19]Men du er slengt bort og uten grav, en forkastet spire, dekket av drepte som er gjennomboret av sverd og kastet ned i steinhulen som et nedtråkket lik.

[20]Du får ikke komme i grav slik som de, for landet ditt har du ødelagt, folket ditt har du slått i hjel. Den slekten som handler ondt, skal aldri mer nevnes.

[21]Gjør slaktebenken klar til barna på grunn av fedrenes synd! De skal ikke stå

não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

22 Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

23 Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

Profecia contra os assírios

24 Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

25 Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

26 Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

27 Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

Profecia contra os filisteus

28 No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

29 Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

30 Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de

opp og erobre jorden og fylle verden med byer.

22Jeg vil stå opp mot dem, sier Herren over hærskarene. Jeg vil utslette Babels navn og rest, både barn og etterkommere, sier Herren.

23Jeg skal gjøre byen til en sump der hegrer holder til. Jeg skal feie den bort med en kost som legger øde, sier Herren over hærskarene.

Assur

24Herren over hærskarene har sverget: Sannelig, som jeg har tenkt, skal det bli, og det jeg har bestemt, skal skje.

25Jeg vil knuse Assur i mitt land og tråkke ham ned på mine fjell. Hans åk skal tas av dem og byrden tas bort fra deres skulder.

26Dette er planen som er lagt for hele jorden, og dette er hånden som er rakt ut mot alle folkeslag.

27 Når Herren over hærskarene har en plan, hvem kan hindre den? Når hans hånd er rakt ut, hvem kan vende den bort?

Filisterne

28 I det året kong Ahas døde, kom dette budskapet:

29 Gled deg ikke, du Filisterland, over at staven som slo deg, er brukket. For av slangens røtter kommer en giftig orm, og frukten blir en flygende seraf.

30Svake skal beite på min eng, trygt skal fattige slå seg ned. Men jeg skal drepe din rot med sult, og din rest skal bli slått i hjel.

fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

31 Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

31 Hyl, du port, og skrik, du by, skjelv, hele du Filisterland! For det kommer en røyk fra nord, og ingen bryter ut av fiendens rekker.

32 Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

32 Hvilket svar skal folkets sendebud få? At Herren har grunnlagt Sion, og der skal de hjelpeløse i folket hans finne tilflukt.

Isaías 15

Profecia contra Moabe

1 Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

2 Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

3 Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

4 Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

5 O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

Jesaja 15

Moab

1 Budskap om Moab. I en natt av vold gikk Ar-Moab til grunne. I en natt av vold gikk Kir-Moab til grunne.

2 De går opp til tempelet, Dibon går til offerhaugene for å gråte. Moab sørger over Nebo og Medeba. Hvert hode er snauklipt, alt skjegg er raket av.

3 I gatene går de kledd i sekkestrie, på tak og torg sørger alle, tårene renner.

4 Hesjbon og Elale klager, skrikene høres helt til Jahas. Derfor roper Moabs krigere, de skjelver og mister motet.

5 Mitt hjerte klager over Moab. De flykter til Soar og Eglat-Sjelisjia, gråtende går de opp bakkene til Luhit, på veien til Horonajim klager de høyt over sammenbruddet.

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

Isaías 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que

[6] For Nimrim-vannet blir til ørkenland, gresset tørker bort, engen visner, det finnes ikke noe som er grønt.

[7] Derfor tar de det som er igjen, det de har tatt vare på, og bærer det over Arabim-bekken.

[8]Ja, klageropet går rundt om i Moabs land, skriket når Eglajim, skriket når Beer-Elim.

[9] For Dimons vann er fullt av blod, og enda sender jeg mer mot Dimon: løver mot dem som slapp unna fra Moab, og mot dem som er igjen i landet.

Jesaja 16

[1] Send et lam til landets hersker, fra Sela i ødemarken til datter Sions fjell!

[2]Som flaksende fugler jaget fra redet skal Moabs døtre være ved Arnons vadesteder.

[3]«Gi oss råd og finn en utvei! La din skygge bli som natten ved høylys dag. Skjul dem som er drevet bort, svik ikke dem som har flyktet!

[4]La dem som er drevet bort fra Moab, få holde til hos deg! Vær et skjulested for dem mot den som herjer!» Når undertrykkelsen er over og herjingen slutt, når den som tråkker ned, er borte fra landet,

[5]da skal det i godhet reises en trone. På den skal det i troskap sitte en dommer i

julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de

Davids telt, en som søker rett og fremmer rettferd.

[6]Vi har hørt om Moabs umåtelige stolthet, om hans hovmod, stolthet og frekkhet og hans tomme skryt.

[7]Derfor sørger Moab over Moab, alle sørger de, ja, motløse skal dere sukke over rosinkakene i Kir-Hareset.

[8] For vinmarkene i Hesjbon er tørket inn, og vinstokkene i Sibma. Herrer over folkeslag ble slått til jorden av de røde druene som nådde helt til Jaser og vokste vilt i ødemarken. Rankene spredte seg og nådde helt til sjøen.

[9] Derfor gråter jeg med Jaser over vinstokkene i Sibma. Jeg vanner deg med mine tårer, Hesjbon og Elale. For det er slutt på de glade ropene over din frukt og din grøde.

[10]Glede og jubel er blitt borte fra hagene, og på vinmarkene er det ingen som synger eller roper. Ingen tråkker druer i vinpressene, de glade ropene har stilnet.

[11] Derfor dirrer mitt indre som en lyre for Moab, mitt hjerte for Kir-Heres.

[12] Men når Moab viser seg og sliter seg ut på offerhaugen, når han går til sin helligdom for å be, er det til ingen nytte.

[13] Dette er det ordet som Herren før har talt om Moab.

[14] Men nå sier Herren: Om tre år, slik som leiefolk regner årene, skal Moabs ære bli

Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

1 Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

2 As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

3 A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

4 Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

5 Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

6 Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

7 Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

8 E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

til vanære, så folkerikt det er, og de få som blir igjen, skal bli maktesløse.

Jesaja 17

Damaskus og Efraim

1 Budskap om Damaskus. Se, Damaskus skal ikke lenger være en by, men bli til en ruinhaug.

2 Aroers byer blir forlatt, der skal buskaper hvile, og ingen skal skremme dem.

3Efraim skal miste sin borg og Damaskus sitt kongedømme. Med resten av Aram skal det gå som med israelittenes herlighet, sier Herren over hærskarene.

4Og den dagen skal Jakobs storhet minke og den fete kroppen hans bli mager.

5 Det blir som når en høster korn og hånden samler kornet og skjærer aksene av. Det blir som når en sanker aks i Refa'im-dalen,

6som når en slår ned oliven og bare en etterhøst blir igjen, to–tre oliven øverst i treet og fire–fem på greinene, sier Herren, Israels Gud.

7Den dagen vender mennesket blikket mot sin skaper, øynene ser mot Israels Hellige.

8 De skal ikke vende blikket mot altrene som deres hender har laget, og ikke se på det deres fingre har skapt, Asjera-stolpene og røkelsesaltrene.

[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo

[9]Den dagen skal de trygge byene deres bli så øde som de stedene hevittene og amorittene forlot da israelittene kom. Alt skal bli til ødemark.

[10] For du har glemt Gud, din frelser, og ikke husket din trygge klippe. Derfor kan du plante de fineste hager og sette fremmede vinranker der,

[11]du kan få dem til å vokse den dagen du planter, til å spire den morgenen du sår, men høsten svikter den dagen sykdom og uhelbredelig skade kommer.

[12] Ve! Et drønn av mange folk, et drønn som når havet drønner. En larm fra folkeslag, som larmen fra veldige vann larmer de,

[13] folkeslagene larmer som veldige vann. Men når han truer dem, flykter de langt bort. De jages som agner for vinden på haugene, som tistler for stormen.

[14] Om kvelden er det redsel, men før morgenen gryr, er de borte. Slik går det med dem som plyndrer oss, slikt utbytte får de som raner oss.

Jesaja 18

Kusj

[1] Ve det landet der vinger svirrer, bortenfor elvene i Kusj,

[2] landet som sender budbærere over havet i sivbåter på vannet. Dra, dere raske sendebud, til det høyvokste og glinsende folket, et folk som fryktes vidt omkring, et

terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

[3] Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

[1] Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito

folk i rekke på rekke som tramper andre ned, i et land gjennomskåret av elver.

[3] Alle dere som bor i verden, dere som holder til på jorden, se opp når de løfter banneret på fjell, og lytt når de blåser i horn!

[4] For så sier Herren til meg: Fra min bolig vil jeg se på og holde meg i ro lik heten som dirrer i lyset, lik tåkedis i heten om høsten.

[5] For før høsten, når blomstringen er slutt og blomstene blir til kart, skjærer han skuddene av med kniv, fjerner vinranker, kaster dem fra seg.

[6] Alt skal bli overlatt til rovfugl i fjellet og villdyr på marken. Rovfugl er over dem om sommeren, alle villdyr om vinteren.

[7] På den tid skal de komme med gaver til Herren over hærskarene fra det høyvokste og glinsende folket, et folk som fryktes vidt omkring, et folk i rekke på rekke som tramper andre ned, i et land gjennomskåret av elver, til stedet der navnet til Herren over hærskarene bor, til Sion-fjellet.

Jesaja 19

Egypt

[1] Budskap om Egypt. Se, Herren rir på raske skyer og kommer til Egypt. Egypts avguder skjelver for ham, og egypternes hjerte smelter i brystet.

estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

[2] Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

[3] O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

[4] Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[5] Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

[6] Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

[7] A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

[8] Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

[9] Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

[10] Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a

[2] Jeg hisser opp egypter mot egypter, bror skal kjempe mot bror, mann mot mann, by mot by, kongerike mot kongerike.

[3] Det er tomt for ånd i egypterne, jeg gjør ende på planene deres. De vender seg til avguder og gjengangere, til gjenferd og spådomsånder.

[4]Men jeg vil overgi egypterne i en hard herres hånd. En mektig konge skal herske over dem, sier Herren, hærskarenes Herre.

[5]Da forsvinner vannet i havet, elven blir tørrlagt, den tørker.

[6]Elvefarene stinker, Nilens armer minker og blir tørrlagt, rør og siv visner.

[7]Gresset ved Nilens munning og alt som er sådd langs elven, tørker, blåser bort og forsvinner.

[8]Fiskerne sørger, alle som fisker med krok i Nilen, klager, de som setter garn i vannet, visner bort.

[9]De som arbeider med lin, blir til skamme, de som karder og vever, blir bleke.

[10]Veverne sturer, dagarbeiderne er tunge til sinns.

[11] Ja, dårer er fyrstene i Soan, faraos vismenn gir dumme råd. Hvordan kan dere si til farao: «Jeg er sønn av vismenn, sønn av fortidens konger?»

Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

12 Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

13 Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

14 O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

15 Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

16 Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

17 A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

18 Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

19 Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

12Hvor er nå vismennene dine? La dem kunngjøre og fortelle deg hvilken plan Herren over hærskarene har lagt for egypterne.

13 Fyrstene i Soan er dårer, fyrstene i Nof er blitt narret. Stammehøvdingene har ført Egypt vill.

14 Blant dem har Herren øst ut en ånd som gjør svimmel. De har fått egypterne til å fare vill hva de enn gjør, slik en drukken går seg vill i sitt eget spy.

15 For egypterne skal ingenting lykkes, enten det er hode eller hale, palmegrein eller siv som gjør det.

16Den dagen skal egypterne være som kvinner. De skal skjelve av frykt fordi Herren over hærskarene har løftet sin hånd og svinger den over dem.

17Juda-landet skal bli en skrekk for egypterne. Så ofte noen nevner det, skal de frykte den plan som Herren over hærskarene har lagt for dem.

18 Den dagen skal det være fem byer i Egypt som taler Kanaans språk og sverger troskap til Herren over hærskarene. En av dem skal hete Ir-Haheres.

19 Den dagen skal det være et alter for Herren midt i Egypt og en steinstøtte for Herren ved grensen.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[25] porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

[1] No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

[2] nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o

[20]Det skal være til tegn og vitnesbyrd for Herren over hærskarene i Egypt. Når de roper til Herrenog klager over undertrykkerne, skal han sende dem en frelser og stridsmann, og han skal fri dem ut.

[21] Da skal Herren gi seg til kjenne for egypterne, på den dagen skal egypterne lære ham å kjenne. De skal dyrke ham med slaktoffer og grødeoffer, avlegge løfter forHerren og innfri dem.

[22]Herren skal slå egypterne – slå, men også helbrede. De skal vende om til Herren, og han vil bønnhøre dem og helbrede dem.

[23]Den dagen skal det være en hovedvei fra Egypt til Assur. Assyrerne skal komme til Egypt og egypterne til Assur, og Egypt skal tilbe sammen med Assur.

[24]Den dagen skal Israel, den tredje sammen med Egypt og Assur, være en velsignelse for hele jorden.

[25]Herren over hærskarene skal velsigne dem og si: Velsignet er Egypt, mitt folk, Assur, et verk av min hånd, og Israel, min eiendom!

Jesaja 20

[1] I det året Asjdod ble angrepet og inntatt av en hærfører som assyrerkongen Sargon hadde sendt ut,

[2] på den tiden talte Herrengjennom Jesaja, sønn av Amos. Han sa: «Gå og ta sekkestrien av hoftene dine og skoene av

calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

[3] Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

[4] assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

føttene!» Han gjorde det og gikk naken og barbeint.

[3] Og Herren sa: Slik min tjener Jesaja har gått naken og barbeint i tre år til tegn og varsel mot Egypt og Kusj,

[4]slik skal assyrerkongen drive med seg krigsfangene fra Egypt og de bortførte fra Kusj, både unge og gamle, nakne, barbeinte og med bar bak, til vanære for Egypt.

[5] Folk skal bli slått av skrekk og skam over Kusj, deres håp, og Egypt, deres pryd.

[6]Den dagen skal de som bor på disse strendene, si: «Se, slik er det gått med vårt håp, med dem vi flyktet til for å få hjelp, for å bli berget fra assyrerkongen. Hvordan skal så vi slippe unna?»

Jesaja 21

Babel faller

[1] Budskap om ørkenen ved havet. Som stormen farer gjennom Negev, slik kommer det fra ørkenen, fra landet der redsel rår.

[2]Et hardt syn har jeg fått se: Svikere sviker, hærmenn herjer. «Fram, du Elam! Til angrep, du Media! Hvert sukk gjør jeg ende på.»

[3] Derfor rykker det i hoftene mine, rier tar meg som hos en fødende kvinne. Jeg er så forvirret at jeg ikke kan høre, så redd at jeg ikke kan se.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[4]Mitt hjerte går seg vill, jeg skjelver av redsel. Kvelden, som var min lengsel, er nå min skrekk.

[5] De dekker bord, de brer ut tepper, de spiser og drikker. «Opp, høvdinger, smør skjoldet!»

[6] For så sa Herren til meg: «Sett ut en vaktpost! Det han ser, skal han melde!

[7]Ser han et tog med hestespann, et tog med esler, et tog med kameler, da skal han lytte, lytte og lytte!»

[8] Og vaktmannen ropte: «Herre, dagen lang står jeg på vakt, jeg er på min post hver eneste natt.

[9] Se, der kommer et tog av vogner med folk og hestespann!» Så tok han til orde og sa: «Falt, falt er Babel! Alle byens gudebilder ligger knust på jorden.»

[10]Å, mitt folk, du som er tresket på treskeplassen! Det jeg har hørt fra Herren, hærskarenes Gud, Israels Gud, det har jeg kunngjort for dere.

Edom

[11] Budskap om Duma. Noen roper til meg fra Se'ir: «Vekter, hvor langt på natt, vekter, hvor langt på natt?»

[12]Vekteren svarer: «Det kommer en morgen, men også en natt. Vil dere spørre, så spør! Kom tilbake en annen gang!»

Ødemarken

[13] Budskap om ødemarken. Dere skal overnatte i krattet i ødemarken, karavaner fra Dedan!

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.

[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.

[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?

[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

[14]Møt de tørste og gi dem vann, dere som bor i Tema! Gå med brød til flyktningene!

[15]For de har flyktet for sverd, for dragne sverd og spente buer og krigens byrde.

[16] For så har Herren sagt til meg: Om ett år, slik leiefolk regner året, skal det være slutt på all herligheten i Kedar.

[17]Det blir ikke mange igjen av Kedar-heltenes buer. For Herren, Israels Gud, har talt.

Jesaja 22

Jerusalem

[1] Budskap om Syne-dalen. Hva er det med deg? Hvorfor går alle opp på takene?

[2]Du som er full av høye rop, du larmende by, du jublende by! Dine drepte er ikke drept med sverd, de er ikke døde i krig.

[3]Dine høvdinger flyktet, alle som en. Uten at buen ble brukt, ble de fanget. Alle de fant, ble fanget, enda de rømte langt av sted.

[4] Derfor sier jeg: «Se ikke på meg når jeg gråter bittert! Press ikke på meg trøst når mitt folks datter er ødelagt.»

[5]En dag med redsel, nedtråkking og forvirring fra Herren, hærskarenes Gud, i Syne-dalen: Murer ble brutt ned, og skrik steg mot fjellet.

[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse

[6] Elam løftet pilkoggeret i tog av vogner, folk og hester, og Kir tok dekket av skjoldene.

[7]De fineste dalene dine ble fulle av vogner og hester, de stilte seg opp ved porten.

[8] Da tok han bort Judas vern. Den dagen så du etter våpnene i Skoghuset.

[9] Dere så til de mange revnene i Davidsbyen, dere samlet vannet i Nedredammen,

[10] dere talte husene i Jerusalem, dere rev hus for å styrke muren,

[11] dere laget en dam mellom de to murene for vannet fra Gamledammen. Men dere så ikke etter ham som gjorde dette, dere så ikke mot ham som planla det for lenge siden.

[12] Herren, hærskarenes Gud, kalte dere den dagen til å gråte og klage, til å rake dere snaue og kle dere i sekkestrie.

[13] Men se, det er jubel og glede! Dere slår i hjel okser og slakter sauer, spiser kjøtt og drikker vin. «Spis og drikk, for i morgen dør vi!»

[14]Men Herren over hærskarene har åpenbart for mine ører: «Sannelig, denne skylden blir ikke sonet så lenge dere lever!» sier Herren, hærskarenes Gud.

Sjebna og Eljakim

[15] Så sier Herren, hærskarenes Gud: Gå inn til denne forvalteren Sjebna, han som styrer kongens hus!

administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[16]Hva har du her, og hvem har du der, siden du hugger deg ut en grav? Han hugger seg en grav på et høyt sted, huler ut for seg en bolig i berget.

[17]Se, Herren skal slenge deg bort, ja, slenge deg bort, mann! Han skal rulle deg sammen,

[18]nøste deg til et nøste, kaste deg som en ball til et vidstrakt land. Der skal du dø, og der skal dine stasvogner ende, du skamplett på din herres hus!

[19]Jeg vil drive deg bort fra din stilling og rive deg ned fra din plass.

[20] Og den dagen vil jeg kalle på min tjener Eljakim, Hilkias sønn.

[21]Jeg vil kle ham i din drakt, spenne ditt belte om ham og legge din makt i hans hender. Han skal være en far for Jerusalems innbyggere og Judas hus.

[22] Jeg legger nøkkelen til Davids hus på hans skulder. Når han åpner, skal ingen lukke, og når han lukker, skal ingen åpne.

[23]Jeg slår ham inn som en knagg på et sikkert sted. Han skal bli et æresete for sin fars hus.

[24] På ham skal de henge hele tyngden av hans fars hus, både spirer og blad, alle små kar, fra skåler til krukker.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos

[25]Den dagen, sier Herren over hærskarene, skal den løsne, knaggen som var slått inn på et sikkert sted. Den skal rives ut og falle ned, og det som hang på den, skal knuses. For Herren har talt.

Jesaja 23

Tyros og Sidon

[1] Budskap om Tyros. Klag, dere Tarsis-skip! Alt utslettet, husene borte! Da de kom fra kitteerlandet, fikk de se det.

[2]Vær stille, dere som bor ved kysten, dere kjøpmenn fra Sidon! Dine sendebud dro over havet,

[3] over de veldige vann. Sjihors såkorn og Nilens kornhøst ga byen inntekt, den var folkenes markedsplass.

[4]Skam deg, Sidon, du festning ved havet. For havet sier: «Jeg har ikke rier og føder ikke, jeg fostrer ikke gutter og oppdrar ikke jenter.»

[5]Når egypterne får høre det, skal de skjelve som da de hørte om Tyros.

[6] Dra over til Tarsis, klag, dere som bor ved kysten!

[7] Er dette den jublende byen deres, den som ble til i eldgammel tid, som førte sitt folk på raske føtter til fjerne steder der de kunne bo?

[8] Hvem har planlagt dette mot kroningsbyen Tyros, der kjøpmennene var

mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.

[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

fyrster, der kremmerne var de fornemste på jorden?

[9]Herren over hærskarene har planlagt det for å ydmyke alt som er stort og stolt, og vanære alle de fornemme på jorden.

[10]Dyrk jorden din slik de gjør langs Nilen, du Tarsis-datter! Her er ikke lenger noen havn.

[11] Herren har rakt ut sin hånd over havet og fått kongeriker til å skjelve. Han har befalt at Kanaans festninger skal utslettes.

[12]Han sa: Du skal ikke juble mer, datter Sidon, du mishandlede jomfru. Stå opp og dra til kitteerne! Heller ikke der skal du finne ro.

[13] Se kaldeernes land! De er folket, ikke Assur. De overlot byen til ørkendyr, de reiste sine beleiringstårn, jevnet borgene med jorden og la byen i grus.

[14]Klag, dere Tarsis-skip, for festningen din er ødelagt!

[15] På den tid skal Tyros bli glemt i sytti år, så lenge som en konges levetid. Men når de sytti årene er til ende, skal det gå Tyros som det heter i visen om horen:

[16]Ta din lyre og gå rundt i byen, du glemte hore. Spill vakkert, syng alt du kan, og folk vil minnes deg.

[17]Når de sytti årene er til ende, skal Herren ta seg av Tyros. Da skal byen igjen få horepenger og drive hor med alle kongeriker på jorden.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

[18] Men den vinning og lønn som byen får, skal være hellig forHerren. Det skal ikke samles og ikke gjemmes. De som bor foranHerrens ansikt, skal få denne fortjenesten, så de kan spise seg mette og kle seg flott.

Isaías 24

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[6] Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

[7] Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

Jesaja 24

Den store omveltningen

[1]Se, Herren herjer jorden og legger den øde, fordreier ansiktet på den og sprer dem som bor der.

[2]Da går det folk som prest, slave som herre, slavekvinne som husfrue, kjøper som selger, långiver som låntaker, innkrever som skyldner.

[3]Herjes, herjes skal jorden og plyndres, plyndres, for dette ordet har Herren talt.

[4] Jorden sørger og visner, verden tørker bort og visner, både jorden og det høye tørker bort.

[5]Jorden er vanhelliget av dem som bor der. For de har overtrådt lover, forandret forskrifter, brutt den evige pakt.

[6]Derfor blir jorden fortært av forbannelse. De som bor der, må bøte for sin skyld. Derfor brenner de som bor på jorden, bare en liten rest blir tilbake.

[7]Den nye vinen sørger, vinstokken tørker bort, alle som var glade i hjertet, må sukke.

[8] Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

[9] Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

[10] Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

[11] Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

[12] Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

[17] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

[18] E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto

[8] Trommenes glede tar slutt, lyden av jubel stilner, lyrens glede tar slutt.

[9]Folk drikker ikke vin til sang, det sterke smaker bittert for den som drikker.

[10]Knust er den øde byen, stengt er hvert hus, ingen slipper inn.

[11]I gatene er det klagerop, de har ikke vin, all glede har mørknet, fryd er forvist fra landet.

[12]Byen er lagt øde, porten er knust.

[13] For blant folkene på jorden skal det bli som når en slår ned oliven, som når de siste druene plukkes.

[14]De roper høyt og jubler over Herrens velde. De roper av glede i vest.

[15]«Så gi ære til Herren i øst, til Herren Israels Guds navn ved kystene i vest!»

[16]Fra jordens ende hører vi sanger til Den rettferdiges pris.

Den siste trengsel

Men jeg må si: Det er ute med meg, ute med meg, ve meg! Svikere sviker! Svik! Svikere sviker!

[17]Det blir gru og grav og garn for deg som bor på jorden!

[18] Den som flykter fra gru, skal falle i grav, kommer han seg opp av graven, skal han

se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

[19] A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

[20] A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

[21] Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

[22] Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

[23] A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

[1] Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra

fanges i garnet. For slusene i det høye er åpnet, og jordens grunnvoller skjelver.

[19]Jorden revner og rister, jorden vakler og vingler, jorden skjelver og skaker.

[20]Jorden sjangler som en drukken og svaier som et skur. Synden ligger tungt på den, den faller og reiser seg ikke mer.

[21]Den dagen skal Herren straffe den høye hær i det høye og jordens konger på jorden.

[22]De skal samles som fanger i et hull, stenges inne i et fengsel og langt om lenge få sin straff.

[23] Da skal månen bli til spott og solen til skamme. For Herren over hærskarene er konge på Sion-fjellet og i Jerusalem. Hans eldste skal se hans herlighet.

Jesaja 25

Voldsmenns velde er forbi

[1] Herre, du er min Gud. Jeg lovsynger deg og priser ditt navn. Du har gjort under slik du planla i gammel tid, i troskap og trofasthet.

[2] Byen gjorde du til en steinrøys, festningsbyen til en ruin. De fremmedes borg er ingen by mer. Aldri skal den bygges opp igjen.

[3]Derfor skal et mektig folk gi deg ære, folkeslag i voldsmenns by skal frykte deg.

[4] Du ble et vern for de svake, et vern for de fattige i deres nød, et ly mot styrtregn,

contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,

[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

[7] Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

[8] Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

[9] Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

[10] Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

[11] no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

en skygge mot heten. For voldsmenns pust er som styrtregn mot muren,

[5]som hete i et uttørret land. Du får de fremmedes larm til å stilne. Som en sky gir skygge mot heten, blir sangen av voldsmenn dempet.

Herrens festmåltid

[6] På dette fjellet skal Herren over hærskarene gjøre i stand for alle folk et festmåltid med fete retter, et festmåltid med gammel vin, med fete, margfulle retter og gammel, klaret vin.

[7] På dette fjellet skal han sluke sløret som tilslører alle folk, dekket som tildekker alle folkeslag.

[8] Han skal sluke døden for evig. Herren Gud skal tørke tårene fra hvert ansikt. Han skal ta bort sitt folks vanære fra hele jorden. For Herren har talt.

[9] Den dagen skal de si: «Se, dette er vår Gud! Vi håpet på ham, og han frelste oss. Dette er Herren, vi håpet på ham. La oss juble og glede oss over hans frelse!»

Moabs undergang

[10]For Herrens hånd skal hvile over dette fjellet. Men Moab skal han tråkke ned slik halm tråkkes ned i gjødselvann.

[11]Der strekker han hendene ut lik en svømmer som legger på svøm. Men Gud slår hans hovmod ned, selv om han kaver med hendene.

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[12] Dine høye festningsmurer bryter han ned, river dem ned til de ligger på jorden, i støvet.

Jesaja 26

Takkesang

[1] På den dagen skal denne sangen synges i Juda-landet: Byen er vår styrke. Til frelse reiser han voller og vern.

[2] Lukk portene opp så det rettferdige folket kan dra inn, de som holder fast ved sin troskap.

[3]Du gir varig fred til dem som har et stødig sinn, for de stoler på deg.

[4] Stol på Herren til alle tider, for han, Herren, er en evig klippe.

[5] Han har bøyd dem som bor i det høye, den opphøyde byen river han ned, river ned til grunnen og legger den i støvet.

[6] Fattiges føtter og svakes fottrinn skal tråkke den under fot.

Lengsel og tillit i nøden

[7]For den rettferdige er veien jevn. Jevn er stien du bryter for den rettferdige,

[8]den vei dine lover viser. Herre, vi har satt vårt håp til deg, sjelen lengter etter deg og ditt navn.

[9]Min sjel lengter etter deg om natten, ja, ånden i meg leter etter deg. For når dine lover gjelder på jorden, lærer de rettferd, de som bor i verden.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[10]Om den urettferdige får nåde, lærer han ikke rettferd. Han gjør urett i rettens land og ser ikke Herrens høyhet.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[11]Herre, din hånd er løftet, men ingen ser det. De skal se din lidenskap for folket og skamme seg. Ild skal fortære dine motstandere!

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[12] Herre, du gir oss fred, for alt vi har gjort, har du gjort for oss.

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[13]Herre, vår Gud! Andre herrer enn du har hersket over oss, bare deg og ditt navn vil vi prise.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[14] Døde blir ikke levende, dødninger står ikke opp. For du har krevd dem til regnskap og tilintetgjort dem, utslettet hvert minne om dem.

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[15]Du har gjort folket større, Herre, gjort folket større og vist din herlighet, du har utvidet alle landets grenser.

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[16] Herre, de søkte deg i nøden og hvisket fram bønner da du straffet dem.

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[17] Slik en kvinne vrir seg og skriker når riene kommer og hun skal føde, slik er vi for ditt ansikt, Herre.

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

[18]Vi var med barn, vi fikk rier, men vi fødte vind. Vi har ikke brakt landet frelse, ingen blir født til å bo på jorden.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o

[19] Dine døde skal bli levende, mine lik skal stå opp. Våkn opp og rop av fryd, dere som

teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

ligger i støvet! For din dugg er en dugg av lys, og jorden gjør dødninger levende.

[20] Gå, mitt folk! Gå inn i dine rom og lukk dørene etter deg! Hold deg skjult et øyeblikk til harmen er gått over!

[21] Og se, Herren går ut fra sitt sted for å kreve dem som bor på jorden, til regnskap for deres synd. Jorden skal vise fram sitt blod og ikke lenger skjule de drepte.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

Jesaja 27

[1] Den dagen skal Herren straffe med sitt harde og store og sterke sverd den flyktende slangen Leviatan, den buktende slangen Leviatan. Han skal drepe uhyret i havet.

Herren vokter sin vingård

[2] Den dagen skal de si: Syng om den herlige vingården!

[3]Jeg, Herren, vokter den og vanner den til alle tider. Jeg vokter den dag og natt så ingen skal skade den.

[4] Harm er jeg ikke, men om den gir meg torn og tistel, vil jeg gå til strid og brenne opp alt sammen,

[5]om den ikke søker vern hos meg og slutter fred, ja, slutter fred med meg.

Herren samler sitt folk

[6] I dager som kommer, skal Jakob slå rot, Israel skal vokse og blomstre og fylle jorden med grøde.

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

Isaías 28

[7]Har han slått dem slik han slo den som slo dem? Eller ble de drept slik de som drepte dem, ble drept?

[8] Ved å skremme dem opp og jage dem bort gikk du i rette med dem. Han drev dem bort med sin sterke storm på østavindens dag.

[9] Slik skal Jakobs skyld bli sonet, dette er fruktene av at hans synd blir tatt bort: Hver alterstein skal bli knust som kalkstein. Asjera-stolpene og røkelsesaltrene skal ikke bli stående.

[10]Ensom er festningsbyen, en folketom boplass, forlatt som en ørken. Der beiter kalven, den legger seg og eter opp hver kvist.

[11]Når greinene tørker, blir de knekket. Kvinner kommer og tenner opp med dem. Dette er ikke et folk med forstand. Han som laget det, vil ikke forbarme seg, han som formet det, vil ikke være nådig.

[12]På den dagen skal Herren slå korn ut av aksene fra Storelven til Egypterbekken, og dere israelitter skal samles inn én og én.

[13] Den dagen skal de blåse i et stort horn. Og de bortkomne i Assur og de som er spredt omkring i Egypt, skal komme og tilbe Herren på det hellige fjell i Jerusalem.

Jesaja 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

[5] Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

[6] será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

[7] Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

[8] Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

Storm over lederne i Samaria

[1] Ve den prektige kransen, Efraims herlige hodepryd, en visnende blomst. Efraims fruktbare landskap krones av fulle menn utslått av vin.

[2] Se, Herren har en som er sterk og mektig som en haglskur og en herjende storm, som en kraftig regnskur med vann som flommer. Med hånden slår han den prektige kransen til jorden,

[3]Efraims fulle menn skal tråkkes under fot.

[4]Den visnende blomsten, hans herlige hodepryd på toppen av den fruktbare dalsiden, skal bli som en forsommerfiken: Så fort noen ser den og får den i hånden, sluker han den.

[5] Den dagen skal Herren over hærskarene bli en fager krans og en strålende krone for den rest som er igjen av hans folk.

[6] Han skal gi rettens ånd til den som sitter til doms, og styrke til dem som slår angrep tilbake fra porten.

Domsord mot prest og profet

[7] Også disse sjangler av vin, raver av sterk drikk: Prest og profet sjangler av drikk, er fortumlet av vin, raver av drikk, sjangler når de har syn, vakler når de dømmer.

[8]For alle bord er fulle av spy og skitt. Ikke en ren flekk!

[9] A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

[9]Hvem vil han gi kunnskap, hvem vil han forklare sitt budskap? De som er avvent fra melk, som er tatt fra brystet?

[10] Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

[10] «Sav lasav, sav lasav, kav lakav, kav lakav, litt her, litt der!»

[11] Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

[11] For med stammende lepper og på fremmed tungemål skal han tale til dette folket,

[12] ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

[12] han som sa til dem: «Her er hvilen, la den trette få hvile, her er ro.» Men de ville ikke høre.

[13] Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

[13] Så skal Herrens ord til dem bli: «Sav lasav, sav lasav, kav lakav, kav lakav, litt her, litt der!» – så de skal snuble når de går, falle bakover og skamslå seg, gå i snaren og bli fanget.

Hjørnesteinen på Sion

[14] Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

[14]Derfor, hør Herrens ord, dere spottere som hersker over dette folket i Jerusalem!

[15] Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

[15] For dere sier: «Vi har sluttet pakt med døden og gjort avtale med dødsriket. Når flommen kommer strømmende, skal den ikke nå oss. For vi har gjort løgn til vårt ly og gjemt oss bak svik.»

[16] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

[16] Derfor, så sier Herren Gud: Se, jeg legger en grunnstein på Sion, en stein som er utprøvd, en kostbar hjørnestein, et sikkert fundament. Den som tror, har ingen hast.

[17] Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

[18] A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

[19] Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

[20] Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

[21] Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

[22] Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

Deus é grande em sabedoria

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não

Underlig er Herrens gjerning

[17]Jeg vil gjøre rett til målesnor, rettferdighet til vektlodd. Hagl skal feie bort løgnens ly, vann skal oversvømme gjemmestedet.

[18]Pakten med døden skal oppheves, avtalen med dødsriket skal ikke stå ved lag. Når flommen kommer strømmende, skal dere tråkkes ned.

[19]Hver gang den kommer, skal den ta dere. For den kommer morgen etter morgen, dag og natt. Den som forstår budskapet, må skjelve.

[20]Sengen er for kort til å strekke seg i og teppet for lite til å dekke seg med.

[21] For Herren skal reise seg som på Perasim-fjellet og rase som i dalen ved Gibeon. Han skal gjøre sin gjerning, en underlig gjerning. Han skal utføre sitt verk, et fremmed verk.

[22] Og nå, hold opp med å spotte så lenkene ikke blir strammet. For fra Herren, hærskarenes Gud, har jeg hørt at utslettelse er bestemt for hele jorden.

Gud er stor i visdom

[23]Vend øret til og hør på meg, lytt og hør hva jeg sier!

[24]Når bonden vil så, holder han da på hele tiden med å pløye, snu og harve sin jord?

[25] Når han har jevnet åkeren, sprer han ikke da dill og strør ut karve, sår han ikke

semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

[28] Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

hvete i rader, bygg på et egnet sted og spelt langs kantene?

[26]Hans Gud har vist ham den rette måten og lært ham hvordan det skal gjøres.

[27]For dill blir ikke tresket med slede, og karve blir ikke overkjørt av vognhjul. Nei, dill blir banket ut med stav og karve med en kjepp.

[28]Blir brødkornet knust? Nei, en tresker det ikke for alltid. En driver vognhjul og hester over det, men lar dem ikke knuse kornet.

[29]Også dette kommer fra Herren over hærskarene. Hans råd er underfulle, hans visdom er stor.

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

Jesaja 29

Jerusalems trengsel

[1] Ve Ariel, Ariel, byen som David beleiret! Legg år til år, la høytider komme og gå!

[2]Jeg gjør det trangt for Ariel, det skal bli sorg og sut, da skal byen bli et Ariel for meg.

[3] Jeg skal beleire deg som David, omringe deg med voller og reise skanser imot deg.

[4]Da blir du bøyd og må tale fra jorden, nede fra støvet kommer ditt ord, som gjenferd fra jorden er din stemme, fra støvet hvisker du ditt ord.

[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

[10] Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

[11] Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

[5]De mange frekke skal bli som fint støv, de mange voldsmenn som fykende agner. Plutselig, på et øyeblikk

[6] kommer straffen fra Herren over hærskarene, med torden og jordskjelv og tunge drønn, med vindkast og storm og fortærende ild.

[7]Som en drøm, et syn om natten, skal de mange folkeslagene være som kjemper mot Ariel, alle som kjemper mot byen og borgen og gjør det trangt for den.

[8]Det blir som når den sultne drømmer, og se, der er mat! og han våkner og er like sulten, som når den tørste drømmer, og se, der er drikke! og han våkner utslitt og tørst. Slik skal det gå med de mange folkeslagene som kjemper mot Sion-fjellet.

Folket er forblindet

[9]Forvirr dere selv og vær forvirret, kleb øynene igjen og vær blinde! Vær fulle, men ikke av vin, sjangle, men ikke av sterk drikk!

[10] For Herren har øst over dere en ånd som gir dyp søvn. Han har lukket øynene deres – profetene, og dekket til hodene deres – seerne.

[11]For dere har hvert syn blitt som ord i en forseglet bok. Om en gir den til en som forstår skrift, og sier: «Les dette!» så svarer han: «Jeg kan ikke, den er forseglet.»

[12] e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

[13] O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

[14] continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

[15] Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

[16] Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

A redenção de Israel

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[12]Om en gir boken til en som ikke forstår skrift, og sier: «Les dette!» så svarer han: «Jeg forstår ikke skrift.»

[13] Herren sa: Dette folket kommer nær meg med munnen og ærer meg med leppene, men hjertet er langt borte fra meg, og den frykt de har for meg, er et tillært menneskebud.

[14] Derfor vil jeg fortsette å forundre dette folket på underlig og underfullt vis. Da skal visdommen til deres vise forgå, og klokskapen til deres kloke skal skjule seg.

Pottemakeren og leiren

[15] Ve dem som søker ned i dypet, bort fra Herren, for å skjule sin plan! I mørket skjer gjerningene deres. De sier: «Hvem ser oss? Hvem vet om oss?»

[16] Dere snur det opp ned! Skal ikke pottemakeren settes høyere enn leiren? Kan verket si om håndverkeren: «Han har ikke laget meg», og karet om pottemakeren: «Han forstår ingenting»?

Guds navn skal helliges

[17] Om bare en liten stund skal Libanon bli en frukthage, og en frukthage skal regnes som skog.

[18] Den dagen skal de døve høre skrevne ord, og selv i skumring og mørke skal blindes øyne se.

[19]Igjen skal de hjelpeløse glede seg i Herren, de fattigste blant mennesker skal juble over Israels Hellige.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

[20]For det er ute med voldsmannen, borte er spotteren, utryddet er alle ondskapens voktere,

[21] de som med sitt ord dømte folk skyldige, la snarer for den som hevdet retten i byporten, og med tomme ord drev rettferdige bort.

[22]Derfor, så sier Herren til Jakobs hus, han som fridde Abraham ut: Nå skal ikke Jakob bli til skamme, nå skal ikke ansiktet hans blekne mer.

[23] For når han og barna hans ser det mine hender har gjort blant dem, da skal de hellige mitt navn, de skal hellige ham som er Jakobs Hellige, og skjelve for Israels Gud.

[24]De som går seg vill i ånden, skal få innsikt, og de som murrer, skal få lærdom.

Jesaja 30

Egypt kan ikke gi vern

[1] Ve de trassige barna! sier Herren. De gjennomfører planer som ikke er fra meg, og slutter forbund som ikke er i min ånd. Slik legger de synd til synd.

[2] De drar ned til Egypt for å søke vern hos farao og finne ly i skyggen av Egypt, men de spør ikke meg om råd.

[3] Men faraos vern skal bli til skam for dere, ly i skyggen av Egypt skal bli til vanære.

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[4] For stormennene er i Soan, og sendemennene har nådd fram til Hanes,

[5]men de blir alle til skamme hos et folk som ikke kan hjelpe dem, som verken er til hjelp eller nytte, men bare til skam og vanære.

[6] Budskap om dyrene i Negev. Gjennom et land med nød og trengsel, løver og løvinner, hoggorm og flygende serafslanger fører de sin rikdom på eselrygg, sine skatter på kamelpukler til et folk som ikke kan hjelpe.

[7] Egypt er forgjengelig, hjelpen forgjeves. Derfor kaller jeg landet «Rahab brakt til ro».

[8] Gå nå inn og skriv dette på en tavle for dem, skriv det inn i en bokrull så det for kommende dager kan være et vitnesbyrd til evig tid.

Urett fører til fall

[9]For dette er et opprørsk folk, barn som lyver, barn som ikke vil lyde Herrens lov.

[10] De sier til seerne: «Ikke se!» og til profetene: «Ikke bring oss syner om det som er rett! Si oss glatte ord, bring oss illusjoner.

[11]Vik av fra veien, bøy av fra stien, la oss være i fred for Israels Hellige.»

[12] Derfor sier Israels Hellige: Dere forkastet dette ordet, stolte på vold og svik og støttet dere til slikt.

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.
[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.
[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.
[17] Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

Promessas consoladoras para Sião

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

[19] Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

[13]Derfor blir deres skyld lik en sprekk som utvider seg i en høy mur, til muren plutselig, på et øyeblikk, faller sammen og blir knust.
[14] Den blir knust slik et leirkar blir slått i stykker og ikke tatt vare på. Blant stykkene finnes det ikke ett skår som kan brukes til å hente glør fra ildstedet eller til å øse vann fra brønnen.

I stillhet og tillit

[15] For så sier Herren Gud, Israels Hellige: «Hvis dere vender om og holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og tillit skal deres styrke være.» Men dere ville ikke.

[16] Dere sa: «Nei, vi rømmer til hest!» Jammen skal dere rømme! «Vi rir på raske hester!» De som forfølger, er raskere!

[17] Tusen skal flykte når én mann truer, for trussel fra fem skal dere rømme til det ikke er annet igjen av dere enn en stang på en fjelltopp, et banner på en haug.

[18] Og derfor lengter Herren etter å vise dere nåde, derfor reiser han seg for å vise barmhjertighet. For Herren er rettens Gud. Salige er alle som venter på ham!

Dette er veien

[19] Du folk på Sion, du som bor i Jerusalem, gråt ikke mer! Når du roper, vil han være deg nådig. Når han hører, vil han svare deg.

[20] Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

[26] A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

O julgamento da Assíria

[27] Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de

[20]Herren gir dere nødens brød og trengselens vann. Men din lærer skal ikke lenger skjule seg. Dine øyne skal se læreren,

[21] og dine ører skal høre dette ordet bak deg: «Dette er veien, gå på den!» når du vil til høyre eller til venstre.

[22] Da skal dere regne som urene de sølvkledde gudebildene du har, og gullplatene på de støpte bildene. Du skal slenge dem bort som urene filler. «Skitt!» skal du si.

[23] Da skal han gi regn til kornet du sår i åkeren, og brød av grøden som åkeren bærer, og det skal være rikelig og raust. Den dagen skal buskapen din få beite på vidstrakte marker.

[24]Oksene og eslene som arbeider på åkeren, får ete surt fôr som kastes til dem med skyffel og greip.

[25] På alle høye fjell og alle store hauger skal det være bekker og rennende vann på den store drapsdagen når tårnene faller.

[26]Månen skal lyse som solen, og sollyset skal bli sju ganger så sterkt, lik lyset for sju dager, den dagen Herren forbinder sitt knuste folk og helbreder såret etter slagene.

Assur faller

[27] Se, Herrens navn kommer fra det fjerne. Hans vrede er brennende, hans byrde er tung, hans lepper er fulle av harme, hans tunge er som fortærende ild.

indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

[28] A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

[29] Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

[30] O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

[31] Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

[1] Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e

[28]Hans pust er lik en flommende elv som rekker til halsen. Han legger et åk av løgn på folkeslagene, et bissel som fører vill, i folkenes munn.

[29] Da skal det lyde sang hos dere som den natten man helliger seg til fest, og hjertet skal glede seg lik en som kommer med fløytespill til Herrens fjell, til Israels klippe.

[30] Herren lar sin veldige røst lyde og viser sin arm som slår med brennende vrede og fortærende ild, med storm og styrtregn og haglsteiner.

[31] Ja, Assur blir rammet av skrekk for Herrens røst når han slår med staven.

[32]Og til hver omgang Herren gir når han svinger sin straffende stokk over ham, høres tromme og lyre. I striden svinger han sin arm og fører kampen mot ham.

[33] Ja, et ildsted er alt gjort i stand og er bestemt for kongen. Bålet er gjort høyt og vidt med ild og ved i mengde. Som en svovelstrøm skal Herrens pust sette det i brann.

Jesaja 31

Guds makt og menneskemakt

[1] Ve dem som drar ned til Egypt etter hjelp! De støtter seg til hester, de stoler på vogner fordi de er mange, og på ryttere

em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

fordi de er tallrike. Men de vender seg ikke til Israels Hellige, de søker ikke Herren.

2 Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

2 Men også han er vis. Han lar ulykken komme, sine ord tar han ikke tilbake. Han reiser seg mot de ondes hus og mot ugjerningsmenn som kommer til hjelp.

3 Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

3 Egypterne er mennesker, ikke guder, hestene er kjøtt, ikke ånd. Herren strekker ut hånden. Da snubler den som hjelper, da faller den som hjelpes, de skal gå til grunne alle sammen.

4 Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

4For så har Herren sagt til meg: Slik løven og ungløven knurrer over sitt bytte og ikke blir skremt av rop eller dukker seg for ståk når en stor flokk gjetere samler seg mot dem, slik skal Herren over hærskarene stige ned og stride mot Sions fjell og høyde.

5 Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos ampará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

5 Lik flygende fugler skal Herren over hærskarene forsvare Jerusalem, forsvare og berge, gå forbi og utfri.

6 Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

6 Vend om til ham som israelittene har falt fra så dypt!

7 Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

7 Den dagen skal alle forkaste avgudene av sølv og avgudene av gull som deres egne hender har laget til synd.

8 Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os

8 Assur skal falle, men ikke for manns sverd, han skal felles, men ikke av menneskesverd. Han skal flykte for

seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

[9] De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

[1] Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

[2] Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

[3] Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

[7] Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

sverdet, hans unge menn må gjøre tvangsarbeid.

[9] Hans klippe skal dra bort i redsel, hans fyrster skremmes bort fra banneret, sier Herren, han som har en ild i Sion og en ovn i Jerusalem.

Jesaja 32

Når kongen regjerer med rettferd

[1] Se, med rettferd skal kongen regjere og stormenn styre med rett.

[2] De skal være som et ly mot vinden og et skjul mot styrtregn, som rennende bekker i tørt land, som skyggen av en mektig klippe på utpint jord.

[3] Seende øyne blir ikke blinde, hørende ører skal lytte.

[4]Tankeløse hjerter skal lære å forstå, stammende tunger skal tale lett og klart.

[5]Dåren skal ikke lenger kalles stormann og kjeltringen ikke kalles fornem.

[6] For dåren taler dårskap, hans hjerte volder ondt: Han gjør gudløs gjerning, taler galt om Herren, lar den sultne savne mat og den tørste mangle drikke.

[7] Kjeltringens våpen er onde. Han legger skamløse planer, vil skade de hjelpeløse med løgn når den fattige taler sin sak.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

[13] Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.

[14] O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;

[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;

[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

[8]Men stormannen legger store planer. Han står fast på det som er stort.

Før frelsestiden kommer

[9] Sorgløse kvinner, stå opp, hør min røst! Trygge døtre, lytt til mitt ord!

[10]I dager og år skal dere skjelve, dere trygge. For vinhøsten slår feil, frukthøsten kommer ikke.

[11] Skjelv, dere sorgløse, skjelv, dere trygge! Kle dere nakne, bind sekkestrie om hoftene!

[12]De klager over brystene, over de herlige åkrene, over de fruktbare vinstokkene,

[13]over mitt folks jord, der torn og tistel skyter opp, ja, over hvert lykkelig hus i den jublende byen.

[14] For borgen er oppgitt og den larmende byen forlatt. Haug og vakttårn er for alltid blitt gjemmesteder der villesler gleder seg og buskaper beiter,

[15] helt til Ånd blir øst ut over oss fra det høye. Da skal ørkenen bli til en frukthage, og en frukthage skal regnes som skog.

[16]I ørkenen skal retten slå seg ned, i frukthagen skal rettferdighet bo.

[17]Da skal rettferds verk være fred, rettferds gjerning trygghet og ro til evig tid.

[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,
[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.
[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.
[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.
[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.
[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.
[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.
[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

[18] Mitt folk skal bo på en fredelig boplass, i trygge hjem og på sikre hvilesteder.

[19] Skogen skal felles og falle, byen skal synke i dypet.

[20]Salige er dere som sår ved alle vann, og som lar okse og esel gå fritt omkring.

Jesaja 33

Jerusalems nød og frelse

[1] Ve deg som herjer, men ikke selv er herjet, ve deg som sviker uten å være sveket! Når du har herjet fra deg, skal du herjes, når du har sveket ferdig, skal de svike deg.

[2] Vær oss nådig, Herre, til deg setter vi vårt håp! Vær vår styrke morgen etter morgen, vår frelse i nødens tid!

[3] For den veldige larmen flykter folkene, når du reiser deg, blir folkeslag spredt.

[4]De sanker bytte hos dere som gnagende gresshopper, de stormer fram i sverm.

[5] Opphøyd er Herren, han bor i det høye. Han fyller Sion med rett og rettferd.

[6]Da skal trygge tider komme til deg, rikdom av frelse, visdom og kunnskap, frykt for Herren, det er hans skatt.

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

[7] Se, folket i Ariel klager på gaten, de som forhandlet om fred, gråter bittert.

[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

[8] Veiene ligger øde, ingen ferdes på stiene mer. Pakten brytes, vitner foraktes, et menneske regnes ikke for noe.

[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

[9] Landet sørger og tørker ut, Libanon visner av skam, Saron er blitt som en ødemark, Basan og Karmel mister løvet.

[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

[10]Nå vil jeg reise meg, sier Herren, nå vil jeg stå opp, nå vil jeg stige fram.

[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

[11]Dere unnfanger høy og føder halm, pusten deres er en ild som fortærer dere.

[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

[12]Folkene blir brent til kalk, satt fyr på som nedhugget tornekratt.

[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

[13]Hør hva jeg vil gjøre, dere som er langt borte, kjenn min styrke, dere som er nær!

[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

[14] Synderne på Sion er slått av skrekk, angst griper de ugudelige: «Hvem av oss kan bo ved en fortærende ild, hvem av oss kan bo ved evige flammer?»

[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

[15] «Den som går rettferdig fram, taler det som er rett, forakter fortjeneste av utpressing, vinker bestikkelse bort, lukker ørene for rykter om drap og lukker øynene for det som er ondt,

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[16] han får bo på høye steder og ta tilflukt i klippeborger, han får sitt brød og har alltid vann.»

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[17] Dine øyne skal få se kongen i hans skjønnhet, de skal få se et vidstrakt land.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[18]I redsel skal ditt hjerte tenke: Hvor er han som talte? Hvor er han som veide? Hvor er han som talte tårnene?

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[19] Du kan ikke se det frekke folket, folket med et vanskelig språk som ingen kan skjønne, med stammende tunge som ingen kan forstå.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[20] Se på Sion, våre høytiders by! Dine øyne skal se Jerusalem, en trygg boplass, et telt som ikke skal flyttes, med plugger som aldri skal rykkes opp, og snorer som ikke skal slites av.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[21]For der er Herren, den mektige, med oss, et sted med brede elver og strømmer. Men der skal ingen båt bli rodd og ingen mektig skute seile.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[22]For Herren er vår dommer, Herren er vår lovgiver, Herren er vår konge, han skal frelse oss.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[23]Tauene dine er slakke, de holder ikke stangen på plass og folder ikke ut banneret. Stort er det byttet som da blir fordelt, selv lamme raner og røver.

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

[24] Ingen innbygger skal si: «Jeg er syk.» Folket som bor der, har fått sine synder tilgitt.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

Jesaja 34

Dommen over Edom

[1] Kom og hør, dere folkeslag, lytt, dere folk! Jorden og alt som fyller den, skal høre, verden og alt som spirer der!

[2] For Herren er harm på alle folk, han er vred på hele deres hær. Han har slått dem med bann og gitt dem over til slakting.

[3] De drepte blir slengt til side, stank stiger fra likene, og blod flyter på fjellene.

[4] Oppløst blir hele himmelens hær, som en bokrull blir himmelen rullet sammen. Hele dens hær skal visne som løvet på vinstokken visner og frukten på fikentreet skrumper inn.

[5]For mitt sverd har drukket seg utørst i himmelen, nå farer det ned over Edom til dom over folket jeg slår med bann.

[6] Herren har et sverd fullt av blod, det drypper av fett, av blod fra lam og bukker, av nyrefett fra værer. Det er offerslakting for Herren i Bosra, stor nedslakting i Edom.

[7]Sammen med dem skal villokser falle, unge stuter og sterke okser. Jorden skal drikke seg utørst av blod og støvet gjødsles med fett.

[8] Det er hevnens dag for Herren, gjengjeldelsens år i striden om Sion.

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.

[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

[9]Elvene skal bli til bek og støvet til svovel, landet blir til brennende bek.

[10] Verken dag eller natt skal det slukne, evig skal røyken stige. Fra slekt til slekt skal det ligge øde, evig og aldri skal noen krysse det.

[11] Pelikan og hegre skal ta det i eie, ugle og ravn skal bo i det. Målesnor og lodd skal strekkes over det, landet skal bli øde og tomt.

[12]Det finnes ikke stormenn der som kan utrope en konge, det er ute med alle ledere.

[13] I slottene vokser det tornekratt, nesler og tistler i borgene. Landet blir boplass for sjakaler, tilholdssted for strutser.

[14] Hyener og ørkendyr møtes, bukker kaller på hverandre. Også Lilit slår seg til ro der og finner seg et hvilested.

[15]Små ugler bygger rede og legger sine egg der, ruger og klekker dem ut i skyggen. Falkene samles der med hverandre.

[16] Se etter i Herrens bok og les! Ikke én av disse skal mangle, ingen skal lete etter de andre. For Herrens munn har påbudt det, det er hans Ånd som samler dem,

[17]og det er han som har kastet lodd for dem. Med målesnor i hånden deler han landet mellom dem. De skal ta det i eie til evig tid og bo i det fra slekt til slekt.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

1 O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

2 Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

3 Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

4 Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

5 Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

6 os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

7 A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

8 E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

9 Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

Jesaja 35

Den hellige veien

1Ørken og tørt land skal glede seg, ødemarken skal juble og blomstre. Som liljen

2 skal den blomstre og juble, ja, rope av fryd. Libanons herlighet har den fått, Karmels og Sarons glans. De skal få se Herrens herlighet, vår Guds glans.

3 Styrk de slappe hender, gjør de ustøe knærne sterke!

4 Si til de urolige hjerter: Vær sterke, ikke redde! Se, deres Gud! Han kommer med hevn, med gjengjeld fra Gud. Selv kommer han og frelser dere.

5 Da skal blindes øyne åpnes og døves ører lukkes opp.

6Da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge skal juble. For vann bryter fram i ørkenen og bekker i ødemarken.

7Glødende sand blir til innsjø, det tørste land til kilder med vann. Sjakalers boplass blir et hvilested hvor gresset gror mellom rør og siv.

8 Og der skal det være en vei, Den hellige vei skal den kalles. På den skal ingen uren ferdes. Den skal være der for dem. Ingen som går på veien, selv ikke dårer, skal gå seg vill.

9Men der skal det ikke være noen løve, rovdyr skal ikke gå på den, de skal ikke finnes mer. Men de som er løst ut, skal gå der,

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

[10] de som Herren har fridd ut, skal vende tilbake. De kommer til Sion med jubel, med evig glede om sin panne. Fryd og glede griper dem, sorg og sukk må flykte.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá
2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

[6] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

Jesaja 36

Sanheribs hærferd mot Juda

[1] Det var i det fjortende året Hiskia var konge, at assyrerkongen Sanherib dro opp mot alle de befestede byene i Juda og tok dem.

[2] Assyrerkongen sendte en kommandant med en stor hær fra Lakisj mot kong Hiskia i Jerusalem. Han stilte seg opp ved vannledningen fra Øvredammen, ved veien til vaskeplassen.

[3] Da gikk borgherren Eljakim, sønn av Hilkia, ut til ham sammen med riksskriveren Sjebna og kansleren Joah, sønn av Asaf.

[4]Kommandanten ropte til dem: Si til Hiskia: Så sier storkongen, kongen av Assur: Hva er det du stoler på, siden du kjenner deg så trygg?

[5]Mener du virkelig at tomme ord er råd og styrke i krig? Hvem er det du stoler på, siden du har gjort opprør mot meg?

[6] Du stoler på Egypt, den brukne rørstaven! Om noen støtter seg på den, trenger den inn i hånden hans og gjennomborer den. Slik er farao, kongen i Egypt, mot alle som stoler på ham.

7 Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

7Men hvis du svarer meg: «Det er Herrenvår Gud vi stoler på», da spør jeg deg: Var det ikke hans offerhauger og altere Hiskia tok bort da han sa til folket i Juda og Jerusalem: «Bare foran dette alteret skal dere bøye dere og tilbe»?

8 Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

8Inngå nå et veddemål med min herre, kongen av Assur: Jeg gir deg to tusen hester hvis du kan skaffe ryttere til dem.

9 Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

9Hvordan kan du da drive tilbake en eneste stattholder, en av min herres minste tjenere, du som stoler på vogner og ryttere fra Egypt?

10 Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

10Tror du at jeg har dratt opp mot dette landet for å ødelegge det mot Herrens vilje? Herren selv sa til meg: Dra opp mot dette landet og ødelegg det!

11 Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

11Da sa Eljakim, Sjebna og Joah til kommandanten: «Snakk til dine tjenere på arameisk, for vi skjønner det. Snakk ikke judeisk til oss så folket på muren hører det!»

12 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

12Men kommandanten svarte: «Tror du min herre har sendt meg for å si dette bare til din herre og til deg? Nei, det er like mye til mennene som sitter på muren, de som snart må ete sin egen skitt og drikke sitt eget piss, slik som dere.»

13 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

13Og kommandanten ble stående og ropte med høy stemme på judeisk: Hør hva storkongen, kongen av Assur, sier!

14 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

14Så sier kongen: La ikke Hiskia lure dere! For han er ikke i stand til å berge dere.

[15] Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[15]La ikke Hiskia få dere til å stole på Herren når han sier: «Herren vil sikkert berge oss; denne byen skal ikke overgis i assyrerkongens hender.»

[16] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

[16]Hør ikke på Hiskia! For så sier kongen av Assur: Slutt fred med meg og overgi dere til meg! Så skal dere få spise, hver av sin vinstokk og sitt fikentre, og drikke vann, hver av sin brønn,

[17] até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

[17]inntil jeg kommer og tar dere med til et land som ligner deres eget, et land med korn og ny vin, et land med brød og vingårder.

[18] Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

[18] La ikke Hiskia villede dere og si: «Herren vil berge oss!» Har kanskje andre folks guder reddet sine land fra assyrerkongens hånd?

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[19] Hvor er Hamats og Arpads guder? Hvor er Sefarvajims guder? Har de reddet Samaria ut av min hånd?

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[20]Hvem er det av gudene i alle disse landene som har reddet sitt land ut av min hånd? Og så skulle Herren kunne berge Jerusalem!

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[21]De tidde og svarte ikke et ord. For det var kongens ordre at de ikke skulle svare ham.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

[22]Så kom borgherren Eljakim, sønn av Hilkia, riksskriveren Sjebna og kansleren Joah, sønn av Asaf, med flerrede klær til Hiskia, og de meldte ham det kommandanten hadde sagt.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías
2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.
[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,
[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;
[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria
2 Reis 19.8-13

Jesaja 37

Herren berger Jerusalem

[1] Da kong Hiskia hørte dette, flerret han klærne sine, kledde seg i sekkestrie og gikk inn i Herrens hus.
[2]Så sendte han borgherren Eljakim, riksskriveren Sjebna og de eldste av prestene, kledd i sekkestrie, til profeten Jesaja, sønn av Amos.

[3]De sa til ham: «Så sier Hiskia: Dette er en dag med trengsel, straff og vanære. For barna er kommet til livmormunnen, men det er ingen kraft til å føde.

[4]Kanskje Herren din Gud har hørt de ordene kommandanten har talt, han som er sendt av sin herre, assyrerkongen, for å håne den levende Gud. Kanskje Herren din Gud vil straffe ham for ordene han har hørt. Send nå opp en bønn for den rest som ennå er igjen!»

[5]Da kong Hiskias menn kom til Jesaja,

[6]sa han til dem: «Si til deres herre: Så sier Herren: Vær ikke redd for ordene du har hørt, de hånsordene som assyrerkongens menn har talt mot meg!

[7] Nå skal jeg sette ham på en tanke. Han skal høre et rykte og vende tilbake til sitt eget land, og der vil jeg la ham falle for sverd.»

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[9] O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[8]Da kommandanten fikk høre at assyrerkongen hadde brutt opp fra Lakisj, dro han bort og fant kongen i kamp mot Libna.

[9] Kongen fikk nå melding om at Tirhaka, kongen i Kusj, var dratt ut for å kjempe mot ham. Da han hørte det, sendte han bud til Hiskia og sa:

[10]«Så skal dere si til Juda-kongen Hiskia: La deg ikke lure av din Gud som du stoler på, når han sier: Jerusalem skal ikke falle i hendene på assyrerkongen.

[11] Du har selv hørt hva assyrerkongene har gjort med alle landene de har slått med bann og ødelagt. Og så skulle du bli berget?

[12] Er de blitt berget av gudene sine, de folkene som mine fedre gjorde ende på: folkene i Gosan, Harran og Resef eller innbyggerne fra Eden i Telassar?

[13]Hvor er nå kongene i Hamat og Arpad, kongen i byen Sefarvajim og kongene i Hena og Ivva?»

[14]Da Hiskia hadde mottatt og lest brevet som sendemennene hadde med seg, gikk han opp til Herrens hus og bredte det ut for Herrensansikt.

[15]Hiskia ba til Herren og sa:

[16] «Herre over hærskarene, Israels Gud, du som troner over kjerubene. Du alene er Gud over alle kongeriker på jorden, du som skapte himmelen og jorden.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaquerib, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias

2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaquerib, rei da Assíria,

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos,

[17] Herre, vend øret til og hør! Herre, lukk øynene opp og se! Hør de ordene som Sanherib har sendt for å håne den levende Gud.

[18]Herre, det er sant at assyrerkongene har lagt alle land øde

[19] og kastet gudene deres på ilden. Men de er ikke guder, bare et verk av menneskehender, laget av tre og stein. Dem har de ødelagt.

[20] Men du, Herre, vår Gud, frels oss nå fra hans hånd, så alle riker på jorden kan forstå at du alene erHerren.»

[21] Da sendte Jesaja, sønn av Amos, dette budet til Hiskia: Så sierHerren, Israels Gud, om den bønnen du ba til meg om Sanherib, kongen av Assur.

[22]Dette er det ordet som Herren taler mot ham: Jomfruen håner deg, datter Sion spotter deg; datter Jerusalem rister på hodet.

[23]Hvem er det du krenker og vanærer? Hvem roper du opp imot? Høyt løfter du dine øyne mot Israels Hellige.

[24]Du lot dine tjenere spotte Herren og sa: «Med mine mange vogner dro jeg opp til de høyeste fjell, til Libanons fjerneste trakter. Der hogg jeg ned høyvokste sedertrær og de fineste sypresser. Jeg

chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

nådde den høyeste topp der skogen sto tettest.

[25] Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[25]Jeg grov og drakk av fremmede vann. Med fotsålene tørket jeg ut alle elvene i Egypt.»

[26] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[26]Har du ikke hørt det? Jeg gjorde det for lenge siden, jeg formet det i eldgammel tid, og nå lar jeg det skje. Så kunne du ødelegge festningsbyer og gjøre dem til ruinhauger.

[27] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[27] De som bodde der, sto med kraftløse hender, fylt av skrekk og skam. De ble som gresset på marken, grønne vekster og gress på tak, som svis av før det vokser til.

[28] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[28] Om du sitter, kommer eller går, vet jeg det – og om du raser mot meg.

[29] Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[29] Men fordi du raser mot meg og ditt overmot har nådd mine ører, setter jeg ring i nesen på deg og legger bissel i munnen på deg. Så fører jeg deg tilbake den veien du kom.

[30] Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

[30]Dette skal du ha til tegn: Første året skal dere spise korn som vokser av seg selv, andre året kornet som vokser av det igjen, men tredje året skal dere så og høste, plante vinmarker og spise frukten!

[31] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[31] Den rest av Judas hus som blir berget, skal igjen skyte dype røtter, greinene skal bære frukt.

[32] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[33] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o

[32]For fra Jerusalem kommer en rest, fra Sion-fjellet en flokk som er berget. Herren over hærskarene skal gjøre dette i sin brennende iver.

[33] Derfor sier Herren om assyrerkongen: Han skal ikke komme inn i denne byen og ikke skyte en pil dit inn. Han skal ikke gå imot den med skjold og ikke kaste opp en voll mot den.

[34]Den veien han kom, skal han vende tilbake, i denne byen skal han ikke komme inn, sier Herren.

[35] Jeg vil verne denne byen og berge den for min egen skyld og for min tjener Davids skyld.

[36] Så gikk Herrens engel ut og slo i hjel et hundre og åttifem tusen mann i assyrernes leir. Da folk sto opp om morgenen, fikk de se alle de døde kroppene som lå der.

[37]Da brøt assyrerkongen Sanherib opp og dro hjem igjen. Og siden holdt han seg i ro i Ninive.

[38]En gang mens han bøyde seg i bønn for guden Nisrok i hans tempel, hogg sønnene Adrammelek og Sareser ham ned med sverd. De flyktet til Ararat-landet. Og Sanheribs sønn Asar-Haddon ble konge etter ham.

Jesaja 38

Kong Hiskias sykdom

[1] På den tiden ble kong Hiskia dødssyk. Da kom profeten Jesaja, sønn av Amos, til

profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

[3] E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

[5] Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

[6] Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

Cântico de Ezequias

[9] Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

[10] Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

ham og sa: «Så sier Herren: Få orden på ditt hus, for du skal dø og ikke leve lenger.»

[2]Da vendte Hiskia ansiktet mot veggen og ba til Herren.

[3]«Å, Herre», sa han, «husk at jeg har vandret trofast og helhjertet for ditt ansikt og har gjort det som er godt i dine øyne.» Og Hiskia gråt høyt.

[4]Da kom Herrens ord til Jesaja:

[5]«Gå og si til Hiskia: Så sier Herren, din stamfar Davids Gud: Jeg har hørt din bønn og sett dine tårer. Se, jeg legger enda femten år til dine levedager.

[6]Jeg skal berge deg og denne byen fra assyrerkongens hånd, og jeg vil forsvare denne byen.

[7] Og dette skal du ha til tegn fra Herren på at han vil gjøre det han har sagt:

[8]Nå lar jeg skyggen på Ahas' solur gå ti streker tilbake, like langt som den før har gått fram.» Og solen gikk ti streker tilbake, like langt som den før hadde gått fram.

Hiskias takkesalme

[9]Dette skrev Juda-kongen Hiskia etter at han hadde vært syk og var blitt frisk igjen:

[10]Jeg sa: Midt i livet må jeg gå til dødsrikets porter. Der blir jeg voktet på resten av mine år.

[11] Jeg sa: Jeg får ikke se Herren, Herren i de levendes land. Jeg får ikke se et menneske mer av dem som bor i verden.

[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

[16] SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o

[12] Min bolig blir brutt ned, tatt bort fra meg som teltet til en gjeter. Jeg ruller sammen mitt liv som en vever, fra renningen skjærer han meg løs. Før dagen blir natt, gjør du ende på meg.

[13]Jeg roper om hjelp til morgenen kommer. Som en løve knuser han alle mine knokler. Før dagen blir natt, gjør du ende på meg.

[14] Jeg piper som svalen og trosten, jeg klynker som en due. Hjelpeløs ser jeg mot det høye. Herre, jeg er presset, gå god for meg, du!

[15]Hva skal jeg si? Han har talt til meg, han har gjort sitt. Bitter til sinns må jeg vandre alle mine år.

[16] Herre, ved dette lever de, og ved alt dette lever min ånd. Gjør meg frisk og la meg leve!

[17] Se, til fred ble det bitre, det som var så bittert for meg. Du har reddet min sjel fra ødeleggelsens grav. For du har kastet alle mine synder bak din rygg.

[18] Dødsriket takker deg ikke, døden lovsynger deg ikke, de som har gått i graven, venter ikke på din trofasthet.

[19] Den levende, den levende er det som takker deg slik jeg gjør i dag. En far forteller sine barn om din trofasthet.

[20] Herren vil frelse meg. La oss spille på harpe foran Herrens hus så lenge vi lever.

louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

Isaías 39

A embaixada da Babilônia
2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[21] Jesaja sa: «Hent en fikenkake og legg den som plaster på byllen, så blir han frisk!»

[22]Da sa Hiskia: «Hva skal jeg ha til tegn på at jeg kan gå opp til Herrens hus?»

Jesaja 39

Sendebudene fra kongen av Babel

[1] På den tiden sendte Babel-kongen Merodak Baladan, sønn av Baladan, brev og gaver til Hiskia. For han hadde hørt at kongen hadde vært syk, men var blitt frisk igjen.

[2]Hiskia ble glad da sendebudene kom. Han viste dem huset der han hadde skattene sine, sølvet og gullet, parfymen og den fineste oljen, hele våpenhuset og alt som fantes i skattkamrene hans. Det var ikke den ting i hele hans slott og rike som Hiskia ikke viste dem.

[3]Da kom profeten Jesaja til kong Hiskia og spurte ham: «Hva sa disse mennene, og hvor kom de fra?» «De kom til meg fra et land langt borte», svarte Hiskia, «fra Babel.»

[4]«Hva fikk de se i slottet ditt?» spurte profeten. Hiskia svarte: «Alt som finnes i slottet, fikk de se. Det var ikke den ting i skattkamrene som jeg ikke viste dem.»

[5]Da sa Jesaja til Hiskia: «Hør ordet fra Herren over hærskarene:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

Isaías 40

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[6]Se, dager skal komme da alt som er i slottet ditt, det som fedrene dine har samlet til denne dag, skal føres bort til Babel. Ingen ting skal bli tilbake, sier Herren.

[7]De skal ta noen av sønnene dine, av dem som stammer fra deg, og som du er opphav til, og gjøre dem til hoffmenn i slottet til kongen av Babel.»

[8] Da sa Hiskia til Jesaja: «Godt er det ordet fra Herren som du har talt.» Men han sa til seg selv: «Det vil jo være fred og trygghet så lenge jeg lever!»

Jesaja 40

Gledesbud til Jerusalem

[1] Trøst, trøst mitt folk, sier deres Gud.

[2] Tal til Jerusalems hjerte og rop til henne at hennes strid er fullført, at hennes skyld er betalt, at hun har fått dobbelt fra Herrens hånd for alle sine synder.

[3] En røst roper: Rydd Herrens vei i ørkenen, jevn ut en vei i ødemarken for vår Gud!

[4] Hver dal skal heves, hvert fjell og hver haug skal senkes. Bakket land skal bli til slette og kollene til flat mark.

[5] Herrens herlighet skal åpenbare seg, alle mennesker skal sammen se det. For Herrens munn har talt.

[6] En røst sier: «Rop ut!» Jeg svarer: «Hva skal jeg rope?» «Alle mennesker er gress,

all deres troskap er som blomsten på marken.

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[7]Gresset tørker bort, blomsten visner når Herrens ånde blåser på den. Sannelig, folket er gress.

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

[8] Gresset tørker bort, blomsten visner, men ordet fra vår Gud står fast for evig.»

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[9] Gå opp på et høyt fjell, du Sions gledesbud! Løft din røst med kraft, Jerusalems gledesbud! Løft din røst, vær ikke redd! Si til byene i Juda: «Se, deres Gud!»

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

[10] Se, Herren Gud kommer med styrke, han hersker med sin arm. Se, hans lønn er med ham, de han vant, er foran ham.

[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

[11] Han gjeter sin flokk som en gjeter. Han samler lammene med armen, løfter dem opp i fanget, leder søyene.

A majestade do Senhor

Ingen er som Gud

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

[12] Hvem kan måle opp vannet i sin hule hånd, måle himmelen med utspente fingre? Hvem kan samle jordens støv i et mål, veie fjellene med vekt og haugene på vektskåler?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[13] Hvem kan måle Herrens ånd og gjøre sitt råd kjent for ham?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[14]Hvem har han rådført seg med som kunne gi ham forstand, lære ham rettens vei, lære ham kunnskap og vise vei til innsikt?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.
[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.
[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.
[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?
[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.
[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.
[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?
[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;
[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.
[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.
[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[15] Se, folkeslagene er som en dråpe i et spann, som et støvkorn på vektskålen blir de regnet. Se, fjerne kyster veier han som støv.
[16]Selv Libanon har ikke ved nok og ikke dyr nok til brennoffer.
[17] Alle folkeslag er ingenting for ham, som et tomt ingenting regner han dem.
[18] Hvem vil dere sammenligne Gud med, hva kan dere sette opp som ligner på ham?
[19] Et gudebilde? En håndverker støper det, en gullsmed kler det med gull og smir sølvkjeder til det.
[20] Et innviet morbærtre blir valgt ut, et tre som ikke morkner. En dyktig håndverker letes opp, for det skal reises et gudebilde som ikke vakler.
[21] Vet dere ikke? Hører dere ikke? Er det ikke fortalt dere fra begynnelsen av? Har dere ikke forstått det fra jorden ble grunnlagt?
[22] Han troner over jordens krets, og de som bor der, er som gresshopper. Han brer himmelen ut som et slør og spenner den ut som et telt til å bo i.
[23]Han lar fyrstene bli til intet, jordens herskere til tomhet.
[24]Knapt er de plantet, knapt er de sådd, knapt har de slått rot i jorden, før han blåser på dem så de visner og stormen bærer dem bort som halm.
[25]«Hvem vil dere sammenligne meg med, hvem er jeg lik?» sier Den hellige.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[26] Løft blikket mot det høye og se: Hvem har skapt alt dette? Han som teller stjerners hær, fører dem ut og kaller dem alle ved navn. Hans kraft er så stor og hans styrke så veldig at ikke én skal mangle.

[27] Hvorfor tenker du, Jakob, hvorfor sier du, Israel: «Min vei er skjult for Herren, min Gud bryr seg ikke om min rett»?

[28] Vet du ikke, har du ikke hørt? Herren er den evige Gud som skapte jordens ender. Han blir ikke trett og ikke sliten, ingen kan utforske hans forstand.

[29]Han gir den trette kraft, og den som ikke har krefter, gir han stor styrke.

[30]Gutter blir trette og slitne, unge menn snubler og faller.

[31] Men de som venter på Herren, får ny kraft, de løfter vingene som ørnen, de løper og blir ikke slitne, de går og blir ikke trette.

Jesaja 41

Herren og herskeren

[1] Vær stille for meg, dere kyster! Folkene skal få ny kraft. La dem komme nær og så tale sin sak. La oss sammen gå fram for retten.

[2] Hvem har vakt opp fra øst ham som møtes av seier hvor han går? Hvem gir folkeslag over til ham og lar ham undertrykke konger? Hans sverd gjør dem til støv, hans bue gjør dem til halm som blåser bort.

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[3]Han forfølger dem, går uskadd fram, foten er nesten ikke nær veien.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[4] Hvem har utført og gjort dette? Han som fra begynnelsen kalte slektene fram. Jeg, Herren, er den første, og jeg er hos de siste. Jeg er Han.

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[5]Kystene ser det og frykter, jordens ender skjelver. De er nær, de kommer.

Gudebilder er laget av mennesker

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[6]Den ene hjelper den andre, til hverandre sier de: «Vær sterk!»

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[7] Treskjæreren styrker gullsmeden, og blikkenslageren styrker smeden ved ambolten. Han sier om loddingen: «Den er god», og styrker den med nagler så den står fast.

Herren er med Israel

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

[8] Men du, Israel, min tjener, Jakob, som jeg har utvalgt, ætt av Abraham, min venn,

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

[9] som jeg grep tak i ved jordens ender og kalte fra dens ytterste grense. Jeg sa til deg: «Du er min tjener, jeg har utvalgt deg og ikke forkastet deg.»

[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

[10] Frykt ikke, for jeg er med deg, vær ikke redd, for jeg er din Gud! Jeg gjør deg sterk og hjelper deg og holder deg oppe med min rettferds høyre hånd.

[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[11] Se, til skamme og til spott blir alle som er harme på deg. De blir til intet og går til grunne, de som går i rette med deg.

[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[12]Du skal lete, men ikke finne noen som er i strid med deg. Til intet og ingenting blir de som er i krig med deg.

[13]For jeg er Herren din Gud som har grepet din høyre hånd og sier til deg: «Vær ikke redd! Jeg hjelper deg.»

[14] Vær ikke redd, Jakob, du vesle mark, og dere, Israels menn! Jeg hjelper deg, sier Herren. Israels Hellige løser deg ut.

[15] Se, jeg gjør deg til en treskeslede, skarp og ny, med mange tagger! Du skal treske fjell til støv og gjøre hauger til agner.

[16] Du skal kaste dem i været så vinden tar dem og stormen sprer dem. Men du, du skal juble i Herren og være stolt over Israels Hellige.

[17] De hjelpeløse og fattige leter forgjeves etter vann, tungen tørker ut av tørst. Jeg er Herren, jeg skal svare dem, jeg er Israels Gud, jeg skal ikke forlate dem.

[18] Jeg åpner elver på snaue høyder og kilder midt i dalene. Jeg gjør ørken til innsjø og tørt land til oppkomme.

[19] Jeg planter sedrer i ørkenen, akasie, myrt og oliventrær. Jeg setter sypress i ødemarken sammen med gran og buksbom

[20]så de kan se og vite, legge merke til og sammen forstå at Herrens hånd har gjort det, og at Israels Hellige har skapt det.

Herren eller avgudene

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[21]Kom og legg saken fram! sier Herren. Kom med bevisene! sier Jakobs konge.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[22] La dem komme og fortelle oss hva som skal skje. Fortell oss om de første ting så vi kan legge merke til dem og vite hvordan det ender! Eller la oss få høre hva som skal komme.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[23] Fortell om fremtidstegnene så vi kan vite at dere er guder! Gjør bare noe, godt eller ondt, så vi sammen kan se det og bli redde!

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[24] Se, dere er mindre enn intet, og det dere gjør, er mindre enn ingenting. Avskyelig er det å velge dere.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

[25] Jeg har vekket opp en fra nord, og han er kommet. Fra soloppgangen skal han påkalle mitt navn. Han tramper stattholdere ned som søle slik pottemakeren tramper leire.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

[26] Hvem kunngjorde dette fra begynnelsen så vi kunne vite det, fra gammel tid så vi kunne si: «Det er rett»? Ingen fortalte det, ingen gjorde det kjent, ingen har hørt et ord fra dere.

[27] Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

[27]Jeg er den første som sier til Sion: «Se, der er de!» og sender gledesbud til Jerusalem.

[28] Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

[28]Jeg ser etter, men det finnes ingen, ikke én av dem som kan gi råd så jeg kunne spørre dem og få svar.

[29] Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

[29] Nei, alle er intet, og det de gjør, er ingenting. Vind og tomhet er deres støpte bilder.

Isaías 42

O Servo do Senhor

[1] Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

Jesaja 42

Herrens tjener, et lys for folkeslagene

[1] Se, min tjener, som jeg støtter, min utvalgte, i ham har jeg min glede. Jeg har lagt min Ånd på ham, han skal føre retten ut til folkeslagene.

[2]Han skriker ikke og roper ikke, hans røst høres ikke i gatene.

[3] Han bryter ikke et knekket siv og slukker ikke en rykende veke. Med troskap skal han føre retten ut.

[4]Han skal ikke slukne og ikke knekkes før han har satt retten igjennom på jorden. Fjerne kyster venter på hans lov.

[5] Så sier Gud Herren, som skapte himmelen og spente den ut, som bredte ut jorden og alt som spirer der, som gir pust til folket på jorden og ånd til dem som ferdes der:

[6] Jeg, Herren, har kalt deg i rettferd og grepet din hånd. Jeg har formet deg og gjort deg til en pakt for folket, til et lys for folkeslagene

[7] for å åpne blindes øyne og føre fanger ut av fengselet, dem som sitter i mørke, ut fra fangehullet.

[8] Jeg er Herren, det er mitt navn. Min ære gir jeg ikke til andre, min lovsang ikke til gudebilder.

[9] De første ting, se, de er kommet. Nå forteller jeg noe nytt. Før det spirer fram, får dere høre om det.

Den nye sangen

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

[12] dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

[13] O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

[15] Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

[16] Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

[17] Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

[18] Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

[10] Syng for Herren en ny sang, en lovsang for ham fra jordens ender, dere som ferdes på havet, og alt som fyller det, dere kyster og alle som bor der!

[11] Ørkenen og byene der skal stemme i, landsbyene der Kedar bor. De som bor i Sela, skal juble, de skal rope fra fjelltoppene.

[12] De skal gi Herren ære, forkynne hans pris på kystene.

[13]Herren drar ut som en helt, som en kriger vekker han sin stridslyst, han roper, ja, lar hærrop runge, han viser sin styrke for fiendene:

[14] Jeg har vært taus i lange tider, har tidd og holdt meg tilbake. Nå skriker jeg som en fødende kvinne, jeg stønner og snapper etter pusten.

[15] Jeg gjør fjell og hauger øde og tørker ut alt grønt på dem. Elver gjør jeg til tørt land, sjøer tørker jeg ut.

[16] Jeg fører de blinde på en vei de ikke kjenner, på stier de ikke kjenner, leder jeg dem. Jeg gjør mørket foran dem til lys og ulendt mark til slette. Dette er det jeg vil gjøre, og jeg skal ikke la det være.

[17] Med skam må de vike tilbake, de som stoler på gudebilder, de som sier til støpte bilder: «Dere er våre guder.»

Herrens døve og blinde folk

[18] Hør, dere døve! Dere blinde, løft blikket og se!

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

[19]Hvem er blind, om ikke min tjener, hvem er døv som budbæreren jeg sender? Hvem er blind som min utsending, like blind som Herrens tjener?

[20] Du ser mye, men enser det ikke. Han har åpne ører, men hører ikke.

[21]Herren ville for sin rettferds skyld gjøre loven stor og herlig.

[22]Men dette er et ranet og plyndret folk. Alle er lenket i fangehull, bortgjemt i fengsler. De ble ranet, og ingen berget dem, de ble plyndret, og ingen sa: «Gi tilbake!»

[23]Hvem av dere vil høre på dette, lytte og lyde i fremtiden?

[24] Hvem overga Jakob til plyndring og Israel til ransmenn? Var det ikke Herren, han som vi syndet mot? De ville ikke gå på hans veier og ikke lyde hans lov.

[25] Så øste han ut sin brennende vrede og krigens redsel over ham. Det flammet omkring ham, men han skjønte det ikke, det brente ham, men han brydde seg ikke om det.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te

Jesaja 43

Israel løses ut

[1] Og nå, så sier Herren, som skapte deg, Jakob, som formet deg, Israel: Vær ikke redd! Jeg har løst deg ut, jeg har kalt deg ved navn, du er min.

[2] Går du gjennom vann, er jeg med deg, gjennom elver, skal de ikke flomme over

submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

deg. Går du gjennom ild, skal du ikke svi deg, og flammen skal ikke brenne deg.

[3] For jeg er Herren din Gud, Israels Hellige, som frelser deg. Jeg gir Egypt som løsepenge for deg, Kusj og Seba i stedet for deg.

[4]Fordi du er dyrebar i mine øyne, høyt aktet og jeg elsker deg, gir jeg mennesker i stedet for deg og folkeslag for ditt liv.

[5] Vær ikke redd, for jeg er med deg! Fra øst vil jeg hente din ætt, og fra vest vil jeg samle deg.

[6] Jeg sier til nord: «Gi fra deg!» og til sør: «Hold ikke tilbake!» Hent mine sønner fra det fjerne, mine døtre fra jordens ende,

[7]alle som er kalt med mitt navn, dem jeg har skapt til min ære, formet og laget.

Herren alene er Gud og frelser

[8] Før fram folket som er blindt enda det har øyne, dem som er døve enda de har ører.

[9] Alle folkeslag kommer sammen, folkene samler seg. Kan noen av dem fortelle så vi får høre om de første ting? La dem føre fram vitner så de kan få rett! La dem høre på og si: «Det er sant!»

[10] Dere er mine vitner, sier Herren, og min tjener som jeg har utvalgt, for at dere skal kjenne meg og tro på meg og forstå at jeg er Han. Før meg er ingen gud blitt formet, og etter meg skal ingen komme.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

[15] Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

[16] Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

[17] o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

[18] Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

[19] Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no

[11] Jeg, jeg er Herren, det finnes ingen annen frelser enn jeg.

[12]Det er jeg som har fortalt og frelst og gjort det kjent, det finnes ingen fremmed blant dere. Dere er mine vitner, sier Herren. Jeg er Gud,

[13] helt fra dag ble til, jeg er Han. Ingen river ut av min hånd; det jeg gjør, kan ingen gjøre ugjort.

Babels fall

[14] Så sier Herren, han som løser dere ut, Israels Hellige: For deres skyld sender jeg bud til Babel og bryter ned alle bommene. Kaldeernes jubel blir til klageskrik.

[15] Jeg er Herren, deres Hellige, Israels skaper, deres konge.

Noe nytt spirer fram

[16] Så sier Herren, han som gjorde vei gjennom sjøen, en sti i det veldige vannet,

[17]som førte vogner og hester, hær og høvdinger uti. Der ble de liggende og reiste seg aldri, de sluknet som når en veke slukkes.

[18]Dere skal ikke minnes de første ting, ikke tenke på det som hendte før.

[19] Se, jeg gjør noe nytt. Nå spirer det fram. Merker dere det ikke? Ja, jeg legger vei i ørkenen, elver i ødemarken.

[20] Ville dyr skal ære meg, sjakaler og strutser. For jeg gir vann i ørkenen og

ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.

[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.

[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.

[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.

elver i ødemarken så mitt utvalgte folk kan få drikke.

[21]Mitt folk, som jeg har formet, skal forkynne min pris.

[22]Men meg har du ikke påkalt, Jakob, du har ikke slitt deg ut for meg, Israel.

[23]Du kom ikke til meg med brennofferlam og æret meg ikke med slaktoffer. Jeg plaget deg ikke med grødeoffer og slet deg ikke ut med røkelse.

[24]Du kjøpte ikke krydder til meg for sølv og mettet meg ikke med offerfett. Du plaget meg bare med dine synder, og slet meg ut med dine ugjerninger.

[25] Jeg, jeg er den som utsletter dine lovbrudd for min skyld, og dine synder minnes jeg ikke.

[26]Minn meg på det, la oss gå til domstolen sammen! Tal din sak så du kan få rett!

[27]Din stamfar syndet, dine talsmenn satte seg opp mot meg.

[28] Derfor vanhelliget jeg fyrstene for helligdommen, jeg overga Jakob til bann og Israel til hån.

Jesaja 44

Herren velsigner Israel

[1] Hør nå, Jakob, min tjener, og Israel, som jeg har utvalgt!

[2] Så sier Herren, som laget deg og formet deg i mors liv, han som hjelper deg: Vær ikke redd, min tjener Jakob, Jesjurun, som jeg har utvalgt!

[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;
[4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.
[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.
[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!
[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[3] Jeg øser vann over det tørste og bekker over det tørre. Jeg øser min Ånd over din ætt og min velsignelse over dine etterkommere.
[4] De skal spire fram som siv i vann, som popler ved bekkefar.

[5]En skal si: «Jeg tilhører Herren», en annen skal kalle seg med Jakobs navn. En skal skrive i sin hånd: «Til Herren», og Israel skal han få som hedersnavn.

Den eneste Gud

[6] Så sier Herren, kongen som løser ut Israel, Herren over hærskarene: Jeg er den første, og jeg er den siste, det finnes ingen annen gud enn jeg.
[7] Hvem er som jeg? La ham rope ut og fortelle, legge fram for meg det som har hendt fra jeg grunnla det eldgamle folket. De skal fortelle dem hva som skal komme i fremtiden.

[8] Frykt ikke, vær ikke redde! Har jeg ikke fra før av fortalt og latt deg få høre? Dere er mine vitner. Finnes det noen Gud ved siden av meg? Jeg kjenner ikke til noen annen klippe.

Håndverkeren og gudebildene

[9] De som former gudebilder, er alle sammen tomhet. De har glede av slikt som ikke hjelper. Deres vitner ser ikke, de forstår ikke, derfor blir de til skamme.

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?
[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.
[15] Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

[16] Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

[17] Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante

[10]Hvem former en gud og støper et bilde om ikke for å få hjelp?

[11] Alle som dyrker dem, blir til skamme, håndverkerne er bare mennesker. La dem alle samles og tre fram! Sammen skal de gripes av skrekk og bli til skamme.

[12] Smeden tar meiselen og arbeider på bildet ved kullilden. Han former det med hammer og arbeider på det med sterk arm. Blir han sulten, har han ingen styrke lenger. Drikker han ikke vann, blir han trett.
[13] Treskjæreren spenner ut målesnoren. Han tegner et omriss med stift og lager et bilde med skavjern. Han tegner et omriss med passer og lager et bilde med form som en mann, et vakkert menneske. Det setter han i et hus.
[14]Han hugger ned sedertrær. Han tar ut en sypress eller eik og lar den vokse seg sterk blant trærne i skogen. Han planter et furutre, og regnet får det til å vokse.
[15] Det skal være til brensel for mennesker. Noe tar han til å varme opp med, noe fyrer han med for å bake brød. Noe lager han en gud av, som han tilber. Han former et gudebilde som han bøyer seg for.
[16]Halvparten brenner han på ilden. På denne halvparten legger han kjøttet han skal spise, han steker det og blir mett. Så varmer han seg og sier: «Å, nå er jeg varm og god, jeg ser ilden!»
[17] Resten lager han en gud av, et gudebilde som han bøyer seg for. Han kaster seg ned,

dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

[18] Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

A promessa de livramento

[21] Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

[22] Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

[23] Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

[24] Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço

ber til det og sier: «Berg meg, for du er min gud!»

[18] De skjønner ikke og forstår ikke. Øynene er klistret igjen så de ikke kan se, hjertet også, så de ikke kan forstå.

[19]Han tar det ikke inn over seg, han har ikke kunnskap og forstand nok til å si: «Halvparten brente jeg opp, så bakte jeg brød over glørne. Jeg steker kjøtt og spiser det. Så lager jeg noe avskyelig av resten, jeg bøyer meg for en trekubbe!»

[20]Han gjeter aske, hans forvirrede hjerte har ført ham vill, så han ikke berger livet og sier: «Er det ikke løgn i min høyre hånd?»

Herren løser Israel ut

[21] Husk dette, Jakob, og Israel, for du er min tjener. Jeg har formet deg, du er min tjener, Israel, du blir ikke glemt av meg.

[22] Jeg stryker bort dine lovbrudd som en tåke og dine synder som en sky. Vend om til meg, for jeg løser deg ut!

[23] Juble, du himmel, for Herren har grepet inn! Rop av fryd, dere jordens dyp! Bryt ut i jubel, dere fjell, du skog med alle dine trær! For Herren løser ut Jakob, på Israel viser han sin herlighet.

[24] Så sier Herren, som løser deg ut, og som formet deg i mors liv: Jeg er Herren, som har skapt alt, alene har jeg spent ut

todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

[25] que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

[26] que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

[27] que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

[28] que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

himmelen, uten hjelp har jeg bredt jorden ut.

[25] Jeg setter orakelprestenes tegn ut av kraft og gjør spåmennene til narr. Jeg driver vismennene tilbake og gjør deres visdom til dårskap.

[26]Jeg bekrefter mine tjeneres ord og gjennomfører den planen mine sendebud har forkynt. Jeg sier om Jerusalem: «Hun skal være bebodd» og om byene i Juda: «De skal bygges opp igjen, jeg skal gjenreise ruinene.»

[27] Jeg sier til havdypet: «Bli tørt! Jeg tørker ut strømmene dine.»

[28] Jeg sier om Kyros: «Min hyrde, som skal gjennomføre alt det jeg vil, si om Jerusalem: Hun skal bygges! og om tempelet: Det skal grunnlegges!»

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

[1] Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

[2] Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu

Jesaja 45

Kyros, Herrens salvede

[1] Så sier Herren til den han har salvet, til Kyros, som jeg har grepet i høyre hånd for å tvinge folkeslag under ham og løse kongenes belter, for å åpne dører for ham, og ingen port skal være stengt:

[2] Jeg vil gå foran deg. Fjell vil jeg jevne ut, bronsedører vil jeg knuse, og jernbommer vil jeg hugge i stykker.

[3]Jeg gir deg skatter som er skjult i mørket, og rikdommer gjemt på hemmelige steder, for at du skal kjenne at jeg er Herren, som kaller deg ved navn, Israels Gud.

[4] For min tjener Jakobs skyld, for Israel, min utvalgte, kaller jeg deg ved navn. Jeg

nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

5 Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

6 Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

7 Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

8 Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

9 Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

10 Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

11 Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

12 Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

gir deg hedersnavn enda du ikke kjenner meg.

5 Jeg er Herren, ingen annen, det finnes ingen annen gud enn jeg. Jeg spenner beltet om livet på deg, enda du ikke kjenner meg,

6 for at de skal kjenne i øst og vest at det ikke er noen annen enn jeg. Jeg er Herren, ingen annen.

7 Jeg former lys og skaper mørke, jeg stifter fred og skaper ulykke. Jeg, Herren, gjør alt dette.

8 La det dryppe ovenfra, du himmel! Rettferd skal strømme fra skyene. Jorden skal åpne seg, gi frelse som frukt og la rettferdighet spire. Jeg, Herren, skaper dette.

Hvem kan dømme om Herrens verk?

9 Ve den som fører sak mot sin skaper, et potteskår blant potteskår av jord! Kan leiren si til ham som former den: «Hva gjør du?» Kan det du lager, si: «Han har ikke hender»?

10 Ve den som sier til en far: «Hva er det for barn du får?» og til en kvinne: «Hva er det du føder?»

11 Så sier Herren, Israels Hellige, som formet det: Spør meg om det som skal komme! Skal dere bestemme over mine barn, over det mine hender har laget?

12 Jeg laget jorden og skapte mennesker på den. Med egne hender spente jeg ut himmelen, og hele dens hær beordret jeg.

[13] Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

[15] Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

[16] Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

[17] Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão; eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações;

[13] Jeg har vakt opp en mann i rettferd, og alle hans veier jevner jeg ut. Han skal bygge min by og sende mitt folk hjem fra eksil uten betaling eller lønn, sier Herren over hærskarene.

Gud som skjuler seg

[14] Så sier Herren: Rikdom fra Egypt, velstand fra Kusj og høyvokste menn fra Seba skal gå over til deg og bli dine. De skal følge etter deg i lenker, kaste seg ned for deg og hylle deg: «Bare hos deg er Gud, det er ingen annen, ingen annen gud.»

[15] Sannelig, du er en Gud som skjuler seg, Israels Gud og frelser.

[16]Til skamme og til spott blir alle håndverkere som lager gudebilder, sammen går de bort med vanære.

[17]Men Israel blir frelst ved Herren med en evig frelse. Evig og aldri skal dere bli til skamme og til spott.

Hvert kne skal bøye seg for Herren

[18] For så sier Herren, som skapte himmelen, han som er Gud, som formet jorden og laget den, han som grunnla den og ikke skapte den tom, men formet den til å bo på: Jeg er Herren, ingen annen.

[19] Jeg har ikke talt i det skjulte, et sted i det mørke land. Jeg har ikke sagt til Jakobs ætt: «Søk meg i det tomme!» Jeg, Herren, taler rettferd og forteller hva som er rett.

[20] Samle dere og kom, kom nærmere, alle sammen, dere som har sluppet unna

nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

[2] Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

[3] Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o

folkeslagene. De skjønner ingenting, de som bærer på gudebilder av tre og ber til en gud som ikke kan frelse.

[21]Gjør det kjent og legg det fram, bare hold råd sammen! Hvem har kunngjort dette på forhånd, hvem har fortalt det fra før? Er det ikke jeg, Herren? Det finnes ingen annen gud enn jeg, ingen annen rettferdig og frelsende Gud.

[22] Vend dere til meg og bli frelst, alle jordens ender! For jeg er Gud, og ingen annen.

[23] Ved meg selv har jeg sverget, rettferdighet har gått ut fra min munn, et ord som ikke vender tilbake: For meg skal hvert kne bøye seg, hver tunge skal sverge ved meg.

[24]Om meg skal de si: «Bare hos Herren er rettferdighet og styrke.» Til ham skal de komme i skam, alle som var harme på ham.

[25]Ved Herren skal de få rett og være stolte, hele Israels ætt.

Jesaja 46

Herren er alltid den samme

[1] Bel kneler, og Nebo faller, bildene dere bar på, løftes opp og lastes på trette dyr og fe.

[2] De faller og kneler, alle sammen. De kan ikke berge lasten, og selv må de gå i fangenskap.

[3] Hør på meg, du Jakobs hus, alt som er igjen av Israels hus, dere som ble løftet

nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

[4] Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

[5] A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

[6] Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

[7] Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

[8] Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

[9] Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

[10] que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

[11] que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

[12] Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

opp helt fra fødselen, som ble båret helt fra mors liv:

[4] Jeg er Han, helt til dere blir gamle, jeg vil bære helt til håret er grått. Jeg har alt gjort det. Jeg løfter, jeg bærer og berger.

[5] Hvem vil dere sammenligne meg med, hvem er jeg lik? Hvilken lignelse vil dere bruke for å sammenligne oss?

[6] De øser ut gull fra pungen og veier opp sølv på vekt. De leier en gullsmed som lager en gud, så bøyer de seg ned og tilber den.

[7] De tar den på skulderen, bærer den med seg og setter den på plass. Der står den og rører seg ikke fra plassen. Roper en til den, svarer den ikke, den kan ikke frelse fra nød.

[8]Husk dette med sorg, ta det til dere, syndere!

[9] Husk de første ting fra gammel tid! For jeg er Gud, og ingen annen, jeg er Gud, og ingen er lik meg.

[10] Fra begynnelsen forteller jeg slutten, på forhånd forteller jeg det som ikke har hendt. Jeg sier: «Min plan står fast, alt jeg vil, det gjør jeg.»

[11] Fra øst kaller jeg en rovfugl, fra et land langt borte en mann for min plan. Det jeg har sagt, lar jeg skje. Det jeg har tenkt, det gjør jeg.

[12]Hør på meg, dere motløse hjerter, dere som er langt fra rettferd!

[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

Isaías 47

A queda de Babilônia

[1] Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não

[13] Jeg lar min rettferd komme nær, den er ikke langt borte, min frelse kommer ikke for sent. Jeg gir frelse på Sion, til Israel gir jeg min herlighet.

Jesaja 47

Spottevise om Babel

[1] Stig ned, jomfru, sett deg i støvet, datter Babel! Sett deg på bakken uten trone, du kaldeer-datter. For du skal ikke lenger kalles den fine og bortskjemte.

[2] Ta håndkvernen og mal mel! Ta sløret bort, løft slepet opp, blott lårene, vad over elver!

[3] Din nakne kropp skal blottes, din vanære skal bli synlig. Jeg tar hevn og skåner ingen.

[4] Han som løser oss ut, Herren over hærskarene er hans navn, Israels Hellige.

[5]Sitt i stillhet, gå inn i mørket, du kaldeer-datter! For du skal ikke lenger kalles dronning over kongeriker.

[6] Jeg ble harm på mitt folk og vanæret min eiendom. Jeg overga dem i dine hender. Du hadde ikke barmhjertighet med dem. På den gamle la du ditt tunge åk.

[7] Du sa: «For all tid skal jeg være evig dronning.» Du tenkte ikke over hvordan dette skulle ende.

[8]Og nå, hør dette, du som lever i overflod, som sitter i trygghet, som sier i ditt hjerte: «Jeg og ingen annen! Jeg skal ikke sitte som enke eller miste barn.»

há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

[14] Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

[9] Men begge deler skal komme over deg, brått, på en eneste dag. Barnløshet og enkestand skal komme over deg i fullt mål tross dine mange trolldomskunster og kraftige besvergelser.

[10]Du var trygg i din ondskap. Du sa: «Ingen ser meg.» Din visdom og kunnskap førte deg vill, og du sa i ditt hjerte: «Jeg og ingen annen!»

[11]Det onde skal komme over deg, det kan du ikke trylle bort. Ulykken skal falle over deg, den kan du ikke sone deg fra. Brått kommer ødeleggelsen over deg, du vet ikke om den.

[12]Kom nå med dine besvergelser og alle dine trolldomskunster, som du har slitt med fra du var ung. Kanskje kan du få hjelp, kanskje kan du skremme ulykken bort?

[13] Du er blitt trett av mange slags råd. Nå får de komme og frelse deg, de som deler inn himmelen, gransker stjernene og måned for måned varsler hva som skal hende deg.

[14]Se, de blir som halm, ilden brenner dem opp. De kan ikke berge livet fra flammene. Dette er ikke glør til å varme seg ved, bål til å sitte foran!

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

[15]Slik går det med trollmennene som du har slitt for fra du var ung. De vingler hver til sin kant, det er ingen som frelser deg.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

[1] Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

[2] (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

[3] As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

[4] Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

[5] Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

Jesaja 48

Jeg forkynner noe nytt

[1] Hør dette, Jakobs hus, dere som kalles med Israels navn og er kommet fra Judas kilde, dere som sverger ved Herrens navn og påkaller Israels Gud, men ikke i sannhet og rettferd!

[2] De kaller seg etter den hellige byen og støtter seg til Israels Gud. Herren over hærskarene er hans navn.

[3] De første ting har jeg fortalt fra før. Fra min munn gikk det ut, jeg forkynte det. Brått handlet jeg, og det skjedde.

[4] For jeg vet at du er hard, med sener av jern i nakken og panne av bronse.

[5]Derfor har jeg fortalt det fra før, latt deg få høre det før det hendte, så du ikke skulle si: «Mitt gudebilde har gjort det, bildet jeg har skåret ut og støpt, har befalt det.»

[6]Du har hørt det, se nå alt sammen! Kan ikke dere fortelle det? Fra nå av lar jeg deg få høre noe nytt, skjulte ting som du ikke vet om.

[7]Nå blir de skapt, ikke før. Du har ikke hørt om dem før i dag, så du ikke skulle si: «Se, jeg visste det!»

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[8]Du verken hørte eller visste det fra før, ditt øre var ikke åpent for det. For jeg vet hvor troløs du er, fra du var i mors liv, ble du kalt en synder.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[9]For mitt navns skyld holder jeg min harme tilbake, for min æres skyld legger jeg bånd på meg og utrydder deg ikke.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[10] Se, jeg har renset deg, men ikke som sølv, jeg har prøvet deg i lidelsens smelteovn.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[11] For min skyld, for min skyld handler jeg, ellers ville jeg bli vanæret! Min ære gir jeg ikke til noen annen.

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[12] Hør på meg, Jakob, du Israel, som jeg har kalt! Jeg er Han. Jeg er den første, jeg er også den siste.

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[13] Ja, min hånd har grunnlagt jorden, min høyre hånd har bredt himmelen ut. Jeg kalte dem fram, og sammen sto de der.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[14] Kom sammen, alle, og hør! Hvem blant dem har fortalt dette? Han som Herren elsker, skal utføre hans vilje med Babel, hans arm er over kaldeerne.

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

[15]Jeg, jeg har talt og kalt ham, jeg har sendt ham og lar ham lykkes på veien.

[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

[16] Kom hit til meg og hør dette: Fra begynnelsen har jeg aldri talt i det skjulte, helt fra det skjedde, var jeg der. «Nå har Herren Gud sendt meg og sin Ånd.»

[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.
[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.
[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.
[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.
[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.
[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;
[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,
[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

[17] Så sier Herren, som løser deg ut, Israels Hellige: Jeg er Herren, din Gud, som lærer deg hva som hjelper, og fører deg på veien du skal gå.
[18]Ville du bare høre på mine bud! Da ble din fred som elven, din rettferd som havets bølger.
[19] Da ble din ætt som sanden, dine etterkommere som sandkorn; de ble ikke utryddet og navnet ikke utslettet hos meg.

Hjem fra Babel

[20] Dra ut fra Babel, forlat Kaldea! Fortell med jubelrop, la det høres, bring det ut til jordens ende. Si: Herren har løst ut sin tjener Jakob.
[21] De tørstet ikke når han førte dem på øde steder, vann fra klippen lot han strømme fram for dem, han kløvde fjellet, og vann flommet ut.
[22] De urettferdige har ingen fred, sier Herren.

Jesaja 49

Herrens tjener vitner om sitt kall

[1] Hør på meg, dere kyster, lytt, dere folk fra det fjerne! Herren kalte meg før jeg ble født, fra jeg var i mors liv, har han husket mitt navn.
[2] Han gjorde min munn til et kvast sverd, i skyggen av sin hånd skjulte han meg. Han gjorde meg til en spiss pil, i sitt kogger gjemte han meg.
[3] Han sa til meg: «Du er min tjener, Israel, på deg vil jeg vise min herlighet.»

[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

Prometida a restauração de Israel

[8] Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[4] Men jeg sa: «Forgjeves har jeg slitt, all min kraft har jeg brukt på tomhet og vind. Min rett er likevel hos Herren, min lønn er hos min Gud.»

[5]«Og nå», sier Herren, som fra jeg var i mors liv har formet meg til sin tjener for å føre Jakob tilbake til ham så Israel kan samles hos ham – jeg er æret i Herrens øyne, min Gud er min styrke –

[6] han sier: «Det er for lite at du er min tjener som skal gjenreise Jakobs stammer og føre de bevarte av Israel tilbake. Jeg gjør deg til lys for folkeslag så min frelse kan nå til jordens ende.»

Hjem fra fangenskapet

[7] Så sier Herren, Den hellige, som løser Israel ut, til ham som er foraktet, forkastet av folkeslag, slave under herskere: Konger skal se og reise seg, fyrster skal se og kaste seg ned, for Herren er trofast, Israels Hellige. Han har valgt deg ut.

[8] Så sier Herren: I nådens tid svarer jeg deg, på frelsens dag hjelper jeg deg. Jeg har formet deg og gjort deg til en pakt for folket for å gjenreise landet og skifte ut eiendommer som ligger øde,

[9] for å si til fanger: «Gå ut!» og til dem som er i mørket: «Kom fram!» De skal beite langs veiene og finne beite på alle snaue høyder.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu,

[10] De skal ikke sulte og ikke tørste, hete og sol skal ikke ramme dem. For han som er barmhjertig, skal føre dem og lede dem til kilder med vann.

[11]Jeg gjør alle mine fjell til vei, veiene mine skal bygges høyere.

[12] Se, fra det fjerne kommer de, noen fra nord og fra vest og andre fra Sinim-landet.

[13] Juble, du himmel, og gled deg, du jord, bryt ut i jubel, dere fjell! For Herren trøster sitt folk og er barmhjertig mot sine hjelpeløse.

Herren glemmer ikke Sion

[14] Sion sier: «Herren har forlatt meg, Herren har glemt meg.»

[15] Kan en kvinne glemme sitt diende barn, en omsorgsfull mor det barnet hun bar? Selv om de skulle glemme, skal ikke jeg glemme deg.

[16]Se, jeg har tegnet deg i mine hender, dine murer er alltid foran meg.

[17]De som skal bygge deg, kommer løpende, de som la deg i ruiner og i grus, drar bort fra deg.

[18] Løft øynene, se deg omkring! Alle samler seg og kommer til deg. Så sant jeg lever, sier Herren: Du skal ta dem alle på deg som et smykke, som en brud skal du binde dem om deg.

[19]Ja, dine ruiner og øde steder og landet som ligger i grus, nå blir det for trangt for

ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

dem som bor der. Langt borte er de som vil sluke deg.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[20] Enda en gang skal øret ditt høre at barna du fikk i din barnløshet, sier: «Dette stedet er for trangt for meg. Gi plass, så jeg kan bo her!»

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[21]Da skal du si i ditt hjerte: «Hvem har født meg disse? Jeg var barnløs og ufruktbar, landflyktig og fordrevet. Hvem har fostret disse? Se, jeg var forlatt og alene. Hvor kommer disse fra?»

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[22] Så sier Herren Gud: Se, jeg løfter hånden for folkeslag og reiser mitt banner for folkene. De kommer med sønnene dine på armen, og døtrene dine bærer de på skuldrene.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[23] Konger skal være fosterfedre for deg og dronninger ammene dine. De skal kaste seg ned for deg med ansiktet mot jorden og slikke støvet foran føttene dine. Da skal du kjenne at jeg er Herren. De som setter sitt håp til meg, skal ikke bli til skamme.

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[24]Kan byttet tas fra en kriger, kan fanger berges fra en voldsmann?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

[25] Ja, så sier Herren: Fanger skal tas fra krigeren, og byttet skal berges fra voldsmannen. Jeg vil stride mot dem som strider mot deg, og barna dine vil jeg frelse.

[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[26] De som var harde mot deg, lar jeg ete sitt eget kjøtt og ruse seg på sitt eget blod som på druesaft. Og alle mennesker skal kjenne at jeg er Herren, som frelser deg, Jakobs Mektige, som løser deg ut.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

[3] Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

[5] O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

[6] Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

[7] Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

Jesaja 50

Har jeg ikke kraft til å berge?

[1] Så sier Herren: Hvor er skilsmissebrevet jeg skal ha sendt deres mor bort med? Eller hvilken långiver er det jeg skal ha solgt dere til? Se, for deres synder ble dere solgt, for deres lovbrudd ble deres mor sendt bort.

[2] Hvorfor fant jeg ingen da jeg kom, hvorfor svarte ingen da jeg ropte? Er min hånd for kort til å fri ut, har jeg ikke kraft til å berge? Se, når jeg truer, legger jeg sjøen tørr og gjør elver til ørken, fisken stinker, for vannet er borte, den dør av tørst.

[3] Jeg kler himmelen i svart, jeg svøper den i sekkestrie.

Herrens tjener er tillitsfull

[4] Herren Gud har gitt meg disiplers tunge så jeg kan styrke den trette med et ord. Morgen etter morgen vekker han mitt øre så jeg kan høre på disiplers vis.

[5] Herren Gud har åpnet mitt øre. Jeg var ikke trassig og trakk meg ikke tilbake.

[6] Ryggen overga jeg til dem som slo, kinnet til dem som rev av meg skjegget, ansiktet skjulte jeg ikke for vanære og spytt.

[7] Herren Gud hjelper meg, derfor blir jeg ikke til spott, derfor gjør jeg ansiktet hardt som flint, og jeg vet at jeg ikke blir til skamme.

[8] Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

[9] Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

[10] Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[8] Han som frikjenner meg, er nær. Hvem vil føre sak mot meg? La oss stå fram sammen! Hvem er min motpart? La ham tre fram mot meg!

[9] Se, Herren Gud hjelper meg. Hvem vil kjenne meg skyldig? Se, de skal alle bli utslitt som klær, møll skal ete dem opp.

[10] Hvem av dere frykter Herren og hører på hans tjeners røst, han som vandrer i mørke og ikke har lys, men må stole på Herrens navn og støtte seg til sin Gud?

[11] Se, alle dere som har tent opp ild og rustet dere med brannpiler: Gå inn i den flammende ilden deres, mellom pilene dere har tent! Fra min hånd kommer dette over dere, i pine skal dere ligge.

Jesaja 51

Guds frelse skal vare evig

[1] Hør på meg, dere som jager etter rettferd, dere som søker Herren! Se på klippen dere er hugget ut av, på brønnen dere er gravd ut av.

[2] Se på Abraham, deres far, og på Sara, som fødte dere! For han var bare én da jeg kalte ham, men jeg velsignet ham og gjorde ham til mange.

[3] Herren trøster Sion, trøster alle ruinene hennes. Han gjør ørkenen hennes lik Eden, ødemarken lik Herrens hage. Jubel og glede skal være i henne, takkoffer med sang og spill.

4 Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

4 Lytt til meg, mitt folk, mitt folkeslag, vend øret til meg! For lov går ut fra meg, brått gjør jeg min rett til lys for folkene.

5 Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

5 Min rettferd er nær, min frelse bryter fram, mine armer dømmer folkene. Fjerne kyster håper på meg, de venter på min arm.

6 Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

6 Løft øynene mot himmelen og se på jorden her nede! Himmelen løser seg opp som røyk, jorden skal slites ut som et klesplagg, og de som bor der, skal dø som lus. Men min frelse skal vare til evig tid, min rettferd skal aldri knuses.

7 Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

7 Hør på meg, dere som kjenner rettferd, du folk som har min lov i hjertet! Vær ikke redd når mennesker spotter, mist ikke motet når de håner!

8 Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

8 For møll skal ete dem som klær, mott skal ete dem som ull. Men min rettferd skal vare til evig tid, min frelse fra slekt til slekt.

9 Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

Gud skal igjen trøste Sion

9 Våkn opp, våkn opp og kle deg i kraft, du Herrens arm! Våkn opp som i gamle dager, som i de eldste tider! Var det ikke du som felte Rahab og gjennomboret sjøuhyret?

10 Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

10 Var det ikke du som tørket ut havet, vannet i det store dypet, og gjorde havbunnen til en vei der de som var løst ut, kunne gå over?

11 Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e

11 De som Herren har fridd ut, skal vende tilbake. De kommer til Sion med jubel,

perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

med evig glede om sin panne. Fryd og glede møter dem, sorg og sukk må flykte.

[12] Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

[12] Jeg, jeg er den som trøster dere. Hvem er du som frykter mennesker som må dø, menneskebarn som visner lik gress?

[13] Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

[13] Du har glemt Herren, som skapte deg, han som spente ut himmelen og grunnla jorden. Alltid, hele dagen, frykter du for undertrykkerens vrede når han prøver å ødelegge deg. Hvor er undertrykkerens vrede?

[14] O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

[14] Snart skal den som er i lenker, bli løst, han skal ikke dø og gå i graven, og ikke skal han mangle brød.

[15] Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

[15] Jeg er Herren din Gud som rører opp havet så bølgene bruser. Herren over hærskarene er hans navn.

[16] Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

[16] Jeg har lagt mine ord i din munn og skjult deg i skyggen av min hånd. Jeg har spent ut himmelen og grunnlagt jorden og sagt til Sion: «Du er mitt folk.»

Våkn opp, Jerusalem

[17] Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

[17] Våkn opp, våkn opp og reis deg, Jerusalem, du som måtte drikke vredens beger fra Herrens hånd, tømme giftbegeret til bunns!

[18] De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

[18]Det var ingen til å lede henne av alle de barna hun fødte, ingen til å ta henne i hånden av alle de barna hun fostret.

[19] Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

[19] Vold og skade, sult og sverd – hvem trøstet deg? To og to har de rammet deg – hvem syntes synd på deg?

[20] Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.
[21] Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.
[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;
[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

Isaías 52

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.
[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.
[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.
[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.
[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem

[20] Barna dine ligger hjelpeløse på alle gatehjørner som antiloper i garnet, fulle av Herrens vrede, av trusselen fra din Gud.

[21]Derfor, hør dette, du som er plaget, du som er full, men ikke av vin!

[22]Så sier Herren, din herre og din Gud, som fører saken for sitt folk: Se, nå tar jeg ut av din hånd det begeret som fikk deg til å rave. Aldri mer skal du drikke den skålen igjen, min vredes beger.

[23] Jeg rekker det til dem som plaget deg, de som sa til deg: «Legg deg ned! Vi skal tråkke på deg.» Du måtte gjøre ryggen til flat mark, til en gate å gå på.

Jesaja 52

Herren vender tilbake til Sion

[1] Våkn opp, våkn opp og kle deg i kraft, Sion! Kle deg i finklær, Jerusalem, hellige by! For aldri mer skal en uomskåren eller uren komme inn i deg.

[2] Rist støvet av deg, reis deg opp, sett deg, Jerusalem! Løs lenkene du har om halsen, datter Sion i fangenskap!

[3]For så sier Herren: Dere ble solgt uten betaling, og uten penger skal dere løses ut.

[4] For så sier Herren Gud: I tidligere tider dro mitt folk ned til Egypt for å bo der som innflyttere. Assur undertrykte dem uten grunn.

[5] Og nå, hva skal jeg gjøre her? sier Herren. For mitt folk er tatt uten vederlag.

preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

De som hersker over det, hyler, sier Herren, og alltid, dagen lang, blir mitt navn foraktet.

[6] Derfor skal mitt folk kjenne mitt navn på den dagen, for jeg er Han, han som sier: «Her er jeg!»

[7] Hvor vakre de er der de løper over fjellene, føttene til den som bringer bud, forkynner fred, bringer godt budskap, forkynner frelse og sier til Sion: «Din Gud er konge!»

[8] Hør, vaktmennene dine roper høyt, de jubler alle sammen. For med egne øyne ser de at Herren vender tilbake til Sion.

[9] Bryt ut i jubel sammen, dere Jerusalems ruiner! For Herren trøster sitt folk, han løser Jerusalem ut.

[10] Herren viser sin hellige arm for øynene på alle folkeslag. Hele jorden får se frelsen fra vår Gud.

Dra ut

[11] Dra bort, dra bort! Gå ut derfra! Rør ikke noe urent! Gå ut fra henne, gjør dere rene, dere som bærer Herrens kar!

[12] For dere skal ikke gå ut i hast, og ikke skal dere flykte. For Herren går foran dere, og bak dere går Israels Gud.

Herrens lidende tjener

[13] Se, min tjener skal ha fremgang, han skal opphøyes og løftes opp og bli svært høy.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

[14] Slik mange ble forferdet over deg – så ødelagt var han, han lignet ikke en mann, han så ikke ut som et menneske –

[15] slik skal mange folkeslag undres, for hans skyld skal konger lukke sin munn. For det som ikke ble fortalt dem, skal de se, og det de ikke hørte, skal de forstå.

Isaías 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

[3] Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

[4] Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

[5] Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

[6] Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo

Jesaja 53

[1] Hvem trodde budskapet vi fikk? Hvem ble Herrens arm åpenbart for?

[2] Han skjøt opp som en spire for hans ansikt, som et rotskudd av tørr jord. Han hadde ingen herlig skikkelse vi kunne se på, ikke et utseende vi kunne glede oss over.

[3] Han var foraktet, forlatt av mennesker, en mann av smerte, kjent med sykdom, en de skjuler ansiktet for. Han var foraktet, vi regnet ham ikke for noe.

[4] Sannelig, våre sykdommer tok han, våre smerter bar han. Vi tenkte: Han er rammet, slått av Gud og plaget.

[5] Men han ble såret for våre lovbrudd, knust for våre synder. Straffen lå på ham, vi fikk fred, ved hans sår ble vi helbredet.

[6] Vi gikk oss alle vill som sauer, hver tok sin egen vei. Men skylden som vi alle hadde, lot Herren ramme ham.

caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

[7] Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

[8] Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

[9] Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

Isaías 54

[7] Han ble mishandlet, han ble plaget, og han åpnet ikke munnen, lik et lam som føres bort for å slaktes, lik en sau som tier når den klippes, og han åpnet ikke munnen.

[8] Etter fengsel og dom ble han tatt bort. Men hvem i hans tid tenkte på at han ble utryddet av de levendes land fordi mitt folks lovbrudd rammet ham?

[9] Da han var død, fikk han sin grav blant urettferdige og hos en rik, enda han ikke hadde brukt vold og det ikke fantes svik i hans munn.

[10] Det var Herrens vilje å knuse ham med sykdom. Når hans liv er gitt som skyldoffer, skal han se etterkommere og leve lenge. Ved hans hånd skal det lykkes, det Herren vil.

[11] Etter sin nød skal han se {{lys}}, han skal mettes ved sin innsikt. Min rettferdige tjener skal gjøre de mange rettferdige, han har båret deres skyld.

[12] Derfor gir jeg ham del med de mange, med de mektige deler han bytte, fordi han tømte ut sitt liv til døden og ble regnet blant lovbrytere. Han tok på seg de manges synd og ble rammet i stedet for lovbrytere.

Jesaja 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

[5] Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

[6] Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

[7] Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

[8] num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

Herren tar Israel til nåde igjen

[1] Juble, du barnløse som ikke fødte, bryt ut i jubelrop, du som ikke fikk rier! For hun som er forlatt, får flere barn enn hun som har mann, sier Herren.

[2] Lag større plass i teltet ditt, spenn teltdukene ut, spar ikke på dem, gjør snorene lange, slå pluggene fast!

[3] For til høyre og til venstre skal du bre deg ut. Din ætt skal drive ut folkeslag og bo i byer som lå øde.

[4] Vær ikke redd, du skal ikke bli til skamme. La deg ikke ydmyke, du skal ikke bli vanæret. For din ungdoms skam skal du glemme, din enkestands vanære skal du ikke lenger huske.

[5] For han som laget deg, er din ektemann, Herren over hærskarene er hans navn. Han som løser deg ut, er Israels Hellige, han som kalles hele jordens Gud.

[6] Forlatte og sorgfulle kvinne, Herren kaller på deg. Kan en forkaste sin ungdoms kvinne? sier din Gud.

Herrens fredspakt

[7] Et lite øyeblikk forlot jeg deg, men i min store barmhjertighet tar jeg deg tilbake.

[8] Mens harmen flommet, skjulte jeg ansiktet for deg et øyeblikk, men med evig godhet vil jeg forbarme meg over deg, sier Herren, som løser deg ut.

[9] Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

[10] Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

[11] Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

[12] Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu

[9] For meg er dette som Noah-flommen. Slik jeg sverget at Noah-flommen aldri mer skulle komme over jorden, slik sverger jeg nå at jeg aldri mer skal bli harm på deg og true deg.

[10] For om fjellene viker og haugene vakler, skal min godhet aldri vike fra deg, min fredspakt skal ikke vakle, sier Herren, som viser deg barmhjertighet.

[11] Du hjelpeløse og forblåste som ikke finner trøst! Se, jeg legger en grunnvoll for deg av edelstener og bygger grunnmuren din med safirer.

[12]Murtindene gjør jeg av rubiner, portene dine av krystaller og hele ringmuren av kostbare steiner.

[13] Alle dine barn skal læres opp av Herren; stor blir freden for barna dine.

[14]Ved rettferd skal du være grunnlagt, langt borte fra undertrykkelse. For du skal ikke være redd, og ødeleggelse skal ikke nå deg.

[15] Se, om noen angriper, kommer det ikke fra meg. Den som angriper deg, skal falle for din hånd.

[16]Se, det er jeg som har skapt smeden som puster til kullilden og lager våpen til all slags bruk. Det er jeg som har skapt ødeleggeren til å skade.

[17] Hvert våpen som er smidd mot deg, skal mislykkes. Hver tunge som taler mot deg i retten, skal du kjenne skyldig. Dette er arven Herrens tjenere får, rettferdigheten jeg gir dem, sier Herren.

direito que de mim procede, diz o SENHOR.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

[3] Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

[4] Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

[5] Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

[6] Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

[7] Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

[8] Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos

Jesaja 55

Herrens nådige innbydelse

[1] Kom, alle tørste, kom til vannet! Dere uten penger, kom og kjøp korn og spis! Kom, kjøp korn uten penger, vin og melk uten betaling!

[2] Hvorfor bruke penger på det som ikke er brød, og arbeid på det som ikke metter? Hør nå på meg, så skal dere få spise det som godt er, og fryde dere over fete retter.

[3] Vend øret hit og kom til meg, hør, så skal dere leve! Jeg vil slutte en evig pakt med dere, min godhet mot David står fast.

[4] Se, til vitne for folkene satte jeg ham, til fyrste og hersker over folkene.

[5] Se, et folkeslag du ikke kjenner, skal du kalle på, et folkeslag som ikke kjenner deg, skal løpe mot deg for Herren din Guds skyld, Israels Hellige, som gjør deg herlig.

Søk Herren mens han er å finne

[6] Søk Herren mens han er å finne, kall på ham når han er nær!

[7] Den urettferdige skal vende seg bort fra sin vei, ugjerningsmannen fra sine tanker, og vende om til Herren, som vil vise barmhjertighet, til vår Gud, for han er rik på tilgivelse.

[8] For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, sier Herren.

caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

[9] porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

[9] Som himmelen er høyt over jorden, slik er mine veier høyt over deres veier og mine tanker høyt over deres tanker.

[10] Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

[10]For lik regn og snø som faller fra himmelen og ikke vender tilbake dit før de har vannet jorden, gjort den fruktbar og fått den til å spire, gitt såkorn til den som skal så, og brød til den som skal spise,

[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

[11]slik er mitt ord som går ut av min munn: Det vender ikke tomt tilbake til meg, men gjør det jeg vil og fullfører det jeg sender det til.

[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

[12] For med glede skal dere dra ut, i fred skal dere føres fram. Fjell og hauger bryter ut i jubel foran dere, alle trær på marken klapper i hendene.

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

[13] I stedet for tornekratt skal det vokse sypresser, i stedet for nesler skal det vokse myrt. Slik skal Herren få et navn, et evig tegn som aldri slettes ut.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

Jesaja 56

Et bønnens hus

[1] Så sier Herren: Ta vare på det som er rett, gjør det som er rettferdig! Min frelse er nær, den skal komme, og min rettferdighet, den skal åpenbares.

[2] Salig er den som gjør dette, hvert menneske som holder fast ved det, som holder sabbaten og ikke vanhelliger den, og vokter sin hånd så den ikke gjør noe ondt.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

[3] Den fremmede som har sluttet seg til Herren, skal ikke si: «Herren vil skille meg ut fra sitt folk.» Evnukken skal ikke si: «Se, jeg er et tørt tre.»

[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

[4]For så sier Herren: Evnukker som holder mine sabbater, som velger å gjøre det jeg vil og holder fast ved min pakt,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

[5] dem gir jeg en minnetavle og et navn i mitt hus og på mine murer. Dette er bedre enn sønner og døtre. Jeg gir dem et evig navn som aldri skal slettes ut.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

[6] Og de fremmede som har sluttet seg til Herren, som vil gjøre tjeneste for ham og elske Herrens navn og være hans tjenere, alle som holder sabbaten og ikke vanhelliger den, men holder fast ved min pakt,

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[7] dem fører jeg til mitt hellige fjell og lar dem glede seg i mitt bønnehus. Brennoffer og slaktoffer fra dem gir velvilje på mitt alter. For mitt hus skal kalles et bønnens hus for alle folk,

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

[8] sier Herren Gud, som samler Israels fordrevne. Enda flere vil jeg samle enn dem som alt er samlet.

Ai dos guias cegos de Israel!

Israels ledere er blinde

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[9]Alle dyr på marken, kom og ét, alle dyr i skogen!

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[10] Vaktmennene er blinde, alle sammen, de forstår ikke. Alle er målløse hunder som ikke kan gjø. De ligger og drømmer, de liker å sove.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[11] De er grådige hunder, aldri blir de mette. Og de skal være gjetere, de som ikke forstår! Alle vender seg hver sin vei, hver til sin vinning.

[12] «Kom, jeg skal hente vin, vi drikker oss fulle på det sterke! Morgendagen skal bli som denne, en stor og herlig dag.»

Jesaja 57

Israel er et troløst folk

[1] Den rettferdige går til grunne, og ingen bryr seg om det. De trofaste blir revet bort uten at noen merker det. Av ondskap er den rettferdige revet bort.

[2]Han går inn med fred. De hviler der de ligger. Han gikk den rette veien.

[3] Men kom hit, dere sønner av en kvinne som tyder tegn, avkom av en ekteskapsbryter og en hore!

[4]Hvem har dere moro med? Hvem geiper dere til og rekker tunge mot? Sannelig, dere er syndens barn, løgnens avkom!

[5] Dere brenner av lyst mellom eiketrærne, under hvert frodig tre. Dere slakter barn i elveleiene, nede i fjellkløftene.

[6]De glatte steinene i elveleiet er din del, de er din lodd. For dem øser du ut drikkoffer og ofrer grødeoffer. Skulle jeg finne meg i det?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

[14] Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

[15] Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido

[7] På et høyt og stort fjell gjorde du i stand et leie. Dit gikk du opp for å ofre slaktoffer.

[8]Bak dør og dørkarm satte du ditt merke. Du gikk bort fra meg, du kledde av deg, du la deg ned og gjorde plass. Du gjorde avtale med dem som du elsker å ligge med, du så dem nakne.

[9] Du dro til Melek med olje og hadde mye salve med deg. Du sendte budbærere langt av sted, lot dem gå ned i dødsriket.

[10]Du ble sliten av den lange veien, men du sa ikke: «Det er forgjeves.» Hendene dine søkte nye krefter, derfor ble du ikke syk.

[11] Hvem er det du frykter og er redd for, siden du lever i løgn? Meg husker du ikke og bryr deg ikke om. Nei, jeg var taus i lange tider, så meg var du ikke redd.

[12]Jeg vil fortelle om din rettferd og om dine gjerninger. De kan ikke hjelpe deg.

[13] Samlingen din av guder får berge deg når du roper. Vinden løfter dem, alle sammen, et vindpust tar dem med seg. Men de som tar sin tilflukt til meg, skal arve landet og ta mitt hellige fjell i eie.

Den som er knust og nedbøyd i ånden

[14] Han sier: Bygg, bygg, rydd vei! Ta bort hver snublestein fra veien til folket mitt!

[15] Så sier han som er høy og opphøyd, han som troner evig, Den hellige er hans navn: I det høye og hellige bor jeg og hos den som er knust og nedbøyd i ånden. Jeg vil

de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

[16] Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

[17] Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

[18] Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.

[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.

[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus,

gi ånden liv hos dem som er bøyd ned, gi hjertet liv hos dem som er knust.

[16] For jeg fører ikke sak til evig tid og er ikke harm for alltid. Da ville ånden bli kraftløs for mitt ansikt, livspusten som jeg har laget.

[17] På grunn av hans skyld og grådighet ble jeg harm og slo ham. Jeg skjulte meg i vrede. Men han vendte seg bort og gikk sitt eget hjertes vei.

[18]Jeg så hvilke veier han gikk. Nå vil jeg helbrede ham og lede ham og gi ham trøst. Hos de sørgende

[19] skaper jeg ny frukt på leppene: Fred, fred til den som er nær, og til den som er langt borte, sier Herren. Jeg vil helbrede ham.

[20] Men de urettferdige er som det opprørte havet, for det kan ikke falle til ro, og bølgene rører opp mudder og gjørme.

[21] Det finnes ingen fred, sier min Gud, for de urettferdige.

Jesaja 58

Rett faste og sabbat

[1] Rop av full hals, spar deg ikke! La stemmen runge som et horn! Fortell mitt folk om deres lovbrudd og Jakobs hus om deres synder.

[2]De søker meg dag etter dag og ønsker å kjenne mine veier. De ligner et folk som gjør det som er rettferdig, og ikke vender seg bort fra det som er rett for deres Gud.

perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,

De spør etter mine rettferdige lover og ønsker å være nær Gud.

[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

[3] «Hvorfor ser du ikke at vi faster, hvorfor merker du ikke at vi plager oss selv?» Se, på fastedagen gjør dere som dere vil, dere driver alle arbeidsfolk hardt.

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[4]Se, når dere faster, blir det strid og trette og slagsmål med urettferdige never. Dere faster ikke slik i dag at stemmen deres kan høres i det høye.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

[5] Er dette den fasten jeg har valgt, en dag da mennesket plager seg selv, bøyer hodet som et siv og legger seg i sekk og aske? Kaller du dette for faste og en dag etter Herrens vilje?

[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

[6] Nei, dette er fasten jeg har valgt: å løse urettferdige lenker, sprenge båndene i åket, sette undertrykte fri og bryte hvert åk i stykker,

[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

[7] å dele ditt brød med sultne og la hjelpeløse og hjemløse komme i hus. Du skal se til den nakne og kle ham, du skal ikke snu ryggen til dine egne.

[8] Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

[8] Da skal lyset bryte fram for deg som morgenrøden, brått skal helbredelsen komme. Din rettferd skal gå foran deg og Herrens herlighet følge etter deg.

[9] então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti

[9] Da skal du kalle, og Herren skal svare, du skal rope, og han skal si: «Her er jeg!» Om du tar bort hvert åk hos deg, ikke peker med fingrene og snakker ondskapsfullt,

o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[10] om du gir av ditt eget til den sultne og selv metter den som lider nød, da skal ditt lys gå opp i mørket, din natt skal bli som høylys dag.

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

[11]Herren skal alltid lede deg og mette din sjel i det tørre landet. Han skal styrke kroppen din så du blir som en vannrik hage, en kilde der vannet aldri svikter.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

[12] Dine gamle ruiner skal bygges opp igjen, du skal gjenreise grunnmurer fra eldgamle slekter. Du skal kalles Den som murer igjen revner, Den som setter i stand veier så folk kan bo der.

[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

[13] Om du slutter å tråkke på sabbaten og gjøre som du vil på min helligdag, men kaller sabbaten en lyst og Herrens helligdag ærverdig, om du holder den i ære og ikke går dine egne veier, gjør som du vil og taler tomme ord,

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

[14] da skal du ha din lyst i Herren. Jeg lar deg ri over høydene i landet og spise av arven etter Jakob, din far. For Herrens munn har talt.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

Jesaja 59

Synd og frelse

[1] Se, Herrens hånd er ikke for kort til å frelse, og hans øre er ikke for tungt til å høre.

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

[2] Nei, det er skylden som skiller dere fra deres Gud. Syndene deres skjuler ansiktet hans så han ikke hører dere.

[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

[3] For hendene deres er tilsølt av blod og fingrene av skyld, leppene deres taler løgn, og tungen mumler svik.

[4] Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

[4] Ingen stevner til doms med rette, og ingen fører sak på ærlig vis. De stoler på tomhet og taler løgn, de unnfanger urett og føder ondskap.

[5] Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

[5]De klekker ut ormeegg og vever spindelvev. Den som spiser av eggene, dør, blir de knust, klekkes det ut en slange.

[6] As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

[6] Det de vever, duger ikke til klær, ingen kan kle seg i det de lager. Det de gjør, er ondskaps gjerning, voldsverk kommer fra hendene deres.

[7] Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

[7] Føttene deres løper etter ondskap, de er raske til å utøse uskyldig blod. De legger onde planer, der de ferdes, er det herjing og ødeleggelse.

[8] Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

[8]Fredens vei kjenner de ikke, det finnes ingen rett i fotsporene deres. De lager seg krokveier, den som går der, kjenner ikke fred.

[9] Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

[9] Derfor er retten langt borte fra oss, rettferdighet når oss ikke. Vi håper på lys, men se, det er natt, på lysglans, men vi går i mørke.

[10] Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

[10] Vi famler langs veggen som blinde, famler som om vi var uten øyne. Vi snubler midt på dagen som om det var skumring, midt i livet er vi som døde.

[11] Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

[11] Vi brummer alle som bjørner, vi klynker som duer. Vi håper på rett, men den finnes ikke, på frelse, men den er langt fra oss.

[12] Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

[12] Våre mange lovbrudd er foran deg, våre synder vitner mot oss. For vi vet om våre lovbrudd, og vi kjenner vår skyld.

[13] como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

[13] Vi har gjort opprør og fornektet Herren, snudd oss bort fra vår Gud, talt om undertrykkelse og frafall og brummet løgnaktige ord som vi unnfanget i hjertet.

[14] Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

[14] Retten er drevet tilbake, rettferdigheten står langt borte. For sannheten har snublet på torget, og det som er rett, kommer ingen vei.

[15] Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

[15] Sannheten er borte, den som vender seg fra det onde, blir plyndret. Herren så det, og det var ondt i hans øyne, for det fantes ingen rett.

[16] Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

[16] Han så ikke noen som kom til hjelp, han undret seg over at ingen grep inn. Men hans arm ga ham seier, hans rettferd støttet ham.

[17] Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

[17] Han kledde seg i rettferd som brynje og satte frelsens hjelm på hodet. Han kledde seg i hevnens drakt og hyllet seg i lidenskapens kappe.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

[18]Slik gjerningen er, slik gjengjelder han: harme mot motstandere, gjengjeld mot fiender, mot fjerne kyster gjør han gjengjeld.

[19] De skal frykte Herrens navn i vest og hans herlighet i øst. For den kommer som en veldig flom, Herrens ånd driver den fram.

[20] En som løser ut, skal komme til Sion, til dem hos Jakob som vender om fra synd, sier Herren.

[21] Dette er min pakt med dem, sier Herren: Min Ånd som er over deg, og mine ord som jeg har lagt i din munn, skal ikke vike fra din munn og ikke fra dine barns eller barnebarns munn, sier Herren, fra nå og til evig tid.

Jesaja 60

Jerusalems herlige fremtid

[1] Reis deg, bli lys! For lyset ditt kommer, Herrens herlighet går opp over deg.

[2] Se, mørke dekker jorden, skodde dekker folkene. Men over deg går Herren opp, hans herlighet viser seg over deg.

[3] Folkeslag skal gå mot ditt lys, konger gå mot din soloppgang.

[4] Løft blikket, se deg omkring! Alle samler seg og kommer til deg. Sønnene dine kommer fra det fjerne, døtrene dine blir båret på armen.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

[7] Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

[8] Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

[9] Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

[10] Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

[11] As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

[12] Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

[5] Da skal du se det og stråle, hjertet skal skjelve og svulme. For havets skatter blir dine, folkeslagenes rikdom kommer til deg.

[6] Kameler i mengde dekker deg, kamelfoler fra Midjan og Efa. Alle fra Saba kommer, gull og røkelse har de med seg, de forkynner Herrens pris.

[7] Alt småfe fra Kedar samles hos deg, værer fra Nebajot står til din tjeneste. De skal ofres på mitt alter til glede for meg. Jeg vil pryde mitt herlige tempel.

[8]Hvem er de som flyr som en sky, som duer til dueslaget?

[9] Fjerne kyster håper på meg. Tarsis-skipene er de første til å føre barna dine fra det fjerne, og sølvet og gullet med dem, for Herren din Guds navn, for Israels Hellige, som gir deg herlighet.

[10] Fremmede skal bygge opp murene dine, kongene deres skal tjene deg. I min harme har jeg slått deg, men i min nåde er jeg barmhjertig mot deg.

[11] Portene dine skal alltid stå åpne, verken dag eller natt skal de stenges, så folkeslagenes rikdom kan bringes til deg og kongene deres føres fram.

[12]For det folkeslag eller kongerike som ikke vil tjene deg, skal gå til grunne, og folkeslagene skal ryddes ut.

[13] A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.
[14] Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.
[15] De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.
[16] Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[17] Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

[18] Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.
[19] Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.
[20] Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.
[21] Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos

[13] Libanons herlighet skal komme til deg, sypresser sammen med gran og buksbom, til pryd for stedet hvor min helligdom står. Jeg vil ære stedet hvor jeg setter min fot.
[14] Barna til dem som plaget deg, skal komme og bøye seg ned for deg. Alle som foraktet deg, skal kaste seg ned for dine føtter. De skal kalle deg Herrens by, Sion, som tilhører Israels Hellige.

[15] Før var du forlatt og foraktet, og ingen besøkte deg. Men nå gjør jeg deg stor for alltid, til glede fra slekt til slekt.

[16] Du skal få suge melk fra folkeslagene, av kongers bryst skal du suge. Du skal kjenne at jeg er Herren, din frelser, Jakobs Mektige som løser deg ut.
[17] Jeg kommer med gull i stedet for bronse, jeg kommer med sølv i stedet for jern, bronse i stedet for tre og jern i stedet for stein. Jeg lar fred ha tilsyn med deg og rettferdighet styre hos deg.
[18] Ingen skal høre mer om vold i ditt land, om herjing og ødeleggelse innenfor dine grenser. Du skal kalle murene dine Frelse og portene dine Lovsang.
[19] Solen skal ikke lenger være ditt lys om dagen, måneskinnet skal ikke lyse for deg, men Herren skal være ditt lys for evig, din Gud skal være din herlighet.

[20] Din sol skal ikke mer gå ned, din måne skal aldri avta. For Herren skal være ditt lys for evig. Sørgedagene dine er til ende.

[21] I ditt folk skal alle være rettferdige, de skal eie landet til evig tid. De er et skudd i

por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

Isaías 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

min hage, som hendene mine har laget til min ære.

[22]Den minste skal bli til tusen, den ringeste til et mektig folkeslag. Jeg er Herren, når tiden er inne, lar jeg det skje i hast.

Jesaja 61

Et nådens år fra Herren

[1] Herren Guds ånd er over meg, for Herren har salvet meg. Han har sendt meg for å forkynne et godt budskap for hjelpeløse, for å forbinde dem som har et knust hjerte, rope ut frihet for dem som er i fangenskap, og frigjøring for dem som er bundet,

[2] for å rope ut et nådens år fra Herren og en hevnens dag fra vår Gud, for å trøste alle som sørger,

[3] og gi de sørgende i Sion turban i stedet for aske, gledens olje i stedet for sorg, lovsangs drakt i stedet for motløs ånd. De skal kalles Rettferds eiketrær som Herren har plantet for å vise sin herlighet.

[4] De skal bygge opp igjen gamle ruiner og gjenreise det som før lå øde, de skal fornye ruinbyene som lå øde fra slekt til slekt.

[5] Fremmede skal stå og gjete småfeet for dere, utlendinger skal være bønder og vindyrkere for dere.

[6] Men dere skal kalles Herrens prester. Tjenere for vår Gud skal dere hete. Dere skal spise av folkenes rikdom og overta deres prakt.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

[1] Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

[2] As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um

[7] Før hadde dere dobbel skam og vanære. Nå skal de juble over sin del. Derfor skal de ha dobbel arv i landet, evig glede skal de få.

[8] For jeg er Herren, som elsker rett og hater ran og urett. I troskap gir jeg dem lønn og slutter en evig pakt med dem.

[9]Deres ætt skal bli kjent blant folkeslagene, etterkommerne deres blant folkene. Alle som ser dem, skal forstå at de er en ætt som Herren velsigner.

[10] Jeg gleder meg i Herren, min sjel jubler over min Gud. For han har kledd meg i frelsens klær og svøpt meg i rettferdighets kappe lik en brudgom som setter på seg prestelig turban, lik en brud som pynter seg med smykker.

[11] For som jorden lar spirene vokse, som en hage lar frøene gro, slik skal Herren Gud la rettferdighet og lovsang spire fram for alle folkeslag.

Jesaja 62

Sion får sin herlighet igjen

[1] For Sions skyld vil jeg ikke tie, for Jerusalems skyld vil jeg ikke være rolig før hennes rettferd bryter fram som lysglans og hennes frelse flammer som en fakkel.

[2] Folkeslag skal se din rettferd og alle konger din herlighet. Du skal få et nytt navn som Herren selv skal kunngjøre.

nome novo, que a boca do SENHOR designará.

[3] Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

[4] Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

[5] Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

[6] Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

[7] nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

[8] Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

[9] Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

[10] Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

[3] Du skal bli en herlig krans i Herrens hånd, et kongelig diadem i din Guds åpne hånd.

[4] Du skal ikke lenger kalles Den forlatte, og landet skal ikke lenger kalles Det som er lagt øde. Men du skal hete Den jeg har kjær, og landet ditt Den jeg har tatt til ekte. For Herren har deg kjær og vil ta landet til ekte.

[5] Som en ung mann gifter seg med en jomfru, skal dine sønner gifte seg med deg, som en brudgom gleder seg over sin brud, skal din Gud glede seg over deg.

[6] Jeg har satt vaktmenn ut på murene dine, Jerusalem. De skal aldri tie, verken dag eller natt. Dere som påkaller Herren, ikke unn dere ro!

[7] La ham ikke få ro før han bygger Jerusalem opp igjen og gjør henne til en lovsang på jorden.

[8] Herren sverger ved sin høyre hånd og ved sin veldige arm: Jeg vil aldri mer gi kornet ditt til mat for fiendene dine, og ikke skal fremmede drikke den nye vinen som du har slitt for.

[9] Nei, de som høster, skal spise og prise Herren. De som sanker, skal drikke i mine hellige tempelgårder.

[10] Fram, fram gjennom portene, rydd vei for folket! Bygg vei, bygg vei og rens den for stein! Reis et banner for folkene!

[11] Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

[11] Nå lar Herren det høres til jordens ende: Si til datter Sion: Se, din frelse kommer! De han fikk som lønn, er med ham, de han vant, går foran ham.

[12] De skal kalles Det hellige folket, de som er løst ut av Herren, og selv skal du kalles Den etterspurte, byen som ikke er forlatt.

Jesaja 63

Gjengjeldelse og forløsning

[1] Hvem er han som kommer fra Edom, fra Bosra i røde klær, han med den staselige drakten, han som skrider fram med stor kraft? «Det er jeg, som taler i rettferd og har makt til å frelse.»

[2] Hvorfor er drakten din så rød, lik klærne til en som tråkker druer?

[3] «I vinpressen tråkket jeg alene, ingen av folkene var med meg. Jeg tråkket på dem i min vrede og trampet dem ned i min harme. Saften deres sprutet på klærne mine, hele drakten min ble tilsølt.

[4] For jeg hadde hevnens dag i hjertet, året for å løse ut var kommet.

[5] Jeg så meg om, det var ingen som hjalp, jeg undret meg, men fikk ingen støtte. Armen min hjalp meg, og harmen min støttet meg.

[6]Jeg trampet folkene ned i min vrede og knuste dem i min harme, og blodet deres lot jeg renne til jorden.»

Folket angrer og ber om frelse

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[7] Jeg vil minnes Herrens velgjerninger og lovsynge Herren for alt det Herren har gjort for oss, for alt det gode han har gjort mot Israels hus i sin barmhjertighet og store kjærlighet.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[8]Han har sagt: «Ja, de er mitt folk, barn som aldri sviker.» Og han ble deres frelser.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[9] I all deres trengsel var det ingen trengsel. Engelen for hans ansikt frelste dem. I sin kjærlighet og medfølelse løste han dem ut. Alltid løftet han dem opp og bar dem i gamle dager.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

[10] Men de var trassige og gjorde hans hellige Ånd sorg. Så ble han en fiende for dem, han kjempet selv imot dem.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[11] Da tenkte folket på gamle dager, på Moses. Hvor er han som førte en gjeter for småfeet sitt opp fra vannet? Hvor er han som ga sin hellige Ånd i hans indre,

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[12]han som lot sin herlige arm gå fram på høyre side av Moses, han som kløvde vannet foran dem for å skape seg et evig navn,

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[13]han som lot dem gå gjennom dypene som hesten gjennom ørkenen? De snublet ikke.

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[14]Lik buskap som går ned i dalen, førte Herrens ånd dem til hvile. Slik ledet du ditt folk for å skape deg et herlig navn.

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

[18] Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

[19] Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

Isaías 64

[1] Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

[2] como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

[3] Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

[4] Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com

[15] Se ned fra himmelen, fra din hellige, herlige bolig! Hvor er din lidenskap og din styrke? Ditt dirrende hjerte og din barmhjertighet holder seg tilbake for meg.

[16] For du er vår far! Abraham kjenner oss ikke, og Israel vil ikke vite av oss. Du, Herre, er vår far. Ditt navn fra gamle dager er Han som løser oss ut.

[17]Hvorfor fører du oss bort, Herre, fra dine veier? Hvorfor gjør du hjertet vårt hardt så vi ikke frykter deg? Vend tilbake for dine tjeneres skyld, stammene som er din eiendom!

[18] Lite eide ditt hellige folk, våre motstandere tråkket din helligdom ned.

[19]Det er som om du aldri hadde hersket over oss, som om navnet ditt ikke var nevnt over oss.

Jesaja 64

[1]Ville du bare flerre himmelen og stige ned så fjellene dirret for deg, som når ilden setter fyr på kvistene, som når ilden får vannet til å koke, for å lære dine motstandere å kjenne ditt navn! Folkeslag skulle skjelve for ditt ansikt

[2] når du gjorde skremmende gjerninger vi ikke ventet, og steg ned så fjellene dirret for deg.

[3] Aldri har noen hørt eller lyttet til, aldri har noe øye sett noen annen gud enn deg

os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

5 Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

6 Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

7 Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

8 Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

9 Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

10 As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

11 O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

12 Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

som kan gjøre slikt for dem som venter på ham.

4Du møter den som er glad og gjør rett, de som husker deg og går dine veier. Se, du ble harm når vi syndet i gamle dager, men vi ble frelst.

5 Alle ble vi som urene, all vår rettferd som urent tøy. Vi visnet alle som løv, vår skyld tar oss bort som en vind.

6Det er ingen som kaller på ditt navn, som våkner opp og holder fast ved deg. For du har skjult ansiktet for oss og overgitt oss til vår skyld.

7 Men nå, Herre, er du vår far! Vi er leire, du er den som former oss, alle er vi verk av din hånd.

8 Herre, vær ikke harm, husk ikke vår skyld for alltid! Se nå hit, alle er vi ditt folk!

9 Dine hellige byer er blitt til ørken, Sion er blitt en ørken og Jerusalem en ødemark.

10 Vårt hellige og herlige tempel, der fedrene våre lovet deg, har ilden svidd av. Alt vi var glad i, er lagt i ruiner.

11Kan du tåle dette, Herre, tie og ydmyke oss så dypt?

Jesaja 65

Herren straffer og viser nåde

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

[2] Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

[3] povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

[4] que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

[5] povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

[6] Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

[7] das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

[8] Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

[1] Jeg hadde svar til dem som ikke spurte, jeg var å finne for dem som ikke søkte meg. Jeg sa: «Her er jeg! Her er jeg!» til et folkeslag som ikke kalte på mitt navn.

[2] Hele dagen rakte jeg hendene ut til et trassig folk som gikk fram etter sine egne tanker på veier som ikke var gode.

[3] Alltid gjør folket meg rasende like opp i ansiktet. De ofrer slaktoffer i hagene og brenner røykoffer på teglstein.

[4] De holder til i gravene og overnatter på skjulte steder. De spiser svinekjøtt og koker suppe på urent offerkjøtt.

[5] De sier: «Hold deg unna, kom ikke nær meg, for jeg er hellig for deg!» Slike er røyk i nesen på meg, en ild som brenner hele dagen.

[6]Se, det er skrevet opp foran meg. Jeg vil ikke tie før jeg har gjort gjengjeld. Jeg skal gjengjelde dem rett i fanget,

[7] både for deres egne og for fedrenes synder, sier Herren. De brente røykoffer på fjellene og vanæret meg på haugene. Jeg skal måle opp det de før har gjort, og sende det rett i fanget på dem.

[8] Så sier Herren: Så lenge det finnes saft i druene, heter det: «Ødelegg dem ikke, for det er velsignelse i dem.» Slik skal jeg gjøre for mine tjeneres skyld, jeg skal ikke ødelegge alt.

[9] Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

[10] Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

[11] Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

[12] também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

[13] Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

[14] os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

[15] Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra,

[9] Jeg lar en ætt gå ut fra Jakob, fra Juda en som skal arve mine fjell. Mine utvalgte skal ta landet i eie, og mine tjenere skal bo der.

[10] Da skal Saron bli et sted der småfe beiter og Akor-dalen et sted der storfe hviler, for mitt folk som søker meg.

[11] Men dere som har forlatt Herren og glemt mitt hellige fjell, som dekker bord for Gad og skjenker krydret vin for Meni,

[12] dere overgir jeg til sverdet, alle skal dere bøye kne for å bli slaktet. For jeg ropte, men dere svarte ikke, jeg talte, men dere hørte ikke. Dere gjorde det som var ondt i mine øyne, og valgte det jeg ikke ville.

[13] Derfor sier Herren Gud: Se, mine tjenere skal spise, men dere skal sulte. Se, mine tjenere skal drikke, men dere skal tørste. Se, mine tjenere skal glede seg, men dere skal skamme dere.

[14]Se, mine tjenere skal juble av hjertens lyst, men dere skal skrike av hjertesorg og klage av en sønderbrutt ånd.

[15] Det navnet dere etterlater dere, skal mine utvalgte bruke som forbannelse: «Måtte Herren Gud la deg dø!» Men tjenerne sine skal han kalle med et annet navn.

[16] Den som velsigner seg i landet, skal velsigne seg ved den trofaste Gud, og den som sverger i landet, skal sverge ved den

pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

Novos céus e nova terra

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

trofaste Gud. For nå er de første trengslene glemt, ja, de er skjult for mine øyne.

Det nye Jerusalem

[17] Se, jeg skaper en ny himmel og en ny jord. Ingen skal minnes de første ting, ingen skal tenke på dem.

[18] Gled og fryd dere til evig tid over det som jeg skaper! For se, jeg skaper Jerusalem om til fryd og folket der til glede.

[19] Jeg vil fryde meg over Jerusalem og glede meg over mitt folk. Aldri mer skal det høres gråt eller klageskrik i byen.

[20]Der skal det ikke lenger finnes spedbarn som bare blir noen dager gamle, eller gamle som ikke når sine dagers fulle mål. Ung er den som dør hundre år gammel, den som ikke blir hundre, må være forbannet.

[21] De skal bygge hus og selv bo i dem, plante vinmarker og selv spise frukten.

[22] De skal ikke bygge så andre får bo og ikke plante så andre får spise. Så gamle som trærne skal folket mitt bli, mine utvalgte skal selv få slite ut det de har laget med egne hender.

[23] De skal ikke streve til ingen nytte og ikke føde til brå død. For de er en ætt velsignet av Herren, de skal ha etterkommere hos seg.

[24] Før de roper, skal jeg svare, mens de ennå taler, vil jeg høre.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

[25] Ulven og lammet skal beite sammen, løven skal ete halm som oksen, men slangen skal ha støv til mat. Det finnes ikke ondskap eller ødeleggelse på hele mitt hellige fjell, sier Herren.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam

Jesaja 66

Dom over falsk gudsdyrkelse

[1] Så sier Herren: Himmelen er min trone, og jorden er min fotskammel. Hva slags hus kan dere bygge for meg, hvor er stedet der jeg kan hvile?

[2] Min hånd har laget alt dette, slik er alt dette blitt til, sier Herren. Det er den hjelpeløse jeg ser til, den som har en motløs ånd og skjelver for mitt ord.

[3]Den som slakter en okse, slår et menneske i hjel; den som ofrer et lam, knekker nakken på en hund; den som bærer fram grødeoffer, ofrer svineblod; den som brenner røkelse, velsigner det onde. De som gjør dette, har valgt sine egne veier, de har sin glede i det som er motbydelig.

[4] Så velger også jeg å plage dem, jeg fører over dem det de er redde for. For jeg ropte, men ingen svarte, jeg talte, men ingen hørte. De gjorde det som var ondt i mine øyne, og valgte det jeg ikke ville.

Frelse og dom

[5] Hør Herrens ord, dere som skjelver for hans ord! Brødrene deres som hater dere og støter dere bort for mitt navns skyld, de

por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

sier: «La Herren vise sin herlighet, så vi kan se deres glede!» Men de skal bli til skamme.

[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

[6]Hør larmen fra byen, røsten fra tempelet, Herrens røst! Han gjengjelder sine fiender for det de har gjort.

[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

[7] Før hun får rier, har hun født, før smertene kommer, har hun fått en gutt.

[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

[8]Hvem har hørt noe som dette? Hvem har sett noe slikt? Kan et land bli født på én dag, kan et folkeslag komme til verden på et øyeblikk? Men Sion fødte sine barn med det samme hun fikk rier.

[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

[9]Skulle jeg åpne morslivet uten å sette fødselen i gang? sier Herren. Eller sette fødselen i gang og så stanse den? sier din Gud.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

[10] Gled dere over Jerusalem og fryd dere over henne, alle dere som elsker henne! Ta del i hennes glede, alle dere som sørger over henne!

[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

[11]Så skal dere suge og bli mette ved hennes trøstende bryst, dere skal drikke og nyte hennes herlige brystvorter.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

[12] For så sier Herren: Se, nå leder jeg fred til henne som en elv, folkeslags rikdom som en flommende bekk. Dere skal suge, bæres på armen og vugges på fanget.

[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR,

[13] Som en mor trøster barnet sitt, slik vil jeg trøste dere. I Jerusalem skal dere få trøst.

[14] Dere skal se det, og hjertet skal glede seg, kroppen skal gro som gress. Herrens tjenere skal kjenne hans hånd, men hans fiender får kjenne hans vrede.

[15] For se, Herren kommer i en ild, hans vogner som en virvelvind. Han slipper sin vrede løs som en brann og sine trusler som flammende ild.

[16] For Herren skal holde dom med ild og med sverd mot alle mennesker; mange er de som drepes av Herren.

[17] De som gjør seg hellige og rene for å gå til hagene etter en som er der inne, de som spiser svinekjøtt, motbydelige ting og mus, de skal gå til grunne, alle sammen, sier Herren.

Frelsen og straffen blir fullendt

[18] Jeg vet hva de gjør og hva de tenker, jeg kommer for å samle alle folkeslag og tungemål. De skal komme og se min herlighet.

[19] Jeg setter et tegn blant dem og sender noen av dem som er berget, ut til folkeslagene i Tarsis, Put, Lud, Mesjek med buen, Tubal og Javan, til de fjerne kystene som ikke har hørt ryktet om meg og ikke har sett min herlighet. De skal fortelle om min herlighet blant folkeslagene.

[20] Og de skal bringe alle brødrene deres fra alle folkeslag som offergave til Herren,

sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

21 Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

22 Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

23 E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

24 Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

til hest, i vogner og bærestoler, på muldyr og kameler, til mitt hellige fjell i Jerusalem, sier Herren, slik israelittene bringer offergaver i rene skåler til Herrens hus.

21 Også av dem tar jeg noen til prester og til levitter, sier Herren.

22 For slik den nye himmel og den nye jord som jeg skaper, alltid skal bestå for mitt ansikt, sier Herren, slik skal deres ætt og navn bestå.

23 Og det skal skje: Fra nymånedag til nymånedag, fra sabbat til sabbat, skal alle mennesker komme og tilbe for mitt ansikt, sier Herren.

24 De skal gå ut og se likene av de menneskene som gjorde opprør mot meg. For dem skal marken ikke dø og ilden ikke slukne. De skal være en gru for alle mennesker.

Jeremias	Jeremia

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

Jeremia 1

[1] Ord av Jeremia, sønn av Hilkia, en av prestene i Anatot i Benjamin-landet.

[2] Herrens ord kom til ham i de dager da Josjia, sønn av Amon, var konge i Juda, i det trettende regjeringsåret hans,

[3] og i de dager da Jojakim, sønn av Josjia, var konge i Juda, helt til slutten av det ellevte året da Sidkia, sønn av Josjia, var konge i Juda, da Jerusalem ble ført i eksil i den femte måneden.

Herren kaller Jeremia til profet

[4]Herrens ord kom til meg:

[5] «Før jeg formet deg i mors liv, kjente jeg deg, før du ble født, helliget jeg deg; til profet for folkeslagene satte jeg deg.»

[6] Men jeg sa: «Å, min Herre og Gud! Se, jeg kan ikke tale, jeg er for ung!»

[7] Da sa Herren til meg: «Du skal ikke si: Jeg er ung! Overalt hvor jeg sender deg, skal du gå, og alt jeg befaler deg, skal du si.

[8] Vær ikke redd for dem, jeg er med deg og skal berge deg, sier Herren.»

[9] Herren rakte ut hånden og rørte ved munnen min. Så sa Herren til meg: «Nå legger jeg mine ord i din munn.

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

[10] Se, jeg setter deg i dag over folk og riker til å rykke opp og rive ned, til å ødelegge og knuse, til å bygge og plante.»

A visão da vara de amendoeira

To syn

[11] Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

[11] Herrens ord kom til meg: «Hva ser du, Jeremia?» Jeg svarte: «Jeg ser en grein av et våketre.»

[12] Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

[12] Da sa Herren til meg: «Godt sett! For jeg vil våke over mitt ord og sette det i verk.»

A visão da panela ao fogo

[13] Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

[13]Herrens ord kom til meg for annen gang: «Hva ser du?» Jeg svarte: «Jeg ser en kokende gryte, den heller hitover fra nord.»

[14] Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

[14] Da sa Herren til meg: Fra nord skal ulykken helles ut over alle som bor i landet.

[15] Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

[15] For nå kaller jeg på alle kongeslektene i nord, sier Herren. De skal komme og reise hver sin trone ved Jerusalems portåpninger, mot alle murene omkring og mot alle byene i Juda.

[16] Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

[16] Da skal jeg avsi min dom over dem for all deres ondskap, de som forlot meg, tente offerild for andre guder og tilba sine egne henders verk.

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

[17]Men du skal spenne beltet om livet, stå fram og si til dem alt det jeg befaler deg. Vær ikke redd dem, ellers slår jeg deg med redsel for dem.

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

[18] Se, jeg gjør deg i dag til en festningsby, til en jernstøtte og en bronsemur mot hele landet, mot kongene i Juda, mot lederne og prestene og folket i landet.

[19]De skal gå til krig mot deg, men ikke vinne. For jeg er med deg, sier Herren. Jeg skal berge deg.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte,

Jeremia 2

Israels frafall

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Gå og rop i ørene på Jerusalem: Så sier Herren: Jeg husker din ungdoms troskap, din kjærlighet som brud, da du fulgte meg i ørkenen, i et land der ingen kan så.

[3] Israel var hellig for Herren, førstegrøden av hans avling. Alle som ville fortære Israel, måtte bøte, ulykke kom over dem, sier Herren.

[4]Hør Herrens ord, Jakobs hus og alle slekter i Israels hus!

[5] Så sier Herren: Hva galt fant fedrene deres hos meg siden de gikk bort fra meg, fulgte tomme guder og selv ble tomme?

[6] De sa ikke: «Hvor er Herren som førte oss opp fra Egypt og ledet oss gjennom ørkenen, et land med stepper og kløfter, et land med tørke og dødsskygge, et land der ingen ferdes og ikke et menneske bor?»

por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

[7] Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

[8] Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

Perfídia sem exemplo

[9] Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

[10] Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

[11] Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

[12] Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

[13] Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram

[7] Jeg førte dere til et land med frukthager så dere kunne spise frukten og grøden. Men da dere kom inn, gjorde dere landet mitt urent og min eiendom avskyelig.

[8] Prestene spurte ikke: «Hvor er Herren?» De lovkyndige kjente meg ikke, gjeterne satte seg opp mot meg, profetene profeterte ved Baal og fulgte dem som ikke kan hjelpe.

[9] Derfor skal jeg fremdeles føre sak mot dere, sier Herren, og føre sak mot barnebarna deres.

[10] Dra over til kitteernes kyster og se, send bud til Kedar og undersøk nøye, se om noe slikt har hendt!

[11] Har noe folkeslag byttet ut gudene sine, enda de ikke er guder? Men mitt folk har byttet ut sin ære med det som ikke kan hjelpe.

[12]Himmel, bli skremt og skjelv av skrekk over dette, sier Herren.

[13] For to onde ting har folket mitt gjort: De har forlatt meg, kilden med levende vann, og hugget seg brønner, sprukne brønner som ikke holder vann.

[14] Er Israel en slave som er født i huset? Hvorfor er han blitt et bytte?

[15] Unge løver brølte og knurret mot ham. De gjorde landet hans til ødemark, byene ble brent så ingen kan bo der.

uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

[16] Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

[16] Ja, menn fra Nof og Tahpanhes har skamklipt skallen din.

[17] Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

[17] Dette har du selv ført over deg, for du gikk bort fra Herren din Gud den tiden han førte deg på veien.

[18] Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

[18]Og nå, hvorfor drar du til Egypt for å drikke vann fra Nilen, hvorfor drar du til Assur for å drikke vann fra Eufrat?

[19] A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[19]Din egen ondskap straffer deg, ditt frafall går i rette med deg. Forstå og se hvor ondt og bittert det er at du har forlatt Herren din Gud og ikke frykter meg, sier Herren, hærskarenes Gud.

Israel adorou a Baal

Opprør og avgudsdyrkelse

[20] Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

[20] Fra gammelt av har du brutt åket og slitt lenkene dine i stykker. Du sa: «Jeg vil ikke tjene.» På hver høy haug og under hvert frodig tre la du deg ned og drev hor.

[21] Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

[21] Jeg plantet deg som den fineste vin, en ekte stikling. Hvordan kunne du forvandles til villskudd av fremmed vinstokk?

[22] Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

[22] Om du vasker deg med lut og sløser med såpe, er din skyld like skitten for meg, sier Herren Gud.

[23] Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

[23] Hvordan kan du si: «Jeg er ikke blitt uren, jeg har ikke fulgt Baal-gudene»? Se hvor du gikk nede i dalen, forstå hva du har gjort! En rask kamelhoppe som renner hit og dit,

[24] jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

[25] Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

[26] Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois,

[24] et villesel som kjenner ørkenen og snapper etter pusten i brunst. Hvem kan holde henne tilbake? De som leter etter henne, sliter seg ikke ut, i paringstiden finner de henne lett.

[25] Gå ikke barføtt, spar strupen din for tørst! Men du sier: «Det nytter ikke. Jeg elsker de fremmede, jeg vil gå etter dem.»

[26]Slik tyven blir til skamme når han blir tatt, skal israelittene bli til skamme, konger og ledere, prester og profeter.

[27] De sier til treet: «Du er min far» og til steinen: «Du har født meg.» De snur ryggen til meg og ikke ansiktet. Men i ulykkens tid sier de: «Reis deg og hjelp oss!»

[28] Hvor er gudene dine som du laget deg? De får reise seg og hjelpe deg i ulykkens tid! For du har like mange guder som du har byer, Juda.

[29]Hvorfor ligger dere i strid med meg? Alle har dere gjort opprør mot meg, sier Herren.

[30] Forgjeves slo jeg sønnene deres, de lot seg ikke oppdra. Som en herjende løve fortærte sverdet deres profetene.

[31]Dere som lever i denne tiden, se Herrens ord! Har jeg vært en ørken for Israel eller et mørkt land? Hvorfor sier folket mitt: «Vi løper dit vi vil, vi kommer aldri mer til deg»?

diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

[32]Kan en jomfru glemme smykket sitt eller en brud sitt belte? Men folket mitt har glemt meg gjennom dager uten tall.

[33]Så flink du er til å finne veien når du er ute etter elskov! Derfor har du også lært deg å gå på onde veier.

[34] På kappeflikene dine finnes blod fra uskyldige fattigfolk som du ikke har grepet i innbrudd. Likevel

[35]sier du: «Jeg er uskyldig; hans vrede har vendt seg fra meg.» Se, nå lar jeg deg dømme, for du sier: «Jeg har ikke syndet.»

[36]Så lett du har for å ta en annen vei! Men også av Egypt blir du gjort til skamme, slik du fikk skam av Assur.

[37] Også herfra må du gå ut med hendene over hodet. For Herren har forkastet dem du stoler på, du får ingen nytte av dem.

Jeremia 3

Landet er vanhelliget

[1] Om en mann sender bort sin kone og hun går fra ham og blir en annen manns, kan han så vende tilbake til henne? Nei, kvinnen ville bli vanhelliget. Og så skulle du, som har drevet hor med mange naboer, vende tilbake til meg! sier Herren.

[2] Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

[3] Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

[4] Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

[5] Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

[6] Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

[7] E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

[8] Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

[9] Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[2]Løft blikket mot de snaue høydene og se! Finnes det et sted hvor du ikke lot deg ta? Ved veiene satt du og bød deg fram som en nomade i ørkenen. Du vanhelliget landet med hor og ondskap.

[3] Derfor ble regnskurene holdt tilbake, og vårregnet kom ikke. Du hadde pannen til en hore, og du nektet å skamme deg.

[4]Sannelig, nå roper du til meg: «Min far, du er min ungdoms venn.

[5] Vil han være vred til evig tid, vil han alltid bevare sin harme?» Det sier du, men du har handlet ondt og det til gagns.

De troløse søstrene

[6] Herren sa til meg i kong Josjias dager: Har du sett hva den frafalne Israel har gjort? Hun gikk opp på hver høy haug og inn under hvert frodig tre og drev hor der.

[7]Jeg tenkte: «Når hun har drevet på med alt dette en stund, vil hun vende tilbake til meg.» Men hun vendte ikke tilbake. Dette så hennes troløse søster Juda.

[8] Og hun så at jeg sendte bort den frafalne Israel fordi hun brøt ekteskapet, og at jeg ga henne skilsmissebrev. Den troløse søsteren Juda ble ikke redd. Også hun gikk bort og drev hor.

[9]Med sitt lettsindige horeliv vanhelliget hun landet; hun brøt ekteskapet med stein og tre.

[10]Og tross alt dette vendte den troløse søsteren Juda ikke tilbake til meg av hele sitt hjerte, hun bare lot som hun gjorde det, sier Herren.

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da

[11] Herren sa til meg: Den frafalne Israel er mer rettferdig enn den troløse Juda.

[12]Gå og rop ut disse ordene mot nord: Vend tilbake, du frafalne Israel! sier Herren. Jeg er ikke lenger sint på dere, for jeg er trofast, sier Herren. Jeg er ikke vred til evig tid.

[13] Bare innse din skyld. For du har gjort opprør mot Herren din Gud. Du bød deg fram for fremmede under hvert frodig tre. Du hørte ikke på min røst, sier Herren.

Samlingen på Sion

[14] Vend tilbake, dere bortkomne sønner! sier Herren. For jeg er herre over dere. Jeg vil ta dere, én fra en by og to fra en slekt, og føre dere til Sion.

[15] Så gir jeg dere gjetere som er etter mitt hjerte, og de skal gjete dere med kunnskap og forstand.

[16] I de dager, sierHerren, når dere blir mange og fruktbare i landet, skal de ikke lenger si «Herrens paktkiste» og ikke tenke på den. De skal ikke minnes den eller lete etter den, og det skal ikke lages noen ny.

[17] På den tiden skal de kalle Jerusalem for Herrens trone. Der skal alle folkeslag samle seg, iHerrens navn, i Jerusalem. De skal ikke lenger følge sitt onde og egenrådige hjerte.

[18]I de dager skal Judas hus slutte seg til Israels hus, og sammen skal de komme fra

terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

Jeremias 4

et land i nord til det landet jeg ga fedrene deres til eiendom.

Israel bekjenner sin synd

[19]Jeg sa: Jeg vil sette deg blant sønner og gi deg et herlig land, den prektigste arv blant folkeslagene. Jeg tenkte dere ville kalle meg far og ikke vende dere bort fra meg.

[20]Men slik en kvinne er troløs mot sin venn, slik var dere troløse mot meg, Israels hus, sier Herren.

[21] Det høres rop på de snaue høydene, gråt og bønner fra israelittene. For de har gått krokveier, de har glemt Herren sin Gud.

[22]Vend tilbake, bortkomne sønner, så skal jeg helbrede deres frafall. «Se, vi kommer til deg, for du er Herren vår Gud.

[23] Sannelig, løgn er det som kommer fra haugene, larmen fra fjellene. Sannelig, hos Herren vår Gud er det frelse for Israel.

[24] Skammen har fortært det fedrene våre strevde for helt fra vår ungdom, sauer og okser, sønner og døtre.

[25] Så la oss ligge i vår skam, la vanære dekke oss! For mot Herren vår Gud har vi syndet, både vi og fedrene våre, fra vår ungdom og til denne dag. Vi har vært ulydige mot Herren vår Guds røst.»

Jeremia 4

Bryt dere nybrott

[1] Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

[1]Om du vender tilbake, Israel, sier Herren, om du vender tilbake til meg, om du fjerner de motbydelige gudene dine fra meg og ikke flakker omkring,

[2] se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

[2] om du sverger «så sant Herren lever» i sannhet, rett og rettferd, da skal folkeslag velsigne seg ved ham, ved ham skal de prise seg lykkelige.

[3] Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

[3] Så sier Herren til judeerne og til Jerusalem: Bryt dere nybrott, ikke så blant torner!

[4] Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

[4] Omskjær dere for Herren, ta bort forhuden fra hjertet deres, dere judeere og dere som bor i Jerusalem, ellers skal min harme bryte ut som ild og brenne uten at noen slukker, for det onde dere har gjort.

Vem do Norte o mal

[5] Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

Ulykken fra nord

[5] Kunngjør dette i Juda, la det høres i Jerusalem, blås i horn i landet, rop høyt og si: Samle dere! La oss gå inn i festningsbyene!

[6] Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

[6] Løft banneret! Til Sion! Berg dere, bli ikke stående! For jeg sender en ulykke fra nord, et stort sammenbrudd.

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[7] En løve stiger opp fra krattet. En som ødelegger folkeslag, bryter opp og drar ut fra sitt sted for å legge landet ditt øde. Byene dine skal bli til ruiner der ingen kan bo.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

[8] Derfor, kle dere i sekkestrie, sørg og skrik! For Herrens brennende vrede har ikke vendt seg bort fra oss.

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[9]Den dagen, sier Herren, skal kongen og lederne miste alt mot. Prestene blir slått av skrekk, profetene blir målløse av redsel.

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[10] Jeg sa: Å, min Herre og Gud! Sannelig, du sviktet dette folket og Jerusalem da du sa: «Dere skal ha fred.» Nå rører sverdet ved strupen.

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[11]På den tiden skal det sies til dette folket og til Jerusalem: Vind som brenner av hete, kommer fra snaue høyder i ørkenen mot folket, min datter. Den er ikke til å kaste og rense korn i,

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[12]en sterkere vind kommer til meg. Nå vil også jeg avsi dom over dem.

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

[13] Se, som skyer drar han fram, som stormen er vognene hans, hestene er raskere enn ørner. Ve oss, for vi blir ødelagt!

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

[14] Rens hjertet ditt for ondskap, Jerusalem, så skal du bli frelst. Hvor lenge skal du la onde tanker få bo i ditt indre?

[15] Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

[15] For en stemme bringer bud fra Dan, forkynner ulykke fra Efraim-fjellene.

[16] Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[16]Si fra til folkeslagene: Der er de! La det høres over Jerusalem! Fiender kommer fra fjerne land, ropet deres lyder over byene i Juda.

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[17] Som vakter på åkeren omringer de henne, for hun har satt seg opp mot meg, sier Herren.

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

[23] Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

[18] Din vei og dine gjerninger har ført dette over deg. Slik er din ondskap, den er bitter, og den rammer deg i hjertet.

Jeg så

[19] Å, kroppen min, kroppen min! Jeg vrir meg i smerte. Mitt hjertes vegger! Hjertet skriker, jeg kan ikke tie. Jeg hører lyden av horn og hærrop.

[20]Det blir ropt om sammenbrudd på sammenbrudd, hele landet er ødelagt. Brått blir teltene mine ødelagt, teltdukene på et øyeblikk.

[21]Hvor lenge skal jeg se banneret og høre lyden av horn?

[22] Ja, folket mitt er dårer, de kjenner meg ikke. De er tåpelige barn uten innsikt. De er flinke til å gjøre ondt, men kan ikke gjøre godt.

[23] Jeg så jorden, og se! – den var øde og tom, mot himmelen – lyset var borte.

[24] Jeg så fjellene, og se! – de skalv, alle haugene ristet.

[25] Jeg så, og se! – ikke et menneske, alle fugler under himmelen var fløyet.

[26]Jeg så, og se! – fruktbart land var blitt til ørken, alle byer var revet ned av Herren, av hans brennende vrede.

Herrens plan

[27] Så sier Herren: Hele landet skal legges øde, men jeg skal ikke gjøre ende på det.

[28] Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

[28]Jorden sørger over dette, og himmelen mørkner over den. For jeg har talt og lagt min plan, jeg angrer ikke og tar den ikke tilbake.

[29]Hele byen flykter for larmen fra ryttere og bueskyttere. De går inn i krattskogen og klatrer opp på knausene. Hver by er forlatt, det finnes ingen som bor i dem.

Ropet fra datter Sion

[30] Du som er ødelagt, hva vil du gjøre? Om du kler deg i skarlagen, om du pynter deg med gullsmykker, om du gjør øynene store med sminke, gjør du deg vakker til ingen nytte. De som lengtet etter deg, har forkastet deg, nå står de deg etter livet.

[31] Jeg hører rop som fra en kvinne med rier, et skrik som når hun føder for første gang. Det er ropet fra datter Sion, hun gisper etter luft og strekker hendene ut: «Ve meg, jeg faller om foran mordere!»

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

[2] Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

[3] Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto

Jeremia 5

Hvorfor skulle jeg tilgi dette?

[1] Gå rundt i Jerusalems gater, se og forstå, søk på torgene hennes om dere kan finne én, en eneste, som gjør rett og søker troskap, så jeg kan tilgi byen.

[2]De sier «så sant Herren lever», men sverger likevel falskt.

[3] Herre, dine øyne ser etter troskap. Du slo dem, men de kjente ikke smerte, du gjorde ende på dem, men de nektet å ta lærdom

mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

[4] Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

[5] Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

[6] Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

[7] Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

av det. De gjorde ansiktet hardere enn stein og nektet å vende om.

[4]Jeg tenkte: De er bare små og tåpelige, for de kjenner ikke Herrens vei, sin Guds rett.

[5] Jeg vil gå til de store og tale med dem, for de kjenner Herrens vei, sin Guds rett. Men de har alle brutt åket og slitt lenkene i stykker.

[6] Derfor skal løven fra skogen slå dem ned, ulven fra ødemarken skal herje, ved byene ligger leoparden på lur, alle som går ut, blir revet i hjel. For lovbruddene deres er mange, gang på gang har de falt fra.

[7] Hvorfor skulle jeg tilgi deg dette? Sønnene dine har forlatt meg og sverget ved guder som ikke er guder. Jeg mettet dem, men de brøt ekteskapet, i horehuset rispet de seg opp.

[8]De er brunstige, velnærte hester, hver mann vrinsker etter naboens kone.

[9] Skulle jeg ikke straffe dem for dette, sier Herren, skulle jeg ikke hevne meg på et folkeslag som dette?

[10] Gå opp på terrassene i vinmarken og ødelegg dem, men ikke helt! Fjern vinrankene, for de hører ikke Herren til.

[11]For de har vært troløse mot meg, både Israels og Judas hus, sier Herren.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

[12] De fornekter Herren og sier: «Han finnes ikke, ulykken kommer ikke over oss, sverd og sult skal vi ikke se.

[13]Profetene skal bli til vind. De har ikke ordet i seg, Slik skal det gå med dem.»

[14] Derfor sier Herren, hærskarenes Gud: Se, fordi dere taler slike ord, gjør jeg mine ord til ild i din munn og dette folket til ved som ilden skal fortære.

Fienden eter opp alt

[15] Se, Israels hus, jeg sender mot dere et folkeslag fra det fjerne, sier Herren. Det er et mektig folkeslag, et folk fra gammel tid. Du kjenner ikke språket deres og skjønner ikke hva de sier.

[16]Deres pilkogger er som en åpen grav, krigere er de alle.

[17]De eter kornet og brødet ditt, de eter sønnene og døtrene dine, de eter småfeet og storfeet ditt, de eter vinstokkene og fikentrærne dine. Festningsbyene dine, som du stoler på, skal de utslette med sverd.

[18] Men selv i de dager, sier Herren, vil jeg ikke ødelegge dere helt.

[19] Når dere spør: «Hvorfor har Herren vår Gud gjort alt dette mot oss?» – da skal du svare: «Slik dere forlot meg og tjente fremmede guder i deres eget land, skal dere nå tjene fremmede i et land som ikke er deres.»

Frykter dere meg ikke?

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[20]Kunngjør dette i Jakobs hus, og la det høres i Juda:

[21] Hør dette, du tåpelige og vettløse folk som har øyne, men ikke ser, og ører, men ikke hører.

[22] Frykter dere meg ikke, sier Herren, skjelver dere ikke for mitt ansikt? Jeg la sand til grense for havet, en evig grense som det ikke kommer over. Bølgene slår, men klarer det ikke, de bryter, men slår ikke over.

[23] Men dette folket har et trassig og opprørsk hjerte, de har veket av og gått bort.

[24] De sier ikke i sitt hjerte: «La oss frykte Herren vår Gud, han som gir regn i rett tid, både høstregn og vårregn, og passer på ukene som er bestemt for oss til innhøsting.»

[25] Men dette er kommet i ulage på grunn av skylden deres, syndene holder det gode borte fra dere.

[26]For det finnes urettferdige i folket mitt. De ligger på lur som fuglefangere i dekning, setter feller og fanger mennesker.

[27] Som en kurv er full av fugler, slik er husene deres. De er fulle av svik. Derfor er de blitt store og rike,

[28] tykke og fete. Det flommer over av onde ord: De dømmer ikke rett så farløse kan vinne fram med sin sak, og de hjelper ikke fattige til deres rett.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?
[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:
[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.
[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.
[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.
[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!
[5] Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.
[6] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

[29] Skulle jeg ikke straffe dem for dette, sier Herren, skulle jeg ikke hevne meg på et folkeslag som dette?
[30] Forferdelige og grufulle ting skjer i landet.

[31] Profetene spår løgn, prestene styrer etter deres råd, og folket mitt vil ha det slik. Men hva vil dere gjøre når dette tar slutt?

Jeremia 6

En ulykke truer

[1] Berg dere, benjaminitter, bort fra Jerusalem! Blås i horn i Tekoa, tenn varden på Bet-Hakkerem! For en ulykke truer fra nord, et stort sammenbrudd.

[2] Den vakre og bortskjemte datter Sion gjør jeg ende på.
[3] Mot henne skal gjetere komme med saueflokkene sine. De slår opp telt omkring henne, og hver beiter sitt stykke snaut.

[4]Lys hellig krig mot henne! Kom, la oss angripe midt på dagen! Ve oss, dagen er på hell, og kveldsskyggene blir lange.

[5]Kom, la oss angripe i natt og ødelegge borgene hennes!

[6] Så sier Herren over hærskarene: Fell trær og kast opp en voll mot Jerusalem! Hun er byen som skal kreves til regnskap, hun er full av undertrykkelse.

[7] Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

[8] Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

[10] A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

[11] Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[7] Som en kilde holder vannet kaldt, slik holder byen ondskapen kald. Der hører en om vold og ran, alltid ser jeg sykdom og sår.

[8]La deg refse, Jerusalem, ellers bryter jeg med deg og gjør deg til et øde sted, et land der ingen kan bo.

Uomskårne ører

[9] Så sier Herren over hærskarene: Hold etterhøst på Israels rest som dere gjør med vinstokken! Gå enda en gang over rankene med hånden lik en som plukker druer!

[10] «Hvem skal jeg tale til og advare slik at de hører? Se, de har uomskårne ører og kan ikke høre etter. Se, Herrens ord er spott for dem, og de bryr seg ikke om det.

[11]Men jeg er full av Herrens harme, jeg er trett av å holde den tilbake.» Så øs den ut over barna på gaten og over flokken av unge menn som samles! Både mann og kvinne skal fanges, gamle menn og oldinger.

[12] Andre skal overta husene deres, jordene og kvinnene også. For nå løfter jeg hånden mot dem som bor i landet, sier Herren.

[13] For alle sammen, små og store, skaffer seg urett vinning. Profet og prest, alle farer med svik.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

[14] Lettvint helbreder de bruddet i folket mitt, de sier: «Fred, fred!» Men det er ikke fred.

[15]De skal bli til skamme, for de har gjort avskyelige ting. Likevel skammer de seg ikke, vet ikke hva vanære er. Derfor skal de falle blant dem som er falt. I regnskapets time skal de snuble, sier Herren.

Spør etter de gamle stiene

[16] Så sier Herren: Still dere på veiene og se! Spør etter de gamle stiene, etter veien til det gode! Gå på den, så skal dere finne hvile for deres liv. Men de svarte: «Vi vil ikke gå der.»

[17] Jeg satte vaktmenn over dere. Lytt når hornet gjaller! Men de svarte: «Vi vil ikke lytte.»

[18]Derfor, hør, dere folkeslag, og forstå, dere som er samlet, hva som skjer med dem.

[19] Hør, du jord! Se, jeg fører ulykke over dette folket, frukten av deres egne planer. For de lyttet ikke til mine ord, og de foraktet min lov.

[20] Hva skal jeg med røkelse fra Saba og det beste krydder fra fjerne land? Brennoffer fra dere tar jeg ikke imot, slaktofrene gleder meg ikke.

[21]Derfor sier Herren: Se, jeg legger snublesteiner for dette folket. Både fedre og sønner skal snuble i dem, nabo og neste skal gå under.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.

[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:

Fienden fra nord

[22] Så sier Herren: Se, det kommer et folk fra landet i nord, et stort folkeslag bryter opp fra jordens ytterste ende.

[23]De har bue og sabel i hånden, de er grusomme og viser ingen nåde. Larmen drønner som havet, på hester kommer de ridende, rustet til krig mot deg, datter Sion.

[24] Da vi hørte ryktet, ble hendene våre slappe, trengsel grep oss, rier som hos en fødende kvinne.

[25] Gå ikke ut på marken, gå ikke på veien, for fienden har sverd, redsel rår på alle kanter.

[26] Mitt folk, min datter, bind sekkestrie om deg og velt deg i aske! Hold sørgehøytid over din eneste sønn, en bitter klage. For brått kommer ødeleggeren over oss.

Profeten skal prøve folket

[27] Jeg har satt deg til å prøve folket mitt slik en prøver gull, du skal kjenne og prøve deres veier.

[28] Alle er trassige opprørere, de farer med sladder, de er bronse og jern, ødeleggere er de alle.

[29]Blåsebelgen er svidd av ilden, blyet er fjernet. Men det nytter ikke å smelte, de onde skilles ikke ut.

[30] Forkastet sølv skal de kalles, for Herren har forkastet dem.

Jeremia 7

Jeremia taler i tempelet

[1]Dette ordet kom til Jeremia fra Herren:

[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

[2] Still deg i porten til Herrens hus. Der skal du rope ut dette ordet og si: Hør Herrens ord, hele Juda, dere som går inn gjennom disse portene for å tilbe Herren.

[3] Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Gjør veiene og gjerningene deres gode, så vil jeg la dere bo på dette stedet.

[4] Stol ikke på de falske ordene: «Herrens tempel,Herrens tempel, Herrens tempel!»

[5] Men om dere virkelig gjør veiene og gjerningene deres gode, om dere gjør rett mot hverandre,

[6] ikke undertrykker innflyttere, farløse og enker, ikke utøser uskyldig blod på dette stedet og ikke følger andre guder til skade for dere selv,

[7]da vil jeg la dere bo på dette stedet, i det landet jeg ga deres fedre, fra evig tid og til evig tid.

[8]Se, dere stoler på falske ord som ikke kan hjelpe.

[9]Dere stjeler, slår i hjel, bryter ekteskapet, sverger falskt, tenner offerild for Baal og følger andre guder som dere ikke kjenner.

[10]Og så vil dere komme og stå for mitt ansikt i dette huset som navnet mitt er ropt ut over, og si: «Vi er berget», selv om dere gjør alt dette som er avskyelig?

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[11] Er det blitt en røverhule i deres øyne, dette huset som navnet mitt er ropt ut over? Også jeg kan se, sier Herren.

[12] Gå til stedet mitt som er i Sjilo, hvor jeg lot mitt navn bo i den første tiden, og se hva jeg gjorde med det på grunn av ondskapen hos mitt folk Israel.

[13] Og nå har dere gjort alle disse gjerningene, sier Herren. Dere ville ikke høre når jeg talte til dere sent og tidlig, og dere svarte ikke når jeg ropte på dere.

[14]Derfor vil jeg gjøre slik jeg gjorde med Sjilo, mot det huset som navnet mitt er ropt ut over, og som dere stoler på, det stedet som jeg ga dere og fedrene deres.

[15] Og jeg vil kaste dere bort fra mitt ansikt slik jeg kastet fra meg alle brødrene deres, hele Efraims ætt.

Falsk og ekte gudsdyrkelse

[16] Du skal ikke be for dette folket, ikke bære fram klage eller bønn for det og ikke prøve å overtale meg, for jeg vil ikke høre på deg.

[17]Ser du ikke hva de driver på med i Judas byer og på Jerusalems gater?

[18] Barna sanker ved, fedrene gjør opp ild, kvinnene knar deig for å bake offerkaker til Himmeldronningen, og de øser ut drikkoffer til andre guder. Slik krenker de meg.

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[19]Men er det meg de krenker, sierHerren, er det ikke seg selv, er det ikke deres eget ansikt som får skammen over seg?

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

[20]Derfor sier Herren Gud: Se, min vrede og harme skal øses ut over dette stedet, over folk og fe, over trærne på marken og frukten av jorden. Den skal brenne og ikke slukne.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

[21] Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Legg brennoffer til slaktofrene deres og spis kjøtt!

[22] Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

[22] For jeg sa ikke noe om brennoffer og slaktoffer til fedrene deres, jeg ga dem ikke noe påbud om det da jeg førte dem ut av Egypt.

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[23] Men dette budet ga jeg dem: «Hør på min røst, så skal jeg være deres Gud, og dere skal være mitt folk. Gå alltid på den veien jeg befaler dere, så skal det gå dere vel.»

[24] Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

[24] Men de ville ikke høre og vendte ikke øret til. De fulgte sine egne planer, sitt onde og egenrådige hjerte. De gikk bakover, ikke framover.

[25] Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

[25]Fra den tid da fedrene deres dro ut av Egypt og helt til denne dag har jeg sendt alle mine tjenere profetene til dem, sent og tidlig.

[26] Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

[26]Men de ville ikke høre på meg og vendte ikke øret til. De gjorde nakken stiv og var verre enn fedrene sine.

[27] Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

[27]Når du sier alle disse ordene til dem, kommer de ikke til å høre på deg. Når du roper til dem, kommer de ikke til å svare.

[28] Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

[28]Da skal du si til dem: «Dette er folkeslaget som ikke ville lytte til Herren sin Guds røst og ikke ta lærdom. Det er slutt på trofasthet, den er forsvunnet fra deres munn.»

Judá rejeitado por Deus

[29] Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

[29] Klipp håret av deg og kast det bort! Stem i en likklage på de snaue høydene! Herren har forkastet og vraket den slekten han er harm på.

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[30] For judeerne har gjort det som er ondt i mine øyne, sierHerren. De har innsatt det motbydelige i det huset som navnet mitt er ropt ut over, og gjort det urent.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[31] De har bygd Tofet-haugene i Ben-Hinnom-dalen, hvor de brenner sønnene og døtrene sine i ilden. Det har jeg ikke pålagt dem, det har aldri vært i mine tanker.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[32]Derfor, se, dager skal komme, sier Herren, da det ikke lenger skal hete Tofet eller Ben-Hinnom-dalen, men Drapsdalen. Og i Tofet skal de døde begraves, fordi det ikke er gravplass andre steder.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[33] Likene av dette folket skal bli til føde for fuglene under himmelen og for dyrene på jorden, og ingen skal skremme dem bort.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de

[34] Jeg gjør ende på lyden av jubel og glede og stemmen til brudgom og brud i Judas

alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;
[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

O castigo é inevitável

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

byer og på Jerusalems gater. For landet skal legges i ruiner.

Jeremia 8

[1]På den tid, sier Herren, skal de ta knoklene av Juda-kongene, knoklene av lederne, knoklene av prestene, knoklene av profetene og knoklene av innbyggerne i Jerusalem ut av gravene

[2] og spre dem ut for solen og månen og hele himmelens hær, som de elsket, som de dyrket, som de fulgte, som de spurte til råds, og som de tilba. De skal ikke bli samlet og gravlagt, de skal bli til gjødsel på jorden.

[3] Men de velger døden i stedet for livet, hele den resten som er igjen av denne onde slekt på alle de stedene jeg har drevet dem bort til, sier Herrenover hærskarene.

Frafall og dom

[4]Du skal si til dem: Så sier Herren: Hvem er det som faller og ikke reiser seg igjen? Eller går bort og ikke vender tilbake?

[5] Hvorfor har dette folket vendt seg bort? Hvorfor vender Jerusalem seg alltid bort? De holder fast ved sitt svik og nekter å vende om.

[6]Jeg har lyttet og hørt etter. Det er ikke sant, det de sier. Ingen angrer sin ondskap og sier: «Hva har jeg gjort!» Alle løper bort slik en hest stormer fram i strid.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[11] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[12] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[13] Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

[14] Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades

[7] Selv storken under himmelen kjenner sine faste tider, og turtelduen, svalen og trosten passer tiden når de skal komme. Men folket mitt kjenner ikke Herrens lov.

[8]Hvordan kan dere si: «Vi er vise, vi har Herrens lov hos oss»? Se, skrivernes falske penn har forfalsket den!

[9] De vise blir til skamme, de blir slått av skrekk og fanget. De har jo forkastet Herrens ord. Hva er da deres visdom?

[10] Derfor gir jeg konene deres til andre og jordene deres til nye eiere. For alle sammen, små og store, skaffer seg urett vinning. Profet og prest, alle farer med svik.

[11]Lettvint helbreder de bruddet hos folket, min datter. De sier: «Fred, fred!» men det er ikke fred.

[12]De skal bli til skamme, for de har gjort avskyelige ting. Likevel skammer de seg ikke, vet ikke hva vanære er. Derfor skal de falle blant dem som er falt. I regnskapets time skal de snuble, sier Herren.

[13] Nå vil jeg samle dem inn, sier Herren. Det finnes ikke druer på vinranken og ikke fikener på fikentreet, løvet er visnet. Det jeg har gitt dem, er borte.

Fienden kommer

[14] Hvorfor blir vi sittende? Samle dere! La oss gå inn i festningsbyene og gå til grunne

fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

15 Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

16 Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

17 Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

18 Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

19 Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

20 Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

21 Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

22 Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

Jeremias 9

der! For Herren vår Gud lar oss gå til grunne, han gir oss giftig vann å drikke, for vi har syndet mot Herren.

15 Vi håpet på fred, men det finnes ikke noe godt, på en tid for helbredelse, men se, det er redsel.

16 Fra Dan høres fnysende hester. Når hingstene vrinsker, skjelver hele landet. De kommer, de eter opp landet og alt som fyller det, byen og dem som bor der.

17 Se, jeg sender slanger mot dere, giftige ormer som ingen kan mane bort. De skal bite dere, sier Herren.

Profeten lider med sitt folk

18Uhelbredelig sorg kommer over meg, hjertet mitt er sykt.

19 Hør skriket til folket, min datter, fra et land langt borte! Er ikke Herren på Sion? Er ikke kongen hennes der? Hvorfor har de krenket meg med gudebildene sine, med fremmede og tomme guder?

20Innhøstingen er over, sommeren er slutt, men vi er ikke blitt berget.

21Jeg er nedbrutt, for folket, min datter, har brutt sammen, det svartner for meg, gru har grepet meg.

22 Finnes det ikke balsam i Gilead? Er det ingen lege der? Hvorfor blir ikke folket, min datter, helbredet?

Jeremia 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[1] Å, om hodet mitt var vann og øyet mitt en tårekilde! Da ville jeg gråte dag og natt over de falne i folket, min datter.

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

[2] Å, om jeg fant et sted i ørkenen der vandringsmenn kunne overnatte! Da ville jeg forlate folket mitt og gå bort fra dem. For de er alle ekteskapsbrytere, en flokk av troløse.

[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[3] De spenner løgnens bue med tungen som pil. Det er ikke ved sannhet de hersker i landet. De går fra ondskap til ondskap, og de kjenner ikke meg, sier Herren.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

[4] Vokt dere for hverandre, stol ikke engang på en bror! Hver bror farer med list, hver venn går med sladder.

[5] Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

[5] De bedrar hverandre og snakker ikke sant. De har lært opp tungen til å lyve, de er utmattet av ondskap.

[6] Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

[6]Blant svikere bor du, svikere som ikke vil kjennes ved meg, sier Herren.

Ameaças de ruína e exílio

[7] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

[7] Derfor sier Herren over hærskarene: Se, jeg vil smelte dem og prøve dem. Hva kan jeg ellers gjøre for folket, min datter?

[8] Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

[8] Tungen deres er en drepende pil, den taler svik. Med munnen taler de om fred til sin neste, men i sitt indre planlegger de bakhold.

[9] Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

[10] Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

[11] Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[9] Skulle jeg ikke straffe dem for dette, sier Herren, skulle jeg ikke hevne meg på et folkeslag som dette?

Hvorfor er landet lagt i grus?

[10] Jeg stemmer i med gråt og klagesang over fjellene, likklage over beitene i ørkenen. For de er avsvidd, ingen ferdes der, det høres ingen rautende buskap. Både fuglene under himmelen og dyrene på marken har rømt og er borte.

[11] Jeg gjør Jerusalem til en steinrøys, et sted der sjakaler holder til. Byene i Juda gjør jeg til øde steder hvor ingen kan bo.

[12] Hvem er så vis at han forstår dette og kan kunngjøre det Herrens munn har sagt ham? Hvorfor er landet lagt i grus, avsvidd som en ørken der ingen kan ferdes?

[13]Herren svarte: Fordi de sviktet min lov som jeg la fram for dem. De hørte ikke på min røst og fulgte ikke min lov,

[14] men de fulgte sitt egenrådige hjerte og Baal-gudene, slik fedrene deres hadde lært dem.

[15] Derfor sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Se, jeg gir dette folket malurt å spise og giftig vann å drikke.

[16] Jeg sprer dem blant folkeslag som verken de eller fedrene deres kjente. Jeg sender sverdet etter dem helt til jeg har gjort ende på dem.

Klagerop fra Sion

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na

[17] Så sier Herren over hærskarene: Vær forstandige! Tilkall gråtekonene, send bud på de kyndige kvinnene!

[18]De må skynde seg å komme, de skal synge klagesang over oss til tårer renner fra øynene våre og vann drypper fra øyelokkene våre.

[19]Hør, det lyder klagesang fra Sion: «Å, vi er ødelagt! Vår skam er stor. Nå må vi forlate landet, for de har revet ned hjemmene våre.»

[20]Ja, kvinner, hør Herrens ord, ører, ta imot ordet fra hans munn! Lær døtrene deres en klagesang og lær hverandre en likklage:

[21] «Døden kom inn gjennom vinduene våre og gikk inn i borgene våre for å utrydde småbarn i gaten, unge menn på torgene.»

[22] Tal! Slik er ordet fra Herren: Lik av mennesker skal falle som gjødsel på marken, som kornbånd etter høstfolkene, og det er ingen til å samle dem opp.

Å være stolt

[23]Så sier Herren: Den vise skal ikke være stolt av sin visdom, den sterke skal ikke være stolt av sin styrke, den rike skal ikke være stolt av sin rikdom.

[24] Men den som vil være stolt av noe, skal være stolt av dette: at han har forstand og kjenner meg. For jeg er Herren, som viser

terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

miskunn, rett og rettferd på jorden. Ja, slik vil jeg ha det, sier Herren.

Uomskårne hjerter

[25] Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg vil straffe alle som er omskåret på kroppen:

[26] Egypt, Juda, Edom, ammonittene, Moab og alle ørkenboerne som har kortklipt hår ved tinningen. For alle folkeslagene er uomskåret, og hele Israels hus har uomskårne hjerter.

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

[2] Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

[3] Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

[4] com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

[5] Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

[6] Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

Jeremia 10

Herren og avgudene

[1]Hør ordet som Herren taler til dere, Israels hus.

[2] Så sier Herren: Dere skal ikke lære dere å gå folkeslagenes veier og ikke frykte tegnene på himmelen selv om folkeslagene frykter dem.

[3] For folkenes skikker er tomme. De hugger et tre i skogen, en håndverker lager det til med øks,

[4] de pynter det med sølv og gull, de fester det med nagler og hammer så det står støtt.

[5] De er som fugleskremslene på en agurkmark, ikke kan de snakke, og de må bæres, for de kan ikke gå. Vær ikke redd dem! De gjør ikke noen skade, men de kan heller ikke gjøre noe godt.

[6] Ingen er som du, Herre. Du er stor, navnet ditt er stort og mektig.

[7] Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador

[7] Hvem må ikke frykte deg, du konge over folkeslagene? Det er din rett. For blant alle vismenn hos folkeslagene og i alle riker er det ingen som du.

[8] Alle som en er tåpelige og dumme, opplært av tomme guder, en trestokk.

[9] Det hamrede sølvet er innført fra Tarsis og gullet fra Ufas. Det er verk av treskjærer og gullsmed, kledd i blått og rødt purpur, kunstverk alt sammen.

[10] Men Herren er den sanne Gud, den levende Gud, den evige konge. Jorden skjelver for hans harme, folkeslagene kan ikke holde ut hans vrede.

[11] Dette skal dere si til dem: «De gudene som ikke skapte himmel og jord, skal utryddes fra jorden og under himmelen.»

[12] Han laget jorden med sin kraft, han grunnla verden i sin visdom og spente ut himmelen ved sin innsikt.

[13] Når hans røst høres, bruser vannet i himmelen, han lar skyer stige opp fra jordens ende, han lager både lyn og regn, han lar vinden slippe ut fra sine forrådskamre.

[14]Alle mennesker er dumme og uforstandige. Hver gullsmed må skamme seg over gudebildet sitt, for det støpte bildet hans er løgn. Det er ikke ånd i dem.

[15]Tomme er de, et verk til spott. I straffens tid går de til grunne.

[16] Han som er Jakobs del, er ikke som disse, for det er han som former alt. Israel

de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

17 Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

18 Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

19 Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

20 A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

21 Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

22 Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

23 Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

24 Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

25 Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome;

er hans egen stamme. Herren over hærskarene er hans navn.

Teltet mitt er ødelagt

17Ta bylten din opp fra bakken, du kvinne som bor i en beleiret by!

18For så sier Herren: Se, denne gangen slenger jeg bort dem som bor i landet. Jeg gir dem trengsel for at de skal finne meg.

19 Ve meg, for et brudd! Jeg har et uhelbredelig sår. Jeg tenkte: Dette er bare en lidelse som jeg må bære.

20 Teltet mitt er ødelagt, alle snorer revet av. Barna mine har forlatt meg, de er borte. Det er ikke lenger noen som setter opp teltet mitt og spenner ut teltdukene.

21 For gjeterne er dumme, de søker ikke Herren. Derfor lykkes de ikke, hele flokken deres blir spredt.

22 Dårlig nytt: Nå kommer det, et kraftig jordskjelv fra landet i nord. Det gjør byene i Juda til ørken, et sted hvor sjakaler holder til.

Profetens bønn

23 Jeg vet, Herre, at mennesket ikke selv rår for sin vei, og at vandringsmannen ikke selv kan styre sine skritt.

24 Oppdra meg, Herre, men gjør det rett, ikke i vrede, så du gjør meg liten.

25 Øs ut din harme over folkeslag som ikke kjenner deg, over slekter som ikke kaller på ditt navn. For de har fortært Jakob,

porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

[5] para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

[6] Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

[7] Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

[8] Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno;

fortært og gjort ende på ham og lagt boplassen øde.

Jeremia 11

Israel har brutt pakten

[1]Dette ordet kom til Jeremia fra Herren:

[2]Hør ordene i denne pakten! Du skal tale om dem til mennene i Juda og til dem som bor i Jerusalem,

[3] og si: Så sier Herren, Israels Gud: Forbannet er den som ikke adlyder ordene i denne pakten

[4] som jeg påla fedrene deres den dagen jeg førte dem ut av Egypt, ut av smelteovnen. Da sa jeg: Hør på meg og gjør alt det jeg pålegger dere! Så skal dere være mitt folk, og jeg skal være deres Gud.

[5] Jeg vil holde eden jeg sverget for fedrene deres, å gi dem et land som flyter av melk og honning, slik det er i dag. Da svarte jeg: «Amen, Herre!»

[6]Herren sa til meg: Rop ut alle disse ordene i byene i Juda og på gatene i Jerusalem: Hør ordene i denne pakten og lev etter dem!

[7]Jeg advarte fedrene deres den dagen jeg førte dem ut av Egypt, og til denne dag har jeg advart dem sent og tidlig: «Hør på meg!»

[8] Men de ville ikke høre, vendte ikke øret til. Alle fulgte sitt onde og egenrådige hjerte. Da lot jeg alle ordene i denne

pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

[9] Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

[10] Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

[12] Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

[13] Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

[14] Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

[15] Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

pakten komme over dem, den pakten jeg hadde befalt at de skulle holde, men som de ikke holdt.

[9]Herren sa til meg: Det er en sammensvergelse blant mennene i Juda og blant dem som bor i Jerusalem.

[10]De har vendt tilbake til syndene til sine første fedre, de som nektet å adlyde mine ord. De fulgte andre guder og tjente dem. Israels og Judas hus har brutt den pakten jeg sluttet med fedrene deres.

[11] Derfor sier Herren: Se, jeg fører over dem en ulykke som de ikke kan slippe unna. Når de roper til meg, vil jeg ikke høre på dem.

[12] Da skal byene i Juda og de som bor i Jerusalem, gå og rope til gudene de tenner offerild for. Men de kan ikke berge dem i ulykkens tid.

[13] For du har like mange guder som du har byer, Juda! Og dere har reist like mange altere for Skammen som det er gater i Jerusalem, altere der dere tenner offerild for Baal.

[14] Du skal ikke be for dette folket og ikke sette i med klagerop eller bønn for dem. For jeg vil ikke høre på dem når de roper til meg i ulykkens tid.

Oliventreet

[15] Hva har min elskede i mitt hus å gjøre, hun som har lagt onde planer? Kan fete dyr og hellig kjøtt ta bort din ondskap? Da kunne du juble.

[16] O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

[16]Herren har kalt deg et frodig oliventre med vakker frukt. Men med et veldig drønn setter han fyr på det så greinene blir ødelagt.

[17] Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

[17]Herren over hærskarene, han som plantet deg, truer deg nå med det onde på grunn av det onde som Israels og Judas hus har gjort mot seg selv da de tente offerild for Baal og gjorde meg rasende.

Conspiração contra Jeremias

Trusler mot profeten

[18] O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

[18]Herren gjorde det kjent for meg, jeg fikk vite det. Da viste du meg hva de gjorde.

[19] Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

[19] Jeg var lik et troskyldig lam som føres bort til slakting. Jeg visste ikke at de la planer mot meg: «La oss ødelegge både treet og frukten, utrydde ham fra de levendes land så navnet hans ikke lenger blir husket.»

[20] Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

[20] Herre over hærskarene, du rettferdige dommer, du som prøver hjerter og nyrer, la meg få se at du tar hevn over dem, for jeg har lagt saken min fram for deg.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

[21] Derfor: Så sier Herren om mennene i Anatot, de som står deg etter livet og sier: «Du må ikke profetere i Herrens navn, ellers skal du dø for vår hånd.»

[22] Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

[22]Derfor sier Herren over hærskarene: Se, jeg vil kreve dem til regnskap. De unge mennene skal dø for sverd, sønnene og døtrene deres skal dø av sult.

[23] E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

[1] Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

Deus castiga os devastadores do país

[23]Ingen blir igjen av dem, for jeg fører ulykke over Anatots menn i regnskapets år.

Jeremia 12

Hvorfor har de onde lykken med seg?

[1] Rettferdig er du, Herre, når jeg fører sak mot deg. Likevel må jeg snakke med deg om hva som er rett. Hvorfor har de urettferdige fremgang, hvorfor er alle de troløse trygge?

[2] Du planter dem, og de slår rot, de vokser og bærer frukt. Du er nær i munnen deres, men fra hjertet er du langt borte.

[3] Men du, Herre, kjenner meg og ser meg, du prøver mitt hjerte, min troskap mot deg. Skill dem ut som sauer til slakting, innvi dem til dagen for drap!

[4] Hvor lenge skal landet sørge og alt som vokser på marken, tørke bort? De som bor i landet, er onde, derfor går dyr og fugler til grunne. De sier: «Han kan ikke se hvordan det går oss til slutt.»

[5] Når du blir trett av å løpe om kapp med fotfolk, hvordan kan du da løpe om kapp med hester? Og er du trygg bare i fredelig land, hva har du da å gjøre i Jordans krattskog?

[6]Selv brødrene dine og din fars hus er troløse mot deg. De roper bak ryggen din: «Det er nok!» Stol ikke på dem når de sier gode ting til deg.

Hele landet er lagt øde

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.
[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.
[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.
[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.
[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.
[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.
[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.
[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me

[7]Jeg har forlatt huset mitt, forkastet eiendommen min, gitt min elskede i fiendens hånd.
[8]For meg er eiendommen blitt som en løve i skogen. Den brøler til meg, derfor hater jeg den.
[9] Er min eiendom en spraglete rovfugl som angripes fra alle kanter av andre fugler? La alle villdyr samles og før dem hit så de kan ete!
[10] Mange gjetere har herjet min vinmark og trampet ned min odelsjord. De har gjort min herlige odel til en øde ørken,
[11]gjort den til en ødemark. Ødemarken sørger foran meg, hele landet er lagt øde, og ingen bryr seg om det.
[12]Over alle ørkenens snaue høyder kom folk og herjet. For Herren har et sverd som fortærer fra landsende til landsende, ingen skapning finner fred.
[13] De sådde hvete og høstet torner, de strevde til ingen nytte. Stå der i skam med avlingen deres! For Herren er brennende harm.

Israel, Juda og nabofolkene

[14]Så sier Herren om alle de onde naboene som rører ved den eiendommen jeg har gitt mitt folk Israel: Se, jeg rykker dem opp fra jorden deres, og Judas hus rykker jeg opp midt iblant dem.
[15]Men etter at jeg har rykket dem opp, vil jeg igjen være barmhjertig mot dem og

deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

[17] Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

Jeremias 13

O cinto de linho

[1] Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

[2] Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

[3] Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[4] Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

føre dem tilbake, hver til sin eiendom og til sitt land.

[16] Og om de lærer å kjenne veiene til folket mitt, om de sverger ved mitt navn og sier «så sant Herren lever», slik de før lærte folket mitt å sverge ved Baal, da skal de bygges opp igjen midt iblant folket mitt.

[17]Men om de ikke vil høre, rykker jeg det folkeslaget opp, rykker det opp og gjør ende på det, sier Herren.

Jeremia 13

Det ødelagte beltet

[1]Dette sa Herren til meg: «Gå og kjøp deg et belte av lin og spenn det om livet, men la det ikke komme i vann!»

[2]Så kjøpte jeg et belte, somHerren hadde sagt, og spente det om livet.

[3]Da kom Herrens ord til meg for annen gang:

[4]«Ta beltet du kjøpte, det du har om livet. Stå opp og gå til Eufrat! Der skal du gjemme det i en bergsprekk.»

[5]Så gikk jeg og gjemte det ved Eufrat, slik Herrenhadde befalt meg.

[6]Lang tid etter sa Herren til meg: «Stå opp og gå til Eufrat og hent beltet som jeg befalte deg å gjemme der!»

[7]Jeg gikk til Eufrat, gravde opp beltet og tok det bort fra stedet der jeg hadde gjemt det. Og se, beltet var ødelagt. Det dugde ikke til noe.

[8]Da kom Herrens ord til meg:

[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

Apelo e ameaças finais

[15] Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

[16] Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que

[9]Så sier Herren: Slik vil jeg ødelegge Judas og Jerusalems store overmot.

[10]Dette onde folket nekter å høre på mine ord, de følger sitt egenrådige hjerte og følger andre guder for å tjene dem og tilbe dem. De skal bli som dette beltet, det som ikke duger til noe.

[11] For slik beltet slutter tett om livet på mannen, slik har jeg sluttet hele Israels hus og hele Judas hus nær til meg, sier Herren, for at de skulle være mitt folk, til ære, pris og pryd for meg. Men de ville ikke høre.

De knuste vinkrukkene

[12]Du skal si dette ordet til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Hver krukke skal fylles med vin. De kommer til å si til deg: «Tror du ikke vi vet at hver krukke skal fylles med vin!»

[13] Da skal du si til dem: Så sier Herren: Se, jeg fyller alle som bor i dette landet, både kongene som sitter på Davids trone, prestene, profetene og alle som bor i Jerusalem, og de blir fulle.

[14]Jeg skal knuse dem mot hverandre, både fedre og sønner, sier Herren. Jeg viser ikke medfølelse, skåner ikke og er ikke barmhjertig; jeg skal ødelegge dem.

Vær ikke hovmodige

[15]Hør og lytt, vær ikke hovmodige! For Herren taler.

[16] Gi ære til Herren, deres Gud, før han gjør det mørkt, før dere snubler og faller

tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

på fjellene i skumringen. Dere håper på lys, men han gjør det til dødsskygge og tykk tåke.

[17] Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

[17] Men vil dere ikke høre på dette, må min sjel gråte i det skjulte over hovmodet deres, gråte og gråte, tårene strømmer fra øyet, for Herrens flokk blir ført i fangenskap.

[18] Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

[18] Si til kongen og kongens mor: Sett dere lenger nede! For den praktfulle kronen er falt av hodet på dere.

[19] As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

[19]Byene i Negev er stengt, det er ingen som åpner. Hele Juda er ført i eksil, bortført til siste mann.

Jerusalems skam

[20] Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

[20] Løft blikket og se dem som kommer fra nord! Hvor er flokken du fikk, de praktfulle sauene dine?

[21] Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

[21]Hva vil du si når betrodde menn som du selv har lært opp, blir satt til befalingsmenn over deg? Da blir du grepet av rier som en fødende kvinne.

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[22] Du sier i ditt hjerte: «Hvorfor skal dette hende meg?» På grunn av din store skyld ble kjolekanten løftet opp og lemmene utsatt for vold.

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[23] Kan en fra Kusj skifte sin hud eller en leopard sine flekker? Da kunne også dere gjøre godt, dere som er opplært til å gjøre ondt.

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

[24] Jeg skal spre dem lik halmstrå som fyker av sted med ørkenvinden.

25 Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

26 Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

27 Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

25Det blir din lodd, den delen jeg måler opp for deg, sier Herren, fordi du glemte meg og satte din lit til løgn.

26Jeg skal selv løfte kjolekanten opp over ansiktet på deg så din skam blir synlig,

27ditt ekteskapsbrudd, din vrinsking og ditt skamløse horeliv. Jeg så det motbydelige du drev med på haugene og ute på marken. Ve deg, Jerusalem, du som ikke renser deg! Hvor lenge skal dette vare?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

2 Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

3 Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

4 Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

5 Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

Jeremia 14

Herren straffer med tørke

1Herrens ord som kom til Jeremia om tørken:

2 Juda sørger, byene visner, de bøyer seg til jorden i sorg, klagerop stiger fra Jerusalem.

3 Stormennene sender tjenerne sine etter vann. De kommer til brønnene, men finner ikke vann. De kommer tilbake med tomme kar, de dekker til hodet i skam og vanære.

4 Jorden slår sprekker, for det kommer ikke regn i landet, bøndene dekker til hodet i skam.

5 Selv hinden ute på marken forlater den nyfødte kalven, for det finnes ikke noe grønt.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

[6] Villesler står på snaue høyder og snapper etter pusten som sjakaler, øynene slukner, for det finnes ikke gress.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

[7] Herre, selv om våre synder vitner mot oss, så grip likevel inn for ditt navns skyld! Gang på gang har vi falt fra og syndet mot deg.

[8] Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

[8] Du Israels håp, du frelser i trengselstid, hvorfor er du som en fremmed i landet, en vandringsmann som bare stanser en natt?

[9] Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

[9]Hvorfor er du som en rådvill mann, en kriger som ikke kan frelse? Du er midt iblant oss, Herre, navnet ditt er nevnt over oss. Gå ikke fra oss!

[10] Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

[10] Så sier Herren om dette folket: De liker å streife omkring, de sparer ikke føttene. Men Herren bryr seg ikke om dem. Nå vil han huske deres skyld og straffe dem for syndene deres.

De falske profetene skal omkomme

[11] Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

[11] Herren sa til meg: Be ikke om at det skal gå godt for dette folket!

[12] Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

[12] Når de faster, hører jeg ikke på klageropene deres, og når de bærer fram brennoffer og grødeoffer, bryr jeg meg ikke om dem. For med sverd og sult og pest skal jeg gjøre ende på dem.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

[13] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

[13] Da sa jeg: Å, min Herre og Gud, se, profetene sier til dem: «Dere skal ikke se sverd, og sult skal ikke ramme dere, for jeg vil gi dere sann fred på dette stedet.»

[14] Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

[16] O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

[17] Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

[18] Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[14] Herren sa til meg: Profetene profeterer løgn i mitt navn. Jeg har ikke sendt dem, ikke gitt dem noe påbud og ikke talt til dem. Løgnaktige syner, falske spådommer og svik fra eget hjerte er det de profeterer for dere.

[15]Derfor sier Herren om profetene som profeterer i mitt navn enda jeg ikke har sendt dem, de som sier at det ikke skal være sverd og sult i dette landet: Ved sverd og sult skal de omkomme, disse profetene.

[16]Og folket som de profeterer for, skal ligge slengt på gatene i Jerusalem som offer for sult og sverd. Ingen skal gravlegge dem eller kvinnene deres, sønnene eller døtrene deres. Slik øser jeg deres egen ondskap ut over dem.

Har du helt forkastet oss?

[17] Dette ordet skal du si til dem: Tårene strømmer fra øynene mine natt og dag, de tar ikke slutt. For jomfruen, mitt folks datter, har brutt fullstendig sammen og fått et uhelbredelig sår.

[18] Går jeg ut på marken, ser jeg folk drept med sverd, og går jeg inn i byen, ser jeg sult og sykdom. Selv profeter og prester må dra til et land de ikke kjenner.

[19] Har du helt forkastet Juda, har du avsky for Sion? Hvorfor har du slått oss så det ikke finnes helbredelse? Vi har håpet på fred, men det finnes ikke noe godt, og på en tid med helbredelse, men se, det er redsel.

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.
[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.
[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.
[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.
[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

[4] Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de

[20] Vi kjenner vår urett, Herre, og våre fedres skyld, for vi har syndet mot deg.

[21]For ditt navns skyld, forakt oss ikke, vanær ikke din herlighets trone. Husk din pakt med oss, bryt den ikke!

[22] Kan folkeslagenes falske guder gi regn? Kan himmelen gi regnskurer? Er det ikke du, Herre, vår Gud? Vi håper på deg, for det er du som gjør alt dette.

Jeremia 15

Ingen medynk med folket

[1] Herren sa til meg: Om så Moses og Samuel sto foran meg, ville jeg ikke ha medfølelse med dette folket. Send dem fra meg, de skal gå bort!

[2] Og når de sier til deg: «Hvor skal vi gå?» skal du svare: Så sier Herren: Den som tilhører døden, til død, den som tilhører sverdet, til sverd, den som tilhører sulten, til sult, den som tilhører fangenskapet, til fangenskap.
[3] Jeg sender mot dem fire slags straffedommer, sier Herren: sverd til å drepe, hunder til å slepe bort, fuglene under himmelen og dyrene på marken til å ete og ødelegge.
[4] Jeg gjør dem til en skrekk for alle riker på jorden på grunn av det som Juda-kongen Manasse, Hiskias sønn, har gjort i Jerusalem.

Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

5 Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

6 Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

7 Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

8 As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

9 Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

O Senhor conforta ao seu profeta

10 Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

11 Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

5 For hvem har medfølelse med deg, Jerusalem, hvem synes synd på deg? Hvem stanser og spør hvordan du har det?

6 Du forkastet meg, sier Herren, og snudde ryggen til. Så strakte jeg hånden ut for å gjøre ende på deg; jeg var trett av å ha medynk.

7 Jeg spredte dem med kasteskovl i byene i landet. Jeg gjorde folket mitt barnløst og lot det gå til grunne; det vendte ikke om fra veiene sine.

8 Jeg gjorde enkene mer tallrike enn havets sand. Mot dem som var mødre til unge menn, sendte jeg en som herjet ved høylys dag. Brått lot jeg skrekk og redsel falle over dem.

9 Selv hun som fødte sju barn, har visnet. Livsånden er gått ut av henne, solen hennes er gått ned mens det ennå var dag. Hun ble til spott og spe. Resten av folket gir jeg til sverdet foran fiendene deres, sier Herren.

Profetens kall og lidelse

10 Ve meg, mor, at du fødte meg, en mann i strid og trette med hele landet. Jeg har verken gitt eller tatt opp lån, og enda forbanner de meg alle.

11 I sannhet, Herre: Har jeg ikke tjent deg til det gode, har jeg ikke bedt til deg da fienden kom, i nødens og trengselens tid?

[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

[14] Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

[15] Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

[16] Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti,

[12]Kan en bryte i stykker jern, jern fra nord, og bronse?

[13] Rikdommen og skattene dine gir jeg til fri plyndring for alle dine synder i hele landet ditt.

[14] Jeg gjør deg til slave for fiendene dine i et land du ikke kjenner. For min vrede flammer som ild, mot dere er den tent.

[15]Du vet det, Herre. Husk meg og ta deg av meg! Gi meg hevn over dem som forfølger meg! Vær ikke så sen til vrede at jeg blir revet bort. Vit at jeg må tåle spott for din skyld!

[16] Jeg fant dine ord og spiste dem, dine ord ble til fryd for meg og til glede for mitt hjerte. For ditt navn er nevnt over meg, Herre, hærskarenes Gud.

[17] Aldri satt jeg og moret meg i lystig lag. For din skyld satt jeg ensom, du fylte meg med harme.

[18] Hvorfor er min smerte uten ende og såret mitt uhelbredelig? Det kan ikke leges. For meg er du blitt som en tørrlagt bekk, som vann en ikke kan stole på.

[19]Derfor, så sier Herren: Hvis du vender om, lar jeg deg vende tilbake. Du skal stå for mitt ansikt. Hvis du skiller ut det kostbare fra det verdiløse, skal du være som min munn. De skal vende seg til deg, men du skal ikke vende deg til dem.

[20] Jeg gjør deg til en festningsmur av bronse mot dette folket. De skal gå til krig

mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;
21 Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

3 Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:
4 Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.
5 Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.
6 Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.
7 Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

mot deg, men ikke vinne. For jeg er med deg, jeg vil frelse deg og berge deg, sier Herren.
21 Jeg vil berge deg ut av de ondes hånd og fri deg fra voldsmenns grep.

Jeremia 16

Profetens ensomhet

1 Herrens ord kom til meg:

2 Du skal ikke gifte deg med noen kvinne og ikke få deg sønner og døtre på dette stedet.
3 For så sier Herren om sønnene og døtrene som blir født på dette stedet, om mødrene som føder dem, og om fedrene som får dem i dette landet:
4 De skal dø av dødelige sykdommer, de får ingen sørgehøytid eller gravferd, de skal bli til gjødsel på jorden. De skal omkomme ved sverd og sult, og likene skal bli til føde for fuglene under himmelen og dyrene på marken.
5 Så sier Herren: Du skal ikke gå i sørgesamvær, du skal ikke ta del i klagen og ikke vise tegn på sorg. For min fred har jeg tatt fra dette folket, sier Herren, min troskap og min barmhjertighet.
6 Store og små skal dø i dette landet, de skal ikke få noen gravferd eller sørgehøytid. Ingen skal rispe seg opp eller rake seg snau for deres skyld.

7 Ingen skal bryte brød for å trøste den som sørger over en død, eller skjenke ham et trøstens beger for far eller mor.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os

[8]Du skal heller ikke gå på fest for å sitte sammen med dem og spise og drikke.

[9] For så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Se, rett for øynene på dere, i deres dager, gjør jeg ende på lyden av jubel og glede, stemmen av brudgom og brud på dette stedet.

[10] Når du kunngjør alle disse ordene for dette folket, kommer de til å si til deg: «Hvorfor byr Herren at hele denne store ulykken skal komme over oss? Hva er vår skyld, hvilken synd har vi gjort motHerren vår Gud?»

[11]Da skal du si til dem: Fedrene deres forlot meg, sier Herren. De fulgte andre guder som de tjente og tilba. De forlot meg, og min lov holdt de ikke.

[12]Dere har gjort verre ting enn fedrene. Se, hver og en følger sitt onde og egenrådige hjerte uten å høre på meg.

[13] Jeg skal kaste dere ut av dette landet til landet som verken dere eller fedrene deres har kjent, og der skal dere tjene andre guder både dag og natt. For jeg vil ikke gi dere nåde.

Tilbake til fedrenes jord

[14] Derfor, se, dager skal komme, sier Herren, da det ikke mer skal sies: «Så sant Herren lever, han som førte israelittene opp fra Egypt»,

[15]men: «Så sant Herren lever, han som førte israelittene opp fra landet i nord og fra alle de landene han hadde drevet dem

tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

[16] Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

[17] Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

[18] Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

[19] Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

[20] Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

[21] Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

[1] O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante

bort til.» Jeg vil føre dem tilbake til deres jord, den som jeg ga til fedrene.

Fiskere og jegere

[16] Se, jeg sender bud etter mange fiskere, sier Herren, og de skal fiske dem. Siden sender jeg bud etter mange jegere, og de skal jage dem fra hvert fjell og hver høyde og fra bergsprekkene.

[17] For jeg holder øye med dem hvor de enn går. De kan ikke gjemme seg for meg, og skylden deres er ikke skjult for mine øyne.

[18] Først skal jeg gi dem dobbelt igjen for deres synd og skyld. For de har vanhelliget landet mitt med de livløse, motbydelige gudene sine og fylt min eiendom med det som er avskyelig.

Herrens makt

[19] Herre, min styrke og mitt vern, min tilflukt på nødens dag! Til deg skal folkeslag komme fra jordens ender og si: «Fedrene våre arvet bare løgn, falske guder som ikke kan hjelpe.

[20] Kan mennesker lage seg guder? De er da ikke guder.»

[21] Se, derfor gjør jeg kjent for dem, denne gangen gjør jeg kjent min makt og min velde, og de skal få kjenne at mitt navn er Herren.

Jeremia 17

Judas synd er skrevet opp

[1] Judas synd er skrevet opp med jerngriffel og risset inn med diamantstift på deres hjertetavle og på alterhornene,

pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar

[2] mens barna deres minnes altrene og Asjera-stolpene de hadde under frodige trær og på høye hauger,

[3] fjellene på marken. Din rikdom, alle dine skatter og offerhaugene dine gir jeg til plyndring på grunn av synden overalt i landet ditt.

[4] Av deg selv må du gi avkall på den eiendommen jeg ga deg. Jeg gjør deg til slave for fiendene dine i landet du ikke kjenner. For dere har satt fyr på min vrede, den skal brenne for alltid.

Stol ikke på mennesker

[5] Så sier Herren: Forbannet er den mann som stoler på mennesker og søker sin styrke i kjøtt og blod og vender hjertet bort fra Herren.

[6]Han blir som en busk i ødemarken, han får ikke se det gode komme, han holder til i en ørken av stein, i det salte landet der ingen bor.

[7] Velsignet er den mann som stoler på Herren og setter sin lit til ham.

[8] Han er lik et tre som er plantet ved vann og strekker røttene mot bekken. Det frykter ikke når heten kommer, løvet er grønt. Det engster seg ikke i tørketider og slutter ikke å bære frukt.

[9]Hjertet er mer svikefullt enn noe annet, det kan ikke helbredes. Hvem kan forstå det?

[10] Jeg, Herren, er den som gransker hjerter og prøver nyrer. Jeg lønner hver mann

a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

11 Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

12 Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

13 Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

14 Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

15 Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

16 Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

17 Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

18 Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

A santificação do sábado

etter hans ferd, etter frukten av hans gjerninger.

Dom over urett og frafall

11 En rapphøne som ruger på egg den ikke selv har lagt, slik er den som skaffer seg rikdom med urett. Midt i livet må han forlate den, til slutt står han der som en narr.

12En herlig trone, opphøyd fra begynnelsen av, er stedet for vår helligdom.

13 Herre, du Israels håp, alle som forlater deg, skal bli til skamme; de i landet som vender seg bort fra deg, skal skrives opp. For de har forlatt Herren, kilden med levende vann.

Frels meg du, så blir jeg frelst

14 Helbred meg, Herre, så blir jeg helbredet, frels meg du, så blir jeg frelst. For du er min lovsang.

15 Se, de sier til meg: «Hvor er Herrens ord? La det komme!»

16 Men jeg har ikke tryglet deg om å sende noe ondt, jeg har ikke lengtet etter en ulykkesdag. Du vet hva leppene mine har sagt, det er rett framfor deg.

17Bli ikke til redsel for meg! Du er min tilflukt på ulykkens dag.

18 La forfølgerne bli til skamme, og ikke jeg. La dem bli slått av skrekk, og ikke jeg! La en ulykkesdag komme over dem, knus dem dobbelt opp!

Hold sabbatsdagen hellig

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios,

[19]Dette sa Herren til meg: Gå og still deg i Folkeporten, der Judas konger går inn og ut, og i alle portene i Jerusalem,

[20] og si til dem: Hør Herrens ord, dere Juda-konger, hele Juda og alle som bor i Jerusalem, dere som går inn gjennom disse portene.

[21] Så sier Herren: Så sant dere har livet kjært, vokt dere for å bære noen bør på sabbatsdagen og komme inn gjennom Jerusalems porter med den.

[22] Dere må ikke bære noe ut av husene deres på sabbatsdagen og ikke gjøre noe arbeid. Dere skal holde sabbatsdagen hellig, slik jeg befalte fedrene deres.

[23]Men de hørte ikke og vendte ikke øret til. De gjorde nakken stiv, de adlød ikke og tok ikke imot formaning.

[24] Om dere hører på meg, sier Herren, og ikke bærer noen bør inn gjennom portene i denne byen på sabbatsdagen, men holder sabbatsdagen hellig og ikke gjør noe arbeid,

[25] da skal konger og fyrster som sitter på Davids trone, og som kjører med hester og vogner, få komme inn gjennom portene i denne byen, både de og stormennene deres, mennene i Juda og de som bor i Jerusalem. Denne byen skal bestå til evig tid.

[26]Da skal de komme fra byene i Juda og landet omkring Jerusalem, fra Benjamin-landet, lavlandet, fjellandet og Negev for å bære fram brennoffer, slaktoffer,

ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

Jeremias 18

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

grødeoffer og røkelse og komme med takkoffer til Herrens hus.

[27] Men om dere ikke vil høre på meg og holde sabbatsdagen hellig, men bærer bører og kommer inn gjennom Jerusalems porter med dem på sabbatsdagen, da setter jeg ild på portene. Den skal fortære borgene i Jerusalem, den skal ikke slukne.

Jeremia 18

Leiren i pottemakerens hånd

[1]Dette ordet kom til Jeremia fra Herren:

[2]«Stå opp og gå ned til pottemakerens hus! Der skal jeg la deg få høre mine ord.»

[3]Så gikk jeg ned til pottemakerens hus. Han sto og arbeidet ved dreieskiven.

[4]Når karet han holdt på å lage av leire, ble mislykket i pottemakerens hånd, laget han det om til et annet kar, slik han syntes det var riktig.

[5]Da kom Herrens ord til meg:

[6] Israels hus, kan ikke jeg gjøre med dere slik denne pottemakeren gjør med leiren? sier Herren. Se, som leiren i pottemakerens hånd, slik er dere i min hånd, Israels hus.

[7] Snart truer jeg et folkeslag eller et rike med å rykke opp og rive ned og ødelegge.

[8] Men dersom det folket jeg har truet, vender om fra ondskapen sin, da angrer jeg på det onde som jeg hadde tenkt å gjøre mot det.

[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,

[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.

[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

[16] para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

[9]Snart lover jeg et folkeslag eller et rike å bygge og plante.

[10] Men dersom de gjør det som er ondt i mine øyne, og ikke hører på min røst, da angrer jeg på det gode jeg hadde tenkt å gjøre mot dem.

[11] Og nå, si til mennene i Juda og til dem som bor i Jerusalem: Så sier Herren: Se, jeg utformer en ulykke og legger en plan mot dere. Vend om, hver fra sin onde vei! Gjør veiene og gjerningene deres gode!

[12] Men de skal svare: «Det nytter ikke. Vi vil følge våre egne planer, hver av oss vil gjøre etter sitt onde og egenrådige hjerte.»

Hvem har hørt noe slikt?

[13] Derfor sier Herren: Spør blant folkeslagene: Hvem har hørt noe slikt? Grufulle ting har jomfru Israel gjort.

[14] Forsvinner vel snøen på Libanon fra de høye klippene? Kan det kalde, rennende vannet fra fremmed land tørke ut?

[15] Men folket mitt har glemt meg. De tenner offerild til ingen nytte. De snubler på veiene sine, i de gamle sporene, og følger stier der ingen vei er bygd.

[16] Slik legger de landet sitt øde og gjør det til evig spott. Alle som går forbi, skal grøsse og riste på hodet.

[17] Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

O profeta ora contra seus inimigos

[18] Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face; mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

Jeremias 19

A botija quebrada

[17]Som en østavind sprer jeg dem foran fienden. Med nakken og ikke med ansiktet skal jeg se på dem på ulykkesdagen deres.

Profetens bønn om hevn

[18] De sa: «Kom, la oss legge planer mot Jeremia. For det skal ikke mangle rettledning hos presten, råd hos den vise eller ord hos profeten. Kom, la oss slå ham med tungen, vi vil ikke høre på alt han sier.»

[19]Herre, hør på meg! Hør hva mine motstandere sier!

[20] Skal en gjengjelde godt med ondt? De har gravd en grav for meg! Husk at jeg sto for ditt ansikt for å tale deres sak og vende din harme bort fra dem.

[21] Derfor, overgi barna deres til sulten, gi dem til sverdet! La kvinnene bli barnløse og enker, la mennene rammes av døden, deres unggutter falle for sverd i krigen.

[22]La det høres skrik i husene deres når du brått lar røvere overfalle dem. For de gravde en grav for å fange meg og satte skjulte snarer for føttene mine.

[23] Men du, Herre, kjenner alle planene deres om å drepe meg. Ta ikke bort deres skyld og utslett ikke deres synd for ditt ansikt, men la dem falle og ligge der! Grip inn mot dem i din vredes tid!

Jeremia 19

Den knuste leirkrukken

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[1]Dette sa Herren: Gå til pottemakeren og kjøp en leirkrukke! Ta med deg noen av de eldste fra folket og fra prestene

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[2]og gå ut til Ben-Hinnom-dalen, ved inngangen til Potteskårporten. Der skal du rope ut de ordene som jeg taler til deg.

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[3] Du skal si: Hør Herrens ord, dere konger i Juda og dere som bor i Jerusalem! Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Se, jeg fører en ulykke over dette stedet som skal få det til å ringe for ørene på alle som hører om det.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[4]For de forlot meg og krenket dette stedet. De tente offerild her for andre guder som verken de eller fedrene eller Judas konger kjente. De fylte dette stedet med blod fra uskyldige.

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[5] De bygde offerhauger for Baal for å brenne barna sine i ilden som brennoffer for Baal. Det har jeg ikke pålagt dem og ikke sagt til dem; det har aldri vært i mine tanker.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[6] Derfor, se, dager skal komme, sier Herren, da dette stedet ikke lenger skal kalles Tofet eller Ben-Hinnom-dalen, men Drapsdalen.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[7] Jeg slår i stykker Judas og Jerusalems planer på dette stedet. Jeg lar dem falle for fiendens sverd og i hendene på dem som står dem etter livet. Og jeg gir likene av dem til mat for fuglene under himmelen og dyrene på marken.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:

[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque

[8] Jeg legger denne byen øde og gjør den til spott. Alle som går forbi, skal grøsse og plystre hånlig over sårene den har fått.

[9] Jeg lar dem spise kjøttet av sine egne sønner og døtre. Den ene skal spise kjøttet av den andre. Slik trengsel og nød skal fiendene og de som står dem etter livet, føre over dem.

[10]Så skal du knuse krukken for øynene på mennene som går sammen med deg.

[11] Du skal si til dem: Så sier Herren over hærskarene: Slik vil jeg knuse dette folket og denne byen, som når en knuser et kar fra pottemakeren så det ikke kan bli helt igjen. Og i Tofet skal de døde begraves, fordi det ikke er gravplass andre steder.

[12]Slik vil jeg gjøre med dette stedet, sier Herren, og med dem som bor der, og denne byen vil jeg gjøre lik Tofet.

[13] Og husene i Jerusalem og husene til kongene i Juda skal bli urene som Tofet, alle de husene hvor de har tent offerild på takene for hele himmelens hær og øst ut drikkoffer for andre guder.

Jeremia blir straffet

[14]Så kom Jeremia tilbake fra Tofet, dit Herren hadde sendt ham for å profetere. Da stilte han seg i forgården til Herrens hus og sa til hele folket:

[15]«Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Se, jeg sender all ulykke jeg har truet med, over denne byen og over alle byene som hører den til. For de har gjort nakken stiv og ikke hørt på mine ord.»

endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

1 Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

2 Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

3 Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

4 Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

5 Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

6 E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

Jeremia 20

1Presten Pasjhur, Immers sønn, som var øverste tilsynsmann i Herrenshus, hørte Jeremia tale disse profetiske ordene.

2 Da slo Pasjhur profeten Jeremia og satte ham i gapestokken ved den øvre Benjamin-porten, som fører inn til Herrens hus.

3 Dagen etter slapp Pasjhur Jeremia løs fra gapestokken. Da sa Jeremia til ham: Herren kaller deg ikke Pasjhur, men «Redsel på alle kanter».

4For så sier Herren: Se, jeg gjør deg til en redsel for deg selv og for alle vennene dine. De skal falle for sine fienders sverd, og du skal se det med egne øyne. Og hele Juda vil jeg gi over i hendene på kongen av Babel. Han skal føre dem i eksil til Babel og hugge dem ned med sverd.

5 All rikdom i denne byen gir jeg i fiendenes hender, alt de har strevd for, alle kostbarhetene og alle Juda-kongenes skatter. De skal røve dem, ta dem med seg og føre dem til Babel.

6Du, Pasjhur, og alle som bor i ditt hus, skal gå i fangenskap og komme til Babel. Der skal du dø, og der skal du begraves, både du og alle vennene dine som du har profetert løgn for.

O lamento do profeta

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

[8] Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

[9] Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

[10] Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

[12] Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

[13] Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

Profeten kan ikke svikte kallet

[7] Du lokket meg, Herre, og jeg lot meg lokke. Du ble for sterk for meg og vant. Jeg er til latter hele dagen, alle spotter meg.

[8]Hver gang jeg snakker, må jeg skrike. «Vold og ran!» roper jeg. For Herrens ord er blitt til spott og skam for meg hele dagen.

[9] Jeg sa: «Jeg vil ikke tenke på ham. Aldri mer skal jeg tale i hans navn.» Da var det som om det brant en ild i mitt hjerte. Den var innestengt i knoklene mine. Jeg strevde for å stå imot, men jeg greide det ikke.

[10] For jeg hører mange som hvisker: «Redsel på alle kanter! Meld ham! Vi skal melde ham.» Hvert menneske jeg hadde fred med, venter på mitt fall. «Kanskje lar han seg lokke, så vi vinner og kan hevne oss på ham.»

[11] Men Herren er med meg som en veldig kriger. Derfor skal de som forfølger meg, snuble og ikke vinne. De skal bli helt til skamme, for de mislykkes, en evig vanære som aldri blir glemt.

[12] Herre over hærskarene, du som prøver den rettferdige, som ser nyrer og hjerte, la meg få se at du tar hevn over dem, for jeg har lagt fram min sak for deg.

[13]Syng for Herren, lovpris Herren, for han berger den fattiges liv fra voldsmenns hånd.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

[14] Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

[15] Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

[16] Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

[17] Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

[18] Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

[14] Forbannet er den dagen da jeg ble født! Den dagen min mor fødte meg, skal ikke være velsignet!

[15]Forbannet er den mannen som kom til min far med nyheten: «Det er født deg et barn, en gutt» og gjorde ham inderlig glad.

[16] La den mannen bli som de byene Herren ødela uten medlidenhet. La ham høre skrik om morgenen og hærrop midt på dagen

[17]fordi han ikke drepte meg i mors liv, så min mor kunne bli min grav og alltid gå med barn.

[18] Hvorfor kom jeg ut av mors liv for å se strev og sorg og ende mine dager i skam?

Jeremias 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

[2] Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

[3] Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

[4] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra

Jeremia 21

Livets og dødens vei

[1]Dette ordet kom til Jeremia fra Herren da kong Sidkia sendte Pasjhur, sønn av Malkia, og presten Sefanja, sønn av Maaseja, til ham for å si:

[2] «Søk råd hos Herren for oss! For kong Nebukadnesar av Babel går til krig mot oss! Kanskje Herren vil gjøre et under for oss, som han så ofte har gjort, så fienden drar bort.»

[3]Jeremia sa til dem: Dette skal dere si til Sidkia:

[4] Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg tar fra dere krigsvåpnene dere har i hendene, de

que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

som dere kjemper med utenfor muren mot kongen av Babel og mot kaldeerne som beleirer dere. Jeg samler dem midt i denne byen.

5 Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

5Selv skal jeg kjempe mot dere med utstrakt hånd og sterk arm, i vrede, harme og veldig sinne.

6 Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

6Jeg skal slå i hjel dem som bor i denne byen, både mennesker og dyr; de skal dø i en stor pest.

7 Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

7 Og siden, sierHerren, overgir jeg kong Sidkia av Juda, tjenerne hans og folket, de som er igjen i denne byen etter pest, sverd og sult, i hendene på kong Nebukadnesar av Babel, til fiender og folk som står dem etter livet. De skal hugge dem ned med sverd. De viser ikke medfølelse, skåner ingen og viser ikke barmhjertighet.

8 A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

8 Og til dette folket skal du si: Så sier Herren: Se, jeg legger fram for dere livets vei og dødens vei.

9 O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

9 Den som blir igjen i denne byen, skal dø for sverd og sult og pest. Men den som går ut og overgir seg til kaldeerne som beleirer dere, skal få leve. Han får livet sitt som krigsbytte.

10 Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

10 For når jeg vender ansiktet mot denne byen, er det til det onde og ikke til det gode, sier Herren. Den skal gis i hendene på kongen av Babel, som skal brenne den ned.

11 À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

Dom over konge og folk

11Til kongehuset i Juda: Hør Herrens ord,

[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

[13] Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

[14] Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

[12] du Davids hus! Så sier Herren: Døm rett om morgenen, berg den som er ranet, fra undertrykkerens hånd! Ellers vil min harme slå ut som ild og brenne uten at noen slukker, på grunn av det onde dere har gjort.

[13] Se, jeg kommer mot deg, du by som troner over dalen, du klippe på sletten, sier Herren. Dere sier: «Hvem kan komme over oss og trenge inn i våre boliger?»

[14] Jeg skal straffe dere etter deres gjerninger, sier Herren. Jeg setter fyr på skogen i byen, og ilden skal fortære alt omkring.

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

Jeremia 22

Domsord til kongehuset

[1]Dette sa Herren: Gå ned til Juda-kongens hus. Der skal du tale dette ordet.

[2] Du skal si: Hør Herrens ord, du Juda-konge som sitter på Davids trone, både du og tjenerne dine og folket ditt, alle dere som går inn gjennom disse portene.

[3] Så sier Herren: Gjør det som er rett og rettferdig! Berg den som er ranet, fra undertrykkerens hånd! Dere skal ikke være harde og bruke vold mot innflyttere, farløse og enker. Dere skal ikke øse ut uskyldig blod på dette stedet.

[4] Så sant dere lever etter dette ordet, skal konger som sitter på Davids trone og kjører med vogner og hester, komme inn gjennom portene til dette huset, både de og tjenerne deres og folket deres.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[5]Men vil dere ikke høre på disse ordene, da sverger jeg ved meg selv, sierHerren, at dette huset skal legges i ruiner.

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[6] For så sier Herren om kongehuset i Juda: Du var et Gilead for meg, du var toppen av Libanon. Men jeg skal gjøre deg til ørken, til byer der ingen bor.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[7]Jeg helliger dem som skal ødelegge deg, hver med sitt våpen. De skal felle dine fineste sedrer og kaste dem på ilden.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[8] Mange folkeslag skal dra forbi byen, og de skal spørre hverandre: «Hvorfor har Herren gjort dette med denne store byen?»

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

[9]Og de skal få til svar: «Fordi de forlot pakten med Herren sin Gud, tilba andre guder og tjente dem.»

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

Om kong Sjallum

[10] Dere skal ikke gråte over den døde og ikke sørge over ham. Gråt heller over ham som dro bort, for han skal aldri mer vende tilbake, han får ikke se sitt fødeland igjen.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[11] For så sier Herren om kong Sjallum av Juda, Josjias sønn, han som ble konge etter sin far Josjia: Han som dro ut fra dette stedet, skal aldri mer vende tilbake.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

[12] For han skal dø på det stedet hvor han er i eksil, og dette landet skal han aldri mer få se.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

Om kong Jojakim

[13] Ve den som bygger sitt hus med urettferdighet, sine loftssaler med urett. Han lar sin neste arbeide uten betaling og gir ham ikke lønnen han skal ha.

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.
[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.
[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.
[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.
[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[14]Han sier: «Jeg vil bygge et stort hus med romslige loftssaler.» Så hugger han ut vinduer, kler huset med sedertre og maler det rødt.
[15] Blir du konge av å være best til å bygge med sedertre? Din far spiste og drakk og gjorde det som er rett og rettferdig, og da gikk det godt for ham.

[16]Han felte rett dom for hjelpeløse og fattige, og da gikk det godt. Dette er å kjenne meg, sier Herren.

[17]Men du har ikke øye og hjerte for annet enn urett vinning, for å øse ut uskyldig blod, for å undertrykke og mishandle.

[18] Derfor sier Herren om kong Jojakim av Juda, Josjias sønn: Ingen holder sørgehøytid over ham og roper: «Å ve, min bror! Å ve, min søster!» Ingen holder sørgehøytid og roper: «Å ve, herre! Å ve, majestet!»

[19] Han får en gravferd som et esel; han skal slepes og slenges bort utenfor Jerusalems porter.

Jerusalems ulykke

[20] Gå opp på Libanon og skrik ut, rop høyt i Basan, skrik ut fra Abarim-fjellene, for alle elskerne dine er knust.

[21] Jeg talte til deg da alt gikk godt, men du sa: «Jeg vil ikke høre.» Slik var din vei fra ungdommen av, for du ville ikke høre på min røst.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

Contra Jeconias, rei de Judá

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

[22]Vinden skal gjete alle gjeterne dine, elskerne dine skal føres bort som fanger. Da får du skam og vanære igjen for alt det onde du har gjort.

[23]Du som bor på Libanon og har bygd rede i sedertrærne, som du stønner når smertene kommer over deg, rier som hos en fødende kvinne!

Om kong Konja

[24] Så sant jeg lever, sier Herren: Selv om du, kong Konja av Juda, Jojakims sønn, var en signetring på min høyre hånd, ville jeg rive deg av.

[25] Jeg gir deg i hendene på dem som står deg etter livet, og som du frykter, kong Nebukadnesar av Babel og kaldeerne.

[26] Jeg kaster både deg og din mor som fødte deg, bort til et annet land hvor dere ikke ble født, og der skal dere dø.

[27]Men det landet som de lengter etter, skal de aldri mer komme tilbake til.

[28] Er da denne Konja et foraktet kar som skal knuses, et redskap som ingen bryr seg om? Hvorfor er han og hans ætt kastet ut, slengt bort til landet de ikke kjenner?

[29]Land, land, land, hør Herrens ord!

[30]Så sier Herren: Skriv denne mannen opp som barnløs, en mann med et mislykket liv. Ingen av hans ætt skal lykkes i å sitte på Davids trone og igjen herske over Juda.

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

[1] Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

[2] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

[3] Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

[4] Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

Profecia sobre o Renovo de Davi

Jeremias 33.14-16

[5] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

[6] Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

[7] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

Jeremia 23

Herren setter inn nye gjetere

[1] Ve de gjeterne som leder vill og sprer sauene jeg har på beite, sier Herren.

[2]Derfor sier Herren, Israels Gud, om de gjeterne som gjeter folket mitt: Dere har spredt sauene mine og drevet dem bort. Dere har ikke tatt dere av dem. Nå skal jeg ta meg av dere og straffe dere for det onde dere har gjort, sier Herren.

[3] Så skal jeg samle resten av sauene mine fra alle de landene jeg har drevet dem bort til, og føre dem tilbake til deres egne beitemarker. De skal være fruktbare og bli mange.

[4] Da reiser jeg opp nye gjetere til å gjete dem. De skal ikke lenger være redde, ikke skjelve, ikke bli borte, sier Herren.

En rettferdig spire

[5] Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg reiser opp en rettferdig spire for David. Kongen skal regjere med visdom og gjøre det som er rett og rettferdig i landet.

[6] I hans dager skal Juda bli frelst og Israel bo trygt. Og dette er navnet han skal få: Herren, vår rettferdighet.

[7] Derfor, se, dager skal komme, sier Herren, da de ikke lenger skal si: «Så sant Herren lever, han som førte israelittene opp fra Egypt»,

[8] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

[9] Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

[11] Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

[12] Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

[13] Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

[14] Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

[8]men: «Så sant Herren lever, han som førte Israels hus og ætt hjem fra landet i nord» – og fra alle landene jeg hadde drevet dem bort til, så de kan få bo på egen jord.

Profetene

[9] Om profetene. Hjertet er knust i mitt indre, alle knokler skjelver. Jeg er blitt som en drukken, en mann som vinen har fått makt over, på grunn av Herren og hans hellige ord.

[10] Landet er fullt av ekteskapsbrytere. Landet sørger fordi det er forbannet, ørkenbeitene tørker bort. Folk løper etter det som er ondt, og har sin styrke i urett.

[11] Både profet og prest er ugudelige, selv i mitt hus har jeg funnet ondskapen deres, sier Herren.

[12] Derfor skal veien de går på, bli glatt. De støtes ut i mørket og faller. For jeg fører ulykke over dem i regnskapets år, sier Herren.

[13]Hos profetene i Samaria har jeg sett frastøtende ting. De profeterte ved Baal og førte Israel, folket mitt, på villspor.

[14] Hos profetene i Jerusalem har jeg sett grufulle ting. De bryter ekteskapet og farer med løgn, de styrker hendene til ugjerningsmenn så ingen vil vende om fra sin ondskap. For meg er de alle blitt som Sodoma, de som bor der, er blitt som Gomorra.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

[15] Derfor sier Herren over hærskarene om profetene: Se, jeg gir dem malurt å spise og giftig vann å drikke. For fra profetene i Jerusalem har gudløsheten gått ut til hele landet.

[16] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

[16] Så sier Herren over hærskarene: Hør ikke på ordene til de profetene som profeterer for dere! De gjør dere tomme; de forteller om syn fra eget hjerte og ikke fra Herrens munn.

[17] Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

[17] De sier til dem som forakter meg: «Herren sier: Dere skal ha fred», og til alle som følger sitt egenrådige hjerte: «Ikke noe ondt skal komme over dere.»

[18] Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

[18] Men hvem har vært med i Herrens råd og sett og hørt hans ord? Hvem lyttet til hans ord og adlød det?

[19] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[19] Se, Herrens storm, hans harme, bryter ut! Stormen virvler over de urettferdiges hoder.

[20] Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

[20]Herrens vrede legger seg ikke før han har utført og satt i verk planene i sitt hjerte. I dager som kommer, skal dere forstå fullt ut.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[21] Jeg har ikke sendt profetene, men de løper, jeg har ikke talt til dem, men de profeterer.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[22]Om de hadde vært med i mitt råd, kunne de latt folket mitt få høre mine ord og fått dem til å vende om fra sine onde veier og gjerninger.

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

[28] O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

[29] Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e

[23]Er jeg en gud som er nær, sier Herren, og ikke en gud langt borte?

[24] Kan noen gjemme seg på hemmelige steder så jeg ikke ser ham? sier Herren. Fyller ikke jeg både himmel og jord? sier Herren.

[25]Jeg har hørt hva de sier, de profetene som profeterer løgn i mitt navn: «Jeg har drømt, jeg har drømt.»

[26]Hvor lenge har profetene tenkt å profetere løgn, svik fra sitt eget hjerte?

[27]Med drømmene som de forteller hverandre, har de tenkt å få folket mitt til å glemme mitt navn, slik fedrene deres glemte mitt navn for Baal.

[28]Den profeten som har en drøm, skal fortelle drømmen, men den som har mitt ord, skal tale mitt ord sannferdig. Hva har halmen til felles med kornet? sier Herren.

[29] Er ikke mitt ord lik en ild, sier Herren, lik en slegge som knuser klipper?

[30]Derfor, se, jeg kommer over profetene, sier Herren, de som stjeler mine ord fra hverandre.

[31] Se, jeg kommer over profetene, sierHerren, de som får tungen på glid og forkynner profetord.

[32]Se, jeg kommer over dem som profeterer løgndrømmer, sier Herren. De forteller dem og fører mitt folk på villspor med

leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

33 Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

34 Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

35 Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

36 Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

37 Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

38 Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

39 por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

løgner og skryt. Jeg har ikke sendt dem eller gitt dem noen befaling, og de er ikke til noen hjelp for dette folket, sier Herren.

Herrens budskap og byrde

33 Når dette folket eller en profet eller en prest spør deg: «Hva erHerrens tunge budskap?» skal du svare dem: «Hva den tunge byrden er? Det er dere, jeg skal kaste dere av!» sier Herren.

34Om presten, profeten eller folket sier «Herrens tunge budskap», da krever jeg den mannen og hans hus til regnskap.

35Slik skal dere si, hver til sin neste og sin bror: «Hva svarer Herren?» eller «Hva sier Herren?»

36Men «Herrens tunge budskap» skal dere aldri nevne mer, for det ordet blir en tung byrde for alle som sier det. Da fordreier dere ordet fra den levende Gud, Herren over hærskarene, vår Gud.

37Dette skal du si til profeten: «Hva svarer Herren deg?» eller «Hva sier Herren?»

38Men om dere sier «Herrens tunge budskap», sier Herren: Dere bruker uttrykket «Herrens tunge budskap», enda jeg har sendt bud om at dere ikke må tale slik.

39Se, derfor løfter jeg dere opp og kaster dere fra meg, både dere og den byen jeg ga dere og fedrene deres.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles

[40] Jeg legger på dere evig spott og evig vanære som aldri skal bli glemt.

Jeremia 24

De to kurvene med fiken

[1] Herren viste meg: Se, to kurver med fiken var stilt opp foranHerrens tempel. Det var etter at kong Nebukadnesar av Babel hadde drevet Juda-kongen Jekonja, sønn av Jojakim, i eksil fra Jerusalem sammen med stormennene i Juda, håndverkerne og smedene, og ført dem til Babel.

[2] I den ene kurven var det fikener av beste slag, like gode som forsommerfikener. I den andre kurven var det fikener av dårligste slag, så dårlige at de ikke kunne spises.

[3] Herren sa til meg: «Hva ser du, Jeremia?» Jeg svarte: «Fikener. De gode fikenene er av beste slag, og de dårlige er av dårligste slag, så dårlige at de ikke kan spises.»

[4]Da kom Herrens ord til meg:

[5] Så sier Herren, Israels Gud: Slik du ser på disse gode fikenene, ser jeg med godhet på judeerne i eksil, dem som jeg sendte fra dette stedet til kaldeernes land.

[6] Når jeg vender øynene mot dem til det gode, fører jeg dem tilbake til dette landet. Jeg skal bygge dem opp og ikke knuse, plante dem og ikke rykke opp.

[7] Jeg gir dem et hjerte til å kjenne meg, for jeg erHerren. De skal være mitt folk, og jeg

serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

[9] Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[10] Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

[1] Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

[2] a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

[3] Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

[4] Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os

skal være deres Gud når de vender om til meg av hele sitt hjerte.

[8] Men slik en gjør med dårlige fikener, så dårlige at de ikke kan spises, sier Herren, slik vil jeg gjøre med Juda-kongen Sidkia og stormennene hans og resten av Jerusalem, både de som er igjen her i landet, og de som nå bor i Egypt.

[9] Jeg gjør dem til en skrekk og en ulykke for alle riker på jorden, til en vanære og et ordtak, til et spottord og en forbannelse på alle de stedene jeg driver dem bort til.

[10] Jeg sender sverd og sult og pest mot dem til de blir utryddet fra den jorden jeg ga dem og fedrene deres.

Jeremia 25

Slaver for kongen av Babel

[1] Dette ordet kom til Jeremia om hele folket i Juda i det fjerde året Jojakim, sønn av Josjia, var konge i Juda, det vil si det første året Nebukadnesar var konge i Babel.

[2]Profeten Jeremia sa det til hele folket i Juda og alle som bodde i Jerusalem:

[3] Fra det trettende året Josjia, Amons sønn, var konge i Juda og til denne dag, det vil si i tjuetre år, har Herrens ord kommet til meg. Sent og tidlig har jeg talt til dere, men dere ville ikke høre.

[4] Sent og tidlig sendte Herren alle sine tjenere profetene til dere, men dere ville

profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

[5] quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[6] Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

[7] Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

[8] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

[9] eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

[10] Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

[11] Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

ikke høre. Dere vendte ikke øret til for å høre

[5] når de sa: Vend om, hver fra sin onde vei og sine onde gjerninger, så skal dere til alle tider få bo på den jorden som Herren ga dere og fedrene deres.

[6] Dere skal ikke følge andre guder, ikke tjene dem og ikke tilbe dem. Dere skal ikke gjøre meg rasende med det deres egne hender har laget. Da skal jeg ikke skade dere.

[7] Men dere ville ikke høre på meg, sier Herren. Dere gjorde meg rasende med det deres egne hender har laget, til skade for dere selv.

[8]Derfor sier Herren over hærskarene: Fordi dere ikke hørte på mine ord,

[9] sender jeg nå bud og henter alle slektene fra nord, sierHerren, og kong Nebukadnesar av Babel, min tjener. Jeg lar dem komme over dette landet og alle som bor i det, og over alle folkeslagene omkring. Jeg slår dem med bann og utsletter dem. Jeg legger dem øde, gjør dem til spott og til evige ruiner.

[10] Hos dem gjør jeg ende på lyden av jubel og glede, stemmen til brudgom og brud, lyden av håndkvern og lyset fra lamper.

[11] Hele dette landet skal bli til ruin og ørken, og disse folkeslagene skal gjøre slavearbeid for kongen av Babel i sytti år.

[12] Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

[13] Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

[14] Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

[15] Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

[16] Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos

[12]Så, når sytti år er gått, vil jeg straffe kongen av Babel og hele folket der for deres synd, sier Herren, og jeg vil straffe kaldeernes land; jeg gjør det til ørken for alltid.

[13]Alt jeg har sagt om dette landet, lar jeg komme over det, alt som er skrevet i denne boken, og som Jeremia har forkynt mot alle folkeslagene.

[14]For også de må gjøre slavearbeid for mektige folkeslag og store konger. Slik gjengjelder jeg dem for gjerningene deres og for deres henders verk.

Vredens vin

[15] Dette sa Herren, Israels Gud, til meg: Ta dette begeret med vredens vin fra min hånd og skjenk av det til de folkeslagene som jeg sender deg til.

[16]De skal drikke og rave og rase fordi jeg sender sverd blant dem.

[17]Da tok jeg begeret fra Herrens hånd og skjenket til alle folkeslagene han sendte meg til:

[18]Jerusalem og byene i Juda, kongene og stormennene der, så de skulle bli til ruin og ødemark, til spott og forbannelse, slik det er i dag;

[19]farao, kongen i Egypt, tjenerne og stormennene og hele folket hans,

[20] og alt blandingsfolket; alle kongene i Us, alle kongene i filisternes land,

filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua

Asjkalon, Gaza, Ekron og de som er igjen i Asjdod;

[21]Edom, Moab og Ammon;

[22]alle kongene i Tyros og Sidon og kongene fra fjerne kyster på den andre siden av havet;

[23] Dedan, Tema og Bus og alle som har kortklipt hår ved tinningen;

[24]alle araberkongene og alle kongene over blandingsfolkene som bor i ørkenen;

[25] alle kongene i Simri, Elam og Media;

[26]alle kongene i nord, både nære og fjerne, den ene etter den andre, ja, alle kongerikene som finnes utover jorden. Til slutt skal også kongen av Sjesjak drikke.

[27] Du skal si til dem: Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Drikk til dere blir fulle og spyr! Dere skal falle for sverdet jeg sender blant dere, og ikke reise dere igjen.

[28]Men dersom de nekter å ta begeret fra din hånd for å drikke, skal du si til dem: Så sier Herren over hærskarene: Drikke skal dere!

[29] Se, først sender jeg ulykke over byen som mitt navn er nevnt over. Og så skulle dere slippe straff! Nei, dere skal ikke slippe. For jeg kaller på sverdet mot alle som bor på jorden, sier Herren over hærskarene.

Hør hvordan gjeterne skriker

[30] Du skal profetere for dem med alle disse ordene. Du skal si til dem: Herren skal brøle fra det høye, la røsten runge fra sin hellige bolig. Han brøler over sin

malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

beitemark, roper lik folk som tråkker druer, til alle som bor på jorden.

[31] Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

[31] Lyden når til jordens ende. For Herren fører sak mot folkene, alt som lever, stevner han for retten, de lovløse overgir han til sverdet, sier Herren.

[32] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

[32]Så sier Herren over hærskarene: En ulykke skal spre seg fra folkeslag til folkeslag. En sterk storm bryter løs fra jordens ytterste ende.

[33] Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

[33] Den dagen skal det ligge mennesker som Herren har drept, fra den ene enden av jorden til den andre. De får ingen sørgehøytid, de skal ikke bli samlet eller gravlagt, de skal bli til gjødsel på jorden.

[34] Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

[34]Klag og skrik, dere gjetere, velt dere i støvet, dere herrer over flokken! For nå er tiden kommet da dere skal slaktes. Dere skal bli spredt og falle som kostbare kar.

[35] Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

[35] Gjeterne klarer ikke å flykte, det er ingen redning for herrene over flokken.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[36]Hør hvordan gjeterne skriker og herrene over flokken klager! For Herren herjer beitene deres,

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[37]fredelige beitemarker legges øde fordi Herren er brennende vred.

[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

[38]Som ungløven har han forlatt sitt skjul. For landet deres er lagt øde av det herjende sverdet og av hans brennende vrede.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta

Jeremia 26

Tempeltalen

[1]I begynnelsen av regjeringstiden til Juda-kongen Jojakim, sønn av Josjia, kom dette ordet fra Herren:

[2] Så sier Herren: Still deg i forgården til Herrens hus og tal til alle byene i Juda som kommer for å tilbe i Herrens hus. Du skal si alle de ordene jeg befaler deg å si til dem, og ikke trekke fra et eneste ord!

[3] Kanskje de da ville høre og vende om fra sine onde veier. Da vil jeg angre det onde som jeg hadde tenkt å gjøre mot dem på grunn av de onde gjerningene deres.

[4] Du skal si til dem: Så sier Herren: Dersom dere ikke vil adlyde meg og følge den loven jeg har lagt fram for dere,

[5] og høre på ordene til mine tjenere profetene som jeg har sendt til dere sent og tidlig, enda dere ikke ville høre,

[6] så skal jeg gjøre med dette huset som med Sjilo, og denne byen skal jeg gjøre til en forbannelse for alle folkeslag på jorden.

[7]Prestene og profetene og hele folket hørte Jeremia si disse ordene iHerrens hus.

[8]Og da Jeremia hadde sagt til hele folket alt det Herrenhadde befalt ham å si, grep prestene og profetene og folket ham og sa: «Du skal dø!

[9]Hvorfor har du profetert i Herrens navn og sagt: Det skal gå med dette huset som

cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

med Sjilo, og denne byen skal legges i ruiner så ingen kan bo her?» Hele folket samlet seg omkring Jeremia i Herrenshus.

[10] Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

[10]Da lederne i Juda fikk høre om dette, kom de opp fra kongens slott til Herrens hus og satte seg ved inngangen til den nye porten.

[11] Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

[11]Prestene og profetene sa til lederne og til hele folket: «Denne mannen må få dødsdom, for han har profetert mot byen vår, slik dere har hørt med egne ører.»

[12] Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

[12]Men Jeremia sa til alle lederne og til hele folket: «Herren har sendt meg for å profetere mot dette huset og denne byen med alle de ordene dere har hørt.

[13] Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

[13] Og nå, gjør veiene og gjerningene deres gode og adlyd Herren deres Gud! Da vil Herren angre det onde han har truet dere med.

[14] Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

[14]Men jeg, se, jeg er i deres hender. Gjør med meg slik det er rett og godt i deres øyne.

[15] Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

[15] Men det skal dere vite at hvis dere dreper meg, fører dere uskyldig blod både over dere selv og over denne byen og dem som bor her. For Herren har sannelig sendt meg til dere for å si alle disse ordene mens dere hørte på.»

[16] Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

[16]Da sa lederne og hele folket til prestene og profetene: «Denne mannen må ikke få dødsdom, for han har talt til oss i Herren vår Guds navn.»

[17] Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:

[18] Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[19] Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

A execução do profeta Urias

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[17]Og noen av de eldste i landet sto opp og sa til hele folket som var samlet:

[18] «Mika fra Moresjet, som profeterte i de dager da Hiskia var konge i Juda, sa til hele folket i Juda: Så sier Herren over hærskarene: Sion skal pløyes til åker, Jerusalem bli til ruiner og tempelberget til hauger dekket av skog.

[19]Men drepte Juda-kongen Hiskia og hele Juda ham for det? Nei, kongen fryktet Herren og ba om velvilje for hans ansikt. Da angretHerren det onde som han hadde truet dem med. Skal da vi gjøre så mye ondt mot oss selv?»

[20]Det var også en annen mann som profeterte i Herrens navn, Uria, sønn av Sjemaja, fra Kirjat-Jearim. Han profeterte mot denne byen og dette landet på samme måten som Jeremia.

[21]Da kong Jojakim og alle krigerne og lederne hans hørte det han sa, prøvde kongen å drepe ham. Men Uria fikk høre det og ble redd. Han flyktet og kom til Egypt.

[22]Da sendte kong Jojakim noen menn til Egypt, Elnatan, Akbors sønn, og noen andre sammen med ham.

[23]De tok Uria med seg fra Egypt og førte ham til kong Jojakim, som hogg ham ned med sverd. Og liket av ham ble slengt blant gravene til alminnelige folk.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

[24] Men Ahikam, Sjafans sønn, holdt sin hånd over Jeremia, så han ikke kom i hendene på folket og ble drept.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

[4] Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

[5] Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

[6] Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

[7] Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

Jeremia 27

Åket til kongen av Babel

[1] I begynnelsen av regjeringstiden til Juda-kongen Jojakim, sønn av Josjia, kom dette ordet til Jeremia fra Herren:

[2] Dette sa Herren til meg: Lag deg reip og åk og legg over nakken.

[3]Send dem til kongene i Edom, Moab, Ammon, Tyros og Sidon med de sendemennene som er kommet til Juda-kongen Sidkia i Jerusalem,

[4]og pålegg dem å si til herrene sine: Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Dette skal dere si til herrene deres:

[5]Det er jeg som har laget jorden og menneskene og dyrene som lever på jorden, med min store kraft og utstrakte arm. Jeg kan gi det til den jeg synes er den rette.

[6]Nå overgir jeg alle disse landene til kong Nebukadnesar av Babel, min tjener. Selv de ville dyrene gir jeg ham for at de skal tjene ham.

[7]Alle folkeslag skal være slaver for ham og for sønnen og sønnesønnen hans, helt til tiden kommer også for hans eget land. Da skal mange folkeslag og store konger gjøre ham til slave.

[8] Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

[8]Dersom et folkeslag eller kongerike ikke vil tjene kong Nebukadnesar av Babel og ikke vil bøye nakken under åket til kongen av Babel, da skal jeg straffe det folket med sverd og sult og pest, sier Herren, helt til jeg får gjort ende på dem ved hans hånd.

[9] Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

[9] Dere skal ikke høre på profetene, spåmennene, drømmerne, tegntyderne og trollmennene deres når de sier: «Dere skal ikke bli slaver for kongen av Babel.»

[10] Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

[10]De profeterer løgn for å få dere vekk fra deres egen jord. Jeg skal drive dere bort, og dere skal gå til grunne.

[11] Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

[11]Men det folkeslaget som bøyer nakken under åket til kongen av Babel og tjener ham, lar jeg få bli i ro på sin egen jord, sier Herren. Det skal få dyrke den og bo der.

[12] Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

[12]Til Juda-kongen Sidkia sa jeg det samme: Bøy nakken under åket til kongen av Babel og tjen ham og folket hans, så skal dere få leve.

[13] Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

[13]Hvorfor vil du og folket ditt dø for sverd og sult og pest, det somHerren har truet hvert folkeslag med som ikke vil tjene kongen av Babel?

[14] Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[14]Hør ikke på profetene som sier til dere: «Dere skal ikke bli slaver for kongen av Babel.» For de profeterer løgn for dere.

[15] Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

[15] Og jeg har ikke sendt dem, sier Herren. De profeterer løgn i mitt navn, så jeg skal drive dere bort og dere skal gå til grunne

sammen med profetene som profeterte for dere.

[16] Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[16] Til prestene og til hele dette folket sa jeg: Så sier Herren: Hør ikke på profetene når de profeterer for dere og sier: «Se, utstyret fraHerrens hus skal nå snart føres tilbake fra Babel.» For de profeterer løgn.

[17] Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

[17]Hør ikke på dem, tjen kongen av Babel, så skal dere få leve. Hvorfor skal denne byen bli til en ruin?

[18] Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

[18]Men om de nå er profeter, om Herrens ord er hos dem, så la dem be inderlig til Herren over hærskarene om at det utstyret som ennå er igjen i Herrens hus, i Juda-kongens slott og i Jerusalem, ikke må komme til Babel.

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[19] For så sier Herren over hærskarene om søylene, bronsehavet, vognstativene og de andre tingene som er igjen i denne byen,

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

[20] og som kong Nebukadnesar av Babel ikke tok med seg da han førte Juda-kongen Jekonja, sønn av Jojakim, i eksil fra Jerusalem til Babel sammen med alle stormennene i Juda og Jerusalem,

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[21]for så sierHerren over hærskarene, Israels Gud, om de tingene som er igjen iHerrens hus, i Juda-kongens slott og i Jerusalem:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz

[22] Til Babel skal de føres, og der skal de være helt til den dagen jeg tar meg av

o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

dem, sierHerren. Da skal jeg hente dem og føre dem tilbake til dette stedet.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

Jeremia 28

Jeremia og Hananja

[1]Det var i det samme året, i begynnelsen av regjeringstiden til Juda-kongen Sidkia, i den femte måneden i det fjerde året. I Herrens hus, for øynene på prestene og hele folket, sa Hananja, profeten fra Gibeon som var sønn av Assur, til meg:

[2]«Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Jeg bryter åket til kongen av Babel.

[3] Før to år er gått, fører jeg tilbake til dette stedet alt utstyr fra Herrens hus som Babel-kongen Nebukadnesar tok herfra og førte til Babel.

[4] Juda-kongen Jekonja, sønn av Jojakim, og alle fra Juda som kom i eksil til Babel, skal jeg føre tilbake til dette stedet, sier Herren; for jeg bryter åket til kongen av Babel.»

[5]Da svarte profeten Jeremia profeten Hananja for øynene på prestene og hele folket som sto i Herrens hus.

[6]Profeten Jeremia sa: «Amen! Måtte Herren gjøre slik! Måtte Herren oppfylle ordene du profeterer, og føre utstyret fra Herrens hus og alle som er i eksil, tilbake fra Babel og til dette stedet.

[7]Hør bare dette ordet som jeg sier mens du og hele folket hører på:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[15] Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

[8]De profetene som var i gamle dager, før deg og meg, profeterte krig, ulykke og pest for mektige land og store riker.

[9] Når en profet profeterer fred, må ordet til profeten gå i oppfyllelse for at en kan vite at han virkelig er en profet som Herren har sendt.»

[10] Da tok profeten Hananja åket av nakken på profeten Jeremia og brøt det i stykker.

[11]For øynene på hele folket sa Hananja: «Så sierHerren: Slik vil jeg, før to år er gått, bryte åket til kong Nebukadnesar av Babel, det som ligger over nakken på alle folkeslagene.» Da gikk profeten Jeremia sin vei.

[12]Men etter at profeten Hananja hadde tatt åket av nakken på profeten Jeremia og brutt det i stykker, kom Herrens ord til Jeremia:

[13] «Gå og si til Hananja: Så sier Herren: Du har brutt i stykker åk av tre. Men du skal lage åk av jern i stedet.

[14] For så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Et åk av jern legger jeg over nakken på alle disse folkeslagene, for at de skal tjene kong Nebukadnesar av Babel og være slaver for ham. Selv de ville dyrene overgir jeg til ham.»

[15] Da sa profeten Jeremia til profeten Hananja: «Hør, Hananja!Herren har ikke sendt deg, men du har fått dette folket til å stole på løgn.

[16] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

[17] Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

[16] Derfor sier Herren: Se, nå sender jeg deg bort fra jorden! I år skal du dø, for du forkynte frafall fra Herren.»

[17]Profeten Hananja døde samme året, i den sjuende måneden.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

[1] São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

[2] depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

[3] A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

[5] Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[6] Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

Jeremia 29

Brevet til de bortførte i Babel

[1]Dette er ordene i brevet som profeten Jeremia sendte fra Jerusalem til de eldste som var igjen i eksil, til prestene, til profetene og til hele folket som Nebukadnesar hadde ført i eksil fra Jerusalem til Babel;

[2]det var etter at kong Jekonja hadde forlatt Jerusalem sammen med kongemoren, hoffmennene, lederne i Juda og Jerusalem, håndverkerne og smedene.

[3]Han sendte brevet med Elasa, sønn av Sjafan, og Gemarja, sønn av Hilkia, som Juda-kongen Sidkia sendte til Babel-kongen Nebukadnesar i Babel:

[4]Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud, til alle som jeg har ført i eksil fra Jerusalem til Babel:

[5]Bygg dere hus og bo i dem, plant dere hager og spis frukten!

[6]Ta dere koner og få sønner og døtre! Ta koner til sønnene og gift bort døtrene deres, så de kan få sønner og døtre. Der skal dere bli flere og ikke færre.

[7] Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

[8] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

[9] porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[7]Dere skal fremme fred for den byen som jeg har ført dere til i eksil, og be til Herren for den! For når den har fred, har også dere fred.

[8] Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: La dere ikke narre av profetene og spåmennene som er hos dere, og hør ikke på drømmene dere drømmer!

[9] For de profeterer løgn for dere i mitt navn. Jeg har ikke sendt dem, sier Herren.

[10] Så sier Herren: Når sytti år er gått for Babel, skal jeg se til dere. Da skal jeg oppfylle mitt gode løfte for dere og føre dere tilbake til dette stedet.

[11] For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sierHerren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.

[12] Når dere kaller på meg og kommer for å be til meg, vil jeg høre på dere.

[13] Dere skal søke meg, og dere skal finne meg. Når dere søker meg av et helt hjerte,

[14] lar jeg dere finne meg, sier Herren. Så vil jeg vende skjebnen for dere og samle dere fra alle de folkeslag og steder som jeg har drevet dere bort til, sier Herren. Jeg skal føre dere tilbake til det stedet jeg førte dere bort fra i eksil.

[15]Men dere sier: «Herren har reist opp profeter blant oss i Babel.»

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[16]Så sier Herren om kongen som sitter på Davids trone, og om alt folket som bor i denne byen, brødrene deres som ikke gikk i eksil sammen med dere,

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[17] så sier Herren over hærskarene: Se, jeg sender sverd og sult og pest mot dem og gjør dem lik sprukne fikener som er så dårlige at de ikke kan spises.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[18] Jeg forfølger dem med sverd og sult og pest og gjør dem til en skrekk for alle riker på jorden, til forbannelse og gru, spott og vanære blant alle de folkeslagene jeg har drevet dem bort til.

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[19] For de ville ikke adlyde mine ord, sierHerren, enda jeg sendte mine tjenere profetene til dem sent og tidlig. Men dere ville ikke høre, sier Herren.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[20]Men hør nå Herrens ord, alle dere som jeg har sendt i eksil fra Jerusalem til Babel!

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[21]Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud, om Ahab, sønn av Kolaja, og om Sidkia, sønn av Maaseja, som profeterer løgn for dere i mitt navn: Se, jeg overgir dem i hendene på Nebukadnesar, kongen av Babel. Han skal drepe dem for øynene på dere.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[22] De skal bli brukt som forbannelse blant alle fra Juda som er i eksil i Babel: «MåtteHerren gjøre deg lik Sidkia og Ahab, som kongen av Babel stekte på bålet!»

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

[24] A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

[25] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

[26] O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

[27] Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

[28] Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[23] For de gjorde en skammelig gjerning i Israel, brøt ekteskapet med konene til hverandre og talte løgnaktige ord i mitt navn. Det har jeg ikke pålagt dem. Jeg er den som vet det og kan vitne om det, sier Herren.

[24]Til Sjemaja fra Nehlam skal du si:

[25]Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: I ditt eget navn har du sendt brev til hele folket i Jerusalem, til presten Sefanja, sønn av Maaseja, og til alle de andre prestene om at

[26]Herren har satt deg til prest etter Jojada, så det kan være tilsynsmenn i Herrens hus for alle disse som er fra vettet og driver og profeterer; du skal sette dem i gapestokk og halsjern.

[27]Nå, hvorfor truer du ikke Jeremia fra Anatot, han som driver og profeterer for dere?

[28]For nå har han sendt brev til oss i Babel og sagt: «Det kommer til å vare lenge. Bygg dere hus og bo i dem, plant dere hager og spis frukten!»

[29]Dette brevet leste presten Sefanja opp mens profeten Jeremia hørte på.

[30]Da kom Herrens ord til Jeremia:

[31] Send bud til alle dem som er i eksil: Så sier Herren om Sjemaja fra Nehlam: Sjemaja har profetert for dere uten at jeg har sendt ham, og han har fått dere til å stole på løgn.

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

[4] São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

[5] Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

[6] Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

[7] Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

[8] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e

[32]Derfor sier Herren: Se, jeg vil straffe Sjemaja fra Nehlam og hans ætt. Ingen som tilhører ham, skal få bo blant dette folket og se hvor mye godt jeg gjør mot folket mitt, sier Herren. For han har forkynt frafall fra Herren.

Jeremia 30

Israel skal vende tilbake

[1]Dette ordet kom til Jeremia fra Herren:

[2] Så sier Herren, Israels Gud: Skriv opp i en bokrull alle de ordene jeg har talt til deg!

[3] For se, dager skal komme, sier Herren, da jeg vender skjebnen for mitt folk Israel og Juda, sier Herren, og fører dem tilbake til det landet jeg ga fedrene deres, så de kan ta det i eie.

[4]Dette er ordene som Herren har talt om Israel og om Juda:

[5]Så sier Herren: Vi hører et rop av redsel, det er frykt, ingen fred!

[6] Bare spør deg for og se! Kan en mann føde barn? Hvorfor ser jeg da at alle menn holder hendene på hoftene som fødende kvinner, hvorfor er hvert ansikt fordreid og blekt?

[7] Ve! Stor er denne dagen, den har ikke sin like. Det er en trengselstid for Jakob, men han skal bli frelst fra den.

[8] Den dagen, sier Herren over hærskarene, skal jeg bryte åket på nakken din og slite

nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

[9] que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

[10] Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

[11] Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

[13] Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

[14] Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

[15] Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

[16] Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão

lenkene i stykker. De skal ikke lenger være slaver for fremmede,

[9] men de skal tjene Herren sin Gud og David, sin konge, som jeg vil reise opp for dem.

[10] Vær ikke redd, du min tjener Jakob, sier Herren, mist ikke motet, Israel! For se, jeg berger deg fra fjerne steder og ætten din fra landet hvor den er fanget. Jakob skal vende tilbake og leve rolig og trygt, og ingen skal skremme ham.

[11] For jeg er med deg, sier Herren, jeg vil frelse deg. Jeg gjør ende på alle folkeslagene som jeg har spredt deg blant; men deg gjør jeg ikke ende på. Jeg tukter deg med rette og lar deg ikke slippe straff.

[12] For så sier Herren: Ubotelig er bruddet ditt, uhelbredelig er slaget.

[13] Ingen fører saken din. Det finnes ikke legemiddel som får såret ditt til å gro.

[14]Alle elskerne dine har glemt deg, de spør ikke lenger etter deg. Som en fiende har jeg slått deg, og nådeløst har jeg tuktet deg, for skylden din var stor og syndene mange.

[15]Hvorfor skriker du om bruddet ditt, om den ubotelige smerten? Fordi skylden din er stor og syndene dine mange, har jeg gjort dette mot deg.

[16] Derfor skal alle som fortærte deg, selv bli fortært, alle dine motstandere må gå i fangenskap. De som plyndret deg, skal selv bli plyndret, alle som ranet deg, gir jeg til rov.

despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

[17] Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

[18] Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

Jeremias 31

[17] Jeg lar sårene dine gro og leger slagene du fikk, sier Herren, du som ble kalt Hun som er drevet bort, Sion, som ingen spør etter.

[18] Så sier Herren: Se, jeg vil vende skjebnen for Jakobs telt og vise barmhjertighet mot hans boliger. Hver by skal bygges på sin ruinhaug, hver borg skal stå på sitt rette sted.

[19]Fra dem skal det lyde lovsang og latter. Jeg gjør dem flere, ikke færre, jeg gir dem ære, de skal ikke foraktes.

[20]Hans barn skal være som før, menigheten skal bestå for mitt ansikt. Jeg vil straffe alle som undertrykker dem.

[21] Den fremste i folket skal være en av deres egne, herskeren skal komme fra dem selv. Jeg lar ham komme og tre fram for meg. For hvem vil ellers gi hjertet i pant for å nærme seg meg? sier Herren.

[22] Da skal dere være mitt folk, og jeg skal være deres Gud.

[23] Se, harmen bryter ut som et uvær fra Herren, en storm som farer av sted og virvler mot de urettferdiges hoder.

[24]Herrens brennende vrede legger seg ikke før han har utført og satt i verk planene i sitt hjerte. I dager som kommer, skal dere få innsikt i dette.

Jeremia 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão;

[1] På den tid, sier Herren, skal jeg være Gud for alle Israels slekter, og de skal være mitt folk.

[2] Så sier Herren: Det folket som slapp unna sverdet, har funnet nåde i ørkenen. Israel skal dra av sted og finne ro.

Enda en gang vil jeg bygge deg

[3] Fra det fjerne viste Herren seg for meg: Med evig kjærlighet har jeg elsket deg, jomfru Israel, derfor har jeg hele tiden vist deg miskunn.

[4] Enda en gang vil jeg bygge deg så du blir bygd opp igjen. Enda en gang skal du pynte deg, ta håndtrommene og gå ut i latter og dans.

[5] Enda en gang skal du plante vinmarker på fjellene i Samaria, og de som har plantet, skal selv ta dem i bruk.

[6] Ja, det kommer en dag da vaktmenn skal rope på Efraim-fjellet: Kom, la oss dra opp til Sion, til Herren vår Gud.

[7] Så sier Herren: Bryt ut i jubel og glede for Jakob, rop høyt for det fremste av folkeslag! La lovsangen lyde, og si: «Herre, frels ditt folk, Israels rest!»

[8]Se, jeg fører dem tilbake fra landet i nord, jeg samler dem fra jordens ytterste ende. Blant dem er det både blinde og halte, gravide og fødende kvinner; de vender tilbake i store flokker.

[9] De kommer med gråt, jeg leder dem med trøst. Jeg fører dem til rennende bekker, på jevn vei der de ikke snubler. For jeg er

porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

en far for Israel, og Efraim er min førstefødte sønn.

10 Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

10Hør Herrens ord, dere folkeslag! Forkynn det til fjerne kyster og si: Han som spredte Israel, skal samle og vokte det slik en gjeter vokter sin flokk.

11 Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

11For Herren har fridd Jakob ut og kjøpt ham fri fra hender som er sterkere enn hans.

12 Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

12 De skal komme og juble på Sion-høyden, stråle av glede over Herrens gode gaver: korn, ny vin og fin olje, sauer og okser. Selv skal de være som en vannrik hage; de skal ikke lenger lide nød.

13 Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

13 Da skal jomfruen glede seg i dansen, unge menn sammen med de gamle. Jeg vender sorgen til fryd for dem, trøster og gleder dem som klager.

14 Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

14Jeg gir prestene rikelig med fett og metter folket mitt med gode gaver, sier Herren.

15 Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

15 Så sier Herren: I Rama høres skrik, klagesang og bitter gråt. Rakel gråter over barna sine og vil ikke la seg trøste. For barna hennes er ikke mer.

16 Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

16Så sier Herren: Gråt ikke så høyt, fell ikke tårer! Du skal få lønn for strevet, sier Herren, de skal vende hjem fra fiendens land.

17 Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

17 Det er håp for etterkommerne dine, sier Herren, barna skal vende hjem til sitt eget land.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

[19] Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

[20] Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

[21] Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

[22] Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

[24] Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

[18] Jeg har hørt Efraim synes synd på seg selv: Du har tuktet meg, jeg ble tuktet som en utemmet kalv. Vend meg om, så jeg kan vende hjem! For du er Herren min Gud.

[19] Da jeg hadde vendt meg bort, angret jeg, og da jeg fikk innsikt, slo jeg meg på låret. Skam og vanære må jeg bære for min ungdoms spott.

[20] Er Efraim min dyrebare sønn, er han mitt kjæreste barn? Hver gang jeg taler imot ham, må jeg likevel tenke på ham. Derfor skjelver mitt indre for ham, jeg må vise barmhjertighet mot ham, sier Herren.

Kom hjem igjen

[21]Reis merkesteiner, sett opp veimerker! Legg nøye merke til den veien du gikk! Vend tilbake, jomfru Israel, tilbake til disse byene dine!

[22] Hvor lenge vil du snu deg hit og dit, du frafalne datter? Nå skaper Herren noe nytt i landet, en kvinne skal verge en mann.

[23] Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Enda en gang skal Juda og byene der si disse ordene når jeg vender skjebnen for dem: «Herren velsigne deg, du rettferds bolig, du hellige fjell.»

[24]Der skal Juda og alle byene bo sammen, både bønder og gjetere som streifer rundt med flokken sin.

[25] Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

[26] Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

[27] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

[28] Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão,

[25] Jeg gir den slitne rikelig å drikke og metter alle som lider nød.

[26]Da våknet jeg og så meg omkring. Søvnen hadde gjort meg godt.

[27] Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg sår ut mennesker og dyr i Israels og Judas hus.

[28] Og slik jeg før våket over dem for å rykke opp og rive ned, knuse, ødelegge og skade, slik vil jeg nå våke over dem for å bygge og plante, sier Herren.

[29] På den tid skal de ikke lenger si: Fedrene spiste sure druer, og barna fikk dårlige tenner.

[30] Men hver skal dø for sin egen synd. Den som spiser sure druer, skal selv få dårlige tenner.

En ny pakt

[31] Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg slutter en ny pakt med Israels hus og Judas hus,

[32] ikke som den pakten jeg sluttet med fedrene deres den dagen jeg tok dem i hånden og førte dem ut av Egypt; den pakten brøt de, enda jeg var deres herre, sier Herren.

[33] Men dette er pakten jeg vil slutte med Israels hus i dager som kommer, sier Herren: Jeg legger min lov i deres sinn og skriver den i deres hjerte. Jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk.

[34] Da skal ingen lenger undervise sin neste og sin bror og si: «Kjenn Herren!» For de

dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

skal alle kjenne meg, både små og store, sier Herren. For jeg vil tilgi skylden deres og ikke lenger huske synden.

35 Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

35 Så sier Herren, han som satte solen til å lyse om dagen og bestemte månen og stjernene til å lyse om natten, han som rører opp havet så bølgene drønner, Herren over hærskarene er hans navn:

36 Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

36 Lar jeg disse ordningene vike, sier Herren, da skal også Israels ætt for alltid opphøre å være et folk for mitt ansikt.

37 Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

37Så sier Herren: Hvis himmelen der oppe kan måles og jordens grunnvoller der nede kan utforskes, da vil jeg også forkaste hele Israels ætt på grunn av alt de har gjort, sier Herren.

38 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

38 Se, dager skal komme, sier Herren, da byen skal bygges opp igjen for Herren, fra Hananel-tårnet til Hjørneporten.

39 O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

39Målesnoren skal gå videre rett fram til Gareb-haugen og så bøye av til Goa.

40 Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

40Hele dalen med likene og den fete offerasken og alle skråningene ned til Kedron-dalen, til hjørnet ved Hesteporten mot øst, skal være hellig for Herren. Aldri mer skal byen rives ned eller knuses.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

Jeremia 32

Jeremia kjøper jord i Anatot

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

[6] Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[7] Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

[8] Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito

[1] Dette ordet kom til Jeremia fra Herren i det tiende året Sidkia var konge i Juda; det var Nebukadnesars attende år.

[2] Den gangen var Jerusalem beleiret av hæren til kongen av Babel, og profeten Jeremia satt fengslet i vaktgården i slottet til kongen av Juda.

[3]Kong Sidkia av Juda hadde fengslet ham og sagt: «Hvorfor profeterer du: Så sier Herren: Se, jeg gir denne byen over i hendene på kongen av Babel; han skal innta den.

[4] Og Sidkia, kongen i Juda, skal ikke slippe unna kaldeerne. Nei, han skal overgis i hendene på kongen av Babel, snakke med ham ansikt til ansikt og se ham i øynene.

[5]Han skal føre Sidkia til Babel, og der skal han være helt til jeg tar meg av ham, sier Herren. Når dere kjemper mot kaldeerne, skal dere ikke lykkes.»

[6]Jeremia sa: Herrens ord kom til meg:

[7] Se, nå kommer Hanamel, sønn av din onkel Sjallum, til deg og sier: «Kjøp det jordstykket jeg har i Anatot. For du har rett til å løse det inn og kjøpe det.»

[8]Så kom Hanamel, sønn av onkelen min, til meg i vaktgården slik Herren hadde sagt. Han sa: «Kjøp det jordstykket jeg har i Anatot i Benjamin-landet. For du har odelsretten og innløsningsretten. Du må

de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

[9] Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

[10] Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

[11] Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

[12] dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e

kjøpe det.» Da skjønte jeg at det var et ord fra Herren.

[9] Så kjøpte jeg jordstykket i Anatot av Hanamel, sønn av onkelen min, og veide opp pengene; det var sytten sjekel sølv.

[10]Jeg satte opp et dokument og forseglet det, fikk vitner til å bekrefte det og veide opp sølvet i skålvekt.

[11] Så tok jeg skjøtet, både den delen som var forseglet i samsvar med bud og forskrifter, og den som var åpen.

[12]Jeg ga det til Baruk, sønn av Neria, Mahsejas sønn, i nærvær av min fetter Hanamel og vitnene som undertegnet på skjøtet, og alle de judeerne som holdt til i vaktgården.

[13]I nærvær av dem påla jeg Baruk:

[14]Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Ta disse rullene, dette skjøtet, både den delen som er forseglet, og den som er åpen, og legg dem i en leirkrukke så de kan holde seg lenge.

[15]For så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Enda en gang skal de kjøpe hus og jorder og vinmarker i dette landet.

[16]Jeg ba til Herren etter at jeg hadde gitt skjøtet til Baruk, sønn av Neria:

[17] Å, min Herre og Gud! Se, du har skapt himmelen og jorden med din store kraft og

com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e

utstrakte arm. Ingen ting er umulig for deg.

[18] Du viser trofast kjærlighet i tusen slektsledd, men sender straffen for fedrenes skyld i fanget på barna deres. Du store, veldige Gud, Herren over hærskarene er ditt navn,

[19] du er stor i råd og mektig i gjerning. Du holder øye med menneskenes veier, du gir hver enkelt etter hans veier og etter frukten av hans gjerninger.

[20] Du gjorde tegn og under i Egypt slik du gjør den dag i dag både i Israel og blant andre mennesker. Du har skapt deg et navn slik det er i dag.

[21]Du førte ditt folk Israel ut av Egypt med tegn og under, med sterk hånd og utstrakt arm og skremmende kraft.

[22] Du ga dem dette landet som du med ed hadde lovet å gi fedrene deres, et land som flyter av melk og honning.

[23]De kom og tok det i eie. Men de ville ikke adlyde deg og fulgte ikke din lov. De gjorde ikke noe av alt det du hadde pålagt dem. Så lot du all denne ulykken ramme dem.

[24] Se, det er kommet voller rundt byen, så de kan innta den. Ved sverd og sult og pest er byen overgitt i hendene på kaldeerne som angriper den. Det du har sagt, er skjedd. Du kan selv se det.

[25]Men du, min Herre og Gud, sier til meg: «Kjøp deg dette jordstykket for penger, og

chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

A resposta de Deus

[26] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[27] Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

[28] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

[29] Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[30] Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

[31] Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

[32] por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

la vitner bekrefte kjøpet!» – og det mens byen blir overgitt i kaldeernes hender!

[26]Da kom Herrens ord til Jeremia:

[27] Se, jeg, Herren, er Gud for alt som lever. Finnes det noe som er umulig for meg?

[28]Derfor, sierHerren, gir jeg denne byen i kaldeernes hender, i hendene på kong Nebukadnesar av Babel, og han skal innta den.

[29] Kaldeerne som angriper denne byen, skal komme inn og sette ild på den. De skal brenne opp byen og alle husene der folk tente offerild for Baal på takene, øste ut drikkoffer for andre guder og gjorde meg rasende.

[30]For helt fra ungdommen av har israelittene og judeerne bare gjort det som er ondt i mine øyne. Ja, israelittene gjør meg stadig rasende med slikt de lager med egne hender, sier Herren.

[31]Denne byen har vakt min vrede og harme fra den gangen de bygde den og til denne dag. Den skal bort fra mitt ansikt!

[32] For israelittene og judeerne har gjort så mye ondt. De har gjort meg rasende, både de og kongene og lederne deres, prestene og profetene, mennene i Juda og innbyggerne i Jerusalem.

[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

[33] De snudde ryggen til meg, ikke ansiktet, og enda jeg lærte dem opp både sent og tidlig, ville de ikke høre på meg og ikke ta imot lærdom.

[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

[34] Men de motbydelige gudene sine satte de opp i huset som mitt navn er nevnt over, så det ble urent.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[35] De bygde offerhauger for Baal i Ben-Hinnom-dalen for å ofre sønnene og døtrene sine til Molok. Det har jeg ikke pålagt dem, det har aldri vært i mine tanker at de skulle gjøre noe så avskyelig og slik få Juda til å synde.

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[36]Derfor, nå sier Herren, Israels Gud, om denne byen som dere sier er overgitt i hendene på kongen av Babel og til sverd, sult og pest:

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[37]Se, jeg samler dem fra alle de landene jeg drev dem bort til i min store vrede og harme og i mitt sinne. Jeg fører dem tilbake til dette stedet og lar dem bo trygt.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[38] De skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[39]Jeg gir dem ett hjerte og én vei for at de alltid skal frykte meg, til beste for dem selv og for barna deres etter dem.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

[40] Jeg slutter en evig pakt med dem; jeg vil ikke vende meg bort fra dem, men gjøre godt mot dem. Jeg legger frykt for meg i hjertet deres, for at de ikke skal vike fra meg.

[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta

[41] Jeg vil glede meg over dem og gjøre godt mot dem. Av hele mitt hjerte og hele

terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

[44] Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

[3] Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

[4] Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

min sjel skal jeg trofast plante dem i dette landet.

[42] For så sier Herren: Slik jeg har ført alle disse store ulykkene over folket, slik vil jeg også føre over dem alt det gode som jeg har lovet dem.

[43]Folk skal kjøpe åkrer her i dette landet, det som dere sier er blitt en ørken uten mennesker og dyr, et land overgitt i kaldeernes hender.

[44] De skal kjøpe åkrer for penger og skrive skjøter som de forsegler og får vitner til å bekrefte. Dette skal de gjøre både i Benjamin-landet, i området rundt Jerusalem, i byene i Juda, i fjellandet, i lavlandet og i Negev. For jeg vender skjebnen for dere, sierHerren.

Jeremia 33

Jerusalem og Juda skal gjenreises

[1] Herrens ord kom til Jeremia for annen gang, mens han ennå satt fengslet i vaktgården:

[2]Så sier Herren, som skapte jorden, Herren, som formet og grunnfestet den, Herren er hans navn:

[3] Rop på meg, så vil jeg svare deg og fortelle deg store, ufattelige ting som du ikke kjenner til.

[4] For så sier Herren, Israels Gud, om husene i denne byen og om husene til Juda-kongen, de som ble revet ned og brukt til forsvar mot voller og sverd

[5] Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

[5]da innbyggerne kom i strid med kaldeerne og husene deres ble fylt med lik, den gang jeg slo dem ned i vrede og harme: Jeg har vendt ansiktet bort fra denne byen på grunn av all deres ondskap.

[6] eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

[6] Se, jeg lar sårene hennes gro og leger henne. Så helbreder jeg dem og åpenbarer en rikdom av fred og trygghet for dem.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

[7]Jeg vender skjebnen for Juda og Israel og bygger dem opp som i den første tid.

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[8] Jeg renser dem for all skyld og tilgir dem alle syndene og lovbruddene de gjorde mot meg.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[9]Byen skal bli til ære og glede for meg, til pris og pryd blant alle folkeslag på jorden. De skal høre om alt det gode jeg gjør for dem, og skjelve i ærefrykt for all den lykke og fred jeg skaper for dem.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[10] Så sier Herren: Dere sier at dette stedet ligger øde, uten mennesker og dyr, byene i Juda og gatene i Jerusalem ligger øde, ikke et menneske bor der, ikke et dyr. Men enda en gang skal det høres

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[11] lyd av fryd og glede, stemmer av brudgom og brud, rop fra folk som bærer fram takkoffer i Herrens hus og sier: «Takk Herren over hærskarene, for han er god, evig varer hans miskunn!» For jeg vil vende skjebnen for landet som i den første tiden, sier Herren.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi
Jeremias 23.5-6

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo

[12]Så sier Herren over hærskarene: På dette stedet som ligger øde, uten mennesker eller dyr, og i alle byene her omkring skal det igjen være beiter der gjetere lar sauene hvile.

[13]I byene både i fjellandet, i lavlandet og i Negev, i Benjamin-landet, i området rundt Jerusalem og i Judas byer skal saueflokker igjen gå fram under hånden til ham som teller dem, sier Herren.

[14] Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg oppfyller det gode løftet jeg ga til Israel og Juda.

[15] I de dager og på den tid lar jeg det spire fram en rettferdig spire for David. Han skal gjøre det som er rett og rettferdig i landet.

[16] I de dager skal Juda bli frelst, og Jerusalem skal bo trygt, og dette skal hun hete: «Herren, vår rettferdighet».

[17] For så sier Herren: David skal aldri mangle en mann til å sitte på tronen i Israels hus.

[18]Og levittprestene skal heller ikke mangle menn som alltid kan være for mitt ansikt og bære fram brennoffer, brenne grødeoffer og gjøre i stand slaktoffer.

[19]Herrens ord kom til Jeremia:

[20] Så sier Herren: Kan dere bryte min pakt med dagen og natten, slik at dag og natt ikke kommer til rett tid,

que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra

[21]da skal også min pakt med David, min tjener, brytes, så han ikke får noen sønn som kan være konge på hans trone, og pakten med levittprestene som gjør tjeneste for meg.

[22] Etterkommerne av min tjener David og av levittene som gjør tjeneste for meg, gjør jeg tallrike som himmelens hær, som ikke kan telles, og havets sand, som ikke kan måles.

[23]Herrens ord kom til Jeremia:

[24]Har du ikke sett hva dette folket sier: «De to slektene som Herren utvalgte, har han forkastet.» De vanærer mitt folk fordi de ikke lenger ser på det som et folk.

[25]Så sier Herren: Hvis jeg ikke har sluttet pakt med dag og natt og ikke gitt ordninger for himmel og jord,

[26] vil jeg forkaste etterkommerne av Jakob og min tjener David og ikke ta noen av dem til herskere over Abrahams, Isaks og Jakobs ætt. Men jeg vil vende deres skjebne og være barmhjertig mot dem.

Jeremia 34

Profeti om Sidkias fangenskap

[1] Dette ordet kom til Jeremia fra Herren den gangen kong Nebukadnesar av Babel og hele hæren hans og alle kongeriker på jorden under hans herredømme og alle

Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

[3] Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

[4] Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

[5] Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

[6] Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

[7] quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

folk førte krig mot Jerusalem og alle byene hennes:

[2] Så sier Herren, Israels Gud: Gå og si til kong Sidkia av Juda, du skal si til ham: Så sier Herren: Se, nå overgir jeg denne byen i hendene på kongen av Babel, og han skal brenne den ned.

[3] Du skal ikke slippe unna ham, men gripes og overgis i hans hender. Du må se kongen av Babel i øynene, og han skal snakke med deg ansikt til ansikt. Til Babel skal du komme.

[4]Men hør nå Herrens ord, Sidkia, du som er konge i Juda! Så sierHerren om deg: Du skal ikke dø for sverd,

[5] i fred skal du dø. Og slik de tente ild til ære for fedrene dine som var konger før deg, skal de også tenne ild til ære for deg. De skal holde sørgehøytid over deg og rope: «Å ve, herre!» Dette er ordet jeg har talt, sier Herren.

[6]Alt dette sa profeten Jeremia til kong Sidkia av Juda i Jerusalem

[7] mens hæren til kongen av Babel angrep Jerusalem og alle byene som var igjen i Juda, Lakisj og Aseka. Det var de eneste befestede byene som var igjen i Juda.

Pakten om frigivelse

[8] Dette ordet kom til Jeremia fra Herren etter at kong Sidkia hadde sluttet pakt med hele befolkningen i Jerusalem om å rope ut frihet.

[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

[9] Den som hadde en hebraisk slave, mannlig eller kvinnelig, skulle gi slaven fri; ingen skulle holde en judeisk landsmann som slave.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

[10]Alle lederne og hele folket som inngikk pakten, adlød den. De satte fri slavene sine, menn som kvinner, og holdt dem ikke lenger som slaver. De adlød og lot dem gå.

[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

[11]Men siden snudde de om, de tok tilbake slavene som de hadde gitt fri, menn og kvinner, og tvang dem til slaveri igjen.

[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[12]Da kom Herrens ord til Jeremia fra Herren:

[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

[13]Så sier Herren, Israels Gud: Jeg sluttet pakt med fedrene deres den gangen jeg førte dem ut av Egypt, ut av slavehuset:

[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

[14] «Hvert sjuende år skal enhver av dere frigi sin hebraiske landsmann som har måttet selge seg til deg. Seks år skal han tjene deg, men så skal du sette ham fri og la ham gå.» Men fedrene deres hørte ikke på meg og vendte ikke øret til.

[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

[15]Nylig vendte dere om og gjorde det som er rett i mine øyne, dere ropte ut frihet for nesten og sluttet pakt for mitt ansikt i det huset som navnet mitt er nevnt over.

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os

[16]Men så snudde dere om og vanæret mitt navn; dere tok tilbake de slavene som dere hadde gitt fri, menn og kvinner, og tvang dem til slaveri igjen.

sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

[17] Derfor sier Herren: Fordi dere ikke ville høre på meg og rope ut frihet for neste og bror, skal jeg nå rope ut frihet for dere, sier Herren: frihet til sverd, pest og sult! Jeg gjør dere til en skrekk for alle riker på jorden.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[18] De som brøt min pakt og ikke holdt ordene i den pakten de sluttet for mitt ansikt, med dem skal jeg gjøre som med den kalven de skar i to så de kunne gå mellom stykkene.

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[19]Lederne i Juda og Jerusalem, hoffmennene og prestene og hele folket i landet som gikk mellom stykkene av kalven,

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[20] gir jeg i hendene på fiender og folk som står dem etter livet. Likene av dem skal bli til føde for fuglene under himmelen og for dyrene på marken.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

[21] Kong Sidkia av Juda og lederne hans gir jeg i hendene på fiender og folk som står dem etter livet, hæren til kongen av Babel, som nå har dratt bort fra dere.

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

[22] Se, jeg gir min befaling, sier Herren, og fører dem tilbake til denne byen. De skal gå til angrep på den, innta den og brenne den opp. Og byene i Juda gjør jeg til en ørken der ingen kan bo.

Jeremias 35

Jeremia 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

Rekabittenes eksempel

[1] Dette ordet kom til Jeremia fra Herren i de dager da Jojakim, sønn av Josjia, var konge i Juda:

[2] Gå til rekabittenes hus og tal til dem! Ta dem med deg til et av rommene i Herrens hus og gi dem vin å drikke.

[3]Da tok jeg med meg Jaasanja, sønn av Jeremia, Habasinjas sønn, brødrene hans og alle sønnene hans og hele rekabittenes hus.

[4]Jeg tok dem med inn i Herrens hus, i rommet til sønnene av gudsmannen Hanan, sønn av Jigdalja. Det lå ved siden av rommet til lederne, over rommet til dørvokteren Maaseja, sønn av Sjallum.

[5]Så satte jeg fram mugger fulle av vin og drikkebegre for rekabittene. Jeg ba dem drikke av vinen.

[6]Men de svarte: Vi drikker ikke vin. For vår far Jonadab, sønn av Rekab, har forbudt oss det og sagt: «Dere skal aldri drikke vin, verken dere eller barna deres.

[7]Dere skal ikke bygge hus eller så korn og ikke plante eller eie vinmarker. I telt skal dere bo alle deres dager, så dere kan leve lenge i det landet hvor dere bor som innflyttere.»

[8]Siden har vi vært lydige mot alt vår far Jonadab, sønn av Rekab, påla oss: I hele vårt liv har vi ikke drukket vin, verken vi eller konene våre eller sønnene eller døtrene våre.

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[9]Vi har ikke bygd hus til å bo i, og vi har verken vinmarker, jorder eller såkorn,

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[10]men vi bor i telt. Vi har vært lydige og har gjort alt det som vår far Jonadab påla oss.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[11] Men da kong Nebukadnesar av Babel rykket inn i landet, sa vi: «Kom, la oss dra til Jerusalem, bort fra hærene til kaldeerne og arameerne.» Så nå bor vi i Jerusalem.

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[12]Da kom Herrens ord til Jeremia:

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

[13]Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Gå og si til mennene i Juda og innbyggerne i Jerusalem: Vil dere ikke ta imot lærdom og høre på mine ord? sier Herren.

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

[14]Budene som Jonadab, sønn av Rekab, påla sønnene sine, er blitt overholdt. De skulle ikke drikke vin. Til denne dag har de ikke drukket vin, for de adlød budet fra sin far. Men jeg har talt til dere både sent og tidlig, og dere hørte ikke på meg.

[15] Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

[15] Jeg sendte alle mine tjenere profetene til dere sent og tidlig og sa: «Vend om, enhver fra sin onde vei! Gjør gjerningene deres gode! Dere skal ikke følge andre guder og ikke tjene dem! Så skal dere få bo i det landet jeg ga dere og fedrene deres.» Men dere vendte ikke øret til og ville ikke høre på meg.

[16] Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

[17] por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

[18] À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau

[16]Sønnene til Jonadab, sønn av Rekab, har holdt det budet som deres far ga dem, men dette folket ville ikke høre på meg.

[17] Derfor sierHerren, hærskarenes Gud, Israels Gud: Se, jeg vil føre over Juda og over alle som bor i Jerusalem, alt dette onde som jeg har truet dem med. For de hørte ikke da jeg talte til dem, og svarte ikke da jeg ropte på dem.

[18]Men til rekabittenes hus sa Jeremia: Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Dere adlød budet fra Jonadab, deres far. Dere holdt alle budene hans og gjorde alt det han påla dere,

[19]og derfor, sierHerren over hærskarene, Israels Gud, skal Jonadab, sønn av Rekab, aldri mangle menn som står for mitt ansikt.

Jeremia 36

Bokrullen med Jeremias profetier

[1] Det var i det fjerde året Jojakim, sønn av Josjia, var konge i Juda. Da kom dette ordet til Jeremia fra Herren:

[2]Ta en bokrull og skriv ned alle de ordene jeg har sagt til deg om Israel og om Juda og om alle folkeslag, fra den første gangen jeg talte til deg i kong Josjias dager og fram til i dag.

[3] Når Judas hus får høre om alt det onde jeg har tenkt å gjøre mot dem, vender de kanskje om fra sine onde veier, og da vil jeg tilgi dem deres synd og skyld.

caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o

[4] Da kalte Jeremia til seg Baruk, sønn av Neria. Jeremia dikterte, og Baruk skrev ned i en bokrull alle de ordene som Herrenhadde talt til ham.

[5]Så ga Jeremia Baruk dette påbudet: Jeg er stengt inne, jeg kan ikke gå til Herrens hus.

[6]Men du skal gå på en fastedag og lese opp Herrens ord fra bokrullen du skrev da jeg dikterte. Det skal du gjøre i Herrens hus mens folket hører på. Alle som kommer inn fra byene i Juda, skal du også lese opp for.

[7]Kanskje de da vil komme fram for Herren med sin bønn og vende om fra sine onde veier, for stor er vreden og harmen som Herren har truet dette folket med.

[8]Og Baruk, sønn av Neria, gjorde alt det som profeten Jeremia hadde befalt ham. Han leste opp Herrens ord fra rullen i Herrens hus.

Kongen brenner bokrullen

[9]Det var i det femte året Jojakim, sønn av Josjia, var konge i Juda, i den niende måneden, at det ble ropt ut en faste for Herren. Det gjaldt hele folket i Jerusalem og alle som kom inn til Jerusalem fra byene i Juda.

[10] Da leste Baruk opp Jeremias ord fra bokrullen i Herrenshus mens alt folket hørte på. Det var i rommet til

escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

riksskriveren Gemarja, sønn av Sjafan, i den øvre forgården, ved inngangen til den nye porten til Herrens hus.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[11]Da Mika, sønn av Gemarja, Sjafans sønn, hørte alle Herrens ord som sto i bokrullen,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[12]gikk han ned i kongens slott, til riksskriverens rom. Der satt alle lederne samlet: riksskriveren Elisjama, Delaja, sønn av Sjemaja, Elnatan, sønn av Akbor, Gemarja, sønn av Sjafan, Sidkia, sønn av Hananja, og alle de andre lederne.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[13]Mika fortalte dem hvert ord han hadde hørt da Baruk leste opp av bokrullen for folket.

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[14]Da sendte alle lederne bud til Baruk med Jehudi, sønn av Netanja, som var sønn av Sjelemja, Kusjis sønn: «Ta med deg bokrullen du leste opp fra for folket, og kom hit!» Så tok Baruk, sønn av Neria, med seg rullen og gikk inn til dem.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

[15]De sa til ham: «Sett deg ned og les høyt for oss!» Og Baruk leste for dem.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

[16]Da de hørte alle disse ordene, så de forskrekket på hverandre og sa til Baruk: «Dette må vi si fra om til kongen!»

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[17]De spurte Baruk: «Fortell oss hvordan du kom til å skrive ned alt dette. Var det han som dikterte?»

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[18]Baruk svarte: «Han dikterte alle disse ordene til meg, og jeg skrev dem ned i rullen med blekk."

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

[19]Da sa lederne til Baruk: «Gå og gjem dere, du og Jeremia! Ingen må få vite hvor dere er!»

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[20]Så gikk de inn til kongen i slottsgården. Bokrullen hadde de gitt fra seg i rommet til riksskriveren Elisjama. De fortalte kongen alt sammen.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[21]Kongen sendte Jehudi for å hente bokrullen, og han hentet den fra rommet til riksskriveren Elisjama. Så leste Jehudi den opp for kongen og alle lederne som sto omkring ham.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[22]Kongen satt i vinterhuset, for det var i den niende måneden, og ilden brant i fyrfatet foran ham.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[23]Hver gang Jehudi hadde lest tre–fire spalter, skar kongen dem av med en pennekniv og kastet dem på ilden i fyrfatet, helt til hele bokrullen hadde brent opp.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[24] Men de ble ikke slått av skrekk og flerret ikke klærne sine, verken kongen eller tjenerne hans som hørte alle disse ordene.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[25]Elnatan, Delaja og Gemarja ba inntrengende om at kongen ikke skulle brenne opp rullen, men han hørte ikke på dem.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

[26]Så ga kongen ordre til kongssønnen Jerahmeel og Seraja, sønn av Asriel, og Sjelemja, sønn av Abdeel, om å pågripe skriveren Baruk og profeten Jeremia. Men Herren skjulte dem.

Baruque reescreve o rolo

[27] Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

[28] Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

[29] E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

[30] Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

[32] Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

[27]Herrens ord kom til Jeremia etter at kongen hadde brent opp bokrullen med de ordene Baruk skrev ned etter Jeremias diktat:

[28]Ta nå en annen bokrull og skriv ned i den de samme ordene som sto i den første rullen, den som kong Jojakim av Juda brente opp.

[29]Du skal si til kong Jojakim av Juda: Så sier Herren: Du brente opp denne bokrullen og spurte: «Hvorfor skrev du der at kongen av Babel skal komme og ødelegge dette landet og utrydde både mennesker og dyr?»

[30]Derfor sier Herren om kong Jojakim av Juda: Han skal ikke ha noen etterfølger på Davids trone. Liket hans skal slenges bort og ligge der i heten om dagen og i kulden om natten.

[31] Jeg skal straffe både ham og hans etterkommere og alle tjenerne hans for de onde gjerningene de har gjort. Over dem og innbyggerne i Jerusalem og mennene i Juda fører jeg alt det onde som jeg har truet dem med, men som de ikke ville høre om.

[32]Så tok Jeremia en ny bokrull og ga den til skriveren Baruk, sønn av Neria. Han skrev ned i den etter Jeremias diktat alle de ordene som hadde stått i den rullen kong Jojakim av Juda brente opp, og mange lignende ord i tillegg til dem.

Jeremia 37

Jeremia advarer kong Sidkia

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

[6] Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

[7] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

[8] Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

[9] Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

[1] Sidkia, sønn av Josjia, ble konge etter Konja, sønn av Jojakim. Kong Nebukadnesar av Babel gjorde ham til konge i Juda.

[2]Verken Sidkia eller tjenerne hans eller folket i landet ville høre på de ordeneHerren talte gjennom profeten Jeremia.

[3] Kong Sidkia sendte Jehukal, sønn av Sjelemja, og presten Sefanja, sønn av Maaseja, til profeten Jeremia for å si: «Be for oss til Herren vår Gud!»

[4]På den tiden var Jeremia fri til å gå ut og inn blant folk; de hadde ennå ikke satt ham i fengsel.

[5] Nå hadde faraos hær dratt ut fra Egypt. Kaldeerne som omringet Jerusalem, fikk høre om det og brøt opp fra byen.

[6]Da kom Herrensord til profeten Jeremia:

[7]Så sier Herren, Israels Gud: Dette skal dere si til Juda-kongen, som har sendt dere for å søke råd hos meg: Se, faraos hær som har rykket ut for å komme dere til hjelp, vil vende tilbake til sitt land, til Egypt.

[8] Og så kommer kaldeerne igjen og angriper denne byen. De kommer til å innta den og brenne den.

[9]Så sier Herren: Dere må ikke narre dere selv og si: «Kaldeerne drar sikkert bort fra oss.» For det gjør de ikke.

[10] Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

[11] Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

[12] saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

[13] Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

[14] Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[10]Om dere slo hele kaldeerhæren som går til kamp mot dere, og det bare var noen hardt sårede igjen, kom de til å reise seg, hver fra sitt telt, og brenne ned denne byen.

Jeremia i fengsel

[11]Da kaldeerhæren hadde trukket seg tilbake fra Jerusalem på grunn av hæren til farao,

[12]forlot Jeremia Jerusalem for å gå til Benjamin-landet. Han skulle ordne en arvesak blant folket der.

[13]Han kom til Benjamin-porten. Der var det en vakthavende offiser som het Jeria, sønn av Sjelemja, Hananjas sønn. Han pågrep profeten Jeremia og sa: «Du vil gå over til kaldeerne!»

[14]«Det er løgn!» sa Jeremia. «Jeg vil ikke gå over til kaldeerne.» Men Jeria hørte ikke på ham. Han pågrep Jeremia og førte ham til lederne.

[15] Lederne ble sinte på Jeremia. De slo ham og førte ham som fange til riksskriveren Jonatans hus, for det hadde de gjort om til fengsel.

[16] Slik kom Jeremia i fangehullet i kjelleren, og der ble han sittende i lang tid.

[17]Kong Sidkia sendte bud og hentet ham. På slottet spurte kongen ham i hemmelighet: «Er det kommet noe ord fra Herren?» «Det er det», svarte Jeremia. «Du skal overgis i hendene på kongen av Babel.»

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[18]Så sa Jeremia til kong Sidkia: «Hvilken synd har jeg gjort mot deg og tjenerne dine og dette folket siden dere har satt meg i fengsel?

[19]Og hvor er nå profetene deres, de som profeterte at kongen av Babel ikke ville gå mot dere og mot dette landet?

[20] Hør nå, herre konge! La min bønn komme fram for deg. Send meg ikke tilbake til riksskriveren Jonatans hus, og ikke la meg dø der!»

[21] Da ga kong Sidkia ordre om at de skulle holde Jeremia i varetekt i vaktgården. Der fikk han hver dag et brød fra Bakergaten, helt til det var slutt på brød i byen. Og Jeremia ble sittende der i vaktgården.

Jeremia 38

Jeremia kastes i brønnen

[1] Sjefatja, sønn av Mattan, Gedalja, sønn av Pasjhur, Jukal, sønn av Sjelemja, og Pasjhur, sønn av Malkia, hørte ordene som Jeremia talte til hele folket:

[2] Så sier Herren: Den som blir igjen her i byen, skal dø for sverd og sult og pest. Men den som overgir seg til kaldeerne, skal få leve. Han skal få livet sitt som krigsbytte og leve videre.

[3] Så sier Herren: Denne byen skal overgis til Babel-kongens hær, som skal innta den.

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[4] Lederne sa til kongen: «Denne mannen må dø; for han tar motet fra de krigerne som er igjen her i byen, og fra hele folket, når han taler slike ord til dem. For denne mannen søker ikke fred for dette folket, men ulykke.»

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[5]Kong Sidkia svarte: «Se, han er i deres hender. For kongen kan ikke gjøre noe med dere.»

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

[6] Da tok de Jeremia og kastet ham i kongssønnen Malkias brønn i vaktgården. De firte ham ned med tau. Det var ikke vann i brønnen, men gjørme, og Jeremia sank ned i gjørmen.

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[7]Ebed-Melek fra Kusj, en hoffmann som var på slottet, fikk høre at de hadde kastet Jeremia i brønnen. Kongen satt da i Benjamin-porten.

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[8]Ebed-Melek gikk ut av slottet og sa til kongen:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[9] «Herre konge, det er ondt, alt det som disse mennene har gjort mot profeten Jeremia. Nå har de kastet ham ned i brønnen, og der kommer han til å dø av sult; for det finnes ikke brød i byen lenger.»

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

[10]Da ga kongen kusjitten Ebed-Melek denne ordren: «Ta med deg tretti mann herfra og dra profeten Jeremia opp av brønnen før han dør.»

[11] Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas

[11]Ebed-Melek tok mennene med seg og gikk inn på slottet, til rommet under skattkammeret. Der hentet han filler og

usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

[12] Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

[13] Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

Zedequias consulta o profeta

[14] Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

[15] Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

[16] Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

[17] Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

gamle og utslitte klær og firte dem ned i brønnen til Jeremia med tau.

[12]Så sa kusjitten Ebed-Melek til Jeremia: «Ta disse fillene i armhulene og legg tauene under armene!» Jeremia gjorde det,

[13] og de dro ham opp med tauene og fikk ham ut av brønnen. Siden holdt Jeremia til i vaktgården.

Siste samtale med kong Sidkia

[14]Kong Sidkia sendte bud etter profeten Jeremia og hentet ham til den tredje inngangen til Herrens hus. Kongen sa til Jeremia: «Jeg har noe å spørre deg om. Nå må du ikke skjule noe for meg.»

[15]Jeremia svarte: «Taler jeg rett ut, vil du sikkert drepe meg, og gir jeg deg et råd, hører du ikke på meg.»

[16]Da sverget kong Sidkia i hemmelighet for Jeremia: «Så sant Herren lever, han som har gitt oss dette livet: Jeg vil ikke la deg dø og ikke gi deg i hendene på de mennene som står deg etter livet.»

[17]Da sa Jeremia til Sidkia: «Så sier Herren, hærskarenes Gud, Israels Gud: Hvis du overgir deg til Babel-kongens hærførere, skal du berge livet, og denne byen skal ikke bli brent ned. Både du og ditt hus skal få leve.

[18] Men hvis du ikke overgir deg til Babel-kongens hærførere, skal byen gis i kaldeernes hender. De skal brenne den ned, og selv skal du ikke slippe ut av hendene på dem.»

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[19]Kong Sidkia sa til Jeremia: «Jeg er redd for de judeerne som er gått over til kaldeerne. Gir de meg i hendene på dem, kommer de til å mishandle meg.»

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[20]Jeremia svarte: «De kommer ikke til å overgi deg. Adlyd bare Herrens ord som jeg taler til deg, så skal det gå deg godt, og du skal få leve.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[21]Men hvis du nekter å overgi deg, har Herren vist meg dette:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

[22] Se, alle kvinnene som var igjen i slottet til kongen av Juda, ble ført ut til Babel-kongens hærførere. Kvinnene sang: Vennene dine har villedet deg og fått deg i sin makt, føttene dine sank ned i gjørmen, de trakk seg tilbake.

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[23]Alle kvinnene og barna dine skal føres ut til kaldeerne. Selv skal du ikke slippe ut av hendene på dem, men tas til fange av Babel-kongen, og byen skal brennes ned.»

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

[24]Sidkia sa til Jeremia: «Ingen må få vite om denne samtalen; ellers skal du dø.

[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

[25]Når lederne får høre at jeg har snakket med deg, kommer de nok til deg og sier: Fortell oss hva du sa til kongen! Skjul ikke noe for oss, ellers dreper vi deg! Hva sa kongen til deg?

[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

[26] Men da skal du svare dem: Jeg bar min bønn fram for kongen om at han ikke måtte sende meg tilbake til Jonatans hus for å dø der.»

[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.
[28] Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém
2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

[1] Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;
[2] era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.
[3] Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.
[4] Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.
[5] Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a

[27]Alle lederne kom til Jeremia og spurte ham ut, men han svarte dem nøyaktig slik som kongen hadde pålagt ham. Da lot de ham være i fred; for ingen hadde hørt noe.
[28]Siden holdt Jeremia til i vaktgården helt til den dagen da Jerusalem ble inntatt.

Jeremia 39

Jerusalem blir erobret

Det hendte da Jerusalem ble inntatt.
[1] I det niende året Sidkia var konge i Juda, i den tiende måneden, kom kong Nebukadnesar av Babel til Jerusalem med hele sin hær og omringet byen.
[2]I Sidkias ellevte år, på den niende dagen i den fjerde måneden, brøt de gjennom bymuren.
[3] Da kom alle Babel-kongens embetsmenn og tok sete i Midtporten: Nergal Sar-eser av Samgar-nebu, Sar-sekim Rab-saris, Nergal Sar-eser Rab-mag og alle de andre embetsmennene til kongen av Babel.
[4] Juda-kongen Sidkia og alle krigerne hans flyktet da de fikk se dem. De forlot byen om natten gjennom kongens hage ved porten mellom de to murene. Han tok veien mot Araba-sletten.
[5] Men kaldeernes hær satte etter dem og nådde Sidkia igjen på slettene ved Jeriko. De tok ham til fange og førte ham opp til Ribla i Hamat-landet, til Babel-kongen

Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

[6] O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

[7] Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[8] Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

[9] O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

[10] Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

[11] Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

[12] Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse

Nebukadnesar, som felte dommen over ham.

[6]I Ribla drepte kongen av Babel sønnene til Sidkia rett for øynene på ham. Kongen av Babel drepte også alle stormennene i Juda.

[7]Så stakk han ut øynene på Sidkia og bandt ham med bronselenker for å føre ham til Babel.

[8]Kaldeerne brente ned både kongens slott og husene til folket, og Jerusalems murer rev de ned.

[9]De som var igjen i byen, overløperne som hadde gått over til babylonerkongen, og de som ellers var tilbake i folket, ble ført til Babel i eksil av Nebusaradan, sjefen for livvakten.

[10]Bare en del av de fattigste i folket, de som ikke hadde noen eiendom, lot livvaktsjefen Nebusaradan bli tilbake i Juda, og samtidig ga han dem vinmarker og åkrer.

Jeremia blir satt fri

[11]Kong Nebukadnesar av Babel ga livvaktsjefen Nebusaradan denne ordren om Jeremia:

[12] «Ta ham og hold øye med ham. Du skal ikke gjøre ham noe vondt, men det han selv ber om, skal du gjøre med ham.»

[13] Livvaktsjefen Nebusaradan, Nebusjasban Rab-saris, Nergal Sar-eser Rab-mag og alle Babel-kongens stormenn

[14] sendte bud om at Jeremia skulle tas ut av vaktgården. De overga ham til Gedalja, sønn av Ahikam, Sjafans sønn, som skulle

para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

[15] Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

[16] Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

[17] A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

[18] Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

ta ham hjem til seg. Så fikk han bo blant folket.

Guds løfte til Ebed-Melek

[15]Herrens ord kom til Jeremia mens han satt fengslet i vaktgården:

[16] Gå og si til Ebed-Melek fra Kusj: Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Se, nå oppfyller jeg mitt ord om denne byen, til det onde og ikke til det gode. Det skal skje rett for øynene på deg den dagen.

[17]Men jeg vil berge deg på den dagen, sier Herren. Du skal ikke falle i hendene på dem som du frykter for.

[18] Jeg lar deg slippe unna. Du skal ikke falle for sverd, men få livet som krigsbytte fordi du stolte på meg, sier Herren.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

[2] Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

[3] o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

Jeremia 40

Jeremia blir i landet

[1]Dette ordet kom til Jeremia fra Herren etter at livvaktsjefen Nebusaradan hadde sluppet ham fri i Rama. Han hadde hentet ham mens han var lenket blant alle fangene fra Jerusalem og Juda som skulle føres i eksil til Babel.

[2]Da livvaktsjefen hentet Jeremia, sa han til ham: «Herren din Gud har varslet den ulykken som kom over dette stedet,

[3]og Herren har sendt den og gjort som han hadde sagt. For dere syndet mot Herren og ville ikke adlyde ham. Derfor har dette hendt dere.

[4] Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

[4]Se, i dag løser jeg deg fra lenkene som hendene dine er bundet med. Hvis du vil, kan du bli med meg til Babel, og der skal jeg holde øye med deg. Men hvis du ikke vil bli med meg til Babel, så la være. Se, hele landet ligger åpent for deg, og du kan gå hvor du synes det er godt og riktig.»

[5] Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

[5] Jeremia gikk fremdeles ingen steder. «Så gå tilbake til Gedalja, sønn av Ahikam, Sjafans sønn, som kongen av Babel har satt til å styre byene i Juda. Du kan bo hos ham blant folket der eller gå hvor du synes det er riktig.» Så ga livvaktsjefen ham niste og gaver og lot ham gå.

[6] Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

[6]Jeremia dro til Gedalja, sønn av Ahikam, i Mispa og ble boende hos ham, blant folket som var igjen i landet.

Gedalja som tilsynsmann i Juda

[7] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

[7] Nå fikk alle hærførerne og soldatene omkring i landet høre at kongen av Babel hadde satt Gedalja, sønn av Ahikam, til å styre landet. Han hadde satt ham over menn, kvinner og barn og over de fattigste i landet som ikke var ført i eksil til Babel.

[8] vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[8]Da kom hærførerne til Gedalja i Mispa med sine menn: Ismael, sønn av Netanja, Johanan og Jonatan, Kareahs sønner, Seraja, sønn av Tanhumet, sønnene til Efai fra Netofa og Jesanja, sønn av en mann fra Maaka.

[9] Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse:

[9] Gedalja, sønn av Ahikam, Sjafans sønn, avla ed til dem og mennene deres og sa:

Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[10] Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

[11] Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

[12] então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

Ismael conspira contra Gedalias

[13] Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

[14] e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

[15] Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá

«Vær ikke redde for å tjene kaldeerne! Bli i landet og tjen kongen av Babel, så skal det gå dere vel.

[10]Jeg blir boende i Mispa for å stå til ansvar for kaldeerne når de kommer til oss. Men dere skal høste vindruer, frukt og oliven og samle det i kar, og dere kan bo i de byene dere har tatt.»

[11]Også alle judeerne som var i Moab, Ammon, Edom og alle andre land, fikk høre at kongen av Babel hadde latt en rest bli igjen i Juda, og at han hadde satt Gedalja, sønn av Ahikam, Sjafans sønn, til å styre dem.

[12]Alle disse judeerne forlot da de stedene de var drevet bort til, og dro tilbake til Juda. De kom til Gedalja i Mispa, og de høstet inn vindruer og frukt i store mengder.

Drapet på Gedalja

[13]Johanan, sønn av Kareah, og alle hærførerne ute i landet kom til Gedalja i Mispa

[14]og sa til ham: «Vet du at ammonittkongen Baalis har sendt Ismael, sønn av Netanja, for å drepe deg?» Men Gedalja, sønn av Ahikam, trodde dem ikke.

[15] I hemmelighet sa Johanan, sønn av Kareah, til Gedalja i Mispa: «La meg gå og drepe Ismael, sønn av Netanja, uten at noen får vite det. Hvorfor skal han ta livet av deg, så alle judeerne som har samlet seg

que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

16 Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

om deg, blir spredt og det som er igjen av Juda, går til grunne?»

16Men Gedalja, sønn av Ahikam, sa til Johanan, sønn av Kareah: «Ikke gjør dette, for det du sier om Ismael, er løgn.»

Jeremias 41

1 Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

2 Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

3 Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

4 Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

5 que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

6 Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

Jeremia 41

1 Men i den sjuende måneden kom Ismael, sønn av Netanja, Elisjamas sønn, som tilhørte kongeætten og var en av kongens stormenn, til Gedalja, Ahikams sønn, i Mispa. Han hadde med seg ti mann. Mens de satt og spiste sammen i Mispa,

2reiste Ismael, Netanjas sønn, seg sammen med de ti mennene som var med ham. Med sverd hogg de ned Gedalja, sønn av Ahikam, Sjafans sønn. De drepte ham som kongen av Babel hadde satt til å styre landet,

3alle judeerne som var hos Gedalja i Mispa, og de kaldeerne som fantes der. Ismael drepte alle krigerne.

4Dagen etter at Gedalja var drept, før noen visste om det,

5 kom det åtti menn fra Sikem, Sjilo og Samaria. De hadde raket skjegget, flerret klærne og rispet seg opp. De hadde med seg grødeoffer og røkelse som de skulle bære fram i Herrens hus.

6Da gikk Ismael, sønn av Netanja, ut fra Mispa for å møte dem. Han gråt der han gikk, og da han møtte dem, sa han til dem: «Kom og bli med til Gedalja, sønn av Ahikam!»

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

Joanã livra os cativos

[11] Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de

[7]Da de kom inn i byen, ble de drept av Ismael, Netanjas sønn, og de mennene han hadde med seg, og kastet i en brønn.

[8]Men blant dem fantes det ti menn som sa til Ismael: «Ikke drep oss! Vi har mat skjult ute i marken: hvete, bygg, olje og honning.» Da lot han dem være og drepte dem ikke sammen med de andre.

[9] Den brønnen hvor Ismael kastet likene av alle han hadde drept gjennom knepet med Gedalja, var den som kong Asa hadde laget da han var i strid med kong Basja av Israel. Ismael, sønn av Netanja, fylte den nå med de drepte.

[10]Så førte Ismael, sønn av Netanja, resten av folket i Mispa bort som fanger, både kongens døtre og alle de andre som var blitt igjen i Mispa, og som Nebusaradan, sjefen for livvakten, hadde satt Gedalja, sønn av Ahikam, til å styre over. Ismael, sønn av Netanja, dro av sted for å komme seg over til ammonittene.

[11]Da Johanan, sønn av Kareah, og alle hærførerne som var med ham, hørte om alt det onde Ismael, sønn av Netanja, hadde gjort,

[12]tok de med seg alle sine menn og dro ut for å kjempe mot ham. De fant ham ved den store dammen i Gibeon.

[13]Alt folket som var hos Ismael, ble glade da de fikk se Johanan, sønn av Kareah, og alle hærførerne som var med ham.

Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

14 Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.

15 Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

16 Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;

17 partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,

18 por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

1 Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,

2 e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos

14Nå snudde alle de som Ismael hadde ført bort som fanger fra Mispa, og gikk tilbake til Johanan, sønn av Kareah.

15Ismael, sønn av Netanja, kom seg unna med åtte mann. Han slapp fra Johanan og dro til ammonittene.

16Johanan, sønn av Kareah, og alle hærførerne som var med ham, tok da med seg resten av folket fra Mispa, dem han hadde ført tilbake fra Ismael, sønn av Netanja, etter drapet på Gedalja, sønn av Ahikam: menn, krigere, kvinner, barn og hoffmenn. Han førte dem tilbake fra Gibeon.

17De dro av sted og tok inn i Gerut-Kimham ved Betlehem. De ville dra videre til Egypt,

18 bort fra kaldeerne. De var redde for dem fordi Ismael, sønn av Netanja, hadde drept Gedalja, sønn av Ahikam, som kongen av Babel hadde satt til å styre landet.

Jeremia 42

Advarsel mot å dra til Egypt

1 Da kom alle hærførerne og Johanan, sønn av Kareah, og Jesanja, sønn av Hosjaja, og hele folket, både små og store,

2 og sa til profeten Jeremia: «La oss få komme fram for deg med vår bønn. Be for oss til Herren din Gud, for alle som er igjen

que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[7] Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR,

her. Som du ser, vi er bare noen få igjen av mange.

[3]Herren din Gud må fortelle oss hvilken vei vi skal gå, og hva vi skal gjøre.»

[4]Profeten Jeremia svarte dem: «Ja vel, jeg skal be til Herren deres Gud, slik som dere sier. Og hvert ord Herren gir dere til svar, skal jeg fortelle dere. Jeg skal ikke holde noe tilbake.»

[5] Da sa de til Jeremia: «Måtte Herren være et sant og troverdig vitne mot oss om vi ikke følger hvert eneste ord som Herren din Gud sender oss gjennom deg.

[6]Enten det er godt eller ondt, vil vi adlyde Herren vår Gud som vi sender deg til, så det må gå oss godt. For vi vil adlyde Herren vår Gud.»

[7]Ti dager senere kom Herrens ord til Jeremia.

[8]Han kalte til seg Johanan, sønn av Kareah, og alle hærførerne som var med ham, og hele folket, både små og store,

[9]og sa til dem: Så sier Herren, Israels Gud, som dere sendte meg til for å legge fram deres bønn:

[10] Dersom dere blir her i landet, vil jeg bygge dere opp og ikke knuse, plante dere og ikke rykke opp. Jeg angrer det onde jeg har gjort mot dere.

[11]Vær ikke redde for kongen av Babel, som dere er så redde for. Vær ikke redde for

porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

ham! sier Herren. For jeg er med dere. Jeg vil frelse dere og berge dere fra hans hånd.

[12]Jeg skal vise dere barmhjertighet, og han skal forbarme seg over dere og føre dere tilbake til deres eget land.

[13]Men så kan det hende at dere ikke vil adlyde Herren deres Gud og sier: «Vi vil ikke bo i dette landet.

[14]Nei, vi vil dra til Egypt så vi kan slippe å se krig, høre lyden av horn og hungre etter brød. Der vil vi bo.”

[15]Derfor, hør nå Herrens ord, dere som er igjen av Juda! Så sier Herrenover hærskarene, Israels Gud: Hvis dere vender ansiktet mot Egypt for å dra dit og slå dere ned som innflyttere,

[16]da skal det sverdet som dere er redde for, nå dere igjen der i Egypt, og sulten som dere er engstelige for, skal følge i hælene på dere dit, og der skal dere dø.

[17] Alle de som har vendt ansiktet mot Egypt for å dra dit og slå seg ned som innflyttere, skal dø for sverd og sult og pest. Ingen av dem skal overleve og slippe unna den ulykken jeg sender over dem.

[18] For så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Slik som min vrede og harme ble utøst over innbyggerne i Jerusalem, slik skal min harme bli utøst over dere om dere drar til Egypt. Dere skal bli til et banneord og en gru, til forbannelse og spott, og dere skal aldri få se dette stedet igjen.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[19]Herren har sagt til dere som er igjen i Juda: Dra ikke til Egypt! Dere skal vite for visst at jeg har advart dere i dag.

[20]Dere fører vill, og det skal koste dere livet. Først sender dere meg tilHerren deres Gud og sier: «Be for oss til Herren vår Gud, og fortell oss alt det Herren vår Gud sier, så skal vi gjøre det.»

[21]Men når jeg i dag har fortalt dere dette, så vil dere ikke adlyde Herren deres Gud og alt det han har sendt meg til dere for å si.

[22]Nå skal dere vite for visst at dere kommer til å dø for sverd og sult og pest på det stedet dere så gjerne vil dra til for å slå dere ned som innflyttere.

Jeremia 43

Jeremia kommer til Egypt

[1]Da Jeremia var ferdig med å si til folket alle de ordene som Herrenderes Gud hadde sendt ham med – alle disse ordene,

[2]da sa Asarja, sønn av Hosjaja, og Johanan, sønn av Kareah, og alle de frekke mennene, til Jeremia: «Det er løgn, det du sier! Herren vår Gud har ikke sendt deg for å si: Dra ikke til Egypt for å slå dere ned der som innflyttere.

[3]Det er Baruk, sønn av Neria, som setter deg opp mot oss for at vi skal falle i hendene på kaldeerne; og så kan de drepe oss eller føre oss i eksil til Babel.»

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[4]Verken Johanan, sønn av Kareah, eller noen av hærførerne eller noen av folket ville adlyde Herren og bli i Juda.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[5] Johanan, sønn av Kareah, og hærførerne tok med seg alle som var igjen i Juda, de som hadde vendt tilbake fra alle folkeslagene de hadde vært drevet bort til, og som ville slå seg ned som innflyttere i Juda.

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

[6] Det var både menn, kvinner og barn, kongsdøtrene og alle de som livvaktsjefen Nebusaradan hadde latt bli igjen hos Gedalja, sønn av Ahikam, Sjafans sønn, også profeten Jeremia og Baruk, sønn av Neria.

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

[7] De dro til Egypt, for de ville ikke adlyde Herren. Så kom de til Tahpanhes.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

Profeti om Nebukadnesars tog til Egypt

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[8]Herrens ord kom til Jeremia i Tahpanhes:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[9]Ta noen store steiner og grav dem ned i leiren på plassen foran inngangen til faraos hus i Tahpanhes mens noen judeere ser på.

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[10] Du skal si til dem: Så sierHerren over hærskarene, Israels Gud: Se, nå sender jeg bud og henter kong Nebukadnesar av Babel, min tjener. Jeg skal sette hans trone over disse steinene som du har gravd ned, og han skal slå opp sin tronhimmel over dem.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o

[11] Han skal komme og slå Egypt – til død for den som tilhører døden, til fangenskap

cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

[12] Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

[13] Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

[1] Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

[3] por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

[4] Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

[5] Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

for den som tilhører fangenskapet, og til sverd for den som tilhører sverdet.

[12] Jeg setter ild på templene til gudene i Egypt, og han skal brenne dem opp og føre dem bort. Han plukker egypterne vekk som en gjeter plukker lus av kappen sin, og så drar han bort i fred.

[13] Han skal slå i stykker steinstøttene i Bet-Sjemesj i Egypt og brenne opp templene for gudene i Egypt.

Jeremia 44

Jeremia som domsprofet i Egypt

[1] Dette ordet kom til Jeremia om alle judeerne som bodde i Egypt; de bodde i Migdol, Tahpanhes, Nof og Patros:

[2]Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Dere har selv sett alt det onde jeg lot komme over Jerusalem og alle byene i Juda. Se, i dag ligger de øde, og ingen bor i dem.

[3]Det er fordi de gjorde så mye ondt, de gjorde meg rasende da de gikk og tente offerild for å dyrke andre guder som verken de eller dere eller fedrene deres hadde kjent.

[4]Jeg sendte alle mine tjenere profetene til dere sent og tidlig for å si: «Gjør ikke dette avskyelige som jeg hater!»

[5]Men de ville ikke høre og vendte ikke øret til så de kunne vende om fra sin ondskap og la være å tenne offerild for andre guder.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[6]Derfor ble min harme og vrede utøst, og den tente på byene i Juda og gatene i Jerusalem så de ble til ruiner og ørken, som de er i dag.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[7]Og nå sier Herren, hærskarenes Gud, Israels Gud: Hvorfor gjør dere så mye ondt mot dere selv? Dere utrydder menn og kvinner, barn og spedbarn fra Juda så dere ikke har noen rest tilbake.

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

[8]Dere gjør meg rasende med det dere lager med egne hender; dere tenner offerild for andre guder i Egypt, dit dere dro for å bo der som innflyttere. Slik utrydder dere dere selv og blir til forbannelse og spott blant alle folkeslag på jorden.

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[9]Har dere glemt det onde som fedrene deres, kongene i Juda og kvinnene deres har gjort, og det onde som dere selv og deres egne kvinner har gjort i Juda og på gatene i Jerusalem?

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

[10]De har ikke ydmyket seg til denne dag. De frykter ikke og har ikke fulgt min lov og mine forskrifter som jeg har lagt fram for dere og fedrene deres.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

[11] Derfor sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Se, nå vender jeg ansiktet mot dere til det onde, for å utrydde hele Juda.

[12] Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à

[12] Jeg tar resten av Juda, de som vendte ansiktet mot Egypt for å slå seg ned der som innflyttere. I Egypt skal de

espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

omkomme, alle sammen, falle for sverd, omkomme av sult. Både små og store skal dø for sverd og sult. De skal bli til et banneord og en gru, til forbannelse og spott.

13 Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

13Jeg vil straffe dem som bor i Egypt, slik jeg straffet Jerusalem, med sverd og sult og pest.

14 de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

14Fra resten av Juda, de som kom til Egypt for å slå seg ned der som innflyttere, skal ingen slippe unna og overleve så de kan komme tilbake. De skal lengte etter å komme hjem til Juda og bo der igjen, men ingen skal komme hjem, bare noen få slipper unna.

Jeremias é contraditado

15 Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

15Da tok de til orde mot Jeremia, alle mennene som visste at kvinnene deres tente offerild for andre guder, alle kvinnene som sto der i en stor flokk, og hele folket som bodde i Egypt, i Patros:

16 Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

16 «Det ordet du har talt til oss i Herrens navn, vil vi ikke høre på.

17 antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

17 Nei, vi vil holde hvert ord som har gått ut av vår munn. Vi vil tenne offerild for Himmeldronningen og øse ut drikkoffer for henne, slik vi og fedrene, kongene og lederne våre gjorde i byene i Juda og på gatene i Jerusalem. Da hadde vi brød nok, det gikk oss godt, og vi opplevde ikke noe ondt.

18 Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe

18Men siden vi holdt opp med å tenne offerild for Himmeldronningen og øse ut

oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

drikkoffer for henne, har vi manglet alt; vi omkommer ved sverd og sult.»

[19] Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

[19]Kvinnene sa: «Når vi tenner offerild for Himmeldronningen og øser ut drikkoffer for henne, er det vel ikke uten våre menns vitende og vilje vi lager offerkaker med hennes bilde og øser ut drikkoffer for henne?»

Jeremias prediz castigo

[20] Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

[20]Da sa Jeremia til hele folket, til mennene og kvinnene, alle som hadde tatt til orde mot ham:

[21] Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

[21]Visst tente dere offerild i byene i Juda og på gatene i Jerusalem, både dere selv og fedrene, kongene og stormennene deres og folket i landet! Og Herren husket det, det var i hans tanker.

[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

[22]Herren kunne ikke lenger tåle de onde gjerningene og det avskyelige dere gjorde. Så ble landet deres til ruiner, ødemark og forbannelse så ingen kunne bo der, slik det er i dag.

[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

[23]Fordi dere tente offerild og syndet mot Herren, og fordi dere ikke ville adlyde ham og ikke følge hans lov og forskrifter og bud, har denne ulykken rammet dere, slik det er i dag.

[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

[24]Jeremia sa til hele folket og til alle kvinnene: Hør Herrens ord, alle dere fra Juda som er i Egypt!

[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas

[25]Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Dere og kvinnene deres har oppfylt

mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

med hendene det dere lovet med munnen: «Vi vil holde løftene vi har gitt om å tenne offerild for Himmeldronningen og øse ut drikkoffer for henne.» Ja, oppfyll nå løftene deres og gjør alt dere har lovet!

[26] Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

[26]Hør da Herrens ord, alle fra Juda som bor i Egypt: Se, nå sverger jeg ved mitt store navn, sierHerren, at det ikke skal bli en eneste judeer tilbake i hele Egypt som kan ta mitt navn i sin munn og si: «Så sant Herren vår Gud lever!»

[27] Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

[27]Se, jeg våker over dem til det onde og ikke til det gode. Hver eneste judeer i Egypt skal omkomme ved sverd og sult, til det er ute med dem.

[28] Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[28]Bare noen få skal slippe unna sverdet og komme tilbake til Juda fra Egypt. Da skal den resten av Juda som dro til Egypt for å slå seg ned der som fremmede, få kjenne hvilket ord som blir stående, mitt eller deres.

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[29]Og dette skal dere ha til tegn, sier Herren, på at jeg vil kreve dere til regnskap på dette stedet, for at dere skal kjenne at mine ord mot dere blir stående – til det onde.

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias,

[30] Så sier Herren: Se, jeg gir farao Hofra, kongen av Egypt, i hendene på fiendene hans, på dem som står ham etter livet, slik jeg ga kong Sidkia av Juda i hendene på

rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

kong Nebukadnesar av Babel, som var hans fiende og sto ham etter livet.

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

[4] Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

[5] E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

Jeremia 45

Herrens ord til Baruk

[1] Ordet som profeten Jeremia sa til Baruk, sønn av Neria, da han skrev ned i en bokrull de ordene som Jeremia dikterte, i det fjerde året Jojakim, sønn av Josjia, var konge i Juda:

[2]Så sier Herren, Israels Gud, om deg, Baruk:

[3] Du sier: «Ve meg! Herren har lagt ny sorg til min smerte. Nå er jeg trett av å klage, jeg finner ikke hvile.»

[4] Dette skal du si til ham: Så sier Herren: Det jeg har bygd, det vil jeg knuse, og det jeg har plantet, det rykker jeg opp; slik skal det være på hele jorden.

[5] Og du venter deg store ting. Ikke gjør det! For se, nå sender jeg ulykke over alt som lever, sier Herren. Men deg gir jeg livet som krigsbytte alle steder hvor du går.

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

[2] A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

Jeremia 46

Egypt

[1] Herrens ord som kom til profeten Jeremia om folkeslagene.

[2] Om Egypt. Om hæren til farao Neko, kongen i Egypt, som sto ved Karkemisj ved elven Eufrat, og som ble slått av Babel-kongen Nebukadnesar i det fjerde året Jojakim, Josjias sønn, var konge i Juda:

[3] Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

[4] Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

[5] Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

[6] Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

[7] Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

[8] O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente,

[3]Gjør rundskjold og langskjold i stand og rykk ut til kamp!

[4]Sel på, stig til hest, dere ryttere, still opp med hjelmene på, gjør spydene blanke, ta brynjene på!

[5]Men hva må jeg se? De gripes av skrekk og trekker seg tilbake. Krigerne deres blir slått, de flykter uten å se seg tilbake. Redsel rår på alle kanter, sier Herren.

[6] Den raske kan ikke flykte, krigeren kan ikke berge seg. Der nord, ved bredden av Eufrat, der snubler de og faller.

[7]Hvem er det som stiger lik Nilen, lik elver der vannet flommer?

[8] Det er Egypt som stiger lik Nilen, lik elver der vannet flommer og sier: Jeg vil stige og skjule jorden, utslette byer og dem som bor der.

[9] Fram, hester! Av sted, vogner! Krigere skal rykke ut, Kusj og Put som bærer skjold, og de fra Lud som spenner buen!

[10] Den dagen er en hevnens dag for Herren, hærskarenes Gud, han tar hevn over motstanderne. Sverdet får ete seg mett og drikke seg utørst på blod. Det er offerslakting for Herren, hærskarenes Gud i landet der nord ved Eufrat.

[11] Dra opp til Gilead, du jomfru, hent balsam, du datter Egypt. Hvert legemiddel er forgjeves, såret ditt vil ikke gro.

[12]Folkeslag hører om din skam, klageropet ditt fyller jorden. Den ene krigeren snubler over den andre, sammen faller de begge.

tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

13 Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

14 Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

15 Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

16 O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

17 Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

18 Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

19 Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

20 Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

21 Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as

13 Ordet som Herren talte til profeten Jeremia da kong Nebukadnesar av Babel kom for å slå Egypt:

14 Kunngjør det i Egypt, la det høres i Migdol, la det høres i Nof og Tahpanhes! Si: Still opp og gjør deg klar! For sverdet fortærer rundt omkring deg.

15 Hvorfor flyktet Apis, din sterke okse? Han kunne ikke holde stand, for Herren har drevet ham bort.

16 Han fikk mange til å snuble, ja, de falt over hverandre. Da sa de: «Kom, la oss vende tilbake til folket vårt, til landet der vi er født, bort fra det herjende sverdet!»

17Der skal de gi farao, kongen i Egypt, navnet «Krigslarm som kom for sent».

18Så sant jeg lever, sier Kongen – Herren over hærskarene er hans navn: Som Tabor blant fjellene kommer han, som Karmel ute ved havet.

19 Pakk tingene dine for eksil, du som bor hos datter Egypt. For Nof skal bli til en ødemark, lagt øde så ingen kan bo der.

20Egypt er en prektig kvige, men en klegg fra nord slår seg ned på den.

21Leiesoldatene hennes er som gjødde kalver, de snur og flykter sammen, de

costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

holder ikke stand. For ulykkesdagen er kommet over dem, regnskapets tid.

22 Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

22Hun hveser lik en slange som glir bort, for de rykker fram med en hær. De kommer mot henne med økser som tømmerhoggere.

23 Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

23De hugger skogen hennes ned, sier Herren, den er blitt for tett. De er flere enn gresshopper, det er ikke tall på dem.

24 A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

24 Datter Egypt blir til skamme, hun overgis til folket i nord.

25 Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

25 Herren over hærskarene, Israels Gud, sier: Nå vil jeg straffe Amon fra No, farao og Egypt, landets guder og konger, både farao og dem som stoler på ham.

26 Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

26 Jeg gir dem i hendene på dem som står dem etter livet, i hendene på kong Nebukadnesar av Babel og tjenerne hans. Men siden skal hun bo i landet som i gamle dager, sier Herren.

27 Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

27 Vær ikke redd, du min tjener Jakob, sier Herren, mist ikke motet, Israel! For se, jeg berger deg fra fjerne steder og ætten din fra landet hvor den er fanget. Jakob skal vende tilbake og leve rolig og trygt, og ingen skal skremme ham.

28 Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

28 Vær ikke redd, du min tjener Jakob, sier Herren, for jeg er med deg. Jeg gjør ende på alle folkeslagene som jeg har drevet deg bort til, men deg gjør jeg ikke ende på. Jeg tukter deg med rette og lar deg ikke slippe straff.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída!

Jeremia 47

Filisterne

[1] Herrens ord som kom til profeten Jeremia om filisterne før farao slo Gaza:

[2] Så sier Herren: Se, vannet stiger fra nord og blir til en flommende elv, den oversvømmer landet og alt som fyller det, byene og dem som bor der. Menneskene skriker, alle som bor i landet, jamrer.

[3] For de hører hovslag fra sterke hester, vogner som ramler og hjul som dundrer. Fedre ser seg ikke om etter barna, hendene er slappe.

[4]For nå er dagen kommet da alle filistere skal ødelegges, da alle i Tyros og Sidon som slapp unna og kunne hjelpe, skal utryddes. For Herren ødelegger filisterne, de som er igjen fra Kaftor-kysten.

[5] Gaza er raket snau, Asjkalon er brakt til taushet. Du som er igjen i dalen, hvor lenge vil du rispe deg opp?

[6]Å, du Herrens sverd, hvor lenge skal det vare før du faller til ro? Trekk deg tilbake i sliren, hvil og vær stille!

[7]Hvordan kan det falle til ro når Herren har kalt det ut? Han har beordret det til Asjkalon og til kysten.

Jeremia 48

Moab

[1] Om Moab. Så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Ve Nebo! Byen er ødelagt. Kirjatajim er blitt til skamme,

Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

inntatt. Borgen er blitt til skamme, slått av skrekk.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[2]Ingen skryter av Moab mer. I Hesjbon la de onde planer mot dem: «Kom, la oss utrydde dem som folk!» Også du, Madmen, skal bli taus, sverdet skal forfølge deg.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[3]Hør klageskriket fra Horonajim, der er ødeleggelse, et stort sammenbrudd.

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[4]Moab har brutt sammen, fra barna høres klagerop.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

[5]Gråtende går de opp bakkene til Luhit. På veien ned til Horonajim høres nødropene over sammenbruddet:

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[6]«Flykt, berg livet!» Men dere blir som en busk i ørkenen.

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[7] Fordi du stolte på det du hadde skapt, og på dine skatter, skal også du bli inntatt. Kemosj må gå i eksil og prestene og stormennene med ham.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[8]Den som herjer, kommer til hver eneste by, ingen by slipper unna. Dalen går til grunne, og sletten legges øde, slik som Herren har sagt.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[9]Gi Moab en blomst, for det skal legges i ruiner. Byene skal bli øde, ingen skal bo i dem.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[10]Forbannet er den som forsømmer å gjøre Herrens verk! Forbannet er den som holder sverdet borte fra blod!

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha

[11]Moab var trygg fra ungdommen av, lå rolig som vin over berme, ble ikke helt fra fat til fat, måtte ikke gå i eksil. Derfor har

para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

smaken holdt seg, og duften er ikke forandret.

[12] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

[12]Derfor, se, dager skal komme, sier Herren, da jeg sender vintappere til ham. De skal tappe ham om og tømme fatene og slå krukkene i stykker.

[13] Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

[13] Moab skal skamme seg over Kemosj slik Israel måtte skamme seg over Betel, som de satte sin lit til.

[14] Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?

[14]Hvordan kan dere si: «Vi er krigere og djerve stridsmenn»?

[15] Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[15]Moab skal herjes. De drar mot byene der, og den beste ungdommen drar ut for å slaktes, sier kongen, Herren over hærskarene er hans navn.

[16] Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.

[16]Moabs ulykke er nær, brått kommer det onde over ham.

[17] Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

[17]Sørg over ham, alle dere naboer og alle som kjenner hans navn. Si: «Brukket er den sterke staven, det herlige septeret!»

[18] Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

[18]Stig ned fra hedersplassen, sett deg i det tørste landet, du som bor hos datter Dibon. For han som skal herje Moab, drar mot deg og ødelegger festningene dine.

[19] Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

[19]Still deg ved veien og hold vakt, du som bor i Aroer! Spør ham som flykter og henne som kom seg unna: «Hva er det som har hendt?»

[20] Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

[20]Moab er blitt til skamme, slått av skrekk! Hyl og skrik! Fortell ved Arnon at Moab er ødelagt.

[21] Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

[21]Dommen er kommet for slettelandet, for Holon, Jahsa og Mofaat,

[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,

[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.

[25] Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.

[26] Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

[27] Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?

[28] Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.

[29] Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.

[30] Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.

[31] Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.

[32] Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

[22]Dibon, Nebo og Bet-Diblatajim,

[23]Kirjatajim, Bet-Gamul og Bet-Meon,

[24]Kerijot og Bosra, for alle byene i Moab, både fjern og nær.

[25] Moabs horn er hugget av, armen hans er brukket, sier Herren.

[26] Skjenk ham full, for han har vist hovmod mot Herren. Så kan Moab velte seg i spy og bli til latter, han også.

[27] Gjorde ikke du Israel til latter? Ble han kanskje tatt blant tyver, siden du rister på hodet hver gang du snakker om ham?

[28] Dra bort fra byene og slå dere ned i fjellet, dere som bor i Moab! Gjør som duen, den bygger rede i sidene av en gapende kløft.

[29] Vi har hørt om Moabs umåtelige stolthet, om hans høyhet, hovmod og stolthet og om hans overmot.

[30]Jeg kjenner, sier Herren, hans frekkhet og tomme skryt. Tomt er det de gjør.

[31] Derfor sørger jeg over Moab, skriker for hele Moabs skyld. Det blir sukket over mennene fra Kir-Heres.

[32]Jeg gråter mer over deg enn over Jaser, du vinstokk i Sibma. Rankene dine spredte seg mot sjøen, de nådde til sjøen ved Jaser. Over din frukthøst og vinhøst kommer han som herjer.

[33] Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.
[34] Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.
[35] Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.
[36] Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.
[37] Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.
[38] Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!
[39] Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.
[40] Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.
[41] São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[33] Glede og jubel er borte fra hagene, fra Moabs land. Jeg gjør ende på vinen fra vinpressene. Ingen tråkker druer under glade rop, de ropene blir ikke ropt.
[34] Skriket fra Hesjbon når til Elale, helt til Jahas lyder ropet, fra Soar til Horonajim og til Eglat-Sjelisjia. For selv Nimrim-vannet blir til ørkenland.
[35]I Moab, sier Herren, gjør jeg ende på dem som går opp på haugene og tenner offerild for sin gud.
[36] Derfor klager mitt hjerte som en fløyte over Moab, mitt hjerte klager som en fløyte over mennene fra Kir-Heres. For alt det de hadde igjen, er tapt.
[37] Hvert hode er snauklipt, alt skjegg er raket av. Alle har rispet opp hendene og har sekkestrie om hoftene.
[38] På alle tak og torg i Moab lyder klage. For jeg har slått Moab i stykker lik et kar som ingen bryr seg om, sier Herren.
[39]Knust er hun. Skrik! Moab har snudd ryggen til i skam. Nå blir Moab til latter og til redsel for alle sine naboer.
[40] For så sier Herren: Se, han stuper som en ørn og brer ut vingene over Moab.
[41]Byene blir inntatt, festningene erobret. Den dagen skal hjertet i Moabs krigere være som hjertet til en kvinne i barnsnød.

[42] Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

[42]Moab blir utslettet som folk, for de har vist hovmod mot Herren.

[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[43] Det blir gru og grav og garn for deg som bor i Moab! sier Herren.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[44] Den som flykter fra gru, skal falle i grav, kommer han seg opp av graven, skal han fanges i garnet. For jeg sender regnskapets år over Moab, sier Herren.

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

[45] I skyggen av Hesjbon står kraftløse flyktninger. For ild går ut fra Hesjbon, en flamme fra Sihon. Den skal fortære Moabs tinning og skallen på dem som bråker.

[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

[46]Ve deg, Moab! Det er ute med Kemosj-folket. For sønnene dine blir tatt til fange, og døtrene må gå i fangenskap.

[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

[47] Men jeg skal vende skjebnen for Moab i dager som kommer, sier Herren. Så langt dommen over Moab.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

Jeremia 49

Ammonittene

[1] Om ammonittene. Så sier Herren: Har ikke Israel barn, har han ingen arving? Hvorfor har da Milkom tatt over Gad og hans folk slått seg ned i byene der?

[2] Derfor, se, dager skal komme, sier Herren, da jeg lar krigsrop lyde for ammonittene i Rabba. Byen skal bli til en øde ruinhaug, datterbyene skal brennes opp. Israel skal drive bort dem som hadde drevet ham bort, sier Herren.

[3] Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

[4] Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

[5] Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

[6] Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

Profecia a respeito dos edomitas

[7] A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

[8] Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

[9] Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

[10] Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

[3] Klag, Hesjbon, for Ai er ødelagt. Skrik, dere Rabbas døtre, kle dere i sekkestrie, stem i med klage og løp hit og dit mellom kveene. For Milkom må gå i eksil og prestene og stormennene med ham.

[4]Hvorfor skryter du av dalene, av overfloden i dalen din, du bortkomne datter som stoler på skattene dine: «Hvem kan vel nå meg?»

[5]Se, jeg sender redsel over deg, sier Herren, hærskarenes Gud, fra alle kanter. Dere skal drives bort i hver sin retning, og ingen skal samle de flyktende.

[6] Men siden vender jeg skjebnen for ammonittene, sier Herren.

Edom

[7] Om Edom. Så sier Herren over hærskarene: Finnes det ingen visdom lenger i Teman? Har rådene fra de forstandige gått tapt? Har visdommen deres råtnet?

[8] Flykt, snu om! Bo i dypet, dere som bor i Dedan. For jeg lar Esaus ulykke komme over ham, tiden da jeg krever ham til regnskap.

[9] Om drueplukkere kommer til deg, lar de ingen etterhøst bli igjen. Om tyver kommer om natten, ødelegger de hva de vil.

[10]For jeg kler av Esau og avslører skjulestedene hans så han ikke kan gjemme seg. Herjet blir barna hans, brødre og naboer, det er ute med dem.

11 Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

12 Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

13 Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

Os pecados e o castigo de Edom

14 Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

15 Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

16 O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

17 Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

18 Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

19 Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em

11Bare forlat dine farløse barn, jeg skal holde dem i live, og enkene dine kan stole på meg.

12 For så sier Herren: Se, de som ikke fortjener det, må drikke av begeret. Og så skulle du slippe straff? Nei, du skal ikke slippe, du skal drikke!

13For jeg har sverget ved meg selv, sier Herren: Bosra skal bli til ødemark og til spott, til ruin og til forbannelse. Alle byene der skal ligge i ruiner for alltid.

14 Et budskap har jeg hørt fra Herren, en budbærer er sendt til folkeslagene: «Samle dere og gå mot byen, reis dere til krig!»

15Se, jeg gjør deg liten blant folkene, foraktet blant menneskene.

16 Skrekken du spredte, og ditt hovmodige hjerte har forført deg, du som bor i fjellkløfter og holder til oppe på høydene. Men om du legger reiret ditt høyt som ørnen, skal jeg styrte deg ned derfra, sier Herren.

17 Edom skal bli til ødemark. Alle som går forbi, skal grøsse og plystre hånlig over sårene hun har fått.

18 Det skal gå som da Sodoma og Gomorra og nabobyene ble ødelagt, sier Herren. Ingen skal bo der, ikke et menneske slå seg ned.

19 Se, lik løven som kommer opp fra den tette Jordan-skogen til sletten som alltid

pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

er grønn, slik skal jeg på et øyeblikk jage dem bort fra landet. Hvem er den utvalgte som jeg skal sette over det? For hvem er som jeg? Hvem kan stevne meg? Hvem er den gjeteren som kan stå for mitt ansikt?

20 Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

20Derfor, hør hvilken beslutning Herren har fattet om Edom, hvilken plan han har lagt mot dem som bor i Teman. Sannelig, de minste av sauene skal slepes bort, og beitemarkene deres skal bli øde.

21 A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

21Når de faller, skjelver jorden av drønnet, helt til Sivsjøen høres skriket.

22 Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

22 Se, han stiger som en ørn, stuper ned og brer ut vingene over Bosra. Den dagen skal hjertet til Edoms krigere være som hjertet til en kvinne i barnsnød.

Profecia a respeito de Damasco

Damaskus

23 A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

23 Om Damaskus. Hamat og Arpad blir til skamme, for de har fått høre et budskap om ulykke og skjelver som det urolige havet, aldri faller det til ro.

24 Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

24Damaskus mister motet, snur og flykter. Redselen tar henne, hun er grepet av trengsel og av rier som hos en fødende kvinne.

25 Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

25Forlatt er den berømte byen, min gledes by.

26 Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

26 De unge mennene faller på torgene, alle krigere skal omkomme den dagen, sier Herren over hærskarene.

[27] Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

Profecia a respeito da Arábia

[28] A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

[29] Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

[30] Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

[31] Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

[32] Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

[33] Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

Profecia a respeito dos elamitas

[27] Jeg setter fyr på muren rundt Damaskus, ild skal fortære Ben-Hadads borger.

Kedar og Hasor

[28] Om Kedar og Hasor-rikene, som kong Nebukadnesar av Babel slo. Så sier Herren: Opp, rykk fram mot Kedar, ødelegg folkene i øst!

[29]De skal ta teltene og småfeet fra dem, teltdukene og alle redskapene, de skal ta kamelene deres med seg og rope til dem: «Redsel på alle kanter!»

[30]Flykt! Skynd dere bort! Gjem dere dypt nede, dere som bor i Hasor, sier Herren. For kong Nebukadnesar av Babel har tatt en beslutning og lagt en plan mot dere.

[31]Opp, rykk fram mot et sorgløst folk, mot dem som bor trygt, sier Herren. Det har verken porter eller bommer og bor for seg selv.

[32] Kamelene deres skal bli til rov, den store buskapen til bytte. Dem som har kortklipt hår ved tinningen, skal jeg spre for alle vinder, jeg lar ulykken komme over dem fra alle kanter, sier Herren.

[33]Hasor blir et sted hvor sjakaler holder til, en ørken for alle tider. Ingen skal bo der, ikke et menneske slå seg ned.

Elam

[34] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

[35] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

[36] Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

[37] Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

[38] Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

[39] Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

[34] Herrens ord som kom til profeten Jeremia om Elam i begynnelsen av Juda-kongen Sidkias regjering:

[35]Så sier Herren over hærskarene: Se, jeg bryter i stykker elamittenes bue, det sterkeste våpen de har.

[36]Mot Elam sender jeg fire vinder fra de fire himmelhjørnene og sprer dem for alle disse vindene. Det skal ikke finnes et eneste folkeslag hvor det ikke kommer noen som er drevet bort fra Elam.

[37]Jeg slår Elam med skrekk for fienden og for alle som står dem etter livet. Jeg lar ulykke komme over dem, min brennende vrede, sier Herren. Jeg sender sverdet etter dem til jeg får gjort ende på dem.

[38]Så setter jeg min trone i Elam og utrydder kongen og stormennene der, sier Herren.

[39] Men i dager som kommer, skal jeg vende skjebnen for Elam, sier Herren.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

Jeremia 50

Babel

[1] Dette ordet talte Herren gjennom profeten Jeremia om Babel, landet til kaldeerne:

[2] Kunngjør det blant folkeslagene, la det høres! Løft banneret, la det høres! Skjul det ikke, men si: Babel er inntatt, Bel er blitt til skamme, og Marduk er slått av skrekk. Gudebildene er blitt til skamme, avgudene er slått av skrekk.

[3] Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

[3]For et folkeslag fra nord rykker fram og gjør landet til ødemark så ingen kan bo der; både mennesker og dyr flykter og drar bort.

[4] Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

[4] I de dager og på den tid, sier Herren, skal israelittene komme og judeerne sammen med dem. Gråtende skal de gå og søke Herren sin Gud.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[5]De spør etter Sion, dit vender de ansiktet: «Kom, la oss slutte oss til Herren i en evig pakt som aldri blir glemt!»

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[6] Folket mitt var bortkomne sauer, gjeterne førte dem vill, på avveier i fjellene. De gikk fra fjell til haug og glemte hvor de skulle hvile.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

[7] Alle som traff dem, ville fortære dem. Fienden sa: «Vi gjør ingen urett, for de har syndet mot Herren, han som er deres rette beitemark, Herren, fedrenes håp.»

[8] Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

[8] Flykt bort fra Babel, dra ut av kaldeernes land, gå som bukker foran flokken.

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[9]For se, jeg vekker en stor forsamling av folkeslag fra landet i nord og fører dem opp mot Babel. De stiller opp til strid mot byen og inntar den. De skyter piler som en dyktig kriger, en som aldri vender tomhendt tilbake.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[10]Kaldeernes land blir til krigsbytte, alle som plyndrer det, blir mette, sier Herren.

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[13] Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[14] Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

[16] Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[17] Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

[11]Nå kan dere være glade, nå kan dere juble, dere som plyndret min eiendom. Dere hopper som kalver i gresset og vrinsker som sterke hingster.

[12]Deres mor står med dyp skam, hun som fødte dere, blir til spott. Se, hun er sist av folkeslagene, en ørken, tørt land, en ødemark.

[13] Fordi Herren er harm, skal ingen bo der, hele landet skal bli til en ørken. Alle som går forbi Babel, skal grøsse og plystre hånlig over sårene hun har fått.

[14]Still dere opp rundt Babel, alle bueskyttere! Skyt mot henne, spar ikke på pilene, for hun har syndet mot Herren.

[15] Løft hærrop mot henne fra alle kanter! Hun overgir seg! Støttene hennes er falt, murene brutt ned. For dette er Herrens hevn. Hevn dere på henne, gjør med henne slik hun selv har gjort!

[16] Utrydd av Babel den som sår, og den som svinger sigden når det er tid for å høste. Fra sverdet som herjer, skal hver og en vende seg til sitt eget folk og flykte til sitt eget land.

[17] Israel var en sau som gikk vill, løver hadde drevet ham på flukt. Først åt Assurs konge ham opp, så har kong Nebukadnesar av Babel gnagd av beina.

[18]Derfor sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Se, jeg vil straffe kongen av Babel og landet hans slik jeg straffet kongen av Assur.

[19] Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

[20] Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

[21] Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

[22] Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

[23] Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[24] Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

[25] O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[27] Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o

[19] Så fører jeg Israel tilbake til beitemarkene hans. Han skal beite på Karmel og i Basan, på Efraims fjell og i Gilead skal han bli mett.

[20] I de dager og på den tid, sier Herren, skal de lete etter Israels skyld, men den er ikke der, etter Judas synd, men den finnes ikke. For jeg tilgir dem jeg lar bli igjen.

[21] Dra opp mot Meratajim-landet og gå til angrep på det! Gå mot dem som bor i Pekod, forfølg dem med sverd og slå dem med bann! Gjør alt det jeg befaler deg, sier Herren.

[22]Det er krigslarm i landet, et stort sammenbrudd.

[23] Knust og knekket er hele verdens hammer. En ødemark blant folkeslagene er Babel blitt.

[24]Jeg satte snarer for deg, Babel, og før du visste av det, var du fanget. Du ble funnet og grepet fordi du gikk til strid mot Herren.

[25]Herren har åpnet våpenlageret og tatt fram sin harmes våpen, for Herren, hærskarenes Gud, har arbeid å gjøre i kaldeernes land.

[26]Rykk fram mot landet fra alle kanter! Lukk opp kornkamrene, kast kornet opp i hauger, slå det med bann og ødelegg det, la ingenting bli igjen!

[27]Hugg alle oksene deres med sverd, send dem til slakting. Ve dem! Deres dag er kommet, tiden da de kreves til regnskap.

matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

28 Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

28 Hør, de flykter og kommer seg bort fra Babel for å fortelle i Sion at Herren vår Gud har tatt hevn, hevn for sitt tempel.

29 Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

29Kall bueskytterne sammen mot Babel, alle som kan spenne en bue. Omring byen fra alle kanter, la ingen slippe unna! La Babel få igjen for sine gjerninger, gjør mot henne som hun selv har gjort. For hun har handlet i overmot mot Herren, mot Israels Hellige.

30 Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

30 Derfor skal hennes unge menn falle på torgene, alle krigerne hennes skal omkomme den dagen, sier Herren.

31 Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

31Jeg kommer over deg, du overmodige, sier Herren, hærskarenes Gud. For nå er dagen kommet for deg, tiden da jeg krever deg til regnskap.

32 Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

32Den overmodige skal snuble og falle, og ingen skal reise ham opp. Jeg setter ild på byene hans, og den skal fortære alt omkring.

33 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

33Så sier Herren over hærskarene: Israelittene er undertrykt, judeerne også. Alle som førte dem i fangenskap, holder dem fast, de nekter å slippe dem fri.

34 mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

34 Men han som løser dem ut, er sterk, Herren over hærskarene er hans navn. Han skal føre saken deres og gi jorden ro, men uroe dem som bor i Babel.

35 A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

35Sverd mot kaldeerne! sier Herren. Sverd mot dem som bor i Babel, mot hennes stormenn og vismenn!

36 A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

36 Sverd mot orakelprestene! De er tåpelige. Sverd mot krigerne! De skal bli slått av skrekk.

37 A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

37 Sverd mot hester og vogner, mot alt blandingsfolket der! De blir som kvinner. Sverd mot skattkamrene! De blir plyndret.

38 A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

38 Tørke mot vannet! Det tørker bort. For dette er gudebildenes land. De blir gale av skrekkbildene sine.

39 Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

39 Derfor: Ørkendyr og hyener skal slå seg ned, og strutser skal holde til der. Aldri skal byen bygges mer, fra slekt til slekt skal ingen bo der.

40 como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

40 Det skal gå som da Gud ødela Sodoma og Gomorra og nabobyene, sier Herren. Ingen skal bo der, ikke et menneske slå seg ned.

41 Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

41 Se, det kommer et folk fra nord, et stort folkeslag og mange konger bryter opp fra jordens ytterste ende.

42 Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

42 De har bue og sabel i hånden, de er grusomme og viser ingen nåde. Larmen drønner som havet. På hester kommer de ridende, rustet til krig mot deg, datter Babel.

43 O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se

43Da kongen av Babel hørte ryktet om dem, ble hendene hans slappe. Trengsel grep ham, rier som hos en fødende kvinne.

apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[46] Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

[44] Se, lik løven som kommer opp fra den tette Jordan-skogen til sletten som alltid er grønn, slik skal jeg på et øyeblikk jage dem bort fra landet. Hvem er den utvalgte som jeg skal sette over det? For hvem er som jeg? Hvem kan stevne meg? Hvem er den gjeteren som kan stå for mitt ansikt?

[45]Derfor, hør hvilken beslutning Herren har fattet om Babel, hvilken plan han har lagt mot kaldeernes land. Sannelig, de minste av sauene skal slepes bort, og beitemarkene deres skal bli øde.

[46]Ropet «Babel er tatt!» får jorden til å skjelve, og skriket skal høres blant folkeslagene.

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

[1] Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas

Jeremia 51

[1] Så sier Herren: Se, jeg vekker en ødeleggende storm mot Babel og mot dem som bor i Leb-Kamai.

[2]Jeg sender fremmede til Babel, de skal rense henne som korn og legge landet øde når de overfaller det fra alle kanter på ulykkesdagen.

[3]Bueskytteren skal ikke spenne buen og ikke briske seg i brynjen. Skån ikke hennes unge menn, slå hele hæren med bann!

[4]I Kaldea skal de drepes og falle, stikkes ned og ligge på gatene.

[5]For Israel og Juda er ikke enker, forlatt av sin Gud, Herren over hærskarene, selv

a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

om landet deres er fullt av skyld mot Israels Hellige.

[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

[6] Flykt fra Babel, berg dere alle! Gå ikke til grunne når byen får sin straff. For dette er hevnens tid for Herren, han gir dem igjen for det de har gjort.

[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

[7] Babel var et gullbeger i Herrens hånd, hun gjorde hele jorden drukken. Folkeslagene drakk av vinen, derfor ble de som gale.

[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

[8] Brått er Babel falt og knust. Sørg over henne! Hent balsam for såret hennes, kanskje det kan helbredes.

[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

[9] «Vi prøvde å helbrede Babel, men hun var uhelbredelig. Forlat henne! La oss gå hver til sitt eget land. For dommen over henne når til himmelen, den rekker opp til skyene.»

[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

[10] Herren har gitt oss rett. Kom, la oss fortelle på Sion hva Herren vår Gud har gjort.

[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

[11] «Kvess pilene, fyll koggerne!» Herren har vakt en tanke hos kongene av Media, for planen hans er å ødelegge Babel. Dette er Herrens hevn, hevnen for hans tempel.

[12] Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

[12]Løft banneret mot Babels murer, styrk vaktholdet, sett ut vakter og legg noen i bakhold! For Herren utfører det han har planlagt, det han har sagt om dem som bor i Babel.

[13] Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

[13] Du som bor ved veldige vann og er så rik på skatter, nå er enden kommet for deg, livstråden skal skjæres av.

[14] Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

[14]Herren over hærskarene har sverget ved seg selv: Jeg skal fylle deg med mennesker, mange som gresshopper. De skal sette i jubelrop mot deg.

[15] Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[15] Han laget jorden med sin kraft, han grunnla verden i sin visdom og spente ut himmelen ved sin innsikt.

[16] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[16]Når hans røst høres, bruser vannet i himmelen, han lar skyer stige opp fra jordens ende, han lager både lyn og regn, han lar vinden slippe ut fra sine forrådskammer.

[17] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[17]Alle mennesker er dumme og uforstandige. Hver gullsmed må skamme seg over gudebildet sitt, for det støpte bildet hans er løgn. Det er ikke ånd i dem.

[18] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[18] Tomme er de, et verk til spott. I straffens tid går de til grunne.

[19] Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[19]Han som er Jakobs del, er ikke som disse, for det er han som former alt. Israel er hans egen stamme. Herren over hærskarene er hans navn.

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

[20] Du er min hammer, mitt krigsvåpen. Med deg knuser jeg folkeslag og ødelegger kongeriker.

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[21]Med deg knuser jeg hest og rytter, vogn og kjørekar.

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[22]Med deg knuser jeg mann og kvinne, gammel og ung, gutt og jente.

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[23]Med deg knuser jeg gjeter og buskap, bonde og okser for plogen, stattholdere og stormenn.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[24]Mens dere ser på, gjør jeg gjengjeld mot Babel og mot alle som bor i Kaldea, for alt det onde de gjorde mot Sion, sier Herren.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[25]Se, jeg kommer mot deg, du ødeleggerfjell, sier Herren, du som ødelegger hele jorden. Jeg løfter hånden mot deg, velter deg ned fra klippene og gjør deg til et utbrent fjell.

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[26] Ingen skal ta stein fra deg til hjørnestein eller grunnmur, for du skal bli til ørken for alltid, sier Herren.

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[27] Løft banneret på jorden, blås i horn blant folkeslagene, hellige folkeslagene til kamp mot Babel! Kall kongeriker sammen mot henne, Ararat, Minni og Asjkenas. Sett inn en hærfører mot henne! La hester rykke fram som bustete gresshopper!

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[28]Hellige folkeslagene til kamp mot henne, Medias konger og stattholdere, alle stormennene der og hvert land i riket!

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[29]Jorden skjelver og vrir seg, for nå fullføres Herrens planer mot Babel: å gjøre landet Babel til en ødemark hvor ingen kan bo.

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como

[30] Krigerne i Babel har holdt opp å kjempe. De sitter stille i borgene, kreftene har tørket ut, de er blitt kvinner. Husene er satt i brann, bommene brutt i stykker.

mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

[31] Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

[31]Sendebud løper mot sendebud, budbærer mot budbærer, for å fortelle kongen av Babel at byen er inntatt fra ende til annen.

[32] que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

[32]Vadestedene er tatt, og sumpene er brent av ild, krigerne er grepet av redsel.

[33] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

[33]For så sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Datter Babel er som en treskeplass når den trampes ned. Det er bare en liten stund igjen, så kommer høsttiden for henne.

[34] Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

[34]Kong Nebukadnesar av Babel har fortært meg, gjort ende på meg og satt meg bort som et tomt kar. Som et sjøuhyre slukte han meg, fylte magen med mitt beste kjøtt og spyttet meg ut.

[35] A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

[35]Volden jeg har kjent på kroppen, skal ramme Babel, sier hun som bor i Sion. La mitt blod komme over dem som bor i Kaldea, sier Jerusalem.

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[36]Derfor sier Herren: Se, jeg fører din sak og tar hevn for deg. Jeg tørrlegger havet hennes og tørker ut kilden hennes.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[37] Babel skal bli en steinrøys, et sted der sjakaler holder til, lagt øde og gjort til spott så ingen kan bo der.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,

[38]Alle brøler som unge løver, de knurrer som løveunger.

[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.

[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.

[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.

[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.

[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.

[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

[39] Når de blir hete, gjør jeg i stand et drikkelag for dem. Jeg skjenker dem fulle så de blir lystige, de faller i en evig søvn som de ikke skal våkne av, sier Herren.

[40]Jeg fører dem til slakting som lam, som værer og bukker.

[41] Erobret er Sjesjak, hærtatt er hun som var lovprist over hele jorden! Et skremsel er Babel blitt blant folkeslagene!

[42]Havet har steget opp over Babel, hun er dekket av brusende bølger.

[43]Byene hennes er blitt til ørken, til et tørt og øde land. Ikke et menneske bor i dem, ingen drar igjennom dem.

[44] Jeg straffer Bel i Babel. Det han har slukt, drar jeg ut av munnen hans. Folkeslag skal ikke mer komme strømmende til ham. Også Babels mur er falt.

[45] Mitt folk, dra ut fra henne! Hver og en må berge sitt liv fra Herrens brennende vrede.

[46] Mist ikke motet og vær ikke redde når ryktene går i landet, et rykte det ene året og et annet det neste. Vold rår på jorden, og hersker står mot hersker.

[47]Derfor, se, dager skal komme da jeg straffer gudebildene i Babel så hele landet blir til skamme og alle drepes og faller der.

48 Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

49 Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

50 Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

51 Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

52 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

53 Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

54 De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

55 porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

56 porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

48 Himmel og jord og alt som er i dem, skal juble over Babel når de som herjer, rykker inn fra nord, sier Herren.

49Dere som ble drept i Israel: Også Babel skal falle slik de som ble drept over hele jorden, falt for Babels skyld.

50 Dere som slapp unna sverdet, dra bort, bli ikke stående her! Husk på Herren i et land langt borte, og tenk på Jerusalem!

51«Vi ble til skamme, måtte høre spott, vanære dekket ansiktene våre; for fremmede har kommet inn i helligdommen, Herrens hus.»

52Derfor, se, dager skal komme, sier Herren, da jeg straffer gudebildene hennes; i hele landet skal sårede stønne.

53 Om Babel stiger opp til himmelen og styrker sin festning i det høye, skal jeg sende folk som herjer den, sier Herren.

54Hør skriket fra Babel, et stort sammenbrudd i kaldeernes land.

55Det er Herren som herjer Babel og gjør ende på hennes kraftige røst. Bølgene bruser som veldige vann, larmen gir gjenlyd.

56 For mot henne, mot Babel, kommer det en som herjer; krigerne blir tatt til fange, og buene deres blir knekket. For Herren er en Gud som gjør gjengjeld, han skal betale tilbake.

[57] Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[58] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

[59] Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

[60] Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

[61] Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

[62] E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

[63] Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

[57] Lederne og vismennene deres skjenker jeg fulle, og statttholderne, stormennene og krigerne hennes. Da faller de i en evig søvn som de ikke skal våkne av, sier kongen, Herren over hærskarene er hans navn.

[58] Så sier Herren over hærskarene: Babels brede murer skal jevnes med jorden og de høye portene brennes. Folkene strever til ingen nytte, det folkeslag har slitt for, går opp i flammer.

Jeremias budskap til Babel

[59] Dette oppdraget ga profeten Jeremia til Seraja, sønn av Neria, Mahsejas sønn, da han dro til Babel sammen med Juda-kongen Sidkia i det fjerde året han var konge. Seraja hadde ansvar for innkvarteringen.

[60]Jeremia hadde skrevet opp i en bok alt det onde som skulle komme over Babel, alle de ordene som her er skrevet om Babel.

[61]Jeremia sa til Seraja: Når du kommer til Babel, skal du se til at du leser opp alle disse ordene.

[62]Du skal si: «Herre, du har talt mot dette stedet og sagt at du skal ødelegge det så ingen kan bo der, verken mennesker eller dyr. Det skal bli til ørken for alltid.»

[63] Når du er ferdig med å lese opp denne boken, skal du binde en stein til den, kaste den ut i Eufrat

[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[5] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[6] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[7] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de

[64]og si: «Slik skal Babel synke og aldri komme opp igjen. For jeg sender ulykke over henne.» Her ender Jeremias ord.

Jeremia 52

Jerusalems fall

[1] Sidkia var tjueen år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i elleve år. Hans mor het Hamutal og var datter av Jeremia fra Libna.

[2]Sidkia gjorde det som var ondt i Herrens øyne, i ett og alt som Jojakim hadde gjort.

[3] Fordi Herren var vred på Jerusalem og Juda, gikk det som det gjorde, og til sist kastet han dem bort fra sitt ansikt. Sidkia gjorde opprør mot kongen av Babel.

[4] Da dro Nebukadnesar med hele sin hær mot Jerusalem. Det var i Sidkias niende regjeringsår, på den tiende dagen i den tiende måneden. De slo leir ved byen og bygde en voll omkring den.

[5]Og byen var under beleiring til kong Sidkias ellevte regjeringsår.

[6] Den niende dagen i den fjerde måneden, da hungersnøden var som verst og folket ikke hadde mer mat,

[7] brøt fienden gjennom bymuren. Om natten flyktet alle krigerne og forlot byen

noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

gjennom porten mellom de to murene, ved kongens hage, enda kaldeerne hadde omringet byen. Og de tok veien mot Araba-sletten.

8 Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

8Men kaldeernes hær satte etter kong Sidkia og nådde ham igjen på slettene ved Jeriko. Da hadde hele hæren flyktet fra ham og var spredt.

9 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

9 Kongen ble grepet og ført opp til Ribla i Hamat-landet, til kongen av Babel, som felte dommen over ham.

10 Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

10 Kongen av Babel drepte sønnene til Sidkia rett for øynene på ham. Alle lederne i Juda drepte han også der i Ribla.

11 Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

11Så stakk han ut øynene på Sidkia. Kongen av Babel bandt ham med bronselenker og førte ham til Babel. Der ble han holdt i fengsel til sin dødsdag.

12 No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

12 Den tiende dagen i den femte måneden – det var i Nebukadnesars nittende regjeringsår – kom en av Babel-kongens fremste menn til Jerusalem. Han het Nebusaradan og var sjef for livvakten.

13 E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

13Nebusaradan satte Herrens tempel og kongens slott i brann. Alle husene og palassene i Jerusalem brente han opp.

14 Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

14Og kaldeerhæren som sto under hans kommando, rev ned murene rundt Jerusalem.

15 Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão

15Så førte Nebusaradan i eksil noen av de fattigste i folket og dem som var igjen i byen, og overløperne som hadde gått over til Babel-kongen, og resten av håndverkerne.

Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

16 Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

16Bare en del av de fattigste i landet lot Nebusaradan bli igjen for å arbeide på vinmarkene og på åkrene.

17 Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

17 Kaldeerne slo i stykker bronsesøylene i Herrens hus, vognstativene og bronsehavet som sto der. All bronsen førte de til Babel.

18 Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

18De tok askefatene og ildskuffene, lysesaksene, offerskålene og røkelsesskålene og alt utstyr av bronse som hadde vært brukt i gudstjenesten.

19 Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

19Sjefen for livvakten tok også med seg alt som var av gull og sølv: bollene og glopannene, offerskålene og askefatene, lysestakene, røkelseskarene og kannene til drikkofferet.

20 Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

20 De to søylene, det ene havet, de tolv bronseoksene under det og vognstativene som Salomo hadde laget til Herrens hus – alle disse gjenstandene inneholdt så mye bronse at de ikke kunne veies.

21 Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

21 Begge søylene var atten alen høye og tolv alen i omkrets. De var fire fingre tykke og hule.

22 Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

22Begge hadde et søylehode av bronse, og hvert søylehode var fem alen høyt. Rundt om på søylehodet var det slyngornamenter med granatepler, alt sammen av bronse. Slik var begge søylene.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[23]Nittiseks granatepler hang fritt. I alt var det hundre granatepler omkring på slyngornamentene.

Judeerne blir ført i eksil til Babel

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[24]Sjefen for livvakten tok med seg øverstepresten Seraja og Sefanja, presten under ham, og de tre dørvokterne.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[25]Fra byen tok han med seg en hoffmann som hadde tilsyn med krigerne, sju av kongens fremste tjenestemenn som ennå var i byen, dessuten hærførerens skriver, han som skrev ut folk i landet til krigstjeneste, og seksti mann av folket som ellers fantes i byen.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[26]Alle disse tok Nebusaradan, sjefen for livvakten, med seg. Han førte dem til Babel-kongen i Ribla,

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

[27]og kongen slo dem i hjel der, i Ribla i Hamat-landet. Slik ble folket i Juda ført bort fra sitt land.

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

[28]Dette er folket som Nebukadnesar førte i eksil: i det sjuende regjeringsåret 3.023 fra Juda,

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[29]i Nebukadnesars attende år 832 fra Jerusalem.

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas;

[30]I Nebukadnesars tjuetredje år førte livvaktsjefen Nebusaradan 745 judeere i eksil. I alt var det 4.600 personer.

todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim
2 Reis 25.27-30

31 No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

32 Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

33 Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

34 E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

Kong Jojakin blir benådet

31 I det trettisjuende året etter at Juda-kongen Jojakin var bortført, den tjuesjuende dagen i den tolvte måneden i det året han selv ble konge, tok Babel-kongen Evil-Merodak Juda-kongen Jojakin til nåde og hentet ham ut av fengselet.

32Han snakket vennlig med ham og ga ham den fremste plassen blant de kongene som var hos ham i Babel.

33Jojakin fikk legge av seg fangedrakten, og siden spiste han alltid ved kongens bord så lenge han levde.

34Sitt daglige brød fikk han av Babel-kongen, dag for dag så lenge han levde, helt til sin dødsdag.

Lamentações de Jeremias	Klagesangene

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

[1] Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

[2] Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

[3] Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

[4] Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

[5] Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

Klagesangene 1

Første sang

***Alef* א**

[1] Ensom sitter hun, den folkerike byen. Hun er blitt enke, den store blant folkene. Dronningen blant landene er blitt slave.

***Bet* ב**

[2] Hun gråter om natten, kinnet er vått av tårer. Ingen av elskerne trøster henne. Vennene har sveket, de er blitt fiender.

***Gimel* ג**

[3] Juda dro i eksil etter nød og slaveri. Hun bor blant folkene, finner ikke hvile. Forfølgerne tok henne igjen der det var trangest.

***Dalet* ד**

[4] Veiene til Sion sørger, ingen kommer til festene. Byportene ligger øde, prestene sukker. Ungjentene klager, selv har hun bitter sorg.

***He* ה**

[5] Motstanderne er blitt herrer, fienden lever trygt. Herren har latt henne lide for hennes mange synder. Fienden drev småbarna foran seg som fanger.

***Waw* ו**

[6] Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham exaustos na frente do perseguidor.

[6]Datter Sion mistet all sin prakt. Høvdingene hennes lignet hjorter som ikke finner beite. Kraftløse gikk de foran ham som jaget.

***Zajin* ז**

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[7]Jerusalem minnes, hjemløs, i nød, fortidens prakt. Folket falt for fiendehånd, ingen hjelper fantes. Fienden så på og lo mens hun gikk under.

***Het* ח**

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[8] Jerusalem har syndet grovt, derfor er hun uren. Alle som æret henne, forakter henne, de har sett henne naken. Hun stønner og snur seg bort.

***Tet* ט**

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[9] Urenheten syntes på kappen, hun tenkte ikke det skulle ende slik. Dypt sank hun, ingen trøstet henne. Herre, se min nød, fienden triumferer!

***Jod* י**

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[10] Fienden grep etter skattene hennes. Hun så folkeslagene gå inn i helligdommen, de du nektet å komme inn i din menighet.

***Kaf* כ**

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento

[11]Hele folket hennes stønner mens de leter etter brød. De bytter skatter mot mat for å berge livet. Se, Herre, se hit! Jeg er foraktet.

para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

Lamed ל

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

[12] Se hit, dere som går forbi på veien. Finnes det en smerte som min, den som har rammet meg? Den lar Herren meg lide på sin brennende vredes dag.

Mem מ

[13] Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

[13]Han sendte ild fra det høye, den herjet i knoklene mine. Han satte ut nett for føttene og lot meg vike tilbake. Han har gjort meg til en ødemark, hele tiden er jeg syk.

Nun נ

[14] O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

[14] Med hånden knyttet han sammen mine synder, de ble bundet sammen til et åk. De lå over nakken på meg, og kreftene sviktet. Herren ga meg i hendene på folk jeg ikke kunne stå meg imot.

Samek ס

[15] O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

[15] Herren vraket alle mine krigere. Han ropte ut for meg en høytid da mine unge menn skulle knuses. I vinpressen tråkket Herren ned jomfruen, datter Juda.

Ajin ע

[16] Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

[16] Derfor gråter jeg, tårene strømmer fra øynene. Den som kan trøste og berge mitt liv, er langt borte fra meg. Barna mine ligger forlatt, fienden var for sterk.

Pe פ

[17] Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

[17]Sion rakte hendene ut, ingen trøstet henne. Herren ga befaling om Jakob, fienden omringet ham. Da ble Jerusalem uren for dem.

Tsade צ

[18] Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

[18] Herren er rettferdig. Jeg hadde trosset det han sa. Hør da på meg, alle folk, se hvordan jeg lider! Unge jenter og gutter måtte gå i fangenskap.

Qof ק

[19] Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

[19] Jeg ropte på elskerne mine, de svek meg. Mine prester og de eldste døde i byen. De lette etter mat for å berge livet.

Resj ר

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[20] Se, Herre, jeg er i nød. Magen er urolig, hjertet vrir seg. For jeg var full av trass. Ute har sverd gjort meg barnløs, inne hersker døden.

Sjin ש

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[21] De hører at jeg sukker, ingen trøster meg. Alle fiender hører om min ulykke og gleder seg. Men det var du som sto bak. Dagen du ropte ut, lot du komme. Men det skal gå med dem som med meg.

Taw ת

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

[22]Du må merke deg all deres ondskap! Gi dem igjen slik du ga meg igjen for alle syndene mine. For sukkene er mange, og hjertet mitt er sykt.

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

1 Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

2 Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

3 No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

4 Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

5 Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

6 Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento

Klagesangene 2

Andre sang

***Alef* א**

1 I vrede dekker Herren datter Sion med mørke skyer! Han har kastet Israels pryd fra himmelen ned på jorden. Han tenkte ikke på sin fotskammel på sin vredes dag.

***Bet* ב**

2 Herren slukte beitemarkene i Jakob, han sparte ingen av dem. I sinne rev han ned hver festning hos datter Juda, jevnet dem med jorden, vanæret riket og høvdingene.

***Gimel* ג**

3 I brennende vrede hogg han av hvert horn i Israel. Han trakk sin høyre hånd tilbake da fienden kom. I Jakob brant han som en flammende ild som fortærte alt omkring seg.

***Dalet* ד**

4 Som fienden spente han buen, sto klar med sin høyre hånd, som motstanderen drepte han alt som ga øyet glede. Han øste harme ut som ild over teltet til datter Sion.

***He* ה**

5 Herren ble en fiende. Han slukte Israel, slukte alle borgene, gjorde ende på festningene og dynget datter Juda ned med sorg og savn.

***Waw* ו**

6 Han raserte sin hytte som en snauer en hage, gjorde ende på høytidsstedet. Herren lar høytid og sabbat bli glemt i

as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

Sion. I harme og vrede har han foraktet konge og prest.

***Zajin* ז**

[7] Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

[7] Herren forkastet sitt alter, vraket sin helligdom. Borgmurene i byen ga han i fiendens hender. De ropte høyt i Herrens hus som på en høytidsdag.

***Het* ח**

[8] Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

[8] Herren besluttet å ødelegge muren rundt datter Sion. Han strakte målesnoren og rev ned, lot ikke hånden ligge. Slik lot han voll og mur sørge. Begge falt.

***Tet* ט**

[9] As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

[9] Portene har sunket i jorden. Bommene har han brutt i stykker. Konge og stormenn er i fremmed land. Det finnes ingen lov, selv ikke profetene får syn fra Herren.

***Jod* י**

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

[10] Sions eldste sitter tause på jorden. De har kastet støv på hodet, kledd seg i sekkestrie. Jentene i Jerusalem bøyer hodet mot jorden.

***Kaf* כ**

[11] Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

[11] Øynene er såre av gråt, magen er urolig, gallen helles ut på jorden. Folket, min datter, er knust, småbarn og spedbarn forgår på gatene i byen.

***Lamed* ל**

[12] Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

[12]De spør mødrene sine: «Hvor er brød og vin?» Lik sårede segner de om på gatene i byen, livet ebber ut på mors fang.

***Mem* מ**

[13] Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

[13] Hva skal jeg si til deg, hva ligner du, datter Jerusalem? Hva skal jeg ligne deg med, datter Sion, for å trøste deg, unge jente? Skaden din er stor som havet, hvem kan helbrede deg?

***Nun* נ**

[14] Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

[14] Det profetene dine så, var bare løgn og blendverk. De viste deg ikke din skyld, vendte ikke din skjebne. Budskapet deres kom fra falske, forførende syner.

***Samek* ס**

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[15] Alle som går forbi deg, slår hendene sammen, de plystrer og rister på hodet av datter Jerusalem. Var det om denne byen folk sa: Fullkommen i skjønnhet, en glede for hele jorden?

***Ajin* ע**

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

[16]Alle fiender gaper mot deg. De plystrer hånlig og skjærer tenner. De sier: Vi har slukt henne. Dette er dagen vi ventet på; endelig fikk vi se den!

***Pe* פ**

[17] Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

[17] Herren har gjort som han tenkte, han har oppfylt ordet sitt, det han har kunngjort fra gammel tid. Han rev ned uten skånsel, lot din motstander glede seg og løftet fiendens horn.

***Tsade* צ**

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

[21] Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

[22] Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

[1] Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.

[18]Hjertet roper til Herren. La tårene renne som bekker, du mur rundt datter Sion, både dag og natt! Unn deg ikke hvile, la ikke øyet få ro!

***Qof* ק**

[19] Stå opp, rop høyt om natten, rop ved hver nattevakt. Øs ut ditt hjerte som vann for Herrens ansikt. Løft hendene til ham for livet til småbarna dine, som forgår av sult på alle gatehjørner.

***Resj* ר**

[20] Se, Herre, se hvem du har gjort dette med! Skal kvinner spise barna sine, småbarna de bærer på armen? Skal prest og profet bli drept i Herrens helligdom?

***Sjin* ש**

[21]Unge og gamle ligger på bakken ute i gatene. Mine unge jenter og gutter har falt for sverd. Du drepte dem på din vredes dag, du slaktet uten skånsel.

***Taw* ת**

[22]Slik du samler folket en høytidsdag, kalte du sammen redsler fra alle kanter. Ingen slapp unna, ingen overlevde på Herrens vredesdag. Dem jeg hadde båret og fostret, gjorde fienden ende på.

Klagesangene 3

Tredje sang

***Alef* א**

[1]Jeg er en mann som har opplevd nød under staven han brukte i sinne.

2 Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.

3 Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.

4 Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.

5 Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.

6 Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.

7 Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.

8 Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.

9 Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

10 Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.

11 Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.

12 Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.

13 Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.

14 Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.

15 Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.

16 Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.

17 Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.

2 Han har ført meg og latt meg gå i mørke og ikke i lys.

3 Han har vendt hånden mot meg gang på gang, uten stans.

***Bet* ב**

4 Han har knust knoklene mine, latt kjøtt og hud tæres bort.

5 Han har bygd en mur mot meg, omringet meg med gift og motgang.

6 På mørke steder lar han meg bo lik de som døde for lenge siden.

***Gimel* ג**

7 Han har murt meg inne, jeg kommer ikke ut, han har gjort lenkene tunge.

8 Selv når jeg skriker og roper om hjelp, stenger han bønnen min ute.

9 Han har sperret veien med steinblokker, gjort stiene mine krokete.

***Dalet* ד**

10 En bjørn som ligger på lur, en løve i bakhold er han mot meg.

11 Han har ført meg på villspor, revet meg i stykker og ødelagt meg.

12 Han har spent buen og stilt meg opp som mål for pilen.

***He* ה**

13 Inn i nyrene har han skutt sine piler.

14 Jeg er blitt til latter for folket mitt, de synger om meg hele dagen.

15 Med beske urter har han mettet meg, han har slukket tørsten min med malurt.

***Waw* ו**

16 Han har knust tennene mine med grus, tråkket meg ned i støvet.

17 Du har tatt freden fra meg, jeg har glemt hva det gode er.

[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.

[18]Jeg sa: Min ære har gått tapt, jeg håper ikke lenger på Herren.

Zajin ז

[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.

[19]Tenk på min nød og hjemløshet. De er malurt og gift.

[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.

[20]Jeg tenker på det hele tiden, min sjel er nedtrykt.

[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

[21]Men én ting legger jeg meg på hjertet, og dette gir meg håp:

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

Het ח

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;

[22] Herren er nådig, vi går ikke til grunne. Hans barmhjertighet tar ikke slutt,

[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.

[23] den er ny hver morgen. Din trofasthet er stor.

[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.

[24] Jeg sier: Herren er min del, jeg setter mitt håp til ham.

Tet ט

[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.

[25] Herren er god mot dem som venter på ham og søker ham.

[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.

[26]Det er godt å være stille og vente på hjelp fra Herren.

[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.

[27] Det er godt for en mann å bære åk mens han er ung.

Jod י

[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;

[28]Når det legges på ham, skal han sitte ensom og tie.

[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.

[29]Han skal legge munnen i støvet, kanskje er det håp.

[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.

[30] Han skal snu kinnet til den som slår, og mettes med spott.

Kaf כ

[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;

[31]Herren støter ingen bort for alle tider.

[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;
[33] porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

[34] Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,
[35] perverter o direito do homem perante o Altíssimo,
[36] subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

[37] Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?
[38] Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?
[39] Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

[40] Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.
[41] Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:
[42] Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.

[43] Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.
[44] De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.
[45] Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.

[32] Har han latt noen lide, skal han være barmhjertig, rik på miskunn.
[33] Det er ikke med lett hjerte han plager mennesket og lar det lide.

***Lamed* ל**

[34]De kan tråkke på alle fanger i landet.
[35]De kan krenke en manns rett for øynene på Den høyeste.
[36]De kan forvrenge et menneskes sak, men Herren har sett det.

***Mem* מ**

[37] Hvem kan tale så det skjer uten at Herren har befalt det?
[38] Kommer ikke både ondt og godt fra Den høyestes munn?
[39]Hvorfor klager den som lever? Hvorfor klager en mann over sin synd?

***Nun* נ**

[40] La oss ransake og prøve våre veier og vende om til Herren!
[41]La oss løfte hjerte og hender til Gud i himmelen!
[42] Vi har gjort opprør og vært trassige, og du tilga ikke.

***Samek* ס**

[43]Du dekket deg med vrede og jaget oss, du drepte, du sparte ingen.
[44] Du dekket deg med skyer, ingen bønn rakk fram.
[45]Du gjorde oss til skrap og skrot blant folkene.

***Pe* פ**

[46] Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.

[47] Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.

[48] Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.

[49] Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,

[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.

[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.

[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.

[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.

[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!

[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.

[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.

[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.

[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.

[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.

[46]Alle fiendene våre gaper mot oss.

[47] Det ble gru og grav, knasing og knusing.

[48] Tårer strømmer fra øyet, folket, min datter, er knust.

***Ajin* ע**

[49]Øyet flommer over uten stans, det tar ikke slutt

[50] før Herren vender blikket og ser ned fra himmelen.

[51]Det gjør vondt å se kvinnene i byen min.

***Tsade* צ**

[52]Uten grunn har mine fiender jaget meg som en fugl.

[53] De drev meg ned i brønnen og kastet stein over meg.

[54] Vannet stiger over hodet mitt, jeg sier: Det er ute med meg.

***Qof* ק**

[55] Jeg kaller på ditt navn, Herre, fra bunnen av brønnen.

[56]Du har hørt meg, lukk ikke øret når jeg roper om lindring!

[57] Du kom den dagen jeg ropte, du sa: Vær ikke redd!

***Resj* ר**

[58]Herre, du har ført min sak, du har løst ut mitt liv.

[59]Du har sett hvilken urett jeg lider, Herre, hjelp meg til min rett!

60 Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.

61 Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;
62 as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.
63 Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

64 Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.
65 Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.
66 Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

1 Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

2 Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

3 Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

60Du har sett hevnlysten deres, hvilke planer de har med meg.

***Sjin* ש**

61Du har hørt spotten deres, Herre, hvilke planer de har mot meg.
62Uvennene mine hvisker og tisker om meg dagen lang.

63 Se dem der de sitter og står, de synger nidviser om meg.

***Taw* ת**

64 Herre, la dem få som fortjent for det de har gjort.
65Løft din forbannelse over deres hjerte som et skjold.

66 Jag dem i vrede og utrydd dem under Herrens himmel.

Klagesangene 4

Fjerde sang

***Alef* א**

1Gullet har mistet sin glans, det fine gullet er forandret! De hellige steinene ligger strødd på alle gatehjørner.

***Bet* ב**

2Sions utvalgte sønner, verdt sin vekt i gull, blir regnet som leirkar, et verk fra pottemakerens hånd!

***Gimel* ג**

3 Selv sjakaler holder spenene fram, de lar ungene suge. Men folket, min datter, er blitt hjerteløst som strutsen i ørkenen.

***Dalet* ד**

[4] A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

[4] Spedbarna er tørste, tungen klistrer seg til ganen. Småbarna tigger om brød, men ingen gir dem en bit.

***He* ה**

[5] Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

[5]De som spiste lekre retter, faller om i gatene. De som ble fostret opp i skarlagen, kaster seg over dyngene.

***Waw* ו**

[6] Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

[6] Skylden til folket, min datter, er større enn synden i Sodoma, som brått ble ødelagt uten at noen hadde rørt henne.

***Zajin* ז**

[7] Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

[7]De innvidde i folket mitt var renere enn snø, mer skinnende enn melk. Kroppen deres var rødere enn koraller, lemmene var av safir.

***Het* ח**

[8] Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

[8]De er blitt svartere enn sot, en kjenner dem ikke igjen på gaten. Huden strammer seg om knoklene, den er blitt tørr som ved.

***Tet* ט**

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[9]Bedre var det å falle for sverd enn å falle for sult, tæres bort og bli drept av åkrer uten grøde.

***Jod* י**

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

[10] Kjærlige kvinner koker barna sine, de er blitt maten deres. Folket, min datter, er knust.

***Kaf* כ**

[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira;

[11] Herren har øst av sin harme, tømt ut sin brennende vrede. Han har satt fyr på Sion, grunnvollene fortæres av ild.

acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

Lamed ל

[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

[12]Ingen konge på jorden, ingen i hele verden trodde at en motstander eller fiende kunne komme inn gjennom Jerusalems porter.

Mem מ

[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[13] Det hendte fordi profetene syndet og prestene førte skyld over seg. De lot blodet av rettferdige flyte i byen.

Nun נ

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[14] Blinde flakker de om i gatene, tilsølt med blod, ingen kan røre klærne deres.

Samek ס

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[15] «Av veien! Uren!» roper folk til dem. «Av veien! Ikke rør!» De flykter og flakker omkring. Alle folkeslag sier: «De får ikke bo her.»

Pe פ

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[16] Herren selv har spredt dem, han vil ikke se dem lenger. De aktet ikke prestene og var ikke nådige mot de gamle.

Ajin ע

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[17] Vi holder ut, øynene blir såre, vi ser forgjeves etter hjelp. Vi har stått på vakt og speidet etter et folk som ikke kunne hjelpe.

Tsade צ

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[18]De voktet hvert skritt vi tok, vi kunne ikke gå på gatene våre. Enden var nær, vår tid var ute, ja, enden var kommet.

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

***Qof* ק**

[19]De som jaget oss, var raskere enn ørnene under himmelen. Over fjellene forfulgte de oss, i ørkenen lå de og lurte på oss.

***Resj* ר**

[20] Herrens salvede, vår pust, ble fanget i gravene deres. Det var om ham vi sa: «I hans skygge skal vi leve blant folkene.»

***Sjin* ש**

[21] Fryd og gled deg, datter Edom, du som bor i landet Us. Men begeret kommer også til deg, du skal bli full og kle deg naken.

***Taw* ת**

[22] Din skyld er betalt, datter Sion, aldri mer vil han føre deg bort. Men din skyld, datter Edom, straffer han deg for, dine synder viser han fram.

Klagesangene 5

Femte sang

[1]Herre, tenk på det som har hendt oss, se hit, se hvordan de spotter oss!

[2] Vår eiendom er gått til fremmede, husene våre til utlendinger.

[3]Vi er farløse, mødrene våre er blitt enker.

[4]Vi må kjøpe vannet vi drikker, veden må vi betale for.

[5]Vi har forfølgerne på nakken, vi er trette og får ikke hvile.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.

[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.

[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

[6] Vi har rakt ut hånden til Egypt og til Assur for å få brød.

[7] Fedrene våre syndet; de er borte, vi har båret straffen.

[8] Slaver er blitt våre herrer, ingen river oss ut av hendene deres.

[9]Vi henter brød med fare for livet, i ørkenen truer sverdet.

[10]Huden vår er het som en ovn av sulten som brenner.

[11]De voldtar kvinnene i Sion og jomfruene i Judas byer.

[12] De henger stormenn, de eldste vises ingen ære.

[13]Unge menn må slite med kvernen, gutter segner under vedbøren.

[14]De gamle sitter ikke lenger i porten, de unge har sluttet å synge.

[15]Vi har ikke lenger glede i hjertet, dansen er snudd om til sorg.

[16] Kransen har falt av hodet. Ve oss, vi har syndet!

[17]Hjertet er blitt sykt, øynene er blitt svake.

[18] For Sion-fjellet ligger øde, rever streifer omkring der.

[19] Du, Herre, troner til evig tid, din trone står fra slekt til slekt.

[20] Hvorfor har du glemt oss for alltid, gått fra oss for alle tider?

[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.

[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

[21] Herre, led oss tilbake til deg, så vi kan vende tilbake. Gjør dagene våre nye, slik de var før!

[22]Men du har vraket oss, du er rasende.

Ezequiel	Esekiel

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

1 Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

2 No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

3 veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

4 Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

5 Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

6 Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

7 As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

8 Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

9 Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

Esekiel 1

Esekiel kalles til profet

1 Det var i det trettiende året, på den femte dagen i den fjerde måneden, mens jeg var blant de bortførte ved Kebar-elven, at himmelen åpnet seg. Jeg så syn av Gud.

2 På den femte dagen i måneden – det var i det femte året etter at kong Jojakin var blitt bortført –

3 kom Herrens ord til presten Esekiel, Busis sønn, ved Kebar-elven i Kaldea. Herrens hånd kom over ham der.

Esekiel får se Guds herlighet

4 Jeg så, og se! – en stormvind kom fra nord, en stor sky og flammende ild. Det var lysglans omkring den, og ut fra midten blinket det som av skinnende metall, ut fra ilden.

5 Og det kom noe som lignet fire levende skapninger ut fra den. Slik så de ut: De lignet mennesker.

6 Men hver av dem hadde fire ansikter og fire vinger.

7 Beina deres var rette, føttene lignet kalveklover, og de skinte som blankpusset bronse.

8 De hadde menneskehender under vingene på alle fire sider, og alle fire holdt ansiktene og vingene på denne måten:

9 Vingene deres berørte hverandre. De snudde seg ikke når de gikk, hver av dem gikk rett fram.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[10]Foran lignet ansiktene menneskeansikter. Til høyre hadde alle fire løveansikt, til venstre okseansikt, og bak hadde de ørneansikt.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[11]Slik så ansiktene ut. Vingene var spent ut ovenfra, slik at to berørte hverandre. De to andre vingene dekket kroppen.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[12]Hver av dem gikk rett fram. Dit ånden ledet dem, gikk de; de snudde seg ikke mens de gikk.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[13]De som lignet levende skapninger, så ut som brennende kull, som fakler så de ut. Ilden beveget seg fram og tilbake mellom dem, det blinket og lynte av den.

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

[14]Skapningene fór fram og tilbake, det så ut som lynet.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[15]Jeg så på skapningene, og se! – det sto et hjul på jorden inntil dem på alle fire sider.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[16] Hjulene så ut som de var laget av noe som lignet krysolitt, og alle fire hjul var like. Det så ut som de var laget slik at det ene hjulet var inni det andre.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[17]De kunne bevege seg til alle fire sider, men de snudde seg ikke når de gikk.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[18]Hjulene var høye og skremmende, og det var fullt av øyne rundt om på alle de fire hjulringene.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[19]Når skapningene beveget seg, beveget også hjulene seg ved siden av dem. Og når skapningene løftet seg fra jorden, løftet hjulene seg også.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí

[20] Dit ånden ville at de skulle gå, dit gikk de. Og hjulene løftet seg sammen med dem, for skapningenes ånd var i hjulene.

[21]De gikk når skapningene gikk, og stanset når de stanset. Og når de løftet seg fra jorden, løftet hjulene seg sammen med dem, for skapningenes ånd var i hjulene.

[22] Over hodene på skapningene var det noe som lignet en hvelving. Den var utspent over hodene deres og så ut som is – skremmende.

[23]Under hvelvingen strakte vingene deres seg ut mot hverandre. Hver skapning hadde enda to vinger, to vinger som dekket kroppen.

[24]Og jeg hørte lyden av vingene når de beveget seg. Det var som lyden av veldige vannmasser, som røsten av Den veldige. Støyen var som lyden av en hær. Når de stanset, senket de vingene.

[25]Det lød et drønn fra hvelvingen over hodene deres når de stanset og senket vingene.

[26] Over hvelvingen som var over hodet på dem, var det noe som så ut som safirstein og lignet en trone. Oppe på tronen satt det en som var lik et menneske av utseende.

[27]Fra det som syntes å være hoftene og oppover, så jeg noe som lignet skinnende metall, omgitt av noe som så ut som ild.

para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

28 Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

1 Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

2 Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

3 Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

4 Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

5 Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

6 Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

7 Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

Visão do rolo de um livro

Og fra hoftene og nedover så jeg noe som så ut som ild omgitt av lysglans.

28 Lysglansen så ut som buen i skyen på en regnværsdag. Det var dette Herrens herlighet lignet, slik så den ut. Da jeg fikk se det, kastet jeg meg ned med ansiktet mot jorden, og jeg hørte røsten av en som talte.

Esekiel 2

Bokrullen

1 Han sa til meg: «Menneske! Reis deg opp, så skal jeg tale med deg.»

2 Da han talte til meg, kom det ånd i meg. Den reiste meg opp på føttene, og jeg kunne høre ham som talte til meg.

3 Han sa til meg: «Menneske! Jeg sender deg til israelittene, til opprørske folkeslag som har satt seg opp mot meg. De og fedrene deres har syndet mot meg til denne dag.

4 Til disse barna med steinansikt og harde hjerter sender jeg deg, og du skal si til dem: Så sier HerrenGud.

5 Og enten de vil høre eller ikke – for de er en trassig ætt – så skal de forstå at en profet har vært hos dem.

6 Men du, menneske, vær ikke redd for dem, og vær ikke redd for det de sier, selv om tornebusker omringer deg og du bor blant skorpioner. La deg ikke skremme av det de sier, og mist ikke motet, selv om de er en trassig ætt.

7 Du skal tale mine ord til dem enten de vil høre eller ikke, for trassige er de.

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

Ezequiel 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

[2] Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

[3] E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

[4] Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

[5] Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

[6] nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

[7] Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim;

[8]Men du, menneske, hør på det jeg har å si deg! Vær ikke trassig som denne trassige ætten. Lukk opp munnen og spis det jeg vil gi deg.»

[9] Jeg så, og se! – en hånd var rakt ut mot meg, og den holdt en bokrull.

[10]Han åpnet rullen foran meg. Det var skrevet på den, både inni og utenpå. Og det som sto skrevet der, var likklage, sukk og verop.

Esekiel 3

[1] Han sa til meg: «Menneske, spis det du finner, spis denne rullen! Gå så og tal til Israels hus!»

[2]Da åpnet jeg munnen, og han lot meg spise rullen.

[3]Han sa: «Menneske, mett din mage og fyll dine innvoller med denne rullen som jeg gir deg.» Da spiste jeg den, og den smakte søtt som honning.

[4]Så sa han til meg: «Menneske, gå til Israels hus og tal mine ord til dem!

[5] Det er ikke til et folk med tungt og vanskelig språk du blir sendt, men til Israels hus,

[6]ikke til mange folk med så tunge og vanskelige språk at du ikke oppfatter det de sier. Om det var dem jeg sendte deg til, hadde de hørt på deg.

[7] Men Israels hus vil nekte å høre på deg, for de nekter å høre på meg. For alle har harde panner og steinhjerter.

pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

[8] Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

[8] Se, jeg gjør ditt ansikt like hardt som deres ansikt og din panne like hard som deres panne.

[9] Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

[9] Som diamant, ja, hardere enn flint gjør jeg pannen din. Ikke frykt dem og ikke vær redd dem, selv om de er en trassig ætt.»

[10] Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

[10]Så sa han til meg: «Menneske, alle ordene jeg taler til deg, skal du gripe med hjertet og lytte til med ørene.

[11] Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

[11]Gå nå til de bortførte av folket ditt, tal og si til dem: Så sier Herren Gud – enten de vil høre eller ikke.»

[12] Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

[12] Da løftet ånden meg opp, og jeg hørte bak meg en kraftig, drønnende røst: «Herrens herlighet være lovet fra hans bolig!»

[13] Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

[13]Og jeg hørte lyden av skapningene når vingene deres støtte mot hverandre, lyden av hjulene ved siden av dem og lyden av et kraftig drønn.

[14] Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

[14] Ånden løftet meg opp og tok tak i meg, jeg fór av sted, bitter og opprørt, og Herrens hånd var over meg med styrke.

[15] Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

[15] Jeg kom til de bortførte i Tel-Abib, de som bodde ved Kebar-elven og holdt til der. Og der satt jeg hos dem i sju dager, helt lamslått.

O atalaia de Israel

Profeten som vaktmann

[16] Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

[18] Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[16]Da de sju dagene var gått, kom Herrens ord til meg:

[17] Menneske, jeg setter deg til vaktmann over Israels hus. Når du hører et ord fra min munn, skal du advare dem fra meg.

[18]Når jeg sier til den urettferdige: «Du skal dø» og du ikke advarer ham, ikke taler slik at han blir advart mot sin urette vei så han kan leve, da skal den urettferdige dø for sin synd. Og hans blod skal jeg kreve av din hånd.

[19]Om du advarer den urettferdige og han ikke vender om fra sin urett, fra sin urette vei, da skal han dø for sin synd. Men du har berget livet.

[20] Når en rettferdig vender seg bort fra sin rettferd og gjør urett, da legger jeg en snublestein i veien for ham; han skal dø. Om du ikke advarer ham, skal han miste livet for sin synd, og hans rettferd skal ikke bli husket. Og hans blod skal jeg kreve av din hånd.

[21]Om du advarer den rettferdige mot å synde og han ikke synder mer, da skal han leve fordi han lot seg advare. Og du har berget livet.

Profeten skal bli stum

[22] Herrens hånd kom over meg der, og han sa til meg: «Reis deg og gå ned i dalen, der vil jeg tale til deg.»

[23] Jeg reiste meg og gikk ned i dalen. Se, der sto Herrens herlighet, lik den jeg hadde sett ved Kebar-elven. Og jeg kastet meg ned med ansiktet mot jorden.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

[24]Men da kom det ånd i meg, og den reiste meg opp på føttene. Han talte til meg og sa: «Gå og steng deg inne i huset ditt!

[25]Du menneske, se, de skal slå tau rundt deg og binde deg fast, så du ikke kan komme ut blant folk.

[26] Jeg lar tungen din henge fast ved ganen, så du blir målløs og ute av stand til å refse dem. De er jo en trassig ætt.

[27]Men når jeg så taler til deg, vil jeg åpne munnen din. Da skal du si til dem: Så sier HerrenGud: Den som vil høre, han får høre, men den som ikke vil, får la det være. De er jo en trassig ætt.»

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias,

Esekiel 4

Varsler om Jerusalems fall

[1]Du menneske, ta en teglstein og legg den foran deg! På den skal du risse inn en by – Jerusalem.

[2] Så skal du beleire byen, bygge skanser og kaste opp en voll omkring den. La hærer slå leir rundt byen og still opp rambukker mot den på alle kanter!

[3]Ta deg en jernplate, sett den opp som en jernvegg mellom deg og byen, og vend ansiktet mot den. Slik skal byen bli beleiret og du gå til angrep på den. Dette skal være et tegn for Israels hus.

[4]Legg deg så på din venstre side og legg Israels skyld over på den. Like mange dager som du ligger slik, skal du bære israelittenes skyld.

[5]Like mange år som de har syndet, like mange dager lar jeg deg få, tre hundre og

trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

6 Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

7 Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

8 Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

9 Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

10 A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

11 Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

12 O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

13 Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

14 Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

nitti dager. Så lenge skal du bære Israels skyld.

6 Når du er ferdig med disse dagene, skal du legge deg igjen, nå på høyre side, og bære Judas skyld. I førti dager, én dag for hvert år, lar jeg deg bære den.

7Vend så ansiktet mot det beleirede Jerusalem! Med bar arm skal du profetere mot byen!

8Se, jeg binder deg fast med tau så du ikke kan snu deg fra side til side før du er ferdig med de dagene du skal beleire byen.

9 Ta nå hvete og bygg, bønner og linser, hirse og spelt, legg det opp i et trau og bak brød av det! Så mange dager som du ligger på siden, i tre hundre og nitti dager, skal du spise av dette.

10 Maten du spiser, skal veie tjue sjekel om dagen. Dette får du å spise på et døgn.

11Også vannet du drikker, skal være etter mål, en sjettedels hin får du å drikke på et døgn.

12Byggkaker skal du spise. Dem skal du steke på menneskemøkk, rett for øynene på folk.

13Og Herren sa: Slik skal israelittene spise urent brød blant de folkeslagene jeg driver dem bort til.

14 Jeg svarte: «Nei, min Herre og Gud, jeg har aldri gjort meg uren. Fra ungdommen av og til nå har jeg aldri spist av selvdøde eller ihjelrevne dyr. Og urent offerkjøtt er aldri kommet inn i min munn.”

[15] Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.
[16] Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;
[17] porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

[15]Da sa han til meg: «Se, i stedet for menneskemøkk lar jeg deg bruke kumøkk til å steke brødet ditt på.»
[16] Så sa han til meg: «Menneske, se, nå bryter jeg i stykker brødstaven i Jerusalem. Med uro skal de spise brød etter tilmålt vekt, og med skrekk skal de drikke vann etter mål.
[17]Når de slipper opp for brød og vann, skal hver og en bli slått av redsel og forgå på grunn av sin skyld.»

Ezequiel 5

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.
[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.
[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.
[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.
[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as

Esekiel 5

[1] Du menneske, ta deg et kvast sverd, bruk det som rakekniv på hode og skjegg! Skaff deg så en skålvekt og del det som er kuttet av.
[2] En tredjedel skal du brenne opp inne i byen når dagene med beleiring er over, en tredjedel skal du hugge opp med sverdet utenfor byen, en tredjedel skal du spre for vinden. Jeg skal forfølge dem med sverd.
[3]Noen få hår skal du holde tilbake og legge i kappefliken din.
[4]Og du skal ta noen av dem og kaste på ilden og brenne opp. Derfra skal ild spre seg over hele Israels hus.
[5] Så sier Herren Gud: Dette er Jerusalem. Midt blant folkeslagene har jeg satt henne, og omkring henne er det mange land.
[6] Men hun trosset mine lover og var verre enn de andre folkeslagene, hun trosset

nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

mine forskrifter, verre enn landene omkring. For de foraktet lovene mine og fulgte ikke forskriftene mine.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[7]Derfor sier Herren Gud: Dere har vært verre enn folkeslagene omkring dere. For dere følger ikke mine forskrifter og holder ikke mine lover, dere holder ikke engang lovene til folkeslagene omkring.

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[8]Derfor sier Herren Gud: Se, nå kommer også jeg over deg og holder dom over deg mens de andre folkene ser på.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[9] Jeg skal gjøre noe mot deg som jeg ikke før har gjort og aldri mer kommer til å gjøre, på grunn av alt det avskyelige hos deg.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[10] Derfor skal foreldre hos deg spise sine barn, og barn skal spise sine foreldre. Jeg holder dom over deg og sprer restene av deg for alle vinder.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

[11]Derfor, så sant jeg lever, sier Herren Gud: Fordi du har gjort helligdommen min uren med alle de motbydelige og avskyelige gudene dine, skal også jeg bruke rakekniven. Jeg vil ikke vise medfølelse og ikke skåne deg.

[12] Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

[12]En tredjedel av deg skal dø på grunn av pest eller omkomme av sult hos deg. En tredjedel skal falle for sverd rundt omkring deg. Og en tredjedel skal jeg spre for alle vinder, jeg skal forfølge dem med sverd.

[13] Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

[14] Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

[15] Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

[16] Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

[17] Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

[3] Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a

[13] All min vrede skal jeg tømme ut, jeg bruker opp min harme på dem og tar hevn. Da skal de kjenne at det er jeg, Herren, som taler med sjalusi, når jeg tømmer min harme ut over dem.

[14] Jeg gjør deg til en ruinhaug og til spott for folkeslagene som omgir deg, og for alle som går forbi og ser deg.

[15] Du skal bli til spott og hån, til skrekk og advarsel for nabofolkene, når jeg holder dom over deg med brennende vrede og flammende straff. Jeg, Herren, har talt.

[16] Når jeg sender mot dere sultens onde piler, som er til for å ødelegge – dem jeg sender for å ødelegge dere – da skal jeg gjøre sulten verre og verre for dere, og jeg skal bryte i stykker brødstaven hos dere.

[17] Jeg sender sult og rovdyr mot deg, de gjør deg barnløs. Pest og blod skal ramme deg, og jeg lar sverd komme over deg. Jeg, Herren, har talt.

Esekiel 6

Straffen for Israels avgudsdyrkelse

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, vend ansiktet mot fjellene i Israel og tal profetord mot dem!

[3]Du skal si: Israels fjell, hør ordet fra Herren Gud! Så sier Herren Gud til fjellene og haugene, til bekkefarene og dalene: Se, jeg lar sverd komme over dere og gjør ende på offerhaugene.

espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

[4] Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

[5] Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[4] Altrene deres skal ødelegges og røkelsesaltrene knuses. De drepte slenger jeg ned foran avgudene deres.

[5]Likene av israelittene legger jeg foran avgudene og sprer knoklene rundt altrene.

[6]Overalt der dere bor, skal byene legges i ruiner og offerhaugene bli forlatt, slik at altrene deres blir lagt i ruiner og forlatt. Avgudene deres knuses og blir borte. Røkelsesaltrene hugges ned, og alt dere har laget, blir utslettet.

[7]De drepte skal slenges midt iblant dere. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[8] Men jeg lar en rest bli igjen. De av dere som har unnsluppet sverdet, skal leve blant folkeslagene, dere skal spres omkring i landene.

[9] De som har unnsluppet, skal huske på meg ute blant folkeslagene de er bortført til. Jeg knuser de utro hjertene til dem som forlot meg, og de utro øynene til dem som fulgte avgudene. De skal avsky seg selv for det onde de har gjort, for alt som er avskyelig hos dem.

[10]Og de skal kjenne at jeg er Herren. Det er ikke uten grunn jeg har talt om å gjøre dette onde mot dem.

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[13] Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

[14] Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

[1] Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

[2] Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

[3] Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

[11] Så sier Herren Gud: Slå hendene sammen og tramp med foten, rop ve over alt det onde og avskyelige i Israels hus. De skal bli offer for sverd og sult og pest.

[12] Den som er langt borte, skal dø av pest, og den som er nær ved, skal falle for sverd. Men den som er igjen og er berget, skal dø av sult. Jeg vil tømme min harme ut over dem.

[13] Da skal dere kjenne at jeg er Herren, når de drepte ligger blant avgudene rundt altrene på hver høy haug, på hver fjelltopp, under hvert frodig tre og hver løvrik eik, på hvert sted der de brente velluktende røkelse for alle avgudene sine.

[14]Jeg vil strekke hånden ut mot dem, og overalt hvor de bor, vil jeg gjøre landet til en ødemark mer øde enn Dibla-ørkenen. Da skal de kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 7

Enden kommer

[1]Herrens ord kom til meg:

[2]Du menneske! Så sier Herren Gud til Israels land: Enden kommer, enden over de fire verdenshjørnene.

[3]Nå er enden over deg. Jeg sender min vrede mot deg. Jeg dømmer deg for din ferd og gir deg igjen for alle dine avskyelige gjerninger.

[4] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

[4]Jeg viser ingen medfølelse og skåner deg ikke. Du skal få igjen for din ferd og gjengjeldes for dine avskyelige gjerninger. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

[5]Så sier Herren Gud: Ulykke, en ulykke uten like! Se, den kommer.

[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

[6]Enden kommer, ja, enden kommer, den vekker deg. Se, den er her,

[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

[7] skjebnetimen kommer over deg som bor i landet! Tiden er kommet, dagen er nær! Forvirring rår, og ingen gledesrop lyder over fjell.

[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

[8]Snart øser jeg ut min harme og fullfører min vredesdom over deg. Jeg dømmer deg for din ferd og gir deg igjen for alle dine avskyelige gjerninger.

[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

[9] Jeg viser ingen medfølelse og skåner deg ikke. Du skal få igjen for din ferd, dine avskyelige gjerninger skal komme over deg selv. Da skal dere kjenne at det er jeg, Herren, som slår.

[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

[10] Se dagen, se skjebnetimen kommer, den er her! Staven blomstrer, hovmod folder seg ut.

[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

[11]Volden blir til en lovløshetens stav. Men det blir ingenting igjen av dem, ingenting av deres støyende flokk, ingenting av rikdommen deres, og det er ingen som sørger over dem.

[12] Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[12]Tiden er kommet, dagen er nær! Den som kjøper, skal ikke glede seg, og den som selger, skal ikke sørge. For raseriet rammer hele den støyende flokken i byen.

[13] Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que

[13]Selgeren får ikke vende tilbake til det han har solgt, så lenge de lever. For synet

viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

gjelder hele den støyende flokken, det skal ikke tas tilbake. På grunn av sin synd kan ingen sikre sitt liv.

[14] Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[14] De støter i horn og gjør alt klart, men ingen drar ut i krig. For min harme er over hele flokken.

[15] Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

[15]Ute rammer sverdet, inne rår pest og sult. Den som er på marken, må dø for sverd, og den som er i byen, fortæres av sult og pest.

[16] Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

[16]De som slipper unna, flykter til fjells, som duer fra dalene. De skal alle klage, enhver over sin egen synd.

[17] Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

[17]Alle hender henger slappe, og alle knær blir som vann.

[18] Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

[18] De binder sekkestrie om seg, de er kledd i redsel. Hvert ansikt viser skam, og hvert hode er glattraket.

[19] A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

[19] De kaster sølvet på gaten og regner gullet som noe urent. Verken sølvet eller gullet kan berge dem på Herrens vredesdag. Det stiller ikke tørsten, det fyller ikke magen. Men det har fått dem til å falle i synd.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[20]I sitt hovmod har de tatt sine praktfulle smykker og laget seg avskyelige og motbydelige gudebilder. Derfor gjør jeg det urent for dem.

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[21]Jeg gir det som rov i fremmedes hender, som bytte til de lovløse på jorden, og de skal vanhellige det.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

[22]Når jeg vender ansiktet bort fra dem, skal de vanhellige min dyrebare skatt. Røvere skal bryte seg inn og vanhellige den.

[23]Lag lenker! For landet er fullt av drapssaker, og byen er full av vold.

[24]Jeg lar de verste folkeslagene komme og ta husene deres. Jeg gjør ende på de sterkes stolthet, og deres helligdommer skal vanhelliges.

[25]Redselen kommer, de søker redning, men finner den ikke.

[26] Ulykke skal følge på ulykke, rykte på rykte skal oppstå. De skal søke syn hos profeten, det blir slutt på rettledning fra presten og på råd fra de eldste.

[27]Da skal kongen sørge, fyrsten skal ikle seg redsel, og folk skal skjelve på hånden. Jeg vil gå fram mot dem slik de selv har gått fram, og dømme dem slik de selv har dømt. Da skal de kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 8

Avgudsdyrkelse ved tempelet

[1] Det var i det sjette året, på den femte dagen i den sjette måneden, mens jeg satt hjemme og Judas eldste satt framfor meg. Da kom Herren Guds hånd over meg der.

[2] Jeg så, og se! – en som lignet en mann av utseende. Fra det som så ut som hoftene og nedover, var det ild, og fra hoftene og oppover så det ut som en stråleglans, som skinnende metall.

[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

[4] Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

[5] Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

[6] Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

[7] Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

[8] Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

[9] Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

[10] Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

[11] Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se

[3] Han rakte ut noe med form som en hånd og tok tak i hårluggen min. I syn fra Gud løftet ånden meg opp mellom jord og himmel og brakte meg til Jerusalem, til porten i nord som fører inn i den indre tempelgården. Der inne sto et bilde som vakte Guds brennende sjalusi.

[4]Og se, der var Israels Guds herlighet, som i synet jeg hadde sett i dalen.

[5]Han sa til meg: «Menneske, løft blikket mot nord!» Jeg løftet blikket mot nord, og se! – ved inngangen, nord for alterporten, sto dette bildet som vakte Guds sjalusi.

[6]Han sa til meg: «Menneske, ser du alt det avskyelige israelittene holder på med her? Det driver meg langt bort fra min helligdom. Men du skal få se noe som er enda mer avskyelig.»

[7]Så tok han meg med til porten som fører inn til tempelets forgård. Og se! – et hull i veggen.

[8]Han sa til meg: «Menneske, bryt deg gjennom veggen!» Jeg brøt meg gjennom veggen, og se! – en dør.

[9]Og han sa til meg: «Gå inn og se alt det onde og avskyelige som de driver med her.»

[10] Jeg gikk inn. Jeg så, og se! – tegninger av krypdyr og kveg og alle Israels avguder, motbydelige ting, var risset inn overalt på veggene.

[11]Foran dem sto sytti mann av Israels eldste, og midt blant dem sto Jaasanja,

achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

Sjafans sønn. Hver av dem hadde en røkelsesskål i hånden, og en duft steg opp fra røkelsesskyen.

12 Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

12 Da sa han: «Menneske, har du sett hva Israels eldste driver med i mørket, i rommene der de har gudebildet sitt? Herren ser oss ikke, sier de, han har forlatt landet.

13 Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

13Du skal få se enda mer avskyelige ting som de driver med», sa han til meg.

14 Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

14 Så tok han meg med bort til porten som fører inn til Herrenshus på nordsiden. Og se, der satt kvinnene og gråt over Tammus.

15 Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

15Da sa han til meg: «Har du sett det, menneske? Men du skal få se noe som er mer avskyelig enn dette.»

16 Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

16Så førte han meg til den indre forgården i Herrens hus. Og der, ved inngangen til Herrens tempel, mellom forhallen og alteret, sto omtrent tjuefem mann med ryggen mot Herrens tempel og med ansiktet vendt mot øst. De bøyde seg mot øst og tilba solen.

17 Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

17 Da sa han til meg: «Har du sett det, menneske? Er det ikke nok at Judas hus driver med alt det avskyelige som de gjør her? For de fyller landet med vold, og slik gjør de meg rasende. Se hvordan de holder vinranken opp foran nesen.

18 Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

18 Så vil jeg også handle i vrede. Jeg viser ingen medfølelse, jeg skåner dem ikke. Om de roper aldri så høyt i øret på meg, hører jeg ikke på dem.»

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

[1] Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

[2] Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

[3] A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

[4] e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

[5] Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

[6] matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse:

Esekiel 9

De seks drapsmennene

[1] Han ropte høyt mens jeg hørte på: «Straffen over byen er nær! Hver og en må ha sitt ødeleggelsesvåpen i hånden.»

[2]Og se, seks menn kom fra Øvreporten, som vender mot nord, hver med sitt drapsvåpen i hånden. En av dem var kledd i lin og hadde skrivesaker i beltet. De kom og stilte seg ved siden av bronsealteret.

[3] Da løftet Israels Guds herlighet seg opp fra kjerubene, som den hadde vært over, og flyttet seg til terskelen i tempelet. Herren ropte til mannen som var kledd i lin og hadde skriveutstyr i beltet.

[4] OgHerren sa til ham: «Gå gjennom Jerusalem by og sett et merke i pannen på de mennene som sukker og stønner over alt det avskyelige der.»

[5]Og til de andre sa han mens jeg hørte på: «Følg etter mannen gjennom byen og hugg ned! Vis ikke medfølelse, skån ingen.

[6] Gamle, unge gutter og jenter, kvinner og barn skal dere slå i hjel og utrydde. Men rør ikke noen av dem som har merke på seg! Dere skal begynne ved min helligdom.» Og de begynte med mennene, de eldste, som sto foranHerrens hus.

[7]Da sa han til dem: «Gjør huset urent, fyll tempelgårdene med de drepte og dra av

Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

[10] Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

[11] Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

[1] Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

[2] E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

sted!» Så dro de av sted og hogg ned folk i byen.

[8]Mens de gjorde det, ble jeg alene igjen. Jeg kastet meg ned med ansiktet mot jorden og ropte: «Å, Herre Gud, vil du ødelegge alt som er igjen av Israel, siden du øser ut din harme over Jerusalem?»

[9] Han svarte meg: «Israels og Judas skyld er umåtelig stor. Landet er fullt av blod, og byen er full av urett. For de sier: Herren har forlatt landet,Herren ser ikke noe.

[10] Derfor vil heller ikke jeg vise medfølelse eller skåne dem. Jeg lar deres gjerninger komme over deres eget hode."

[11]Mannen som var kledd i lin og hadde skrivesaker i beltet, kom tilbake og meldte: «Jeg har gjort som du påla meg.»

Esekiel 10

Kjerubene

[1] Jeg så, og se! – over hvelvingen som var over hodet på kjerubene, var det noe som lignet safirstein. Noe som så ut til å ligne en trone, viste seg over dem.

[2]Han sa til mannen i linklær: «Gå inn mellom hjulene under kjerubene! Fyll nevene med glør fra ilden mellom kjerubene og strø dem ut over byen!» Og han gikk inn mens jeg så på.

[3] Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

[3]Kjerubene sto på høyre side av tempelet da mannen gikk inn, og skyen fylte den indre tempelgården.

[4] Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

[4] Da løftet Herrens herlighet seg opp fra kjerubene og flyttet seg til terskelen i tempelporten. Skyen fylte huset, og forgården ble fylt av stråleglansen fra Herrens herlighet.

[5] O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

[5]Lyden av kjerubenes vinger kunne høres helt ut i den ytre forgården. Det var som røsten av Gud, Den veldige, når han taler.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

[6]Da mannen i linklær ble bedt om å hente ild mellom hjulene, mellom kjerubene, gikk han og stilte seg ved det ene hjulet.

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[7]Og en kjerub rakte hånden ut mot ilden som var mellom kjerubene. Han tok opp glør og la i nevene på mannen i linklær. Han tok imot og gikk ut.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

[8]Noe med form som menneskehender kunne sees under kjerubenes vinger.

A visão das quatro rodas

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[9] Jeg så, og se! – det var fire hjul ved siden av kjerubene, ett ved hver kjerub, og hjulene så ut som blinkende krysolittstein.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[10]Alle fire så like ut, og det var som om det ene hjulet var inni det andre.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

[11]De kunne bevege seg til alle fire sider, men når de gikk, snudde de seg ikke. For dit den første gikk, fulgte de andre etter, og de snudde seg ikke mens de gikk.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

[15] Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

[16] Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

[17] Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

A glória de Deus abandona o templo

[18] Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio

[12] Over hele kroppen – på ryggen, hendene og vingene – og overalt på de fire hjulene satt det øyne.

[13]Jeg hørte at disse hjulene ble kalt hjulverk.

[14] Hver av skapningene hadde fire ansikter. Det første var et kjerubansikt, det andre et menneskeansikt, det tredje et løveansikt og det fjerde et ørneansikt.

[15] Kjerubene løftet seg. Det var de skapningene jeg hadde sett ved Kebar-elven.

[16] Når kjerubene gikk, gikk også hjulene ved siden av dem. Og når kjerubene løftet vingene for å lette fra bakken, dreide ikke hjulene seg bort fra dem.

[17]Når kjerubene stanset, stanset også hjulene, og når kjerubene løftet seg, løftet hjulene seg sammen med dem. For skapningenes ånd var i hjulene.

Herrens herlighet forlater tempelet

[18]Nå flyttet Herrens herlighet seg fra terskelen i tempelet og plasserte seg over kjerubene.

[19]Kjerubene løftet vingene og lettet fra bakken. Jeg så dem bevege seg framover, og hjulene fulgte med. De stanset ved inngangen til østporten i Herrens hus, og over dem hvilte Israels Guds herlighet.

[20]Det var de samme skapningene som jeg hadde sett under Israels Gud ved Kebar-elven, og jeg skjønte at de var kjeruber.

Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.

[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

[21]Hver av dem hadde fire ansikter og fire vinger, og under vingene var det noe som lignet menneskehender.

[22]Ansiktene deres var lik de ansiktene jeg hadde sett ved Kebar-elven, de så ut som de. Hver kjerub gikk rett fram.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela

Esekiel 11

Dommen over Jerusalems ledere

[1] Nå løftet ånden meg opp og førte meg til østporten iHerrens hus, den som vender mot øst. Og se, ved inngangen til porten var det tjuefem menn, og midt blant dem så jeg Jaasanja, sønn av Assur, og Pelatja, sønn av Benaja, folkets ledere.

[2] Herren sa til meg: «Menneske! Dette er de mennene som tenker ut urett og gir dårlige råd her i byen,

[3] de som sier: Å bygge hus har ingen hast. Byen er gryta, og vi er kjøttet.

[4]Tal profetord mot dem. Tal profetord, menneske!»

[5]Da kom Herrens ånd over meg og sa at jeg skulle si: Så sier Herren: Slik taler dere, Israels hus. Jeg kjenner de tankene som kommer opp i dere.

[6] Dere har drept så mange her i byen at gatene er fulle av falne.

[7]Derfor sier Herren Gud: De dere drepte og lot ligge i byen, det er de som er kjøttet,

são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

og byen er gryta. Men dere skal føres ut av den.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

[8] Dere frykter for sverdet, men jeg lar sverdet komme over dere, sier Herren Gud.

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

[9]Jeg fører dere ut av byen, overgir dere til fremmede og fullfører dommen over dere.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[10]Dere skal falle for sverd, ved Israels grense vil jeg dømme dere. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

[11]Byen skal ikke være en gryte for dere, og dere skal ikke være kjøttet i den. Det er ved Israels grense jeg vil dømme dere.

[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

[12]Da skal dere kjenne at jeg er Herren, når dere ikke følger mine forskrifter og ikke handler etter mine lover, men må følge lovene til folkeslagene omkring dere.

Trøsteord til de bortførte

[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

[13] Mens jeg profeterte, døde Pelatja, sønn av Benaja. Da kastet jeg meg ned med ansiktet mot jorden og skrek høyt: «Å, Herre Gud, gjør du ende på alt som er igjen av Israel?»

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[14]Herrens ord kom da til meg:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[15] Menneske! Dine brødre, dine brødre som er sammen med deg i eksil, hele Israels hus – om dem sier Jerusalems innbyggere: «De er langt borte fra Herren. Vi har fått landet til eiendom.»

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[16] Derfor skal du si: Så sier Herren Gud: Selv om jeg førte dem langt bort blant folkeslagene og spredte dem i landene, ble jeg en liten helligdom for dem i landene de kom til.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[17] Derfor skal du si: Så sier Herren Gud: Jeg vil samle dere ute blant folkene, sanke dere sammen fra de landene dere er spredt i, og gi dere Israels land.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[18]Når de kommer dit, skal de fjerne alle de motbydelige og avskyelige gudebildene derfra.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[19] Jeg gir dem et annet hjerte, og en ny ånd gir jeg inni dem. Jeg tar steinhjertet ut av kroppen deres og gir dem et kjøtthjerte i stedet,

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[20]slik at de kan følge mine forskrifter, holde fast ved mine lover og leve etter dem. De skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[21] Men de som i hjertet følger sine motbydelige og avskyelige guder, det de har gjort, lar jeg komme over deres eget hode, sier Herren Gud.

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[22] Da løftet kjerubene sine vinger, og hjulene fulgte med. Høyt oppe over dem tronet Israels Guds herlighet.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[23]Nå steg Herrensherlighet opp fra byen og stanset på fjellet som ligger øst for den.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[24] Og ånden løftet meg opp og tok meg med til de bortførte i Kaldea. Dette skjedde i et syn, ved Guds ånd. Så ble synet jeg hadde hatt, borte for meg.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

[25]Og jeg talte til de bortførte om alt det som Herren hadde vist meg.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

[5] Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

[6] À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

[7] Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

[8] Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

Esekiel 12

Kongen skal i eksil

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, du bor i en trassig ætt som har øyne å se med, men ikke ser, og ører å høre med, men ikke hører, for en trassig ætt er de.

[3]Men du, menneske, pakk tingene dine for eksil og dra av sted om dagen rett for øynene på folk! Dra bort fra ditt bosted til et annet sted, rett for øynene på dem! Kanskje de da vil forstå at de er en trassig ætt.

[4]Tingene dine skal du bære ut om dagen, rett for øynene på dem, og selv skal du gå ut om kvelden, rett for øynene på dem, lik folk som blir bortført.

[5]Bryt hull i veggen rett for øynene på dem, og bær tingene dine ut gjennom det!

[6] Du skal ta dem på skulderen rett for øynene deres. I mørket skal du ta dem ut. Ansiktet skal du dekke til så du ikke ser landet. Slik gjør jeg deg til et varsel for Israels hus.

[7]Jeg gjorde som befalt. Om dagen bar jeg ut tingene mine som utstyr for eksil. Om kvelden brøt jeg meg hull i veggen med hendene. I mørket bar jeg ut tingene mine, jeg løftet dem opp på skulderen rett for øynene på dem.

[8]Om morgenen kom Herrens ord til meg:

[9] Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

[10] Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

[11] Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

[12] O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

[13] Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

[14] A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

[15] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

[16] Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

[17] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9]Menneske! Har ikke Israels hus, den trassige ætten, spurt deg: «Hva er det du gjør?»

[10] Du skal si til dem: Så sier Herren Gud: Det du bærer på, er fyrsten i Jerusalem og hele Israels hus, de som er der.

[11]Si: Jeg er et varsel for dere. Som jeg har gjort, skal det også gjøres med dem: I eksil, i fangenskap skal de gå.

[12] I mørket skal fyrsten som er blant dem, ta tingene sine på skulderen og dra ut gjennom veggen. De skal bryte hull i veggen og føre ham ut. Ansiktet skal han dekke til så han ikke kan se landet med øynene.

[13] Jeg vil spenne ut mitt garn over ham, han skal fanges i mitt nett. Og jeg vil føre ham til Babel i kaldeernes land. Men det skal han ikke kunne se, og han skal dø der.

[14] Alle som er sammen med ham, medhjelperne og alle soldatene, vil jeg spre for alle vinder og forfølge dem med sverd.

[15]Da skal de kjenne at jeg er Herren, når jeg sprer dem blant folkeslagene og strør dem ut i landene.

[16] Bare noen få av dem lar jeg slippe fra sverd og sult og pest, for at de skal fortelle om alle sine avskyelige handlinger blant folkene som de kommer til. Da skal de kjenne at jeg er Herren.

Herrens ord slår ikke feil

[17]Herrens ord kom til meg:

[18] Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

[26] Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Menneske! Skjelvende skal du spise ditt brød, og vannet skal du drikke med uro og angst.

[19]Og du skal si til folket i landet: Så sier Herren Gud om Jerusalems innbyggere i Israels land: De skal spise sitt brød med uro og drikke sitt vann med forferdelse. For landet og alt som er i det, skal ligge øde fordi alle som bor der, har brukt vold.

[20]De byene som nå er bebodd, skal legges øde, og landet skal bli en ødemark. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[21]Og Herrens ord kom til meg:

[22] Menneske, hva er det for et ordtak dere har i Israels land? «Dagene blir mange, alle syn slår feil.”

[23] Derfor, si til dem: Så sier Herren Gud: Jeg vil gjøre ende på dette ordtaket så de ikke skal bruke det mer i Israel. Men si til dem: Dagen er nær, hvert syn slår til.

[24]For det skal ikke lenger være tomme syner og falske spådommer i Israels hus.

[25]Det er jeg, Herren, som taler, og det ordet jeg taler, skal skje, det skal ikke utsettes lenger. For i din tid, du trassige ætt, taler jeg mitt ord og setter det i verk, sier Herren Gud.

[26]Og Herrens ord kom til meg:

[27] Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

[28] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

[27]Menneske, hør! Israels hus sier: «Synet han ser, gjelder langt fram, det er fjerne tider han profeterer om.»

[28] Derfor skal du si til dem: Så sier Herren Gud: Ingenting av det jeg har sagt, skal utsettes lenger. Når jeg taler et ord, skal det skje, sier Herren Gud.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

[4] Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

Esekiel 13

Dommen over de falske profetene

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, tal profetord mot Israels profeter, som driver og profeterer. Si til dem som profeterer ut fra sitt eget hjerte: Hør Herrens ord!

[3] Så sier Herren Gud: Ve de tåpelige profetene, de som følger sitt eget sinn og ikke har sett noe som helst!

[4]Som rever blant ruiner er dine profeter, Israel.

[5] Dere har ikke gått opp i mursprekkene eller styrket muren rundt Israels hus så det kunne holde stand i kampen på Herrens dag.

[6] Synene deres er tomme, og spådommene er løgn. De sier «Herren sier», enda Herren ikke har sendt dem. Og likevel venter de at han skal la ordet slå til!

[7]Er det ikke tomme syner dere kommer med og løgnaktige spådommer dere uttaler når dere sier «Herren sier», enda jeg ikke har talt?

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[8]Derfor sier Herren Gud: Fordi dere taler tomme ord og ser løgn, kommer jeg mot dere, lyder ordet fra Herren Gud.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[9]Og min hånd skal rettes mot de profetene som ser tomhet og spår løgn. Når mitt folk samles til råd, får de ikke være med. I Israels ætteliste skal de ikke føres opp, og til Israels land får de ikke komme. Men dere skal kjenne at jeg er Herren Gud.

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

[10] For de har villedet mitt folk og sagt: Fred! Men det er ingen fred. Det er som når noen bygger en vegg og stryker kalk på den.

[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[11] Si til dem som kalker: Veggen faller! Regnet flommer, jeg lar haglstein falle og stormvind bryte løs.

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[12]Så faller veggen. Vil de ikke da si til dere: «Hvor ble det av kalken som dere strøk på den?»

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

[13]Derfor sier Herren Gud: I min harme lar jeg en stormvind bryte løs, og i min vrede lar jeg det regne og hagle, så alt blir ødelagt.

[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[14]Jeg vil rive ned veggen som dere har pusset med kalk, jeg jevner den med jorden så grunnvollen legges bar. Når byen faller, skal dere omkomme midt i den. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[15]Jeg vil tømme ut min harme på veggen og på dem som strøk kalk på den, og jeg vil si til dere: «Borte er veggen og de som kalket den,

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do

[16]Israels profeter, som spådde om Jerusalem og så syn om fred for byen, enda det ikke var noen fred», sier Herren Gud.

[17]Du menneske, vend deg til ditt folks døtre som profeterer ut fra eget hjerte. Tal profetord mot dem

[18]og si: Så sier Herren Gud: Ve dem som syr bånd til alle håndledd og lager hodetørklær i alle størrelser for å fange menneskesjeler! Dere fanger sjelene til folket mitt for å holde deres egne sjeler i live.

[19] Dere vanhelliger meg hos folket mitt for noen never bygg og noen brødskalker når dere tar livet av mennesker som ikke skulle dø, og berger livet til andre som ikke skulle leve. Slik lyver dere for folket mitt, som gjerne hører på løgn.

[20]Derfor sier Herren Gud: Se, de båndene som dere fanger sjeler med slik som man fanger fugler, river jeg av armene deres. Og sjelene som dere fanger, vil jeg slippe fri som fugler.

[21]Så river jeg tørklærne deres i filler og berger folket mitt ut av hendene på dere. De skal aldri mer bli et bytte i deres hånd. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[22] Med løgn tar dere motet fra den rettferdige, selv om ikke jeg vil gjøre ham noe vondt. Og dere gir den urettferdige

perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em

styrke, så han ikke vender om fra sin onde vei og får leve.

[23]Derfor skal dere ikke mer ha tomme syner og ikke drive med spådommer. Jeg vil berge folket mitt ut av hendene på dere. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 14

Vend dere bort fra gudebildene

[1] Noen av Israels eldste kom til meg og satte seg framfor meg.

[2]Da kom Herrens ord til meg:

[3]Menneske, disse mennene har gitt avgudene rom i hjertet, de har satt framfor seg det som får dem til å falle i synd. Skal jeg da la dem be meg om råd?

[4]Derfor skal du tale med dem og si til dem: Så sier Herren Gud: Om en eller annen av Israels hus gir avgudene rom i hjertet og setter framfor seg det som får ham til å falle i synd, og så kommer til profeten, da skal jeg, Herren, svare ham og hans mange avguder som fortjent.

[5]Slik griper jeg israelittene om hjertet, alle de som har sviktet meg med avgudene sine.

[6]Si derfor til Israels hus: Så sier Herren Gud: Vend om og vend dere bort fra avgudene deres, vend dere bort fra alt det avskyelige!

[7]Om en eller annen av Israels hus eller innflytterne i Israel skiller seg fra meg og

Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

[8] Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[9] Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

[10] Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

[11] para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

A justiça dos castigos de Deus

[12] Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

[14] ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

gir avgudene rom i hjertet, og setter framfor seg det som får ham til å falle i synd, og så kommer til profeten for å søke råd fra meg, da skal jeg, Herren, selv svare ham.

[8] Jeg vil vende meg mot ham så han blir til et tegn og et ordtak, og jeg vil utrydde ham av folket mitt. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[9] Og om profeten lar seg lokke til å profetere, da er det jeg,Herren, som har lokket ham. Jeg vil rekke ut min hånd mot ham og utslette ham av mitt folk Israel.

[10]Da må begge bære sin egen skyld, både den som søker råd og profeten,

[11] for at Israels hus ikke lenger skal forville seg bort fra meg og ikke mer gjøre seg urent med alle syndene sine. De skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud, sier Herren Gud.

Noah, Daniel og Job

[12]Herrens ord kom til meg:

[13] Menneske, når et land synder mot meg og handler troløst, rekker jeg hånden ut mot det og bryter brødstaven i stykker for det. Jeg sender sult i landet og utrydder både mennesker og dyr.

[14] Om disse tre mennene, Noah, Daniel og Job, var der, kunne de ved sin rettferdighet bare berge sitt eget liv, sier Herren Gud.

15 Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

16 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

17 Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

18 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

19 Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

20 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

21 Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

22 Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis

15Hvis jeg lot villdyr fare gjennom landet og de gjorde det folketomt, og det ble til en ødemark som ingen kunne dra gjennom på grunn av villdyrene,

16da kunne disse tre mennene, om de var der – så sant jeg lever, sier Herren Gud – verken berge sønner eller døtre. Bare de selv kunne bli berget, men landet ville bli til en ødemark.

17Eller hvis jeg sendte sverd mot det landet og sa: «Sverd, dra gjennom landet og utrydd både mennesker og dyr»,

18da kunne disse tre mennene, om de var der – så sant jeg lever, sier Herren Gud – verken berge sønner eller døtre. De kunne bare berge seg selv.

19 Eller hvis jeg sendte pest over landet og øste ut min harme over det, så jeg drepte og utryddet både mennesker og dyr,

20da kunne Noah, Daniel og Job, om de var der – så sant jeg lever, sier Herren Gud– verken berge sønn eller datter. Ved sin rettferdighet kunne de bare berge sitt eget liv.

21 For så sier Herren Gud: Selv om jeg sender mine fire onde straffedommer over Jerusalem – sverd, sult, villdyr og pest – for å utrydde både mennesker og dyr av byen,

22skal en rest av overlevende likevel bli igjen der, sønner og døtre som skal føres ut. Se! De skal komme ut til dere. Når dere får se hvordan de ferdes og hva de gjør,

consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

skal dere finne trøst etter ulykken som jeg lot komme over Jerusalem, alt det jeg lot komme over henne.

[23]De skal trøste dere når dere får se hvordan de ferdes og hva de gjør. Da skal dere skjønne at jeg ikke uten grunn har gjort alt det jeg har gjort der, sier Herren Gud.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e

Esekiel 15

Den ubrukelige vinstokken

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, hva gjør vinstokken ulik alle andre trær, vinranken blant skogens trær?

[3]Kan treet fra den brukes til å lage noe av? Kan man bruke den til knagg og henge alle slags redskaper på den?

[4]Om den blir kastet på ilden, brent i begge ender og svidd på midten, duger den da til noe?

[5]Nei, selv da den var uskadd, kunne den ikke brukes til noe. Hvor mye mindre duger den ikke da når ilden har brent og svidd den!

[6]Derfor sier Herren Gud: Som jeg gjør med vinstokken blant skogens trær når jeg gir den til føde for ilden, slik gjør jeg med Jerusalems innbyggere.

[7]Jeg vender ansiktet mitt mot dem. De har sluppet fra ilden, men ilden skal fortære

sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

8 Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

3 e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

4 Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

5 Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

6 Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

7 Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

dem. Dere skal kjenne at jeg er Herren når jeg vender ansiktet mitt mot dem.

8Jeg gjør landet til en ødemark fordi de har handlet troløst, sier Herren Gud.

Esekiel 16

Jerusalems troløshet og straff

1Herrens ord kom til meg:

2 Menneske, tal til Jerusalem om alt det avskyelige hos henne!

3Du skal si: Så sier Herren Gud til Jerusalem: Du stammer fra kanaaneernes land, der ble du født. Din far var amoritt og din mor hetitt.

4Ved din fødsel, den dagen du ble født, ble ikke navlestrengen kuttet. Du ble ikke vasket ren med vann, ikke gnidd med salt og ikke svøpt.

5Ingen viste deg medfølelse, ikke en eneste av disse tingene gjorde de mot deg av medlidenhet. Du ble slengt ut på marken fordi de fikk motvilje mot deg den dagen du ble født.

6Da gikk jeg forbi og så deg der du lå og sprellet i blod. Og jeg sa: «Du som ligger i ditt eget blod, lev.» Jeg sa: «Du som ligger i ditt eget blod, lev!»

7Jeg gjorde deg tallrik som blomstene på marken. Og du vokste og ble stor, du ble strålende vakker. Brystene ble faste, og håret vokste. Men du var naken og avkledd.

[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

[12] Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[8] Da jeg gikk forbi, fikk jeg se at din tid var kommet, tiden for å elske. Så bredte jeg fliken av kappen min over deg og skjulte din nakne kropp. Jeg sverget deg troskap, inngikk pakt med deg, og du ble min, sier Herren Gud.

[9]Jeg vasket deg med vann, skylte blodet av deg og salvet deg med olje.

[10] Så kledde jeg deg i fargerike klær, tok på deg sandaler av fint skinn, bandt lin om hodet ditt og svøpte deg i silke.

[11]Jeg pyntet deg med smykker, ga deg armbånd rundt hånden og kjede om halsen.

[12]Jeg ga deg nesering og øreringer og en vakker krone på hodet.

[13]Så pyntet du deg med gull og sølv og kledde deg i lin, silke og fargerike klær. Du fikk fint mel, honning og olje til mat. Du ble strålende vakker, du var verdig til å være dronning.

[14]Det gikk rykte blant folkene om din skjønnhet, for den ble fullendt av den prakten jeg ga deg, sier Herren Gud.

[15] Men du stolte på din skjønnhet, du drev hor på ditt rykte. Du bød deg fram som hore til enhver som kom forbi, og han fikk deg.

[16]Du tok noen av klærne dine for å gjøre offerhaugene fargerike. Der drev du hor, slik det aldri må skje.

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[17] Du tok smykkene av sølv og gull som jeg hadde gitt deg, og laget deg mannlige gudebilder, som du drev hor med.

[18]Du tok dine fargerike klær og dekket dem med, og min olje og røkelse satte du fram for dem.

[19]Brødet som jeg hadde gitt deg, det fine melet, oljen og honningen som du hadde fått å spise, satte du fram for dem til vellukt, sier Herren Gud.

[20] Sønnene og døtrene som du hadde født, og som tilhørte meg, tok du og ofret til mat for dem. Var det ikke nok at du drev hor,

[21]siden du også slaktet sønnene mine og ga dem fra deg når du lot dem gå gjennom ilden?

[22] Når du gjorde alt dette avskyelige og drev hor, husket du ikke din ungdoms dager da du var naken og avkledd og lå og sprellet i blod.

[23]Så, etter at du hadde gjort så mye ondt – ve, ve deg! sier HerrenGud –

[24] bygde du deg en forhøyning og laget deg en haug i alle gater.

[25] I alle veikryss bygde du deg en haug. Der forvandlet du skjønnheten din til noe avskyelig. Du skrevet med beina for hver mann som kom forbi, mer og mer drev du hor.

[26]Du drev hor med dine naboer egypterne, som har kraftig lem, og med alt ditt horeri gjorde du meg rasende.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

[29] antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

[30] Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

[33] A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

[34] Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

[35] Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

[36] Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por

[27]Da rakte jeg hånden ut mot deg og tok tilbake det du skulle ha. Jeg overga deg til filisterdøtrenes vilje, de som hater deg og blir krenket av ditt skamløse liv.

[28] Så drev du hor med assyrerne, for du hadde ikke fått nok. Ja, selv da fikk du ikke nok.

[29] Og du fortsatte med ditt horeri, helt til kremmerlandet Kaldea. Men heller ikke da fikk du nok.

[30]Hvor sykt hjertet ditt er, sier Herren Gud. At du kunne gjøre alt dette og oppføre deg som en frekk hore!

[31]Du bygde en forhøyning i hvert veikryss og laget en haug i alle gater. Men du var ikke som andre horer, for du avslo horepenger.

[32]En kvinne som bryter ekteskapet, tar fremmede menn i stedet for sin ektemann.

[33]Andre horer får gaver, men du ga lønn til alle dine elskere. Du bestakk dem for at de skulle komme fra alle kanter så du kunne drive hor.

[34]Når du drev hor, var du ulik andre kvinner. Det var ingen som ville ha deg, du fikk ikke horepenger, men du ga. Så bakvendt var det med deg.

[35]Derfor, du hore, hør Herrens ord!

[36]Så sier Herren Gud: Fordi du sløste med dine kobbermynter og viste din nakenhet når du drev hor med dine elskere, alle dine

causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

37 eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

38 Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

39 Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

40 Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

41 Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

42 Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

43 Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

avskyelige avguder, og fordi du ga dem dine barns blod,

37 vil jeg nå samle alle dine elskere som hadde glede av deg, både dem du elsket og dem du hatet. Jeg samler dem rundt deg fra alle kanter og viser din nakne kropp for dem, de skal se deg helt naken.

38 Jeg dømmer deg til å bli straffet for ekteskapsbrudd og drap, jeg rammer deg med blod i harme og sjalusi.

39 Jeg overgir deg i elskernes hender, og de skal bryte ned din forhøyning og ødelegge dine hauger. De river av deg klærne, tar dine fine smykker og lar deg ligge der naken og avkledd.

40 Så reiser de opp en flokk mot deg, steiner deg og hugger deg ned med sverd.

41 De brenner ned husene dine og holder dom over deg for øynene på mange kvinner. Slik gjør jeg ende på ditt horeri, så du ikke lenger kan gi horepenger.

42 Så bruker jeg opp min harme på deg, min sjalusi viker fra deg, jeg tier og er ikke lenger sint.

43 Fordi du glemte din ungdomstid og terget meg med alt dette, skal jeg la gjerningene dine komme over ditt eget hode, sier Herren Gud. Har du ikke også gjort andre skammelige ting i tillegg til alt det avskyelige?

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos

[44] Se, alle som bruker ordtak, skal bruke dette ordtaket om deg: «Som mor, så datter.»

[45]Du er datter av din mor, som ikke brydde seg om mann og barn. Og du er søster av dine søstre, som ikke brydde seg om mennene og barna sine. Moren deres var hetitt og faren amoritt.

[46] Din storesøster er Samaria, som bor med døtrene sine til venstre for deg. Og din lillesøster er Sodoma, som bor med døtrene sine til høyre for deg.

[47] Ikke bare vandret du på deres veier og gjorde de samme avskyelige tingene, etter kort tid handlet du på alle vis verre enn de.

[48]Så sant jeg lever, sier Herren Gud: Din søster Sodoma og døtrene hennes gjorde slett ikke som du og døtrene dine.

[49] Se, dette er synden som din søster Sodoma gjorde seg skyldig i: hovmod. Hun og døtrene hennes hadde nok mat, ro og trygghet. Men hun ga ikke de hjelpeløse og fattige en håndsrekning.

[50]Hovmodige var de og gjorde slikt som jeg har avsky for. Men da jeg så det, drev jeg dem bort.

[51] Samaria har ikke syndet halvparten så mye som du. Du har handlet mer avskyelig enn søstrene dine, og med alt det avskyelige har du vist at de er mer rettferdige enn du.

[52]Så må du også ta vanæren på deg, du som ved dine egne synder har talt dine

pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

søstres sak. Fordi du har gjort verre ting enn de, er de mer rettferdige enn du. Så skam deg da og bær din vanære, du som har vist at dine søstre er mer rettferdige.

[53] Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

[53] Jeg vender skjebnen for Sodoma og døtrene hennes og for Samaria og døtrene hennes. Og samtidig vender jeg skjebnen for deg.

[54] para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

[54]Slik skal du bære din vanære og skamme deg over alt det du har gjort, til trøst for dem.

[55] Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

[55]Din søster Sodoma og døtrene hennes skal få det som før, Samaria og døtrene hennes skal få det som før, og du og døtrene dine skal få det som før.

[56] Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

[56]Satte ikke du ut dårlig rykte om din søster Sodoma i den tiden du var hovmodig?

[57] antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

[57]Det var før din ondskap ble avdekket. På den tiden var du til spott for arameerdøtrene og alle der omkring, for filisterdøtrene som hånte deg på alle kanter.

[58] As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

[58]Alt det skamløse og avskyelige hos deg må du bære selv, sier Herren.

[59] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

[59]For så sier Herren Gud: Jeg gjør med deg som du gjorde selv da du foraktet forbannelsen og brøt pakten.

[60] Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

[60] Men jeg vil huske pakten jeg sluttet med deg da du var ung, og opprette en evig pakt med deg.

[61] Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as

[61] Du skal huske hva du gjorde, og skamme deg når jeg tar søstrene dine, både de som er eldre enn du, og de som er

mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

[62] Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira

yngre, og gjør dem til dine døtre, enda de ikke er i pakt med deg.

[62]Når jeg oppretter min pakt med deg, da skal du kjenne at jeg er Herren.

[63]Så skal du huske det og skamme deg, du skal aldri mer åpne munnen av skam, når jeg tilgir deg alt du har gjort, sier Herren Gud.

Esekiel 17

Vinstokken og ørnene

[1]Herrens ord kom til meg:

[2]Menneske, si fram en gåte og fortell en lignelse for Israels hus.

[3] Du skal si: Så sier Herren Gud: Den store ørnen med store vinger og lange vingefjær, med fyldig, fargerik fjærham, kom til Libanon. Den tok toppen av sedertreet,

[4] brøt av den øverste greinen, førte den til kremmerlandet og satte den i handelsbyen.

[5] Så tok den en plante som vokste i landet, og satte den i god jord på et sted med mye vann, plantet den som et piletre.

[6]Den vokste og ble til en vinstokk, frodig, men lav av vekst, så rankene bøyde seg mot ørnen og røttene vokste inn under den. Den ble til en vinstokk som fikk greiner og strakte ut sine kvister.

[7] Men det var en annen stor ørn med store vinger, med mektig fjærham. Og se,

lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

vinstokken strakte sine røtter bort mot den, bøyde greinene mot den, for at den skulle gi den mer vann enn jordstykket den var plantet i.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[8]I god jord, ved mye vann, var vinstokken plantet, så den kunne få greiner og bære frukt og bli til en prektig vinstokk.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[9]Si: Så sier Herren Gud: Vil den trives? Vil ikke røttene bli revet opp, vinstokken bli ribbet for frukt og hvert friskt skudd tørke ut? Når den tørker, trengs det ingen sterk arm eller mye folk til å rykke den opp med roten.

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[10]Se, nå er vinstokken plantet. Men vil den trives? Vil den ikke bare tørke bort når østavinden når den, tørke bort i jorden der den vokste?

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[11]Herrens ord kom til meg:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

[12] Si til den trassige ætten: Skjønner dere ikke hva dette betyr? Si nå: Babel-kongen kom til Jerusalem, tok kongen og stormennene hennes og førte dem med seg til Babel.

[13] tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

[13] Han tok en mann av kongelig ætt og sluttet en pakt med ham, med de forbannelser som hører til. Han tok landets stormenn med seg.

[14] para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

[14]Slik skulle riket holdes nede for at det ikke skulle reise seg igjen, men holde pakten med ham og bestå.

[15] Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará,

[15] Men mannen gjorde opprør mot ham og sendte sine budbærere til Egypt for å skaffe hester og mye folk. Vil dette lykkes?

escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

Kan den slippe unna som gjør slikt? Kan han som bryter pakten, slippe fra det?

[16] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

[16]Så sant jeg lever, sier Herren Gud: I Babel, hos den kongen som gjorde ham til konge, skal han dø. Han foraktet forbannelsen og brøt pakten.

[17] Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

[17]Farao vil ikke støtte ham i krigen med en stor hær og mye folk når fienden kaster opp en voll og bygger skanser for å utrydde mange mennesker.

[18] Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

[18]Han foraktet forbannelsen og brøt pakten. Enda han hadde gitt sitt håndslag, gjorde han alt dette. Han skal ikke slippe unna.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

[19]Derfor sier Herren Gud: Så sant jeg lever! Fordi han foraktet forbannelsen og brøt pakten med meg, skal jeg la dem ramme hans eget hode.

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[20] Jeg spenner ut mitt garn over ham og fanger ham i nettet. Så fører jeg ham til Babel, der holder jeg dom over hans troløshet, for han var troløs mot meg.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[21]Alle som flykter fra troppene hans, skal falle for sverd, og de som blir igjen, skal spres for alle vinder. Da skal dere kjenne at jeg, Herren, har talt.

Guds løfte om ny vekst

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[22] Så sier Herren Gud: Jeg tar selv en kvist av toppen på en høy seder, fra de øverste greinene river jeg et fint skudd og planter det på et fjell som rager høyt.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

[23] På Israels høye fjell planter jeg det. Det skal få greiner og bære frukt og bli til en prektig seder. Alle slags fugler skal bo i det, alt som har vinger, skal holde til i skyggen av greinene på det.

[24] Da skal alle trærne på marken kjenne at jeg, Herren, gjør det høye treet lavt, og det lave gjør jeg høyt. Jeg lar det friske treet tørke, og det tørre lar jeg spire. Jeg, Herren, har talt og vil sette det i verk.

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

Esekiel 18

Alle må stå til ansvar

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Hvordan kan dere bruke dette ordtaket i Israels land: «Fedrene spiser sure druer, og barna får dårlige tenner.»

[3]Så sant jeg lever, sier Herren Gud: Dere får ikke bruke dette ordtaket mer i Israel.

[4]Se, alt liv tilhører meg, både farens liv og sønnens liv. Den som synder, skal selv dø.

[5]En mann som er rettferdig og gjør det som er rett og riktig,

[6] han spiser ikke offerkjøtt på haugene og løfter ikke øynene til avgudene som dyrkes i Israels hus. Han krenker ikke sin nestes kone og kommer ikke nær en kvinne når hun er uren.

[7] Han er ikke hard mot noen, men lar skyldneren få pantet sitt tilbake. Han driver ikke med ran og rov, men gir brød til den sultne og klær til den nakne.

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

[8]Han låner ikke ut mot renter og krever ikke avgift. Han holder sin hånd borte fra urett og dømmer rett i strid mellom mennesker.

[9] andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

[9]Han følger mine forskrifter og holder mine lover i troskap. Han er rettferdig, han skal få leve, sier Herren Gud.

[10] Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

[10]Det kan hende at den rettferdige får en sønn som blir røver og drapsmann og gjør mot en bror noe av dette

[11] e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

[11]som han selv aldri har gjort. Kanskje han til og med spiser offerkjøtt på haugene og krenker sin nestes kone,

[12] oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

[12]er hard mot hjelpeløse og fattige, driver med ran og rov og ikke gir pantsatt gods tilbake, løfter øynene til avgudene, farer med annet avskyelig,

[13] emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

[13]låner ut mot renter og krever avgift – og så skulle han få leve? Nei, han skal ikke få leve! Når han gjør alt dette avskyelige, skal han dø. Hans blod skal komme over ham selv.

[14] Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

[14]Men så kan det hende at han får en sønn som ser alle syndene faren har gjort, og skremmes av det, så han ikke gjør det samme.

[15] não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

[15]Han spiser ikke offerkjøtt på haugene, løfter ikke øynene til avgudene som dyrkes i Israels hus, krenker ikke sin nestes kone,

[16] não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

[16]er ikke hard mot noen, tar ikke pant og driver ikke med ran og rov, men gir brød til den sultne og klær til den nakne.

[17] desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

[18] Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

[19] Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

[20] A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

[21] Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

[22] De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

[23] Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

[24] Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória;

[17]Han legger ikke hånd på en hjelpeløs, krever ikke rente og avgift, men lever etter lovene mine og følger forskriftene mine. Han skal ikke dø fordi hans far har syndet. Nei, han skal leve.

[18]Men hans far, som undertrykte, ranet og røvet fra sin bror og gjorde det som ikke er godt blant folket sitt, se, han må selv dø for sin synd.

[19]Dere vil kanskje si: «Hvorfor skal ikke sønnen bære farens skyld?» Men sønnen har gjort det som er rett og rettferdig, han har holdt forskriftene mine og levd etter dem. Han skal få leve.

[20] Den som synder, skal selv dø. En sønn skal ikke bære farens skyld, og en far skal ikke bære sønnens skyld. Den rettferdige skal få igjen for sin rettferd, og den urettferdige skal rammes av sin egen urett.

[21]Men når en urettferdig vender om fra all sin synd, når han holder alle forskriftene mine og gjør det som er rett og rettferdig, da skal han leve og ikke dø.

[22]Alle syndene han har gjort, skal være glemt. Fordi han har gjort rett, skal han leve.

[23] Det er vel ikke min vilje at den urettferdige skal dø, sier Herren Gud. Nei, jeg vil at han skal vende om fra sine veier og leve.

[24] Men når en rettferdig vender seg bort fra sin rette ferd og gjør urett, alt avskyelig som den urettferdige gjør, skulle han da få leve? Alle de rettferdige gjerninger han

na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

har gjort, skal være glemt. For sin troløshet og for sin synd skal han dø.

[25] No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

[25] Nå vil dere kanskje si: «Herren går ikke fram på rett vis.» Hør da, Israels hus! Er det jeg som ikke går fram på rett vis? Er det ikke dere som gjør urett?

[26] Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

[26] Når en rettferdig vender seg bort fra sin rette ferd og gjør urett, skal han dø på grunn av dette. For sin egen urett skal han dø.

[27] Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

[27]Men når en urettferdig vender om fra sin urettferdighet og gjør det som er rett og rettferdig, da skal han berge livet.

[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.

[28] Fordi han så og vendte om fra alle syndene han hadde gjort, skal han leve og ikke dø.

[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

[29]Israelittene vil kanskje si: «Herren går ikke fram på rett vis.» Men er det jeg som ikke går fram på rett vis? Er det ikke dere som gjør urett?

[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

[30] Derfor, israelitter, skal jeg dømme hver enkelt av dere etter det han har gjort, sier Herren Gud. Vend om, vend om fra alle syndene, så ingen skyld skal felle dere!

[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?

[31] Kast fra dere alle syndene dere gjør, og skaff dere et nytt hjerte og en ny ånd! Hvorfor vil dere dø, israelitter?

[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

[32]Jeg krever ikke at noen skal dø, sier Herren Gud. Vend om, så skal dere leve!

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.

[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada

Esekiel 19

Likklage over de siste kongene

[1]Du skal stemme i en likklage over fyrstene i Israel

[2] og si: Hva var din mor? En løvinne blant løver. Hun lå blant ungløver, hun fostret ungene sine.

[3] Hun alte opp en av ungene, en ungløve ble den. Den lærte å rive i stykker bytte, den åt opp mennesker.

[4] Folkeslag fikk høre om den, og den ble fanget i deres fallgrav. Med nesekroker førte de den til Egypt.

[5] Hun så at hun ventet forgjeves, håpet var ute. Da tok hun en annen unge og gjorde den til ungløve.

[6]Den gikk blant løver, den ble til en ungløve. Den lærte å rive i stykker bytte, den åt opp mennesker.

[7]Den ødela borgene og la byene i ruiner. Landet og alt som fantes der, stivnet av skrekk når den brølte.

[8]Folk fra landene omkring satte da ut sine garn. De spredte dem ut over den, den ble fanget i fallgraven deres.

[9] Med nesekroker fikk de den i bur og førte den til kongen i Babel. Der satte de den i en festning, så brølene ikke skulle høres mer over fjellene i Israel.

[10] Din mor var som en vinstokk i hagen din, plantet ved vann. Den var rik på frukt

à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

11 Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

12 Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

13 Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

14 Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

og fikk mange greiner, for den fikk godt med vann.

11Greinene ble så sterke at de kunne brukes til herskerstaver. Høyt vokste den, opp blant skyene, lett synlig fordi den var så høy og hadde så mange greiner.

12Men den ble revet opp i harme og kastet til jorden. Østavinden tørket ut frukten. De sterke greinene ble revet av og visnet, ild fortærte dem.

13Nå er den plantet i ørkenen, i det tørre, tørstende landet.

14 Ild gikk ut fra en grein og fortærte kvistene og frukten. Det finnes ikke lenger en sterk grein som kan være herskerstav. Dette er en likklage, og likklage er det blitt.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

1 No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

2 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

3 Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

4 Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

5 e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando

Esekiel 20

Guds løfter og Israels ulydighet

1 Det var i det sjuende året, på den tiende dagen i den femte måneden. Noen av Israels eldste kom for å søke råd hos Herren, og de satte seg framfor meg.

2Da kom Herrens ord til meg:

3Menneske, tal til Israels eldste og si til dem: Så sier Herren Gud: Kommer dere hit for å søke råd hos meg? Så sant jeg lever, sier Herren Gud, jeg lar ikke dere spørre meg om råd.

4 Vil du dømme dem, menneske, vil du dømme? Så gjør dem kjent med alt det avskyelige hos fedrene deres.

5 Si til dem: Så sier Herren Gud: Den gangen jeg utvalgte Israel, løftet jeg

a mão, jurei à descendência da casa de Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

hånden til ed for Jakobs hus. Jeg ga meg til kjenne for dem i Egypt, jeg løftet min hånd og sa: «Jeg er Herren deres Gud.»

6 Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

6 Den dagen løftet jeg hånden på at jeg ville føre dem ut av Egypt, til et land som jeg hadde utsett for dem, et land som flyter av melk og honning, det herligste av alle land.

7 Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7 Jeg sa til dem: «Enhver må kaste vekk alt det motbydelige som øynene henger ved. Ikke gjør dere urene med avgudene i Egypt! Jeg erHerren deres Gud.»

8 Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

8Men de var trassige og nektet å høre på meg. Ingen kastet vekk det motbydelige som øynene hang ved, og de vendte seg ikke bort fra avgudene i Egypt. Da sa jeg at jeg ville øse ut min harme og bruke opp all min vrede på dem der i Egypt.

9 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

9Jeg gjorde det for mitt navns skyld, for at det ikke skulle vanhelliges for øynene på folkeslagene som de levde blant, de som jeg hadde gitt meg til kjenne for ved å føre dem ut av Egypt.

10 Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

10 Så førte jeg dem ut av Egypt og ut i ørkenen.

11 Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

11 Jeg ga dem mine forskrifter og gjorde mine lover kjent for dem. Det mennesket som holder dem, skal leve ved dem.

12 Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

12 Også mine sabbater ga jeg dem. De skulle være tegn mellom meg og dem. Slik skulle de vite at jeg erHerren, som helliger dem.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

[13] Men Israels hus trosset meg i ørkenen. De fulgte ikke forskriftene mine og foraktet lovene mine – enda det mennesket som holder dem, skal leve ved dem. Og sabbatene vanhelliget de grovt. Da sa jeg at jeg ville øse ut min harme over dem i ørkenen og gjøre ende på dem.

[14] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[14] Jeg gjorde det for mitt navns skyld, så det ikke skulle vanhelliges for øynene på de folkeslagene som så at jeg førte israelittene ut.

[15] Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[15] Da løftet jeg hånden der i ørkenen og sverget at jeg ikke ville føre dem inn i landet jeg hadde gitt dem, det som flyter av melk og honning, det herligste av alle land.

[16] Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

[16]For de foraktet mine lover og fulgte ikke mine forskrifter. Mine sabbater vanhelliget de, for hjertet fulgte etter avgudene deres.

[17] Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

[17]Men jeg viste medfølelse og utryddet dem ikke. Jeg gjorde ikke ende på dem i ørkenen.

[18] Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

[18]Jeg sa til barna deres i ørkenen: «Følg ikke forskriftene fra fedrene deres, hold ikke lovene deres og gjør dere ikke urene med avgudene deres!

[19] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

[19] Jeg er Herren deres Gud. Følg mine forskrifter, ta vare på mine lover og lev etter dem!

[20] santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[20]Hold mine sabbater hellige! De skal være et tegn mellom meg og dere, så dere kan vite at jeg er Herrenderes Gud.»

[21] Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus

[21]Men barna trosset meg. De fulgte ikke mine forskrifter. De tok ikke vare på mine

estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

[22] Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[23] Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

[24] porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

[25] pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

[26] e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

[27] Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

[28] Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes,

lover og levde ikke etter dem, enda det mennesket som holder dem, skal leve ved dem. Mine sabbater vanhelliget de. Da sa jeg at jeg ville øse ut min harme over dem og bruke opp min vrede på dem i ørkenen.

[22]Men jeg holdt min hånd tilbake. Jeg gjorde det for mitt navns skyld, så det ikke skulle bli vanhelliget blant de folkeslagene som så at jeg førte israelittene ut.

[23] Så løftet jeg hånden der i ørkenen på at jeg ville spre dem blant folkeslagene og strø dem ut i landene.

[24]For de holdt ikke lovene mine, forskriftene mine foraktet de, og sabbatene mine vanhelliget de. Øynene deres hang ved fedrenes avguder.

[25]Derfor ga jeg dem forskrifter som ikke var gode, og lover som de ikke kunne leve ved.

[26] Jeg gjorde dem urene ved offergavene deres når de bar fram det som kom først ut av mors liv. Det gjorde jeg for å slå dem med skrekk, så de kunne kjenne at jeg er Herren.

[27]Derfor, menneske, skal du tale til Israels hus og si til dem: Så sier Herren Gud: Enda en gang hånte fedrene deres meg, troløse som de var.

[28] Jeg førte dem inn i landet som jeg med løftet hånd hadde lovet å gi dem. Men så snart de fikk se en høy haug eller et løvrikt tre, ofret de sine slaktoffer der og bar fram sine offergaver som gjorde meg rasende. Dit kom de med velluktende offer, og der øste de ut sine drikkoffer.

punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

[29] Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

[30] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

[31] Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[32] O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

[33] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

[34] tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

[35] Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

[29]Da spurte jeg dem: «Hva er det med den offerhaugen dere går til?» – Det heter offerhaug den dag i dag.

[30]Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren Gud: Vil dere gjøre dere urene på samme måte som fedrene deres og løpe etter de motbydelige gudene deres med hor i blikket?

[31] Når dere kommer med gaver og lar barna deres gå gjennom ilden, blir dere ennå i dag urene ved alle avgudene. Og så skulle jeg la dere spørre meg om råd, israelitter? Så sant jeg lever, sier Herren Gud, jeg lar ikke dere spørre meg om råd.

Herren skal dømme og rense Israel

[32]Det som kommer opp i deres sinn, skal aldri skje! Dere sier: «Vi vil være som andre folkeslag, som slektene i landene, og dyrke stokk og stein.»

[33]Nei! Så sant jeg lever, sier Herren Gud: Jeg skal herske over dere med sterk hånd og utstrakt arm og øse ut min harme.

[34]Jeg skal føre dere ut fra folkene og samle dere fra landene hvor dere er spredt, med sterk hånd og utstrakt arm og øse ut min harme.

[35] Så fører jeg dere til folkenes ørken, og der skal jeg felle dom over dere, ansikt til ansikt.

[36] Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

[36] Slik som jeg felte dom over fedrene deres i Egypts ørken, skal jeg felle dom over dere, sier Herren Gud.

[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

[37] Jeg lar dere gå under herskerstaven og leder dere inn i smeltedigelen.

[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[38]Jeg skiller ut fra dere dem som er trassige og gjør opprør mot meg. Jeg fører dem bort fra landet hvor de holder til som fremmede, men til Israels land skal de ikke få komme. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[39]Dere israelitter, så sier Herren Gud: Hver og en kan bare gå og dyrke sine avguder! Men siden skal dere virkelig høre på meg og aldri mer vanhellige mitt hellige navn med offergavene og avgudene deres.

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[40] For på mitt hellige fjell, på Israels høyeste fjell, skal hele Israels hus tjene meg, alle som er i landet, sier Herren Gud. Der skal jeg vise dem godvilje, og der skal jeg spørre etter offergavene og førstegrøden som dere bærer fram, alle de hellige gavene deres.

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[41]For den gode offerduftens skyld vil jeg vise godvilje mot dere når jeg fører dere ut fra folkene og samler dere fra landene hvor dere nå er spredt. Gjennom dere viser jeg meg hellig for øynene på folkeslagene.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[42]Dere skal kjenne at jeg er Herren når jeg fører dere til Israels land, landet som jeg med løftet hånd lovet å gi fedrene deres.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

[44] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

[45] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[46] Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

[47] e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

[48] E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

[49] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezequiel 21

A espada do Senhor

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[43] Der skal dere huske hvordan dere gikk fram og alt dere gjorde og ble urene ved. Dere skal avsky dere selv fordi dere gjorde så mye ondt.

[44]Dere skal kjenne at jeg erHerren når jeg handler slik med dere for mitt navns skyld, Israels hus, og ikke gjengjelder deres onde ferd og ødeleggende gjerninger, sier Herren Gud.

Esekiel 21

Skogen skal brenne

[1] Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, vend deg i retning Teman, spå mot sør og tal profetord mot skoglandet i Negev!

[3] Si til Negev-skogen: Hør Herrens ord! Så sier Herren Gud: Jeg setter fyr på deg, og ilden skal svi av hvert tre i deg, både friske og tørre. Flammene skal ikke slukne, men svi hvert ansikt fra sør til nord.

[4]Alle mennesker skal se at jeg, Herren, har tent ilden, og den skal ikke slukne.

[5]Da sa jeg: Å, min Herre og Gud! De sier om meg: «Nå taler han i lignelser igjen!»

Sverd skal drepe

[6]Herrens ord kom til meg:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

[7]Menneske, vend deg mot Jerusalem, spå mot helligdommene og tal profetord mot Israels land.

[3] Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

[8]Si til Israels land: Så sier Herren: Se, jeg kommer over deg. Jeg drar sverdet fra sliren og utrydder både rettferdige og urettferdige hos deg.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[9]Fordi jeg vil utrydde så vel rettferdige som urettferdige hos deg, skal sverdet mitt fare ut av sliren mot alle mennesker, fra sør til nord.

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[10]Alle mennesker skal kjenne at jeg, Herren, har dratt sverdet fra sliren, og det skal ikke komme tilbake dit.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[11]Men du, menneske, skal stønne som om hoftene knuses. Med bitter smerte skal du stønne rett for øynene på dem.

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[12]Og når de sier til deg: Hvorfor stønner du, skal du svare: På grunn av en melding som kommer. Da skal hvert hjerte smelte bort, alle hender bli slappe, hver ånd bli motløs og alle knær bli som vann. Se, det kommer, det skal skje! sier Herren Gud.

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[13]Herrens ord kom til meg:

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[14]Menneske, tal profetord og si: Så sier Herren: Sverd, sverd, kvesset og slipt,

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[15]kvesset for å slakte, slipt for å blinke som lyn. – Eller skal vi glede oss? Min sønns herskerstav forakter du, hvert tre. –

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.
[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.
[13] Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.
[14] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;
[15] para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.
[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.
[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.
[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

[16]Sverdet ble gitt til sliping og lagt i hånden. Det ble kvesset og slipt og gitt til den som skal drepe.

[17] Skrik og hyl, du menneske! For sverdet rammer mitt folk og alle Israels fyrster. De er overgitt til sverdet sammen med mitt folk. Derfor skal du slå deg på låret.

[18]For dette er prøven. Hva om du også har foraktet herskerstaven? Det skal ikke skje, sier Herren Gud.
[19]Du menneske, tal profetord og slå hendene sammen! To og tre ganger skal sverdet ramme. Det er et sverd som dreper mange, et veldig drapssverd som trenger dypt inn,
[20]så hjertet skal skjelve og mange skal snuble. Jeg setter et slaktesverd ved alle deres porter. Ve! Det er laget for å lyne, slipt for å slakte.

[21]Bit kvast til høyre og hugg til venstre, hvor du så blir vendt!

[22] Da skal også jeg slå hendene sammen og bruke opp min harme. Jeg, Herren, har talt.

[23]Herrens ord kom til meg:

[24]Du menneske, merk av to veier som sverdet til Babel-kongen kan følge. Begge veiene skal gå ut fra samme land. Og der veiene tar av til byer, skal du sette opp merker

[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos: sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

[22] Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

[23] Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

[24] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

[25] E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

[26] assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

[27] Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

[25] ved veikryssene, så sverdet kan fare til Rabba i ammonittenes land og til Juda, som har Jerusalem til festningsby.

[26] Ved veiskillet der de to veiene begynner, har Babel-kongen stilt seg opp for å ta varsler. Han kaster lodd med piler, søker råd hos terafer og gransker leveren av offerdyr.

[27]I sin høyre hånd har han varselet for Jerusalem. Der skal han stille opp rambukker, åpne munnen til kampskrik og heve stemmen til krigsrop. Han skal stille opp rambukker mot portene, kaste opp en voll og bygge skanser.

[28] I folks øyne er dette et tomt varsel, enda de har fått det stadfestet ved ed. Dette minner dem om skylden som leder til fangenskap.

[29]Derfor, så sier Herren Gud: Dere minner dere selv om skylden dere har, når lovbruddene deres blir åpenbare så synden viser seg i alt dere gjør. Fordi dere er minnet om det, skal dere tas til fange.

[30]Og du, din ugudelige forbryter, Israels fyrste! Dagen er kommet, tiden for din endelige straff.

[31] Så sier Herren Gud: Bort med turbanen, av med kronen, ikke noe skal bli som det var! Gjør det lave høyt og det høye lavt!

[32] Ruin, ruin, ruin gjør jeg det til. Heller ikke dette skjer før han kommer, han som jeg har overlatt dommen til.

[28] E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

[33] Du menneske, tal profetord og si: Så sier Herren Gud om ammonittene og deres spott: Sverd! Sverd! Trukket for å slakte, slipt for å sluke og lyne.

[29] para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

[34] Mens du får tomme syner og varsler som er løgn, skal det rettes mot halsen på ugudelige forbrytere. Dagen er kommet, tiden for deres endelige straff.

[30] Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

[35]Stikk sverdet i sliren! På stedet der du ble skapt, i landet som du stammer fra, vil jeg dømme deg.

[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

[36]Jeg øser ut min harme over deg og blåser min vredes ild mot deg. Jeg overgir deg til illsinte mennesker, til mestre i ødeleggelse.

[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

[37]Du skal bli til føde for ilden, ditt blod skal flyte i landet, og ingen skal minnes deg mer. For jeg, Herren, har talt.

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

Esekiel 22

Dom over blodbyen

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Du menneske, vil du dømme? Vil du dømme blodbyen og la den få vite om alt det avskyelige der?

[3]Du skal si: Så sier Herren Gud: Byen som lar blodet flyte i gatene, dens tid kommer. Den har laget seg avgudsbilder og er blitt uren.

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

[5] As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

[6] Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

[7] No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

[8] Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

[9] Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

[10] No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

[11] Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

[12] No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

[4] Med blodet du lar flyte, fører du skyld over deg, og ved avgudsbildene du lager, blir du uren. Du nærmer deg dine dagers ende, du kommer til dine års slutt. Derfor gjør jeg deg til spott for folkeslagene, til hån for alle landene.

[5]Både nær ved og langt borte skal folk håne deg, du som har skitnet til navnet ditt og er full av forvirring.

[6]Se, Israels fyrster, hver med sin makt, er hos deg for å utøse blod.

[7] Hos deg forakter de far og mor, undertrykker innflyttere og er harde mot farløse og enker.

[8] Mine helligdommer forakter du, og mine sabbater vanhelliger du.

[9] Hos deg baktaler de og utøser blod. De spiser offerkjøtt på haugene og opptrer løsaktig.

[10] De avdekker sin fars nakenhet og krenker kvinner som er urene med menstruasjon.

[11] En mann gjør avskyelige ting med sin nestes kone, en annen driver hor med sin svigerdatter, og en tredje krenker sin søster, datter av hans egen far.

[12] Hos deg tar de penger for å utøse blod. Du krever renter og avgift, du utnytter din neste gjennom utpressing. Men meg har du glemt, sier Herren Gud.

[13] Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

[13]Se, jeg slår hendene sammen fordi du har skaffet deg urett vinning og latt blod flyte.

[14]Holder hjertet ditt fortsatt stand, er hendene dine fortsatt sterke på den tiden da jeg griper inn mot deg? Jeg, Herren, har talt, og jeg setter det i verk.

[15]Jeg sprer deg blant folkeslagene og strør deg ut i landene. Jeg befrir deg helt fra din urenhet.

[16]Du skal bli vanæret rett for øynene på folkeslagene. Og da skal du kjenne at jeg erHerren.

Israel i smelteovnen

[17]Herrens ord kom til meg:

[18] Menneske, for meg er Israels hus blitt til slagg. Alle er som kobber, tinn, jern og bly i en smelteovn. Som urenset sølv er de.

[19]Derfor, så sier Herren Gud: Se, fordi dere alle er blitt til slagg, samler jeg dere i Jerusalem.

[20] Slik man samler sølv, kobber, jern, bly og tinn i en smelteovn og så puster på ilden for å smelte det, skal jeg i min vrede og harme samle dere, legge dere i ovnen og smelte dere.

[21]Når jeg samler dere og puster på dere med min vredes ild, skal dere smelte i den.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[22]Som sølvet smeltes i ovnen, slik skal dere også smeltes i den. Da skal dere kjenne at jeg er Herren, og at det er jeg som øser ut min harme over dere.

Alle i landet gjorde urett

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23]Herrens ord kom til meg:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[24]Menneske, si til henne: Du er et land som ikke er renset. Du får ikke regn på vredens dag.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[25] Dine fyrster ligner brølende løver som river i stykker bytte. De eter mennesker, tar rikdom og kostbare ting og gjør mange til enker der.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[26]Prestene gjør vold på min lov og vanhelliger mine helligdommer. De gjør ikke forskjell på innvidd og uinnvidd. De lærer ikke folk å skille mellom urent og rent. De lukker øynene for mine sabbater. Slik vanæres jeg blant dem.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[27]Lederne i landet ligner ulver som river i stykker bytte. De utøser blod og lar liv gå tapt for å skaffe seg urett vinning.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[28] Profetene stryker kalk på veggene for dem. De har tomme syner og spår løgn når de sier: «Så sier Herren Gud», endaHerren ikke har talt.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[29]Folket i landet øver vold, ran og rov. De er harde mot hjelpeløse og fattige og undertrykker innflytterne uten rett.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha

[30] Jeg har lett blant dem etter en mann som kan bygge opp igjen muren og stille

perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se

seg i murrevnene for landet så det ikke blir ødelagt. Men jeg har ikke funnet noen.

[31]Så øser jeg ut mitt sinne over dem, med min vredes ild gjør jeg ende på dem. Jeg lar deres gjerninger komme over deres eget hode, sier Herren Gud.

Esekiel 23

De to søstrene

[1]Herrens ord kom til meg:

[2]Menneske, det var to kvinner, døtre av en og samme mor.

[3] De horet i Egypt, i sin ungdom drev de hor. Der klemte de på brystene deres, der tok de på de jomfruelige brystene.

[4]Den eldste het Ohola, og søsteren het Oholiba. De ble mine, og de fødte sønner og døtre. – Navnet Ohola står for Samaria og Oholiba for Jerusalem.

[5] Ohola drev hor enda hun var min. Hun lengtet etter sine elskere, assyrerne, og de kom til henne.

[6]De var kledd i purpur, stattholdere og stormenn, staute unge menn alle sammen, ryttere høyt til hest.

[7]Hun henga seg til dem i hor, de var alle blant assyrernes fremste menn. Slik gjorde hun seg uren med alle hun lengtet etter, med alle avgudene deres.

[8]Hun holdt ikke opp med horelivet fra tiden i Egypt. Der lå de med henne da hun

deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

var ung, tok på de jomfruelige brystene og tømte sitt hor ut over henne.

9 Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.

9 Derfor ga jeg henne over til elskerne, assyrerne, som hun lengtet etter.

10 Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

10 De kledde henne naken, tok sønnene og døtrene hennes og drepte henne med sverd. Hun fikk dårlig rykte på seg blant kvinner, dom ble felt over henne.

11 Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

11 Dette så hennes søster Oholiba. Likevel var hun verre med sin lengsel og sitt horeliv enn søsteren.

12 Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

12Hun lengtet etter assyrerne, stattholdere og stormenn som kom til henne i prektige klær, ryttere høyt til hest, staute unge menn alle sammen.

13 Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

13Jeg så at hun ble uren, begge gikk de samme vei.

14 Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

14 Men hun fortsatte med horelivet sitt. Hun fikk se bilder av kaldeere, risset inn på veggen med rødt.

15 de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

15De hadde belte om livet og flagrende turbaner. Alle så ut som dyktige krigere. Slik var bildet av Babels menn, de som har Kaldea til hjemland.

16 Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

16Ved synet av mennene ble hennes lengsel vakt, og hun sendte bud etter dem i Kaldea.

17 Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias;

17Babels menn kom til henne på elskovsleiet og gjorde henne uren med horeriet sitt. Men da hun var blitt uren, brøt hun med dem.

ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[18]Siden hun drev hor så åpenlyst og kledde seg naken, brøt jeg med henne, slik jeg før hadde brutt med hennes søster.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[19]Men fordi hun husket sin ungdoms dager, da hun drev hor i Egypt, horet hun mer og mer.

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[20]Hun lengtet etter beilerne sine, med lem som esler og sprut som hester.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[21]Du tenkte med lengsel på din skamløse ungdom, på det egypterne gjorde med brystene dine, de unge brystene.

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

[22] Derfor, Oholiba, så sier Herren Gud: Nå egger jeg elskerne dine mot deg, dem som du brøt med. Jeg sender dem mot deg fra alle kanter:

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[23] Babels menn, alle kaldeerne, mennene fra Pekod, Sjoa og Koa, og alle assyrerne sammen med dem, staute unge karer, stattholdere og stormenn alle sammen, dyktige krigere og utvalgte menn, alle høyt til hest.

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

[24] De kommer mot deg fra nord med rullende vogner og en hær av folk. Langskjold og rundskjold og hjelmer stiller de opp mot deg fra alle kanter. Jeg gir dommen over til dem, og de skal dømme deg etter sine lover.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada;

[25]Men deg gir jeg min sjalusi, så de går løs på deg i harme. Nesen og ørene skjærer de av deg, og det som er igjen til slutt, faller

levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

26 Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

27 Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

28 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

29 Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

30 Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

31 Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

32 Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

33 Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

34 Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

35 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste

for sverd. Dine sønner og døtre tar de, og det som er igjen til slutt, fortæres av ilden.

26De river klærne av deg og tar smykkene dine.

27Slik gjør jeg slutt på det skamløse horelivet som du la deg til i Egypt. Du skal ikke kikke etter elskerne dine og ikke tenke på egypterne mer.

28For så sier Herren Gud: Se, jeg gir deg over i hendene på dem du hater, dem du brøt med.

29 De skal vise sitt hat mot deg og ta fra deg alt du har strevd for. De lar deg ligge naken og avkledd så din nakenhet og ditt hor blir synlig, ditt skamløse horeliv.

30Dette skal de gjøre mot deg fordi du drev hor og la deg etter andre folkeslag og gjorde deg uren med avgudene deres.

31På din søsters vei gikk du, og hennes beger gir jeg i din hånd.

32Så sier Herren Gud: Din søsters beger skal du drikke, det er både dypt og vidt. Da blir du til latter og spott, for begeret rommer mye.

33 Du blir drukken og full av sorg. Et beger med redsel og ruin er begeret til din søster Samaria.

34Du må drikke det ut til siste dråpe og knuse det til skår, og brystene dine skal du kutte opp. For jeg har talt, sier Herren Gud.

35Derfor sier Herren Gud: Fordi du glemte meg og vendte meg ryggen, må du også bære følgene av ditt skamløse horeliv.

as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

[36] Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

[37] Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

[38] Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

[39] Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

[40] E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

[41] e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

[42] Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

[36]Herren sa til meg: Menneske, vil du dømme Ohola og Oholiba? Da skal du fortelle dem om alt det avskyelige de har gjort.

[37] De brøt ekteskapet og har blod på hendene. De brøt ekteskapet ved å dyrke avgudene sine, og barna som de hadde født meg, ga de til føde for dem.

[38] Ja, enda mer har de gjort mot meg: De gjorde min helligdom uren og vanhelliget mine sabbater.

[39]Når de hadde slaktet barna sine for avgudene, kom de samme dag inn i helligdommen min og vanhelliget den. Se, dette gjorde de i mitt hus!

[40]De sendte til og med bud etter menn i fjerne land. Det ble sendt en budbærer til dem, og se, da kom de, disse som du hadde du vasket deg for, sminket øynene og pyntet deg for med smykker.

[41]Du satte deg på en prektig seng. Et bord sto dekket foran den, og der satte du fram min røkelse og min olje.

[42]Der inne hørtes lyden av en sorgløs og støyende flokk. Og i tillegg til alle disse menneskene kom drikkebrødre som var hentet fra ørkenen. De kom med armbånd til kvinnene og prektige diadem til å ha på hodet.

[43]Da sa jeg: «Hun er utslitt av ekteskapsbrudd. Men nå holder de sannelig horelag, ja, hun også!»

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

Ezequiel 24

A parábola da panela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

[2] Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

[3] Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

[44]De gikk inn til henne. Slik man går inn til en prostituert kvinne, slik gikk de til Ohola og Oholiba, de skamløse kvinnene.

[45] Men rettferdige menn skal dømme dem for brudd på loven om ekteskapet og loven mot å utøse blod. For de har brutt ekteskapet, og de har blod på hendene.

[46]For så sier Herren Gud: Jeg samler en menneskemengde mot dem og gir dem over til angst og plyndring.

[47]Mengden skal steine dem og skamhugge dem med sverd. Sønnene og døtrene deres skal de drepe, og husene skal de brenne.

[48]Jeg gjør slutt på skamløsheten i landet. Alle kvinner skal ta lærdom av det, de skal ikke lenger leve skamløst som dere.

[49]Jeg gir dere igjen for skamløsheten, dere må selv bære straffen for den syndige avgudsdyrkelsen. Da skal dere kjenne at jeg er HerrenGud.

Esekiel 24

Ve den blodige byen

[1] Herrens ord kom til meg i det niende året, på den tiende dagen i den tiende måneden:

[2]Menneske, skriv opp navnet på denne dagen, nettopp denne dagen! For Babels konge har rykket fram mot Jerusalem på nettopp denne dagen.

[3] Fortell en lignelse til dette trassige folket. Si til dem: Så sier Herren Gud: Sett gryta over! Sett den over og hell i vann!

[4] ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

[5] Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

[7] Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

[8] para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

[9] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

[10] Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

[11] Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

[12] Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

[13] Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

[4] Legg kjøttstykker oppi, bare gode stykker av lår og bog, fyll gryta med de beste knokene!

[5]Ta det beste av småfeet! Legg ved under gryta. La den koke opp, og la knokene stå og koke.

[6] Derfor, så sier Herren Gud: Ve den blodige byen, gryta som har skjolder, og som skjoldene ikke går av. Tøm den, stykke for stykke. Det er ikke kastet lodd om den.

[7]For det fløt blod der i byen. De lot det renne på nakne berget og slo det ikke ut på bakken så jorden kunne dekke det.

[8]For å gi harmen fritt løp, for å få hevn, lot jeg blodet renne på nakne berget så det ikke skulle dekkes til.

[9]Derfor, så sier Herren Gud: Ve den blodige byen! Også jeg gjør bålet stort.

[10]Legg på mye ved, tenn opp ild! Kok kjøttet tørt, kok kraften inn, la knokene blir brent.

[11]La gryta stå tom på glørne til den blir så varm at kobberet gløder. Så skal urenheten smeltes ut av den og skjoldene bli borte.

[12]Skjolder gir strev. Men skjoldene går ikke av, i ilden med dem!

[13]Du er uren og skamløs. Jeg renset deg, og enda ble du ikke ren. Nå vil jeg ikke rense deg mer før jeg har brukt opp min harme på deg.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

A viuvez de Ezequiel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[14]Jeg, Herren, har talt. Det kommer, jeg setter det i verk, jeg lar ikke være. Jeg viser ikke medfølelse og angrer ikke. Etter din ferd og dine gjerninger skal du dømmes, sier Herren Gud.

Profetens sorg

[15]Herrens ord kom til meg:

[16]Menneske, se, med ett slag tar jeg fra deg det som gir øynene glede. Men sørg ikke, gråt ikke og fell ingen tårer!

[17] Du skal sukke i stillhet, men du skal ikke holde sørgehøytid over de døde. Bind turbanen på deg og ta sandaler på føttene! Skjul ikke skjegget, og spis ikke brødet folk kommer med!

[18]Jeg talte til folket om morgenen, og om kvelden døde min kone. Neste morgen gjorde jeg som jeg var blitt pålagt.

[19]Da sa folket til meg: «Vil du ikke fortelle oss hva dette har med oss å gjøre? Hvorfor gjør du det?»

[20]Jeg svarte: Herrens ord kom til meg:

[21]Si til Israels hus: Så sier Herren Gud: Se, jeg vil vanhellige min helligdom, deres stolte vern, det som gir øynene glede og som sjelen lengter etter. Sønnene og døtrene som dere forlot, skal falle for sverd.

[22]Da skal dere gjøre som jeg har gjort: Skjul ikke skjegget, spis ikke brødet folk kommer med!

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,

[23]Bind turbanen om hodet, ta sandaler på føttene! Sørg ikke, gråt ikke! Dere skal visne bort i syndene deres og stønne til hverandre.

[24]Esekiel skal være et varsel for dere. Alt han har gjort, skal dere også gjøre. Når dette skjer, skal dere kjenne at jeg er Herren Gud.

[25]Og du, menneske, den dagen jeg tar fra dem deres vern, deres herlige fryd, det som gir øynene glede og som sjelen bærer på, sønnene og døtrene deres,

[26] den dagen skal den som slipper unna, komme til deg og la deg få høre om det.

[27] Den dagen skal munnen din åpnes foran den som slapp unna. Du skal snakke og ikke lenger være taus. Du skal være et varsel for dem, og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 25

Domsord mot nabofolk

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, vend deg mot ammonittene og tal profetord mot dem.

[3] Si til ammonittene: Hør ordet fra Herren Gud: Så sier Herren Gud: Du sa ha-ha! om min helligdom da den ble vanhelliget, om Israels land da det ble lagt øde, om Judas hus da de gikk i eksil.

[4] eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

[5] Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[6] Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

[7] eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Moabe

[8] Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

[9] eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

[10] dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

[11] Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com

[4] Se, derfor vil jeg la folkene fra øst ta deg i eie. De skal slå leir og sette opp boliger hos deg. De skal spise din frukt og drikke din melk.

[5] Rabba gjør jeg til beitemark for kameler, Ammon til hvileplass for småfe. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.

[6]For så sier Herren Gud: Du klappet i hendene, du trampet med føttene, du frydet deg over Israels land i forakt.

[7]Se, derfor løfter jeg hånden mot deg og gir deg til bytte for andre folkeslag. Jeg utrydder deg fra folkene, jeg utsletter deg fra landene, jeg ødelegger deg. Og du skal kjenne at jeg er Herren.

[8] Så sier Herren Gud: Moab og Se'ir har sagt: «Judas hus er som alle andre folkeslag.»

[9]Se, derfor åpner jeg Moabs høydedrag ved byene, fra byene til grensen, Bet-Jesjimot, Baal-Meon og Kirjatajim, landets pryd.

[10]Jeg lar folkene fra øst ta landet i eie slik jeg gjorde med ammonittene. Ammonittene skal ikke bli husket blant folkeslagene.

[11]Mot Moab setter jeg dommen i verk, de skal kjenne at jeg er Herren.

[12] Så sier Herren Gud: Edom har hevnet seg på Judas hus og ført stor skyld over seg med sin hevn.

a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para

[13] Derfor sier Herren Gud: Jeg løfter hånden mot Edom og utrydder mennesker og dyr. Jeg legger landet øde. Fra Teman til Dedan skal de falle for sverd.

[14]Jeg hevner meg på Edom ved mitt folk Israel, de skal gjøre med Edom etter min vrede og harme. Edom skal få kjenne min hevn, sier Herren Gud.

[15] Så sier Herren Gud: Filisterne tok hevn, de hevnet seg med forakt og herjet for gammelt fiendskaps skyld.

[16] Derfor sier Herren Gud: Se, jeg løfter hånden mot filisterne, jeg utrydder kreterne og utsletter resten av kystens folk.

[17]Jeg tar en hard hevn over dem med flammende straff. De skal kjenne at jeg er Herren når jeg hevner meg på dem.

Esekiel 26

Tyros skal gå til grunne

[1] Det var i det ellevte året, på den første dagen i måneden.Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, Tyros har sagt om Jerusalem: «Ha-ha! Knust er hun som var en port for folkene, nå er hun vendt mot meg. Jeg gjør meg rik, hun er lagt øde.»

mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

[8] As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

[9] Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

[10] Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

[3]Derfor sier Herren Gud: Jeg kommer over deg, Tyros. Jeg lar mange folkeslag slå inn over deg, slik havet lar bølgene slå.

[4]De skal bryte ned murene omkring Tyros og legge tårnene i grus. Jeg vil feie jorden vekk og gjøre henne til nakent berg.

[5] En tørkeplass for fiskegarn skal hun bli, midt i havet, for jeg har talt, sier Herren Gud. Hun skal bli et bytte for folkeslagene.

[6] Døtrene ute på marken skal drepes med sverd. De skal kjenne at jeg er Herren.

[7] For så sier Herren Gud: Se, fra nord sender jeg Nebukadnesar mot Tyros, Babels konge, kongers konge, med hester, vogner og ryttere, en hær av folk.

[8]Døtrene dine ute på marken skal han drepe med sverd. Han skal bygge skanser, kaste opp en voll og reise en mur av skjold mot deg.

[9]Så støter han rambukken mot murene dine, med våpen bryter han tårnene ned.

[10]Han har så mange hester at støvet fra dem dekker deg. Ved larmen fra ryttere, hjul og vogner rister murene dine når han drar inn gjennom portene slik de rykker inn i en erobret by.

[11] Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

[12] Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

[13] Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

[14] Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

[15] Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

[16] Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

[17] Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

[11]Med hovene av sine hester tråkker han alle gater i stykker. Han dreper ditt folk med sverd, kraftige søyler styrter til jorden.

[12]De røver din rikdom og tar varene som krigsbytte. De bryter murene ned og river kostbare hus. Stein, tre og jord kaster de på sjøen.

[13] Jeg gjør ende på lyden av sangene dine, klangen av lyrer skal ikke høres.

[14]Jeg gjør deg til nakent berg. En tørkeplass for fiskegarn skal du bli. Du skal ikke bygges opp igjen, for jeg, Herren, har talt, sier Herren Gud.

[15]Så sier Herren Gud til Tyros: Sannelig, kystene skal skjelve av drønnet når du faller, når de sårede stønner, når slaktingen setter i gang hos deg.

[16] Da skal alle fyrstene ved havet stige ned fra tronen, legge kappen bort og ta av seg de fargerike klærne. De kler seg i redsel og setter seg på jorden. De skjelver stadig, slått av skrekk på grunn av deg.

[17] De stemmer i en likklage og sier om deg: Hvordan kunne du gå til grunne, du som fikk ditt folk fra havet, den lovpriste byen som var mektig på sjøen, byen og hennes innbyggere som spredte redsel over alle som bor der.

[18]Nå skjelver kystene, det er dagen for ditt fall, øyene i havet blir slått av skrekk over den enden du fikk.

[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de

[19]Så sier Herren Gud: Når jeg gjør deg til en herjet by, lik byer det ikke bor folk i, når jeg lar havdypet slå inn over deg og veldige vann dekker deg,

[20]da fører jeg deg ned til dem som har gått i graven, til fortidens folk. Jeg lar deg bo i landet der nede, det ligner ruiner fra gammel tid, blant dem som har gått i graven, så du ikke vender tilbake og får plass i de levendes land.

[21] Jeg gjør deg til skremsel, du skal ikke være mer. De skal lete etter deg, men du skal aldri mer bli funnet, sier Herren Gud.

Esekiel 27

Likklage over Tyros

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Du menneske, stem i en likklage over Tyros!

[3]Du skal si til Tyros, som ligger ved havets porter og handler med folk på mange kyster: Så sier Herren Gud: Tyros, du har sagt: «Jeg er fullkommen i min skjønnhet.»

[4]Midt ute på havet går dine grenser. De som bygde deg, gjorde deg fullkommen i skjønnhet.

[5] De bygde med planker av sypress fra Senir, en seder fra Libanon tok de for å lage mast til deg.

[6] De laget årer av eik fra Basan, treverk innlagt med elfenben laget de av sypress fra kitteernes øyer.

marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[7] Seilet var av fint og fargerikt lin fra Egypt. Det skulle være ditt merke. Solduken var blått og rødt purpur fra Elisja-kysten.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[8] Folk fra Sidon og Arvad var dine roere. Dine klokeste, Tyros, var mannskap.

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

[9]Gebals eldste og klokeste menn var dine skipstømrere. Alle skip og sjøfolk på havet kom til deg for å bytte varer.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

[10] Menn fra Persia, Lud og Put var krigere i hæren din. De hengte opp skjold og hjelmer hos deg, de kastet glans over deg.

[11] Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

[11]Menn fra Arvad og din egen hær sto omkring på murene, gammadeere var i dine tårn. De hengte opp skjoldene sine omkring på murene og gjorde deg fullkommen i skjønnhet.

[12] Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

[12] Tarsis drev handel med deg, for din rikdom var stor. De ga deg sølv og jern, tinn og bly tilbake.

[13] Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

[13] Javan, Tubal og Mesjek handlet med deg, de ga slaver og bronsekar i bytte.

[14] Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

[14] Fra Bet-Togarma ga de deg arbeidshester, ridehester og muldyr tilbake.

[15] Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

[15]Dedans folk handlet med deg, mange øyer drev handel. De betalte tilbake med elfenben og ibenholt.

[16] A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

[16]Aram drev handel med deg fordi du hadde alle slags håndverk. Edelstener, rødt purpur og fargerike stoffer, fint lin, koraller og rubiner ga de deg tilbake.

[17] Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

[17] Juda og Israels land handlet med deg. Hvete fra Minnit, hirse og honning, olje og balsam ga de i bytte.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[18] Damaskus drev handel med deg. Du hadde alle slags håndverk, for din rikdom var stor. Vin fra Helbon, ull fra Sahar

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[19] og Dan og vin fra Usal ga de deg tilbake. Også smijern, kassia og kalmus fikk du i bytte.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[20] Dedan handlet med deg, fine hestedekken.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros, carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

[21]Arabia og alle Kedars fyrster drev handel, de handlet med lam, bukker og geiter.

[22] Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

[22] Kjøpmenn fra Saba og Rama handlet med deg, den fineste balsam, verdifulle steiner og gull ga de deg tilbake.

[23] Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

[23] Harran, Kanne og Eden og kjøpmenn fra Saba, Assur og Kilmad handlet med deg,

[24] Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

[24]de handlet med deg på markedet ditt, praktfulle klær og kapper av purpur, fargerike stoffer, mønstrede tepper og snorer som var tvinnet stramt.

[25] Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

[25] Tarsis-skip var dine handelskaravaner. Du var fylt av varer og tungt lastet midt ute på havet.

[26] Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

[26]Roerne brakte deg til mange farvann. Østavinden knuste deg midt ute på havet.

[27] As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

[27]Din rikdom, dine varer og alt du fikk i bytte, sjøfolk og mannskap, skipstømrere og byttehandlere, alle krigerne og hele din hær som er hos deg, synker midt ute på havet den dagen du går under.

[28] Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

[28]Når skriket fra mannskapet lyder, skjelver strendene.

[29] Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

[29]Da forlater alle sine skip, roere, sjøfolk og mannskap går i land.

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

[30] De lar klagen over deg lyde, de skriker bittert. De kaster støv på hodet, de velter seg i aske.

[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

[31] De raker seg skallet for din skyld, de kler seg i sekkestrie og gråter bittert over deg, en bitter klage.

[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

[32]De stemmer i en likklage, de synger ut sin klage over deg: Hvem var som Tyros der ute på havet?

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

[33]Med varene du førte inn fra alle hav, mettet du mange folk. Med din store rikdom og alt du byttet til deg, gjorde du konger på jorden rike.

[34]Nå er du knust av havet, du ligger i dypet. Alt du byttet til deg og hele hæren din har gått under.

[35] Alle som bor ved kysten, er rystet over deg, håret reiser seg på kongenes hoder, ansiktet er fordreid.

[36] Kjøpmenn blant folkene plystrer hånlig til deg. Et skremsel er du blitt, du er borte for alltid.

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

Esekiel 28

Dom over fyrsten av Tyros

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, si til fyrsten av Tyros: Så sier Herren Gud: Fordi ditt hjerte er hovmodig, har du sagt: «Jeg er en gud. Jeg sitter på gudetrone midt ute på havet.» Men du er et menneske og ikke en gud, du har gjort hjertet ditt lik et gudehjerte.

[3] Se, du er visere enn Daniel, ingen hemmelighet er skjult for deg.

[4] Med visdom og forstand har du skaffet deg makt, du har skaffet gull og sølv til skattkamrene dine.

[5]Med stor visdom i handel har du økt din makt, men hjertet ble hovmodig av makten.

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[6]Derfor sier Herren Gud: Fordi du gjorde hjertet lik et gudehjerte,

[7]sender jeg mot deg fremmede, brutale folkeslag. De trekker sverd mot din vakre visdom og vanærer din prakt.

[8] De styrter deg i avgrunnen, drept manns død skal du lide midt ute på havet.

[9]Vil du virkelig si «Jeg er gud» ansikt til ansikt med din morder? Men du er menneske og ikke gud i hendene på dine drapsmenn.

[10]Uomskåren manns død skal du lide i hendene på fremmede. For jeg har talt, sier Herren Gud.

Likklage over kongen av Tyros

[11]Herrens ord kom til meg:

[12] Menneske, stem i en likklage over kongen av Tyros og si til ham: Så sier Herren Gud: Du var et bilde på det fullendte, fylt av visdom, fullkommen i skjønnhet.

[13] I Eden, Guds hage, holdt du til. Du var dekket av alle slags dyre steiner: rubin, topas og diamant, krysolitt, onyks og jade, safir, turkis og smaragd. Forgylte kunstverk var dine trommer og fløyter, gjort i stand for deg den dagen du ble skapt.

[14]Du var en salvet kjerub, et vern. Jeg innsatte deg, du holdt til på Guds hellige fjell, blant glødende steiner vandret du.

[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

[15]Du var hel i din ferd fra den dagen du ble skapt, til det ble funnet urett hos deg.

[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[16]Din store handel fylte deg med vold, og du tok til å synde. Da støtte jeg deg bort fra gudefjellet og gjorde ende på deg, du vokter og kjerub blant glødende steiner.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[17] Ditt hjerte ble hovmodig fordi du var vakker, du ødela din visdom og din prakt. Da kastet jeg deg til jorden, jeg stilte deg fram for konger så de kunne se på deg.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

[18]Med stor skyld og med urett i handel vanhelliget du dine helligdommer. Jeg sendte ild, og den fortærte deg. Jeg gjorde deg til aske på jorden rett for øynene på alle som så deg.

[19] Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

[19] Alle som kjente deg blant folkene, gyser. Et skremsel er du blitt, du er borte for alltid.

Profecia contra Sidom

Profetord om Sidon

[20] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20]Herrens ord kom til meg:

[21] Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

[21]Menneske, vend deg mot Sidon og tal profetord mot henne.

[22] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[22]Du skal si: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer over deg, Sidon, og viser min herlighet midt i deg. De skal kjenne at jeg er Herren når jeg feller dom over byen og der viser at jeg er hellig.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra

[23]Jeg sender pest, blod skal flyte i gatene. Der skal de drepes, falle for sverd som

ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[1] No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

[3] Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

[4] Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do

rettes mot byen fra alle kanter. Da skal de kjenne at jeg er Herren.

[24]Til Israels hus skal det aldri mer komme torner som river og tistler som stikker, fra alle nabofolk som forakter dem. Da skal de kjenne at jeg er Herren Gud.

[25]Så sier Herren Gud: Når jeg samler Israels hus fra alle folkene som de er spredt blant, da vil jeg gjennom dem vise meg hellig for øynene på folkeslagene. De skal få bo i landet sitt, det som jeg ga min tjener Jakob.

[26] Der skal de bo trygt, bygge hus og plante vinmarker. De skal bo trygt når jeg feller dom over alle nabofolk som forakter dem. Da skal de kjenne at jeg er Herren deres Gud.

Esekiel 29

Domsord mot Egypt

[1] I det tiende året, på den tolvte dagen i den tiende måneden komHerrens ord til meg:

[2] Menneske, vend deg mot farao, kongen i Egypt! Tal profetord mot ham og hele Egypt,

[3] tal og si: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer over deg, farao, konge i Egypt, store uhyre som ligger rolig i elvene, du som sier: «Nilen er min, jeg har laget den selv.»

[4] Jeg setter kroker i kjevene på deg og kleber fisk fra elvene dine fast til skjellene dine. Jeg drar deg opp av elvene, og all

meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

fisk fra elvene kleber seg fast til skjellene dine.

[5] Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

[5] Jeg slenger deg ut i ørkenen, deg og all fisken fra elvene. Du skal bli liggende på marken, og ingen skal samle eller sanke deg sammen. Jeg gir deg til føde for jordens ville dyr og for himmelens fugler.

[6] E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

[6] Da skal alle som bor i Egypt, kjenne at jeg er Herren, for de har vært en rørstav for Israels hus.

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[7]Når de griper deg i hånden, blir du knekket, men du flenger armen på dem. Når de støtter seg på deg, blir du knust, men du gjør alle hofter kraftløse.

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[8]Derfor sier Herren Gud: Se, jeg lar sverd komme over deg, jeg utrydder både mennesker og dyr.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[9]Egypt skal bli til ødemark og ørken, de skal kjenne at jeg er Herren. Farao sa: «Nilen er min, jeg har laget den.»

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

[10] Derfor kommer jeg mot både deg og elvene dine, jeg gjør Egypt til ruinhaug og ødemark, fra Migdol til Syene, til grensen mot Kusj.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[11]Der skal menneskefot ikke trå og dyrefot ikke tråkke. Ingen skal bo der på førti år.

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[12]Jeg gjør Egypt til en ødemark blant land som er lagt øde. Byene skal ligge øde blant ruinbyer i førti år. Jeg sprer egypterne blant folkeslagene og strør dem ut i landene.

[13] Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

[13]Men så sier Herren Gud: Etter førti år samler jeg egypterne fra folkene de er spredt blant.

[14] Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

[14] Da vender jeg skjebnen for egypterne. Jeg fører dem tilbake til Patros, landet de kom fra. Der skal de bli til et lite kongerike.

[15] Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

[15]Det skal bli mindre enn andre riker og aldri mer heve seg over folkeslagene. Jeg gjør dem så få at de ikke kan herske over andre.

[16] Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[16] Hos dem skal israelittene aldri mer søke tilflukt. De skal bekjenne sin skyld fordi de vendte seg til egypterne. De skal kjenne at jeg er Herren Gud.

Babel-kongen får lønn for strevet

[17] No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Det var i det tjuesjuende året, på den første dagen i den første måneden. Herrens ord kom til meg:

[18] Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

[18]Menneske! Nebukadnesar, kongen i Babel, har latt hæren sin streve hardt mot Tyros. Hvert hode er snauet, hver skulder er flådd. Men verken han eller hæren har fått lønn av Tyros for alt strevet.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

[19] Derfor sier Herren Gud: Se, nå gir jeg Egypt til Nebukadnesar, kongen i Babel. Han skal føre bort rikdommene, plyndre og røve, ta bytte og rov. Det skal hæren hans ha i lønn.

[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[20]Jeg gir ham Egypt som lønn for det strevet han har hatt for meg i landet, sier Herren Gud.

[21] Den dagen lar jeg et horn vokse fram i Israels hus. Jeg åpner din munn midt iblant dem. De skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 30

Herrens dag er nær for Egypt

[1]Herrens ord kom til meg:

[2]Menneske, tal profetord og si: Så sier Herren Gud: Klag og skrik: For en dag!

[3] Dagen er nær, Herrens dag er nær, en skytung dag. Tiden er inne for folkeslagene.

[4] Sverd kommer over Egypt. Rier av angst griper Kusj når egyptere blir drept, når rikdommene blir tatt fra dem og grunnmurene jevnet med jorden.

[5] Kusj og Put, Lud og alle ørkenfolk, Kub og menn fra land de står i pakt med, skal falle for sverd sammen med dem.

[6] Så sier Herren: De som støtter Egypt, skal falle. Den stolte makten deres skal gå under. Fra Migdol til Syene skal de falle for sverd, sier Herren Gud.

[7]De skal legges øde blant land som er lagt øde, byene skal ligge blant ruinbyer.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[8]De skal kjenne at jeg er Herren når jeg setter Egypt i brann, og når alle som hjelper det, blir knust.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[9] På den dagen skal budbærere fra meg dra ut med skip for å skremme det trygge Kusj. Rier av angst griper dem når dagen kommer for Egypt. For se, den kommer!

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[10]Så sier Herren Gud: Jeg gjør ende på rikdommene i Egypt med hånden til Nebukadnesar, kongen i Babel.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[11] Han og hans folk med ham, brutale folkeslag, skal føres dit for å herje landet. De skal trekke sverd mot Egypt og fylle landet med falne.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[12]Jeg lar elvene tørke ut og gir landet i hendene på onde. Med fremmedes hånd ødelegger jeg landet og alt som fyller det. Jeg, Herren, har talt.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[13] Så sier Herren Gud: Jeg lar avgudene gå til grunne og gjør ende på fillegudene i Nof. Det skal ikke lenger finnes noen fyrste fra Egypt. Jeg sprer frykt i landet.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[14] Jeg legger Patros øde, setter Soan i brann og feller dom over No.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[15] Jeg øser ut min harme over Sin, festningsbyen i Egypt, og ødelegger rikdommene i No.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[16]Jeg setter Egypt i brann, Sin skal vri seg i smerte, No skal stormes og Nof tas ved høylys dag.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.

[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

[17] De unge mennene i On og Pi-Beset skal falle for sverd, og kvinnene må gå i fangenskap.

[18] I Tahpanhes blir dagen mørk når jeg bryter i stykker herskerstavene i Egypt så den stolte makten tar slutt. Skyer skal dekke byen, døtrene hennes må gå i fangenskap.

[19]Jeg feller dom over Egypt. De skal kjenne at jeg er Herren.

Faraos makt er brutt

[20] Det var i det ellevte året, på den sjuende dagen i den første måneden. Herrens ord kom til meg:

[21]Menneske, jeg har brukket armen på farao, kongen i Egypt. Se, den er ikke forbundet så den kan bli frisk igjen. Ingen har lagt den i fatle så den blir sterk nok til å gripe sverdet.

[22]Derfor sier Herren Gud: Se, jeg kommer mot farao, kongen i Egypt, og brekker begge armene hans, både den sterke og den brukne. Jeg slår sverdet ut av hånden hans.

[23]Jeg sprer egypterne blant folkeslagene og strør dem ut i landene.

[24] Jeg styrker armene til kongen i Babel og gir ham mitt sverd i hånden, men faraos armer brekker jeg. Med banesår skal han sukke og stønne foran ham.

[25]Jeg styrker armene til kongen i Babel, men faraos armer skal synke. De skal kjenne at jeg er Herren når jeg legger sverdet mitt i hånden på Babel-kongen og han retter det mot Egypt.

[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

[5] Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

[6] Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

[7] Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

[8] Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os

[26]Jeg sprer egypterne blant folkeslagene og strør dem ut i landene. De skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 31

Sederen som er falt

[1]Det var i det ellevte året, på den første dagen i den tredje måneden.Herrens ord kom til meg:

[2]Menneske, si til farao, kongen i Egypt, og til den støyende flokken hans: Hvem ligner du i din storhet?

[3]Se på Assur, en seder på Libanon med vakre greiner, en skyggefull skog, høy av vekst. Kronen rakk opp mellom skyene.

[4]Vannet gjorde sederen stor, den fikk sin vekst fra dypet, derfra gikk strømmene rundt stedet der den var plantet, derfra rant bekkene til alle trær på marken.

[5]Derfor ble den høyere enn alle trær på marken. Den fikk mange greiner, kvistene ble lange av vannet som strømmet så rikt.

[6] Alle fugler under himmelen bygde rede i greinene, alle dyr på marken fødte sine unger under løvverket, og i skyggen av sederen bodde mange folkeslag.

[7]Den var vakker og stor med sine lange greiner, for røttene fikk rikelig med vann.

[8] Ingen seder i Guds hage kunne måle seg med den, ingen sypress hadde slike

seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

greiner, ingen platan så rikt løvverk. Ikke noe tre i Guds hage var så vakkert som den.

[9] Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

[9]Så vakker hadde jeg gjort den, med en rikdom av greiner, at alle Eden-trær i Guds hage var misunnelige på den.

[10] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

[10] Derfor sier Herren Gud: Den ble høy av vekst, strakte sin krone opp mellom skyene og ble hovmodig fordi den var høy.

[11] eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

[11]Derfor overga jeg den til høvdingen over folkeslagene, så han kunne gripe inn mot den. På grunn av uretten drev jeg den ut.

[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

[12]Fremmede, brutale folkeslag hogg den ned og lot den ligge. På fjellene og ned i dalene falt greinene. Kvistene lå brukket i alle bekkefar på jorden. Alle jordens folk som bodde i skyggen av den, brøt opp og lot sederen ligge.

[13] Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

[13]På den falne stammen slo alle fugler under himmelen seg ned, til løvverket kom alle dyr på marken.

[14] para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

[14] Derfor skal ingen trær som står ved vann, vokse for høyt og strekke kronen opp mellom skyene. Ingen som suger vann, skal nå så høyt som dit. For alle er prisgitt døden i landet der nede, blant mennesker som har gått i graven.

[15] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

[15] Så sier Herren Gud: Den dagen sederen fór ned til dødsriket, lot jeg dypet sørge over den og dekke seg til. Jeg holdt strømmene tilbake, vannmassene ble borte. Jeg kledde Libanon i sørgedrakt, alle trær på marken tørket bort.

[16] Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

[16] Jeg fikk folkeslag til å skjelve av braket da den falt, da jeg førte den ned i dødsriket, til dem som har gått i graven. De fant trøst i landet der nede, alle Eden-trærne, de utvalgte, de beste på Libanon, alle som suget til seg vann.

[17] Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

[17]Også de var gått ned til dødsriket sammen med den, ned til dem som var falt for sverd. De som hadde bodd i skyggen av den, ble sådd ut blant folkeslagene.

[18] A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

[18]Hvem ligner du da blant Eden-trær i ære og storhet? Du skal støtes ned sammen med Eden-trærne til landet der nede. Der skal du ligge blant uomskårne, blant dem som er drept med sverd, det er farao og hele hans støyende flokk, sier Herren Gud.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

[1] No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de

Esekiel 32

Likklage over farao

[1] Det var i det tolvte året, på den første dagen i den tolvte måneden. Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, stem i en likklage over farao, kongen i Egypt, og si til ham: Du løve blant folkeslagene, taus er du blitt. Du var

leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

som uhyret i sjøen, prustende fór du i elvene dine, du grumset til vannet med føttene og rotet opp mudder i elvene.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

[3] Så sier Herren Gud: Jeg kaster garnet mitt over deg mens mange folk er samlet, de skal dra deg opp med noten.

[4] Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

[4] Jeg slenger deg opp på land og kaster deg på marken. Jeg lar alle fugler under himmelen slå seg ned på deg og lar alle dyr på jorden ete seg mette på deg.

[5] Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

[5]Jeg legger kjøttet ditt på fjellene og fyller dalene med blodet ditt.

[6] Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

[6]Jeg vanner jorden med blodet ditt som flyter på fjellene og fyller bekkefarene.

[7] Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

[7] Jeg dekker himmelen til når jeg slukker deg, stjernene kler jeg i svart. Solen dekker jeg bak skyer, månen kaster ikke lenger lys.

[8] Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

[8]Hvert skinnende lys på himmelen lar jeg svartne for din skyld, jeg sender mørke over landet ditt, sier Herren Gud.

[9] Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

[9] Jeg skaker opp hjertet hos mange folkeslag når jeg bringer deg ødelagt ut blant folkene, til land du ikke kjenner.

[10] Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

[10] Jeg skremmer mange folk med deg, kongene deres grøsser når jeg svinger sverdet foran dem. Hvert øyeblikk skjelver de for livet sitt den dagen du faller.

[11] Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

[11]For så sier Herren Gud: Sverdet til kongen av Babel skal komme over deg.

[12] Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

[13] Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

[14] Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

[15] Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

[16] Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

Os egípcios com outras nações no além

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[12]For kjempers sverd lar jeg flokken din falle, alle er hensynsløse folkeslag. De smadrer egypternes stolthet, hele den støyende flokken blir utryddet.

[13]Jeg gjør ende på alt feet ved de mange vassdragene. De skal ikke lenger grumses til av menneskefot eller dyreklover.

[14]Så gjør jeg vannet klart og rent, elvene lar jeg flyte som olje, sier Herren Gud.

[15]Når jeg gjør Egypt til en ødemark, når landet ligger øde og forlatt, når jeg slår ned alle som bor der, da skal de kjenne at jeg er Herren.

[16]Dette er en likklage, og klages skal det. Folkeslagenes døtre skal klage. Over Egypt og hele flokken der skal de klage, sier Herren Gud.

Farao og hans flokk i dødsriket

[17]Det var i det tolvte året, på den femtende dagen i måneden. Herrensord kom til meg:

[18]Menneske, klag over flokken i Egypt, du og folkeslagenes døtre, og før ned de mektige til landet der nede, til dem som har gått i graven!

[19] Er du finere enn andre? Far ned og legg deg hos uomskårne!

[20]De skal falle blant menn som blir drept med sverd. Sverdet ble gitt dem, de trakk det mot landet og hele flokken der.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

[21]Nede fra dødsriket skal sterke kjemper si om farao og hjelperne hans: «Nå har de gått ned og lagt seg hos uomskårne, drept med sverd.»

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[22]Der ligger Assur med hele hæren rundt sin grav. Alle ble drept, de falt for sverd.

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[23]De fikk gravene sine innerst i hulen. Hæren ligger der rundt hans grav. Alle ble drept, de falt for sverd, de som spredte redsel i de levendes land.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[24] Der ligger Elam med hele flokken rundt sin grav. Alle ble drept, de falt for sverd. Uomskårne gikk de til landet der nede. De spredte redsel i de levendes land, nå må de bære sin vanære hos dem som gikk i graven.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[25]Blant drepte fikk han sitt leie, med hele flokken rundt sin grav. Alle er uomskårne, drept med sverd. For de spredte redsel i de levendes land, nå må de bære sin vanære hos dem som gikk i graven, blant drepte ble de lagt.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[26] Der er Mesjek og Tubal med hele flokken rundt sin grav. Alle er uomskårne, drept med sverd. De spredte redsel i de levendes land.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

[27]De ligger ikke hos kjempene som falt uomskårne og gikk ned i dødsriket med sine våpen, de som fikk sverdene lagt under hodet, men skylden lå tungt over knoklene. For det sto redsel av kjempene i de levendes land.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

[28]Også du skal bli knust blant uomskårne og ligge hos dem som ble drept med sverd.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[29]Der er Edom med sine konger og alle sine høvdinger. Tross all sin kraft ble de lagt hos dem som ble drept med sverd, de ligger hos uomskårne, hos dem som gikk i graven.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

[30] Der er alle fyrstene fra nord og alle de fra Sidon. Det sto redsel av dem, men de måtte gå ned til de drepte. Med all sin kraft ble de til skamme. Uomskårne ligger de hos dem som ble drept med sverd. De må bære sin vanære hos dem som gikk i graven.

[31] Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

[31]Farao skal se dem og søke trøst for hele flokken sin. Farao og hele hæren er drept med sverd, sier Herren Gud.

[32] Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

[32]Jeg lot ham spre redsel i de levendes land. Men han skal legges til hvile blant uomskårne, hos dem som ble drept med sverd, både farao og hele den støyende flokken hans, sier Herren Gud.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

Esekiel 33

Profeten som Israels vaktmann

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

[3] e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

[4] se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

[5] Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

[6] Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

[7] A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

[8] Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu

[1]Herrens ord kom til meg:

[2]Menneske, tal til folket ditt og si: Når jeg lar sverd komme over et land, vil folket der ta en av sine egne og sette ham til vaktmann.

[3]Når han ser sverdet komme over landet, blåser han i hornet og advarer folket.

[4]Hvis noen som hører hornsignalet, ikke lar seg advare og sverdet kommer og tar ham, skal blodet hans komme over hans eget hode.

[5]Han hørte hornsignalet, men lot seg ikke advare. Derfor skal blodet hans komme over ham selv. Om han hadde latt seg advare, hadde han berget livet.

[6]Det kan hende at vaktmannen ser sverdet komme og ikke blåser i hornet, så folket ikke blir advart. Når sverdet kommer og tar livet av en av dem, skjer det på grunn av skylden hans. Men blodet hans vil jeg kreve av vaktmannens hånd.

[7] Du menneske, jeg har satt deg til vaktmann for Israels hus. Når du hører et ord fra min munn, skal du advare dem fra meg.

[8]Når jeg sier til en urettferdig: «Du urettferdige, du skal dø» og du ikke advarer ham mot det livet han fører, da skal han dø på grunn av sin skyld. Men blodet hans vil jeg kreve av din hånd.

[9]Om du advarer den urettferdige for at han skal vende om fra sin vei, og han likevel ikke vender om, da skal han dø på

caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

10 Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

11 Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

12 Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

13 Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

14 Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

15 e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

grunn av sin skyld. Men du har berget livet.

Den som gjør rett, skal leve

10Du menneske, si til Israels hus: Dere sier: «Når våre lovbrudd og synder ligger så tungt på oss at vi råtner, hvordan kan vi da leve?"

11 Si til dem: Så sant jeg lever, sier Herren Gud, jeg vil ikke at den urettferdige skal dø, men at han skal vende om fra sin vei og leve. Vend om, vend om fra deres onde vei! Hvorfor vil dere dø, Israels hus?

12 Du menneske, si til folket ditt: Den rettferdiges rettferd skal ikke berge ham den dagen han synder. Og den urettferdiges urett skal ikke felle ham den dagen han vender om fra sin urett. Den rettferdige kan ikke leve ved sin rettferd den dagen han synder.

13Når jeg sier om den rettferdige: «Han skal leve», men han stoler på sin rettferd og gjør det onde, da skal alle hans rettferdige gjerninger være glemt. Fordi han gjorde det onde, skal han dø.

14Når jeg sier om den urettferdige: «Han skal dø», men han så vender om fra sin synd og gjør det som er rett og rettferdig,

15 da skal han leve og ikke dø. Kanskje den urettferdige gir tilbake et pant han har tatt, erstatter det han har røvet, og følger livets forskrifter, så han ikke gjør noe ondt.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[16]Ingen av de syndene han gjorde, skal huskes mer. Han har gjort det som er rett og rettferdig, han skal leve.

[17] Nå vil vel folket ditt si: «Herren går ikke fram på rett vis.» Men det er deres egen vei som ikke er rett.

[18]Når den rettferdige vender seg bort fra sin rettferd og gjør det onde, skal han dø på grunn av det.

[19]Og når den urettferdige vender seg bort fra sin urett og gjør det som er rett og rettferdig, skal han leve på grunn av det.

[20]Dere sier at Herren ikke går fram på rett vis. Jeg vil dømme hver av dere etter hans egne veier, Israels hus.

De skal kjenne at jeg er Herren

[21] Det var i det tolvte året etter at vi ble bortført, på den femte dagen i den tiende måneden. Da kom en flyktning fra Jerusalem til meg og sa: «Byen er tatt.»

[22] Herrens hånd var over meg kvelden før flyktningen kom. Den åpnet munnen min før han kom til meg om morgenen. Munnen ble åpnet, jeg var ikke stum lenger.

[23]Herrens ord kom til meg:

[24] Menneske, de som bor blant disse ruinene i Israels land, de sier: «Abraham var bare én, og enda tok han landet i eie. Vi er mange, og vi har fått det til eiendom.»

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?
[26] Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?
[27] Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.
[28] Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.
[29] Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.
[30] Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.
[31] Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

[25] Derfor, si til dem: Så sier Herren Gud: Dere spiser kjøtt med blodet i, dere løfter øynene til avgudene deres, dere utøser blod, og så skulle dere få landet i eie?

[26] Dere stoler på sverdet, dere gjør avskyelige ting, dere krenker hverandres kvinner, og så skulle dere få landet i eie?

[27] Du skal si til dem: Så sier Herren Gud: Så sant jeg lever, de som er blant ruinene, skal falle for sverd. Den som er ute på marken, gir jeg til føde for villdyr, og de som holder til i grotter og huler, skal dø av pest.

[28]Jeg legger landet øde og brakk, det blir slutt på den stolte makten. Israels fjell skal ligge øde, ingen skal ferdes der.

[29]De skal kjenne at jeg er Herren når jeg legger landet øde og brakk på grunn av alt det avskyelige de har gjort.

[30]Du menneske! De av folket ditt som snakker om deg langs husveggene og i døråpningene, sier seg imellom, den ene til den andre: «Kom og hør hva det er for et ord som går ut fra Herren.»

[31] Så kommer folket mitt til deg i flokk og følge og setter seg foran deg. De hører ordene dine, men lever ikke etter dem. For de lever etter løgnen i sin egen munn, og hjertet deres går etter urett vinning.

[32] Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.
[33] Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?
[3] Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

[4] A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

[5] Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.
[6] As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.
[7] Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[32]Se, du er for dem lik en som synger kjærlighetsviser med vakker stemme til fin musikk. De hører ordene dine, men lever ikke etter dem.
[33] Men når det kommer – se, det kommer – da skal de kjenne at en profet har vært midt iblant dem.

Esekiel 34

De dårlige gjeterne og den gode

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, tal profetord mot Israels gjetere! Tal profetord og si til dem: Så sier Herren Gud: Ve Israels gjetere, som bare gjeter seg selv! Er det ikke sauene de skal gjete?
[3]Dere spiser fettet og kler dere med ullen og slakter de beste dyrene, men sauene gjeter dere ikke.
[4] Ikke har dere styrket de svake, ikke helbredet de syke, ikke forbundet de skadde, ikke hentet tilbake de fordrevne, ikke lett etter de bortkomne, men med makt har dere hersket over dem, og med tvang.
[5] Sauene ble spredt, de hadde ingen gjeter. De ble til føde for alle slags villdyr, de ble spredt.

[6]Sauene mine gikk seg vill på alle fjell og høye hauger. De ble spredt ut over hele jorden, ingen spør etter dem og ingen leter.

[7]Derfor, gjetere, hør Herrens ord!

[8] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

[8]Så sant jeg lever, sier Herren Gud: Sannelig, sauene mine er blitt til bytte og til føde for alle slags villdyr, for de har ingen gjeter. Gjeterne mine spurte ikke etter sauene. De gjette seg selv, ikke sauene mine.

[9] portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[9]Derfor, gjetere, hør Herrens ord!

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

[10]Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer mot gjeterne og krever dem til regnskap for sauene mine. Jeg avsetter dem som sauegjetere. Og de skal ikke lenger få gjete seg selv. Jeg vil berge sauene mine fra gapet deres. De skal ikke være til føde for dem.

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

[11] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

[11]Så sier Herren Gud: Se, jeg vil selv lete etter sauene mine og ta meg av dem.

[12] Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

[12] Som en gjeter tar seg av sauene sine og er med dem den dagen de blir spredt, slik vil jeg ta meg av sauene mine og berge dem fra alle stedene de kom til da de ble spredt, på den mørke og skytunge dagen.

[13] Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

[13]Jeg vil føre dem ut fra folkene, samle dem fra landene og føre dem inn i deres eget land. Så skal jeg gjete dem på fjellene i Israel, i dalene og overalt hvor de bor i landet.

[14] Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

[14] På gode beitemarker skal jeg gjete dem, de skal ha engene sine på Israels høye fjell. Der skal de hvile i frodige enger. De skal gå på saftige beiter på fjellene i Israel.

[15] Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

[16] A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

[17] Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

[18] Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

[19] Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[21] Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[15]Jeg vil gjete sauene mine og la dem hvile, sier Herren Gud.

[16] Jeg vil lete opp de bortkomne, føre tilbake de fordrevne, forbinde de skadde, styrke de syke, vokte de fete og sterke og gjete dem på rett vis.

[17] Dere, min flokk! Så sier Herren Gud: Se, jeg dømmer mellom en sau og en annen, mellom værer og bukker:

[18]Er det ikke nok at dere får gå på det beste beitet, om dere ikke også skal tråkke ned resten av beitemarkene? Er det ikke nok at dere får drikke det klare vannet, om dere ikke skal grumse til resten med føttene også?

[19]Skal flokken min ete det som dere har tråkket ned, og drikke det dere har grumset til?

[20]Derfor sier Herren Gud: Se, jeg dømmer mellom de fete og de magre sauene.

[21]Dere driver bort alle de svake med siden og bogen og stanger dem med hornene til dere får spredt dem og drevet dem ut.

[22]Derfor vil jeg redde flokken min, den skal ikke lenger bli til bytte. Slik skal jeg dømme mellom en sau og en annen.

[23] Jeg vil sette én gjeter over dem, og han skal gjete dem, min tjener David, han skal gjete dem, han skal være deres gjeter.

[24]Jeg,Herren, skal være deres Gud, og min tjener David skal være fyrste blant dem. Jeg, Herren, har talt.

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.
[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.
[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.
[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.
[29] Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.
[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.
[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

[25] Jeg slutter en fredspakt med dem. Jeg utrydder villdyrene i landet, så folk kan bo trygt i ørkenen og sove i skogene.

[26] Jeg velsigner dem og landet omkring min høyde. Jeg lar regnet falle i rett tid, regn til velsignelse skal det være.

[27] Trærne på marken skal bære frukt, jorden skal gi sin grøde, og folk skal bo trygt i sitt land. De skal kjenne at jeg er Herren når jeg brekker stengene på åket deres og berger dem fra slavedriverne.

[28]De skal ikke lenger være et bytte for folkeslagene, og villdyrene skal ikke ete dem. De skal bo trygt, og ingen skal skremme dem.

[29]Jeg lar planter vokse opp som det går gjetord om, ingen i landet skal lenger rives bort av sult. Aldri mer må de tåle spott fra folkeslagene.

[30] De skal kjenne at jeg, Herren deres Gud, er med dem, og at de er mitt folk, Israels hus, sier Herren Gud.

[31] Dere er sauene mine, flokken som jeg gjeter. Dere er mennesker, jeg er deres Gud, sier Herren Gud.

Esekiel 35

Edom skal bli en ødemark

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, vend deg mot Se'ir-fjellet og tal profetord mot det!

[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.	[3]Du skal si til det: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer mot deg, Se'ir-fjell, jeg løfter hånden mot deg og legger deg øde og brakk.
[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.	[4]Byene dine legger jeg i ruiner, og selv skal du bli til ødemark. Da skal du kjenne at jeg er Herren.
[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.	[5]Fordi du bar på gammelt fiendskap, overga du israelittene til sverdet da ulykken rammet dem, da de fikk sin endelige straff.
[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.	[6] Derfor, så sant jeg lever, sier Herren Gud, jeg lar deg blø, og blod skal forfølge deg. Fordi du ikke hatet blod, skal blod forfølge deg.
[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.	[7]Jeg legger Se'ir-fjellet øde og brakk, jeg utrydder dem som ferdes der.
[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.	[8]Jeg fyller Edoms fjell med drepte. På alle hauger, i daler og bekkefar faller de som blir drept med sverd.
[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.	[9]Jeg gjør deg til evig ødemark, byene dine skal ligge folketomme. Dere skal kjenne at jeg er Herren.
[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,	[10] Du sa: «De to folkene og de to landene skal bli mine, vi tar dem selv om Herren er der.»
[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.	[11]Derfor, så sant jeg lever, sier Herren Gud: Jeg skal gjøre med deg som du selv gjorde i din vrede og misunnelse fordi du hatet dem. Jeg skal gi meg til kjenne blant dem når jeg dømmer deg.
[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão	[12] Du skal vite at jeg, Herren, har hørt alle hånsordene som du talte mot fjellene i

desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

[1] Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

[3] portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

[4] portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

Israel da du sa: «Ødemark! Vi har fått dem til føde.”

[13]Dere har vært store i munnen og brukt mange ord mot meg. Jeg har hørt det.

[14]Så sier Herren Gud: Til glede for hele jorden gjør jeg deg til en ødemark.

[15]Fordi du gledet deg da Israels eiendom ble lagt øde, gjør jeg det samme mot deg. Se'ir-fjellet og hele Edom skal bli til ødemark. De skal kjenne at jeg er Herren

Esekiel 36

Profetord mot fjellene i Israel

[1]Du menneske, tal profetord mot fjellene i Israel og si: Fjell i Israel, hør Herrens ord!

[2] Så sier Herren Gud: Fienden har ropt til dere: «Ha-ha! De gamle haugene er blitt vår eiendom.»

[3]Derfor skal du tale profetord og si: Så sier Herren Gud: De har herjet og jaget dere fra alle kanter så dere er blitt andre folkeslags eiendom. Dere er på alles lepper, folk hvisker om dere.

[4]Derfor, fjell i Israel, hør ordet fra Herren Gud! Så sier Herren Gud til fjellene og haugene, til bekkefarene og dalene, til de øde ruinene og de forlatte byene, som er plyndret og spottet av de andre folkeslagene rundt omkring.

[5] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

[5]Derfor sier Herren Gud: Sannelig, jeg taler i min brennende sjalusi mot de andre folkeslagene og mot hele Edom. Av hjertets lyst og med sjels forakt gjorde de mitt land til sin eiendom, til beiteland og bytte.

[6] Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

[6]Derfor skal du tale profetord om Israels land og si til fjellene og haugene, til bekkefarene og dalene: Så sier Herren Gud: Se, jeg taler i sjalusi og harme fordi dere må tåle spott fra andre folk.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

[7] Derfor sier Herren Gud: Jeg løfter hånden og sverger at nabofolkene deres selv skal bære sin spott.

[8] Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

[8]Men dere, fjell i Israel, skal få greiner og bære frukt for mitt folk Israel. For de kommer snart!

[9] Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

[9]Se, jeg vender meg til dere. Dere skal bli dyrket og tilsådd.

[10] Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

[10]Jeg lar dere få mange mennesker, hele Israels hus. Byene skal befolkes og ruinene bygges opp igjen.

[11] Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11]Jeg lar dere få mange mennesker og dyr. De skal bli mange og være fruktbare. Jeg lar det bo folk hos dere som i gamle dager og gjør vel mot dere, mer enn før. Dere skal kjenne at jeg er Herren.

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[12]Igjen lar jeg mennesker ferdes på dere, mitt folk Israel skal ta deg i eie. Du skal

være deres eiendom. Og du skal aldri mer gjøre dem barnløse.

13 Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

13Så sier Herren Gud: De sier at du er en menneskeeter som tar barna fra ditt eget folk.

14 por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

14Men du skal ikke lenger spise mennesker og ikke gjøre ditt folk barnløst, sier Herren Gud.

15 Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

15Jeg lar deg ikke lenger høre spott fra folkeslagene, du skal ikke lenger måtte bære folks forakt, og du skal ikke lenger gjøre folket ditt barnløst, sier Herren Gud.

A restauração de Israel

Et nytt hjerte og en ny ånd

16 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

16Herrens ord kom til meg:

17 Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

17 Menneske, da israelittene bodde i landet sitt, gjorde de det urent med sin ferd og sine gjerninger. I mine øyne var det som urenhet ved menstruasjon.

18 Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

18Så øste jeg ut min harme over dem fordi de utøste blod i landet og gjorde det urent med avgudene sine.

19 Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

19Jeg spredte dem blant folkeslagene, og de ble strødd ut i landene. Jeg dømte dem etter deres ferd og gjerninger.

20 Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

20 Men overalt hvor de kom blant folkeslagene, vanhelliget de mitt hellige navn. For det ble sagt om dem: «Dette er Herrens folk, men de måtte dra ut av hans land.»

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.	[21]Jeg beskytter mitt hellige navn, som israelittene har vanhelliget blant folkeslagene de kom til.
[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.	[22]Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren Gud: Jeg griper ikke inn for deres skyld, Israels hus, men for mitt hellige navns skyld, det som dere har vanhelliget blant folkeslagene dere kom til.
[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.	[23] Jeg vil hellige mitt store navn, som er vanhelliget blant folkeslagene, det som dere vanhelliget blant dem. Folkeslagene skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren Gud, når jeg gjennom dere viser meg hellig for øynene på dem.
[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.	[24] Jeg henter dere fra folkeslagene, samler dere fra alle landene og fører dere hjem til deres eget land.
[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.	[25] Jeg stenker rent vann på dere, så dere blir rene. Jeg renser dere for all urenhet og for alle avgudene.
[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.	[26] Jeg gir dere et nytt hjerte, og en ny ånd gir jeg inni dere. Jeg tar steinhjertet ut av kroppen deres og gir dere et kjøtthjerte i stedet.
[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.	[27]Jeg gir min Ånd i dere og gjør at dere følger forskriftene mine, holder lovene mine og lever etter dem.
[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.	[28] Da skal dere få bo i det landet jeg ga fedrene deres. Dere skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud.
[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.	[29] Jeg befrir dere fra all urenhet. Så kaller jeg kornet fram og gjør grøden stor; jeg gir dere ikke sult.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[30] Jeg gir trærne mye frukt og marken stor avling, så dere ikke mer møter forakt blant folkeslagene fordi dere sulter.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[31] Da skal dere tenke på deres onde veier, på deres gjerninger som ikke var gode. Dere skal forakte dere selv for syndene og det avskyelige dere gjorde.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[32]Det er ikke for deres skyld jeg griper inn, det skal dere vite, sier Herren Gud. Dere skal kjenne spott og skam på grunn av deres ferd, Israels hus.

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[33]Så sier Herren Gud: Den dagen jeg renser dere for alle syndene deres, lar jeg dere bo i byene, og ruinene skal bygges opp igjen.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[34]Jorden som ligger øde, skal dyrkes og ikke se ut som en ødemark for alle som drar forbi.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

[35] De skal si: Denne jorden som lå øde, er blitt som Edens hage. Og byene som lå i ruiner, øde og i grus, ligger som faste borger.

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[36] De folkene som er igjen omkring dere, skal få kjenne at jeg, Herren, har bygd opp igjen det som lå i grus, og plantet der jorden lå øde. Jeg, Herren, har talt og vil sette det i verk.

[37] Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

[37]Så sier Herren Gud: Også denne bønnen fra Israels hus vil jeg oppfylle for dem: Jeg gjør dem tallrike som en saueflokk.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[38]Som flokken av hellige sauer, som sauene i Jerusalem på høytidsdagene, slik skal byene som lå i ruiner, fylles med en flokk av mennesker. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 37

Døde knokler blir levende

[1] Herrens hånd kom over meg. Ved Herrens ånd førte han meg ut og satte meg ned i en dal som var full av knokler.

[2]Han førte meg omkring blant dem. Se, det lå en stor mengde knokler utover dalen, og de var helt tørre.

[3]Da sa han til meg: «Menneske, kan disse knoklene bli levende igjen?» Jeg svarte: «Min Herre og Gud, det vet bare du.”

[4]Han sa: «Tal profetord over disse knoklene og si til dem: Tørre knokler, hør Herrens ord!

[5] Så sier Herren Gud til disse knoklene: Se! Jeg lar det komme ånd i dere, så dere blir levende.

[6]Jeg fester sener på dere, legger på kjøtt, trekker hud over og gir dere åndedrett så dere blir levende. Da skal dere kjenne at jeg er Herren.»

[7]Jeg talte profetord, slik jeg hadde fått påbud om. Se, jeg profeterte, og det begynte å buldre og skjelve. Knoklene la seg inn mot hverandre, knokkel mot knokkel.

[8]Jeg så, og se! – det kom sener og kjøtt på dem, og hud ble trukket over. Men ånd manglet de.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

[9]Da sa han til meg: «Tal profetord til ånden! Menneske, tal profetisk og si til ånden: Så sier Herren Gud: Kom, ånd, fra de fire vindretninger og blås på disse drepte så de blir levende.»

[10] Jeg talte profetord, slik han hadde befalt meg. Da kom det ånd i dem, så de ble levende. De reiste seg opp og sto på føttene. Det var en umåtelig stor hær.

[11]Så sa han til meg: Menneske, disse knoklene er hele Israels folk. Hør hva de sier: «Våre knokler er tørket inn, vårt håp er knust. Det er ute med oss!»

[12] Tal derfor profetord og si til dem: Så sier Herren Gud: Se, mitt folk, jeg åpner gravene deres og lar dere stige opp av grav. Så fører jeg dere til Israels land.

[13]Mitt folk, dere skal kjenne at jeg erHerren når jeg åpner gravene deres og lar dere stige opp av grav!

[14]Jeg gir dere min ånd så dere blir levende, og lar dere finne hvile i deres eget land. Da skal dere kjenne at jeg, Herren, har talt og satt det i verk, sier Herren.

Herren forener Israel og Juda

[15]Herrens ord kom til meg:

[16]Du menneske, ta deg en trestokk og skriv på den: «For Juda og israelittene, hans venner.» Ta så en annen stokk og skriv på den: «For Josef – Efraims stokk – og hele Israels hus, hans venner.»

[17] Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

[17]Sett dem sammen, stokk mot stokk, så de blir til én trestokk i hånden din.

[18] Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

[18]Når folket ditt så spør deg: «Kan du ikke fortelle oss hva du mener med dette?»

[19] Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

[19] – da skal du svare: Så sier Herren Gud: Se, jeg tar Josefs trestokk som er i Efraims hånd og hos Israels stammer, hans venner, og setter den sammen med Judas stokk. Så gjør jeg dem til én stokk, de blir til én i min hånd.

[20] Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

[20]Stokkene som du skriver på, skal du holde i hånden foran øynene deres.

[21] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

[21]Du skal si til dem: Så sier Herren Gud: Se, jeg henter israelittene fra de folkeslagene de dro bort til. Jeg samler dem fra alle kanter og fører dem til deres eget land.

[22] Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

[22] Så gjør jeg dem til ett folk i landet, på fjellene i Israel. De skal alle ha en og samme konge. De skal ikke lenger være to folkeslag og ikke mer være delt i to kongeriker.

[23] Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[23]Da skal de ikke mer gjøre seg urene med avgudene sine og alt det motbydelige og alle syndene sine. Jeg vil berge dem fra alle stedene hvor de levde i synd, jeg vil gjøre dem rene. De skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud.

[24] O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

[24] Min tjener David skal være konge over dem, og de skal alle ha én gjeter. De skal følge lovene mine og holde forskriftene mine, så de lever etter dem.

[25] Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.
[26] Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.
[27] O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.
[28] As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele
[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.
[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;
[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;

[25] Så skal de få bo i landet som jeg ga min tjener Jakob, og som deres fedre bodde i. De skal bo i det for alltid, både de og deres barn og barnebarn. Og min tjener David skal være deres fyrste for alltid.
[26] Jeg slutter en fredspakt med dem; det skal være en evig pakt. Jeg lar dem bli mange, og jeg setter min helligdom hos dem for alltid.
[27] Min bolig skal være hos dem. Jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk.

[28]Folkeslagene skal kjenne at jeg er Herrensom gjør Israel hellig, når min helligdom er hos dem for alltid.

Esekiel 38

Gog angriper Israel

[1]Herrens ord kom til meg:

[2] Menneske, vend deg mot Gog i Magog-landet, storfyrsten over Mesjek og Tubal. Tal profetord mot ham.

[3]Du skal si: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer mot deg, Gog, storfyrste over Mesjek og Tubal.
[4] Jeg fører deg omkring, og jeg setter kroker i kjevene dine. Så fører jeg deg ut med hele din hær, med hester og ryttere, alle sammen i prektige klær, en veldig flokk med langskjold og rundskjold, alle væpnet med sverd.
[5] Med dem er Persia, Kusj og Put. Alle sammen har skjold og hjelm.

[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

[6] Gomer med alle sine tropper, Togarmas hus lengst i nord med alle sine tropper, mange folk er med deg.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[7]Rust deg og gjør deg klar, du og hele flokken som er samlet hos deg. Du skal vokte dem.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

[8] Når lang tid er gått, skal du kalles ut. Når årene er omme, skal du komme til et land som er berget fra sverdet, til et folk som er samlet fra mange folkeslag på fjellene i Israel, som lenge lå øde. De er ført ut fra folkeslagene, alle bor trygt.

[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

[9]Du skal trekke opp som et stormvær, du skal komme som en sky og dekke landet, du og alle troppene dine og mange folk med deg.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

[10]Så sier Herren Gud: Den dagen kommer noe opp i ditt hjerte, og du tenker onde tanker.

[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

[11]Du skal si: «Mot et land uten vern drar jeg opp, jeg går mot fredelige folk som bor trygt. Alle bor de uten murer. Bommer og porter finnes ikke.»

[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

[12] Du vil rane og røve, ta bytte og rov og vende din hånd mot ruiner som igjen er bebodd, mot et folk som er samlet fra andre folkeslag, som er i ferd med å skaffe seg buskap og gods, der de bor på verdens navle.

[13] Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a

[13] Folk fra Saba og Dedan, kjøpmenn fra Tarsis og alle ungløvene der skal si til deg: «Er det for å plyndre du kommer? Er det for å røve du samler hæren din, for å føre

presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

bort sølv og gull, ta buskap og gods og rane til deg et veldig bytte?»

Gogue invadirá Israel

[14] Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

[14]Derfor skal du tale profetord, menneske, og si til Gog: Så sier Herren Gud: Sannelig, den dagen, når mitt folk Israel bor trygt, da skal du få vite om det.

[15] Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

[15]Da skal du komme fra ditt sted lengst i nord, du og mange folk med deg, alle til hest, en stor flokk og en tallrik hær.

[16] e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

[16]Du skal dra opp mot mitt folk Israel som en sky for å dekke landet. I de siste dager skal det skje: Jeg fører deg mot mitt land. Folkeslagene skal lære meg å kjenne når jeg gjennom deg, Gog, viser meg hellig for øynene på dem.

[17] Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

[17] Så sier Herren Gud: Var det ikke deg jeg talte om i gamle dager gjennom mine tjenere, Israels profeter? I år etter år profeterte de på den tiden at jeg skulle føre deg mot dem.

[18] Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

[18]Den dagen, når Gog går mot Israels land, sier Herren Gud, da skal harmen stige opp i meg.

[19] Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

[19] I min sjalusi og brennende harme sier jeg: Sannelig, den dagen skal det komme et kraftig jordskjelv over Israels land.

[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha

[20]Da skal de skjelve for meg, fiskene i havet, fuglene under himmelen og dyrene på marken, alt kryp som det kryr av på jorden, og alle menneskene som bor på jorden. Fjellene skal styrte sammen,

presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

berghyllene skal falle ned og alle murene falle i grus.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[21] Da kaller jeg sverd over ham på alle mine fjell, sier HerrenGud. Den ene skal rette sverd mot den andre.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

[22] Jeg straffer ham med pest og blod. Høljende regn og haglsteiner, ild og svovel lar jeg regne over ham og hans tropper og over alle folkene som er med ham.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[23]Slik viser jeg meg stor og hellig og gir meg til kjenne for øynene på mange folkeslag. De skal kjenne at jeg er Herren.

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

Esekiel 39

Herren straffer Gog

[1] Du menneske, tal profetord mot Gog og si: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer mot deg, Gog, du storfyrste over Mesjek og Tubal!

[2] Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

[2]Jeg snur deg rundt og driver deg av sted. Jeg henter deg fra landet lengst i nord og fører deg opp på fjellene i Israel.

[3] Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

[3]Der slår jeg buen ut av din venstre hånd og lar pilene falle ut av din høyre.

[4] Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

[4] På fjellene i Israel skal du falle, du og alle troppene dine og folkene som er med deg. Jeg gir deg til føde for alle slags rovfugl og villdyr.

[5] Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

[6] Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

[8] Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

[9] Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

[10] Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

[11] Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

[12] Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

[5]På åpen mark skal du falle, for jeg har talt, sier Herren Gud.

[6]Jeg sender ild mot Magog og mot dem som bor trygt på kystene. De skal kjenne at jeg er Herren.

[7]Jeg vil gjøre mitt hellige navn kjent blant mitt folk Israel. Jeg vil ikke la mitt hellige navn vanhelliges mer. Da skal folkeslagene kjenne at jeg, Herren, er hellig i Israel.

[8]Se, det kommer, det skal skje, sier Herren Gud. Dette er dagen jeg har talt om.

[9]Da skal de som bor i Israels byer, gå ut. De skal sette fyr på våpnene og brenne opp både rundskjold og langskjold, buer og piler, klubber og spyd. De skal fyre med dem i sju år.

[10]De trenger ikke hente ved fra marken og ikke hugge av skogene, for de holder ilden ved like med våpnene. De skal plyndre dem som plyndret dem, og røve dem som røvet dem, sier Herren Gud.

[11]Den dagen gir jeg Gog et gravsted i Israel, i Abarim-dalen, «de veifarendes dal», øst for sjøen. Dalen skal stenge veien for de veifarende. Der skal de gravlegge Gog og hele hans flokk, og dalen skal kalles Gog-flokkens dal.

[12]Israelittene skal holde på med å gravlegge dem i sju måneder, for å gjøre landet rent.

[13] Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

[14] Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

[15] Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

[16] Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

O grande sacrifício do Senhor

[17] Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

[18] Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

[19] Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

[20] À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

[13]Hele folket i landet skal gravlegge dem og få ære av det den dagen jeg viser min herlighet, sier Herren Gud.

[14]For at landet skal bli rent, skal de sette noen menn til stadig å dra gjennom landet. De skal gravlegge dem som underveis ble liggende igjen på marken.

[15]Når de drar gjennom landet og får øye på en menneskeknokkel, skal de sette et merke ved siden av den til graverne kommer og gravlegger den i Gog-flokkens dal.

[16] Der er det også en by som heter Hamona. Slik skal de gjøre landet rent.

[17] Du menneske, så sier Herren Gud: Si til fuglene, alt som har vinger, og til alle ville dyr: Kom sammen, ja, samles fra alle kanter til det offeret som jeg slakter for dere, et stort slaktoffer på fjellene i Israel. Dere skal få ete kjøtt og drikke blod.

[18]Kjøtt av helter skal dere ete, og blod av jordens fyrster skal dere drikke, som var de værer og lam, bukker og okser, gjøfe fra Basan, alle sammen.

[19]Dere skal ete fett til dere blir mette og drikke blod til dere blir drukne av offeret som jeg slakter for dere.

[20]Ved mitt bord skal dere bli mette av hester og ryttere, av helter og alle slags krigere, sier Herren Gud.

Nå vil jeg vende Jakobs skjebne

[21] Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

[22] Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

[23] Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

[24] Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

[25] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

[26] Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

[27] quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

[28] Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

[21]Jeg vil vise min herlighet blant folkeslagene. Alle folkeslag skal se min dom som jeg fullbyrder, og min hånd som jeg legger på dem.

[22]Da skal Israels hus forstå at jeg, Herren, er deres Gud, fra den dagen og i all fremtid.

[23] Og folkeslagene skal forstå at Israels hus ble bortført på grunn av sine synder. Fordi de var troløse mot meg, skjulte jeg ansiktet for dem og overga dem i fiendens hender, så de alle falt for sverd.

[24]Jeg gjorde med dem etter deres urenhet og synder; jeg skjulte ansiktet for dem.

[25]Derfor sier Herren Gud: Nå vil jeg vende Jakobs skjebne og være barmhjertig mot hele Israels hus. Jeg brenner av lidenskap for mitt hellige navn.

[26]De skal glemme sin vanære og all sin troløshet mot meg når de bor trygt i sitt land og ingen skremmer dem.

[27]Når jeg fører dem tilbake fra folkene og samler dem fra fiendelandene, vil jeg gjennom dem vise meg hellig for øynene på mange folkeslag.

[28]Da skal de kjenne at jeg er Herren deres Gud. Jeg sendte dem i eksil til folkeslagene, men fører dem igjen sammen i deres eget land. Jeg lar ingen av dem bli tilbake der.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

[5] Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

[6] Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

[29] Jeg vil ikke lenger skjule ansiktet for dem, for jeg øser ut min Ånd over Israels hus, sier Herren Gud.

Esekiel 40

Synet av det nye tempelet

[1] I det tjuefemte året etter at vi hadde gått i eksil, ved nyttår, på den tiende dagen i måneden, i det fjortende året etter at byen var tatt, på nettopp denne dagen kom Herrens hånd over meg og førte meg dit.

[2] I syn fra Gud tok han meg med til Israel og satte meg ned på et meget høyt fjell. Der var det mot sør en bygning som lignet en by.

[3]Han førte meg dit. Og se, en mann, lik bronse å se til, sto i porten med linsnor og målestav i hånden.

[4] Mannen sa til meg: Menneske, se med øynene og hør med ørene og legg deg på hjertet alt det jeg viser deg; for du er ført hit for å se. Alt det du ser, skal du fortelle til Israels hus.

[5] Se! Utenfor tempelet gikk det en mur på alle kanter. I hånden hadde mannen en målestav, seks alen lang, hver alen en håndsbredd lenger enn vanlig. Han målte murverket. Det var én målestav tykt og én målestav høyt.

[6]Så kom han til porten som vender mot øst. Han gikk opp trappen og målte terskelen i porten: én målestav bred. Den første terskelen var altså én målestav bred.

[7] Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

[7] Hvert siderom var én målestav langt og én målestav bredt. Mellom rommene var det fem alen. Terskelen til porthallen som vendte mot tempelet, var én målestav.

[8] Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

[8]Han målte porthallen som vendte mot tempelet. Terskelen var altså én målestav.

[9] Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

[9]Han målte porthallen til åtte alen og pilarene til to alen. Porthallen vendte mot tempelet.

[10] A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

[10]Det var tre rom på hver side av østporten, og alle hadde samme mål. Også pilarene på hver side hadde samme mål.

[11] Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.

[11]Han målte bredden av portåpningen til ti alen og hele porten til tretten alen.

[12] O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.

[12]Foran rommene på hver side var det rekkverk, hvert på én alen. Hvert siderom var seks ganger seks alen.

[13] Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.

[13]Så målte han portrommet fra taket av det ene siderommet til taket av det andre. Avstanden var tjuefem alen. Døråpningene vendte mot hverandre.

[14] Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

[14]Han beregnet porthallen, den var tjue alen. Omkring porthallen lå forgården.

[15] Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

[15] Fra den ytre porten til innerst i porthallen var det femti alen.

[16] Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os

[16] Omkring i hele portrommet var det trange vinduer mellom pilarene i siderommene. Også inne i porthallen var

vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

[17] Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

[18] O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

[19] Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus

det vinduer overalt. Pilarene hadde palmeornamenter.

[17]Så førte han meg til den ytre forgården. Se, det var laget rom og lagt steinheller i hele forgården. Det var tretti rom på steingulvet.

[18]Steingulvet ved portene nådde like langt ut på sidene som disse. Dette var det nederste steingulvet.

[19]Han målte avstanden fra den ytre porten til den indre forgården. Den var hundre alen i øst og i nord.

[20]Og porten til den ytre forgården, som vender mot nord, målte han i lengden og bredden.

[21]Siderommene, tre på hver side, pilarene og porthallen hadde de samme målene som i den første porten. Lengden var femti alen og bredden tjuefem.

[22]Vinduene, porthallen og palmene der var like store som i porten mot øst. Sju trappetrinn førte dit opp. Porthallen lå innenfor.

[23]Inn til den indre forgården var det en port rett overfor porten mot nord, slik det også var i øst. Fra port til port målte han hundre alen.

[24]Så førte mannen meg mot sør. Og se, der var det en port som vendte mot sør. Han målte pilarene og porthallen der. De hadde samme mål som de andre.

vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

25 Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

25Det var vinduer i porten og porthallen overalt, og de var som de andre vinduene. Porten var femti alen lang og tjuefem alen bred.

26 De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

26Sju trappetrinn førte dit opp. Porthallen lå innenfor. Pilarene hadde palmeornamenter, ett på hver side.

27 Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

27Det var en port til den indre forgården mot sør. Han målte avstanden fra port til port mot sør til hundre alen.

28 Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

28Så førte han meg til den indre forgården gjennom porten i sør. Han målte sørporten, og den hadde samme mål som de andre.

29 As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

29Siderom, pilarer og porthall hadde samme mål som de andre. Det var vinduer overalt i porten og porthallen. Porten var femti alen lang og tjuefem alen bred.

30 Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

30Hver porthall rundt om var tjuefem alen lang og fem alen bred.

31 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

31Porthallen vendte ut mot den ytre forgården. Pilarene hadde palmeornamenter. Åtte trappetrinn gikk dit opp.

32 Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

32Han førte meg til den indre forgården mot øst. Han målte porten, og den hadde samme mål som de andre.

33 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas

33Siderom, pilarer og porthall hadde samme mål som de andre. Det var vinduer

medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

overalt i porten og porthallen. Den var femti alen lang og tjuefem alen bred.

34 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

34Porthallen vendte ut mot den ytre forgården. Pilarene hadde palmeornamenter på hver side. Åtte trappetrinn gikk dit opp.

35 Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

35Så førte han meg til porten i nord. Han målte den, og den hadde samme mål som de andre.

36 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

36Siderom, pilarer og porthall hadde samme mål, og det var vinduer overalt. Lengden var femti alen og bredden tjuefem.

37 Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

37Porthallen vendte ut mot den ytre forgården. Pilarene hadde palmeornamenter, ett på hver side. Åtte trappetrinn gikk dit opp.

38 A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

38 Det var et rom der med inngang fra porthallen. Der skylte de brennofferet.

39 No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

39I porthallen sto det to bord på hver side til å slakte brennofferet, syndofferet og skyldofferet på.

40 Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

40På den ene siden, utenfor trappen til portåpningen mot nord, sto det to bord. Også på den andre siden av porthallen sto det to bord.

41 Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

41Det var fire bord på hver side i porten, i alt åtte bord. Der slaktet de.

42 As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de

42De fire bordene for brennofferet var av tilhugget stein. De var halvannen alen

um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

lange, halvannen alen brede og én alen høye. På dem la de redskapene som de slaktet brennoffer og slaktoffer med.

[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[43]Hyller som målte en håndsbredd, var festet rundt om i bygningen. På bordene la de offerkjøttet.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

[44]I den indre forgården, utenfor den indre porten, lå det to rom. Det ene lå ved nordporten, vendt mot sør. Det andre lå ved østporten, vendt mot nord.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[45]Mannen sa til meg: «Dette rommet som vender mot sør, er for prestene som har tempelvakt.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

[46] Og rommet som vender mot nord, er for prestene som har altertjeneste. Dette er Sadok-sønnene, de av Levis sønner som trer fram for Herren og gjør tjeneste for ham.»

[47] Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

[47] Han målte forgården. Den var firkantet, hundre alen lang og hundre alen bred. Foran tempelet sto alteret.

[48] Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

[48] Så førte han meg til tempelets forhall og målte pilarene. De var fem alen på hver side. Portåpningen var tre alen på hver side.

[49] O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

[49]Forhallen var tjue alen lang og tolv alen bred. Ti trappetrinn førte dit opp. Det sto søyler ved pilarene, en på hver side.

Ezequiel 41

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.
[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.
[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.
[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.
[7] As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se

Esekiel 41

Tempelbygningen

[1]Han førte meg inn i tempelhallen og målte pilarene der. De var seks alen brede på hver side.

[2]Døråpningen var ti alen bred, og veggene på hver side var fem alen. Han målte hallen, den var førti alen lang og tjue alen bred.

[3]Så gikk han inn i det indre rommet og målte pilarene ved døråpningen til to alen. Åpningen var seks alen og sideveggene sju alen brede.

[4]Han målte lengden av rommet til tjue alen og bredden mot hallen til tjue alen. Og han sa til meg: «Dette er Det aller helligste.»

[5]Han målte tempelveggen, den var seks alen tykk. Bredden på sidebygget som gikk rundt hele tempelet, var fire alen.

[6]Siderommene lå i tre etasjer, det ene over det andre, i alt tretti. De lå inn mot tempelveggen. I tempelveggen var det fremspring som feste for siderommene omkring. Ingen fester gikk inn i selve tempelveggen.

[7]En bred gang gikk rundt og opp til siderommene. For gangen steg omkring tempelbygningen. Derfor var bygningen bred i høyden. Slik kom man nedenfra og helt opp gjennom den mellomste etasjen.

subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

[8] E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

[8]Jeg så at det var en forhøyning omkring tempelet som fundament for siderommene. Den målte en hel målestav, seks alen, ut til kanten.

[9] A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

[9]Ytterveggen i siderommene var fem alen tykk. Mellom siderommene ved tempelet

[10] e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

[10]og de andre rommene var det en åpen plass, tjue alen bred. Den gikk rundt hele tempelet.

[11] As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

[11]Siderommene hadde dører ut mot den åpne plassen, en dør mot nord og en mot sør. Muren omkring plassen var fem alen tykk.

[12] O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

[12]Bygningen som vendte mot den inngjerdede plassen mot vest, var sytti alen bred. Veggen i bygningen var fem alen tykk helt rundt og nitti alen lang.

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[13]Han målte tempelet. Det var hundre alen langt. Også den inngjerdede plassen med bygning og vegger var hundre alen lang.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[14]Forsiden av tempelet og den inngjerdede plassen mot øst var i alt hundre alen bred.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo

[15]Så målte han lengden av bygningen ut mot den inngjerdede plassen på baksiden. Med avsatsene på hver side var det i alt hundre alen. Den indre tempelhallen og forhallen ut mot forgården

propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[16]hadde tak. Langs de bordkledde gangene over fundamentet var det trange vinduer i tre etasjer. Veggene var bordkledd fra bakken og opp til vinduene

[17]og over døråpningen. Både i og utenfor tempelet, overalt på veggene inne og ute, var det felt

[18] med bilder av kjeruber og palmer, én palme mellom to kjeruber. Hver kjerub hadde to ansikter.

[19]Et menneskeansikt vendte mot palmen fra den ene siden og et løveansikt fra den andre. Slike bilder var det overalt i tempelet.

[20]Fra bakken og opp til over døren var det bilder av kjeruber og palmer på veggene i tempelhallen.

[21]Tempelhallen hadde firkantede dørstolper. Foran det hellige rommet var det noe som kunne se ut som

[22] et alter av tre, tre alen høyt og to alen langt. Det hadde hjørner, sokkel og vegger av tre. Han sa til meg: «Dette er det bordet som står foran Herrens ansikt.»

[23]Tempelhallen hadde to dører, og det hellige rommet

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.
[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.
[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

Ezequiel 42

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,
[2] do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.
[3] Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.
[4] Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.
[5] As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

[24] hadde to dører. De hadde to svingbare dørblad, to blad for hver dør.

[25]På dørbladene til tempelhallen var det bilder av kjeruber og palmer, slik som på veggene. På utsiden av forhallen var det en himling av tre.

[26]Det var trange vinduer og palmeornamenter på begge sider i forhallen, i tempelets siderom og på himlingene.

Esekiel 42

Prestenes rom og tempelplassen

[1]Så førte han meg nordover til den ytre forgården, til rommene mot den inngjerdede plassen på nordsiden av bygningen,

[2]til fasaden. Lengden på rommene på nordsiden var i alt hundre alen og bredden femti.

[3] Ut mot den tjue alen brede delen av den indre forgården og steingulvet i den ytre forgården var det tre avsatser.

[4]Foran rommene gikk det en gangvei innover, ti alen bred og hundre alen lang. Rommene hadde inngang mot nord.

[5]De øverste rommene var smale, for avsatsene tok mer plass fra dem enn fra rommene i midten og nederst i bygningen.

[6] Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

[6]For det var tre etasjer, men de hadde ingen søyler som i forgårdene. Derfor var de øverste rommene mindre enn de midtre og de nederste.

[7] O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

[7]I forlengelsen av rommene som vendte ut mot den ytre forgården, løp det en mur, femti alen lang,

[8] Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

[8]slik at lengden av rommene som vendte mot den ytre forgården, var femti alen, mens de som vendte mot tempelet, var hundre alen.

[9] Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

[9]Under rommene var det en inngang fra øst for å komme inn fra den ytre forgården,

[10] Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

[10]der muren mot forgården begynte. Også i sør, mot den inngjerdede plassen og mot bygningen, lå det rom,

[11] e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

[11]og foran dem en vei. I lengde og bredde lignet de rommene på nordsiden. Og de hadde utganger og innganger som de, var bygd på samme måte

[12] assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

[12]og hadde samme slags dører. Døren til rommene i sør lå ved begynnelsen av veien som gikk langs muren, veien der man kom inn fra øst.

[13] Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

[13] Han sa til meg: «Rommene i nord og i sør som ligger mot den inngjerdede plassen, det er de hellige rommene hvor prestene som trer fram for Herren, spiser de aller helligste offergavene. Der skal de også oppbevare de aller helligste gavene og grødeofferet, syndofferet og skyldofferet, for det er et hellig sted.

[14] Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

[15] Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

[16] Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

[14] Når prestene har gått inn dit, må de ikke gå fra det hellige stedet og ut i den ytre forgården før de har lagt fra seg klærne som de gjorde tjeneste i, for de er hellige. De skal ta på seg andre klær, og så kan de gå dit folket er.»

[15]Da han var ferdig med å måle det indre tempelområdet, førte han meg ut gjennom porten som vender mot øst, og målte det hele på alle kanter.

[16]Han målte østsiden med målestaven. Den var fem hundre alen etter hans mål. Så vendte han seg

[17]og målte nordsiden. Den var fem hundre alen etter hans mål. Så vendte han seg

[18]og målte sørsiden. Den var fem hundre alen etter hans mål.

[19]Han vendte seg mot vestsiden og målte den. Den var fem hundre alen etter hans mål.

[20]Alle fire sidene målte han. Rundt tempelområdet var det en mur, fem hundre alen lang og fem hundre alen bred. Muren skulle skille mellom hellig og ikke hellig.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim

Esekiel 43

Herrens herlighet kommer til tempelet

[1]Så førte han meg til den porten som vender mot øst.

[2] Og se, herligheten til Israels Gud kom fra øst med et drønn som av store vannmasser, og jorden strålte av hans herlighet.

[3] Det synet jeg fikk se, lignet synet jeg hadde da han kom for å ødelegge byen, og

destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

det jeg hadde ved Kebar-elven. Jeg kastet meg ned med ansiktet mot jorden.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

[4]Og Herrens herlighet kom til tempelet gjennom den porten som vender mot øst.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

[5] Da løftet ånden meg opp og førte meg til den indre forgården. Og se, Herrens herlighet fylte tempelet!

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:

[6]Da hørte jeg en som talte til meg inne fra huset, og en mann sto ved siden av meg.

[7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

[7] Han sa til meg: Menneske, dette er stedet for min trone og stedet for mine fotsåler. Her vil jeg bo blant israelittene til evig tid. Israels hus skal ikke lenger gjøre mitt hellige navn urent, verken de eller kongene deres, slik de gjorde med sitt horeri og med likene av kongene sine når de døde.

[8] pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

[8] De satte sin dørstokk ved min dørstokk og sin dørstolpe inntil min dørstolpe, så det bare var en vegg mellom meg og dem. De gjorde mitt hellige navn urent med alt det avskyelige de foretok seg. Derfor fortærte jeg dem i min vrede.

[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

[9]Men nå skal de ta bort fra meg både horeriet og likene av kongene sine. Så vil jeg bo blant dem til evig tid.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

[10]Du menneske, fortell Israels hus om tempelet, så de kan skamme seg over sin synd. De skal måle opp grunnflaten.

[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas

[11]Og hvis de skammer seg over alt de har gjort, skal du gjøre dem kjent med tempelets form og grunnplan, utganger og

entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

inganger og alle forskriftene og lovene for det. Skriv alt opp for øynene på dem så de kan gi akt på hele loven og alle forskriftene og følge dem.

[12] Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

[12]Dette er loven om tempelet: Hele området på toppen av fjellet skal være det aller helligste. Se, dette er loven om tempelet.

[13] São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

[13] Dette er målene for alteret, målt med den alen som er en håndsbredd lengre enn den vanlige. En renne var én alen dyp og én alen bred, og kanten rundt var ett fingerspenn. Dette er sokkelen under alteret:

[14] Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

[14]Fra rennen på bakken og opp til den nederste avsatsen var det to alen, og bredden var én alen. Fra den lille avsatsen opp til den store var det fire alen, og bredden var én alen.

[15] A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

[15] Offerildstedet var fire alen høyt, og derfra stakk de fire alterhornene opp.

[16] A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

[16]Ildstedet var tolv alen langt og tolv alen bredt, firkantet.

[17] A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

[17]Avsatsen var fjorten alen lang og fjorten alen bred, firkantet. Kanten rundt var en halv alen, og rennen omkring var én alen. Altertrappen vendte mot øst.

A consagração do altar

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as

[18]Han sa til meg: Menneske, så sier Herren Gud: Dette er forskriftene for alteret som

determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante,

gjelder fra den dagen det blir laget, så man kan ofre brennoffer og stenke blod på det.

[19] Til de levittprestene som er av Sadoks ætt, de som trer fram og gjør tjeneste for meg, sier HerrenGud, skal du gi en ungokse som syndoffer.

[20] Du skal ta noe av blodet og stryke det på de fire alterhornene, på de fire hjørnene av avsatsen og på kanten omkring. Slik skal du ta bort synd fra alteret og gjøre soning for det.

[21] Så skal du ta syndofferoksen og brenne den på det fastsatte stedet ved tempelet, utenfor selve helligdommen.

[22]Neste dag skal du føre fram en geitebukk uten feil som syndoffer. Med den skal de ta bort synd fra alteret slik de gjorde det med oksen.

[23]Når du er ferdig med å ta bort synd, skal du føre fram en ungokse av storfeet og en vær av småfeet, begge uten feil.

[24]Du skal føre dem fram for Herren. Prestene skal strø salt på dem og ofre dem som brennoffer til Herren.

[25] I sju dager skal du daglig lage til en geitebukk som syndoffer. Også en ungokse av storfeet og en vær av småfeet, uten feil, skal de ofre.

[26] I sju dager skal de gjøre soning for alteret og rense det. De skal innvie det.

[27]Når disse dagene er til ende, skal prestene den åttende dagen og alltid siden

prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

lage til brennofrene og fredsofrene deres på alteret. Da skal jeg vise dere godvilje, sier Herren Gud.

Esekiel 44

Levitter og prester

[1]Han førte meg tilbake gjennom helligdommens ytre port, den som vender mot øst. Den var lukket.

[2]Herren sa til meg: Denne porten skal være lukket. Den skal ikke åpnes, og ingen må komme inn gjennom den. Herren, Israels Gud, har gått inn gjennom porten, derfor skal den være lukket.

[3] Men fyrsten kan – fordi han er fyrste – sitte der og holde måltid for Herrens ansikt. Han skal gå inn gjennom portens forhall, og samme vei skal han gå ut.

[4] Så førte han meg gjennom nordporten til plassen foran tempelet. Jeg så, og se! – Herrens herlighet fylte Herrens hus. Da kastet jeg meg ned med ansiktet mot jorden.

[5]Herren sa til meg: Menneske, se med øynene, hør med ørene og legg deg på hjertet alt jeg sier deg om alle forskriftene og lovene som gjelder Herrens hus. Legg merke til inngangen til huset og alle utgangene fra helligdommen.

[6] Du skal si til det trassige Israels hus: Så sier Herren Gud: Nå er det nok av de avskyelige handlingene deres, Israels hus!

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

[7] Dere lot fremmede, uomskårne på både hjerte og lem, komme inn og være i min helligdom. Slik vanhelliget dere mitt hus mens dere bar fram for meg mat, fett og blod. Dere brøt min pakt med alt det avskyelige dere gjorde.

[8] Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

[8]Dere tok dere ikke av tjenesten med mine hellige ting, men satte andre til å gjøre tjeneste i helligdommen i stedet for dere.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

[9]Så sier Herren Gud: Ingen fremmed, uomskåret på hjerte og lem, får komme inn i min helligdom, ingen av de fremmede som bor blant israelittene.

[10] Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

[10]Men de levittene som forlot meg da Israel forvillet seg bort fra meg og fulgte avgudene sine, de må bære sin skyld.

[11] Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

[11] De skal være tjenere i min helligdom, vokte portene til huset og gjøre tjeneste i huset. De skal slakte brennoffer og slaktoffer for folket og stå til tjeneste for dem.

[12] Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

[12]Fordi de gjorde tjeneste for dem foran avgudene deres og fikk Israel til å falle i synd, løfter jeg min hånd mot dem, sier Herren Gud. De må bære sin skyld.

[13] Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão

[13]De får ikke komme nær meg og gjøre prestetjeneste og ikke komme nær mine

a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

[14] Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

Os deveres dos sacerdotes

[15] Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

[16] Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

[17] E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

[18] Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

[19] Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

hellige ting, det aller helligste. De skal bære vanæren for alt det avskyelige de har gjort.

[14]Jeg setter dem til å gjøre tjeneste i tempelet, til all slags arbeid som må gjøres der.

[15] Men levittprestene av Sadoks ætt, som tok seg av tjenesten i min helligdom da israelittene forvillet seg bort fra meg, de skal tre fram og tjene meg. De skal stå for mitt ansikt og bære fett og blod fram for meg, sier Herren Gud.

[16]De skal gå inn i min helligdom, der de skal tre fram til mitt bord og tjene meg. Slik skal de gjøre tjeneste for meg.

[17]Når de går inn gjennom portene til den indre forgården, skal de ta på seg linklær. De må ikke ha på seg noe av ull når de gjør tjeneste i portene til den indre forgården eller inne i tempelet.

[18] Turbaner av lin skal de ha på hodet og bukser av lin om hoftene. De må ikke binde om seg noe som gjør at de svetter.

[19] Når de så går ut i den ytre forgården, forgården der folket er, skal de ta av seg klærne som de gjorde tjeneste i, og legge dem i de hellige rommene. De skal ta på seg andre klær så de ikke gjør folket hellig med klærne sine.

[20] De skal ikke barbere hodet, heller ikke la håret vokse fritt, men de skal klippe det.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.
[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.
[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.
[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.
[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.
[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.
[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.
[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das

[21] Ingen av prestene må drikke vin når de kommer inn i den indre forgården.
[22] De må ikke gifte seg med en enke eller en skilt kvinne, men bare med jomfruer av Israels hus. Men de kan ta enken etter en prest.
[23] De skal lære mitt folk forskjellen mellom hellig og ikke hellig og forklare dem forskjellen mellom urent og rent.
[24]I rettssaker skal de opptre som dommere; de skal dømme folket etter mine bud. På alle mine høytider skal de følge mine lover og forskrifter, og de skal holde mine sabbater hellige.

[25] En prest må ikke gå inn til døde så han blir uren. Bare når det gjelder far eller mor, sønn eller datter, bror eller ugift søster, kan de gjøre seg urene.

[26]Etter at presten er blitt ren igjen, skal det telles sju dager.
[27]Og den dagen han igjen går inn i helligdommen, i den indre forgården, for å gjøre tjeneste i helligdommen, skal han bære fram syndoffer for seg, sier Herren Gud.

[28] Dette er arven de skal ha: Jeg er deres arv. Dere skal ikke gi dem jordeiendom i Israel. Jeg er deres eiendom.
[29] Av grødeofferet, syndofferet og skyldofferet kan de spise, og alt som er lagt under bann i Israel, skal tilhøre dem.
[30] Det beste av all førstegrøde og alle offergaver dere gir, skal prestene ha. Det første av brøddeigen skal dere gi til

vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

Ezequiel 45

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

presten. Da skal det hvile velsignelse over ditt hus.

[31]Men fugler og dyr som er selvdøde eller revet i hjel, må prestene ikke spise.

Esekiel 45

Fordeling av landet rundt Jerusalem

[1]Når dere kaster lodd og fordeler landet som eiendom, skal dere skille ut et tjuefem tusen alen langt og tjue tusen alen bredt stykke som hellig gave til Herren. Det skal være hellig så langt det strekker seg.

[2] Av dette skal et firkantet stykke på fem hundre ganger fem hundre alen høre helligdommen til. Og femti alen omkring det skal være beitemark.

[3]Av hele dette området skal du måle opp et stykke som er tjuefem tusen alen langt og ti tusen alen bredt. Der skal helligdommen stå, det aller helligste.

[4] Dette stykket er en hellig del av landet. Det skal tilhøre prestene som gjør tjeneste i helligdommen, de som trer fram og tjener Herren. Det skal gi plass til husene deres og være beitemark for helligdommen.

[5] Et jordstykke, tjuefem tusen alen langt og ti tusen alen bredt, skal tilhøre levittene, som er tempeltjenere. Der kan de ha byer å bo i.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

Deveres dos magistrados

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[6]Som eiendom for byen skal dere gi et stykke som er fem tusen alen bredt og tjuefem tusen alen langt, langs det som er satt av til helligdommen. Det skal tilhøre hele Israels hus.

[7] Fyrsten skal ha land på begge sider av jordstykket som tilhører helligdommen, og av byens eiendom, langs begge disse områdene, både vestover på vestsiden og østover på østsiden. Det skal være så langt som en av de delene stammene får, fra grensen i vest til grensen i øst.

[8]Dette er det landet han skal ha til eiendom i Israel. Da skal mine fyrster aldri mer undertrykke mitt folk, men overlate jorden til Israels hus, stamme for stamme.

Rett mål og rett offer

[9] Så sier Herren Gud: Nå er det nok, dere fyrster i Israel! Hold opp med vold og herjing og gjør det som er rett og rettferdig! Hold opp med å drive mitt folk fra gård og grunn, sier Herren Gud.

[10] Bruk riktige vektskåler og rett efa og bat!

[11] En efa og en bat skal ha samme mål, slik at både en bat og en efa er tidelen av en homer. Målet skal fastsettes etter homeren.

[12] En sjekel skal være tjue gera. Fem sjekel skal være fem sjekel, ti sjekel skal være ti, og femti sjekel skal dere regne for en mine.

[13]Dette er offergaven dere skal gi: en sjettedels efa av hver homer hvete og en sjettedels efa av hver homer bygg.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

Ofertas no Ano-Novo

[18] Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

[19] O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

[20] Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

Na Páscoa

[14] Forskriften for olje som måles i bat, er en tidels bat av hver kor. Det er altså ti bat i en kor.

[15]Av småfeet skal dere gi ett lam for hver to hundre fra de saftige beitene i Israel. De skal være til grødeoffer, brennoffer og fredsoffer, til soning for folket, sier Herren Gud.

[16]Hele folket i landet må være med på å gi denne gaven til fyrsten i Israel.

[17] Fyrsten har ansvar for brennoffer, grødeoffer og drikkoffer på festene, nymånedagene og sabbatene, på alle høytidsdagene i Israels hus. Han skal sørge for syndoffer, grødeoffer, brennoffer og fredsoffer til soning for Israels hus.

Påske

[18]Så sier Herren Gud: Den første dagen i den første måneden skal du ta en ungokse uten feil. Slik skal du ta bort synd fra helligdommen.

[19]Presten skal ta noe av blodet fra syndofferdyret og stryke det på dørstolpene i tempelet, på de fire hjørnene av alteravsatsen og på dørstolpene i porten til den indre forgården.

[20] Det samme skal du gjøre den sjuende dagen i måneden for dem som har syndet av vanvare eller i uvitenhet. Slik skal dere gjøre soning for huset.

[21] No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.
[22] O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.
[23] Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.
[24] Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.
[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.
[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[21] Den fjortende dagen i den første måneden skal dere holde påske. Under sjudagersfesten skal det spises usyret brød.
[22]På den dagen skal fyrsten lage til en okse som syndoffer for seg selv og for hele folket i landet.

[23]De sju dagene festen varer, skal han lage til brennoffer til Herren, hver dag sju okser og sju værer uten feil, og som syndoffer en geitebukk hver dag.

[24] Som grødeoffer skal han bære fram en efa mel til en okse, en efa til en vær og en hin olje til hver efa.

[25]Også under festen på den femtende dagen i den sjuende måneden skal han bære fram syndoffer og brennoffer, grødeoffer og olje, slik som på de andre sju dagene.

Esekiel 46

Fyrsten i tempelet

[1]Så sier Herren Gud: Porten til den indre forgården, den som vender mot øst, skal være lukket på de seks arbeidsdagene. Men på sabbatsdagen og nymånedagen skal den åpnes.
[2] Når fyrsten kommer utenfra gjennom forhallen i porten, skal han stille seg ved en av portstolpene. Mens prestene bærer fram hans brennoffer og fredsoffer, skal han bøye seg og tilbe på terskelen i porten og så gå ut. Porten skal ikke lukkes før om kvelden.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

[8] Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

Instruções referentes às ofertas

[9] Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

[10] O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

[11] Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas,

[3]Folket i landet skal tilbeHerren ved inngangen til denne porten på sabbatene og nymånedagene.

[4]Brennofferet som fyrsten bærer fram for Herren på sabbatsdagen, skal være seks lam uten feil og en vær uten feil.

[5]Grødeofferet skal være en efa mel til væren, til lammene det han har for hånden, og en hin olje til hver efa.

[6]På nymånedagen skal han ofre en ungokse uten feil, seks lam og en vær uten feil.

[7]Som grødeoffer skal han gi en efa mel til ungoksen, en efa til væren, til lammene så mye han har råd til, og en hin olje til hver efa.

[8] Når fyrsten kommer, skal han gå inn gjennom forhallen i porten, og samme vei skal han gå ut.

[9]Når folket i landet trer fram for Herrenunder høytidene, skal den som kommer inn gjennom nordporten for å tilbe, gå ut gjennom sørporten, og den som kommer inn gjennom sørporten, skal gå ut gjennom porten mot nord. De skal ikke gå tilbake gjennom porten der de kom inn, men gå ut på motsatt side.

[10]Fyrsten skal gå inn sammen med de andre, og de skal gå ut samtidig.

[11]På festene og høytidene skal grødeofferet være en efa til ungoksen, en

pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[12] Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

[13] Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

[14] Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

[15] Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

[16] Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

[17] Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

[18] O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o

efa til væren, til lammene det som er for hånden, og en hin olje til hver efa.

[12]Når fyrsten bærer fram et frivillig offer, enten et brennoffer eller et fredsoffer, et frivillig offer for Herren, skal den østvendte porten åpnes for ham. Han skal bære fram sitt brennoffer eller fredsoffer slik han gjør på sabbatsdagen. Så skal han gå ut, og porten skal lukkes etter ham.

[13] Hver dag skal du ofre et årsgammelt lam uten feil som brennoffer til Herren. Hver morgen skal du ofre det.

[14]I tillegg til dette skal du hver morgen bære fram en sjettedels efa mel som grødeoffer og en tredjedels hin olje til å blande i finmelet. Grødeofferet til Herren er en fast og evig ordning.

[15]Lammet, grødeofferet og oljen skal hver morgen bæres fram som et daglig brennoffer.

[16]Så sier Herren Gud: Når fyrsten gir noen av sønnene sine en gave av sin eiendom, skal den tilhøre sønnene; de får den til odel og eie.

[17]Men gir han en av tjenerne sine en gave av sin eiendom, skal den være hans til frigivelsesåret, da skal den gå tilbake til fyrsten. Hans jordeiendom skal være bare for sønnene.

[18] Fyrsten må ikke ta jord fra folket så han driver noen bort fra deres eiendom. Bare av egen eiendom kan han gi sønnene arv,

meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

[19] Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

[20] Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

[21] Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.

[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

for at mitt folk ikke skal jages bort fra sin eiendom.

Hvor slaktofrene kokes

[19]Han førte meg gjennom inngangen ved siden av porten til prestenes rom i helligdommen, de som vender mot nord. Og se, der var det et sted lengst mot vest.

[20] Han sa til meg: «Dette er stedet hvor prestene skal koke skyldofferet og syndofferet og bake grødeofferet. De må ikke bære det ut i den ytre forgården så de gjør folket hellig.»

[21]Så førte han meg ut til den ytre forgården og rundt til de fire hjørnene. Og se, i hvert hjørne var det et gårdsrom.

[22]I de fire hjørnene lå det slike små gårdsrom, førti alen lange og tretti alen brede. Alle fire hadde samme mål.

[23]Det gikk en steinmur rundt hver av de fire, og kokeplasser var anlagt langs foten av muren.

[24]Han sa til meg: «Dette er kjøkken hvor tempeltjenerne koker folkets slaktoffer.»

Esekiel 47

Livets elv

[1] Han førte meg tilbake til tempelinngangen. Og se, vann strømmet ut under terskelen på østsiden av tempelet; for tempelfasaden vender mot øst. Vannet rant ned på høyre side av tempelet, sør for alteret.

[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para

[2]Han førte meg ut gjennom nordporten, og der ute fulgte han meg rundt til den ytre porten som vender mot øst. Og se, vannet sildret fram på høyre side.

[3]Mannen gikk østover med en målesnor i hånden. Han målte opp tusen alen. Så lot han meg gå gjennom vannet; det nådde meg til anklene.

[4]Han målte opp tusen til og lot meg gå gjennom vannet; det nådde meg til knærne. Så målte han opp ytterligere tusen og lot meg gå gjennom vannet; det nådde meg til hoftene.

[5]Igjen målte han opp tusen alen. Nå var det en elv som jeg ikke kunne vade over, for vannet hadde steget til en elv der man måtte svømme; den lot seg ikke vade.

[6]Han sa til meg: «Ser du, menneske?» Så førte han meg tilbake til elvebredden.

[7] Og se, da jeg kom tilbake, var det en mengde trær langs elven på begge sider.

[8] Han sa til meg: «Dette vannet renner til områdene i øst og ned på Araba-sletten. Når det renner ut i sjøen, blir vannet der friskt.

[9]Alle levende vesener som det kryr av overalt hvor denne elven renner, skal få leve. Der skal det bli mengder av fisk. For hvor dette vannet kommer, blir alt friskt og levende, alt som er der elven renner.

[10] Det skal stå fiskere fra En-Gedi til En-Eglajim. Der skal det være tørkeplass for

se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

11 Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

12 Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

13 Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

14 Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

15 Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

16 Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

17 Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

garn. Det skal finnes fisk av samme slag som i Storhavet, i store mengder.

11Men sumpene og myrene skal ikke bli friske, av dem skal det utvinnes salt.

12 På hver side av elven skal det vokse alle slags trær til å spise av. Løvet på dem skal ikke visne, og frukten skal ikke ta slutt. Hver måned skal de bære ny frukt, for vannet de får, kommer fra helligdommen. Frukten skal tjene til føde og bladene bringe helse.»

Landegrensene

13 Så sier Herren Gud: Dette er grensene når dere deler landet mellom Israels tolv stammer: Josef skal ha to deler.

14 Dere skal ta det i eie, den ene like mye som den andre. Med løftet hånd lovet jeg å gi det til deres fedre, og nå skal landet tilfalle dere til odel og eie.

15 Dette er landegrensene. I nord: fra Storhavet over Hetlon, Lebo-Hamat og Sedad,

16 Berota og Sibrajim – mellom Damaskus-området og Hamat-området – til Hasar-Enon, ved Havran-området.

17Grensen går fra havet til Hasar-Enon. I nord ligger Damaskus-området og Hamat-området. Dette er nordgrensen.

[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

[18]I øst: mellom Havran og Damaskus, mellom Gilead og Israels land, danner Jordan grense helt til sjøen i øst, til Tamar. Dette er østgrensen.

[19] I Negev, mot sør: Fra Tamar til vannet ved Meribat-Kadesj og videre langs elveleiet til Storhavet. Dette er grensen i Negev, mot sør.

[20]I vest: Storhavet danner grense til man kommer på høyde med Lebo-Hamat. Dette er vestgrensen.

[21]Dere skal dele dette landet mellom dere, mellom stammene i Israel.

[22] Dere skal fordele det som eiendom mellom dere og innflytterne som bor blant dere og har fått barn blant dere. De skal være for dere som innfødte israelitter. Sammen med dere skal de få tildelt eiendom blant Israels stammer.

[23]I den stammen hvor innflytteren bor, skal dere gi ham eiendom, sier Herren Gud.

Esekiel 48

[1] Dette er navnene på stammene: Lengst i nord, i retning Hetlon, Lebo-Hamat og Hasar-Enon – med Damaskus-området i nord, mot Hamat – fra øst til vest: Dan skal ha én del.

[2]Langs Dans område, fra øst til vest: Asjer, én del.

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

[3]Langs Asjers område, fra øst til vest: Naftali, én del.

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[4]Langs Naftalis område, fra øst til vest: Manasse, én del.

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

[5]Langs Manasses område, fra øst til vest: Efraim, én del.

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

[6]Langs Efraims område, fra øst til vest: Ruben, én del.

[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

[7]Langs Rubens område, fra øst til vest: Juda, én del.

[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[8] Langs Judas område, fra øst til vest, ligger det stykket som dere skal skille ut, tjuefem tusen alen bredt og like langt som hver av de andre delene, fra øst til vest. Helligdommen skal ligge midt i det.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[9]Det stykket dere skiller ut for Herren, skal være tjuefem tusen alen langt og tjue tusen bredt.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[10]Det hellige området skal tilhøre prestene. De skal ha et stykke som i nord er tjuefem tusen alen langt, i vest ti tusen bredt, i øst ti tusen bredt og i sør tjuefem tusen langt. Helligdommen skal ligge midt i det.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[11] De hellige prestene av Sadoks ætt tok seg av tempeltjenesten for meg. De fór ikke vill sammen med israelittene slik levittene gjorde.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o

[12]De skal ha sin del av det stykket som er skilt ut av landet, den aller helligste delen, langs levittenes område.

[13] Og levittene skal ha et stykke langs prestenes område, tjuefem tusen alen langt og ti tusen bredt. Det hele skal være tjuefem tusen langt og tjue tusen bredt.

[14]De skal ikke selge noe av dette eller bytte det bort eller overdra den beste delen av landet til andre, for den er hellig for Herren.

[15] Det fem tusen alen brede området som er igjen av det tjuefem tusen alen lange området, skal tilhøre byen og ikke være hellig, men brukes til boliger og beitemarker. Byen skal ligge midt i det.

[16]Dette er målene på byen: nordsiden fire tusen fem hundre alen, sørsiden fire tusen fem hundre, østsiden fire tusen fem hundre og vestsiden fire tusen fem hundre.

[17]Det skal være beitemarker til byen, i nord to hundre og femti alen, i sør to hundre og femti, i øst to hundre og femti og i vest to hundre og femti.

[18]Det som er igjen langs det hellige området, er ti tusen alen mot øst og ti tusen mot vest. Avlingen derfra skal være til brød for arbeiderne i byen.

sustento daqueles que trabalham na cidade.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

[22] Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

Os limites das outras cinco tribos

[23] Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

[24] Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

[25] Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

[26] Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

[19]Arbeiderne i byen skal dyrke det, arbeidere fra alle Israels stammer.

[20] Hele området skal være tjuefem tusen alen ganger tjuefem tusen, et kvadrat. Dere skal skille ut det hellige området sammen med byens eiendom.

[21] Det som er igjen på begge sider av det hellige området og byens eiendom, skal fyrsten ha: fra det tjuefem tusen alen lange området til grensen i øst, og vestover fra det tjuefem tusen alen lange området til grensen mot havet, langs stammenes deler. Det skal tilhøre fyrsten. Det utskilte, hellige området og det hellige huset midt i det,

[22]sammen med levittenes eiendom og byens eiendom, skal ligge mellom det som tilhører fyrsten. Det som ligger mellom Judas og Benjamins områder, tilhører fyrsten.

[23]Så de andre stammene: Fra øst til vest: Benjamin, én del.

[24]Langs Benjamins område fra øst til vest: Simon, én del.

[25]Langs Simons område fra øst til vest: Jissakar, én del.

[26]Langs Jissakars område fra øst til vest: Sebulon, én del.

[27] Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

[28] Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

[29] Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

As portas da cidade

[30] São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

[31] três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

[32] do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

[33] do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[27]Langs Sebulons område fra øst til vest: Gad, én del.

[28] Langs Gads område, langs grensen i Negev, mot sør, skal grensen gå fra Tamar til vannet ved Meribat-Kadesj, langs elveleiet til Storhavet.

[29]Dette er landet dere skal fordele mellom Israels stammer til odel og eie; dette er de delene stammene skal ha, sier Herren Gud.

[30]Disse utgangene skal byen ha: På nordsiden, som måler fire tusen fem hundre alen,

[31] er det tre porter mot nord. Byportene skal ha navn etter Israels stammer: Rubens port, Judas port og Levis port.

[32]På østsiden, som måler fire tusen fem hundre alen, er det tre porter: Josefs port, Benjamins port og Dans port.

[33]På sørsiden, som måler fire tusen fem hundre alen, er det tre porter: Simons port, Jissakars port og Sebulons port.

[34]På vestsiden, som måler fire tusen fem hundre alen, er det tre porter: Gads port, Asjers port og Naftalis port.

[35] Omkretsen skal være atten tusen alen. Byens navn skal fra denne dag være «Herren er der».

Daniel	Daniel

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

[1] No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

[2] O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

[3] Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

[4] jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

[5] Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

[6] Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

[7] O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei,

Daniel 1

Daniel hos kongen av Babel

[1] I det tredje året Jojakim var konge i Juda, kom Nebukadnesar, kongen i Babel, til Jerusalem og beleiret byen.

[2] Herren overga Juda-kongen Jojakim i hans hender, sammen med noe av utstyret fra Guds hus. Nebukadnesar tok det med til Sinear-landet, til sin guds hus. Han satte tempelutstyret i skattkammeret til sin gud.

[3] Kongen sa til Aspenas, hoffsjefen, at han skulle hente noen israelitter som var av kongeætt eller av fornem familie,

[4]unge gutter som var uten feil på kroppen og vakre å se til, kyndige i all slags visdom, kunnskapsrike og lærenemme, skikket til å gjøre tjeneste i kongens slott. Han skulle lære dem opp i kaldeernes skrifter og språk.

[5]Kongen bestemte at de hver dag skulle få spise maten og drikke vinen fra kongens bord. I tre år skulle de få opplæring, og deretter skulle de tre inn i kongens tjeneste.

[6] Blant dem var jødene Daniel, Hananja, Misjael og Asarja.

[7] Hoffsjefen ga dem nye navn. Daniel kalte han Beltsasar, Hananja kalte han Sjadrak, Misjael kalte han Mesjak, og Asarja kalte han Abed-Nego.

[8]Daniel bestemte seg for at han ikke ville gjøre seg uren med maten og vinen fra

nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

kongens bord. Han ba hoffsjefen om å få slippe å gjøre seg uren.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[9] Gud lot hoffsjefen få godhet og velvilje for Daniel.

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[10]Men hoffsjefen sa til Daniel: «Jeg frykter at min herre kongen, som har bestemt hva dere skal spise og drikke, skal synes at dere ikke ser så friske ut som de andre guttene på deres alder, og da har dere satt livet mitt i fare hos kongen.»

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[11]Daniel sa da til oppsynsmannen som hoffsjefen hadde satt over Daniel, Hananja, Misjael og Asarja:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[12]«Prøv tjenerne dine i ti dager! Gi oss grønnsaker å spise og vann å drikke!

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[13]Så kan du sammenligne vårt utseende med de unge guttene som spiser av maten fra kongens bord, og behandle tjenerne dine ut fra det du da får se.»

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[14]Han hørte på dem i denne saken og prøvet dem i ti dager.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[15]Da de ti dagene var gått, viste det seg at de så bedre og sunnere ut enn de guttene som hadde spist av maten fra kongens bord.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[16]Så lot oppsynsmannen dem slippe denne maten og vinen og ga dem grønnsaker.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda

[17] Gud ga de fire guttene kunnskap og kyndighet i alle skrifter og all slags

cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

visdom. Og Daniel skjønte seg på alle slags syner og drømmer.

[18]Da tiden kongen hadde fastsatt, var til ende og de skulle føres fram for ham, førte hoffsjefen dem fram for Nebukadnesar.

[19]Kongen snakket med dem, og det fantes ingen som kunne måle seg med Daniel, Hananja, Misjael og Asarja. Og de trådte inn i kongens tjeneste.

[20]Hver gang kongen spurte dem til råds i saker som krevde visdom og forstand, fant han dem ti ganger visere enn alle drømmetydere og åndemanere i hele riket.

[21] Daniel ble værende der til kong Kyros' første regjeringsår.

Daniel 2

Nebukadnesars drøm

[1] I det andre året Nebukadnesar var konge, hadde han drømmer som gjorde ham urolig til sinns så han ikke fikk sove.

[2] Da sa kongen at drømmetyderne, åndemanerne, trollmennene og stjernetyderne skulle innkalles for å fortelle ham hva han hadde drømt. De kom og trådte fram for kongen.

[3]Han sa til dem: «Jeg har hatt en drøm. Jeg er urolig til sinns og ønsker å forstå drømmen.»

[4] Stjernetyderne svarte kongen på arameisk: «Lenge leve kongen! Fortell tjenerne dine drømmen, så skal vi fortelle deg tydningen.»

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

[11] A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

[12] Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

[5]Da sa kongen til stjernetyderne: «Dette er min faste beslutning: Hvis dere ikke forteller meg både drømmen og tydningen, skal dere hugges i biter, og husene deres skal legges i grus.

[6]Men hvis dere forteller meg både drømmen og tydningen, skal dere få rike gaver og stor ære av meg. Fortell meg derfor drømmen og tydningen!»

[7]De svarte for annen gang: «Bare kongen nå forteller sine tjenere drømmen, så skal vi fortelle deg tydningen.»

[8]Kongen tok til orde og sa: «Jeg skjønner nok at dere prøver å vinne tid, fordi dere ser at min beslutning står fast:

[9]Hvis dere ikke kan fortelle meg drømmen, er det bare én dom som gjelder for dere. Men dere er blitt enige om å lure meg med løgn og bedrag til tidene forandrer seg. Derfor: Si meg drømmen, så jeg forstår at dere kan fortelle meg tydningen!»

[10]Stjernetyderne tok til orde og sa til kongen: «Det finnes ikke det menneske på jorden som kan fortelle kongen dette. For aldri har noen konge, hvor stor og mektig han enn var, krevd noe slikt av en drømmetyder, åndemaner eller stjernetyder.

[11]Det kongen krever, er så vanskelig at ingen kan fortelle ham det, bortsett fra gudene, som ikke har sin bolig blant de dødelige.»

[12]Kongen ble fra seg av raseri over dette og befalte at man skulle gjøre ende på alle vismennene i Babel.

[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

[13]Forordningen om at vismennene skulle drepes, ble sendt ut, og de lette også etter Daniel og vennene hans for å drepe dem.

[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[14]Da vendte Daniel seg med kloke og velvalgte ord til Arjok, sjefen for kongens livvakt, som hadde dratt ut for å drepe vismennene i Babel.

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[15]Han tok til orde og spurte Arjok, kongens befalingsmann: «Hvorfor har kongen gitt denne strenge forordningen?» Da forklarte Arjok saken for Daniel.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

[16]Daniel gikk da inn og ba kongen om å gi ham en frist, så skulle han fortelle ham tydningen.

[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

[17]Så gikk Daniel hjem og forklarte saken for vennene sine, Hananja, Misjael og Asarja.

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

[18]De skulle be Gud i himmelen om å vise barmhjertighet og åpenbare dette mysteriet, så Daniel og vennene hans ikke skulle gå til grunne sammen med resten av vismennene i Babel.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

[19]Da ble mysteriet åpenbart for Daniel i et syn om natten. Og Daniel velsignet himmelens Gud.

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[20] Han tok til orde og sa: Velsignet er Guds navn fra evighet til evighet! For visdommen og styrken er hans.

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[21] Han lar år og tider skifte, avsetter konger og innsetter konger. Han gir de vise visdom og de forstandige forstand.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[22] Han åpenbarer det dype og det skjulte. Han vet hva som er i mørket, og hos ham har lyset sin bolig.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[23]Deg, mine fedres Gud, takker og priser jeg, for du har gitt meg visdom og styrke. Nå har du gjort kjent for meg det vi ba om, det kongen vil vite, har du gjort kjent for oss.

Daniel tyder kongens drøm

[24]Så gikk Daniel til Arjok, som hadde fått befaling av kongen om å gjøre ende på vismennene i Babel. Han sa til ham: «Gjør ikke ende på vismennene i Babel. Før meg fram for kongen, så skal jeg fortelle kongen tydningen.»

[25]Da skyndte Arjok seg og førte Daniel fram for kongen og sa til ham: «Blant jødene som er her i eksil, har jeg funnet en mann som kan fortelle kongen tydningen.»

[26]Kongen tok til orde og spurte Daniel, som ble kalt Beltsasar: «Er du i stand til å fortelle meg både drømmen som jeg har sett, og tydningen?»

[27]Daniel tok til orde og svarte kongen: «Mysteriet som kongen spør om, kan ingen vismann eller åndemaner, drømmetyder eller tegntyder fortelle kongen.

[28]Men det finnes en Gud i himmelen som åpenbarer mysterier. Han har kunngjort for kong Nebukadnesar hva som skal skje i de siste dager. Dette er drømmen og synene du hadde i hodet mens du lå i sengen:

[29]Da du lå i sengen, konge, kom det opp tanker om hva som skal skje i fremtiden. Han som åpenbarer mysterier, fortalte deg det som skal skje.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[30]Det er ikke fordi jeg har større visdom enn alle andre som lever, at dette mysteriet er blitt åpenbart for meg, men for at kongen skal få vite tydningen, så du får kjenne ditt hjertes tanker.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[31]Konge, i synet så du en kolossal statue. Den var stor og strålte sterkt. Den sto framfor deg og så skremmende ut.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[32]Hodet på statuen var av fint gull, brystet og armene av sølv, magen og hoftene av bronse.

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[33]Beina var av jern og føttene dels av jern, dels av leire.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[34]Mens du så på, ble en stein revet løs, uten at noen hånd rørte ved den, og den traff statuen på føttene som var av jern og leire, og knuste dem.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[35] Da ble alt sammen knust, både jernet og leiren, bronsen, sølvet og gullet. Det ble som agner fra treskeplassen om sommeren. Vinden tok det, og det fantes ikke mer. Men steinen som hadde truffet statuen, ble til et stort fjell som fylte hele jorden.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

[36]Dette var drømmen, og nå skal vi fortelle kongen tydningen.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[37]Du konge, kongenes konge, som himmelens Gud har gitt kongedømmet, makten, kraften og æren!

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[38]Menneskene, hvor de enn bor, dyrene på marken og fuglene under himmelen, alle har han gitt i din hånd, og han har satt deg til hersker over dem. Du er hodet av gull.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[42] Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

[43] Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[39]Men etter deg skal det oppstå et annet kongerike, svakere enn ditt, og så et tredje rike, av bronse, som skal herske over hele jorden.

[40]Det fjerde riket skal være sterkt som jern. Slik jernet knuser og ødelegger alt, skal det knuse og slå i stykker alle de andre, lik jern som slår i stykker.

[41]Føttene og tærne som du så, var dels av pottemakerleire og dels av jern. Slik skal riket være delt. Det skal være noe av jernets styrke i det. Du så jo at jernet var blandet med leire.

[42]At tærne dels var av jern og dels av leire, betyr at riket delvis skal være sterkt og delvis skjørt.

[43]Slik jernet du så, var blandet med leire, slik skal mennesker blande seg til én slekt. Men de skal likevel ikke holde sammen, like lite som jern kan blande seg med leire.

[44] Men i disse kongenes dager skal himmelens Gud opprette et rike som aldri i evighet skal gå til grunne og ikke bli overgitt til noe annet folk. Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det bestå til evig tid.

[45]Du så jo at en stein ble revet løs fra fjellet, uten at noen hånd rørte ved den, og den knuste jernet, bronsen, leiren, sølvet og gullet. Den store Gud har nå kunngjort for kongen det som skal skje i fremtiden. Drømmen er sann, og tydningen er pålitelig.»

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os

[46]Da kastet kong Nebukadnesar seg ned med ansiktet mot jorden og tilba Daniel. Han befalte at de skulle bære fram offer og røkelse for ham.

[47] Kongen tok til orde og sa til Daniel: «Sannelig, deres gud er gud over alle guder og herre over alle konger. Han åpenbarer mysterier, siden du har greid å åpenbare dette mysteriet.»

[48]Så ga kongen Daniel høy rang og mange store gaver. Han gjorde ham til hersker over hele provinsen Babel og til øverste leder for alle vismennene der.

[49] Da Daniel ba om det, satte kongen Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego over provinsen Babel. Daniel selv ble ved kongens hoff.

Daniel 3

Daniels venner i ildovnen

[1] Kong Nebukadnesar laget en statue av gull, seksti alen høy og seks alen bred, og stilte den opp i Dura-dalen i provinsen Babel.

[2]Så sendte kong Nebukadnesar bud og kalte sammen satrapene, guvernørene og stattholderne, rådgiverne, skattmestrene, dommerne, oppsynsmennene og alle provinsstyrerne. De skulle komme til innvielsen av statuen som kong Nebukadnesar hadde reist.

[3]Satrapene, guvernørene, stattholderne, rådgiverne, skattmestrene, dommerne, oppsynsmennene og alle provinsstyrerne

conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

samlet seg til innvielsen av statuen som kong Nebukadnesar hadde stilt opp. Da de sto foran statuen kongen hadde reist,

4 Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

4ropte herolden med høy røst: «Slik lyder befalingen til dere folk og nasjoner og tungemål:

5 no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

5Når dere hører lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt, sekkepipe og alle andre slags instrumenter, skal dere falle ned og tilbe gullstatuen kong Nebukadnesar har reist.

6 Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

6Den som ikke faller ned og tilber, skal straks kastes i ovnen med flammende ild.»

7 Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

7Så snart alle folkene hørte lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt og alle andre slags instrumenter, falt alle folk og nasjoner og tungemål ned og tilba statuen som kong Nebukadnesar hadde reist.

8 Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

8Straks etter kom noen kaldeiske menn og førte anklager mot jødene.

9 disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

9 De tok til orde og sa til kong Nebukadnesar: «Lenge leve kongen!

10 Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

10 Konge, du har gitt påbud om at alle som hører lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt, sekkepipe og alle andre slags instrumenter, skal falle ned og tilbe gullstatuen,

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[11]og at den som ikke faller ned og tilber, skal kastes i ovnen med flammende ild.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

[12] Det er noen jødiske menn her som du har satt til å styre provinsen Babel: Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego. Disse mennene bryr seg ikke om påbudet ditt, konge. De dyrker ikke din gud og tilber ikke statuen som du har stilt opp.»

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[13]Da ble Nebukadnesar rasende. Han befalte at Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego skulle hentes, og mennene ble ført fram for kongen.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[14]Nebukadnesar tok til orde og sa til dem: «Er det sant, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, at dere ikke dyrker min gud og ikke tilber gullstatuen jeg har stilt opp?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

[15]Nå, er dere villige når dere hører lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt, sekkepipe og alle andre slags instrumenter, til å falle ned og tilbe statuen jeg har laget? For vil dere ikke tilbe den, skal dere straks kastes i ovnen med flammende ild. Finnes det da noen gud som kan berge dere fra min hånd?»

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

[16]Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego svarte kong Nebukadnesar: «Vi behøver ikke å svare deg på dette.

[17] Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

[17] Om den Gud som vi dyrker, kan berge oss ut fra ovnen med flammende ild og fra din hånd, konge, så vil han berge oss.

[18] Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

[18] Og om han ikke gjør det, skal du vite, konge, at vi likevel ikke vil dyrke din gud og ikke tilbe gullstatuen du har reist.»

[19] Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

[19]Da ble Nebukadnesar fylt av slikt raseri mot Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego at ansiktet hans ble helt fordreid. Han befalte at ovnen skulle gjøres sju ganger så varm som vanlig,

[20] Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

[20]og at noen soldater fra hæren skulle binde Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego og kaste dem i ovnen med flammende ild.

[21] Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

[21]Så ble mennene bundet og kastet i ovnen med flammende ild, med kappene, buksene, luene og de andre klærne på seg.

[22] Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

[22]Fordi ovnen etter kongens strenge befaling var så sterkt opphetet, ble de som førte Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego opp, drept av flammene fra ilden.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[23]De andre tre mennene, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, falt bundet ned i ovnen med flammende ild.

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[24]Da ble kong Nebukadnesar forskrekket. Han reiste seg brått og spurte rådsherrene sine: «Var det ikke tre menn vi bandt og kastet ned i ilden?» «Jo visst, konge», svarte de.

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[25]Han sa: «Men jeg ser fire menn gå fritt omkring i ilden, og det finnes ikke skade på dem. Den fjerde ser ut som en gudesønn.»

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e

[26] Nå gikk Nebukadnesar bort til døren i ovnen med flammende ild og ropte: «Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, dere tjenere for Gud, Den høyeste, kom ut hit!»

vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

Da kom Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego ut av ilden.

27 Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

27Satrapene, guvernørene, stattholderne og kongens rådsherrer stimlet sammen, og de så at ilden ikke hadde hatt makt over kroppene til disse mennene. Håret på hodene deres var ikke svidd, kappene var ikke skadet, og det luktet ikke brent av dem.

28 Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

28 Da sa Nebukadnesar: «Velsignet er Sjadraks, Mesjaks og Abed-Negos Gud, som har sendt sin engel og berget sine tjenere. De satte sin lit til ham og trosset kongens befaling. De våget livet for å slippe å dyrke eller tilbe noen annen gud enn sin egen.

29 Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

29 Nå gir jeg dette påbudet: Om det i alle folk og nasjoner og tungemål finnes noen som håner Sjadraks, Mesjaks og Abed-Negos Gud, skal han hugges i biter, og huset hans skal legges i grus. For det finnes ingen annen gud som kan redde på denne måten.»

30 Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

30 Og kongen ga Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego høye stillinger i provinsen Babel.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

1 O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

Daniel 4

Nebukadnesars vanvidd

1 «Kong Nebukadnesar til alle folk og nasjoner og tungemål som bor over hele jorden: Rikelig fred!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[2] Nå vil jeg gjerne kunngjøre de tegn og under som Gud, Den høyeste, har gjort mot meg.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

[3] Hvor store er hans tegn, hvor veldige hans under! Hans kongerike er et evig rike, hans velde varer fra slekt til slekt.

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

[4]Jeg, Nebukadnesar, levde sorgløst i mitt hus og satt sunn og frisk i slottet mitt.

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[5] Da hadde jeg en drøm som gjorde meg redd. Tankene jeg fikk mens jeg lå i sengen, og synene jeg hadde i mitt hode, skremte meg.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[6]Jeg ga påbud om at alle vismenn i Babel skulle føres fram for meg og gi meg tydningen av drømmen.

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[7]Da kom drømmetyderne, åndemanerne, stjernetyderne og tegntyderne inn, og jeg fortalte dem drømmen. Men de kunne ikke gi meg tydningen.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[8] Til sist kom Daniel fram for meg, han som kalles Beltsasar etter navnet på min gud. I ham er de hellige guders ånd. Jeg fortalte drømmen til ham:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

[9] Beltsasar, du som er leder for drømmetyderne, jeg vet at i deg er de hellige guders ånd, og at ikke noe mysterium er for vanskelig for deg. Hør hva jeg så i drømmen, og si meg tydningen!

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[10]Jeg hadde syner i hodet mens jeg lå i sengen: Og se, et tre sto midt på jorden. Det var svært høyt.

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

[15] Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

[16] Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

[17] Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

[18] Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios

[11]Treet vokste seg så stort og kraftig at det nådde til himmelen og var synlig til jordens ende.

[12] Løvet var vakkert og frukten rik, det ga føde til alle. Dyrene på marken fant skygge under det, og fuglene under himmelen bygde rede i greinene. Alt liv fikk sin føde fra det.

[13] Jeg hadde syner i hodet mens jeg lå i sengen. Jeg så, og se! – en hellig vokter kom ned fra himmelen.

[14] Han ropte med høy stemme: Hugg treet ned, skjær greinene av; riv løvet av, kast frukten utover! Dyrene under det skal flykte og fuglene fly bort fra greinene.

[15] La bare rotstubben stå igjen i jorden, i gresset på marken, men bundet med lenker av jern og bronse. Han skal vætes med dugg fra himmelen, som dyrene skal han ete plantene på marken.

[16]Hans menneskehjerte skal forvandles, et dyrehjerte skal han få. Sju tider skal fare over ham.

[17] Dette har vokterne vedtatt i sitt råd, dette har de hellige avgjort ved sitt ord. Slik skal alle som lever, forstå at Den høyeste rår over menneskenes rike. Han gir det til hvem han vil, og den laveste av alle mennesker kan han sette over det.

[18]Dette var drømmen som jeg, kong Nebukadnesar, hadde. Gi meg tydningen, du Beltsasar! For ingen vismann i mitt rike

do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

kan det. Men du kan, for de hellige guders ånd er i deg.»

19 Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

19 Daniel, som kaltes Beltsasar, sto en stund forferdet; tankene hans skremte ham. Da sa kongen: «Beltsasar, la ikke drømmen og tydningen skremme deg.» Beltsasar svarte: «Herre, måtte drømmen gjelde fiendene dine og tydningen motstanderne dine!

20 A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

20Treet du så, var stort og kraftig. Toppen nådde til himmelen, og treet var synlig over hele jorden.

21 cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

21Løvet var vakkert og frukten rik, det ga føde til alle. Dyrene på marken holdt til under det, og fuglene under himmelen hadde rede i greinene.

22 és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

22 Dette treet er deg selv, konge, stor og mektig som du er. Din makt har vokst, den når helt til himmelen og ditt herredømme til jordens ende.

23 Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

23 Konge, du så en hellig vokter komme ned fra himmelen, og han sa: Hugg treet ned og ødelegg det! La bare rotstubben stå igjen i jorden, i gresset på marken, men bundet med lenker av jern og bronse. Han skal vætes med dugg fra himmelen og leve som dyrene på marken inntil sju tider har fart over ham.

24 esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

24Dette er tydningen, konge. Den høyeste har besluttet at dette skal komme over min herre kongen:

[25] serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[25] Du skal jages bort fra menneskene og holde til blant dyrene på marken. Du skal spise gress som oksene, og med dugg fra himmelen skal du vætes. Sju tider skal fare over deg inntil du forstår at Den høyeste rår over menneskenes rike og gir det til hvem han vil.

[26] Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

[26]Når det ble sagt at en rotstubb av treet skulle stå igjen, betyr det at riket igjen skal være ditt fra den tid du forstår at Himmelen har makten.

[27] Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

[27] Derfor, konge, ta imot mitt råd! Riv deg løs fra dine synder med rettferd og fra din skyld med barmhjertighet mot de nødlidende. Så skal din lykke vare lenge.»

[28] Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

[28]Alt dette hendte med kong Nebukadnesar.

[29] Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

[29]Tolv måneder senere, da kongen en gang gikk omkring på taket av slottet i Babel,

[30] falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

[30]utbrøt han: «Dette er det store Babel som jeg med min veldige makt har bygd til kongssete, til ære for min herlighet!»

[31] Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

[31]Før kongen var ferdig med å snakke, kom en stemme fra himmelen: «Dette er sagt til deg, kong Nebukadnesar: Riket er tatt fra deg.

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[32] Du skal jages bort fra menneskene og holde til blant dyrene på marken. Du skal spise gress som oksene. Sju tider skal fare over deg inntil du forstår at Den høyeste rår over menneskenes rike og gir det til hvem han vil.»

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

Daniel 5

A escritura na parede

[33]I samme øyeblikk gikk dette ordet i oppfyllelse på Nebukadnesar. Han ble jaget bort fra menneskene og spiste gress som oksene. Med dugg fra himmelen ble kroppen hans vætet, inntil håret ble langt som ørnefjær og neglene som fugleklør.

[34] «Da tiden var omme, løftet jeg, Nebukadnesar, blikket mot himmelen, og jeg fikk forstanden tilbake. Jeg priste Den høyeste og æret ham som lever evig: Hans velde er et evig velde, hans rike varer fra slekt til slekt.

[35] Alle som bor på jorden, er for ingenting å regne. Han gjør som han vil med himmelens hær og med dem som bor på jorden. Ingen kan holde ham tilbake, ingen kan si til ham: Hva er det du gjør?

[36]I samme øyeblikk fikk jeg forstanden tilbake, og jeg fikk min herlighet og glans igjen, til ære for kongeriket mitt. Rådsherrene og stormennene mine søkte meg. På ny ble jeg innsatt som konge og fikk enda større makt enn før.

[37] Jeg, Nebukadnesar, lover, priser og ærer nå himmelens konge. For alle hans gjerninger er sanne og hans veier rette. Han kan bøye dem som er hovmodige i sin ferd.»

Daniel 5

Skriften på veggen

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[1] Kong Belsasar holdt et stort festmåltid for de tusen stormennene sine og satt og drakk vin sammen med dem.

[2] Belsasar ble påvirket av vinen og befalte at de skulle hente de gullkarene og sølvkarene som hans far Nebukadnesar hadde ført bort fra tempelet i Jerusalem. Så skulle kongen og stormennene, konene og medhustruene hans drikke av dem.

[3]Da hentet de gullkarene som var ført bort fra tempelet, fra Guds hus i Jerusalem, og de drakk av dem, både kongen og stormennene, konene og medhustruene hans.

[4]De drakk vin og priste guder av gull og sølv, bronse og jern, tre og stein.

[5]I samme øyeblikk kom fingrene av en menneskehånd til syne, og de skrev på den kalkede veggen i kongens slott, midt imot lysestaken. Kongen så hånden som skrev.

[6]Ansiktet til kongen bleknet, og tankene hans skremte ham. Hoftene ble svake, og knærne slo mot hverandre.

[7] Kongen ropte høyt at de skulle hente åndemanerne, stjernetyderne og tegntyderne. Han sa til vismennene i Babel: «Den som kan lese denne skriften og fortelle meg hva den betyr, han skal bli kledd i purpur og få gullkjede om halsen og herske som tredjemann i riket.»

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.
[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.
[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.
[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,
[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.
[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?
[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[8]Da kom alle vismennene til kongen inn. Men de klarte ikke å lese skriften eller fortelle kongen tydningen.
[9]Da ble kong Belsasar så vettskremt at ansiktet bleknet, og stormennene hans sto rådville.
[10] Da dronningen hørte hva kongen og stormennene hans hadde sagt, kom hun inn i festsalen, tok til orde og sa: «Lenge leve kongen! La ikke tankene skremme deg, bli ikke blek!
[11] I riket ditt finnes det en mann som har de hellige guders ånd i seg. I din fars dager viste det seg at han hadde opplysning og innsikt og visdom lik guders visdom. Din far, kong Nebukadnesar, satte ham til leder for drømmetyderne, åndemanerne, stjernetyderne og tegntyderne. Det gjorde din far, konge,
[12] fordi det hos Daniel, som kongen ga navnet Beltsasar, fantes en usedvanlig ånd, forstand og innsikt, evne til å tyde drømmer, tolke varsler og løse floker. Send nå bud på Daniel! Han kan fortelle deg tydningen.»
[13] Så ble Daniel ført fram for kongen, og kongen sa til ham: «Du er Daniel, en av de bortførte fra jødene, som min far, kongen, brakte hit fra Juda!
[14]Jeg har hørt om deg at gudenes ånd er i deg, og at du har vist deg å ha opplysning, innsikt og usedvanlig visdom.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu

[15]Nå er vismennene og åndemanerne ført fram for meg for å lese denne skriften og fortelle meg tydningen. Men de er ikke i stand til å tyde ordene.

[16]Men jeg har hørt om deg at du kan gi tydninger og løse floker. Kan du nå lese skriften og fortelle meg tydningen, skal du bli kledd i purpur og få gullkjede om halsen og herske som tredjemann i riket.»

[17]Daniel svarte kongen: «Behold de fine gavene dine selv, eller gi dem til en annen! Men skriften skal jeg lese for kongen og fortelle tydningen.

[18] Konge! Gud, Den høyeste, ga rike og makt, ære og herlighet til din far Nebukadnesar.

[19]Fordi Gud hadde gitt ham så stor makt, skalv alle folk og nasjoner og tungemål for ham og var redde. Den han ville, lot han drepe, og den han ville, lot han leve; den han ville, opphøyde han, og den han ville, fornedret han.

[20] Men da han ble stor i egne tanker og stolt og hovmodig i sin ånd, ble han støtt ned fra kongetronen, og hans ære ble tatt fra ham.

[21] Han ble jaget bort fra menneskene, og hans hjerte ble som et dyrehjerte. Han holdt til blant villeslene og spiste gress som oksene. Kroppen hans ble vætet med dugg fra himmelen, inntil han forsto at

que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

[24] Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

[25] Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

[26] Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

[27] TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

[28] PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

[29] Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

[30] Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

Gud, Den høyeste, rår over menneskenes rike og kan gi det til hvem han vil.

[22]Men du, Belsasar, hans sønn, har ikke blitt ydmyk, enda du visste alt dette.

[23]Du har opphøyd deg mot himmelens herre. De har kommet til deg med kar fra hans hus, og du og stormennene, konene og medhustruene dine har drukket vin av dem. Du priste guder av sølv og gull, bronse og jern, tre og stein, som verken ser eller hører eller skjønner noe. Men den Gud som har livet ditt i sin hånd, og som rår for hele din livsvei, ham har du ikke æret.

[24]Derfor ble denne hånden sendt fra ham og denne skriften skrevet.

[25]Dette er det som ble skrevet: mene, mene, tekel ufarsin.

[26]Og dette er tydningen av ordene: Mene – talt. Gud har talt ditt kongedømmes dager og gjort slutt på det.

[27]Tekel – veid. Du er veid på vekten og funnet for lett.

[28] Peres – delt opp. Riket ditt er delt opp og gitt til mederne og perserne.»

[29] Da befalte Belsasar at de skulle kle Daniel i purpur, henge gullkjedet om halsen hans og rope ut at han skulle herske som tredjemann i riket.

[30]Men samme natt ble Belsasar, kaldeerkongen, drept.

31 E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

1 Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

2 e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

3 Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

4 Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

5 Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

6 Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

7 Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o

Daniel 6

Daniel i løvehulen

1 Mederen Dareios overtok kongeriket. Han var da 62 år gammel.

2Dareios besluttet å sette 120 satraper over kongeriket, fordelt over hele riket.

3Over dem satte han tre ministre, og Daniel var en av dem. Satrapene skulle avlegge regnskap for dem, så kongen ikke skulle lide noe tap.

4Daniel utmerket seg framfor de andre ministrene og satrapene, for det var en usedvanlig ånd i ham, og kongen tenkte på å sette ham over hele riket.

5Da prøvde ministrene og satrapene å finne noe å anklage Daniel for i hans embetsførsel. Men de klarte ikke å finne noe å anklage ham for eller noe galt å si om ham. For han var pålitelig, og de fant verken forsømmelse eller feil hos ham.

6Da sa mennene: «Vi finner ikke noe å anklage denne Daniel for, hvis vi da ikke finner noe hos ham som angår hans religion.»

7 Nå stormet ministrene og satrapene inn til kongen og sa til ham: «Lenge leve kong Dareios!

8Alle ministrene, guvernørene, satrapene, rådsherrene og stattholderne har holdt råd og er blitt enige om at kongen bør utstede en forordning med et strengt påbud om at

interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

enhver som i tretti dager ber en bønn til noen annen gud eller noe annet menneske enn deg, konge, skal kastes i løvehulen.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[9] Utsted nå et slikt påbud, konge, og sett opp et skriv som ikke kan tilbakekalles, etter medernes og persernes uforanderlige lov.»

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[10]I samsvar med dette satte Dareios opp et skriv med et slikt påbud.

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[11] Så snart Daniel fikk vite at skrivet var satt opp, gikk han hjem. I takkammeret hadde han åpne vinduer som vendte mot Jerusalem. Tre ganger om dagen falt han på kne for sin Gud med bønn og lovprisning, for slik hadde han alltid gjort.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[12]Da stormet mennene inn og fant Daniel mens han ba og påkalte sin Gud.

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[13] Så gikk de fram for kongen og sa: «Konge, har du ikke utstedt et påbud om at enhver som i tretti dager ber til noen annen gud eller noe annet menneske enn deg, konge, skal kastes i løvehulen?» Kongen svarte: «Jo, det står fast etter medernes og persernes uforanderlige lov.”

[13] Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

[14]Da sa de til kongen: «Daniel, en av de bortførte fra Juda, retter seg verken etter deg eller etter det påbudet du har utstedt. Tre ganger om dagen ber han sin bønn.»

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo

[15]Da kongen hørte det, gjorde det ham svært ondt, og han bestemte seg for å

mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

15 Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

16 Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

17 Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

18 Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

19 Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

20 Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

21 Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

22 O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

berge Daniel. Helt til solnedgang gjorde han hva han kunne for å redde ham.

16Igjen stormet mennene inn til kongen og sa til ham: «Konge, glem ikke at det er medisk og persisk lov at ikke noe påbud som kongen har gitt eller noen forordning som han har utstedt, kan kalles tilbake.»

17Så befalte kongen at de skulle hente Daniel og kaste ham i løvehulen. Kongen sa til Daniel: «Måtte din Gud, som du fortsatt dyrker, berge deg!»

18De hentet en stein og la den over åpningen til hulen. Kongen forseglet den med sitt eget segl og sine stormenns segl, så ingenting skulle kunne endres når det gjaldt Daniel.

19Deretter gikk kongen til slottet sitt og fastet hele natten, han lot ingen kvinner komme inn til seg, og han fikk ikke sove.

20Tidlig om morgenen, ved soloppgang, sto kongen opp og skyndte seg til løvehulen.

21Da han nærmet seg hulen, ropte han med angst i stemmen på Daniel: «Daniel, du tjener for den levende Gud, har din Gud, som du stadig dyrker, kunnet berge deg fra løvene?»

22 Da svarte Daniel: «Lenge leve kongen!

23 Min Gud sendte sin engel og lukket løvenes gap så de ikke skadet meg. For jeg er funnet uskyldig for ham. Og heller ikke mot deg, konge, har jeg gjort noe galt.»

[23] Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

[24] Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

[25] Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[26] Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

[27] Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

[24]Da ble kongen svært glad og befalte at de skulle dra Daniel opp av hulen. Da de hadde dratt Daniel opp av hulen, fantes det ingen skade på ham, for han hadde stolt på sin Gud.

[25]Kongen befalte nå at de mennene som hadde kommet med anklager mot Daniel, skulle hentes og kastes i løvehulen sammen med barna og konene sine. De hadde ikke nådd bunnen av hulen før løvene kastet seg over dem og knuste hvert bein i kroppen på dem.

[26] Deretter skrev kong Dareios til folk og nasjoner og tungemål over hele jorden: «Rikelig fred!

[27] Hermed gir jeg påbud om at overalt i mitt kongerike, så langt mitt velde når, skal folket frykte og skjelve for Daniels Gud. For han er den levende Gud, han blir til evig tid. Hans kongerike går ikke til grunne, hans velde er uten ende.

[28]Han berger og redder, han gjør tegn og under i himmelen og på jorden. Han berget Daniel fra løvenes klør.»

[29]Daniel hadde stor fremgang mens Dareios og perseren Kyros var konger.

Daniel 7

Verdensrikene og det evige riket

[1]I det første året Belsasar var konge i Babel, hadde Daniel en drøm, og syner gikk gjennom hodet hans mens han lå i sengen. Etterpå skrev han ned drømmen. Her begynner fortellingen.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

[8] Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

[2]Daniel fortalte: Jeg så i et syn om natten, og se! – himmelens fire vinder satte det store havet i opprør.

[3] Fire store dyr steg opp av havet, det ene forskjellig fra det andre.

[4]Det første dyret var lik en løve og hadde ørnevinger. Mens jeg så på, ble vingene revet av, det ble løftet opp fra jorden og reist på to føtter som et menneske, og det fikk et menneskehjerte.

[5]Og se! – et dyr til, det andre. Det lignet en bjørn og ble løftet opp på den ene siden. Det hadde tre ribbein i gapet, mellom tennene, og det ble sagt til det: «Reis deg og ét mye kjøtt!"

[6]Deretter så jeg, og se! – ett til. Det var som en leopard. Dyret hadde fire fuglevinger på ryggen, og det hadde fire hoder. Det fikk herskermakt.

[7]Deretter så jeg i nattsynene, og se! – et fjerde dyr, fryktelig og skremmende og veldig sterkt. Det hadde store jerntenner og åt og knuste; og det som var igjen, tråkket det ned med føttene. Det var forskjellig fra alle de andre dyrene og hadde ti horn.

[8] Jeg betraktet hornene, og se! – enda et horn. Et lite horn skjøt opp mellom dem. Tre av de første hornene ble rykket opp så det kunne få plass. Dette hornet hadde øyne som et menneske og en munn som talte store ord.

[9] Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

[10] Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

[11] Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

[12] Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

[13] Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

[14] Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

[15] Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

[16] Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto.

[9] Videre så jeg: Tronstoler ble satt fram, og en som var gammel av dager, tok sete. Klærne hans var hvite som snø og håret på hodet som ren ull. Tronen var flammende luer, og hjulene under den var luende ild.

[10] En elv av ild fløt fram og strømmet ut foran ham. Tusen på tusen tjente ham, titusener på titusener sto foran ham. Retten ble satt og bøker åpnet.

[11] Jeg fortsatte å se fordi jeg hørte de store ordene som hornet talte. Og mens jeg så, ble dyret drept, og kroppen ble knust og kastet på ilden for å brennes.

[12]Også de andre dyrenes herskermakt ble tatt fra dem, og livslengden deres ble fastsatt med dag og time.

[13] Jeg så i mine nattsyner, og se! – med himmelens skyer kom en som var lik en menneskesønn. Han gikk bort mot den som var gammel av dager og ble ført fram for ham.

[14] Han fikk herskermakt, ære og rike så alle folk og nasjoner og tungemål skal tjene ham. Hans herskermakt er en evig makt som ikke skal forgå. Hans rike går aldri til grunne.

[15] Jeg, Daniel, ble urolig i kropp og sjel. Synene som gikk gjennom hodet mitt, skremte meg.

[16]Jeg gikk bort til en av dem som sto der, og ba ham om en pålitelig forklaring på alt

Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual

dette. Han svarte meg og fortalte meg hva synene betydde:

[17]«Disse store dyrene, fire i tallet, betegner fire konger som skal stå fram på jorden.

[18] Men Den høyestes hellige skal motta kongeriket og beholde det til evig tid, i evigheters evighet.»

[19]Da ønsket jeg å få en pålitelig forklaring på det fjerde dyret. Det var forskjellig fra alle de andre, et fryktelig dyr med tenner av jern og klør av bronse. Det åt og knuste, og det som var igjen, tråkket det ned med føttene.

[20]Jeg ønsket også en forklaring på de ti hornene det hadde på hodet, det nye hornet som skjøt opp, og de tre andre hornene som falt av så det kunne få plass. Dette hornet hadde øyne og en munn som talte store ord, og det så større ut enn de andre.

[21] Jeg så på mens dette hornet førte krig mot de hellige og vant over dem,

[22]inntil den gamle av dager kom. Da fikk Den høyestes hellige sin rett, og tiden kom da de hellige tok over riket.

[23]Dette sa han: «Det fjerde dyret betyr at det skal komme et fjerde rike på jorden, et som er forskjellig fra alle de andre rikene. Det skal sluke hele jorden, tråkke den ned og knuse den.

[24] De ti hornene betyr at det skal stå fram ti konger fra dette riket. Og etter dem skal det stå fram enda en konge, som er

será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

[1] No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

[2] Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

forskjellig fra de andre. Han skal tvinge under seg tre konger.

[25] Han skal tale mot Den høyeste og fare hardt fram mot Den høyestes hellige. Han skal bestemme seg for å forandre tider og lover, og de hellige skal overgis i hans hånd én tid, tider og en halv tid.

[26] Da skal retten bli satt. Herskermakten skal tas fra ham, bli ødelagt og gå under for alltid.

[27]Riket, herredømmet og makten over rikene under himmelen skal bli gitt til folket av Den høyestes hellige. Riket deres skal være et evig rike, og alle herskermakter skal tjene og lyde dem.»

[28]Her slutter fortellingen. Jeg, Daniel, ble skrekkslagen av tankene mine, og ansiktet mitt bleknet. Men jeg gjemte alt dette i mitt hjerte.

Daniel 8

Væren og bukken

[1] I det tredje året Belsasar var konge, fikk jeg, Daniel, enda et syn, etter det jeg tidligere hadde hatt.

[2] I dette synet så jeg at jeg var i borgen Susa, som ligger i provinsen Elam, og jeg så at jeg var ved Ulai-elven.

[3]Jeg løftet øynene. Jeg så, og se! – en vær sto ved elven. Den hadde to horn. Begge hornene var lange, men det ene var lengre enn det andre, og det lengste vokste fram sist.

[4] Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

[5] Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

[6] dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

[7] Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

[8] O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

[9] De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

[10] Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

[11] Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

[4]Jeg så væren stange mot vest og mot nord og mot sør. Ingen dyr kunne stå opp mot den, og ingen kunne berge noen fra den. Den gjorde som den ville, og fikk stor makt.

[5] Mens jeg tenkte på dette, kom det en geitebukk fra vest, og den fór over hele jorden uten å komme nær marken. Bukken hadde et veldig horn i pannen.

[6]Bukken kom bort til væren med de to hornene, den jeg så stå foran elven. Og den løp mot den med voldsom kraft.

[7]Jeg så hvordan den kom helt bort til væren, stanget til den i sinne og brakk begge hornene på den. Væren hadde ikke styrke til å stå opp mot den. Bukken kastet den til jorden og tråkket den ned. Ingen kunne berge væren fra bukken.

[8]Bukken fikk svært stor makt. Men da den var på sitt mektigste, ble det store hornet brukket av, og det vokste opp fire veldige horn i stedet for det, mot de fire himmelretningene.

[9] Fra ett av hornene gikk det ut et mindre horn. Det vokste seg stadig større mot sør og mot øst og mot det herlige landet.

[10] Det vokste helt opp til himmelens hær og kastet noen av hæren og noen av stjernene til jorden og tråkket dem ned.

[11] Ja, det vokste helt opp til fyrsten for hæren. Det daglige offeret ble tatt fra ham, og plassen der hans helligdom står, ble vanæret.

[12] O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

[12]Hornet fikk makt til å gjøre opprør mot det daglige offeret. Det kastet sannheten til jorden og lyktes i alt det gjorde.

[13] Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

[13]Så hørte jeg en av de hellige snakke, og en annen av de hellige spurte ham som snakket: «Hvor lenge gjelder synet om det daglige offeret, om den ødeleggende synden og om at både helligdommen og hæren skal overgis til å tråkkes ned?»

[14] Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

[14]Han svarte meg: «I 2.300 kvelder og morgener. Så skal helligdommen få sin rett tilbake.»

[15] Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

[15]Mens jeg, Daniel, så synet og prøvde å forstå det, sto det en foran meg som så ut som en mann.

[16] E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

[16] Og jeg hørte en menneskestemme rope over Ulai: «Gabriel, forklar synet for ham!»

[17] Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

[17]Så kom han bort til der jeg sto, og da han kom, ble jeg skremt og kastet meg ned med ansiktet mot jorden. Han sa til meg: «Forstå, menneske, at synet handler om endetiden.»

[18] Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[18] Mens han snakket med meg, lå jeg bevisstløs med ansiktet mot jorden. Men han rørte ved meg, reiste meg opp så jeg sto,

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[19] og sa: «Nå lar jeg deg få vite hva som skal skje når vredestiden er i ferd med å ta slutt, for det handler om tiden for enden.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[20]Væren som du så, den med de to hornene, er kongene av Media og Persia,

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;
[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.
[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.
[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.
[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.
[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.
[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[21] og geitebukken er kongen av Javan. Det store hornet i pannen er den første kongen.
[22]Det ene hornet som ble brukket av, og de fire som vokste opp i stedet, betyr at fire kongeriker skal stå fram fra folket hans, men uten hans styrke.
[23]Når riket deres går mot sin slutt og syndene har nådd sin fylde, skal det stå fram en konge med hardt ansikt og forstand på å føre folk bak lyset.

[24]Hans styrke blir stor, men ikke som den første styrke. Han skal gjøre uhyggelig skade og lykkes i alt han gjør. Han skal utslette de mektige og folket av de hellige.

[25]Fordi han er kløktig, skal han lykkes med sitt svik. Han skal være stor i egne tanker, og med lett hjerte skal han utslette mange. Han skal reise seg mot fyrstenes fyrste og bli knust, men ikke av menneskehånd.

[26]Synet om kvelder og morgener, det som ble fortalt, er sant. Men du skal holde synet skjult, for det handler om en fjern fremtid.»
[27] Og jeg, Daniel, lå syk i flere dager, men sto så opp og gjorde igjen min tjeneste for kongen. Jeg var full av undring over synet og forsto det ikke.

Daniel 9

De sytti ukene

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

[8] Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos

[1] I det første året Dareios, sønn av Ahasveros, var konge – han var av medisk ætt og var blitt konge over kaldeerriket –

[2] i det første regjeringsåret hans la jeg, Daniel, merke til i bøkene hvor mange år Jerusalem skulle ligge i ruiner ifølge Herrens ord til profeten Jeremia. Det var sytti år.

[3]Jeg vendte meg til Herren Gud for å søke ham med bønn og rop om nåde, for å faste i sekk og aske.

[4] Jeg ba til Herren min Gud og bekjente: «Å, Herre, du store og skremmende Gud, som holder pakten og er trofast mot alle som elsker deg og holder dine bud!

[5] Vi har syndet, handlet ille, gjort urett, vært trassige og veket bort fra dine bud og dommer.

[6]Vi har ikke hørt på dine tjenere profetene som talte i ditt navn til kongene våre, stormennene og fedrene og til alt folket i landet.

[7] Din er rettferdigheten, Herre, og vår er skammen. Slik er det i dag med mennene i Juda og dem som bor i Jerusalem og i hele Israel, fjern og nær, i alle land du drev dem bort til, fordi de hadde vært troløse mot deg.

[8] Ja, Herre, oss tilhører skammen, oss og kongene våre, stormennene og fedrene, for vi har syndet mot deg.

príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

[9] Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

[10] e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

[11] Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

[12] Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

[13] Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

[14] Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

[15] Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste

[9] Hos Herren vår Gud er barmhjertighet og tilgivelse; vi har gjort opprør mot ham.

[10]Vi hørte ikke på Herren vår Gud og fulgte ikke hans lover, som han ga oss ved sine tjenere profetene.

[11] Hele Israel brøt din lov, vendte seg bort og hørte ikke på deg. Derfor har den forbannelseseden som er beskrevet i loven til Guds tjener Moses, kommet over oss. For vi har syndet mot ham.

[12]Han har satt i verk det ordet han talte mot oss og mot styrerne som styrte over oss. Han har ført over oss en ulykke så stor at det ikke finnes et sted under himmelen der det har hendt noe slikt som i Jerusalem.

[13]Etter det som er skrevet i Moseloven, kom all denne ulykken over oss. Men vi prøvde ikke å vinne velvilje for Herrenvår Guds ansikt, vi vendte ikke om fra vår synd og prøvde ikke å forstå din sannhet.

[14] Derfor hadde Herren stadig ulykken for øye og førte den over oss. For Herren vår Gud er rettferdig i alt han gjør, men vi hørte ikke på ham.

[15]Og nå, Herre vår Gud, du som førte folket ditt ut av Egypt med sterk hånd og vant deg et navn som består selv i dag, vi har syndet og gjort urett.

renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

[16] Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio,

[16]Herre, du som alltid er rettferdig, vend vreden og harmen bort fra din by Jerusalem, ditt hellige fjell! Fordi vi har syndet og fedrene våre har handlet galt, er Jerusalem og folket ditt blitt til spott for alle omkring oss.

[17]Hør nå, vår Gud! Din tjener ber og roper om nåde. La ditt ansikt lyse over din ødelagte helligdom, Herre, for din egen skyld.

[18] Min Gud, vend øret hit og hør! Åpne dine øyne og se våre ruiner og byen som ditt navn er nevnt over. For det er ikke i tillit til våre rettferdige gjerninger at vi kommer fram for ditt ansikt med våre rop om nåde, det er i tillit til din store barmhjertighet.

[19] Hør, Herre! Tilgi, Herre! Lytt og grip inn, drøy ikke – for din egen skyld, min Gud! For ditt navn er nevnt over byen din og folket ditt.»

[20]Mens jeg ennå talte og ba og bekjente min egen synd og synden til Israel, mitt folk, mens jeg bar fram for Herren min Gud en bønn for min Guds hellige fjell,

[21] ja, mens jeg ennå ba min bønn, fløy Gabriel, den mannen jeg tidligere hadde sett i et syn, helt fram til meg. Det var ved tiden for kveldsofferet.

veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

[22]Han ville lære meg og sa: «Daniel, nå er jeg kommet for å gi deg innsikt.

[23]Da du begynte å be, gikk det ut et ord, og jeg er kommet for å fortelle det til deg, for du er høyt elsket. Legg merke til ordet, så du forstår synet!

[24]Sytti uker er bestemt for ditt folk og din hellige by, til å bringe ondskapen til ende, til å gjøre slutt på synden, til å sone skylden og føre fram en evig rettferd, til å stadfeste det profetene så og salve det aller helligste.

[25] Du skal vite og forstå: Fra ordet gikk ut om at Jerusalem skal gjenreises og bygges opp igjen, og til det kommer en som er salvet, en fyrste, skal det gå sju uker, og i sekstito uker skal byen stå gjenreist og gjenoppbygd, med gater og vollgraver. Men det skal være en tid full av trengsler.

[26] Etter de sekstito ukene skal den salvede ryddes av veien og bli borte. Byen og helligdommen skal legges øde av hæren til en fyrste som kommer. Han skal ende sine dager i en flom. Ødeleggelsen som er fastsatt, skal vare til krigen er slutt.

[27] I én uke skal han stadfeste en pakt med de mange, etter en halv uke gjør han slutt på slaktoffer og grødeoffer. På motbydelighetens vinger kommer han som ødelegger, helt til utslettelsen som er fastsatt, strømmer ned over ødeleggeren selv.»

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

[2] Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

[3] Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

[4] No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

[5] levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

[6] o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

[7] Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

[8] Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

Daniel 10

Daniel får et syn ved Tigris

[1] I perserkongen Kyros' tredje regjeringsår ble et ord åpenbart for Daniel, som ble kalt Beltsasar. Ordet var sant og handlet om en hard strid. Han merket seg ordet så han forsto synet.

[2]På den tiden hadde jeg, Daniel, vært i sorg i tre uker.

[3]Lekker mat spiste jeg ikke, kjøtt og vin kom ikke over leppene mine, og jeg salvet meg ikke før de tre ukene var til ende.

[4]Den tjuefjerde dagen i den første måneden sto jeg ved bredden av Storelven, det vil si Tigris.

[5] Jeg løftet øynene. Jeg så, og se! – en mann kledd i lin, med et belte av Ufas-gull om livet.

[6]Kroppen hans var som krysolitt, ansiktet som glimtet av et lyn, øynene som luer av ild, og armene og føttene var som skinnende bronse. Når han talte, lød stemmen som bruset av en folkemengde.

[7]Jeg, Daniel, var den eneste som så synet. De mennene som var sammen med meg, så ikke synet. Likevel ble de så forskrekket at de flyktet og gjemte seg.

[8] Så ble jeg alene tilbake. Da jeg så dette store synet, svant kreftene, jeg skiftet farge og ble likblek. Til slutt var all min kraft borte.

[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

[9] Jeg hørte lyden av ordene hans, og da jeg hørte lyden, lå jeg bevisstløs med ansiktet mot jorden.

[10]Da rørte en hånd ved meg, ristet i meg og fikk meg opp på hender og knær.

[11]Han sa til meg: «Daniel, du høyt elskede, forstå ordene som jeg vil tale til deg. Reis deg opp, for nå er jeg sendt til deg.» Da han talte disse ordene til meg, reiste jeg meg skjelvende opp.

[12]Så sa han til meg: «Vær ikke redd, Daniel! For fra den første dagen du viet ditt hjerte til å vinne innsikt og til å ydmyke deg for din Gud, er ordene dine blitt hørt, og på grunn av ordene dine har jeg kommet.

[13] Fyrsten over Perserriket gjorde motstand mot meg i tjueen dager. Da kom Mikael, en av de fremste fyrstene, og hjalp meg der jeg var holdt tilbake hos perserkongene.

[14]Nå har jeg kommet for å få deg til å forstå hva som skal hende folket ditt i de siste dager. For dette er enda et syn som handler om de dagene.»

[15]Mens han talte slik til meg, bøyde jeg ansiktet mot jorden i taushet.

[16] En som lignet et menneske, rørte da ved leppene mine. Da åpnet jeg munnen og talte, jeg sa til ham som sto foran meg: «Herre, synet ga meg slike kramper at all min kraft er borte.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[17]Hvordan skulle min herres tjener kunne tale med en herre som deg? Kreftene har tatt slutt, og det er ikke livspust igjen i meg.»

[18]Han som så ut som et menneske, rørte enda en gang ved meg og ga meg styrke. Han sa: «Vær ikke redd, du høyt elskede. Fred være med deg! Vær sterk, vær sterk!» Og mens han talte til meg, ble jeg styrket og sa: «Tal, herre, for du har gitt meg styrke.»

[19] Da spurte han meg: Vet du hvorfor jeg har kommet til deg? Nå må jeg vende tilbake for å føre strid mot fyrsten over Persia. Når jeg drar ut, kommer fyrsten over Javan.

[20] Men jeg skal fortelle deg det som er skrevet i Sannhetens bok. Det er ikke en eneste som støtter meg mot dem, unntatt Mikael, som er fyrsten over dere.

Daniel 11

[1] Og jeg, det første året mederen Dareios regjerte, sto jeg hos ham som støtte og vern.

[2]Nå vil jeg kunngjøre sannheten for deg.

Verdensrikene og det hellige folket

Enda tre konger skal stå fram i Persia, og den fjerde skal skaffe seg større rikdom enn de andre. Og når rikdommen har gjort ham mektig, skal han hisse opp alle mot Javan.

[3] Så skal en krigerkonge stå fram. Han skal herske med stor makt og gjøre som han vil.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[4]Men så snart han har stått fram, skal kongeriket hans bli knust og delt etter de fire himmelretningene. Det skal ikke gå over til etterkommerne hans og ikke være så mektig som det var da han regjerte. For kongeriket hans skal bli rykket opp og gå over til andre.

[5]Kongen i sør skal bli mektig, men en av høvdingene hans skal bli enda mektigere. Han skal herske med stor makt.

[6]Noen år senere skal de inngå en allianse, og datteren til kongen i sør kommer til kongen i nord for å bekrefte forliket. Men hennes kraft blir borte, og han kan heller ikke holde stand. På den tiden skal både hun og følget hennes, faren og mannen, overgis til døden.

[7]Da skal et skudd fra røttene hennes komme i hans sted. Han går mot hæren til kongen i nord, trenger inn i festningen hans og seirer over dem.

[8]Også gudene deres fører han som fanger til Egypt, sammen med de støpte bildene og det kostbare utstyret av sølv og gull. I noen år holder han seg borte fra kongen i nord.

[9]Han skal dra mot riket til kongen i sør, men må vende tilbake til landet sitt.

[10]Sønnene hans ruster seg til kamp og samler en veldig hær. Den skal bølge fram som en stormflod og igjen føre kampen helt fram mot fiendens festning.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[11]Kongen i sør blir rasende og drar ut og kjemper mot ham, mot kongen i nord, som stiller opp en stor hær. Men hæren faller i fiendens hender.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[12]Når hæren er feid bort, blir han hovmodig. Han feller titusener, men kan likevel ikke holde på makten.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[13]Så skal kongen i nord igjen stille opp en hær, større enn den første. Og etter noen år rykker han fram med en stor hær og en veldig utrustning.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[14]På den tiden skal mange stå opp mot kongen i sør, og voldsmennene i folket ditt skal reise seg så synet blir stadfestet. Men de skal falle.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[15]Kongen i nord skal komme, kaste opp en voll og innta en befestet by. Hærstyrkene fra sør holder ikke stand, og selv ikke de beste av mennene hans har kraft til å holde stand.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[16] Angriperen gjør som han vil, og ingen kan stå opp mot ham. Han får fotfeste i det herlige landet og har ødeleggelse i sin hånd.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

[17]Han har til hensikt å få makt over hele riket til kongen i sør. Derfor inngår han forlik med ham og gir ham en ung kvinne for å ødelegge riket. Men det skal ikke skje, det lykkes ikke for ham.

[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

[18]Så skal han vende seg mot kystlandene og innta mange av dem. Men en hærfører gjør ende på spotten hans og vender spotten mot ham selv.

[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

[26] Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

[19] Så vender han seg mot festningene i sitt eget land. Men han vakler, faller og blir borte.

[20]I hans sted skal det stå fram en som sender en skatteinnkrever gjennom det landet som er kongerikets pryd. Kort tid etter blir han knust, men ikke ved vrede og ikke i krig.

Den onde kongen

[21]I hans sted skal det stå fram en som blir foraktet. Han har ikke fått kongelig makt, men kommer uventet og river kongsmakten til seg med list.

[22] Hærstyrkene som flommer fram, blir skylt bort foran ham og knuses, paktfyrsten også.

[23]Først inngår han en allianse, så farer han med svik. Han rykker fram, og selv med få folk tar han makten.

[24]Med letthet trenger han inn i de mest fruktbare traktene i landet og gjør slikt som verken fedrene hans eller fedrene deres gjorde. Han sprer plyndret gods, rov og utrustning ut blant mennene sine. Han planlegger angrep på festninger, men bare for en tid.

[25]Så samler han alt sitt mot og all sin kraft mot kongen i sør og kommer med en stor hær. Kongen i sør ruster seg til krig med en stor og slagkraftig hær. Men han kan ikke holde stand, for det legges onde planer mot ham.

[26]De som spiser ved hans bord, knuser ham, hæren hans blir skylt bort, og mange blir drept og faller.

[27] Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

[27]Begge kongene har onde hensikter. De sitter ved samme bord og lyver. Men det skal ikke lykkes, for enden kommer først til fastsatt tid.

[28] Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

[28]Han vender tilbake til landet sitt med stort bytte, men i hjertet er han motstander av den hellige pakten. Han gjør det han vil, og vender tilbake til landet sitt.

[29] No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

[29]Til fastsatt tid skal han igjen dra mot sør, men denne gangen går det ikke som forrige gang.

[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

[30]Kitteiske skip kommer mot ham, og han mister motet. Han snur om og lar harmen gå ut over den hellige pakten. Så vender han tilbake og lytter til dem som har sviktet den hellige pakten.

[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[31] Noen av hans hærstyrker kommer og vanhelliger tempelborgen, avskaffer det daglige offeret og stiller opp det motbydelige som ødelegger.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

[32]Dem som synder mot pakten, lokker han til frafall med glatte ord. Men det folket som kjenner sin Gud, skal stå fast, også i handling.

[33] Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

[33] De kloke i folket hjelper de mange til innsikt. Men en kort tid faller de som offer for sverd og ild, fangenskap og plyndring.

[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

[34]Når de faller, får de bare litt hjelp. Mange slutter seg til dem, men med baktanker.

[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos,

[35] Noen av de kloke faller som offer, så de blir lutret og renset og vasket rene inntil

até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

endetiden. For den fastsatte tid er ennå ikke kommet.

[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

[36] Kongen skal gjøre som han vil, opphøye seg og gjøre seg større enn alle guder. Mot Gud over gudene taler han uhørte ord. Han har lykken med seg inntil vreden tar slutt. For det som er fastsatt, må skje.

[37] Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

[37] Sine fedres guder bryr han seg ikke om, heller ikke guden som kvinnene elsker, eller noen annen gud. For han gjør seg selv større enn dem alle.

[38] Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

[38] I stedet ærer han borgenes gud. En gud som fedrene hans ikke kjente, ærer han med gull og sølv, edelstener og andre kostbarheter.

[39] Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

[39]Han går mot de sterke festningene med hjelp fra en fremmed gud. Dem som dyrker denne guden, viser han stor ære. Han setter dem til å herske over mange og deler ut jord som belønning.

[40] No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

[40]I endetiden skal kongen i sør støte sammen med ham, og kongen i nord skal storme mot ham med vogner og ryttere og mange skip. Han trenger inn i landene og farer fram som en stormflod.

[41] Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

[41] Så drar han inn i det herlige landet, og titusener skal falle. Men disse skal unnslippe hans hånd: Edom, Moab og de fremste av ammonittene.

[42] Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

[42]Han rekker hånden ut mot land etter land, heller ikke Egypt slipper unna.

[43] Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

[43] Han skal råde over skatter av gull og sølv og over alle kostbarheter i Egypt. Selv libyere og kusjitter må følge ham.

[44] Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

[45] Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[44]Da skal rykter fra øst og fra nord skremme ham, og han drar ut med stor vrede for å slå mange med bann og utrydde dem.

[45]Han slår opp sitt kongelige telt mellom havet og det herlige, hellige fjellet. Men han går mot sin undergang, og ingen hjelper ham.

Daniel 12

Trengsel og frelse i endetiden

[1] På den tiden skal Mikael stå fram, den store fyrsten som står ved dine landsmenns side. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært maken til fra folkeslag oppsto og helt til den tiden. Men på den tiden skal ditt folk bli berget, alle som er skrevet opp i boken.

[2] Mange av dem som sover i jorden, skal våkne, noen til evig liv, andre til spott og evig avsky.

[3] De kloke skal skinne som den strålende himmelhvelvingen; og de som har ført de mange til rettferd, skal skinne som stjernene til evig tid.

[4] Men du, Daniel, skal holde ordene skjult og forsegle boken inntil endetiden. Mange skal streife omkring, og kunnskapen skal øke.

[5]Jeg, Daniel, så, og se! – to andre sto der, en på den ene siden av elven og en på den andre siden av elven.

[6] En av dem spurte mannen som var kledd i lin, og som var over vannet i elven: «Hvor

lenge skal det vare før alt dette underfulle får sin ende?»

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[7] Mannen som var kledd i lin, og som var over vannet i elven, løftet høyre og venstre hånd mot himmelen, og jeg hørte ham sverge ved Han som lever evig: «Én tid og tider og en halv tid. Når det hellige folkets makt er helt knust, skal alt dette ta slutt.»

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[8]Jeg hørte det, men forsto det ikke og spurte: «Herre, hva er slutten på dette?»

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[9]Han svarte: «Gå bort, Daniel, for ordene skal holdes skjult og være forseglet inntil endetiden.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[10] Mange skal bli renset, lutret og vasket rene. Men de urettferdige skal gjøre urett, og ingen av dem skal forstå. Men de kloke skal forstå.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[11] Fra den tid da det daglige offeret blir avskaffet og det motbydelige som ødelegger, blir stilt opp, skal det gå 1.290 dager.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[12]Salig er den som venter og når fram til 1.335 dager.

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[13]Og du, gå endetiden i møte! Du skal hvile og stå opp til din lodd ved dagenes ende.»

Oseias	Hosea

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

1 Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

2 Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

3 Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

4 Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

5 Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

6 Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

7 Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

Hosea 1

1 Herrens ord som kom til Hosea, sønn av Beeri, i de dager da Ussia, Jotam, Ahas og Hiskia var konger i Juda, og i de dager da Jeroboam, sønn av Joasj, var konge i Israel.

Profetens ekteskap og barn

2 Herrens første ord gjennom Hosea. Herren sa til Hosea: «Gå og få deg en horkvinne og horebarn! For landet horer seg bort fraHerren.»

3Og han gikk og tok Gomer, Diblajims datter, til kone. Hun ble med barn og fødte ham en sønn.

4 Herren sa til ham: «Kall ham Jisreel! For om ikke lenge vil jeg straffe Jehus hus for blodbadet i Jisreel og gjøre ende på kongedømmet i Israel.

5Og den dagen skal jeg bryte i stykker Israels bue på Jisreel-sletten.»

6 Siden ble hun med barn igjen og fikk en datter. Herren sa til ham: «Kall henne Lo Ruhamá, 'ikke barmhjertighet'! For jeg vil ikke lenger være barmhjertig mot Israels hus og ikke tilgi dem.

7 Men Judas hus vil jeg være barmhjertig mot. Jeg vil frelse dem ved Herrenderes Gud, men jeg vil ikke frelse dem ved bue, sverd og krig, ved hester og ryttere.»

[8] Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

[9] Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

[10] Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

[11] Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

[1] Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

[2] Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

[3] para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque

[8]Da hun hadde avvent Lo Ruhamá, ble hun med barn igjen og fikk en sønn.

[9] Herren sa: «Kall ham Lo Ammí, 'ikke mitt folk'! For dere er ikke mitt folk, og jeg er ikke her for dere.»

[10] Israels barn skal bli tallrike som havets sand, som ikke kan måles og ikke telles. Der det før ble sagt til dem: «Dere er ikke mitt folk», skal det sies: «Den levende Guds barn».

[11] Judas og Israels barn skal samle seg og ta seg en felles høvding. De skal dra opp fra landet. Ja, stor er Jisreels dag.

Hosea 2

[1] Dere skal si til brødrene deres: «mitt folk» og til søstrene deres: «du som har fått barmhjertighet».

Rettssak mot et troløst folk

[2] Før sak mot deres mor, før sak! For hun er ikke min kone, og jeg er ikke hennes mann. Hun skal fjerne hvert horetegn fra ansiktet, ta bort hvert utroskapstegn mellom brystene!

[3] Ellers skal jeg kle av henne så hun står der like naken som den dagen hun ble født. Jeg vil la henne bli som en ørken, gjøre henne lik et tørt land og la henne dø av tørst.

[4]Barna hennes vil jeg ikke være barmhjertig mot, for de er horebarn.

[5] For deres mor drev hor, hun som fødte dem, førte skam over seg selv. Hun sa:

diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

6 Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

7 Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

8 Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

9 Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

10 Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

11 Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

12 Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

13 Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias,

«Jeg vil gå etter elskerne mine, de som gir meg brød og vann, ull og lin, olje og vin.»

6 Derfor vil jeg stenge veien for henne med torner. Jeg murer en mur rundt henne så hun ikke finner stiene sine.

7Når hun løper etter elskerne sine, skal hun ikke nå dem igjen, når hun leter etter dem, skal hun ikke finne dem. Da skal hun si: «Jeg vil gå tilbake til min første mann, for jeg hadde det bedre da enn nå.»

8 Hun skjønte ikke at det var jeg som ga henne korn, ny vin og fin olje og mengder av sølv og gull, som de brukte til Baal.

9Derfor vil jeg ta tilbake mitt korn når tiden er inne, min nye vin når tiden kommer. Jeg vil ta bort min ull og mitt lin, som skulle skjule hennes nakenhet.

10Nå vil jeg avdekke kjønnet hennes for øynene på elskerne hennes, og ingen skal berge henne ut av min hånd.

11 Jeg gjør ende på all hennes glede, festene, nymånedagene og sabbatsdagene, alle høytidene hennes.

12 Jeg ødelegger vinstokkene og fikentrærne hennes. Om dem har hun sagt: «De er betaling jeg fikk av mine elskere.» Jeg gjør dem til krattskog, og villdyr skal ete dem.

13 Jeg vil straffe henne for de dagene da hun tente offerild for Baal-gudene, pyntet seg med ringer og smykker og gikk etter sine elskere, men glemte meg, sier Herren.

e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

[20] desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a

Gud tar Israel til nåde igjen

[14] Derfor vil jeg lokke henne, føre henne ut i ørkenen og tale til hennes hjerte.

[15] Der vil jeg gi henne vingårdene tilbake, og Akor-dalen skal bli en håpets port. Der skal hun svare som i ungdomsdagene, som da hun dro opp fra Egypt.

[16]Og den dagen, sier Herren, skal hun kalle meg «Min mann». Hun skal ikke lenger kalle meg «Min Baal».

[17] Jeg vil fjerne Baal-navnene fra hennes munn, de skal ikke nevnes ved navn mer.

[18] Den dagen vil jeg slutte en pakt for dem med villdyrene på marken, fuglene under himmelen og krypet på jorden. Bue, sverd og krigsvåpen vil jeg bryte i stykker og utrydde av landet, og jeg vil la dem bo trygt.

[19] Jeg vil binde meg til deg for alltid. Jeg vil binde meg til deg i rettferd og rett, i kjærlighet og barmhjertighet.

[20]Jeg vil binde meg til deg i troskap, og du skal kjenne Herren.

[21]Den dagen vil jeg svare, sier Herren, jeg vil svare himmelen, og den skal svare jorden.

[22] Jorden skal svare kornet, den nye vinen og den fine oljen, og de skal svare Jisreel.

[23] Jeg vil så henne ut i landet mitt og vise barmhjertighet mot Lo Ruhamá. Til Lo

Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há

Ammí vil jeg si: «Du er mitt folk.» Og han skal svare: «Min Gud!»

Hosea 3

Utroskap og frafall

[1] Og Herren sa til meg: «Gå enda en gang bort og elsk en kvinne som er en annens elskerinne og bryter ekteskapet, slik Herrenelsker israelittene, enda de vender seg til andre guder og elsker rosinkaker!»

[2] Så kjøpte jeg henne for femten sjekel sølv og en homer bygg og en letek bygg.

[3]Og jeg sa til henne: «I mange dager skal du bo hos meg, uten å drive hor og uten å ha omgang med noen mann, og heller ikke jeg med deg.»

[4] For i mange dager skal israelittene bo uten konge og høvding, uten offer og uten steinstøtte, uten efod og terafer.

[5] Siden skal israelittene vende om og søkeHerren, sin Gud, og David, sin konge. Skjelvende skal de komme tilHerren og hans gode gaver i dager som kommer.

Hosea 4

Herrens anklage mot et troløst folk

[1] Hør Herrens ord, dere Israels barn! Herren fører sak mot dem som bor i landet. For det er ingen troskap og ingen kjærlighet og ingen kjennskap til Gud i landet.

[2]Forbannelse og løgn og drap og tyveri og ekteskapsbrudd brer om seg, med blod følger mer blod.

arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[3]Derfor skal landet sørge, og alle som bor der, skal tørke bort sammen med dyrene på marken og fuglene under himmelen, selv fiskene i havet skal utryddes.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[4] Men ingen må føre sak eller gå i rette med noen. Ditt folk ligner slike som fører sak mot en prest.

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[5]Du skal snuble om dagen, og selv profeten skal snuble sammen med deg om natten, og din mor gjør jeg ende på.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[6] Mitt folk skal gå til grunne av mangel på kunnskap. Siden du har vraket kunnskapen, vraker jeg deg som min prest. Du glemte din Guds lov, derfor glemmer også jeg dine barn.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[7]Jo flere de ble, desto mer syndet de mot meg, deres ære skal jeg bytte ut med skam.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[8] De lever av mitt folks synd og lengter etter deres skyld.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[9] Derfor skal det gå med presten som med folket, jeg vil straffe ham for hans ferd og gjengjelde det han har gjort.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[10] De skal spise og ikke bli mette, hore og ikke bli mange. Herren har de forlatt for å gi seg over til

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[11]hor, gammel og ny vin overtar hjertet.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

Oseias 5

[12] Mitt folk spør sitt tre til råds og får svar av sin stokk. For en horeånd har ført dem vill, de har horet seg bort fra sin Gud.

[13] På fjelltoppene ofrer de, på haugene tenner de offerild under eiker, popler og terebinter, for skyggen av dem er god. Derfor driver døtrene deres hor, og svigerdøtrene bryter ekteskapet.

[14]Jeg vil ikke straffe døtrene deres fordi de driver hor, eller svigerdøtrene fordi de bryter ekteskapet. For mennene går avsides med horer og ofrer sammen med tempelprostituerte kvinner. Et folk uten innsikt vil falle.

[15] Selv om du driver hor, Israel, må ikke Juda føre skyld over seg! Gå ikke til Gilgal, dra ikke opp til Bet-Aven og sverg ikke: «Så sant Herren lever!»

[16]For Israel er trassig som en trassig ku. Nå skal Herren gjete dem som lam i åpent lende.

[17] Efraim er bundet til gudebilder, la ham være!

[18] Når drikkingen deres er over, horer de videre. De elsker vilt. Skam er skjoldene hennes.

[19]En vind skal gripe henne med sine vinger, de skal bli til skamme med sine offer.

Hosea 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

Dommen gjelder dere

[1] Hør dette, dere prester, og lytt, du Israels hus, du kongehus, vend øret til! Dommen gjelder dere! For dere er blitt en snare for Mispa, et utspent nett på Tabor

[2] og en dyp fallgrav i Sjittim. Men jeg vil tukte dem alle.

[3] Jeg kjenner Efraim, og Israel er ikke skjult for meg. For nå har du drevet hor, Efraim, Israel har gjort seg uren.

[4] Gjerningene deres hindrer dem fra å vende om til sin Gud. For de har en horeånd i seg, og Herren kjenner de ikke.

[5] Israels hovmod vitner mot ham. Israel og Efraim skal snuble i sin skyld. Også Juda skal snuble med dem.

[6] Når de kommer med sitt småfe og storfe for å søke Herren, finner de ham ikke. Han har vendt seg bort fra dem.

[7] De har vært troløse mot Herren, for de har fått barn som ikke er hans. Nå skal nymånen fortære både dem og det de eier.

Herren er som en løve

[8] La hornet gjalle i Gibea, blås i trompet i Rama, løft hærrop i Bet-Aven! De er etter deg, Benjamin!

[9] Efraim skal legges øde den dagen straffen kommer, blant Israels stammer har jeg kunngjort det som står fast.

[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.
[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.
[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.
[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.
[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

Oseias 6

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.
[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.
[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[10] Judas stormenn ligner slike som flytter grensesteiner, over dem vil jeg øse ut min harme som vann.

[11] Efraim er undertrykt, retten er knust, for han ga seg til å følge det som ingenting er.

[12]Jeg er som møll for Efraim, som råte for Judas hus.

[13] Og Efraim så sin sykdom og Juda sitt sår. Da gikk Efraim til Assur og sendte bud til storkongen. Men han kan ikke gjøre dere friske og ikke lege deres sår.

[14]Sannelig, jeg er som en løve mot Efraim, som en ungløve mot Judas hus. Jeg, jeg river i stykker og går min vei, jeg sleper bort, og ingen berger.

[15] Jeg vil vende tilbake til mitt sted inntil de erkjenner sin skyld og søker mitt ansikt. I sin nød skal de lete etter meg.

Hosea 6

Den tredje dagen

[1] Kom, la oss vende om til Herren! For han rev i stykker, men vil helbrede oss, han slo, men vil forbinde oss.
[2] Han gjør oss levende etter to dager, den tredje dagen reiser han oss opp, så vi kan leve for hans ansikt.
[3] La oss lære å kjenne Herren, la oss jage etter å kjenne ham! Sikkert som soloppgangen kommer han, han kommer til oss lik regnet, lik vårregnet som væter jorden.

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

Hva skal jeg gjøre med deg?

[4]Hva skal jeg gjøre med deg, Efraim? Hva skal jeg gjøre med deg, Juda? Kjærligheten deres er som en morgensky, lik dugg som blir tidlig borte.

[5] Derfor har jeg hugget dem ned ved profetene, drept dem med ord fra min munn. Min dom skal gå opp som lyset.

[6] For jeg vil ha kjærlighet, ikke slaktoffer, gudskjennskap framfor brennoffer.

[7] De brøt pakten i Adam, der var de troløse mot meg.

[8] Gilead er en forbryterby, full av blodspor.

[9]Presteflokken ligner røvere som venter på folk, de myrder på veien til Sikem. Ja, skamløs gjerning har de gjort.

[10] I Israels hus har jeg sett grufulle ting. Der driver Efraim hor, der gjør Israel seg uren.

[11] Også for deg, Juda, er det fastsatt en høst.

Israel svikter

Når jeg vender skjebnen for mitt folk,

Hosea 7

[1] når jeg helbreder Israel, da avsløres Efraims skyld og Samarias ondskap. De farer med svik, tyven bryter seg inn, røverne herjer på gaten.

[2] Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

[3] Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

[4] Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

[5] No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

[6] Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

[7] Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

[8] Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

[9] Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

[10] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei

[2] De sier ikke til sitt hjerte at jeg husker all deres ondskap. Men nå er de omringet av sine gjerninger, jeg har dem for øye.

[3]De gleder kongen med sin ondskap og stormennene med sine løgner.

[4] Alle er de ekteskapsbrytere, lik en ovn som er så het at bakeren ikke trenger å fyre fra deigen er knadd og til den har hevet seg.

[5] På vår konges dag gjør de stormenn syke av heten fra vinen. Han rekker hånden til spottere.

[6]Hjertet deres ligner en ovn der de ligger på lur. Hele natten sover deres vrede, om morgenen brenner den som flammende ild.

[7] Alle er de hete som en ovn, de fortærer dommerne sine. Alle kongene deres er falt, ingen av dem kaller på meg.

[8]Efraim blander seg med folkene. Efraim er blitt en brødleiv som ikke er snudd.

[9]Fremmede har fortært hans kraft, men han vet det ikke. Han er alt overstrødd med grått hår, men han vet det ikke.

[10] Israels hovmod vitner mot ham, men de vender ikke om til Herren sin Gud, de søker ham likevel ikke.

[11] Efraim er blitt som en due, godtroende og uten forstand. De kaller på Egypt, de drar til Assur.

[12] Når de drar, kaster jeg nettet mitt over dem, jeg drar dem ned som himmelens

descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

13 Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

14 Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

15 Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

16 Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

Oseias 8

O castigo está próximo

1 Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

2 A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

3 Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

4 Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

fugler, jeg fanger dem når jeg hører flokken deres.

13 Ve dem, for de rømte fra meg! Død over dem, for de brøt med meg! Jeg ville løse dem ut, men de talte løgn mot meg.

14 De roper ikke til meg av hjertet, men jamrer seg der de ligger, for korn og ny vin risper de seg opp. De vender seg bort fra meg.

15Jeg lærte dem opp, og jeg ga armene deres styrke, men de tenkte ut ondt mot meg.

16 De vender om, men ikke til meg, de er blitt som en slakk bue. Stormennene deres skal falle for sverd på grunn av sin hatefulle tunge. Dette fører spott over dem i Egypt.

Hosea 8

Israel glemte sin skaper

1 Hornet til munnen! Som en ørn over Herrens hus! For de har brutt min pakt og syndet mot min lov.

2De roper til meg: «Min Gud! Vi, Israel, kjenner deg!»

3Men Israel har forkastet det gode, fienden skal forfølge dem.

4 De valgte seg konger som ikke er fra meg, valgte seg høvdinger jeg ikke kjennes ved. Av sølvet og gullet sitt laget de seg gudebilder. Derfor skal de utryddes.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu

[5] Kast ut kalven din, Samaria! Min vrede flammer mot dem. Hvor lenge skal det vare før de kan bli rene?

[6] De er da fra Israel! Men den er laget av en håndverker, og noen gud er den ikke, sannelig, til splinter skal den bli, Samaria-kalven!

[7] For vind sår de, og storm skal de høste. Kornet skyter ikke aks og gir dem ikke mel, og gir det mel, spiser fremmede det opp.

[8]Israel er oppspist, nå er de lik et kar som ingen bryr seg om blant folkene.

[9] For de dro bort til Assur lik et enslig villesel. Efraim kjøper seg kjærlighet.

[10]Selv om de kjøpslår med folkene, vil jeg nå drive dem sammen. De skal vri seg en liten stund under storkongens byrde.

[11] Efraim har laget seg mange altere til syndoffer, altere som er blitt til synd for ham.

[12]Skriver jeg mine mange lover, regnes de som noe fremmed.

[13] Som offergaver til meg ofrer de kjøtt og spiser det. Herren bryr seg ikke om dem. Nå vil han huske deres skyld og straffe deres synder. De må tilbake til Egypt.

[14] Israel glemte sin skaper og bygde seg slott, Juda bygde mange festningsbyer.

enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

Oseias 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

Men jeg vil sende ild mot byene hans, den skal fortære borgene deres.

Hosea 9

Gjengjeldelsen kommer

[1] Gled deg ikke, Israel! Juble ikke som folkeslagene! For du har horet deg bort fra din Gud. Du tok gjerne imot betaling på alle treskeplasser for korn.

[2]Treskeplass og vinpresse skal ikke fø dem, den nye vinen skal svikte dem.

[3] De skal ikke få bo i Herrens land. Efraim skal tilbake til Egypt, og i Assur skal de spise uren mat.

[4] De skal ikke ofre vin til Herren, deres slaktoffer kan ikke glede ham. Det skal være som sørgebrød for dem, alle som spiser det, blir urene. For brødet sitt har de for seg selv, det kommer ikke til Herrens hus.

[5] Hva vil dere gjøre på høytidsdagen, på Herrens festdag?

[6] Se, drar de bort fra ødeleggelsen, skal Egypt samle dem sammen, Memfis gravlegge dem. Nesler skal skjule deres skatter av sølv, tornekratt skal vokse i teltene deres.

[7]Straffens dager er kommet, gjengjeldelsens dager er kommet, det skal Israel få merke. «Profeten er en dåre, åndsmannen er uten forstand!» Ja, fordi din skyld er så stor og ditt fiendskap så sterkt!

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere

[8] Profeten er Efraims vokter, sammen med min Gud, men snarer er det på alle hans veier, fiendskap i hans Guds hus.

[9] De er blitt like dypt fordervet som i Gibeas dager. Han skal huske deres skyld og straffe deres synder.

Efraim skal ikke lenger bære frukt

[10] Jeg fant Israel som druer i ørkenen, jeg så fedrene deres som tidlig frukt på fikentreet. Men da de kom til Baal-Peor, viet de seg til skammen og ble like motbydelige som han de elsket.

[11]Efraims herlighet flyr bort som en fugl. Ingen føder, ingen er gravide, og ingen blir med barn.

[12]Selv om de fostrer barn, skal jeg ta fra dem hvert eneste ett. Ja, ve dem når jeg går bort fra dem!

[13] Efraim er plantet i en eng, det er som om jeg så bort til Tyros. Men Efraim må føre sine barn ut til den som dreper.

[14]Gi dem, Herre! Hva skal du gi? Gi dem morsliv som mister barnet, og bryst som tørker inn.

[15] All deres ondskap viste seg i Gilgal, der la jeg dem for hat. Fordi de har gjort så mye ondt, vil jeg drive dem ut av mitt hus. Jeg kan ikke elske dem lenger, alle deres førere er opprørere.

[16] Efraim er slått, deres rot er blitt tørr, de skal ikke lenger bære frukt. Og selv om de

filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

føder, vil jeg drepe deres dyrebare livsfrukt.

[17] Min Gud skal forkaste dem fordi de ikke har hørt på ham. De skal flakke omkring blant folkene.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

Hosea 10

Israel skal bli til skamme

[1] Israel var en frodig vinstokk som bar mye frukt. Jo mer frukt, desto flere altere. Jo bedre land, desto bedre steinstøtter.

[2]Sleipt er hjertet deres, nå må de ta på seg skylden. Han skal bryte ned deres altere og ødelegge steinstøttene.

[3]Nå må de si: «Vi har ingen konge, for vi har ikke fryktet Herren. Og kongen, hva kan han gjøre for oss?»

[4] De har talt tomme ord, sverget falskt og inngått pakter. Retten blomstrer som giftplanter i plogfurene.

[5] De som bor i Samaria, er redde for kalven i Bet-Aven. Folket sørger over den, og avgudsprestene klager, for kalvens herlighet er bortført.

[6] Også den skal føres til Assur som gave til storkongen. Skam skal Efraim få, Israel skal bli til skamme på grunn av planene sine.

[7]Samaria skal gå til grunne, kongen skal bli som en kvist på vannet.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

[9] Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

[10] Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

[11] Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

[12] Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

[13] Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

[14] Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

[15] Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

[8] Avens offerhauger skal utslettes, Israels synd. Torn og tistel skal vokse opp over altrene deres. De skal si til fjellene: Skjul oss! og til haugene: Fall over oss!

[9] Fra Gibeas dager har du syndet, Israel. Der er de blitt stående. Skulle ikke krigen nå dem i Gibea? Over ugjerningsmennene

[10]vil jeg komme for å tukte dem. Folkeslag skal samle seg mot dem når de blir tuktet for sin dobbelte skyld.

[11]Efraim var en temmet kvige som gjerne ville treske, og jeg sparte den vakre nakken hennes. Nå vil jeg spenne Efraim for, Juda skal pløye og Jakob harve.

[12] Så med rettferd, høst med kjærlighet, bryt dere nybrott! For nå er det tid for å søke Herren, inntil han kommer og lar rettferd regne over dere.

[13] Dere har pløyd ned urett og høstet ondskap og spist frukten av løgn. For du stolte på din egen vei og på alle dine krigere.

[14] Derfor skal krigslarm reise seg i folket ditt, og alle borgene dine skal ødelegges, slik Sjalman ødela Bet-Arbel på stridens dag, da mor og barn ble knust.

[15] Slik vil jeg gjøre med dere i Betel fordi ondskapen deres er stor. Når dagen gryr, er det ute med Israels konge.

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

Hosea 11

Guds kjærlighet til Israel

[1] Da Israel var ung, fikk jeg ham kjær, fra Egypt kalte jeg min sønn.

[2]Men jo mer jeg ropte på dem, desto mer gikk de bort fra meg. De ofret til Baal-gudene, tente offerild for gudebilder.

[3] Det var jeg som lærte Efraim å gå og tok dem på armen. Men de skjønte ikke at jeg helbredet dem.

[4] Jeg dro dem med menneskebånd, med kjærlighets tau. Jeg var lik en som løfter et spedbarn opp til kinnet, jeg bøyde meg ned og ga dem mat.

[5]De skal ikke vende tilbake til Egypt, men Assur skal være deres konge, for de nektet å vende om.

[6] Sverdet skal rase i byene deres, bryte bommene i stykker og ete om seg på grunn av planene deres.

[7]Folket mitt henger fast ved sitt frafall fra meg. De roper sammen til ham som er i det høye, men han reiser dem ikke opp.

[8] Hvordan kan jeg oppgi deg, Efraim, overgi deg, Israel? Hvordan kan jeg oppgi deg som Adma, gjøre med deg som med Sebojim? Hjertet vender seg i meg, all min medlidenhet våkner.

[9] Jeg vil ikke følge min brennende vrede, ikke ødelegge Efraim en gang til. For jeg er Gud og ikke et menneske, hellig midt iblant dere. Jeg vil ikke komme med redsel.

[10] Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;
[11] tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

[12] Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

[1] Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.
[2] O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.
[3] No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;
[4] lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.
[5] O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[10] Herren skal de følge, som en løve skal han brøle. Når han brøler, skal hans barn komme skjelvende fra vest.

[11]Skjelvende skal de komme som en fugl fra Egypt, som en due fra Assur. Jeg vil la dem bo i husene sine, sier Herren.

Hosea 12

Herren vil straffe Jakob

[1] Efraim har omringet meg med løgn, Israels hus med svik. Men Juda holder seg ennå til Gud og er trofast mot Den hellige.

[2]Efraim gjeter vind, jager hele dagen etter østavind. Han hoper opp løgn og vold. De slutter pakt med Assur og sender olje til Egypt.

[3] Herren fører sak mot Juda, han vil straffe Jakob for hans ferd, gjengjelde det han har gjort.

[4] I mors liv holdt han sin bror i hælen, som voksen kjempet han med Gud,

[5] han kjempet med engelen og vant, han gråt og ba om nåde. I Betel møter Gud ham, og der taler han med oss,
[6] Herren, hærskarenes Gud, Herren er hans navn.
[7] Og du skal vende tilbake ved din Guds hjelp. Hold fast på kjærlighet og rett, ha alltid håp til din Gud!

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;
[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.
[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.
[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.
[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.
[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.
[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.
[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

Oseias 13

Castigo definitivo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.
[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de

[8] Kanaan har falske vekter i hånden, han elsker å utnytte andre,

[9]og Efraim sier: «Jeg er da blitt rik og har fått meg eiendom, men i all min rikdom er jeg ikke funnet skyldig i noe som er synd.»
[10] Men jeg er Herren din Gud, helt fra Egypt. Ennå vil jeg la deg bo i telt som den gangen jeg møtte deg.
[11]Jeg vil tale til profetene. Jeg lot dem få syner i mengde, og nå vil jeg tale i lignelser gjennom dem.

[12] Er Gilead ugudelig, skal de bli til intet. Ofrer de okser i Gilgal, skal altrene deres bli som steinrøyser langs åkeren.
[13] Jakob rømte til Aram-landet, Israel tjente for å få seg en kone, for en kone voktet han småfe.
[14] Ved en profet førte Herren Israel opp fra Egypt, og ved en profet voktet han dem.

[15] Efraim har vakt bitter harme. Herren skal la hans blodskyld komme over ham selv og gi ham igjen for hans spott.

Hosea 13

Når ødeleggelsen kommer

[1] Når Efraim talte, ble det redsel, han var en fyrste i Israel. Men han førte skyld over seg ved Baal og døde.
[2] Og nå fortsetter de med å synde; av sølvet sitt har de støpt seg bilder, gudebilder etter sitt eget hode, alt sammen

artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

[11] Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

[12] As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte,

laget av håndverkere. Folk sier om dem: «De som ofrer mennesker, kysser kalver.»

[3] Derfor skal de bli som morgendisen, lik dugg som tidlig blir borte, lik agner som blåser bort fra treskeplassen, lik røyk fra ljoren.

[4] Jeg er Herren din Gud, helt fra Egypt. Noen annen gud enn meg kjenner du ikke, det finnes ingen annen frelser enn jeg.

[5] Jeg tok meg av deg i ørkenen, i det tørre landet.

[6] De beitet og ble mette. Da de var mette, ble de hovmodige, derfor glemte de meg.

[7]Jeg er blitt mot dem som en løve, lik en leopard lurer jeg ved veien.

[8]Jeg vil komme over dem som en binne de har tatt ungene fra, og rive opp brystet på dem. Jeg vil ete dem opp som en løve; de ville dyrene skal slite dem i stykker.

[9] Når ødeleggelsen kommer, Israel, hvem skal hjelpe deg da?

[10] Hvor er da kongen din som kan berge deg i alle byene dine, og hvor er dommerne dine? Du har jo sagt: «Gi meg konge og høvdinger!»

[11] Jeg gir deg en konge i min vrede, og i min harme tar jeg ham bort.

[12]Efraims skyld er samlet opp, synden hans er gjemt.

[13] Når fødselsriene kommer, er han et barn uten forstand. Når tiden er der, kommer han ikke fram til livmormunnen.

[14] Skal jeg fri dem fra dødsrikets makt, løse dem ut fra døden? Død, hvor er din

as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

[15] Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

[16] Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

Oseias 14

Promessas de perdão

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

pest? Dødsrike, hvor er din sott? Medlidenhet er skjult for mine øyne.

[15] Ja, han skiller brødre fra hverandre. Det kommer en østavind, et Herrens vær som blåser opp fra ørkenen. Da blir brønnen hans tom og kilden tørr. Han plyndrer skattkammeret for alle dyre ting.

Hosea 14

[1] Samaria skal bøte fordi hun var trassig mot sin Gud. De skal falle for sverd, småbarna deres skal knuses, og kvinnene som venter barn, skal skjæres opp.

Jeg vil helbrede deres frafall

[2] Vend om, Israel, til Herren din Gud, for du har snublet i din skyld.

[3] Ta ord med dere og vend om til Herren, si til ham: «Tilgi all skyld og ta imot det gode, så vil vi betale med frukten av leppene våre.

[4] Assur vil ikke hjelpe oss, vi skal ikke ri på hester, og vi vil ikke lenger si: Vår gud! til det våre hender har gjort. Hos deg finner den farløse barmhjertighet.»

[5] Jeg vil helbrede deres frafall, og jeg vil elske dem av hjertet, for min vrede har vendt seg fra dem.

[6]Jeg vil være som dugg for Israel. Han skal blomstre som en lilje og slå røtter som trærne på Libanon

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.

[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[7] og bre sine greiner utover. Han skal være fager som oliventreet og dufte som skogen på Libanon.

[8]Igjen skal de bo i hans skygge, de skal dyrke korn og blomstre som vinstokken. Hans navn skal bli som vinen fra Libanon.

[9]Hva har vel Efraim med gudebilder å gjøre? Det er jeg som svarer ham og ser til ham. Jeg er som en grønn sypress, fra meg skal din frukt komme.

[10] Hvem er så vis at han forstår dette, forstandig nok til å skjønne det? Ja, Herrens veier er rette, de rettferdige vandrer på dem, men synderne snubler.

Joel	Joel

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

[1] Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

[2] Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

[3] Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

[4] O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

[5] Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

[6] Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

[7] Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

[8] Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

[9] Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os

Joel 1

Gresshoppene

[1]Herrens ord som kom til Joel, sønn av Petuel.

[2]Hør dette, dere eldste, og lytt, alle som bor i landet! Har slikt hendt før i deres dager eller i deres fedres dager?

[3]Dette skal dere fortelle til barna deres og de til barna sine og deres barn til etterslekten.

[4] Det som var igjen etter den tyggende gresshoppen, åt den svermende, det som var igjen etter den svermende, åt den hoppende, det som var igjen etter den hoppende, åt den gnagende gresshoppen opp.

[5]Våkn opp, dere drukne, og gråt! Klag, alle dere som drikker vin, over druesaft munnen ikke fikk smake.

[6]For et folk har dratt opp mot mitt land, mektig og uten tall. Tenner har de som en løve og kjever som en løvinne.

[7]De ødela vinstokkene mine og knekket fikentrærne, flekket av, slengte bort, greinene ble hvite.

[8]Klag som en sørgekledd jomfru klager over sin ungdoms brudgom.

[9] Grødeoffer og drikkoffer finnes ikke lenger i Herrens hus, prestene, Herrens tjenere, sørger.

sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

10 O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

11 Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

12 A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

13 Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

14 Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

15 Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

16 Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

17 A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

10 Åkeren er ødelagt, jorden sørger, for kornet er ødelagt, vinen tørket inn, oljen er borte.

11 Bøndene blir til skamme, og vindyrkerne klager over hvete og bygg, for grøden på åkeren er tapt.

12 Vinstokken er tørket inn, fikentreet visnet, granateple, palme og apal, hvert tre på marken er tørt. Blant menneskene er gleden tørket inn.

13 Kle dere til klage, prester! Skrik, dere som tjener ved alteret! Gå inn og våk i sekkestrie, dere som tjener min Gud. For grødeoffer og drikkoffer holdes borte fra deres Guds hus.

14 Rop ut en hellig faste, kunngjør en høytidssamling! Kall sammen de eldste, alle som bor i landet, i Herren deres Guds hus og rop til Herren!

15 Å, for en dag! Ja, nær er Herrens dag, den kommer med vold fra Den veldige.

16Ble ikke maten borte for øynene på oss, glede og jubel fra vår Guds hus?

17Såkornet har tørket under jordskorpen, bingene er tomme, låvene revet, for kornet er tørket inn.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.

[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.

[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;

[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.

[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.

[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

[18] Som buskapen rauter! Bølinger streifer omkring, for de har ikke beite. Selv saueflokkene må lide.

[19]Til deg, Herre, roper jeg. For ild har fortært beitene i ødemarken, flammer har svidd av hvert tre på marken.

[20]Selv villdyrene skriker til deg, for bekkefarene er tørket ut og ild har fortært beitene i ødemarken.

Joel 2

Herrens dag

[1] Blås i horn på Sion og løft hærrop på mitt hellige fjell så alle i landet skjelver! For Herrens dag kommer, den er nær,

[2] en dag med mulm og mørke, en dag med skyer og skodde. Et stort og mektig folk brer seg ut som morgenrøden over fjellet. Det har aldri hatt sin like i tider som var, og vil aldri få det i år som kommer, så lenge slekt følger slekt.

[3]Ild fortærer foran dem, og etter dem slikker flammen, landet foran dem er som Edens hage, etter dem er en øde ørken, ingen slipper unna.

[4] Som hester er de å se til, som hingster springer de fram,

[5]som krigsvogner over fjellene skramler de fram, lik ild som knitrer i halmen, lik et sterkt folk rustet til krig.

[6] Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

[7] Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

[8] Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

[9] Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

[10] Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[11] O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

[12] Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

[13] Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

[14] Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

[6] Folkeslag skjelver for dem, hvert ansikt blir rødt.

[7]Som krigere styrter de fram, som stridsmenn stormer de murer. Hver mann går strake veien fram og bøyer ikke av fra stien.

[8]De presser ikke hverandre bort, hver mann holder sin plass, mellom kastespyd styrter de fram og lar seg ikke stanse.

[9] De farer inn i byen, de stormer opp på muren, de trenger inn i husene, gjennom vinduer går de som tyver.

[10] Jorden skjelver foran dem, og himmelen rister. Sol og måne svartner, og stjernene mister sin glans.

[11] Herren hever stemmen foran sin hær, for veldig er hæren hans, og mektige er de som lyder hans ord. Ja, stor og skremmende er Herrens dag, hvem kan holde den ut?

Vend om, for Gud er nådig

[12] Men selv nå, sier Herren, vend om til meg av hele deres hjerte, med faste og gråt og klage.

[13] Riv hjertet i stykker, ikke klærne! Vend om til Herren deres Gud! For han er nådig og barmhjertig, sen til vrede og rik på miskunn, og han kan angre på ulykken.

[14] Hvem vet om han vender om og angrer og legger velsignelse etter seg – grødeoffer og drikkoffer for Herren deres Gud.

[15] Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

[16] Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

[17] Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

[18] Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

[19] e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

[20] Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus,

[15] Blås i horn på Sion, rop ut en hellig faste, kunngjør en høytidssamling!

[16]Kall folket sammen, hellige forsamlingen! La de gamle samle seg, og la småbarn og spedbarn komme sammen. La brudgommen gå ut fra sitt rom og bruden fra sitt kammer!

[17] Mellom forhall og alter skal prestene, Herrens tjenere, gråte og si: «Herre, spar ditt folk, gjør ikke din eiendom til spott så folkeslag får herske over dem! Hvorfor skal de si blant folkene: Hvor er deres Gud?»

[18]Da ble Herren fylt av lidenskap for sitt land, han fikk medlidenhet med folket sitt.

[19]Og Herren svarte sitt folk: Se, jeg vil sende dere korn, ny vin og fin olje så dere kan bli mette. Aldri mer skal jeg gjøre dere til spott blant folkene.

[20] Fienden fra nord vil jeg drive langt bort fra dere og jage til et tørt og øde land, hans fortropp til havet i øst, hans baktropp til havet i vest. Stanken av ham skal stige opp, den vonde lukten hans skal stige opp. Ja, storverk har han gjort.

[21]Vær ikke redd, du åkerjord, fryd deg og vær glad! For Herren har gjort storverk.

[22] Vær ikke redde, dere dyr på marken, for beitene i ødemarken grønnes og trærne gir sin frukt, fikentre og vinstokk bærer rikt.

[23] Fryd dere, Sions barn, gled dere i Herren deres Gud! For han gir dere regn i

porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

24 As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

25 Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

26 Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

27 Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

Promessa do derramamento do Espírito

28 E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

29 até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

30 Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

31 O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

32 E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo;

rett tid, han lar regnet falle som før, både høst og vår.

24 Hver treskeplass fylles med korn, pressekummene renner over av ny vin og fin olje.

25 Jeg gir dere igjen for årene da den svermende, den hoppende, den gnagende og den tyggende gresshoppen åt, min store hær som jeg sendte mot dere.

26Dere skal spise og bli mette og prise navnet til Herren deres Gud, som har handlet så underfullt med dere. Mitt folk skal aldri bli til skamme.

27 Dere skal kjenne at jeg er midt i Israel. Jeg er Herren deres Gud, og ingen annen. Mitt folk skal aldri bli til skamme.

Joel 3

Løftet om Ånden

1 En gang skal det skje at jeg øser ut min Ånd over alle mennesker. Deres sønner og døtre skal profetere, de gamle skal drømme drømmer og de unge skal se syn.

2Selv over slaver og slavekvinner vil jeg i de dager øse ut min Ånd.

3Jeg setter varsler på himmel og jord, blod og ild og røyksøyler.

4 Solen forvandles til mørke og månen til blod før Herrens dag kommer, den store og skremmende.

5 Da skal hver den som påkaller Herrens navn, bli berget. For på Sion-fjellet og i

porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

Jerusalem skal det finnes redning, som Herren har sagt. Og blant de overlevende er de som Herren kaller.

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

[5] Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

Herrens dom over folkene

[6] For se, i de dager og på den tid, når jeg vender skjebnen for Juda og Jerusalem,

[7] da vil jeg samle alle folkeslag og føre dem ned i Josjafats dal. Der vil jeg holde rettergang med dem om Israel, mitt folk og min eiendom, som de spredte blant folkene. De delte mitt land

[8] og kastet lodd om mitt folk, de ga en gutt for en hore og solgte en jente for vin, og den drakk de opp.

[9]Så, hva vil dere meg, Tyros og Sidon og alle filisterbygder? Vil dere ta igjen for noe jeg har gjort? Gjør dere meg noe ondt, skal jeg straks la det komme over deres eget hode,

[10]for dere tok mitt sølv og gull og førte bort mine dyreste skatter til deres egne templer,

[11] dere solgte folket i Juda og Jerusalem til jonerne for å føre dem langt bort fra sitt land.

[12]Se, nå vekker jeg dem fra stedet dere har solgt dem til, og lar det dere har gjort, komme over deres eget hode.

[8] Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

[13] Og jeg vil la judeerne selge sønnene og døtrene deres. De skal selge dem til sabeerne, et folk langt borte. For Herren har talt.

[9] Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

[14] Rop dette ut blant folkene, lys hellig krig, vekk krigerne! La alle stridsmenn møte fram og dra ut.

[10] Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

[15] Smi plogskjærene om til sverd og vingårdsknivene til spyd! Den svake skal si: «Jeg er en helt.»

[11] Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

[16] Skynd dere og kom! Kom sammen, alle folkeslag, fra alle kanter, Herre, før dine krigere ned!

[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

[17] Folkeslagene skal bryte opp og dra til Josjafats dal, for der vil jeg sitte til doms over folk fra alle kanter.

[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

[18] Send sigden ut, for høsten er moden, kom og tråkk, for vinpressen er full, pressekummene flyter over, for ondskapen deres er stor.

[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

[19] Larm og atter larm i Dommens dal, for Herrens dag er nær i Dommens dal.

[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[20] Sol og måne svartner, og stjernene mister sin glans.

[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

Herren bor på Sion

[21] Herren skal brøle fra Sion, la røsten runge fra Jerusalem, himmel og jord skal skjelve. Men Herren er et vern for sitt folk, en borg for Israels barn.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

[22] Da skal dere kjenne at jeg er Herren deres Gud som bor på Sion, mitt hellige fjell. Jerusalem skal være et hellig sted, der skal fremmede aldri mer komme inn.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[23] Den dagen skal det skje at fjellene drypper av druesaft og haugene flommer av melk, og i alle Judas bekkefar skal det renne vann. En kilde skal velle fram fra Herrens hus og vanne Akasiedalen.

[24]Egypt skal bli til en ødemark og Edom til en øde ørken på grunn av voldsverket mot judeerne, fordi de spilte uskyldig blod i sine land.

[25]Men i Juda skal det alltid bo folk, og i Jerusalem slekt etter slekt.

[26] Jeg vil hevne deres blod og ikke spare de skyldige. Herren bor på Sion.

Amós	Amos
Amós 1	**Amos 1**
Ameaças contra diversas nações	
1 Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.	1 Ord av Amos, en sauebonde fra Tekoa, det han så om Israel i de dager da Ussia var konge i Juda og Jeroboam, sønn av Joasj, var konge i Israel, to år før jordskjelvet.
	Dom over nabofolkene
2 Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.	2 Han sa: Herren brøler fra Sion, fra Jerusalem runger hans røst. Gjeternes beitemarker skal sørge, Karmels topp skal tørke.
3 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.	3 Så sier Herren: Tre ugjerninger av Damaskus, ja, fire – jeg holder det ikke tilbake! For de tresket Gilead med jerntagger.
4 Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.	4 Jeg sender ild mot Hasaels hus, den skal fortære Ben-Hadads borger.
5 Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.	5 Jeg sprenger portbommen i Damaskus, utrydder ham som troner i Aven-dalen, og ham som bærer septer i Bet-Eden. Arams folk skal i eksil til Kir, sier Herren.
6 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.	6 Så sier Herren: Tre ugjerninger av Gaza, ja, fire – jeg holder det ikke tilbake! For de drev alle i eksil og overga dem til Edom.
7 Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.	7 Jeg sender ild mot muren rundt Gaza, den skal fortære borgene hennes.
8 Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão	8 Jeg utrydder ham som troner i Asjdod, og ham som bærer septer i Asjkalon. Jeg løfter hånden mot Ekron, og resten av

contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

Amós 2

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

filisterne skal gå til grunne, sier Herren Gud.

[9] Så sier Herren: Tre ugjerninger av Tyros, ja, fire – jeg holder det ikke tilbake! For de overga til Edom alle som de drev i eksil, de husket ikke på brødrepakten.

[10] Jeg sender ild mot muren rundt Tyros, den skal fortære borgene der.

[11] Så sier Herren: Tre ugjerninger av Edom, ja, fire – jeg holder det ikke tilbake! For de jaget brødrene sine med sverd, de viste ingen barmhjertighet. De holdt alltid fast på sin harme, vreden voktet de i det uendelige.

[12] Jeg sender ild mot Teman, den skal fortære borgene i Bosra.

[13] Så sier Herren: Tre ugjerninger av ammonittene, ja, fire – jeg holder det ikke tilbake! For de skar opp gravide i Gilead og utvidet grensene sine.

[14] Jeg setter fyr på muren rundt Rabba, ild skal fortære borgene der under kampropene på stridens dag, i stormen på uværsdagen.

[15]Da skal kongen deres gå i eksil sammen med stormennene, sier Herren.

Amos 2

[1] Så sier Herren: Tre ugjerninger av Moab, ja, fire – jeg holder det ikke tilbake! For de brente Edom-kongens knokler til kalk.

[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos;

[2] Jeg sender ild mot Moab, den skal fortære Kerijots borger. Moab skal dø under krigslarm, under kamprop og hornstøt.

[3]Jeg utrydder dommeren der og dreper stormennene også, sier Herren.

Dom over Juda og Israel

[4] Så sier Herren: Tre ugjerninger av Juda, ja, fire – jeg holder det ikke tilbake! For de foraktet Herrens lov, de holdt ikke hans forskrifter. Løgner førte dem vill, løgner som fedrene fulgte.

[5]Jeg sender ild mot Juda, den skal fortære Jerusalems borger.

[6] Så sier Herren: Tre ugjerninger av Israel, ja, fire – jeg holder det ikke tilbake! For de selger den rettferdige for penger, den fattige for et par sandaler.

[7]De tramper de svakes hode ned i støvet og trenger hjelpeløse bort fra veien. En mann og hans far går til samme jente så mitt hellige navn blir vanhelliget.

[8] De breier seg på pantsatte klær ved hvert alter, vin innkrevd som bøter drikker de i sin Guds hus.

[9] Men det var jeg som utryddet amorittene for dem, de som var høye som sedertrær

e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

og sterke som eiketrær. Jeg ødela frukten oppe og røttene nede.

[10]Det var jeg som førte dere opp fra Egypt og ledet dere i ørkenen i førti år så dere kunne innta amorittenes land.

[11] Jeg lot noen av sønnene deres stå fram som profeter og noen unge menn som nasireere. Er det ikke slik, israelitter? sier Herren.

[12] Men dere skjenket nasireerne vin og befalte profetene: Tal ikke profetord!

[13]Se, jeg lar grunnen riste under dere som under en vogn full av korn.

[14]Den raske er ikke i stand til å flykte, den sterke kan ikke bruke sin kraft, og helten berger ikke livet.

[15]Bueskytteren holder ikke stand, den som er lett på foten, kommer seg ikke unna, og rytteren berger ikke livet.

[16]Den modigste helt skal flykte naken på den dagen, sier Herren.

Amos 3

Utvelgelse og ansvar

[1]Hør dette ordet som Herren taler mot dere, israelitter, mot hele den slekten jeg førte opp fra Egypt:

[2] Bare dere ville jeg kjennes ved blant alle jordens slekter. Derfor vil jeg straffe dere for alle syndene deres.

Profetkallet tvinger

[3]Går vel to i følge uten å ha en avtale?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[4]Brøler vel løven i skogen uten å ha et bytte? Knurrer ungløven i hulen uten å ha fanget noe?

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[5]Faller vel fuglen til jorden uten at en felle er satt opp? Spretter snaren opp fra marken uten å ha fanget noe?

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[6] Gjaller hornet i byen uten at folket skjelver? Skjer det en ulykke i byen uten at Herren har gjort det?

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[7] Nei, Herren Gud gjør ikke noe uten å åpenbare sitt skjulte råd for sine tjenere profetene.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[8] Løven brøler – hvem blir ikke redd? Herren Gud taler – hvem blir ikke profet?

Dom over Samaria

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

[9] La det høres over borgene i Asjdod og over borgene i Egypt, og si: Kom sammen på fjellene rundt Samaria! Se den store forvirringen hos henne og undertrykkelsen i byen!

[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.

[10] De vet ikke å gjøre det rette, sier Herren. De dynger opp vold og ran i borgene sine.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

[11]Derfor sier Herren Gud: Fienden skal omringe landet, rive ned festningen din, borgene skal plyndres.

[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

[12]Så sier Herren: Som gjeteren berger to leggbein eller en øreflipp fra løvens gap, slik skal israelittene berges, de som sitter i sofahjørner i Samaria og på divaner i Damaskus.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:
[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.
[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.
[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.
[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;
[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.
[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[13]Hør og vær vitner mot Jakobs hus! sier Herren Gud, hærskarenes Gud.
[14] Ja, den dagen jeg straffer Israel for syndene deres, lar jeg straffen ramme Betels altere. Alterhornene blir hugget av og faller til jorden.
[15] Da knuser jeg både vinterhus og sommerhus. Elfenbenshus går til grunne og store bygninger legges i grus, sier Herren.

Amos 4

Mot de rike kvinnene i Samaria

[1] Hør dette ordet, dere Basan-kyr på Samarias fjell, dere som undertrykker småkårsfolk og knuser de fattige, som sier til mennene deres: «Hent noe å drikke!»
[2]Herren Gud har sverget ved sin hellighet: Se, dager skal komme over dere da dere blir slept bort med haker og de siste av dere med fiskekroker.
[3]Gjennom revner i murene skal dere gå ut, kvinne etter kvinne. Dere skal drives bort til Hermon, sier Herren.

Gjør deg klar til å møte din Gud

[4] Dra til Betel og synd, til Gilgal og synd til gagns! Kom med slaktoffer om morgenen og tiende den tredje dagen!
[5] Brenn takkoffer av syret brød, rop ut frivillig offer, la det høres! For det er slik dere liker å ha det, israelitter, sier Herren Gud.
[6]Jeg lot dere være uten mat i munnen i alle byer og uten brød alle steder. Men dere vendte ikke om til meg, sier Herren.

[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[10] Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[11] Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[12] Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

[7] Jeg holdt regnet tilbake for dere da det ennå var tre måneder til høsten. Jeg lot det regne over én by, men over en annen lot jeg det ikke regne. Ett jordstykke fikk regn, et annet fikk ikke regn og tørket ut.

[8]Både to og tre byer vaklet av sted til en og samme by for å drikke vann uten å få tørsten slukket. Men dere vendte ikke om til meg, sier Herren.

[9] Jeg slo dere med kornsot og svartrust. Gresshopper åt opp de mange hagene og vinmarkene deres, fikentrærne og oliventrærne. Men dere vendte ikke om til meg, sier Herren.

[10] Jeg sendte pest mot dere som jeg gjorde mot Egypt. Jeg drepte de unge mennene med sverd. Hestene ble tatt som bytte. Jeg lot stanken fra deres egen leir stige opp i nesen på dere. Men dere vendte ikke om til meg, sier Herren.

[11] Jeg ødela dere slik Gud ødela Sodoma og Gomorra. Dere var som et utbrent vedtre, raket ut av ilden. Men dere vendte ikke om til meg, sier Herren.

[12] Derfor vil jeg gjøre slik med deg, Israel. Og fordi jeg vil gjøre dette med deg, må du gjøre deg klar til å møte din Gud, Israel!

[13] For se, han som former fjellene og skaper vinden, han som forteller mennesket hva det tenker, han som skaper morgenrøde og mørke, som farer fram

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[9] É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

over jordens høyder, Herren, hærskarenes Gud, er hans navn.

Amos 5

Likklage over Israel

[1] Hør dette ordet, Israels hus, en likklage som jeg stemmer i om dere:

[2] Hun er falt, hun reiser seg ikke mer, jomfru Israel. Hun ligger forlatt på egen jord, ingen reiser henne opp.

[3]For så sier Herren Gud: Den byen som drar ut med tusen mann, får hundre tilbake, og den som drar ut med hundre, får ti tilbake i Israels hus.

Søk Herren, så skal dere leve

[4] For så sier Herren til Israels hus: Søk meg, så skal dere leve!

[5] Søk ikke til Betel, gå ikke til Gilgal, dra ikke til Beer-Sjeba. For Gilgal skal drives i eksil, og Betel skal bli til intet.

[6] Søk Herren, så skal dere leve! Ellers kommer han som ild over Josefs hus, den fortærer, og Betel har ingen til å slukke.

Dom over stormenn

[7] De gjør retten til malurt og kaster rettferdigheten til jorden.

[8] Han som skapte Sjustjernen og Orion, han som gjør dødsskygge om til morgen og dagen til svarte natt, han som kaller på vannet i havet og øser det ut over jorden, Herren er hans navn.

[9]Han som lar ødeleggelse lyne over borgen; ødeleggelse kommer over festningen.

[10] Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

[11] Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

[12] Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

[13] Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

[14] Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

[15] Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[10] De hater den som hevder retten i porten, og avskyr den som taler sant.

[11] Dere tråkker ned småkårsfolk og krever korn i avgift av dem. Derfor: Dere har bygd hus av tilhugget stein, men skal ikke få bo i dem, dere har plantet herlige vinmarker, men skal ikke få drikke vinen.

[12] For jeg kjenner til de mange lovbruddene og de talløse syndene deres, dere som forfølger rettferdige, tar bestikkelser og avviser fattige i porten.

[13]Derfor tier den kloke i denne tid, for det er en ond tid.

Søk det gode

[14] Søk det gode og ikke det onde, så dere får leve! Da skal Herren, hærskarenes Gud, være med dere, slik dere sier.

[15] Hat det onde og elsk det gode, håndhev retten i porten! Så vil kanskje Herren, hærskarenes Gud, være nådig mot resten av Josef.

[16] Derfor, så sier Herren, hærskarenes Gud, Herren: På alle torg skal det være klage, i alle gater skal de rope: «Ve, ve!» De skal kalle på bonden til sorg og på folk som kan gråte, til klage.

[17]På alle vinmarker blir det klage når jeg går fram mellom dere, sier Herren.

Herrens dag

[18] Ve dere som lengter etter Herrens dag! Hva vil dere med Herrens dag? Den er mørke og ikke lys.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

Deus exige justiça e não sacrifícios

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

Amós 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de

[19] Den ligner en mann som flykter fra løven og treffer på bjørnen. Og når han kommer hjem og støtter hånden mot veggen, biter slangen ham.

[20] Ja, mørk er Herrens dag og ikke lys, dyster og uten lysskjær.

[21] Jeg forakter, ja, hater festene deres, høytidssamlingene holder jeg ikke ut.

[22] For om dere bærer fram brennoffer eller grødeoffer, vil jeg ikke ha dem. Og fredsofrene deres med gjøkalvkjøtt vil jeg ikke se.

[23]Fri meg fra de støyende sangene dine, jeg vil ikke høre på harpespill!

[24]La rett velle fram som vann og rettferd lik bekker som alltid strømmer.

[25] Bar dere fram for meg slaktoffer og grødeoffer de førti årene i ørkenen, Israels hus?

[26] Og bar dere på Sakkut, kongen deres, og Kevan, gudestjernen, bildene som dere har laget?

[27] Jeg fører dere i eksil bortenfor Damaskus, sier Herren. Hærskarenes Gud er hans navn.

Amos 6

Ve de sorgløse på Sion

[1] Ve de sorgløse på Sion og de trygge på Samarias fjell, de gjeveste av det fremste

Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então,

folkeslaget, de som Israels hus vender seg til.

[2] Dra til Kalne og se, gå derfra til Hamat-Rabba og dra ned til Gat i Filisterland! Er dere bedre enn disse rikene? Har de et større område enn dere?

[3] Dere vil jage ulykkesdagen bort, men setter vold i høysetet.

[4] De ligger på elfenbensbenker og strekker seg på divaner, de spiser lam fra saueflokken og gjøkalver fra buskapen.

[5] De skråler til harpespill som om de var David, og regner instrumentene hans for sine.

[6] De drikker vin av offerskåler og smører seg med den fineste olje, men lider ikke under Josefs sammenbrudd.

[7] Derfor skal de nå drives i eksil, fremst blant de bortførte. Da blir det slutt på festsamlingene der de ligger og drar seg.

Gud straffer Samaria

[8] Herren Gud har sverget ved seg selv, sier Herren, hærskarenes Gud: Jeg avskyr Jakobs stolthet og hater borgene der. Jeg utleverer byen og alt som er i den.

[9]Er det ti overlevende i et hus, skal de dø.

[10]Når en venn eller slektning bærer knoklene ut av huset, spør han den som er innerst i huset: «Er det flere igjen hos deg?» Og han svarer: «Ingen.» Da sier han: «Hysj!» for Herrens navn må ikke nevnes.

lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

11 Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

12 Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

13 Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

14 Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

11Se, Herren befaler, han slår det store huset i stykker og det lille huset i biter.

12 Løper vel hester opp bratte fjellet, pløyer man det med okser? Men dere gjør retten om til gift og rettferds frukt til malurt.

13 Dere gleder dere over Lo-Dabar og sier: «Sannelig, med vår egen kraft tok vi Karnajim.»

14 Se, nå reiser jeg et folk mot deg, Israels hus, sier Herren, hærskarenes Gud. De skal undertrykke dere fra Lebo-Hamat til Araba-bekken.

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

1 Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

2 Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

3 Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

4 Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

Amos 7

Syn om Israels undergang

1 Dette viste Herren Gud meg: Se, han skapte gresshopper da gresset begynte å vokse etter slåtten. Se, det var etterveksten etter kongens slåttonn.

2Da de hadde fortært alt gresset i landet, sa jeg: «Tilgi, Herre Gud! Hvordan kan Jakob bli stående, han som er så liten?»

3 Da angret Herren på dette. «Det skal ikke skje», sa Herren.

4Dette viste Herren Gud meg: Se, Herren Gud kalte ilden til strid. Den fortærte det store dypet og holdt på å fortære åkrene.

[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

[7] Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

[8] O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[9] Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

Amós acusado como conspirador

[10] Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

[11] Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

[5] Jeg sa: «Hold opp, Herre Gud! Hvordan kan Jakob bli stående, han som er så liten?»

[6]Da angret Herren på dette: «Heller ikke det skal skje», sa Herren Gud.

[7]Dette viste han meg: Se, Herren sto på en loddrett mur, i hånden hadde han et blylodd.

[8] Herren sa til meg: «Hva ser du, Amos?» Jeg svarte: «Et blylodd.» Da sa Herren: «Se, jeg senker loddet midt i Israel, mitt folk. Jeg vil ikke lenger bære over med det.

[9] Isaks offerhauger skal legges øde og Israels helligdommer i ruiner. Jeg vil reise meg med sverd mot Jeroboams hus.»

Amos blir bortvist fra Betel

[10] Amasja, presten i Betel, sendte bud til Jeroboam, Israels konge: Amos har fått i stand en sammensvergelse mot deg midt i Israels hus. Landet kan ikke tåle alle ordene hans.

[11] For Amos sier: «Jeroboam skal dø for sverd og Israel drives i eksil, bort fra sitt land.»

[12]Siden sa Amasja til Amos: Du seer, gå din vei, kom deg av sted til Juda! Der kan du spise ditt brød, der kan du profetere.

[13]I Betel får du ikke lenger profetere, for det er en kongelig helligdom, et rikstempel.

[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.
[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.
[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.
[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.
[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.
[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,
[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e

[14] Da tok Amos til orde og sa til Amasja: Ikke er jeg profet og ikke profetdisippel. Jeg holder husdyr og dyrker fiken.
[15] Men Herren tok meg bort fra saueflokken, og Herren sa til meg: «Gå og tal profetord til mitt folk Israel!»
[16] Hør nå Herrens ord: Du sier: «Ikke tal profetord mot Israel, ikke spå mot Isaks hus!»
[17] Derfor sier Herren: «Din kone skal være en hore i byen, sønnene og døtrene dine skal falle for sverd. Jorden din skal deles med målesnor, du selv skal dø på uren jord, og Israel skal drives i eksil fra sitt land.»

Amos 8

Enden er kommet for Israel

[1]Dette viste Herren Gud meg: Se, en kurv med moden frukt.
[2] Han sa: «Hva ser du, Amos?» Jeg svarte: «En kurv med moden frukt.» Da sa Herren til meg: «Enden er kommet for mitt folk Israel, jeg vil ikke lenger bære over med det.
[3] Sangerinnene på slottet skal jamre den dagen, sier Herren Gud. Mengder av lik ligger slengt overalt. Hysj!»

Herrens dom over uærlig handel

[4]Hør dette, dere som tråkker fattige ned og gjør ende på de hjelpeløse i landet!
[5] Dere sier: «Når er nymånefesten over, så vi kan selge korn, og sabbaten, så vi kan åpne kornsalget? Da gjør vi målet for lite

procedendo dolosamente com balanças enganadoras,
[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?
[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!
[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.
[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.
[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.
[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

og prisen for høy og fusker med falske vekter.
[6] Da kjøper vi småkårsfolk for penger, en fattig for et par sandaler, og selger avfallskorn!»
[7] Herren har sverget ved Jakobs stolthet: Aldri vil jeg glemme noe av det de har gjort!

[8] Må ikke jorden skjelve for slikt, så alle som bor der, sørger? Ja, må den ikke flomme som Nilen, stige og synke som Egypts elv?

Ulykkesdagen

[9] Den dagen, sier Herren Gud, lar jeg solen gå ned ved middagstid og gjør jorden mørk ved høylys dag.

[10] Festene gjør jeg til sørgehøytider og alle sangene til likklage, jeg legger sekkestrie om alle hofter og lar hvert hode rakes snaut, som i sorg over den eneste sønnen. Enden blir en bitter dag.

Sult etter Herrens ord

[11] Se, dager skal komme, sier Herren Gud, da jeg sender sult i landet, ikke sult etter brød og ikke tørst etter vann, men etter å høre Herrens ord.

[12]De skal flakke om fra hav til hav, streife omkring fra nord til øst og søke etter Herrens ord, men de skal ikke finne det.

[13]Den dagen skal vakre jomfruer og unge menn besvime av tørst.

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[14] De som sverger ved Samarias synd og sier: «Så sant din gud lever, Dan» og: «Så sant din vei lever, Beer-Sjeba», de skal falle og aldri reise seg mer.

Amos 9

Ingen skal slippe Guds straff

[1] Jeg så Herren stå på alteret. Han sa: Slå til søylehodene så dørtersklene skjelver, knus dem så de faller i hodet på alle! De som måtte bli igjen, vil jeg drepe med sverd, ingen av dem skal kunne flykte, ingen skal berge seg unna.

[2] Om de graver seg ned i dødsriket, skal min hånd hente dem opp, om de farer opp til himmelen, skal jeg styrte dem ned.

[3] Om de gjemmer seg på Karmels topp, skal jeg finne dem og hente dem ned. Om de skjuler seg for mine øyne på havets bunn, befaler jeg slangen å bite dem.

[4] Om de må gå som fanger foran sine fiender, befaler jeg sverdet å drepe dem. Jeg retter øynene mot dem til det onde og ikke til det gode.

[5] Herren, hærskarenes Gud, rører ved jorden, og den skjelver. Alle som bor der, sørger. Hele jorden stiger som Nilen og synker som Egypts elv.

[6] Han som har bygd sine høye saler i himmelen og reist sin hvelving over jorden, han som kaller på vannet i havet og øser det ut over jorden, Herren er hans navn.

Straff og renselse

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

Restauração do Israel espiritual

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

[12] para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

[13] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

[14] Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

[7] For meg, israelitter, er dere som kusjittene, sier Herren. Jeg førte Israel opp fra Egypt, men også filisterne fra Kaftor og arameerne fra Kir.

[8] Se, Herren Guds øyne er rettet mot det syndige riket: Nå skal jeg utslette det fra jorden. Nei, jeg skal ikke utslette Jakobs hus, sier Herren.

[9]For se, jeg befaler, og jeg rister Israels hus mellom alle folkeslagene som når en rister i en sikt og ikke et sandkorn faller til jorden.

[10] For sverdet skal de dø, alle synderne i folket mitt, de som sier: «Det onde når oss ikke, det rammer ikke oss.»

Israels gjenreisning

[11] Den dagen reiser jeg opp igjen Davids falne hytte. Revnene murer jeg igjen, og det som ligger i grus, gjenreiser jeg. Jeg bygger den som i gamle dager,

[12] så de kan ta resten av Edom i eie og alle andre folkeslag som navnet mitt er nevnt over, sier Herren, som gjør dette.

[13] Se, dager skal komme, sier Herren, da den som pløyer, tar igjen den som høster, og den som tråkker druer, tar igjen den som sår. Druesaft skal dryppe fra fjellene og flyte fra alle høyder.

[14] Da vil jeg vende skjebnen for mitt folk Israel. De skal bygge opp igjen ødelagte byer og bo i dem. De skal plante vinmarker og drikke vinen. De skal anlegge hager og spise frukten.

[15] Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

[15]Jeg planter dem i deres egen jord, og de skal aldri mer rykkes opp av jorden jeg har gitt dem, sier Herren din Gud.

Obadias	Obadja

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom
Jeremias 49.14-16

[1] Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

[2] Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

[3] A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

[4] Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[5] Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

[6] Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

[7] Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de

Obadja 1

Dommen over Edom

[1] Obadjas syn. Så sier Herren Gud om Edom: Et budskap har vi hørt fra Herren, en budbærer er sendt til folkeslagene: «Opp! Vi går til krig mot Edom!»

[2] Se, jeg gjør deg liten blant folkene, dypt foraktet skal du være.

[3]Ditt hovmodige hjerte har forført deg, du som bor i fjellkløfter og holder til høyt der oppe. Du sier i ditt hjerte: «Hvem kan styrte meg til jorden?»

[4] Om du stiger høyt som ørnen, om du legger reiret ditt blant stjerner, skal jeg styrte deg ned derfra, sier Herren.

[5] Om tyver kom til deg, om røvere kom om natten – det er ute med deg! – da tok de vel bare det de trengte. Om drueplukkere kom til deg, da lot de vel etterhøsten bli igjen.

[6] Men Esau blir gjennomsøkt, hans skjulte skatter letes opp.

[7] Alle du var i pakt med, driver deg av sted mot grensen. Alle du hadde fred med, sviker deg og seirer over deg. De som delte brød med deg, setter feller for deg: «Det finnes ikke forstand i ham.»

[8] Den dagen, sier Herren, skal jeg utslette de vise i Edom og klokskapen på Esaus fjell.

Edom e o entendimento do monte de Esaú?

[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

A restauração e felicidade de Israel

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste, assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

[9] Dine krigere, Teman, blir slått av skrekk, for hver og en skal utryddes fra Esaus fjell. På grunn av drap

[10] og vold mot din bror Jakob skal du dekkes av skam. Du skal utryddes for alltid.

[11] Den dagen du holdt deg borte, dagen da fremmede førte hæren hans bort som fanger, da utlendinger gikk inn gjennom hans porter og kastet lodd om Jerusalem, da var du som en av dem.

[12] Se ikke på din bror med fryd på hans skjebnedag! Gled deg ikke over judeerne den dagen de går til grunne! Vær ikke stor i munnen den dagen de er i nød!

[13] Gå ikke inn gjennom mitt folks port på deres ulykkesdag! Se ikke med glede, du også, på det onde som rammet dem på ulykkesdagen! Grip ikke etter rikdommen deres på ulykkesdagen!

[14]Still deg ikke i veikryssene for å hugge ned flyktningene! Utlever ikke de overlevende på nødens dag!

[15] For Herrens dag er nær over alle folkeslag. Slik du har gjort, skal det gjøres mot deg. Dine gjerninger kommer tilbake over ditt eget hode.

Israel blir gjenreist

[16] Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

[17] Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

[18] A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

[19] Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

[20] Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

[21] Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

[16] Som dere drakk på mitt hellige fjell, skal alle folkeslag alltid drikke, drikke og svelge og bli som om de aldri hadde vært til.

[17] Men på Sion-fjellet skal det finnes redning. Det skal være hellig. Jakobs hus skal drive ut dem som drev dem ut.

[18] Jakobs hus skal være en ild og Josefs hus en flamme, og Esaus hus skal bli til halm. De skal brenne dem og fortære dem, ikke én fra Esaus hus skal overleve. Herren har talt.

[19]Negev skal ta Esaus fjell i eie, lavlandet skal ta filisternes land, de skal ta Efraims land og Samarias land, og Benjamin skal ta Gilead i eie.

[20] Denne hæren av israelitter i eksil skal ta det som tilhørte kanaaneerne, helt til Sarepta, og de fra Jerusalem som er i eksil i Sefarad, skal ta byene i Negev.

[21] De som er fridd ut, skal gå opp på Sion-fjellet og dømme Esaus fjell. Og riket skal tilhøre Herren.

Jonas	Jona

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

[3] Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

[4] Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

[5] Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

[6] Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

Jona 1

Jona flykter fra Herren

[1] Herrens ord kom til Jona, sønn av Amittai:

[2] «Stå opp, gå til storbyen Ninive og rop ut over byen at ondskapen deres har steget opp for mitt ansikt.»

[3] Da sto Jona opp for å flykte til Tarsis, bort fra Herren. Han dro ned til Jaffa og fant et skip som skulle til Tarsis. Så betalte han for reisen og gikk ned i båten. Han ville være med til Tarsis, bort fra Herren.

[4] Men Herren kastet en mektig vind ned over havet, og stormen ble så sterk at skipet holdt på å bli knust.

[5] Sjøfolkene ble redde, og hver mann ropte til sin gud. Lasten som var om bord, kastet de på havet for å lette skipet. Men Jona hadde gått ned under dekk og lagt seg og var falt i dyp søvn.

[6]Kapteinen kom bort til ham og sa: «Hva er det med deg? Sover du? Stå opp og rop til guden din! Kanskje guden vil huske på oss så vi ikke går under.»

[7] Mennene sa til hverandre: «La oss kaste lodd, så vi kan få vite hvem som er skyld i at denne ulykken har rammet oss!» De kastet lodd, og loddet falt på Jona.

[8] Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

[8]Da sa de til ham: «Fortell oss nå hvem som er skyld i at denne ulykken har rammet oss! Hva slags arbeid har du? Hvor kommer du fra? Hvilket land er du fra? Og hvilket folk tilhører du?»

[9] Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

[9] Han svarte: «Jeg er hebreer og frykter Herren, himmelens Gud, som har skapt havet og det tørre landet.»

[10] Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

[10]Da ble mennene grepet av stor redsel. De sa til ham: «Hva er det du har gjort?» For de visste at han hadde flyktet bort fra Herren. Det hadde han fortalt dem.

[11] Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

[11]«Hva skal vi gjøre med deg», sa de, «så havet kan falle til ro omkring oss?» For stormen på havet ble sterkere og sterkere.

[12] Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

[12]Han svarte: «Løft meg opp og kast meg i havet, så vil det slutte å rase. For jeg vet at det er min skyld at den sterke stormen har rammet dere.»

[13] Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

[13]Mennene rodde på for å komme tilbake til land, men de greide det ikke. For det stormet sterkere og sterkere mot dem på havet.

[14] Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

[14]Da ropte de til Herren: «Herre! La ikke oss gå under fordi denne mannen mister livet. La ikke uskyldig blod komme over oss. For du, Herre, har gjort som du ville.»

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[15]Så løftet de Jona opp og kastet ham i havet. Da holdt havet opp å rase og ble stille.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[16]Mennene ble grepet av stor frykt for Herren. De ofret slaktoffer til Herren og avla løfter.

Jona 2

Herren berger Jona fra dypet

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

[1]Herren sendte en stor fisk for å sluke Jona, og Jona var i buken på fisken i tre dager og tre netter.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2]Jona ba til Herren sin Gud fra fiskebuken.

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3] Han sa: Jeg kalte på Herren i min nød, og han svarte meg. Jeg ropte om hjelp fra dødsrikets dyp, og du hørte meg.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4] Du kastet meg i dypet midt ute på havet, strømmen omga meg. Alle dine brenninger og bølger slo over meg.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5] Jeg tenkte: Jeg er drevet bort fra dine øyne. Skal jeg aldri mer få løfte blikket mot ditt hellige tempel?

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6] Vannet lukket seg om strupen, dypet omringet meg, sivet viklet seg rundt hodet.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7] Jeg sank ned til foten av fjellene. Bommene på jordens porter slo igjen bak meg for alltid. Men du, Herre, min Gud, førte meg levende opp av graven.

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

[8] Da livet mitt ebbet ut, husket jeg på Herren, og bønnen min nådde til deg, til ditt hellige tempel.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

[9] De som holder seg til vind og tomhet, har sviktet sin kjærlighet.

[10] Men jeg vil ofre til deg med takkesang. Det jeg har lovet, vil jeg holde. Frelsen kommer fra Herren.

[11]Da talte Herren til fisken, og den spydde Jona opp på tørt land.

Jona 3

Jona i Ninive

[1]Herrens ord kom til Jona for andre gang:

[2] «Stå opp og gå til storbyen Ninive! Det budskapet jeg gir deg, skal du rope ut over byen.»

[3]Jona sto opp og gikk til Ninive, slik Herren hadde sagt. Men Ninive var en stor by for Gud, tre dagsreiser lang.

[4]Jona begynte å gå innover i byen, og da han hadde gått en dagsreise, ropte han: «Ennå førti dager, og så skal Ninive bli ødelagt!»

[5] Da trodde folket i Ninive på Gud. De ropte ut en faste og kledde seg i sekkestrie, både store og små.

[6] Da kongen av Ninive hørte om dette, reiste han seg fra tronstolen og tok av seg kongekappen. Han kledde seg i sekkestrie og satte seg i aske.

[7]Han lot rope ut i Ninive: «Etter påbud fra kongen og hans stormenn: Ingen, verken mennesker eller dyr, storfe eller småfe, må smake noe som helst. De skal ikke beite og ikke drikke vann.

[8] mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

[9] Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

[10] Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

[1] Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

[2] E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

[3] Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

[4] E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

[5] Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

A lição do Senhor

[6] Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para

[8] De skal kle seg i sekkestrie, både mennesker og dyr, og rope til Gud av alle krefter. Hver og en skal vende om fra sin onde vei og fra sine overgrep.

[9] Hvem vet, kanskje Gud vil snu om og angre og vende seg bort fra sin brennende vrede, så vi ikke går under.»

[10] Gud så hva de gjorde, at de vendte om fra sin onde vei. Da angret Gud på det onde han hadde sagt at han ville gjøre mot dem, og han gjorde det ikke.

Jona 4

Jonas harme og Guds nåde

[1]Men dette mislikte Jona sterkt, og han ble sint.

[2] Han ba tilHerren: «Herre! Var det ikke det jeg sa da jeg var i mitt eget land? Derfor ville jeg skynde meg og flykte til Tarsis. For jeg vet at du er en nådig og barmhjertig Gud. Du er sen til vrede og rik på miskunn, så du angrer ulykken.

[3] Men nå, Herre, bare ta livet mitt! For jeg vil heller dø enn leve.»

[4] Da sa Herren: «Er du virkelig så sint?»

[5]Jona hadde gått ut av byen og slått seg ned på østsiden av den. Der hadde han laget en løvhytte og satt seg i skyggen under den for å se hvordan det gikk med byen.

[6] Da lot Herren Gud en ricinus-busk vokse opp over Jona for å kaste skygge over

que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

hodet hans og fri ham fra mismotet. Jona gledet seg stort over busken.

[7] Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

[7]Men ved daggry neste morgen sendte Gud en mark som stakk busken så den visnet.

[8] Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

[8]Og da solen sto opp, sendte Gud en brennende østavind. Solen stakk Jona i hodet så han nesten besvimte. Han ønsket at han måtte få dø, og sa: «Jeg vil heller dø enn leve.»

[9] Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

[9]Da sa Gud til Jona: «Er du virkelig så sint på grunn av ricinus-busken?» Han svarte: «Jeg er så sint at jeg kunne dø.»

[10] Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

[10]Herren sa: «Du hadde omsorg for ricinus-busken, som du ikke har hatt noe arbeid med og ikke fått til å vokse opp, og som ble til på en natt og ble ødelagt på en natt.

[11] e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

[11] Skulle ikke jeg ha omsorg for storbyen Ninive, hvor det er mer enn tolv ganger ti tusen mennesker som ikke vet forskjell på høyre og venstre, og hvor det også er en mengde dyr?»

Miqueias	Mika

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

[1] Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

[2] Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

[3] Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

[4] Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

[5] Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

[6] Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

[7] Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Mika 1

[1] Herrens ord som kom til Mika fra Moresjet i de dager da Jotam, Ahas og Hiskia var konger i Juda, det han så om Samaria og Jerusalem.

Herren åpenbarer seg til dom

[2] Hør, alle dere folkeslag! Lytt, du jord, og alt som fyller deg! Herren Gud skal være vitne mot dere, Herren selv, fra sitt hellige tempel.

[3] Se, Herren går ut fra sitt sted, stiger ned og skrider fram over jordens høyder.

[4] Fjellene smelter under ham, og dalene revner, som voks når den smelter for ilden, som vann når det renner utfor stupet.

[5]Alt dette på grunn av Jakobs opprør og Israels synder! Hva er Jakobs opprør? Samaria! Og hva er Judas offerhauger? Jerusalem!

[6]Men jeg skal legge Samaria i ruiner og gjøre byen om til vinmarker. Jeg velter steinene ned i dalen og legger grunnvollene hennes bare.

[7] Alle gudebildene hennes skal knuses, alle horegavene skal brennes, og alle avgudsbildene vil jeg ødelegge. Med horepenger har hun samlet dem, og til horelønn skal de bli.

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.
[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.
[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.
[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.
[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.
[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.
[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.
[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

[8] Derfor må jeg klage og jamre, gå barføtt og naken omkring, jeg holder klage som sjakalen, har sorg som strutsen.
[9]For skaden hennes er uhelbredelig. Nå står Juda for tur. Det har nådd til mitt folks port, til Jerusalem.

Klage over byene i Juda

[10] Kunngjør det ikke i Gat! Ikke gråt og klag! Velt deg i støvet i Bet-Leafra!
[11]Dra bort naken og med vanære, du som bor i Sjafir! Hun som bor i Saanan, kommer ikke ut. I Bet-Ha'esel holdes klage, der får dere ingen støtte.
[12] Hun som bor i Marot, venter på lykke, men ulykke fra Herren kommer ned ved Jerusalems port.
[13] Spenn hestene for vognen, du som bor i Lakisj! Der var opphavet til synd for datter Sion, for hos deg er Israels opprør å finne.
[14] Derfor må du gi skilsmissegave til Moresjet-Gat. Som en uttørket bekk er husene i Aksib for Israels konger.
[15] Enda en gang sender jeg en erobrer mot deg, du som bor i Maresja. Til Adullam kommer Israels pryd.
[16] Klipp deg og rak deg snau for barna du hadde kjær! Klipp deg snau som en gribb, for de er ført bort fra deg.

Mika 2

Verop over de mektige

[1] Ve dem som tenker ut urett og planlegger ondt mens de ligger i sengen! Når dagen gryr, setter de det i verk, for det står i deres makt.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por

[2] Markene de har lyst på, røver de, husene tar de, og de tvinger under seg mannen og hans hus, bonden og eiendommen hans.

[3] Derfor sier Herren: Jeg tenker ut ulykke over denne slekten, den kan dere ikke fri nakken fra. Dere skal ikke lenger gå stolte omkring, for dette blir en ond tid.

[4]Den dagen skal de synge en nidvise og klage en klagesang over dere: «Vi er herjet og ødelagt! Mitt folks jord blir gitt bort, ja, tatt fra meg. Markene våre blir delt ut til frafalne.»

[5] Da skal du ikke ha noen i Herrens forsamling til å kaste lodd og dele ut jord.

[6] «Hold opp med å profetere!» sier profetene. «Slik må ingen profetere! Tar skjellsordene aldri slutt?»

[7]Hva er det du sier, Jakobs hus? Har Herren mistet tålmodigheten? Er det slik han handler? Har jeg ikke gode ord til dem som ferdes rett?

[8]Men folket mitt har alt stått fram som en fiende. Dere drar kappen av fredelige folk. De som vandrer trygt, blir krigsfanger.

[9]Kvinnene i folket mitt driver dere bort fra hjemmene de var glad i. Dere har for alltid tatt min ære fra småbarna hennes.

[10]Stå opp og gå! For dette er ikke noe hvilested. Fordi det er urent, skal det ødelegges, og ødeleggelsen er voldsom.

causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

11 Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

12 Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

13 Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

1 Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

2 Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

3 que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

4 Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

11 En som fór med løgn og bedrag og sa: «Jeg spår for deg om vin og drikk», det ville vært en profet for dette folket!

Herren vil samle Israels rest

12 Jeg vil samle deg, Jakob, hele deg. Jeg vil sanke sammen Israels rest, føre dem sammen som sauer i en kve, som en bøling på beite, en ståkende flokk av mennesker.

13Han som bryter gjennom, går foran dem. De bryter gjennom og drar ut av porten. Kongen deres går foran dem, Herren selv er i spissen for dem.

Mika 3

Griske høvdinger

1 Jeg sa: Hør, Jakobs høvdinger, dere ledere i Israels hus! Var det ikke dere som skulle kjenne retten?

2 Men dere hater det gode og elsker det onde. Dere river huden av folk og kjøttet av beina deres.

3 De eter kjøttet av folket mitt, huden flår de av dem, og beina deres knuser de. De brer det ut som i en gryte, som kjøttet i en kjele.

4 Når de så roper til Herren, svarer han dem ikke. På den tid skal han skjule ansiktet for dem, for de har gjort onde gjerninger.

Mot de falske profetene

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

[6] Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

[7] Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

[8] Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

[9] Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

[10] e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

[11] Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

[12] Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios

[5] Så sier Herren om de profetene som fører folket mitt vill, som roper «fred» bare de får noe å tygge på, men lyser hellig krig mot dem som ikke gir dem munnen full:

[6]Derfor skal det bli natt for dere – uten syn, og mørke – uten spådom. Solen skal gå ned for profetene og dagen formørkes omkring dem.

[7] Da skal seerne bli til skamme og spåmennene til spott. Alle skal de skjule skjegget, for det kommer ikke svar fra Gud.

[8] Jeg, derimot, er full av styrke ved Herrens ånd, av rett og kraft, så jeg kan tale til Jakob om hans lovbrudd, til Israel om hans synd.

Jerusalem skal falle

[9] Hør dette, dere høvdinger i Jakobs hus, dere ledere i Israels hus, dere som avskyr rettferd og gjør det rette kroket,

[10]som bygger Sion med blod og Jerusalem med urett!

[11] Høvdingene hennes dømmer for bestikkelser, prestene underviser for betaling, profetene spår for penger, og enda støtter de seg til Herren og sier: «Er ikke Herren midt iblant oss? Det hender ikke oss noe vondt.»

[12] Derfor: Sion skal pløyes til åker, Jerusalem bli til ruiner og tempelberget til hauger dekket av skog.

Mika 4

Isaías 2.1-4

[1] Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

[2] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[3] Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[4] Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

[5] Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

[6] Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

[7] Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

Fredsriket

[1] I de siste dager skal det skje at Herrens tempelberg skal stå urokkelig som det høyeste av fjellene og rage over høydene. Dit skal folkeslag strømme.

[2] Mange folk skal dra av sted og si: «Kom, la oss gå opp til Herrens fjell, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier og vi kan ferdes på hans stier. For lov skal gå ut fra Sion, Herrens ord fra Jerusalem.»

[3] Han skal dømme mellom mange folk, skifte rett for mektige folkeslag, også for dem som er langt borte. De skal smi sverdene om til plogskjær og spydene til vingårdskniver. Folk skal ikke løfte sverd mot folk, ikke lenger læres opp til krig,

[4] men enhver skal sitte under sin vinstokk og sitt fikentre, ingen skal skremme dem. For Herren over hærskarene har talt.

[5] Hvert folkeslag vandrer i sin egen guds navn; men vi skal vandre i Herren vår Guds navn, evig og alltid.

Herren skal samle sitt folk

[6] På den dagen, sier Herren, vil jeg samle de haltende og sanke sammen de fordrevne og dem jeg har fart ille med.

[7]De haltende gjør jeg til en rest, de bortdrevne til et mektig folk. Herren skal være konge over dem på Sions berg fra nå og til evig tid.

[8] A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

[9] Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

[10] Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

[11] Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

[12] Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

[13] Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

Miqueias 5

[1] Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

O nascimento do Messias e o seu reinado

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá,

[8] Og du gjetertårn, du datter Sions vakthaug, til deg skal det komme, herreveldet du en gang hadde, Jerusalems datters kongsmakt.

[9] Men nå, hvorfor skriker du så høyt? Er det ingen konge hos deg? Er rådgiveren din forsvunnet siden rier tar deg som hos en kvinne som skal føde?

[10] Skrik ut i rier som en fødende kvinne, datter Sion! For nå må du forlate byen og bo ute på marken. Du skal komme til Babel, men der blir du berget. Der vil Herren løse deg ut av dine fienders hånd.

[11] Men nå har mange folkeslag samlet seg mot deg. De sier: «La Sion vanhelliges for våre øyne.»

[12]Men de kjenner ikke Herrens tanker og forstår ikke hans plan: å samle dem som kornaks til tresking.

[13] Stå opp og tresk, du datter Sion! For jeg vil gi deg horn av jern, jeg vil gi deg klover av bronse, og du skal knuse mange folk. Du skal vigsle byttet deres til Herren, rikdommen deres til hele jordens herre.

[14] Nå, risp deg opp, du opprispede datter! De har beleiret oss. Med stav slår de Israels dommer i ansiktet.

Mika 5

Fredsfyrsten fra Betlehem

[1] Du, Betlehem, Efrata, minst blant slektene i Juda! Fra deg lar jeg en hersker

de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

3 Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

4 Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

5 Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

6 Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

7 O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

8 O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

9 A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

over Israel komme. Hans opphav er fra gammel tid, fra eldgamle dager.

2 Derfor skal han overgi dem, helt til tiden er kommet da hun som skal føde, har født. Da skal resten av hans brødre komme tilbake til Israels barn.

3 Han skal stå og gjete i Herrens kraft, i Herren sin Guds høye navn. Og de skal bo trygt, for nå rekker hans makt til jordens ender.

4 Og han skal være fred. Når assyrerne kommer inn i landet vårt og tråkker inn i borgene våre, da reiser vi imot dem sju hyrder, ja, åtte fyrster.

5 De skal gjete Assurs land med sverd, ja, Nimrods land med dragne våpen. Men når assyrerne kommer inn i landet vårt og tråkker over grensene våre, skal han berge oss.

6 Da skal Jakobs rest blant tallrike folkeslag være som dugg fra Herren, som regn på gresset. De venter ikke på noen mann og håper ikke på mennesker.

7Da skal Jakobs rest blant folkene, midt iblant tallrike folkeslag, være som en løve blant skogens dyr, som en ungløve i saueflokker. Den farer fram og tråkker ned, den river i hjel, og ingen berger.

8Løft din hånd mot dem som står deg imot, så alle dine fiender utryddes!

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;

[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;

[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.

[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para

Byene skal utslettes

[9]Den dagen, sier Herren, vil jeg utrydde hestene du har, og ødelegge vognene dine.

[10]Jeg vil utslette byene i landet ditt og rive ned alle festningene dine.

[11] Jeg vil utrydde trolldomskunstene du driver med, og tegntydere skal du ikke lenger ha.

[12] Jeg vil utrydde gudebildene og steinstøttene du har. Du skal ikke lenger tilbe noe hendene dine har laget.

[13]Jeg vil rive opp Asjera-stolpene som er hos deg, og legge byene dine øde.

[14]Jeg vil ta hevn i vrede og harme over folkeslag som ikke vil høre.

Mika 6

Hva Herren krever

[1]Hør hva Herren sier: Reis deg, før din sak for fjellene, la haugene høre din røst!

[2]Hør Herrens anklage, dere fjell og dere jordens faste grunnvoller! For Herren fører sak mot sitt folk, han går i rette med Israel.

[3]Mitt folk, hva har jeg gjort deg? Hva har jeg trettet deg med? Svar meg!

[4] For jeg førte deg opp fra Egypt og fridde deg ut fra slavehuset. Jeg sendte Moses, Aron og Mirjam i spissen for deg.

[5] Mitt folk, husk planene kong Balak av Moab hadde, og svaret han fikk av Bileam, Beors sønn, på veien fra Sjittim til Gilgal,

que conheças os atos de justiça do SENHOR.

6 Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

7 Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

8 Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

9 A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

10 Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

11 Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

12 Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

13 Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

14 Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

så du kan skjønne Herrens frelsesgjerninger.

6 Hva skal jeg komme fram for Herren med når jeg bøyer meg for Gud i det høye? Skal jeg komme til ham med brennoffer, med årsgamle kalver?

7 Bryr Herren seg om tusenvis av værer, titusenvis av oljebekker? Skal jeg ofre min førstefødte for mitt lovbrudd, min livsfrukt for min sjels synd?

8 Han har kunngjort for deg, menneske, hva godt er. Og hva krever Herren av deg? Bare at du gjør rett, viser trofast kjærlighet og vandrer ydmykt med din Gud.

Dommen over Jerusalem

9 Herrens røst roper til byen, og det er visdom å frykte ditt navn. Hør, du stamme og forsamling!

10 Finnes fremdeles urettens skatter i den urettferdiges hus og et forfalsket, forbannet efa-mål?

11 Kan jeg være ren med urett vekt og falske vektlodd i pungen?

12 De rike i byen øver vold, innbyggerne der farer med løgn, en svikefull tunge har de i munnen.

13 Så skal jeg også begynne å slå deg, ødelegge deg for dine synder.

14 Du skal spise og ikke bli mett, tom skal du kjenne deg. Den du tar til side, kan du likevel ikke berge, og den du berger, gir jeg til sverdet.

[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

[15] Du skal så, men ikke høste, presse oliven, men ikke salve deg med olje, presse druer, men ikke drikke ny vin.

[16] Du har holdt Omris forskrifter og handlet som Ahabs hus. Etter deres råd har dere vandret. Derfor skal jeg overgi deg til ødeleggelse og innbyggerne dine til spott. Mitt folks vanære må dere bære.

Mika 7

Klage og håp

[1]Ve meg! Det er som når frukten er plukket og vinhøsten er over: ikke en drue å spise, ikke en fiken jeg har lyst på.

[2] De trofaste er borte fra landet, det finnes ingen rettskaffen blant folk. Alle ligger på lur etter blod, enhver vil fange sin neste i garnet.

[3] Hendene er gode til å gjøre ondt. Høvdingen krever inn, dommeren vil ha betaling, storkaren sier hva han vil ha, og slik snur de om på alt.

[4] Den beste av dem er som en tornebusk, den ærligste verre enn et tornekratt. Vaktmennenes dag er kommet, regnskapsdagen. Nå er forvirringen der.

[5] Tro ikke på en kjenning, stol ikke på en venn! For henne som ligger i din favn, må du vokte din munns dører!

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

O Senhor se compadece de Israel

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

[11] No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

[12] Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[6] For en sønn forakter sin far, en datter setter seg opp mot sin mor, en svigerdatter mot sin svigermor, en manns husfolk er hans fiender.

[7] Men jeg vil speide etter Herren, vente på Gud, min frelser. Min Gud vil høre meg!

Israels gjenreisning

[8] Gled deg ikke over meg, min fiende! For om jeg faller, skal jeg reise meg igjen. Sitter jeg i mørke, er Herren lys for meg.

[9] Herrens vrede må jeg bære fordi jeg har syndet mot ham, inntil han fører min sak og skaffer meg rett. Han skal føre meg ut i lyset, og jeg skal se hans rettferd.

[10] Fienden min skal se det, og skam skal dekke henne som sa til meg: «Hvor er Herren din Gud?» Nå blir hun tråkket ned som søle i gatene mens mine øyne ser på.

[11] En dag skal murene dine bygges opp, den dagen skal grensene vides ut.

[12] Den dagen skal de komme til deg fra Assur og Egypt, fra Egypt og Eufrat, fra hav til hav og fra fjell til fjell.

[13] Og jorden skal bli til ødemark på grunn av dem som bor på den. Det er frukten av gjerningene deres.

[14] Gjet ditt folk med staven din. Sauene du eier, ligger alene i villmarken, midt i det fruktbare landet. La dem beite i Basan og Gilead slik som i gamle dager.

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

[15]Jeg vil vise ham underverk, som den gangen du dro ut av Egypt.

[16] Folkene skal se det og skamme seg, enda så mektige de er. De skal legge hånden på munnen, og ørene deres skal bli døve.

[17] De skal slikke støv som ormen, lik dem som kryper på jorden! Fra sine skjul skal de komme skjelvende fram for Herren vår Gud. De skal gripes av redsel og frykt for deg.

Hvem er en Gud som du?

[18] Hvem er en Gud som du, en som tar bort skyld og tilgir synd for den resten han eier? Han holder ikke evig fast på vreden, for han vil gjerne vise miskunn.

[19]Herren skal igjen vise barmhjertighet mot oss og trå vår skyld under fot. Du skal kaste alle våre synder ned i havets dyp.

[20] Du vil vise troskap mot Jakob og miskunn mot Abraham, slik du med ed lovet våre fedre i de eldgamle dager.

Naum	Nahum

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

[1] Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

[2] O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

[3] O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

[4] Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

[5] Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

[6] Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

[7] O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

[8] Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

Nahum 1

[1]Budskap om Ninive. Boken med synene til Nahum fra Elkosj.

Herrens makt og godhet

[2] Herren er en nidkjær Gud som tar hevn. Herren tar hevn og er full av harme, Herren tar hevn over motstanderne, han holder fast på vreden mot fiendene.

[3] Herren er sen til vrede, hans makt er stor. Herren unnlater ikke å straffe. Gjennom virvelvind og storm går hans vei, skyer er støvet under hans føtter.

[4] Han truer havet og legger det tørt, alle elver tørker han ut. Nå visner Basan og Karmel, Libanons blomsterprakt visner bort.

[5] Fjellene skjelver for ham, høydene smelter. Jorden viker bort for hans ansikt, verden og alle som bor der.

[6] Hvem kan stå seg mot hans harme, hvem holder ut hans brennende vrede? Raseriet hans strømmer fram som ild. Foran ham blir klippene knust.

[7] Herren er god, et vern på nødens dag. Han tar seg av dem som søker tilflukt hos ham.

[8] Men med en voldsom flodbølge knuser han stedet hvor hun lå. Han jager sine fiender inn i mørket.

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.
[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.
[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.
[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.
[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho,

[9]Hvorfor legger dere planer mot Herren? Han skal knuse dere fullstendig. Nøden skal ikke komme en gang til.

[10]Som sammenflettet tornekratt, som drukne drankere blir de fortært som knusktørr halm.

Ninive og Juda

[11] Fra deg gikk det ut en som tenkte ut ondt mot Herren, en ondskapens rådgiver.

[12]Så sier Herren: Om de er aldri så sterke og mange, skal de likevel hugges ned og bli borte. Om jeg har plaget deg, Juda, skal jeg ikke plage deg mer.

[13] For nå bryter jeg åket og tar det av deg, lenkene dine river jeg av.

[14] Men om deg har Herren befalt at ingen etterslekt skal bære ditt navn. Fra gudshuset ditt vil jeg utrydde både utskårne og støpte gudebilder. Jeg gjør i stand en grav til deg, for du er uten verdi.

Nahum 2

[1] Se, de løper over fjellene, føttene til den som bringer bud og forkynner fred. Hold dine høytider, Juda, innfri dine løfter! For aldri mer kommer de onde mot deg, de er fullstendig utryddet.

Ninive faller

[2] Han som skal spre deg, drar ut mot deg. Vokt festningen, hold øye med veien!

fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

Spenn beltet om livet, vis stor kraft og styrke!

[3]For Herren gjenreiser både Jakobs storhet og Israels storhet, fordi røvere tok rov og ødela vinrankene deres.

[4] Heltenes skjold er farget røde, krigsmennene er kledd i skarlagen. Vognene er som brennende jern den dagen han stiller dem opp til kamp, spydene er innsatt med gift.

[5]Gjennom gatene raser vognene fram, over torgene farer de fram og tilbake. De ser ut som fakler, som lyn farer de av sted.

[6]Han kaller fram stormennene sine, de snubler mens de rykker fram, de stormer bymuren, skjoldtaket blir reist.

[7]Portene mot elven blir åpnet, palasset vakler.

[8]De stiller henne naken fram og fører henne bort. Tjenestejentene klager som duer og slår seg for brystet.

[9]Ninive ligner en dam som vannet renner ut av. «Stans, stans!» Men ingen vender tilbake.

[10]Ran sølv, ran gull! Her er rikdom uten ende, overflod av vakre ting.

[11] Ødeleggelse, mer ødeleggelse, alt ligger øde! Redde hjerter, vaklende knær, hoftene skjelver, hvert ansikt blir rødt.

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

[12]Hvor er løvehulen, stedet der ungløvene fikk mat, der løven og løvinnen vandret og ingen skremte løveungene?

[13]Løven rev i hjel, ungene fikk det de trengte. Den kvalte byttet for sine løvinner og fylte hi og huler med kjøtt.

[14]Se, jeg kommer mot deg, sier Herren over hærskarene. Jeg lar vognene dine gå opp i røyk. Sverd skal fortære ungløvene dine, jeg utrydder byttet ditt fra jorden. Aldri mer skal ropet fra dine sendebud høres.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

[5] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às

Nahum 3

Verop over Ninive

[1] Ve den blodige byen, full av svik og full av plyndring, aldri mangler den bytte.

[2]Svepesmell og larmende hjul, hester i galopp og slingrende vogner,

[3]ryttere angriper, blinkende sverd og lynende spyd. Mengder av drepte, hauger av lik, ingen ende på døde kropper, folk snubler i døde.

[4] Det er fordi hun har drevet hor, den vakre, trollkyndige horen som slavebandt folkeslag med sitt hor og stammer med sin trolldom.

[5] Se, jeg kommer mot deg! sier Herren over hærskarene. Jeg løfter kjolen din over ansiktet på deg og viser deg naken fram

nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

6 Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

7 Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

8 És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

9 Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

10 Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

11 Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

12 Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

13 Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

14 Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro

for folkeslag, jeg viser din skam til kongeriker.

6Jeg kaster skitt på deg, vanærer deg og viser deg fram.

7Alle som ser deg, skal flykte og si: «Ninive er ødelagt, hvem synes synd på henne?» Hvor finner jeg noen som kan trøste deg?

Spottevise om Ninive

8 Er du bedre enn No-Amon, som lå ved Nilen, med vann omkring, med havet som voll og vannet som mur?

9 Kusj og Egypt var hennes styrke, en styrke uten grenser. Put og libyerne ga henne hjelp.

10 Også hun måtte dra i eksil som fange. Barna hennes ble knust på alle gatehjørner, de kastet lodd om stormennene, de mektige ble lagt i lenker.

11 Også du skal drikke deg full. Du skal skjule deg. Også du skal søke vern mot fienden.

12Alle festningene dine er som fikentrær med tidlig frukt. Blir de ristet, faller det fiken i munnen på den som vil spise.

13 Se, krigsfolket hos deg er som kvinner. Portene til landet skal stå vidåpne for fienden. Ild skal fortære bommene dine.

14Hent opp vann før du blir beleiret, sett festningene i stand. Tramp gjørme, tråkk leire, ta mursteinsformen fram!

e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

[15] No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

[15] Der skal ilden fortære deg, sverdet skal utrydde deg, det eter som gresshopper. Bli tallrike som gresshopper, tallrike som sirisser!

[16] ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

[16]Dine handelsmenn ble flere enn stjernene på himmelen. Gresshoppen åpner seg og flyr.

[17] Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

[17]Vaktmennene dine er som sirisser, skriverne ligner en gresshoppesverm som slår seg ned på steingjerdet når dagen blir kjølig. Solen står opp, de flyr, ingen vet hvor de er blitt av.

[18] Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

[18] Du konge av Assur, oppsynsmennene dine er trette, stormennene legger seg ned. Folket ditt er spredt over fjellene, ingen samler dem inn.

[19] Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

[19] Det er ingen helbredelse for sammenbruddet, du er alvorlig såret. Alle som får høre om deg, klapper i hendene. For hvem har ikke gang på gang blitt rammet av din ondskap?

Habacuque	Habakkuk

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

[1] Sentença revelada ao profeta Habacuque.

[2] Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

[3] Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

[4] Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

[5] Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

[6] Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

[7] Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

[8] Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

Habakkuk 1

[1]Budskapet som profeten Habakkuk fikk se.

Retten når ikke ut

[2] Hvor lenge, Herre, skal jeg rope uten at du hører, skrike til deg om vold uten at du frelser?

[3] Hvorfor lar du meg se urett? Hvordan kan du se på ulykke? Herjing og vold like ved meg, det blir strid, det kommer trette.

[4] Derfor er loven kraftløs, og retten når aldri ut. For den urettferdige omringer den rettferdige, derfor blir retten fordreid.

Kaldeerne

[5] Se på folkeslagene, se dere om, forvirr dere selv og vær forvirret! For i deres dager gjør jeg en gjerning, dere ville ikke tro det om det ble fortalt!

[6] Se, jeg reiser opp kaldeerne, det brutale og raske folkeslaget som farer vidt omkring på jorden for å innta boliger som ikke tilhører dem.

[7]Skremmende og fryktelige er de, deres rett og heder kommer fra dem selv.

[8]Raskere enn leoparder er hestene deres, villere enn ulver i ødemarken. Rytterne deres jager av sted, rytterne kommer fra det fjerne, de flyr som ørnen på jakt etter føde.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[9]Alle kommer for å gjøre voldsverk, de rykker fram i flokk, de samler fanger som sand.

[10]De gjør narr av konger og gjør fyrster til latter. De ler av hver festning, kaster opp en jordvoll og inntar den.

[11]Så drar de videre og blir borte som vinden. De fører skyld over seg. Deres styrke er deres gud.

Profeten klager over urett

[12] Er ikke du fra gammel tid, Herre, min hellige Gud, du som aldri dør! Herre, du har satt dem til å dømme, vår klippe, du har gitt dem fullmakt til å straffe.

[13] Øynene er for rene til å se det onde, ulykke orker du ikke å se på. Så hvordan kan du se på de troløse og tie når den urettferdige sluker den som er mer rettferdig enn han selv?

[14] Du gjør mennesket lik fisken i havet, lik kryp uten hersker.

[15]De drar dem alle opp med krok, haler dem inn med not og samler dem i garnet. Derfor gleder de seg og jubler.

[16] Derfor ofrer de til noten og tenner offerild for garnet. For fra dem får de rik fangst og fet mat.

[17] Skal de da alltid få tømme noten og uten medlidenhet gjøre ende på folkeslag?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

[1] Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

[2] O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

[3] Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

[4] Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

[5] Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

[6] Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

[7] Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

[8] Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

Habakkuk 2

Den rettferdige og fienden

[1] Nå vil jeg stå på vakt, stille meg på muren og speide for å se hva han vil si til meg, hvilket svar jeg får på min anklage.

[2] Herren svarte meg: Skriv synet tydelig på tavler så det blir lett å lese!

[3] For synet venter på sin fastsatte tid, det vitner om enden, og det lyver ikke. Om det drøyer, så bare vent! For komme skal det, det kommer ikke for sent!

[4] Se, i ham er det en oppblåst og uærlig sjel. Men den rettferdige skal leve ved sin troskap.

[5] Sannelig, vinen er troløs. Den stolte skal ikke nå sitt mål. Som dødsriket sperrer han opp gapet, han er umettelig som døden. Han samler alle folkeslag hos seg, sanker sammen alle folk.

Ve undertrykkeren

[6]Alle disse skal stemme i en nidvise om ham, med spottord og gåter. De skal si: Ve den som skaffer seg rikdom som ikke er hans – hvor lenge? – og gjør seg rik på pantsatt gods!

[7]Långiverne dine reiser seg brått, de som får deg til å skjelve, våkner. Da skal du bli deres bytte.

[8] For du har plyndret mange folkeslag; nå skal resten av folkene plyndre deg til gjengjeld for menneskeblodet og volden mot landet og byen og alle som bor der.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de

[9] Ve den som skaffer seg urett vinning til sitt hus og legger redet sitt høyt for å berge seg fra ondskapens hånd!

[10]Til skam for ditt hus har du planlagt å gjøre ende på mange folk; du setter ditt eget liv på spill.

[11]For steinen i muren skal rope, og bjelken i treverket skal svare.

[12] Ve den som bygger en by med blod og grunnlegger den med urett!

[13] Se, dette kommer fra Herren over hærskarene: Det folkene strever for, går opp i flammer, folkeslagene sliter seg ut til ingen nytte.

[14] Jorden skal fylles med kunnskap om Herrens herlighet slik vannet dekker havbunnen.

[15] Ve den som skjenker sin neste, blander gift i drikken og gjør ham beruset for å se ham naken.

[16] Du blir mett av skam og ikke av ære. Så drikk, du også, og vis at du har forhud! Begeret i Herrens høyre hånd skal komme til deg, og din ære skal skjules av skam.

[17]Volden mot Libanon skal komme over deg, mishandlingen av dyrene skal ramme deg. Du utøste menneskers blod, øvet vold mot landet og byen og alle som bor der.

[18] Hva hjelper et gudebilde som en håndverker har skåret ut, et støpt bilde

fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[3] Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

[4] O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

[5] Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

[6] Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

[7] Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

som gir falske svar? Men håndverkeren stoler på sitt eget arbeid og lager stumme avguder.

[19]Ve den som sier: «Våkn opp!» til en trestokk, «Stå opp!» til en målløs stein. Hva slags svar kan den gi? Visst er den kledd i gull og sølv, men det er ikke ånd i den.

[20] Herren er i sitt hellige tempel; vær stille for ham, hele jorden!

Habakkuk 3

Salme

[1] En bønn av profeten Habakkuk. Som en sjiggajon.

[2] Herre, jeg hørte gjetord om deg, jeg så, Herre, det du har gjort. Gjenta det i vår tid, gjør det kjent i vår tid! Husk å vise barmhjertighet selv om du er vred!

[3] Gud kommer fra Teman, Den hellige fra Paran-fjellet. *Sela* Hans herlighet dekker himmelen, og lovsang til ham fyller jorden.

[4]Lysglansen er som en soloppgang, stråler går ut fra hans hånd. Der er hans styrke skjult.

[5] Foran ham går pest, i hans fotspor følger sott.

[6]Han stanser og rister jorden, han ser og får folkeslag til å skjelve. Gamle fjell knuses, eldgamle hauger synker sammen. Han går på gamle veier.

[7] Jeg ser Kusjans telt rammet av ulykke, og teltdukene i Midjan skjelver.

[8] Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

[9] Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

[10] Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

[16] Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

[8] Er du harm på elvene, Herre? Flammer din vrede opp mot elvene? Er det havet du er harm på når du rir fram på hestene dine og vognene dine bringer seier?

[9]Du gjør buen klar og legger pil etter pil på strengen. *Sela* Du kløver jorden så elver renner.

[10] Fjellene ser deg og skjelver, styrtregnet fosser ned, dypet hever stemmen og løfter hånden mot det høye.

[11]Sol og måne står stille i sin bolig når lyset fra pilene flyr hit og dit, lysglansen fra ditt lynende spyd.

[12]I harme skrider du fram over jorden, i vrede tramper du folkeslag ned.

[13] Du drar ut for å frelse ditt folk, for å frelse din salvede. Du knuser overhodet for den urettferdiges hus, kler av fra topp til tå. *Sela*

[14]Med hans egne piler gjennomborer du hodet på krigerne hans. De stormer fram for å drive meg bort, de fryder seg som om de skulle ete en hjelpeløs som er i skjul.

[15]Med hestene dine farer du over havet, de veldige, brusende vannene.

[16]Jeg hørte det, da skalv mitt indre, og leppene dirret ved lyden. Det kom verk i beina mine, føttene vaklet under meg. Rolig venter jeg på at trengselsdagen skal komme over det folket som angriper oss.

[17] Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

[18] todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

[19] O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

[17]For fikentreet blomstrer ikke, vinstokken bærer ikke frukt, olivenhøsten slår feil, åkeren gir ikke mat, sauene er borte fra kveen, fjøset er tomt for fe.

[18] Men jeg vil fryde meg i Herren, juble i Gud, min frelser.

[19]Gud Herren er min styrke. Han gir meg føtter som en hind og lar meg ferdes på høydene. Til korlederen. Med strengespill.

Sofonias	Sefanja

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

[1] Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

[2] De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[3] Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[4] Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

[5] os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

[6] os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

[7] Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

[8] No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

Sefanja 1

[1] Herrens ord som kom til Sefanja, sønn av Kusji, sønn av Gedalja, sønn av Amarja, sønn av Hiskia, i de dager da Josjia, sønn av Amon, var konge i Juda.

Dommen over Jerusalem

[2]Jeg river bort, alt river jeg bort fra jorden, sier Herren.

[3] Jeg river bort mennesker og dyr, fuglene under himmelen, fiskene i havet, jeg lar de urettferdige snuble. Jeg utrydder menneskene fra jorden, sier Herren.

[4] Jeg løfter hånden mot Juda, mot alle som bor i Jerusalem. Jeg utrydder fra dette stedet den siste rest av Baal, og avgudsprestenes navn sammen med prestene.

[5] Jeg utrydder dem som tilber himmelhæren på takene, dem som tilber og sverger ved Herren og samtidig sverger ved Milkom,

[6] og dem som vender Herren ryggen, som ikke søker Herren og ikke spør ham til råds.

[7] Vær stille for Herren Gud, for Herrens dag er nær! Herren har gjort i stand et slaktoffer, han har helliget dem han har innbudt.

[8]På dagen for Herrens slaktoffer skal jeg straffe fyrster og kongssønner og alle som kler seg i fremmed drakt.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se

[9]Jeg skal straffe alle som springer over dørterskelen den dagen, de som fyller sin Herres hus med vold og svik.

[10] Den dagen, sier Herren, skal det høres skrik fra Fiskeporten, jammer fra Nybyen og et høyt klagerop fra høydene.

[11] Hyl, dere som bor i Nedrebyen, for hele kremmerfolket er tilintetgjort, utryddet er alle som veide opp sølv.

[12]På den tiden skal jeg gjennomsøke Jerusalem med lys og straffe mennene der, de som sitter sløve i sin vinrus og sier i sitt hjerte: «Herren gjør verken godt eller ondt.»

[13] Det de eier, skal plyndres, husene bli ødelagt. Bygger de hus, får de ikke bo i dem, planter de vinmarker, får de ikke drikke av vinen.

Herrens dag er nær

[14] Nær er Herrens store dag; den er nær og kommer med hast! Hør, bitter er Herrens dag, da roper krigeren høyt.

[15] En vredens dag er den dagen, en dag med nød og trengsel, en dag med tilintetgjørelse og herjing, en dag med mulm og mørke, en dag med skyer og skodde,

[16]en dag med hornlåt og hærskrik mot festningsbyer, mot høye borgtårn.

[17]Da vil jeg sende trengsel så folk går som i blinde, for de har syndet mot Herren. Blodet deres skal tømmes ut som slam og innvollene deres som møkk.

derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

[18] Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

[1] Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

[2] antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

[3] Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

[4] Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

[5] Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

[6] O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas

[18] Sølv og gull kan ikke berge dem på Herrens vredesdag. Ilden fra hans lidenskap skal fortære hele jorden. For han utrydder, ja, han gjør brått ende på alle som bor på jorden.

Sefanja 2

Søk Herren

[1]Samle dere! Kom sammen, du skamløse folk,

[2] før det som er fastsatt, trer i kraft og dagen fyker bort som agner, før Herrens brennende vrede kommer over dere, før Herrens vredesdag kommer over dere!

[3] Søk Herren, alle ydmyke i landet, dere som følger hans bud! Søk rettferd, vær ydmyke, så finner dere kanskje ly på Herrens vredesdag.

Dom over andre folkeslag

[4]Gaza skal ligge forlatt og Asjkalon bli til en ødemark. Asjdod skal drives bort ved høylys dag og Ekron rykkes opp.

[5]Ve dere kretere som bor ved kysten! Dette er Herrens ord mot dere: «Kanaan, du filisternes land, jeg legger deg øde så ingen kan bo der.

[6]Kysten skal bli til beitemark med brønner for gjeterne og innhegninger for småfeet.»

[7] De som er igjen av Judas hus, skal ha kysten som beiteland. Om kvelden skal de legge seg til hvile i husene i Asjkalon. For

de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

Herren deres Gud skal se til dem, han skal vende deres skjebne.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8]Jeg hørte spott fra Moab og hån fra ammonittene da de spottet folket mitt og viste hovmod mot landet.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[9] Derfor sier Herren over hærskarene, Israels Gud: Så sant jeg lever, skal det gå Moab som Sodoma og ammonittene som Gomorra; de skal bli et tistelkratt, en saltgruve, en ødemark for alltid. De som er igjen av mitt folk, skal plyndre dem, en rest av folket skal ta dem i eie.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[10]Dette får de igjen for sitt overmot, fordi de spottet og så ned på folket til Herren over hærskarene.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

[11] Herren vekker frykt hos dem når han utrydder alle jordens guder. Alle folkeslag fra fjerne kyster skal komme og tilbe ham, hvert fra sitt sted.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[12]Også dere, kusjitter, skal gjennombores av mitt sverd.

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[13]Han løfter hånden mot nord og ødelegger Assur. Han gjør Ninive til ødemark, tørr som en ørken.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos

[14] Midt i henne skal buskaper hvile og alle slags ville dyr. Pelikan og hegre skal sove på søylehodene og uglen tute fra vinduene, på terskelen skal ravnen sitte. Sederpanelet rives av.

limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

15 Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

1 Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

2 Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

3 Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

4 Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

5 O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

6 Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

7 Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua

15 Dette er den jublende byen, hun som lå så trygt og sa i sitt hjerte: «Jeg – og ingen annen!» Hvor øde hun er blitt, en hvileplass for ville dyr! Alle som drar forbi, plystrer hånlig til henne og slår ut med hendene.

Sefanja 3

Jerusalems synd og straff

1Ve den trassige, tilsølte byen, hun som undertrykker!

2Hun adlyder ingen, tar ikke imot formaning, stoler ikke på Herren, holder seg ikke nær til sin Gud.

3 Hos henne er fyrstene som brølende løver, dommerne som ulver om natten, de sparer ingenting til det blir morgen.

4 Profetene er skrytende, troløse menn, prestene krenker det hellige, de gjør vold mot loven.

5 Herren rår med rettferd der, han gjør ingen urett. Hver morgen feller han sin dom, den mangler ikke når dagen gryr. Men den som gjør urett, kjenner ikke skam.

6Jeg har utryddet folkeslag, borgtårnene deres ligger i grus. Jeg har lagt gatene øde, ingen ferdes på dem. Byene deres er herjet og folketomme, ingen bor der lenger.

7 Jeg sa: «Om du ville frykte meg og ta imot formaning!» Da ble ikke bostedene

morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

utryddet, all min straff skulle ikke ramme byen. Men de handlet bare ondt, sent og tidlig, med alt de gjorde.

[8]Derfor, vent på meg, sier Herren, til den dagen jeg står fram som vitne. For det er min rett å samle folkeslag og føre kongeriker sammen for å øse ut min harme over dem, all min brennende vrede. For i ilden fra min lidenskap skal hele jorden fortæres.

Frelse for Israels rest

[9] Da skal jeg igjen gi folkene et rent tungemål så de alle kan påkalle Herrens navn og tjene ham skulder ved skulder.

[10] Fra landet bortenfor elvene i Kusj skal min datter, mitt spredte folk som tilber meg, komme med offergaver til meg.

[11] Den dagen skal du ikke skamme deg over alle ugjerningene du gjorde mot meg. For da tar jeg skrythalsene bort fra deg. Du skal ikke mer være stolt på mitt hellige fjell.

[12] Jeg lar det bli igjen hos deg et ydmykt og fattig folk. De skal ta sin tilflukt til Herrens navn.

[13] De som er igjen av Israel, gjør ingen urett og taler ikke løgn, ingen svikefull tale finnes i deres munn. Når de går på beite, kan de hvile trygt, ingen skremmer dem.

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[14] Bryt ut i jubel, datter Sion! Rop av fryd, Israel! Gled deg, datter Jerusalem, juble av hele ditt hjerte!

[15] Herren har fridd deg fra dommen, drevet dine fiender bort. Herren, Israels konge, er hos deg, du skal ikke lenger frykte noe ondt.

[16]Den dagen skal det sies til Jerusalem: Sion, vær ikke redd! La ikke hendene synke!

[17] Herren din Gud er hos deg, en helt som frelser. Han fryder og gleder seg over deg og viser deg på ny sin kjærlighet. Han jubler over deg med fryd

[18] som på en høytidsdag. Jeg frir deg fra den dagen du måtte tåle spott.

[19] Se, på den tiden griper jeg inn mot alle som plager deg, jeg berger de haltende, og de bortdrevne samler jeg. Jeg gir dem et godt navn og rykte i alle land hvor de var blitt til skamme.

[20] På den tiden leder jeg dere, da samler jeg dere. For jeg vil gi dere et godt navn og rykte blant alle folk på jorden når jeg for øynene på dere vender deres skjebne, sier Herren.

Ageu	Haggai

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

[3] Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[4] Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

[5] Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[6] Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[8] Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

[9] Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes para casa, eu com um assopro o dissipei.

Haggai 1

Tempelet skal bygges opp

[1] I det andre regjeringsåret til kong Dareios, på den første dagen i den sjette måneden, kom Herrens ord gjennom profeten Haggai til stattholderen i Juda, Serubabel, sønn av Sjealtiel, og til øverstepresten Josva, sønn av Jehosadak:

[2]Så sier Herren over hærskarene: Dette folket sier: «Tiden er ikke kommet, tiden for å byggeHerrens hus.»

[3]Da kom Herrens ord gjennom profeten Haggai:

[4] Er det tid for dere til å bo i bordkledde hus så lenge dette huset ligger i ruiner?

[5]Men nå sier Herren over hærskarene: Gi akt på deres veier!

[6] Dere sår mye, men høster lite, spiser, men blir ikke mette, drikker, men slukker ikke tørsten, kler dere, men blir ikke varme. Og leiekaren får sin lønn i en hullete pung.

[7]Så sier Herren over hærskarene: Gi akt på deres veier!

[8]Dra opp i fjellet og hent tømmer! Bygg huset, så vil jeg ha glede i det og bli æret, sier Herren.

[9]Dere venter mye, men se, det blir lite. Dere får avlingen i hus, men jeg blåser den bort. Hvorfor? sier Herren over

Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

[10] Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

[11] Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

O povo atende ao Senhor

[12] Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

[13] Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

[14] O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

[15] ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

Ageu 2

A glória do segundo templo

hærskarene. Fordi mitt hus ligger i ruiner mens dere har det travelt med deres egne hus.

[10] Derfor holder himmelen duggen tilbake, og jorden holder grøden tilbake.

[11] Jeg har kalt fram tørke over land og fjell, over korn, ny vin og fin olje, over det som jorden bringer fram, over mennesker og dyr og over alt det hendene har slitt med.

[12]Serubabel, Sjealtiels sønn, og øverstepresten Josva, Jehosadaks sønn, og alle som var igjen av folket, hørte på Herren sin Guds røst og på profeten Haggais ord, for Herren deres Gud hadde sendt ham. Og folket fryktet Herren.

[13] Haggai, Herrens sendebud, sa fram Herrensbudskap for folket: «Jeg er med dere, sier Herren.»

[14]Herren vakte en tanke hos Serubabel, Sjealtiels sønn, statthholderen i Juda, og hos øverstepresten Josva, Jehosadaks sønn, og hos alle som var igjen av folket. Og de kom og arbeidet på huset til Herren over hærskarene, deres Gud,

[15] på den tjuefjerde dagen i den sjette måneden i det andre regjeringsåret til kong Dareios.

Haggai 2

[1] No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[1] På den tjueførste dagen i den sjuende måneden kom Herrens ord gjennom profeten Haggai:

[2] Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

[2]Si til Serubabel, Sjealtiels sønn, stattholderen i Juda, og til øverstepresten Josva, Jehosadaks sønn, og til dem som er igjen av folket:

[3] Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

[3] Er det noen tilbake blant dere som har sett hvor herlig dette huset var før? Og hva ser dere nå? Ser det ikke ut som ingenting?

[4] Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

[4] Men nå, Serubabel: Vær sterk! sier Herren. Josva, Jehosadaks sønn, du øversteprest: Vær sterk! Hele folket i landet: Vær sterke! sier Herren. Gå i gang med arbeidet! For jeg er med dere, sier Herren over hærskarene.

[5] segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

[5] Dette løftet ga jeg dere da dere dro ut av Egypt. Min Ånd er blant dere. Vær ikke redde!

[6] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

[6] For så sier Herren over hærskarene: Enda en gang, om kort tid, rister jeg himmelen og jorden, havet og det tørre landet.

[7] farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Jeg rister alle folkeslag, så skattene deres kommer hit. Jeg fyller dette huset med herlighet, sier Herren over hærskarene.

[8] Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]Mitt er sølvet, mitt er gullet, sier Herren over hærskarene.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9]Dette nye huset skal bli herligere enn det første, sier Herren over hærskarene. På dette stedet skal jeg gi fred, sier Herren over hærskarene.

Repreendida a infidelidade do povo

Ny velsignelse fra Herren

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[10]På den tjuefjerde dagen i den niende måneden i det andre regjeringsåret til Dareios kom Herrens ord til profeten Haggai:

[11]Så sierHerren over hærskarene: Spør prestene om veiledning:

[12]«Om noen bærer hellig kjøtt i kappefliken og fliken kommer borti brød, kokt mat, vin, olje eller annen føde, blir da dette hellig?» Prestene svarte: «Nei.”

[13] Så spurte Haggai: «Men om noen er blitt uren gjennom å røre ved et lik og så kommer borti noe av dette, blir det da urent?» Og prestene svarte: «Ja, det blir urent.»

[14]Haggai tok til orde og sa: Slik er dette folket, og slik er dette folkeslaget for mitt ansikt, sier Herren. Slik er alt de gjør med hendene, og det de bærer fram der: Det er urent.

[15]Men nå, gi akt på det som skjer fra og med i dag! Før stein ble lagt på stein i Herrens tempel,

[16]hvordan gikk det dere da? En som kom til en kornbinge på tjue mål, fant bare ti. En som kom for å øse opp femti spann fra en vinpresse, fant bare tjue.

[17] Jeg slo dere med kornsot og svartrust og med hagl over alt dere gjør med hendene. Men dere kom ikke til meg, sier Herren.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

A promessa do Senhor a Zorobabel

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[18] Gi akt på det som skjer fra og med i dag, fra den tjuefjerde dagen i den niende måneden, fra den dagen da grunnsteinen til Herrenstempel ble lagt. Gi akt på dette!

[19]Ligger såkornet ennå i kornkummen, står vinstokken og fikentreet, granatepletreet og oliventreet fremdeles uten frukt? Fra og med i dag vil jeg velsigne.

Serubabel, Herrens tjener

[20]Herrens ord kom for annen gang til Haggai på den tjuefjerde dagen i måneden:

[21] Si til Serubabel, statholderen i Juda: Jeg rister himmelen og jorden.

[22]Jeg styrter kongetroner og gjør ende på mektige riker blant folkeslagene. Jeg velter stridsvogn og mannskap. Hester og ryttere skal stupe, den ene falle for den andres sverd.

[23] Den dagen, sier Herren over hærskarene, tar jeg deg, Serubabel, Sjealtiels sønn, min tjener – sier Herren – og gjør deg til en signetring. For deg har jeg utvalgt, sier Herren over hærskarene.

Zacarias	Sakarja

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do

Sakarja 1

Vend om

[1] I den åttende måneden i det andre regjeringsåret til Dareios kom Herrens ord til profeten Sakarja, sønn av Berekja, sønn av Iddo:

[2]Herren var harm på fedrene deres.

[3] Du skal si til folket: Så sierHerren over hærskarene: Vend tilbake til meg, sier Herren over hærskarene, så vil jeg vende tilbake til dere, sier Herren over hærskarene.

[4] Ikke vær lik fedrene deres. De tidligere profetene ropte ut for dem: «Så sier Herren over hærskarene: Vend nå om fra de onde veiene og de onde gjerningene deres!» Men de hørte ikke og lyttet ikke til meg, sier Herren.

[5]Fedrene deres, hvor er de? Og profetene, lever de evig?

[6]De budene og forskriftene som jeg påla mine tjenere profetene, har ikke de innhentet fedrene deres? Så vendte de om og sa: «Herren over hærskarene har gjort det han hadde bestemt å gjøre med oss, slik vår ferd og våre gjerninger har fortjent.»

Første syn: rytterne

[7] På den tjuefjerde dagen i den ellevte måneden, det er måneden sjebat, i det andre året til Dareios kom Herrens ord til

SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

8 Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

9 Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

10 Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

11 Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

12 Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

13 Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

14 E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

15 E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

16 Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a

profeten Sakarja, sønn av Berekja, sønn av Iddo:

8I natt så jeg, og se! – en mann satt på en rød hest. Den sto mellom myrtebuskene i kløften. Bak ham var det røde, rødbrune og hvite hester.

9 Da sa jeg: «Hva er dette, herre?» Engelen som talte med meg, svarte: «Jeg skal vise deg hva dette er.»

10Mannen som sto mellom myrtene, tok til orde og sa: «Dette er de som Herren har sendt for at de skal dra omkring på jorden.»

11De svarte Herrens engel som sto mellom myrtene: «Vi har dratt omkring på jorden, og se, hele jorden ligger i ro.»

12 Herrens engel svarte: «Herre over hærskarene, hvor lenge vil det vare før du viser barmhjertighet mot Jerusalem og byene i Juda, som du har vært harm på i disse sytti årene?»

13OgHerren svarte engelen som talte med meg, med gode og trøstende ord.

14 Så sa engelen som talte med meg: Rop ut: Så sier Herren over hærskarene: Jeg er full av lidenskap for Jerusalem og Sion,

15 stor er min harme mot de selvgode folkeslagene. For jeg var bare litt harm, men de hjalp ulykken fram.

16 Derfor sier Herren: Jeg vender tilbake til Jerusalem med barmhjertighet. Der

minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

[17] Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

[18] Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

[19] Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

[20] O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

[21] Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

skal mitt hus bygges, sier Herren over hærskarene, og målesnor strekkes ut over Jerusalem.

[17]Rop ut enda en gang: Så sier Herren over hærskarene: Enda en gang skal byene mine flyte over av det som godt er, enda en gang skal Herren trøste Sion, velge ut Jerusalem enda en gang.

Sakarja 2

Andre syn: hornene og smedene

[1]Jeg løftet øynene. Jeg så, og se! – fire horn.

[2]Da sa jeg til engelen som talte med meg: «Hva er dette?» Og han svarte: «Dette er de hornene som har spredt Juda, Israel og Jerusalem.»

[3]Så viste Herren meg fire smeder.

[4]Jeg sa: «Hva er det de kommer for å gjøre?» Han svarte: «Dette er hornene som spredte Juda så ingen kunne løfte hodet. Men nå er disse kommet for å sette skrekk i dem; de skal slå til jorden hornene på de folkeslagene som løftet horn mot Juda og spredte det.»

Tredje syn: målesnoren

[5] Jeg løftet øynene. Jeg så, og se! – en mann med målesnor i hånden.

[6]Jeg sa: «Hvor går du hen?» Han svarte: «Jeg skal måle opp Jerusalem og se hvor bred og hvor lang byen skal være.»

[3] Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

[4] E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

[5] Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

[6] Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

[7] Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

[8] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

[9] Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

[10] Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

[11] Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

[12] Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

[7]Og se, engelen som talte med meg, gikk fram, og en annen engel gikk ham i møte

[8]og sa: Løp bort og si til den unge mannen der: Jerusalem skal ligge uten murer, så mye folk og buskap skal det være i byen.

[9] Jeg selv skal være en ildmur rundt byen, sier Herren, jeg skal vise min herlighet der inne.

Herren kaller på de bortførte

[10] Ve, ve! Flykt fra landet i nord! sier Herren. Jeg har spredt dere for himmelens fire vinder, sier Herren.

[11]Ve deg, Sion, berg deg, du som bor hos datter Babel!

[12] For så sier Herren over hærskarene, den herlige, etter at han sendte meg til folkeslagene som plyndret dere: Den som rører dere, rører ved min øyensten.

[13] For se, jeg løfter hånden mot dem, de skal bli til bytte for slavene sine. Da skal dere kjenne at Herren over hærskarene har sendt meg.

[14] Fryd deg, vær glad, datter Sion! For se, jeg kommer og tar bolig hos deg, sier Herren.

[15] Mange folkeslag skal slutte seg til Herren den dagen. De skal være mitt folk, og jeg skal ta bolig hos deg. Da skal du kjenne at Herren over hærskarene har sendt meg til deg.

[16] Herren skal ta Juda i arv som sin eiendom på hellig jord og velge ut Jerusalem enda en gang.

[13] Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

[1] Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

[2] Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

[3] Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

[4] Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

[5] E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

[6] protestou a Josué e disse:

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

[8] Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam

[17] Vær stille for Herren, alt som lever! For han bryter opp fra sin hellige bolig.

Sakarja 3

Fjerde syn: øverstepresten Josva

[1] Han viste meg øverstepresten Josva, som sto foran Herrensengel, mens Satan sto på hans høyre side for å anklage ham.

[2]Herren sa til Satan: «Herren refser deg, Satan! Herren, som har utvalgt Jerusalem, refser deg! Sannelig, denne mannen er som et vedtre raket ut av ilden.»

[3] Josva var kledd i skitne klær der han sto foran engelen.

[4] Engelen tok til orde og sa til dem som sto foran ham: «Ta av ham de skitne klærne!» Til Josva sa han: «Se, jeg tar bort din skyld og kler deg i festklær.»

[5]Da sa jeg: «Sett en ren turban på hodet hans!» De satte den rene turbanen på hodet hans og tok på ham klærne mensHerrens engel sto der.

[6]Så ga Herrens engel Josva dette løftet:

[7]Så sier Herren over hærskarene: Går du på mine veier og tar deg av tjenesten for meg, skal du få styre mitt hus og vokte mine forgårder. Jeg gir deg adgang blant dem som står her.

[8] Så hør, Josva, øversteprest! Du og de andre prestene som sitter foran deg, er et

diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

[9] Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

varsel. For se, jeg lar min tjener Spire komme.

[9] Se, jeg risser en innskrift på den steinen jeg har lagt foran Josva, denne ene steinen med sju øyne, sier Herren over hærskarene. Jeg stryker ut dette landets skyld på en eneste dag.

[10] Den dagen, sier Herren over hærskarene, skal dere be hverandre inn under vinstokk og fikentre.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

[1] Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

[2] e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

[3] Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

Sakarja 4

Femte syn: lysestaken og oliventrærne

[1]Engelen som talte med meg, vekket meg på nytt, som når man vekkes av søvnen.

[2] Han sa: «Hva ser du?» Jeg svarte: «Jeg ser en lysestake av rent gull, med en skål øverst. Den har sju lamper. Lampene har sju rør til veken, til lampene øverst.

[3] To oliventrær står ved siden av staken, ett til høyre for skålen og ett til venstre.»

[4]Jeg tok til orde og spurte engelen som talte med meg: «Hva er dette, herre?"

[5]Engelen som talte med meg, svarte: «Vet du ikke hva dette er?» Jeg sa: «Nei, herre.»

[6]Da svarte han: Dette er Herrens ord til Serubabel: Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren over hærskarene.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[13] Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

[14] Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem

[7]Hvem er vel du, store fjell? Foran Serubabel skal du bli til en slette. Han skal føre fram sluttsteinen under jubelrop: «Nåde, nåde være med den!»

[8]Herrens ord kom til meg:

[9] Serubabels hender har lagt grunnen til dette huset, og hans hender skal fullføre det. Da skal du kjenne at Herren over hærskarene har sendt meg til dere.

[10] For de som viste forakt den dagen det begynte i det små, skal glede seg når de får se blysteinen i Serubabels hånd. – De sju, det er Herrens øyne som farer over hele jorden.

[11]Da tok jeg til orde og spurte ham: «Hva betyr de to oliventrærne som står til høyre og til venstre for lysestaken?»

[12]Jeg tok til orde for andre gang og spurte: «Hva betyr de to olivenkvistene ved siden av de to gullrørene som leder den gylne oljen ned fra dem?»

[13]Han sa: «Vet du ikke hva dette er?» Jeg svarte: «Nei, herre.»

[14] Da sa han: «Dette er de to som er salvet med fin olje, de som står foran hele jordens herre.»

Sakarja 5

Sjette syn: bokrullen

[1] Igjen løftet jeg øynene. Jeg så, og se! – en flygende bokrull.

[2] Engelen sa: «Hva ser du?» Jeg svarte: «Jeg ser en flygende bokrull, tjue alen lang og ti alen bred.»

vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[3]Han sa: «Dette er forbannelsen som går ut over hele landet. Ennå har ikke de som stjeler, fått straff etter forbannelsen, og heller ikke de som sverger.

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

[4]Nå sender jeg den ut, sier Herren over hærskarene. Den skal komme inn i huset til den som stjeler, og inn i huset til den som sverger falskt ved mitt navn. Den skal slå seg til i huset og ødelegge det, både treverk og stein.»

A sétima visão: a mulher e o efa

Sjuende syn: kvinnen i efa-målet

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[5]Engelen som talte med meg, trådte fram og sa: «Løft nå øynene og se hva som kommer.»

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[6] Jeg sa: «Hva er dette?» Han svarte: «Det er efa-målet som nærmer seg.» Så sa han: «Dette er all skyld i landet.»

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[7]Og se, blylokket løftet seg, og det satt en kvinne i efaen!

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[8]Han sa: «Dette er lovløsheten.» Så kastet han henne tilbake i efaen og la blysteinen over åpningen.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[9]Jeg løftet øynene. Jeg så, og se! – to kvinner nærmet seg. Vinden fylte vingene deres, de hadde vinger som storken. De løftet efaen opp mellom jord og himmel.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[10]Da sa jeg til engelen som talte med meg: «Hvor drar de med efa-målet?»

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e,

[11] Han svarte: «De skal bygge et hus til henne i Sinear-landet. Når det er ferdig, skal hun stilles opp der på sokkel.»

estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de

Sakarja 6

Åttende syn: de fire vognene

[1]Igjen løftet jeg øynene. Jeg så, og se! – fire vogner dro ut mellom to fjell, fjellene var av bronse.

[2] Foran den første vognen var det røde hester, foran den andre vognen svarte hester.

[3]Foran den tredje vognen var det hvite hester, foran den fjerde vognen flekkete, sterke hester.

[4]Jeg tok til orde og spurte engelen som talte med meg: «Hva er dette, herre?»

[5] Engelen svarte: «Dette er himmelens fire vinder, som farer ut etter at de har trådt fram for ham som er herre over hele jorden.

[6]Vognen med de svarte hestene drar mot landet i nord, og de hvite drar etter dem. De flekkete drar mot landet i sør.»

[7] Så dro de sterke hestene ut, ivrige etter å fare omkring på jorden. Da sa han: «Av sted! Dra omkring på jorden!» Så dro de omkring på jorden.

[8] Han ropte til meg og sa: «Se, de som drar mot landet i nord, lar min Ånd slå seg ned der nord.»

[9]Herrens ord kom til meg:

[10] Ta imot gaver fra dem som er i eksil, fra Heldai, Tobia og Jedaja. Den dagen skal du gå inn i huset til Josjia, Sefanjas sønn, til dem som er kommet fra Babel.

Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

11 Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

12 E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

13 Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

14 As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

15 Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

11Du skal ta imot sølv og gull, lage en krone og sette den på hodet til øverstepresten Josva, sønn av Jehosadak.

12 Du skal si til ham: Så sier Herren over hærskarene: Se, en mann, Spire er navnet hans. Under ham skal det spire. Han skal bygge Herrens tempel,

13 ja, han skal bygge Herrens tempel, han skal vinne høyhet og sitte og herske på sin trone. Også en prest skal ha sin trone. Mellom de to skal det råde fred.

14Kronen skal være til minne om Helem, Tobia, Jedaja og Hen, sønn av Sefanja, i Herrens tempel.

15 Folk fra fjerne land skal komme og bygge på Herrens tempel. Da skal dere kjenne at Herren over hærskarene har sendt meg til dere. Dette skal skje hvis dere lyder røsten til Herren deres Gud.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

1 No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

2 Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

3 perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos

Sakarja 7

Heller rettferd enn faste

1 Det var i det fjerde regjeringsåret til kong Dareios. Herrens ord kom til Sakarja den fjerde dagen i den niende måneden, i kislev.

2Betel hadde sendt Sareser og Regem-Melek og mennene hans for å be om velvilje for Herrens ansikt.

3 De skulle spørre prestene i huset tilHerren over hærskarene og profetene:

Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

4 Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

5 Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

6 Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

7 Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

A desobediência foi a causa do cativeiro

8 A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

9 Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

10 não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

11 Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

12 Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos

«Skal jeg gråte og leve avholdende i den femte måneden, som jeg har gjort i så mange år?»

4Da kom ordet fra Herren over hærskarene til meg:

5 Si til hele folket i landet og til prestene: Dere har fastet og klaget i den femte og i den sjuende måneden, og det i sytti år, men var det meg dere fastet for da?

6Dere spiser og drikker, men er det ikke for deres egen del dere spiser og drikker?

7Var det ikke disse ordene Herren ropte ut gjennom de tidligere profetene, da folk bodde trygt i Jerusalem og byene omkring henne, og Negev og lavlandet var bebodd?

8Herrens ord kom til Sakarja:

9 Så sier Herren over hærskarene: Døm sant og rett, vis kjærlighet og barmhjertighet mot hverandre!

10 Dere skal ikke undertrykke enker og farløse, innflyttere og fattige! Dere skal ikke tenke ut ondt mot hverandre i hjertet.

11 Men de nektet å lytte, snudde ryggen til i trass og gjorde ørene døve.

12 De gjorde hjertet hardt som flint, for ikke å høre på loven og ordene som Herren over hærskarene hadde sendt ved

Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

13 Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

14 Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

Zacarias 8

Sião restaurada

1 Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

3 Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

5 As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

6 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também

sin Ånd gjennom de tidligere profetene. Da ble Herren over hærskarene mektig harm.

13 Når han ropte, ville de ikke høre. «Så, når de roper, vil ikke jeg heller høre», sa Herren over hærskarene.

14 «Jeg vil blåse dem bort til alle folkeslagene som de ikke kjenner. Landet skal ligge øde etter dem, ingen skal komme og gå. Slik gjorde de det herlige landet til ødemark.»

Sakarja 8

Frelse kommer til Sion

1Da kom ordet fra Herren over hærskarene:

2 Så sier Herren over hærskarene: Jeg brenner for Sion med stor lidenskap, med stor harme brenner jeg for henne.

3 Så sier Herren: Jeg vender tilbake til Sion, jeg vil bo i Jerusalem. Jerusalem skal kalles Den trofaste by, og fjellet til Herren over hærskarene skal kalles Det hellige fjell.

4Så sier Herren over hærskarene: Igjen skal gamle menn og kvinner sitte på torgene i Jerusalem, alle med stav i hånden fordi de er så gamle.

5Torgene i byen skal fylles av gutter og jenter som leker.

6 Så sier Herren over hærskarene: Om dette ser umulig ut for dem som er igjen av folket på den tiden, skulle det være

maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

umulig for meg? sier Herren over hærskarene.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[7]Så sier Herren over hærskarene: Se, jeg frelser mitt folk fra landet der sol går opp, og fra landet der sol går ned.

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[8] Jeg fører dem inn, de skal bo i Jerusalem, de skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud i troskap og rettferd.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[9] Så sier Herren over hærskarene: Fatt mot, dere som i disse dager hører ordene fra profetenes munn, de som lød den dagen da grunnmuren ble lagt til huset for Herren over hærskarene, da tempelet skulle bygges.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

[10] For før den tid hadde folk ingenting igjen for sitt strev, og dyrene fikk ingenting igjen for sitt. Verken de som gikk eller de som kom, fikk være i fred for fienden, for jeg slapp alle mennesker løs på hverandre.

[11] Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Men nå vil jeg ikke være som før i tiden mot dem som er igjen av dette folket, sier Herren over hærskarene.

[12] Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

[12] For i fred skal såkornet vokse, vinstokken skal bære frukt, jorden gi grøde og himmelen dugg. Jeg skal gi alt dette til eiendom for dem som er igjen av dette folket.

[13] E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

[13] Slik dere har vært en forbannelse blant folkeslagene – du Judas hus og du Israels hus – slik skal dere bli til en velsignelse når jeg frelser dere. Så vær ikke redde, men fatt mot!

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal,

[14]For så sier Herren over hærskarene: Slik jeg planla ondt mot dere da fedrene deres

quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

vakte min harme, sier Herren over hærskarene, og jeg ikke angret,

[15] assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

[15]slik har jeg i disse dager tvert imot planlagt å gjøre vel mot Jerusalem og Judas hus. Vær ikke redde!

[16] Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

[16] Dette er budene dere skal holde: Snakk sant til hverandre! Døm rett og sant i byportene, fell dommer som skaper fred.

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[17] Tenk ikke ut ondt mot hverandre i hjertet, elsk ikke falsk ed! For alt slikt hater jeg, sier Herren.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[18]Da kom ordet fra Herren over hærskarene til meg:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

[19] Så sierHerren over hærskarene: Fasten i den fjerde, i den femte, i den sjuende og i den tiende måneden skal bli til fryd og glede for Judas hus og til glade høytidsdager. Elsk sannhet og fred!

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

[20]Så sier Herren over hærskarene: Enda en gang skal folkene komme, de som bor i store byer.

[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[21] De som bor i én by, skal gå til en annen og si: «La oss gå og be om velvilje for Herrens ansikt, søke Herren over hærskarene! Også jeg vil gå med.»

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

[22]Mange folk og mektige folkeslag skal komme og søke Herren over hærskarene i Jerusalem og be om velvilje for Herrens ansikt.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu

[23]Så sier Herren over hærskarene: I de dager skal ti mann av alle språk og folkeslag gripe tak i kappefliken til én

e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;

[2] também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.

[3] Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

[4] Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.

[5] Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

[6] Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

[7] Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

[8] Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor;

judeisk mann og si: «La oss få gå med dere, for vi har hørt at Gud er med dere.»

Sakarja 9

Guds dom over Israels fiender

[1] Et budskap. Herrens ord er i landet Hadrak, i Damaskus har det sin bolig, for menneskene og alle Israels stammer vender blikket mot Herren.

[2] Slik også med nabolandet Hamat, og Tyros og Sidon, med all deres visdom.

[3]Tyros bygde seg en festning, hauget opp sølv som jord og gull som søle i gaten.

[4]Se, Herren vil innta byen og slå styrkene hennes på sjøen. Byen skal fortæres av ild.

[5] Asjkalon skal se det og frykte, Gaza skal vri seg i smerte, Ekron også, for hennes håp blir til skamme. Gaza skal miste sin konge, i Asjkalon skal ingen bo.

[6]Det skal bo blandingsfolk i Asjdod. Jeg gjør ende på filisternes stolthet.

[7] Jeg skal fjerne blodet de har i munnen, det motbydelige de tygger på. Men de som blir igjen, skal tilhøre vår Gud og være som en slekt i Juda. Med Ekron skal det gå som med jebusittene.

[8] Jeg skal slå leir omkring mitt hus til vern mot dem som rykker fram og tilbake. Aldri mer skal en undertrykker rykke fram mot

porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

dem. For nå har jeg sett det med egne øyne.

Fredskongen på Sion

[9] Bryt ut i jubel, datter Sion! Rop av glede, datter Jerusalem! Se, din konge kommer til deg, rettferdig og rik på seier, fattig er han og rir på et esel, på en eselfole.

[10] Jeg skal gjøre ende på vognene i Efraim og hestene i Jerusalem, krigsbuen skal brytes i stykker. Han skal forkynne fred for folkeslagene, hans velde skal nå fra hav til hav, fra Storelven til jordens ender.

Herren skal verne sitt folk

[11] Og du, i kraft av blodpakten med deg setter jeg fangene dine fri fra brønnen uten vann.

[12] Vend hjem til borgen, dere fanger som har håp! I dag forkynner jeg: Jeg gir deg dobbelt igjen.

[13] For jeg spenner Juda som en bue og legger Efraim på som pil. Jeg skal slynge dine sønner, Sion, mot dine sønner, Javan. Jeg gjør deg lik sverdet til en kriger.

[14]Herren skal vise seg for dem, hans pil skyte ut som lynet. Herren Gud skal blåse i hornet og fare fram i en stormvind fra sør.

[15] Herren over hærskarene skal være skjold for dem. Slyngesteinene skal fortære og tvinge i kne, drikke blod som om det var vin, fylt som offerskåler, tilsmurt som alterhjørner.

[16] O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[3] Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[16] Herren deres Gud skal berge dem den dagen, hans folk skal være som en saueflokk. Som kronjuveler skal de funkle over hans land.

[17] Hvor godt og vakkert det er! Korn og ny vin får gutter og jenter til å blomstre.

Sakarja 10

Tomme ord og falske syner

[1] Be Herren om regn i vårregnets tid. Herren skaper uværsskyer, gir menneskene regnskyll og vekster på marken.

[2] For terafene har talt tomme ord, spåmennene har hatt falske syner og fortalt innholdsløse drømmer. Trøsten de ga, var ingenting verdt. Derfor måtte de drive omkring som sauer og lide nød, for de var uten gjeter.

Israel skal samles igjen

[3]Min harme flammer opp mot gjeterne, og bukkene vil jeg straffe. Men Herren over hærskarene vil se til sin flokk, Judas hus, og gjøre dem til sin stolte stridshest.

[4] Derfra kommer hjørnesteinen, derfra kommer teltpluggen, derfra kommer krigsbuen, derfra skal hver hersker komme.

[5] De skal være lik helter i krigen, trampe fienden ned som søle på gaten. De skal føre krig, for Herren er med dem. Rytterne skal bli til skamme.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

[6] Jeg vil gjøre Judas hus sterkt, og Josefs hus berger jeg. Jeg fører dem tilbake, for jeg viser dem barmhjertighet. Det skal være som om jeg aldri hadde støtt dem bort, for jeg er Herren deres Gud, jeg skal svare dem.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

[7] De skal være som helter fra Efraim, hjertet deres skal glede seg som av vin. Barna skal se det og glede seg, deres hjerte skal juble i Herren.

[8] Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

[8] Jeg skal plystre på dem og samle dem, for jeg frir dem ut. De skal bli mange, slik de en gang var.

[9] Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

[9] Sår jeg dem ut blant folkene, skal de huske på meg i det fjerne. De skal leve sammen med sine barn og vende tilbake.

[10] Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

[10] Jeg skal føre dem tilbake fra Egypt, og fra Assur skal jeg samle dem. Jeg skal lede dem til Gilead-landet og Libanon, men det finnes ikke nok plass til dem.

[11] Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

[11] Han skal krysse det opprørte havet og slå bølgene ned. Alle Nilens dyp skal tørke ut, Assurs stolthet skal støtes ned, septeret skal vike fra Egypt.

[12] Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

[12] Jeg skal gjøre dem sterke i Herren, og de skal vandre i hans navn, sier Herren.

Zacarias 11

Sakarja 11

Stormaktene faller

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

[1] Lukk opp dørene, Libanon, så ild kan fortære dine sedertrær!

[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de

[2]Klag, du sypress! For sederen er falt, de veldige trærne ødelagt. Klag, dere eiketrær i Basan! For den tette skogen er felt.

Basã, porque o denso bosque foi derribado.

3 Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

3 Hør gjeternes klage! For deres herlighet er ødelagt. Hør de unge løvenes brøl! For Jordans stolthet er lagt øde.

A parábola do bom pastor

De to gjeterne og de to stavene

4 Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

4Så sier Herren min Gud: «Gjet slaktesauene!»

5 Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

5 Kjøperne slakter dem uten å føle skyld, selgerne sier: «Velsignet er Herren, jeg er blitt rik!» og deres egne gjetere skåner dem ikke.

6 Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

6«For jeg vil ikke lenger skåne dem som bor i landet», sier Herren. «Se, jeg overgir menneskene i hverandres hender og i hendene på kongen deres. De skal knuse landet, og jeg vil ikke berge noen fra deres hånd.»

7 Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

7 Så gjette jeg slaktesauene for sauehandlerne. Jeg tok meg to staver, den ene kalte jeg Godvilje, den andre kalte jeg Enighet, og jeg gjette sauene. –

8 Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

8Jeg utryddet de tre gjeterne på én måned. Jeg mistet tålmodigheten med sauene, de ble også trette av meg.

9 Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

9Jeg sa: «Jeg vil ikke gjete dere. De som holder på å dø, får dø. De som går til grunne, får gå til grunne. Og de som er igjen, får ete kjøttet av hverandre.»

10 Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

10 Så tok jeg min stav Godvilje og knekket den. Jeg ville bryte pakten som jeg hadde sluttet med alle folkene.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.
[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.
[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.
[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,
[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.
[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

[11]Og den ble brutt den dagen. Da skjønte sauehandlerne som voktet på meg, at dette varHerrens ord.
[12] Jeg sa til dem: «Om dere finner det for godt, så gi meg lønnen min. Hvis ikke, så la det være.» Da veide de opp lønnen min, tretti sølvstykker.
[13] Men Herren sa til meg: «Kast den inn i skattkammeret, den kostelige summen jeg er verdt for dem.» Og jeg tok de tretti sølvstykkene og kastet dem inn i Herrens hus, i skattkammeret.
[14]Så knekket jeg den andre staven, Enighet, for å bryte brorskapet mellom Juda og Israel.
[15]Herren sa til meg: «Utstyr deg nå som en udugelig gjeter!
[16] For se, jeg reiser opp en gjeter i landet. Han leter ikke etter de tapte, oppsøker ikke de spredte, leger ikke de skadde, fôrer ikke de friske, men spiser kjøttet av de beste dyrene og kløver til og med klovene deres.»
[17]Ve min dårlige gjeter som forlater flokken! Sverd mot hans arm, mot hans høyre øye! Armen skal visne, høyre øye blindes.

Sakarja 12

Jerusalem omringes og befris

[1] Et budskap, Herrens ord om Israel. Herren, som spente ut himmelen, grunnla jorden og skapte ånden i mennesket, sier:

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

[2] Se, jeg gjør Jerusalem til et giftbeger for alle folkene omkring. Også Juda rammes under beleiringen av Jerusalem.

[3] Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

[3] Den dagen gjør jeg Jerusalem til en tung stein å løfte for alle folk. Alle som prøver å løfte den, skal rive seg til blods. Men alle jordens folkeslag skal samle seg mot henne.

[4] Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

[4]Den dagen, sier Herren, slår jeg alle hester med forvirring og rytterne med galskap. Men jeg vil la mine øyne våke over Judas hus og slå alle folkenes hester med blindhet.

[5] Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

[5]Da skal høvdingene i Juda si i sitt hjerte: «De som bor i Jerusalem, er sterke i sin Gud, Herren over hærskarene.»

[6] Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

[6]Den dagen gjør jeg høvdingene i Juda lik et fyrfat i en vedhaug og lik en brennende fakkel blant kornbånd. De skal fortære, til høyre og til venstre, alle folkene omkring. Men folket i Jerusalem skal fremdeles få bo i Jerusalem.

[7] O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

[7]Herren vil først berge Judas telt, så ikke Davids hus og de som bor i Jerusalem, får større heder enn Juda.

[8] Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

[8] Den dagen skalHerren være skjold for dem som bor i Jerusalem. Den som snubler den dagen, skal være som David, og Davids hus som en gud, som Herrensengel foran dem.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

[9] Den dagen akter jeg å utrydde alle folkeslagene som kommer mot Jerusalem.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[12] A terra panteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.

[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

[10] Men over Davids hus og over dem som bor i Jerusalem, øser jeg ut en nådens og bønnens ånd. Da skal de se på meg, på ham som de har gjennomboret. De skal klage over ham som en klager over sin eneste sønn, og sørge bittert over ham som en sørger over den førstefødte.

[11] Den dagen skal klagen i Jerusalem være like stor som klagen over Hadad-Rimmon i Megiddo-dalen.

[12]Landet skal holde klage, hver slekt for seg: Davids hus for seg og deres kvinner for seg, Natans hus for seg og deres kvinner for seg,

[13]Levis hus for seg og deres kvinner for seg, Sjimis hus for seg og deres kvinner for seg;

[14]alle de andre slektene hver for seg og deres kvinner for seg.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que

Sakarja 13

Kilden som renser

[1] Den dagen skal det være en åpen kilde for Davids hus og for dem som bor i Jerusalem, til å rense bort synd og urenhet.

[2] Den dagen, sier Herren over hærskarene, utsletter jeg avgudenes navn fra landet, så de ikke blir husket mer. Også profetene og den urene ånden vil jeg få bort fra landet.

[3] Om noen fremdeles taler profetisk, skal hans far og mor, som satte ham til verden, si: «Du får ikke leve, for du har talt løgn i Herrens navn.» Og hans far og mor, som

o geraram, o traspassarão quando profetizar.

4 Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

5 Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

6 Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

7 Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

8 Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

9 Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

1 Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

2 Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será

satte ham til verden, skal stikke ham ned fordi han har talt profetisk.

4 Den dagen skal hver profet skamme seg over synene sine når han taler profetisk. Han skal ikke kle seg i lodden kappe og lyve.

5 Han skal si: «Jeg er ikke profet, jeg er en jorddyrker, fra ungdommen av har jeg dyrket jorden.»

6Om noen spør ham: «Hva er det for sår du har på kroppen?» skal han svare: «Jeg er blitt skadet i mine venners hus.»

En renset rest

7 Sverd, våkn opp mot min gjeter, mot mannen som står meg nær, sier Herren over hærskarene. Slå gjeteren så sauene blir spredt! Jeg løfter hånden mot de minste.

8Det skal skje i hele landet, sier Herren, at to tredjedeler skal utryddes og omkomme, men en tredjedel skal bli igjen.

9 Den tredjedelen fører jeg gjennom ild, jeg renser dem som en renser sølv, jeg prøver dem som en prøver gull. De skal påkalle mitt navn, og jeg skal svare dem. Jeg skal si: «De er mitt folk», og de skal svare: «Herren er vår Gud.»

Sakarja 14

Den siste krigen

1Se, det kommer en Herrens dag. Da skal de fordele krigsbyttet de røvet hos deg.

2Jeg vil samle alle folkeslagene til krig mot Jerusalem. Byen skal inntas, husene

tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

plyndres og kvinnene voldtas. Halve byen må gå i eksil, men resten av folket skal ikke utryddes fra byen.

3 Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

3 Herren skal dra ut og føre krig mot disse folkeslagene slik han før har ført krig på stridens dag.

4 Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

4Den dagen skal han stå med føttene på Oljeberget, som ligger rett mot Jerusalem, i øst. Oljeberget skal revne i to fra øst til vest, og det skal bli en veldig dal. Den ene halvparten av fjellet viker mot nord og den andre mot sør.

5 Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

5 Da skal dere flykte gjennom min fjelldal, for dalen mellom fjellene skal nå helt til Asal. Dere skal flykte slik dere flyktet for jordskjelvet i de dager da Ussia var konge i Juda. Da skal Herren min Gud komme, og alle de hellige med ham.

6 Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

6 Den dagen skal det ikke være lys, bare kulde og frost.

7 Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

7Det skal være én lang dag – Herren kjenner den – ikke dag og natt, ved kveldstid skal det være lyst.

8 Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

8 Den dagen skal det renne levende vann ut fra Jerusalem, halvparten til havet i øst og halvparten til havet i vest. Slik skal det være både sommer og vinter.

9 O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

9 Da skal Herren være konge over hele jorden. Den dagen skalHerren være én og hans navn ett.

10 Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém;

10 Hele landet skal bli som Araba-sletten, fra Geba til Rimmon, sør for Jerusalem.

esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

Men byen skal ligge høyt på sitt sted, fra Benjamin-porten til stedet der Gamleporten var, til Hjørneporten, fra Hananel-tårnet til kongens vinpresser.

[11] Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

[11] Der skal det bo folk. Byen skal ikke være bannlyst lenger, Jerusalem skal ligge trygt.

[12] Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

[12] Dette er plagen som Herren lar ramme alle folk hvis de går til krig mot Jerusalem: Han skal la kjøttet råtne på dem mens de ennå står på føttene. Øynene skal råtne i hulene sine og tungen råtne i munnen på dem.

[13] Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

[13]Den dagen kommer det en stor Herrens forvirring blant dem, så de griper fatt i hverandre og slåss mann mot mann.

[14] Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

[14]Også Juda skal angripe Jerusalem. – Rikdommen fra alle folkeslagene omkring skal bli samlet inn, gull og sølv og klær i store mengder. –

[15] Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

[15]Den samme plagen skal ramme hesten, muldyret, kamelen, eselet og alle andre dyr i disse leirene.

A glória futura da cidade de Deus

[16] Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[16] Da skal de som er igjen av alle folkeslagene som kom mot Jerusalem, år etter år dra opp for å tilbe kongen, Herren over hærskarene, og for å feire løvhyttefesten.

[17] Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o

[17]Hvis noen av slektene på jorden ikke drar opp til Jerusalem for å tilbe kongen,

SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

[18] Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[19] Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[20] Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

[21] sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

Herren over hærskarene, skal regnet ikke falle over dem.

[18]Det skal heller ikke falle over egypterne hvis de ikke drar opp og ikke kommer. De skal rammes av samme plage som Herren lar ramme de folkeslagene som ikke drar opp for å feire løvhyttefesten.

[19]Dette skal være straffen for Egypt og alle folkeslagene som ikke drar opp for å feire løvhyttefesten.

[20] Den dagen skal det stå «Hellig for Herren» på bjellene til hestene, og grytene i Herrens hus skal være som offerskålene foran alteret.

[21] Da skal alle grytene i Jerusalem og Juda være hellige forHerren over hærskarene. Og alle som ofrer, skal komme og ta av dem og koke i dem. Den dagen skal det ikke lenger være noen som driver handel i huset til Herren over hærskarene.

Malaquias	Malaki

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

Malaki 1

[1] Et budskap. Herrens ord til Israel gjennom Malaki.

Herrens kjærlighet

[2] «Jeg elsker dere», sier Herren. Men dere sier: «Hvordan elsker du oss?» «Var ikke Esau Jakobs bror?» sier Herren. «Jeg elsket Jakob,

[3] men Esau hadde jeg uvilje mot. Jeg gjorde fjellene hans til ødemark, eiendommen til en ørken for sjakaler.»

[4]Edom sier: «Vi er knust, men bygger ruinene opp igjen.» Men så sier Herren over hærskarene: «De bygger opp, men jeg river ned. De skal kalles urettens land, folket som Herren er harm på for alltid.»

[5]Dere skal se det med egne øyne, og dere skal si: «Herren er stor, ut over Israels grenser.»

Herrens dom over prestene

[6] En sønn hedrer sin far og en slave sin herre. Er jeg far, hvor er da min heder, er jeg herre, hvor er ærefrykten for meg? sier Herren over hærskarene til dere prester, dere som viser forakt for mitt navn. Dere sier: «Hvordan har vi vist forakt for ditt navn?»

[7]Dere bærer fram uverdig mat på mitt alter. Dere sier: «Hvordan har vi handlet uverdig mot deg?» Ved å si: «Herrens bord kan vi vise forakt.»

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho,

[8] Når dere bærer fram et blindt dyr som offer, er ikke det galt? Når dere kommer med et halt eller sykt dyr, er ikke det galt? Hva om du kom med slikt til din stattholder? Tror du han da ville sette pris på deg og ta vennlig imot deg? sier Herren over hærskarene.

[9]Og nå, be om velvilje for Guds ansikt så han viser oss nåde. Men når det kommer slikt fra deres hånd, kan han da ta vennlig imot deg? sier Herren over hærskarene.

[10] Om bare noen av dere ville stenge tempeldørene så dere ikke forgjeves tenner opp ild på mitt alter! Jeg har ingen glede av dere, sier Herren over hærskarene, jeg setter ikke pris på offer fra deres hånd.

[11] Fra der sol går opp til der sol går ned, er mitt navn stort blant folkeslagene. Overalt blir det tent offerild og båret fram rene offer i mitt navn. For mitt navn er stort blant folkeslagene, sier Herren over hærskarene.

[12]Men dere vanhelliger det når dere sier at Herrens bord er uverdig, at maten på det er foraktelig frukt.

[13]Dere sier: «For et strev!» og blåser av det, sier Herren over hærskarene. Dere kommer med dyr som er røvet, og med halte eller syke dyr når dere kommer med offer. Skulle jeg sette pris på noe slikt fra deres hånd? sier Herren.

[14] Forbannet er bedrageren som har et hanndyr i buskapen og lover å gi det til

promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

1 Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

2 Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

3 Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

4 Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

5 Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

6 A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

7 Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

Herren, men ofrer et skadet dyr i stedet. For jeg er en stor konge, sier Herren over hærskarene, og mitt navn er fryktet blant folkeslagene.

Malaki 2

1Og nå, dere prester, dette budet gjelder dere:

2 Vil dere ikke høre og ikke legge dere dette på hjertet så dere ærer mitt navn, sier Herren over hærskarene, da sender jeg forbannelse mot dere. Jeg forbanner deres velsignelse, ja, jeg har forbannet den fordi den ikke ligger dere på hjertet.

3 Se, jeg truer ætten deres! Slakteavfall fra festene deres kaster jeg i ansiktet på dere, og sammen med det skal dere bæres bort.

4Da skal dere kjenne at det er jeg som har sendt dere dette budet, så min pakt med Levi kan stå ved lag, sier Herren over hærskarene.

5 Min pakt med ham var liv og fred som jeg ga ham. Han skulle ha ærefrykt for meg og skjelve for mitt navn.

6 Sann rettledning var i hans munn, det fantes ikke svik på leppene. I fred og rettferd vandret han med meg og fikk mange til å vende om fra skyld.

7 For prestens lepper tar vare på kunnskap, rettledning skal en søke fra hans munn. For han er sendebud fra Herren over hærskarene.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto,

[8]Men dere har bøyd av fra veien. Dere har gitt slik rettledning at mange har snublet. Dere har brutt Levi-pakten, sier Herren over hærskarene.

[9] Derfor gjør jeg dere ynkelige og foraktet av hele folket, for dere følger ikke mine veier, men gjør forskjell på folk når dere gir rettledning.

Blandingsekteskap og skilsmisse

[10] Har vi ikke alle én far, har ikke den ene Gud skapt oss? Hvorfor er vi da troløse mot hverandre og vanhelliger våre fedres pakt?

[11] Juda har handlet troløst, avskyelige ting har de gjort i Israel og Jerusalem. For Juda har vanhelliget Herrens helligdom, som han elsker, og tatt en fremmed guds datter til ekte.

[12] Måtte Herren utrydde fra Jakobs telt hver mann som gjør slikt – hvem det så måtte være – og som bærer fram offer til Herren over hærskarene.

[13]Og dette er det andre dere gjør: Med tårer dekker dere Herrens alter, med gråt og sukk fordi han ikke lenger vil se på gaven eller ta imot offer fra deres hånd med glede.

[14] Dere sier: «Hvorfor?» Fordi Herren er vitne i saken mellom deg og din ungdoms kvinne, som du er utro mot, din ektefelle, din paktskvinne.

[15] Er det ikke én som har skapt alt? Både kropp og ånd er hans. Og hva søker denne ene? En guddommelig slekt. Så vokt deres

cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

[16] Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

[17] Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

Malaquias 3

[1] Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[2] Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

[3] Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

[4] Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

[5] Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os

ånd vel! Vær ikke utro mot din ungdoms kvinne!

[16] Den som får uvilje mot henne og sender henne bort, sier Herren, Israels Gud, skitner til sine klær med vold, sier Herren over hærskarene. Så vokt deres ånd vel! Vær ikke troløse.

Når Herren kommer

[17]Dere har trettet Herren med deres ord. Dere sier: «Hva er det vi har trettet ham med?» Med å si at alle som gjør ondt, er gode i Herrens øyne, ja, at han har glede av dem. Eller: «Hvor er rettens Gud?»

Malaki 3

[1] Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei for meg. Brått kommer han til sitt tempel, Herren som dere søker, og paktens budbærer, han som dere lengter etter, se, han kommer, sier Herren over hærskarene.

[2] Men hvem kan utholde den dagen han kommer, hvem kan bli stående når han viser seg? For han er lik smelterens ild, lik vaskernes lut.

[3] Han skal sitte og smelte og rense sølvet. Han skal rense levittene, lutre dem som gull og sølv, så de kan bære fram for Herren offer på rett vis.

[4] Da skal ofrene fra Juda og Jerusalem være til glede for Herren som i gamle dager, i tidlige år.

[5] Jeg kommer til dere og holder dom. Jeg skal være rask til å vitne mot dem som

feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

driver med trolldom, mot dem som bryter ekteskapet, mot dem som sverger falskt, mot dem som holder tilbake dagarbeiderens lønn, mot dem som undertrykker enker og farløse og avviser innflytteren, og som ikke frykter meg, sier Herren over hærskarene.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

[6] Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

[7] Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

[8] Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

Kom med hele tienden

[6] Jeg, Herren, har ikke forandret meg, og dere, Jakobs sønner, er ikke gått til grunne.

[7] Helt fra fedrenes dager har dere forlatt mine forskrifter og ikke holdt dem. Vend tilbake til meg, så skal jeg vende meg mot dere, sier Herren over hærskarene. Men dere sier: «Hvordan skal vi vende tilbake?»

[8] Kan et menneske stjele fra Gud? Dere stjeler fra meg, men sier: «Hva er det vi har stjålet fra deg?» Tienden og offergaven!

[9] Under forbannelse er dere, dere stjeler fra meg, hele folket!

[10] Kom med hele tienden til forrådskammeret så det finnes mat i mitt hus. Prøv meg på denne måten, sier Herren over hærskarene. Jeg skal sannelig åpne himmelens sluser og øse ut over dere velsignelse uten mål.

[11]Dem som eter opp, skal jeg skremme bort fra dere, så de ikke ødelegger åkerens grøde og vinstokkene på marken ikke kaster frukten, sier Herren over hærskarene.

[12] Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

A diferença entre o justo e o perverso

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o

[12]Da skal alle folkeslag prise dere salige, for dere har et ettertraktet land, sier Herren over hærskarene.

Når Herren griper inn

[13] Dere taler harde ord mot meg, sier Herren. Og likevel sier dere: «Hva er det vi har sagt mot deg?»

[14] Dere sier: «Det er nytteløst å tjene Gud. Hva tjener vi på å rette oss etter det han har bestemt, og gå sørgende fram for Herren over hærskarene?

[15] Nå vil vi prise de frekke salige. Selv om de gjør urett, går det dem godt, de setter Gud på prøve og slipper likevel unna.»

[16] De som frykter Herren, talte da sammen. Herren lyttet og hørte hva de sa. Hos ham ble det skrevet en minnebok om dem som frykter Herren og ærer hans navn.

[17] Den dagen jeg griper inn, sier Herren over hærskarene, skal de være min dyrebare eiendom, og jeg vil være mild mot dem, som en mann er mild mot en sønn som tjener ham.

[18] Da skal dere igjen se forskjell på rettferdige og urettferdige, på dem som tjener Gud, og dem som ikke tjener ham.

Malaki 4

[1] Se, dagen kommer, den brenner som en ovn. Alle frekke og alle som gjør urett, skal da være som halm, dagen som kommer, skal brenne dem opp, sier Herren over

SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

2 Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

3 Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

4 Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

5 Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

6 ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

hærskarene. Verken rot eller grein blir igjen.

2 Men for dere som frykter mitt navn, skal rettferds sol gå opp med legedom under sine vinger. Dere skal slippe ut og hoppe som kalver.

3Da skal dere tråkke de urettferdige ned, de skal være støv under føttene deres den dagen jeg griper inn, sier Herren over hærskarene.

Moses og Elia

4 Husk loven jeg ga Moses, min tjener, på Horeb for hele Israel, med forskrifter og bud.

5 Se, jeg sender profeten Elia til dere før Herrens dag kommer, den store og skremmende.

6 Han skal vende fedrenes hjerter til barna og barnas hjerter til fedrene, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.

NOVO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

O evangelho segundo Mateus

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo

Lucas 3.23-38

[1] Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

[2] Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

[3] Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

[4] Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

[5] Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

[6] Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

[7] Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

[8] Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

[9] Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

[10] Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

[11] Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

DET NYE TESTAMENTET

Norueguês

Bibelen 2011 Bokmål

Matteus

Matteus 1

Jesu barndom

(Kap. 1–2)

Jesu ættetavle

(Luk 3,23–38)

[1] Dette er ættetavlen til Jesus Kristus, Davids sønn og Abrahams sønn:

[2] Abraham fikk sønnen Isak, Isak fikk Jakob, Jakob fikk Juda og brødrene hans,

[3]Juda fikk sønnene Peres og Serah med Tamar, Peres fikk Hesron, Hesron fikk Aram,

[4]Aram fikk Amminadab, Amminadab fikk Nahsjon, Nahsjon fikk Salma,

[5] Salma fikk sønnen Boas med Rahab, Boas fikk sønnen Obed med Rut, Obed fikk Isai,

[6]og Isai ble far til kong David. David fikk sønnen Salomo med Urias kone,

[7] Salomo fikk Rehabeam, Rehabeam fikk Abia, Abia fikk Asa,

[8]Asa fikk Josjafat, Josjafat fikk Joram, Joram fikk Ussia,

[9]Ussia fikk Jotam, Jotam fikk Ahas, Ahas fikk Hiskia,

[10]Hiskia fikk Manasse, Manasse fikk Amon, Amon fikk Josjia,

[11] og Josjia ble far til Jojakin og brødrene hans, på den tiden da folket ble bortført til Babylon.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;

[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.

[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo
Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.

[12] Etter bortføringen til Babylon fikk Jojakin sønnen Sjealtiel, Sjealtiel fikk Serubabel,

[13]Serubabel fikk Abiud, Abiud fikk Eljakim, Eljakim fikk Asor,

[14]Asor fikk Sadok, Sadok fikk Akim, Akim fikk Eliud,

[15]Eliud fikk Eleasar, Eleasar fikk Mattan, Mattan fikk Jakob,

[16] og Jakob ble far til Josef, Marias mann. Av henne ble Jesus født, han som kalles Kristus.

[17]Altså er det i alt fjorten slektsledd fra Abraham til David, fjorten ledd fra David til bortføringen til Babylon og fjorten ledd fra bortføringen til Babylon og fram til Kristus.

Jesu fødsel
(Luk 2,1–7)

[18] Med Jesu Kristi fødsel gikk det slik til: Hans mor Maria var lovet bort til Josef. Men før de var kommet sammen, viste det seg at hun var med barn ved Den hellige ånd.

[19]Josef, mannen hennes, som var rettskaffen og ikke ønsket å føre skam over henne, ville da skille seg fra henne i all stillhet.

[20]Men da han hadde bestemt seg for dette, viste en Herrens engel seg for ham i en drøm og sa: «Josef, Davids sønn! Vær ikke redd for å ta Maria hjem til deg som din kone. For barnet som er unnfanget i henne, er av Den hellige ånd.

[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.

[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).

[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.

[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

[21] Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.»

[22]Alt dette skjedde for at det ordet skulle oppfylles som Herren har talt gjennom profeten:

[23] Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel – det betyr: Gud med oss.

[24]Da Josef våknet av søvnen, gjorde han som Herrens engel hadde pålagt ham og tok henne hjem til seg som sin kone

[25] og levde ikke sammen med henne før hun hadde født sin sønn. Og han ga ham navnet Jesus.

Mateus 2

A visita dos magos

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.

[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.

[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;

[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.

[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:

[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de

Matteus 2

Vismennene hyller Jesus

[1] Da Jesus var født i Betlehem i Judea, på den tiden Herodes var konge, kom noen vismenn fra Østen til Jerusalem

[2] og spurte: «Hvor er jødenes konge som nå er født? Vi har sett stjernen hans gå opp, og vi er kommet for å hylle ham.»

[3]Da kong Herodes hørte det, ble han svært urolig, og hele Jerusalem med ham.

[4]Han kalte sammen alle overprestene og folkets skriftlærde og spurte dem ut om hvor Messias skulle bli født.

[5] «I Betlehem i Judea», svarte de, «for slik står det skrevet hos profeten:

[6] Du Betlehem i Juda land er slett ikke den ringeste av fyrstene i Juda. For fra

Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.

[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

A fuga para o Egito

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

deg skal det komme en fyrste som skal være hyrde for mitt folk Israel.»

[7]Da kalte Herodes vismennene til seg i all stillhet og spurte dem nøye ut om tiden da stjernen hadde vist seg.

[8]Så sendte han dem til Betlehem og sa: «Dra av sted og forhør dere nøye om barnet! Og når dere har funnet det, så meld fra til meg, for at også jeg kan komme og hylle det.»

[9]Da de hadde hørt kongens ord, dro de av sted. Og se, stjernen som de hadde sett gå opp, gikk foran dem inntil den ble stående over stedet der barnet var.

[10]Da de så stjernen, ble de fylt av jublende glede.

[11] De gikk inn i huset og fikk se barnet hos moren, Maria, og de falt på kne og hyllet ham. Så åpnet de skrinene sine og bar fram gaver til barnet: gull, røkelse og myrra.

[12]Men i en drøm ble de varslet om at de ikke måtte vende tilbake til Herodes, og de tok en annen vei hjem til sitt land.

Flukten til Egypt

[13]Da de var dratt bort, viste Herrens engel seg for Josef i en drøm og sa: «Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og flykt til Egypt, og bli der til jeg sier fra! For Herodes kommer til å lete etter barnet for å drepe det.»

[14]Han sto da opp, tok barnet og moren med seg og dro samme natt av sted til Egypt.

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

[23] E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

[15] Der ble han til Herodes var død. Slik skulle det ordet oppfylles som Herren har talt gjennom profeten: Fra Egypt kalte jeg min sønn.

Barnemordet i Betlehem

[16]Da Herodes forsto at vismennene hadde narret ham, ble han rasende. Han sendte ut folk og drepte alle guttebarn i Betlehem og omegn som var to år eller yngre. Dette svarte til den tiden han hadde fått vite av vismennene.

[17]Da ble det ordet oppfylt som er talt gjennom profeten Jeremia:

[18] I Rama høres skrik, gråt og høylytt klage: Rakel gråter over barna sine og vil ikke la seg trøste. For de er ikke mer.

Fra Egypt til Nasaret

[19]Etter at Herodes var død, viste Herrens engel seg i en drøm for Josef i Egypt

[20] og sa: «Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og dra til Israels land! For de som ville ta livet av barnet, er døde.”

[21]Han sto da opp, tok med seg barnet og barnets mor og kom til Israels land.

[22] Men da han fikk høre at Arkelaos var blitt konge i Judea etter sin far Herodes, våget han ikke å slå seg ned der. Han ble varslet i en drøm og dro til Galilea.

[23] Da han kom dit, bosatte han seg i en by som heter Nasaret. Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profetene, at han skulle kalles en nasareer.

Mateus 3

A pregação de João Batista
Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

João dá testemunho de Cristo
Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

Matteus 3

Forberedelsen til Jesu virke
(3,1–4,11)
Døperen Johannes står fram
(Mark 1,2–8; Luk 3,1–18)

[1] På den tiden sto døperen Johannes fram i ødemarken i Judea og forkynte:

[2] «Vend om, for himmelriket er kommet nær!»

[3]Det er om ham det er sagt ved profeten Jesaja: En røst roper i ødemarken: «Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette!»

[4] Johannes hadde en kappe av kamelhår og et lærbelte om livet, og maten hans var gresshopper og villhonning.

[5]Folk dro ut til ham fra Jerusalem og hele Judea og landet omkring Jordan.

[6]De bekjente syndene sine og ble døpt av ham i Jordanelven.

[7] Men da han så at mange av fariseerne og saddukeerne kom for å bli døpt, sa han til dem: «Ormeyngel! Hvem har lært dere hvordan dere skal slippe unna den vreden som skal komme?

[8]Bær da frukt som svarer til omvendelsen!

[9] Og tro ikke at dere kan si til dere selv: 'Vi har Abraham til far.' For jeg sier dere: Gud kan reise opp barn for Abraham av disse steinene.

[10] Øksen ligger allerede ved roten av trærne; hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

Mateus 4

A tentação de Jesus

Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[11] Jeg døper dere med vann til omvendelse. Men han som kommer etter meg, er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å ta av ham sandalene. Han skal døpe dere med Den hellige ånd og ild.

[12] Han har kasteskovlen i hånden og skal rense kornet på treskeplassen. Hveten sin skal han samle i låven, men agnene skal han brenne opp med en ild som aldri slukner.»

Jesus blir døpt

(Mark 1,9–11; Luk 3,21–22; Joh 1,32–34)

[13]Da kom Jesus fra Galilea til Johannes ved Jordan for å bli døpt av ham.

[14]Men Johannes ville hindre ham og sa: «Jeg trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?»

[15]Jesus svarte: «La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet.» Da lot Johannes det skje.

[16] Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due.

[17] Og det lød en røst fra himmelen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»

Matteus 4

Jesus blir fristet

(Mark 1,12–13; Luk 4,1–13)

[1] Jesus ble så av Ånden ført ut i ødemarken for å bli fristet av djevelen.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.
[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo
[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles
[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

[2] Han fastet i førti dager og førti netter og ble til sist sulten.
[3] Da kom fristeren til ham og sa: «Er du Guds Sønn, så si at disse steinene skal bli til brød!»
[4] Jesus svarte: «Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som kommer fra Guds munn.»
[5]Da tok djevelen ham med til den hellige byen, stilte ham ytterst på tempelmuren
[6] og sa: «Er du Guds Sønn, så kast deg ned herfra! For det står skrevet: Han skal gi englene sine befaling om deg. Og: De skal bære deg på hendene så du ikke støter foten mot noen stein.»
[7] Men Jesus sa til ham: «Det står også skrevet: Du skal ikke sette Herren din Gud på prøve.»
[8]Så tok djevelen ham med seg opp på et meget høyt fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet
[9]og sa: «Alt dette vil jeg gi deg dersom du faller ned og tilber meg.»
[10] Da sa Jesus til ham: «Bort fra meg, Satan! For det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.»
[11] Da forlot djevelen ham, og se, engler kom og tjente ham.

Jesus begynner sin gjerning

(Mark 1,14–15; Luk 4,15–16)

[12] Da Jesus fikk høre at Johannes var blitt fengslet, dro han tilbake til Galilea.

[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;

[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:

[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!

[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.

[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.

[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos

Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[13] Han forlot Nasaret og bosatte seg i Kapernaum, ved sjøen, i Sebulons og Naftalis land.

[14]Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profeten Jesaja:

[15] Sebulons land og Naftalis land, ved veien til havet, bortenfor Jordan, hedningenes Galilea,

[16] det folket som bor i mørke, har sett et stort lys, over dem som bor i dødsskyggens land, har lyset strålt fram.

[17] Fra da av begynte Jesus å forkynne: «Vend om, for himmelriket er kommet nær!»

De første disiplene

(Mark 1,16–20; Luk 5,1–11)

[18] En gang Jesus gikk langs Galileasjøen, fikk han se to brødre: Simon, som kalles Peter, og hans bror Andreas. De var i ferd med å kaste not i sjøen, for de var fiskere.

[19] Han sa til dem: «Kom, følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!»

[20] Straks lot de garnet ligge og fulgte ham.

[21]Da han gikk videre, fikk han se to andre brødre: Jakob, sønn av Sebedeus, og broren Johannes. De satt i båten sammen med sin far Sebedeus og bøtte garn. Han kalte dem,

[22]og straks forlot de båten og faren og fulgte ham.

Jesus forkynner og helbreder

(Mark 1,39; 3,7–10; Luk 4,44; 6,17–19)

[23] Siden dro Jesus omkring i hele Galilea; han underviste i synagogene deres, forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage hos folket.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

Mateus 5

O sermão do monte

As bem-aventuranças
Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.

[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[24] Ryktet om ham spredte seg over hele Syria, og de kom til ham med alle som hadde vondt og led av forskjellige sykdommer og plager, både de som hadde onde ånder, de månesyke og de lamme, og han helbredet dem.

[25] Store folkemengder fulgte ham fra Galilea og Dekapolis, fra Jerusalem og Judea og fra landet bortenfor Jordan.

Matteus 5

Bergprekenen
(Kap. 5–7)
Saligprisningene
(Luk 6,20–23)

[1]Da Jesus så folkemengden, gikk han opp i fjellet. Der satte han seg, og disiplene samlet seg om ham.

[2]Han tok til orde og lærte dem:

[3] «Salige er de som er fattige i ånden, for himmelriket er deres.

[4] Salige er de som sørger, for de skal trøstes.

[5] Salige er de ydmyke, for de skal arve jorden.

[6] Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes.

[7] Salige er de barmhjertige, for de skal få barmhjertighet.

[8] Salige er de rene av hjertet, for de skal se Gud.

[9] Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn.

[10] Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himmelriket er deres.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[13] Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Os discípulos, a luz do mundo

[14] Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

[15] nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

[16] Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[11] Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis.

[12] Gled og fryd dere, for stor er lønnen dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere.

Jordens salt og verdens lys

(Mark 9,50; 4,21; Luk 14,34–35; 8,16; 11,33)

[13] Dere er jordens salt! Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan skal det da bli gjort til salt igjen? Det duger ikke lenger til noe, men kastes ut og tråkkes ned av menneskene.

[14] Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules.

[15] Heller ikke tenner man en oljelampe og setter den under et kar. Nei, man setter den på en holder, så den lyser for alle i huset.

[16] Slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen!

Lovens oppfyllelse

[17] Tro ikke at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene! Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle.

[18] Sannelig, jeg sier dere: Før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste prikk i loven forgå – før alt er skjedd.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[19] Den som opphever et eneste av disse minste budene og lærer menneskene å gjøre dette, skal regnes som den minste i himmelriket. Men den som holder dem og lærer andre å gjøre det samme, skal regnes som stor i himmelriket.

[20] Ja, jeg sier dere: Dersom ikke deres rettferdighet langt overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer dere aldri inn i himmelriket.

Drap og sinne

[21] Dere har hørt det er sagt til forfedrene: 'Du skal ikke slå i hjel.Den som slår i hjel, skal være skyldig for domstolen.'

[22] Men jeg sier dere: Den som blir sint på sin bror, skal være skyldig for domstolen, og den som sier til sin bror: 'Din idiot!' skal være skyldig for Det høye råd, og den som sier: 'Din ugudelige narr!' skal være skyldig til helvetes ild.

[23] Om du bærer offergaven din fram til alteret og der kommer til å tenke på at din bror har noe imot deg,

[24]så la gaven ligge foran alteret og gå først og bli forlikt med din bror. Så kan du komme og bære fram offergaven din!

[25] Skynd deg å komme overens med motparten din mens du ennå er sammen med ham på veien. Ellers vil motparten din overgi deg til dommeren, og dommeren til vakten, og du blir kastet i fengsel.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

[26] Sannelig, jeg sier deg: Du slipper ikke ut derfra før du har betalt til siste øre.

Do adultério

Ekteskap og skilsmisse

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[27] Dere har hørt det er sagt: 'Du skal ikke bryte ekteskapet.'

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

[28]Men jeg sier dere: Den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede begått ekteskapsbrudd med henne i sitt hjerte.

[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

[29] Om ditt høyre øye lokker deg til fall, så riv det ut og kast det fra deg! For det er bedre for deg å miste én kroppsdel enn at hele kroppen blir kastet i helvete.

[30] E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

[30] Og om din høyre hånd lokker deg til fall, så hugg den av og kast den fra deg! For det er bedre for deg å miste én kroppsdel enn at hele kroppen kommer til helvete.

[31] Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

[31] Det er sagt: 'Den som skiller seg fra sin kone, skal gi henne skilsmissebrev.'

[32] Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

[32] Men jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin kone av noen annen grunn enn hor, han blir skyld i at det begås ekteskapsbrudd med henne. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, bryter ekteskapet.

Dos juramentos

Ed og ærlighet

[33] Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

[33] Dere har også hørt det er sagt til forfedrene: 'Du skal ikke sverge falskt' og: 'Du skal holde det du har lovet Herren med ed'.

[34] Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

[34]Men jeg sier dere: Dere skal ikke sverge i det hele tatt, verken ved himmelen, for den er Guds trone,

[35] nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

[35] eller ved jorden, for den er hans fotskammel, eller ved Jerusalem, for det er den store kongens by.

[36] nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

[36]Sverg heller ikke ved ditt hode, for du kan ikke gjøre et eneste hårstrå hvitt eller svart.

[37] Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

[37]La et ja være ja og et nei være nei! Alt som er mer enn det, er av det onde.

Da vingança
Lucas 6.27-30

Å gjengjelde ondt med godt
(Luk 6,29–30)

[38] Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

[38] Dere har hørt det er sagt: 'Øye for øye og tann for tann.'

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

[39]Men jeg sier dere: Sett dere ikke til motverge mot den som gjør ondt mot dere. Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre til.

[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

[40] Vil noen saksøke deg og ta skjorten din, så la ham få kappen også.

[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

[41] Om noen tvinger deg til å følge med én mil, så gå to med ham.

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

[42]Gi til den som ber deg, og vend ikke ryggen til den som vil låne av deg.

Do amor ao próximo
Lucas 6.32-36

Elsk deres fiender
(Luk 6,27–28.32–36)

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[43] Dere har hørt det er sagt: 'Du skal elske din neste og hate din fiende.'

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

[44] Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, {{velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere,}} og be for dem som {{mishandler dere og}} forfølger dere.

[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[45]Slik kan dere være barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over rettferdige og urettferdige.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?

[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?

[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai,

[46] Om dere elsker dem som elsker dere, er det noe å lønne dere for? Gjør ikke tollerne det samme?

[47]Og om dere hilser vennlig på deres egne, er det noe storartet? Gjør ikke hedningene det samme?

[48] Vær da fullkomne, slik deres himmelske Far er fullkommen.

Matteus 6

Gaver til de fattige

[1] Pass dere for å gjøre gode gjerninger for øynene på folk, for å bli sett av dem. Da får dere ingen lønn hos deres Far i himmelen.

[2] Når du gir en gave til de fattige, skal du ikke utbasunere det, slik hyklerne gjør i synagogene og på gatene for å bli æret av mennesker. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn.

[3]Når du gir en slik gave, skal ikke den venstre hånden vite hva den høyre gjør,

[4]for at det kan være en gave i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.

Bønn

[5] Når dere ber, skal dere ikke gjøre som hyklerne. De liker å stå i synagogene og på gatehjørnene og be for å vise seg for folk. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn.

[6] Men når du ber, skal du gå inn i rommet ditt og lukke døren og be til din Far som

que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.

Herrens bønn
(Luk 11,2–4)

7 E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

7 Når dere ber, skal dere ikke ramse opp ord slik hedningene gjør; de tror de blir bønnhørt ved å bruke mange ord.

8 Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

8Vær ikke lik dem! For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det.

A oração dominical
Lucas 11.2-4

9 Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

9 Slik skal dere da be: Vår Far i himmelen! La navnet ditt helliges.

10 venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

10 La riket ditt komme. La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.

11 o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

11 Gi oss i dag vårt daglige brød,

12 e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

12 og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.

13 e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

13 Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde. {{For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen.}}

14 Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

14 For dersom dere tilgir menneskene de misgjerningene de har gjort, skal også deres himmelske Far tilgi dere.

15 se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

15 Men dersom dere ikke tilgir menneskene, skal heller ikke deres Far tilgi de misgjerningene dere har gjort.

Faste

16 Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

16 Når dere faster, skal dere ikke gå med dyster mine, slik som hyklerne. De forsømmer sitt utseende for at folk skal se at de faster. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Os tesouros no céu

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas

Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

A ansiosa solicitude pela vida

Lucas 12.22-31

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a

[17]Men når du faster, skal du salve hodet og vaske ansiktet,

[18]for at ingen skal se at du faster, ingen andre enn din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.

Det udelte hjertet

(Luk 12,33–34; 11,34–36; 16,13)

[19] Dere skal ikke samle skatter på jorden, hvor møll og mark ødelegger, og hvor tyver bryter inn og stjeler.

[20] Men dere skal samle skatter i himmelen, der verken møll eller mark ødelegger og tyver ikke bryter inn og stjeler.

[21]For der skatten din er, vil også hjertet ditt være.

[22] Øyet er kroppens lampe. Om øyet ditt er klart, er det fordi kroppen er fylt av lys.

[23]Men om øyet ditt er sykt, er det fordi kroppen er fylt av mørke. Er nå lyset i deg mørke, hvor dypt blir ikke da mørket!

[24] Ingen kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon.

Vær ikke bekymret for morgendagen

(Luk 12,22–31)

[25] Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise, eller hva dere skal drikke, heller ikke for kroppen, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet

vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

[29] Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[30] Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

[31] Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

[32] Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

Mateus 7

mer enn maten og kroppen mer enn klærne?

[26] Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verdt enn de?

[27]Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde?

[28]Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke,

[29] men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem.

[30]Når Gud kler gresset på marken så fint, det som gror i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere – dere lite troende!

[31]Så gjør dere ikke bekymringer, og si ikke: 'Hva skal vi spise?' eller: 'Hva skal vi drikke?' eller: 'Hva skal vi kle oss med?'

[32]Alt dette er hedningene opptatt av. Men den Far dere har i himmelen, vet jo at dere trenger alt dette.

[33] Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg.

[34]Så gjør dere ingen bekymringer for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage.

Matteus 7

O juízo temerário é proibido
Lucas 6.37-38,41-42

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

Jesus incita a orar
Lucas 11.9-13

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais

Døm ikke
(Luk 6,37–38.41–42)

[1] Døm ikke, for at dere ikke skal bli dømt!

[2] Etter dommen dere dømmer med, skal dere selv få dom, og i samme mål som dere selv måler opp med, skal det også måles opp til dere.

[3]Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye legger du ikke merke til?

[4]Eller hvordan kan du si til din bror: 'La meg ta flisen ut av øyet ditt' når det er en bjelke i ditt eget øye?

[5]Din hykler! Ta først bjelken ut av ditt eget øye! Da vil du se klart nok til å ta flisen ut av øyet til din bror.

Perler til svin

[6] Gi ikke hundene det hellige, og kast ikke perler til svin. De vil bare trampe dem ned, vende seg mot dere og rive dere i stykker.

Be, så skal dere få
(Luk 11,9–13)

[7] Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere.

[8]For den som ber, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, skal det lukkes opp for.

[9]Eller hvem av dere vil gi sønnen sin en stein når han ber om brød,

[10]eller gi ham en orm når han ber om en fisk?

[11]Når selv dere som er onde, vet å gi barna deres gode gaver, hvor mye mer

vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas
Lucas 13.24

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

Os falsos profetas

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas

skal ikke da deres Far i himmelen gi gode gaver til dem som ber ham!

Den gylne regel
(Luk 6,31)

[12] Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal også dere gjøre mot dem. For dette er loven og profetene.

To veier
(Luk 13,23–24)

[13] Gå inn gjennom den trange porten! For vid er porten og bred er veien som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den.

[14] Men trang er den porten og smal er den veien som fører til livet, og få er de som finner den.

Falske profeter
(Luk 6,43–44)

[15] Ta dere i vare for de falske profetene! De kommer til dere i saueham, men innvendig er de glupske ulver.

[16] På fruktene skal dere kjenne dem. Plukker man druer av tornebusker eller fiken av tistler?

[17]Et godt tre bærer god frukt, et dårlig tre bærer dårlig frukt.

[18]Et godt tre kan ikke gi dårlig frukt, og et dårlig tre kan ikke gi god frukt.

[19] Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.

[20]Derfor skal dere kjenne dem på fruktene.

Falske disipler
(Luk 6,46; 13,26–27)

[21] Ikke enhver som sier til meg: ‘Herre, Herre!’ skal komme inn i himmelriket,

aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

Os dois fundamentos
Lucas 6.46-49

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

[26] E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

[27] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

[28] Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

[29] porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

Mateus 8

men den som gjør min himmelske Fars vilje.

[22]Mange skal si til meg på den dagen: ‘Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, drevet ut onde ånder ved ditt navn og gjort mange mektige gjerninger ved ditt navn?’

[23] Da skal jeg si dem rett ut: ‘Jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør urett!’

Huset bygd på fjell
(Luk 6,47–49)

[24] Hver den som hører disse mine ord og gjør det de sier, ligner en klok mann som bygde huset sitt på fjell.

[25]Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det var bygd på fjell.

[26]Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør det de sier, ligner en uforstandig mann som bygde huset sitt på sand.

[27] Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort.»

[28] Da Jesus hadde fullført denne talen, var folket slått av undring over hans lære,

[29] for han lærte dem med myndighet og ikke som deres skriftlærde.

Matteus 8

Jesus gjør under
(8,1–9,34)

A cura de um leproso
Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

[1] Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

[2] E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[3] E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

[4] Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião
Lucas 7.1-10

[5] Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

[6] SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

[7] Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

[8] Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo

Den spedalske mannen
(Mark 1,40–45; Luk 5,12–16)

[1]Så gikk Jesus ned fra fjellet, og store folkemengder fulgte ham.

[2]Nå kom det en mann som var spedalsk. Han kastet seg ned for ham og sa: «Herre, om du vil, kan du gjøre meg ren.»

[3]Jesus rakte ut hånden og rørte ved ham. «Jeg vil», sa han. «Bli ren!» Og straks ble mannen renset for spedalskheten.

[4] Men Jesus sa til ham: «Si ikke dette til noen, men gå og vis deg for presten og bær fram det offeret som Moses har påbudt. Det skal være et vitnesbyrd for dem.»

Offiseren i Kapernaum
(Luk 7,1–10; Joh 4,46–53)

[5]Da Jesus gikk inn i Kapernaum, kom en offiser til ham og ba om hjelp.

[6]«Herre», sa han, «tjenestegutten min ligger lam hjemme og har store smerter.»

[7]Jesus sa: «Jeg skal komme og helbrede ham."

[8]Offiseren svarte: «Herre, jeg er ikke verdig til at du kommer inn under mitt tak. Men si bare et ord, så vil tjenestegutten min bli helbredet.

[9]For jeg står selv under kommando og har soldater under meg. Sier jeg til én: 'Gå!' så går han, og til en annen: 'Kom!' så kommer han, og til min tjener: 'Gjør dette!' så gjør han det.»

[10] Jesus undret seg da han hørte dette, og han sa til dem som fulgte ham: «Sannelig,

que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

Muitas outras curas

Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

Jesus põe à prova os que querem segui-lo

Lucas 9.57-62

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

jeg sier dere: En slik tro har jeg ikke funnet hos noen i Israel.

[11] Det sier jeg dere: Mange skal komme fra øst og fra vest og sitte til bords med Abraham og Isak og Jakob i himmelriket.

[12] Men rikets barn skal kastes ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.»

[13] Til offiseren sa Jesus: «Gå! Det skal skje, slik du trodde.» Og tjenestegutten ble frisk i samme stund.

Peters svigermor og andre syke

(Mark 1,29–34; Luk 4,38–41)

[14]Jesus kom hjem til Peter og så at svigermoren hans lå til sengs med feber.

[15]Han rørte ved hånden hennes, og feberen slapp henne. Hun sto opp og stelte for ham.

[16]Da det ble kveld, brakte de til ham mange som hadde onde ånder. Han drev åndene ut med et ord og helbredet alle som var syke.

[17]Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profeten Jesaja: Han tok bort våre plager og bar våre sykdommer.

Jesus krever alt

(Luk 9,57–60)

[18] Da Jesus så mye folk omkring seg, ga han befaling om å sette over til den andre siden av sjøen.

[19] En skriftlærd kom til ham og sa: «Mester, jeg vil følge deg hvor du enn går.»

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

Jesus acalma uma tempestade

Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos

Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[20] Jesus svarte: «Revene har hi, og himmelens fugler har rede, men Menneskesønnen har ikke noe han kan hvile hodet på.»

[21] En annen, en av disiplene, sa til ham: «Herre, la meg først få gå hjem og begrave min far.»

[22]Men Jesus svarte: «Følg du meg, og la de døde begrave sine døde.»

Jesus stiller stormen

(Mark 4,35–41; Luk 8,22–25)

[23]Så steg han i båten, og disiplene fulgte ham.

[24]Da ble det et voldsomt uvær på sjøen, så båten nesten ble borte mellom bølgene. Men Jesus sov.

[25] De gikk bort og vekket ham og sa: «Herre, frels! Vi går under!»

[26] Han svarte: «Hvorfor er dere redde – dere lite troende!» Så reiste han seg og truet vindene og sjøen, og det ble blikk stille.

[27]Mennene undret seg og spurte: «Hva er dette for en? Både vind og sjø adlyder ham!»

To menn fra gravhulene

(Mark 5,1–17; Luk 8,26–37)

[28] Da Jesus kom til Gadarener-landet på den andre siden, kom to som hadde onde ånder, mot ham ut fra gravhulene. De var så ville at ingen kunne ta veien forbi der.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?
[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.
[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.
[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.
[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.
[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.
[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[29] De satte i å rope: «Hva vil du oss, du Guds Sønn? Er du kommet hit før tiden for å pine oss?»
[30]Et godt stykke fra dem gikk en stor griseflokk på beite.
[31]Og de onde åndene ba ham: «Om du driver oss ut, så send oss inn i griseflokken.»

[32]«Far av sted!» sa Jesus, og de fór ut av mennene og inn i grisene. Da satte hele flokken utfor stupet og ned i sjøen og omkom i vannet.

[33]Grisepasserne tok flukten og løp inn til byen. Der fortalte de alt og sa hva som var skjedd med dem som hadde hatt onde ånder.
[34]Hele byen dro ut for å møte Jesus, og da de traff ham, bønnfalt de ham om å dra bort fra området deres.

Matteus 9

Den lamme mannen
(Mark 2,1–12; Luk 5,17–26)

[1] Så gikk han ut i båten, satte over sjøen og kom til sin egen by.
[2] Der bar de til ham en mann som var lam og lå på en båre. Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: «Vær frimodig, sønn, syndene dine er tilgitt.»
[3] Noen av de skriftlærde sa da med seg selv: «Denne mannen spotter Gud.»
[4]Men Jesus så hva de tenkte, og sa: «Hvorfor går dere med onde tanker i hjertet?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[10] E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

[11] Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

[12] Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[13] Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

[14] Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e

[5]Hva er lettest å si: ‘Syndene dine er tilgitt’ eller: ‘Stå opp og gå’?

[6] Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å tilgi synder» – og nå vender han seg til den lamme: «Stå opp, ta båren din og gå hjem!»

[7]Og mannen reiste seg og gikk hjem.

[8]Da folkemengden så det, ble de grepet av frykt og priste Gud som hadde gitt mennesker slik makt.

Jesus kaller Matteus

(Mark 2,13–17; Luk 5,27–32)

[9] Derfra gikk Jesus videre og fikk se en mann som satt på tollboden. Han het Matteus. Jesus sa til ham: «Følg meg!» Og han reiste seg og fulgte ham.

[10] Senere var Jesus gjest i huset. Det kom også mange tollere og syndere og var sammen med Jesus og disiplene hans til bords.

[11]Dette så fariseerne, og de sa til disiplene: «Hvorfor spiser mesteren deres sammen med tollere og syndere?»

[12]Men Jesus hørte det og sa: «Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke.

[13] Gå og lær hva dette betyr: Det er barmhjertighet jeg vil ha, ikke offer. Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere.»

Fest og faste

(Mark 2,18–22; Luk 5,33–39)

[14] Disiplene til Johannes kom da til ham og sa: «Både vi og fariseerne faster ofte, hvorfor faster ikke dine disipler?»

os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

15 Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

15 «Kan vel bryllupsgjestene sørge så lenge brudgommen er hos dem?» svarte Jesus. «Men det skal komme en tid da brudgommen blir tatt fra dem, og da skal de faste.

16 Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

16 Ingen setter en lapp av ukrympet tøy på et gammelt klesplagg. For en slik lapp vil rive med seg et stykke av plagget, og riften blir verre.

17 Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

17 Man fyller heller ikke ny vin i gamle skinnsekker. For da revner sekkene, vinen renner ut, og sekkene blir ødelagt. Nei, man fyller ny vin i nye skinnsekker, da blir begge deler bevart.»

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

18 Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

Jairus' datter og kvinnen som rørte ved Jesu kappe

(Mark 5,21–43; Luk 8,40–56)

18 Mens han talte til dem om dette, kom en forstander og kastet seg ned for ham og sa: «Datteren min er nettopp død, men kom og legg hånden din på henne, så får hun leve.»

A cura de uma mulher enferma

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

19 E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

19 Jesus reiste seg og fulgte med ham sammen med disiplene sine.

20 E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

20 Nå var det en kvinne der som hadde hatt blødninger i tolv år. Hun nærmet seg Jesus bakfra og rørte ved dusken på kappefliken hans,

21 porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

21 for hun sa til seg selv: «Om jeg bare får røre ved kappen hans, blir jeg frisk.»

22 E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

22 Jesus snudde seg, og da han fikk øye på henne, sa han: «Vær frimodig, datter! Din tro har frelst deg.» Og kvinnen ble frisk fra samme stund.

A ressurreição da filha de Jairo
Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

23 Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

24 Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

25 Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

26 E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

A cura de dois cegos

27 Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

28 Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

29 Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

30 E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

31 Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

32 Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

33 E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

34 Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

23 Da Jesus kom til forstanderens hus og fikk se fløytespillerne og den støyende flokken, sa han:

24 «Gå ut! Jenta er ikke død, hun sover.» De bare lo av ham.

25 Så snart folkemengden var sendt ut, gikk han inn og tok jenta i hånden, og hun reiste seg opp.

26Ryktet om dette spredte seg over hele landsdelen der.

To blinde og en stum

27 Da Jesus gikk videre derfra, fulgte to blinde etter ham og ropte: «Ha barmhjertighet med oss, du Davids sønn!»

28 Etter at Jesus var kommet i hus, gikk de blinde inn til ham, og han spurte dem: «Tror dere at jeg kan gjøre dette?» «Ja, Herre», svarte de.

29Da rørte han ved øynene deres og sa: «Det skal bli som dere tror.»

30 Og straks ble øynene deres åpnet. Jesus sa strengt til dem: «Se til at ingen får vite dette.»

31Men de gikk ut og spredte ryktet om ham i hele landsdelen der.

32 Mens de var på vei ut, kom noen til ham med en mann som var stum og hadde en ond ånd.

33 Da den onde ånden var drevet ut, kunne den stumme tale. Folk undret seg og sa: «Aldri har slikt vært sett i Israel!»

34 Men fariseerne sa: «Det er ved hjelp av herskeren over de onde åndene at han driver de onde åndene ut.»

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes
Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze
Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

Apostlene og deres oppdrag

(9,35–10,42)
Høsten er stor
(Luk 10,1–2)

[35] Jesus vandret nå omkring i alle byene og landsbyene. Han underviste i synagogene deres, forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage.

[36] Og da han så folkemengdene, fikk han inderlig medfølelse med dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten gjeter.

[37] Da sa han til disiplene sine: «Høsten er stor, men arbeiderne få.

[38]Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.»

Matteus 10

De tolv apostlene
(Mark 3,13–19; Luk 6,13–16)

[1]Han kalte til seg de tolv disiplene sine og ga dem makt til å drive ut urene ånder og helbrede all sykdom og plage.

[2] Dette er navnene på de tolv apostlene: Først Simon, som kalles Peter, så hans bror Andreas, Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes,

[3] Filip og Bartolomeus, Tomas og tolleren Matteus, Jakob, sønn av Alfeus, og Taddeus,

[4] Simon Kananeos og Judas Iskariot, han som forrådte ham.

Apostlene sendes ut
(Mark 6,7–13; Luk 9,1–6)

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;

[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;

[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;

[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

As admoestações

[5]Disse tolv sendte Jesus ut og påla dem: «Ta ikke veien til hedningene, og dra ikke inn i samaritanenes byer!

[6] Gå heller til de bortkomne sauene i Israels hus.

[7] Gå og forkynn: 'Himmelriket er kommet nær!'

[8] Helbred syke, vekk opp døde, gjør spedalske rene og driv ut onde ånder! Gi som gave det dere fikk som gave.

[9]Skaff dere ikke gull eller sølv eller kobbermynter til å ha i beltet,

[10] ikke veske til reisen, heller ikke to kjortler eller sandaler eller stav. For en arbeider er verd sin føde.

[11]Når dere kommer til en by eller landsby, så finn ut hvem i den som er verdig til å ta imot dere, og bli der til dere skal dra videre.

[12]Når dere kommer inn i huset, skal dere hilse det med fred.

[13] Og er huset det verdig, skal freden komme over det, men dersom huset ikke er det verdig, skal freden vende tilbake til dere selv.

[14]Er det noen som ikke vil ta imot dere og heller ikke vil høre budskapet deres, skal dere dra bort fra det huset eller den byen og riste støvet av føttene.

[15] Sannelig, jeg sier dere: Sodoma- og Gomorra-landet skal slippe lettere på dommens dag enn den byen.

Forfølgelser vil komme

(Mark 13,9–13; Luk 21,12–19; 12,2–7)

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

[16] Jeg sender dere ut som sauer blant ulver. Vær kloke som slanger og troskyldige som duer!

[17] Ta dere i vare for menneskene! For de skal utlevere dere til domstolene og piske dere i synagogene sine.

[18]Og for min skyld skal dere føres fram for landshøvdinger og konger og stå som vitner for dem og for folkeslagene.

[19] Men når de arresterer dere, skal dere ikke bekymre dere for hvordan dere skal tale, eller hva dere skal si. Det skal bli gitt dere i samme stund hva dere skal si.

[20] For det er ikke dere som taler, men det er deres Fars Ånd som taler gjennom dere.

[21]Bror skal sende bror i døden, og en far sitt barn, og barn skal reise seg mot sine foreldre og volde deres død.

[22] Og dere skal hates av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.

[23]Men når de forfølger dere i den ene byen, så flykt til den neste! Sannelig, jeg sier dere: Dere skal ikke bli ferdig med byene i Israel før Menneskesønnen kommer.

[24] En lærling står ikke over sin mester, og en tjener står ikke over sin herre.

[25] Det er nok for en lærling at han får det som mesteren, og for en tjener at han får det som herren sin. Har de kalt husherren

for Beelsebul, kan da husfolket hans vente noe bedre?

26 Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

26 Vær ikke redde for dem! For ingenting er tildekket som ikke skal bli avdekket, og ingenting skjult som ikke skal bli kjent.

27 O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

27Det jeg sier dere i mørket, skal dere tale i lyset; det dere får hvisket i øret, skal dere rope ut fra takene.

28 Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

28Vær ikke redde for dem som dreper kroppen, men ikke kan drepe sjelen. Frykt heller ham som kan ødelegge både sjel og kropp i helvete.

29 Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

29Selges ikke to spurver for en skilling? Og ikke én av dem faller til jorden uten at deres Far er der.

30 E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

30Ja, hvert hårstrå dere har på hodet, er talt.

31 Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

31 Så vær ikke redde! Dere er mer verdt enn mange spurver.

Bekjennelse og etterfølgelse

(Luk 12,8–9.51–53; 14,26–27; 17,33)

32 Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

32 Hver den som kjennes ved meg for menneskene, skal også jeg kjennes ved for min Far i himmelen.

33 mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

33 Men den som fornekter meg for menneskene, skal også jeg fornekte for min Far i himmelen.

As dificuldades

34 Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

34Tro ikke at jeg er kommet for å bringe fred på jorden. Jeg er ikke kommet for å bringe fred, men sverd.

35 Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

35 Jeg er kommet for å sette skille: Sønn står mot far, datter mot mor, svigerdatter mot svigermor,

[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.
[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;
[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.
[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.
[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.
[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus
Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

[36]og en manns husfolk er hans fiender.
[37] Den som elsker far eller mor mer enn meg, er meg ikke verdig. Den som elsker sønn eller datter mer enn meg, er meg ikke verdig.
[38] Og den som ikke tar sitt kors opp og følger etter meg, er meg ikke verdig.
[39] Den som finner sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.

Lønnen for å ta imot en disippel

[40] Den som tar imot dere, tar imot meg, og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg.
[41] Den som tar imot en profet fordi han er profet, skal få en profets lønn, og den som tar imot en rettferdig fordi han er rettferdig, skal få den rettferdiges lønn.
[42] Og den som gir en av disse små om så bare et beger kaldt vann å drikke fordi han er disippel – sannelig, jeg sier dere: Han skal slett ikke miste sin lønn!»

Matteus 11

Jesus svarer døperen Johannes
(Luk 7,18–23)

[1] Da Jesus hadde fullført talen og sagt det han ville pålegge de tolv disiplene sine, dro han derfra for å undervise og forkynne omkring i byene.
[2] I fengselet fikk Johannes høre om alt Kristus gjorde. Han sendte bud med disiplene sine og spurte:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João

Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[3] «Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?»

[4]Jesus svarte dem: «Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser:

[5] Blinde ser, og lamme går, spedalske renses, og døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige.

[6]Og salig er den som ikke faller fra på grunn av meg.»

Jesus vitner om Johannes

(Luk 7,24–35)

[7] Da de gikk, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: «Hva dro dere ut i ødemarken for å se? Et siv som svaier i vinden?

[8]Nei! Hva gikk dere ut for å se? En mann kledd i fine klær? De som går i fine klær, bor i kongenes slott.

[9] Hva gikk dere da ut for å se? En profet? Ja, jeg sier dere: mer enn en profet!

[10] Det er om ham det står skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg.

[11]Sannelig, jeg sier dere: Blant dem som er født av kvinner, har det ikke stått fram noen større enn døperen Johannes. Men den minste i himmelriket er større enn han.

[12] Fra døperen Johannes' dager og like til nå trenger himmelriket seg fram, og de som trenger på, river det til seg.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!

Lucas 10.13-15

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno;

[13]For alle profetene og loven har profetert fram til Johannes.

[14] Og om dere vil ta imot det: Han er den Elia som skulle komme.

[15] Den som har ører, hør!

[16]Men hva skal jeg sammenligne denne slekten med? Den ligner barn som sitter på torget og roper til hverandre:

[17]'Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse. Vi sang klagesanger, men dere ville ikke sørge.'

[18] For Johannes kom; han verken spiste eller drakk, og folk sier: 'Han har en ond ånd i seg.'

[19] Menneskesønnen kom; han spiser og drikker, og de sier: 'Se, for en storeter og vindrikker, venn med tollere og syndere!' – Men Visdommen har fått rett, det bekrefter gjerningene hennes.»

Verop over byer i Galilea

(Luk 10,13–15)

[20]Da begynte Jesus å refse de byene hvor han hadde gjort de fleste av sine mektige gjerninger, fordi de ikke hadde vendt om:

[21] «Ve deg, Korasin! Ve deg, Betsaida! Dersom de mektige gjerningene som er gjort hos dere, hadde skjedd i Tyros og Sidon, ville de for lenge siden ha vendt om i sekk og aske.

[22]Men det sier jeg dere: Tyros og Sidon skal slippe lettere på dommens dag enn dere.

[23] Og du, Kapernaum – skal du bli opphøyd til himmelen? Nei, til dødsriket

porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

skal du støtes ned! Dersom de mektige gjerningene som er gjort hos deg, hadde skjedd i Sodoma, ville byen ha stått den dag i dag.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

[24] Men det sier jeg dere: På dommens dag skal Sodoma-landet slippe lettere enn du.»

Jesus, o Salvador dos humildes
Lucas 10.21-22

Sønnen gir hvile
(Luk 10,21–22)

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[25] På den tiden tok Jesus til orde og sa: «Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige små.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[26]Ja, Far, for dette var din gode vilje.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[27] Alt har min Far overgitt til meg. Ingen kjenner Sønnen, unntatt Faderen, og ingen kjenner Faderen, unntatt Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for.

Vinde a mim

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

[28] Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile.

[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

[29] Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjel.

[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

[30]For mitt åk er godt og min byrde lett.»

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado
Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

Matteus 12

Jesus og sabbaten
(Mark 2,23–3,6; Luk 6,1–11)

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

[1] På den tiden tok Jesus veien langs kornåkrene på sabbaten. Disiplene hans var sultne og ga seg til å plukke aks og spise.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

[2]Fariseerne så det og sa til ham: «Se der! Disiplene dine gjør noe som det ikke er tillatt å gjøre på sabbaten!»

[3] Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

[3] Men han svarte: «Har dere ikke lest hva David gjorde da både han og mennene hans ble sultne?

[4] Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[4] Han gikk inn i Guds hus, og de spiste skuebrødene, som verken han eller mennene hans hadde lov til å spise, men bare prestene.

[5] Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

[5] Eller har dere ikke lest i loven at prestene hver sabbat bryter sabbaten i tempelet og likevel er uten skyld?

[6] aqui está quem é maior que o templo.

[6]Men jeg sier dere: Her er det som er større enn tempelet!

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[7] Hadde dere skjønt hva dette ordet betyr: 'Det er barmhjertighet jeg vil ha, ikke offer', da hadde dere ikke dømt dem som er uten skyld.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

[8]For Menneskesønnen er herre over sabbaten.»

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[9]Han dro derfra og gikk inn i synagogen deres.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[10] Der var det en mann med en hånd som var vissen. Og de spurte Jesus: «Er det tillatt å helbrede på sabbaten?» For de ville finne noe å anklage ham for.

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[11]Men han sa til dem: «Om en av dere har en eneste sau og den faller ned i en grøft på sabbaten, vil han ikke da gripe tak i sauen og dra den opp?

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[12]Hvor mye mer verdt er ikke et menneske enn en sau! Altså er det tillatt å gjøre godt på sabbaten.»

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[13]Så sa han til mannen: «Rekk fram hånden din!» Han gjorde det, og hånden ble frisk igjen som den andre.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

[14]Men fariseerne gikk ut og la planer mot ham for å få tatt livet av ham.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[15] Da Jesus fikk vite det, dro han bort derfra.

Jesus, Herrens tjener

Store folkemengder fulgte med ham, og han helbredet dem alle.

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[16]Men han påla dem strengt at de ikke måtte gjøre kjent hvem han var.

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[17]Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profeten Jesaja:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[18] Se, min tjener som jeg har utvalgt, den elskede, i ham har jeg min glede. Jeg vil legge min Ånd på ham, og han skal forkynne retten for folkeslagene.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[19]Han skal ikke trette og ikke rope, og ingen skal høre hans røst i gatene.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[20]Han skal ikke knuse et knekket siv og ikke slukke en rykende veke før han har ført retten fram til seier.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

[21]Til hans navn skal folkeslagene sette sitt håp.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

Jesu makt over onde ånder

(Mark 3,22–30; Luk 11,14–23; 12,10)

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[22] Nå kom de til ham med en mann som hadde en ond ånd. Han var blind og stum, og Jesus helbredet ham, så han kunne både tale og se.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o

[23] Hele folkemengden var ute av seg av undring og sa: «Kanskje dette er Davidssønnen?»

[24] Men da fariseerne hørte det, sa de: «Det kan bare være ved hjelp av Beelsebul, herskeren over de onde åndene, at denne mannen driver de onde åndene ut.»

[25]Men Jesus visste hva de tenkte, og sa til dem: «Hvert rike som kommer i strid med seg selv, blir lagt øde, og en by eller et hus som kommer i strid med seg selv, kan ikke bli stående.

[26]Om nå Satan driver ut Satan, er han kommet i strid med seg selv. Hvordan kan da riket hans bli stående?

[27] Og om det er ved Beelsebul jeg driver ut de onde åndene, hvem er det da deres egne folk driver dem ut ved? Derfor skal deres egne dømme dere.

[28]Men er det ved Guds Ånd jeg driver ut de onde åndene, da har jo Guds rike nådd fram til dere.

[29] Eller hvordan kan noen gå inn i den sterkes hus og røve det han eier, uten at han først har bundet den sterke? Da kan han plyndre huset hans.

[30] Den som ikke er med meg, er mot meg. Og den som ikke samler med meg, han sprer.

[31] Derfor sier jeg dere: All synd og spott skal menneskene få tilgivelse for, men spott mot Ånden skal ikke bli tilgitt.

[32]Den som sier et ord mot Menneskesønnen, skal få tilgivelse. Men den som sier mot Den hellige ånd, skal

Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

Árvores e seus frutos
Lucas 6.43-45

[33] Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

[34] Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

O sinal de Jonas
Lucas 11.29-32

[38] Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

[39] Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

[40] Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

[41] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

ikke få tilgivelse, verken i denne verden eller i den kommende.

Treet og fruktene
(Luk 6,43–45)

[33] Ta et tre: Enten er det godt, og da er også frukten god, eller det er dårlig, og da er også frukten dårlig. Treet kjennes på frukten.

[34] Ormeyngel! Hvordan kan dere si noe godt, dere som er onde? For det hjertet er fullt av, det sier munnen.

[35]Et godt menneske henter fram godt av sitt gode forråd, et ondt menneske henter fram ondt av sitt onde forråd.

[36] Jeg sier dere: Hvert unyttig ord som menneskene sier, skal de svare for på dommens dag.

[37]For etter ordene dine skal du kjennes rettferdig, og etter ordene dine skal du dømmes skyldig.»

En ond slekt krever tegn
(Mark 8,11–12; Luk 11,29–32.24–26)

[38] Noen skriftlærde og fariseere tok da til orde og sa: «Mester, vi vil gjerne se deg gjøre et tegn.»

[39]Men han svarte dem: «En ond og utro slekt krever tegn, men den skal ikke få noe annet tegn enn Jona-tegnet.

[40] For slik profeten Jona var i buken på den store fisken i tre dager og tre netter, slik skal Menneskesønnen være i jordens dyp i tre dager og tre netter.

[41] Folk fra Ninive skal stå fram i dommen sammen med denne slekten og dømme den. For de vendte om da Jona forkynte sitt budskap – og her er mer enn Jona!

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

A estratégia de Satanás
Lucas 11.24-26

[43] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

[44] Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

[45] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

A família de Jesus
Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

[46] Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

[47] E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

[48] Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

[49] E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[42] Dronningen fra landet i sør skal stå fram i dommen sammen med denne slekten og dømme den. For hun kom helt fra jordens ytterste grenser for å lytte til Salomos visdom – og her er mer enn Salomo!

[43]Når en uren ånd farer ut av et menneske, flakker den omkring over øde vidder på leting etter et hvilested, men finner det ikke.

[44]Da sier den: 'Jeg vil vende tilbake til huset mitt som jeg forlot.' Og når den kommer dit, finner den huset ledig, feid og pyntet.

[45] Da drar den av sted og får med seg sju andre ånder, verre enn den selv, og de flytter inn og slår seg til der. Og det siste blir verre for dette mennesket enn det første. Slik skal det også gå denne onde slekten.»

Jesu sanne familie
(Mark 3,31–35; Luk 8,19–21)

[46] Mens han ennå talte til folkemengden, kom moren og søsknene hans. De sto utenfor og ville gjerne snakke med ham.

[47] {{Da var det en som sa til ham: «Din mor og dine søsken står utenfor og vil gjerne snakke med deg.»}}

[48]Men Jesus svarte ham: «Hvem er min mor, og hvem er mine søsken?»

[49] Og han rakte ut hånden mot disiplene sine og sa: «Se, her er min mor og mine søsken!

[50] Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Mateus 13

A parábola do semeador
Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

[2] e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

[3] E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola
Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?

[50] For den som gjør min himmelske Fars vilje, er min bror og søster og mor.»

Matteus 13

Lignelser om himmelriket
(13,1–52)
Såmannen
(Mark 4,1–9; Luk 8,4–8)

[1] Samme dag gikk Jesus ut av huset og satte seg nede ved sjøen.

[2]Det samlet seg så mye folk omkring ham at han måtte gå ut i en båt og sitte i den, mens folkemengden sto inne på stranden.

[3] Og han talte til dem i mange lignelser og sa: «En såmann gikk ut for å så.

[4]Og da han sådde, falt noe ved veien, og fuglene kom og tok det.

[5]Noe falt på steingrunn hvor det var lite jord, og det skjøt straks i været fordi jordlaget var tynt.

[6]Men da solen steg, ble det svidd og visnet fordi det ikke hadde fått slå rot.

[7]Noe falt blant tornebusker, og tornebuskene vokste opp og kvalte det.

[8]Men noe falt i god jord og bar frukt: noe hundre, noe seksti, noe tretti ganger det som ble sådd.

[9] Den som har ører, hør!»

Hvorfor Jesus taler i lignelser
(Mark 4,10–12; Luk 8,9–10)

[10]Da kom disiplene til ham og spurte: «Hvorfor taler du til dem i lignelser?»

[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.

[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.

[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

[16] Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

[17] Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

[18] Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

[19] A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

[11] Han svarte: «Dere er det gitt å kjenne himmelrikets hemmeligheter, men dem er det ikke gitt.

[12] For den som har, skal få, og det i overflod. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har.

[13]Derfor taler jeg til dem i lignelser, fordi de ser uten å se, de hører uten å høre eller forstå.

[14] På dem blir dette profetordet av Jesaja oppfylt: Dere skal høre og høre, men ikke forstå, se og se, men ikke skjelne!

[15]For dette folkets hjerte er blitt fett, tungt hører de med ørene, og øynene har de lukket til, så de ikke kan se med øynene, ikke høre med ørene, ikke forstå med hjertet og ikke vende om, så jeg får helbrede dem.

[16] Men salige er deres øyne, for de ser, og deres ører, for de hører.

[17]Sannelig, jeg sier dere: Mange profeter og rettferdige ønsket å få se det som dere ser, men fikk ikke se det, og høre det som dere hører, men fikk ikke høre det.

Jesus forklarer lignelsen om såmannen

(Mark 4,13–20; Luk 8,11–15)

[18]Så hør nå hvordan lignelsen om såmannen skal tydes:

[19]Hver gang noen hører ordet om riket og ikke skjønner det, kommer den onde og røver det som er sådd i hjertet. Dette er det som ble sådd ved veien.

[20] O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

[21] mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

[22] O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

[23] Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

A parábola do joio

[24] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

[25] mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

[26] E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

[27] Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

[28] Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?

[29] Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

[20]Det som ble sådd på steingrunn, det er den som straks tar imot ordet med glede når han hører det.

[21]Men han har ingen rot og holder ut bare en tid. Når han møter motgang eller forfølgelse for ordets skyld, faller han straks fra.

[22] Det som ble sådd blant tornebusker, det er den som hører ordet, men dette livets bekymring og rikdommens bedrag kveler ordet, så det ikke bærer frukt.

[23]Men det som ble sådd i den gode jorden, det er den som hører ordet og forstår det. Han bærer frukt: hundre, seksti, tretti ganger det som ble sådd.»

Ugresset i hveten

[24]Han la fram for dem en annen lignelse og sa: «Himmelriket kan sammenlignes med en mann som hadde sådd godt korn i åkeren sin.

[25] Og mens alle sov, kom fienden hans og sådde ugress blant hveten og gikk sin vei.

[26]Da kornet skjøt opp og satte aks, kom også ugresset til syne.

[27]Tjenerne gikk til jordeieren og sa: 'Herre! Var det ikke godt korn du sådde i åkeren? Hvor kommer da ugresset fra?'

[28]'Det har en fiende gjort', svarte han. Tjenerne spurte ham: 'Vil du vi skal gå og luke det bort?'

[29]'Nei', svarte han, 'for når dere luker bort ugresset, kunne dere samtidig komme til å rykke opp hveten.

[30] Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

[30] La dem begge vokse der sammen til høsten kommer. Og når det er tid for innhøsting, skal jeg si til dem som høster inn: Sank først sammen ugresset og bind det i bunter for å brenne det. Men hveten skal dere samle i låven min.'»

A parábola do grão de mostarda
Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

[31] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;

[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

Sennepsfrøet
(Mark 4,30–32; Luk 13,18–19)

[31] En lignelse til la han fram: «Himmelriket er likt et sennepsfrø som en mann tok og sådde i åkeren sin.

[32] Det er mindre enn noe annet frø, men når det har vokst opp, er det større enn andre hagevekster, så det blir til et tre, og himmelens fugler kommer og bygger rede i greinene på det.»

A parábola do fermento
Lucas 13.20-21

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

Surdeigen
(Luk 13,20–21)

[33] Enda en lignelse fortalte han dem: «Himmelriket er likt en surdeig som en kvinne tok og la inn i tre mål mel, så det hele til slutt var gjennomsyret.»

Por que Jesus falou por parábolas
Marcos 4.33-34

[34] Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

[35] para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

Jesus taler til folket i lignelser
(Mark 4,33–34)

[34] Alt dette talte Jesus i lignelser til folket, og uten lignelser sa han ikke noe til dem.

[35] Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profeten: Jeg vil åpne min munn og tale i lignelser, bære fram det som har vært skjult fra verdens grunnvoll ble lagt.

A explicação da parábola do joio

[36] Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

Jesus forklarer lignelsen om ugresset

[36] Så forlot han folkemengden. Da han var kommet inn i huset, gikk disiplene til ham og sa: «Forklar oss lignelsen om ugresset i åkeren!"

[37] E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

[38] o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

[39] o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

[40] Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

[41] Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

[42] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[43] Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A parábola do tesouro escondido

[44] O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

A parábola da pérola

[45] O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

A parábola da rede

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[37]Han svarte: «Den som sår det gode kornet, er Menneskesønnen.

[38]Åkeren er verden. Det gode kornet er de som er rikets barn, ugresset er den ondes barn.

[39] Fienden som sådde ugresset, er djevelen. Høsten er verdens ende, de som høster inn, er englene.

[40]Og slik som når ugresset blir sanket sammen og brent på ilden, slik skal det gå ved verdens ende:

[41] Menneskesønnen skal sende ut sine engler, og de skal sanke sammen og ta bort fra hans rike alt som fører til fall, og alle som gjør urett.

[42] Så skal de kaste dem i ildovnen, der de gråter og skjærer tenner.

[43] Da skal de rettferdige skinne som solen i sin Fars rike. Den som har ører, hør!

Skatten og perlen

[44]Himmelriket er likt en skatt som var gjemt i en åker. En mann fant den, dekket den til igjen, og i sin glede gikk han bort og solgte alt han eide, og kjøpte åkeren.

[45]Himmelriket er også likt en kjøpmann som lette etter fine perler.

[46]Da han fant en særlig verdifull perle, gikk han bort og solgte alt han eide, og kjøpte den.

Fiskenoten

[47] På samme måte er himmelriket likt en dragnot som ble satt i sjøen og fanget fisk av alle slag.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[48]Da den var full, dro fiskerne den opp på stranden. De satte seg ned og samlet de gode fiskene i kar, men kastet ut de ubrukelige.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[49] Slik skal det gå ved verdens ende: Englene skal dra ut og skille de onde fra de rettferdige

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[50] og kaste dem i ildovnen, der de gråter og skjærer tenner.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[51]Har dere forstått alt dette?» «Ja», svarte de.

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

[52] Da sa han til dem: «Derfor er enhver skriftlærd som er blitt himmelrikets disippel, lik en husherre som henter fram nytt og gammelt av sitt forråd.»

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

Jesus blir avvist på hjemstedet

(Mark 6,1–6; Luk 4,16–30)

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

[53] Da Jesus var ferdig med å fortelle disse lignelsene, brøt han opp derfra

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

[54] og kom til hjemstedet sitt. Der underviste han folket i synagogen deres så de var slått av undring og spurte: «Hvor kommer denne mannens visdom og mektige gjerninger fra?

[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

[55] Er ikke dette tømmermannens sønn? Og heter ikke hans mor Maria og hans brødre Jakob og Josef og Simon og Judas?

[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[56]Og søstrene hans, bor de ikke her alle sammen? Hvor har han så alt dette fra?»

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[57] Og de ble forarget og avviste ham. Men Jesus sa til dem: «En profet blir ikke foraktet noe annet sted enn på hjemstedet og i sitt eget hus.»

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Mateus 14

A morte de João Batista
Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[58]Og han gjorde ikke mange mektige gjerninger der på grunn av vantroen deres.

Matteus 14

Herodes og døperen Johannes
(Mark 6,14–29; Luk 9,7–9; 3,19–20)

[1] På den tiden fikk landsfyrsten Herodes høre ryktet om Jesus.

[2]Han sa da til tjenerne sine: «Dette er døperen Johannes. Han er blitt reist opp fra de døde, derfor virker slike krefter i ham.»

[3] Herodes hadde grepet Johannes og bundet ham og satt ham i fengsel. Dette hadde han gjort på grunn av Herodias, som hadde vært gift med hans bror Filip.

[4] For Johannes hadde sagt til Herodes: «Det er ikke tillatt for deg å ha henne.»

[5] Herodes ville gjerne ha drept ham, men var redd folket, for de mente at Johannes var en profet.

[6]Men da Herodes feiret fødselsdagen sin, danset Herodias' datter for gjestene. Herodes ble så betatt

[7]at han med ed lovet å gi henne hva hun så ba om.

[8]Da fikk moren henne til å si: «Gi meg døperen Johannes' hode på et fat.”

[9]Kongen ble bedrøvet, men fordi han hadde sverget, og det mens gjestene hørte på, befalte han at hun skulle få det,

[10]og han lot Johannes bli halshugget i fengselet.

[11]Hodet hans ble båret inn på et fat og gitt til jenta, og hun bar det til sin mor.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar
Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[12]Men disiplene hans kom og hentet liket og gravla det. Så gikk de til Jesus og fortalte hva som hadde hendt.

Jesus metter fem tusen
(Mark 6,30–44; Luk 9,10–17; Joh 6,1–13)

[13]Da Jesus fikk høre om det, dro han derfra i båt over til et øde sted for å være alene. Men folk fikk greie på det, og fra byene fulgte de etter ham til fots.

[14] Da han nå gikk i land, fikk han se en stor folkemengde. Han fikk inderlig medfølelse med dem og helbredet de syke blant dem.

[15] Men da det ble kveld, kom disiplene til ham og sa: «Stedet er øde, og det er alt blitt sent. Send folket fra deg, så de kan dra til landsbyene og kjøpe seg mat.»

[16]«De trenger ikke gå herfra», sa Jesus; «dere skal gi dem mat!»

[17]«Men vi har bare fem brød og to fisker her», svarte de.

[18]Da sa han: «Bring det hit til meg!»

[19] Så ba han folket sette seg ned i gresset, og han tok de fem brødene og de to fiskene, løftet blikket mot himmelen og ba takkebønnen. Deretter brøt han brødene og ga dem til disiplene, og disiplene delte ut til folket.

[20] Og alle spiste og ble mette. Etterpå samlet de opp stykkene som var til overs, tolv kurver fulle.

[21]De som hadde spist, var omkring fem tusen menn, utenom kvinner og barn.

Jesus går på vannet
(Mark 6,45–52; Joh 6,16–21)

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[22]Straks etter fikk han disiplene til å gå i båten og dra i forveien over til den andre siden, mens han selv sendte folket av sted.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[23] Da han hadde gjort det, gikk han opp i fjellet for å være for seg selv og be. Da kvelden kom, var han der alene.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[24]Båten var allerede langt fra land, og den kjempet seg fram i bølgene, for det var motvind.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[25]Men i den fjerde nattevakt kom han til dem, gående på sjøen.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[26] Da disiplene fikk se ham der han gikk på vannet, ble de skrekkslagne. «Det er et gjenferd!» sa de og skrek av angst.

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[27] Men i det samme talte Jesus til dem: «Vær ved godt mot! Det er jeg, vær ikke redde!»

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[28]Da sa Peter til ham: «Herre, er det deg, så si at jeg skal komme til deg på vannet.»

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[29]«Kom!» sa Jesus. Peter steg ut av båten og gikk på vannet bort til Jesus.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[30] Men da han så hvor hardt det blåste, ble han redd. Han begynte å synke, og ropte: «Herre, berg meg!»

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[31]Straks rakte Jesus hånden ut og grep fatt i ham og sa: «Du lite troende – hvorfor tvilte du?»

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[32]Så steg de opp i båten, og vinden stilnet.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

[33]Men de som var i båten, tilba ham og sa: «Du er i sannhet Guds Sønn!»

Jesus em Genesaré
Marcos 6.53-56

34 Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

35 Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

36 e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Marcos 7.1-23

1 Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

2 Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

3 Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

4 Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

5 Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

6 esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

7 Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

8 Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

Syke bringes til Jesus
(Mark 6,53–56)

34Da de var kommet over, la de til land ved Gennesaret.

35 Folk der på stedet kjente ham igjen og sendte bud rundt i hele området, og de kom til ham med alle som var syke.

36 De ba om at de bare måtte få røre ved dusken på kappefliken hans. Og alle som gjorde det, ble friske.

Matteus 15

Menneskebud og Guds bud
(Mark 7,1–23)

1Da kom noen fariseere og skriftlærde fra Jerusalem til Jesus og sa:

2 «Hvorfor bryter disiplene dine overleveringen fra de gamle? De skyller ikke hendene før de spiser.»

3Han svarte: «Og dere, hvorfor bryter dere Guds bud av hensyn til deres egen overlevering?

4 For Gud sa: 'Hedre far og mor' og: 'Den som bruker onde ord mot far eller mor, skal dø'.

5 Men dere lærer: 'Den som sier til sin far eller mor: Det du skulle hatt av meg til hjelp, skal være en tempelgave,

6 han trenger ikke å hedre sin far {{eller mor}}.' Altså har dere satt Guds ord ut av kraft av hensyn til deres egen overlevering.

7Hyklere! Jesaja profeterte rett om dere da han sa:

8 Dette folket ærer meg med leppene, men hjertet er langt borte fra meg.

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[9]Forgjeves dyrker de meg, for det de lærer, er menneskebud.»

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[10]Så kalte han folket til seg og sa: «Hør og forstå!

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[11]Det er ikke det som kommer inn i munnen, som gjør mennesket urent. Men det som går ut av munnen, det gjør mennesket urent.»

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[12]Da gikk disiplene til ham og sa: «Vet du at fariseerne ble forarget da de hørte det du sa?»

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[13]Han svarte: «Enhver plante som ikke min himmelske Far har plantet, skal rykkes opp med rot.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[14] Bry dere ikke om dem! De er blinde veiledere for blinde. Og når en blind leder en blind, faller begge i grøfta.»

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[15]Peter tok da til orde og sa: «Forklar denne lignelsen for oss.»

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[16]«Forstår dere ennå ingen ting, dere heller?» sa Jesus.

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[17]«Skjønner dere ikke at alt det som kommer inn i munnen, går ned i magen og forsvinner ut dit det skal?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[18] Men det som går ut av munnen, kommer fra hjertet, og det gjør mennesket urent.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[19] For fra hjertet kommer onde tanker, mord, ekteskapsbrudd, hor, tyveri, falskt vitnesbyrd, spott.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

[20]Dette er det som gjør mennesket urent. Men å spise uten å skylle hendene gjør ikke mennesket urent.»

A mulher cananeia
Marcos 7.24-30

Den kanaaneiske kvinnen
(Mark 7,24–30)

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[21] Så dro Jesus derfra og tok veien til områdene omkring Tyros og Sidon.

[22] En kanaaneisk kvinne fra disse traktene kom og ropte: «Herre, du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg! Datteren min blir hardt plaget av en ond ånd.»

[23] Men han svarte henne ikke et ord. Disiplene kom da og ba ham: «Bli ferdig med henne, hun roper etter oss.»

[24] Men han svarte: «Jeg er ikke sendt til andre enn de bortkomne sauene i Israels hus.»

[25]Da kom hun og kastet seg ned for ham og sa: «Herre, hjelp meg!»

[26]Han svarte: «Det er ikke rett å ta brødet fra barna og gi det til hundene.»

[27]«Det er sant, Herre», sa kvinnen, «men hundene spiser jo smulene som faller fra bordet hos eierne deres.»

[28] Da sa Jesus til henne: «Kvinne, din tro er stor. Det skal bli som du vil.» Og datteren ble frisk fra samme stund.

Mange blir helbredet

[29] Da Jesus dro derfra, tok han veien langs Galileasjøen, og han gikk opp i fjellet og satte seg der.

[30] Store folkemengder kom til ham, og de hadde med seg lamme, uføre, blinde, stumme og mange andre. De la dem ned for føttene hans, og han helbredet dem.

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

A segunda multiplicação de pães e peixes
Marcos 8.1-10

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

[33] Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

[34] Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

[35] Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

[36] tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

[37] Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

[38] Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

[39] E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu
Marcos 8.11-13

[31]Folk undret seg da de så stumme tale, uføre bli friske, lamme gå og blinde se. Og de lovpriste Israels Gud.

Jesus metter fire tusen
(Mark 8,1–10)

[32] Jesus kalte disiplene til seg og sa: «Jeg synes inderlig synd på folket. De har alt vært med meg i tre dager, og de har ikke noe å spise. Jeg vil ikke sende dem sultne av sted, for de kan bli helt utmattet på veien.»

[33]Disiplene sa til ham: «Hvordan skal vi skaffe nok brød her i ødemarken til å mette så mye folk?»

[34]Jesus spurte: «Hvor mange brød har dere?» «Sju», svarte de, «og noen småfisk.»

[35]Da ba han folket sette seg ned på bakken.

[36]Så tok han de sju brødene og fiskene, ba takkebønnen, brøt dem og ga til disiplene, og disiplene ga til folket.

[37]Alle spiste og ble mette. Etterpå samlet de opp brødstykkene som var til overs, sju fulle kurver.

[38]De som hadde spist, var fire tusen menn, utenom kvinner og barn.

[39]Da han hadde latt folket dra av sted, gikk han i båten og kom over til traktene ved Magadan.

Matteus 16

Krav om tegn
(Mark 8,11–13; Luk 12,54–56)

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

[4] Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

O fermento dos fariseus e dos saduceus

Marcos 8.14-21

[5] Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

[6] E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[7] Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

[8] Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

[9] Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

[10] Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

[11] Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[1] Fariseerne og saddukeerne kom til ham. De ville sette ham på prøve og ba ham vise dem et tegn fra himmelen.

[2] Men han sa til dem: {{«Om kvelden sier dere: 'Det blir godvær, for himmelen er rød',

[3]og om morgenen: 'I dag blir det uvær, for himmelen er rød og mørk'. Himmelens utseende vet dere å tyde, men tidenes tegn kan dere ikke tyde.}}

[4] En ond og utro slekt krever tegn, men den skal ikke få noe annet tegn enn Jona-tegnet.» Dermed gikk han fra dem og dro bort.

Den farlige surdeigen

(Mark 8,14–21)

[5]Da de kom over til den andre siden, hadde disiplene glemt å ta med brød.

[6] Jesus sa til dem: «Pass dere og ta dere i vare for surdeigen til fariseerne og saddukeerne.»

[7]De snakket seg imellom og sa: «Det er fordi vi ikke har tatt med brød.»

[8]Men Jesus merket det og sa: «Hvorfor snakker dere sammen om at dere ikke har brød – dere lite troende!

[9]Begriper dere ennå ingenting? Husker dere ikke de fem brødene til de fem tusen, og hvor mange kurver dere da fikk?

[10] Eller de sju brødene til de fire tusen, og hvor mange kurver dere da fikk?

[11]Hvordan kan dere tro at det var brød jeg snakket om? Ta dere i vare for fariseernes og saddukeernes surdeig.»

[12] Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

[13] Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais

[12]Da forsto de at det ikke var surdeig i brød de skulle ta seg i vare for, men fariseernes og saddukeernes lære.

Peters bekjennelse
(Mark 8,27–30; Luk 9,18–21)

[13]Da Jesus kom til distriktet rundt Cæsarea Filippi, spurte han disiplene sine: «Hvem sier folk at Menneskesønnen er?»

[14] De svarte: «Noen sier døperen Johannes, andre Elia og andre igjen Jeremia eller en annen av profetene.»

[15]«Og dere», spurte han, «hvem sier dere at jeg er?»

[16] Da svarte Simon Peter: «Du er Messias, den levende Guds Sønn.»

[17] Jesus tok til orde og sa: «Salig er du, Simon, sønn av Jona. For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen.

[18] Og jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den.

[19] Jeg vil gi deg himmelrikets nøkler; det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen.»

[20] Så påla han disiplene ikke å si til noen at han var Messias.

Jesus taler om sin død og oppstandelse
(Mark 8,31–33; Luk 9,22)

[21] Fra da av begynte Jesus Kristus å gjøre det klart for disiplene sine at han måtte dra til Jerusalem, og at de eldste, overprestene og de skriftlærde skulle la

sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz
Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

A transfiguração
Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

ham lide mye. Han skulle bli slått i hjel, og den tredje dagen skulle han reises opp.

[22]Da tok Peter ham til side og ga seg til å irettesette ham: «Gud fri deg, Herre! Dette må aldri hende deg.»

[23] Men Jesus snudde seg og sa til Peter: «Vik bak meg, Satan! Du vil føre meg til fall. Du har ikke tanke for det som Gud vil, bare for det som mennesker vil.»

Å følge etter Jesus
(Mark 8,34–9,1; Luk 9,23–27)

[24] Deretter sa Jesus til disiplene: «Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg.

[25]For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.

[26] Hva vil det gagne et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel? Eller hva skal et menneske gi som vederlag for sin sjel?

[27] For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet sammen med sine engler, og da skal han lønne hver og en etter det han har gjort.

[28] Sannelig, jeg sier dere: Noen av dem som står her, skal ikke smake døden før de ser Menneskesønnen komme med kongsmakt.»

Matteus 17

Disiplene får se Jesu herlighet
(Mark 9,2–13; Luk 9,28–36)

[1] Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og

førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[2]Da ble han forvandlet for øynene på dem. Ansiktet hans skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[3]Og se, Moses og Elia viste seg for dem og snakket med ham.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[4]Da tok Peter til orde og sa til Jesus: «Herre, det er godt at vi er her. Om du vil, skal jeg bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.»

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[5] Mens han ennå talte, kom en lysende sky og skygget over dem, og en røst lød fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede. Hør ham!»

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[6]Da disiplene hørte det, kastet de seg ned med ansiktet mot jorden, grepet av stor frykt.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[7]Men Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: «Reis dere, og vær ikke redde!”

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

[8]Og da de løftet blikket, så de ingen andre enn ham, bare Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[9] På veien ned fra fjellet ga Jesus dem dette påbudet: «Fortell ikke noen om dette synet før Menneskesønnen har stått opp fra de døde.”

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[10] Disiplene spurte ham: «Hvorfor sier de skriftlærde da at Elia først må komme?»

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[11]Han svarte: «Elia skal nok komme og sette alt i rette stand.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com

[12] Ja, jeg sier dere: Elia er allerede kommet, og de ville ikke vite av ham,

ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso
Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

[21] [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

men gjorde med ham som de ville. På samme måte skal de også la Menneskesønnen lide.»

[13]Da skjønte disiplene at det var om døperen Johannes han talte til dem.

Jesus helbreder en gutt med en ond ånd
(Mark 9,14–20.25–28; Luk 9,37–43)

[14]Da de kom ned til folkemengden, kom en mann bort til Jesus, falt på kne for ham

[15] og sa: «Herre, ha barmhjertighet med sønnen min. Han er månesyk og lider forferdelig; ofte faller han inn i ilden og ofte i vannet.

[16]Jeg tok ham med til disiplene dine, men de var ikke i stand til å helbrede ham.»

[17] Jesus svarte: «Du vantro og vrange slekt! Hvor lenge skal jeg være hos dere? Hvor lenge skal jeg holde ut med dere? Kom hit med gutten!»

[18]Og Jesus talte myndig til ham, den onde ånden fór ut, og gutten ble frisk i samme stund.

[19]Da disiplene ble alene med Jesus, spurte de ham: «Hvorfor kunne ikke vi drive den ut?»

[20] «Fordi dere har så lite tro», svarte han. «Sannelig, jeg sier dere: Om dere har tro som et sennepsfrø, kan dere si til dette fjellet: 'Flytt deg herfra og dit!' – og det skal flytte seg, og ingenting skal være umulig for dere.

[21] {{Men dette slaget drives bare ut ved bønn og faste.}}»

Jesus taler på ny om sin død og oppstandelse
(Mark 9,30–32; Luk 9,44–45)

[22] Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;
[23] e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

[24] Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

[25] Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

[26] Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

[27] Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

Mateus 18

O maior no reino dos céus
Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?
[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

[22] Mens de sammen reiste rundt i Galilea, sa Jesus til dem: «Menneskesønnen skal overgis i menneskers hender,
[23] og de skal slå ham i hjel, og den tredje dagen skal han reises opp.» Da ble de dypt bedrøvet.

Tempelskatten

[24] De kom til Kapernaum, og de som krevde inn tempelskatten, gikk bort til Peter og spurte: «Betaler ikke mesteren deres skatt til tempelet?»
[25]«Jo», svarte Peter. Da han kom hjem, spurte Jesus før han rakk å si noe: «Simon, hva mener du om dette: Hvem er det jordens konger krever toll eller skatt av? Er det av barna sine eller av de fremmede?»

[26]«Av de fremmede», svarte han. Da sa Jesus: «Så går jo barna fri!

[27] Men for at vi ikke skal støte dem, så gå ned til sjøen og kast ut et snøre! Ta den første fisken du trekker opp, og når du åpner gapet på den, vil du finne en sølvmynt. Den skal du gi til dem for meg og deg.»

Matteus 18

Himmelriket og de små
(Mark 9,33–37; Luk 9,46–48)

[1] Nettopp da kom disiplene og spurte Jesus: «Hvem er den største i himmelriket?»
[2]Da kalte han til seg et lite barn, stilte det midt iblant dem

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

A parábola da ovelha perdida

Lucas 15.3-7

[10] Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

[3] og sa: «Sannelig, jeg sier dere: Uten at dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket.

[4]Den som gjør seg selv liten som dette barnet, han er den største i himmelriket.

[5] Og den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg.

Forførelser og fristelser

(Mark 9,42–48; Luk 17,1–2)

[6] Men den som lokker til fall en av disse små som tror på meg, han var bedre tjent med å få en kvernstein hengt om halsen og bli senket i havets dyp.

[7]Ve denne verden som lokker til fall! Forførelsene må komme, men ve det mennesket som de kommer fra!

[8] Om hånden eller foten din lokker deg til fall, så hugg den av og kast den fra deg! Det er bedre for deg å gå lemlestet eller halt inn til livet enn å ha begge hender eller begge føtter og bli kastet i den evige ild.

[9]Og om øyet ditt lokker deg til fall, så riv det ut og kast det fra deg! Det er bedre for deg å gå enøyd inn til livet enn å ha begge øyne og kastes i helvetes ild.

Sauen som gikk seg vill

(Luk 15,3–7)

[10] Pass dere for å forakte en eneste av disse små! For jeg sier dere: De har sine engler i himmelen som alltid ser min himmelske Fars ansikt.

[11] [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

[12] Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

[13] E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

[14] Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

Como se deve tratar a um irmão culpado

[15] Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

[16] Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

[17] E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

[18] Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que,

[11] {{Menneskesønnen er jo kommet for å berge de bortkomne.}}

[12] Hva mener dere? Dersom en mann har hundre sauer og én av dem går seg vill, lar han ikke da de nittini være igjen i fjellet og går og leter etter den som er kommet på avveier?

[13]Og skulle han finne den – sannelig, jeg sier dere: Da gleder han seg mer over denne ene enn over de nittini som ikke har gått seg vill.

[14] Slik vil heller ikke deres Far i himmelen at en eneste av disse små skal gå tapt.

Når en bror synder

(Luk 17,3)

[15] Dersom din bror gjør en synd {{mot deg}}, så gå til ham og still ham til ansvar på tomannshånd. Hvis han hører på deg, har du vunnet din bror.

[16] Men hvis han ikke hører, skal du ta med deg en eller to andre, for etter to eller tre vitners utsagn skal enhver sak være avgjort.

[17] Hvis han ikke hører på dem heller, skal du si det til menigheten. Men hvis han ikke engang vil høre på menigheten, skal han være som en hedning eller toller for deg.

[18] Sannelig, jeg sier dere: Alt dere binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og alt dere løser på jorden, skal være løst i himmelen.

[19] Også dette sier jeg dere: Dersom to av dere her på jorden blir enige om å be om

porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

noe, hva det enn er, skal de få det av min Far i himmelen.

[20] For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.»

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Lucas 17.3-4

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

Lignelsen om den ubarmhjertige tjeneren

[21] Da gikk Peter til ham og spurte: «Herre, hvor mange ganger skal min bror kunne synde mot meg og jeg likevel tilgi ham? Så mange som sju?»

[22]«Ikke sju ganger», svarte Jesus, «men jeg sier deg: sytti ganger sju!

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

[29] Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

[23]Derfor kan himmelriket sammenlignes med en konge som ville gjøre opp regnskapet med tjenerne sine.

[24] Da han tok fatt på oppgjøret, ble en ført fram som skyldte ham ti tusen talenter.

[25]Han hadde ikke noe å betale med, og herren befalte at han skulle selges med kone og barn og alt han eide, og gjelden betales.

[26]Men tjeneren kastet seg ned for ham og bønnfalt ham: 'Vær tålmodig med meg, så skal jeg betale deg alt sammen.'

[27] Da fikk herren inderlig medfølelse med denne tjeneren, slapp ham fri og etterga ham gjelden.

[28] Utenfor møtte tjeneren en av de andre tjenerne, en som skyldte ham hundre denarer. Han grep fatt i ham, tok strupetak på ham og sa: 'Betal det du skylder!'

[29]Men den andre falt ned for ham og ba: 'Vær tålmodig med meg, så skal jeg betale deg.'

[30] Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

[31] Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.

[32] Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;

[33] não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?

[34] E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.

[35] Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão
Marcos 10.1

[1] E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.

[2] Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio
Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

[4] Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher

[30]Men han ville ikke. Han gikk av sted og fikk kastet ham i fengsel; der skulle han sitte til han hadde betalt gjelden.

[31]Da de andre tjenerne så hva som skjedde, ble de dypt bedrøvet og gikk og fortalte herren sin alt som hadde hendt.

[32]Da kalte herren ham til seg igjen og sa til ham: 'Du onde tjener! Hele gjelden etterga jeg deg fordi du ba meg om det.

[33]Burde ikke også du ha vist barmhjertighet mot din medtjener, slik jeg viste barmhjertighet mot deg?'

[34] Og herren ble sint og overlot tjeneren til å bli mishandlet av fangevoktere til han hadde betalt hele gjelden.

[35] Slik skal også min himmelske Far gjøre med hver og en av dere som ikke av hjertet tilgir sin bror.»

Matteus 19

Ekteskap, skilsmisse og enslig stand
(Mark 10,1–12)

[1] Da Jesus hadde fullført denne talen, brøt han opp fra Galilea og kom til Judea-landet bortenfor Jordan.

[2]En mengde mennesker fulgte ham, og han helbredet dem der.

[3]Noen fariseere kom for å sette ham på prøve, og de spurte: «Har en mann lov til å skille seg fra sin kone av en hvilken som helst grunn?"

[4] Han svarte: «Har dere ikke lest at Skaperen fra begynnelsen avskapte dem som mann og kvinne

[5] e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.

[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

Jesus abençoa as crianças

Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

[5] og sa: 'Derfor skal mannen forlate far og mor og holde fast ved sin kvinne, og de to skal være én kropp.'

[6]Så er de ikke lenger to; de er én kropp. Og det som Gud har sammenføyd, skal mennesker ikke skille.»

[7] De spurte ham: «Hvorfor har da Moses bestemt at mannen skal gi kvinnen skilsmissebrev før han kan sende henne fra seg?»

[8]Han svarte: «Fordi dere har så harde hjerter, har Moses tillatt dere å skilles fra konene deres. Men fra begynnelsen av var det ikke slik.

[9] Jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin kone av noen annen grunn enn hor og gifter seg med en annen, han begår ekteskapsbrudd.»

[10]Disiplene sa da til ham: «Er det slik mellom mann og kvinne, er det bedre ikke å gifte seg.»

[11] Men han svarte: «Dette er noe ikke alle kan ta til seg, men bare de som det er gitt.

[12] For noen er evnukker fordi de er kommet slik fra mors liv, andre fordi mennesker har gjort dem til evnukker, men det er også noen som har gjort seg selv lik en evnukk for himmelrikets skyld. La den som kan, ta dette til seg.»

Jesus og barna

(Mark 10,13–16; Luk 18,15–17)

[13]De brakte små barn til ham for at han skulle legge hendene på dem og be, men disiplene viste dem bort.

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

O jovem rico

Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

[16] E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

[17] Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

[18] E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

[19] honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[20] Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

[21] Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

[14] Da sa Jesus: «La de små barna være, og hindre dem ikke i å komme til meg! For himmelriket tilhører slike som dem.»

[15]Og han la hendene på dem. Så dro han bort derfra.

Jesus og den rike unge mannen

(Mark 10,17–31; Luk 18,18–30)

[16]Det kom en mann til ham og spurte: «Mester, hva godt skal jeg gjøre for å få evig liv?»

[17] Men Jesus sa til ham: «Hvorfor spør du meg om det gode? Én er den gode. Men vil du gå inn til livet, så hold budene!»

[18] «Hvilke?» spurte han. Jesus svarte: «Du skal ikke slå i hjel, du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt,

[19] du skal hedre far og mor, og du skal elske din neste som deg selv.»

[20]«Alt dette har jeg holdt», svarte den unge mannen. «Hva er det da jeg mangler?»

[21] Jesus sa til ham: «Vil du være helhjertet, gå da bort og selg det du eier, og gi det til de fattige. Da skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!»

[22]Men da den unge mannen hørte det, gikk han bedrøvet bort, for han eide mye.

[23] Jesus sa til disiplene: «Sannelig, jeg sier dere: Det er vanskelig for en som er rik, å komme inn i himmelriket.

[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.

[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?

[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.

[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.

[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[24]Ja, jeg sier dere: Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike.»

[25]Da disiplene hørte dette, ble de helt forskrekket og spurte: «Hvem kan da bli frelst?»

[26] Jesus så på dem og sa: «For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.»

[27] Da tok Peter til orde og sa: «Hva med oss? Vi har forlatt alt og fulgt deg. Hva skal vi få?»

[28] Jesus sa til dem: «Sannelig, jeg sier dere: Når alt blir født på ny og Menneskesønnen sitter på tronen i sin herlighet, da skal også dere som har fulgt meg, sitte på tolv troner som dommere over Israels tolv stammer.

[29] Og enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller åkrer for mitt navns skyld, skal få mangedobbelt igjen og arve evig liv.

[30]Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste skal bli de første.

Matteus 20

Lignelsen om arbeiderne i vingården

[1]For himmelriket er likt en jordeier som gikk ut tidlig en morgen for å leie folk til å arbeide i vingården sin.

[2]Han ble enig med arbeiderne om en denar for dagen og sendte dem av sted til vingården.

3 Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

4 e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

5 Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

6 e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

7 Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

8 Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

9 Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

10 Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

11 Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

12 dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

13 Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

14 Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

3 Ved den tredje time gikk han igjen ut, og han fikk se noen andre stå ledige på torget.

4 Han sa til dem: 'Gå bort i vingården, dere også! Jeg vil gi dere det som er rett.'

5 Og de gikk. Ved den sjette time og ved den niende time gikk han ut og gjorde det samme.

6 Da han gikk ut ved den ellevte time, fant han enda noen som sto der, og han spurte dem: 'Hvorfor står dere her hele dagen uten å arbeide?'

7 'Fordi ingen har leid oss', svarte de. Han sa til dem: 'Gå bort i vingården, dere også.'

8 Da kvelden kom, sa eieren av vingården til forvalteren: 'Rop inn arbeiderne og la dem få lønnen sin! Begynn med de siste og gå videre til de første.'

9 De som var leid ved den ellevte time, kom da og fikk en denar hver.

10 Da de første kom fram, ventet de å få mer; men de fikk også en denar.

11 De tok imot den, men murret mot jordeieren

12 og sa: 'De som kom sist, har arbeidet bare én time, og du stiller dem likt med oss, vi som har båret dagens byrde og hete.'

13 Han vendte seg til en av dem og sa: 'Venn, jeg gjør deg ikke urett. Ble du ikke enig med meg om en denar?

14 Ta ditt og gå! Men jeg vil gi ham som kom sist, det samme som deg.

[15] Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

[16] Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[15] Har jeg ikke lov til å gjøre som jeg vil med det som er mitt? Eller ser du med onde øyne på at jeg er god?’

[16] Slik skal de siste bli de første og de første de siste.»

Jesus taler for tredje gang om sin død og oppstandelse

(Mark 10,32–34; Luk 18,31–34)

[17]Jesus dro nå opp mot Jerusalem. På veien tok han de tolv disiplene til side og sa til dem:

[18] «Se, vi går opp til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til overprestene og de skriftlærde. De skal dømme ham til døden

[19] og overgi ham til hedningene, og han skal bli hånt og pisket og korsfestet. Og den tredje dagen skal han reises opp.»

Ikke herske, men tjene

(Mark 10,35–45)

[20] Da kom Sebedeus-sønnenes mor til ham sammen med begge sønnene, kastet seg ned for ham og ville be ham om noe.

[21]«Hva er det du ønsker?» spurte han. Hun svarte: «Si at disse to sønnene mine skal få sitte ved siden av deg i ditt rike, den ene på høyre og den andre på venstre side.»

[22] Men Jesus sa: «Dere vet ikke hva dere ber om. Kan dere drikke det begeret jeg skal drikke?» «Det kan vi», svarte de.

[23]Han sa: «Mitt beger skal dere drikke, men hvem som skal sitte ved min høyre eller venstre side, er det ikke min sak å avgjøre. Der skal de sitte som min Far har gjort i stand for.»

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

[26] Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[27] e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

[28] tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura de dois cegos de Jericó
Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

[29] Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

[30] E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

[31] Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

[32] Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

[33] Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

[34] Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

Mateus 21

[24]Da de ti andre hørte dette, ble de sinte på de to brødrene.

[25]Men Jesus kalte dem til seg og sa: «Dere vet at folkenes fyrster undertrykker dem, og stormennene deres styrer med hard hånd.

[26]Men slik skal det ikke være blant dere. Den som vil bli stor blant dere, skal være tjeneren deres,

[27]og den som vil være først blant dere, skal være slaven deres.

[28] Slik er heller ikke Menneskesønnen kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange.»

Jesus helbreder to blinde
(Mark 10,46–52; Luk 18,35–43)

[29] Da de dro ut av Jeriko, fulgte mye folk med ham.

[30] Ved veien satt to blinde, og da de fikk høre at Jesus gikk forbi, ropte de: «Ha barmhjertighet med oss, Herre, du Davids sønn!»

[31]Folk snakket strengt til dem og ba dem tie stille, men de ropte bare enda høyere: «Ha barmhjertighet med oss, Herre, du Davids sønn!»

[32]Da stanset Jesus, ba dem komme og spurte dem: «Hva vil dere jeg skal gjøre for dere?»

[33]De svarte: «Herre, la øynene våre bli åpnet!»

[34]Jesus fikk inderlig medfølelse med dem, og han rørte ved øynene deres. Straks kunne de se, og de fulgte ham.

Matteus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

[2] Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

[3] E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

[4] Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

[5] Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

[6] Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

Jesus kommer til Jerusalem
(Kap. 21–23)

Jesus rir inn i Jerusalem
(Mark 11,1–11; Luk 19,28–38; Joh 12,12–16)

[1]Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage ved Oljeberget, sendte Jesus to disipler av sted

[2]og sa til dem: «Gå inn i landsbyen som ligger foran dere! Der skal dere straks finne et esel som står bundet og har en fole hos seg. Løs dem og lei dem hit til meg!

[3]Og om noen kommer med spørsmål, skal dere svare: 'Herren har bruk for dem.' Da skal han straks sende dem med dere.»

[4]Dette skjedde for at det ordet skulle oppfylles som er talt gjennom profeten:

[5] Si til datter Sion: Se, din konge kommer til deg, ydmyk er han og rir på et esel og på trekkdyrets fole.

[6]Disiplene gikk av sted og gjorde som Jesus hadde sagt,

[7] og hentet eselet og folen. Så la de kappene sine på dem, og han satte seg opp.

[8] Mange i folkemengden bredte kappene sine ut over veien, andre skar greiner av trærne og strødde på veien.

[9] Og mengden som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte: Hosianna, Davids sønn! Velsignet er han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høyeste!

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[10]Da han dro inn i Jerusalem, ble det uro i hele byen, og de spurte: «Hvem er dette?»

[11] Og mengden svarte: «Det er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea.»

Tempelet skal være et bønnens hus

(Mark 11,15–19; Luk 19,45–48; Joh 2,13–16)

[12] Så gikk Jesus inn på tempelplassen og jaget ut alle dem som solgte og kjøpte der. Han veltet pengevekslernes bord og duehandlernes benker

[13] og sa til dem: «Det står skrevet: Mitt hus skal kalles et bønnens hus. Men dere gjør det til en røverhule.»

[14]På tempelplassen kom noen blinde og lamme til ham, og han helbredet dem.

[15]Men da overprestene og de skriftlærde så undrene han gjorde og hørte barna som ropte i helligdommen: «Hosianna, Davids sønn!» ble de forarget

[16] og spurte ham: «Hører du hva de sier?» «Ja», svarte Jesus. «Har dere aldri lest: Fra småbarns og spedbarns munn har du latt lovsang lyde!»

[17]Så forlot han dem og gikk ut av byen, til Betania. Der ble han natten over.

Fikentreet uten frukt

(Mark 11,12–14.20–24)

[18]Da han tidlig neste morgen var på vei inn til byen, ble han sulten.

[19] Han fikk se et fikentre ved veien og gikk bort til det, men fant ikke annet enn blad. Da sa han til treet: «Aldri mer skal du bære frukt.» Med det samme visnet treet.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[20]Disiplene undret seg da de så det, og spurte: «Hvordan kunne treet visne så brått?»

[21] Jesus svarte dem: «Sannelig, jeg sier dere: Dersom dere har tro og ikke tviler, skal dere ikke bare kunne gjøre det som jeg gjorde med fikentreet. Også om dere sier til dette fjellet: 'Løft deg og kast deg i havet', så skal det skje.

[22] Og alt dere ber om i bønnene deres, skal dere få når dere ber med tro.»

Jesu fullmakt

(Mark 11,27–33; Luk 20,1–8)

[23] Så gikk han inn på tempelplassen, og mens han underviste, kom overprestene og folkets eldste til ham og spurte: «Med hvilken fullmakt gjør du dette? Og hvem har gitt deg denne fullmakten?"

[24]Men Jesus sa til dem: «Jeg har også noe å spørre dere om. Svarer dere meg på det, skal jeg si dere hvilken fullmakt jeg har til å gjøre dette.

[25] Johannes-dåpen, hvor var den fra? Fra himmelen eller fra mennesker?» De drøftet det med hverandre og sa: «Om vi svarer: 'Fra himmelen', vil han si: 'Hvorfor trodde dere ham da ikke?'

[26] Men om vi svarer: 'Fra mennesker', er vi redde for hva folkemengden kan gjøre, for alle mener at Johannes var en profet.»

[27]Så svarte de: «Vi vet ikke.» Da sa han til dem: «Så sier heller ikke jeg til dere med hvilken fullmakt jeg gjør dette.

Lignelsen om de to sønnene

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

[33] Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

[34] Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

[35] E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

[28]Men hva mener dere om dette: En mann hadde to sønner. Han gikk til den ene og sa: ‘Min sønn, i dag skal du gå og arbeide i vingården.’

[29]‘Nei, jeg vil ikke’, svarte han. Men senere angret han og gikk.

[30]Faren gikk så til den andre og sa det samme til ham. ‘Ja, herre, det skal jeg’, svarte han. Men han gikk ikke.

[31] Hvem av disse to gjorde som faren ville?» «Den første», svarte de. Da sa Jesus til dem: «Sannelig, jeg sier dere: Tollere og horer kommer før inn i Guds rike enn dere.

[32] For Johannes kom til dere på rettferdighets vei, men dere trodde ham ikke. Tollerne og horene, derimot, de trodde ham. Men dere, selv om dere så dette, angret dere ikke da heller, slik at dere trodde ham.

Lignelsen om vinbøndene og arvingen

(Mark 12,1–12; Luk 20,9–19)

[33] Hør en annen lignelse: En jordeier plantet en vinmark og satte opp et gjerde rundt den, hogg ut en vinpresse i den og bygde et vakttårn. Så forpaktet han den bort til noen vinbønder og reiste ut av landet.

[34]Da det nærmet seg innhøstingstiden, sendte han tjenerne sine til bøndene for å få avlingen sin.

[35] Men de grep tjenerne og skamslo en av dem, drepte en annen og steinet en tredje.

[36] Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

[37] E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

[38] Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

[39] E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

[40] Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

[36]Siden sendte han andre tjenere, flere enn første gangen, men de gjorde det samme med dem.

[37]Til slutt sendte han sønnen sin til dem, for han tenkte: 'Sønnen min vil de vel ha respekt for.'

[38] Men da vinbøndene fikk se sønnen, sa de til hverandre: 'Der har vi arvingen. Kom, la oss slå ham i hjel, så blir arven vår.'

[39] Dermed grep de ham, kastet ham ut av vingården og slo ham i hjel.

[40]Når så vingårdens herre kommer, hva skal han da gjøre med disse vinbøndene?»

[41]De svarte: «Disse onde menneskene skal han gi en ond død og forpakte bort vingården til andre, som gir ham frukten til rett tid.»

[42] Da sa Jesus til dem: «Har dere aldri lest i skriftene: Steinen som bygningsmennene vraket, er blitt hjørnestein. Dette er Herrens eget verk, underfullt er det i våre øyne.

[43] Derfor sier jeg dere: Guds rike skal bli tatt fra dere og gitt til et folk som bærer de fruktene som tilhører riket.

[44]Den som faller mot denne steinen, skal bli knust. Og den som steinen faller på, skal bli smadret.»

[45]Da overprestene og fariseerne hørte lignelsene hans, skjønte de at det var dem han siktet til.

[46] De ville gjerne ha grepet ham, men de var redde for folkemengden, som holdt ham for å være en profet.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

Matteus 22

Lignelsen om kongssønnens bryllup

(Luk 14,16–24)

[1]Igjen talte Jesus til dem i lignelser:

[2] «Himmelriket kan sammenlignes med en konge som skulle holde bryllup for sønnen sin.

[3]Han sendte tjenerne sine til de innbudte og ba dem komme til bryllupet. Men de ville ikke komme.

[4]Da sendte han andre tjenere ut som skulle si til de innbudte: ‘Festmåltidet har jeg gjort i stand, oksene og gjøkalvene er slaktet, og alt er ferdig. Kom til bryllupet!’

[5]Men de brydde seg ikke om det; en gikk til sin åker og en annen til sin forretning.

[6] Resten av dem la hånd på tjenerne, mishandlet dem og slo dem i hjel.

[7]Da ble kongen sint og sendte ut troppene sine, som drepte disse morderne og brente byen deres.

[8]Så sa han til tjenerne: ‘Alt er ferdig til bryllupet, men de innbudte var ikke verdige.

[9]Gå derfor ut på veikryssene og innby til bryllupet alle dere finner.’

[10]Og tjenerne gikk ut på veiene og samlet alle de kunne finne, både onde og gode, og bryllupssalen ble full av gjester.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[11] Men da kongen kom inn for å hilse på gjestene, fikk han øye på en som ikke hadde på seg bryllupsklær.

[12]Han spurte ham: ‘Min venn, hvordan er du kommet hit inn uten bryllupsklær?’ Men han tidde.

[13]Da sa kongen til tjenerne: ‘Bind ham på hender og føtter og kast ham ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.’

[14]For mange er kalt, men få er utvalgt.»

Er det tillatt å betale skatt til keiseren?

(Mark 12,13–17; Luk 20,20–26)

[15]Da gikk fariseerne bort, og de ble enige om at de ville fange ham i ord.

[16] De sendte disiplene sine til ham, sammen med herodianerne, og lot dem si: «Mester, vi vet at du alltid holder deg til sannheten og lærer sant om Guds vei. Du bryr deg ikke om hva andre synes, for du ser ikke på person eller rang.

[17]Si oss da hva du mener: Er det tillatt å betale skatt til keiseren eller ikke?»

[18]Men Jesus merket ondskapen deres og sa: «Dere hyklere, hvorfor setter dere meg på prøve?

[19]Vis meg mynten som skatten betales med!» De rakte ham en denar,

[20]og han spurte: «Hvem har bildet og navnet sitt her?»

[21]«Keiseren», svarte de. Da sa han til dem: «Så gi keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud.»

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição
Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

[26] o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

[27] depois de todos eles, morreu também a mulher.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[31] E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

[32] Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

[22]De ble forundret over dette svaret, og de forlot ham og gikk sin vei.

De dødes oppstandelse
(Mark 12,18–27; Luk 20,27–40)

[23] Samme dag kom noen saddukeere til ham; det er de som hevder at det ikke er noen oppstandelse. De la fram for ham et spørsmål:

[24] «Mester», sa de, «Moses har sagt: 'Om en mann dør barnløs, skal hans bror gifte seg med enken for å holde brorens ætt oppe.'

[25]Nå var det sju brødre hos oss. Den eldste giftet seg, men døde barnløs og etterlot sin kone til broren.

[26]På samme måte gikk det med den nest eldste og med den tredje, ja, med alle sju.

[27]Sist av dem alle døde kvinnen.

[28]Når de så står opp igjen, hvem av de sju skal da ha henne som kone? Alle har jo vært gift med henne.»

[29]Men Jesus svarte dem: «Dere farer vill fordi dere ikke kjenner skriftene og heller ikke Guds makt.

[30]For etter oppstandelsen verken gifter de seg eller blir giftet bort; nei, de er som engler i himmelen.

[31]Men om de dødes oppstandelse, har dere ikke lest hva Gud har sagt til dere når han sier:

[32] 'Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud!' Han er ikke en Gud for døde, men for levende.»

[33] Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento
Marcos 12.28-31

[34] Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

[35] E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

[36] Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

[37] Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi
Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

[45] Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

[33]Folkemengden som hørte dette, var full av undring over hans lære.

De to store bud
(Mark 12,28–31; Luk 10,25–28)

[34]Da fariseerne hørte at han hadde stoppet munnen på saddukeerne, kom de sammen.

[35]Og en av dem, en lovkyndig, spurte for å sette ham på prøve:

[36]«Mester, hvilket bud er det største i loven?»

[37] Han svarte: «‘Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.’

[38]Dette er det største og første budet.

[39]Men det andre er like stort: ‘Du skal elske din neste som deg selv.’

[40]På disse to budene hviler hele loven og profetene.»

Hvem Messias er
(Mark 12,35–37; Luk 20,41–44)

[41]Mens fariseerne var samlet, spurte Jesus dem:

[42] «Hva mener dere om Messias? Hvem er han sønn av?» «David», svarte de.

[43]Jesus sa: «Hvordan kan da David ved Ånden kalle ham herre? Han sier jo:

[44] ‘Herren sa til min herre: Sett deg ved min høyre hånd til jeg får lagt dine fiender under dine føtter.’

[45]Når David altså kaller ham herre, hvordan kan han da være Davids sønn?»

[46] E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus
Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

[1] Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

[2] Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

[3] Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

[4] Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

[5] Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

[6] Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

[7] as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

[8] Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

[9] A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

[10] Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

[11] Mas o maior dentre vós será vosso servo.

[46] Ingen kunne svare ham et ord. Og fra den dagen våget heller ikke noen å spørre ham mer.

Matteus 23

Jesus advarer mot de skriftlærde og fariseerne
(Mark 12,38–40; Luk 11,43.46; 20,45–47)

[1]Så talte Jesus til folket og til disiplene og sa:

[2]«På stolen til Moses sitter de skriftlærde og fariseerne.

[3] Alt det de sier, skal dere derfor gjøre og holde. Men det de gjør, skal dere ikke rette dere etter. For de sier ett og gjør noe annet.

[4]De binder tunge bører som ikke er til å bære, og legger dem på skuldrene til folk, men selv vil de ikke løfte en finger for å flytte dem.

[5] Alle sine gjerninger gjør de for at folk skal se det. De gjør bønneremmene brede og minneduskene store.

[6]De liker å ha hedersplassene i selskaper og sitte fremst i synagogene,

[7]og at folk hilser dem på torget og kaller dem rabbi.

[8]Men dere skal ikke la noen kalle dere rabbi, for én er mesteren deres, og dere er alle søsken.

[9] Og dere skal ikke kalle noen her på jorden far, for én er deres Far, han som er i himmelen.

[10]La heller ikke noen kalle dere lærere, for dere har én lærer: Kristus.

[11] Den største blant dere skal være tjeneren deres.

[12] Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

Várias advertências de Jesus

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

[12] Den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt.

Verop over de skriftlærde og fariseerne

(Luk 20,47; 11,39–44.47–52)

[13]Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere stenger himmelriket for menneskene. Selv går dere ikke inn, og dem som vil gå inn, slipper dere ikke inn.

[14] {{Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere eter enker ut av huset og holder lange bønner for syns skyld. Derfor skal dere få desto hardere dom.}}

[15] Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere drar land og strand rundt for å vinne en eneste proselytt, og når dere lykkes, gjør dere ham til en som fortjener helvete dobbelt så mye som dere selv.

[16] Ve dere, blinde veiledere, som sier: Å sverge ved tempelet betyr ingen ting, men å sverge ved gullet i tempelet, det forplikter.

[17]Blinde dårer! Hva er størst, gullet eller tempelet som gjør gullet hellig?

[18]Og videre sier dere: Å sverge ved alteret betyr ingen ting, men å sverge ved offergaven som ligger på alteret, det forplikter.

[19] Så blinde dere er! Hva er størst: offergaven eller alteret som gjør gaven hellig?

[20]Derfor, den som sverger ved alteret, sverger både ved det og ved alt som ligger på det.

[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;

[21] Og den som sverger ved tempelet, sverger både ved det og ved ham som bor i det.

[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

[22]Og den som sverger ved himmelen, sverger ved Guds trone og ved ham som sitter på den.

[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

[23] Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere gir tiende av mynte og anis og karve, men forsømmer det som veier mer i loven: rettferdighet, barmhjertighet og troskap. Det ene burde gjøres og det andre ikke forsømmes.

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[24] Blinde veiledere, som siler bort myggen, men sluker kamelen!

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[25] Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere gjør beger og fat rene utvendig, men innvendig er de fulle av griskhet og grenseløst begjær.

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[26]Du blinde fariseer! Rens først begeret innvendig, så blir også utsiden ren!

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[27] Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere ligner hvitkalkede graver. Utvendig er de vakre å se på, men innvendig er de fulle av dødningebein og all slags urenhet.

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

[28] Slik er det også med dere: Utvendig, i folks øyne, ser dere rettferdige ut, men innvendig er dere fulle av hykleri og urett.

[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

[29]Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere bygger gravsteder for profetene og utsmykker gravminner for de rettferdige og sier:

[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!
[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.
[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.
[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?
[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;
[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.
[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

O lamento sobre Jerusalém
Lucas 13.34-35

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!
[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.
[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Mateus 24

O sermão profético

[30] 'Hadde vi levd i våre fedres dager, ville vi ikke ha vært medskyldige i profetenes blod.'
[31] Slik er dere selv vitner om at dere er barn av dem som slo i hjel profetene.
[32]Fortsett da i fedrenes spor til målet er fullt!
[33] Slanger og ormeyngel! Hvordan kan dere unngå å bli dømt til helvete?
[34] Derfor sender jeg profeter og vismenn og skriftlærde til dere. Noen av dem skal dere drepe og korsfeste, andre skal dere piske i synagogene deres og forfølge fra by til by.
[35] Og slik skal straffen komme over dere for alt uskyldig blod som er utøst på jorden, fra den rettferdige Abels blod til blodet fra Sakarja, sønn av Barakia, som dere slo i hjel mellom tempelet og alteret.
[36]Sannelig, jeg sier dere: Alt dette skal komme over denne slekten.

Klage over Jerusalem
(Luk 13,34–35)

[37] Jerusalem, Jerusalem, du som slår profetene i hjel og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte ville jeg ikke samle barna dine som en høne samler kyllingene under vingene sine. Men dere ville ikke.
[38] Så hør: Huset deres blir forlatt og legges øde!
[39] For jeg sier dere: Fra nå av skal dere ikke se meg før dere sier: 'Velsignet er han som kommer i Herrens navn!'»

Matteus 24

Jesus taler om de tider som skal komme

(Kap. 24–25)

A destruição do templo
Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

Tempelet skal ødelegges
(Mark 13,1–2; Luk 21,5–6)

[1]Jesus forlot nå tempelet. Da han var på vei ut, kom disiplene til ham og pekte på tempelbygningene.

[2] Men han sa: «Ja, ser dere alt dette? Sannelig, jeg sier dere: Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned.»

O princípio das dores
Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.

[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

Trengselstiden begynner
(Mark 13,3–13; Luk 21,7–19)

[3]Da han satt på Oljeberget og disiplene var alene med ham, kom de og spurte: «Si oss: Når skal dette skje, og hva er tegnet på ditt komme og verdens ende?»

[4]Jesus tok til orde og sa: «Pass på at ikke noen fører dere vill!

[5]For mange skal komme i mitt navn og si: ‘Jeg er Messias!’ Og de skal villede mange.

[6]Dere skal høre om kriger, og det skal gå rykter om krig. Se da til at dere ikke lar dere skremme! For dette må skje, men ennå er ikke enden kommet.

[7] Folk skal reise seg mot folk og rike mot rike, og det skal være hungersnød og jordskjelv mange steder.

[8]Men alt dette er bare begynnelsen på fødselsriene.

[9] Da skal de utlevere dere til forfølgelse og slå dere i hjel; ja, dere skal hates av alle folkeslag for mitt navns skyld.

[10] Da skal mange falle fra, og de skal angi hverandre og hate hverandre.

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação
Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;

[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[11]Mange falske profeter skal stå fram og føre mange vill.

[12] Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste.

[13] Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.

[14] Og dette evangeliet om riket skal forkynnes i hele verden til vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.

Den store trengsel
(Mark 13,14–20; Luk 21,20–24)

[15] Når dere ser at det motbydelige som ødelegger, det som profeten Daniel har talt om, står på hellig sted – la den som leser opp, tyde det!

[16]– da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene.

[17] Den som er på taket, må ikke gå ned for å ta med seg noe i huset,

[18]og den som er ute på markene, må ikke vende hjem for å hente kappen sin.

[19]Ve dem som venter barn og dem som gir bryst i de dager!

[20]Men be om at dere slipper å flykte om vinteren eller på sabbaten.

[21] For da skal det komme en trengselstid så stor som det aldri har vært fra verdens begynnelse og til nå, og som det heller aldri skal bli.

[22]Om disse dagene ikke ble forkortet, ville ikke noe menneske bli frelst. Men for de utvalgtes skyld skal disse dagene forkortes.

Når Menneskesønnen kommer
(Mark 13,21–27; Luk 17,23–24; 21,25–28)

[23] Om noen da sier til dere: 'Se, her er Messias' eller: 'Der er han', så tro det ikke!

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem

Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

[31] E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

[32] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[24] For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for om mulig å føre selv de utvalgte vill.

[25]Nå har jeg sagt dere det på forhånd!

[26]Om de altså sier til dere: ‘Se, han er ute i ødemarken’, så gå ikke dit ut, eller: ‘Se, han er i et rom der inne’, så tro det ikke.

[27]For slik som lynet går ut fra øst og lyser like til vest, slik skal det være når Menneskesønnen kommer.

[28]Hvor åtselet er, vil gribbene samles.

[29] Så snart denne trengselstiden er over, skal solen bli formørket og månen miste sitt lys. Stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes.

[30] Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, da skal alle folkeslag på jorden bryte ut i klagerop, og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyermed stor makt og herlighet.

[31] Når basunen lyder, skal han sende ut sine engler, og de skal samle hans utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra den ene enden av himmelen til den andre.

Lær av fikentreet

(Mark 13,28–32; Luk 21,29–33)

[32] Lær en lignelse av fikentreet: Når det får sevje i greinene og skyter blad, da vet dere at sommeren er nær.

[33] Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[34] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[35] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.

[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.

[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.

[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.

[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

A parábola do bom servo e do mau

Lucas 12.42-46

[33]Slik skal også dere vite, når dere ser alt dette, at han er nær og står for døren.

[34] Sannelig, jeg sier dere: Denne slekten skal ikke forgå før alt dette skjer.

[35]Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.

[36] Men den dagen og timen kjenner ingen, ikke englene i himmelen og heller ikke Sønnen, bare Faderen.

Våk

(Luk 17,26–27.34–35; 12,39–46)

[37] Som i Noahs dager, slik skal det være når Menneskesønnen kommer.

[38]For i tiden før storflommen spiste og drakk de, giftet seg og giftet bort, helt til den dagen Noah gikk inn i arken,

[39] og de skjønte ingenting før flommen kom og tok dem alle. Slik skal det være når Menneskesønnen kommer.

[40]Da skal to menn være ute på markene; én blir tatt med, én blir igjen.

[41]To kvinner skal male sammen på kvernen; én blir tatt med, én blir igjen.

[42] Så våk da! For dere vet ikke hvilken dag deres Herre kommer.

[43] Men det skal dere vite: Dersom husherren visste når på natten tyven kom, ville han våke og ikke la ham bryte seg inn i huset.

[44]Derfor må også dere være forberedt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det.

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?
[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.
[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.
[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.
[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;
[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.
[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[45]Hvem er da den tro og kloke tjeneren som herren har satt over de andre tjenerne for å gi dem mat i rett tid?
[46]Lykkelig er den tjeneren som herren finner i arbeid med dette når han kommer tilbake!
[47]Sannelig, jeg sier dere: Herren skal sette ham over alt han eier.
[48]Men sett at dette er en dårlig tjener som sier til seg selv: 'Det varer lenge før herren min kommer',
[49]og så gir seg til å slå de andre tjenerne og spise og drikke sammen med drukkenbolter.
[50]Da skal tjenerens herre komme en dag han ikke venter og en time han ikke kjenner,
[51] og hugge ham ned og la ham dele skjebne med hyklerne, der de gråter og skjærer tenner.

Matteus 25

Lignelsen om brudepikene

[1] Da kan himmelriket sammenlignes med ti brudepiker som tok oljelampene sine og gikk ut for å møte brudgommen.

[2]Fem av dem var uforstandige, og fem var kloke.
[3]De uforstandige tok med seg lampene sine, men ikke olje.
[4]Men de kloke tok med seg kanner med olje sammen med lampene.
[5]Da det trakk ut før brudgommen kom, ble de alle trette og sovnet.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[6]Men ved midnatt lød et rop: ‘Brudgommen kommer! Gå og møt ham!’

[7]Da våknet alle brudepikene og gjorde lampene i stand.

[8]Men de uforstandige sa til de kloke: ‘Gi oss litt av oljen deres, for lampene våre slukner.’

[9]‘Nei’, svarte de kloke, ‘det blir ikke nok til både oss og dere, gå heller til kjøpmannen og kjøp selv!’

[10]Mens de var borte for å kjøpe, kom brudgommen, og de som var forberedt, gikk sammen med ham inn til bryllupet, og døren ble stengt.

[11] Senere kom også de andre brudepikene og sa: ‘Herre, herre, lukk opp for oss!’

[12] Men han svarte: ‘Sannelig, jeg sier dere: Jeg kjenner dere ikke.’

[13] Så våk da, for dere kjenner ikke dagen eller timen.

Lignelsen om talentene

(Luk 19,12–27)

[14]Det er som med en mann som skulle dra utenlands. Han kalte til seg tjenerne sine og overlot dem alt han eide:

[15] En ga han fem talenter, en annen to og en tredje én talent – etter det hver enkelt hadde evne til. Så reiste han.

[16]Han som hadde fått fem talenter, gikk straks bort og drev handel med dem og tjente fem til.

[17]Han som hadde fått to talenter, gjorde det samme og tjente to til.

[18] Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

[19] Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

[20] Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[24] Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

[25] receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

[26] Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

[18]Men han som hadde fått én talent, gikk og gravde et hull i jorden og gjemte sin herres penger.

[19]Da lang tid var gått, kom tjenernes herre tilbake og ville holde regnskap med dem.

[20]Han som hadde fått fem talenter, kom fram og hadde med seg fem til og sa: 'Herre, du ga meg fem talenter; se, jeg har tjent fem talenter til.'

[21] Herren hans svarte: 'Bra, du gode og tro tjener! Du har vært tro i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din herre!'

[22]Også han med to talenter kom fram og sa: 'Herre, du ga meg to talenter; se, jeg har tjent to til.'

[23]Herren hans svarte: 'Bra, du gode og tro tjener! Du har vært tro i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din herre!'

[24]Så kom også han fram som hadde fått én talent, og sa: 'Herre, jeg visste at du er en hard mann, som høster hvor du ikke har sådd, og sanker hvor du ikke har strødd ut.

[25]Derfor ble jeg redd og gikk og gjemte talenten din i jorden. Se, her har du ditt.'

[26]Men herren svarte ham: 'Du dårlige og late tjener! Du visste at jeg høster hvor jeg ikke har sådd, og sanker hvor jeg ikke har strødd ut.

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[28] Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

[29] Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

O grande julgamento

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te

[27]Da burde du ha overlatt pengene mine til dem som driver med utlån, så jeg kunne fått dem igjen med renter når jeg kom tilbake.

[28]Ta derfor talenten fra ham og gi den til ham som har de ti talentene!

[29] For den som har, skal få, og det i overflod. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har.

[30] Og kast den unyttige tjeneren ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.'

Dommen

[31] Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin trone i herlighet,

[32] og alle folkeslag skal samles foran ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene,

[33]og stille sauene på sin høyre side og geitene på sin venstre.

[34]Så skal kongen si til dem på sin høyre side: 'Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det riket som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt.

[35] For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg;

[36] jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.'

[37]Da skal de rettferdige svare: 'Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke?

demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

[42] Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

[43] sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

[44] E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus
Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[38]Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg?

[39]Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?’

[40] Og kongen skal svare dem: ‘Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.’

[41] Så skal han si til dem på venstre side: ‘Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild som er gjort i stand for djevelen og englene hans.

[42]For jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat; jeg var tørst, og dere ga meg ikke drikke;

[43]jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg ikke; jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg.’

[44]Da skal de svare: ‘Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller naken eller syk eller i fengsel uten å komme deg til hjelp?’

[45]Da skal han svare dem: ‘Sannelig, jeg sier dere: Det dere ikke gjorde mot én av disse minste, har dere heller ikke gjort mot meg.’

[46] Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv.»

Matteus 26

Jesu lidelse og død
(Kap. 26–27)
Sammensvergelse mot Jesus
(Mark 14,1–2; Luk 22,1–2)

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:
[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.
[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;
[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.
[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia

Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,
[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.
[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?
[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.
[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.
[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;
[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.
[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será

[1] Da Jesus hadde fullført hele denne talen, sa han til disiplene:
[2] «Dere vet at om to dager er det påske, og Menneskesønnen blir utlevert for å bli korsfestet.»
[3] Nå kom overprestene og folkets eldste sammen i palasset til øverstepresten Kaifas,
[4]og de ble enige om å gripe Jesus med list og få ham drept.
[5]«Men ikke under høytiden», sa de, «for da kan det bli uro i folket.»

Jesus blir salvet i Betania

(Mark 14,3–9; Joh 12,1–8)

[6]Mens Jesus var i Betania, hjemme hos Simon den spedalske,
[7]kom det en kvinne bort til ham med en alabastkrukke med kostbar salve. Den helte hun ut over hodet hans mens han lå til bords.
[8]Disiplene så det og ble forarget. «Hva skal denne sløsingen være godt for?» sa de.
[9]«Salven kunne vært solgt for en stor sum og pengene gitt til hjelp for de fattige.»
[10]Men Jesus merket det og sa til dem: «Hvorfor plager dere henne? Hun har gjort en god gjerning mot meg.
[11] De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid.
[12] Da hun helte denne salven ut over kroppen min, salvet hun meg til min gravferd.
[13]Sannelig, jeg sier dere: Overalt i verden hvor dette evangeliet blir forkynt, skal

também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

14 Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

15 Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

16 E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

17 No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

18 E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

19 E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

20 Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

21 E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

22 E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

også det hun gjorde, fortelles til minne om henne.»

Judas lover å forråde Jesus

(Mark 14,10–11; Luk 22,3–6)

14 Da gikk en av de tolv, han som het Judas Iskariot, til overprestene

15 og sa: «Hva vil dere gi meg for å utlevere ham til dere?» De betalte ham tretti sølvpenger.

16Og fra da av søkte han en anledning til å forråde ham.

Det siste måltidet

(Mark 14,12–21; Luk 22,7–14.21–23)

17 På den første dagen i de usyrede brøds høytid kom disiplene til Jesus og spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?»

18Jesus svarte: «Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: 'Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.'»

19Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet.

20Da det ble kveld, tok Jesus plass ved bordet sammen med de tolv.

21 Mens de spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg.»

22Da ble de dypt bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg, Herre?»

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[23] Men han svarte: «Den som har dyppet hånden i fatet sammen med meg, han skal forråde meg.

[24] Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham. Men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.»

[25]Judas, han som forrådte ham, spurte da: «Det er vel ikke meg, rabbi?» «Du har sagt det», svarte Jesus.

Nattverden

(Mark 14,22–25; Luk 22,15–20)

[26] Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket og brøt det, ga disiplene og sa: «Ta imot og spis! Dette er min kropp.»

[27]Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: «Drikk alle av det!

[28] For dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange så syndene blir tilgitt.

[29]Jeg sier dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne frukten av vintreet før den dagen jeg drikker den ny sammen med dere i min Fars rike.»

Jesus forutsier Peters fornektelse

(Mark 14,26–31; Luk 22,33–34)

[30] Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget.

[31]Da sier Jesus til dem: «I natt kommer dere alle til å falle fra og vende dere bort fra meg, for det står skrevet: Jeg skal slå gjeteren, og sauene skal bli spredt.

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani

Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?

[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[32] Men etter at jeg er stått opp, skal jeg gå i forveien for dere til Galilea.»

[33]Peter tok til orde og sa: «Om så alle vender seg bort fra deg, kommer jeg aldri til å gjøre det.»

[34] Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I natt, før hanen galer, skal du fornekte meg tre ganger.»

[35]Men Peter sa: «Om jeg så må dø med deg, vil jeg ikke fornekte deg.» Det samme sa også alle de andre disiplene.

I Getsemane

(Mark 14,32–42; Luk 22,39–46)

[36] Så kom Jesus sammen med disiplene til et sted som heter Getsemane, og han sa til dem: «Sett dere her mens jeg går dit bort og ber.»

[37] Han tok med seg Peter og de to Sebedeus-sønnene, og han ble grepet av sorg og gru.

[38] Da sa han til dem: «Min sjel er tynget til døden av sorg. Bli her og våk med meg!»

[39] Han gikk fram et lite stykke, kastet seg ned med ansiktet mot jorden og ba: «Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil.»

[40]Da han kom tilbake til disiplene og fant dem sovende, sa han til Peter: «Så klarte dere ikke å våke med meg en eneste time?

[41] Våk og be om at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kroppen er svak.»

[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.

[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.

[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.

[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.

[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.

[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.

[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[42] Igjen, for andre gang, gikk han bort og ba: «Min Far! Om ikke dette begeret kan gå forbi meg, og jeg må drikke det, så la viljen din skje.»

[43]Da han kom tilbake, fant han dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn.

[44] Nå forlot han dem og gikk på ny bort og ba den samme bønnen for tredje gang.

[45]Så kom han tilbake til disiplene og sa: «Dere sover og hviler fremdeles? Nå er stunden kommet da Menneskesønnen skal overgis i synderhender.

[46] Stå opp, la oss gå! Han som forråder meg, er nær.»

Jesus blir tatt til fange

(Mark 14,43–50; Luk 22,47–53; Joh 18,2–11)

[47]Og mens han ennå talte, kom Judas, en av de tolv, og med ham en stor flokk som var væpnet med sverd og stokker. De kom fra overprestene og folkets eldste.

[48]Forræderen hadde avtalt et tegn med dem: «Den jeg kysser, han er det. Grip ham!»

[49]Han gikk straks bort til Jesus og sa: «Vær hilset, rabbi!» og kysset ham.

[50] Men Jesus sa til ham: «Venn, nå har du gjort ditt!» Da kom også de andre til, og de la hånd på Jesus og tok ham til fange.

[51]En av dem som var sammen med ham, grep sverdet sitt, trakk det og hogg etter øversteprestens tjener og kuttet av ham øret.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[60] E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

[52] Da sa Jesus til ham: «Stikk sverdet ditt på plass igjen. For alle som griper til sverd, skal falle for sverd.

[53] Tror du ikke jeg kan be min Far, og han ville straks sende meg mer enn tolv legioner engler?

[54] Men hvordan skulle da skriftene oppfylles, de som sier at dette må skje?”

[55] I samme stund sa Jesus til flokken: «Dere har rykket ut med sverd og stokker for å gripe meg, som om jeg var en røver. Dag etter dag satt jeg og underviste på tempelplassen, men da grep dere meg ikke!

[56] Men alt dette er skjedd for at profetenes skrifter skulle oppfylles.» Da forlot alle disiplene ham og flyktet.

Jesus for Det høye råd

(Mark 14,53–65; Luk 22,54–55.63–71; Joh 18,13–14.19–24)

[57]De som hadde tatt Jesus til fange, førte ham til øverstepresten Kaifas, hvor de skriftlærde og de eldste var samlet.

[58] Men Peter fulgte etter ham på avstand, helt til gårdsplassen hos øverstepresten. Der gikk han inn og satte seg sammen med vaktene for å se hvordan det hele ville ende.

[59] Overprestene og hele Rådet prøvde å skaffe falske vitneutsagn mot Jesus for å kunne dømme ham til døden.

[60]Men de fikk ikke noe på ham, enda mange sto fram og vitnet falskt. Til sist kom det fram to

[61] Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

[62] E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[63] Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

[64] Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

[65] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

[66] Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

[67] Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

[68] Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

[69] Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali

[61] som sa: «Denne mannen har sagt: 'Jeg kan rive ned Guds tempel og bygge det opp igjen på tre dager.'»

[62]Da reiste øverstepresten seg og sa til ham: «Har du ikke noe å si til det de anklager deg for?»

[63]Men Jesus tidde. Øverstepresten sa da: «Jeg tar deg i ed ved den levende Gud. Si oss: Er du Messias, Guds Sønn?»

[64] Jesus svarte: «Du har sagt det. Men jeg sier dere: Fra nå av skal dere få seMenneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd og komme på himmelens skyer.»

[65] Da flerret øverstepresten klærne sine og sa: «Han har spottet Gud! Hva skal vi med flere vitner? Nå har dere jo hørt gudsbespottelsen.

[66] Hva mener dere?» De svarte: «Han er skyldig til å dø.»

[67] Så spyttet de ham i ansiktet og slo ham med knyttnevene. Noen slo ham i ansiktet

[68]og sa: «Nå kan du være profet for oss, Messias. Hvem var det som slo deg?»

Peter fornekter Jesus

(Mark 14,66–72; Luk 22,56–62; Joh 18,15–18.25–27)

[69]Imens satt Peter ute på gårdsplassen. En tjenestejente kom bort til ham og sa: «Du var også med denne galileeren Jesus.»

[70]Men han nektet i alles påhør og sa: «Jeg skjønner ikke hva du snakker om.»

[71]Da han gikk ut i porthvelvingen, fikk en annen jente øye på ham og sa til dem som

estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.

[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.

[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.

[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.

[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;

[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:

[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

sto der: «Han der var med Jesus fra Nasaret.»

[72]Peter nektet på ny og sverget på det: «Jeg kjenner ikke den mannen!»

[73]Litt etter kom de som sto der, bort til Peter og sa: «Visst er du en av dem, du også! Dialekten røper deg.»

[74] Da ga han seg til å banne og sverge: «Jeg kjenner ikke denne mannen.» I det samme gol hanen.

[75]Da husket Peter det Jesus hadde sagt til ham: «Før hanen galer, skal du fornekte meg tre ganger.» Og han gikk ut og gråt bittert.

Matteus 27

Rådet overgir Jesus til Pilatus

(Mark 15,1; Luk 23,1)

[1]Da det ble morgen, fattet alle overprestene og folkets eldste vedtak om å få Jesus henrettet.

[2] De bandt ham, førte ham bort og overga ham til landshøvdingen Pilatus.

Judas angrer og tar sitt liv

(Apg 1,18–19)

[3] Men da Judas, han som hadde forrådt ham, så at Jesus var blitt dømt, angret han og gikk med de tretti sølvpengene tilbake til overprestene og de eldste

[4]og sa: «Jeg syndet da jeg forrådte en uskyldig og sendte ham i døden.» «Hva angår det oss?» svarte de. «Det blir din sak.»

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[5]Da kastet han pengene inn i tempelet og forlot stedet. Og han gikk bort og hengte seg.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[6]Overprestene tok sølvpengene, men sa: «Det er ikke tillatt å la dem gå i tempelets kasse, for det er blodpenger.»

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[7]De besluttet å kjøpe pottemakerens åker for pengene og bruke den til gravplass for fremmede.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[8] Derfor blir den åkeren kalt Blodåkeren den dag i dag.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[9] Slik ble det ordet oppfylt som er talt gjennom profeten Jeremia: De tok tretti sølvstykker, den pris han ble verdsatt til, han som Israels barn lot verdsette;

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

[10]og de ga dem for pottemakerens åker, slik som Herren påla meg.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

Jesus for Pilatus

(Mark 15,2–15; Luk 23,1–5.13–25; Joh 18,33–40; 19,6–16)

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[11]Jesus ble så ført fram for landshøvdingen. Og landshøvdingen spurte ham: «Er du jødenes konge?» «Du sier det», svarte Jesus.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[12]Men da overprestene og de eldste kom med sine anklager mot ham, svarte han ikke et ord.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[13]Da sa Pilatus til ham: «Hører du ikke alt de vitner mot deg?»

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[14]Men Jesus svarte ham ikke på noe av dette, og landshøvdingen var svært forundret.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

[23] Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

[24] Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

[25] E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

[15]Hver høytid pleide landshøvdingen å gi en fange fri, den folket ønsket.

[16] På den tiden hadde de en beryktet fange som het {{Jesus}} Barabbas.

[17]Pilatus spurte nå folkemengden som hadde samlet seg: «Hvem vil dere at jeg skal gi dere fri, {{Jesus}} Barabbas eller den Jesus som kalles Messias?»

[18]For han visste at det var av misunnelse de hadde utlevert Jesus.

[19]Mens han satt på dommersetet, sendte hans kone bud til ham og sa: «Ha ikke noe med denne rettferdige mannen å gjøre! Jeg har drømt så vondt i natt for hans skyld.»

[20]Men overprestene og de eldste fikk overtalt folkemengden til å kreve Barabbas frigitt og Jesus drept.

[21] Landshøvdingen tok igjen til orde og sa: «Hvem av de to vil dere at jeg skal gi dere fri?» De svarte: «Barabbas!»

[22] «Hva skal jeg da gjøre med Jesus, som kalles Messias?» spurte Pilatus. Alle som en ropte: «Han skal korsfestes!”

[23]Han spurte: «Hva ondt har han da gjort?» Men de skrek bare enda høyere: «Han skal korsfestes!»

[24] Da Pilatus så at ingenting nyttet, men at uroen bare økte, tok han vann, vasket hendene mens mengden så på, og sa: «Jeg er uskyldig i denne mannens blod. Dette blir deres sak.»

[25] Og hele forsamlingen svarte: «La blodet hans komme over oss og våre barn.»

[26] Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Marcos 15.16-20; João 19.2-3

[27] Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

[28] Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

[29] tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[30] E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

[31] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor
Marcos 15.21; Lucas 23.26

[32] Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

[33] E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

[34] deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

[36] E, assentados ali, o guardavam.

[26]Da ga han dem Barabbas fri, men Jesus lot han piske og overga ham til å bli korsfestet.

Soldatene spotter Jesus
(Mark 15,16–20; Joh 19,2–3)

[27] Landshøvdingens soldater tok da Jesus med seg inn i borgen og samlet hele vaktstyrken omkring ham.

[28] De kledde av ham og hengte en skarlagenrød soldatkappe på ham,

[29] flettet en krone av torner og satte den på hodet hans og ga ham en stokk i høyre hånd. De falt på kne foran ham, hånte ham og sa: «Vær hilset, du jødenes konge!»

[30] Og de spyttet på ham, tok stokken og slo ham i hodet.

[31]Da de hadde hånt ham, tok de av ham kappen og kledde ham i hans egne klær.

Jesus blir korsfestet
(Mark 15,21–32; Luk 23,26–43; Joh 19,17–27)

Så førte de Jesus bort for å korsfeste ham.

[32] På veien ut møtte de en mann fra Kyréne ved navn Simon; ham tvang de til å bære korset hans.

[33]Da de kom til et sted som heter Golgata – det betyr Hodeskallen –

[34] ga de ham vin blandet med galle, men da han smakte på den, ville han ikke drikke.

[35] Så korsfestet de ham, og de delte klærne hans mellom seg ved å kaste lodd om dem.

[36]Siden ble de sittende der og holde vakt over ham.

[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:

[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.

[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.

[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.

[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[37]Over hodet hans hadde de satt opp en innskrift med anklagen mot ham: «Dette er Jesus, jødenes konge.»

[38] Sammen med ham ble også to røvere korsfestet, en på høyre og en på venstre side.

[39] De som gikk forbi, ristet på hodet og spottet ham:

[40] «Du som river ned tempelet og bygger det opp igjen på tre dager! Hvis du er Guds Sønn, så frels deg selv og stig ned av korset!”

[41]På samme måte hånte også overprestene ham sammen med de skriftlærde og de eldste. De sa:

[42] «Andre har han frelst, men seg selv kan han ikke frelse. Han er jo Israels konge; nå kan han stige ned av korset, så skal vi tro på ham!

[43] Han har satt sin lit til Gud; la Gud redde ham nå, om han har ham kjær. Han har jo sagt: ‘Jeg er Guds Sønn.’»

[44]Også røverne som var korsfestet sammen med ham, hånte ham på samme måte.

Jesus dør

(Mark 15,33–41; Luk 23,44–49; Joh 19,28–30)

[45] Fra den sjette time falt det et mørke over hele landet helt til den niende time.

[46] Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst: «Elí, Elí, lemá sabaktáni?» Det betyr: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»

[47]Noen av dem som sto der, hørte det og sa: «Han roper på Elia.»

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[48] Og en av dem løp straks fram, tok en svamp og fylte den med vineddik, satte den på en stang og ville gi ham å drikke.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[49]Men de andre sa: «Vent, la oss se om Elia kommer for å redde ham.»

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

[50]Men Jesus ropte igjen med høy røst og oppga ånden.

[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

[51] Da revnet forhenget i tempelet i to, fra øverst til nederst. Jorden skalv, og klippene slo sprekker.

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[52]Gravene åpnet seg, og kroppene til mange hellige som var sovnet inn, ble reist opp.

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[53]Etter Jesu oppstandelse gikk de ut av gravene og kom inn i den hellige byen, hvor de viste seg for mange.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

[54] Men da offiseren og folkene hans, de som holdt vakt over Jesus, så jordskjelvet og det som hendte, ble de grepet av stor frykt og utbrøt: «Sannelig, han var Guds Sønn!»

[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

[55] Det var også mange kvinner der som sto på avstand og så på. De hadde fulgt Jesus fra Galilea og tjent ham.

[56] entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

[56] Blant dem var Maria Magdalena, Maria som var mor til Jakob og Josef, og mor til Sebedeus-sønnene.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

Jesus blir gravlagt

(Mark 15,42–47; Luk 23,50–56; Joh 19,38–42)

[57] Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

[57]Da det ble kveld, kom en rik mann som het Josef. Han var fra Arimatea og var også blitt en disippel av Jesus.

[58] Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

[59] E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

[60] e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

[61] Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

A guarda do sepulcro

[62] No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

[63] disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

[64] Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

[65] Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[58]Han gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp. Pilatus ga da ordre om at den skulle bli utlevert.

[59]Josef tok Jesu kropp, svøpte den i et rent linklede

[60] og la den i en ny grav, som var hugget ut til ham selv i bergveggen. Så rullet han en stor stein foran inngangen og gikk.

[61] Men Maria Magdalena og den andre Maria var der. De satt rett overfor graven.

Vakt ved graven

[62] Neste dag, dagen etter forberedelsesdagen, gikk overprestene og fariseerne sammen til Pilatus

[63] og sa: «Herre, vi er kommet til å tenke på hva denne bedrageren sa da han ennå levde: 'Etter tre dager blir jeg reist opp.'

[64]Gi derfor ordre om at graven blir godt sikret til den tredje dagen, så ikke disiplene hans skal komme og stjele ham og si til folket at han er stått opp fra de døde. Da ville vi få et nytt bedrag, verre enn det første.»

[65]Pilatus svarte: «Her har dere vaktmannskap. Gå så og sørg for vakthold slik dere finner det best."

[66]Da gikk de av sted og sikret graven, både med segl som de satte på steinen, og med vaktmannskap.

Matteus 28

Jesus står opp

(Mark 16,1–10; Luk 24,1–12; Joh 20,1–10)

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

[3] O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

[4] E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

[5] Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[1]Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven.

[2]Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den.

[3]Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø.

[4]Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde.

[5]Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede.

[6] Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!

[7] Skynd dere av sted og si til disiplene hans: 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.»

[8]Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene.

[9]Og se, Jesus kom mot dem og sa: «Vær hilset!» De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham.

[10] Jesus sa til dem: «Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.»

Et rykte blant jødene

[11]Mens kvinnene var underveis, kom noen av vaktmannskapet inn til byen og

fortalte overprestene alt som hadde hendt.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[12]Overprestene og de eldste kom da sammen og ble enige om hva de skulle gjøre. De ga soldatene en stor sum penger

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[13] og sa: «Si at disiplene hans kom om natten og stjal ham mens dere sov.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[14]Skulle landshøvdingen få høre det, skal vi snakke med ham, så dere kan være trygge.»

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

[15]De tok imot pengene og gjorde som de fikk beskjed om. Og dette ryktet spredte seg blant jødene og har holdt seg til denne dag.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

Misjonsbefalingen

(Mark 16,15–16; Luk 24,47–48; Joh 20,21–23)

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[16] Men de elleve disiplene dro til Galilea, til fjellet der Jesus hadde sagt han ville møte dem.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

[17]Og da de fikk se ham, falt de ned og tilba ham; men noen tvilte.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[18] Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[19] Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[20] og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

O evangelho segundo Marcos	Markus
Marcos 1	**Markus 1**
	Døperen Johannes står fram (Matt 3,1–12; Luk 3,1–18; Joh 1,19–28)
1 Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.	1 Her begynner evangeliet om Jesus Kristus, Guds Sønn.
João Batista Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6	
2 Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;	2 Hos profeten Jesaja står det skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg.
3 voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;	3 En røst roper i ødemarken: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette!
4 apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.	4 Slik sto døperen Johannes fram i ødemarken og forkynte en omvendelsesdåp som ga tilgivelse for syndene.
5 Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.	5Fra hele Judea og Jerusalem dro alle ut til ham. De bekjente syndene sine og ble døpt av ham i Jordanelven.
6 As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.	6 Johannes gikk kledd i en kappe av kamelhår og hadde et lærbelte om livet, og han levde av gresshopper og villhonning.
João dá testemunho de Jesus Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28	
7 E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.	7Han forkynte: «Det kommer en etter meg som er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å bøye meg ned og løse sandalremmen hans.
8 Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.	8 Jeg har døpt dere med vann, men han skal døpe dere med Den hellige ånd.»
O batismo de Jesus Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34	**Jesu dåp og fristelse** (Matt 3,13–4,11; Luk 3,21–22; 4,1–13; Joh 1,32–34)

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.

[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,

[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia
Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,

[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos
Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.

[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

[9]På den tiden kom Jesus fra Nasaret i Galilea og ble døpt i Jordan av Johannes.

[10] Straks han steg opp av vannet, så han himmelen dele seg, og han så Ånden komme ned over seg som en due.

[11] Og det lød en røst fra himmelen: «Du er min Sønn, den elskede, i deg har jeg min glede.»

[12]Straks etter drev Ånden ham ut i ødemarken,

[13] og der var han i førti dager og ble fristet av Satan. Han holdt til blant villdyrene, og englene tjente ham.

Jesus begynner sin gjerning
(Matt 4,12–17; Luk 4,14–15)

[14] Etter at Johannes var blitt fengslet, kom Jesus til Galilea og forkynte Guds evangelium

[15] og sa: «Tiden er inne, Guds rike er kommet nær. Vend om og tro på evangeliet!»

De første disiplene
(Matt 4,18–22; Luk 5,1–11)

[16] En gang han gikk langs Galileasjøen, fikk han se Simon og Andreas, bror til Simon. De holdt på å kaste not i sjøen, for de var fiskere.

[17]Jesus sa til dem: «Kom og følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!»

[18]Straks lot de garnet ligge og fulgte ham.

[19]Da han kom litt lenger fram, fikk han se Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes. De satt i båten og bøtte garn.

[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Lucas 4.31-37

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[20]Da kalte han dem, og de lot faren, Sebedeus, bli igjen i båten sammen med leiefolkene og fulgte ham.

En dag i Kapernaum

(Matt 8,14–17; Luk 4,31–41)

[21] Så kom de til Kapernaum, og da det ble sabbat, gikk han inn i synagogen og underviste.

[22] Alle var slått av undring over hans lære, for han lærte dem med myndighet og ikke som de skriftlærde.

[23] Nå var det i synagogen deres en mann med en uren ånd. Han satte i å rope:

[24] «Hva vil du oss, Jesus fra Nasaret? Er du kommet for å ødelegge oss? Jeg vet hvem du er: Guds Hellige!»

[25]Men Jesus truet ånden og sa: «Ti stille og far ut av ham!»

[26] Og den urene ånden rev og slet i mannen, skrek høyt og fór ut av ham.

[27]Alle ble forferdet; de snakket i munnen på hverandre og sa: «Hva er dette? En ny lære – og med myndighet! Han befaler til og med de urene åndene, og de adlyder ham.»

[28]Og ryktet om ham kom straks ut overalt i hele Galilea-området.

[29] Da de forlot synagogen, gikk de rett hjem til Simon og Andreas; Jakob og Johannes fulgte med.

[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

[30]Her lå Simons svigermor til sengs med feber, og de fortalte det straks til Jesus.

[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

[31]Han gikk bort til henne, grep henne i hånden og reiste henne opp. Feberen slapp henne, og hun stelte for dem.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

[32] À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

[32] Da det ble kveld og solen var gått ned, brakte de til ham alle som var syke eller hadde onde ånder.

[33] Toda a cidade estava reunida à porta.

[33]Hele byen var samlet utenfor døren.

[34] E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

[34] Han helbredet mange som led av forskjellige sykdommer, og drev ut mange onde ånder. Men han tillot ikke de onde åndene å si noe, for de visste hvem han var.

Jesus se retira para orar
Lucas 4.42-44

Jesus ber og forkynner
(Luk 4,42–44)

[35] Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

[35] Tidlig neste morgen, mens det ennå var mørkt, sto Jesus opp, gikk ut og dro til et øde sted og ba der.

[36] Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

[36]Men Simon og de andre skyndte seg etter ham,

[37] Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

[37]og da de fant ham, sa de: «Alle leter etter deg!»

[38] Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

[38] Men han sa til dem: «La oss gå videre til småbyene her omkring, så jeg kan forkynne der også. Det er derfor jeg er kommet.»

[39] Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

[39] Så dro han gjennom hele Galilea, forkynte i synagogene deres og drev ut de onde åndene.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

Den spedalske mannen
(Matt 8,2–4; Luk 5,12–16)

[40] Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

[40] En mann som var spedalsk, kom til ham, falt på kne og ba om hjelp: «Om du vil, kan du gjøre meg ren.»

[41] Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!

[42] No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.

[43] Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu

[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

[41] Jesus fikk inderlig medfølelse med ham, rakte ut hånden og rørte ved ham. «Jeg vil», sa han. «Bli ren!»

[42]Med det samme var spedalskheten borte, og mannen ble ren.

[43]Jesus talte strengt til ham og sendte ham straks bort.

[44]«Se til at du ikke sier et ord om dette til noen», sa han. «Men gå og vis deg for presten og bær fram de offer for renselsen din som Moses har påbudt. Det skal være et vitnesbyrd for dem.»

[45]Men mannen gikk av sted og ga seg til å fortelle om det som hadde hendt, og gjøre nyheten kjent vidt og bredt. Derfor kunne Jesus ikke lenger vise seg i noen by. Han holdt til utenfor byene, på øde steder. Men folk kom til ham fra alle kanter.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.

[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.

[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.

[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

Markus 2

Den lamme mannen
(Matt 9,1–8; Luk 5,17–26)

[1] Noen dager senere kom Jesus igjen til Kapernaum, og det ble kjent at han var hjemme.

[2]Det samlet seg så mange at de ikke fikk plass, ikke engang utenfor døren. Mens han forkynte Ordet for dem,

[3]kom de til ham med en som var lam. Det var fire mann som bar ham.

[4] Men de kunne ikke komme fram til ham på grunn av trengselen. Derfor brøt de opp taket over stedet der han var, laget en åpning og firte ned båren som den lamme lå på.

[5]Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: «Sønn, syndene dine er tilgitt.»

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

[6]Nå satt det noen skriftlærde der, og de tenkte med seg selv:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[7]«Hvordan kan han si slikt? Han spotter Gud! Hvem andre kan tilgi synder enn én – det er Gud?»

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[8]Straks visste Jesus i sin ånd at de tenkte slik, og han sa til dem: «Hvorfor går dere med slike tanker i hjertet?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[9]Hva er lettest å si til den lamme: 'Syndene dine er tilgitt' eller: 'Stå opp, ta båren din og gå'?

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

[10] Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å tilgi synder» – og nå vender han seg til den lamme –

[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[11]«Jeg sier deg: Stå opp, ta båren din og gå hjem!»

[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

[12] Og mannen reiste seg, tok straks båren og gikk ut rett for øynene på dem, så alle ble ute av seg av undring. De priste Gud og sa: «Noe slikt har vi aldri sett.»

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

Jesus kaller Levi

(Matt 9,9–13; Luk 5,27–32)

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

[13]Igjen gikk Jesus ut langs sjøen. Mye folk kom til ham, og han underviste dem.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

[14] Da han gikk videre, fikk han se Levi, sønn av Alfeus, sitte på tollboden. Jesus sa til ham: «Følg meg!» Og han reiste seg og fulgte ham.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com

[15] Senere var Jesus gjest i huset hans, og mange tollere og syndere var til bords

seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

Jesus é senhor do sábado

sammen med Jesus og disiplene, for det var mange som fulgte ham.

[16] Da de skriftlærde blant fariseerne så at han spiste sammen med syndere og tollere, sa de til disiplene: «Hvorfor spiser han sammen med tollere og syndere?»

[17] Jesus hørte det og sa til dem: «Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke. Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere.»

Fest og faste

(Matt 9,14–17; Luk 5,33–39)

[18] Fariseerne og disiplene til Johannes holdt faste, og det kom noen til Jesus og spurte: «Både disiplene til Johannes og fariseernes disipler faster. Hvorfor gjør ikke dine disipler det?»

[19]«Kan vel bryllupsgjestene faste mens brudgommen er hos dem?» svarte Jesus. «Så lenge de har brudgommen hos seg, kan de ikke faste.

[20]Men det skal komme en tid da brudgommen blir tatt fra dem, og på den dagen, da skal de faste.

[21]Ingen syr en lapp av ukrympet tøy på et gammelt klesplagg. For da vil den nye lappen rive med seg et stykke av det gamle plagget, og riften blir verre.

[22] Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker. For da vil vinen sprenge sekkene, og både vinen og sekkene blir ødelagt. Nei, ny vin i nye skinnsekker!»

Jesus og sabbaten

Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Marcos 3

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

(Matt 12,1–14; Luk 6,1–11)

[23] En gang Jesus gikk langsmed kornåkrene på sabbaten, begynte disiplene å plukke aks der de gikk.

[24] Da sa fariseerne til ham: «Se der! Hvorfor gjør de det som ikke er tillatt på sabbaten?»

[25] Han svarte: «Har dere aldri lest hva David gjorde den gang han var i nød og både han og mennene hans sultet?

[26] Han gikk inn i Guds hus, den gang Abjatar var øversteprest, og spiste skuebrødene, som ingen andre enn prestene har lov til å spise. Han ga også til dem som var med ham."

[27] Og Jesus sa til dem: «Sabbaten ble til for mennesket, ikke mennesket for sabbaten.

[28]Derfor er Menneskesønnen herre også over sabbaten.»

Markus 3

[1]Han gikk igjen inn i synagogen. Der var det en mann med en hånd som var visnet.

[2]Og de holdt øye med Jesus for å se om han ville helbrede mannen på sabbaten, så de kunne reise anklage mot ham.

[3]Men han sa til mannen med den visne hånden: «Reis deg og kom fram!»

[4] Så spurte han dem: «Hva er tillatt på sabbaten? Å gjøre godt eller å gjøre ondt, å berge liv eller å ta liv?» Men de tidde.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[5]Da så han på dem som sto omkring, harm og bedrøvet over at de hadde så harde hjerter, og sa til mannen: «Rekk fram hånden!» Mannen gjorde det, og hånden ble frisk igjen.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

[6] Men fariseerne gikk ut, og sammen med herodianerne begynte de straks å legge planer mot Jesus for å få tatt livet av ham.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

Folket strømmer til
(Matt 4,23–25; Luk 6,17–19)

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

[7]Jesus dro ned til sjøen med disiplene, og en mengde mennesker fra hele Galilea fulgte etter. Også fra Judea,

[8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[8] fra Jerusalem og Idumea, fra landet bortenfor Jordan og fra områdene rundt Tyros og Sidon kom de til ham i store mengder fordi de hørte om alt det han gjorde.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[9]Da ba han disiplene holde en båt klar for ham, dersom folkemengden skulle trenge for hardt inn på ham.

[10] Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

[10] For han helbredet mange, så alle som hadde plager, trengte seg fram for å røre ved ham.

[11] Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

[11]Når de urene åndene så ham, kastet de seg ned for ham og ropte: «Du er Guds Sønn!»

[12] Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

[12] Men han truet dem og påla dem strengt at de ikke måtte gjøre kjent hvem han var.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

Jesus kaller de tolv apostlene
(Matt 10,1–4; Luk 6,12–16)

[13] Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

[13]Så gikk han opp i fjellet. Han kalte til seg dem han ville, og de kom til ham.

[14] Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

[14] Han pekte ut tolv, {{som han også kalte apostler,}} for at de skulle være sammen

med ham, og for at han kunne sende dem ut for å forkynne

[15] e a exercer a autoridade de expelir demônios.

[15]og ha makt til å drive ut de onde åndene.

[16] Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

[16] {{Han utpekte de tolv:}} Det var Simon, som han ga navnet Peter,

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[17]Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes – disse to kalte han Boanerges, som betyr tordensønner –

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[18] og Andreas, Filip, Bartolomeus, Matteus, Tomas, Jakob, sønn av Alfeus, Taddeus, Simon Kananeos

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

[19] og Judas Iskariot, han som forrådte ham.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

Jesu makt over onde ånder

(Matt 12,22–32; Luk 11,14–23)

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[20] Da han kom hjem, strømmet folk sammen igjen, så Jesus og disiplene ikke engang kunne få seg mat.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[21]Da hans nærmeste hørte det, gikk de av sted for å ta hånd om ham, for de sa: «Han er gått fra forstanden.»

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[22] De skriftlærde som var kommet fra Jerusalem, sa: «Han har Beelsebul i seg! Det er ved hjelp av herskeren over de onde åndene at han driver de onde åndene ut.»

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[23] Da kalte han dem til seg og talte til dem i lignelser: «Hvordan kan Satan drive ut Satan?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[24]Om et rike kommer i strid med seg selv, kan det riket ikke bli stående,

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[25]og om et hus kommer i strid med seg selv, kan det huset ikke bli stående.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.

[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?

[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Marcos 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de

[26]Om nå Satan har reist seg mot seg selv og er kommet i strid med seg selv, kan han ikke bli stående. Da er det ute med ham.

[27] Men ingen kan gå inn i den sterkes hus og røve det han eier, uten at han først har bundet den sterke. Da kan han plyndre huset hans.

[28] Sannelig, jeg sier dere: Alt skal menneskene få tilgivelse for, både synder og spott, hvor mye de enn spotter.

[29] Men den som spotter Den hellige ånd, får aldri i evighet tilgivelse, men er skyldig i evig synd.»

[30] Dette sa han fordi de hadde sagt: «Han har en uren ånd i seg.»

Jesu sanne familie

(Matt 12,46–50; Luk 8,19–21)

[31] Nå kom moren og søsknene hans. De ble stående utenfor, men sendte bud og ba ham komme ut.

[32] En stor flokk satt omkring ham, og noen sa til ham: «Din mor og dine brødre {{og søstre}} er utenfor og spør etter deg.»

[33] Han svarte: «Hvem er min mor og mine søsken?»

[34]Og han så på dem som satt omkring ham, og sa: «Se, her er min mor og mine søsken!

[35]For den som gjør Guds vilje, er min bror og søster og mor.»

Markus 4

Jesus taler i lignelser

(4,1–34)

Såmannen

(Matt 13,1–23; Luk 8,4–15)

[1] Jesus begynte igjen å undervise folket nede ved sjøen. Det samlet seg en så stor

modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.

folkemengde omkring ham at han måtte gå ut i en båt og sitte i den ute på sjøen, mens hele folkemengden sto på land, helt ned til vannkanten.

2 Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.

2Han underviste dem om mange ting og la fram sin lære i lignelser.

3 Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

3«Hør!» sa han. «En såmann gikk ut for å så.

4 E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.

4Og da han sådde, falt noe ved veien, og fuglene kom og tok det.

5 Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

5Noe falt på steingrunn hvor det var lite jord, og det skjøt straks i været fordi jordlaget var tynt.

6 Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

6Men da solen steg, ble det svidd og visnet fordi det ikke hadde fått slå rot.

7 Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

7Noe falt blant tornebusker, og tornebuskene vokste opp og kvalte det, så det ikke bar frukt.

8 Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

8Men noe falt i god jord. Det skjøt opp, vokste og bar frukt: tretti, seksti, ja, hundre ganger det som ble sådd.»

9 E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

9 Og han sa: «Den som har ører å høre med, hør!»

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

10 Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

10Da han var blitt alene med de tolv og de andre som var med ham, spurte de ham om lignelsene.

11 Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

11 Han svarte: «Til dere er hemmeligheten om Guds rike gitt! Men til dem som er utenfor, blir alt gitt i lignelser,

12 para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para

12 for at de skal se og se, men ikke skjelne, høre og høre, men ikke forstå, så de ikke vender om og får tilgivelse.»

que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?

[14] O semeador semeia a palavra.

[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,

[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

A parábola da candeia

Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[13]Og han sa til dem: «Når dere ikke forstår denne lignelsen, hvordan skal dere da forstå noen annen lignelse?

[14]Såmannen sår ordet.

[15]De ved veien er slike som ordet blir sådd i, men når de har hørt det, kommer straks Satan og tar bort ordet som ble sådd i dem.

[16]På samme måte er det med dem som ble sådd på steingrunn: Det er de som straks tar imot ordet med glede når de får høre det.

[17]Men de har ingen rot og holder ut bare en tid. Når de møter motgang eller forfølgelse for ordets skyld, faller de straks fra.

[18]Andre igjen er de som blir sådd blant tornebusker. De hører ordet,

[19] men dette livets bekymringer, rikdommens bedrag og lysten på alle andre ting kommer inn og kveler ordet, så det ikke bærer frukt.

[20]Men de som ble sådd i den gode jorden, er de som hører ordet, tar imot det og bærer frukt – tretti, seksti, ja, hundre ganger det som ble sådd.»

Oljelampen

(Luk 8,16–18)

[21] Han sa til dem: «Når en kommer inn med en oljelampe, blir den da satt under et kar eller under sengen? Settes ikke lampen på en holder?

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

Por que Jesus falou por parábolas
Mateus 13.34-35

[22] For det finnes intet skjult uten at det skal bli synlig, intet hemmelig uten at det skal komme for dagen.

[23] Om noen har ører å høre med, så hør!»

[24] Og han sa til dem: «Pass på hva dere hører! For i samme mål som dere selv måler opp med, skal det også måles opp til dere, og enda mer skal gis dere.

[25] For den som har, skal få. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har.»

Såkornet

[26]Og han sa: «Med Guds rike er det slik: Det er som når en mann har sådd korn i jorden.

[27] Han sover og står opp, det blir natt og det blir dag, og kornet spirer og vokser, men han vet ikke hvordan det skjer.

[28]Av seg selv gir jorden grøde, først strå, så aks og til sist modent korn i akset.

[29] Så snart grøden er moden, svinger han sigden, for høsten er kommet.»

Sennepsfrøet
(Matt 13,31–32; Luk 13,18–19)

[30]Han sa: «Hva skal vi sammenligne Guds rike med? Hvilken lignelse skal vi bruke?

[31] Det er som et sennepsfrø. Når det blir sådd, er det mindre enn noe annet frø på jorden,

[32] men når det er sådd, vokser det opp og blir større enn alle hagevekster og får så store greiner athimmelens fugler kan bygge rede i skyggen av det.»

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.
[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.
[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.
[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?
[39] E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.
[40] Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?
[41] E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

[1] Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

[33] Med mange slike lignelser talte han ordet til dem, så mye de var i stand til å høre.
[34]Uten lignelser talte han ikke til dem. Men når han var alene med disiplene, forklarte han alt for dem.

Jesus stiller stormen
(Matt 8,23–27; Luk 8,22–25)

[35] Samme dag, da det ble kveld, sa han til dem: «La oss sette over til den andre siden av sjøen.»
[36]De lot folkemengden bli igjen og tok ham med seg i båten der han satt. Også andre båter fulgte med.

[37]Da kom det en voldsom virvelstorm, og bølgene slo inn i båten så den holdt på å fylles.

[38]Jesus lå og sov på en pute bak i båten. De vekket ham og sa til ham: «Mester, bryr du deg ikke om at vi går under?»

[39]Da reiste han seg, truet vinden og sa til sjøen: «Stille! Vær rolig!» Vinden la seg, og det ble blikk stille.

[40]Så sa han til dem: «Hvorfor er dere så redde? Har dere ennå ingen tro?»
[41]Og de ble grepet av stor frykt og sa til hverandre: «Hvem er han? Både vind og sjø adlyder ham!»

Markus 5

Mannen fra gravhulene
(Matt 8,28–34; Luk 8,26–39)

[1] Så kom de til den andre siden av sjøen, til Gerasener-landet.

[2] Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

[3] o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

[4] porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

[5] Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

[6] Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

[7] exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

[8] Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

[9] E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

[10] E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

[11] Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

[12] E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

[13] Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil,

[2]I det samme han steg ut av båten, kom en mann mot ham fra gravhulene. Han hadde en uren ånd i seg

[3]og holdt til der i gravene. Ingen var lenger i stand til å binde ham, ikke engang med lenker.

[4]For han var ofte blitt bundet med fotjern og lenker, men lenkene rev han av seg, og fotjernene sprengte han. Ingen klarte å rå med ham.

[5]Natt og dag fór han skrikende omkring i gravhulene og i fjellet og skamslo seg selv med steiner.

[6]Da han fikk se Jesus langt borte, kom han løpende, kastet seg ned for ham

[7] og ropte høyt: «Hva vil du meg, Jesus, du Sønn av Gud, Den høyeste? Jeg pålegger deg ved Gud: Pin meg ikke!»

[8]For Jesus hadde sagt til ham: «Far ut av mannen, du urene ånd!»

[9] Nå spurte Jesus ham: «Hva er navnet ditt?» Han svarte: «Mitt navn er Legion, for vi er mange.»

[10]Og han bønnfalt Jesus om at han ikke måtte sende dem ut av området.

[11]Det gikk en stor griseflokk og beitet der ved fjellet,

[12]og de urene åndene ba ham: «Send oss bort til grisene, så vi kan fare inn i dem!”

[13]Det ga han dem lov til. Da fór de urene åndene ut av mannen og inn i grisene, og flokken, omkring to tusen dyr, satte utfor stupet og ned i sjøen, og der druknet de.

precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

[14] Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

[14]Grisepasserne løp av sted og fortalte det i byen og ute på landet omkring, og folk dro av sted for å se hva som hadde hendt.

[15] Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

[15]Da de kom fram til Jesus, så de han som hadde hatt alle de onde åndene i seg, sitte påkledd og ved sans og samling. Da ble de grepet av frykt.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

[16]De som hadde sett på, fortalte dem hvordan det var gått for seg med ham som hadde hatt de onde åndene, og med grisene.

[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

[17]Og de bønnfalt Jesus om å dra bort fra området deres.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[18]Jesus gikk i båten, og han som hadde hatt de onde åndene, ba om å få være med ham.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[19]Men Jesus ga ham ikke lov til det. Han sa: «Gå hjem til dine og fortell dem alt det Herren har gjort for deg, og hvordan han har forbarmet seg over deg.»

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

[20] Han gikk av sted og begynte å gjøre kjent i Dekapolis alt det Jesus hadde gjort for ham. Og alle undret seg.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

Jairus' datter og kvinnen som rørte ved Jesu kappe

(Matt 9,18–26; Luk 8,40–56)

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[21]Da Jesus var kommet over til den andre siden igjen med båten, samlet det seg en stor folkemengde hos ham. Mens han var nede ved sjøen,

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[22]kom en av synagogeforstanderne; han het Jairus. Da han fikk se Jesus, kastet han seg ned for føttene hans

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma
Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[25] Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

[26] e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

[27] tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

[28] Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

[29] E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

[30] Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

[31] Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

[32] Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

[33] Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

[23] og bønnfalt ham: «Min lille datter holder på å dø. Kom og legg hendene på henne så hun kan bli frisk og få leve.»

[24]Jesus gikk med ham, fulgt av en stor folkemengde som trengte seg inn på ham.

[25] Det var en kvinne der som hadde hatt blødninger i tolv år.

[26] Hun hadde lidd mye hos mange leger. Alt hun eide, hadde hun brukt uten å bli hjulpet; det var heller blitt verre med henne.

[27]Hun hadde fått høre om Jesus og kom nå bakfra i folkemengden og rørte ved kappen hans.

[28]For hun tenkte: «Om jeg så bare får røre ved klærne hans, blir jeg frisk.»

[29]Med en gang stanset blødningen, og hun kjente på kroppen at hun var blitt helbredet for plagen.

[30] I det samme merket Jesus at en kraft gikk ut fra ham, og han snudde seg i folkemengden og sa: «Hvem rørte ved klærne mine?»

[31]Disiplene sa: «Du ser hvordan folk trenger seg inn på deg, og så spør du hvem som rørte ved deg!»

[32]Men Jesus så seg omkring for å få øye på den som hadde gjort det.

[33]Kvinnen skalv av redsel, for hun visste hva som var skjedd med henne, og hun kom og kastet seg ned for ham og fortalte ham alt som det var.

[34] E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

[35] Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

[36] Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

[37] Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

[38] Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

[39] Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

[40] E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

[41] Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

[42] Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

[43] Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

Marcos 6

[34] Da sa han til henne: «Din tro har frelst deg, datter. Gå bort i fred. Du skal være frisk og kvitt plagen din.»

[35]Mens han ennå talte, kom det folk fra synagogeforstanderens hus og sa: «Din datter er død. Hvorfor bryr du mesteren lenger?»

[36]Jesus hørte det som ble sagt, og sa til synagogeforstanderen: «Frykt ikke, bare tro!"

[37] Nå lot han ingen andre følge med enn Peter, Jakob og Johannes, Jakobs bror.

[38] Da de kom til synagogeforstanderens hus og han så alt oppstyret og folk som gråt og jamret seg,

[39]gikk han inn og sa til dem: «Hvorfor støyer og gråter dere? Barnet er ikke dødt; hun sover."

[40]De bare lo av ham. Men han drev alle ut og tok med seg barnets far og mor og dem som var med ham, og gikk inn der barnet lå.

[41] Så tok han barnet i hånden og sa: «Talita kumi!» Det betyr: «Lille jente, jeg sier deg: Stå opp!»

[42]Straks reiste jenta seg og gikk omkring; hun var tolv år gammel. Og de ble helt ute av seg av undring.

[43] Men han påla dem strengt at ingen måtte få vite dette, og han sa at de skulle gi henne noe å spise.

Markus 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus
Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

[1] Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

As instruções para os doze
Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

Jesus blir avvist på hjemstedet
(Matt 13,53–58; Luk 4,16–30)

[1]Han gikk derfra og kom til hjemstedet sitt, og disiplene fulgte ham.

[2]Da sabbaten kom, begynte han å undervise i synagogen. Mange som hørte ham, var slått av undring og sa: «Hvor har han dette fra? Hva er det for en visdom han har fått? Og slike mektige gjerninger som han gjør!

[3] Er ikke dette tømmermannen, sønn av Maria og bror til Jakob, Joses, Judas og Simon? Og bor ikke søstrene hans her hos oss?» Og de ble forarget og avviste ham.

[4] Men Jesus sa til dem: «En profet blir ikke foraktet noe annet sted enn på hjemstedet sitt, blant sine slektninger og i sitt eget hus.»

[5] Han kunne ikke gjøre noen mektig gjerning der; han bare la hendene på noen få syke og helbredet dem.

[6]Og han undret seg over vantroen deres. Så vandret han omkring fra landsby til landsby og underviste.

Apostlene sendes ut
(Matt 10,1.9–15; Luk 9,1–6)

[7] Han kalte de tolv til seg og begynte å sende dem ut, to og to, og han ga dem makt over de urene åndene.

[8]Han påla dem at de bare skulle ta en stav med seg på veien – ikke brød, ikke veske, ikke kobbermynter i beltet.

[9] De skulle ha sandaler på føttene, men ikke ha på seg mer enn én kjortel.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista

Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[10]Og han sa til dem: «Når dere har tatt inn i et hus, så bli boende der til dere skal dra videre.

[11] Er det et sted de ikke vil ta imot dere og ikke vil høre på dere, skal dere riste støvet av føttene og dra bort derfra. Det skal være et vitnesbyrd mot dem.»

[12]Så gikk de ut og forkynte for folket at de skulle vende om.

[13] De drev ut mange onde ånder og salvet mange syke med olje og helbredet dem.

Herodes og døperen Johannes

(Matt 14,1–12; Luk 9,7–9; 3,19–20)

[14] Kong Herodes fikk høre om Jesus, for navnet hans var nå blitt kjent. Noen sa: «Døperen Johannes er blitt reist opp fra de døde, derfor virker slike krefter i ham.»

[15] Andre sa: «Han er Elia.» Og noen sa: «Han er en profet, som en av de gamle profetene.»

[16]Men da Herodes hørte det, sa han: «Det er Johannes, som jeg lot halshugge. Han er blitt vekket opp igjen.»

[17]Det var denne Herodes som hadde sendt ut folk for å gripe Johannes og hadde kastet ham i fengsel og bundet ham. Dette hadde han gjort på grunn av Herodias, som hadde vært gift med Filip, en bror av Herodes. Henne hadde Herodes giftet seg med,

[18] og Johannes hadde sagt til ham: «Det er ikke tillatt for deg å ha din brors kone.”

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[19]Herodias var ute etter Johannes og ville gjerne få ham drept, men hun kunne ikke få satt det igjennom.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[20]For Herodes hadde respekt for Johannes; han visste at han var en rettferdig og hellig mann, og holdt sin hånd over ham. Når Herodes hørte ham, ble han urolig og rådvill, men likevel hørte han gjerne på ham.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[21]Men så bød det seg en anledning: På fødselsdagen sin holdt Herodes et festmåltid for sine fremste embetsmenn, offiserene og de ledende menn i Galilea.

[22] entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

[22]Da kom Herodias' datter inn og danset. Herodes og gjestene ble så betatt at kongen sa til henne: «Be meg om hva du vil, så skal jeg gi deg det.»

[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

[23] Han sverget på det og sa: «Hva du enn ber meg om, skal jeg gi deg, om det så er halve kongeriket mitt.»

[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

[24]Hun gikk ut og spurte sin mor: «Hva skal jeg be om?» Hun svarte: «Hodet til døperen Johannes.»

[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

[25]Straks skyndte hun seg inn til kongen og sa hva hun ønsket: «Jeg vil at du med en gang gir meg hodet til døperen Johannes på et fat.»

[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

[26]Da ble kongen dypt bedrøvet, men fordi han hadde sverget, og det mens gjestene hørte på, ville han ikke si nei til henne.

[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

[27]Og kongen sendte straks en bøddel med ordre om å hente hodet til Johannes. Han dro av sted og halshugget Johannes i fengselet,

[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

[30] Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

[31] E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer, visto serem numerosos os que iam e vinham.

[32] Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

[33] Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

[34] Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

[35] Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

[36] despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[37] Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos

[28]kom med hodet på et fat og ga det til jenta, og hun ga det til sin mor.

[29]Da disiplene hans fikk høre dette, kom de og hentet liket og la det i en grav.

Jesus metter fem tusen

(Matt 14,13–21; Luk 9,10–17; Joh 6,1–13)

[30]Apostlene samlet seg igjen hos Jesus og fortalte ham om alt de hadde gjort, og alt de hadde lært folket.

[31] Og han sa til dem: «Kom med meg til et øde sted hvor vi kan være alene, og hvil dere litt!» For det var så mange som kom og gikk at de ikke fikk tid til å spise engang.

[32]Så dro de ut med båten til et øde sted for å være alene.

[33]Men mange så at de dro bort, og kjente dem igjen, og fra alle byene strømmet folk sammen til fots og nådde fram før dem.

[34] Da Jesus gikk i land, fikk han se en mengde mennesker. Han fikk inderlig medfølelse med dem, for de var som sauer uten gjeter. Og han ga seg til å undervise dem om mange ting.

[35]Det var nå blitt sent på dagen, og disiplene kom til ham og sa: «Stedet er øde, og det er alt blitt sent.

[36]Send dem fra deg, så de kan dra til gårdene og landsbyene her omkring og kjøpe mat.»

[37] Men Jesus svarte: «Dere skal gi dem mat!» De sa: «Skal vi kanskje gå og kjøpe

comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

38 E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

39 Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

40 E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

41 Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

42 Todos comeram e se fartaram;

43 e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

44 Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; João 6.16-21

45 Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

46 E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

47 Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

48 E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

brød for to hundre denarer, så de kan få spise?»

38«Hvor mange brød har dere?» spurte han. «Gå og se etter!» Da de hadde gjort det, sa de: «Fem brød og to fisker.»

39Så sa han at de skulle la alle danne matlag og sette seg i det grønne gresset.

40 Og de slo seg ned, rekke ved rekke – noen på hundre og noen på femti.

41Så tok han de fem brødene og de to fiskene, løftet blikket mot himmelen og ba takkebønnen, brøt brødene i stykker og ga til disiplene, for at de skulle dele ut til folk. De to fiskene delte han også ut til alle.

42Og alle spiste og ble mette.

43Etterpå samlet de opp tolv fulle kurver med brødstykker og fisk.

44Det var fem tusen menn som hadde spist.

Jesus går på vannet

(Matt 14,22–33; Joh 6,16–21)

45Straks etter fikk han disiplene til å gå i båten og dra i forveien over til den andre siden, mot Betsaida, mens han selv sendte folket av sted.

46 Da han hadde tatt farvel, gikk han opp i fjellet for å be.

47Da kvelden kom, var båten midt ute på sjøen, og Jesus var alene på land.

48 Han så at de slet hardt med å ro, for de hadde motvind. I den fjerde nattevakt kom han til dem, gående på sjøen. Han ville gå forbi dem,

[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,

[52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré
Mateus 14.34-36

[53] Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

[54] Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;

[55] e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.

[56] Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Mateus 15.1-20

[1] Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

[49]men da de fikk se ham der han gikk på vannet, trodde de det var et gjenferd, og skrek høyt,

[50] for alle sammen så ham, og de ble skrekkslagne. Men i det samme talte Jesus til dem og sa: «Vær ved godt mot! Det er jeg, vær ikke redde!»

[51] Så steg han opp i båten til dem, og vinden stilnet. Men de var helt ute av seg av forundring,

[52]for de hadde ikke fått forstand av det som var skjedd med brødene; hjertene deres var harde.

Syke bæres til Jesus
(Matt 14,34–36)

[53]Da de var kommet over, la de til land ved Gennesaret og fortøyde der.

[54]Straks de steg ut av båten, kjente folk ham igjen,

[55]og de skyndte seg rundt i hele nabolaget og begynte å bære de syke på bårer dit de hørte at han var.

[56] Og hvor han enn kom, til landsbyer, byer eller gårder, ble de syke satt ut på torget, og de ba om at de i det minste måtte få røre ved dusken på kappefliken hans. Og alle som rørte ved ham, ble friske.

Markus 7

Menneskebud og Guds bud
(Matt 15,1–20)

[1]Fariseerne og noen skriftlærde som var kommet fra Jerusalem, samlet seg om Jesus.

[2] E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar

[3] (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;

[4] quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

[2] De la merke til at noen av disiplene hans spiste med urene hender, det vil si uten å skylle dem.

[3] For fariseerne, og jøder i det hele tatt, spiser ikke før de har helt en håndfull vann over hendene, i lydighet mot overleveringen fra de gamle.

[4] Og når de kommer fra torget, spiser de ikke noe uten å ha tatt et renselsesbad. De har også mange andre skikker som de har overtatt og overholder, som å dyppe krus og kar og kobberkjeler i vann.

[5]Derfor spurte fariseerne og de skriftlærde ham: «Hvorfor følger ikke disiplene dine overleveringen fra de gamle, men spiser med urene hender?»

[6] Da sa Jesus: «Jesaja profeterte rett om dere hyklere, slik det står skrevet: Dette folket ærer meg med leppene, men hjertet er langt borte fra meg.

[7]Forgjeves dyrker de meg, for det de lærer, er menneskebud.

[8]Dere har forlatt Guds bud, men holder fast på menneskers overlevering.»

[9]Og han sa til dem: «Ja, dere får det fint til! Dere avskaffer Guds bud for å innføre deres egen overlevering!

[10] For Moses sa: 'Hedre din far og din mor', og: 'Den som bruker onde ord mot far eller mor, skal dø'.

[11] Men dere godkjenner likevel at noen sier til sin far eller mor: 'Det du skulle hatt av meg til hjelp, skal være en korban' – det betyr en gave til tempelet.

[12]Da hindrer dere ham i å gjøre noe for far eller mor.

[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

[14] Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

[13]Slik setter dere Guds ord ut av kraft av hensyn til den overlevering dere har mottatt og gitt videre. Og mye annet av samme slag gjør dere.»

[14]Han kalte igjen folket til seg og sa: «Hør på meg alle, og forstå!

[15]Ikke noe av det som kommer inn i mennesket utenfra, kan gjøre det urent. Nei, det er det som går ut fra mennesket, som gjør mennesket urent.

[16] {{Om noen har ører å høre med, så hør!}}»

[17]Da han var kommet innendørs, bort fra mengden, spurte disiplene ham om lignelsen.

[18]«Forstår ikke dere heller noe?» sa han. «Skjønner dere ikke at ingen ting som kommer inn i mennesket utenfra, kan gjøre det urent?

[19] Det kommer jo ikke inn i hjertet, men bare ned i magen, og går ut og dit det skal.» Dermed slo han fast at all mat er ren.

[20]Og han la til: «Det som går ut fra mennesket, det gjør mennesket urent.

[21] For innenfra, fra menneskehjertet, kommer de onde tankene: hor, tyveri, mord,

[22]ekteskapsbrudd, grådighet, ondskap, svik, utskeielser, misunnelige øyne, spott, hovmod, vettløshet.

[23]Alt dette onde kommer innenfra og gjør mennesket urent.»

Kvinnen fra Fønikia

(Matt 15,21–28)

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

[24] Så brøt han opp derfra og dro til Tyros-området. Der tok han inn i et hus og ønsket ikke at noen skulle få vite det, men det kunne ikke holdes skjult.

[25]En kvinne der hadde en datter som hadde en uren ånd i seg. Straks hun fikk høre om Jesus, kom hun og kastet seg ned for føttene hans.

[26] Denne kvinnen var gresktalende, av syrisk-fønikisk ætt. Hun ba ham drive den onde ånden ut av datteren.

[27]Men Jesus sa til henne: «La først barna bli mette, for det er ikke rett å ta brødet fra barna og gi det til hundene.»

[28]«Herre», svarte kvinnen, «selv hundene under bordet spiser jo smulene etter barna.»

[29]Han sa til henne: «Fordi du sa dette, sier jeg deg: Gå hjem, den onde ånden har forlatt din datter.»

[30]Hun gikk hjem og fant barnet liggende på sengen. Den onde ånden hadde forlatt henne.

Den døve som hadde vondt for å tale

[31] Siden forlot han Tyros-området igjen. Han tok veien om Sidon og dro mot Galileasjøen gjennom Dekapolis-landet.

[32] De førte til ham en mann som var døv og hadde vondt for å tale, og de ba ham legge hendene på ham.

[33] Jesus tok ham med seg bort fra mengden. Han stakk fingrene i ørene hans, tok spytt og berørte tungen hans.

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

[34] Så løftet han blikket mot himmelen, sukket og sa til ham: «Effata!» – det betyr: «Lukk deg opp!»

[35]Straks ble ørene hans åpnet, båndet som bandt tungen hans, ble løst, og han snakket rent.

[36]Jesus forbød dem å fortelle dette til noen. Men jo mer han forbød det, dess mer gjorde de det kjent.

[37] Folk var overveldet og forundret og sa: «Alt han har gjort, er godt. Han får døve til å høre og stumme til å tale.»

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes

Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus

Markus 8

Jesus metter fire tusen

(Matt 15,32–39)

[1]En annen gang på den tiden var en stor folkemengde samlet, og de hadde ikke noe å spise. Da kalte Jesus disiplene til seg og sa:

[2] «Jeg synes inderlig synd på folket. De har alt vært med meg i tre dager, og de har ikke noe å spise.

[3]Sender jeg dem sultne hjem, vil de bli helt utmattet på veien; noen av dem kommer jo langveisfra.»

[4]Disiplene svarte: «Hvordan kan noen skaffe brød til å mette alle disse her i ødemarken?»

[5]Han spurte dem: «Hvor mange brød har dere?» «Sju», svarte de.

[6]Da ba han folket sette seg ned på bakken. Så tok han de sju brødene, ba takkebønnen, brøt dem og ga til disiplene

discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

7 Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

8 Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

9 Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

10 Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu
Mateus 16.1-4

11 E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

12 Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

13 E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes
Mateus 16.5-12

14 Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

15 Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

16 E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

17 Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão?

for at de skulle dele ut, og de delte dem ut til folket.

7De hadde også noen få småfisk. Han velsignet dem og sa at også de skulle deles ut.

8Og de spiste og ble mette. Etterpå samlet de opp brødstykkene som var til overs, sju store kurver.

9Det var omkring fire tusen mennesker der. Og han lot dem dra hjem.

10 Straks etter gikk han i båten sammen med disiplene og kom til traktene ved Dalmanuta.

Krav om tegn
(Matt 16,1–4)

11 Fariseerne kom og ga seg til å diskutere med ham. For å sette ham på prøve ba de ham om et tegn fra himmelen.

12Da sukket han dypt og sa: «Hvorfor krever denne slekten et tegn? Sannelig, jeg sier dere: Aldri skal denne slekten få noe tegn.»

13Dermed gikk han fra dem, steg i båten igjen og dro over til den andre siden.

Den farlige surdeigen
(Matt 16,5–12)

14Men disiplene hadde glemt å ta med brød. De hadde bare et eneste brød med seg i båten.

15 Jesus ga seg til å advare dem og sa: «Pass dere og hold dere unna fariseernes surdeig og surdeigen til Herodes!»

16Men seg imellom snakket de om at de ikke hadde brød.

17 Jesus merket det og sa til dem: «Hvorfor snakker dere om at dere ikke har brød?

Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

A cura de um cego em Betsaida

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de

Begriper og forstår dere ennå ingenting? Har dere så harde hjerter?

[18] Dere har øyne – ser dere ikke? Dere har ører – hører dere ikke? Husker dere ikke

[19] hvor mange kurver fulle med brødstykker dere samlet opp da jeg brøt de fem brødene for de fem tusen?» «Tolv», svarte de.

[20] «Og da jeg brøt de sju brødene for de fire tusen, hvor mange kurver fylte dere da med brødstykker?» «Sju», svarte de.

[21]Han sa til dem: «Forstår dere ennå ikke?»

Den blinde mannen i Betsaida

[22]Så kom de til Betsaida. Der førte de en blind mann til Jesus og ba ham røre ved mannen.

[23] Han tok den blinde i hånden og ledet ham utenfor landsbyen, spyttet på øynene hans, la hendene på ham og spurte: «Ser du noe?»

[24]Han så opp og svarte: «Jeg ser mennesker. For jeg skimter noe som ligner trær gå omkring.»

[25]Så la Jesus hendene over øynene hans igjen. Da klarnet synet. Han var helbredet og kunne se alt tydelig.

[26] Og Jesus sendte ham hjem. «Men gå ikke inn i landsbyen {{og si det ikke til noen der}}!» sa han.

Peters bekjennelse

(Matt 16,13–20; Luk 9,18–21)

[27]Jesus og disiplene dro ut til landsbyene ved Cæsarea Filippi. På veien spurte han disiplene: «Hvem sier folk at jeg er?»

Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

28 E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

29 Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

30 Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

31 Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

32 E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

33 Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz
Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

34 Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

35 Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

36 Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

28 De svarte: «Døperen Johannes; men noen sier Elia, og andre en av profetene."

29 «Og dere», spurte han, «hvem sier dere at jeg er?» Da svarte Peter: «Du er Messias.»

30 Men han forbød dem strengt å snakke om ham til noen.

Jesus taler om sin død og oppstandelse
(Matt 16,21–23; Luk 9,22)

31 Jesus begynte å lære dem: «Menneskesønnen må lide mye og bli forkastet av de eldste, overprestene og de skriftlærde. Han skal bli slått i hjel, og tre dager etter skal han stå opp.»

32Dette sa han i åpenhet. Da tok Peter ham til side og ga seg til å irettesette ham.

33Men Jesus snudde seg, så på disiplene og sa strengt til Peter: «Vik bak meg, Satan! Du har ikke tanke for det som Gud vil, bare for det som mennesker vil.»

Å følge etter Jesus
(Matt 16,24–28; Luk 9,23–27)

34 Så kalte han til seg både folket og disiplene sine og sa til dem: «Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg.

35For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld og for evangeliets skyld, skal berge det.

36Hva gagner det et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

Marcos 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

[37]Og hva kan et menneske gi som vederlag for sin sjel?

[38] For den som skammer seg over meg og mine ord i denne utro og syndige slekt, skal også Menneskesønnen skamme seg over når han kommer i sin Fars herlighet sammen med de hellige engler.»

Markus 9

[1] Og han la til: «Sannelig, jeg sier dere: Noen av dem som står her, skal ikke smake døden før de ser at Guds rike er kommet med kraft.»

Disiplene får se Jesu herlighet

(Matt 17,1–13; Luk 9,28–36)

[2] Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. Der ble han forvandlet for øynene på dem,

[3]og klærne hans ble så skinnende hvite at ingen som bleker klær her på jorden, kan få dem så hvite.

[4]Elia viste seg for dem sammen med Moses, og de snakket med Jesus.

[5] Da tok Peter til orde og sa til Jesus: «Rabbi, det er godt at vi er her. La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.»

[6]Han visste ikke hva han skulle si, for de ble grepet av stor frykt.

[7] Da kom det en sky og skygget over dem, og det lød en røst fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede. Hør ham!»

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

[8]Og med ett, da de så seg omkring, så de ingen annen enn Jesus; bare han var hos dem.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[9] På veien ned fra fjellet påla han dem at de ikke skulle fortelle noen hva de hadde sett, før Menneskesønnen var stått opp fra de døde.

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[10]De tok til seg dette ordet, og de diskuterte seg imellom hva det er å stå opp fra de døde.

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Og de spurte ham: «Hvorfor sier de skriftlærde at Elia først må komme?»

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[12] Han svarte: «Elia kommer først og setter alt i rette stand. Men hvordan kan det da stå skrevet om Menneskesønnen at han skal lide mye og bli foraktet?

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

[13] Jo, jeg sier dere: Elia er allerede kommet, og de gjorde med ham som de ville, slik det står skrevet om ham.»

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

Jesus helbreder en gutt med en ond ånd
(Matt 17,14–21; Luk 9,37–43)

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[14]Da de kom tilbake til de andre disiplene, så de en stor folkemengde samlet omkring dem, og noen skriftlærde som diskuterte med dem.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[15]Straks folk fikk øye på Jesus, ble de forferdet, og de løp mot ham for å hilse ham.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?

[16]Han spurte dem da: «Hva er det dere diskuterer med dem?»

[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;

[17]En i mengden svarte: «Mester, jeg er kommet til deg med sønnen min fordi han har en ånd som gjør ham stum.

[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.

[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;

[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.

[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.

[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[18]Når den griper fatt i ham, kaster den ham over ende, og han fråder og skjærer tenner og blir helt stiv. Jeg ba disiplene dine drive ånden ut, men de maktet det ikke.»

[19]Da sa han til dem: «Du vantro slekt! Hvor lenge skal jeg være hos dere? Hvor lenge skal jeg holde ut med dere? Kom hit med gutten!»

[20]De kom med ham, og straks ånden fikk se Jesus, rev og slet den i gutten så han falt over ende og vred seg og frådet.

[21]Jesus spurte faren: «Hvor lenge har han hatt det slik?» «Fra han var liten gutt», svarte han.

[22] «Mange ganger har ånden kastet ham både i ild og i vann for å ta livet av ham. Men om det er mulig for deg å gjøre noe, så ha medfølelse med oss og hjelp oss!»

[23] «Om det er mulig for meg?» svarte Jesus. «Alt er mulig for den som tror.»

[24]Straks ropte guttens far: «Jeg tror, hjelp meg i min vantro!»

[25]Da Jesus så folk stimle sammen, truet han den urene ånden og sa: «Du stumme og døve ånd, jeg befaler deg: Far ut av ham, og far aldri mer inn i ham!»

[26] Da skrek den høyt, slet voldsomt i gutten og fór ut. Gutten lå livløs, og alle sa at han var død.

[27]Men Jesus tok ham i hånden og hjalp ham opp, og han reiste seg.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me

[28]Da Jesus var kommet i hus og disiplene var alene med ham, spurte de: «Hvorfor var det ikke mulig for oss å drive den ut?»

[29] Han svarte: «Dette slaget er det bare mulig å drive ut ved bønn {{og faste}}.»

Jesus taler på ny om sin død og oppstandelse

(Matt 17,22–23; Luk 9,44–45)

[30]De brøt opp derfra og la veien gjennom Galilea. Han ville ikke at noen skulle få vite det,

[31] for han var opptatt med å undervise disiplene sine. Og han sa til dem: «Menneskesønnen blir overgitt i menneskers hender, og de skal slå ham i hjel, og tre dager etter sin død skal han stå opp.»

[32]Men de skjønte ikke hva han sa, og de våget ikke å spørre ham.

Hvem er den største?

(Matt 18,1–5; Luk 9,46–48)

[33]De kom til Kapernaum, og da de var i hus, spurte han dem: «Hva var det dere snakket om underveis?»

[34]Men de tidde, for på veien hadde de snakket med hverandre om hvem som var den største.

[35]Da satte han seg ned, kalte de tolv til seg og sa til dem: «Om noen vil være den første, må han være den siste av alle og tjener for alle.»

[36]Så tok han et lite barn og stilte det midt iblant dem. Han la armen om barnet og sa til dem:

[37] «Den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg. Og den som tar imot

recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Lucas 9.49-50

38 Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

39 Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

40 Pois quem não é contra nós é por nós.

41 Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços
Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

42 E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

43 E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

44 [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

45 E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

46 [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

meg, tar ikke imot meg, men ham som har sendt meg.»

For eller mot
(Matt 10,42; 18,6–7; Luk 9,49–50; 17,1–2)

38Johannes sa til ham: «Mester, vi så en som drev ut onde ånder i ditt navn, og vi forsøkte å hindre ham, siden han ikke var i følge med oss.”

39 Men Jesus svarte: «Dere skal ikke hindre ham! For ingen som gjør en mektig gjerning i mitt navn, kan straks etter si noe vondt om meg.

40 Den som ikke er mot oss, er med oss.

41 Den som gir dere et beger vann å drikke fordi dere hører Kristus til – sannelig, jeg sier dere: Han skal slett ikke miste sin lønn.

42Men den som lokker til fall en av disse små som tror på meg, for ham var det bedre om han var kastet i havet med en kvernstein om halsen.

Stå fast i fristelse
(Matt 18,8–10)

43 Om hånden din lokker deg til fall, så hugg den av! Det er bedre for deg å gå lemlestet inn til livet enn å ha begge hender og komme til helvete, til ilden som aldri slukner,

44 {{der marken som eter dem, ikke dør og ilden ikke slukner.}}

45Og om foten din lokker deg til fall, så hugg den av! Det er bedre for deg å gå halt inn til livet enn å ha begge føtter og bli kastet i helvete,

46{{der marken som eter dem, ikke dør og ilden ikke slukner.}}

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

Os discípulos, o sal da terra
Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[49] Porque cada um será salgado com fogo.

[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

[47] Og om øyet ditt lokker deg til fall, så riv det ut! Det er bedre for deg å gå enøyd inn i Guds rike enn å ha begge øyne og bli kastet i helvete,

[48] der marken som eter dem, ikke dør og ilden ikke slukner.

[49] For hvert menneske skal saltes med ild, {{og ethvert offer skal saltes med salt.}}

[50] Salt er en god ting. Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan skal dere da gjøre det salt igjen? Ha salt i dere selv og hold fred med hverandre!»

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

Markus 10

Ekteskap og skilsmisse
(Matt 19,1–9)

[1] Han brøt opp derfra og kom til Judea og til landet bortenfor Jordan. Folk samlet seg hos ham igjen, og han underviste dem som han pleide.

[2]Noen fariseere kom og spurte ham: «Har en mann lov til å skille seg fra sin kone?» De ville sette ham på prøve.

[3]«Hva har Moses påbudt dere?» sa han.

[4] De svarte: «Moses har tillatt mannen å skrive skilsmissebrev og sende henne fra seg.»

[5]Da sa han til dem: «Fordi dere har så harde hjerter, har Moses gitt dere dette budet.

[6]Men fra begynnelsen av, ved skapelsen, skapte Gud dem som mann og kvinne.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[7] Derfor skal mannen forlate sin far og mor og holde fast ved sin kvinne,

[8]og de to skal være én kropp. Så er de ikke lenger to; de er én kropp.

[9]Og det som Gud har sammenføyd, skal mennesker ikke skille.»

[10]Da de var kommet i hus igjen, spurte disiplene ham om dette.

[11]Han sa til dem: «Den som skiller seg fra sin kone og gifter seg med en annen, begår ekteskapsbrudd mot den første.

[12]Og om en kvinne skiller seg fra mannen sin og gifter seg med en annen, bryter hun ekteskapet.»

Jesus og barna

(Matt 19,13–15; Luk 18,15–17)

[13]De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort.

[14]Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem.

[15] Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

[16]Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.

Jesus og den rike mannen

(Matt 19,16–30; Luk 18,18–30)

[17]Da Jesus skulle dra videre, kom en mann løpende, falt på kne for ham og spurte: «Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?”

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[18]Men Jesus sa til ham: «Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten én – det er Gud!

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[19] Du kjenner budene: Du skal ikke slå i hjel, du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt, du skal ikke bedra noen, hedre din far og din mor.»

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[20]Han svarte: «Mester, alt dette har jeg holdt fra jeg var ung.»

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[21] Jesus så på ham og fikk ham kjær og sa: «Én ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Da skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!»

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

[22]Men han ble nedslått over dette svaret og gikk bedrøvet bort, for han eide mye.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[23] Og Jesus så seg omkring og sa til disiplene: «Hvor vanskelig det blir for dem som eier mye, å komme inn i Guds rike!»

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[24] Disiplene ble forferdet over ordene hans. Men Jesus tok igjen til orde og sa: «Barn, hvor vanskelig det er {{for dem som stoler på rikdom,}} å komme inn i Guds rike.

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25]Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike.»

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[26]Da ble de enda mer forskrekket og sa til hverandre: «Hvem kan da bli frelst?»

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João

Mateus 20.20-28

[27] Jesus så på dem og sa: «For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. Alt er mulig for Gud.»

[28]Da tok Peter til orde og sa: «Hva med oss? Vi har forlatt alt og fulgt deg.»

[29]Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier dere: Enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller mor eller far eller barn eller åkrer for min skyld og for evangeliets skyld,

[30]skal få hundre ganger så mye igjen. I den tiden som nå er, skal han få hus, brødre, søstre, mødre, barn og åkrer – men også forfølgelser – og i den kommende verden evig liv.

[31]Men mange av de første skal bli de siste, og de siste skal bli de første.»

Jesus taler for tredje gang om sin død og oppstandelse

(Matt 20,17–19; Luk 18,31–34)

[32]De var nå på vei opp til Jerusalem, og Jesus gikk foran dem. Disiplene var oppskaket, og de som fulgte med, var redde. Da tok han på ny de tolv til side og begynte å tale om det som skulle hende ham:

[33] «Se, vi går opp til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til overprestene og de skriftlærde. De skal dømme ham til døden og overgi ham til hedningene,

[34] og de skal håne ham og spytte på ham, piske ham og slå ham i hjel. Og tre dager etter skal han stå opp.»

Ikke herske, men tjene

(Matt 20,20–28)

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

[36] E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

[37] Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

[38] Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

[39] Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

[40] quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

[41] Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

[42] Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

[43] Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[44] e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

[45] Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

[35]Jakob og Johannes, Sebedeus-sønnene, kom til ham og sa: «Mester, det er noe vi vil be deg gjøre for oss.»

[36]«Hva vil dere jeg skal gjøre for dere?» spurte han.

[37]De svarte: «La oss få sitte ved siden av deg i din herlighet, den ene på din høyre side og den andre på din venstre.”

[38] Men Jesus sa til dem: «Dere vet ikke hva dere ber om. Kan dere drikke det begeret jeg drikker, eller bli døpt med den dåpen jeg døpes med?»

[39] «Det kan vi», svarte de. Jesus sa til dem: «Det begeret jeg drikker, skal dere drikke, og den dåpen jeg døpes med, skal dere bli døpt med.

[40]Men hvem som skal sitte ved min høyre eller venstre side, er det ikke min sak å avgjøre. Der skal de sitte som det er gjort i stand til.»

[41]Da de ti andre hørte dette, ble de sinte på Jakob og Johannes.

[42]Men Jesus kalte dem til seg og sa: «Dere vet at de som blir regnet som fyrster over folkene, undertrykker dem, og stormennene deres styrer med hard hånd.

[43] Men slik er det ikke blant dere. Den som vil bli stor blant dere, skal være tjeneren deres,

[44]og den som vil være først blant dere, skal være alles slave.

[45] For heller ikke Menneskesønnen er kommet for å la seg tjene, men for selv å

tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange.»

A cura do cego de Jericó
Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

[46] E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

[47] e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[48] E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[49] Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

[50] Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

[51] Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das

Den blinde Bartimeus
(Matt 20,29–34; Luk 18,35–43)

[46]De kom til Jeriko, og da Jesus dro ut av byen sammen med disiplene og en stor folkemengde, satt en blind mann ved veien og tigget. Han het Bartimeus, sønn av Timeus.

[47] Da han hørte at det var Jesus fra Nasaret som kom, satte han i å rope: «Jesus, du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!»

[48]Mange snakket strengt til ham og ba ham tie, men han ropte bare enda høyere: «Du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!»

[49]Da stanset Jesus og sa: «Be ham komme hit!» De ropte på den blinde og sa til ham: «Vær ved godt mot! Reis deg! Han kaller på deg.»

[50]Mannen kastet kappen av seg, sprang opp og kom til Jesus.

[51] «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» spurte Jesus. Den blinde svarte: «Rabbuni, la meg få synet igjen!»

[52] Da sa Jesus til ham: «Gå du! Din tro har frelst deg.» Straks kunne han se, og han fulgte Jesus på veien.

Markus 11

Jesus kommer til Jerusalem
(Kap. 11–12)
Jesus rir inn i Jerusalem
(Matt 21,1–11; Luk 19,28–38; Joh 12,12–16)

[1]Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage og Betania ved Oljeberget, sendte Jesus to av disiplene av sted

Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

A figueira sem fruto
Mateus 21.18-22

[2]og sa til dem: «Gå inn i landsbyen som ligger foran dere! Straks dere kommer inn i den, skal dere finne en eselfole som står bundet, og som det ennå ikke har sittet noe menneske på. Løs den og før den hit!

[3]Og om noen spør: 'Hvorfor gjør dere dette?' skal dere svare: 'Herren har bruk for den, og han sender den straks tilbake igjen.'»

[4]De gikk av sted og fant folen bundet ved en dør ut mot gaten, og de løste den.

[5]Noen av dem som sto der, sa da til dem: «Hva er det dere gjør? Løser dere folen?»

[6]De svarte som Jesus hadde sagt, og da fikk de gå.

[7]Så førte de folen til Jesus og la kappene sine på den, og han satte seg opp.

[8]Mange bredte ut kappene sine på veien, andre dekket den med grønne kvister som de hadde skåret på markene omkring.

[9]Både de som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte: «Hosianna! Velsignet er han som kommer i Herrens navn!

[10] Velsignet er vår far Davids rike som kommer! Hosianna i det høyeste!»

[11]Han dro inn i Jerusalem og gikk opp på tempelplassen. Etter å ha sett seg omkring overalt, gikk han ut til Betania igjen sammen med de tolv, for det var alt blitt sent på dagen.

Fikentreet uten frukt
(Matt 21,18–22)

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

O poder da fé

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

[12]Neste dag, da de gikk fra Betania, ble Jesus sulten.

[13]Langt borte så han et fikentre med løv, og han gikk for å se om han kanskje kunne finne noe på det. Men da han kom bort til det, fant han ikke annet enn blad, for det var ikke tiden for fikener.

[14] Da sa han til treet: «Aldri mer skal noen spise frukt av deg!» Og disiplene hans hørte det.

Tempelet skal være et bønnens hus
(Matt 21,12–17; Luk 19,45–48; Joh 2,13–16)

[15] Da de kom inn i Jerusalem, gikk Jesus opp på tempelplassen og ga seg til å jage ut dem som solgte og kjøpte der. Han veltet pengevekslernes bord og duehandlernes benker,

[16] og han ga ingen lov til å bære noe med seg over tempelplassen.

[17] Og han lærte dem: «Står det ikke skrevet: Mitt hus skal kalles et bønnens hus for alle folk? Men dere har gjort det til en røverhule.»

[18]Overprestene og de skriftlærde fikk høre dette, og de prøvde å finne ut hvordan de kunne få tatt livet av ham. For de var redd ham fordi folket var overveldet av hans lære.

[19]Om kvelden dro Jesus og disiplene ut av byen.

Tro og bønn
(Matt 21,18–22)

[20] Da de tidlig om morgenen gikk forbi fikentreet, så de at det var visnet fra roten av.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[21]Peter husket Jesu ord og sa: «Rabbi! Se, fikentreet som du forbannet, er visnet.»

[22]Og Jesus svarte dem: «Ha tro til Gud!

[23] Sannelig, jeg sier dere: Om noen sier til dette fjellet: 'Løft deg og kast deg i havet!' og han ikke tviler i sitt hjerte, men tror at det han sier, vil skje, da skal det også gå slik.

[24] Derfor sier jeg dere: Alt dere ber om i bønnene deres – tro at dere har fått det, og dere skal få det.

[25] Men når dere står og ber og har noe å anklage en annen for, så tilgi ham, for at deres Far i himmelen kan tilgi dere misgjerningene deres.

[26] {{Men om dere ikke tilgir, skal heller ikke deres Far i himmelen tilgi deres misgjerninger.}}»

Jesu fullmakt

(Matt 21,23–27; Luk 20,1–8)

[27]Igjen kom de inn i Jerusalem. Mens han gikk omkring på tempelplassen, kom overprestene, de skriftlærde og de eldste til ham

[28] og sa: «Med hvilken fullmakt gjør du dette? Eller hvem har gitt deg fullmakt til å gjøre det?»

[29]Men Jesus sa til dem: «Jeg vil spørre dere om en ting. Svar meg på det, så skal jeg si dere hvilken fullmakt jeg har til å gjøre dette.

[30]Johannes-dåpen, var den fra himmelen eller fra mennesker? Svar meg på det!»

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?
[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.
[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;
[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.
[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.
[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

[31]De drøftet det med hverandre og sa: «Om vi svarer: 'Fra himmelen', vil han si: 'Hvorfor trodde dere ham da ikke?'
[32] Eller skal vi svare: 'Fra mennesker'?» Men de fryktet folkemengden, for alle mente at Johannes virkelig var en profet.

[33]Så svarte de: «Vi vet ikke.» Da sa Jesus til dem: «Så sier heller ikke jeg til dere med hvilken fullmakt jeg gjør dette.»

Markus 12

Vinbøndene og arvingen
(Matt 21,33–46; Luk 20,9–19)

[1] Så begynte han å tale til dem i lignelser: «En mann plantet en vinmark og satte opp et gjerde rundt den, hogg ut en vinpresse og bygde et vakttårn. Så forpaktet han den bort til noen vinbønder og reiste utenlands.

[2]Da tiden kom, sendte han en tjener til bøndene for å få sin del av avlingen.

[3]Men de grep ham, skamslo ham og sendte ham tomhendt bort.
[4]Siden sendte han en annen tjener til dem. Ham slo de i hodet og hånte.
[5]Da sendte han enda en; ham slo de i hjel. Og slik med mange andre: Noen skamslo de, og noen drepte de.
[6] Nå hadde han en eneste igjen, sin egen kjære sønn. Til sist sendte han sønnen til dem, for han tenkte: 'Sønnen min vil de vel ha respekt for.'
[7]Men vinbøndene sa til hverandre: 'Der har vi arvingen. Kom, la oss slå ham i hjel, så blir arven vår.'

[8] E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

[9] Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

[10] Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição

[8]Dermed grep de ham, slo ham i hjel og kastet ham ut av vingården.

[9]Hva skal nå vingårdens herre gjøre? Han skal komme og gjøre ende på vinbøndene og overlate vingården til andre.

[10] Har dere ikke lest dette ordet i Skriften: Steinen som bygningsmennene vraket, er blitt hjørnestein.

[11]Dette er Herrens eget verk, underfullt er det i våre øyne.»

[12]Da ville de gjerne ha grepet ham, for de skjønte at det var dem han siktet til med denne lignelsen. Men de var redde for folket, så de forlot ham og gikk sin vei.

Er det tillatt å betale skatt til keiseren?

(Matt 22,15–22; Luk 20,20–26)

[13] Siden sendte de noen av fariseerne og herodianerne til ham for at de skulle fange ham i ord.

[14]De kom og sa: «Mester, vi vet at du alltid holder deg til sannheten og ikke bryr deg om hva andre synes. For du ser ikke på person eller rang, men lærer sant om hva som er Guds vei: Er det tillatt å betale skatt til keiseren eller ikke? Skal vi betale eller la det være?»

[15] Men Jesus gjennomskuet hykleriet deres og sa til dem: «Hvorfor setter dere meg på prøve? Kom hit med en denar og la meg få se den!»

[16]De ga ham en, og han spurte: «Hvem har bildet og navnet sitt her?» «Keiseren», svarte de.

[17] Da sa Jesus til dem: «Gi keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud!» Og de undret seg over ham.

De dødes oppstandelse

Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

(Matt 22,23–33; Luk 20,27–38)

[18] Det kom noen saddukeere til ham, de som hevder at det ikke er noen oppstandelse. De la fram for ham et spørsmål:

[19] «Mester!» sa de, «Moses har gitt oss denne forskriften: Om en mann har en bror som dør og etterlater seg kone, men ingen barn, da skal han gifte seg med enken for å holde brorens ætt oppe.

[20]Nå var det sju brødre. Den eldste tok seg en kone, men døde uten å etterlate seg barn.

[21]Den nest eldste giftet seg da med henne, men også han døde barnløs, og på samme vis gikk det med den tredje.

[22]Ingen av de sju etterlot seg barn. Sist av dem alle døde kvinnen.

[23]Men i oppstandelsen, når de står opp, hvem av dem skal da ha henne som kone? Alle sju har jo vært gift med henne.»

[24]Jesus svarte dem: «Dere farer vill! Og skjer ikke det fordi dere verken kjenner skriftene eller Guds makt?

[25]For når de døde står opp, så verken gifter de seg eller blir giftet bort; nei, de er som engler i himmelen.

[26] Men at de døde står opp – har dere ikke lest om det i Moseboken, i fortellingen om tornebusken? Gud talte til Moses og sa: ‘Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud.’

[27]Han er ikke en Gud for døde, men for levende. Dere er helt på villspor.»

O grande mandamento
Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu

Det første budet
(Matt 22,34–40; Luk 10,25–28)

[28]En av de skriftlærde, som hadde hørt på dette ordskiftet og lagt merke til hvor godt Jesus svarte, gikk bort til ham og spurte: «Hvilket bud er det første av alle?»

[29] Jesus svarte: «Det første budet er dette: ‘Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én.

[30]Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av hele ditt sinn og av all din kraft.’

[31] Det andre er dette: ‘Du skal elske din neste som deg selv.’ Ikke noe annet bud er større enn disse.»

[32] Den skriftlærde sa til ham: «Du svarer godt, mester! Det er sant som du sier:Herren er én, og det er ikke noen annen enn han.

[33] Å elske ham av hele sitt hjerte og av all sin forstand og av all sin kraft og å elske sin neste som seg selv, det er mer verdt enn alle brennoffer og andre offer.”

[34]Da Jesus hørte hvor klokt han svarte, sa han til den skriftlærde: «Du er ikke langt borte fra Guds rike.» Og ingen våget å spørre ham mer.

Hvem Messias er
(Matt 22,41–46; Luk 20,41–44)

[35]Mens Jesus underviste på tempelplassen, tok han til orde og sa: «Hvordan kan de skriftlærde si at Messias er Davids sønn?

[36] David selv har jo sagt ved Den hellige ånd: ‘Herren sa til min herre: Sett deg ved

ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre
Lucas 21.1-4

[41] Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

[42] Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

[43] E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

[44] Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

Marcos 13

O sermão profético

min høyre hånd til jeg får lagt dine fiender under dine føtter.'

[37]David selv kaller ham herre, hvordan kan han da være Davids sønn?»

Advarsel mot de skriftlærde
(Luk 20,45–47)

Den store folkemengden lyttet gjerne til ham,

[38] og i sin undervisning sa han: «Pass dere for de skriftlærde! De vil gjerne gå omkring i lange kapper, motta ærbødige hilsener på torget,

[39]sitte fremst i synagogene og ha hedersplassene i selskaper.

[40] De eter enker ut av huset og holder lange bønner for syns skyld. Men de skal få desto hardere dom.»

Den fattige enkens gave
(Luk 21,1–4)

[41] Jesus satte seg rett overfor tempelkisten, og han så på hvordan folk la penger i den. Mange rike ga mye.

[42] Men det kom også en fattig enke og la i to småmynter, verdt noen få øre.

[43] Da kalte han disiplene til seg og sa: «Sannelig, jeg sier dere: Denne fattige enken har gitt mer enn noen av de andre som la penger i tempelkisten.

[44]For de ga alle av sin overflod, men hun ga av sin fattigdom alt hun eide, alt hun hadde å leve av.»

Markus 13

Jesus taler om de tider som skal komme
(Kap. 13)

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

[2] Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

[4] Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

[5] Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

[6] Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

[7] Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

Tempelet skal ødelegges
(Matt 24,1–2; Luk 21,5–6)

[1]Da Jesus var på vei ut fra tempelet, sa en av disiplene til ham: «Se, Mester! For noen steiner og for noen byggverk!»

[2]Han svarte: «Ja, ser du disse storslåtte bygningene? Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned.»

Trengselstiden begynner
(Matt 24,3–14; Luk 21,7–19)

[3] Da han satt på Oljeberget rett overfor tempelet og Peter, Jakob, Johannes og Andreas var alene med ham, spurte de ham:

[4]«Si oss: Når skal dette skje, og hva er tegnet på at alt dette skal fullbyrdes?»

[5]Jesus begynte da med å si: «Pass på at ikke noen fører dere vill!

[6]Mange skal komme i mitt navn og si: 'Det er jeg!' Og de skal villede mange.

[7]Når dere hører om kriger og det går rykter om krig, så la dere ikke skremme! Dette må skje, men ennå er ikke enden kommet.

[8]Folk skal reise seg mot folk og rike mot rike. Det skal være jordskjelv mange steder, og det skal være hungersnød. Dette er begynnelsen på fødselsriene.

[9] Vær på vakt! De skal utlevere dere til domstolene, de skal piske dere i synagogene, og for min skyld skal dere stilles fram for landshøvdinger og konger og stå som vitner for dem.

[10] Og evangeliet må først forkynnes for alle folkeslag.

[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

[11] Men når de arresterer dere og fører dere for retten, så vær ikke på forhånd bekymret for hva dere skal si, men si det som blir gitt dere i samme stund! For det er ikke dere som taler, men Den hellige ånd.

[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[12]Bror skal sende bror i døden, og en far sitt barn, og barn skal reise seg mot foreldre og volde deres død.

[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[13] Og dere skal hates av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

Den store trengsel

(Matt 24,15–28; Luk 21,20–24)

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[14] Når dere ser det motbydelige som ødelegger, stå der det ikke skulle stå – forstå det, den som leser! – da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene.

[15] quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

[15]Den som er på taket, må ikke gå ned og inn i huset for å ta med seg noe,

[16] e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[16]og den som er ute på markene, må ikke vende hjem for å hente kappen sin.

[17] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[17]Ve dem som venter barn og dem som gir bryst i de dager!

[18] Orai para que isso não suceda no inverno.

[18]Og be om at det ikke må skje om vinteren!

[19] Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

[19]For i de dager skal det komme en trengselstid som det aldri før har vært, fra Gud i begynnelsen skapte verden og til nå, og som det aldri mer skal bli.

[20] Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

[20]Om ikke Herren forkortet de dagene, ville ikke noe menneske bli frelst. Men for deres skyld som han har utvalgt, har han forkortet de dagene.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[26] Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[21] Om noen da sier til dere: 'Se, her er Messias' eller: 'Se, der er han', så tro det ikke!

[22] For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre tegn og under for om mulig å føre de utvalgte vill.

[23] Vær på vakt! Jeg har sagt dere alt på forhånd.

Når Menneskesønnen kommer

(Matt 24,29–31; Luk 21,25–28)

[24] Men i de dager, etter denne trengselstiden, skal solen bli formørket og månen miste sitt lys.

[25]Stjernene skal falle fra himmelen, og himmelrommets krefter skal rokkes.

[26] Da skal de se Menneskesønnen komme i skyene med stor makt og herlighet.

[27] Han skal sende ut englene og samle sine utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra jordens ytterste grense til himmelens ytterste grense.

Lær av fikentreet

(Matt 24,32–36; Luk 21,29–33)

[28] Lær en lignelse av fikentreet: Når det får sevje i greinene og skyter blad, da vet dere at sommeren er nær.

[29]Slik skal også dere vite, når dere ser dette skje, at han er nær og står for døren.

[30] Sannelig, jeg sier dere: Denne slekten skal ikke forgå før alt dette skjer.

[31]Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.

[32] Men den dagen eller timen kjenner ingen, ikke englene i himmelen og heller ikke Sønnen, bare Faderen.

Våkne tjenere

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.

[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

[2] Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Mateus 26.6-13; João 12.1-8

[3] Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

(Matt 25,13–15; Luk 19,12–13)

[33]Vær på vakt, hold dere våkne! For dere vet ikke når tiden er inne.

[34]Det er som med en mann som skulle utenlands: Da han forlot huset, overlot han ansvaret til tjenerne og ga oppgaver til hver og en, og til dørvokteren ga han påbud om å våke.

[35] Så våk da! For dere vet ikke når husherren kommer, enten det blir om kvelden, midt på natten, ved hanegal eller om morgenen.

[36]Når han plutselig er der, må han ikke finne dere sovende.

[37]Det jeg sier til dere, sier jeg til alle: Våk!»

Markus 14

Jesu lidelse og død
(Kap. 14–15)
Sammensvergelse mot Jesus
(Matt 26,1–5; Luk 22,1–2)

[1] Det var nå bare to dager igjen til påske og de usyrede brøds høytid. Overprestene og de skriftlærde prøvde å finne ut hvordan de kunne gripe ham med list og få ham drept.

[2]«Men ikke under høytiden», sa de, «ellers blir det uro i folket.»

Jesus blir salvet i Betania
(Matt 26,6–13; Joh 12,1–8)

[3] Jesus var i Betania hos Simon den spedalske. Mens de lå til bords, kom det inn en kvinne med en alabastkrukke med ekte og kostbar nardussalve. Hun brøt krukken og helte salven ut over hodet hans.

[4] Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

[5] Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

[6] Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

[7] Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

[8] Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

[9] Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

[10] E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao

[4]Noen som var der, sa forarget til hverandre: «Hva skal denne sløsingen med salve være godt for?

[5] Salven kunne vært solgt for mer enn tre hundre denarer og pengene gitt til de fattige.» Og de snakket strengt til henne.

[6]Men Jesus sa: «La henne være! Hvorfor plager dere henne? Hun har gjort en god gjerning mot meg.

[7] De fattige har dere alltid hos dere, og dem kan dere gjøre godt imot så ofte dere vil, men meg har dere ikke alltid.

[8] Hun gjorde det hun kunne. Hun har på forhånd salvet kroppen min til gravferden.

[9]Sannelig, jeg sier dere: Overalt i verden hvor evangeliet blir forkynt, skal også det hun gjorde, fortelles til minne om henne.»

Judas tilbyr seg å forråde Jesus

(Matt 26,14–16; Luk 22,3–6)

[10]Men Judas Iskariot, en av de tolv, gikk til overprestene og tilbød seg å utlevere Jesus.

[11]De ble glade da de hørte det, og lovet å gi ham penger. Fra da av søkte han en anledning til å forråde ham.

Det siste måltidet

(Matt 26,17–25; Luk 22,7–14.21–23)

[12] På den første dagen i de usyrede brøds høytid, da påskelammet ble slaktet, spurte disiplene ham: «Hvor vil du vi skal gå og gjøre i stand så du kan holde påskemåltid?»

[13] Da sendte han to av disiplene sine av sted og sa til dem: «Gå inn i byen! Der vil

encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

en mann som bærer en vannkrukke, møte dere. Følg etter ham,

[14]og der han går inn, skal dere si til eieren av huset: ‘Mesteren spør: Hvor er rommet der jeg kan holde påskemåltid med disiplene mine?’

[15] Da skal han vise dere et stort rom ovenpå, gjort ferdig med tepper og puter. Der skal dere stelle i stand for oss.»

[16]Disiplene gikk da av sted og kom inn i byen. De fant det slik som han hadde sagt, og de gjorde i stand påskemåltidet.

[17]Da det ble kveld, kom Jesus dit med de tolv.

[18] Mens de var til bords og spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg – en som spiser sammen med meg.»

[19]Da ble de bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg?»

[20] Han svarte: «Det er en av de tolv, en som dypper i fatet sammen med meg.

[21]For Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham. Men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.»

Nattverden

(Matt 26,26–29; Luk 22,15–20)

[22] Mens de holdt måltid, tok han et brød, takket og brøt det, ga dem og sa: «Ta imot, dette er min kropp.»

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[26] Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[27] Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

[28] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[29] Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

[30] Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

[31] Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

[32] Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

[23]Og han tok et beger, takket, ga dem, og de drakk alle av det.

[24] Og han sa til dem: «Dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange.

[25]Sannelig, jeg sier dere: Aldri mer skal jeg drikke av vintreets frukt før den dagen jeg drikker den ny i Guds rike.»

Jesus forutsier Peters fornektelse

(Matt 26,30–35; Luk 22,31–34)

[26] Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut mot Oljeberget.

[27]Jesus sa til dem: «Dere kommer alle til å falle fra og vende dere bort fra meg, for det står skrevet: Jeg skal slå gjeteren, og sauene skal bli spredt.

[28] Men etter at jeg er stått opp, skal jeg gå i forveien for dere til Galilea.»

[29] Da sa Peter: «Om så alle vender seg bort fra deg – jeg gjør det ikke!»

[30] Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: Nå i natt, før hanen galer to ganger, skal du fornekte meg tre ganger.»

[31]Men Peter forsikret: «Om jeg så må dø med deg, vil jeg ikke fornekte deg!» Det samme sa de alle.

I Getsemane

(Matt 26,36–46; Luk 22,39–46)

[32] Da de kom til et sted som heter Getsemane, sa han til disiplene: «Sett dere her mens jeg ber!»

[33] E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

[33] Så tok han med seg Peter, Jakob og Johannes. Han ble grepet av angst og gru,

[34] E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

[34] og han sa til dem: «Min sjel er tynget til døden av sorg. Bli her og våk!»

[35] E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

[35]Han gikk fram et lite stykke, kastet seg til jorden og ba om at timen måtte gå ham forbi, om det var mulig.

[36] E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

[36] Han sa: «Abba, Far! Alt er mulig for deg. Ta dette begeret fra meg! Men ikke som jeg vil, bare som du vil."

[37] Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

[37]Da han kom tilbake og fant dem sovende, sa han til Peter: «Simon, sover du? Klarte du ikke å våke en eneste time?

[38] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[38] Våk og be om at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kroppen er svak.»

[39] Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

[39]Igjen gikk han bort og ba med samme ord.

[40] Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

[40]Da han kom tilbake, fant han dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn. Og de visste ikke hva de skulle svare ham.

[41] E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.

[41]Han kom til dem for tredje gang og sa: «Dere sover og hviler fremdeles? Nå er det avgjort. Timen er kommet. Menneskesønnen skal overgis i synderes hender.

[42] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

[42]Stå opp, la oss gå! Han som forråder meg, er nær.»

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

Jesus blir tatt til fange

(Matt 26,47–56; Luk 22,47–53; Joh 18,2–11)

[43] E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e

[43]I det samme, mens han ennå talte, kom Judas, en av de tolv, og med ham en flokk som var væpnet med sverd og stokker. De

anciãos, uma turba com espadas e porretes.

[44] Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

[45] E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

[46] Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

[47] Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

[48] Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

[49] Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

[50] Então, deixando-o, todos fugiram.

Jesus seguido por um jovem

[51] Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

[52] Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

[53] E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

[54] Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

kom fra overprestene, de skriftlærde og de eldste.

[44]Forræderen hadde avtalt et tegn med dem: «Den jeg kysser, han er det. Grip ham og før ham bort med sikker vakt.»

[45]Og da han kom, gikk han straks bort til Jesus og sa: «Rabbi!» og kysset ham.

[46]Så la de hånd på ham og tok ham til fange.

[47]En av dem som sto der, dro da sverdet og hogg etter øversteprestens tjener og kuttet av ham øret.

[48]Men Jesus sa til dem: «Dere har rykket ut med sverd og stokker for å gripe meg, som om jeg var en ransmann.

[49] Dag etter dag var jeg hos dere og underviste på tempelplassen, men da grep dere meg ikke! Men slik skulle skriftene oppfylles.»

[50]Da forlot alle ham og flyktet.

[51]En ung mann var i følge med Jesus; han hadde bare et linklede om seg. De grep ham,

[52]men han slapp linkledet og flyktet naken bort.

Jesus for Det høye råd

(Matt 26,57–68; Luk 22,54–55.63–71; Joh 18,13–14.19–24)

[53]De førte Jesus til øverstepresten, og alle overprestene, de eldste og de skriftlærde kom sammen.

[54]Men Peter hadde fulgt etter ham på avstand, helt inn på gårdsplassen hos øverstepresten. Der satt han sammen med vaktene og varmet seg ved bålet.

[55] E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

[59] Nem assim o testemunho deles era coerente.

[60] Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[61] Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

[62] Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

[63] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

[64] Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

[65] Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

[55] Overprestene og hele Rådet prøvde å skaffe vitneutsagn mot Jesus for å få ham dømt til døden, men de fant ikke noe.

[56] Mange vitnet falskt mot ham, men vitneutsagnene deres stemte ikke overens.

[57]Da sto noen fram og kom med dette falske vitneutsagnet mot ham:

[58] «Vi har hørt ham si: 'Jeg skal rive ned dette tempelet som er gjort med hender, og på tre dager bygge et annet som ikke er gjort med hender.'»

[59]Men heller ikke her var det samsvar mellom vitneforklaringene.

[60]Da reiste øverstepresten seg, steg fram og spurte Jesus: «Har du ikke noe å si til det de anklager deg for?»

[61] Men han tidde og svarte ikke et ord. Igjen spurte øverstepresten: «Er du Messias, Sønn av Den velsignede?»

[62] Jesus svarte: «Jeg er det. Og dere skal se Menneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd ogkomme med himmelens skyer.»

[63] Da flerret øverstepresten kappen sin og sa: «Hva skal vi nå med vitner?

[64] Dere har hørt gudsbespottelsen. Hva mener dere?» Alle fant ham skyldig til å dø.

[65]Da ga noen seg til å spytte på ham, og de bandt for øynene hans, slo ham med knyttnevene og sa: «Nå kan du være

profet!» Og vaktene gikk løs på ham med piskeslag.

Pedro nega a Jesus
Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

66 Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

67 e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

68 Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

69 E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

70 Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

71 Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

72 E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

Peter fornekter Jesus
(Matt 26,69–75; Luk 22,56–62; Joh 18,15–18.25–27)

66Imens var Peter nede på gårdsplassen. En av tjenestejentene hos øverstepresten kom forbi,

67og da hun fikk øye på Peter der han satt og varmet seg, så hun nøye på ham og sa: «Du var også med denne Jesus fra Nasaret.»

68 Men han nektet og sa: «Jeg fatter og begriper ikke hva du snakker om.» Så gikk han ut i portrommet, {{og hanen gol.}}

69Men jenta fikk øye på ham og begynte igjen å si til dem som sto omkring: «Han er en av dem.»

70Men han nektet på ny. Kort etter sa også de som sto der, til Peter: «Visst er du en av dem. Du er jo også galileer.»

71Men han ga seg til å banne og sverge: «Jeg kjenner ikke denne mannen dere snakker om.»

72 I det samme gol hanen for annen gang. Da husket Peter det Jesus hadde sagt til ham: «Før hanen galer to ganger, skal du fornekte meg tre ganger.» Og han brast i gråt.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos
Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

1 Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a

Markus 15

Jesus for Pilatus
(Matt 27,1–2.11–26; Luk 23,1–5.13–25; Joh 18,33–40; 19,6–16)

1 Straks det ble morgen, og overprestene med de eldste og de skriftlærde, altså hele

Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

2 Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

3 Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

4 Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

5 Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

6 Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

7 Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

8 Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

9 E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

10 Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

11 Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

12 Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

13 Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

14 Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

15 Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após

Rådet, hadde holdt møte, bandt de Jesus, førte ham bort og overga ham til Pilatus.

2Pilatus spurte ham: «Er du jødenes konge?» Jesus svarte: «Du sier det.»

3Overprestene kom nå med mange anklager mot ham.

4Og Pilatus spurte ham igjen: «Svarer du ingenting? Du hører alt det de anklager deg for.»

5 Men Jesus svarte ikke et ord, og Pilatus undret seg.

6Hver høytid pleide Pilatus å gi en fange fri, den folket ba om.

7En som gikk under navnet Barabbas, satt fengslet sammen med de opprørerne som hadde begått et drap under opprøret.

8Da mengden møtte opp og begynte å be Pilatus gjøre som han pleide,

9svarte han: «Vil dere at jeg skal løslate jødenes konge?»

10For han visste at det var av misunnelse overprestene hadde utlevert Jesus.

11 Men overprestene egget opp folkemengden, så de ba ham gi Barabbas fri i stedet.

12Pilatus tok på ny til orde: «Hva vil dere da jeg skal gjøre med ham som dere kaller jødenes konge?»

13 «Korsfest ham!» skrek de tilbake.

14Pilatus spurte: «Hva ondt har han da gjort?» Men de skrek bare enda høyere: «Korsfest ham!»

15Pilatus ville gjerne gjøre mengden tilfreds. Han ga dem Barabbas fri, men lot

mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Mateus 27.27-31

16 Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

17 Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

18 E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

19 Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

20 Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus
Mateus 27.32; Lucas 23.26

21 E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

22 E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.

23 Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.

24 Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.

25 Era a hora terceira quando o crucificaram.

Jesus bli pisket og overga ham til å bli korsfestet.

Soldatene spotter Jesus
(Matt 27,27–31; Joh 19,2–3)

16 Soldatene førte nå Jesus inn i borggården i det som kalles pretoriet, og kalte sammen hele vaktstyrken.

17De kledde ham i en purpurkappe og flettet en tornekrone og satte den på hodet hans.

18Så begynte de å hilse ham: «Vær hilset, du jødenes konge!»

19De slo ham i hodet med en stokk, spyttet på ham og la seg på kne og hyllet ham.

20Da de hadde hånt ham, tok de purpurkappen av ham og kledde ham i hans egne klær.

Jesus blir korsfestet
(Matt 27,32–44; Luk 23,26–43; Joh 19,17–27)

Så førte de Jesus ut for å korsfeste ham.

21 Og de tvang en mann som gikk forbi, til å bære korset hans, det var Simon fra Kyréne, far til Aleksander og Rufus. Han var på vei inn fra markene.

22De førte Jesus ut til et sted som heter Golgata – det betyr Hodeskallen.

23 De ville gi ham vin med myrra i, men han tok ikke imot den.

24 Så korsfestet de ham og delte klærne hans mellom seg ved å kaste lodd om hvilket plagg hver skulle få.

25 Det var ved den tredje time de korsfestet ham.

[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!

[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[33] Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

[34] À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[35] Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

[36] E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

[26]Innskriften med anklagen mot ham lød: «Jødenes konge».

[27]Sammen med ham korsfestet de to røvere, en på høyre og en på venstre side av ham.

[28] {{Og det skriftordet ble oppfylt som sier: Han ble regnet blant lovbrytere.}}

[29] De som gikk forbi, ristet på hodet og spottet ham: «Se nå, du som river ned tempelet og bygger det opp igjen på tre dager!

[30]Frels deg selv og stig ned fra korset!»

[31]På samme måte hånte også overprestene og de skriftlærde ham og sa til hverandre: «Andre har han frelst, men seg selv kan han ikke frelse!

[32]La nå Messias, Israels konge, stige ned fra korset, så vi kan se og tro!» Også de som var korsfestet sammen med ham, hånte ham.

Jesus dør

(Matt 27,45–56; Luk 23,44–49; Joh 19,28–30)

[33] Da den sjette time kom, falt det et mørke over hele landet helt til den niende time.

[34] Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst: «Eloï, Eloï, lemá sabaktáni?» Det betyr: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»

[35]Noen av dem som sto der, hørte det og sa: «Hør, han roper på Elia.»

[36] Da løp en bort og fylte en svamp med vineddik, satte den på en stang og ville gi ham å drikke. Han sa: «Vent, la oss se om Elia kommer for å ta ham ned.»

[37] Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

[38] E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

[39] O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

[40] Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

[41] as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[42] Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

[43] vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

[44] Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

[45] Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

[46] Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido

[37]Men Jesus ropte høyt og utåndet.

[38] Og forhenget i tempelet revnet i to, fra øverst til nederst.

[39]Da offiseren som sto rett foran ham, så hvordan han utåndet, sa han: «Sannelig, denne mannen var Guds Sønn!»

[40] Det var også noen kvinner der som sto på avstand og så på. Blant dem var Maria Magdalena, Salome og Maria, mor til Jakob den yngre og Joses.

[41]De hadde fulgt Jesus og tjent ham da han var i Galilea. Det sto også mange andre kvinner der som var kommet opp til Jerusalem sammen med ham.

Jesus blir gravlagt

(Matt 27,57–61; Luk 23,50–56; Joh 19,38–42)

[42] Det var forberedelsesdagen – det vil si dagen før sabbaten – og det var alt blitt kveld.

[43]Josef fra Arimatea, en høyt aktet rådsherre som selv ventet på Guds rike, tok da mot til seg og gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp.

[44]Pilatus fant det underlig at han allerede skulle være død, og tilkalte offiseren og spurte om han hadde vært død lenge.

[45]Da han hadde fått det bekreftet fra offiseren, lot han Josef få liket.

[46]Han kjøpte da et linklede, tok Jesus ned, svøpte ham i det og la ham i en grav som var hugget ut i bergveggen, og rullet en stein foran inngangen til graven.

aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

[47] Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus
Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

[2] E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

[3] Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

[47]Maria Magdalena og Maria, mor til Joses, så hvor han ble lagt.

Markus 16

Jesus står opp
(Matt 28,1–10; Luk 24,1–12; Joh 20,1–10)

[1] Da sabbaten var over, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham.

[2]Tidlig om morgenen den første dagen i uken kom de til graven da solen gikk opp.

[3]De sa til hverandre: «Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?»

[4]Men da de så opp, fikk de se at steinen var rullet fra. Den var meget stor.

[5] Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet.

[6]Men han sa til dem: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham!

[7] Men gå og si til disiplene hans og til Peter: ‘Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere.’»

[8] Da gikk de ut og flyktet bort fra graven, skjelvende og ute av seg. De sa ikke et ord til noen, for de var redde.

Jesus aparece a Maria Madalena
João 20.11-18

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

Jesus aparece a dois de seus discípulos
Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará

Jesus viser seg for disiplene
(Joh 20,11–18)

[9] {{Etter at Jesus var stått opp igjen, tidlig den første dagen i uken, viste han seg først for Maria Magdalena, som han hadde drevet sju onde ånder ut av.

[10]Hun gikk av sted og fortalte det til dem som hadde vært med ham, og som nå sørget og gråt.

[11]Men da de fikk høre at han levde, og at hun hadde sett ham, trodde de det ikke.

[12] Senere viste han seg i en annen skikkelse for to av dem mens de gikk på veien og skulle ut på landet.

[13]Også disse kom og fortalte det til de andre, men de trodde ikke dem heller.

[14] Til sist viste han seg også for de elleve mens de var samlet til måltid. Han bebreidet dem for deres vantro og harde hjerter, for de hadde ikke trodd dem som hadde sett at han var stått opp.

Disiplenes oppdrag
(Matt 28,18–20; Luk 24,47–48)

[15] Og han sa til dem: «Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet for alt som Gud har skapt!

[16] Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli fordømt.

[17] Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale nye tungemål,

[18] og de skal ta slanger i hendene. Om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade

mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

dem, og når de legger hendene på syke, skal de bli friske.»

Jesus blir tatt opp til himmelen

(Apg 1,9)

[19] Etter at Herren Jesus hadde talt med dem, ble han tatt opp til himmelen og satte seg ved Guds høyre hånd.

[20] Men de gikk ut og forkynte overalt, og Herren virket med og stadfestet Ordet gjennom de tegn som fulgte.}}

O evangelho segundo Lucas	Lukas

Lucas 1

Prefácio

1 Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,

2 conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,

3 igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,

4 para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

5 Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.

6 Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

7 E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

8 Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,

9 segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

Lukas 1

Evangelistens forord

1 Mange har forsøkt å gi en fremstilling av det som er blitt oppfylt blant oss,

2 slik vi har fått det overlevert av dem som helt fra først av var øyenvitner og tjenere for Ordet.

3 Nå har også jeg bestemt meg for å gå nøye gjennom alt fra begynnelsen av og skrive det ned for deg i sammenheng, ærede Teofilos,

4 så du kan vite at det er pålitelig, det du har fått opplæring i.

Døperen Johannes' og Jesu barndom

(1,5–2,40)

Løftet om døperens fødsel

5 I de dager da Herodes var konge i Judea, var det en prest i Abias vaktskift som het Sakarja. Hans kone var også av Arons ætt og het Elisabet.

6 Begge var rettferdige for Gud og levde uklanderlig etter alle Herrens bud og forskrifter.

7 Men de var barnløse, for Elisabet kunne ikke få barn, og begge var nå langt oppe i årene.

8 En dag gjorde Sakarja tjeneste som prest for Gud, for turen var kommet til hans vaktskift.

9 De kastet lodd, som skikken var blant prestene, og det falt på ham å gå inn i Herrens tempel for å ofre røkelse.

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham a realizar-se; porquanto não

[10]Mens ofringen fant sted, sto hele folkemengden utenfor og ba.

[11] Da viste en Herrens engel seg for ham på høyre side av røkelsesalteret.

[12]Sakarja ble slått av redsel da han så dette.

[13] Men engelen sa til ham: «Frykt ikke, Sakarja! Din bønn er blitt hørt. Din kone Elisabet skal føde deg en sønn, og du skal gi ham navnet Johannes.

[14]Han skal bli til glede og fryd for deg, og mange skal glede seg over at han er født,

[15] for han skal være stor i Herrens øyne. Han skal ikke drikke vin og sterk drikk, og helt fra mors liv skal han være fylt av Den hellige ånd.

[16]Han skal få mange i Israel til å vende om til Herren, deres Gud.

[17] Han skal gå i forveien for Herren med samme ånd og kraft som Elia, for å vende fedrenes hjerter til barna og gi ulydige det sinn som rettferdige har, for å gjøre i stand for Herren et vel forberedt folk.»

[18] Sakarja sa til engelen: «Hvordan kan jeg være sikker på dette? Jeg er jo gammel, og min kone er også langt oppe i årene.»

[19] Da svarte engelen: «Jeg er Gabriel, som står for Guds ansikt. Jeg er sendt for å tale til deg og bringe deg dette gledesbudskapet.

[20]Nå skal du bli stum og ikke kunne tale før den dagen dette skjer, fordi du ikke

acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

[21] O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

[22] Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

[23] Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

A felicidade de Isabel

[24] Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

[25] Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

Predito o nascimento de Jesus

[26] No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

[27] a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

[28] E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

[29] Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

[30] Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

[31] Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

trodde mine ord. Men det jeg har sagt, skal gå i oppfyllelse når tiden er inne.»

[21]Imens ventet folket på Sakarja. De undret seg over at han ble så lenge inne i tempelet.

[22]Da han kom ut, kunne han ikke tale med dem, og de forsto at han hadde hatt et syn der inne. Han kunne bare gi tegn til dem; han var og ble stum.

[23]Da tjenestetiden var slutt, vendte han hjem.

[24]En tid etter ble hans kone Elisabet med barn, og hun holdt seg borte fra folk i fem måneder.

[25] «Dette har Herren gjort for meg», sa hun. «Nå har han sett til meg og tatt bort min vanære blant folk.»

Budskapet til Maria

[26]Men da Elisabet var i sjette måned, ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret,

[27] til en jomfru som var lovet bort til Josef, en mann av Davids ætt. Jomfruens navn var Maria.

[28]Engelen kom inn til henne og sa: «Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!»

[29]Hun ble forskrekket over engelens ord og undret seg over hva denne hilsenen skulle bety.

[30]Men engelen sa til henne: «Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud.

[31] Hør! Du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus.

[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

[40] entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

[41] Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

[42] E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

[32] Han skal være stor og kalles Den høyestes Sønn, og Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone.

[33] Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid; det skal ikke være ende på hans kongedømme.»

[34]Maria sa til engelen: «Hvordan skal dette kunne skje når jeg ikke har vært sammen med noen mann?»

[35] Engelen svarte: «Den hellige ånd skal komme over deg, og Den høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal barnet som blir født, være hellig og kalles Guds Sønn.

[36]Og hør: Din slektning Elisabet venter en sønn, hun også, på sine gamle dager. Hun som de sa ikke kunne få barn, er allerede i sjette måned.

[37] For ingen ting er umulig for Gud.»

[38]Da sa Maria: «Se, jeg er Herrens tjenestekvinne. La det skje med meg som du har sagt.» Så forlot engelen henne.

Maria og Elisabet

[39]Noen dager senere dro Maria av sted og skyndte seg opp i fjellbygdene, til den byen i Juda

[40]hvor Sakarja bodde. Der gikk hun inn til Elisabet og hilste på henne.

[41]Da Elisabet hørte Marias hilsen, sparket barnet i magen hennes. Hun ble fylt av Den hellige ånd

[42]og ropte høyt: «Velsignet er du blant kvinner, og velsignet er frukten i ditt morsliv.

[43] E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

[44] Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

[45] Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

O cântico de Maria

[46] Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

[47] e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

[48] porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

[49] porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

[50] A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

[51] Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

[52] Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

[53] Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

[54] Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

[55] a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

[56] Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

[43]Men hvordan kan det skje at min Herres mor kommer til meg?

[44]For da lyden av din hilsen nådde øret mitt, sparket barnet i magen min av fryd.

[45]Og salig er hun som trodde, for det som Herren har sagt henne, skal gå i oppfyllelse.»

[46] Da sa Maria:

Marias lovsang

«Min sjel opphøyer Herren,

[47] og min ånd fryder seg i Gud, min frelser.

[48] For han har sett til sin tjenestekvinne i hennes fattigdom. Og se, fra nå av skal alle slekter prise meg salig,

[49] for store ting har han gjort mot meg, han, den mektige; hellig er hans navn.

[50] Fra slekt til slekt varer hans miskunn over dem som frykter ham.

[51] Han gjorde storverk med sin sterke arm; han spredte dem som bar hovmodstanker i hjertet.

[52] Han støtte herskere ned fra tronen og løftet opp de lave.

[53] Han mettet de sultne med gode gaver, men sendte de rike tomhendte fra seg.

[54] Han tok seg av Israel, sin tjener, og husket på sin miskunn

[55]slik han lovet våre fedre, Abraham og hans ætt, til evig tid.»

[56]Maria ble hos Elisabet i omkring tre måneder. Så vendte hun hjem.

Johannes blir født

[57] A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

[58] Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

[59] Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

[60] De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

[61] Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

[62] E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

[63] Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

[64] Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

[65] Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

[66] Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

[67] Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

[68] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

[57]Tiden kom da Elisabet skulle føde, og hun fikk en sønn.

[58]Hennes naboer og slektninger hørte hvor stor godhet Herren hadde vist henne, og de gledet seg med henne.

[59] På den åttende dagen kom de for å omskjære gutten. De ville kalle ham Sakarja etter faren,

[60] men moren svarte: «Nei, han skal hete Johannes.»

[61]«Men det er jo ingen i din slekt som har det navnet», svarte de.

[62]Da ga de tegn til faren for å få vite hva han ville at barnet skulle hete.

[63]Han ba om en tavle og skrev: «Hans navn er Johannes.» Da ble alle forundret,

[64]men i det samme ble munnen hans åpnet og tungen løst, og han begynte å lovprise Gud.

[65]Alle som bodde der omkring, ble grepet av ærefrykt. I alle fjellbygdene i Judea snakket folk om det som hadde hendt.

[66] Alle som hørte dette, tok det til hjertet og spurte: «Hva skal det vel bli av dette barnet?» Og Herrens hånd var med ham.

[67]Hans far Sakarja ble fylt av Den hellige ånd. Han talte profetiske ord og sa:

Sakarjas lovsang

[68] «Velsignet er Herren, Israels Gud, for han har sett til sitt folk og forløst det.

[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,
[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,
[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;
[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança
[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,
[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,
[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.
[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,
[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,
[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,
[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.
[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

Lucas 2

O nascimento de Jesus Cristo
Mateus 1.18-25

[1] Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.
[2] Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.

[69] Han har oppreist for oss et horn til frelse i sin tjener Davids hus,
[70] slik han lovet fra gammel tid ved munnen til sine hellige profeter:
[71] å frelse oss fra våre fiender og fra hånden til alle dem som hater oss.
[72] Han viste miskunn mot våre fedre og husket på sin hellige pakt,
[73] den ed han ga som løfte til Abraham, vår far,
[74]så vi, frelst fra fiendehånd og uten redsel, kan tjene ham for hans ansikt
[75]i renhet og rettferd alle våre dager.
[76] Og du, barn, skal kalles profet for Den høyeste, for du skal gå fram foran Herren og rydde hans veier
[77] og gi hans folk å kjenne frelsen når deres synder blir tilgitt,
[78] for vår Gud er rik på miskunn. Slik skal lyset fra det høye gjeste oss som en soloppgang
[79] og skinne for dem som bor i mørke og dødens skygge, og lede våre føtter inn på fredens vei.»
[80] Og gutten vokste og ble sterk i ånden. Han holdt til i ødemarken, helt til den dagen han skulle stå fram for Israel.

Lukas 2

Jesus blir født
(Matt 1,18–25)

[1]Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall.
[2] Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria.

[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

[3]Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

[4] Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt,

[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.

[5] for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn.

[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,

[6]Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde,

[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

[7]og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

[8]Det var noen gjetere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin.

[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

[9]Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel.

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[10]Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket:

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[11] I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren.

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[12]Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.»

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[13]Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

14 Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

15 E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

16 Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

17 E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

18 Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

19 Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

20 Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

A circuncisão de Jesus

21 Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

A apresentação de Jesus no templo

22 Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

23 conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

14 «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!»

15 Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.»

16 Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben.

17 Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet.

18 Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte.

19 Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte.

20 Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

Jesus får navn

21 Da åtte dager var gått og han skulle omskjæres, fikk han navnet Jesus, det som engelen hadde gitt ham før han ble unnfanget i mors liv.

Jesus blir båret fram i tempelet

22 Da renselsestiden som Moseloven påla dem, var forbi, tok de ham med opp til Jerusalem for å bære ham fram for Herren.

23 For det står skrevet i Herrens lov: Alt av hankjønn som åpner morslivet, skal være helliget Herren.

24 e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

25 Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

26 Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

27 Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

28 Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

29 Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

30 porque os meus olhos já viram a tua salvação,

31 a qual preparaste diante de todos os povos:

32 luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

33 E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

34 Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

35 (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

A profetisa Ana

24 De skulle også bringe det offeret som Herrens lov påbyr: et par turtelduer eller to dueunger.

25 I Jerusalem bodde det en mann som het Simeon. Han var rettskaffen og gudfryktig og ventet på Israels trøst. Den hellige ånd var over ham,

26 og Ånden hadde latt ham få vite at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede.

27 Nå kom han til tempelet, ledet av Ånden. Og da Jesu foreldre kom med barnet for å gjøre med ham som skikken var etter loven,

28 tok Simeon barnet opp i armene sine. Han lovpriste Gud og sa:

Simeons lovsang

29 «Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, slik som du har lovet.

30 For mine øyne har sett din frelse,

31 som du har gjort i stand like for ansiktet på alle folk,

32 et lys til åpenbaring for hedningene og ditt folk Israel til ære.»

33 Hans far og mor undret seg over det som ble sagt om ham.

34 Og Simeon velsignet dem og sa til hans mor Maria: «Se, han er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt

35 – ja, også gjennom din egen sjel skal det gå et sverd. Slik skal de tankene mange bærer i hjertet, komme for dagen.»

[36] Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

O menino Jesus no meio dos doutores

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[36]Det var en kvinne der som var profet, Anna, Fanuels datter, av Asjers stamme. Hun var langt oppe i årene. Som ung hadde hun vært gift i sju år

[37] og hadde siden levd som enke til hun nå var åttifire år. Hun forlot aldri tempelet, men tjente Gud i faste og bønn natt og dag.

[38] I samme stund kom også hun fram og lovpriste Gud, og hun fortalte om barnet til alle som ventet på frihet for Jerusalem.

[39]Da de hadde gjort alt som Herrens lov påbyr, vendte de tilbake til Galilea, til sin hjemby Nasaret.

[40] Og gutten vokste og ble sterk, fylt av visdom, og Guds nåde var over ham.

Jesus som tolvåring i tempelet

[41] Hvert år pleide Jesu foreldre å dra til Jerusalem for å feire påske.

[42]Da han var blitt tolv år, dro de som vanlig opp til høytiden.

[43]Men da høytidsdagene var over og de skulle hjem, ble gutten Jesus igjen i Jerusalem uten at foreldrene visste om det.

[44]De trodde han var med i reisefølget, og gikk en dagsreise før de begynte å lete etter ham blant slektninger og venner.

[45]Da de ikke fant ham, vendte de tilbake til Jerusalem for å lete etter ham der.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.
[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.
[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.
[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?
[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.
[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.
[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

Lucas 3

A pregação de João Batista
Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,
[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[46]Først etter tre dager fant de ham i tempelet. Der satt han blant lærerne, lyttet til dem og stilte spørsmål.
[47] Alle som hørte ham, undret seg over hvor forstandig han var og hvor godt han svarte.
[48]Da foreldrene så ham, ble de slått av undring, og hans mor sa: «Barnet mitt, hvorfor har du gjort dette mot oss? Din far og jeg har lett etter deg og vært så redde.»
[49] Men han svarte: «Hvorfor lette dere etter meg? Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus?»
[50]Men de forsto ikke hva han mente med det han sa til dem.
[51] Så ble han med hjem til Nasaret og var lydig mot dem. Men hans mor tok vare på alt dette i sitt hjerte.
[52] Og Jesus gikk fram i alder og visdom. Han var til glede for Gud og mennesker.

Lukas 3

Forberedelsen til Jesu virke
(3,1–4,13)
Døperen Johannes står fram
(Matt 3,1–12; Mark 1,2–8)

[1] I keiser Tiberius' femtende regjeringsår, mens Pontius Pilatus var landshøvding i Judea og Herodes var landsfyrste over Galilea, hans bror Filip over Iturea og Trakonitis, og Lysanias over Abilene,
[2] og mens Annas og Kaifas var øversteprester, da kom Guds ord til Johannes, Sakarjas sønn, i ødemarken.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

[4] conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[5] Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

[6] e toda carne verá a salvação de Deus.

[7] Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[9] E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10] Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

[11] Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

[12] Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

[13] Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

[3] Og han dro rundt i hele landet omkring Jordan og forkynte en omvendelsesdåp som ga tilgivelse for syndene,

[4] som det står skrevet i boken med profeten Jesajas ord: En røst roper i ødemarken: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette!

[5]Hver dal skal fylles, hvert fjell og hver haug skal senkes. De krokete veier skal bli rette, de steinete stier jevne.

[6] Og alle mennesker skal se Guds frelse.

[7]Mye folk dro ut for å bli døpt av Johannes, og han sa til dem: «Ormeyngel! Hvem har lært dere hvordan dere skal slippe unna den vreden som skal komme?

[8] Så bær da frukt som svarer til omvendelsen. Og begynn ikke å si til dere selv: 'Vi har Abraham til far.' For jeg sier dere: Gud kan reise opp barn for Abraham av disse steinene.

[9] Øksen ligger allerede ved roten av trærne; hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.»

[10] «Hva skal vi da gjøre?» spurte folk.

[11] Han svarte: «Den som har to kjortler, skal dele med den som ikke har noen, og den som har mat, skal gjøre det samme.»

[12] Det kom også noen tollere for å bli døpt, og de sa til ham: «Mester, hva skal vi gjøre?»

[13]«Krev ikke inn mer enn det som er fastsatt», svarte han.

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

[14]Også noen soldater spurte ham: «Hva skal så vi gjøre?» Og til dem sa han: «Press ikke penger av noen ved vold eller falske anklager, men nøy dere med lønnen deres.»

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[15] Folket gikk nå med forventning, og alle tenkte i sitt stille sinn at Johannes kanskje var Messias.

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[16] Da tok Johannes til orde og sa til dem alle: «Jeg døper dere med vann. Men det kommer en som er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å løse sandalremmen hans. Han skal døpe dere med Den hellige ånd og ild.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[17] Han har kasteskovlen i hånden for å rense kornet på treskeplassen. Hveten skal han samle i låven sin, men agnene skal han brenne opp med en ild som aldri slukner.»

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[18]Dette og mye annet la han folket på sinne når han forkynte budskapet for dem.

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[19] Men da han refset landsfyrsten Herodes fordi han levde med sin brors kone Herodias og gjorde mye annet ondt,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

[20]føyde Herodes en ny misgjerning til alle de andre: Han kastet Johannes i fengsel.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

Jesus blir døpt

(Matt 3,13–17; Mark 1,9–11; Joh 1,32–34)

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[21]Hele folket lot seg nå døpe, og Jesus ble også døpt. Mens han sto og ba, åpnet himmelen seg,

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A genealogia de Jesus Cristo
Mateus 1.1-16

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[22] Den hellige ånd kom ned over ham i skikkelse av en due, og en røst lød fra himmelen: «Du er min Sønn, den elskede, i deg har jeg min glede.»

Jesu ættetavle
(Matt 1,1–17)

[23] Jesus var omkring tretti år gammel da han begynte sin gjerning. Han ble holdt for å være sønn av Josef, som var sønn av Eli,

[24]sønn av Mattat, sønn av Levi, sønn av Melki, sønn av Jannai, sønn av Josef,

[25]sønn av Mattatja, sønn av Amos, sønn av Nahum, sønn av Esli, sønn av Naggai,

[26]sønn av Maat, sønn av Mattatja, sønn av Sjimi, sønn av Josek, sønn av Joda,

[27]sønn av Johanan, sønn av Resa, sønn av Serubabel, sønn av Sjealtiel, sønn av Neri,

[28]sønn av Melki, sønn av Addi, sønn av Kosam, sønn av Elmadam, sønn av Er,

[29]sønn av Josva, sønn av Elieser, sønn av Jorim, sønn av Mattat, sønn av Levi,

[30]sønn av Simeon, sønn av Juda, sønn av Josef, sønn av Jonam, sønn av Eljakim,

[31] sønn av Melea, sønn av Menna, sønn av Mattata, sønn av Natan, sønn av David,

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

Lucas 4

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[32] sønn av Isai, sønn av Obed, sønn av Boas, sønn av Salma, sønn av Nahsjon,

[33]sønn av Amminadab, sønn av Admin, sønn av Arni, sønn av Hesron, sønn av Peres, sønn av Juda,

[34] sønn av Jakob, sønn av Isak, sønn av Abraham, sønn av Tarah, sønn av Nahor,

[35]sønn av Serug, sønn av Re'u, sønn av Peleg, sønn av Eber, sønn av Sjelah,

[36]sønn av Kenan, sønn av Arpaksjad, sønn av Sem, sønn av Noah, sønn av Lamek,

[37] sønn av Metusjalah, sønn av Henok, sønn av Jared, sønn av Mahalalel, sønn av Kenan,

[38] sønn av Enosj, sønn av Set, sønn av Adam, sønn av Gud.

Lukas 4

Jesus blir fristet
(Matt 4,1–11; Mark 1,12–13)

[1]Fylt av Den hellige ånd vendte Jesus tilbake fra Jordan. Drevet av Ånden ble han ført omkring i ødemarken

[2] i førti dager, og han ble fristet av djevelen. Han spiste ingenting i de dagene, og da de var gått, var han sulten.

[3]Da sa djevelen til ham: «Er du Guds Sønn, så si til denne steinen at den skal bli til brød.»

[4] Men Jesus svarte: «Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene.»

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[5]Så førte djevelen ham høyt opp og viste ham på et øyeblikk alle verdens riker

[6]og sa til ham: «Jeg vil gi deg all denne makt og herlighet. For makten er gitt i min hånd, og jeg gir den til hvem jeg vil.

[7]Om du bare faller ned og tilber meg, skal alt være ditt.»

[8] Men Jesus svarte ham: «Det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.»

[9]Så tok djevelen ham med til Jerusalem, stilte ham ytterst på tempelmuren og sa: «Er du Guds Sønn, så kast deg ned herfra.

[10]For det står skrevet: Han skal gi englene sine befaling om å bevare deg.

[11]Og: De skal bære deg på hendene så du ikke støter foten mot noen stein.»

[12] Men Jesus svarte ham: «Det er sagt: Du skal ikke sette Herren din Gud på prøve.»

[13] Da djevelen var ferdig med å friste ham på alle måter, holdt han seg borte fra ham for en tid.

Jesus i synagogen i Nasaret

(Matt 4,12–17; 13,53–58; Mark 1,14–15; 6,1–6)

[14] I Åndens kraft vendte Jesus tilbake til Galilea, og ryktet om ham spredte seg over hele området.

[15] Han underviste i synagogene og fikk lovord av alle.

[16] Han kom også til Nasaret, hvor han var vokst opp, og på sabbaten gikk han inn i synagogen, slik han pleide. Da han reiste seg for å lese,

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

[21] Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

[22] Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

[23] Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

[24] E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

[25] Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

[26] e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

[17]rakte de ham profeten Jesajas bok. Han åpnet bokrullen og fant stedet der det står skrevet:

[18] Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne et godt budskap for fattige. Han har sendt meg for å rope ut at fanger skal få frihet og blinde få synet igjen, for å sette undertrykte fri

[19]og rope ut et nådens år fra Herren.

[20]Så rullet han bokrullen sammen, rakte den til synagogetjeneren og satte seg. Alle i synagogen stirret spent på ham.

[21]Han begynte da med å si: «I dag er dette skriftordet blitt oppfylt mens dere hørte på.»

[22]Alle roste ham og undret seg over nådeordene som kom fra hans munn. «Er ikke dette Josefs sønn?» spurte de.

[23]Da sa Jesus til dem: «Dere vil sikkert minne meg om dette ordtaket: 'Lege, leg deg selv!' Dere vil si: 'Vi har hørt om alt som har skjedd i Kapernaum. Gjør det samme her på ditt eget hjemsted!'»

[24] Og han la til: «Sannelig, jeg sier dere: Ingen profet blir godt mottatt på hjemstedet sitt.

[25] Jeg sier dere som sant er: Det var mange enker i Israel den gang Elia levde, da himmelen var lukket i tre år og seks måneder og det ble en stor hungersnød i hele landet.

[26]Likevel ble ikke Elia sendt til noen av dem, bare til en enke i Sarepta i Sidon-landet.

[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

[29] E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

A cura da sogra de Pedro

[27] Og det var mange med hudsykdom i Israel på profeten Elisjas tid, men ingen av dem ble renset, bare syreren Naaman.»

[28]Alle i synagogen ble rasende da de hørte dette.

[29]De sprang opp og jaget ham ut av byen. De drev ham mot en skrent i åssiden der byen deres lå, og ville styrte ham utfor.

[30]Men han gikk midt gjennom flokken og dro bort.

En dag i Kapernaum

(Matt 8,14–17; Mark 1,21–39)

[31] Jesus tok veien ned til Kapernaum, en by i Galilea. Han underviste dem på sabbaten,

[32] og de var slått av undring over hans lære, for han talte med myndighet.

[33]I synagogen var det en mann som hadde en ond og uren ånd. Han satte i å rope av all kraft:

[34] «Hva vil du oss, Jesus fra Nasaret? Er du kommet for å ødelegge oss? Jeg vet hvem du er: Guds Hellige!”

[35]Men Jesus truet den og sa: «Ti stille og far ut av ham!» Den onde ånden rev mannen over ende midt iblant dem og fór ut av ham, men uten å skade ham.

[36]Alle ble forferdet, og de sa til hverandre: «Hva er dette for slags tale? Med makt og myndighet befaler han de urene åndene, og de farer ut.»

[37]Og ryktet om ham spredte seg overalt i omegnen.

Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

[38] Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

[38]Jesus brøt opp fra synagogen og gikk hjem til Simon. Her lå Simons svigermor syk med høy feber, og de ba Jesus hjelpe henne.

[39]Han bøyde seg over henne og truet feberen, og den slapp henne. Straks sto hun opp og stelte for dem.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

[40] Ved solnedgang kom alle til ham med sine syke, som hadde mange slags plager. Han la hendene på hver enkelt av dem og helbredet dem.

[41] Det fór også onde ånder ut av mange mens de skrek og ropte: «Du er Guds Sønn!» Men han truet dem og påla dem strengt å tie, for de visste at han var Messias.

Jesus vai a um lugar deserto

Marcos 1.35-39

[42] Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

[42] Da det var blitt dag, dro han ut til et øde sted. Folk ga seg til å lete etter ham, og da de kom dit han var, forsøkte de å holde ham igjen, så han ikke skulle gå fra dem.

[43] Men han sa til dem: «Også i de andre byene må jeg forkynne det gode budskapet om Guds rike. Det er det jeg er utsendt for.»

[44] Og han fortsatte å forkynne i synagogene i Judea.

Lucas 5

A pesca maravilhosa

Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

[1] Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

Lukas 5

Peters fiskefangst

(Matt 4,18–22; Mark 1,16–20)

[1] En gang sto Jesus ved Gennesaretsjøen, og folk trengte seg inn på ham for å høre Guds ord.

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

[6] Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

[2] Da fikk han se to båter som lå ved stranden. Fiskerne var gått ut av dem og holdt på å skylle garn.

[3]Jesus steg opp i en av båtene, den som tilhørte Simon, og ba ham legge litt ut fra land. Så satte han seg og underviste folkemengden fra båten.

[4] Da han var ferdig med å tale, sa han til Simon: «Legg ut på dypet og sett garn til fangst.»

[5] «Mester», svarte Simon, «vi har strevd hele natten og ikke fått noe. Men på ditt ord vil jeg sette garn.”

[6]Så gjorde de det, og fikk så mye fisk at garnet holdt på å revne.

[7]De ga tegn til arbeidslaget i den andre båten at de skulle komme og ta i med dem. Og da de kom, fylte de begge båtene, så de var nær ved å synke.

[8]Da Simon Peter så det, kastet han seg ned for Jesu føtter og sa: «Gå fra meg, Herre, for jeg er en syndig mann.»

[9]For han og alle som var med ham, ble grepet av forferdelse over den fangsten de hadde fått.

[10]På samme måte var det med Sebedeus-sønnene Jakob og Johannes, som fisket sammen med Simon. Men Jesus sa til Simon: «Vær ikke redd! Fra nå av skal du fange mennesker.»

[11] Så rodde de båtene i land, forlot alt og fulgte ham.

Den spedalske mannen

(Matt 8,1–4; Mark 1,40–45)

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[12] En gang han var i en av byene, kom en spedalsk mann, full av sår. Da han fikk se Jesus, kastet han seg ned med ansiktet mot jorden og bønnfalt ham: «Herre, om du vil, kan du gjøre meg ren.»

[13]Jesus rakte ut hånden og rørte ved ham. «Jeg vil», sa han. «Bli ren!» Og straks forsvant spedalskheten.

[14] Jesus forbød ham å si det til noen. «Men gå og vis deg for presten», sa han, «og bær fram et offer for renselsen din, slik som Moses har påbudt. Det skal være et vitnesbyrd for dem.”

[15]Men ryktet om ham spredte seg bare enda mer, og store flokker strømmet til for å høre ham og bli helbredet for sykdommene sine.

[16] Men selv trakk han seg ofte tilbake til øde steder og ba.

Den lamme mannen

(Matt 9,1–8; Mark 2,1–12)

[17] En dag holdt Jesus på med å undervise. Det satt fariseere og lovlærere der som var kommet fra alle landsbyene i Galilea og Judea, og fra Jerusalem. Jesus hadde Herrens kraft så han kunne helbrede.

[18]Da kom det noen menn som bar en lam mann på en båre. De forsøkte å bære ham inn og legge ham ned foran Jesus.

[19] Men fordi det var uråd å få ham inn på grunn av trengselen, gikk de opp på taket, fjernet noen takstein og firte ham ned på båren, midt foran Jesus.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[20] Da Jesus så deres tro, sa han: «Venn, syndene dine er deg tilgitt.»

[21] Men de skriftlærde og fariseerne tenkte straks: «Hva er dette for en, som spotter Gud? Hvem andre kan tilgi synder enn Gud alene?»

[22]Jesus visste hva de tenkte, og sa til dem: «Hva er det for tanker dere går med i hjertet?

[23]Hva er lettest å si: 'Syndene dine er deg tilgitt' eller: 'Stå opp og gå'?

[24] Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å tilgi synder» – og nå vendte han seg til den lamme – «så sier jeg deg: Stå opp, ta båren din og gå hjem!»

[25]Og straks reiste mannen seg foran øynene på dem, tok båren han hadde ligget på, og gikk hjem mens han lovpriste Gud.

[26]Alle ble helt ute av seg av undring og priste Gud. De ble grepet av frykt og sa: «I dag har vi sett det utrolige!»

Jesus kaller Levi

(Matt 9,9; Mark 2,13–14)

[27] Deretter gikk Jesus ut. Da fikk han se en toller som het Levi. Han satt på tollboden. Jesus sa til ham: «Følg meg!»

[28]Og han reiste seg, forlot alt og fulgte ham.

Fest og faste

(Matt 9,10–17; Mark 2,15–22)

[29]Levi holdt et stort selskap for ham hjemme hos seg, og en hel del tollere og andre var sammen med dem til bords.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[35] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

[36] Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

[37] E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

[38] Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

[39] E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

Lucas 6

[30] Fariseerne og de skriftlærde blant dem murret og sa til disiplene: «Hvorfor spiser og drikker dere sammen med tollere og syndere?»

[31]Men Jesus svarte dem: «Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke.

[32] Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse.»

[33] De sa da til ham: «Disiplene til Johannes holder ofte faste og bønn, og det samme gjør fariseernes disipler, men dine spiser og drikker.»

[34] «Kan dere få bryllupsgjestene til å faste så lenge brudgommen er hos dem?» svarte Jesus.

[35]«Men det skal komme en tid da brudgommen blir tatt fra dem, og når de dagene kommer, da skal de faste.»

[36]Han fortalte dem også en lignelse: «Ingen river et stykke av et nytt klesplagg for å lappe et gammelt. For da rives jo det nye klesplagget i stykker, og lappen fra det nye passer ikke til det gamle.

[37] Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker. For da vil den nye vinen sprenge sekkene, vinen renner ut, og sekkene blir ødelagt.

[38]Nei, ny vin må fylles i nye skinnsekker.

[39]Og ingen som har drukket gammel vin, har lyst på ny. Han vil si at den gamle er best.»

Lukas 6

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

[1] Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

[2] E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

[6] Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

Jesus og sabbaten
(Matt 12,1–14; Mark 2,23–3,6)

[1] En sabbat tok Jesus veien langs noen kornåkrer. Disiplene plukket aks, gned dem ut i hendene og spiste.

[2]Da sa noen av fariseerne: «Hvorfor gjør dere det som ikke er tillatt på sabbaten?»

[3]Jesus svarte: «Men har dere ikke lest hva David gjorde den gang han og mennene hans sultet?

[4] Han gikk inn i Guds hus og tok skuebrødene, spiste og ga til dem som fulgte ham, enda det er bare prestene som har lov til å spise dem.»

[5]Og Jesus sa til dem: «Menneskesønnen er herre over sabbaten.»

[6]En annen sabbat gikk han inn i synagogen og underviste. Der var det en mann med en høyre hånd som var vissen.

[7] De skriftlærde og fariseerne holdt øye med Jesus for å se om han ville helbrede på sabbaten, så de kunne få noe å anklage ham for.

[8]Men han visste hva de tenkte, og sa til mannen med den syke hånden: «Reis deg og kom fram!» Han reiste seg og gikk fram.

[9]«Nå spør jeg dere», sa Jesus, «hva er tillatt på sabbaten? Å gjøre godt eller å gjøre ondt, å berge liv eller å ødelegge liv?»

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[11] Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

[12] Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

Jesus cura muitos enfermos
Mateus 4.23-25

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

[10]Han så rundt seg på dem alle og sa til mannen: «Rekk fram hånden din!» Han gjorde det, og hånden ble frisk igjen.

[11]Da ble de helt fra seg av raseri og begynte å snakke sammen om hva de skulle gjøre med Jesus.

Jesus kaller de tolv apostlene
(Matt 10,1–4; Mark 3,13–19)

[12]På denne tiden gikk han en gang opp i fjellet for å be, og hele natten var han der i bønn til Gud.

[13] Da det ble dag, kalte han til seg disiplene sine, og av dem valgte han ut tolv, som han også kalte apostler.

[14] Det var Simon, som han også ga navnet Peter, og hans bror Andreas, Jakob og Johannes, Filip og Bartolomeus,

[15] Matteus og Tomas, Jakob, sønn av Alfeus, og Simon som kaltes seloten,

[16]Judas, Jakobs sønn, og Judas Iskariot, han som ble forræder.

Jesus forkynner og helbreder
(Matt 4,23–25; Mark 3,7–10)

[17] Sammen med dem gikk han ned igjen og stanset på en slette. Der var det samlet en stor flokk av disiplene hans og en stor mengde mennesker fra hele Judea og Jerusalem og fra kyststrøkene ved Tyros og Sidon.

[18] De var kommet for å høre ham og bli helbredet for sine sykdommer. Også dem som var plaget av urene ånder, gjorde han friske.

[19] Og alle i mengden prøvde å få røre ved ham, for det gikk ut fra ham en kraft som helbredet alle.

As bem-aventuranças
Mateus 5.1-12

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

[22] Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

[23] Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

Os ais

[24] Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

[25] Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

[26] Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

Da vingança
Mateus 5.38-42

[27] Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

Sletteprekenen
(6,20–49)

Saligprisninger og verop
(Matt 5,1–12)

[20] Da løftet han blikket, så på disiplene sine og sa: «Salige er dere fattige, Guds rike er deres.

[21] Salige er dere som nå sulter, dere skal mettes. Salige er dere som nå gråter, dere skal le.

[22] Salige er dere når folk hater dere, når de utstøter dere og håner dere og skyr navnet deres som noe ondt – for Menneskesønnens skyld!

[23] Gled dere på den dagen og hopp av fryd, stor er lønnen dere har i himmelen. Slik gjorde også fedrene med profetene.

[24] Men ve dere rike, dere har alt fått deres trøst.

[25] Ve dere som nå er mette, dere skal sulte. Ve dere som nå ler, dere skal sørge og gråte.

[26] Ve dere når alle taler vel om dere. Det samme gjorde også fedrene med de falske profetene.

Elsk deres fiender
(Matt 5,38–48; 7,12)

[27] Men til dere som hører på meg, sier jeg: Elsk deres fiender, gjør godt mot dem som hater dere,

28 bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

29 Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

30 dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

31 Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

32 Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

33 Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

34 E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

35 Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

36 Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

O juízo temerário é proibido
Mateus 7.1-5

37 Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

38 dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante,

28 velsign dem som forbanner dere, og be for dem som mishandler dere.

29 Slår noen deg på det ene kinnet, så by fram det andre også. Om noen tar fra deg kappen, så nekt ham heller ikke skjorten.

30 Gi til hver den som ber deg, og om noen tar fra deg det som er ditt, så krev det ikke tilbake.

31 Som dere vil at andre skal gjøre mot dere, slik skal dere gjøre mot dem.

32 At dere elsker dem som elsker dere, er det noe å takke dere for? Selv synderne elsker dem de selv blir elsket av.

33 Og om dere gjør godt mot dem som gjør godt mot dere, er det noe å takke dere for? Det gjør jo også synderne.

34 Og om dere låner ut til dem dere venter å få igjen av, er det noe å takke dere for? Også syndere låner til syndere for å få like mye igjen.

35 Nei! Elsk deres fiender, gjør godt og lån bort uten å vente noe igjen. Da skal lønnen deres bli stor, og dere skal være Den høyestes barn. For han er god mot de utakknemlige og onde.

36 Vær barmhjertige, slik deres Far er barmhjertig.

Døm ikke
(Matt 7,1–5)

37 Døm ikke, så skal dere ikke bli dømt. Fordøm ikke, så skal dere ikke bli fordømt. Ettergi, så skal dere få ettergitt.

38 Gi, så skal dere få: Et godt mål, sammenristet, stappet og breddfullt, skal

generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

Árvores e seus frutos

Mateus 12.33-35

[43] Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

[44] Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

[45] O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

Os dois fundamentos

Mateus 7.24-27

[46] Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

dere få i fanget. For i det målet dere selv måler med, skal det også måles opp til dere.»

[39] Han fortalte dem også en lignelse: «Kan vel en blind lede en blind? Vil ikke begge falle i grøfta?

[40] En lærling står ikke over sin mester, men når han er utlært, blir han som sin mester.

[41]Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye legger du ikke merke til?

[42]Hvordan kan du si til din bror: ‘Bror, la meg ta flisen ut av øyet ditt!’ når du ikke ser bjelken i ditt eget øye? Din hykler! Ta først bjelken ut av ditt eget øye! Da vil du se klart nok til å ta flisen ut av øyet til din bror.

Treet og fruktene

(Matt 7,17–20; 12,33–35)

[43]Det finnes ikke noe godt tre som bærer dårlig frukt, heller ikke noe dårlig tre som bærer god frukt.

[44]Et tre kjennes på frukten. En plukker ikke fiken av tistler og høster ikke druer av tornekratt.

[45]Et godt menneske bringer fram godt av hjertets gode forråd, et ondt menneske bringer fram ondt av hjertets onde forråd. For det hjertet er fullt av, det sier munnen.

Huset bygd på fjell

(Matt 7,21–27)

[46] Hvorfor kaller dere meg ‘Herre, Herre!’ og gjør ikke det jeg sier?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

[49] Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

[47]Den som kommer til meg og hører mine ord og gjør det de sier, jeg skal vise dere hvem han ligner.

[48]Han ligner et menneske som skulle bygge et hus, og som gravde dypt og la grunnmuren på fjell. Da flommen kom, brøt elven mot huset, men kunne ikke rokke det, for det var godt bygd.

[49] Men den som hører og ikke gjør etter det, ligner et menneske som bygde huset på bakken, uten grunnmur. Da elven brøt mot huset, falt det sammen med en gang og ble fullstendig ødelagt.»

Lucas 7

A cura do servo de um centurião

Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes,

Lukas 7

Offiseren i Kapernaum

(Matt 8,5–13; Joh 4,46–53)

[1]Da Jesus hadde holdt denne talen til folket, gikk han inn i Kapernaum.

[2]En offiser der hadde en tjener som var så syk at det sto om livet. Han satte stor pris på denne tjeneren.

[3] Da han fikk høre om Jesus, sendte han noen av jødenes eldste til ham for å be ham komme og redde tjenerens liv.

[4]De kom til Jesus og ba ham inntrengende: «Han fortjener at du gjør dette for ham», sa de,

[5]«for han elsker folket vårt, og det er han som har bygd synagogen for oss.”

[6]Jesus gikk da med dem. Men da han ikke var langt fra huset, sendte offiseren noen venner til ham med bud: «Herre, gjør deg

porque não sou digno de que entres em minha casa.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

ikke mer bry! Jeg er ikke verdig til at du kommer inn under mitt tak

[7]– derfor våget jeg heller ikke selv å komme til deg. Men si bare et ord, så vil tjenestegutten min bli helbredet.

[8]For jeg står selv under kommando, og jeg har soldater under meg. Sier jeg til én: 'Gå!' så går han, og til en annen: 'Kom!' så kommer han, og til min tjener: 'Gjør dette!' så gjør han det.»

[9]Jesus undret seg da han hørte dette. Han vendte seg til mengden som fulgte ham, og sa: «Det sier jeg dere: Ikke engang i Israel har jeg funnet en slik tro.»

[10]Og da utsendingene kom tilbake til huset, fant de tjeneren frisk.

Jesus oppvekker enkens sønn i Nain

[11]Kort tid etter ga Jesus seg på vei til en by som heter Nain. Disiplene og en stor folkemengde dro sammen med ham.

[12]Da han nærmet seg byporten, ble en død båret ut til graven. Han var sin mors eneste sønn, og hun var enke. Sammen med henne kom et stort følge fra byen.

[13]Da Herren fikk se enken, fikk han inderlig medfølelse med henne og sa: «Gråt ikke!»

[14] Så gikk han bort og la hånden på båren. De som bar den, stanset, og han sa: «Du unge mann, jeg sier deg: Stå opp!»

[15]Da satte den døde seg opp og begynte å tale, og Jesus ga ham til moren.

[16] Alle ble grepet av ærefrykt, og de lovpriste Gud. «En stor profet er oppreist blant oss», sa de, «Gud har gjestet sitt folk.»

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus
Mateus 11.2-6

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João
Mateus 11.7-19

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[17]Dette ordet om ham spredte seg i hele Judea og området omkring.

Jesus svarer døperen Johannes
(Matt 11,2–6)

[18]Johannes fikk høre om alt dette gjennom disiplene sine. Han kalte to av dem til seg

[19] og sendte dem til Herren for å spørre: «Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?»

[20]Da mennene kom til Jesus, sa de: «Døperen Johannes har sendt oss til deg og spør: Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?»

[21]Nettopp da helbredet Jesus mange for sykdommer og plager og onde ånder, og han ga mange blinde synet.

[22] Og han svarte dem: «Gå og fortell Johannes hva dere har sett og hørt: Blinde ser, lamme går, spedalske renses, døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige.

[23]Og salig er den som ikke faller fra på grunn av meg.»

Jesus vitner om Johannes
(Matt 11,7–19)

[24]Da sendebudene fra Johannes var gått, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: «Hva gikk dere ut i ødemarken for å se? Et siv som svaier i vinden?

[25]Nei! Hva gikk dere ut for å se? En mann kledd i fine klær? De som går i praktfulle klær og lever i luksus, bor i slott.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[27] Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[28] E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

[29] Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

[35] Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

[26]Hva gikk dere da ut for å se? En profet? Ja, jeg sier dere: mer enn en profet!

[27] Det er om ham det står skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg.

[28] Jeg sier dere: Blant dem som er født av kvinner, er ingen større enn Johannes. Men den minste i Guds rike er større enn han.

[29] Hele folket, også tollerne, lyttet og ga Gud rett; de lot seg døpe med Johannes-dåpen.

[30]Men fariseerne og de lovkyndige viste Guds plan fra seg; de lot seg ikke døpe av ham.

[31]Hva skal jeg sammenligne menneskene i denne slekten med? Hvem ligner de?

[32]De ligner barn som sitter på torget og roper til hverandre: 'Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse. Vi sang klagesanger, men dere ville ikke gråte.'

[33]For døperen Johannes er kommet, han spiser ikke brød og drikker ikke vin, og dere sier: 'Han har en ond ånd i seg.'

[34]Menneskesønnen er kommet, han spiser og drikker, og dere sier: 'Se, for en storeter og vindrikker, venn med tollere og syndere!'

[35] Men Visdommen har fått rett, det bekrefter alle barna hennes.»

Kvinnen som fikk syndene tilgitt

[36] Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[36]En av fariseerne innbød Jesus til å spise hos seg, og han gikk inn i fariseerens hus og tok plass ved bordet.

[37] Nå var det en kvinne der i byen som levde et syndefullt liv. Da hun fikk vite at Jesus lå til bords i fariseerens hus, kom hun dit med en alabastkrukke med fin salve.

[38]Hun stilte seg bak Jesus, nede ved føttene, og gråt. Så begynte hun å fukte føttene hans med tårene og tørket dem med håret sitt. Hun kysset føttene hans og smurte dem med salven.

[39]Da fariseeren som hadde innbudt ham, så det, tenkte han med seg selv: «Var denne mannen en profet, ville han vite hva slags kvinne det er som rører ved ham, at hun fører et syndefullt liv.»

[40]Da tok Jesus til orde. «Simon», sa han til fariseeren, «jeg har noe å si deg.» «Si det, mester», svarte han.

[41] Jesus sa: «To menn hadde gjeld hos en pengeutlåner. Den ene skyldte fem hundre denarer, den andre femti.

[42]Men da de ikke hadde noe å betale med, etterga han dem begge gjelden. Hvem av dem vil da holde mest av ham?»

[43]Simon svarte: «Den han etterga mest, tenker jeg.» «Du har rett», sa Jesus.

[44]Så vendte han seg mot kvinnen og sa til Simon: «Ser du denne kvinnen? Jeg kom inn i ditt hus; du ga meg ikke vann til føttene mine, men hun fuktet dem med tårer og tørket dem med håret sitt.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[45] Du ga meg ikke noe velkomstkyss, men helt fra jeg kom, har hun ikke holdt opp med å kysse føttene mine.

[46] Du salvet ikke hodet mitt med olje, men hun smurte føttene mine med den fineste salve.

[47] Derfor sier jeg deg: Hennes mange synder er tilgitt, derfor har hun vist stor kjærlighet. Men den som får lite tilgitt, elsker lite.»

[48] Så sa han til kvinnen: «Syndene dine er tilgitt.»

[49]Da begynte de andre gjestene å spørre seg selv: «Hvem er han, som til og med tilgir synder?»

[50]Men Jesus sa til kvinnen: «Din tro har frelst deg. Gå i fred!»

Lukas 8

Kvinner som fulgte Jesus

[1] I tiden som fulgte, reiste Jesus omkring og forkynte i byene og landsbyene og bar fram det gode budskapet om Guds rike. De tolv var med ham,

[2] og noen kvinner som var blitt helbredet for onde ånder og sykdommer. Det var Maria med tilnavnet Magdalena, som sju onde ånder hadde fart ut av,

[3]Johanna, som var gift med Kusa, en forvalter hos Herodes, og Susanna og mange andre. Med det de eide, hjalp de Jesus og de tolv.

Lignelsen om såmannen

(Matt 13,1–13.18–23; Mark 4,1–20)

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola
Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por

[4]Mye folk strømmet nå til fra byene omkring. Da en stor mengde hadde samlet seg om ham, fortalte han en lignelse:

[5]«En såmann gikk ut for å så kornet sitt. Og da han sådde, falt noe ved veien. Det ble tråkket ned, og fuglene under himmelen kom og spiste det opp.

[6]Noe falt på steingrunn, og det visnet straks det kom opp, fordi det ikke fikk væte.

[7]Noe falt blant tornebusker, og tornebuskene vokste opp sammen med det og kvalte det.

[8] Men noe falt i god jord, og det vokste opp og bar frukt, hele hundre ganger det som ble sådd.» Da han hadde sagt dette, ropte han ut: «Den som har ører å høre med, hør!»

[9] Disiplene spurte ham hva denne lignelsen betydde.

[10] Han svarte: «Dere er det gitt å kjenne Guds rikes hemmeligheter. Men de andre får det i lignelser, for at de skal se, men ikke se, og høre, men ikke forstå.

[11] Dette er meningen med lignelsen: Såkornet er Guds ord.

[12]De ved veien er de som hører det, men så kommer djevelen og tar ordet bort fra hjertet deres, for at de ikke skal tro og bli frelst.

[13]De på steingrunn er de som tar imot ordet med glede når de hører det. Men de

algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

14 A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

15 A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

A parábola da candeia
Marcos 4.21-25

16 Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

17 Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

18 Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

19 Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

20 E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

21 Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

har ingen rot; de tror bare en tid, og når de blir satt på prøve, faller de fra.

14Det som falt blant tornebusker, er de som nok hører ordet, men som på veien gjennom livet kveles av bekymringer, rikdom og nytelser så de ikke bærer fullmoden frukt.

15Men det i den gode jorden, det er de som hører ordet og tar vare på det i et fint og godt hjerte, så de er utholdende og bærer frukt.

Lignelsen om oljelampen
(Mark 4,21–25)

16 Ingen tenner en oljelampe og gjemmer den under en krukke eller setter den under en seng. Nei, man setter den på en holder, så de som kommer inn, kan se lyset.

17 For det finnes intet skjult som ikke skal bli synlig, og intet hemmelig som ikke skal bli kjent og komme for dagen.

18 Pass derfor på hvordan dere hører! For den som har, skal få. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han tror han har.»

Jesu sanne familie
(Matt 12,46–50; Mark 3,31–35)

19Moren og søsknene hans kom dit han var, men de kunne ikke nå fram til ham på grunn av folkemengden.

20Noen fortalte ham da: «Din mor og dine søsken står utenfor og vil gjerne se deg.»

21 Men han svarte: «Min mor og mine søsken, det er de som hører Guds ord og gjør etter det.»

Jesus stiller stormen
(Matt 8,23–27; Mark 4,35–41)

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com

[22]En dag gikk han ut i en båt sammen med disiplene og sa til dem: «La oss sette over til den andre siden av sjøen.» De la ut,

[23]og mens de seilte, falt han i søvn. Da kom det en virvelstorm kastende over sjøen, båten begynte å fylles med vann, og de var i stor fare.

[24] De gikk bort og vekket ham og sa: «Mester, mester, vi går under!» Da reiste han seg og truet vinden og bølgene så de la seg, og det ble blikk stille.

[25]Han sa til dem: «Hvor er deres tro?» Men de var grepet av frykt og undring og sa til hverandre: «Hvem er han? Han befaler både vinden og sjøen, og de adlyder ham!»

Mannen fra gravhulene

(Matt 8,28–34; Mark 5,1–20)

[26] De kom inn til Gerasener-landet, som ligger rett overfor Galilea.

[27]Da han steg i land, kom en mann fra byen der imot ham. Han hadde onde ånder i seg. I lengre tid hadde han ikke hatt klær på kroppen, og han bodde ikke i hus, men holdt til i gravhulene.

[28] Da han fikk se Jesus, satte han i å rope, kastet seg ned for ham og skrek høyt: «Hva vil du meg, Jesus, du Sønn av Gud, Den høyeste? Jeg ber deg at du ikke må pine meg!»

[29]– For Jesus hadde befalt den urene ånden å fare ut av mannen. Den hadde lenge hatt ham i sin makt. Ofte hadde de bundet ham med lenker og fotjern og

cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

holdt vakt over ham, men han hadde sprengt lenkene og var blitt drevet ut i ødemarken av den onde ånden. –

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[30] Jesus spurte ham: «Hva er navnet ditt?» «Legion», svarte han, for det hadde fart mange onde ånder inn i ham.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[31] Og de ba Jesus om at han ikke måtte befale dem å fare ned i avgrunnen.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[32]Det gikk en stor griseflokk og beitet der på fjellet, og de onde åndene ba om å få fare inn i grisene. Det ga han dem lov til.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[33]Da fór de onde åndene ut av mannen og inn i grisene, og flokken satte utfor stupet og ned i sjøen og druknet.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

[34]Men da grisepasserne så det som hadde hendt, løp de av sted og fortalte det i byen og ute på landet omkring.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[35]Og folk dro ut for å se hva som hadde hendt. Da de kom fram til Jesus, fant de mannen som de onde åndene hadde forlatt. Han satt ved Jesu føtter, påkledd og ved sans og samling. Da ble de grepet av redsel.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[36]Men de som hadde sett på, fortalte dem hvordan han som hadde hatt de onde åndene, var blitt frisk igjen.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

[37]Hele folkemengden fra gerasenernes område ba Jesus dra bort derfra, for de var grepet av stor redsel. Og han gikk i båten og vendte tilbake.

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

[40] Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

[41] Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

[42] Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

[43] Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

[44] veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

[45] Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

[38]Mannen som de onde åndene hadde forlatt, ba om å få være med ham. Men Jesus sendte ham bort og sa:

[39]«Gå hjem igjen og fortell om alt det Gud har gjort for deg.» Han gikk av sted og gjorde kjent i hele byen alt det Jesus hadde gjort for ham.

Jairus' datter og kvinnen som rørte ved Jesu kappe

(Matt 9,18–26; Mark 5,21–43)

[40]Da Jesus vendte tilbake, sto folkemengden og tok imot ham, for alle hadde ventet på ham.

[41]En mann som het Jairus, kom fram; han var forstander for synagogen. Nå kastet han seg ned for Jesu føtter og bønnfalt ham om å komme hjem til seg.

[42]For hans eneste datter, som var omkring tolv år gammel, lå for døden. Mens Jesus var på vei dit, presset mengden seg inn på ham fra alle kanter.

[43] Det var en kvinne der som hadde hatt blødninger i tolv år. {{Alt hun eide, hadde hun brukt til leger,}} men ingen hadde klart å gjøre henne frisk.

[44] Hun nærmet seg Jesus bakfra og rørte ved dusken på kappefliken hans, og straks stanset blødningen.

[45]Da spurte Jesus: «Hvem var det som rørte ved meg?» Da ingen ville svare, sa Peter: «Mester, folk presser og trenger seg inn på deg fra alle kanter.”

[46] Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

[47] Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

[48] Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

[49] Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

[50] Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

[51] Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

[46] Men Jesus sa: «Det var noen som rørte ved meg, for jeg kjente at en kraft gikk ut fra meg.»

[47]Da kvinnen skjønte at det ikke kunne skjules, kom hun skjelvende fram. Mens alle så på, kastet hun seg ned for ham og fortalte hvorfor hun hadde rørt ved ham, og hvordan hun var blitt frisk med det samme.

[48] Da sa Jesus til henne: «Din tro har frelst deg, datter. Gå i fred!»

[49]Mens han ennå talte, kom det en fra synagogeforstanderens hus og sa: «Din datter er død. Bry ikke mesteren lenger.»

[50]Jesus hørte det og sa til faren: «Frykt ikke, bare tro, så skal hun bli reddet.»

[51]Da han kom fram til huset, lot han ingen andre bli med inn enn Peter, Johannes og Jakob og barnets far og mor.

[52] Alle gråt og jamret over henne. Men han sa: «Gråt ikke! Hun er ikke død, hun sover.»

[53]De bare lo av ham, for de visste at hun var død.

[54] Men han tok henne i hånden og ropte: «Barnet mitt, stå opp!»

[55]Da vendte livspusten hennes tilbake, og med en gang reiste hun seg. Han ba dem gi henne noe å spise.

[56]Foreldrene hennes ble ute av seg av undring, men Jesus forbød dem å fortelle noen om det som hadde hendt.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista
Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E,

Lukas 9

Apostlene sendes ut
(Matt 10,1.9–15; Mark 6,7–13)

[1]Han kalte sammen de tolv og ga dem myndighet over alle onde ånder og makt til å lege sykdommer.

[2] Så sendte han dem ut for å forkynne Guds rike og helbrede syke.

[3] Og han sa til dem: «Ta ikke noe med dere på veien, verken stav eller veske eller brød eller penger, og heller ikke to kjortler.

[4]Har dere tatt inn i et hus, så bli boende der til dere drar videre.

[5] Men er det noen som ikke vil ta imot dere, skal dere dra bort fra den byen og riste støvet av føttene. Det skal være et vitnesbyrd mot dem.»

[6]Så dro de ut og gikk fra landsby til landsby, og overalt forkynte de det gode budskapet og helbredet syke.

Herodes spør om Jesus
(Matt 14,1–2; Mark 6,14–16)

[7] Landsfyrsten Herodes fikk høre om alt det som hendte, men visste ikke hva han skulle tro. For noen sa at Johannes var blitt reist opp fra de døde,

[8] andre at det var Elia som hadde vist seg, og andre igjen at det var en av de gamle profetene som var stått opp.

[9] Men Herodes sa: «Johannes har jeg latt halshugge. Hvem er da han som jeg hører slike ting om?» Og han ville gjerne møte ham.

Jesus metter fem tusen
(Matt 14,13–21; Mark 6,30–44; Joh 6,1–13)

[10]Apostlene vendte tilbake og fortalte Jesus alt det de hadde gjort. Da tok han

levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

[11] Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

[12] Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

[13] Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

[14] Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

[15] Eles atenderam, acomodando a todos.

[16] E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem

dem med og trakk seg tilbake, bortover mot en by som heter Betsaida, for å være alene med dem.

[11]Men folk fikk vite det og fulgte etter. Han tok imot dem og talte til dem om Guds rike, og han helbredet dem som trengte å bli friske.

[12]Da det led mot kveld, kom de tolv til ham og sa: «Send folket fra deg, så de kan dra til landsbyene og gårdene her omkring for å få tak over hodet og finne noe å spise. Her er vi jo på et øde sted.»

[13]Men Jesus svarte: «Dere skal gi dem mat!» «Vi har ikke mer enn fem brød og to fisker», sa de, «hvis vi da ikke selv skal gå og kjøpe mat til alle disse menneskene»

[14]– det var omkring fem tusen menn. Så sa han til disiplene: «La dem sette seg ned i grupper på femti.»

[15]De gjorde som han sa, og lot alle sette seg.

[16]Så tok han de fem brødene og de to fiskene, løftet blikket mot himmelen og velsignet dem. Deretter brøt han dem og ga til disiplene, for at de skulle dele ut til mengden.

[17]Og alle spiste og ble mette. Etterpå samlet de opp stykkene som var til overs etter dem, tolv kurver i alt.

Peter bekjenner, og Jesus taler om sin død og oppstandelse

(Matt 16,13–16.21; Mark 8,27–33)

[18]En gang var han alene og ba. Bare disiplene var med ham. Da spurte han dem: «Hvem sier folk at jeg er?»

perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

[19] «Døperen Johannes», svarte de, «men noen sier Elia og andre at en av de gamle profetene er stått opp.»

[20] «Og dere», spurte han, «hvem sier dere at jeg er?» Da svarte Peter: «Du er Guds Messias.»

[21]Men han forbød dem strengt å si dette til noen.

[22] Han sa: «Menneskesønnen må lide mye og bli forkastet av de eldste, overprestene og de skriftlærde. Han skal bli slått i hjel, og den tredje dagen skal han reises opp.»

Å følge Jesus

(Matt 16,24–28; Mark 8,34–9,1)

[23] Så sa han til alle: «Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og hver dag ta sitt kors opp og følge meg.

[24] For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal berge det.

[25]Hva gagner det et menneske om det vinner hele verden, men mister seg selv og går til grunne?

[26] For den som skammer seg over meg og mine ord, ham skal også Menneskesønnen skamme seg over når han kommer i sin og sin Fars og de hellige englers herlighet.

[27] Sannelig, jeg sier dere: Noen av dem som står her, skal ikke smake døden før de ser Guds rike.»

Disiplene får se Jesu herlighet

(Matt 17,1–8; Mark 9,2–8)

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[28]Omkring åtte dager etter at han hadde sagt dette, tok han med seg Peter, Johannes og Jakob og gikk opp i fjellet for å be.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[29]Og mens han ba, fikk ansiktet hans et annet utseende, og klærne ble blendende hvite.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

[30]Med ett sto det to menn og snakket med ham; det var Moses og Elia.

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[31]De viste seg i herlighet og talte om den utgangen livet hans skulle få, om det han skulle fullføre i Jerusalem.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[32] Peter og de andre hadde falt i dyp søvn. Nå våknet de og fikk se hans herlighet og de to mennene som sto sammen med ham.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[33]Da mennene skulle til å forlate ham, sa Peter til Jesus: «Mester, det er godt at vi er her. La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia» – han visste ikke selv hva han sa.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[34]Mens han talte, kom det en sky og skygget over dem, og da de kom inn i skyen, ble de grepet av frykt.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[35] Det lød en røst fra skyen: «Dette er min Sønn, den utvalgte. Hør ham!»

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

[36]Og da røsten lød, var det ingen annen å se, bare Jesus. Disiplene tidde med dette. På den tiden fortalte de ikke til noen hva de hadde sett.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

Jesus helbreder en gutt med en ond ånd

(Matt 17,14–18; Mark 9,14–20.25–27)

[37] No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

[37]Neste dag, da de kom ned fra fjellet, ble han møtt av en stor folkemengde.

[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte

Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[38]En mann i mengden ropte: «Mester, jeg ber deg: Se til sønnen min, han er det eneste barnet jeg har!

[39]Rett som det er, tar en ånd tak i ham. Den setter i et skrik og river og sliter i ham så han fråder. Den tar nesten livet av ham før den endelig slipper ham.

[40]Jeg ba disiplene dine drive den ut, men de var ikke i stand til det.»

[41]Da sa Jesus: «Du vantro og vrange slekt! Hvor lenge skal jeg være hos dere og holde ut med dere? Kom hit med sønnen din!»

[42]Mens gutten ennå var på vei fram, kastet den onde ånden ham over ende og rev og slet i ham. Da truet Jesus den urene ånden og helbredet gutten og ga ham tilbake til faren.

[43]Og alle var overveldet av Guds storhet.

Jesus taler på ny om sin lidelse og død

(Matt 17,22–23; Mark 9,30–32)

Mens alle undret seg over alt han gjorde, sa han til disiplene:

[44]«Hør nøye etter hva jeg nå sier: Menneskesønnen skal overgis i menneskers hender.»

[45]Men de skjønte ikke dette ordet; det var skjult for dem, så de ikke kunne fatte det. Og de våget ikke å spørre ham om det han hadde sagt.

Hvem er den største?

(Matt 18,1–5; Mark 9,33–37)

[46] Disiplene begynte å gjøre seg tanker om hvem som kunne være den største av dem.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Marcos 9.38-40

[49] Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

[50] Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

[51] E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

[52] e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

[53] Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

[54] Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

[55] Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

[47]Men Jesus skjønte hva de tenkte i hjertet. Han tok et lite barn og stilte det ved siden av seg

[48] og sa til dem: «Den som tar imot dette barnet i mitt navn, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg. For den som er den minste av dere alle, han er stor.»

For eller mot

(Mark 9,38–40)

[49] Da grep Johannes ordet: «Mester, vi så en som drev ut onde ånder i ditt navn, og vi forsøkte å hindre ham, siden han ikke er i følge med oss.»

[50] Men Jesus svarte: «Dere skal ikke hindre ham! Den som ikke er mot dere, er med dere.»

Jesus og samaritanene

[51] Da tiden kom og Jesus skulle tas opp til himmelen, vendte han ansiktet mot Jerusalem; det var dit han ville dra.

[52] Han sendte bud foran seg, og de dro av sted og gikk inn i en samaritansk landsby for å skaffe ham husly.

[53] Men der ville de ikke ta imot ham, fordi hans ansikt var vendt mot Jerusalem.

[54] Da disiplene Jakob og Johannes fikk høre dette, sa de: «Herre, vil du at vi skal by ild fare ned fra himmelen og fortære dem?»

[55] Men han snudde seg og talte strengt til dem. {{«Dere vet ikke hva slags ånd dere er av», sa han. «For Menneskesønnen er

ikke kommet for å ødelegge menneskeliv, men for å frelse.»}}

[56] [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

[56]Så dro de til en annen landsby.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo
Mateus 8.18-22

Jesus krever alt
(Matt 8,19–22)

[57] Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

[57]Mens de gikk der på veien, var det en som sa til ham: «Jeg vil følge deg hvor du enn går.»

[58] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[58]Jesus svarte: «Revene har hi, og himmelens fugler har rede, men Menneskesønnen har ikke noe han kan hvile hodet på.»

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[59]Han sa til en annen: «Følg meg!» Men mannen svarte: «Herre, la meg først få gå hjem og begrave min far.»

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[60] Da sa Jesus til ham: «La de døde begrave sine døde, men gå du av sted og forkynn Guds rike.»

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[61] Det var også en annen som sa: «Jeg vil følge deg, Herre, men la meg først få si farvel til dem der hjemme.»

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

[62] Men Jesus svarte: «Ingen som har lagt hånden på plogen og så ser seg tilbake, er skikket for Guds rike.»

Lucas 10

A missão dos setenta

Lukas 10

Jesus sender ut de syttito
(Matt 9,37–38; 10,7–16)

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[1] Siden utpekte Herren syttito andre og sendte dem ut foran seg, to og to, til hver by og hvert sted som han selv skulle besøke.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são

[2]Og han sa til dem: «Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre

poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

[12] Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!
Mateus 11.20-24

sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.

[3]Gå av sted! Jeg sender dere som lam blant ulver.

[4] Ta ikke med dere pengepung, ikke veske og ikke sko. Stans ikke på veien for å hilse på folk.

[5]Men når dere kommer inn i et hus, skal dere først si: 'Fred være med dette hjemmet!'

[6]Og bor det et fredens menneske der, skal freden deres hvile over ham. Hvis ikke, skal den vende tilbake til dere selv.

[7] Bli boende der i huset og spis og drikk det de byr dere! For en arbeider er verd sin lønn. Flytt ikke fra hus til hus!

[8]Og når dere kommer inn i en by og de tar imot dere, så spis det de setter fram for dere!

[9] Helbred de syke der og si: 'Guds rike er kommet nær til dere!'

[10]Men når dere kommer inn i en by der de ikke tar imot dere, så gå ut på gatene og si:

[11] 'Selv støvet vi har fått på føttene i byen deres, kan dere beholde, vi børster det av oss. Men det skal dere vite: Guds rike er kommet nær.'

[12] Jeg sier dere: På dommens dag skal Sodoma slippe lettere enn den byen.

Verop over byer i Galilea
(Matt 11,20–23)

[13] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

[14] Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[15] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

[16] Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

[17] Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

[18] Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

[19] Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes
Mateus 11.25-27

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e

[13] Ve deg, Korasin! Ve deg, Betsaida! Dersom de mektige gjerningene som er gjort hos dere, hadde skjedd i Tyros og Sidon, ville de for lenge siden ha vendt om og sittet i sekk og aske.

[14]Men Tyros og Sidon skal slippe lettere i dommen enn dere.

[15] Og du, Kapernaum – skal du bli opphøyd til himmelen? Nei, til dødsriket skal du støtes ned!

[16] Den som hører dere, hører meg, og den som forkaster dere, forkaster meg. Men den som forkaster meg, forkaster ham som har sendt meg.»

De syttito kommer tilbake

[17]De syttito kom glade tilbake og sa: «Herre, til og med de onde åndene er lydige når vi nevner ditt navn!»

[18] Da sa han til dem: «Jeg så Satan falle ned fra himmelen som et lyn.

[19] Ja, jeg har gitt dere makt til å tråkke på slanger og skorpioner og makt over alt fiendens velde. Ingenting skal skade dere.

[20] Og likevel: Gled dere ikke over at åndene lyder dere, men gled dere over at navnene deres er blitt innskrevet i himmelen!»

Hvem Sønnen er
(Matt 11,25–27; 13,16–17)

[21] I samme stund jublet han i Den hellige ånd og sa: «Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det

instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[30] Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe

for umyndige små. Ja, Far, for dette var din gode vilje.

[22] Alt har min Far overgitt til meg. Ingen vet hvem Sønnen er, unntatt Faderen, og ingen vet hvem Faderen er, unntatt Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for.»

[23]Da de var alene, vendte han seg til disiplene og sa: «Salige er de øynene som ser det dere ser!

[24] For jeg sier dere: Mange profeter og konger ville gjerne se det som dere ser, men fikk ikke se det, og høre det som dere hører, men fikk ikke høre det.»

Den barmhjertige samaritanen

[25] Da sto en lovkyndig fram og ville sette Jesus på prøve. «Mester», sa han, «hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?»

[26]«Hva står skrevet i loven?» sa Jesus. «Hvordan leser du?»

[27] Han svarte: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv.»

[28]Da sa Jesus: «Du svarte rett. Gjør det, så skal du leve.»

[29]Men han ville rettferdiggjøre seg selv og spurte Jesus: «Hvem er så min neste?»

[30]Jesus tok dette opp og sa: «En mann var på vei fra Jerusalem ned til Jeriko. Da falt han i hendene på røvere. De rev klærne av

causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

31 Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

32 Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

33 Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

34 E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

35 No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

36 Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

37 Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

38 Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

39 Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

ham, skamslo ham og lot ham ligge der halvdød.

31Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei. Han så ham, men gikk utenom og forbi.

32 Det samme gjorde en levitt. Han kom, så mannen og gikk rett forbi.

33 Men en samaritan som var på reise, kom også dit hvor han lå, og da han fikk se ham, fikk han inderlig medfølelse med ham.

34Han gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem. Så løftet han mannen opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge og pleiet ham.

35 Neste morgen tok han fram to denarer, ga dem til verten og sa: 'Sørg godt for ham. Og må du legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake.'

36Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av røvere?»

37Han svarte: «Den som viste barmhjertighet mot ham.» Da sa Jesus: «Gå du og gjør som han.»

Jesus hos Marta og Maria

38 Da de dro videre, kom han til en landsby der en kvinne som het Marta, tok imot ham {{i huset sitt.}}

39Hun hadde en søster som het Maria, og Maria satte seg ned ved Herrens føtter og lyttet til hans ord.

[40] Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

[40]Men Marta var travelt opptatt med alt som skulle stelles i stand. Hun kom bort til dem og sa: «Herre, bryr du deg ikke om at min søster lar meg gjøre alt arbeidet alene? Si til henne at hun skal hjelpe meg.»

[41]Men Herren svarte henne: «Marta, Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting.

[42] Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne.»

Lucas 11

A oração dominical

Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

Lukas 11

Jesus lærer disiplene å be

(Matt 6,9–15; 7,7–11)

[1]En gang var han et sted og ba. Da han var ferdig, sa en av disiplene til ham: «Herre, lær oss å be, slik Johannes lærte sine disipler.»

[2] Han svarte: «Når dere ber, skal dere si: Far! La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.

[3]Gi oss hver dag vårt daglige brød.

[4] Tilgi oss våre synder, for også vi tilgir hver den som står i skyld til oss. Og la oss ikke komme i fristelse.»

[5]Så sa han til dem: «Sett at en av dere går til en venn midt på natten og ber ham: 'Kjære, lån meg tre brød!

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[6]En venn som er på reise, er kommet til meg, og jeg har ikke noe å by ham.’

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[7]Tror dere han da vil svare der innefra: ‘Ikke forstyrr meg! Døren er alt stengt, og både barna og jeg er i seng. Jeg kan ikke stå opp og gi deg noe.’

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

[8] Nei, sier jeg dere: Om han ikke står opp og gir ham det for vennskaps skyld, vil han i alle fall gjøre det fordi han er så pågående, og gi ham alt han trenger.

Jesus incita a orar

Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[9] Jeg sier dere: Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[10]For den som ber, han får. Den som leter, han finner. Og den som banker på, skal det lukkes opp for.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[11] Finnes det en far blant dere som vil gi sønnen sin en orm når han ber om en fisk,

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[12]eller gi ham en skorpion når han ber om et egg?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

[13] Når selv dere som er onde, vet å gi barna deres gode gaver, hvor mye mer skal ikke da Far i himmelen gi Den hellige ånd til dem som ber ham!»

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

Jesu makt over onde ånder

(Matt 12,22–30.43–45; Mark 3,22–27)

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[14]En gang drev han ut en ond ånd som var stum. Da den onde ånden fór ut, begynte den stumme å tale, og folk undret seg.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

[18] Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

[19] E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

A estratégia de Satanás

Mateus 12.43-45

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

[15] Men noen av dem sa: «Det er ved hjelp av Beelsebul, herskeren over de onde åndene, at han driver de onde åndene ut.»

[16] Andre ville sette ham på prøve og krevde et tegn fra himmelen av ham.

[17]Men Jesus visste hva de tenkte, og sa til dem: «Hvert rike som kommer i strid med seg selv, blir lagt øde, og hus faller på hus.

[18]Om nå Satan er kommet i strid med seg selv, hvordan kan da riket hans bli stående? Dere sier jo at det er ved Beelsebul jeg driver de onde åndene ut.

[19]Men hvis det er ved Beelsebul jeg driver ut de onde åndene, hvem er det da deres egne folk driver dem ut ved? Derfor skal deres egne dømme dere.

[20]Men er det ved Guds finger jeg driver de onde åndene ut, da har jo Guds rike nådd fram til dere.

[21] Når den sterke med våpen i hånd vokter gården sin, får det han eier, være i fred.

[22] Men kommer det en som er enda sterkere og overmanner ham, da tar han fra den sterke alle våpnene som han satte sin lit til, og fordeler byttet.

[23] Den som ikke er med meg, er mot meg. Og den som ikke samler med meg, han sprer.

[24]Når en uren ånd farer ut av et menneske, flakker den omkring over øde vidder på leting etter et hvilested, men uten å finne

25 E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

26 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

A exclamação de uma mulher

27 Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

28 Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

O sinal de Jonas

Mateus 12.38-42

29 Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

30 Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

31 A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

32 Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se

det. Da sier den: 'Jeg vil vende tilbake til huset mitt, som jeg forlot.'

25Og når den kommer dit, finner den huset feid og pyntet.

26 Da drar den av sted og får med seg sju andre ånder, verre enn den selv, og de flytter inn og slår seg til der. Og det siste blir verre for dette mennesket enn det første.»

27 Da han sa dette, ropte en kvinne i folkemengden til ham: «Salig er det morsliv som bar deg, og brystene som du diet.»

28 Men Jesus svarte: «Si heller: 'Salige er de som hører Guds ord og tar vare på det.'»

En ond slekt krever tegn

(Matt 12,38–42)

29Da det nå samlet seg stadig flere om ham, tok han igjen til orde: «Denne slekten er en ond slekt. Den krever tegn, men den skal ikke få noe annet tegn enn Jona-tegnet.

30For slik Jona ble et tegn for innbyggerne i Ninive, slik skal Menneskesønnen bli det for denne slekten.

31 Dronningen fra landet i sør skal stå fram i dommen sammen med mennene i denne slekten og dømme dem. For hun kom helt fra jordens ytterste grenser for å lytte til Salomos visdom – og her er mer enn Salomo!

32 Folk fra Ninive skal stå fram i dommen sammen med denne slekten og dømme

arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

A parábola da candeia

Mateus 6.22-23

33 Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

34 São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

35 Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

36 Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

Jesus censura os fariseus

37 Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

38 O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

39 O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

40 Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

41 Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

den. For de vendte om da Jona forkynte sitt budskap – og her er mer enn Jona!

Lampen og øyet

(Matt 5,15; 6,22–23)

33 Ingen tenner en oljelampe og setter den i kjelleren eller under et kar. Nei, man setter den på holderen, så de som kommer inn, kan se lyset.

34 Øyet er kroppens lampe. Når øyet ditt er friskt, er det fordi kroppen er fylt av lys. Men er øyet ditt sykt, er det fordi det er mørkt i kroppen.

35Se derfor til at lyset i deg ikke er mørke!

36Er nå alt i kroppen din lys og ingen del av den mørk, da blir alt lyst, som når en lampe lyser på deg med sine stråler.»

Mot de skriftlærde og fariseerne

(Matt 23,1–36)

37Da han hadde talt, var det en fariseer som innbød ham til å spise hos seg, og han ble med inn og tok plass ved bordet.

38 Fariseeren ble forbauset da han så at Jesus ikke helte vann over hendene før måltidet.

39Men Herren sa til ham: «Ja, dere fariseere, dere gjør beger og fat rene utvendig, men innvendig er dere selv fulle av griskhet og ondskap.

40Uforstandige mennesker! Han som har skapt det utvendige, har ikke han også skapt det innvendige?

41 Gi heller det dere har i beger og fat, som gave til de fattige, så blir alt rent for dere.

[42] Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

[43] Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

[44] Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

Ai dos intérpretes da Lei!

[45] Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

[46] Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

[47] Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

[48] Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

[49] Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

[50] para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

[51] desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar

[42] Men ve dere, fariseere! Dere gir tiende av mynte, vinrute og alle slags grønnsaker, men overser rettferdighet og kjærlighet til Gud. Det ene burde gjøres og det andre ikke forsømmes.

[43] Ve dere, fariseere! Dere elsker å sitte fremst i synagogene og at folk hilser dere på torget.

[44] Ve dere! Dere ligner graver som ikke lenger er synlige, og som folk går på uten å vite det.»

[45]Da tok en av de lovkyndige til orde og sa: «Mester, med slike ord krenker du også oss.»

[46]Men Jesus svarte: «Ve dere lovkyndige også! Dere lesser på folk byrder som ikke er til å bære, men selv rører dere dem ikke med en finger.

[47]Ve dere! Dere bygger gravminner for profetene, de som fedrene slo i hjel!

[48]På den måten er dere vitner og godtar det fedrene deres gjorde. For de slo profetene i hjel, og dere bygger gravminner.

[49] Derfor har også Guds visdom sagt: Jeg vil sende profeter og apostler til dem; noen av dem skal de slå i hjel, andre skal de forfølge.

[50]Derfor skal denne slekten svare for blodet fra alle profetene, det som er utøst helt siden verdens grunnvoll ble lagt,

[51] fra drapet på Abel til drapet på Sakarja, han som ble drept mellom alteret og

e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

52 Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

53 Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

54 com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

1 Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

2 Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

3 Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

4 Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

5 Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

tempelet. Ja, jeg sier dere: Denne slekten skal svare for det.

52Ve dere lovkyndige! Dere har tatt bort nøkkelen til kunnskapen. Selv gikk dere ikke inn, og dem som ville gå inn, har dere hindret.»

53Da Jesus gikk derfra, var de skriftlærde og fariseerne rasende og trengte seg inn på ham med alle mulige spørsmål.

54 De voktet på ham for å få ham til å si noe som de kunne felle ham på.

Lukas 12

Bekjennelse uten frykt

(Matt 10,26–33; 12,32; 10,19–20)

1 Imens hadde folk samlet seg i tusentall, så de holdt på å tråkke hverandre ned. Jesus vendte seg først til disiplene sine og sa: «Ta dere i vare for fariseernes surdeig, hykleriet deres!

2 Ingenting er tildekket som ikke skal bli avdekket, og ingenting skjult som ikke skal bli kjent.

3Derfor skal alt dere har sagt i mørket, bli hørt i lyset, og det dere har hvisket i enrom, skal bli ropt ut fra takene.

4 Til dere, mine venner, sier jeg: Vær ikke redde for dem som slår kroppen i hjel, men siden ikke kan gjøre mer.

5 Jeg skal vise dere hvem dere skal frykte: Frykt ham som kan slå i hjel og siden har makt til å kaste i helvete. Ja, jeg sier dere: Det er ham dere skal frykte!

[6] Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

[7] Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

[8] Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

[9] mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

[10] Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

[11] Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

[6]Selges ikke fem spurver for et par skilling? Og ikke én av dem er glemt hos Gud.

[7] Men til og med hvert hårstrå dere har på hodet, er talt. Vær ikke redde! Dere er mer verdt enn mange spurver.

[8]Jeg sier dere: Hver den som kjennes ved meg for menneskene, skal også Menneskesønnen kjennes ved for Guds engler.

[9] Men den som fornekter meg for menneskene, han skal også bli fornektet for Guds engler.

[10] Og hver den som sier et ord mot Menneskesønnen, skal få tilgivelse. Men den som spotter Den hellige ånd, skal ikke få tilgivelse.

[11] Når de fører dere fram for synagogedomstolene og for øvrigheter og myndigheter, vær ikke da bekymret for hvordan dere skal forsvare dere, eller hva dere skal si.

[12] For Den hellige ånd skal lære dere i samme stund hva som må sies.»

Lignelsen om den rike bonden

[13]En i mengden sa til ham: «Mester, si til min bror at han skal skifte arven med meg!»

[14]Men Jesus svarte: «Venn, hvem har satt meg til å dømme eller skifte mellom dere?»

[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

A ansiosa solicitude pela vida

Mateus 6.25-34

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[15] Og han sa til dem: «Ta dere i vare for all slags grådighet! For det er ikke det en eier, som gir liv, selv om en har overflod.»

[16]Så fortalte han dem en lignelse: «Det var en rik mann som hadde fått god avling av jorden,

[17]og han tenkte med seg selv: 'Hva skal jeg gjøre? Jeg har ikke plass til avlingen min.

[18]Jo, dette vil jeg gjøre: Jeg river ned låvene og bygger dem større, og der samler jeg kornet og alt jeg ellers eier.

[19]Så skal jeg si til meg selv: Nå har du mye godt liggende, nok for mange år. Slå deg til ro, min sjel, spis, drikk og vær glad!'

[20] Men Gud sa til ham: 'Uforstandige menneske! I natt kreves din sjel tilbake. Hvem skal så ha det du har samlet?'

[21]Slik går det med den som samler skatter til seg selv og ikke er rik i Gud.»

Vær ikke bekymret

(Matt 6,25–33.20–21)

[22] Han sa til disiplene: «Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise, eller for kroppen, hva dere skal kle dere med.

[23]Livet er mer enn maten og kroppen mer enn klærne.

[24] Se på ravnene! De sår ikke og høster ikke, de har verken matbod eller låve, men Gud gir dem føde likevel. Hvor mye mer verdt er ikke dere enn fuglene!

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[30] Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

[31] Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

[32] Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

[33] Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

[34] porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

[35] Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

[25]Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en alen til sin livslengde?

[26]Når dere ikke engang makter så lite, hvorfor da bekymre seg for alt det andre?

[27]Se på liljene, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke, men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem.

[28]Når Gud kler gresset så fint, det som gror på bakken i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere – dere lite troende!

[29]Tenk ikke på hvordan dere skal få noe å spise og drikke, og vær ikke engstelige!

[30]Alt dette er jo hedningene i verden opptatt av, men dere har en Far som vet at dere trenger dette.

[31] Søk i stedet hans rike, så skal dere få dette i tillegg.

[32] Vær ikke redd, du lille flokk! For det er deres Fars gode vilje å gi dere riket.

[33] Selg det dere eier, og gi gaver til de fattige. Skaff dere pengepunger som ikke slites ut, en uforgjengelig skatt i himmelen, der tyver ikke kommer til og møll ikke ødelegger.

[34]For hvor skatten deres er, der vil også hjertet deres være.

Vær forberedt når Menneskesønnen kommer
(Matt 24,43–51)

[35] Spenn beltet om livet og hold lampene tent!

[36] Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

[37] Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

[38] Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

[39] Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

[40] Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

[41] Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

[42] Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[43] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[44] Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[45] Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

[36]Vær lik tjenere som venter sin herre hjem fra bryllupsfest og står klar til å lukke opp for ham så snart han kommer og banker på.

[37] Lykkelige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer! Sannelig, jeg sier dere: Han skal binde opp kjortelen, la dem gå til bords og selv gå fram og tjene dem.

[38] Ja, lykkelige er de som han finner våkne, selv om han ikke kommer før i andre eller tredje nattevakt.

[39] Men det skal dere vite: Dersom husherren visste i hvilken time tyven kom, ville han ikke la ham bryte seg inn i huset.

[40] Vær forberedt, dere også! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det.»

[41]Da spurte Peter: «Herre, er det oss du sikter til med denne lignelsen, eller gjelder den for alle?»

[42] Herren svarte: «Hvem er da den tro og kloke forvalteren som herren vil sette over tjenestefolket sitt for å gi dem mat i rett tid?

[43]Lykkelig er den tjeneren som herren finner i arbeid med dette når han kommer tilbake!

[44]Sannelig, jeg sier dere: Herren skal sette ham over alt han eier.

[45]Men sett at denne tjeneren sier til seg selv: 'Det varer lenge før herren min kommer' og så gir seg til å slå tjenesteguttene og tjenestejentene og spise og drikke til han blir full.

[46] virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

Os sinais dos tempos

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[46]Da skal tjenerens herre komme en dag han ikke venter og en time han ikke kjenner, og hugge ham ned og la ham dele skjebne med de vantro.

[47] En tjener som kjenner sin herres vilje og likevel ikke steller i stand eller gjør det herren vil, han skal få mange slag.

[48]Men en som ikke kjenner den og gjør det som fortjener slag, skal slippe med færre. Av den som har fått mye, skal det ventes mye, og av den som mye er betrodd, skal det kreves desto mer.

Ikke fred, men strid

(Matt 10,34–36)

[49]Ild er jeg kommet for å kaste på jorden. Hvor gjerne jeg ville at den alt var tent!

[50] En dåp må jeg døpes med. Hvor nedtynget jeg er til den er fullført!

[51]Tror dere at jeg er kommet for å gi fred på jorden? Nei, sier jeg dere, ikke fred, men strid.

[52]Om det er fem i et hjem, skal de fra nå av ligge i strid med hverandre: tre mot to og to mot tre,

[53]far skal stå mot sønn og sønn mot far, mor mot datter og datter mot mor, svigermor mot svigerdatter og svigerdatter mot svigermor.»

Å tyde tiden

(Matt 16,2–3; 5,25–26)

[54]Til folkemengden sa han: «Når dere ser at det skyer til i vest, sier dere straks: 'Nå kommer det regn', og slik blir det.

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[55]Og når dere merker at det blåser fra sør, sier dere: 'Nå blir det varmt', og det blir slik.

[56]Hyklere! Jordens og himmelens utseende forstår dere å tyde. Hvorfor forstår dere ikke da å tyde denne tiden?

[57]Og hvorfor dømmer dere ikke ut fra dere selv om hva som er rett?

[58]Når du går til øvrigheten med din motpart, skal du gjøre hva du kan for å komme overens med ham mens dere ennå er på veien. Ellers trekker han deg for dommeren, dommeren overgir deg til innkreveren, og innkreveren kaster deg i fengsel.

[59]Jeg sier deg: Du slipper ikke ut derfra før du har betalt til siste øre.»

Lukas 13

Vend om

[1]På den tiden kom det noen og fortalte ham om de galileerne som Pilatus hadde drept slik at blodet deres blandet seg med blodet fra dyrene de ofret.

[2] Da tok Jesus til orde: «Mener dere at disse galileerne var større syndere enn alle andre i Galilea, siden det gikk så ille med dem?

[3] Nei, sier jeg dere. Men dersom dere ikke vender om, skal dere alle omkomme slik som de.

[4]Eller de atten som ble drept da Siloa-tårnet styrtet sammen over dem, mener dere at de var mer skyldige enn alle de andre som bor i Jerusalem?

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[5]Slett ikke! Jeg sier dere: Dersom dere ikke vender om, skal dere alle omkomme slik som de.»

A parábola da figueira estéril

Lignelsen om fikentreet som ikke bar frukt

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[6] Så fortalte han denne lignelsen: «En mann hadde et fikentre som var plantet i vingården hans. Han kom for å se etter frukt på det, men fant ingen.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[7]Da sa han til gartneren: 'Nå er det tredje året jeg kommer og leter etter frukt på dette fikentreet uten å finne noe. Hugg det ned! Hvorfor skal det stå der og suge ut jorden?'

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[8] Men gartneren svarte: 'Herre, la det stå dette året også, så skal jeg grave omkring det og gjødsle det.

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

[9]Kanskje det da vil bære neste gang. Hvis ikke får du hugge det ned.'»

A cura de uma enferma

Jesus helbreder en kvinne på sabbaten

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[10]En sabbat underviste han i en av synagogene.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[11]Der var det en kvinne som hadde vært plaget av en sykdomsånd i atten år. Hun var helt krumbøyd og kunne ikke rette seg opp.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[12]Da Jesus fikk se henne, kalte han henne til seg og sa: «Kvinne, du er løst fra sykdommen din."

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[13] Han la hendene på henne, og straks rettet hun seg opp og lovpriste Gud.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

[14] Men synagogeforstanderen ble forarget fordi Jesus helbredet på sabbaten, og han sa til forsamlingen: «Det er seks dager til å arbeide på. Da kan dere komme og la dere helbrede, men ikke på sabbaten.»

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento

Mateus 13.33

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[15]«Hyklere», svarte Herren, «løser ikke hver eneste en av dere oksen eller eselet fra båsen også på sabbaten og leier dem ut så de får drikke?

[16]Men her er en Abrahams datter som Satan har holdt bundet i hele atten år. Skulle ikke hun bli løst fra denne lenken på en sabbat?»

[17]Da han sa dette, måtte de skamme seg, alle motstanderne hans. Men alle som var samlet, gledet seg over alt det underfulle han gjorde.

Lignelsene om sennepsfrøet og surdeigen

(Matt 13,31–33; Mark 4,30–32)

[18]Så sa han: «Hva er Guds rike likt? Hva skal jeg sammenligne det med?

[19] Det er likt et sennepsfrø som en mann tok og sådde i hagen sin. Det vokste og ble til et tre, og himmelens fugler bygde rede i greinene på det.»

[20]Igjen sa han: «Hva skal jeg sammenligne Guds rike med?

[21] Det er likt en surdeig som en kvinne tok og la inn i tre mål mel, så det hele til slutt var gjennomsyret.»

Den trange døren

(Matt 7,13–14.21–23)

[22] På reisen til Jerusalem dro Jesus fra by til by og fra landsby til landsby og underviste.

[23]Da var det en som spurte: «Herre, er det få som blir frelst?» Han sa til dem:

[24] «Kjemp for å komme inn gjennom den trange døren! For jeg sier dere: Mange skal forsøke å komme inn, men ikke klare det.

[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

[26] Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

[27] Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

[28] Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

[29] Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

[30] Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém

Mateus 23.37-39

[31] Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

[32] Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

[33] Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

[25] Når husherren først har reist seg og lukket døren og dere blir stående utenfor og banker på og sier: 'Herre, lukk opp for oss', da skal han svare: 'Jeg vet ikke hvor dere er fra.'

[26]Da vil dere si: 'Vi har jo spist og drukket sammen med deg, og du har undervist på gatene våre.'

[27] Men han skal svare: 'Jeg vet ikke hvor dere er fra. Bort fra meg, alle dere som gjør urett!'

[28] Der skal dere gråte og skjære tenner når dere ser Abraham og Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike mens dere selv blir kastet utenfor.

[29]Fra øst og vest og fra nord og sør skal mennesker komme og sitte til bords i Guds rike.

[30] Da skal noen som er de siste, bli de første, og noen som er de første, bli de siste.»

Jesus og Herodes

[31] I det samme kom noen fariseere og sa til ham: «Du må komme deg bort herfra, for Herodes akter å drepe deg.»

[32] Men han svarte: «Gå og si til den reven: I dag og i morgen driver jeg ut onde ånder og helbreder syke, og den tredje dagen er jeg ved målet.

[33]Men i dag og i morgen og i overmorgen må jeg gå videre, for det er ikke rett at en profet mister livet noe annet sted enn i Jerusalem.

Klage over Jerusalem

(Matt 23,37–39)

[34] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[35] Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[34] Jerusalem, Jerusalem, du som slår profetene i hjel og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte ville jeg ikke samle barna dine som en høne samler kyllingene under vingene sine. Men dere ville ikke.

[35] Så hør: Huset deres blir forlatt! Jeg sier dere: Dere skal ikke se meg før den dagen dere sier: 'Velsignet er han som kommer i Herrens navn!'»

Lucas 14

A cura de um hidrópico

[1] Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

[6] A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

Lukas 14

Helbredelse på sabbaten

[1] En gang var Jesus innbudt til å spise hos en fariseer som var medlem av Rådet. Det var sabbat, og alle holdt øye med ham.

[2]Det var en mann der, rett foran ham, som led av vann i kroppen,

[3] og Jesus spurte de lovkyndige og fariseerne: «Er det tillatt å helbrede på sabbaten eller ikke?»

[4]Men de tidde. Da rørte han ved mannen, helbredet ham og lot ham gå.

[5] Og han sa til dem: «Om en av dere har en sønn eller en okse som faller i brønnen, vil han ikke da straks trekke dem opp, selv om det er sabbat?»

[6] De kunne ikke svare på dette.

Beskjedenhet og gjestfrihet

[7] Da han la merke til hvordan gjestene valgte seg ut de øverste plassene ved bordet, sa han til dem i en lignelse:

[8] «Når du blir bedt i selskap, så ta ikke plass øverst ved bordet. For kanskje er det innbudt en som står høyere enn du,

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

[13] Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

[14] e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

A parábola da grande ceia

[15] Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

[16] Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

[9]slik at verten som innbød dere begge, kommer og sier til deg: 'Gi plass for denne gjesten!' Da vil du med skam måtte gå og sette deg nederst.

[10]Nei, når du er innbudt et sted, skal du ta plass nederst ved bordet, slik at verten kan si til deg når han kommer: 'Venn, sett deg høyere opp!' Da blir du hedret i alle gjestenes påsyn.

[11] For hver den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt.»

[12] Han sa også et ord til verten: «Når du skal ha gjester til middag eller kveldsmåltid, skal du ikke be venner eller søsken eller slektninger eller rike naboer. For de kommer til å be deg igjen, og dermed får du gjengjeld.

[13]Nei, når du skal holde selskap, så innby fattige og uføre, lamme og blinde.

[14] Da er du lykkelig, for de kan ikke gi deg noe igjen, men du skal få lønn for dette når de rettferdige står opp fra de døde.»

Det store gjestebudet

(Matt 22,1–10)

[15] En av gjestene som hørte dette, sa til ham: «Salig er den som får sitte til bords i Guds rike.»

[16]Men Jesus sa til ham: «Det var en mann som ville holde et stort gjestebud, og han innbød mange.

[17] À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

[18] Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

[19] Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

[20] E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

[21] Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.

[17]Da tiden for gjestebudet kom, sendte han tjeneren sin av sted for å si til de innbudte: ‘Kom, for nå er alt ferdig!’

[18]Men de begynte å unnskylde seg, den ene etter den andre. En sa: ‘Jeg har kjøpt et jordstykke og må gå ut og se på det. Vær så vennlig å ha meg unnskyldt.’

[19]En annen sa: ‘Jeg har kjøpt fem par okser og skal ut og prøve dem. Vær så vennlig å ha meg unnskyldt.’

[20] Og en tredje sa: ‘Jeg har giftet meg, derfor kan jeg ikke komme.’

[21] Tjeneren kom tilbake og fortalte dette til herren sin. Da ble husherren sint og sa til tjeneren: ‘Gå straks ut på byens gater og torg og hent inn de fattige og uføre og blinde og lamme.’

[22]Tjeneren kom tilbake og sa: ‘Herre, jeg har gjort som du sa, men det er ennå plass.’

[23] Da sa herren til tjeneren: ‘Gå ut på veiene og stiene og nød folk til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt.

[24]For det sier jeg dere: Ingen av dem som var innbudt, skal få smake festmåltidet mitt.’»

Hva det koster å være en disippel
(Matt 10,37–38)

[25]Store folkeskarer fulgte med Jesus, og han vendte seg til dem og sa:

[26] «Om noen kommer til meg og ikke setter dette høyere enn far og mor, kone og barn, brødre og søstre, ja, høyere enn sitt eget liv, kan han ikke være min disippel.

[27] Den som ikke bærer sitt kors og følger etter meg, kan ikke være min disippel.

[28] Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

[29] Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

[30] dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

[31] Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

[32] Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

[33] Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

Os discípulos, sal da terra

Mateus 5.13; Marcos 9.50

[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?

[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

[28]Dersom en av dere vil bygge et tårn, setter han seg ikke da først ned og regner ut hva det vil koste, for å se om han har penger nok til å fullføre det?

[29]For har han lagt grunnmuren, men ikke makter å gjøre tårnet ferdig, da vil alle som ser det, gjøre narr av ham

[30]og si: 'Denne mannen begynte å bygge, men klarte ikke å fullføre det.'

[31]Eller om en konge vil dra i krig mot en annen konge, setter han seg ikke da først ned og tenker over om han med sine ti tusen mann er sterk nok til å møte den andre, som kommer mot ham med tjue tusen?

[32]Og er han ikke det, sender han menn av sted for å be om fred mens fienden ennå er langt borte.

[33]Slik er det altså: Ingen av dere kan være min disippel uten å gi avkall på alt han eier.

[34] Salt er en god ting. Men hvis også saltet mister sin kraft, hvordan skal det da bli salt igjen?

[35] Det kan ikke brukes, verken i jord eller gjødsel, det er bare til å kaste. Den som har ører å høre med, hør!»

Lukas 15

Lignelsene om sauen, sølvmynten og sønnene

(Kap. 15)

[1] Alle tollerne og synderne holdt seg nær til Jesus for å høre ham.

[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida
Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

A parábola da dracma perdida

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[2] Men fariseerne og de skriftlærde murret og sa seg imellom: «Denne mannen tar imot syndere og spiser sammen med dem.»

[3]Da fortalte han dem denne lignelsen:

Sauen som ble funnet igjen
(Matt 18,12–14)

[4] «Dersom en av dere eier hundre sauer og mister én av dem, lar han ikke da de nittini være igjen ute i ødemarken og leter etter den som er kommet bort, til han finner den?

[5]Og når han har funnet den, blir han glad og legger den på skuldrene sine.

[6] Straks han kommer hjem, kaller han sammen venner og naboer og sier til dem: 'Gled dere med meg, for jeg har funnet igjen den sauen som var kommet bort.'

[7]Jeg sier dere: På samme måte blir det større glede i himmelen over én synder som vender om, enn over nittini rettferdige som ikke trenger omvendelse.

Sølvmynten som ble funnet igjen

[8] Eller om en kvinne har ti sølvmynter og mister én, tenner hun ikke da en lampe og feier i hele huset og leter nøye til hun finner den?

[9]Og når hun har funnet den, kaller hun sammen venninner og nabokoner og sier: 'Gled dere med meg, for jeg har funnet igjen det pengestykket jeg hadde mistet.'

[10]På samme måte, sier jeg dere, blir det glede blant Guds engler over én synder som vender om.»

Sønnen som kom hjem

[11]Jesus sa: «En mann hadde to sønner.

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[12] Den yngste sa til faren: 'Far, gi meg den delen av formuen som faller på meg.' Han skiftet da sin eiendom mellom dem.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

[13]Ikke mange dager etter solgte den yngste sønnen alt sitt og dro til et land langt borte. Der sløste han bort formuen sin i et vilt liv.

[14] Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

[14]Men da han hadde satt alt over styr, kom det en svær hungersnød over landet, og han begynte å lide nød.

[15] Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

[15]Da gikk han og søkte tilhold hos en av innbyggerne der i landet, og mannen sendte ham ut på markene sine for å passe grisene.

[16] Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

[16]Han ønsket bare å få mette seg med de belgfruktene som grisene åt, og ingen ga ham noe.

[17] Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

[17]Da kom han til seg selv og sa: 'Hvor mange leiekarer hjemme hos min far har ikke mat i overflod, mens jeg går her og sulter i hjel!

[18] Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

[18]Jeg vil bryte opp og gå til min far og si: Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg.

[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

[19]Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din. Men la meg få være som en av leiekarene dine.'

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[20] Dermed brøt han opp og dro hjem til faren. Da han ennå var langt borte, fikk faren se ham, og han fikk inderlig medfølelse med ham. Han løp sønnen i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

[21] Sønnen sa: 'Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din.'

[22]Men faren sa til tjenerne sine: 'Skynd dere! Finn fram de fineste klærne og ta dem på ham, gi ham ring på fingeren og sko på føttene.

[23]Og hent gjøkalven og slakt den, så vil vi spise og holde fest.

[24]For denne sønnen min var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.' Og så begynte festen og gleden.

[25]Imens var den eldste sønnen ute på markene. Da han gikk hjemover og nærmet seg gården, hørte han spill og dans.

[26]Han ropte på en av karene og spurte hva som var på ferde.

[27]'Din bror er kommet hjem', svarte han, 'og din far har slaktet gjøkalven fordi han har fått ham tilbake i god behold.'

[28]Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å overtale ham.

[29]Men han svarte faren: 'Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort imot ditt bud; men meg har du ikke engang gitt et kje så jeg kunne holde fest med vennene mine.

[30]Men straks denne sønnen din kommer hjem, han som har sløst bort pengene dine sammen med horer, da slakter du gjøkalven for ham!'

[31]Faren sa til ham: 'Barnet mitt! Du er alltid hos meg, og alt mitt er ditt.

[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado como quem estava a defraudar os seus bens.

[2] Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

[3] Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

[4] Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

[5] Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

[6] Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

[7] Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

[8] E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque

[32]Men nå må vi holde fest og være glade. For denne broren din var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.'»

Lukas 16

Lignelsen om forvalteren som handlet klokt

[1]Jesus sa til disiplene: «Det var en rik mann som hadde en forvalter. Av andre fikk han vite at denne forvalteren sløste bort formuen hans.

[2]Da kalte han forvalteren til seg og sa: 'Hva er det jeg hører om deg? Legg fram regnskap over driften, for du kan ikke lenger være forvalter hos meg.'

[3]Men forvalteren sa til seg selv: 'Hva skal jeg gjøre nå når herren min tar stillingen fra meg? Å grave har jeg ikke krefter til, og å tigge skammer jeg meg over.

[4]Jo, nå vet jeg hva jeg vil gjøre for at folk skal ta imot meg i sine hjem når jeg blir avsatt.'

[5]Han kalte til seg dem som hadde gjeld hos herren hans, en etter en, og sa til den første: 'Hvor mye skylder du herren min?'

[6] 'Hundre fat olje', svarte han. 'Her har du gjeldsbrevet ditt', sa forvalteren, 'sett deg ned med en gang og skriv femti.'

[7] Så spurte han den neste: 'Og du, hvor mye skylder du?' 'Hundre tønner hvete', svarte han. 'Her er gjeldsbrevet ditt', sa forvalteren, 'skriv åtti.'

[8] Herren ga den uhederlige forvalteren lovord fordi han hadde handlet klokt. For

os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

[9] E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

[10] Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

[11] Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

[12] Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

[13] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

denne verdens barn ordner seg klokere med hverandre enn lysets barn gjør.

[9] Jeg sier dere: Skaff dere venner ved hjelp av den uhederlige Mammon, så de kan ta imot dere i de evige boliger når pengene tar slutt.

[10] Den som er tro i smått, er også tro i stort, og den som er uredelig i smått, er også uredelig i stort.

[11] Om dere ikke har vært tro når det gjelder den uhederlige Mammon, hvem vil da betro dere de virkelige verdier?

[12] Og dersom dere ikke har vist troskap med det som hører andre til, hvem vil da gi dere noe dere selv kan eie?

[13] Ingen slave kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon.»

Loven og Guds rike

(Matt 11,12–13)

[14] Alt dette hørte fariseerne, og pengekjære som de var, hånte de Jesus.

[15] Da sa han til dem: «Dere vil gjerne fremstå som rettferdige i menneskers øyne, men Gud kjenner hjertene deres. Det som mennesker setter høyt, er avskyelig i Guds øyne.

[16] Loven og profetene hadde sin tid fram til Johannes. Fra da av forkynnes det gode budskapet om Guds rike, og alle trenger på for å komme inn.

[17] Før skal himmel og jord forgå, før en eneste prikk i loven faller bort.

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

O rico e o mendigo

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[18] Den som skiller seg fra sin kone og gifter seg med en annen, begår ekteskapsbrudd. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, bryter ekteskapet.

Lignelsen om den rike mannen og Lasarus

[19]Det var en rik mann som kledde seg i purpur og fineste lin og levde i fest og luksus dag etter dag.

[20] Men utenfor porten hans lå det en fattig mann som het Lasarus, full av verkende sår.

[21]Han ønsket bare å få mette seg med det som falt fra den rikes bord. Hundene kom til og med og slikket sårene hans.

[22]Så døde den fattige, og englene bar ham til Abrahams fang. Den rike døde også og ble begravet.

[23] Da han slo øynene opp i dødsriket, der han var i pine, så han Abraham langt borte og Lasarus tett inntil ham.

[24] ‘Far Abraham’, ropte han, ‘ha barmhjertighet med meg og send Lasarus hit, så han kan dyppe fingertuppen i vann og svale tungen min. For jeg pines i denne flammen.’

[25] Men Abraham svarte: ‘Husk, mitt barn, at du fikk alt det gode mens du levde, og Lasarus fikk det vonde. Nå trøstes han her, mens du er i pine.

[26]Dessuten er det lagt en dyp kløft mellom oss og dere, slik at de som vil komme herfra og over til dere, ikke skal kunne det, og ingen kan gå over fra dere til oss.’

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,
[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.
[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.
[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.
[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

[27]Da sa den rike: 'Så ber jeg deg, far, at du sender ham
[28]til mine fem brødre hjemme hos min far for å advare dem, så ikke de også skal komme til dette pinestedet.'
[29]Men Abraham sa: 'De har Moses og profetene, de får høre på dem.'
[30]Han svarte: 'Nei, far Abraham, men kommer det noen til dem fra de døde, vil de omvende seg.'
[31] Abraham sa: 'Hører de ikke på Moses og profetene, lar de seg heller ikke overbevise om noen står opp fra de døde.'»

Lucas 17

Os tropeços
Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!
[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão
Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.
[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.
[5] Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.
[6] Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta

Lukas 17

Forførelser og tilgivelse
(Matt 18,6–7.21–22; Mark 9,42)

[1]Han sa til disiplene sine: «Det er ikke til å unngå at forførelser kommer, men ve den som de kommer fra!
[2]Det ville være bedre for ham å bli kastet i havet med en møllestein om halsen enn at han skulle lokke en av disse små til fall.
[3] Ta dere i vare! Dersom din bror gjør en synd, så tal ham til rette, og hvis han angrer, så tilgi ham.
[4]Ja, om han synder mot deg sju ganger på samme dag og sju ganger kommer til deg og sier: 'Jeg angrer', så skal du tilgi ham.»

Tro og tjeneste

[5]Apostlene sa til Herren: «Gi oss større tro!»
[6] Herren svarte: «Om dere hadde tro som et sennepsfrø, kunne dere si til dette

amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

[7] Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

[8] E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

[9] Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

[10] Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

A cura de dez leprosos

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

morbærtreet: 'Rykk deg opp og slå rot i havet!' Og det skulle adlyde dere.

[7]Dersom en av dere har en tjener som er ute og pløyer eller gjeter, vil han da si til tjeneren når han kommer hjem fra markene: 'Kom nå og sett deg til bords?'

[8]Nei, han vil si: 'Lag til kveldsmaten, bind opp kjortelen og stå til tjeneste for meg mens jeg spiser og drikker. Etterpå kan du selv få deg mat.'

[9] Takker han vel tjeneren for at han gjorde det han var pålagt?

[10] På samme måte med dere: Når dere har gjort alt som er pålagt dere, skal dere si: 'Vi er unyttige tjenere og har bare gjort det vi var skyldige til å gjøre.'»

Den takknemlige samaritanen

[11] På reisen til Jerusalem dro Jesus gjennom grenselandet mellom Samaria og Galilea.

[12] Da han var på vei inn i en landsby, kom ti spedalske menn imot ham. De ble stående langt unna

[13] og ropte: «Jesus, mester, ha barmhjertighet med oss!»

[14] Han så dem og sa: «Gå og vis dere for prestene!» Og mens de var på vei dit, ble de rene.

[15]Men én av dem kom tilbake da han merket at han var blitt frisk. Han lovpriste Gud med høy røst,

[16]kastet seg ned for Jesu føtter med ansiktet mot jorden og takket ham. Denne mannen var en samaritan.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[17]Jesus sa: «Ble ikke alle ti rene? Hvor er da de ni?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[18]Var det ingen andre enn denne fremmede som vendte tilbake for å gi Gud æren?»

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

[19] Og han sa til ham: «Reis deg og gå! Din tro har frelst deg.»

A vinda do reino de Deus

Når Guds rike kommer
(Matt 24,26–28.37–41)

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[20] En gang spurte fariseerne Jesus når Guds rike skulle komme. Han svarte: «Guds rike kommer ikke på en slik måte at en kan se det med øynene.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[21] Ingen vil kunne si: 'Se her er det' eller: 'Der er det'. For Guds rike er midt iblant dere.»

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[22]Til disiplene sa han: «Det skal komme en tid da dere skal lengte etter å få se en av Menneskesønnens dager, men ikke få oppleve det.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[23] Folk skal si til dere: 'Se der' eller: 'Se, her er han'. Men gå ikke dit og følg ikke etter!

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[24]For slik som lynet flammer opp og lyser fra himmelrand til himmelrand, slik skal Menneskesønnen komme til syne på sin dag.

[25] Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

[25] Men først må han lide mye og bli forkastet av denne slekten.

[26] Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

[26] Og som det var i Noahs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager.

[27] comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé

[27]De spiste og drakk, giftet seg og ble giftet bort, helt til den dagen Noah gikk inn i

entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

28 O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

29 mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

30 Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

31 Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

32 Lembrai-vos da mulher de Ló.

33 Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

34 Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

35 duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

36 [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

37 Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

1 Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

arken. Så kom storflommen og gjorde ende på dem alle.

28 På samme måte var det i Lots dager: De spiste og drakk, kjøpte og solgte, plantet og bygde.

29Men den dagen da Lot gikk ut av Sodoma, regnet det ild og svovel fra himmelen og gjorde ende på dem alle.

30Slik skal det også gå den dagen Menneskesønnen åpenbarer seg.

31 Når den dagen kommer, må den som er oppe på taket og har sakene sine inne i huset, ikke gå ned og hente dem, og den som er ute på markene, må ikke vende hjem igjen.

32 Tenk på Lots kone!

33Den som prøver å sikre sitt liv, skal miste det. Men den som mister det, skal vinne det.

34Jeg sier dere: Den natten skal det ligge to i samme seng. Den ene blir tatt med, den andre blir igjen.

35To kvinner skal male på samme kvern. Den ene blir tatt med, den andre blir igjen.

36{{To menn skal være ute på markene. Den ene blir tatt med, den andre blir igjen.}}»

37 Disiplene tok da til orde og spurte: «Hvor, Herre?» Han svarte: «Der åtselet er, vil gribbene samles.»

Lukas 18

Lignelsen om enken og dommeren

1 Så fortalte han dem en lignelse om at de alltid skulle be og ikke miste motet:

[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

A parábola do fariseu e o publicano

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[2]«I en by var det en dommer som ikke fryktet Gud og ikke tok hensyn til noe menneske.

[3]I samme by var det en enke som stadig på ny kom til ham og sa: ‘Hjelp meg mot min motpart, så jeg kan få min rett.’

[4]Lenge ville han ikke, men til slutt sa han til seg selv: ‘Enda jeg ikke frykter Gud og ikke tar hensyn til noe menneske,

[5] får jeg hjelpe denne enken til hennes rett, siden hun plager meg slik, ellers ender det vel med at hun flyr like i synet på meg.’»

[6]Og Herren sa: «Hør hva denne uhederlige dommeren sier!

[7]Skulle ikke da Gud hjelpe sine utvalgte til deres rett, de som roper til ham dag og natt? Er han sen til å hjelpe dem?

[8]Jeg sier dere: Han skal sørge for at de får sin rett, og det snart. Men når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?»

Lignelsen om fariseeren og tolleren

[9] Til noen som stolte på at de selv var rettferdige, og så ned på alle andre, fortalte Jesus denne lignelsen:

[10] «To menn gikk opp til tempelet for å be. Den ene var fariseer og den andre toller.

[11]Fariseeren stilte seg opp for seg selv og ba slik: ‘Gud, jeg takker deg for at jeg ikke er som andre mennesker, de som svindler, gjør urett og bryter ekteskapet, eller som den tolleren der.

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças
Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[17] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

O jovem rico
Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

[18] Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[19] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

[20] Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[12] Jeg faster to ganger i uken og gir tiende av alt jeg tjener.'

[13] Tolleren sto langt unna og ville ikke engang løfte blikket mot himmelen, men slo seg for brystet og sa: 'Gud, vær meg synder nådig!'

[14] Jeg sier dere: Tolleren gikk hjem rettferdig for Gud, den andre ikke. For hver den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt.»

Jesus og barna
(Matt 19,13–15; Mark 10,13–16)

[15]De bar også spedbarna til Jesus for at han skulle røre ved dem. Da disiplene så det, ville de vise dem bort.

[16]Men Jesus kalte dem til seg og sa: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem.

[17] Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

Jesus og den rike mannen
(Matt 19,16–30; Mark 10,17–31)

[18] Et medlem av Rådet kom og spurte ham: «Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?»

[19]Men Jesus sa til ham: «Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten én – det er Gud!

[20] Du kjenner budene: Du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke slå i hjel, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt, du skal hedre din far og din mor.»

[21]Han svarte: «Alt dette har jeg holdt fra jeg var ung.»

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[22] Da Jesus hørte det, sa han til ham: «Én ting mangler du ennå: Selg alt du eier, og del ut til de fattige. Da skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!»

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

[23]Men da mannen hørte dette, ble han dypt bedrøvet, for han var svært rik.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[24] Da Jesus så hvor bedrøvet han ble, sa han: «Hvor vanskelig det er for dem som eier mye, å komme inn i Guds rike!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25]Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn det er for en rik å komme inn i Guds rike.»

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[26]«Hvem kan da bli frelst?» sa de som hørte på.

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[27]Han svarte: «Det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud.»

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[28] Da sa Peter: «Hva med oss? Vi har forlatt alt vårt og fulgt deg.”

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[29]Han sa til dem: «Sannelig, jeg sier dere: Enhver som har forlatt hus eller kone eller søsken eller foreldre eller barn for Guds rikes skyld,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

[30]skal få mangedobbelt igjen her i tiden, og i den kommende verden evig liv.»

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

Jesus taler for tredje gang om sin død og oppstandelse

(Matt 20,17–19; Mark 10,32–34)

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

[31] Han tok de tolv til side og sa til dem: «Se, vi går opp til Jerusalem, og alt det som profetene har skrevet om Menneskesønnen, skal gå i oppfyllelse.

[32] pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

[32] Han skal overgis til hedningene og bli hånt og mishandlet og spyttet på,

[33] e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

[34] Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

[35] Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

[36] E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

[37] Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

[38] Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[39] E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[40] Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

[41] Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

[42] Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[33] og de skal piske ham og slå ham i hjel. Og den tredje dagen skal han stå opp.»

[34] Men de skjønte ikke noe av dette. Meningen var skjult for dem, og de forsto ikke det han sa.

Den blinde mannen ved Jeriko

(Matt 20,29–34; Mark 10,46–52)

[35]Da Jesus nærmet seg Jeriko, satt en blind mann ved veien og tigget.

[36]Mannen hørte at det var mye folk på veien, og spurte hva som sto på.

[37]De svarte ham: «Jesus fra Nasaret kommer forbi.»

[38] Da ropte han: «Jesus, du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!»

[39]De som gikk foran, snakket strengt til ham og ba ham tie, men han ropte bare enda høyere: «Du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!»

[40]Jesus stanset og ba om at den blinde skulle føres til ham. Da han kom nærmere, spurte Jesus ham:

[41]«Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» Han svarte: «Herre, la meg få synet igjen!»

[42] Jesus sa til ham: «Bli seende! Din tro har frelst deg.»

[43]Straks kunne han se, og han ga seg i følge med Jesus og lovet Gud. Og hele folkemengden som så dette, lovpriste Gud.

Lukas 19

Sakkeus

[1]Han kom inn i Jeriko og dro gjennom byen.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[2] Der var det en mann som het Sakkeus. Han var overtoller og svært rik.

[3]Han ville gjerne se hvem Jesus var, men han kunne ikke komme til for folkemengden, for han var liten av vekst.

[4] Da løp han i forveien og klatret opp i et morbærtre for å få se ham på et sted hvor han måtte komme forbi.

[5]Og da Jesus kom dit, så han opp og sa til ham: «Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg.”

[6]Han skyndte seg da ned og tok imot ham med glede.

[7] Men alle som så det, murret og sa: «Han har tatt inn hos en syndig mann.»

[8] Men Sakkeus sto fram og sa til Herren: «Herre, halvparten av alt jeg eier, gir jeg til de fattige, og har jeg presset penger av noen, skal de få firedobbelt igjen.»

[9]Da sa Jesus til ham: «I dag er frelse kommet til dette huset, for også han er en Abrahams sønn.

[10] For Menneskesønnen er kommet for å lete etter de bortkomne og berge dem.»

Lignelsen om pundene
(Matt 25,14–30)

[11]Mens de sto og hørte på dette, fortalte Jesus også en lignelse. For han var nær Jerusalem, og de trodde at Guds rike straks ville komme til syne.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[12] Han sa: «En mann av høy ætt skulle dra til et land langt borte for å bli innsatt som konge og deretter vende tilbake.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[13] Han kalte til seg ti av tjenerne sine, ga dem ti pund og sa: 'Driv handel med disse pengene til jeg kommer igjen.'

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

[14] Men landsmennene hans hatet ham og lot sendemenn dra etter ham for å si: 'Vi vil ikke ha denne mannen til konge over oss.'

[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

[15]Da mannen kom tilbake som konge, kalte han til seg de tjenerne som hadde fått pengene, for å finne ut hvor mye de hadde tjent.

[16] Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

[16]Den første kom fram og sa: 'Herre, det pundet du ga meg, har kastet av seg ti pund.'

[17] Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

[17] Han svarte: 'Det er bra, du gode tjener. Fordi du har vært tro i smått, skal du få styre ti byer.'

[18] Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

[18]Den andre kom og sa: 'Herre, det pundet du ga meg, har gitt fem pund.'

[19] A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

[19]Og til ham sa kongen: 'Du skal ha fem byer under deg.'

[20] Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

[20]Så kom det enda en. Han sa: 'Herre, her er pundet ditt, jeg har hatt det liggende i et tørkle.

[21] Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

[21]Jeg var redd deg, for du er en streng mann som tar ut det du ikke har satt inn, og høster det du ikke har sådd.'

[22] Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

[22]Han svarte: 'Etter dine egne ord dømmer jeg deg, du dårlige tjener! Du visste at jeg er en streng mann som tar ut det jeg ikke har satt inn, og høster det jeg ikke har sådd.

[23] por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[23]Hvorfor overlot du ikke da pengene mine til en som driver med utlån, så jeg kunne fått dem igjen med renter når jeg kom tilbake?’

[24]Og han sa til dem som sto der: ‘Ta pundet fra ham og gi det til ham som har ti fra før!’

[25]‘Herre’, sa de, ‘han har jo ti pund.’

[26] ‘Ja, men jeg sier dere: Den som har, skal få, og den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har.

[27]Men disse fiendene mine, som ikke ville ha meg til konge, dem skal dere føre hit og hugge dem ned foran øynene på meg.’»

Jesus kommer til Jerusalem

(19,28–21,4)

Jesus rir inn i Jerusalem

(Matt 21,1–11; Mark 11,1–11; Joh 12,12–16)

[28] Da han hadde sagt dette, gikk han videre på sin vei opp mot Jerusalem.

[29]Og da han kom nær Betfage og Betania, ved den høyden som heter Oljeberget, sendte han to av disiplene av sted

[30]og sa: «Gå inn i landsbyen som ligger foran dere! Når dere kommer inn i den, skal dere finne en eselfole som står bundet, og som det aldri har sittet noe menneske på. Løs den og lei den hit!

[31]Og om noen spør dere: ‘Hvorfor løser dere den?’ skal dere svare: ‘Herren har bruk for den.’»

[32] De to gikk av sted, og de fant det slik som han hadde sagt.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

[33]Da de løste folen, spurte de som eide den: «Hvorfor løser dere folen?”

[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

[34]«Herren har bruk for den», svarte de.

[35] Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

[35]Så leide de folen til Jesus, la kappene sine på den og lot Jesus sette seg opp.

[36] Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

[36]Og der han red fram, bredte folk ut kappene sine på veien.

[37] E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

[37]Da han nærmet seg skråningen ned fra Oljeberget, begynte hele mengden av disipler i sin glede å lovprise Gud høylytt for alle de mektige gjerningene de hadde sett. De ropte:

[38] dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

[38] «Velsignet er han, kongen, som kommer i Herrens navn! Fred i himmelen og ære i det høyeste!»

[39] Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

[39]Noen fariseere i folkemengden sa til ham: «Mester, tal disiplene dine til rette!»

[40] Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

[40]Men han svarte: «Jeg sier dere: Dersom de tier, skal steinene rope.»

Jesus chora à vista de Jerusalém

Jesus gråter over Jerusalem

[41] Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

[41] Da Jesus kom nærmere og så byen, gråt han over den

[42] e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

[42] og sa: «Hadde du bare på denne dagen forstått, du også, hva som tjener til fred! Men nå er det skjult for øynene dine.

[43] Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

[43] Det skal komme dager over deg da fiendene dine kaster en voll opp omkring deg, omringer deg og trenger inn på deg fra alle kanter.

[44] e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra,

[44] De skal slå deg og barna dine til jorden, og det skal ikke bli stein tilbake på stein i

porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

deg, fordi du ikke forsto at tiden var kommet da Herren gjestet deg.»

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

Tempelet skal være et bønnens hus
(Matt 21,12–17; Mark 11,15–19; Joh 2,13–16)

45 Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

45 Så gikk Jesus inn på tempelplassen og ga seg til å jage ut dem som drev handel der.

46 dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

46 Han sa til dem: «Det står skrevet: Mitt hus skal være et bønnens hus. Men dere har gjort det til en røverhule.»

O Mestre ensina no templo

47 Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

47 Hver dag var han på tempelplassen og underviste. Overprestene og de skriftlærde og alle folkets ledere ville gjerne få tatt livet av ham.

48 contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

48Men de fant ikke noen måte å gjøre det på, for hele folket hang ved ham og hørte på ham.

Lucas 20

Lukas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

Jesu fullmakt
(Matt 21,23–27; Mark 11,27–33)

1 Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

1En dag mens han underviste folket på tempelplassen og forkynte det gode budskapet, kom overprestene og de skriftlærde sammen med de eldste fram til ham

2 e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

2 og spurte: «Si oss: Med hvilken fullmakt gjør du dette? Hvem er det som har gitt deg denne fullmakten?»

3 Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

3Jesus svarte: «Jeg har også noe å spørre dere om. Si meg:

4 o batismo de João era dos céus ou dos homens?

4Johannes-dåpen, var den fra himmelen eller fra mennesker?»

5 Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

5De rådslo med hverandre og sa: «Om vi svarer: 'Fra himmelen', vil han si: 'Hvorfor trodde dere ham da ikke?'

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[6] Men om vi svarer: 'Fra mennesker', da kommer hele folket til å steine oss, for de er overbevist om at Johannes var en profet.»

[7]Så svarte de at de ikke visste hvor Johannes-dåpen var fra.

[8]Jesus sa til dem: «Så sier heller ikke jeg til dere med hvilken fullmakt jeg gjør dette.»

Lignelsen om vinbøndene og arvingen
(Matt 21,33–46; Mark 12,1–12)

[9] Så vendte han seg igjen til folket og fortalte denne lignelsen: «En mann plantet en vinmark og forpaktet den bort til noen vinbønder. Så dro han utenlands og skulle være lenge borte.

[10] Da tiden kom, sendte han en tjener til bøndene for å få sin del av avlingen. Men de skamslo tjeneren og lot ham gå tomhendt bort.

[11]Likevel sendte eieren en annen tjener, men de skamslo ham også, hånte ham og lot ham gå tomhendt bort.

[12]Han sendte en tredje, men også ham slo de til blods og kastet ham ut.

[13]'Hva skal jeg nå gjøre?' tenkte eieren av vingården. 'Jo, jeg vil sende min egen kjære sønn. Ham vil de vel ha respekt for.'

[14] Men da vinbøndene fikk se sønnen, samrådde de seg med hverandre og sa: 'Der har vi arvingen! La oss slå ham i hjel, så blir arven vår.'

[15] Dermed kastet de ham ut av vingården og slo ham i hjel. Hva skal nå vingårdens herre gjøre med dem?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente

[16]Han skal komme og gjøre ende på disse vinbøndene og overlate vingården til andre.» Da sa de som hadde hørt på: «Det må aldri skje!»

[17] Men han så på dem og sa: «Hva betyr da dette som står skrevet: Steinen som bygningsmennene vraket, er blitt hjørnestein.

[18] Hver den som faller mot denne steinen, skal bli knust. Og den som steinen faller på, skal bli smadret.»

[19] De skriftlærde og overprestene ville gjerne ha lagt hånd på ham med det samme, for de skjønte at det var dem han siktet til med denne lignelsen. Men de var redde for folket.

Er det tillatt å betale skatt til keiseren?

(Matt 22,15–22; Mark 12,13–17)

[20] De holdt ham da under oppsikt og sendte noen ut for å spionere. De skulle gi seg ut for å være rettskafne menn og prøve å fange ham i noe han sa, så de kunne få overgitt ham til landshøvdingens makt og myndighet.

[21]De spurte ham: «Mester, vi vet at du taler og lærer rett. Du gjør ikke forskjell på folk, men lærer sant om hva som er Guds vei.

[22]Er det tillatt for oss å betale skatt til keiseren eller ikke?»

[23]Men han merket baktankene deres og sa til dem:

[24] «Vis meg en denar! Hvilket bilde og navn bærer den?» «Keiserens», svarte de.

disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

[27] Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

[28] perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.

[29] Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

[30] o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

[31] igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

[32] Por fim, morreu também a mulher.

[33] Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

[34] Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

[35] mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição

[25] Da sa han til dem: «Så gi keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud.»

[26]De greide ikke å fange ham i ord mens folket hørte på, og de undret seg over svaret hans og tidde.

De dødes oppstandelse

(Matt 22,23–33; Mark 12,18–27)

[27] Noen saddukeere kom til ham, det er de som nekter for at det finnes noen oppstandelse. De la et spørsmål fram for ham.

[28]«Mester», sa de, «Moses har gitt oss denne forskriften: Om en mann har en gift bror som dør barnløs, da skal han gifte seg med enken for å holde brorens ætt oppe.

[29]Nå var det sju brødre. Den eldste tok seg en kone, men døde barnløs.

[30]Den nest eldste giftet seg da med henne,

[31]så den tredje, og slik med alle sju; de døde uten å etterlate seg barn.

[32]Til sist døde også kvinnen.

[33]Når de står opp igjen, hvem av dem skal da få henne til kone? Alle sju har jo vært gift med henne.»

[34]Jesus svarte dem: «Menneskene i denne verden gifter seg og blir giftet bort.

[35]Men de som blir funnet verdige til å være med i den kommende verden og

dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

36 Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

37 E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

38 Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

39 Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

40 Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

41 Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

42 Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

43 até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

44 Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

45 Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:

46 Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;

oppstandelsen fra de døde, de verken gifter seg eller blir giftet bort,

36 for de kan ikke lenger dø. De er som engler, og de er Guds barn, for de er barn av oppstandelsen.

37 Men at de døde står opp, har Moses også vist i fortellingen om tornebusken, når han kaller Herren for Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud.

38Han er ikke en Gud for døde, men for levende. De lever alle for ham.”

39 Da sa noen av de skriftlærde: «Mester, du svarte godt.»

40Og de våget ikke å stille ham flere spørsmål.

Hvem Messias er
(Matt 22,41–46; Mark 12,35–37)

41Jesus spurte dem: «Hvordan kan en si at Messias er Davids sønn?

42 David selv sier jo i Salmenes bok: Herren sa til min herre: Sett deg ved min høyre hånd

43til jeg får lagt dine fiender som skammel for dine føtter.

44David kaller ham altså herre, hvordan kan han da være Davids sønn?»

Advarsel mot de skriftlærde
(Mark 12,38–40)

45Mens alt folket hørte på, sa han til disiplene:

46 «Ta dere i vare for de skriftlærde! De vil gjerne gå omkring i lange kapper og liker at folk hilser dem på torget. De elsker å sitte fremst i synagogene og ha hedersplassene i selskaper.

[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre
Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;

[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.

[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[47]De eter enker ut av huset og holder lange bønner for syns skyld. Men de skal få desto hardere dom.»

Lukas 21

Den fattige enkens gave
(Mark 12,41–44)

[1] Jesus så opp og la merke til hvordan de rike la sine gaver i tempelkisten.

[2] Da fikk han se en fattig enke legge to småmynter i den,

[3]og han sa: «Sannelig, jeg sier dere: Denne fattige enken har gitt mer enn noen av de andre.

[4]For alle de andre la gaver i kisten av sin overflod, men hun ga av sin fattigdom alt hun hadde å leve av.»

Jesus taler om de tider som skal komme
(21,5–38)

Tempelet skal ødelegges
(Matt 24,1–2; Mark 13,1–2)

[5]Det var noen som snakket om tempelet, hvor fint det var utsmykket med vakre steiner og tempelgaver. Da sa Jesus:

[6] «Det skal komme dager da alt dere ser her, skal rives ned, så det ikke blir stein tilbake på stein.»

Trengselstiden begynner
(Matt 24,3–14; Mark 13,3–13)

[7]Da spurte de: «Mester, når skal dette skje, og hva er tegnet på at dette skal begynne?»

[8] Han svarte: «Pass på at dere ikke blir ført vill! For mange skal komme i mitt navn og si: 'Det er jeg! Tiden er kommet!' Men følg dem ikke.

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.
[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;
[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.
[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;
[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.
[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;
[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.
[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.
[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.
[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.
[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada
Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[9]Når dere hører om krig og opprør, så la dere ikke skremme! For først må dette skje, men enden kommer ikke med en gang.»
[10]Og han fortsatte: «Folk skal reise seg mot folk og rike mot rike.
[11]Det skal bli kraftige jordskjelv, og mange steder hungersnød og pest. Det skal skje forferdelige ting og vise seg store tegn fra himmelen.
[12] Men før alt dette skjer, skal de legge hånd på dere og forfølge dere, utlevere dere til synagogene og kaste dere i fengsel, og for mitt navns skyld skal dere føres fram for konger og landshøvdinger.
[13]Da skal dere få vitne.
[14] Men legg dere på sinne at dere ikke behøver å tenke ut på forhånd hvordan dere skal forsvare dere.
[15] For jeg vil gi dere ord og visdom som ingen av deres motstandere skal kunne motstå eller motsi.
[16] Men selv foreldre og søsken, slektninger og venner skal forråde dere og sende noen av dere i døden.
[17]Og dere skal hates av alle for mitt navns skyld.
[18] Men ikke et hårstrå på hodet skal dere miste.
[19]Hold ut, så skal dere vinne livet!

Jerusalem skal bli ødelagt
(Matt 24,15–21; Mark 13,14–19)

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se; e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

[20]Når dere ser Jerusalem omringet av hærer, da skal dere vite at byen snart blir lagt øde.

[21] Da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene, de som er i byen, må komme seg ut, og de som er ute på landet, må ikke gå inn i byen.

[22] For straffens tid er kommet, da alt som står skrevet, skal oppfylles.

[23] Ve dem som venter barn og dem som gir bryst i de dager! For det skal bli stor nød i landet; vreden skal ramme dette folket.

[24] De skal falle for sverd og bli bortført til alle folkeslag som fanger. Og Jerusalem skal tråkkes under fot av hedninger helt til hedningenes tider er til ende.

Når Menneskesønnen kommer

(Matt 24,29–31; Mark 13,24–27)

[25] Det skal vise seg tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene bli grepet av angst og rådløshet i larmen fra hav og brenninger.

[26] Mennesker skal forgå av redsel og gru for det som kommer over jorden. For himmelens krefter skal rokkes.

[27] Da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med stor makt og herlighet.

[28]Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet! For da skal dere snart bli satt fri.»

Lær av fikentreet

(Matt 24,32–35; Mark 13,28–32)

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

Lucas 22

[29] Han fortalte dem en lignelse: «Se på fikentreet og alle andre trær!

[30]Når dere ser at de springer ut, vet dere av dere selv at nå er sommeren nær.

[31]Slik skal også dere vite, når dere ser dette skje, at Guds rike er nær.

[32] Sannelig, jeg sier dere: Denne slekten skal ikke forgå før alt dette skjer.

[33] Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.

Våk og be

[34] Vær på vakt og la ikke hjertet bli sløvet av rangel og drikk og dagliglivets bekymringer, så den dagen plutselig kommer over dere

[35] som en snare. For den dagen skal komme over alle som bor over hele jorden.

[36] Våk hver tid og stund og be om å få kraft til å komme velberget fra alt det som skal hende, og bli stående for Menneskesønnen.»

[37] Om dagen var Jesus i tempelet og underviste, men om kvelden gikk han ut til den høyden som heter Oljeberget, og ble der natten over.

[38]Og tidlig om morgenen flokket folket seg om ham på tempelplassen for å høre ham.

Lukas 22

Jesu lidelse og død

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual

(Kap. 22–23)

Sammensvergelse mot Jesus

(Matt 26,1–5.14–16; Mark 14,1–2. 10–11)

[1] Det nærmet seg nå de usyrede brøds høytid, som også kalles påske.

[2] Overprestene og de skriftlærde prøvde å finne ut hvordan de skulle få Jesus ryddet av veien, for de var redde for folket.

[3] Da fór Satan inn i Judas, han som hadde tilnavnet Iskariot og var en av de tolv.

[4] Han gikk av sted og snakket med overprestene og offiserene ved tempelvakten om hvordan han kunne utlevere Jesus til dem.

[5]De ble glade og var enige om å gi ham penger.

[6]Judas godtok dette, og fra da av søkte han en anledning til å forråde Jesus en gang han ikke hadde mengden omkring seg.

Det siste måltidet

(Matt 26,17–19; Mark 14,12–16)

[7] Så kom den dagen under de usyrede brøds høytid da påskelammet skulle slaktes.

[8]Jesus sendte Peter og Johannes av sted og sa: «Gå og gjør i stand for oss så vi kan holde påskemåltid.»

[9]De spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand?»

[10] «Hør», sa Jesus, «straks dere kommer inn i byen, vil en mann som bærer en vannkrukke, møte dere. Følg etter ham til det huset han går inn i,

[11]og si til eieren av huset: 'Mesteren spør: Hvor er rommet der jeg kan holde påskemåltid med disiplene mine?'

hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

12 Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

12 Da skal han vise dere et stort rom ovenpå med tepper og puter. Der skal dere stelle i stand.»

13 E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

13 De gikk da av sted og fant det slik som han hadde sagt, og de gjorde i stand påskemåltidet.

A última Páscoa

Nattverden

(Matt 26,20–29; Mark 14,17–25)

14 Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

14Da tiden var inne, tok Jesus plass ved bordet sammen med apostlene.

15 E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

15Og han sa til dem: «Jeg har lengtet inderlig etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg skal lide.

16 Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

16For jeg sier dere: Aldri mer skal jeg spise påskemåltidet før det er blitt fullendt i Guds rike."

17 E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;

17 Så tok han et beger, ba takkebønnen og sa: «Ta dette og del det mellom dere.

18 pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

18For jeg sier dere: Fra nå av skal jeg aldri mer drikke av vintreets frukt før Guds rike er kommet.»

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

19 E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

19 Så tok han et brød, takket og brøt det, ga dem og sa: «Dette er min kropp, som gis for dere. Gjør dette til minne om meg.»

20 Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

20 På samme måte tok han begeret etter måltidet og sa: «Dette begeret er den nye pakt i mitt blod, som blir utøst for dere.

21 Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

21 Men se: Han som forråder meg, har hånden her på bordet sammen med meg.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

Seja o maior como o menor

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

[22]For Menneskesønnen går bort, slik det er bestemt. Men ve det mennesket som forråder ham!»

[23]Da begynte de å trette om hvem av dem det kunne være som skulle gjøre dette.

Avskjedsord til de tolv

[24] Nå ble det også en strid mellom dem om hvem som skulle regnes som den største.

[25] Da sa han til dem: «Kongene hersker over sine folk, og de som har makten, lar seg kalle velgjørere.

[26]Men slik er det ikke blant dere. Den største av dere skal være som den yngste, og lederen skal være som en tjener.

[27] For hvem er størst, den som er gjest ved bordet, eller den som er tjener? Er det ikke gjesten? Men jeg er som en tjener blant dere.

[28]Men det er dere som har blitt hos meg i prøvelsene mine.

[29] Og nå overdrar jeg riket til dere, slik som min Far har overdratt det til meg,

[30] for at dere skal spise og drikke ved mitt bord i mitt rike og sitte på troner som dommere over Israels tolv stammer.

[31]Simon, Simon! Satan har krevd å få sikte dere som hvete.

[32]Men jeg ba for deg at din tro ikke måtte svikte. Og når du en gang vender om, da styrk dine brødre!»

[33] Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

[34] Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

[35] A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

[36] Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

[37] Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

[38] Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

[39] E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

[40] Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

[41] Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

[42] dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

[43] [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

[33]Peter sa: «Herre, med deg er jeg beredt til å gå både i fengsel og i død.»

[34] Men Jesus svarte: «Jeg sier deg, Peter: Før hanen galer i natt, skal du tre ganger ha nektet at du kjenner meg.»

[35] Så sa han til dem: «Den gangen jeg sendte dere av sted uten pengepung eller veske eller sko, manglet dere da noe?» «Nei, ingenting», svarte de.

[36]«Men nå», sa han, «må den som har pengepung, ta den med. Det samme må den som har en veske, og den som ikke har noe sverd, får selge kappen sin og kjøpe seg et.

[37] For jeg sier dere at det må oppfylles på meg, det ordet som står skrevet: Han ble regnet blant lovbrytere. For det som er bestemt om meg, skal nå fullføres."

[38]De sa da: «Herre, se, her er to sverd.» «Det er nok!» svarte han.

I Getsemane

(Matt 26,36–46; Mark 14,32–42)

[39] Så gikk han ut og tok veien mot Oljeberget som han pleide, og disiplene fulgte ham.

[40] Da han var kommet fram til stedet der, sa han til dem: «Be om at dere ikke må komme i fristelse!»

[41] Han slet seg fra dem så langt som et steinkast, falt på kne og ba:

[42] «Far, om du vil, så ta dette begeret fra meg! Men la ikke min vilje skje, men din!»

[43] {{Da viste en engel fra himmelen seg for ham og styrket ham.

[44] E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

[45] Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

[46] e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

[47] Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

[48] Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

[49] Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

[50] Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

[51] Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

[52] Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

[53] Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

[44]Og han kom i dødsangst og ba enda mer inntrengende, så svetten falt som bloddråper ned på jorden.}}

[45]Da han reiste seg fra bønnen og kom tilbake til disiplene, fant han dem sovende, overveldet av sorg.

[46]«Hvordan kan dere sove?» spurte han. «Reis dere og be om at dere ikke må komme i fristelse!»

Jesus blir tatt til fange

(Matt 26,47–56; Mark 14,43–50; Joh 18,2–11)

[47]Mens han ennå talte, kom det en stor flokk, og foran dem gikk han som het Judas, en av de tolv. Han kom bort til Jesus for å kysse ham.

[48]Men Jesus sa til ham: «Judas, forråder du Menneskesønnen med et kyss?»

[49]De som var med Jesus, skjønte hva som ville skje, og spurte: «Herre, skal vi gripe til sverd?»

[50]Og en av dem hogg etter øversteprestens tjener og kuttet av ham det høyre øret.

[51]Men Jesus sa: «La det være med det!» Og han rørte ved tjenerens øre og helbredet ham.

[52]Så sa Jesus til overprestene og offiserene ved tempelvakten og de eldste, de som var kommet for å gripe ham: «Dere har rykket ut med sverd og stokker, som om jeg var en røver.

[53] Dag etter dag var jeg sammen med dere på tempelplassen uten at dere la hånd på meg. Men dette er deres time, nå er det mørket som har makten.»

Peter fornekter Jesus

(Matt 26,69–75; Mark 14,66–72; Joh 18,12–18.25–27)

54 Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

55 E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

56 Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

57 Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

58 Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

59 E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

60 Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

61 Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

62 Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

Os guardas zombam de Jesus

63 Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

64 vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

54 De grep ham og førte ham til øversteprestens hus. Peter fulgte etter, langt bak.

55Midt inne på gårdsplassen var det tent et bål, og Peter slo seg ned blant dem som satt omkring det.

56En tjenestejente fikk se ham der han satt i lysskjæret. Hun stirret på ham og sa: «Denne mannen var også sammen med ham.»

57Men Peter nektet og sa: «Kvinne, jeg kjenner ham ikke!»

58Litt etter var det en annen som la merke til ham og sa: «Du er også en av dem.» «Nei, det er jeg ikke», svarte Peter.

59Men en times tid senere var det enda en som slo fast: «Jo visst var denne mannen også med ham! Han er jo galileer.»

60Men Peter svarte: «Menneske, jeg skjønner ikke hva du snakker om!» I det samme, før han hadde talt ut, gol hanen.

61 Og Herren snudde seg og så på Peter. Da husket Peter det Herren hadde sagt til ham: «Før hanen galer i natt, skal du fornekte meg tre ganger.»

62Og han gikk ut og gråt bittert.

Jesus for Det høye råd

(Matt 26,59–68; Mark 14,55–65; Joh 18,19–24)

63Mennene som holdt vakt over Jesus, hånte ham og slo ham.

64De dekket til ansiktet hans og sa: «Nå kan du være profet! Hvem var det som slo deg?»

[65] E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

Jesus perante o Sinédrio
Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

[66] Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

[67] Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

[68] também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

[69] Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

[70] Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

[65]Også på mange andre måter spottet de ham.

[66] Da det ble dag, kom folkets eldsteråd sammen; både overprester og skriftlærde var der. Jesus ble ført fram for Rådet,

[67]og de sa: «Er du Messias, så si oss det.» Men han svarte: «Hvis jeg sier det til dere, vil dere ikke tro meg,

[68]og hvis jeg spør, vil dere ikke svare.

[69] Men fra nå av skal Menneskesønnen sitte ved den mektige Guds høyre hånd.»

[70]Da spurte de alle: «Du er altså Guds Sønn?» Han svarte: «Dere sier selv at jeg er det.»

[71]Da sa de: «Hva skal vi nå med vitneutsagn? Vi har jo selv hørt det av hans egen munn.»

Lucas 23

Jesus perante Pilatos
Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

[1] Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

[2] E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

[3] Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

Lukas 23

Jesus for Pilatus
(Matt 27,1–2.11–14; Mark 15,1–5; Joh 18,33–38)

[1] Hele forsamlingen brøt nå opp og førte ham til Pilatus.

[2] Der begynte de å anklage ham. De sa: «Vi har funnet at denne mannen fører folket vårt på avveier: Han vil hindre at vi betaler skatt til keiseren, og han gir seg ut for å være Messias, altså konge.»

[3]Pilatus spurte ham: «Er du jødenes konge?» «Du sier det», svarte Jesus.

[4] Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

[4]Da sa Pilatus til overprestene og folkemengden: «Jeg finner ingen skyld hos denne mannen.»

[5] Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

[5] Men de sto på sitt og sa: «Han hisser opp folket i hele Judea med sin lære. Han begynte i Galilea og er kommet helt hit.»

[6] Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

[6]Da Pilatus hørte det, spurte han om mannen var galileer,

[7] Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

[7] og da han fikk vite at han hørte inn under domsmakten til Herodes, sendte han Jesus over til ham, for også Herodes var i Jerusalem i de dagene.

Jesus perante Herodes

Jesus for Herodes

[8] Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

[8] Herodes ble svært glad da han fikk se Jesus, for han hadde hørt om ham og lenge ønsket å treffe ham. Og nå håpet han å få se Jesus gjøre et tegn.

[9] E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

[9]Han stilte ham mange spørsmål, men Jesus svarte ikke et ord.

[10] Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

[10]Overprestene og de skriftlærde sto der også og kom med sterke anklager mot ham.

[11] Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

[11]Herodes viste ham forakt og hånte ham sammen med soldatene sine. Han la en praktfull kappe om ham og sendte ham tilbake til Pilatus.

[12] Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

[12] Den dagen ble Herodes og Pilatus venner; tidligere hadde de ligget i fiendskap med hverandre.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

Pilatus feller dommen

(Matt 27,15–26; Mark 15,6–15; Joh 19,6–16)

[13] Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

[13]Pilatus kalte sammen overprestene, rådsmedlemmene og folket

[14] disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas,

[14]og sa til dem: «Dere har ført denne mannen fram for meg og sagt at han

tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

villeder folket. Nå har jeg forhørt ham i deres nærvær og kan ikke se at mannen er skyldig i noe av det dere anklager ham for.

15 Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

15Det kan heller ikke Herodes, for han har sendt ham tilbake til oss. Altså har han ikke gjort noe som fortjener dødsstraff.

16 Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

16Jeg vil derfor la ham bli pisket og så løslate ham.»

17 [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

17 {{Men til høytiden måtte han gi dem en fange fri.}}

18 Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

18Da ropte de alle som en: «Bort med ham! Gi oss Barabbas fri!»

19 Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

19 – Barabbas var en mann som hadde blitt fengslet for opptøyer i byen og for mord.

20 Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

20Pilatus talte da igjen til dem, for han ville gjerne gi Jesus fri.

21 Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

21Men de ropte tilbake: «Korsfest! Korsfest ham!»

22 Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

22For tredje gang sa han til dem: «Hva ondt har han da gjort? Jeg har ikke funnet ham skyldig i noe som kan straffes med døden. Jeg vil derfor la ham bli pisket og så løslate ham.»

23 Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

23 Men de presset på og forlangte med høye skrik at han skulle korsfestes. Og skriket deres fikk overtaket.

24 Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

24Da felte Pilatus dommen; det skulle bli som de krevde.

25 Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

25Han løslot den de ba om, han som var fengslet for opptøyer og mord. Men Jesus overga han, så de fikk sin vilje.

Simão leva a cruz de Jesus
Mateus 27.32; Marcos 15.21

Jesus blir korsfestet
(Matt 27,31–44; Mark 15,20–32; Joh 19,17–27)

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

[26] Så førte de ham bort. På veien grep de tak i en mann som kom inn fra landet, Simon fra Kyréne. De la korset på ham for at han skulle bære det etter Jesus.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[27]En stor folkemengde fulgte med, blant dem mange kvinner som jamret og gråt over ham.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[28]Men Jesus snudde seg mot dem og sa: «Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og barna deres.

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[29] For det kommer dager da folk skal si: 'Lykkelige er de barnløse, de morsliv som ikke fødte, og de bryst som ikke ga die!'

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[30] Da skal de si til fjellene: 'Fall over oss!' og til haugene: 'Skjul oss!'

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[31]For gjør de slik med det grønne treet, hvordan skal det da gå med det tørre?»

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32] Også to andre forbrytere ble ført bort for å bli henrettet sammen med ham.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[33]Og da de kom til det stedet som heter Hodeskallen, korsfestet de både ham og forbryterne der, den ene på høyre side av ham og den andre på venstre.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[34] {{Men Jesus sa: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.»}} Så kastet de lodd om klærne hans og delte dem mellom seg.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35]Folket sto og så på, men rådsherrene hånte ham. «Andre har han frelst», sa de, «la ham nå frelse seg selv dersom han er Guds Messias, den utvalgte!»

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[36] Også soldatene hånte ham. De kom og rakte vineddik opp til ham

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[37]og sa: «Er du jødenes konge, så frels deg selv!»

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38]For det var satt en innskrift over ham: «Dette er jødenes konge.»

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[39]En av forbryterne som hang der, spottet ham også og sa: «Er ikke du Messias? Frels da deg selv og oss!»

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[40]Men den andre irettesatte ham og sa: «Frykter du ikke Gud, enda du har samme dom over deg?

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[41]For oss er dommen rettferdig, vi får bare igjen for det vi har gjort. Men han har ikke gjort noe galt.»

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[42]Så sa han: «Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!»

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

[43] Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradis.»

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

Jesus dør

(Matt 27,45–56; Mark 15,33–41; Joh 19,28–30)

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[44] Det var allerede omkring den sjette time. Da falt det et mørke over hele landet helt til den niende time,

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[45] for solen ble formørket. Forhenget i tempelet revnet etter midten,

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[46] og Jesus ropte med høy røst: «Far, i dine hender overgir jeg min ånd!» Da han hadde sagt det, utåndet han.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[47]Men da offiseren så det som hendte, priste han Gud og sa: «Denne mannen var sannelig rettferdig!»

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

[50] E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

[51] (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

[52] tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

[53] e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

[54] Era o dia da preparação, e começava o sábado.

[55] As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

[56] Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

[48] Og folkemassene som hadde samlet seg for å se på, slo seg for brystet da de så det som skjedde, og vendte hjemover.

[49] Men alle de som kjente ham, sto på avstand og så på. Blant dem var også de kvinnene som hadde fulgt ham fra Galilea.

Jesus blir gravlagt

(Matt 27,57–61; Mark 15,42–47; Joh 19,38–42)

[50]Nå var det en rådsherre ved navn Josef, en god og rettskaffen mann,

[51] som ikke hadde vært med på det de andre hadde vedtatt og satt i verk. Han var fra Arimatea, en by i Judea, og han ventet på at Guds rike skulle komme.

[52]Han gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp.

[53]Og Josef tok Jesu kropp ned, svøpte den i et linklede og la ham i en grav som var hugget ut i bergveggen, og som det ennå ikke var lagt noen i.

[54] Det var forberedelsesdagen, like før sabbaten begynte.

[55] De kvinnene som var kommet med ham fra Galilea, fulgte etter. De så graven og hvordan Jesu kropp ble lagt der.

[56] Så gikk de hjem og laget i stand velluktende oljer og salver. På sabbaten holdt de seg i ro, som loven krevde.

Lukas 24

Jesus står opp

(Matt 28,1–10; Mark 16,1–11; Joh 20,1–10)

[1] Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

[1]Ved daggry den første dagen i uken kom kvinnene til graven og hadde med seg de velluktende oljene som de hadde laget i stand.

[2] E encontraram a pedra removida do sepulcro;

[2]Da så de at steinen var rullet fra graven.

[3] mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

[3]Og de gikk inn, men fant ikke Herren Jesu kropp.

[4] Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

[4] De visste ikke hva de skulle tro, men med ett sto det to menn hos dem i skinnende klær.

[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

[5]Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden. Men de to sa til dem: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde?

[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

[6]Han er ikke her, han er stått opp. Husk hva han sa til dere mens han ennå var i Galilea:

[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

[7] ‘Menneskesønnen skal overgis i syndige menneskers hender og korsfestes, og den tredje dagen skal han stå opp.’»

[8] Então, se lembraram das suas palavras.

[8] Da husket de hans ord.

[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

[9]Og de vendte tilbake fra graven og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre.

[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

[10] Det var Maria Magdalena, Johanna og Maria, Jakobs mor, som sammen med de andre kvinnene fortalte dette til apostlene.

[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

[11]Men de mente det hele var løst snakk, og trodde dem ikke.

[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para

[12]Peter sto likevel opp og løp til graven, og da han bøyde seg inn i den, så han ikke annet enn linklærne. Så gikk han hjem, fylt av undring over det som hadde hendt.

casa, maravilhado do que havia acontecido.

Os discípulos no caminho de Emaús
Marcos 16.12-13

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

Jesus viser seg for Emmaus-vandrerne
(Mark 16,12–13)

[13] Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem,

[14]og de snakket om alt det som var skjedd.

[15]Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem.

[16]Men øynene deres ble hindret i å se, så de ikke kjente ham igjen.

[17]Han sa da til dem: «Hva er det dere går og snakker så ivrig om?» De stanset og så bedrøvet opp,

[18]og den ene, han som het Kleopas, svarte: «Du må være den eneste tilreisende i Jerusalem som ikke vet hva som er hendt der i disse dager.»

[19]«Hva da?» spurte han. «Det med Jesus fra Nasaret», svarte de. «Han var en profet, mektig i ord og gjerning for Gud og hele folket.

[20]Men våre overprester og rådsherrer utleverte ham og fikk ham dømt til døden og korsfestet ham.

[21] Og vi som hadde håpet at det var han som skulle befri Israel! Dessuten: I dag er det alt tredje dagen siden dette hendte.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[22]Og nå har også noen kvinner blant oss gjort oss forvirret. De gikk ut til graven tidlig i dag morges,

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[23]men de fant ikke kroppen hans. De kom tilbake og fortalte at de hadde sett et syn av engler som sa at han lever.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[24]Noen av våre gikk da til graven, og de fant det slik som kvinnene hadde sagt, men ham selv så de ikke.»

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[25]Da sa han til dem: «Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt det profetene har sagt!

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[26]Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?»

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

[27] Og han begynte å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene.

[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[28]De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som han ville dra videre.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

[29]Men de ba ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.» Da gikk han med inn og ble hos dem.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

[30] Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, ba takkebønnen, brøt det og ga dem.

[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

[31]Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen. Men han ble usynlig for dem.

[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

[32]De sa til hverandre: «Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?»

[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

Jesus aparece aos discípulos

João 20.19-23

[36] Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

[37] Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[41] E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

[42] Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

[43] E ele comeu na presença deles.

Jesus explica as Escrituras

[44] A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o

[33]Og de brøt opp med en gang og vendte tilbake til Jerusalem. Der fant de alle de elleve og vennene deres samlet,

[34] og disse sa: «Herren er virkelig stått opp og har vist seg for Simon.»

[35]Så fortalte de to om det som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

Jesus viser seg for disiplene

(Matt 28,9–10; Mark 16,14; Joh 20,19–20)

[36]Mens de snakket om dette, sto Jesus selv midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!»

[37] De ble forferdet og redde, for de trodde de så en ånd.

[38]Men han sa til dem: «Hvorfor er dere grepet av angst, og hvorfor våkner tvilen i hjertet deres?

[39]Se på hendene og føttene mine. Det er jeg. Ta på meg og se! En ånd har ikke kjøtt og bein, som dere ser at jeg har.»

[40] {{Dermed viste han dem hendene og føttene sine.}}

[41] Da de i sin glede ennå ikke kunne tro, men bare undret seg, spurte han dem: «Har dere noe å spise her?»

[42] De ga ham et stykke stekt fisk,

[43]og han tok det og spiste mens de så på.

Oppdrag og avskjed

(Matt 28,16–20; Mark 16,15–19; Joh 20,21–23)

[44] Så sa han til dem: «Det var dette jeg talte om da jeg ennå var sammen med dere og sa at alt måtte oppfylles som står

que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

45 Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

46 e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

47 e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.

48 Vós sois testemunhas destas coisas.

49 Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus

Marcos 16.19-20

50 Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

51 Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.

52 Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;

53 e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

skrevet om meg i Moseloven, hos profetene og i Salmene.»

45Da åpnet han deres forstand så de kunne forstå skriftene,

46 og han sa til dem: «Slik står det skrevet: Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag,

47 og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem.

48 Dere er vitner om dette.

49 Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovet. Men dere skal bli i byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye.»

50 Så førte han dem ut mot Betania, og han løftet hendene og velsignet dem.

51 Og mens han velsignet dem, skiltes han fra dem og ble tatt opp til himmelen.

52 De falt på kne og tilba ham. Så vendte de tilbake til Jerusalem i stor glede.

53Siden var de stadig i tempelet og lovpriste Gud.

O evangelho segundo João	Johannes

João 1

A encarnação do Verbo

1 No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.

2 Ele estava no princípio com Deus.

3 Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.

4 A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.

5 A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.

6 Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.

7 Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.

8 Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,

9 a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.

10 O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.

11 Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.

12 Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;

13 os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

14 E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos

Johannes 1

Ordet ble menneske

1 I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

2 Han var i begynnelsen hos Gud.

3 Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til

4 i ham, var liv, og livet var menneskenes lys.

5 Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.

6 Et menneske sto fram, utsendt av Gud. Navnet hans var Johannes.

7 Han kom for å vitne. Han skulle vitne om lyset, så alle skulle komme til tro ved ham.

8 Selv var han ikke lyset, men han skulle vitne om lyset.

9 Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden.

10 Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke.

11 Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham.

12 Men alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.

13 De er ikke født av kjøtt og blod, ikke av menneskers vilje og ikke av manns vilje, men av Gud.

14 Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en

a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.

O testemunho de João Batista

[15] João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

[15] Johannes vitner om ham og roper ut: «Det var om ham jeg sa: Han som kommer etter meg, er kommet før meg, for han var til før meg.»

[16] Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

[16] Av hans fylde har vi alle fått, nåde over nåde.

[17] Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

[17]For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.

[18] Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

[18] Ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne, som er Gud, og som er i Fars favn, han har vist oss hvem han er.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

Døperen vitner

[19] Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

[19] Dette er vitneutsagnet fra Johannes da jødene sendte noen prester og levitter til ham fra Jerusalem for å spørre: «Hvem er du?"

[20] Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

[20] Da bekjente han og fornektet ikke – han bekjente: «Jeg er ikke Messias.»

[21] Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

[21] «Hvem er du da?» spurte de. «Er du Elia?» «Nei, det er jeg ikke», svarte han. «Er du profeten?» «Nei», sa han.

[22] Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

[22]«Hvem er du da?» sa de. «Vi må ha et svar å gi dem som har sendt oss. Hva sier du om deg selv?»

[23] Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

[23] Han sa: «Jeg er en røst som roper i ødemarken: Gjør Herrens vei rett, som profeten Jesaja har sagt.»

[24] Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

[24] Noen av de utsendte var fariseere.

[25] E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

[26] Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

[27] o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

[28] Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

[25]De spurte ham: «Hvorfor døper du da, når du ikke er Messias og heller ikke Elia eller profeten?”

[26] Johannes svarte: «Jeg døper med vann. Men midt iblant dere står en dere ikke kjenner,

[27]han som kommer etter meg, han som jeg ikke er verdig til å løse sandalremmen for.»

[28]Dette hendte i Betania på den andre siden av Jordan, der Johannes var og døpte.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

[29] No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

[30] É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

[29] Dagen etter ser han Jesus komme gående mot seg, og han sier: «Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd!

[30]Om ham var det jeg sa: Etter meg kommer det en mann som er kommet før meg, for han var til før meg.

[31]Jeg kjente ham ikke, men for at han skal bli åpenbart for Israel, er jeg kommet og døper med vann.»

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

[32] Og Johannes vitnet og sa: «Jeg så Ånden dale ned fra himmelen som en due, og den ble værende over ham.

[33] Jeg kjente ham ikke. Men han som sendte meg for å døpe med vann, sa til meg: Ham du ser Ånden dale ned over og bli hos, han er det som døper med Den hellige ånd.

[34] Jeg har sett det, og jeg har vitnet: Han er Guds Sønn.»

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

De første disiplene

[35]Dagen etter sto Johannes der igjen sammen med to av disiplene sine.

[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[36] Da Jesus kom gående, så Johannes på ham og sa: «Se, Guds lam!»

[37]De to disiplene hørte hva han sa og fulgte etter Jesus.

[38]Jesus snudde seg og så at de fulgte ham, og han sa: «Hva leter dere etter?» De svarte: «Rabbi, hvor bor du?» Rabbi betyr lærer.

[39] «Kom og se!» sa Jesus. De gikk da med ham og så hvor han bodde, og de ble hos ham den dagen. Det var omkring den tiende time.

[40] Andreas, Simon Peters bror, var en av de to som hadde hørt det Johannes sa, og som hadde fulgt etter Jesus.

[41] Han fant nå først sin bror Simon og sa til ham: «Vi har funnet Messias!» – Messias betyr «Den salvede».

[42] Så førte han Simon til Jesus. Jesus så på ham og sa: «Du er Simon, sønn av Johannes. Du skal hete Kefas» – det er det samme som Peter.

[43]Dagen etter ville Jesus dra til Galilea. Da fant han Filip og sa til ham: «Følg meg!»

[44]Filip var fra Betsaida, den byen Peter og Andreas var fra.

[45] Filip traff Natanael og sa til ham: «Vi har funnet ham som Moses har skrevet om i loven, og som også profetene har skrevet om: Det er Jesus fra Nasaret, Josefs sønn.»

[46] «Kan det komme noe godt fra Nasaret?» sa Natanael. Filip svarte: «Kom og se!»

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!
[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.
[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!
[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.
[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.
[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.
[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.
[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.
[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.
[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.
[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[47]Jesus så Natanael komme gående og sa: «Se, der er en sann israelitt, en som er uten svik.»
[48]«Hvor kjenner du meg fra?» spurte Natanael. Jesus svarte: «Jeg så deg før Filip ropte på deg, da du satt under fikentreet.»
[49]Da sa Natanael: «Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge.»
[50]«Tror du fordi jeg sa at jeg så deg under fikentreet?» sa Jesus. «Du skal få se større ting enn dette.»
[51] Så sa han: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler gå opp og gå nedover Menneskesønnen.»

Johannes 2

Bryllupet i Kana

[1] Den tredje dagen var det et bryllup i Kana i Galilea. Jesu mor var der.
[2]Også Jesus og disiplene hans var innbudt.
[3]Da vinen tok slutt, sa Jesu mor til ham: «De har ikke mer vin.»
[4] «Kvinne, hva vil du meg?» sa Jesus. «Min time er ennå ikke kommet.»
[5] Men moren hans sa til tjenerne: «Det han sier til dere, skal dere gjøre.»
[6] Det sto seks vannkar av stein der, slike som brukes i jødenes renselsesskikker. Hvert av dem rommet to eller tre anker.
[7]«Fyll karene med vann», sa Jesus til tjenerne. De fylte dem til randen.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

Jesus purifica o templo

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

[16] e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

[8] «Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren», sa han. Det gjorde de.

[9]Kjøkemesteren smakte på vannet. Det var blitt til vin. Han visste ikke hvor den var kommet fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det. Da ropte han på brudgommen

[10]og sa: «Alle andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene blir beruset, kommer de med den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå.»

[11] Dette var det første tegnet Jesus gjorde, det var i Kana i Galilea. Han åpenbarte sin herlighet, og disiplene hans trodde på ham.

[12]Deretter dro han ned til Kapernaum sammen med moren, brødrene og disiplene sine, og der ble de noen dager.

Det gamle og det nye tempelet

(Matt 21,12–13; Mark 11,15–17; Luk 19,45–46)

[13] Det var nå like før jødenes påskefest, og Jesus dro opp til Jerusalem.

[14] På tempelplassen fant han dem som solgte okser, sauer og duer, og pengevekslerne som satt der.

[15]Da laget han seg en svepe av tau og drev dem alle ut av helligdommen, og sauene og oksene deres med dem. Han strødde pengevekslernes mynter utover og veltet bordene deres,

[16] og til dem som solgte duer, sa han: «Få dette bort! Gjør ikke min Fars hus til en markedsplass!»

[17] Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

[18] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

[19] Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

[20] Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

[21] Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

[22] Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

Muitos creem em Jesus

[23] Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

[24] mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

[25] E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode

[17] Disiplene hans husket at det står skrevet: Brennende iver for ditt hus skal fortære meg.

[18] Da tok jødene til orde og spurte ham: «Kan du vise oss et tegn på at du har rett til å gjøre dette?»

[19] Jesus svarte dem: «Riv ned dette tempelet, og jeg skal reise det opp igjen på tre dager.»

[20] «I førtiseks år har de bygd på dette tempelet, og du vil reise det opp igjen på tre dager?» sa de.

[21] Men det tempelet han talte om, var hans egen kropp.

[22] Da han var stått opp fra de døde, husket disiplene hans at han hadde sagt dette, og de trodde Skriften og det ordet Jesus hadde sagt.

Jesus og Nikodemus

[23] Mens han var i Jerusalem under påskefesten, kom mange til tro på hans navn da de så tegnene han gjorde.

[24]Men Jesus viste dem ingen fortrolighet, for han kjente alle

[25]og trengte ikke at noen skulle vitne om mennesket. Han visste selv hva som bodde i mennesket.

Johannes 3

[1] Det var en mann som het Nikodemus. Han var fariseer og en av jødenes rådsherrer.

[2] Han kom til Jesus om natten og sa: «Rabbi, vi vet at du er en lærer som er

fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

3 A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

4 Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

5 Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

6 O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

7 Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

8 O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

9 Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

10 Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

11 Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

12 Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

13 Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

kommet fra Gud. For ingen kan gjøre de tegnene du gjør, uten at Gud er med ham.»

3 Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født på ny, kan ikke se Guds rike.»

4«Hvordan kan en som er gammel, bli født?» sa Nikodemus. «Kan noen komme inn i mors liv igjen og bli født for andre gang?»

5 Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike.

6Det som er født av kjøtt, er kjøtt, men det som er født av Ånden, er ånd.

7Undre deg ikke over at jeg sa til deg: 'Dere må bli født på ny.'

8 Vinden blåser dit den vil, du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden.»

9«Hvordan kan dette skje?» spurte Nikodemus.

10Jesus svarte: «Du er en lærer for Israel og vet ikke det?

11Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Vi taler om det vi vet og vitner om det vi har sett, men dere tar ikke imot vårt vitneutsagn.

12Hvis dere ikke tror når jeg taler til dere om det jordiske, hvordan kan dere da tro når jeg taler om det himmelske?

13 Ingen annen er steget opp til himmelen enn han som er steget ned fra himmelen: Menneskesønnen, {{som er i himmelen}}.

[14] E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

[15] para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

A missão do Filho

[16] Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

[17] Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

[18] Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

[19] O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

[20] Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

[21] Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

Outro testemunho de João Batista

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[14] Og slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp,

[15]for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv.

[16] For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.

[17] Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.

[18] Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er allerede dømt fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn.

[19] Og dette er dommen: Lyset er kommet til verden, men menneskene elsket mørket høyere enn lyset fordi deres gjerninger var onde.

[20] For den som gjør det onde, hater lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gjerninger ikke skal bli avslørt.

[21]Men den som følger sannheten, kommer til lyset, så det skal bli klart at hans gjerninger er gjort i Gud.»

Døperen Johannes vitner om Jesus

[22] Etter dette dro Jesus og disiplene hans videre til Judea. Der ble han nå en tid sammen med dem og døpte.

[23]Johannes døpte også, i Ainon ved Salim. For det var mye vann der, og folk kom dit og ble døpt.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

O Filho em relação ao mundo

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[24] Dette var før Johannes ble kastet i fengsel.

[25]Disiplene til Johannes kom nå i diskusjon med en jøde om renselsen.

[26] De gikk til Johannes og sa til ham: «Rabbi, han som var sammen med deg på den andre siden av Jordan, og som du vitnet om, han døper nå, og alle går til ham.»

[27] Johannes svarte: «Et menneske kan ikke få noe uten at det blir gitt ham fra himmelen.

[28]Dere er selv mine vitner på at jeg sa: Jeg er ikke Messias, men jeg er sendt i forveien for ham.

[29] Den som har bruden, han er brudgom. Men brudgommens venn som står og hører på ham, gleder seg stort over å høre brudgommens stemme. Denne gleden er nå blitt min, helt og fullt.

[30]Han skal vokse, jeg skal avta.

[31] Den som kommer ovenfra, står over alle. Den som kommer fra jorden, er av jorden og taler jordisk. Han som kommer fra himmelen, står over alle.

[32] Han vitner om det han har sett og hørt, likevel tar ingen imot hans vitneutsagn.

[33]Men den som tar imot hans vitneutsagn, har skrevet under på at Gud taler sant.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

[34]Han som Gud har sendt, taler ord fra Gud, for Gud gir Ånden i fullt mål.

[35] Faderen elsker Sønnen og har gitt alt i hans hånd.

[36] Den som tror på Sønnen, har evig liv. Den som er ulydig mot Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede er og blir over ham.»

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

[9] Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a

Johannes 4

Jesus og den samaritanske kvinnen

[1] Jesus fikk nå vite hva fariseerne hadde hørt: at han vant flere disipler og døpte flere enn Johannes.

[2]Riktignok var det ikke Jesus selv som døpte, men disiplene hans.

[3]Da forlot han Judea og dro igjen til Galilea.

[4]Han måtte reise gjennom Samaria,

[5] og der kom han til en by som het Sykar, like ved det jordstykket Jakob ga sin sønn Josef.

[6] Der var Jakobskilden. Jesus var sliten etter vandringen, og han satte seg ned ved kilden. Det var omkring den sjette time.

[7]Da kommer en samaritansk kvinne for å hente vann. Jesus sier til henne: «La meg få drikke.»

[8]Disiplene hans var nå gått inn i byen for å kjøpe mat.

[9] Hun sier: «Hvordan kan du som er jøde, be meg, en samaritansk kvinne, om å få

mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

[10] Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

[11] Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

[12] És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

[13] Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

[14] aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

[15] Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

[16] Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

[17] ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

drikke?» For jødene omgås ikke samaritanene.

[10] Jesus svarte: «Om du hadde kjent Guds gave og visst hvem det er som ber deg om drikke, da hadde du bedt ham, og han hadde gitt deg levende vann.»

[11]«Herre», sa kvinnen, «du har ikke noe å dra opp vann med, og brønnen er dyp. Hvor får du da det levende vannet fra?

[12] Du er vel ikke større enn vår stamfar Jakob? Han ga oss brønnen, og både han selv, sønnene hans og buskapen drakk av den.»

[13]Jesus svarte: «Den som drikker av dette vannet, blir tørst igjen.

[14] Men den som drikker av det vannet jeg vil gi, skal aldri mer tørste. For det vannet jeg vil gi, blir i ham en kilde med vann som veller fram og gir evig liv.»

[15]Kvinnen sier til ham: «Herre, gi meg dette vannet så jeg ikke blir tørst igjen og slipper å gå hit og hente opp vann.»

[16]Da sa Jesus til henne: «Gå og hent mannen din og kom så hit."

[17]«Jeg har ingen mann», svarte kvinnen. «Du har rett når du sier at du ikke har noen mann», sa Jesus.

[18]«For du har hatt fem menn, og han du nå har, er ikke din mann. Det du sier, er sant.»

[19] «Herre, jeg ser at du er en profet», sa kvinnen.

[20] «Våre fedre tilba Gud på dette fjellet, men dere sier at Jerusalem er stedet der en skal tilbe.»

21 Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

22 Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

23 Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

24 Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

25 Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

26 Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

27 Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

28 Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

29 Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

30 Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

A ceifa e os ceifeiros

31 Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

21Jesus sier til henne: «Tro meg, kvinne, den time kommer da det verken er på dette fjellet eller i Jerusalem dere skal tilbe Far.

22 Dere tilber det dere ikke kjenner, men vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene.

23Men den time kommer, ja, den er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Far i ånd og sannhet. For slike tilbedere vil Far ha.

24 Gud er ånd, og den som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet.»

25 «Jeg vet at Messias kommer», sier kvinnen – Messias er det samme som Kristus – «og når han kommer, skal han fortelle oss alt.»

26 Jesus sier til henne: «Det er jeg, jeg som snakker med deg.»

Jesus og samaritanene

27I det samme kom disiplene hans, og de undret seg over at han snakket med en kvinne. Men ingen av dem spurte hva han ville eller hvorfor han snakket med henne.

28Kvinnen lot nå vannkrukken sin stå og gikk inn i byen og sa til folk:

29«Kom og se en mann som har fortalt meg alt det jeg har gjort! Han skulle vel ikke være Messias?»

30Da dro de ut av byen og kom til ham.

31I mellomtiden ba disiplene Jesus: «Rabbi, kom og spis!»

[32] Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

[33] Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

[34] Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

[35] Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

[36] O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

[37] Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

[38] Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

Muitos samaritanos creem em Jesus

[39] Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

[40] Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

[41] Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

[42] e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que

[32]«Jeg har mat å spise som dere ikke vet om», svarte han.

[33]De sa til hverandre: «Har kanskje noen kommet med mat til ham?»

[34] Men Jesus sa til dem: «Min mat er å gjøre det han vil, han som har sendt meg, og fullføre hans verk.

[35] Dere sier: Ennå er det fire måneder til innhøstingen. Men jeg sier dere: Løft blikket og se på markene! De står alt hvite mot høst.

[36]Den som høster, får sin lønn og samler inn grøde for det evige liv, slik at den som sår og den som høster, kan glede seg sammen.

[37]Her er dette ordet sant: 'Én sår og en annen høster.'

[38]Jeg har sendt dere ut for å høste det dere ikke har hatt noe arbeid med. Andre har arbeidet, og dere har gått inn i det arbeidet de har gjort.»

[39]Mange av samaritanene fra denne byen kom til tro på Jesus på grunn av kvinnens ord da hun vitnet: «Han har fortalt meg alt det jeg har gjort.»

[40]Nå kom de til ham og ba ham bli hos dem, og han ble der to dager.

[41]Mange flere kom til tro da de fikk høre hans eget ord,

[42]og de sa til kvinnen: «Nå tror vi ikke lenger bare på grunn av det du sa. Vi har selv hørt ham, og vi vet at han virkelig er verdens frelser.»

este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Jesus volta à Galileia

43 Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

44 Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

45 Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

A cura do filho de um oficial do rei

46 Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

47 Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

48 Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

49 Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

50 Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

51 Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

Den kongelige embetsmannen i Kapernaum

(Matt 8,5–13; Luk 7,1–10)

43Da de to dagene var gått, dro Jesus videre derfra til Galilea.

44Han hadde selv vitnet om at en profet ikke blir verdsatt på sitt eget hjemsted.

45 Da han kom til Galilea, tok folket der vel imot ham, siden de hadde sett alt det han hadde gjort i Jerusalem i høytiden. For også de hadde vært der i høytiden.

46 Jesus kom nå igjen til Kana i Galilea, der han hadde gjort vann til vin. I Kapernaum bodde en kongelig embetsmann. Han hadde en sønn som var syk.

47Da han fikk høre at Jesus var kommet fra Judea til Galilea, gikk han til ham og ba ham komme ned og helbrede sønnen, for gutten var døden nær.

48 Jesus sa til ham: «Uten at dere ser tegn og under, tror dere ikke.»

49«Kom, Herre, før gutten min dør!» sa mannen.

50«Gå hjem, sønnen din lever!» sa Jesus til ham. Mannen trodde det ordet Jesus sa til ham, og gikk av sted.

51Da han ennå var på hjemveien, kom tjenerne og møtte ham, og de fortalte at gutten hans levde.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.
[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.
[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.
[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].
[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.
[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?
[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

[52] Han spurte dem når det var blitt bedre med ham. De svarte: «I går, ved den sjuende time, forsvant feberen.»

[53]Faren skjønte at det var skjedd akkurat da Jesus sa til ham: «Sønnen din lever.» Og han og hele hans hus kom til tro.

[54] Dette var Jesu andre tegn, som han gjorde da han kom fra Judea til Galilea.

Johannes 5

Den syke ved Betesda

[1]Etter dette kom en av jødenes høytider, og Jesus dro opp til Jerusalem.
[2] Ved Saueporten i Jerusalem ligger en dam som på hebraisk heter Betesda. Den er omgitt av fem bueganger.
[3] Der lå det en mengde mennesker som var syke, blinde, lamme og uføre. {{De ventet på at vannet skulle komme i bevegelse,

[4]for en engel fra Herren steg fra tid til annen ned i dammen og rørte opp vannet. Den første som steg ned i dammen etter at vannet var blitt rørt opp, ble frisk, uansett hvilken sykdom han hadde.}}

[5]Det var en mann der som hadde vært syk i trettiåtte år.
[6]Jesus så ham ligge der og visste at han hadde vært syk lenge, og sa til ham: «Vil du bli frisk?»
[7]Den syke svarte: «Herre, jeg har ingen som kan få meg ned i dammen når vannet blir rørt opp. Og når jeg kommer fram, går alltid en annen uti før meg.»

[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.

[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

Jesus explica a sua missão

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo

[8] Da sier Jesus til ham: «Stå opp, ta båren din og gå!»

[9] Straks ble mannen frisk, og han tok båren sin og gikk. Men det var sabbat denne dagen,

[10] og jødene sa til ham som var blitt helbredet: «Det er sabbat, du har ikke lov til å bære båren.»

[11]Han svarte: «Han som gjorde meg frisk, sa: 'Ta båren din og gå!'»

[12]«Hvem er det mennesket som sa at du skulle ta den og gå?» spurte de.

[13]Han som var blitt frisk, visste ikke hvem det var, for Jesus hadde trukket seg unna; det var så mye folk der.

[14]Senere fant Jesus mannen på tempelplassen og sa til ham: «Nå er du blitt frisk. Synd ikke mer, for at ikke noe verre skal hende deg.»

[15]Mannen gikk da og fortalte jødene at det var Jesus som hadde gjort ham frisk.

Sønnens fullmakt

[16] Fordi Jesus hadde gjort dette på sabbaten, begynte jødene å forfølge ham.

[17] Men han sa til dem: «Min Far arbeider helt til nå. Også jeg arbeider.»

[18] Etter dette var jødene enda mer oppsatt på å få ham drept. For ikke bare brøt han sabbaten, men han kalte også Gud sin egen far og gjorde seg selv lik Gud.

[19] Jesus tok til orde og sa til dem: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare

que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem

det han ser sin Far gjøre. Det Far gjør, det gjør også Sønnen.

[20] For Far elsker Sønnen og viser ham alt det han selv gjør. Og han skal vise ham større gjerninger enn dette, så dere skal undre dere.

[21] For slik Far reiser opp de døde og gjør dem levende, slik gjør også Sønnen levende hvem han vil.

[22] Og Far dømmer ingen, men har overlatt hele dommen til Sønnen,

[23] for at alle skal ære Sønnen slik de ærer Far. Den som ikke ærer Sønnen, ærer heller ikke Far, han som har sendt ham.

[24] Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet.

[25] Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den time kommer, ja, den er nå, da de døde skal høre Guds Sønns røst, og de som hører, skal leve.

[26]For slik Far har liv i seg selv, har han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv,

[27]og han har gitt ham myndighet til å holde dom fordi han er Menneskesønnen.

[28]Undre dere ikke over dette, for den tiden kommer da alle de som er i gravene, skal høre hans røst.

[29] De skal komme fram, og de som har gjort det gode, skal stå opp til livet, men

praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

de som har gjort det onde, skal stå opp til dom.

[30]Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv. Jeg dømmer etter det jeg hører, og min dom er rettferdig. For jeg søker ikke det jeg selv vil, men det han vil, han som har sendt meg.

Vitneutsagn om Jesus

[31] Dersom jeg vitner om meg selv, er mitt vitneutsagn ikke gyldig.

[32]Men det er en annen som vitner om meg, og jeg vet at hans vitneutsagn om meg er sant.

[33] Dere sendte bud til Johannes, og han har vitnet for sannheten.

[34]Men jeg er ikke avhengig av at noe menneske vitner om meg. Dette sier jeg for at dere skal bli frelst.

[35]Johannes var en brennende og skinnende lampe, og for en tid ville dere glede dere i lyset fra ham.

[36] Men jeg har et sterkere vitneutsagn enn det Johannes ga: de gjerningene Far har gitt meg å fullføre. Og det er disse gjerningene jeg gjør, som vitner om at Far har sendt meg.

[37] Ja, Far som har sendt meg, har selv vitnet om meg. Hans røst har dere aldri hørt, hans skikkelse har dere aldri sett,

[38]og hans ord lar dere ikke bli værende i dere, for dere tror ikke på den han har sendt.

[39] Dere gransker skriftene, for dere mener at dere har evig liv i dem – men det er de som vitner om meg!

[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.
[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;
[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?
[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.
[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.
[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

A multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.
[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.
[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.
[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele,

[40]Likevel vil dere ikke komme til meg så dere kan ha liv.

[41]Ære fra mennesker vil jeg ikke ha.

[42] Men jeg kjenner dere og vet at dere ikke har Guds kjærlighet i dere.
[43]Jeg er kommet i min Fars navn, og dere tar ikke imot meg. Men om en annen kommer i sitt eget navn, så tar dere imot ham.
[44] Hvordan kan dere tro, dere som vil ha ære av hverandre og ikke søker ære hos den eneste Gud?
[45] Tro ikke at jeg vil anklage dere hos Far. Den som anklager dere, er Moses, han som dere setter deres håp til.
[46] Hadde dere trodd Moses, hadde dere også trodd meg. For det er meg han har skrevet om.
[47]Hvis dere ikke tror hans skrifter, hvordan kan dere da tro mine ord?»

Johannes 6

Jesus metter fem tusen
(Matt 14,13–21; Mark 6,30–44; Luk 9,10–17)
[1] Senere dro Jesus over til den andre siden av Galileasjøen, som også kalles Tiberiassjøen.
[2]En stor folkemengde fulgte etter ham fordi de så tegnene han gjorde da han helbredet de syke.
[3]Jesus gikk opp i fjellet, og der satte han seg sammen med disiplene sine.

[4] Påsken, jødenes høytid, var nær.

[5]Jesus løftet blikket og så at en stor folkemengde kom til ham. Han sa da til

disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Filip: «Hvor skal vi kjøpe brød så alle disse kan få noe å spise?"

[6]Dette sa han for å prøve ham, for han visste selv hva han ville gjøre.

[7] Filip svarte: «Brød for to hundre denarer er ikke nok til at hver av dem kan få et lite stykke.»

[8]En annen av disiplene, Andreas, bror til Simon Peter, sa da til ham:

[9] «Det er et barn her som har fem byggbrød og to fisker. Men hva er det til så mange?»

[10]Da sa Jesus: «La folket sette seg.» Det var mye gress på stedet, og de satte seg ned. De var omkring fem tusen menn.

[11]Da tok Jesus brødene, ba takkebønnen og delte ut til dem som satt der. På samme måte delte han ut av fiskene, så mye de ville ha.

[12]Da de var blitt mette, sa han til disiplene: «Samle sammen stykkene som er til overs, slik at ikke noe går til spille.»

[13]De gjorde det, og etter måltidet fylte de tolv kurver med stykker som var blitt igjen av de fem byggbrødene.

[14] Da folk så det tegnet Jesus hadde gjort, sa de: «Dette må være profeten som skal komme til verden!»

[15] Jesus forsto at de ville komme og tvinge ham med seg for å gjøre ham til konge. Derfor trakk han seg bort igjen og gikk opp i fjellet, han alene.

Jesus anda por sobre o mar
Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[16] Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

[17] E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

[18] E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

[19] Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

[24] Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

[25] E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

Jesus går på vannet
(Matt 14,22–27; Mark 6,45–52)

[16]Da det ble kveld, kom disiplene ned til sjøen.

[17]De gikk om bord i en båt for å dra over til Kapernaum. Det var allerede mørkt, og Jesus var ennå ikke kommet til dem.

[18]Sjøen gikk høy, for det blåste en kraftig vind.

[19] Da de hadde rodd omkring tjuefem eller tretti stadier, så de at Jesus kom gående på sjøen og nærmet seg båten, og de ble redde.

[20] Men Jesus sa til dem: «Det er jeg. Vær ikke redde!”

[21]De ville ta ham opp i båten, og straks var den ved land der de skulle legge til.

Brødet fra himmelen

[22]Dagen etter var det ennå mange mennesker på den andre siden av sjøen. De hadde sett at det var bare én båt der, og at Jesus ikke var gått om bord i den sammen med disiplene; de hadde dratt bort alene.

[23]Noen båter fra Tiberias la nå til nær stedet hvor Herren hadde bedt takkebønnen og de hadde spist brødet.

[24]Da folk så at verken Jesus eller disiplene hans var der, gikk de i båtene og dro over til Kapernaum for å lete etter ham.

[25]De fant ham på den siden av sjøen og sa til ham: «Rabbi, når kom du hit?»

[26] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

[26]Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Dere leter ikke etter meg fordi dere har sett tegn, men fordi dere spiste av brødene og ble mette.

[27] Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

[27] Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som består og gir evig liv, den som Menneskesønnen vil gi dere. For på ham har Far, Gud selv, satt sitt segl.»

[28] Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

[28]Da sa de til ham: «Hvilke gjerninger er det da Gud vil vi skal gjøre?»

[29] Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

[29] Jesus svarte: «Dette er den gjerning Gud vil dere skal gjøre: Tro på ham som Gud har sendt.»

[30] Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

[30] «Hvilket tegn gjør du, så vi kan se det og tro på deg? Hva vil du gjøre?» spurte de.

[31] Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

[31] «Våre fedre spiste manna i ørkenen, slik det står skrevet: Brød fra himmelen ga han dem å spise.»

[32] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

[32]Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Moses ga dere ikke brødet fra himmelen. Det er min Far som gir dere det sanne brødet fra himmelen.

[33] Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

[33]Guds brød er det brødet som kommer ned fra himmelen og gir verden liv.»

[34] Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

[34]Da sa de til ham: «Herre, gi oss alltid dette brødet.»

[35] Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

[35] Jesus svarte: «Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungre, og den som tror på meg, skal aldri tørste.

[36] Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

[36]Men jeg har sagt dere: Enda dere har sett meg, tror dere ikke.

[37] Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

[38] Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

A murmuração dos judeus

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

[45] Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

[46] Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

[47] Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

[48] Eu sou o pão da vida.

[37]Alle de som Far gir meg, kommer til meg, og den som kommer til meg, vil jeg aldri støte bort.

[38] For jeg er ikke kommet ned fra himmelen for å gjøre det jeg selv vil, men det han vil, han som har sendt meg.

[39] Og det han vil, han som har sendt meg, er at jeg ikke skal miste noen av alle dem han har gitt meg, men reise dem opp på den siste dag.

[40]For dette er min Fars vilje, at hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag.»

[41]Jødene murret mot ham fordi han sa: «Jeg er brødet som er kommet ned fra himmelen.»

[42] Og de spurte: «Er ikke dette Jesus, Josefs sønn? Vi kjenner jo både faren og moren hans. Hvordan kan han da si at han er kommet ned fra himmelen?»

[43]Jesus svarte: «Hold opp med denne murringen!

[44]Ingen kan komme til meg uten at Far som har sendt meg, drar ham, og jeg skal reise ham opp på den siste dag.

[45]Det står skrevet hos profetene: Alle skal være opplært av Gud. Den som hører på Far og lærer av ham, kommer til meg.

[46] Men ingen har sett min Far. Bare han som er fra Gud, har sett Far.

[47]Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tror, har evig liv.

[48]Jeg er livets brød.

[49] Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

[50] Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.

[51] Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.

[52] Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

[53] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

[54] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

[55] Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

[56] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

[57] Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

[58] Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

[59] Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

[49] Fedrene deres spiste manna i ørkenen, men de døde.

[50]Det brødet som kommer ned fra himmelen, er slik at den som spiser av det, ikke dør.

[51]Jeg er det levende brød som er kommet ned fra himmelen. Den som spiser av dette brødet, skal leve til evig tid. Og det brødet jeg vil gi, er min kropp, som jeg gir til liv for verden.»

[52]Nå ble det en strid mellom jødene, og de sa: «Hvordan kan han gi oss sin kropp å spise?»

[53] Jesus sa da til dem: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis dere ikke spiser Menneskesønnens kropp og drikker hans blod, har dere ikke livet i dere.

[54]Men den som spiser min kropp og drikker mitt blod, har evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag.

[55]For min kropp er sann mat, og mitt blod er sann drikk.

[56]Den som spiser min kropp og drikker mitt blod, blir i meg og jeg i ham.

[57]Slik den levende Far har sendt meg og jeg lever ved ham, slik skal også den som spiser meg, leve ved meg.

[58]Dette er det brød som er kommet ned fra himmelen, ikke det som fedrene spiste, de som døde. Den som spiser dette brødet, skal leve i all evighet.»

[59]Dette sa han da han underviste folket i synagogen i Kapernaum.

Mange blir støtt av Jesu ord

[60] Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

[60]Mange av disiplene hans sa da de hørte det: «Dette er harde ord! Hvem kan høre på slikt?»

[61] Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

[61]Jesus visste med seg selv at disiplene hans murret på grunn av dette, og han sa: «Gjør dette at dere faller fra?

[62] Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

[62] Hva så når dere ser Menneskesønnen stige opp dit hvor han var før?

[63] O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

[63] Det er Ånden som gjør levende, kjøtt og blod duger ikke. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og liv.

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

[64] Men det er noen av dere som ikke tror.» For Jesus visste fra første stund hvem som ikke trodde, og hvem som skulle forråde ham.

[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

[65] Og han la til: «Derfor sa jeg til dere: Ingen kan komme til meg uten at det blir gitt ham av min Far.»

Muitos discípulos se retiram

Peters bekjennelse

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

[66]Etter dette trakk mange av disiplene seg unna og gikk ikke lenger omkring sammen med ham.

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[67]Da spurte Jesus de tolv: «Vil også dere gå bort?»

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[68]Simon Peter svarte: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord,

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[69] og vi tror og vet at du er Guds Hellige.»

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[70]Da sa Jesus til dem: «Har jeg ikke utvalgt dere tolv? Og en av dere er en djevel!»

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[71] Han sa dette om Judas, sønn av Simon Iskariot. For han skulle forråde Jesus, og han var en av de tolv.

Johannes 7

Jesus drar opp til løvhyttefesten

[1] Siden dro Jesus omkring i Galilea. Han ville ikke være i Judea, for jødene sto ham etter livet.

[2] Det var like før løvhyttefesten, en av jødenes høytider.

[3]Brødrene hans sa da til ham: «Dra bort herfra og reis til Judea, så også disiplene dine kan få se de gjerningene du gjør.

[4]For ingen som vil bli kjent, gjør noe i hemmelighet. Når du gjør slike gjerninger, så stå fram for all verden!»

[5] For heller ikke brødrene hans trodde på ham.

[6] Jesus sa til dem: «Min tid er ennå ikke kommet, men for dere er det alltid rett tid.

[7] Verden kan ikke hate dere, men meg hater den fordi jeg vitner om at verdens gjerninger er onde.

[8] Dere kan dra opp til høytiden. Jeg drar ikke, for min tid er ennå ikke inne.»

[9]Dette sa han til dem og ble selv igjen i Galilea.

[10]Men etter at brødrene hans var dratt opp til høytiden, dro han også selv av sted, ikke åpenlyst, men i hemmelighet.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

[11]Jødene lette etter ham under festen og spurte: «Hvor er han?»

[12]Og det var mye snakk om ham blant folk. Noen sa: «Han er et godt menneske.» «Nei, han fører folket vill!» sa andre.

[13] Men ingen snakket åpent om ham, for de var redde for jødene.

Jesus står fram under løvhyttefesten

[14]Det var alt midt i høytiden da Jesus gikk opp på tempelplassen og begynte å undervise.

[15] Jødene undret seg og sa: «Hvordan kan han ha slik kunnskap, han som ikke har fått noen opplæring?»

[16] Jesus svarte: «Min lære er ikke min, men kommer fra ham som har sendt meg.

[17]Den som vil gjøre hans vilje, skal skjønne om læren er av Gud, eller om jeg taler ut fra meg selv.

[18] Den som taler ut fra seg selv, søker sin egen ære. Men den som søker ære for den som har sendt ham, taler sant, og det finnes ikke urett hos ham.

[19] Har ikke Moses gitt dere loven? Men ingen av dere følger loven. Hvorfor vil dere da drepe meg?»

[20] «Du har en ond ånd i deg», svarte folket, «hvem vil vel drepe deg?»

[21] Jesus svarte: «Én gjerning har jeg gjort, og dere undrer dere alle over den.

[22] Moses har gitt dere omskjærelsen – den er egentlig ikke fra Moses, men fra fedrene – og dere omskjærer også på sabbaten.

[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele,

[23] Når et menneske blir omskåret på en sabbat for at ikke Moseloven skal bli brutt, hvordan kan dere da bli sinte på meg fordi jeg gjorde hele mannen frisk på en sabbat?

[24] Døm ikke etter det dere ser, døm heller rettferdig!»

Levende vann

[25] Da sa noen av dem som bodde i Jerusalem: «Er ikke dette han som de vil drepe?

[26] Og nå står han og taler åpenlyst, og de motsier ham ikke! Kan rådsherrene virkelig ha kommet til at han er Messias?

[27]Men vi vet jo hvor dette mennesket er fra. Når Messias kommer, skal ingen vite hvor han er fra.»

[28] Da ropte Jesus ut mens han underviste på tempelplassen: «Ja, dere kjenner meg og vet hvor jeg kommer fra! Men jeg er ikke kommet av meg selv, og han som har sendt meg, er sann, men dere kjenner ham ikke.

[29]Jeg kjenner ham, for jeg kommer fra ham, og han har sendt meg.»

[30] Da ville de gripe ham, men ingen la hånd på ham, for hans time var ennå ikke kommet.

[31] Men blant folket var det mange som trodde på ham, og de sa: «Kan vel Messias, når han kommer, gjøre flere tegn enn denne mannen har gjort?»

[32] Fariseerne hørte alt snakket om ham blant folk, og overprestene og fariseerne

juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[34] Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

[35] Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

[36] Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

Jesus, a fonte da água viva

[37] No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

[38] Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

[39] Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

[40] Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

[41] outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

sendte ut noen av sine menn for å gripe ham.

[33] Da sa Jesus: «Ennå en liten stund er jeg hos dere, så går jeg til ham som har sendt meg.

[34] Dere skal lete etter meg, men ikke finne meg. For der jeg er, dit kan dere ikke komme.»

[35]Jødene sa til hverandre: «Hvor vil han dra, siden vi ikke kan finne ham? Vil han kanskje reise ut til våre landsmenn blant grekerne og undervise grekere?

[36]Hva mente han med å si: 'Dere skal søke meg og ikke finne meg, og der jeg er, dit kan dere ikke komme'?»

[37] På den siste dagen i høytiden, den store festdagen, sto Jesus fram og ropte: «Den som tørster, skal komme til meg og drikke!

[38] Den som tror på meg, fra hans indre skal det, som Skriften sier, renne elver av levende vann.»

[39] Dette sa han om Ånden de som trodde på ham, skulle få. Ånden var ennå ikke kommet, for Jesus var ennå ikke blitt herliggjort.

[40] Da de hørte ordene hans, sa noen i folkemengden: «Dette må være profeten.»

[41]«Nei, det er Messias», sa andre. Da sa noen: «Messias kommer vel ikke fra Galilea?

[42] Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

[43] Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

[44] alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

Os guardas voltam sem Jesus

[45] Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

[46] Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

[47] Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

[48] Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

[49] Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

[50] Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

[51] Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

[52] Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

[53] [E cada um foi para sua casa.

João 8

A mulher adúltera

[1] Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

[42] Sier ikke Skriften at Messias skal være av Davids ætt og komme fra Betlehem, Davids hjemby?»

[43] Da ble det splittelse i folkemengden på grunn av ham.

[44]Noen ville gripe ham, men ingen la hånd på ham.

[45]Vaktene kom nå tilbake til overprestene og fariseerne. «Hvorfor har dere ikke ført ham hit?» spurte de.

[46] De svarte: «Aldri har noe menneske talt slik som han.»

[47]«Er også dere ført vill?» sa fariseerne.

[48] «Har vel noen av rådsherrene eller fariseerne trodd på ham?

[49]Men denne folkehopen som ikke kjenner loven, de er forbannet."

[50] Nikodemus, en av deres egne, han som tidligere hadde kommet til Jesus, sa da:

[51] «Loven vår dømmer vel ikke et menneske uten forhør, før en har fått vite hva det har gjort?»

[52] «Er kanskje du også fra Galilea?» svarte de. «Gransk Skriften, så vil du se at ingen profet kommer fra Galilea.»

Kvinnen som ble grepet i ekteskapsbrudd

[53] {{Så gikk de hjem hver til sitt,

Johannes 8

[1]og Jesus gikk ut til Oljeberget.

[2] De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

[3] Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

Jesus, a luz do mundo

[2]Tidlig neste morgen kom han til tempelet igjen. Hele folkemengden samlet seg om ham, og han satte seg og begynte å undervise dem.

[3]Da kom de skriftlærde og fariseerne med en kvinne som var grepet i ekteskapsbrudd. De førte henne fram

[4]og sa: «Mester, denne kvinnen er grepet på fersk gjerning i ekteskapsbrudd.

[5] I loven har Moses påbudt oss å steine slike kvinner. Men hva sier du?»

[6]Dette sa de for å sette ham på prøve, så de kunne få noe å anklage ham for. Jesus bøyde seg ned og skrev på jorden med fingeren.

[7] Men da de fortsatte å spørre, rettet han seg opp og sa: «Den av dere som er uten synd, kan kaste den første steinen på henne.»

[8]Så bøyde han seg ned igjen og skrev på jorden.

[9]Da de hørte dette, gikk de bort, én etter én, de eldste først. Til slutt var Jesus alene igjen, og kvinnen sto foran ham.

[10]Da rettet han seg opp og spurte: «Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg?»

[11]Hun svarte: «Nei, Herre, ingen.» Da sa Jesus: «Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer fra nå av!»}}

Jesus, verdens lys

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[12] Igjen talte Jesus til folket og sa: «Jeg er verdens lys. Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.»

[13]Fariseerne sa til ham: «Du vitner i egen sak, ditt vitneutsagn er ikke gyldig.»

[14]Jesus svarte: «Selv om jeg vitner i egen sak, er mitt vitneutsagn gyldig. For jeg vet hvor jeg er kommet fra og hvor jeg går hen. Men dere vet ikke hvor jeg kommer fra og hvor jeg går hen.

[15]Dere dømmer slik mennesker gjør, men jeg dømmer ingen.

[16]Om jeg dømmer, så er min dom gyldig. For jeg er ikke alene, jeg er sammen med Far, han som har sendt meg.

[17] Og i deres egen lov står det skrevet at et vitneutsagn fra to mennesker er gyldig.

[18] Jeg vitner om meg selv, og Far som har sendt meg, vitner også om meg.»

[19]«Hvor er din far?» spurte de. Jesus svarte: «Dere kjenner verken meg eller min Far. Hadde dere kjent meg, hadde dere også kjent min Far."

[20] Dette sa Jesus da han underviste ved tempelkisten. Men ingen grep ham, for hans time var ennå ikke kommet.

Hvem er du?

[21] Igjen talte Jesus til dem: «Jeg går bort, og dere skal lete etter meg, men dere skal dø i deres synd. Dit jeg går, kan dere ikke komme."

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[22]Jødene sa da: «Han vil vel ikke ta sitt eget liv, siden han sier: Dit jeg går, kan dere ikke komme?»

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[23] Han sa til dem: «Dere er nedenfra, jeg er ovenfra. Dere er av denne verden, jeg er ikke av denne verden.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[24] Jeg sa at dere skal dø i deres synder. For hvis dere ikke tror at Jeg er, skal dere dø i deres synder.»

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[25] «Hvem er du?» spurte de. «Den jeg har sagt dere fra begynnelsen av», sa Jesus.

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[26] «Jeg har mye å si om dere og dømme dere for. Men han som har sendt meg, taler sant, og det jeg har hørt av ham, det sier jeg til verden.»

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[27]De skjønte ikke at det var sin Far han talte om.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[28] Da sa Jesus til dem: «Når dere har løftet Menneskesønnen opp, skal dere forstå at Jeg er, og at jeg ikke gjør noe av meg selv, men sier det som Far har lært meg.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[29] Og han som har sendt meg, er med meg. Han har ikke overlatt meg til meg selv; for det jeg gjør, er alltid etter hans gode vilje.»

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[30] Da han sa dette, kom mange til tro på ham.

Abrahams ætt

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[31] Jesus sa da til de jødene som var kommet til tro på ham: «Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler.

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

[35] O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

[36] Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

[37] Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

[38] Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

[39] Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

[40] Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

[41] Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

[42] Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

[43] Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

[32]Da skal dere kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri.»

[33] De sa til ham: «Vi er Abrahams ætt og har aldri vært slaver for noen. Hvordan kan du da si at vi skal bli fri?»

[34] Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som gjør synd, er slave under synden.

[35] En slave blir ikke i huset for alltid, men en sønn blir der for alltid.

[36] Får Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri.

[37] Jeg vet at dere er Abrahams ætt. Men dere vil drepe meg, for mitt ord har ikke rom hos dere.

[38]Jeg taler om det jeg har sett hos Far, og dere gjør det dere har hørt av deres far.»

[39] «Vår far er Abraham», svarte de. Jesus sa: «Var dere Abrahams barn, gjorde dere som Abraham.

[40] Men dere vil drepe meg, et menneske som har sagt dere sannheten han har hørt av Gud. Det gjorde ikke Abraham.

[41]Dere gjør som deres egen far.» «Vi er ikke født i hor», sa de. «Vi har én far: Gud.»

[42] Jesus svarte: «Var Gud deres far, da hadde dere elsket meg. For jeg er gått ut fra Gud og kommer fra ham. Jeg er ikke kommet av meg selv, men han har sendt meg.

[43]Hvorfor skjønner dere ikke det jeg sier? Fordi dere ikke tåler å høre mitt ord!

[44] Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

[44] Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre det deres far ønsker. Han har vært en morder fra begynnelsen av og står utenfor sannheten, for det finnes ikke sannhet i ham. Når han lyver, taler han ut fra sitt eget, for han er en løgner og løgnens far.

[45] Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

[45]Men jeg sier sannheten, og derfor tror dere meg ikke.

[46] Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

[46] Kan noen av dere påvise at jeg har syndet? Men når det er sannheten jeg sier, hvorfor tror dere meg da ikke?

[47] Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

[47] Den som er av Gud, hører Guds ord. Dere hører ikke, for dere er ikke av Gud.»

[48] Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

[48] Da svarte jødene: «Har vi ikke rett når vi sier at du er en samaritan og har en ond ånd i deg?»

[49] Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

[49]«Jeg har ingen ond ånd i meg», sa Jesus, «men jeg ærer min Far, og dere viser meg forakt.

[50] Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

[50] Jeg søker ikke min egen ære. Men det er en som gjør det, og han dømmer.

[51] Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

[51] Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som holder fast på mitt ord, skal aldri i evighet se døden.»

[52] Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

[52]Jødene svarte: «Nå vet vi at du har en ond ånd i deg. Abraham og profetene døde, og du sier: Den som holder fast på mitt ord, skal aldri i evighet smake døden.

[53] És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

[53] Du er vel ikke større enn vår far Abraham? Både han og profetene er døde. Hvem gir du deg ut for å være?»

[54] Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem

[54]Jesus svarte: «Hvis jeg ærer meg selv, er min ære ingenting verdt. Men det er min

me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

55 Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

56 Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

57 Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

58 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

59 Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

João 9

A cura de um cego de nascença

1 Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

2 E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

3 Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

4 É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

5 Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

Far som gir meg ære, han som dere kaller deres Gud.

55 Dere kjenner ham ikke, men jeg kjenner ham. Dersom jeg sa at jeg ikke kjente ham, var jeg en løgner, slik som dere. Men jeg kjenner ham og holder fast på hans ord.

56 Deres far Abraham jublet over å skulle se min dag. Han fikk se den dagen og frydet seg.»

57«Du er ennå ikke femti år og har sett Abraham?» sa jødene.

58 Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Før Abraham var, er jeg.»

59 Da tok de opp steiner for å kaste på ham. Men Jesus skjulte seg for dem og forlot tempelplassen.

Johannes 9

Mannen som var født blind

1Da Jesus kom gående, så han en mann som var født blind.

2Disiplene spurte da: «Rabbi, hvem er det som har syndet, han selv eller hans foreldre, siden han ble født blind?»

3 Jesus svarte: «Verken han eller hans foreldre har syndet. Men nå kan Guds gjerninger bli åpenbart på ham.

4 Så lenge det er dag, må vi gjøre hans gjerninger som har sendt meg. Det kommer en natt da ingen kan arbeide.

5 Så lenge jeg er i verden, er jeg verdens lys.»

[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

Os fariseus interrogam o cego

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como

[6] Da han hadde sagt dette, spyttet han på jorden, laget til leire med spyttet og smurte den på mannens øyne.

[7] Så sa han: «Gå og vask deg i Siloa-dammen!» Siloa betyr utsendt. Mannen gikk dit og vasket seg, og han kom tilbake seende.

[8]Naboene og de som før hadde sett at han var tigger, sa da: «Er ikke dette han som satt og tigget?»

[9]Noen sa at det var han, andre sa: «Nei, han bare ligner.» Men han selv sa: «Det er meg.»

[10]«Hvordan ble øynene dine åpnet?» spurte de.

[11]Han svarte: «En som heter Jesus, laget til leire og smurte på øynene mine og sa: 'Gå til Siloa-dammen og vask deg!' Jeg gikk dit, og da jeg hadde vasket meg, kunne jeg se."

[12]«Hvor er denne mannen?» spurte de. «Jeg vet ikke», svarte han.

[13]Da førte de mannen som hadde vært blind, til fariseerne.

[14] Det var sabbat den dagen Jesus hadde laget til leire og åpnet øynene hans.

[15]Også fariseerne spurte hvordan han var blitt seende. Han svarte: «Han la leire på øynene mine, jeg vasket meg, og nå ser jeg."

[16] Da sa noen av fariseerne: «Denne mannen er ikke fra Gud siden han ikke holder sabbaten.» Andre sa: «Hvordan kan et syndig menneske gjøre slike tegn som

pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

han?» Det ble uenighet blant dem om dette.

[17]Da spurte de igjen ham som hadde vært blind: «Hva mener du om ham, siden han har åpnet øynene dine?» Han svarte: «Han er en profet.»

[18]Jødene ville ikke tro at han hadde vært blind og nå kunne se. Derfor tilkalte de foreldrene til ham som hadde fått igjen synet,

[19]og spurte dem: «Er dette sønnen deres, han dere sier er født blind? Hvordan er det gått til at han kan se?»

[20]Foreldrene svarte: «Vi vet at dette er vår sønn, og at han er født blind.

[21]Men hvordan det er gått til at han nå kan se, det vet vi ikke, og heller ikke vet vi hvem som har åpnet øynene hans. Spør ham selv, han er gammel nok til å svare for seg.»

[22] Foreldrene sa dette fordi de var redde for jødene. Jødene hadde alt bestemt at den som bekjente at Jesus var Messias, skulle utstøtes av synagogen.

[23]Derfor sa foreldrene hans: «Han er gammel nok, spør ham selv.»

[24] For annen gang kalte de til seg ham som hadde vært blind, og sa til ham: «Gi Gud æren! Vi vet at dette mennesket er en synder."

[25]Han svarte: «Om han er en synder, det vet jeg ikke. Men dette vet jeg: Jeg var blind, og nå ser jeg.»

[26]«Hva gjorde han med deg, hvordan åpnet han øynene dine?» spurte de.

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[29] Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

[30] Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

[31] Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[27]«Jeg har jo allerede sagt det, og dere ville ikke høre på meg», sa han. «Hvorfor vil dere høre det nå igjen? Vil kanskje dere også bli hans disipler?»

[28]Men de skjelte ham ut og sa: «Du er hans disippel, vi er disipler av Moses.

[29]Vi vet at Gud har talt til Moses, men vi vet ikke hvor dette mennesket er fra.»

[30]Han sa: «Det er da merkelig at dere ikke vet hvor han er fra, enda han har åpnet øynene mine.

[31] Vi vet at Gud ikke hører på syndere, men bare på den som er gudfryktig og gjør hans vilje.

[32]Så lenge verden har stått, har ingen hørt om at noen har åpnet øynene på en som er født blind.

[33] Var ikke denne mannen fra Gud, kunne han ikke gjøre noe.»

[34]«Du er født som en synder tvers igjennom, og du vil belære oss?» sa de. Så kastet de ham ut.

[35]Jesus fikk høre at de hadde kastet ham ut, og da han møtte ham, spurte han: «Tror du på Menneskesønnen?»

[36]Han svarte: «Hvem er han da, gode herre, så jeg kan tro på ham?»

[37] Jesus svarte: «Du har sett ham, det er han som snakker med deg.»

[38]«Jeg tror, Herre», sa mannen. Og han tilba ham.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.
[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?
[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

João 10

Jesus, o bom pastor

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.
[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.
[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.
[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;
[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.
[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.
[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

[39] Da sa Jesus: «Til dom er jeg kommet til denne verden, så de som ikke ser, skal bli seende, og de som ser, skal bli blinde.»
[40]Noen av fariseerne som sto der, hørte dette og sa til ham: «Kanskje vi også er blinde?»

[41] Jesus svarte: «Var dere blinde, hadde dere ingen synd. Men nå sier dere: 'Vi ser!' Derfor blir deres synd stående.»

Johannes 10

Jeg er porten

[1]«Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som ikke går inn til saueflokken gjennom porten, men klatrer over et annet sted, han er en tyv og en røver.
[2]Men den som kommer inn gjennom porten, er gjeter for sauene.

[3]Portvokteren åpner for ham, og sauene hører stemmen hans. Han kaller sine egne sauer ved navn og fører dem ut.

[4] Og når han har fått ut alle sine, går han foran dem, og sauene følger ham, for de kjenner stemmen hans.
[5]Men en fremmed følger de ikke. De flykter fra ham fordi de ikke kjenner den fremmedes stemme.»

[6]Denne lignelsen fortalte Jesus, men de skjønte ikke hva han mente.

[7]Da sa Jesus: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Jeg er porten inn til sauene.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

Nova dissensão entre os judeus

[8] Alle de som er kommet før meg, er tyver og røvere, men sauene har ikke hørt på dem.

[9]Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite.

[10]Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.

Den gode gjeteren

[11] Jeg er den gode gjeteren. Den gode gjeteren gir livet sitt for sauene.

[12]Men den som er leiekar og ikke gjeter, og som selv ikke eier sauene, han forlater dem og flykter når han ser ulven komme, og ulven kaster seg over dem og sprer flokken.

[13]For han er bare leiekar og har ingen omsorg for sauene.

[14] Jeg er den gode gjeteren. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg,

[15] slik som Far kjenner meg og jeg kjenner Far. Jeg gir livet mitt for sauene.

[16] Jeg har også andre sauer, som ikke hører til denne flokken. Også dem må jeg lede. De skal høre min stemme, og det skal bli én flokk og én gjeter.

[17] Far elsker meg fordi jeg gir livet mitt for siden å ta det tilbake.

[18]Ingen tar mitt liv, jeg gir det frivillig. For jeg har makt til å gi det og makt til å ta det tilbake igjen. Dette er oppdraget jeg har fått av min Far.»

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[30] Eu e o Pai somos um.

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

[19] Nå ble det igjen splittelse blant jødene på grunn av det han hadde sagt.

[20] Mange av dem sa: «Han har en ond ånd i seg, han er gal. Hvorfor hører dere på ham?»

[21]Andre sa: «Slik taler ikke en som har en ond ånd. En ond ånd kan da ikke åpne øynene på blinde!»

Jesus er Guds Sønn

[22] Nå kom tiden for tempelinnvielsesfesten i Jerusalem. Det var vinter.

[23] Jesus gikk omkring i Salomos søylehall på tempelplassen.

[24]Jødene flokket seg om ham og spurte: «Hvor lenge vil du holde oss i uvisshet? Er du Messias, så si oss det rett ut!»

[25]Jesus svarte: «Jeg har sagt det til dere, men dere tror meg ikke. De gjerningene jeg gjør i min Fars navn, vitner om meg.

[26]Men dere tror meg ikke, for dere hører ikke til blant mine sauer.

[27]Mine sauer hører min stemme; jeg kjenner dem, og de følger meg.

[28] Jeg gir dem evig liv. De skal aldri i evighet gå tapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd.

[29] Det min Far har gitt meg, er større enn alt annet, og ingen kan rive det ut av min Fars hånd.

[30] Jeg og Far er ett.»

[31] Da tok jødene igjen opp steiner for å steine ham.

[32]Jesus sa til dem: «Jeg har vist dere mange gode gjerninger fra Far. Hvilken av dem vil dere steine meg for?»

[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

[34] Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

[35] Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

[36] então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

[39] Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

[40] Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

[41] E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

[42] E muitos ali creram nele.

João 11

A ressurreição de Lázaro

[1] Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

[33] Jødene svarte: «Vi steiner deg ikke for noen god gjerning, men for gudsbespottelse: Du som er et menneske, gjør deg til Gud.»

[34] Jesus svarte: «Står det ikke skrevet i deres egen lov: Jeg har sagt: ‘Dere er guder’?

[35]De som Guds ord kom til, blir altså i loven kalt guder, og Skriften kan ikke settes ut av kraft.

[36]Hvorfor sier dere da om ham som Far har helliget og sendt til verden: ‘Du spotter Gud’ når han sier: ‘Jeg er Guds Sønn’?

[37]Hvis jeg ikke gjør min Fars gjerninger, så tro ikke på meg.

[38] Men hvis jeg gjør dem, så tro i det minste gjerningene, om dere ikke tror meg. Da skal dere skjønne og innse at Far er i meg og jeg i Far.»

[39] Da prøvde de igjen å gripe ham, men han slapp ut av hendene på dem.

[40] Jesus dro da igjen over til den andre siden av Jordan, til stedet der Johannes hadde døpt. Der ble han en tid.

[41]Mange kom til ham, og de sa: «Johannes gjorde ingen tegn, men alt det han sa om denne mannen, var sant.»

[42] Og det var mange der som kom til tro på Jesus.

Johannes 11

Jesus vekker opp Lasarus

[1] En mann som het Lasarus, var blitt syk. Han var fra Betania, landsbyen der Maria og hennes søster Marta bodde.

[2] Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

[2] Det var Maria som salvet Herren med fin salve og tørket føttene hans med håret sitt. Lasarus, som lå syk, var hennes bror.

[3] Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

[3]Søstrene sendte bud til Jesus og sa: «Herre, han som du er så glad i, er syk.»

[4] Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

[4] Da Jesus fikk høre det, sa han: «Denne sykdommen fører ikke til døden, men er til Guds ære. For ved den skal Guds Sønn bli herliggjort.»

[5] Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

[5]Jesus var glad i Marta og hennes søster og Lasarus.

[6] Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

[6]Da han hadde fått høre at Lasarus var syk, ble han enda to dager der han var.

[7] Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

[7]Deretter sa han til disiplene: «La oss dra tilbake til Judea."

[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

[8] «Rabbi, jødene prøvde nettopp å steine deg, og nå drar du dit igjen?» sa disiplene.

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

[9] Jesus svarte: «Har ikke dagen tolv timer? Den som vandrer om dagen, snubler ikke. For han ser denne verdens lys.

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[10]Men den som vandrer om natten, snubler. For han har ikke lyset i seg.»

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[11] Da han hadde sagt dette, sa han til dem: «Vår venn Lasarus er sovnet, men jeg går og vekker ham.»

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

[12]Da sa disiplene: «Herre, hvis han er sovnet, blir han nok frisk.»

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.

[13]Jesus hadde talt om hans død, men de trodde han hadde talt om vanlig søvn.

[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;

[14]Da sa Jesus rett ut: «Lasarus er død.

[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.

[15]Og for deres skyld er jeg glad for at jeg ikke var der, så dere kan tro. Men la oss gå til ham.»

[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.

[16] Tomas, han som ble kalt Tvillingen, sa da til de andre disiplene: «Vi blir også med, så vi kan dø sammen med ham.»

[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.

[17]Da Jesus kom fram, fikk han vite at Lasarus alt hadde ligget fire dager i graven.

[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.

[18] Betania ligger like ved Jerusalem, omtrent femten stadier fra byen,

[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.

[19]og mange av jødene var kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over broren.

[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.

[20]Da Marta hørte at Jesus kom, gikk hun for å møte ham. Maria ble sittende hjemme.

[21] Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.

[21]Marta sa til Jesus: «Herre, hadde du vært her, var ikke broren min død.

[22] Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.

[22]Men også nå vet jeg at alt det du ber Gud om, vil han gi deg.»

[23] Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.

[23]«Din bror skal stå opp», sier Jesus.

[24] Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.

[24] «Jeg vet at han skal stå opp i oppstandelsen på den siste dag», sier Marta.

[25] Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

[25]Jesus sier til henne: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør.

[26] e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

[26] Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?»

[27] Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

[27] «Ja, Herre», sier hun, «jeg tror at du er Messias, Guds Sønn, han som skal komme til verden.»

[28] Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

[28]Da hun hadde sagt dette, gikk hun og kalte i all stillhet på sin søster Maria og sa til henne: «Mesteren er her og spør etter deg.»

[29] Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

[29]Da Maria hørte det, sto hun straks opp og gikk ut til ham.

[30] pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

[30]Jesus var ennå ikke kommet inn i landsbyen, men var fremdeles der Marta hadde møtt ham.

[31] Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

[31]Jødene som var hjemme hos Maria for å trøste henne, så at hun brått reiste seg og gikk ut. De fulgte etter fordi de trodde at hun ville gå til graven for å gråte der.

[32] Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

[32]Da Maria kom dit Jesus var, og fikk se ham, kastet hun seg ned for føttene hans og sa: «Herre, hadde du vært her, ville ikke broren min vært død.»

[33] Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

[33]Da Jesus så at både hun og alle jødene som fulgte henne, gråt, ble han opprørt og rystet i sitt innerste,

[34] E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

[34]og han sa: «Hvor har dere lagt ham?» «Herre, kom og se», sa de.

[35] Jesus chorou.

[35] Jesus gråt.

[36] Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

[36]«Se hvor glad han var i ham», sa jødene.

[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

[37] Men noen av dem sa: «Kunne ikke han som åpnet øynene på den blinde, også ha hindret at denne mannen døde?»

[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[38]Jesus ble igjen opprørt og gikk bort til graven. Det var en hule, og det lå en stein foran åpningen.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[39]Jesus sier: «Ta steinen bort!» «Herre», sier Marta, den dødes søster, «det lukter alt av ham. Han har jo ligget fire dager i graven.»

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?
[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.
[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.
[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!
[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.
[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?
[48] Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.
[49] Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,
[50] nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

[40]Jesus sier til henne: «Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Guds herlighet?»
[41]Så tok de bort steinen. Jesus løftet blikket mot himmelen og sa: «Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg.
[42] Jeg vet at du alltid hører meg. Men jeg sier dette på grunn av alt folket som står omkring, så de skal tro at du har sendt meg.»
[43]Da han hadde sagt dette, ropte han høyt: «Lasarus, kom ut!»
[44] Da kom den døde ut, med liksvøp rundt hender og føtter og med et tørkle bundet over ansiktet. Jesus sa til dem: «Løs ham og la ham gå!»

Planer om å drepe Jesus

[45] Mange av jødene som var kommet til Maria og hadde sett det Jesus gjorde, kom til tro på ham.
[46]Men noen gikk til fariseerne og fortalte hva han hadde gjort.
[47] Da kalte overprestene og fariseerne sammen Rådet, og de sa: «Hva skal vi gjøre? Dette mennesket gjør mange tegn.
[48] Lar vi ham holde på slik, vil snart alle tro på ham. Så kommer romerne og tar både det hellige stedet og folket vårt.»
[49] En av dem, Kaifas, som var øversteprest det året, sa da: «Dere skjønner ingenting.
[50] Dere tenker ikke på at det er bedre for dere at ett menneske dør for folket, enn at hele folket går til grunne.»

[51] Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

[52] e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

[53] Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

[54] De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

[51]Dette sa han ikke av seg selv, men fordi han var øversteprest det året, talte han profetisk om at Jesus skulle dø for folket.

[52] Ja, han skulle ikke bare dø for folket, han skulle også samle til ett de Guds barn som er spredt omkring.

[53] Fra denne dagen la de planer om å drepe ham.

[54]Derfor gikk ikke Jesus åpenlyst omkring blant jødene, men dro vekk derfra til en by som heter Efraim, i området nær ødemarken. Der ble han en tid sammen med disiplene.

[55] Det var like før jødenes påskefest, og mange dro fra landet opp til Jerusalem før høytiden for å rense seg.

[56]De lette etter Jesus og sa til hverandre mens de sto der på tempelplassen: «Hva tror dere? Kommer han til festen?»

[57]Overprestene og fariseerne hadde gitt påbud om at den som fikk vite hvor han var, skulle melde fra, så de kunne gripe ham.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia

Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso,

Johannes 12

Jesus blir salvet i Betania

(Matt 26,6–13; Mark 14,3–9)

[1]Seks dager før påske kom Jesus til Betania der Lasarus bodde, han som Jesus hadde vekket opp fra de døde.

[2] Der ble det holdt et festmåltid for ham. Marta vartet opp, og Lasarus var blant dem som lå til bords sammen med ham.

[3] Da kom Maria med et pund ekte, kostbar nardussalve, og med den salvet hun Jesu

ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

[7] Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

[8] porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

O plano para tirar a vida de Lázaro

[9] Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[10] Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

[11] porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

[12] No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

[13] tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o

føtter og tørket dem med håret sitt. Hele huset ble fylt av duften.

[4]Da sa Judas Iskariot, en av disiplene, han som siden forrådte ham:

[5] «Hvorfor ble ikke denne salven solgt for tre hundre denarer og pengene gitt til de fattige?»

[6] Dette sa han ikke fordi han hadde omsorg for de fattige, men fordi han var en tyv. Det var han som hadde pengekassen, og han pleide å ta av det som ble lagt i den.

[7]Men Jesus sa: «La henne være! Hun har spart salven til den dagen jeg skal begraves.

[8]De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid.»

[9] Det ble kjent i den store mengden av jøder at Jesus var i Betania. Nå kom de dit, ikke bare for hans skyld, men også for å se Lasarus, som han hadde vekket opp fra de døde.

[10]Da la overprestene planer om å drepe Lasarus også.

[11] For mange av jødene dro dit på grunn av ham og kom til tro på Jesus.

Jesus rir inn i Jerusalem

(Matt 21,1–11; Mark 11,1–11; Luk 19,28–38)

[12]Dagen etter fikk folkemengden som var kommet til festen, høre at Jesus var på vei inn i Jerusalem.

[13] Da tok de palmegreiner og gikk ut for å møte ham, og de ropte: Hosianna!

que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

[14] E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer,

Velsignet er han som kommer i Herrens navn, Israels konge!

[14]Jesus fant et esel og satte seg opp på det, slik det står skrevet:

[15] Vær ikke redd, datter Sion! Se, din konge kommer, ridende på en eselfole.

[16] Dette skjønte ikke disiplene med det samme. Men da Jesus var blitt herliggjort, husket de at dette sto skrevet om ham, og at folket hadde hilst ham slik.

[17]Alle de som hadde vært til stede da han kalte Lasarus ut av graven og vekket ham opp fra de døde, vitnet om det.

[18]Det var også derfor folk dro ut for å møte ham, fordi de fikk høre at han hadde gjort dette tegnet.

[19]Fariseerne sa da til hverandre: «Der ser dere at ingenting nytter. All verden løper etter ham.»

Jesus taler om sin død

[20] Det var noen grekere blant dem som var kommet for å tilbe under høytiden.

[21]De gikk til Filip, som var fra Betsaida i Galilea, og sa: «Herre, vi vil gjerne se Jesus.»

[22] Filip gikk og fortalte det til Andreas, og sammen gikk de og sa det til Jesus.

[23] Jesus svarte: «Timen er kommet da Menneskesønnen skal bli herliggjort.

[24]Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir

fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas

det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt.

[25] Den som elsker sitt liv, skal miste det. Men den som hater sitt liv i denne verden, skal berge det og få evig liv.

[26] Den som vil tjene meg, må følge meg, og der jeg er, skal også min tjener være. Den som tjener meg, skal min Far gi ære.

[27] Nå er min sjel fylt av angst. Men skal jeg så si: Far, frels meg fra denne timen? Nei, til denne timen skulle jeg komme.

[28] Far, la ditt navn bli herliggjort!» Da lød det en røst fra himmelen: «Jeg har herliggjort det og skal herliggjøre det igjen.»

[29]Mengden som sto omkring og hørte dette, sa at det hadde tordnet. Andre sa: «Det var en engel som talte til ham.»

[30] Da sa Jesus: «Denne røsten lød ikke for min skyld, men for deres.

[31] Nå felles dommen over denne verden, nå skal denne verdens fyrste kastes ut.

[32] Og når jeg blir løftet opp fra jorden, skal jeg dra alle til meg.»

[33]Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle lide.

[34] Noen i mengden sa da: «Vi har hørt i loven at Messias skal leve for alltid. Hvordan kan du da si at Menneskesønnen må bli løftet opp? Hvem er denne Menneskesønnen?»

[35] Jesus svarte: «Ennå en liten stund er lyset hos dere. Dere må vandre mens dere har lyset, så ikke mørket faller over dere.

não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

A explicação da incredulidade dos judeus

[37] E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

[38] para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[39] Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

[40] Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

[41] Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

[42] Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

[43] porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

O resumo do ensino de Jesus

[44] E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

Den som vandrer i mørket, vet ikke hvor han går hen.

[36] Tro på lyset mens dere ennå har lyset, så dere kan bli lysets barn.» Da Jesus hadde sagt dette, gikk han fra dem og skjulte seg for dem.

Vantro og dom

[37]Enda han hadde gjort så mange tegn for øynene på dem, trodde de ikke på ham.

[38] For dette ordet av profeten Jesaja skulle bli oppfylt: Herre, hvem trodde vårt budskap, hvem ble Herrens arm åpenbart for?

[39]Derfor kunne de ikke tro, for Jesaja har også sagt:

[40] Han har blindet deres øyne og forherdet deres hjerte, for at de ikke skal se med øynene og forstå med hjertet og vende om så jeg får helbrede dem.

[41] Dette sa Jesaja fordi han så Jesu herlighet og talte om ham.

[42] Likevel var det mange som trodde på ham, også av rådsherrene. Men på grunn av fariseerne bekjente de det ikke, så de ikke skulle bli utstøtt av synagogen.

[43] De ville heller ha ære fra mennesker enn ære fra Gud.

[44]Men Jesus ropte ut: «Den som tror på meg, tror ikke på meg, men på ham som har sendt meg.

[45] Og den som ser meg, ser ham som har sendt meg.

[46] Som lys er jeg kommet til verden, for at ingen som tror på meg, skal bli i mørket.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.

[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,

[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

[47] Den som hører mine ord og ikke holder fast på dem, dømmer ikke jeg. For jeg er ikke kommet for å dømme verden, men for å frelse verden.

[48]Den som avviser meg og ikke tar imot mine ord, har likevel en dommer: Det ordet jeg har talt, skal dømme ham på den siste dag.

[49] For jeg har ikke talt ut fra meg selv, men Far som har sendt meg, har gitt meg befaling om hva jeg skal si og tale.

[50]Og jeg vet at hans befaling er evig liv. Det jeg sier, det sier jeg slik Far har sagt meg det.»

Johannes 13

Jesus vasker disiplenes føtter

[1] Det var like før påskehøytiden, og Jesus visste at hans time var kommet da han skulle gå bort fra denne verden og til sin Far. Han hadde elsket sine egne som var i verden, og han elsket dem helt til det siste.

[2] De holdt måltid. Djevelen hadde alt gitt Judas, sønn av Simon Iskariot, den tanken i hjertet at han skulle forråde ham.

[3] Jesus visste at Far hadde gitt alt i hans hånd, og at han var utgått fra Gud og gikk til Gud.

[4]Da reiser han seg fra måltidet, legger av seg kappen, tar et linklede og binder det om seg.

[5] Så heller han vann i et fat og begynner å vaske disiplenes føtter og tørke dem med linkledet som han hadde rundt livet.

[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

[6]Han kommer til Simon Peter. Peter sier: «Herre, vasker du mine føtter?»

[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

[7]Jesus svarte: «Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal forstå det siden.»

[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

[8]«Aldri i evighet skal du vaske føttene mine», sier Peter. «Hvis jeg ikke vasker deg, har du ingen del i meg», svarte Jesus.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[9]Da sier Peter: «Herre, ikke bare føttene, men hendene og hodet også!»

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[10] Jesus sier til ham: «Den som er badet, er helt ren og trenger bare å vaske føttene. Dere er rene – men ikke alle.»

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

[11] For han visste hvem som skulle forråde ham. Derfor sa han: «Dere er ikke alle rene.»

Uma lição de humildade

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[12]Da han hadde vasket føttene deres og tatt på seg kappen, tok han plass ved bordet igjen. Så sa han til dem: «Forstår dere hva jeg har gjort for dere?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[13] Dere kaller meg mester og herre, og dere gjør det med rette, for jeg er det.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[14] Når jeg som er herren og mesteren, har vasket deres føtter, da skylder også dere å vaske hverandres føtter.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[15] Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[16] Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Tjeneren er ikke større enn herren sin, og utsendingen er ikke større enn han som har sendt ham.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[17]Nå vet dere dette. Og salige er dere så sant dere også gjør det.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

O traidor indicado

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[23] Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

Forræderen

(Matt 26,20–25; Mark 14,17–21; Luk 22,21–23)

[18] Jeg taler ikke om dere alle, for jeg vet hvem jeg har utvalgt. Men dette ordet i Skriften må bli oppfylt: Den som spiser mitt brød, løftet hælen mot meg.

[19] Nå sier jeg dette til dere før det skjer, for at dere, når det skjer, skal tro at Jeg er.

[20] Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tar imot en som jeg har sendt, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg.»

[21] Da Jesus hadde sagt dette, ble han rystet i sitt innerste og sa rett ut: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg."

[22]Disiplene så på hverandre; de skjønte ikke hvem han mente.

[23] En av dem, den disippelen som Jesus hadde kjær, lå ved siden av Jesus ved bordet.

[24]Simon Peter nikket til ham for at han skulle spørre hvem han mente.

[25]Han lente seg da mot Jesus og sa: «Herre, hvem er det?»

[26]Jesus svarte: «Det er han som jeg gir det stykket jeg dypper nå.» Så dyppet han et stykke brød i fatet og ga det til Judas, sønn av Simon Iskariot.

[27] Da Judas hadde fått stykket, fór Satan i ham. Jesus sier til ham: «Gjør det snart, det du skal gjøre.»

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

[30] Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

[31] Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

[32] se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

[33] Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

[36] Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

[37] Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

[28]Ingen ved bordet skjønte hva han mente med dette.

[29] Siden Judas hadde pengekassen, trodde noen at Jesus ville han skulle gå og kjøpe det de trengte til høytiden, eller at han skulle gi noe til de fattige.

[30] Da Judas hadde fått stykket, gikk han straks ut. Det var natt.

Et nytt bud

[31]Da han var gått, sa Jesus: «Nå ble Menneskesønnen herliggjort, og Gud ble herliggjort gjennom ham.

[32] Og er Gud blitt herliggjort gjennom ham, skal Gud også herliggjøre ham, og gjøre det snart.

[33]Mine barn! Ennå en liten stund er jeg hos dere. Dere skal søke meg, men det jeg sa til jødene, sier jeg nå til dere også: Dit jeg går, kan dere ikke komme.

[34] Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre.

[35] Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre.»

Jesus forutsier Peters fornektelse

(Matt 26,33–35; Mark 14,27–31; Luk 22,31–34)

[36] Simon Peter sier til ham: «Herre, hvor går du hen?» Jesus svarte: «Dit jeg går, kan du ikke følge meg nå. Senere skal du følge meg.»

[37]«Hvorfor kan jeg ikke følge deg nå?» sier Peter. «Jeg vil gi livet mitt for deg.»

[38] Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

[38]Jesus svarte: «Du vil gi livet for meg? Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Hanen skal ikke gale før du har fornektet meg tre ganger.

João 14

Jesus conforta os discípulos

[1] Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

[2] Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

[3] E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

[4] E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

[5] Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

[6] Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

Johannes 14

Veien, sannheten og livet

[1] La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg!

[2] I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg da sagt dere at jeg går og vil gjøre i stand et sted for dere?

[3] Og når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er.

[4]Og dit jeg går, vet dere veien.»

[5]Tomas sier til ham: «Herre, vi vet ikke hvor du går. Hvordan kan vi da vite veien?»

[6] Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg.

[7] Har dere kjent meg, skal dere også kjenne min Far. Fra nå av kjenner dere ham og har sett ham.»

[8]Da sier Filip: «Herre, vis oss Far, det er nok for oss.»

[9] Jesus svarer: «Kjenner du meg ikke, Filip, enda jeg har vært hos dere så lenge? Den som har sett meg, har sett Far. Hvordan kan du da si: 'Vis oss Far'?

[10] Tror du ikke at jeg er i Far og Far i meg? De ord jeg sier til dere, har jeg ikke fra meg selv: Far er i meg og gjør sine gjerninger.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

Jesus promete outro Consolador

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

[11] Tro meg: Jeg er i Far og Far i meg. Om ikke for annet, så tro det for selve gjerningenes skyld.

[12]Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tror på meg, skal også gjøre de gjerningene jeg gjør, ja, enda større gjerninger, for jeg går til Far.

[13] Og det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre, så Faderen skal bli æret gjennom Sønnen.

[14]Dersom dere ber meg om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det.

Løftet om Den hellige ånd

[15] Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud.

[16] Og jeg vil be min Far, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal være hos dere for alltid:

[17]sannhetens Ånd, som verden ikke kan ta imot. For verden ser ham ikke og kjenner ham ikke. Men dere kjenner ham, for han blir hos dere og skal være i dere.

[18]Jeg lar dere ikke bli igjen som foreldreløse barn. Jeg kommer til dere.

[19] Snart ser ikke verden meg lenger. Men dere skal se meg, for jeg lever, og dere skal også leve.

[20] Den dagen skal dere skjønne at jeg er i min Far, og at dere er i meg og jeg i dere.

[21]Den som kjenner mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal min Far elske. Ja, også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.»

[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?
[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.
[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.
[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;
[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

[27] Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.
[28] Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.
[29] Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.
[30] Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;
[31] contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

João 15

A videira e os ramos

[22] Judas – ikke Judas Iskariot – sier til ham: «Herre, hvorfor skal du åpenbare deg for oss og ikke for verden?»
[23] Jesus svarte: «Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme og bo hos ham.
[24] Den som ikke elsker meg, holder ikke fast på mine ord. Det ordet dere hører, er ikke fra meg, men fra Far, han som har sendt meg.
[25]Dette har jeg sagt dere mens jeg ennå er hos dere.
[26] Men Talsmannen, Den hellige ånd, som Far skal sende i mitt navn, skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere.

Kristi fred

[27] Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet.
[28]Dere hørte at jeg sa: Jeg går bort, og jeg kommer til dere igjen. Hvis dere elsket meg, var dere glade for at jeg går til Far, for Far er større enn jeg.
[29] Nå har jeg sagt dere dette før det skjer, for at dere skal tro når det skjer.
[30] Jeg skal ikke si mye til dere etter dette, for verdens fyrste kommer. Han har ingen makt over meg.

[31] Men verden må få vite at jeg elsker Far, og at jeg gjør som Far har befalt meg. Stå opp, la oss gå herfra.

Johannes 15

Det sanne vintre

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[1]Jeg er det sanne vintre, og min Far er vinbonden.

[2] Hver grein på meg som ikke bærer frukt, tar han bort, og hver grein som bærer frukt, renser han så den skal bære mer.

[3] Dere er alt rene på grunn av det ordet jeg har talt til dere.

[4] Bli i meg, så blir jeg i dere. Slik som greinen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare hvis den blir på vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt hvis dere ikke blir i meg.

[5] Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i meg og jeg i ham, bærer mye frukt. For uten meg kan dere ingen ting gjøre.

[6]Den som ikke blir i meg, blir kastet utenfor som en grein og visner. Og greinene blir samlet sammen og kastet på ilden, og de brenner.

[7] Hvis dere blir i meg og mine ord blir i dere, be da om hva dere vil, og dere skal få det.

[8] For ved dette blir min Far æret, at dere bærer mye frukt og blir mine disipler.

[9] Som Far har elsket meg, har jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet!

[10] Hvis dere holder mine bud, blir dere i min kjærlighet, slik jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærlighet.

[11] Dette har jeg sagt dere for at min glede kan være i dere og deres glede kan bli fullkommen.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[12] Og dette er mitt bud: Dere skal elske hverandre som jeg har elsket dere.

[13] Ingen har større kjærlighet enn den som gir livet for vennene sine.

[14]Dere er mine venner hvis dere gjør det jeg befaler dere.

[15]Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva herren hans gjør. Jeg kaller dere venner, for jeg har gjort kjent for dere alt jeg har hørt av min Far.

[16] Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, en frukt som varer. Da skal Far gi dere alt dere ber om i mitt navn.

[17]Dette er mitt bud til dere: Elsk hverandre!

Når verden hater dere

[18] Om verden hater dere, skal dere vite at den har hatet meg først.

[19] Hadde dere vært av verden, hadde verden elsket sitt eget. Men dere er ikke av verden. Jeg har jo utvalgt dere fra verden, og derfor hater verden dere.

[20] Husk hva jeg sa til dere: En tjener er ikke større enn sin herre. Har de forfulgt meg, vil de også forfølge dere. Har de holdt fast på mitt ord, vil de også holde fast på deres.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[21] Alt dette vil de gjøre mot dere for mitt navns skyld. For de kjenner ikke ham som har sendt meg.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.

[22] Var jeg ikke kommet, og hadde jeg ikke talt til dem, da hadde de vært uten synd. Men nå har de ingen unnskyldning for sin synd.

[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.

[23] Den som hater meg, hater også min Far.

[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.

[24]Hadde jeg ikke gjort slike gjerninger blant dem som ingen annen har gjort, hadde de vært uten skyld. Men nå har de sett gjerningene og hater både meg og min Far.

[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.

[25] Men det ord som står i deres egen lov, skulle bli oppfylt: De hatet meg uten grunn.

[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;

[26] Når Talsmannen kommer, han som jeg skal sende dere fra Far, sannhetens Ånd som går ut fra Far, da skal han vitne om meg.

[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

[27]Men også dere skal vitne, for dere har vært hos meg fra begynnelsen av.

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

Johannes 16

[1]Dette har jeg sagt dere for at dere ikke skal bli ført til fall.

[2] De skal utstøte dere av synagogen. Ja, det kommer en tid da de som slår dere i hjel, skal tro at de utfører en tjeneste for Gud.

[3] Det skal de gjøre fordi de verken kjenner min Far eller meg.

[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

[5] Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

[6] Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

[7] Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

[9] do pecado, porque não crêem em mim;

[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[4] Dette har jeg sagt dere for at dere skal huske at jeg sa dette om dem, når deres tid kommer.

Talsmannen

Jeg fortalte dere ikke dette fra begynnelsen av, for da var jeg hos dere.

[5] Nå går jeg til ham som har sendt meg, men ingen av dere spør: 'Hvor går du?'

[6]For sorg har fylt hjertet deres fordi jeg har sagt dere dette.

[7] Men jeg sier dere sannheten: Det er det beste for dere at jeg går bort. For dersom jeg ikke går bort, kommer ikke Talsmannen til dere. Men går jeg bort, kan jeg sende ham til dere.

[8]Og når han kommer, skal han gå i rette med verden og vise den hva synd er, hva rettferdighet er, og hva dom er:

[9]Synden er at de ikke tror på meg.

[10] Rettferdigheten er at jeg går til Far, og dere ser meg ikke lenger.

[11] Dommen er at denne verdens fyrste er dømt.

[12]Ennå har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå.

[13] Men når sannhetens Ånd kommer, skal han veilede dere til hele sannheten. For han skal ikke tale ut fra seg selv, men si det han hører, og gjøre kjent for dere det som skal komme.

[14]Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av det som er mitt, og forkynne det for dere.

[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[15]Alt det som min Far har, er mitt. Derfor sa jeg at han skal ta av det som er mitt, og forkynne det for dere.

Sorgen skal bli til glede

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

[16] Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, men om en liten stund igjen skal dere se meg.»

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[17]Da sa noen av disiplene hans til hverandre: «Hva mener han med å si: 'Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, men om en liten stund igjen skal dere se meg' og: 'Jeg går til Far'?

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[18]Hva mener han med 'om en liten stund'? Vi skjønner ikke hva han snakker om.»

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[19]Jesus visste at de ville spørre ham, og han sa: «Snakker dere om det jeg sa: 'Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, men om en liten stund igjen skal dere se meg'?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[20]Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Dere skal gråte og klage, men verden skal glede seg. Dere skal sørge, men sorgen skal bli forvandlet til glede.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

[21] Når en kvinne skal føde, er hun engstelig, for hennes time er kommet. Men når barnet er født, har hun glemt smertene i sin glede over at et menneske er kommet til verden.

[22] Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

[22] Også dere er engstelige nå. Men jeg skal se dere igjen, og hjertet deres skal glede seg, og ingen skal ta gleden fra dere.

[23] Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes

[23] På den dagen skal dere ikke ha mer å spørre meg om. Sannelig, sannelig, jeg sier

alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

[24] Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Palavras de despedida

[25] Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

[26] Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

[27] Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

[28] Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

[29] Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

[30] Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

[31] Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

[32] Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

[33] Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

dere: Hvis dere ber Far om noe, skal han gi dere det i mitt navn.

[24] Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, så gleden deres kan være fullkommen.

Seier over verden

[25]Dette har jeg sagt dere i lignelser. Det kommer en tid da jeg ikke skal tale i bilder, men åpent og rett fram fortelle dere om Far.

[26]Den dagen skal dere be i mitt navn, jeg trenger ikke spørre Far for dere da.

[27]For Far selv elsker dere fordi dere har elsket meg og trodd at jeg er kommet fra Gud.

[28] Jeg er utgått fra Far og er kommet til verden. Jeg forlater verden igjen og går til Far.»

[29]Disiplene hans sier: «Nå taler du rett fram og ikke i bilder.

[30]Nå forstår vi at du vet alt og ikke trenger at noen spør deg. Derfor tror vi at du er kommet fra Gud.»

[31]Jesus svarte: «Tror dere nå?

[32] Det kommer en time, ja, den er nå, da dere skal bli spredt og gå hver til sitt og la meg bli igjen alene. Likevel er jeg ikke alene, for Far er med meg.

[33] Dette har jeg sagt dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsler. Men vær frimodige, jeg har seiret over verden!»

Johannes 17

Jesus ber for alle sine

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

[1] Da Jesus hadde sagt dette, løftet han blikket mot himmelen og sa: «Far, timen er kommet. Herliggjør din Sønn, så Sønnen kan herliggjøre deg.

[2] assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

[2] For du har gitt ham makt over alle mennesker, for at han skal gi evig liv til alle som du har gitt ham.

[3] E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

[3]Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus.

[4] Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

[4] Jeg herliggjorde deg på jorden da jeg fullførte den gjerning du ga meg å gjøre.

[5] e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

[5] Far, gi meg nå din herlighet, den herligheten som jeg hadde hos deg før verden ble til.

[6] Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

[6] Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker du ga meg fra verden. De var dine, og du ga meg dem, og de har holdt fast på ditt ord.

[7] Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

[7]Nå vet de at alt som du har gitt meg, er fra deg.

[8] porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

[8] For jeg har gitt dem de ord du ga meg, og de har tatt imot dem. Nå vet de i sannhet at jeg er gått ut fra deg, og de har trodd at du har sendt meg.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[9]Jeg ber for dem. Jeg ber ikke for verden, men for dem som du har gitt meg, for de er dine.

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[10] Alt mitt er ditt, og det som er ditt, er mitt, og jeg er blitt herliggjort gjennom dem.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em

[11] Jeg blir ikke lenger i verden, men de er i verden, og jeg går til deg. Hellige Far, bevar dem i ditt navn, det navnet du har

teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

[12] Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

[13] Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

[14] Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

[15] Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

[16] Eles não são do mundo, como também eu não sou.

[17] Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

[18] Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

[19] E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;

gitt meg, så de kan være ett, slik som vi er ett.

[12] Da jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn, det navnet du har gitt meg. Jeg passet på dem, og ingen av dem gikk fortapt unntatt fortapelsens sønn, så Skriften skulle bli oppfylt.

[13] Nå kommer jeg til deg. Men dette sier jeg mens jeg ennå er i verden, for at de kan eie min glede i fullt mål.

[14] Jeg har gitt dem ditt ord. Men verden har lagt dem for hat, for de er ikke av verden, slik heller ikke jeg er av verden.

[15] Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde.

[16]De er ikke av verden, slik jeg ikke er av verden.

[17]Hellige dem i sannheten, ditt ord er sannhet.

[18] Som du har sendt meg til verden, har jeg sendt dem til verden.

[19] Jeg helliger meg for dem, så også de skal helliges i sannheten.

[20]Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som gjennom deres ord kommer til tro på meg.

[21] Må de alle være ett, slik du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg.

[22]Den herligheten du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, slik vi er ett:

[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.

[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.

[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.

[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

João 18

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

[2] E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.

[3] Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

[4] Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

[23] jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett. Da skal verden skjønne at du har sendt meg, og at du elsker dem slik du har elsket meg.

[24] Far, du har gitt meg dem, og jeg vil at de skal være der jeg er, så de får se min herlighet, den du har gitt meg fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt.

[25] Rettferdige Far, verden kjenner deg ikke. Men jeg kjenner deg, og disse vet nå at du har sendt meg.

[26]Jeg har gjort ditt navn kjent for dem og skal fortsatt gjøre det, for at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem og jeg selv kan være i dem.»

Johannes 18

Jesu lider og dør

(Kap. 18–19)

Jesus blir tatt til fange

(Matt 26,47–56; Mark 14,43–50; Luk 22,47–53)

[1] Da Jesus hadde sagt dette, gikk han ut sammen med disiplene sine. De gikk over Kedron-bekken og inn i en hage som lå der.

[2]Judas, han som forrådte ham, kjente også til stedet, for Jesus og disiplene hadde ofte kommet sammen der.

[3] Judas hentet nå vaktstyrken og noen av overprestenes og fariseernes vaktmenn, og de kom dit med fakler, lamper og våpen.

[4]Jesus visste om alt som skulle skje med ham. Han gikk fram og spurte dem: «Hvem leter dere etter?»

[5] Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.
[6] Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.
[7] Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.
[8] Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;
[9] para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.
[10] Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.
[11] Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no
[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.
[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do

[5] «Jesus fra Nasaret», svarte de. «Det er jeg», sier Jesus. Judas, han som forrådte ham, var også der sammen med dem.
[6]Da Jesus sa: «Det er jeg», rygget de tilbake og falt til jorden.
[7]Igjen spurte han: «Hvem leter dere etter?» «Jesus fra Nasaret», sa de.
[8]«Jeg har sagt dere at det er jeg», sa Jesus. «Leter dere etter meg, så la disse andre gå!»
[9] Slik skulle det ordet bli oppfylt som han hadde sagt: «Jeg har ikke mistet en eneste av dem du ga meg.»
[10] Simon Peter hadde et sverd. Han trakk det, hogg etter øversteprestens tjener og kuttet det høyre øret av ham. Tjeneren het Malkos.
[11]Men Jesus sa til Peter: «Stikk sverdet i sliren! Skulle jeg ikke tømme det begeret min Far har gitt meg?»

Jesus for øverstepresten. Peter fornekter

(Matt 26,57–75; Mark 14,53–72; Luk 22,54–71)

[12] Vaktstyrken, kommandanten og jødenes vaktmenn grep nå Jesus, bandt ham
[13]og førte ham først til Annas. Han var svigerfar til Kaifas, som var øversteprest det året.
[14] Det var Kaifas som hadde gitt jødene det rådet at det var best om ett menneske døde for folket.

[15]Simon Peter og en annen disippel fulgte etter Jesus. Denne andre disippelen kjente øverstepresten. Han kom inn på

sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

gårdsplassen foran øversteprestens bolig sammen med Jesus,

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

[16]mens Peter ble stående utenfor ved porten. Disippelen som kjente øverstepresten, gikk ut og snakket med tjenestejenta som voktet porten, så Peter fikk komme inn.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[17]Da sa tjenestejenta til Peter: «Er ikke du også en av disiplene til denne mannen?» «Nei», svarte han, «det er jeg ikke.»

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

[18]Det var kaldt, og tjenerne og vaktene hadde tent et bål og sto og varmet seg ved glørne. Peter sto også og varmet seg sammen med dem.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[19]Øverstepresten spurte nå Jesus ut om disiplene hans og om læren hans.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[20] Jesus svarte: «Jeg har talt åpent for hele verden. Jeg har alltid undervist i synagoger og i tempelet, der alle jøder kommer sammen. Aldri har jeg talt i det skjulte.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[21]Men hvorfor spør du meg? Spør heller dem som har hørt meg, om hva jeg har talt til dem. De vet hva jeg har sagt.»

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[22]En av vaktene som sto der, ga ham da et slag i ansiktet og sa: «Er det slik du svarer øverstepresten?»

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[23]Jesus sa til ham: «Hvis jeg sa noe galt, så før bevis for det! Men hvis det var sant, hvorfor slår du meg da?»

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

[24] Så sendte Annas ham bundet til øverstepresten Kaifas.

De novo, Pedro nega a Jesus

25 Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

26 Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

27 De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

28 Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

29 Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

30 Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

31 Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

32 para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

33 Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

25Imens sto Simon Peter og varmet seg. Da sa de til ham: «Er ikke du også en av disiplene hans?» Men han nektet og sa: «Nei, det er jeg ikke.»

26 En av øversteprestens tjenere, en slektning av ham som Peter hadde hugget øret av, sier: «Så ikke jeg deg i hagen sammen med ham?»

27 Men Peter nektet igjen. Og straks gol hanen.

Jesus for Pilatus

(Matt 27,1–2.11–21; Mark 15,1–11; Luk 23,1–5.13–20)

28 Så førte de Jesus fra Kaifas til landshøvdingens borg. Det var tidlig på morgenen. Selv gikk de ikke inn i borgen; de ville ikke bli urene, for da kunne de ikke spise påskemåltidet.

29Pilatus gikk da ut til dem og sa: «Hva er anklagen som dere fremfører mot dette mennesket?»

30De svarte: «Var han ikke en forbryter, hadde vi ikke overgitt ham til deg.»

31 «Ta ham dere, og døm ham etter deres egen lov!» sa Pilatus. Men jødene svarte: «Vi har ikke rett til å ta livet av noen.»

32 Slik skulle det ordet bli oppfylt som Jesus hadde sagt da han ga til kjenne hva slags død han skulle lide.

33 Pilatus gikk da inn i borgen igjen, kalte Jesus til seg og sa: «Er du jødenes konge?»

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?
[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?
[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.
[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?
[40] Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

João 19

[1] Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.
[2] Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

[34]Jesus svarte ham: «Sier du dette av deg selv, eller har andre sagt det om meg?»

[35]«Er vel jeg jøde?» sa Pilatus. «Ditt eget folk og overprestene har overgitt deg til meg. Hva er det du har gjort?"

[36] Jesus svarte: «Min kongsmakt er ikke av denne verden. Var min kongsmakt av denne verden, hadde mine menn kjempet for at jeg ikke skulle bli overgitt til jødene. Men min kongsmakt er ikke herfra."

[37] «Du er altså konge?» sa Pilatus. «Du sier at jeg er konge», svarte Jesus. «For å vitne om sannheten er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden. Hver den som er av sannheten, hører min røst.»

[38]«Hva er sannhet?» sa Pilatus. Deretter gikk han igjen ut til jødene og sa til dem: «Jeg finner ingen skyld hos denne mannen.
[39]Men dere har den skikken at jeg gir dere en fange fri til påske. Vil dere at jeg skal frigi jødenes konge?»

[40]Da ropte de igjen: «Ikke ham, men Barabbas!» Men Barabbas var en røver.

Johannes 19

[1]Pilatus grep nå Jesus og lot ham bli pisket.
[2] Soldatene flettet en krone av torner og satte den på hodet hans, og de la en purpurkappe om ham.

[3] Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

[3]Så trådte de fram for ham og sa: «Vær hilset, jødenes konge!» Og de slo ham i ansiktet.

[4] Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

[4]Pilatus gikk igjen ut av borgen og sa til jødene: «Jeg fører ham nå ut til dere for at dere skal forstå at jeg ikke finner noen skyld hos ham.»

[5] Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

[5]Så kom Jesus ut, og han bar tornekronen og purpurkappen. Pilatus sier til dem: «Se det mennesket!»

[6] Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

[6] Men da overprestene og vaktmennene fikk se ham, ropte de: «Korsfest! Korsfest!» Pilatus sa: «Korsfest ham dere! Jeg finner ingen skyld hos ham.»

[7] Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

[7] Jødene svarte: «Vi har en lov, og etter loven er han skyldig til å dø fordi han har gjort seg selv til Guds Sønn.»

[8] Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

[8]Da Pilatus hørte dette, ble han enda reddere.

[9] e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

[9]Han gikk inn i borgen igjen og sa til Jesus: «Hvor er du fra?» Men Jesus ga ham ikke noe svar.

[10] Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

[10]«Svarer du meg ikke?» sa Pilatus. «Vet du ikke at jeg har makt både til å gi deg fri og til å korsfeste deg?»

[11] Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

[11] Jesus svarte: «Du hadde ingen makt over meg dersom den ikke var gitt deg ovenfra. Derfor har han som har utlevert meg til deg, større skyld.»

[12] A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo

[12]Etter dette ville Pilatus gi ham fri. Men jødene ropte: «Gir du ham fri, er du ikke keiserens venn. Den som gjør seg selv til konge, setter seg opp mot keiseren.»

de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

Jesus blir dømt
(Matt 27,22–26; Mark 15,12–15; Luk 23,21–25)

[13] Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

[13]Da Pilatus hørte dette, førte han Jesus ut av borgen og satte seg i dommersetet, som sto på et sted som heter Helleplassen, på hebraisk Gabbata.

[14] E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

[14] Det var helgaften før påske, omkring den sjette time. Pilatus sier da til jødene: «Se, her er kongen deres!»

[15] Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

[15] Men de ropte: «Bort med ham, bort med ham! Korsfest ham!» «Skal jeg korsfeste kongen deres?» spurte Pilatus. «Vi har ingen annen konge enn keiseren», sa overprestene.

[16] Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

[16]Da overga han Jesus til dem for at han skulle korsfestes.

A crucificação
Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

Jesus blir korsfestet og dør
(Matt 27,31–56; Mark 15,21–41; Luk 23,26–49)

[17] Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

Så tok de Jesus med seg.

[17]Han bar selv korset sitt og gikk ut til det stedet som heter Hodeskallen, på hebraisk Golgata.

[18] onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

[18]Der korsfestet de ham, og sammen med ham to andre, en på hver side og Jesus mellom dem.

[19] Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

[19]Pilatus hadde laget en innskrift og festet til korset. Den lød: «Jesus fra Nasaret, jødenes konge.»

[20] Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

[20]Siden stedet der Jesus ble korsfestet, lå nær byen, og innskriften var på hebraisk, latin og gresk, leste mange av jødene denne innskriften.

[21] Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

[21]Jødenes overprester sa da til Pilatus: «Skriv ikke: 'Jødenes konge', men skriv: 'Dette er han som sa: Jeg er jødenes konge'.»

[22] Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

[22]Pilatus svarte: «Det jeg skrev, det skrev jeg.»

Os soldados deitam sortes

[23] Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

[23]Da soldatene hadde korsfestet Jesus, tok de klærne hans og fordelte dem på fire, én del til hver soldat. De tok også kjortelen. Men den var uten sømmer, vevd i ett stykke ovenfra og helt ned.

[24] Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

[24] Da sa de til hverandre: «La oss ikke rive den i stykker, men kaste lodd om hvem som skal ha den.» Slik skulle {{dette ordet i}} Skriften bli oppfylt: De delte mine klær mellom seg og kastet lodd om kappen. Dette gjorde soldatene.

[25] E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

[25] Ved Jesu kors sto hans mor, morens søster, Maria som var gift med Klopas, og Maria Magdalena.

[26] Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

[26] Da Jesus så sin mor og ved siden av henne disippelen han elsket, sa han til sin mor: «Kvinne, dette er din sønn.»

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

[27]Deretter sa han til disippelen: «Dette er din mor.» Fra da av tok disippelen henne hjem til seg.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[28] Jesus visste nå at alt var fullbrakt, og for at Skriften skulle bli oppfylt, sa han: «Jeg tørster.»

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[29] Det sto et kar der med vineddik. De fylte en svamp med den, satte svampen på en isopstilk og holdt den opp til munnen hans.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

[30]Da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: «Det er fullbrakt!» Så bøyde han hodet og utåndet.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

[31] Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

[31] Det var helgaften, og kroppene måtte ikke bli hengende på korset over sabbaten, for denne sabbaten var en stor høytidsdag. Jødene ba derfor Pilatus om at beina måtte knuses på dem og kroppene bli tatt ned.

[32] Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

[32]Soldatene kom da og knuste beina først på den ene og så på den andre som var blitt korsfestet sammen med Jesus.

[33] chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

[33]Da de kom til Jesus, så de at han alt var død, og de knuste ikke hans bein.

[34] Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

[34]Men en av soldatene stakk ham i siden med et spyd, og straks kom det ut blod og vann.

[35] Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

[35] Han som så det, har vitnet om det for at også dere skal tro. Hans vitneutsagn er sant, og han vet at han taler sant.

[36] E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

[36] Dette skjedde for at dette ordet i Skriften skulle bli oppfylt: Ikke et bein skal brytes på ham.

[37] E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

[37] Og et annet skriftord sier: De skal se på ham som de har gjennomboret.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

Jesus blir gravlagt

(Matt 27,57–61; Mark 15,42–47; Luk 23,50–56)

[38] Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

[38] Josef fra Arimatea ba nå Pilatus om tillatelse til å ta ned Jesu kropp. Josef var disippel av Jesus, men i hemmelighet fordi han var redd for jødene. Pilatus ga ham lov, og han kom og tok kroppen ned.

[39] E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

[39] Også Nikodemus var der, han som kom til Jesus første gang om natten. Han hadde med seg en blanding av myrra og aloe, omkring hundre pund.

[40]De tok da Jesu kropp og svøpte ham i linklær med den velluktende salven i, slik skikken er ved jødenes gravferder.

[41]Der hvor Jesus var blitt korsfestet, var det en hage, og i hagen en ny grav som ingen ennå var blitt lagt i.

[42]Fordi det var helgaften for jødene, og fordi graven var så nær, la de Jesus i den.

João 20

A ressurreição de Jesus
Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

Johannes 20

Den oppstandne
(Kap. 20–21)
Den tomme graven
(Matt 28,1–10; Mark 16,1–8; Luk 24,1–12)

[1]Tidlig om morgenen den første dagen i uken, mens det ennå er mørkt, kommer Maria Magdalena til graven. Da ser hun at steinen foran graven er tatt bort.

[2] Hun løper av sted og kommer til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus hadde kjær, og hun sier: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.»

[3]Da dro Peter og den andre disippelen ut og kom til graven.

[4]De løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først.

[5]Han bøyde seg fram og så linklærne ligge der, men gikk ikke inn i graven.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena
Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[6]Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så linklærne som lå der,

[7]og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med linklærne, men sammenrullet på et sted for seg selv.

[8]Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde.

[9] Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde.

[10]Disiplene gikk så hjem.

Jesus viser seg for Maria Magdalena
(Mark 16,9–11)

[11]Men Maria sto like utenfor graven og gråt. Gråtende bøyde hun seg fram og så inn i graven.

[12]Da fikk hun se to hvitkledde engler sitte der Jesu kropp hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene.

[13]«Hvorfor gråter du, kvinne?» spurte de. Hun svarte: «De har tatt Herren min bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham.»

[14]I det samme snudde hun seg og så Jesus stå der, men hun skjønte ikke at det var han.

[15]«Hvorfor gråter du, kvinne?» spør Jesus. «Hvem leter du etter?» Hun trodde at det var gartneren, og sa til ham: «Herre, hvis du har tatt ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så skal jeg ta ham med meg.»

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

Jesus aparece aos discípulos

Lucas 24.36-43

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e

[16]«Maria», sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: «Rabbuni» – det betyr mester.

[17] Jesus sier til henne: «Rør meg ikke, for jeg har ennå ikke steget opp til Far. Men gå til mine brødre og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud.»

[18]Da gikk Maria Magdalena av sted og sa til disiplene: «Jeg har sett Herren!» Og hun fortalte hva han hadde sagt til henne.

Jesus viser seg for disiplene

(Matt 28,16–20; Mark 16,15–16; Luk 24,36–49)

[19] Det var om kvelden samme dag, den første dagen i uken. Av frykt for jødene hadde disiplene stengt dørene der de var samlet. Da kom Jesus; han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!»

[20]Og da han hadde sagt det, viste han dem sine hender og sin side. Disiplene ble glade da de så Herren.

[21] Igjen sa Jesus til dem: «Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere.»

[22] Så åndet han på dem og sa: «Ta imot Den hellige ånd.

[23] Dersom dere tilgir noen syndene deres, da er de tilgitt. Dersom dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt.»

Tomas

[24] Tomas, en av de tolv, han som ble kalt Tvillingen, var ikke sammen med de andre disiplene da Jesus kom.

[25]«Vi har sett Herren», sa de til ham. Men han sa: «Dersom jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og får legge

não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

26 Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

27 E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

28 Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

29 Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

30 Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

31 Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

1 Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

2 estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

fingeren i dem og stikke hånden i siden hans, kan jeg ikke tro.»

26 Åtte dager senere var disiplene igjen samlet, og Tomas var sammen med dem. Da kom Jesus mens dørene var lukket. Han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere.»

27Så sier han til Tomas: «Kom med fingeren din, se her er hendene mine. Kom med hånden og stikk den i siden min. Og vær ikke vantro, men troende!»

28«Min Herre og min Gud!» sa Tomas.

29 Jesus sier til ham: «Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror.»

30 Jesus gjorde også mange andre tegn for øynene på disiplene, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken.

31 Men disse er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.

Johannes 21

Jesus viser seg for disiplene ved Tiberiassjøen

1Siden åpenbarte Jesus seg enda en gang for disiplene ved Tiberiassjøen. Det gikk slik til:

2Simon Peter, Tomas, som ble kalt Tvillingen, Natanael fra Kana i Galilea, Sebedeus-sønnene og to andre av disiplene hans var sammen der.

[3] Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

[4] Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

[5] Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

[6] Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

[7] Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

[8] mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

[9] Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

[10] Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

[11] Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe:

[3]Simon Peter sier til de andre: «Jeg drar ut og fisker.» «Vi blir også med», sa de. De gikk av sted og steg i båten. Men den natten fikk de ingenting.

[4] Da morgenen kom, sto Jesus på stranden, men disiplene visste ikke at det var han.

[5]«Har dere ikke noe å spise, barna mine?» sa Jesus til dem. «Nei», svarte de.

[6] «Kast garnet ut på høyre side av båten, så skal dere få», sa Jesus. De kastet garnet ut, og nå klarte de ikke å dra det opp, så mye fisk hadde de fått.

[7]Disippelen som Jesus hadde kjær, sa da til Peter: «Det er Herren.» Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg – den hadde han tatt av – og kastet seg i sjøen.

[8] De andre disiplene kom etter i båten og dro garnet med fisken etter seg. De var ikke langt fra land, bare omkring to hundre alen.

[9]Da de var kommet i land, så de et bål der, og det lå fisk og brød på glørne.

[10]«Kom hit med noen av de fiskene dere nettopp fikk», sa Jesus til dem.

[11]Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, ett hundre og femtitre i alt. Men enda det var så mange, revnet ikke garnet.

[12]Jesus sa til dem: «Kom og få mat!» Ingen av disiplene våget å spørre ham: «Hvem er du?» De visste at det var Herren.

Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

Pedro é interrogado

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[13] Så gikk Jesus fram, tok brødet og ga dem, det samme gjorde han med fisken.

[14] Dette var tredje gang Jesus åpenbarte seg for disiplene etter at han var stått opp fra de døde.

Jesus og Peter

[15]Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?» Han svarte: «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø lammene mine!»

[16] Igjen, for annen gang, sier han: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?» «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær», svarte Peter. Jesus sier: «Vær gjeter for sauene mine!»

[17]Så sier han for tredje gang: «Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?» Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: «Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø sauene mine!

[18] Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil.»

[19]Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: «Følg meg!»

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

O testemunho de João

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

[20] Peter snudde seg og så at disippelen som Jesus hadde kjær, fulgte etter. Det var han som hadde lent seg inntil Jesus ved måltidet og spurt: «Herre, hvem er det som skal forråde deg?»

[21]Da Peter fikk se ham, sa han til Jesus: «Herre, hva skal skje med ham?»

[22]Jesus svarte: «Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg? Følg du meg!»

[23]Det ryktet kom da ut blant søsknene at denne disippelen ikke skulle dø. Men Jesus sa ikke at han ikke skulle dø. Han sa: «Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg?»

Sluttord

[24] Det er denne disippelen som vitner om alt dette og som har skrevet dette, og vi vet at hans vitneutsagn er sant.

[25] Men også mye annet har Jesus gjort. Skulle det skrives ned, hver enkelt ting, tror jeg ikke hele verden ville romme alle de bøker som da måtte skrives.

Atos dos Apóstolos	Apostlenes Gjerninger

Atos 1

Prólogo

[1] Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

[2] até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

[3] A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

[4] E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

[5] Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

[6] Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

[7] Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

[8] mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

Apostlenes Gjerninger 1

Løftet om Den hellige ånd

[1] I min første bok, gode Teofilos, skrev jeg om alt det Jesus gjorde og lærte, fra han begynte

[2]og helt til den dagen han ble tatt opp til himmelen. Da hadde han ved Den hellige ånd gitt sine befalinger til de apostler han hadde utvalgt.

[3] Etter å ha lidd døden sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til.

[4] En gang han spiste sammen med dem, påla han dem dette: «Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg.

[5] For Johannes døpte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd.»

Jesus blir tatt opp til himmelen

[6] Mens de var sammen, spurte de ham: «Herre, er tiden nå kommet da du vil gjenreise riket for Israel?»

[7] Han svarte: «Det er ikke dere gitt å kjenne tider og stunder som Far har fastsatt av sin egen makt.

[8] Men dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ende.»

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

[9] Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort foran øynene deres.

[10] Som de nå stirret mot himmelen mens han dro bort, sto med ett to menn i hvite klær foran dem

[11] og sa: «Galileere, hvorfor står dere og ser mot himmelen? Denne Jesus som ble tatt bort fra dere opp til himmelen, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til himmelen.»

[12] Da vendte de tilbake til Jerusalem fra den høyden som heter Oljeberget og ligger nær Jerusalem, bare en sabbatsreise unna.

[13] Inne i byen gikk de opp på den salen hvor de pleide å holde til. Det var Peter og Johannes, Jakob og Andreas, Filip og Tomas, Bartolomeus og Matteus, Jakob, sønn av Alfeus, Simon seloten og Judas, sønn av Jakob.

[14] Alle disse holdt trofast sammen i bønn, sammen med noen kvinner og Maria, Jesu mor, og brødrene hans.

En ny apostel

[15] En gang på denne tiden sto Peter fram blant søsknene. Det var omkring hundre og tjue mennesker samlet.

[16] «Mine søsken», sa han, «det måtte gå i oppfyllelse, det skriftordet som Den hellige ånd lot David si om Judas, han som viste vei for dem som grep Jesus.

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

[17]Han var regnet med blant oss og hadde fått samme tjeneste og oppdrag.

[18] For lønnen han fikk for ugjerningen sin, kjøpte han en åker. Men han falt hodestups så buken revnet og alle innvollene veltet ut.

[19]Alle som bor i Jerusalem, fikk vite om dette. På sitt eget språk kalte de derfor åkeren Hakeldama, det betyr Blodåkeren.

[20] For det står skrevet i Salmenes bok: La bostedet hans ligge øde, la ingen bo der, og:La en annen overta hans oppdrag.

[21] Noen menn var sammen med oss hele den tiden Herren Jesus gikk inn og ut blant oss,

[22] helt fra begynnelsen, da han ble døpt av Johannes, og til den dagen han ble tatt fra oss opp til himmelen. Nå må en av disse sammen med oss være vitne om at han er stått opp.»

[23]Og de stilte fram to: Josef, som ble kalt Barsabbas med tilnavnet Justus, og Mattias.

[24] Så ba de: «Herre, du som kjenner alles hjerter, vis oss hvem av disse to du har utvalgt

[25]til å ta plassen etter Judas og overta den aposteltjenesten som han forlot da han gikk til sitt eget sted.»

[26] De kastet lodd mellom dem, og loddet falt på Mattias. Fra nå av ble han regnet som apostel sammen med de elleve.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em

Apostlenes Gjerninger 2

Ånden blir gitt på pinsedagen

[1] Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted.

[2]Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt.

[3]Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem.

[4] Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne.

[5]I Jerusalem bodde det fromme jøder fra alle folkeslag under himmelen.

[6]En stor folkemengde stimlet sammen da de hørte denne lyden, og det ble stor forvirring, for hver enkelt hørte sitt eget morsmål bli talt.

[7] Forskrekket og forundret spurte de: «Er de ikke galileere, alle disse som taler?

[8]Hvordan kan da hver enkelt av oss høre sitt eget morsmål?

[9] Vi er partere og medere og elamitter, folk som bor i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, i Pontos og Asia,

[10]Frygia og Pamfylia, i Egypt og i Libya-området mot Kyréne, og innflyttere fra Roma,

[11] jøder og proselytter, kretere og arabere – og vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne tungemål!»

nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[12]De visste ikke hva de skulle tro, og forvirret spurte de hverandre: «Hva er dette for noe?»

[13]Men noen gjorde narr av dem og sa: «De har drukket seg fulle på søt vin.»

Peter taler på pinsedagen

[14] Da steg Peter fram sammen med de elleve. Han hevet stemmen og talte til dem: «Jødiske menn og alle dere som bor i Jerusalem! Merk dere hva jeg sier, og lytt nøye til mine ord!

[15] Disse menneskene er ikke fulle, slik dere tror. Det er jo bare den tredje time på dagen.

[16]Men her skjer det som er sagt gjennom profeten Joel:

[17] I de siste dager skal det skje, sier Gud, at jeg øser ut min Ånd over alle mennesker. Deres sønner og døtre skal profetere, de unge skal se syn, og de gamle skal drømme drømmer.

[18]Selv over mine slaver og slavekvinner vil jeg i de dager øse ut min Ånd, og de skal tale profetisk.

[19]Jeg setter varsler oppe på himmelen og tegn nede på jorden, blod og ild og røykskyer.

[20]Solen skal forvandles til mørke og månen til blod før Herrens dag kommer, den store og strålende.

[21] Men hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

[22] Israelitter, hør disse ord! Jesus fra Nasaret var en mann som Gud pekte ut for dere med mektige gjerninger og under og tegn som Gud lot ham gjøre blant dere. Alt dette kjenner dere til.

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[23]Han ble utlevert til dere, slik Gud på forhånd hadde bestemt og kjente til, og ved lovløses hånd naglet dere ham til korset og drepte ham.

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

[24] Men Gud reiste ham opp og løste ham fra dødens rier. Døden var ikke sterk nok til å holde ham fast.

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[25] For David sier om ham: Alltid har jeg Herren for mine øyne, for han er ved min høyre side, jeg skal ikke vakle.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[26]Derfor gledet mitt hjerte seg, og min tunge jublet, og selv kroppen skal slå seg til ro med håp.

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[27]For du skal ikke forlate min sjel i dødsriket og ikke la din hellige se forråtnelse.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

[28]Du har lært meg å kjenne livets veier, og du skal fylle meg med glede for ditt ansikt.

[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[29] Brødre, la meg tale fritt og åpent til dere om vår stamfar David. Han døde og ble gravlagt, og den dag i dag har vi graven hans hos oss.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[30] Men han var en profet og visste at Gud med ed hadde lovet åsette hans livsfrukt på hans trone.

31 prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

32 A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

33 Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

34 Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

35 até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

36 Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

Três mil batizados

37 Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

38 Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

39 Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

40 Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

31 Derfor så han inn i fremtiden og talte om at Messias skulle stå opp. Det var han som ikke skulle bli værende i dødsriket, og det var hans kropp som ikke skulle se forråtnelse.

32 Denne Jesus har Gud reist opp, det er vi alle vitner om.

33 Han ble opphøyd til Guds høyre hånd og mottok fra sin Far Den hellige ånd som var lovet oss, og den har han nå øst ut, slik dere ser og hører.

34 For David fór ikke opp til himmelen, han sier jo selv: Herren sa til min herre: Sett deg ved min høyre hånd

35til jeg får lagt dine fiender som skammel for dine føtter.

36 Så skal hele Israels folk vite for visst: Denne Jesus som dere korsfestet, ham har Gud gjort til både Herre og Messias.»

37 Da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: «Hva skal vi gjøre, brødre?»

38 Peter svarte dem: «Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere kan få tilgivelse for syndene, og dere skal få Den hellige ånds gave.

39 For løftet gjelder dere og barna deres og alle som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller på.»

40 Også med mange andre ord vitnet han for dem, og han formante dem: «La dere frelse fra denne vrangsnudde slekten.»

[41] Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.	[41] De som tok imot budskapet hans, ble døpt, og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen mennesker.
Como viviam os convertidos	**Fellesskapet mellom de troende**
[42] E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.	[42] De holdt seg trofast til apostlenes lære og fellesskapet, til brødsbrytelsen og bønnene.
[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.	[43] Hver og en ble grepet av ærefrykt, og mange under og tegn ble gjort av apostlene.
[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.	[44] Alle de troende holdt sammen og hadde alt felles.
[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.	[45]De solgte eiendommene sine og det de ellers eide, og delte ut til alle etter som hver enkelt trengte det.
[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,	[46] Hver dag holdt de trofast sammen på tempelplassen, og i hjemmene brøt de brødet og spiste sammen med oppriktig og hjertelig glede.
[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.	[47] De sang og lovpriste Gud og var godt likt av hele folket. Og hver dag la Herren til nye som lot seg frelse.

Atos 3

A cura de um coxo

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

Apostlenes Gjerninger 3

Peter helbreder og forkynner

[1] Peter og Johannes gikk en dag opp til tempelet, til ettermiddagsbønnen ved den niende time.

[2] Da kom noen bærende på en mann som hadde vært lam helt fra mors liv. Hver dag satte de ham ned ved den tempelporten som kalles Fagerporten, så han kunne tigge om gaver fra dem som gikk inn på tempelplassen.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[3]Da han så Peter og Johannes som var på vei inn, ba han om en gave.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[4]De så fast på ham, og Peter sa: «Se på oss!»

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[5]Han gjorde det og håpet de ville gi ham noe.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[6] Men Peter sa: «Sølv eller gull har jeg ikke, men det jeg har, vil jeg gi deg. I Jesu Kristi nasareerens navn: Reis deg og gå!»

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[7]Og han grep ham i høyre hånd og reiste ham opp. Straks fikk han styrke i føttene og anklene,

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[8]han sprang opp, sto på føttene og begynte å gå omkring. Han fulgte dem inn på tempelplassen, hvor han snart gikk, snart sprang, mens han sang og priste Gud.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[9]Og alle så hvordan han gikk omkring og lovpriste Gud.

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

[10] De kjente ham igjen og visste at det var han som pleide å sitte ved Fagerporten og tigge om gaver, og de ble slått av undring og forferdelse over det som hadde hendt ham.

O discurso de Pedro no templo

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[11] Mannen holdt seg nær til Peter og Johannes, og fulle av undring stimlet hele folket sammen rundt dem i Salomos søylehall.

[12] À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

[12]Da Peter så det, begynte han å tale til folket: «Israelitter, hvorfor er dere forundret over dette? Hvorfor stirrer dere på oss som om det var vår egen kraft eller fromhet som gjorde at denne mannen kan gå?

[13] O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

[14] Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos

[13] Nei, Abrahams og Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus. Dere utleverte ham og fornektet ham for Pilatus, som hadde besluttet å gi ham fri.

[14] Dere fornektet Den hellige og rettferdige og ba om å få løslatt en morder.

[15] Men livets opphavsmann drepte dere, han som Gud reiste opp fra de døde, det er vi vitner om.

[16] Ved troen på Jesu navn har dette skjedd, for det navnet har gitt styrke til denne mannen som dere både ser og kjenner. Den tro vi får gjennom dette navnet, har gitt mannen full førlighet igjen, slik dere alle kan se.

[17] Jeg vet nok, brødre, at dere handlet i uvitenhet, akkurat som rådsherrene deres.

[18] Men slik oppfylte Gud det han hadde latt alle profetene forkynne på forhånd, at hans Messias skulle lide.

[19] Angre derfor og vend om, så syndene deres blir strøket ut.

[20]Da skal det komme tider med lindring fra Herren, og han skal sende den Messias som er bestemt for dere, Jesus.

[21]Han må være i himmelen til tiden kommer da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om fra eldgamle dager ved sine hellige profeters munn.

[22] Moses har sagt: ‘Herren Gud skal la det stå fram en profet som meg blant dere, en

um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

Atos 4

Pedro e João presos

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

[3] e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

[4] Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

Pedro e João perante o Sinédrio

[5] No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

av deres egne brødre. Ham skal dere høre på i alt det han sier til dere.

[23] Hver og en som ikke hører på denne profeten, skal utryddes av folket.’

[24] Ja, alle profetene som har talt, helt fra Samuel av, har forkynt det som skjer i disse dager.

[25] Dere er barn av profetene og har del i den pakten som Gud opprettet med fedrene deres da han sa til Abraham: ‘I din ætt skal alle slekter på jorden velsignes.’

[26] Gud lot sin tjener stå fram for dere først og sendte ham for å velsigne dere når hver og en vender om fra sin ondskap.»

Apostlenes Gjerninger 4

Peter og Johannes for Rådet

[1] Mens de ennå talte til folket, ble de overrasket av prestene, sjefen for tempelvakten og saddukeerne,

[2]som var opprørt over at de underviste folket og forkynte oppstandelsen fra de døde ved Jesus.

[3]De pågrep dem og satte dem i fengsel til dagen etter, for det var allerede blitt sent.

[4]Men mange av dem som hadde hørt budskapet, kom til tro, og tallet på menn var nå omkring fem tusen.

[5] Dagen etter kom jødenes rådsherrer, de eldste og de skriftlærde sammen i Jerusalem.

6 com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

7 e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

8 Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

9 visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

10 tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

11 Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

12 E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

13 Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

14 Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

15 E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

16 dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a

6 Også øverstepresten Annas var der, og Kaifas, Johannes og Aleksander, sammen med de andre som var i slekt med øversteprestene.

7 De lot apostlene bli ført fram og forhørte dem: «Med hvilken kraft og i hvilket navn har dere gjort dette?»

8 Da ble Peter fylt av Den hellige ånd og svarte dem: «Rådsherrer og eldste i folket!

9Når vi i dag blir forhørt på grunn av en velgjerning mot en syk mann og blir spurt om hvordan han er blitt helbredet,

10så skal dere alle, og hele Israels folk, vite dette: Når denne mannen står frisk foran dere, er det ved navnet til Jesus Kristus, nasareeren, han som dere korsfestet, men som Gud reiste opp fra de døde.

11 Han er steinen som ble vraket av dere bygningsmenn, men som er blitt hjørnestein.

12 Det finnes ikke frelse i noen annen, for under himmelen er det ikke gitt menneskene noe annet navn som vi kan bli frelst ved.»

13Da de så hvor frimodige Peter og Johannes var, og forsto at de var ulærde menn av folket, undret de seg. De visste at de hadde vært sammen med Jesus,

14og da de så mannen som var helbredet, stå der sammen med dem, kunne de ikke si imot.

15De sendte dem ut av rådssalen og møttes for å rådslå med hverandre.

16 De sa: «Hva skal vi gjøre med disse menneskene? De har gjort et åpenlyst

todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

A igreja em oração

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

[26] Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

under; det er klart for alle som bor i Jerusalem, og vi kan ikke nekte for det.

[17]Men dette må ikke få lov til å spre seg mer blant folk. Derfor skal vi true dem så de ikke taler til noe menneske mer i dette navnet.»

[18] De kalte dem inn igjen og påla dem å holde helt opp med å forkynne og undervise i Jesu navn.

[19]Men Peter og Johannes svarte dem: «Døm selv om det er rett i Guds øyne å adlyde dere mer enn ham.

[20]Men vi kan ikke la være å tale om det vi har sett og hørt.»

[21]Da truet de dem enda mer, men lot dem gå. For de fant ingen mulighet til å straffe dem så lenge hele folket lovpriste Gud for det som var skjedd.

[22]Mannen som var blitt helbredet ved dette underet, var jo over førti år.

Bønn og fellesskap

[23]Etter at de var løslatt, gikk de til sine egne og fortalte hva overprestene og de eldste hadde sagt.

[24] Da de andre hørte det, ba de til Gud med ett sinn og én stemme og sa: «Herre, du som skapte himmelen og jorden og havet og alt som er i dem,

[25] du lot Den hellige ånd si dette gjennom din tjener David, vår far: Hvorfor er folkeslag i opprør? Hvorfor grunner folkene på det som er forgjeves?

[26]Jordens konger reiser seg, fyrstene slår seg sammen mot Herren og hans Salvede.

[27] porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

[28] para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

[29] agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

[30] enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

[31] Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

A comunidade cristã

[32] Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

[33] Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

[34] Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

[35] e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

[27] Ja, i denne byen slo de seg sannelig sammen mot din hellige tjener Jesus, som du salvet. Både Herodes og Pontius Pilatus sammen med hedningfolkene og Israels stammer –

[28] alle har de gjort det som du ved din hånd og din vilje hadde bestemt skulle skje.

[29]Og nå, Herre, hold øye med truslene deres og la dine tjenere tale ditt ord med frimodighet.

[30]Rekk ut din hånd, så det skjer helbredelser og tegn og under ved navnet til Jesus, din hellige tjener.»

[31] Da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. De ble alle fylt av Den hellige ånd og talte Guds ord med frimodighet.

[32] Alle de troende var ett i hjerte og sinn, og ingen regnet det de eide som sitt eget; de hadde alt felles.

[33] Med stor kraft bar apostlene fram vitnesbyrdet om at Herren Jesus var stått opp, og stor nåde var over dem alle.

[34]Ingen av dem led nød, for de som eide jord eller hus, solgte det og kom med pengene

[35]og la dem for apostlenes føtter. Så fikk hver enkelt tildelt det han trengte.

A oferta de Barnabé

[36] José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

[37] como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

Atos 5

Ananias e Safira

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por

[36] Josef, en levitt fra Kypros, ble av apostlene også kalt Barnabas, det betyr trøstens sønn.

[37]Han solgte en åker han eide, kom med pengene og la dem for apostlenes føtter.

Apostlenes Gjerninger 5

Ananias og Saffira

[1] En mann som het Ananias og hans kone Saffira solgte en eiendom.

[2]Men han stakk til side en del av pengene, og kona visste om det. Så kom han og la resten foran apostlenes føtter.

[3] Da sa Peter: «Ananias, hvorfor har Satan fylt ditt hjerte, så du kan lyve for Den hellige ånd og stikke til side noe av det du fikk for jordstykket ditt?

[4]Kunne du ikke ha beholdt det? Det var jo ditt. Og bestemte du ikke selv over pengene du solgte det for? Hvordan kunne du bestemme deg for dette i ditt hjerte? Det er ikke mennesker, men Gud du har løyet for.»

[5]Da Ananias hørte det, falt han om og døde. Og alle som hørte det, ble grepet av stor frykt.

[6]Noen unge menn kom og svøpte inn den døde. Så bar de ham bort og gravla ham.

[7]Omkring tre timer senere kom kona hans inn uten å vite om det som hadde skjedd.

[8]Peter spurte henne: «Var dette alt dere fikk for jordstykket?» Hun svarte: «Ja, dette er alt.»

tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

Os apóstolos fazem muitos milagres

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

A prisão dos apóstolos

[9] Da sa Peter til henne: «Hvordan kunne dere bli enige om å sette Herrens Ånd på prøve? Hør skrittene utenfor døren. Nå kommer de som har gravlagt mannen din; de skal bære ut deg også.»

[10]Straks ség hun sammen ved føttene hans og døde. De unge mennene kom inn og fant henne død, og de bar henne ut og gravla henne ved siden av mannen.

[11] Men hele menigheten og alle som hørte om det, ble grepet av frykt.

Tegn og under

[12] Ved apostlenes hender ble mange tegn og under gjort i folket. Alle holdt trofast sammen i Salomos søylehall.

[13] Ingen andre våget å slå seg sammen med dem, men folket satte dem høyt.

[14] Stadig flere trodde på Herren og ble lagt til dem, både menn og kvinner i stort antall.

[15] De bar også syke ut på gatene og la dem på senger og bårer, for at i det minste skyggen av Peter kunne falle på noen av dem når han gikk forbi.

[16]Det kom også mye folk fra byene rundt Jerusalem. De bar med seg syke og folk som var plaget av urene ånder, og alle ble helbredet.

Nytt forhør

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.

[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,

[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.

[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.

[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

[17] Da grep øverstepresten inn, han og alle som var på hans side, nemlig saddukeerpartiet. De ble fylt av brennende harme,

[18]pågrep apostlene og kastet dem i byfengselet.

[19] Men en engel fra Herren åpnet fengselsportene om natten, førte dem ut og sa:

[20] «Gå og still dere opp på tempelplassen, og la folket få høre hele dette budskapet om livet!»

[21]Fordi de hadde hørt disse ordene, gikk de til tempelet tidlig neste morgen og underviste. Imens kalte øverstepresten og hans tilhengere sammen Rådet, hele Israels eldsteråd. Så sendte de bud til fengselet for å hente apostlene.

[22]Men da vaktene kom, fant de dem ikke der. De vendte tilbake og meldte:

[23]«Vi fant fengselet forsvarlig stengt, og vokterne sto ved portene. Men da vi låste opp, fant vi ingen der inne.»

[24]Denne meldingen gjorde overprestene og sjefen for tempelvakten forvirret, og de undret seg på hva dette kunne være.

[25]I det samme kom det en og meldte: «De mennene dere satte i fengsel, står nå på tempelplassen og underviser folket.»

[26]Vaktsjefen og vaktene dro da av sted og hentet dem, men uten å bruke makt; de var redde for å bli steinet av folket.

[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,

[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[30] O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

O parecer de Gamaliel

[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.

[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.

[27]De tok apostlene med seg og førte dem fram for Rådet. Og øverstepresten begynte å forhøre dem:

[28] «Vi påla dere strengt at dere ikke skulle undervise i dette navnet. Og nå har dere spredt læren deres over hele Jerusalem og vil legge skylden for denne mannens blod over på oss.»

[29] Men Peter og de andre apostlene svarte: «En skal lyde Gud mer enn mennesker.

[30] Våre fedres Gud reiste opp Jesus, han som dere hengte på et tre og drepte.

[31] Ham har Gud opphøyd og satt ved sin høyre hånd som fyrste og frelser, slik at han kan gi Israel omvendelse og tilgivelse for syndene.

[32] Vi er vitner om alt dette, vi og Den hellige ånd som Gud har gitt dem som er lydige mot ham.»

[33]Da de hørte det, ble de rasende og bestemte seg for å rydde dem av veien.

[34] Men da reiste det seg en mann i Rådet, fariseeren Gamaliel, en lovlærer som hele folket satte høyt. Han befalte dem å føre mennene ut en liten stund

[35]og sa: «Israelitter, tenk dere godt om før dere gjør noe med disse mennene.

[36] For en tid siden sto Tevdas fram. Han ga seg ut for å være noe stort, og omkring fire hundre mann sluttet seg til ham. Men han ble drept, og alle tilhengerne hans ble spredt og forsvant.

[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.

[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;

[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

A instituição dos diáconos

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[37] Etter ham, da folketellingen pågikk, kom galileeren Judas. Han fikk folk med seg, men også han omkom, og alle tilhengerne hans ble spredt.

[38]Og nå sier jeg dere: Hold dere unna disse mennene. Slipp dem fri! For dersom dette er menneskers vilje og verk, blir det ingenting av det.

[39]Men er det av Gud, da kan dere ikke stoppe dem. Pass dere, ellers kan det vise seg at dere kjemper mot Gud.» De fulgte dette rådet

[40] og kalte apostlene inn igjen. De lot dem piske, forbød dem å tale i Jesu navn og slapp dem fri.

[41] De forlot Rådet og gledet seg over at de var funnet verdige til å bli vanæret for Navnets skyld.

[42] Men de lot seg ikke stanse. Både i tempelet og i hjemmene underviste de dag etter dag og forkynte evangeliet om at Jesus er Messias.

Apostlenes Gjerninger 6

En ny tjeneste i menigheten

[1] På denne tiden, da tallet på disipler stadig steg, kom de gresktalende jødene med klager mot de hebraisktalende fordi deres egne enker ble tilsidesatt ved den daglige utdelingen.

[2]De tolv kalte da sammen alle disiplene og sa: «Det ville være galt om vi forsømte Guds ord for å gjøre tjeneste ved bordene.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

[4] e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

[5] O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[3]Velg nå ut blant dere, brødre, sju menn som har godt ord på seg og er fylt av Ånd og visdom; dem vil vi sette til denne oppgaven.

[4]Så skal vi vie oss til bønnen og tjenesten med Ordet.»

[5] Dette forslaget ble tatt godt imot av hele forsamlingen. Og de valgte Stefanus, en mann fylt av tro og Hellig Ånd, og Filip, Prokoros, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaus, en proselytt fra Antiokia.

[6] Disse ble ført fram for apostlene, som ba og la hendene på dem.

[7] Guds ord nådde stadig flere, og tallet på disipler i Jerusalem økte sterkt. Også en stor flokk av prestene ble lydige mot troen.

Stefanus

[8] Stefanus var full av nåde og kraft og gjorde store under og tegn blant folket.

[9] Da sto det fram noen fra den synagogen som ble kalt «Synagoge for frigitte og for kyreneere og aleksandrinere». Sammen med jøder fra Kilikia og Asia begynte de å diskutere med Stefanus.

[10] Men de kunne ikke stå seg mot den visdom og ånd som han talte med.

[11]Da fikk de i hemmelighet forledet noen til å påstå: «Vi har hørt ham si spottende ord mot Moses og mot Gud.»

[12]Slik hisset de opp folket og de eldste og de skriftlærde. Og de gikk mot ham, grep ham og dro ham fram for Rådet.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

[13] Der førte de fram falske vitner som sa: «Denne mannen holder ikke opp med å tale mot dette hellige sted og mot loven.

[14] Vi har hørt ham si at denne Jesus fra Nasaret skal rive ned helligdommen og forandre de skikkene som vi har fått overlevert fra Moses.»

[15]Alle som var til stede i Rådet, stirret på ham og så at ansiktet hans var som ansiktet til en engel.

Atos 7

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

Apostlenes Gjerninger 7

[1]Øverstepresten spurte: «Er dette sant?»

[2] Og Stefanus svarte: «Brødre og fedre, hør på meg! Herlighetens Gud viste seg for vår far Abraham mens han bodde i Mesopotamia, før han slo seg ned i Harran.

[3] Gud sa til ham: 'Dra bort fra landet ditt og fra slekten din til det landet som jeg skal vise deg!'

[4]Da reiste han fra Kaldeerlandet og bosatte seg i Harran, og etter at hans far var død, lot Gud ham flytte derfra til dette landet som dere bor i nå.

[5] Gud ga ham ikke noen egen jord der, ikke så mye som en fotsbredd, men han lovet å gi ham og hans ætt landet til eiendom, enda han ikke hadde barn.

[6] Og Gud sa til ham at ætten hans skulle bo som innflyttere i et fremmed land, der de skulle være slaver og bli plaget i fire hundre år.

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

[7] 'Men det folket de skal være slaver for, vil jeg dømme', sa Gud, 'og så skal de dra ut og tjene meg på dette stedet.'

[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

[8] Siden ga Gud ham omskjærelsespakten, og han ble far til Isak og omskar ham på den åttende dagen. Slik gjorde også Isak med Jakob, og Jakob med de tolv stamfedrene.

[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

[9] Stamfedrene ble misunnelige på Josef og solgte ham til Egypt. Men Gud var med ham

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

[10] og berget ham ut av all nød. Han ga ham visdom og lot ham vinne velvilje hos farao, egypterkongen, og kongen satte ham til å styre Egypt og hele sitt hus.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[11] Så ble hele Egypt og Kanaan rammet av hungersnød, og nøden var stor. Våre fedre fikk ikke tak i mat.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[12] Da Jakob hørte at det skulle være korn i Egypt, sendte han fedrene dit for første gang.

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.

[13] Andre gangen de kom, ga Josef seg til kjenne for brødrene sine, og farao fikk vite om slekten til Josef.

[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.

[14]Da sendte Josef bud og kalte til seg sin far Jakob og hele familien – syttifem personer.

[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;

[15] Så reiste Jakob ned til Egypt, og der døde både han og fedrene våre.

[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[16] De ble ført til Sikem og lagt i den graven Abraham hadde kjøpt av Hamors sønner i Sikem og betalt med sølv.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,
[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.
[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.
[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;
[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.
[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.
[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

[25] Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.
[26] No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?
[27] Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

[17]Tiden nærmet seg da Gud skulle innfri det løftet han hadde gitt Abraham. Folket hadde vokst og var blitt tallrikt i Egypt.
[18] Det sto fram en ny konge i Egypt, en som ikke visste om Josef.
[19] Han brukte list mot folket vårt, mishandlet fedrene våre og tvang dem til å sette ut spedbarna sine, så de ikke skulle leve opp.
[20] På den tiden ble Moses født. Han var et vakkert barn i Guds øyne. Tre måneder ble han oppfostret i farens hus.
[21] Så ble han satt ut, men faraos datter fant ham og oppdro ham som sin egen sønn.
[22]Slik ble Moses opplært i all egyptisk visdom, og han var full av kraft i både ord og handling.
[23] Da han hadde fylt førti år, fikk han inderlig lyst til å besøke sine landsmenn, israelittene.
[24]Og da han så en som ble mishandlet, kom han mannen til hjelp. Han slo egypteren i hjel, så han som var blitt mishandlet, fikk sin rett.

[25]Han trodde at hans landsmenn skulle forstå at Gud ville bruke ham til å redde dem, men de skjønte det ikke.

[26]Neste dag støtte han på to menn som sloss. Han prøvde å forlike dem og sa: ‘Dere er jo brødre! Hvordan kan dere gjøre ondt mot hverandre?’
[27]Men han som hadde gjort urett mot sin neste, skubbet ham til side og sa: ‘Hvem har satt deg til leder og dommer over oss?

[28] Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

[29] A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

[30] Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

[31] Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

[32] Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[35] A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

[36] Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

[37] Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

[28]Tenker du kanskje å drepe meg slik du drepte egypteren i går?’

[29] Disse ordene fikk Moses til å flykte, og han slo seg ned som innflytter i Midjan. Der ble han far til to sønner.

[30] Da førti år var gått, viste en engel seg for ham i ørkenen ved Sinai-fjellet, i flammen fra en brennende tornebusk.

[31] Moses så dette synet og undret seg. Da han gikk nærmere for å se etter, lød Herrens røst:

[32]‘Jeg er dine fedres Gud, Abrahams og Isaks og Jakobs Gud.’ Men Moses skalv av redsel og våget ikke å se opp.

[33]Da sa Herren til ham: ‘Ta skoene av føttene! For det stedet du står på, er hellig grunn.

[34]Jeg har sett hvordan folket mitt blir plaget i Egypt og har hørt klagen deres. Jeg har steget ned for å fri dem ut. Gå nå! Jeg sender deg til Egypt.’

[35] Denne Moses, som de forkastet da de sa: ‘Hvem har satt deg til leder og dommer?’ – nettopp ham sendte Gud som leder og redningsmann, og til hjelp skulle han ha engelen som viste seg for ham i tornebusken.

[36] Den samme Moses førte dem ut og gjorde under og tegn i Egypt, ved Rødehavet og førti år i ørkenen.

[37] Det var han som sa til israelittene: ‘Gud skal la det stå fram en profet som meg blant dere, en av deres egne brødre.’

[38] É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

[41] Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

[42] Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[38] Da folket var forsamlet i ødemarken, var det også han som var sammen både med engelen som talte til ham fra Sinai-fjellet, og med fedrene våre. Han mottok levende ord for å gi dem til oss.

[39] Men fedrene våre ville ikke adlyde ham. De avviste ham, og i sitt hjerte vendte de tilbake til Egypt

[40] og sa til Aron: 'Lag guder til oss som kan gå foran oss. For vi vet ikke hva som har hendt med denne Moses som førte oss ut av Egypt.'

[41] På den tiden laget de en kalv og ofret til denne avguden og jublet over et verk av sine egne hender.

[42] Men Gud vendte seg fra dem og lot dem tilbe himmelens hær, slik det står skrevet i profetenes bok: Bar dere fram for meg slaktoffer og gaver de førti årene i ørkenen, Israels hus?

[43] Nei, dere bar på Moloks telt og guden Refans stjerne, bildene som dere laget for å tilbe dem. Men jeg vil flytte dere bortenfor Babylon.

[44] I ørkenen hadde fedrene våre vitnesbyrdets telt, som Moses skulle lage etter det forbildet han fikk se, slik han fikk befaling om fra Gud, som talte til ham.

[45] Fedrene våre overtok det, og under Josva førte de det med seg inn i landet de fikk i eie etter de hedningfolkene som Gud drev bort foran dem. Slik var det helt til Davids dager.

[46] Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.
[47] Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.
[48] Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:
[49] O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?
[50] Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?
[51] Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.
[52] Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,
[53] vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

[54] Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.
[55] Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,
[56] e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

[46] Han fant nåde hos Gud, og han ba om å få finne en bolig for Jakobs hus.
[47] Men det ble Salomo som bygde et hus for Gud.
[48]Likevel bor ikke Den høyeste i noe som er bygd av menneskehånd. For slik taler profeten:
[49] Himmelen er min trone, og jorden er min fotskammel. Hva slags hus kan dere bygge for meg, sier Herren, eller hvor er stedet der jeg kan hvile?
[50]Har ikke min hånd skapt alt dette?
[51] Stivnakket er dere, uomskåret både på hjerte og ører! Alltid står dere Den hellige ånd imot, som deres fedre, så også dere.
[52] Har det noen gang vært en profet som fedrene deres ikke forfulgte? De drepte dem som på forhånd forkynte at Den rettferdige skulle komme. Og nå har dere forrådt og myrdet ham,
[53] dere som mottok loven på befaling fra engler, men ikke holdt den.»

Stefanus blir steinet

[54] Da de hørte dette, ble de så rasende at de skar tenner mot ham.
[55] Men Stefanus var fylt av Den hellige ånd og rettet blikket mot himmelen, og der så han Guds herlighet og Jesus stå ved Guds høyre hånd.
[56] Da sa han: «Jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd.»

[57] Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.
[58] E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.
[59] E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!
[60] Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

[57]Men da skrek de høyt og holdt seg for ørene, og alle som en stormet de mot ham.

[58] De drev ham foran seg og steinet ham utenfor byen. Vitnene la av seg kappene sine ved føttene til en ung mann som het Saulus.

[59] Mens de steinet Stefanus, ba han og sa: «Herre Jesus, ta imot min ånd.»

[60] Så falt han på kne og ropte høyt: «Herre, tilregn dem ikke denne synden!» Med disse ordene sovnet han inn.

Atos 8

[1] E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.
[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.
[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.
[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

Apostlenes Gjerninger 8

[1] Saulus var enig i drapet på Stefanus.

Forfølgelse

Samme dag brøt det løs en kraftig forfølgelse mot menigheten i Jerusalem. Alle unntatt apostlene ble spredt omkring i Judea og Samaria.

[2]Noen fromme menn begravde Stefanus og holdt en stor dødsklage over ham.
[3] Men Saulus fór hardt fram mot menigheten. Han trengte seg inn i hjemmene og slepte ut både menn og kvinner og fikk dem kastet i fengsel.

Filip i Samaria

[4] De som var spredt omkring, dro rundt og forkynte Ordet.
[5]Filip kom ned til hovedstaden i Samaria, og der forkynte han Kristus.
[6]Og alle som en fulgte oppmerksomt med når de hørte Filip tale og så de tegnene han gjorde.

7 Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.	7 For mange hadde urene ånder som fór ut av dem med høye skrik, og mange lamme og halte ble helbredet.
8 E houve grande alegria naquela cidade.	8Det ble stor glede der i byen.
Simão, o mágico	
9 Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;	9En mann ved navn Simon holdt til i byen. Han drev med trolldom så folket i Samaria var helt overveldet. Han påsto at han var noe stort.
10 ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.	10Alle var opptatt av ham, og både små og store sa: «Han er Guds kraft, den som kalles Den store.»
11 Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.	11De sluttet opp om ham fordi han i lang tid hadde overveldet dem med trolldomskunstene sine.
12 Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.	12Men da de fikk tiltro til Filip, som forkynte evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, lot de seg døpe, både menn og kvinner.
13 O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.	13Simon selv kom også til tro, og da han var blitt døpt, holdt han seg stadig til Filip og var overveldet av de tegn og mektige gjerninger han så.
Pedro e João em Samaria	
14 Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;	14Apostlene i Jerusalem fikk nå høre at Samaria hadde tatt imot Guds ord, og de sendte Peter og Johannes dit ned.
15 os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;	15De kom ned og ba for dem, slik at de skulle få Den hellige ånd.
16 porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.	16For Ånden var ennå ikke kommet over noen av dem, de var bare døpt til Herren Jesu navn.
17 Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.	17Nå la de hendene på dem, og de fikk Den hellige ånd.

[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

[18]Men da Simon så at Ånden ble gitt ved at apostlene la hendene på dem, tilbød han dem penger

[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

[19]og sa: «Gi meg også en slik makt, så den jeg legger hendene på, kan få Den hellige ånd!»

[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

[20] Men Peter sa til ham: «Måtte pengene dine gå til grunne sammen med deg, du som tror at du kan kjøpe Guds gave for penger!

[21] Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.

[21] Du har ingen arvelodd eller del i dette, for ditt hjerte er ikke oppriktig mot Gud.

[22] Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;

[22]Omvend deg fra denne ondskapen din, og be til Herren, så kanskje han vil tilgi deg det du tenker i hjertet.

[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.

[23] For jeg ser at du er full av bitter galle og lenket til ondskap.»

[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

[24]Da sa Simon: «Dere må be til Herren for meg, så jeg ikke skal bli rammet av det dere har sagt.»

[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

[25]Etter at de hadde vitnet og talt Herrens ord, vendte de tilbake til Jerusalem, og underveis forkynte de evangeliet i mange av landsbyene i Samaria.

Filipe e o eunuco

Filip og den etiopiske hoffmannen

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

[26]En engel fra Herren talte til Filip og sa: «Gjør deg klar og dra sørover på veien fra Jerusalem til Gaza.» Dette er en øde strekning.

[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

[27] Filip gjorde seg i stand og dro av sted. Han fikk se en etiopisk hoffmann, en høy embetsmann som hadde tilsyn med skattkammeret hos Kandake, dronningen i

Etiopia. Han hadde vært i Jerusalem for å tilbe.

[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

[28]Nå var han på vei hjem og satt i vognen sin og leste fra profeten Jesaja.

[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

[29]Da sa Ånden til Filip: «Gå bort til vognen og hold deg tett opptil den.»

[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[30]Filip sprang bort, og da han hørte at han leste fra profeten Jesaja, spurte han: «Forstår du det du leser?»

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[31]«Hvordan skal jeg kunne forstå», sa han, «når ingen forklarer det for meg?» Så ba han Filip komme opp i vognen og sette seg ved siden av ham.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

[32] Det stykket i Skriften han holdt på å lese, var dette: Lik en sau som føres bort for å slaktes, lik et lam som tier når det klippes, åpnet han ikke sin munn.

[33] Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

[33]Da han var fornedret, ble dommen over ham opphevet. Hvem kan fortelle om hans ætt? For hans liv er tatt bort fra jorden.

[34] Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

[34]Hoffmannen sa da til Filip: «Si meg, hvem er det profeten taler om her? Er det om seg selv eller om en annen?»

[35] Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

[35] Da tok Filip til orde. Han begynte med dette skriftstedet og forkynte evangeliet om Jesus for ham.

[36] Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

[36] Mens de kjørte langs veien, kom de til et sted hvor det var vann, og hoffmannen sa: «Se, her er vann. Hva er til hinder for at jeg blir døpt?»

[37] [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

[37] {{Filip svarte: «Hvis du tror av hele ditt hjerte, kan det skje.» Da sa han: «Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn.»}}

[38] Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

[39] Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

[40] Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

[38]Så lot han vognen stanse, og de steg ned i vannet, både Filip og hoffmannen, og Filip døpte ham.

[39]Da de steg opp av vannet, rykket Herrens Ånd Filip bort, og hoffmannen så ham ikke lenger. Han fortsatte lykkelig videre på sin vei.

[40] Men Filip viste seg senere i Asjdod, og han forkynte evangeliet i alle byene han reiste gjennom, helt fram til Cæsarea.

Atos 9

A conversão de Saulo

Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

Apostlenes Gjerninger 9

Saulus ved Damaskus

[1] Saulus raste fremdeles mot Herrens disipler og truet dem på livet. Han gikk til øverstepresten

[2] og ba om brev til synagogene i Damaskus for å kunne finne dem som hørte til Veien, både menn og kvinner, og føre dem i lenker til Jerusalem.

[3]Underveis, da han nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen omkring ham.

[4]Han falt til jorden og hørte en stemme som sa: «Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?»

[5] «Hvem er du, Herre?» spurte Saul. Og svaret lød: «Jeg er Jesus, han som du forfølger.

[6]Men reis deg nå og gå inn i byen. Der vil noen si deg hva du skal gjøre.»

[7] Mennene som fulgte ham, sto målløse; de hørte stemmen, men så ingen.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[8]Saulus reiste seg og åpnet øynene, men han kunne ikke se. Så de tok ham i hånden og leide ham inn til Damaskus.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

[9]I tre dager var han uten syn, og han verken spiste eller drakk.

A visita de Ananias

Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[10]I Damaskus bodde en disippel som het Ananias. I et syn sa Herren til ham: «Ananias!» Han svarte: «Her er jeg, Herre.»

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[11] Og Herren sa: «Gå bort i den gaten som kalles Den rette, og i huset til Judas skal du spørre etter Saulus fra Tarsos. For se, han ber.

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[12] Og han har hatt et syn og sett en mann som heter Ananias komme og legge hendene på ham, så han får synet igjen.»

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[13] Men Ananias svarte: «Herre, jeg har hørt mange fortelle om denne mannen og alt det onde han har gjort mot dine hellige i Jerusalem.

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[14] Og nå er han her med fullmakt fra overprestene for å legge i lenker alle som påkaller ditt navn.»

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[15] Men Herren sa til ham: «Gå! For jeg har utvalgt ham som mitt redskap til å bære mitt navn fram for hedningfolk og konger og for Israels folk.

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[16] Og jeg skal vise ham alt han må lide for mitt navns skyld.»

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o

[17]Da gikk Ananias, og han kom inn i huset, la hendene på ham og sa: «Saul, min bror! Herren selv, Jesus som viste seg for deg på

próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

veien hit, han har sendt meg for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den hellige ånd.»

[18]Straks var det som om skjell falt fra øynene hans, og han kunne se. Han sto opp og ble døpt.

[19]Så spiste han og kom til krefter. Han ble noen dager hos disiplene i Damaskus,

[20] hvor han straks forkynte Jesus i synagogene og sa: «Han er Guds Sønn.»

[21]Alle som hørte på, ble forundret og sa: «Er ikke dette han som i Jerusalem ville utrydde alle som påkaller dette navnet? Kom han ikke hit for å føre dem i lenker til overprestene?»

[22] Men Saulus fikk stadig større kraft, og jødene i Damaskus ble svar skyldig da han viste klart at Jesus er Messias.

[23]En god stund senere la jødene planer om å drepe ham.

[24] Saulus fikk høre om denne sammensvergelsen. Døgnet rundt holdt de vakt, også ved byportene, for å få ham drept,

[25]men disiplene hans fikk ham ut om natten; de firte ham ned langs muren i en kurv.

Saulus i Jerusalem

[26] Da han kom til Jerusalem, forsøkte han å komme inn blant disiplene. Men alle var redd ham og trodde ikke han var noen disippel.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

[27] Barnabas tok ham da med seg til apostlene. Han fortalte dem hvordan Saulus på veien hadde sett Herren, som hadde talt til ham, og hvordan han i Damaskus hadde forkynt frimodig i Jesu navn.

[28] Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

[28]Etter dette gikk han inn og ut hos dem i Jerusalem og forkynte fritt og åpent i Herrens navn.

[29] Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

[29] Han talte og diskuterte med de gresktalende jødene, men de forsøkte å få ham drept.

[30] Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

[30] Da brødrene fikk vite det, brakte de ham til Cæsarea og sendte ham videre til Tarsos.

A igreja cresce

[31] A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

[31] Kirken hadde nå fred over hele Judea og Galilea og Samaria. Den ble bygd opp og levde i ærefrykt for Herren, og den vokste, styrket av Den hellige ånd.

A cura de Eneias

[32] Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

Peter gjør under

[32]Peter dro omkring overalt og kom også ned til de hellige som bodde i Lod.

[33] Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

[33]Der traff han på en mann som het Æneas. Han var lam og hadde ligget til sengs i åtte år.

[34] Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

[34] Peter sa til ham: «Æneas, Jesus Kristus helbreder deg. Stå opp og re sengen din!» Straks reiste han seg opp.

[35] Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

[35]Alle som bodde i Lod og på Saron-sletten, så ham, og de vendte om til Herren.

A ressurreição de Dorcas

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.

[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

Atos 10

O centurião Cornélio

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

[36] I Jaffa bodde en kvinnelig disippel som het Tabita, på gresk Dorkas. Hun gjorde mye godt og tok seg av de fattige.

[37]Men nettopp på denne tiden ble hun syk og døde. De hadde vasket henne og lagt henne i et rom ovenpå.

[38]Lod ligger i nærheten av Jaffa, og disiplene fikk høre at Peter oppholdt seg der. De sendte da to menn av sted for å be ham komme til dem med en eneste gang.

[39]Peter gjorde seg klar og ble med dem. Da han kom fram, førte de ham ovenpå, der alle enkene samlet seg rundt ham. De gråt og viste fram kjortlene og kappene Dorkas hadde sydd mens hun ennå var blant dem.

[40] Peter sendte alle ut, falt på kne og ba. Så snudde han seg mot den døde og sa: «Tabita, stå opp!» Hun åpnet øynene, så på Peter og satte seg opp.

[41] Han rakte henne hånden og reiste henne opp. Så kalte han inn de hellige og enkene og viste dem at hun levde.

[42]Dette ble kjent over hele Jaffa, og mange kom til tro på Herren.

[43] Peter ble boende ganske lenge i Jaffa hos en garver som het Simon.

Apostlenes Gjerninger 10

Peter og Kornelius

[1] I Cæsarea bodde en mann ved navn Kornelius, som var offiser ved Den italiske bataljon.

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[2] Han var en from mann, og både han og hele hans hus hørte til dem som fryktet Gud. Han ga ofte gaver til de fattige blant jødene og ba stadig til Gud.

[3] En dag ved den niende time hadde han et syn. Han så tydelig en Guds engel som kom inn til ham og sa: «Kornelius!»

[4]Kornelius stirret på ham og sa forferdet: «Hva vil du, herre?» Engelen svarte ham: «Dine bønner og gaver til de fattige har steget opp til Gud, så han er blitt minnet om deg.

[5]Nå skal du sende noen menn til Jaffa for å hente en mann ved navn Simon med tilnavnet Peter.

[6] Han er gjest hos garveren Simon, som bor i et hus nede ved sjøen.»

[7]Da engelen som talte til ham, var borte, tilkalte Kornelius to tjenere og en from soldat fra livvakten sin.

[8]Han forklarte dem saken og sendte dem av sted til Jaffa.

[9] Dagen etter, mens de var underveis og nærmet seg Jaffa, gikk Peter opp på taket for å be; det var ved den sjette time.

[10]Han ble sulten og ville spise. Mens de holdt på å lage maten, kom han i ekstase.

[11] Han så at himmelen hadde åpnet seg, og at noe dalte ned; det så ut som en stor duk som ble firt ned mot jorden etter de fire hjørnene.

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[12]I den var alle slags firbente dyr og krypdyr som lever på jorden, og alle slags fugler under himmelen.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[13]Og en stemme sa til ham: «Stå opp, Peter, slakt og spis!»

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[14] Men Peter svarte: «Det kan jeg ikke, Herre! For jeg har aldri spist noe vanhellig og urent.»

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[15]For andre gang talte stemmen til ham: «Det som Gud har sagt er rent, må ikke du kalle urent.»

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

[16]Dette hendte tre ganger, og så ble duken tatt opp til himmelen igjen.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[17]Mens Peter ennå var i villrede om hva dette synet skulle bety, kom utsendingene fra Kornelius. De hadde spurt seg fram til Simons hus og sto nå foran porten.

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[18]De ropte inn og spurte om Simon med tilnavnet Peter var gjest der.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[19] Peter tenkte fremdeles på synet da Ånden sa til ham: «Her er tre menn som spør etter deg.

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[20]Skynd deg og gå ned; du skal følge med dem uten å nøle, for jeg har sendt dem.»

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[21]Peter gikk ned til mennene og sa: «Det er meg dere spør etter. Hvorfor er dere kommet hit?»

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

[22]De svarte: «Vi er sendt av offiseren Kornelius, en rettskaffen og gudfryktig mann som hele det jødiske folk har bare godt å si om. Han har fått et budskap fra en hellig engel som sa at han skulle hente deg hjem til seg og høre hva du har å si.»

Pedro vai com eles

[23] Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

[23]Så ba Peter dem inn og lot dem bo der som gjester. Neste dag ga han seg i vei sammen med dem, og noen av brødrene fra Jaffa fulgte med.

[24] No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

[24]Dagen etter nådde de Cæsarea. Kornelius ventet dem og hadde bedt sammen sine slektninger og nærmeste venner.

[25] Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

[25]Da Peter skulle gå inn, kom Kornelius og møtte ham, kastet seg ned foran føttene hans og tilba ham.

[26] Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

[26] Men Peter reiste ham opp og sa: «Reis deg, jeg er også bare et menneske.»

[27] Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

[27]Peter snakket med ham mens de gikk inn, og han så at mange mennesker hadde kommet sammen.

[28] a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

[28]Han sa til dem: «Dere vet at det ikke er tillatt for en jøde å omgås eller besøke noen fra et annet folk. Men Gud har vist meg at jeg ikke skal kalle noe menneske vanhellig eller urent.

[29] por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

[29]Derfor kom jeg da jeg ble budsendt, uten å gjøre innvendinger. Men nå spør jeg: Hvorfor har dere sendt bud på meg?»

[30] Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes

[30] Kornelius sa da: «På denne tiden for tre dager siden, altså ved den niende time, var jeg hjemme og ba. Med ett sto en mann i lysende klær foran meg

[31] e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

[31]og sa: ‘Kornelius, Gud har hørt din bønn og er blitt minnet om dine gaver til de fattige.

[32] Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este

[32]Send bud til Jaffa og be Simon med tilnavnet Peter komme hit. Han er gjest

hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.

[33] Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.

[34] Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;

[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.

[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.

[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e

hos garveren Simon, som bor nede ved sjøen.'

[33]Med en gang sendte jeg bud etter deg, og det var godt at du kom. Nå er vi alle samlet for Guds ansikt og vil høre alt som Herren har pålagt deg å si.»

[34] Da tok Peter til orde og sa: «Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk,

[35]men at han fra alle folkeslag tar imot hver den som frykter ham og gjør det som er rett.

[36] Dere kjenner det ordet han sendte til Israels folk: det gode budskapet om fred ved Jesus Kristus, han som er Herre over alle.

[37] Dere vet om det som begynte i Galilea etter at Johannes hadde forkynt sin dåp, og som siden spredte seg over hele Judea:

[38] Jesus fra Nasaret ble salvet av Gud med Hellig Ånd og kraft, og han gikk omkring overalt og gjorde vel og helbredet alle som var underkuet av djevelen, for Gud var med ham.

[39] Og vi er vitner om alt han gjorde rundt omkring i jødenes land og i Jerusalem, han som de hengte på et tre og drepte.

[40] Gud reiste ham opp på den tredje dagen og lot ham tre synlig fram,

[41]ikke for hele folket, men for de vitnene Gud på forhånd hadde utvalgt, for oss som spiste og drakk sammen med ham etter at han var stått opp fra de døde.

bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;

[46] pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:

[47] Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?

[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

[42] Og han påla oss at vi skulle forkynne for folket og vitne at han er den som Gud har satt til dommer over levende og døde.

[43] Om ham vitner alle profetene og sier at alle som tror på ham, skal få tilgivelse for syndene ved hans navn.»

[44]Mens Peter fremdeles talte, kom Den hellige ånd over alle som hørte Ordet.

[45]De troende av jødisk ætt som var kommet dit sammen med Peter, ble forskrekket over at Den hellige ånds gave også ble øst ut over hedningene.

[46] For de hørte dem tale i tunger og lovprise Gud. Da sa Peter:

[47] «Disse har fått Den hellige ånd slik som vi. Kan noen da nekte dem vannet og hindre at de blir døpt?»

[48]Så bød han at de skulle døpes i Jesu Kristi navn. Etterpå ba de ham bli hos dem noen dager.

Apostlenes Gjerninger 11

Peter i Jerusalem

[1]Apostlene og brødrene omkring i Judea fikk nå høre at også hedningene hadde tatt imot Guds ord.

[2]Da Peter kom opp til Jerusalem, gikk de omskårne i rette med ham og sa:

[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.

[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

[6] E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

[7] Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[8] Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

[9] Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[10] Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

[11] E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

[12] Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

[13] E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

[3] «Du har tatt inn hos uomskårne og spist sammen med dem.»

[4]Da begynte Peter å forklare alt for dem fra først til sist:

[5] «Jeg var i byen Jaffa. Mens jeg ba, kom jeg i ekstase og fikk et syn. Noe dalte ned, akkurat som en stor duk som ble firt ned fra himmelen etter de fire hjørnene, og den kom helt ned til meg.

[6]Jeg så nærmere på den og gransket den, og da fikk jeg se de firbente dyrene på jorden, de ville dyrene, krypdyrene og fuglene under himmelen.

[7]Jeg hørte også en røst si til meg: 'Ta for deg, Peter, slakt og spis.'

[8]Jeg svarte: 'Ikke tale om, Herre! For aldri er noe vanhellig og urent kommet inn i min munn.'

[9]For andre gang lød røsten fra himmelen: 'Det som Gud har sagt er rent, må ikke du kalle urent.'

[10]Dette hendte tre ganger, og alt ble tatt opp til himmelen igjen.

[11] I det samme sto det tre menn utenfor huset hvor vi bodde. De var utsendt til meg fra Cæsarea.

[12]Ånden sa til meg at jeg skulle dra sammen med dem uten å nøle. Disse seks brødrene reiste også med, og vi gikk inn i mannens hus.

[13]Han fortalte oss hvordan han i sitt eget hus hadde sett en engel som sa: 'Send bud til Jaffa og be Simon med tilnavnet Peter komme hit.

[14] o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

[15] Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

[16] Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em

[14]Han skal tale til deg med ord som blir til frelse for deg og hele ditt hus.’

[15] Og da jeg begynte å tale, kom Den hellige ånd over dem, akkurat som over oss i begynnelsen.

[16] Da husket jeg Herrens ord, at han sa: ‘Johannes døpte med vann, men dere skal bli døpt med Den hellige ånd.’

[17] Når Gud har gitt dem den samme gaven som vi fikk da vi kom til tro på Herren Jesus Kristus, hvem er da jeg, at jeg skulle kunne hindre Gud?»

[18] Da de hørte dette, slo de seg til ro, og de lovpriste Gud og sa: «Så har da Gud også latt hedningene få vende om til livet!»

De første kristne i Antiokia

[19] De som var blitt spredt på grunn av den forfølgelsen som begynte med Stefanus, reiste omkring, helt til Fønikia, Kypros og Antiokia. Men de forkynte ikke Ordet for andre enn jøder.

[20]Da noen av dem, folk fra Kypros og Kyréne, kom til Antiokia, forkynte de evangeliet om Herren Jesus også for de gresktalende.

[21]Og Herrens hånd var med dem, slik at mange kom til tro og vendte om til Herren.

[22] Ryktet om dem kom også menigheten i Jerusalem for øre, og de sendte Barnabas til Antiokia.

Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[23] Da han kom dit og fikk se hva Guds nåde hadde gjort, ble han glad, og han formante alle til å holde fast ved Herren av hele sitt hjerte.

[24]For han var en god mann, fylt av Hellig Ånd og tro. Og en stor mengde mennesker ble vunnet for Herren.

[25]Han dro så til Tarsos for å oppsøke Saulus,

[26]som han fant og tok med seg til Antiokia. Et helt år var de sammen i menigheten der og ga mange mennesker opplæring i troen. Det var i Antiokia disiplene for første gang ble kalt «kristne».

[27]På den tiden kom det noen profeter fra Jerusalem til Antiokia.

[28] En av dem, han som het Agabos, sto fram og varslet ved Ånden at en stor hungersnød skulle ramme hele verden. Det var den som kom under keiser Claudius.

[29]Da ble disiplene enige om at hver av dem skulle gi så mye han kunne avse, for å hjelpe de av søsknene som bodde i Judea.

[30] Dette gjorde de, og de sendte gaven med Barnabas og Saulus til de eldste.

Apostlenes Gjerninger 12

Ny forfølgelse

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[1] På den tiden la kong Herodes hånd på noen i menigheten og fór hardt fram mot dem.

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[2] Jakob, bror til Johannes, ble henrettet med sverd.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[3] Da Herodes merket at jødene likte dette, gikk han videre og fikk grepet Peter også. Det var i de usyrede brøds høytid.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[4]Etter at han var tatt, ble han kastet i fengsel, hvor fire vaktskift, hvert på fire mann, ble satt til å holde vakt over ham. Så ville Herodes føre ham fram for folket etter påske.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[5]Peter ble da sittende i fengselet, og imens ba menigheten inderlig til Gud for ham.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

[6] Natten før Herodes skulle føre ham fram, lå Peter og sov mellom to soldater. Han var bundet med to lenker, og fengselet ble bevoktet av vaktposter som sto utenfor døren.

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

[7]Med ett sto en engel fra Herren der, og et lys strålte i rommet. Han vekket Peter med et puff i siden og sa: «Skynd deg, stå opp!» Med det samme falt lenkene av hendene hans,

[8] Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

[8]og engelen sa til ham: «Bind beltet om deg og ta på deg sandalene!» Da han hadde gjort det, sa engelen: «Få på deg kappen og følg etter meg!»

Pedro é livre da prisão

[9] Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

[9]Og han fulgte etter ham ut. Men han forsto ikke at det som engelen gjorde, var virkelig; han trodde det var et syn.

[10] Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de

[10]De passerte første og annen vakt og kom til jernporten som førte ut til byen. Den

ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

åpnet seg av seg selv. De gikk ut og fortsatte nedover den første gaten. Der ble engelen plutselig borte for ham.

[11] Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

[11]Peter kom til seg selv igjen og sa: «Nå vet jeg virkelig at Herren har sendt sin engel og fridd meg ut av Herodes' hånd og fra alt det som jødefolket nå går og venter på.”

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[12] Da dette var blitt klart for ham, gikk han til huset hvor Maria bodde, mor til Johannes med tilnavnet Markus. Der var mange samlet i bønn.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[13]Han banket på ytterdøren, og en tjenestejente som het Rode, kom for å lukke opp.

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[14]Da hun kjente igjen Peters stemme, glemte hun av bare glede å åpne døren, men sprang inn og fortalte at Peter sto utenfor.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[15]«Du er fra sans og samling!» sa de til henne. Men da hun holdt på sitt, sa de: «Det må være engelen hans.»

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[16]Imens fortsatte Peter å banke. Da de åpnet og så ham, ble de ute av seg av undring.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[17] Han gjorde tegn med hånden at de skulle være stille, og fortalte hvordan Herren hadde ført ham ut av fengselet. Og han sa: «Fortell dette til Jakob og brødrene.» Så forlot han dem og dro til et annet sted.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[18]Tidlig om morgenen ble det stort oppstyr blant soldatene: Hva hadde hendt med Peter?

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

A morte de Herodes

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

[21] Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

[22] e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

[23] No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

[24] Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

[25] Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

[1] Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

[19]Herodes ettersøkte ham, og da han ikke ble funnet, forhørte han vaktpostene og befalte at de skulle føres bort og henrettes. Selv dro han fra Judea og ned til Cæsarea for å være der.

Herodes dør

[20] Herodes hadde lenge ligget i bitter strid med innbyggerne i Tyros og Sidon. Nå ble folket der enige om å vende seg til ham. Da de hadde fått Blastos, kammerherren hos kongen, på sin side, ba de om fred, for landet deres var avhengig av forsyninger fra landområdet til kongen.

[21]På den fastsatte dagen tok Herodes på seg sitt kongelige skrud, satte seg på kongetribunen og talte til dem.

[22] Folket ropte da til ham: «Her taler en gud, ikke et menneske!»

[23] Øyeblikkelig slo en Herrens engel ham fordi han ikke hadde gitt Gud æren. Han ble spist opp av mark og døde.

[24] Men Guds ord hadde fremgang og spredte seg vidt omkring.

[25] Da Barnabas og Saulus hadde fullført sitt oppdrag i Jerusalem, dro de tilbake. Og de tok med seg Johannes som hadde tilnavnet Markus.

Apostlenes Gjerninger 13

Paulus' første misjonsreise

(Kap. 13–14)

Paulus og Barnabas sendes ut

[1] I menigheten i Antiokia var det noen profeter og lærere: Barnabas og Simeon med tilnavnet Niger, Lukius fra Kyréne,

Manaen, pleiebror til landsfyrsten Herodes, og dessuten Saulus.

[2] E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

[2] En gang mens de feiret gudstjeneste for Herren og fastet, sa Den hellige ånd: «Ta ut Barnabas og Saulus for meg, så de kan gå til den oppgaven jeg har kalt dem til.»

[3] Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

[3] Etter faste og bønn la de hendene på dem og lot dem reise.

Elimas, o mágico

[4] Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e,

På Kypros

[4]Disse to, som altså var blitt sendt ut av Den hellige ånd, dro til Selevkia og seilte derfra til Kypros.

[5] De kom til Salamis, hvor de forkynte Guds ord i jødenes synagoger. Også Johannes var med dem som medhjelper.

[6]De dro tvers over øya helt til Pafos. Der støtte de på en jødisk trollmann og falsk profet som het Barjesus.

[7]Han holdt til hos guvernøren Sergius Paulus, som var en forstandig mann. Han ba Barnabas og Saulus til seg fordi han ønsket å høre Guds ord.

[8]Men Elymas – trollmannen, som navnet hans betyr – motarbeidet dem og forsøkte å få guvernøren bort fra troen.

[9] Da ble Saulus, som også het Paulus, fylt av Den hellige ånd. Han så trollmannen rett inn i øynene

[10] og sa: «Du djevelens sønn, full av all slags svik og ondskap, en fiende av alt som er rett, skal du aldri holde opp med å gjøre Herrens rette veier krokete?

[11]Se, nå legger Herren sin hånd på deg: Du skal være blind en tid og ikke se solen.» Straks falt det skodde og mørke over ham,

andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

12 Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

João Marcos volta a Jerusalém

13 E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

14 Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

15 Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

O testemunho de Paulo em Antioquia

16 Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

17 O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

18 e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

19 e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

20 vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

og han famlet omkring og lette etter noen som kunne leie ham.

12Da guvernøren så det som skjedde, ble han helt overveldet av Herrens lære og kom til tro.

Paulus taler i Antiokia ved Pisidia

13 Paulus og følget hans seilte fra Pafos og kom til Perge i Pamfylia. Der forlot Johannes dem og reiste tilbake til Jerusalem.

14De andre dro videre fra Perge og kom til Antiokia ved Pisidia. På sabbatsdagen gikk de inn og satte seg i synagogen.

15 Etter tekstlesningen fra loven og profetene sendte synagogeforstanderne bud ned til dem: «Brødre, har dere et ord til oppbyggelse for folket, så tal!”

16 Paulus reiste seg, ga et tegn med hånden og sa: «Israelittiske menn og dere andre som frykter Gud, hør på meg!

17Han som er Gud for vårt folk Israel, utvalgte våre fedre. Han gjorde dem til et stort folk da de levde som innflyttere i Egypt, og med løftet arm førte han dem ut derfra.

18 I omkring førti år bar han over med dem i ørkenen.

19 Han utryddet sju folk i Kanaan og lot dem overta landet deres.

20 Det gikk omtrent 450 år. Deretter ga han dem dommere, helt til profeten Samuel.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

[21] Så ba de om en konge, og Gud ga dem Saul, sønn av Kisj, en mann av Benjamins stamme, og han var konge i førti år.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

[22] Gud avsatte ham og oppreiste David til konge over dem. Han fikk dette vitnesbyrdet av Gud: 'Jeg har funnet David, Isais sønn, en mann etter mitt hjerte, en som skal utføre alt det jeg vil.'

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[23] Av hans etterkommere lot Gud en frelser for Israel stå fram, slik han hadde lovet, og det er Jesus.

[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[24] Før han trådte fram, hadde Johannes forkynt omvendelse og dåp for hele Israels folk.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

[25]Da Johannes fullførte sitt livsløp, sa han: 'Jeg er ikke den dere tror jeg er. Men etter meg kommer det en som jeg ikke er verdig til å løse sandalremmen for.'

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[26]Brødre, dere som er av Abrahams ætt, og dere andre blant oss som frykter Gud! Det er til oss ordet om denne frelsen er blitt sendt.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[27]For verken de som bor i Jerusalem eller lederne deres forsto hvem han var. De dømte ham og oppfylte dermed profetordene som blir lest opp hver sabbat.

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[28] De kunne ikke finne noe grunnlag for dødsdom, men likevel ba de Pilatus om å henrette ham.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

[29] Og da de hadde fullført alt som står skrevet om ham, tok de ham ned fra treet og la ham i en grav.

[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

[30] Men Gud reiste ham opp fra de døde,

[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

[31] og han viste seg i mange dager for dem som hadde fulgt ham fra Galilea opp til Jerusalem. De er nå hans vitner for folket.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

[32] Og nå forkynner vi det gode budskapet for dere, at det løftet som ble gitt til fedrene,

[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[33] det har Gud oppfylt for oss som er barna deres, da han reiste opp Jesus. Slik står det også skrevet i andre salme: Du er min Sønn, jeg har født deg i dag.

[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

[34] Men at han reiste ham opp fra de døde så han aldri skal gå til grunne, det har han sagt slik: Jeg vil la dere få løftene til David, de som står fast.

[35] Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[35] Og et annet sted sier han: Du skal ikke la din Hellige se forråtnelse.

[36] Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

[36] David var en tjener for Guds plan i sin levetid. Så døde han og ble forent med sine fedre, og han så forråtnelse.

[37] Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

[37]Men han som Gud reiste opp, så ikke forråtnelse.

[38] Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

[38] Og nå skal dere vite, brødre, at ved ham blir tilgivelse for syndene forkynt dere. Det Moseloven ikke kunne frikjenne dere for,

[39] e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

[39] det skal enhver som tror, bli frikjent for på grunn av ham.

[40] Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

[40]Pass dere så ikke det profetene har sagt, skal hende med dere:

[41] Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

Instados a pregar no sábado seguinte

[42] Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

[43] Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[41] Se, dere som er fulle av forakt, dere skal undre dere og bli til intet. For en gjerning skal jeg gjøre i deres dager, en gjerning dere ikke ville tro om dere fikk den fortalt.»

[42]Da de gikk ut, ble de oppfordret til å tale mer om dette neste sabbat.

[43] Og da forsamlingen løste seg opp, var det mange som fulgte dem, både jøder og gudfryktige proselytter. Paulus og Barnabas talte med dem og la dem på hjertet at de måtte holde fast ved Guds nåde.

[44]Neste sabbat strømmet nesten hele byen til for å høre Herrens ord.

[45]Da jødene så folkemengden, ble de brennende harme, og med hånlige ord motsa de det Paulus forkynte.

[46] Paulus og Barnabas sa da rett ut: «Det var nødvendig å forkynne Guds ord til dere først. Men siden dere avviser det og selv ikke finner dere verdige til det evige livet, så går vi nå til hedningene.

[47] For dette er Herrens befaling til oss: Jeg har satt deg til et lys for folkeslag, for at du skal bringe frelse helt til jordens ende.»

[48] Da hedningene hørte dette, gledet de seg og lovpriste Herrens ord, og alle som var bestemt til evig liv, kom til tro.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.

[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

[49]Herrens ord ble spredt over hele området.

[50] Men jødene fikk hisset opp de fornemste blant de gudfryktige kvinnene og de fremste mennene i byen, og de fikk i gang en forfølgelse av Paulus og Barnabas, som ble jaget bort fra området.

[51] Da ristet de støvet av føttene mot dem og dro til Ikonium.

[52]Men disiplene ble fylt av glede og Den hellige ånd.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.

[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.

[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.

[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.

[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,

[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,

[7] onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

Apostlenes Gjerninger 14

I Ikonium

[1]I Ikonium gikk de på samme vis inn i jødenes synagoge, og de talte slik at en stor mengde kom til tro, både jøder og grekere.

[2]Men de jødene som ikke ville tro, fikk hisset opp hedningene og gjort dem fiendtlig innstilt mot brødrene.

[3] Likevel ble de der en tid og forkynte med frimodig tillit til Herren, som selv vitnet for sitt nådeord ved de tegn og under han lot skje ved deres hender.

[4]Befolkningen i byen ble delt i to. Noen holdt med jødene, andre med apostlene.

[5]Da de skjønte at hedningene og jødene med sine ledere hadde satt seg fore å mishandle og steine dem,

[6] flyktet de til Lykaonia, til byene Lystra og Derbe og landet der omkring.

[7]Der forkynte de evangeliet.

I Lystra

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.

[8] I Lystra var det en mann som ikke hadde kraft i føttene. Han hadde vært lam helt fra mors liv og hadde aldri kunnet gå.

[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

[9]Denne mannen hørte på da Paulus talte. Paulus så ham rett inn i øynene, og da han skjønte at han hadde tro så han kunne bli helbredet,

[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[10]ropte han: «Reis deg opp og stå på føttene!» Da sprang han opp og gikk omkring.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

[11] Folkemassen så hva Paulus hadde gjort, og satte i å rope på lykaonisk: «Gudene er blitt som mennesker og er kommet ned til oss!»

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

[12] Og de kalte Barnabas for Zevs og Paulus for Hermes, siden det var han som førte ordet.

[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

[13]Presten ved Zevs-tempelet like utenfor byen kom til byportene med okser og blomsterkranser og ville ofre sammen med folkemengden.

[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[14] Men da apostlene Barnabas og Paulus hørte det, flerret de kappene sine, løp fram i mengden

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[15] og ropte: «Hva er det dere finner på? Vi er jo alminnelige mennesker akkurat som dere. Vi forkynner dere evangeliet, at dere må vende om fra disse tomme gudene til den levende Gud, han som skapte himmel og jord og havet og alt som er i dem.

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[16] Han tillot nok i tidligere tider alle folkeslag å gå sine egne veier.

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

[17] Ved sine velgjerninger lot han dem ikke mangle vitnesbyrd om seg. Fra himmelen sendte han dere regn og grøde i rett tid, han har gitt dere føde og fylt hjertene med glede.»

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

[18]Med slike ord fikk de med nød og neppe hindret at folk ofret til dem.

Paulo é apedrejado

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[19] Men da kom det noen jøder fra Antiokia og Ikonium. De fikk mengden over på sin side og steinet Paulus. De slepte ham utenfor byen og trodde han var død.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[20]Men disiplene slo ring om ham, og han kom seg opp og gikk inn i byen. Neste dag dro han ut til Derbe sammen med Barnabas.

Tilbake til Antiokia i Syria

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[21]De forkynte evangeliet i denne byen og vant mange disipler. Så reiste de tilbake til Lystra, videre til Ikonium og derfra til Antiokia.

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[22] De styrket disiplene og formante dem til å holde fast ved troen og sa: «Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler.»

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[23] I hver menighet valgte de ut eldste for dem, og under bønn og faste ga de dem over til Herren, han som de var kommet til tro på.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[24]Så reiste de gjennom Pisidia og kom til Pamfylia.

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[25]De forkynte Ordet i Perge og dro så ned til Attalia.

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

[26] Derfra seilte de tilbake til Antiokia, det stedet hvor de en gang var blitt overgitt til Guds nåde for å fullføre den oppgaven som nå var avsluttet.

[27] Da de var tilbake her, samlet de menigheten og fortalte om alt det Gud hadde gjort gjennom dem, og at han hadde åpnet troens dør for hedningene.

[28]Her ble de en lang tid hos disiplene.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido,

Apostlenes Gjerninger 15

Møtet i Jerusalem

[1] Det kom noen ned fra Judea og begynte å undervise brødrene: «Hvis dere ikke følger den skikken vi har fra Moses, og lar dere omskjære, kan dere ikke bli frelst.»

[2] Dette førte til konflikt og et heftig ordskifte mellom dem og Paulus og Barnabas. Da besluttet de at Paulus og Barnabas og noen av de andre skulle reise opp til Jerusalem og legge stridsspørsmålet fram for apostlene og de eldste.

[3]Menigheten sendte dem av sted, og de reiste gjennom Fønikia og Samaria. Til stor glede for alle søsknene som var der, fortalte de hvordan hedningene hadde vendt om.

[4] Da de var kommet fram til Jerusalem, ble de mottatt av menigheten, apostlene og de eldste, og de fortalte dem om alt det Gud hadde gjort gjennom dem.

[5] Men noen fra fariseerpartiet som hadde kommet til tro, sto fram og hevdet: «De må

dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

6 Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

7 Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

8 Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

9 E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

10 Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

11 Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

O parecer de Tiago

12 E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

13 Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

omskjæres og pålegges å holde Moseloven.»

6Så kom apostlene og de eldste sammen for å drøfte saken.

7 Etter et hardt ordskifte reiste Peter seg og sa til dem: «Brødre, dere vet at Gud for lenge siden utvalgte meg blant dere, så hedningene skulle få høre evangeliets ord av min munn og komme til tro.

8 Og Gud, som kjenner menneskets hjerte, ga dem sitt vitnemål ved at de fikk Den hellige ånd slik som vi.

9 Han gjorde ingen forskjell på oss og dem, for ved troen renset han hjertene deres.

10 Hvorfor utfordrer dere da Gud og legger på disiplenes nakke et åk som verken våre fedre eller vi har maktet å bære?

11 Nei, vi tror at vi blir frelst av Herren Jesu nåde, vi på samme måte som de.»

12Da ble hele forsamlingen stille, og de hørte på Barnabas og Paulus, som fortalte om alle de tegn og under Gud hadde gjort blant hedningene gjennom dem.

13Da de var ferdige med å tale, grep Jakob ordet og sa: «Brødre, hør på meg!

[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.

[15] Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

[16] Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

[17] Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

[18] diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

[14] Simeon har forklart hvordan Gud for lenge siden sørget for å vinne seg et folk av hedninger for sitt navn.

[15]Og dette stemmer med profetenes ord, slik det står skrevet:

[16] Deretter vil jeg komme tilbake og gjenreise Davids falne hytte. Det som er revet ned, skal jeg bygge opp, jeg reiser det på ny,

[17]for at resten av menneskene skal søke Herren, alle folkeslag som navnet mitt er nevnt over. Så sier Herren, han som gjør dette

[18] kjent fra evighet av.

[19]Derfor mener jeg at vi ikke skal lage vanskeligheter for de hedningene som vender om til Gud.

[20] Men vi skal skrive til dem at de skal holde seg borte fra det som er gjort urent ved avgudsdyrkelse, og fra hor, fra kjøtt av kvalte dyr og fra blod.

[21]For Moses har fra uminnelige tider hatt noen som forkynner ham i alle byer, og han blir opplest i synagogene hver sabbat.»

[22] Da vedtok apostlene og de eldste, sammen med hele menigheten, å utpeke noen menn som skulle sendes til Antiokia sammen med Paulus og Barnabas. Det ble Judas, også kalt Barsabbas, og Silas, to ledende menn blant brødrene.

[23] escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

[23]Med dem sendte de følgende brev: «Apostlene og de eldste, brødrene deres, hilser de søsknene som er av hedensk ætt i Antiokia, Syria og Kilikia.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

[24] Vi har fått høre at noen fra oss har forvirret dere med sine ord og gjort dere urolige. Men vi har ikke gitt dem noe oppdrag.

[25] pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

[25]Derfor ble vi enige om å velge noen menn som vi sender sammen med våre kjære brødre Barnabas og Paulus.

[26] homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[26]Disse to har våget livet for vår Herre Jesu Kristi navn.

[27] Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

[27]Vi sender altså Judas og Silas, som skal fortelle det samme muntlig.

[28] Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

[28] Den hellige ånd og vi har besluttet ikke å legge noen annen byrde på dere enn disse helt nødvendige tingene,

[29] que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

[29]at dere holder dere borte fra kjøtt som er ofret til avgudene, fra blod, fra kjøtt av kvalte dyr og fra hor. Om dere passer dere for slikt, vil det gå dere godt. Lev vel!»

A leitura da mensagem

[30] Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

[30]Så ble de sendt ut, og de kom ned til Antiokia. Der samlet de alle og overbrakte brevet.

[31] Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

[31] Da det var blitt lest opp, gledet alle seg over den trøsten det ga.

[32] Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

[32]Judas og Silas, som selv var profeter, talte lenge til søsknene der og oppmuntret og styrket dem.

[33] Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

[34] [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[33]De ble der en tid, og med ønske om fred lot søsknene dem reise tilbake til dem som hadde sendt dem.

[34] {{Men Silas fant at han burde bli der.}}

[35]Paulus og Barnabas ble en tid i Antiokia, der de underviste og forkynte Herrens ord sammen med mange andre.

Paulus' andre misjonsreise

(15,36–18,22)

Paulus og Barnabas skiller lag

[36]Etter en tid sa Paulus til Barnabas: «La oss dra tilbake og besøke våre søsken i alle de byene hvor vi har forkynt Herrens ord, for å se hvordan det går med dem.»

[37] Barnabas ønsket å ta med seg Johannes med tilnavnet Markus.

[38] Men Paulus var bestemt på at ham skulle de ikke ta med, han som hadde forlatt dem i Pamfylia og ikke gått med dem i arbeidet der.

[39]Det ble en så bitter strid mellom dem at de skilte lag. Barnabas tok med seg Markus og seilte til Kypros,

[40] mens Paulus valgte å ta med Silas. Så dro han av sted etter at brødrene hadde overgitt ham til Herrens nåde.

[41]Han la veien gjennom Syria og Kilikia og styrket menighetene der.

Apostlenes Gjerninger 16

Timoteus

[1] Han kom da også fram til Derbe og Lystra. Der var det en disippel som het

Timoteus. Han var sønn av en troende jødisk kvinne, og faren var greker.

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[2]Søsknene i Lystra og Ikonium hadde bare godt å si om ham.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

[3]Paulus ønsket å ha ham med seg på reisen, og han omskar ham av hensyn til de jødene som bodde i disse traktene. Alle visste nemlig at faren hans var greker.

[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

[4] De reiste så fra by til by og overleverte de forskriftene som apostlene og de eldste i Jerusalem hadde vedtatt, med påbud om at de skulle følge dem.

[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

[5]Slik ble menighetene styrket i troen og vokste i tall for hver dag.

A visão em Trôade

Paulus blir kalt til Makedonia

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

[6] Den hellige ånd hindret dem i å forkynne Ordet i Asia; derfor fortsatte de gjennom det frygiske og galatiske området.

[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

[7]Da de var kommet nesten til Mysia, prøvde de å dra videre til Bitynia, men Jesu Ånd ga dem ikke lov.

[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[8]De dro da gjennom Mysia og kom ned til Troas.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

[9]Om natten hadde Paulus et syn. Han så en makedoner som sto og kalte på ham og ba: «Kom over til Makedonia og hjelp oss!»

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

[10] Da han hadde hatt dette synet, forsøkte vi straks å komme til Makedonia, for vi skjønte at Gud hadde kalt oss til å forkynne evangeliet der.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

I Filippi

[11] Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

[11]Vi stakk til sjøs i Troas med kurs for Samotrake og kom dagen etter til Neapolis.

[12] e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

[13] No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

[14] Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

[15] Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

A cura de uma jovem adivinhadora

[16] Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

[17] Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando

[12] Derfra bar det videre til Filippi, en by som ligger i det første distriktet i Makedonia og er romersk koloni. I denne byen ble vi noen dager.

[13]På sabbatsdagen gikk vi utenfor byporten, til en elv hvor vi mente det var et bønnested. Der satte vi oss ned og talte til kvinnene som var samlet.

[14] Blant tilhørerne var det en kvinne fra Tyatira som het Lydia. Hun handlet med purpurtøy og hørte til dem som dyrket Gud. Herren åpnet hennes hjerte så hun tok til seg det Paulus sa.

[15]Sammen med alle i sitt hus ble hun døpt, og hun ba oss: «Kom og bo i hjemmet mitt, så sant dere mener at jeg tror på Herren.» Og hun overtalte oss til det.

Paulus og Silas i fengsel

[16]En gang vi var på vei til bønnestedet, møtte vi en slavekvinne som hadde en spådomsånd i seg. De som eide henne, tjente gode penger på spådomskunstene hennes.

[17] Hun fulgte etter Paulus og oss mens hun ropte og skrek: «Disse folkene er tjenere for Gud, Den høyeste, og de forkynner dere veien til frelse.»

[18] Dette gjentok seg flere dager. Da ble Paulus sint, snudde seg og sa til ånden: «Jeg befaler deg i Jesu Kristi navn: Far ut av henne!» Og den forlot henne på timen.

[19]Da herrene hennes forsto at det ikke var mer fortjeneste å håpe på, grep de Paulus

em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

[28] Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

og Silas og trakk dem med seg til myndighetene på torget.

[20] De førte dem fram for byens romerske dommere og sa: «Disse mennene lager bråk i byen vår. De er jøder,

[21]og de forkynner skikker vi ikke har lov til å godta eller følge, vi som er romerske borgere.»

[22] Folkemengden deltok også i angrepene på dem, og dommerne fikk klærne revet av dem og befalte at de skulle piskes.

[23]De fikk mange slag og ble satt i fengsel, og fangevokteren fikk ordre om å vokte dem godt.

[24]Da han hadde fått denne ordren, kastet han dem i det innerste fangehullet og låste føttene deres fast i blokken.

[25]Ved midnattstider holdt Paulus og Silas bønn og sang lovsanger til Gud, og fangene lyttet til dem.

[26] Plutselig kom det et kraftig jordskjelv, så grunnmuren i fengselet ristet. Straks sprang alle dørene opp, og lenkene løsnet av alle fangene.

[27]Fangevokteren fór opp av søvnen og så at fengselsdørene sto åpne. Han grep et sverd og ville drepe seg fordi han trodde fangene var rømt.

[28]Men av all sin kraft ropte Paulus til ham: «Ikke gjør deg selv noe vondt! Vi er her alle sammen.»

[29] Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

[29]Fangevokteren ba om å få lys, løp inn og falt skjelvende ned for Paulus og Silas.

[30] Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

[30] Så førte han dem utenfor og sa: «Hva skal jeg gjøre, gode herrer, for å bli frelst?»

[31] Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

[31] De svarte: «Tro på Herren Jesus, så skal du og alle i ditt hus bli frelst.»

[32] E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

[32]Og de forkynte Herrens ord for ham og alle i hans hus.

[33] Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

[33]I denne sene nattetimen tok han dem med seg og vasket sårene deres, og han ble straks døpt med alle sine.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

[34]Så tok han dem hjem og ga dem mat, og han gledet seg sammen med hele sitt hus over å ha fått troen på Gud.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[35]Da det var blitt dag, sendte dommerne rettsbetjentene av sted med denne ordren: «Løslat mennene!»

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[36]Fangevokteren meldte fra om dette til Paulus og sa: «Dommerne sender beskjed om at dere skal løslates. Kom nå ut og dra bort med fred!»

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

[37] Men Paulus svarte: «Uten lov og dom er vi blitt pisket offentlig og kastet i fengsel, enda vi er romerske borgere. Og nå skal vi altså sendes bort i all hemmelighet. Nei, takk! De får selv komme og føre oss ut.»

[38] Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

[39] Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

[4] Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as

[38]Rettsbetjentene brakte dette svaret til dommerne, som ble skremt da de fikk vite at de var romerske borgere.

[39] De kom og ba om unnskyldning, fulgte dem ut av fengselet og ba dem reise fra byen.

[40]Da de var ute av fengselet, gikk de hjem til Lydia. Her traff de søsknene og satte mot i dem. Så dro de videre.

Apostlenes Gjerninger 17

Opptøyer i Tessalonika

[1] De reiste gjennom Amfipolis og Apollonia og kom til Tessalonika. Der var det en jødisk synagoge,

[2]og Paulus gikk dit, som han pleide. Tre sabbater hadde han samtaler med dem ut fra skriftene.

[3] Han åpnet skriftene for dem og forklarte at Messias måtte lide og stå opp fra de døde. «Og denne Messias», sa han, «er Jesus, han som jeg forkynner for dere.»

[4] Noen av dem ble overbevist og sluttet seg til Paulus og Silas. Det gjorde også en stor gruppe grekere av dem som dyrket Gud, og en god del av de fremste kvinnene.

[5]Dette gjorde jødene brennende harme, og de fikk med seg noen fra pøbelen på torget og laget et oppløp som satte byen på ende. De stormet mot huset til Jason og lette etter dem for å føre dem ut til folket.

[6] Da de ikke fant dem, slepte de Jason og noen av brødrene med seg til byens

autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

Paulo e Silas em Bereia

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem

embetsmenn og ropte: «Disse folkene som oppvigler hele verden, nå er de kommet hit også,

[7] og Jason har tatt imot dem. Alle handler de stikk imot keiserens befalinger, for de påstår at en annen er konge, nemlig Jesus.»

[8]Både folkemengden og byens embetsmenn ble oppskremt da de hørte dette,

[9]og Jason og de andre fikk ikke gå før de hadde stilt en pengesum som sikkerhet.

Til Berøa

[10] Så snart det ble natt, sendte brødrene Paulus og Silas til Berøa. Da de var kommet dit, gikk de til jødenes synagoge.

[11] Jødene der hadde et edlere sinnelag enn de i Tessalonika, og de tok imot Ordet med all velvilje og gransket skriftene daglig for å se om alt stemte.

[12]Mange av dem kom til tro, det samme gjorde en del fornemme greske kvinner og mange greske menn.

[13]Men da jødene i Tessalonika fikk greie på at Paulus forkynte Guds ord også i Berøa, kom de dit og hisset opp folkemengden og laget bråk.

[14] Straks sendte brødrene Paulus av gårde for at han skulle dra ned til kysten, mens Silas og Timoteus ble igjen.

[15]De som fulgte Paulus, brakte ham helt til Aten og dro tilbake med beskjed til Silas

a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

og Timoteus at de skulle komme til ham så snart som mulig.

Paulus taler i Aten

[16]Mens Paulus ventet på dem i Aten, ble han rystet i sitt innerste over å se at byen var full av gudebilder.

[17]I synagogen førte han samtaler med jødene og dem som dyrket Gud, og på torget snakket han hver dag med dem han traff der.

[18] Noen av de epikureiske og stoiske filosofene diskuterte også med ham, og noen sa: «Hva er det egentlig denne pratmakeren har å si?» Men andre mente: «Han er visst en som forkynner fremmede guder.» Det var fordi han forkynte evangeliet om Jesus og oppstandelsen.

[19] Da tok de ham med seg og førte ham til Areopagos og sa: «Kan vi få vite hva for slags ny lære du kommer med?

[20]For det er merkverdige ting vi hører, og vi vil gjerne vite hva det egentlig dreier seg om.»

[21]Verken atenerne eller utlendingene som bor der, bruker tiden til noe annet enn å fortelle og høre siste nytt.

[22]Da sto Paulus fram for Areopagos-rådet og sa: «Atenske menn! Jeg ser at dere på alle måter er svært religiøse.

[23]For da jeg gikk omkring og så på helligdommene deres, fant jeg et alter med denne innskriften: 'For en ukjent Gud'. Det som dere tilber uten å kjenne, det forkynner jeg dere.

[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

[26] de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

[27] para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

[28] pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

[29] Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

[30] Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

[31] porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

Uns zombam, outros creem

[24] Gud, han som skapte verden og alt som er i den, han som er herre over himmel og jord, han bor ikke i templer reist av menneskehender.

[25] Han trenger heller ikke noe av det som menneskehender kan tjene ham med. Det er jo han som gir liv og ånde, ja, alt til alle.

[26] Av ett menneske har han skapt alle folkeslag. Han lot dem bo over hele jorden, og han satte faste tider for dem og bestemte grensene for deres områder.

[27] Dette gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne lete seg fram og finne ham. Han er jo ikke langt borte fra en eneste av oss.

[28] For det er i ham vi lever, beveger oss og er til, som også noen av deres diktere har sagt: 'For vi er hans slekt.'

[29] Fordi vi altså er Guds slekt, må vi ikke tenke at guddommen ligner et bilde av gull eller sølv eller stein, formet av menneskers kunst eller tanke.

[30] Disse tidene med uvitenhet har Gud båret over med, men nå befaler han alle mennesker, hvor de enn er, at de må vende om.

[31] For han har fastsatt en dag da han skal dømme verden med rettferd, ved en mann han har utpekt til dette. Det har han bekreftet for alle mennesker ved å reise ham opp fra de døde.»

[32] Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

[33] A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

[34] Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

[32]Da de hørte om oppstandelse fra de døde, gjorde noen narr av ham, men andre sa: «Vi vil gjerne høre deg tale mer om dette en annen gang.»

[33]Så gikk Paulus fra dem.

[34]Men det var noen som sluttet seg til ham og kom til tro. Blant dem var Dionysios fra Areopagos-rådet og en kvinne som het Damaris, og noen andre.

Atos 18

Paulo em Corinto

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

[6] Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

Apostlenes Gjerninger 18

Paulus i Korint

[1] Deretter forlot han Aten og kom til Korint.

[2] Her traff han en jøde som het Akvilas, født i Pontos. Sammen med sin kone Priskilla var han nylig kommet fra Italia på grunn av keiser Claudius' påbud om at alle jøder skulle forlate Roma. Paulus oppsøkte dem,

[3] og fordi de hadde samme håndverk, ble han boende hos dem, og de arbeidet sammen. De var teltmakere av fag.

[4]Hver sabbat hadde han samtaler i synagogen og overbeviste både jøder og grekere.

[5] Da Silas og Timoteus kom ned fra Makedonia, viet Paulus seg helt til forkynnelsen og vitnet for jødene at Jesus var Messias.

[6]Men de sa imot og hånte ham. Da ristet han støvet av klærne sine og sa til dem: «Blodet deres skal komme over deres eget

hode. Jeg har ingen skyld. Fra nå av går jeg til hedningfolkene.»

7 Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

7Dermed gikk han sin vei og tok inn i huset hos en mann ved navn Titius Justus, som dyrket Gud. Huset hans lå rett ved siden av synagogen.

8 Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

8 Synagogeforstanderen Krispus kom til tro på Herren sammen med alle i sitt hus, og mange andre i Korint som hørte ham, kom til tro og ble døpt.

9 Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

9 En natt sa Herren til Paulus i et syn: «Vær ikke redd! Du skal ikke tie, men tale.

10 porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

10 Jeg er med deg, og ingen skal røre deg eller gjøre deg noe vondt, for i denne byen har jeg et tallrikt folk.»

11 E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

11Så ble han der halvannet år og lærte dem Guds ord.

Paulo perante Gálio

12 Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

12 Mens Gallio var guvernør i Akaia, slo jødene seg sammen mot Paulus og trakk ham for retten.

13 dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

13De sa: «Denne mannen overtaler folk til å dyrke Gud på en måte som er i strid med loven.»

14 Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

14 Paulus fikk ikke åpnet munnen før Gallio sa til jødene: «Hadde det dreid seg om en forbrytelse eller en kjeltringstrek, ville jeg nok tatt opp saken, jøder.

15 mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

15Men er det strid om ord og navn og deres egen lov, da får dere ordne opp selv. Jeg vil ikke dømme i slike saker.»

16 E os expulsou do tribunal.

16Så jaget han dem bort fra retten.

17 Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam

17Alle grep da fatt i synagogeforstanderen Sostenes og julte ham opp like foran

diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

[25] Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

dommersetet. Men Gallio brydde seg ikke det minste om det.

Tilbake til Syria

[18] Paulus ble der ennå en tid. Så tok han farvel med brødrene og seilte til Syria sammen med Priskilla og Akvilas. I Kenkreæ klippet han håret, for han hadde bundet seg med et løfte.

[19] Da de kom til Efesos, skilte Paulus lag med de andre og gikk til synagogen og førte samtaler med jødene.

[20]Disse ba ham om å bli der lenger, men det sa han nei til.

[21] Da han tok farvel, sa han til dem: «Om Gud vil, kommer jeg til dere en annen gang.» Så seilte han ut fra Efesos

[22]og nådde fram til Cæsarea. Da han hadde vært oppe og hilst på menigheten, dro han til Antiokia.

Paulus' tredje misjonsreise

(18,23–21,16)

[23] Her ble han en tid, men reiste så ut igjen. Han dro fra sted til sted gjennom Galatia-området og Frygia og styrket alle disiplene.

Apollos

[24] Til Efesos kom nå en jøde ved navn Apollos, han stammet fra Aleksandria. Han hadde ordet i sin makt og var godt kjent i skriftene.

[25] Apollos hadde fått undervisning om Herrens vei. Han forkynte med stor glød og underviste grundig om Jesus, enda han bare kjente Johannes-dåpen.

[26] Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

[27] Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

[28] porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

[26] Han begynte å tale fritt og åpent i synagogen, og der fikk Priskilla og Akvilas høre ham. De tok seg av ham og ga ham enda grundigere kjennskap til Guds vei.

[27]Da han ønsket å reise til Akaia, oppmuntret brødrene ham og skrev til disiplene at de måtte ta imot ham. Han kom dit og ble ved Guds nåde til stor hjelp for dem som hadde kommet til tro.

[28] For han satte jødene ettertrykkelig på plass når han i åpent ordskifte beviste ut fra skriftene at Jesus var Messias.

Atos 19

Paulo em Éfeso

[1] Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

[2] perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

[3] Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

[4] Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

[5] Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

Apostlenes Gjerninger 19

Paulus i Efesos

[1]Mens Apollos var i Korint, reiste Paulus gjennom innlandet og kom til Efesos. Der møtte han noen disipler

[2] og spurte dem: «Fikk dere Den hellige ånd da dere kom til tro?» De svarte: «Vi har ikke engang hørt at det er noen Hellig Ånd.»

[3] «Hva slags dåp er dere døpt med da?» spurte han. «Johannes-dåpen», svarte de.

[4] Da sa Paulus: «Johannes døpte med en dåp til omvendelse. Han sa til folket at de skulle tro på ham som kom etter ham, det er Jesus.»

[5] Etter å ha hørt dette lot de seg døpe til Herren Jesu navn.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

[7] Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

[6] Og da Paulus la hendene på dem, kom Den hellige ånd over dem. De talte i tunger, og de talte profetisk.

[7]Det var omkring tolv menn i alt.

[8]Han gikk så til synagogen og talte fritt og åpent der i tre måneder. Han førte samtaler med folk og overbeviste dem om det som har med Guds rike å gjøre.

[9] Noen gjorde seg harde og ville ikke tro, men snakket nedsettende om Veien mens alle hørte på. Da brøt Paulus med dem og holdt disiplene borte fra dem, og siden ga han hver dag undervisning i skolen til Tyrannos.

[10]Dette fortsatte han med i to år, slik at alle som bodde i Asia, fikk høre Herrens ord, både jøder og grekere.

Skevas' sju sønner

[11] Gud gjorde helt uvanlige under ved Paulus' hender.

[12] Det hendte til og med at folk tok tørklær og arbeidstøy som han hadde hatt på seg, og la på de syke. Da slapp sykdommen taket, og de onde åndene fór ut av dem.

[13]Noen omreisende jødiske åndemanere forsøkte også å si fram Herren Jesu navn over dem som hadde onde ånder i seg, og sa: «Jeg besverger dere ved den Jesus som Paulus forkynner.»

[14]Det var sju sønner av den jødiske overpresten Skevas som drev på med dette.

[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[15]Men den onde ånden svarte dem: «Jesus kjenner jeg, og jeg vet hvem Paulus er, men hvem er dere?»

[16]Mannen som hadde den onde ånden i seg, fór løs på dem, overmannet dem alle og slo dem til blods, så de rømte ut av huset nakne og forslåtte.

[17] Dette ble kjent blant alle som bodde i Efesos, både jøder og grekere, så det kom frykt over alle, og Herren Jesu navn ble lovprist.

[18]Mange av dem som var blitt troende, kom for å bekjenne og fortelle hva de hadde gjort.

[19] Og ikke så få av dem som hadde drevet med svartekunster, kom med bøkene sine og brente dem mens alle så på. Verdien av dem ble regnet ut og ble til sammen 50.000 sølvpenger.

[20] Slik fikk Ordet fremgang og styrke ved Herrens makt.

[21] Etter det som nå var fullført, bestemte Paulus seg for å dra gjennom Makedonia og Akaia og videre til Jerusalem. «Når jeg har vært der», sa han, «må jeg også reise til Roma.»

[22] Han sendte Timoteus og Erastos, to av dem som sto i tjenesten sammen med ham, til Makedonia, mens han selv ble i Asia ennå en tid.

Opptøyene i Efesos

[23] På denne tiden oppsto det alvorlige uroligheter på grunn av Veien.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

[26] e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

[27] Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

[28] Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

[29] Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

[30] Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

[31] Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

[32] Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte,

[24] En sølvsmed ved navn Demetrios laget Artemis-templer i sølv og skaffet håndverkerne gode inntekter.

[25]Han kalte sammen disse og de arbeiderne som drev med lignende ting, og sa: «Godtfolk! Dere vet at vår velstand kommer fra dette arbeidet.

[26] Men nå ser og hører dere selv at ikke bare her i Efesos, men nesten over hele Asia har denne Paulus overtalt og villedet store folkemasser når han sier at guder som er laget av menneskehender, ikke er guder.

[27]Det er fare for at yrket vårt får dårlig ord på seg. Verre er det at tempelet til vår store gudinne Artemis kan bli regnet som lite og ingenting, og hun som hele Asia og hele verden dyrker, kan miste sin høye rang og verdighet.”

[28]De ble rasende da de hørte dette, og satte i å rope: «Stor er efesernes Artemis!»

[29] Uroen bredte seg over hele byen, og alle som en stormet av sted til teateret og slepte med seg de to makedonerne Gaius og Aristarkos, som var i reisefølget til Paulus.

[30]Paulus ville selv gå inn i folkemassen, men disiplene hindret ham i det.

[31]Noen av provinsens høyeste embetsmenn, som var hans venner, sendte også bud til ham at han ikke måtte våge seg inn i teateret.

[32]Forsamlingen var nå i fullt opprør. De ropte og skrek i munnen på hverandre, og de fleste visste ikke engang hvorfor de var kommet sammen.

nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

33 Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

34 Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

35 O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

36 Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

37 porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

38 Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

39 Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

40 Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

41 E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

33Jødene skjøv fram en mann som het Aleksander, og noen fra mengden forklarte saken for ham. Aleksander ga tegn med hånden at han ville holde en forsvarstale til folket.

34 Men da de skjønte at han var jøde, skrek de alle i kor i to samfulle timer: «Stor er efesernes Artemis!»

35 Byskriveren klarte endelig å få ro i folkemassen og sa: «Efesere, vet ikke alle mennesker at efesernes by er tempelvokter for den store Artemis og steinen som er kommet ned fra himmelen?

36Dette kan ingen benekte, og derfor bør dere nå være rolige og ikke gjøre noe overilt.

37For dere har ført hit disse mennene, som verken er tempelrøvere eller har hånt vår gudinne.

38Hvis Demetrios og håndverkerne hans vil reise sak mot noen, så finnes det rettsmøter, og vi har guvernører. La dem anklage hverandre der!

39Har dere andre stridsspørsmål, skal den lovlige folkeforsamlingen avgjøre saken.

40For vi risikerer å bli anklaget for opprør etter det som har hendt i dag. Og vi har ingen ting å vise til når vi kreves til regnskap for dette oppstyret.» Med disse ordene fikk han løst opp forsamlingen.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.

[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,

[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

[8] Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

[9] Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado

Apostlenes Gjerninger 20

I Makedonia og Hellas

[1]Da uroen hadde lagt seg, kalte Paulus disiplene sammen og satte mot i dem. Han tok farvel og forlot dem for å dra til Makedonia.

[2]På reisen gjennom dette området talte han mye og satte mot også i dem. Han kom til Hellas,

[3]hvor han var i tre måneder. Han skulle seile videre til Syria, men en sammensvergelse blant jødene fikk ham til å vende tilbake gjennom Makedonia.

[4] Som reisefølge hadde han Sopatros fra Berøa, sønn av Pyrros, videre Aristarkos og Sekundus fra Tessalonika og Gaius fra Derbe, dessuten Timoteus, og fra Asia Tykikos og Trofimos.

[5]Disse dro i forveien og ventet på oss i Troas.

[6] Men vi selv reiste fra Filippi noen få dager etter de usyrede brøds høytid. Fem dager senere traff vi dem i Troas, hvor vi ble en uke.

Avskjed i Troas

[7] Den første dagen i uken var vi samlet for å bryte brødet. Paulus talte til dem, og han holdt på helt til midnatt siden han skulle reise neste dag.

[8]Vi var samlet i en sal i øverste etasje, og der var det mange lamper.

[9]I vinduet satt en ung gutt som het Evtykos. Da Paulus talte så lenge, falt han i dyp søvn, og overmannet av søvnen falt

discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

han ut av vinduet fra tredje etasje. Da de tok ham opp, var han død.

[10]Men Paulus gikk ned, bøyde seg over ham og slo armene rundt ham. «Vær ikke urolige», sa han. «Det er liv i ham.»

[11]Så gikk han opp igjen, brøt brødet og spiste, og talte igjen lenge, helt til det lysnet. Da dro han av sted.

[12]Gutten brakte de hjem i live, og det var til stor trøst for dem.

Avskjedstalen til de eldste fra Efesos

[13]Vi gikk i forveien til skipet og seilte til Assos, der vi skulle ta Paulus om bord. Han hadde bestemt det slik; selv ville han dra dit til fots.

[14]Da han møtte oss i Assos, tok vi ham om bord og kom til Mitylene.

[15]Dagen etter seilte vi derfra og kom på høyde med Kios. Neste dag fortsatte vi til Samos og nådde dagen etter til Miletos.

[16]For Paulus hadde bestemt at han ville seile utenom Efesos for ikke å bli heftet i Asia. Han skyndte på for om mulig å være i Jerusalem til pinsedagen.

[17]Fra Miletos sendte han bud til Efesos og kalte til seg menighetens eldste.

[18]Da de var kommet, talte han til dem: «Dere vet hvordan jeg har gått fram hos dere hele tiden, fra den første dagen jeg satte foten i Asia.

[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

[19] Jeg har tjent Herren i all ydmykhet og med tårer i alle de prøvelsene jødene har ført over meg med sine onde planer.

[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

[20]Dere vet at jeg ikke har holdt noe tilbake som kunne gagne dere, men jeg har forkynt for dere og undervist dere både offentlig og i hjemmene.

[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

[21] Jeg har vitnet for både jøder og grekere om omvendelsen til Gud og troen på vår Herre Jesus.

[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[22] Og nå drar jeg til Jerusalem, bundet av Ånden. Hva som skal møte meg der, vet jeg ikke,

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[23] men Den hellige ånd vitner for meg i by etter by og varsler om lenker og forfølgelser som venter meg.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[24] Men for meg er ikke liv eller død verdt å snakke om, bare jeg kan fullføre løpet og den tjenesten jeg fikk av Herren Jesus: å vitne om evangeliet om Guds nåde.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[25]Og nå vet jeg at alle dere, som jeg har levd blant og forkynt Riket for, aldri mer skal se ansiktet mitt.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[26] Derfor erklærer jeg for dere på denne dag at jeg er uten skyld om noen forspiller sitt liv,

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[27]for jeg har på ingen måte unnlatt å forkynne hele Guds plan og vilje.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[28] Ta vare på dere selv og på hele den flokken som Den hellige ånd har satt dere til å være tilsynsmenn for! Vær hyrder for Guds menighet, som han vant ved sitt eget blod.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.
[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.
[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.
[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.
[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;
[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.
[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.
[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,
[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[29] For jeg vet at når jeg har dratt bort, vil glupske ulver trenge inn blant dere, og de skåner ikke flokken.
[30] Ja, blant deres egne skal det stå fram menn som farer med falsk lære for å få dratt disiplene med seg.
[31] Våk derfor og husk på at jeg natt og dag i tre år aldri holdt opp med å rettlede hver eneste en av dere med tårer.
[32] Og nå overgir jeg dere til Gud og hans nådeord, som kan bygge opp og gi dere arven sammen med alle dem som er blitt helliget.
[33]Jeg har aldri vært ute etter sølv eller gull eller klær fra noen.
[34]Dere vet selv at disse hendene har skaffet meg og medarbeiderne mine det vi trengte.
[35] Alltid har jeg holdt fram for dere at vi må arbeide på denne måten og ta oss av de svake. Husk de ordene Herren Jesus selv sa: 'Det er saligere å gi enn å få.'»
[36] Da han hadde sagt dette, falt han på kne sammen med dem alle og ba.
[37]De brast alle i gråt og falt Paulus om halsen og kysset ham.
[38]Det som ga dem mest sorg, var det han sa om at de aldri skulle se ham igjen. Så fulgte de ham til skipet.

Apostlenes Gjerninger 21

Opp til Jerusalem

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

[1] Da vi hadde revet oss løs fra dem, la vi fra land og seilte direkte til Kos, neste dag til Rodos og derfra til Patara.

[2] Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

[2]Her fant vi et skip som skulle over til Fønikia. Vi gikk om bord og la ut igjen.

[3] Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

[3]Vi fikk Kypros i sikte og passerte sør for øya, med kurs for Syria. I Tyros la vi til land fordi skipet skulle losse.

[4] Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

[4] Vi oppsøkte disiplene og ble der sju dager. Drevet av Ånden advarte de Paulus mot å dra opp til Jerusalem.

[5] Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

[5] Da vi hadde tilbrakt disse dagene der, brøt vi opp og dro videre. Alle fulgte oss ut av byen, også kvinner og barn. På stranden knelte vi og ba

[6] E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

[6]før vi tok farvel med hverandre. Så gikk vi om bord i skipet, mens de dro hjem til sitt.

Paulo em Cesareia

[7] Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

[7] Fra Tyros nådde vi fram til Ptolemais, hvor sjøreisen var slutt. Vi hilste på søsknene der og ble hos dem en dag.

[8] No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

[8] Neste dag dro vi derfra og kom til Cæsarea, hvor vi tok inn hos evangelisten Filip, en av de sju. Hos ham ble vi boende.

[9] Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

[9] Han hadde fire ugifte døtre som hadde profetisk gave.

[10] Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

[10] Da vi hadde vært der i flere dager, kom en profet som het Agabos ned fra Judea.

[11] e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

[12] Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

[13] Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

[14] Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

Paulo chega a Jerusalém

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas

[11] Han oppsøkte oss og tok beltet til Paulus, og med det bandt han hendene og føttene sine. Så sa han: «Dette sier Den hellige ånd: Slik skal jødene i Jerusalem binde den mannen som eier dette beltet, og utlevere ham til hedningene.»

[12]Da vi hørte dette, formante både vi og folket der på stedet Paulus og sa at han ikke måtte dra opp til Jerusalem.

[13] Men han svarte: «Hvorfor gråter dere og gjør meg tung om hjertet? Selv er jeg villig, ikke bare til å bli bundet, men også til å dø i Jerusalem for Herren Jesu navn.»

[14] Siden vi ikke klarte å overtale ham, slo vi oss til ro og sa: «La Herrens vilje skje!»

[15]Da disse dagene var gått, gjorde vi oss klar og dro opp til Jerusalem.

[16]Sammen med oss reiste også noen av disiplene fra Cæsarea. De tok oss med til Mnason fra Kypros, en av de aller første disiplene, og vi fikk bo hos ham.

Paulus hos Jakob

[17]Da vi kom til Jerusalem, tok søsknene der imot oss med glede.

[18]Dagen etter gikk Paulus sammen med oss til Jakob, hvor alle de eldste var samlet.

[19] Da han hadde hilst på dem, gjorde han nøye rede for alt det Gud hadde gjort blant hedningene gjennom hans tjeneste.

[20]De priste Gud for det de fikk høre, og de sa til ham: «Du vet, bror, at mange tusen

dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

21 e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

22 Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

23 Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

24 toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

25 Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

26 Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

A prisão de Paulo

27 Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

28 gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a

jøder er kommet til troen, og alle har brennende iver for loven.

21 Nå har de fått høre om deg at du lærer de jødene som bor blant hedningene, å vende seg fra Moses og sier at de ikke skal omskjære barna sine og ikke leve etter skikkene våre.

22Hva gjør vi nå? Det vil bli alminnelig kjent at du er kommet.

23 Derfor skal du gjøre det vi nå sier deg. Vi har fire menn her som har avlagt et løfte.

24 Disse fire skal du ta med deg og la deg rense sammen med dem. Du skal ta på deg utgiftene for dette, så de kan rake hodet. Da vil alle skjønne at det ikke er noe i det de har hørt om deg, men at du selv lever etter loven og holder den.

25 Når det gjelder de hedningkristne, har vi skrevet til dem og gitt beskjed om at de skal holde seg borte fra kjøtt som er ofret til avgudene, fra blod, fra kjøtt av kvalte dyr og fra hor.»

26 Dagen etter tok Paulus mennene med seg og lot seg rense sammen med dem. Så gikk han til tempelet for å melde fra når renselsesdagene var omme og offeret for hver enkelt av dem skulle bæres fram.

Paulus blir arrestert i tempelet

27De sju dagene var nesten gått da jødene fra Asia fikk se ham på tempelplassen. De hisset opp hele folkemassen, grep tak i ham

28 og skrek: «Israelitter, kom og hjelp! Her er mannen som overalt lærer alle slikt som

serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.	er imot folket og loven og dette sted. Nå har han til og med tatt med seg grekere inn i tempelet og vanhelliget dette hellige stedet.”
[29] Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.	[29] De hadde nemlig sett efeseren Trofimos sammen med ham i byen tidligere, og nå trodde de at Paulus hadde tatt ham med seg til tempelet.
[30] Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.	[30]Uroen spredte seg over hele byen, og folk stimlet sammen. De grep Paulus og trakk ham bort fra tempelplassen, og med en gang ble portene stengt.
[31] Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.	[31] De holdt nesten på å slå ham i hjel da kommandanten for vaktstyrken fikk melding om at hele Jerusalem sto på ende.
[32] Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.	[32]Øyeblikkelig løp han med soldater og offiserer ned mot mengden. Da folk så kommandanten og soldatene, holdt de opp med å slå Paulus.
[33] Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.	[33]Kommandanten gikk bort til dem og pågrep Paulus og ga ordre om at han skulle bindes med to lenker. Så spurte han hvem han var og hva han hadde gjort.
[34] Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.	[34] Men i folkemassen ropte noen én ting, andre noe annet, og da det ikke var mulig å få greie på noe i alt levenet, befalte han at Paulus skulle føres inn i borgen.
[35] Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,	[35]De kom til trappen, men her måtte soldatene bære ham fordi mengden presset så voldsomt på.
[36] pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!	[36] For hele folkemassen fulgte etter og skrek: «Bort med ham!»
[37] E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me	[37]De skulle til å gå inn i borgen da Paulus sa til kommandanten: «Får jeg lov å si deg noe?» Han svarte: «Kan du gresk?

permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

[38] Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

[39] Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que

[38] Du er altså ikke den egypteren som for en tid siden laget opprør og førte de fire tusen knivmennene ut i ørkenen?»

[39] «Jeg er jøde», sa Paulus, «jeg er borger av en ikke ukjent by i Kilikia som heter Tarsos. Jeg ber deg, tillat meg å tale til folket.»

[40]Det fikk han lov til, og Paulus stilte seg på trappen og ga tegn til folket med hånden. Da det ble helt stille, talte han til dem på hebraisk:

Apostlenes Gjerninger 22

Paulus' forsvarstale for folket

[1] «Brødre og fedre, hør hva jeg har å si til mitt forsvar!»

[2]Da de hørte at han talte på hebraisk, ble det enda stillere. Han fortsatte:

[3] «Jeg er jøde, født i Tarsos i Kilikia, men oppvokst her i byen. Ved Gamaliels føtter har jeg fått grundig opplæring i fedrenes lov, og jeg har vært like brennende for Guds sak som dere alle er i dag.

[4] Jeg har arrestert og latt fengsle både kvinner og menn, ja, helt inn i døden har jeg forfulgt tilhengerne av denne Veien.

[5] Det kan både øverstepresten og hele Rådet bekrefte. De ga meg brev til våre brødre i Damaskus, og jeg reiste dit for å legge også dem som var der, i lenker og føre dem til Jerusalem for å få dem straffet.

também lá estivessem, para serem punidos.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.

[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.

[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,

[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.

[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,

[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

[6] Men da jeg var underveis og nærmet meg Damaskus ved middagstid, strålte det plutselig opp et lys fra himmelen rundt meg.

[7]Jeg falt til jorden og hørte en stemme si til meg: ‘Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?’

[8]Jeg spurte: ‘Hvem er du, Herre?’ Da sa han til meg: ‘Jeg er Jesus fra Nasaret, han som du forfølger.’

[9]De som var sammen med meg, så lyset, men hørte ikke stemmen som talte til meg.

[10]‘Hva skal jeg gjøre, Herre?’ spurte jeg. Og Herren sa til meg: ‘Reis deg opp og gå inn i Damaskus. Der skal du få beskjed om alt du er utsett til å gjøre.’

[11]På grunn av det blendende lyset kunne jeg ikke se, men de som var med meg, leide meg videre, så jeg kom til Damaskus.

[12]Der var det en gudfryktig og lovtro mann, Ananias, som alle jødene på stedet hadde bare godt å si om.

[13] Han kom og stilte seg foran meg og sa: ‘Saul, bror, bli seende!’ I samme stund kunne jeg se ham.

[14] Han sa til meg: ‘Våre fedres Gud har bestemt deg til å kjenne hans vilje, til å se Den rettferdige og til å høre hans egen røst.

[15]For du skal være hans vitne for alle mennesker om det du har sett og hørt.

[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

Paulo livra-se de ser açoitado

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito

[16] Så hvorfor nøler du nå? Kom og la deg døpe og få syndene vasket bort mens du påkaller hans navn.'

[17] Da jeg hadde vendt tilbake til Jerusalem og ba i tempelet, kom jeg i ekstase.

[18]Jeg så Herren, og han sa til meg: 'Skynd deg! Dra ut av Jerusalem så fort du kan, for de kommer ikke til å ta imot ditt vitnesbyrd om meg.'

[19]Men jeg sa til ham: 'Herre, de vet jo selv at jeg rundt om i synagogene fikk kastet dem som trodde på deg, i fengsel og lot dem piske.

[20] Og da blodet rant fra Stefanus, ditt vitne, var jeg selv til stede. Jeg var enig med dem som drepte ham, og passet kappene deres.'

[21] Men Herren sa: 'Dra bort herfra, for jeg vil sende deg ut til hedninger langt borte.'»

[22] Så langt hørte de på ham, men nå begynte de å rope: «Få ham bort fra jordens overflate! En slik mann bør ikke få leve!»

[23]De skrek og veivet med kappene og kastet støv opp i luften.

[24]Da befalte kommandanten at han skulle føres inn i borgen, og at han skulle forhøres under pisking, så de kunne få vite grunnen til at de skrek slik mot ham.

[25] Men da de spente ham fast for å piske ham, spurte Paulus offiseren som var til

açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

26 Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

27 Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

28 Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

29 Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

30 No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

1 Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

2 Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

3 Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado

stede: «Har dere lov til å piske en romersk borger før han har fått en dom?»

26Da offiseren hørte det, gikk han til kommandanten og sa: «Hva er det du finner på? Denne mannen er jo romersk borger!»

27Kommandanten gikk da selv til Paulus og sa: «Si meg, er du romersk borger?» «Ja», svarte han.

28Kommandanten sa: «Det kostet meg mange penger å få den borgerretten.» «Jeg er født til min», svarte Paulus.

29De som skulle forhøre ham, trakk seg da raskt unna. Også kommandanten ble redd da han forsto at han hadde lagt en romersk borger i lenker.

Paulus for Rådet

30 Neste dag ville kommandanten ha klar beskjed om hva jødene anklaget ham for. Derfor løste han Paulus fra lenkene og befalte at overprestene og hele Rådet skulle møtes. Så hentet han Paulus ned og førte ham fram for dem.

Apostlenes Gjerninger 23

1 Paulus så rett på Rådet og sa: «Brødre, med helt god samvittighet har jeg levd mitt liv for Gud fram til i dag.»

2Øverstepresten Ananias ga da ordre til dem som sto nærmest, om å slå ham på munnen.

3 Da sa Paulus til ham: «Gud skal slå deg, din kalkede vegg! Du sitter her og skal

para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

O Senhor aparece a Paulo

dømme meg etter loven, og så befaler du imot loven at jeg skal bli slått.»

[4]De som sto der, sa: «Skjeller du ut Guds øversteprest?»

[5] «Brødre, jeg visste ikke at han var øversteprest», sa Paulus, «for det står skrevet: Du skal ikke bruke skjellsord mot en fyrste i ditt folk.»

[6] Paulus visste at den ene delen av Rådet var saddukeere og den andre fariseere, og han ropte til dem: «Brødre, jeg er selv fariseer og sønn av fariseere! Og jeg står anklaget for håpet om at de døde skal stå opp.»

[7]Da han hadde sagt dette, ble det strid mellom fariseerne og saddukeerne, og flokken delte seg.

[8] For saddukeerne hevder at det ikke er noen oppstandelse, og at det heller ikke finnes engler og ånder, mens fariseerne tror på begge deler.

[9] De begynte å rope og skrike, og noen av de skriftlærde fra fariseerpartiet reiste seg og protesterte: «Vi finner ikke noe galt hos denne mannen. Tenk om det var en ånd eller en engel som talte til ham?»

[10]Striden ble så voldsom at kommandanten fryktet de skulle slite Paulus i stykker. Han befalte soldatene å gå ned og rive Paulus ut av hendene deres og føre ham inn i borgen.

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

[11] Natten etter sto Herren foran ham og sa: «Vær frimodig! Slik du har vitnet om meg i Jerusalem, må du også vitne i Roma.»

A cilada dos judeus

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

Sammensvergelsen

[12]Neste morgen laget jødene en sammensvergelse mot Paulus. De sverget på at de verken ville spise eller drikke før de hadde drept ham.

[13]Over førti mann var med i denne sammensvergelsen.

[14]Disse gikk til overprestene og de eldste og sa: «Vi har sverget på at vi ikke vil smake mat eller drikke før vi har fått Paulus drept.

[15]Nå må dere og Rådet anmode kommandanten om å sende ham ned til dere igjen. Lat som om dere vil granske saken hans nøyere. Vi står klar til å drepe ham før han når fram.»

[16]Imidlertid fikk søstersønnen til Paulus nyss om dette bakholdet, og han gikk opp i borgen og fortalte Paulus om det.

[17]Paulus sendte bud på en av offiserene og sa: «Før denne unge gutten til kommandanten, for han har noe å fortelle ham.»

[18]Offiseren tok ham med seg til kommandanten og sa: «Fangen Paulus kalte på meg og ba meg føre denne unge gutten til deg. Han har noe å si deg.»

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

A carta de Cláudio a Félix

[26] Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

[27] Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

[19]Da grep kommandanten ham i armen, tok ham til side og spurte: «Hva har du å fortelle meg?»

[20]Han svarte: «Jødene har avtalt at de i morgen skal be deg bringe Paulus ned til Rådet. De skal late som om de vil granske saken hans nøyere.

[21]Men du må ikke la deg overtale av dem. For mer enn førti mann av dem ligger på lur etter ham. De har sverget på at de verken skal spise eller drikke før de har fått ham drept. Nå holder de seg klar og venter på at du skal si ja.»

[22]Kommandanten lot gutten gå, men ga streng beskjed: «Du må ikke røpe for noen at du har fortalt meg dette.»

Paulus blir sendt til Cæsarea

[23] Han kalte til seg et par av offiserene og sa: «Sørg for at to hundre soldater er klare til å dra til Cæsarea i natt, etter den tredje time, sammen med sytti ryttere og to hundre lettvæpnede menn.

[24]Og skaff ridedyr, så de kan få Paulus trygt fram til landshøvdingen Feliks.»

[25]Så skrev han et brev med følgende innhold:

[26]«Claudius Lysias hilser den høyt ærede landshøvding Feliks.

[27]Denne mannen hadde jødene grepet, og de holdt på å slå ham i hjel da jeg kom med soldatene. Da jeg fikk vite at han var romersk borger, førte jeg ham i sikkerhet.

[28] Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

[29] verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

[30] Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

[31] Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

[32] no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

[33] os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

[34] Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

[35] disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

[1] Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

[28] Så tok jeg ham ned til Rådet deres fordi jeg ville ha rede på hvorfor de anklaget ham.

[29] Jeg fant ut at anklagen dreide seg om spørsmål i forbindelse med deres lov og ikke gjaldt noe som fortjener dødsstraff eller fengsel.

[30] Jeg sender ham til deg fordi jeg har fått melding om at det er laget en sammensvergelse mot mannen. Jeg har også gitt anklagerne beskjed om at de får vende seg til deg i denne saken.»

[31] Soldatene utførte ordren og tok Paulus med seg for å bringe ham til Antipatris om natten.

[32]Dagen etter vendte de tilbake til borgen, mens rytterne dro videre med ham.

[33]Da de nådde Cæsarea, leverte de brevet til landshøvdingen og førte Paulus fram for ham.

[34] Han leste det og spurte hvilken provins han kom fra. Da han fikk vite at det var Kilikia,

[35]sa han: «Jeg skal forhøre deg når anklagerne dine er kommet.» Så ga han ordre om at han skulle sitte i varetekt i slottsborgen til Herodes.

Apostlenes Gjerninger 24

Anklagen mot Paulus

[1] Fem dager senere ankom øverstepresten Ananias sammen med en del av de eldste og en advokat ved navn Tertullus. De skulle legge anklagen mot Paulus fram for landshøvdingen.

[2] Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

[3] sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

[4] Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

[8] ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

[9] Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

Paulo apresenta a sua defesa

[10] Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

[2]Paulus ble kalt fram, og Tertullus begynte sin anklagetale slik: «Takket være deg, høyt ærede Feliks, hersker ro og orden overalt, og dette folket har fått bedre kår på grunn av ditt kloke styre.

[3]I dyp takknemlighet erkjenner vi dette alltid og overalt.

[4]Jeg skal ikke bry deg lenge, men ber om at du et øyeblikk vil høre på oss med all velvilje.

[5] Den mannen der har vist seg å være den rene pest. Han skaper uro blant alle jøder rundt i verden og er leder for nasareersekten.

[6] Han har til og med forsøkt å vanhellige tempelet, og det var der vi grep ham. {{Vi ville dømme ham etter vår lov,

[7]men da kom kommandanten Lysias til, rev ham med vold og makt ut av hendene våre og førte ham bort

[8]og befalte anklagerne å gå til deg.}} Nå kan du selv forhøre ham om alt dette og få klarhet i hva det er vi anklager ham for.»

[9]Jødene støttet ham og sa at slik var det.

Paulus' forsvarstale

[10]Landshøvdingen ga da tegn til Paulus, som grep ordet og sa: «Jeg vet at du har vært dommer for dette folket i mange år. Derfor forsvarer jeg meg med frimodighet.

[11] visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;
[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;
[13] nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.
[14] Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,
[15] tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.
[16] Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.
[17] Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,
[18] e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,
[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.
[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,
[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

[11] Du kan lett få bekreftet at det ikke er mer enn tolv dager siden jeg reiste opp til Jerusalem for å tilbe.

[12]Og ingen så meg diskutere med noen eller oppvigle folk, verken i tempelet, i synagogene eller ute i byen.

[13]De kan da heller ikke bevise det de anklager meg for.

[14] Men én ting tilstår jeg: Jeg dyrker fedrenes Gud ved å følge Veien, som de kaller en sektlære. For jeg tror alt som er skrevet i loven og profetene,

[15] og jeg har det samme håpet til Gud som disse har: at rettferdige og urettferdige en gang skal stå opp fra de døde.

[16] Derfor bestreber jeg meg på alltid å ha ren samvittighet for Gud og mennesker.

[17] Etter mange år kom jeg for å overbringe gaver til de fattige i mitt folk og for å ofre.
[18] Da fant de meg på tempelplassen. Jeg hadde latt meg rense, og det var ingen sammenstimling eller uro.
[19]Men noen jøder fra Asia så meg, og de burde ha møtt fram for deg med sine anklager mot meg, om de hadde hatt noen.

[20]Eller så får disse som er her, si hva de fant meg skyldig i da jeg sto for Rådet.

[21] For det kan da vel ikke være den ene setningen jeg ropte da jeg sto foran dem:

Paulo perante Félix e Drusila

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

'Det er på grunn av de dødes oppstandelse jeg står anklaget her i dag.'»

Saken blir utsatt

[22] Feliks hadde godt kjennskap til Veien, og han utsatte saken og sa: «Når kommandanten Lysias kommer, skal jeg ta saken opp til doms.»

[23] Han ga offiseren ordre om at Paulus skulle holdes i mild varetekt, og ingen av hans egne måtte hindres i å være til hjelp for ham.

[24] Noen dager senere kom Feliks sammen med sin kone Drusilla, som var jøde. Han lot Paulus hente og hørte på mens han talte om troen på Kristus Jesus.

[25]Men da han talte om rettferdighet og selvbeherskelse og om dommen som skal komme, ble Feliks skremt og sa: «Det er nok for i dag. Gå, men når jeg får tid, skal jeg tilkalle deg igjen.»

[26]Samtidig håpet han å få penger av Paulus. Derfor sendte han stadig bud etter ham og hadde samtaler med ham.

[27] Det gikk to år, og Feliks fikk Porkius Festus til etterfølger. Feliks lot Paulus bli sittende i fengsel, for han ville gjerne vinne velvilje hos jødene.

Apostlenes Gjerninger 25

Paulus anker til keiseren

[1]Tre dager etter at Festus hadde tiltrådt sitt embete, dro han fra Cæsarea og opp til Jerusalem.

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[2] Overprestene og jødenes ledere kom da til ham med sin anklage mot Paulus. Og de ba ham

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[3] gjøre dem den tjenesten å sende Paulus til Jerusalem. De ville nemlig legge seg i bakhold og drepe ham underveis.

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[4]Men Festus svarte at Paulus skulle holdes i varetekt i Cæsarea, og at han selv snart skulle tilbake dit.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

[5]«Lederne deres kan følge med ned og legge fram anklagen», sa han, «om det da er noe galt ved mannen».

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

[6]Han var ikke mer enn åtte–ti dager hos dem før han reiste ned til Cæsarea igjen. Neste dag tok han plass på dommersetet og befalte at Paulus skulle føres fram.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[7] Da han kom inn, ble han omringet av de jødene som var kommet ned fra Jerusalem, og de fremførte mange alvorlige beskyldninger som de ikke kunne bevise.

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

[8] Men Paulus forsvarte seg og sa: «Jeg har ikke forbrutt meg, verken mot jødenes lov, mot tempelet eller mot keiseren.»

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[9] Festus ville gjerne vinne velvilje hos jødene og sa til Paulus: «Er du villig til å reise opp til Jerusalem og få saken avgjort der, med meg som dommer?»

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[10]Men Paulus svarte: «For keiserens domstol står jeg. Det er hans sak å dømme meg. Mot jødene har jeg ikke gjort noe galt, det vet du veldig godt.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

[16] A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

[17] De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

[18] e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

[19] Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e

[11]Hvis jeg har begått en forbrytelse og gjort noe som fortjener dødsstraff, ber jeg ikke om å få slippe å dø. Men hvis det ikke er noe i det de anklager meg for, da kan ingen utlevere meg til dem. Jeg anker saken min inn for keiseren.»

[12]Festus drøftet saken med rådet sitt og erklærte: «Du har anket til keiseren, og til keiseren skal du dra.»

Paulus for Festus og kong Agrippa

[13] Noen dager senere kom kong Agrippa og Berenike til Cæsarea for å besøke Festus.

[14] Siden de ble der flere dager, la Festus saken mot Paulus fram for kongen. «Jeg har en mann her», sa han, «som Feliks etterlot som fange.

[15]Da jeg dro til Jerusalem, reiste overprestene og jødenes eldste anklage mot ham og ba om å få ham dømt.

[16]Jeg svarte dem at det ikke er romersk sedvane å utlevere noen som er anklaget, før han personlig har møtt anklagerne og fått anledning til å forsvare seg mot klagen.

[17]Så kom de sammen her, og jeg lot dem ikke vente lenge; allerede dagen etter inntok jeg dommersetet og befalte at mannen skulle føres fram.

[18]Anklagerne stilte seg rundt ham, men de kom ikke med beskyldninger om slike forbrytelser som jeg hadde ventet.

[19] Det de anførte mot ham, gjaldt noen stridsspørsmål i deres egen religion og noe

particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

[20] Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

[21] Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

[22] Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a

om en viss Jesus som var død, men som Paulus påsto er i live.

[20]Jeg visste ikke hvordan jeg skulle etterforske denne saken, og spurte om han kunne tenke seg å reise til Jerusalem for å få dom i saken.

[21]Men Paulus anket og ville sitte i varetekt inntil hans høyhet, keiseren, kunne avgjøre saken. Derfor befalte jeg at han skulle holdes i forvaring til jeg får sendt ham til keiseren.»

[22] Agrippa sier til Festus: «Jeg kunne selv ha lyst til å høre denne mannen.» «I morgen skal du få høre ham», svarte han.

[23]Neste dag kom Agrippa og Berenike i full stas og toget inn i audienssalen sammen med de øverste offiserene og de fremste mennene i byen. På ordre fra Festus ble Paulus ført inn.

[24]Og Festus sa: «Kong Agrippa og alle dere som er sammen med oss! Her ser dere den mannen som har fått hele den jødiske befolkning til å vende seg til meg både i Jerusalem og her. De har høylytt forlangt at han ikke måtte få leve lenger.

[25] Jeg ble klar over at han ikke hadde gjort noe som fortjener dødsstraff. Men han har selv anket til hans høyhet, keiseren, og jeg har besluttet å sende ham dit.

[26]Imidlertid har jeg ikke sikre opplysninger å skrive til vår hersker. Derfor fører jeg ham fram for dere, i første rekke for deg, kong Agrippa, så jeg etter forhøret kan vite hva jeg skal skrive.

argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

27 porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

1 A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

2 Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

3 mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

4 Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

5 pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

6 E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

7 a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta

27For jeg synes det er meningsløst å oversende en fange uten å gjøre rede for anklagen mot ham.»

Apostlenes Gjerninger 26

Paulus forsvarer seg for kong Agrippa

1Agrippa sa da til Paulus: «Du har tillatelse til å legge fram din sak.» Paulus hevet hånden og begynte forsvarstalen sin:

2«Jeg priser meg lykkelig at det er for deg, kong Agrippa, jeg i dag skal forsvare meg mot alt det jødene anklager meg for,

3du har jo godt kjennskap til alle skikker og stridsspørsmål blant jødene. Derfor ber jeg deg om å høre tålmodig på meg.

4Mitt liv er kjent for alle jøder, for helt fra barndommen har jeg levd blant folket mitt og i Jerusalem.

5Derfor vet de også, hvis de bare ville vitne om det, at jeg først levde som fariseer og hørte til den strengeste retningen i vår religion.

6Og nå står jeg anklaget fordi jeg har satt mitt håp til det løftet Gud ga våre fedre.

7Det løftet håper vårt tolvstammefolk å få se oppfylt – derfor dyrker de Gud

esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.	utrettelig natt og dag. På grunn av dette håpet, konge, blir jeg anklaget av jøder.
8 Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?	8Hvorfor regnes det som utrolig blant dere at Gud vekker opp døde?
9 Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;	9 Jeg mente selv en gang at det var en plikt å sette alt inn på bekjempe nasareeren Jesu navn.
10 e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.	10 Det gjorde jeg også i Jerusalem. Jeg fikk fullmakt fra overprestene og kastet mange av de hellige i fengsel, og var det snakk om å henrette dem, stemte jeg for.
11 Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.	11Rundt om i alle synagogene fikk jeg dem ofte straffet for å tvinge dem til å spotte, og i mitt raseri forfulgte jeg dem helt til byene i utlandet.
12 Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.	12 Da jeg drev på med dette, reiste jeg en gang til Damaskus med myndighet og fullmakt fra overprestene.
13 Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.	13Underveis, konge, så jeg midt på dagen et lys fra himmelen, klarere enn solen, stråle omkring meg og dem som var med meg.
14 E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.	14 Vi falt alle til jorden, og jeg hørte en stemme som sa til meg på hebraisk: 'Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg? Det blir hardt for deg å stampe mot brodden.'
15 Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.	15Jeg spurte: 'Hvem er du, Herre?' Og Herren sa: 'Jeg er Jesus, han som du forfølger.
16 Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,	16 Men reis deg nå og stå på føttene! Jeg har vist meg for deg for å velge deg ut til tjener og til vitne, både om det du har sett av meg, og om det du siden skal få se

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

Paulo é interrompido por Festo

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[17]når jeg berger deg fra ditt eget folk og fra hedningfolkene. Jeg sender deg til dem

[18] for å åpne øynene deres, så de vender om fra mørke til lys, fra Satans makt og til Gud. Ved troen på meg skal de få tilgivelse for syndene og arvelodd sammen med dem som er blitt helliget.'

[19] Derfor, kong Agrippa, har jeg ikke vært ulydig mot det himmelske synet.

[20] Nei, jeg har forkynt, først i Damaskus og Jerusalem, så i hele Judea og for hedningfolkene, at de må angre og vende om til Gud og gjøre gjerninger som svarer til omvendelsen.

[21]Dette er grunnen til at jødene grep meg i tempelet og forsøkte å drepe meg.

[22] Men til denne dag har Gud hjulpet meg, så jeg har vitnet for høy og lav, og jeg har ikke sagt annet enn det profetene og Moses sa skulle hende,

[23] at Messias skulle lide, og at han som den første skulle stå opp fra de døde og forkynne lyset både for sitt eget folk og for hedningfolkene.»

[24]Da han kom til dette punktet i forsvarstalen, ropte Festus høyt: «Du er fra sans og samling, Paulus! All lærdommen din driver deg fra forstanden.»

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

[27] Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

[28] Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

[29] Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

[30] A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

[31] e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

[32] Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns

[25]Paulus svarte: «Jeg er ikke fra forstanden, ærede Festus, for alt jeg sier, er sant og vel gjennomtenkt.

[26]Kongen kjenner til alt dette, og til ham taler jeg rett ut. Jeg er overbevist om at ikke noe av dette er gått ham forbi; det er jo ikke skjedd i en avkrok.

[27]Tror du på profetene, kong Agrippa? Jeg vet at du tror.»

[28]Agrippa sa til Paulus: «Det er like før du får overtalt meg til å bli en kristen.»

[29]Og Paulus svarte: «Like før eller langt igjen, mitt ønske til Gud er at både du og alle som hører meg i dag, må bli som jeg, bare uten disse lenkene.»

[30]Så reiste kongen seg sammen med landshøvdingen og Berenike og hele følget deres.

[31] Da de hadde trukket seg tilbake, snakket de med hverandre og sa: «Den mannen har ikke gjort noe som han fortjener dødsstraff eller fengsel for.»

[32] Og Agrippa sa til Festus: «Han kunne ha vært løslatt om han ikke hadde anket til keiseren.»

Apostlenes Gjerninger 27

Reisen til Roma

[1]Da det var avgjort at vi skulle seile til Italia, ble Paulus og noen andre fanger

outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

overlatt til en offiser ved navn Julius fra Den keiserlige bataljon.

2 Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

2 Vi gikk om bord i et skip fra Adramyttium som skulle til havnene i Asia, og seilte så ut. Sammen med oss var makedoneren Aristarkos fra Tessalonika.

3 No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade, permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

3Dagen etter seilte vi inn til Sidon, og Julius behandlet Paulus vennlig og ga ham lov til å besøke vennene sine og nyte godt av deres omsorg.

4 Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

4 Vi stakk til sjøs igjen og seilte i le av Kypros, fordi vi hadde vinden imot.

5 e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

5Så satte vi over havstykket utenfor Kilikia og Pamfylia og kom til Myra i Lykia.

6 Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

6Der fant offiseren et skip fra Aleksandria som skulle til Italia, og han lot oss gå om bord i det.

7 Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

7I flere dager gikk det smått framover, og vi klarte så vidt å komme på høyde med Knidos. Vinden hindret oss i å komme videre, og vi holdt derfor ned under Kreta ved Salmone-neset.

8 Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

8Dette klarte vi så vidt å runde og kom til et sted som ble kalt «Gode havner», like ved byen Lasea.

Os perigos da viagem

9 Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

9 Vi hadde brukt lang tid, og det var ikke lenger trygt å ferdes på sjøen, da det allerede var etter fastedagen. Derfor advarte Paulus dem

10 dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

10 og sa: «Jeg ser at det å seile videre vil bety ulykke og tap av last og skip, ja, fare for vårt liv.»

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

[13] Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

[14] Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

[15] e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

[16] Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

[17] e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

[18] Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

[19] E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

[11]Men offiseren stolte mer på kapteinen og eieren av skipet enn på det Paulus sa.

[12]Og da dette var en dårlig havn for vinteropplag, holdt de fleste på at de skulle seile derfra og forsøke å nå Føniks for å ligge vinteren over der. Denne havnen på Kreta er åpen mot sørvest og nordvest.

Stormen

[13]Da det nå blåste opp en svak sønnavind, mente de at de kunne gjennomføre planen, og de lettet anker og seilte langs Kreta nær land.

[14]Men ganske snart kom en virvelstorm fra nordøst, Evrakýlon som de kaller den, kastende inne fra øya.

[15]Skipet ble feid av gårde, og det var ikke mulig å holde det opp mot vinden, så vi ga opp og lot oss drive.

[16]Da vi kom i le av en liten øy som heter Kauda, klarte vi så vidt å redde skipsbåten.

[17] Etter at de hadde fått den om bord, tok de nødutstyret i bruk og surret skipet med tau. Nå var de redde for å drive av mot Syrtegrunnene, derfor senket de forseilet, og slik seilte de videre.

[18]Men stormen raste fortsatt, og neste dag begynte de å kaste lasten over bord.

[19]Den tredje dagen kastet de med egne hender skipsutstyret i sjøen.

[20] E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

[20]Verken sol eller stjerner viste seg på flere dager, og det kraftige uværet fortsatte. Til slutt mistet vi alt håp om redning.

[21] Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

[21]Nå hadde de ikke fått mat i seg på lenge, og Paulus steg fram blant dem og sa: «Gode menn, dere skulle hørt på meg og ikke reist fra Kreta, så hadde dere vært spart for både ulykken og tapet.

[22] Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

[22]Men nå ber jeg dere være ved godt mot. Ikke en eneste av dere skal miste livet, men skipet går tapt.

[23] Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

[23]For i natt sto det for meg en engel fra den Gud jeg tilhører og tjener, og han sa:

[24] dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

[24] ‘Vær ikke redd, Paulus. Du kommer til å stå foran keiseren, og alle som reiser sammen med deg, har Gud gitt deg.’

[25] Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

[25]Vær derfor ved godt mot. For jeg har den tro til Gud at det vil gå slik som det er sagt meg.

[26] Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

[26] Vi kommer til å strande på en eller annen øy.»

O naufrágio

[27] Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

[27] Da vi hadde seilt på Adriaterhavet i fjorten døgn, fikk sjøfolkene midt på natten kjenning av land.

[28] E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

[28] De loddet og fant tjue favner. Litt lenger inne loddet de igjen og fant femten favner.

29 E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

29De var redde for å bli knust mot klippene og kastet fire ankere fra akterstavnen og ønsket bare at det måtte bli dag.

30 Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

30Sjøfolkene forsøkte å rømme skipet, og de satte skipsbåten på vannet mens de lot som de ville sette ankere fra baugen.

31 disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

31Da sa Paulus til offiseren og soldatene: «Hvis ikke disse mennene blir værende om bord, kan dere ikke bli reddet.»

32 Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

32Da kappet soldatene tauene som holdt skipsbåten, og lot den drive av.

33 Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

33Mens de ventet på daggry, oppfordret Paulus alle til å spise. «Dere har gått uten mat i fjorten dager og ventet og har ikke fått det minste i livet.

34 Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

34Derfor råder jeg dere nå til å spise; det er nødvendig for at dere skal bli reddet. Ingen av dere skal miste så mye som et hårstrå på hodet.»

35 Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

35Da han hadde sagt dette, tok han et brød, takket Gud mens alle hørte på, brøt det i stykker og spiste.

36 Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

36Alle fikk nå nytt mot, og de tok også selv mat til seg.

37 Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

37Vi var i alt 276 mennesker om bord.

38 Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

38Da de var blitt mette, hev de kornlasten på sjøen for å lette skipet.

Forliset

39 Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

39Da dagen brøt fram, dro de ikke kjensel på kysten. Men de så en bukt med flat strand, og der ville de prøve å sette skipet på grunn.

[40] Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

[40]De kappet alle ankrene og lot dem gå, og samtidig løste de surringene på rorene. Så satte de forseilet og sto inn mot land med vinden.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[41]De drev inn mot en sandbanke med dypt vann på begge sider, og der rente de skipet på grunn. Forstavnen boret seg dypt ned og ble stående helt fast, mens akterskipet etter hvert ble slått i stykker av brenningene.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[42]Soldatene ville nå drepe fangene, for at ikke noen skulle legge på svøm og rømme.

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[43]Men offiseren ville redde Paulus og hindret dem i planen. Han ga ordre om at de som kunne svømme, først skulle kaste seg over bord og komme seg i land.

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

[44] Så skulle de andre komme etter, noen på planker og andre på vrakrester. På denne måten kom alle velberget i land.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

Apostlenes Gjerninger 28

På Malta

[1] Da vi var reddet, fikk vi greie på at øya het Malta.

[2]Innbyggerne der var uvanlig hjelpsomme mot oss. De tok seg av oss alle sammen og tente et bål, for det hadde begynt å regne, og det var kaldt.

[3]Paulus hadde sanket sammen en haug med kvister og lagt på bålet. Da krøp en slange ut på grunn av heten og hogg seg fast i hånden hans.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

[5] Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

[6] mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

Públio hospeda a Paulo

[7] Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

[8] Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

[9] À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

[10] os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

A continuação da viagem

[11] Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

[12] Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

[4] Da innbyggerne så dyret henge ned fra hånden hans, sa de til hverandre: «Den mannen er sikkert en morder, siden rettferdighetens gudinne ikke lar ham leve, enda han er reddet fra havet.»

[5] Men Paulus ristet slangen av seg og inn i ilden uten å ha mén av det.

[6] De ventet at han skulle hovne opp eller plutselig falle død om. Men da de hadde ventet og sett på ham en lang stund uten at det skjedde noe uvanlig med ham, slo de helt om og sa at han måtte være en gud.

[7]I nærheten av dette stedet lå det et gods som var eid av den fremste mannen på øya, han het Publius. Han tok vennlig imot oss som sine gjester i tre dager.

[8] Far til Publius lå akkurat da syk, plaget av feber og dysenteri. Paulus gikk inn til ham, han ba og la hendene på ham og helbredet ham.

[9]Etter dette kom også de andre som var syke der på øya, og de ble helbredet.

[10]De gjorde stor ære på oss, og da vi skulle seile derfra, forsynte de oss med det vi trengte.

Til Roma

[11] Tre måneder senere seilte vi videre med et skip som hadde ligget i vinteropplag på øya. Det var fra Aleksandria og hadde Tvillingene som skipsmerke.

[12]Vi anløp Syrakus, hvor vi lå tre dager,

[13] donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[13]og seilte videre derfra langs kysten fram til Regium. Dagen etter fikk vi sønnavind og nådde Puteoli på to dager.

[14]Her møtte vi søsken, og de ba oss bli hos dem en uke. Så kom vi til Roma.

[15]Søsknene der hadde fått høre om oss og møtte oss helt ute ved Forum Appii og Tres Tabernæ. Paulus takket Gud da han så dem, og fikk nytt mot.

Paulus i Roma

[16]Da vi var kommet inn i Roma, fikk Paulus tillatelse til å bo privat sammen med den soldaten som hadde oppsyn med ham.

[17] Tre dager senere kalte han sammen de ledende menn blant jødene. Da de var samlet, sa han til dem: «Brødre, jeg har ikke gjort noe galt mot vårt folk eller mot skikkene fra fedrene, og likevel kommer jeg som fange fra Jerusalem, hvor jeg ble overgitt til romerne.

[18]De forhørte meg og ville løslate meg, fordi jeg ikke hadde gjort noe som fortjente dødsstraff.

[19] Men da jødene satte seg imot det, ble jeg tvunget til å anke saken min inn for keiseren, uten at det betyr at jeg anklager mitt eget folk.

[20] Av denne grunn har jeg bedt dere komme hit, for at jeg kan treffe dere og tale med dere. For jeg bærer disse lenker på grunn av Israels håp.»

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

Paulo prega em Roma

[23] Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

[24] Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

[25] E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

[26] Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

[27] Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

[21] De svarte: «Vi har ikke fått noe brev om deg fra Judea. Heller ikke er noen av brødrene kommet hit for å gi beskjed eller si noe vondt om deg.

[22] Men vi vil gjerne høre deg selv si hvordan du tenker. For om denne sekten vet vi i alle fall at den blir motsagt overalt.»

[23] De avtalte en dag med ham og kom dit hvor han bodde; de var enda flere enn første gang. Fra morgen til kveld forklarte og vitnet han for dem om Guds rike, og ut fra Moseloven og profetene forsøkte han å overbevise dem om Jesus.

[24]Noen av dem ble overbevist av det han sa, mens andre var vantro.

[25]De gikk fra hverandre dypt uenige, men ett ord fikk Paulus sagt dem: «Med rette sa Den hellige ånd til fedrene deres gjennom profeten Jesaja:

[26] Gå og si til dette folket: Dere skal høre og høre, men ikke forstå, se og se, men ikke skjelne!

[27]For dette folkets hjerte er blitt fett. Tungt hører de med ørene, og øynene har de lukket til, så de ikke kan se med øynene, ikke høre med ørene, ikke forstå med hjertet og ikke vende om så jeg får helbrede dem.

28 Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

29 [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

Paulo prisioneiro durante dois anos

30 Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

31 pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

28 Derfor skal dere vite at denne Guds frelse er sendt til hedningene, og de skal høre.»

29 {{Da han hadde sagt dette, gikk jødene bort mens de diskuterte heftig med hverandre.}}

30 To hele år levde Paulus i huset han hadde leid seg inn i, og han tok imot alle som kom til ham.

31Uhindret og med stor frimodighet forkynte han Guds rike og underviste om Herren Jesus Kristus.

Epístola de Paulo aos Romanos

Romanos 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

[2] o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,

[3] com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi

[4] e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,

[5] por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,

[6] de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.

[7] A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los

[8] Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.

[9] Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

Romerne

Romerne 1

Hilsen

[1] Paulus, Kristi Jesu tjener, hilser dere, jeg som er kalt til apostel og utvalgt til å forkynne Guds evangelium,

[2] det som Gud på forhånd har gitt løfte om gjennom sine profeter i hellige skrifter.

[3] Det er evangeliet om hans Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, kommet som menneske av Davids ætt,

[4] ved hellighets Ånd stadfestet som Guds mektige Sønn ved oppstandelsen fra de døde.

[5] Ved ham har jeg fått nåde og aposteloppdrag for at jeg skal føre mennesker av alle folkeslag til lydighet i tro, til ære for hans navn.

[6]Blant dem er også dere som er kalt til å høre Jesus Kristus til.

[7] Jeg hilser alle dere i Roma, dere Guds elskede som er kalt til å være hellige: Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Bønn og ønske om å komme til Roma

[8] Først av alt takker jeg min Gud ved Jesus Kristus for dere alle, for i hele verden blir det fortalt om deres tro.

[9] Gud selv, som jeg av hele mitt hjerte tjener med evangeliet om hans Sønn, er mitt vitne på at jeg alltid husker på dere i mine bønner.

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

A idolatria e depravação dos homens

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[10] Jeg ber stadig om at det endelig en gang må lykkes for meg å komme til dere, om Gud vil.

[11] For jeg lengter etter å se dere, så jeg kan gi dere del i en Åndens gave for å styrke dere

[12]– eller rettere sagt: for at dere og jeg sammen kan bli oppmuntret ved vår felles tro.

[13] Jeg vil at dere skal vite, mine søsken, at jeg ofte har satt meg fore å komme til dere, men jeg er blitt hindret helt til nå. For jeg ville gjerne høste frukter også hos dere, som blant de andre folkeslagene.

[14] Grekere og barbarer, lærde og ulærde – alle står jeg i gjeld til.

[15]Derfor ønsker jeg å forkynne evangeliet også for dere i Roma.

Evangeliet, Guds kraft til frelse

[16] For jeg skammer meg ikke over evangeliet. Det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, jøde først og så greker.

[17] For i det åpenbares Guds rettferdighet av tro til tro, slik det står skrevet: Den rettferdige skal leve ved tro.

Guds dom over hedenskapet

[18]Guds vrede åpenbares fra himmelen over all ugudelighet og urett hos mennesker som holder sannheten nede i urett.

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[19] For det en kan vite om Gud, ligger åpent foran dem; Gud har selv lagt det åpent fram.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[20] Hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har de fra verdens skapelse av kunnet se og erkjenne av hans gjerninger. Derfor har de ingen unnskyldning.

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[21] De kjente Gud, men likevel lovpriste og takket de ham ikke som Gud. Med sine tanker endte de i tomhet, og deres uforstandige hjerter ble formørket.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[22] De påsto at de var kloke, men de endte i dårskap.

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[23] De byttet ut den uforgjengelige Guds herlighet med bilder av forgjengelige mennesker, fugler, firbente dyr og krypdyr.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[24] De fulgte sitt hjertes lyster, derfor overga Gud dem til urenhet slik at de vanæret kroppen sin med hverandre.

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[25] De byttet ut Guds sannhet med løgn og tilba og dyrket det skapte i stedet for Skaperen, han som er velsignet i evighet. Amen.

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[26]Derfor overga Gud dem til skammelige lidenskaper. Kvinnene deres byttet ut det naturlige samliv med det unaturlige.

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se inflamaram mutuamente em sua

[27] På samme måte sluttet mennene å ha naturlig samliv med kvinner og brant i begjær etter hverandre. Menn drev utukt

sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

[28] E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

[29] cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

[30] caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

[31] insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

[32] Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

[1] Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

[2] Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

med menn, og de måtte selv ta straffen for sin villfarelse.

[28] De brydde seg ikke om å kjenne Gud, derfor overga Gud dem til en sviktende dømmekraft, så de gjør slikt som ikke sømmer seg.

[29]De er fulle av all slags urett, umoral, grådighet og ondskap, fulle av misunnelse, mordlyst, strid, svik og falskhet. De farer med sladder

[30]og baktalelse, hater Gud, bruker vold, er overmodige og brautende, de pønsker ut ondskap og er ulydige mot foreldrene,

[31]de er uforstandige, upålitelige, ukjærlige og ubarmhjertige.

[32]De vet hva Guds lov sier, at de som gjør slikt, fortjener å dø. Men ikke bare gjør de dette selv; de roser også andre som gjør det.

Romerne 2

Menneskenes ansvar overfor Gud

[1] Derfor har du ingen unnskyldning, du menneske som dømmer, hvem du enn er. For når du dømmer en annen, fordømmer du deg selv. Du som dømmer, gjør jo det samme selv,

[2]og vi vet at Guds dom med rette rammer dem som driver med slikt.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?
[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?
[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,
[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:
[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;
[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.
[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;
[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.
[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.
[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

[3]Men når du, menneske, dømmer dem som gjør slikt, og selv gjør det samme, mener du da at du skal slippe unna Guds dom?
[4] Eller forakter du hans uendelig store godhet, overbærenhet og tålmodighet? Skjønner du ikke at Guds godhet driver deg til omvendelse?
[5]Med ditt harde hjerte som ikke vil vende om, hoper du opp vrede over deg til vredens dag, når Gud åpenbarer sin rettferdige dom.
[6] Han skal lønne hver og en etter det han har gjort:
[7]De som tålmodig gjør det gode og søker herlighet, ære og uforgjengelighet, får evig liv.
[8] Men de som i selvgodhet er ulydige mot sannheten og lar seg lede av uretten, har vrede og harme i vente.
[9]Nød og angst skal komme over hvert menneske som gjør det onde, jøde først og så greker.

[10]Men herlighet, ære og fred skal den få som gjør det gode, jøde først og så greker.

[11] For Gud gjør ikke forskjell på folk.

[12]Alle som syndet uten loven, skal gå fortapt uten loven. Og alle som syndet under loven, skal dømmes etter loven.

[13] For det er ikke de som hører lovens ord, som blir rettferdige for Gud. Nei, de som gjør det loven sier, de skal kjennes rettferdige.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

Os judeus são indesculpáveis

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[14] For når hedninger som ikke har loven, av naturen gjør det den sier, er de sin egen lov, enda de ikke har loven.

[15]De viser med dette at lovens krav står skrevet i hjertet deres. Om det vitner også samvittigheten deres, når tankene deres anklager eller forsvarer dem.

[16] Dette skal bli klart den dagen Gud ved Jesus Kristus dømmer det skjulte i menneskene, slik jeg har forkynt i mitt evangelium.

Jødene og loven

[17] Og nå, du som kaller deg jøde: Du stoler på loven og er stolt av din Gud,

[18]du kjenner hans vilje og kan avgjøre hva som er rett, fordi du er opplært i loven.

[19] Du er overbevist om at du kan være en veileder for blinde, et lys for dem som er i mørke,

[20]en oppdrager for uforstandige og en lærer for umyndige, fordi du i loven har det rette uttrykk for kunnskap og sannhet.

[21] Du som vil lære andre, hvorfor lærer du ikke deg selv? Du som forkynner at en ikke skal stjele, stjeler du?

[22]Du som sier at en ikke skal bryte ekteskapet, bryter du ekteskapet? Du som avskyr avgudene, plyndrer du templene deres?

[23]Du som er så stolt av loven, du vanærer Gud ved å bryte loven.

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

O verdadeiro israelita

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado

[24]Det står skrevet: Guds navn blir spottet blant hedningene på grunn av dere.

[25] Omskjærelsen gagner deg nok, men bare hvis du holder loven. Bryter du loven, er du som en uomskåret.

[26]Men hvis en uomskåret holder lovens bud, skal han ikke da regnes som omskåret?

[27]Den som er uomskåret fysisk, men oppfyller loven, skal dømme deg. For du bryter loven, enda du har lovens bokstav og er omskåret.

[28] Rett jøde er ikke den som er jøde i det ytre, og rett omskjærelse skjer ikke i det ytre, på kroppen.

[29] Jøde er den som er jøde i det indre, og omskåret er den som er omskåret i hjertet, ved Ånden og ikke ved bokstaven. Han får ikke ros av mennesker, men av Gud.

Romerne 3

[1]Hvilket fortrinn har da jøden, eller hva gagn er det i omskjærelsen?

[2] Mye, på alle måter! Først og fremst det at Guds ord ble betrodd dem.

[3] Men hva om noen har vist seg utro? Kan deres utroskap oppheve Guds troskap?

[4] Slett ikke! La det stå fast at Gud taler sant, men hvert menneske er en løgner.

nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

[11] não há quem entenda, não há quem busque a Deus;

[12] todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[13] A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,

[14] a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;

[15] são os seus pés velozes para derramar sangue,

Det står jo skrevet: For at du skal få rett når du taler, og vinne når du fører sak.

[5] Men dersom vår urett fremhever Guds rettferdighet, hva skal vi da si? Er ikke da Gud urettferdig, menneskelig talt, når han lar vreden ramme oss?

[6]Slett ikke! Hvordan skulle Gud ellers kunne dømme verden?

[7]Men dersom min løgn enda klarere viser at Gud taler sant, og dette blir til hans ære, hvorfor skal jeg da dømmes som en synder?

[8]Skal vi ikke da like godt gjøre det onde, så det gode kan komme? Det er noen som håner oss og sier at det er dette vi lærer. De skal få den dom de fortjener.

Alle er skyldige

[9]Hva så? Har vi jøder noe fortrinn? Nei, på ingen måte! Vi har jo allerede anklaget både jøder og grekere for at de alle er under synden.

[10] For det står skrevet: Det finnes ikke én som er rettferdig, ikke en eneste.

[11]Det finnes ikke én som forstår, ikke én som søker Gud.

[12]Alle er kommet på avveier, alle er fordervet. Det finnes ikke én som gjør det gode, ikke en eneste.

[13] Strupen deres er en åpen grav, på tungen har de svik, under leppene ormegift,

[14] munnen er full av forbannelse og bitterhet.

[15] De er raske på foten når de vil utøse blod,

[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;

[17] desconheceram o caminho da paz.

[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;

[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,

[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

[16]der de ferdes, er det ødeleggelse og elendighet.

[17]Fredens vei kjenner de ikke.

[18] Frykt for Gud har de ikke for øye.

[19] Vi vet at alt det loven sier, er sagt til dem som har loven, for at hver munn skal tie og hele verden stå skyldig for Gud.

[20] For ikke noe menneske blir rettferdig for Gud på grunn av gjerninger som loven krever. Ved loven lærer vi synden å kjenne.

Rettferdighet ved troen

[21] Men nå er Guds rettferdighet, som loven og profetene vitner om, blitt åpenbart uavhengig av loven.

[22] Dette er Guds rettferdighet som gis ved troen på Jesus Kristus til alle som tror. Her er det ingen forskjell,

[23] for alle har syndet og mangler Guds herlighet.

[24] Men ufortjent og av hans nåde blir de kjent rettferdige, frikjøpt i Kristus Jesus.

[25] Ham har Gud stilt synlig fram for at han ved sitt blod skulle være soningsstedet for dem som tror. Slik viste Gud sin rettferdighet. For han hadde tidligere i tålmodighet holdt tilbake straffen for de synder som var begått.

[26]Men i vår tid ville han vise sin rettferdighet, både at han selv er rettferdig, og at han kjenner den rettferdig som tror på Jesus.

[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.

[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,

[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.

[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

[27]Hva har vi da å være stolte av? Ingenting! Hvilken lov sier det? Gjerningenes lov? Nei, troens lov.

[28]For vi hevder at mennesket blir rettferdig ved tro, uten lovgjerninger.

[29]Er vel Gud bare jødenes Gud? Er han ikke også Gud for andre folkeslag? Jo, også for dem.

[30] For Gud er én, han som rettferdiggjør omskårne av tro og uomskårne ved samme tro.

[31]Opphever vi da loven ved troen? Slett ikke! Vi stadfester loven.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

[3] Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[4] Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus

Romerne 4

Abrahams tro

[1]Hva skal vi da si om Abraham, vår jordiske stamfar? Hva oppnådde han?

[2] Dersom han ble rettferdig ved sine gjerninger, da hadde han jo noe å være stolt av. Men overfor Gud har han ikke det.

[3] For hva sier Skriften? Abraham trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig.

[4]Den som har gjerninger å vise til, får lønn etter fortjeneste, ikke av nåde.

[5] Men den som ikke har det, men som tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, blir regnet som rettferdig fordi han tror.

[6]Slik priser også David et menneske salig når Gud regner det som rettferdig uten at det har gjerninger:

atribui justiça, independentemente de obras:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[7] Salige er de som har fått sine lovbrudd tilgitt og sine synder skjult.

[8]Salig er det mennesket som Herren ikke tilregner synd.

[9] Gjelder så denne saligprisningen bare de omskårne eller også de uomskårne? Vi sa at Abraham ble regnet som rettferdig fordi han trodde.

[10] Når skjedde det? Var det før eller etter at han ble omskåret? Det skjedde før han ble omskåret.

[11] Og omskjærelsen fikk han som et tegn som skulle bekrefte den rettferdighet av tro som han hadde før han ble omskåret. Slik ble han far til alle uomskårne som tror, så de kan regnes som rettferdige.

[12]Men han ble også far til de omskårne når de ikke bare er omskåret, men også går i vår far Abrahams fotspor og har den tro han hadde før han ble omskåret.

Løftet til Abraham

[13] For det var ikke ved loven Abraham og hans ætt fikk løftet om å arve verden, men ved den rettferdighet en får ved tro.

[14]Er det de som holder seg til loven, som er arvinger, da er jo troen meningsløs og løftet opphevet.

[15] Loven fremkaller vrede, men der det ikke finnes noen lov, finnes det heller ikke noe lovbrudd.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,

[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.

[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.

[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,

[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

[16] Derfor fikk Abraham løftet fordi han trodde, så alt skulle være av nåde. For da kan løftet stå fast for hele hans ætt, ikke bare for den som har loven, men også for den som har samme tro som Abraham. Han er jo far til oss alle,

[17] slik det står skrevet: Jeg har gjort deg til far for mange folkeslag.I Guds øyne er han vår far, for han trodde ham som gjør de døde levende og byr at det som ikke er, skal bli til.

[18] Selv om alt håp var ute, holdt Abraham fast på håpet og trodde, og derfor ble han far til mange folkeslag, som det var sagt ham: Så tallrik skal ætten din bli.

[19] Han var nesten hundre år, men ble likevel ikke svak i troen da han tenkte på sin egen kraftløse kropp og på Saras døde morsliv.

[20]Han var ikke vantro og tvilte ikke på Guds løfte, men ble sterk i troen og ga Gud ære.

[21]For han var overbevist om at det Gud hadde lovet, hadde han også makt til å gjøre.

[22] Derfor ble han regnet som rettferdig.

[23]Men Skriften sier ikke dette bare for hans skyld,

[24] det gjelder også oss: Vi skal bli regnet som rettferdige når vi tror på ham som reiste Jesus, vår Herre, opp fra de døde,

[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

[25] han som ble overgitt til døden for våre synder og oppreist for at vi skulle bli rettferdige.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;

[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte

Romerne 5

Fred med Gud

[1] Da vi altså er blitt rettferdige ved tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.

[2] Gjennom ham har vi også ved troen fått adgang til den nåde vi står i, og vi er stolte over håpet om Guds herlighet.

[3] Ja, ikke bare det, vi er også stolte over lidelsene. For vi vet at lidelsen gir utholdenhet,

[4]utholdenheten et prøvet sinn, og det prøvede sinn håp.

[5] Og håpet skuffer ikke, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den hellige ånd som han har gitt oss.

[6]Mens vi ennå var svake, døde Kristus for ugudelige da tiden var inne.

[7]Selv for et rettskaffent menneske vil vel neppe noen gå i døden. Eller kanskje ville noen gjøre det for en som er god.

[8] Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere.

[9]Når vi nå er blitt rettferdige ved Kristi blod, hvor mye mer skal vi ikke da gjennom ham bli frelst fra vreden!

[10] For mens vi ennå var Guds fiender, ble vi forsonet med ham ved hans Sønns død.

do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

Når vi nå er forsonet, hvor mye mer skal vi ikke da bli frelst ved hans liv!

[11]Ja, ikke bare det, vi har også vår stolthet i Gud, ved vår Herre Jesus Kristus, han som har gitt oss forsoningen.

Adam og Kristus

[12] Synden kom inn i verden på grunn av ett menneske, og med synden kom døden. Og slik rammet døden alle mennesker fordi alle syndet.

[13] Det var synd i verden også før loven kom, men synden blir ikke regnet som synd når det ikke finnes noen lov.

[14] Likevel hersket døden fra Adam til Moses, også over dem som ikke hadde begått noe lovbrudd slik som Adam. Adam er her et motstykke til ham som skulle komme.

[15] Men med nåden er det annerledes enn med fallet. På grunn av den enes fall måtte de mange dø. Men nåden, Guds gave, er noe uendelig mye større: Den gis i overflod til de mange på grunn av nåden fra det ene mennesket Jesus Kristus.

[16]Og med gaven er det annerledes enn med den enes synd. For dommen over den ene førte til fordømmelse, men nåden mot de mange førte til frifinnelse, enda mange hadde falt.

[17]Døden fikk herredømme på grunn av ett menneskes fall. Hvor mye mer skal da ikke de som tar imot Guds store nåde og rettferdighetens gave, eie livet og få herredømme ved den ene, Jesus Kristus.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[18] Altså: Som ett menneskes fall ble til fordømmelse for alle mennesker, slik fører ett menneskes rettferdige gjerning til frifinnelse og liv for alle.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[19] Slik det ene menneskets ulydighet gjorde de mange til syndere, skal nå den enes lydighet gjøre de mange rettferdige.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[20] Loven kom til for at fallet skulle bli stort. Men der synden ble stor, ble nåden enda større.

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

[21]For slik som synden hersket gjennom døden, skal nåden herske gjennom rettferdigheten og gi evig liv ved Jesus Kristus, vår Herre.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

Romerne 6

Forent med Kristus i dåpen

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[1] Hva skal vi da si? Skal vi fortsette å synde så nåden kan bli enda større?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[2] Slett ikke! Hvordan kan vi som døde bort fra synden, fremdeles leve i den?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[3] Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[4] Vi ble begravet med ham da vi ble døpt med denne dåpen til døden. Og som Kristus ble reist opp fra de døde ved sin Fars herlighet, skal også vi vandre i et nytt liv.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

[5]Har vi vokst sammen med Kristus i en død som er lik hans, skal vi være ett med ham i en oppstandelse som er lik hans.

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

[6] Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham, for at den kroppen som er underlagt synden, skulle tilintetgjøres og vi ikke lenger skulle være slaver under synden.

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[7] For den som er død, er befridd fra synden.

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

[8] Er vi døde med Kristus, tror vi at vi også skal leve med ham.

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

[9]Vi vet jo at når Kristus er oppreist fra de døde, så dør han ikke mer; døden har ikke lenger makt over ham.

[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

[10] For døden han døde, den døde han for synden, én gang for alle, men livet han lever, det lever han for Gud.

[11] Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

[11] På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus.

I tjeneste for Gud

[12] Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

[12]La altså ikke synden herske i den dødelige kroppen deres, så dere følger kroppens lyster.

[13] nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

[13] Og still ikke lemmene deres til tjeneste for synden, som våpen for urett. Men still dere selv og lemmene deres til tjeneste for Gud, som våpen for det som er rett. For dere var døde, men er blitt levende.

[14] Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

[14] Synden skal ikke herske over dere, for dere står ikke under loven, men under nåden.

A lei, a escravidão e a graça

[15] E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

[16] Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

[17] Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

[18] e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[15] Hva så? Skal vi synde fordi vi ikke er under loven, men under nåden? Slett ikke!

[16] Vet dere ikke at når dere går i tjeneste hos noen og adlyder ham, da blir dere hans slaver? Dere blir enten slaver under synden, og det fører til død, eller slaver under lydigheten, og det fører til rettferdighet.

[17]Men Gud være takk! Dere som før var syndens slaver, er nå av hjertet blitt lydige mot den lære som dere ble overgitt til.

[18] Dere ble satt fri fra synden og er blitt slaver for det som er rett –

[19]jeg bruker et bilde fra dagliglivet fordi dere er svake, av kjøtt og blod. Før stilte dere lemmene deres til tjeneste for urenhet og urett, og det førte bare til mer urett. Men nå skal dere stille lemmene til tjeneste for det som er rett, så dere kan bli hellige.

[20]Den gang dere var slaver under synden, var dere fri fra det som er rett.

[21] Hva slags frukt høstet dere da? Slikt som dere nå skammer dere over, for det fører til død.

[22] Men nå er dere frigjort fra synden og er blitt tjenere for Gud, og frukten er helliggjørelse, og det fører til evig liv.

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

[23]Syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre.

Romerne 7

Frihet fra loven

[1]Eller vet dere ikke, mine søsken – for jeg taler jo til folk som kjenner loven – at loven bestemmer over et menneske bare så lenge det lever?

[2] En gift kvinne er etter loven bundet til mannen sin så lenge han lever. Men dersom mannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til mannen.

[3]Derfor gjelder hun som ekteskapsbryter hvis hun gifter seg med en annen så lenge mannen lever. Men dersom mannen dør, er hun fri fra loven og bryter ikke ekteskapet om hun gifter seg med en annen.

[4] Slik er det også med dere, mine søsken. Gjennom Kristi kropp er dere døde for loven. Dere tilhører en annen, han som er stått opp fra de døde, for at vi skal bære frukt for Gud.

[5] Da vårt kjøtt og blod hadde makten over oss, gjorde loven at de syndige lidenskapene ble vakt til live i lemmene våre, så vi bar frukt for døden.

[6] Men nå er vi løst fra loven, vi er døde fra det som bandt oss. Derfor tjener vi Gud i et nytt liv i Ånden, og ikke i det gamle, etter bokstaven.

Loven og synden

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

[7] Hva skal vi så si? Er loven synd? Slett ikke! Men uten loven ville jeg ikke visst av synden. Jeg ville ikke visst hva begjær var, dersom ikke loven sa: Du skal ikke begjære.

[8] Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

[8] Synden benyttet seg av budet og vakte all slags begjær i meg, men uten loven er synden død.

[9] Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

[9]Før levde jeg uten loven. Men da budet kom, fikk synden liv,

[10] E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

[10] og jeg døde. Det budet som skulle gi meg liv, viste seg å føre til død.

[11] Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

[11]For synden brukte budet til å bedra og drepe meg.

[12] Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

[12] Loven er altså hellig, og budet er hellig, rett og godt.

[13] Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

[13]Men er da det som er godt, blitt til død for meg? Slett ikke! Det var synden som brukte det gode til å føre meg i døden. Slik skulle det bli klart hvordan synden er. Gjennom budet skulle synden vise seg å være over alle grenser syndig.

[14] Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

[14]Vi vet at loven er av Ånden, mens jeg er av kjøtt og blod, solgt som slave til synden.

[15] Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

[15] For jeg forstår ikke hva jeg selv gjør. Det jeg vil, gjør jeg ikke, og det jeg avskyr, det gjør jeg.

[16] Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

[16] Men gjør jeg det jeg ikke vil, gir jeg loven rett i at den er god.

[17] Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

[17]Så er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg.

[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.
[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.
[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;
[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.
[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?
[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.
[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.
[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em

[18] For jeg vet at i meg, det vil si i mitt kjøtt og blod, bor det ikke noe godt. Viljen har jeg, men å fullføre det gode makter jeg ikke.
[19]Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke, men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg.
[20]Men gjør jeg det jeg ikke vil, er det ikke jeg som gjør det, men synden som bor i meg.
[21] Jeg finner altså at denne loven gjelder: Jeg vil gjøre det gode, men kan ikke annet enn å gjøre det onde.
[22] Mitt indre menneske sier med glede ja til Guds lov,
[23]men jeg merker en annen lov i lemmene. Den kjemper mot loven i mitt sinn og tar meg til fange under syndens lov, som er i lemmene.
[24]Jeg ulykkelige menneske! Hvem skal fri meg fra denne dødens kropp?

[25] Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre! Slik er altså jeg: Jeg tjener Guds lov med mitt sinn, men syndens lov med mitt kjøtt og blod.

Romerne 8

Livet i Ånden

[1]Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.
[2] For Åndens lov som gir liv, har i Kristus Jesus gjort deg fri fra syndens og dødens lov.
[3] Det som var umulig for loven, siden den sto maktesløs fordi vi er av kjøtt og blod, det gjorde Gud. Han sendte sin egen Sønn

semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,

[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

[10] Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

[11] Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

som syndoffer, i samme slags kjøtt og blod som syndige mennesker har, og holdt dom over synden i oss.

[4]Slik ble lovens krav oppfylt i oss som ikke lever slik kjøttet vil, men slik Ånden vil.

[5]De som lever slik kjøttet vil, er bare opptatt av det som hører mennesker til. Men de som lever slik Ånden vil, er opptatt av det som hører Ånden til.

[6] For det kjøttet vil, er død, men det Ånden vil, er liv og fred.

[7] Derfor er det som kjøttet vil, fiendskap mot Gud, for det bøyer seg ikke under Guds lov og kan heller ikke gjøre det.

[8] De som kjøtt og blod har makten over, kan ikke være til glede for Gud.

[9] Men det er ikke kjøttet som har makten over dere, det er Ånden – så sant Guds Ånd bor i dere. Den som ikke har Kristi Ånd, hører ikke Kristus til.

[10] Men om Kristus bor i dere, er nok kroppen død på grunn av synden, men ånden er levende på grunn av rettferdigheten.

[11] Han reiste Jesus opp fra de døde, og dersom hans Ånd bor i dere, skal han som reiste Kristus opp fra de døde, også gi deres dødelige kropp liv ved sin Ånd, som bor i dere.

[12] Derfor, søsken, skylder vi ikke vårt kjøtt og blod noe, så vi skulle leve slik det vil.

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[13] For hvis dere lever slik kjøttet vil, skal dere dø. Men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve.

[14] Alle som drives av Guds Ånd, er Guds barn.

[15] Dere har ikke fått den ånden som slavene har, så dere igjen skulle være redde. Nei, dere har fått Ånden som gir rett til å være Guds barn, den som gjør at vi roper: «Abba, Far!»

[16] Ånden selv vitner sammen med vår ånd om at vi er Guds barn.

[17] Men er vi barn, er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, så vi også skal få del i herligheten sammen med ham.

Håpet om herlighet

[18] Jeg mener at det vi må lide i den tiden som nå er, ikke kan regnes for noe mot den herligheten som en gang skal åpenbares og bli vår.

[19]For det skapte venter med lengsel på at Guds barn skal åpenbares i herlighet.

[20]Det skapte ble underlagt forgjengeligheten, ikke frivillig, men fordi han ville det slik. Likevel var det håp,

[21] for også det skapte skal bli frigjort fra slaveriet under forgjengeligheten og få den frihet som Guds barn skal eie i herligheten.

[22]Vi vet at helt til denne dag sukker og stønner alt det skapte samstemt, som i fødselsrier.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

[25] Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

[26] Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

[27] E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

[28] Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

[29] Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

[30] E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

As provas e a certeza do amor de Deus

[23] Ja, enda mer: Også vi som har fått Ånden, den første frukt av høsten som kommer, sukker med oss selv og lengter etter å bli Guds barn fullt og helt når kroppen vår blir satt fri.

[24] For i håpet er vi frelst. Et håp vi alt ser oppfylt, er ikke noe håp. Hvordan kan noen håpe på det de ser?

[25] Men hvis vi håper på noe vi ikke ser, da venter vi med tålmodighet.

[26]På samme måte kommer også Ånden oss til hjelp i vår svakhet. For vi vet ikke hva vi skal be om for å be rett, men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk uten ord.

[27] Og han som gransker hjertene, vet hva Ånden vil; for Ånden ber for de hellige etter Guds vilje.

[28] Vi vet at alt tjener til det gode for dem som elsker Gud, dem han har kalt etter sin frie vilje.

[29] Dem som han på forhånd har vedkjent seg, har han også på forhånd bestemt til å bli formet etter sin Sønns bilde, så han skal være den førstefødte blant mange søsken.

[30]Og dem som han på forhånd har bestemt til dette, har han også kalt. Dem som han har kalt, har han også kjent rettferdige, og dem som han har kjent rettferdige, har han også herliggjort.

[31] Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?
[32] Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?
[33] Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.
[34] Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.
[35] Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?
[36] Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.
[37] Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.
[38] Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,
[39] nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[31] Hva skal vi så si til dette? Er Gud for oss, hvem er da mot oss?
[32] Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga ham for oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alt sammen med ham?
[33] Hvem kan anklage dem Gud har utvalgt? Gud er den som frikjenner.
[34] Hvem kan da fordømme? Kristus Jesus er den som døde, ja, mer enn det, han sto opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han ber for oss.
[35]Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Nød, angst, forfølgelse, sult, nakenhet, fare eller sverd?
[36] Som det står skrevet: For din skyld drepes vi dagen lang, vi regnes som slaktesauer.
[37] Men i alt dette vinner vi mer enn seier ved ham som elsket oss.
[38] For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er eller det som kommer, eller noen makt,
[39]verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.

Romerne 9

Guds vei med Israel
(Kap. 9–11)
Guds gaver til Israel

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:
[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;
[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.
[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;
[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;
[7] nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.
[8] Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.
[9] Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.
[10] E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.
[11] E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à

[1]Jeg taler sannhet i Kristus, jeg lyver ikke! Min egen samvittighet bekrefter det i Den hellige ånd.
[2]Jeg bærer stor sorg i hjertet og plages uavbrutt.
[3] Ja, jeg skulle gjerne vært forbannet og skilt fra Kristus, om det bare kunne være til hjelp for mine søsken som er av samme folk som jeg.
[4] De er israelitter; de har retten til å være Guds barn, og herligheten, paktene, loven, tempeltjenesten og løftene tilhører dem.
[5] De har fedrene, og fra dem stammer også Kristus, han som er Gud over alt, velsignet i all evighet. Amen.

Gud utvelger sitt folk

[6] Det er ikke slik at Guds ord har slått feil. For ikke alle israelitter tilhører virkelig Israel,
[7] og ikke alle Abrahams etterkommere er Abrahams barn. Det står jo: Gjennom Isak skal du få en ætt som skal kalles din.
[8]Det betyr: Det er ikke de som er hans barn av kjøtt og blod, som er Guds barn. Bare dem som er barn ut fra løftet, regner han som Abrahams ætt.
[9] For det var et løfte han fikk: Jeg kommer tilbake til deg når tiden er inne, og da skal Sara ha en sønn.
[10] Men ikke bare det – også Rebekka fikk to sønner med én mann, Isak, vår stamfar.
[11–12] Før de var født, da de verken hadde gjort godt eller ondt, sa Gud til henne: Den eldste skal tjene den yngste. Guds plan og

eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

12 já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

13 Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

14 Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

15 Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

16 Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

17 Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

18 Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

A soberania de Deus

19 Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

20 Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

21 Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

utvelgelse skulle stå fast og avhenger ikke av menneskers gjerninger, bare av ham som kaller.

13 For det står skrevet: Jakob elsket jeg, men Esau hadde jeg uvilje mot.

14 Hva skal vi si til dette? Er Gud urettferdig? Slett ikke!

15For han sier til Moses: Jeg viser godhet mot den jeg vil, og er barmhjertig mot den jeg vil.

16Så kommer det altså ikke an på den som vil eller anstrenger seg, men på Gud som viser godhet.

17 For Skriften sier til farao: Jeg lot deg stå fram for å vise min makt på deg, og for at navnet mitt skal bli forkynt over hele jorden.

18Altså viser han godhet mot den han vil, og forherder den han vil.

19Nå vil du vel innvende: «Hva har han da å bebreide oss? Hvem kan stå imot hans vilje?»

20 Men hvem er du, menneske, som tar til motmæle mot Gud? Kan verket si til håndverkeren: «Hvorfor gjorde du meg slik?»

21 Bestemmer ikke pottemakeren over leiren, så han av samme leirklump kan lage én krukke til fint bruk og en annen til simplere bruk?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Israel é responsável pela sua rejeição

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

[22] Og enda Gud ville vise sin vrede og gjøre sin makt kjent, har han tålmodig båret over med de krukkene som var under vreden, de som var laget for å gå til grunne.

[23]Han gjorde det for å gjøre kjent hvor rik hans herlighet er for dem som han ville vise godhet, og som var gjort ferdige for herligheten.

[24]Også oss har han kalt til å være slike krukker, ikke bare blant jødene, men også blant hedningene.

[25] Slik sier han det hos Hosea: Det folket som ikke var mitt, vil jeg kalle mitt folk, og henne jeg ikke elsket, vil jeg kalle min elskede.

[26] Der det før ble sagt til dem: «Dere er ikke mitt folk», der skal de kalles den levende Guds barn.

[27] Og Jesaja roper ut over Israel: Om Israels barn var så tallrike som havets sand, skal bare en rest bli frelst.

[28]For i hast skal Herren sluttføre sitt regnskap på jorden.

[29] Og som Jesaja før har sagt: Hadde ikke Herren over hærskarene latt noen av vår ætt leve, da var vi blitt som Sodoma, da lignet vi Gomorra.

Israel og evangeliet

[30] Hva skal vi så si? Jo, hedningene som ikke jaget etter å få rettferdighet, de har vunnet rettferdighet, det vil si rettferdigheten av tro.

[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[31] Men Israel, som jaget etter loven for å vinne rettferdighet, nådde ikke fram.

[32] Hvorfor ikke? Fordi de holdt seg til gjerninger, ikke til tro. De støtte mot snublesteinen,

[33] slik det står skrevet: Se, på Sion legger jeg en snublestein og en klippe til fall. Men den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

Romerne 10

[1] Mine søsken, jeg ønsker av hjertet og ber til Gud at de må bli frelst.

[2] For det vitnesbyrdet gir jeg dem at de brenner for Guds sak, men uten virkelig å kjenne ham.

[3] De kjenner ikke Guds rettferdighet, men vil bygge opp sin egen rettferdighet. Derfor har de ikke bøyd seg under rettferdigheten fra Gud.

[4] For Kristus er lovens ende og mål, så hver den som tror, skal bli rettferdig.

[5] Moses skriver om den rettferdighet loven gir: Det mennesket som lever etter budene, skal ha liv ved dem.

[6] Men den rettferdigheten som kommer av tro, sier: Tenk ikke med deg selv: Hvem skal fare opp til himmelen? – det vil si for å hente Kristus ned –

[7]eller:Hvem skal stige ned i avgrunnen? – det vil si for å hente Kristus opp fra de døde.

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

[8]Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Dette er troens ord, det som vi forkynner.

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[9] For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[10] Med hjertet tror vi så vi blir rettferdige, med munnen bekjenner vi så vi blir frelst.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[11]Skriften sier: Ingen som tror på ham, skal bli til skamme.

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[12] For her er det ikke forskjell på jøde og greker. Alle har samme Herre, og han er rik nok for alle som påkaller ham.

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[13] Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[14]Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at noen forkynner?

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

[15] Og hvordan kan de forkynne hvis de ikke er utsendt? Det står jo skrevet: Hvor vakre de er, føttene til dem som bringer godt budskap!

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[16] Men ikke alle var lydige mot evangeliet. Jesaja sier:Herre, hvem trodde vårt budskap?

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[17]Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[18] Har de ikke hørt, spør jeg så. Jo, sannelig: Deres røst har nådd ut over hele jorden, ordene dit verden ender.

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.
[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.
[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.
[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.
[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

[19] Men så spør jeg: Kanskje Israel ikke har forstått det? Først sier Moses: Jeg vil egge dere til misunnelse mot dem som ikke er et folk, på et uforstandig folk gjør jeg dere rasende.
[20] Og Jesaja går så langt at han sier: Jeg ble funnet av dem som ikke søkte meg, og åpenbarte meg for dem som ikke spurte etter meg.
[21] Men om Israel sier han: Hele dagen rakte jeg hendene ut mot et ulydig og gjenstridig folk.

Romerne 11

Frelse for hedningene – frelse for Israel

[1] Jeg spør så: Har Gud forkastet sitt folk? Slett ikke! For også jeg er israelitt, av Abrahams ætt og Benjamins stamme.

[2]Gud har ikke forkastet sitt folk, det folket han hadde vedkjent seg. Vet dere ikke hva Skriften sier i fortellingen om Elia, der han anklager Israel overfor Gud?
[3] «Herre, dine profeter har de drept, og dine altere har de revet ned. Jeg er den eneste som er igjen, og nå står de meg etter livet.»
[4] Men hva er det guddommelige svaret han får? «Jeg har holdt sju tusen mann igjen som ikke har bøyd kne for Baal.»
[5] På samme måte er det også i vår tid blitt en rest igjen som Gud i sin nåde har utvalgt.

[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[7] Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

[8] como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

[9] E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

[10] escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

A rejeição de Israel não é final

[11] Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

[12] Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

[13] Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

[14] para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

[15] Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

[6] Og er det av nåde, er det ikke på grunn av gjerninger. Ellers var ikke nåden lenger nåde.

[7] Hva så? Det Israel søker, har de ikke oppnådd, men de utvalgte har oppnådd det. De andre er blitt forherdet,

[8] slik det står skrevet: Gud har gitt dem en sløvet ånd, øyne som ikke ser, og ører som ikke hører, helt til denne dag.

[9] Og David sier: La bordet deres bli en snare og en felle, en snublestokk og en straff for dem.

[10]La øynene deres bli formørket så de ikke kan se, og bøy deres rygg for alltid.

[11] Så spør jeg: Snublet de for at de skulle falle? Slett ikke! Nei, deres fall gjorde at frelsen kom til de andre folkene, og så skulle jødene bli misunnelige på dem.

[12]Når deres fall har ført til rikdom for verden og deres tap til rikdom for de andre folkene, hvor mye mer skal det ikke da bety at de kommer med i fullt tall?

[13] Jeg sier dette til dere som tilhører hedningfolkene. Så sant som jeg er hedningenes apostel, setter jeg min tjeneste høyt,

[14] i håp om å kunne egge mitt eget folk til misunnelse og frelse noen av dem.

[15]Er det blitt til forsoning for verden at de ble forkastet, hva må det ikke da føre til at de blir godtatt? Jo, liv av død!

[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

[18] não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

[23] Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

[24] Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

[16] Er det første brødet hellig, er hele deigen hellig. Er roten hellig, er greinene det også.

[17] Noen av greinene er nå brukket av, og du som var en vill oljekvist, er blitt podet inn blant greinene og har fått sevje fra roten sammen med dem.

[18]Men innbill deg ikke at du er bedre enn greinene! Gjør du det, så husk at det ikke er du som bærer roten, men roten som bærer deg.

[19]Kanskje du vil si: «Greinene ble brukket av for at jeg skulle bli podet inn.»

[20] Ja vel, men det var deres vantro som gjorde at de ble brukket av, og det er din tro som gjør at du blir stående. Vær ikke overmodig, men frykt Gud!

[21]Sparte han ikke de naturlige greinene, skal han heller ikke spare deg.

[22] Så ser du at Gud er både god og streng – streng mot dem som er falt, men god mot deg dersom du holder fast på hans godhet. Ellers blir også du hugget av.

[23] Men også de andre skal bli podet inn dersom de ikke holder fast på sin vantro. For Gud har makt til å pode dem inn igjen.

[24]Du ble hugget av fra et vilt oliventre og mot naturen podet inn på et godt tre. Hvor mye mer skal ikke da de naturlige greinene kunne bli podet tilbake på sitt eget oliventre?

[25] Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

[26] E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

[27] Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

[28] Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

[29] porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

[30] Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

[32] Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

[25]Jeg vil at dere skal kjenne til en hemmelighet, søsken, så dere ikke skal ha for høye tanker om dere selv: En del av Israel er blitt forherdet, inntil hedningene er kommet inn i fullt tall.

[26] På denne måten skal hele Israel bli frelst, slik det står skrevet: Fra Sion skal redningsmannen komme, han skal ta bort gudløsheten fra Jakob.

[27]Dette er min pakt med dem når jeg tar bort syndene deres.

[28]På grunn av evangeliet er de blitt Guds fiender, for at dere skal få frelsen. Men på grunn av utvelgelsen er de elsket av Gud, for fedrenes skyld.

[29] For Gud angrer ikke sine nådegaver og sitt kall.

[30]Dere var en gang ulydige mot Gud, men nå har dere fått barmhjertighet fordi de andre var ulydige.

[31]På samme måte har de nå vært ulydige, men den barmhjertighet dere har fått, skal føre til at også de nå får barmhjertighet.

[32] Gud lukket alle inne i ulydigheten for å kunne forbarme seg over alle.

[33] Å, dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, hvor ufattelige hans veier!

[34] Hvem kjente Herrens sinn, og hvem var hans rådgiver?

[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

[35] Hvem ga ham noe først så han skulle få noe igjen?

[36] For fra ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham være ære i all evighet! Amen.

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

Romerne 12

Det kristne livet

[1] Derfor formaner jeg dere ved Guds barmhjertighet, søsken: Bær kroppen fram som et levende og hellig offer til glede for Gud. Det skal være deres åndelige gudstjeneste.

[2] Innrett dere ikke etter den nåværende verden, men la dere forvandle ved at sinnet fornyes, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som er til glede for Gud, det fullkomne.

[3] Ved den nåde jeg har fått, sier jeg til hver enkelt av dere: Tenk ikke for store tanker om deg selv, men tenk sindig! Hver og en skal holde seg til det mål av tro som Gud har gitt ham.

[4] Vi har én kropp, men mange lemmer, alle med ulike oppgaver.

[5] På samme måte er vi alle én kropp i Kristus, men hver for oss er vi hverandres lemmer.

[6] Vi har forskjellige nådegaver, alt etter den nåde Gud har gitt oss. Den som har profetisk gave, skal bruke den i samsvar med troen,

[7] den som har en tjeneste, skal ta seg av sin tjeneste, den som er lærer, skal undervise,

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

[8] og den som trøster, skal virkelig trøste. Den som gir av sitt eget, skal gjøre det uten baktanker, den som er satt til å lede, skal gjøre det med iver, den som viser barmhjertighet, skal gjøre det med glede.

As virtudes recomendadas

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[9] La kjærligheten være oppriktig. Avsky det onde, hold dere til det gode.

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[10] Elsk hverandre inderlig som søsken, sett de andre høyere enn dere selv.

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[11] Vær ikke lunkne, men ivrige. Vær brennende i Ånden, tjen Herren!

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

[12] Vær glade i håpet, tålmodige i motgangen, utholdende i bønnen.

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[13] Vær med og hjelp de hellige som lider nød, og legg vinn på gjestfrihet.

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[14] Velsign dem som forfølger dere, velsign, og forbann ikke.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[15]Gled dere med de glade og gråt med dem som gråter.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[16] Hold sammen i enighet. Gjør dere ikke for høye tanker, men hold dere gjerne til det lave, og vær ikke selvkloke.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[17]Gjengjeld ikke ondt med ondt, ha tanke for det som er godt for alle mennesker.

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[18] Hold fred med alle, om det er mulig, så langt det står til dere.

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A

[19] Ta ikke hevn, mine kjære, men overlat vreden til Gud. For det står skrevet:

mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

Hevnen hører meg til, jeg skal gjengjelde, sier Herren.

[20] Men: Er din fiende sulten, så gi ham mat, er han tørst, så gi ham drikke. Gjør du det, samler du glødende kull på hans hode.

[21] La ikke det onde overvinne deg, men overvinn det onde med det gode!

Romerne 13

Forholdet til styresmaktene

[1] Enhver skal være lydig mot de myndigheter han har over seg. For det finnes ingen myndigheter som ikke er fra Gud, og de som finnes, er innsatt av Gud.

[2]Den som setter seg opp mot dem, står derfor imot det Gud har bestemt, og de som gjør det, skal få sin dom.

[3]For de som styrer, skal ikke skape frykt hos den som gjør det gode, men hos den som gjør det onde. Vil du slippe å frykte myndighetene, så gjør det gode, og du skal få ros.

[4]Styresmakten er en Guds tjener, til beste for deg. Men gjør du det onde, har du grunn til å være redd. For styresmakten bærer ikke sverd uten grunn, men er Guds tjener som skal fullbyrde hans straff over den som gjør det onde.

[5]Derfor er det nødvendig å være lydig, ikke bare av frykt for straffen, men også for samvittighetens skyld.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

[6]Betal også skatt av samme grunn. For myndighetene er Guds tjenere og har ansvar for alt slikt.

[7] Gi alle det du skylder dem. Betal skatt til den som skal ha skatt, toll til den som skal ha toll, vis respekt for den som skal ha respekt, gi ære til den som skal ha ære.

Kjærligheten er oppfyllelse av loven

[8] Ha ingen skyld til noen, annet enn det å elske hverandre! Den som elsker sin neste, har oppfylt loven.

[9] For disse budene: Du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke slå i hjel, du skal ikke stjele, du skal ikke begjære, eller hvilket bud det så er, sammenfattes i dette: Du skal elske din neste som deg selv.

[10] Kjærligheten gjør ikke noe ondt mot nesten. Derfor er kjærligheten oppfyllelse av loven.

[11] Dessuten vet dere hvilken tid det nå er: Timen er kommet da dere må våkne opp av søvnen, for frelsen er oss nærmere nå enn da vi kom til tro.

[12] Natten er snart slutt, og dagen er nær. La oss derfor legge bort mørkets gjerninger og kle oss i lysets rustning.

[13] La oss leve sømmelig som på lyse dagen, ikke i festing og fyll, hor og utskeielser, strid og misunnelse.

[14] Men kle dere i Herren Jesus Kristus, og vær ikke så opptatt av kroppen at det vekker begjær.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

[7] Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

[8] Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

[9] Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

[10] Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos

Romerne 14

Samhold i menigheten

[1] Ta imot den som er svak i troen, uten å gjøre dere til dommere over hans tanker.

[2] Én har en tro som tillater ham å spise alt, den svake spiser bare grønnsaker.

[3] Den som spiser, skal ikke se ned på den som ikke gjør det. Og den som ikke spiser, skal ikke dømme den som spiser. Gud har jo tatt imot ham.

[4] Hvem er du som dømmer en annens tjener? Om han står eller faller, er hans herres sak. Og han skal bli stående, for Herren har makt til å holde ham oppe.

[5] Én gjør forskjell på dager, en annen holder alle dager for like. La enhver være fullt overbevist om sitt syn.

[6] Den som legger vekt på bestemte dager, gjør det for Herren, og den som spiser, gjør det for Herren, for han takker Gud. Og den som ikke spiser, gjør det for Herren og takker Gud.

[7]For ingen av oss lever for seg selv, og ingen dør for seg selv.

[8] Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til.

[9]Det var derfor Kristus døde og ble levende igjen, for at han skulle være Herre over både levende og døde.

[10] Men du, hvorfor dømmer du din bror, eller hvorfor ser du ned på din bror? Vi skal alle fram for Guds domstol,

compareceremos perante o tribunal de Deus.

11 Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

12 Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

A liberdade e a caridade

13 Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

14 Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

15 Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

16 Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

17 Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

18 Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

19 Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

20 Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

11 for det står skrevet: Så sant jeg lever, sier Herren, for meg skal hvert kne bøye seg, og hver tunge skal bekjenne Gud.

12 Så skal altså hver enkelt av oss avlegge sitt eget regnskap {{for Gud}}.

13 La oss ikke lenger dømme hverandre! Døm heller slik: Ingen må få sin bror eller søster til å snuble og falle.

14 I Herren Jesus vet jeg sikkert og visst at ingenting er urent i seg selv. Men for den som mener at noe er urent, er det urent.

15 Hvis du sårer din bror eller søster med det du spiser, går du ikke fram med kjærlighet. Den som Kristus døde for, må ikke du føre i fortapelse med det du spiser.

16La ikke det gode dere eier, bli utsatt for spott.

17 For Guds rike består ikke i mat og drikke, men i rettferdighet, fred og glede i Den hellige ånd.

18Den som tjener Kristus på denne måten, er til glede for Gud og blir respektert av mennesker.

19 Så la oss strebe etter det som tjener til fred og til å bygge opp fellesskapet.

20 Riv ikke ned Guds verk på grunn av mat. Alt er nok rent, men det er galt om et menneske spiser slik at det blir årsak til fall.

[21] É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

[22] A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

[23] Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

[1] Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

[4] Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

[5] Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

[6] para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[21]Derfor er det riktig å la være å spise kjøtt, drikke vin eller gjøre noe annet som fører din bror til fall.

[22]Den tro du har, skal du ha for deg selv, for Guds ansikt. Salig er den som ikke dømmer seg selv på grunn av det han velger.

[23] Men den som spiser med tvil, er dømt fordi det ikke skjer i tro. Alt som ikke skjer i tro, er synd.

Romerne 15

[1] Vi som er sterke, må bære de svakes svakheter og ikke tenke på oss selv.

[2] Hver enkelt av oss skal tenke på det som er godt for vår neste, det som bygger opp.

[3] For Kristus tenkte ikke på seg selv. Slik står det skrevet: På meg falt hånsordene fra dem som håner deg.

[4] Og alt som før er skrevet, er skrevet for at vi skal lære av det: Vi skal ha håp gjennom den tålmodighet og trøst som skriftene gir.

[5]Må tålmodighetens og trøstens Gud hjelpe dere alle til å vise enighet, etter Jesu Kristi vilje.

[6]Da kan dere samstemt og med én munn prise Gud, vår Herre Jesu Kristi Far.

[7] Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

[8] Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

[10] E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo

[7] Ta derfor imot hverandre slik Kristus har tatt imot dere, til Guds ære.

[8] For det sier jeg dere: Kristus ble en tjener for de omskårne for å vise at Gud taler sant, og for å stadfeste løftene til fedrene,

[9] men også for at hedningfolkene skal ære Gud for hans barmhjertighet. Som det står skrevet: Derfor vil jeg prise deg blant folkene og lovsynge ditt navn.

[10] Videre heter det: Gled dere, folkeslag, sammen med hans folk.

[11] Og igjen: Lovsyng Herren, alle folk, pris ham, alle folkeslag.

[12] Og Jesaja sier: Isais rotskudd skal komme, han som reiser seg for å herske over folkene, til ham skal folkeslagene sette sitt håp.

[13]Må håpets Gud fylle dere med all glede og fred i troen, så dere kan bli rike på håp ved Den hellige ånds kraft.

Paulus' tjeneste og videre planer

[14]Mine søsken, jeg for min del er overbevist om at dere er fylt av godhet og har kunnskap nok, slik at dere også kan rettlede hverandre.

[15] Likevel har jeg noen steder skrevet ganske åpent og direkte, for å minne dere om det dere før har hørt. Jeg gjør det ved den nåde Gud har gitt meg

[16] til å være Kristi Jesu tjener blant folkeslagene. Min prestetjeneste er å forkynne evangeliet så folkeslagene blir et

que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

offer Gud gjerne tar imot, innviet ved Den hellige ånd.

[17] I Kristus Jesus kan jeg være stolt over å ha denne tjenesten for Gud.

[18] Og jeg våger bare å tale om det Kristus har gjort gjennom meg for å lede folkeslagene til lydighet. Dette har jeg fått gjøre i ord og gjerning,

[19] ved mektige tegn og under og ved Åndens kraft, slik at jeg nå har fullført forkynnelsen av Kristi evangelium vidt omkring, fra Jerusalem og helt til Illyria.

[20] Jeg har alltid satt min ære i å forkynne evangeliet bare der Kristi navn ikke er kjent, for at jeg ikke skal bygge på en grunnvoll som andre har lagt.

[21] For som det står skrevet: De som ikke har fått budskap om ham, skal se, og de som ikke har hørt, skal forstå.

[22] Det er dette som gang på gang har hindret meg i å komme til dere.

[23]Men nå har jeg gjort det jeg skulle i landene her, og jeg har i flere år ønsket å komme til dere

[24] og så dra videre til Spania. Jeg håper at jeg får se dere på gjennomreisen, og at dere vil utruste meg for reisen dit, når jeg først har fått glede meg over å være sammen med dere en stund.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.
[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.
[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,
[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;
[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.
[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

[25] Men nå drar jeg til Jerusalem med hjelpen til de hellige der.

[26]For menighetene i Makedonia og Akaia har bestemt at de vil samle inn en gave til de fattige blant de hellige i Jerusalem.

[27] De har selv bestemt dette og står jo også i gjeld til dem. De skylder å hjelpe dem med materielle gaver når de selv, som hedninger, har fått del i deres åndelige gaver.
[28]Når jeg har avsluttet dette og fruktene av innsamlingen er vel forvart hos dem, reiser jeg til Spania og legger veien om dere.
[29] Og jeg vet at når jeg kommer til dere, vil jeg komme med en rikdom av Kristi velsignelse.

[30] Jeg ber dere, søsken, ved vår Herre Jesus Kristus og ved den kjærlighet som Ånden gir: Kjemp sammen med meg ved å be til Gud for meg.

[31] Be om at jeg må bli berget fra de vantro i Judea, og om at de hellige i Jerusalem må ta godt imot hjelpen jeg bringer.

[32]Da kan jeg, om Gud vil, komme til dere med glede og få hvile ut sammen med dere.

[33] Fredens Gud være med dere alle! Amen.

Romerne 16

Hilsener

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

[1]Jeg anbefaler vår søster Føbe for dere, hun er en diakon fra menigheten i Kenkreæ.

[2]Ta imot henne i Herren slik det sømmer seg for de hellige. Gi henne den hjelp hun måtte trenge av dere, for hun har selv tatt seg av mange, også meg.

[3] Hils Priska og Akvilas, mine medarbeidere i Kristus Jesus.

[4]De satte livet på spill for min skyld, noe ikke bare jeg, men alle hedningkristne menigheter takker dem for.

[5] Hils også menigheten som samles i huset deres. Hils min kjære Epainetos, han som er en første frukt for Kristus i Asia.

[6]Hils Maria som har arbeidet så mye for dere.

[7] Hils Andronikos og Junia, mine landsmenn, som har sittet i fengsel sammen med meg. De har et godt navn blant apostlene og kom til tro på Kristus før meg.

[8]Hils Ampliatus, min kjære venn i Herren.

[9]Hils Urbanus, vår medarbeider i Kristus, og min kjære Stakys.

[10]Hils Apelles, som har stått sin prøve i Kristus. Hils alle hos Aristobolos.

[11]Hils min landsmann Herodion. Hils alle dem hos Narkissos som er i Herren.

[12]Hils Tryfena og Tryfosa, som arbeider hardt for Herren. Hils den kjære Persis, som har arbeidet så mye for Herren.

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[13] Hils Rufus, Herrens utvalgte, og hans mor; hun har vært en mor for meg også.

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[14]Hils Asynkritos, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas og våre søsken hos dem.

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[15]Hils Filologos, Julia, Nerevs og hans søster, og Olympas og alle de hellige som er sammen med dem.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

[16] Hils hverandre med et hellig kyss. Alle Kristi menigheter hilser dere.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[17] Jeg formaner dere, søsken, til å holde øye med dem som skaper splittelse og fører andre til fall ved å gå imot den lære dere har tatt imot. Hold dere unna dem!

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[18] Den slags mennesker tjener ikke vår Herre Jesus Kristus, men sin egen mage. Med fine ord og talemåter forfører de mennesker som har et godtroende hjerte.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[19] Men alle har hørt om den lydighet dere viser, og derfor gleder jeg meg over dere. Jeg vil at dere skal være kloke i det gode, men enfoldige i det onde.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

[20] Må fredens Gud snart knuse Satan under føttene deres! Vår Herre Jesu nåde være med dere!

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[21] Timoteus, min medarbeider, og mine landsmenn Lukius, Jason og Sosipater hilser dere.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[22]Jeg, Tertius, som har skrevet ned brevet, hilser dere i Herren.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

[23] Gaius, som er vert for meg og hele menigheten, hilser dere. Erastos, byens regnskapsfører, og vår bror Kvartus hilser dere.

[24] {{Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere alle! Amen.}}

[25] Lovet være Gud, han som har makt til å styrke dere med mitt evangelium, budskapet om Jesus Kristus, ut fra åpenbaringen av det mysterium som har vært skjult fra evige tider,

[26] men som nå er kommet for dagen. Gjennom profetiske skrifter og etter den evige Guds befaling er dette mysteriet blitt kunngjort for alle folkeslag for å lede dem til lydig tro.

[27] Ham, den eneste vise Gud, være ære ved Jesus Kristus i evighet! Amen.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

2 à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

3 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

4 Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

5 porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

6 assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

7 de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

8 o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

9 Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

1. Korinter

1. Korinter 1

Hilsen

1 Paulus, som etter Guds vilje er kalt til Kristi Jesu apostel, og vår bror Sostenes

2 hilser Guds menighet i Korint, dere som er helliget i Kristus Jesus og kalt til å være hellige sammen med alle som hver på sitt sted påkaller vår Herre Jesu Kristi navn – han som er deres og vår Herre:

3 Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Takk til Gud

4 Jeg takker alltid min Gud for dere, for den nåde han har gitt dere i Kristus Jesus.

5 I ham er dere blitt rike på alt, på all lære og all kunnskap;

6 vitnesbyrdet om Kristus har da også fått sikkert feste hos dere.

7 Derfor mangler dere ikke noen nådegave mens dere venter på at vår Herre Jesus Kristus skal åpenbare seg.

8 Han skal også grunnfeste dere helt til enden kommer, så dere kan stå uten å bli anklaget på vår Herre Jesu Kristi dag.

9 Gud er trofast, han som har kalt dere til fellesskap med sin Sønn, Jesus Kristus, vår Herre.

Strid i menigheten
(1,10–4,21)
Advarsel mot splittelse

[10] Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

[10] Jeg formaner dere, søsken, ved vår Herre Jesu Kristi navn, at dere må være enige. La det ikke være splittelse blant dere, men stå sammen i syn og tanke.

[11] Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

[11] For noen av Kloes folk har fortalt meg, søsken, at det er stridigheter blant dere.

[12] Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

[12] Jeg sikter til dette at noen av dere sier: «Jeg holder meg til Paulus», mens andre sier «til Apollos», «til Kefas» eller «til Kristus».

[13] Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

[13]Er da Kristus blitt delt? Var det kanskje Paulus som ble korsfestet for dere? Eller ble dere døpt til Paulus' navn?

[14] Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

[14] Jeg takker Gud for at jeg ikke har døpt noen av dere, bortsett fra Krispus og Gaius,

[15] para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

[15]slik at ingen kan si at dere ble døpt til mitt navn.

[16] Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

[16] Riktignok har jeg også døpt Stefanas og hans familie, men ellers vet jeg ikke om at jeg har døpt noen.

[17] Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

[17] For Kristus har ikke sendt meg ut for å døpe, men for å forkynne evangeliet, og det ikke med talekunst og visdom, så Kristi kors ikke skal miste sin kraft.

A mensagem da cruz

Guds og menneskers visdom

[18] Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

[18] For ordet om korset er dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det Guds kraft.

[19] Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

[19] Det står jo skrevet: Jeg vil ødelegge de vises visdom, og de klokes klokskap vil jeg gjøre til intet.

[20] Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

[20] Hvor er da de vise, hvor er de skriftlærde, hvor er denne verdens kloke hoder? Har ikke Gud vist at verdens visdom er dårskap?

[21] Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

[21]For da verden ikke brukte visdommen til å kjenne Gud i hans visdom, besluttet Gud å frelse dem som tror, ved den dårskapen som vi forkynner.

[22] Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

[22] For jøder spør etter tegn, og grekere søker visdom,

[23] mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

[23] men vi forkynner en korsfestet Kristus. Han er en snublestein for jøder og dårskap for hedninger,

[24] mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

[24] men for dem som er kalt, både jøder og grekere, er Kristus Guds kraft og Guds visdom.

[25] Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

[25]For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene.

A vocação dos santos

[26] Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

[26] Se på dere selv, søsken, dere som ble kalt: ikke mange vise etter menneskelige mål og ikke mange med makt eller av fornem slekt.

[27] pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

[27]Men det som i verdens øyne er dårskap, det utvalgte Gud for å gjøre de vise til skamme, og det som i verdens øyne er svakt, det utvalgte Gud for å gjøre det sterke til skamme.

[28] e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

[28]Ja, det som i verdens øyne står lavt, det som blir foraktet, det som ikke er noe, det utvalgte Gud for å gjøre til intet det som er noe,

[29] a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

[29] for at ingen mennesker skal ha noe å være stolt av overfor Gud.

Valores de Cristo

[30] Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[30] Dere er hans verk i Kristus Jesus, han som er blitt vår visdom fra Gud, vår rettferdighet, helliggjørelse og forløsning,

[31] for at den som er stolt, skal være stolt av Herren, slik det står skrevet.

1. Korinter 2

Guds mysterium er åpenbart

[1] Da jeg kom til dere, søsken, var det ikke med fremragende talekunst eller visdom jeg forkynte Guds mysterium.

[2] For jeg hadde bestemt at jeg ikke ville vite av noe annet hos dere enn Jesus Kristus og ham korsfestet.

[3] Svak, redd og skjelvende opptrådte jeg hos dere.

[4] Jeg forkynte ikke mitt budskap med overtalende visdomsord, men med Ånd og kraft som bevis.

[5]For deres tro skulle ikke bygge på menneskelig visdom, men på Guds kraft.

[6]Likevel forkynner vi en visdom for dem som er modne. Men det er ikke en visdom som tilhører denne verden og denne verdens herskere, de som går til grunne.

[7] Nei, vi forkynner et mysterium, Guds skjulte visdom. Før tidenes begynnelse hadde Gud bestemt at den skulle føre oss fram til herligheten.

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque, se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[8] Denne visdommen har ingen av verdens herskere kjent. Hadde de kjent den, ville de ikke ha korsfestet herlighetens Herre.

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

[9] Men som det står skrevet: Det intet øye så og intet øre hørte, det som ikke kom opp i noe menneskehjerte, det som Gud har gjort ferdig for dem som elsker ham,

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[10] det har Gud åpenbart for oss ved sin Ånd. For Ånden utforsker alle ting, også dybdene i Gud.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[11] Hvem andre enn menneskets egen ånd vet hva som bor i et menneske? Slik vet heller ingen annen enn Guds Ånd hva som bor i Gud.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[12] Vi har ikke fått verdens ånd, men den Ånd som er fra Gud, for at vi skal forstå hva Gud i sin nåde har gitt oss.

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[13] Om dette taler vi med ord som Ånden har lært oss, ikke med ord som menneskelig visdom har lært oss. Det åndelige tolker vi med ord som hører Ånden til.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

[14]Slik menneskene er i seg selv, tar de ikke imot det som hører Guds Ånd til. Det er dårskap for dem, og de kan ikke fatte det, for det kan bedømmes bare på åndelig vis.

[15] Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

[15] Men det mennesket som har Ånden, kan dømme om alt, og selv kan det ikke bedømmes av noen.

[16] Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

[16] For hvem kjente Herrens sinn så han kan gi ham råd? Men vi har Kristi sinn!

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

[1] Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[5] Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

[6] Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

[7] De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

[8] Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

[9] Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

[10] Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente

1. Korinter 3

Guds medarbeidere og Guds bygning

[1] Likevel, søsken, kunne jeg ikke tale til dere som til mennesker som har Ånden. Jeg måtte tale til dere som til mennesker styrt av kjøtt og blod, som til spedbarn i Kristus.

[2] Melk ga jeg dere, ikke fast føde, for det tålte dere ikke. Ja, dere tåler det ennå ikke,

[3] for det er jo fremdeles kjøtt og blod som rår i dere. Når det hersker misunnelse og strid blant dere, er dere ikke da styrt av kjøttet og går fram på menneskers vis?

[4] Når én sier: «Jeg holder meg til Paulus» og en annen: «Jeg til Apollos», er dere ikke da som alle andre mennesker?

[5]Hva er vel Apollos? Og hva er Paulus? Tjenere som hjalp dere til tro! Begge gjorde vi det Herren hadde satt oss til.

[6] Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud ga vekst.

[7]Derfor er de ikke noe, verken den som planter eller den som vanner. Bare Gud er noe, han som gir vekst.

[8]Den som planter og den som vanner, er ett, men de skal få lønn hver etter sitt eget arbeid.

[9] For vi er Guds medarbeidere, og dere er Guds åkerland, Guds bygning.

[10] I kraft av den nåde Gud har gitt meg, la jeg grunnvollen som en klok byggmester;

construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

[11] Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

[12] Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

[13] manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

[14] Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

[15] se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

[16] Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

[17] Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

A sabedoria humana sem valor

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

en annen bygger videre. Men hver enkelt må være nøye med hvordan han bygger.

[11] Ingen kan legge noen annen grunnvoll enn den som alt er lagt, Jesus Kristus.

[12]Men om noen bygger på grunnvollen med gull, sølv eller edelstener, med tre, høy eller halm,

[13] skal det en gang vise seg hva slags arbeid den enkelte har gjort. Herrens dag skal gjøre det klart, for den åpenbarer seg med ild, og ilden skal prøve hvordan den enkeltes verk er.

[14]Om det byggverket noen har reist, blir stående, skal han få sin lønn.

[15]Dersom det brenner opp, må han lide tapet. Selv skal han bli frelst, men bare som gjennom ild.

[16] Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere?

[17]Dersom noen ødelegger Guds tempel, skal Gud ødelegge ham. For Guds tempel er hellig, og dette tempelet er dere.

[18] Ingen må narre seg selv! Hvis noen av dere regner seg som vis i denne verden, la ham da bli en dåre, så han kan bli virkelig vis.

[19] For denne verdens visdom er dårskap i Guds øyne. For det står skrevet: Han fanger de vise i deres list,

[20] og et annet sted: Herren kjenner de vises tanker, han vet at de er tomme.

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[21] Derfor må ingen skryte av å være tilhenger av mennesker. For alt hører dere til,

[22] enten det er Paulus, Apollos eller Kefas, enten det er verden, livet eller døden, det som er nå, eller det som skal komme. Alt hører dere til,

[23]men dere hører Kristus til, og Kristus hører Gud til.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o

1. Korinter 4

Apostlenes tjeneste

[1] Så skal dere se på oss som Kristi tjenere og forvaltere av Guds mysterier.

[2] Av forvaltere kreves det at de viser troskap.

[3]Men for meg betyr det ingenting om jeg blir dømt av dere eller av noen menneskelig domstol. Jeg er heller ikke min egen dommer.

[4]For jeg vet ikke om noe galt jeg har gjort. Men jeg er ikke dermed frikjent, for Herren er den som dømmer meg.

[5] Døm derfor ikke før tiden, før Herren kommer. Han skal få fram i lyset det som er skjult i mørket, og avsløre hjertets tanker. Da skal Gud gi enhver den ros han har fortjent.

[6] Her har jeg brukt meg selv og Apollos som eksempel for dere, søsken. Av oss skal dere lære å «ikke gå ut over det som står

que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

skrevet», så ingen skal blåse seg opp og holde med den ene framfor den andre.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

[7] Hvem har satt deg høyere enn andre? Hva annet har du enn det du har fått? Og har du fått noe, hvorfor skryter du som om det ikke var en gave?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[8] Men dere er allerede så mette! Dere er alt blitt så rike! Dere er blitt konger, men uten oss! Ja, var dere bare blitt konger, så kunne også vi hersket sammen med dere!

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[9] Men for meg ser det ut som om Gud har satt oss apostler aller nederst. Vi er som dødsdømte, stilt fram som et skuespill for verden, både for engler og for mennesker.

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[10] Vi er dårer for Kristi skyld, dere er kloke i Kristus. Vi er svake, dere er sterke. Dere får ære, vi får skam.

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

[11] Helt fram til nå har vi både sultet og tørstet; vi mangler klær, blir mishandlet, er hjemløse

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[12] og må streve for å livberge oss med våre egne hender. Når vi blir utskjelt, velsigner vi. Når vi blir forfulgt, holder vi ut.

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

[13] Når noen håner oss, svarer vi med vennlighet. Vi er blitt som utskudd i verden, som avfall for alle – til denne dag.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[14] Jeg skriver ikke dette for å gjøre dere skamfulle, men for å vise dere til rette som mine elskede barn.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis,

[15] For om dere har tusen lærere i Kristus, har dere ikke mange fedre. Det var jeg som

contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

ble deres far i Kristus Jesus da jeg ga dere evangeliet.

[16] Så legger jeg dere på hjertet: Ha meg som forbilde!

[17] Derfor sender jeg Timoteus til dere, mitt kjære og trofaste barn i Herren; han skal minne dere om mine veier i Kristus Jesus, slik jeg lærer overalt, i alle menigheter.

[18]Noen har blåst seg opp fordi de tror at jeg ikke kommer tilbake til dere.

[19] Men jeg kommer snart, hvis Herren vil. Da får jeg virkelig kjenne, ikke ordene, men kraften disse oppblåste folkene har.

[20] For Guds rike består ikke i ord, men i kraft.

[21] Hva vil dere? Skal jeg komme til dere med pisken eller med kjærlighet og mildhet?

1. Korinter 5

Blodskam og hor

[1] Rett ut sagt: En hører om hor blant dere, og det i en form som ikke engang hedningene tåler, nemlig at en mann lever med sin fars kone.

[2]Og likevel er dere stolte! Dere burde ha kjent sorg og vist bort fra dere den som har gjort dette.

[3] For jeg, som er fysisk fraværende, men nærværende i ånden, har alt felt min dom over den som har gjort dette, som om jeg selv var til stede.

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

[8] Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

[9] Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

[10] refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

[11] Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

[12] Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

[4]Når dere samles i vår Herre Jesu navn, når jeg er til stede i ånden og vår Herre Jesu kraft er med oss,

[5] da skal dette mennesket overgis til Satan slik at kroppen hans blir ødelagt, men ånden kan bli frelst på Herrens dag.

[6] Dere har sannelig ikke mye å være stolte av! Vet dere ikke at litt surdeig gjennomsyrer hele deigen?

[7] Rens ut den gamle surdeigen så dere kan være en ny deig! Dere er jo som usyret brød. For vårt påskelam er slaktet, Kristus.

[8]Så la oss holde høytid, ikke med gammel surdeig av ondskap og synd, men med renhetens og sannhetens usyrede brød.

[9] Jeg skrev i brevet til dere at dere ikke skal ha noe å gjøre med folk som lever i hor.

[10] Jeg mente ikke alle i denne verden som driver hor eller er grådige, eller er ransmenn og avgudsdyrkere. Da måtte dere jo gå ut av verden.

[11] Det jeg mente med det jeg skrev, var at dere ikke skal omgås en som kalles bror, og som likevel lever i hor eller er grådig, eller som er en avgudsdyrker, spotter, drukkenbolt eller ransmann. Slike skal dere heller ikke spise sammen med.

[12]Hva har jeg med å dømme dem som står utenfor? Er det ikke dem som er innenfor, dere skal dømme?

[13] Dem som står utenfor, skal Gud dømme. Få da den onde bort fra dere!

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

[3] Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

1. Korinter 6

Rettssaker mellom kristne

[1]Når en av dere har en sak mot en annen, hvordan kan han da våge å legge den fram for de urettferdige og ikke for de hellige?

[2] Vet dere ikke at de hellige skal dømme verden? Men når dere skal dømme verden, hvorfor duger dere ikke da til å dømme i småsaker?

[3]Vet dere ikke at vi skal dømme engler? Kan dere ikke da dømme i jordiske saker?

[4]Og når dere har slike saker, hvorfor setter dere til dommere folk som ikke har tillit i menigheten?

[5]Dette er en skam for dere! Finnes det ikke en eneste forstandig blant dere som kan ordne opp i saker mellom brødre?

[6]Nei, bror fører sak mot bror, og det for dommere som ikke er troende.

[7] At dere har rettssaker mot hverandre, er i seg selv et nederlag for dere. Hvorfor lider dere ikke heller urett? Hvorfor ikke heller lide tap?

[8]Men dere gjør urett og lar andre lide tap – til og med søsken.

[9] Vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? La dere ikke føre vill! Verken de som driver hor, de som dyrker avguder eller de som bryter ekteskapet, verken menn som ligger med menn eller som lar seg ligge med,

[10] nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em

[10]verken tyver, grådige, drukkenbolter, spottere eller ransmenn skal arve Guds rike.

[11] Slik var noen av dere før. Men nå er dere vasket rene, dere er gjort hellige, dere er gjort rettferdige i Herren Jesu Kristi navn og ved vår Guds Ånd.

Kroppen tilhører Herren

[12] Jeg har lov til alt, men ikke alt tjener til det gode. Jeg har lov til alt, men jeg skal ikke la noe få makt over meg.

[13]Maten er til for magen, og magen for maten, men Gud skal gjøre slutt på dem begge. Kroppen er ikke til for hor; den er for Herren, og Herren er for kroppen.

[14] Gud reiste opp Herren, og ved sin kraft skal han også reise oss opp.

[15] Vet dere ikke at kroppene deres er Kristi lemmer? Skal jeg da ta Kristi lemmer og gjøre dem til en hores lemmer? Det må ikke skje!

[16] Eller vet dere ikke at når noen holder seg til en hore, blir de én kropp? For det står: De to skal være én kropp.

[17] Men den som holder seg til Kristus, blir én ånd med ham.

[18]Hold dere langt borte fra hor! All synd som et menneske gjør, er utenfor kroppen. Men den som driver hor, synder mot sin egen kropp.

[19] Vet dere ikke at kroppen deres er et tempel for Den hellige ånd som bor i dere,

vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

og som er fra Gud? Dere tilhører ikke lenger dere selv.

[20] Dere er kjøpt, og prisen betalt. Bruk da kroppen til Guds ære!

1. Korinter 7

Ekteskap og ugift stand

[1] Når det gjelder det dere skrev om, så er det godt for en mann ikke å røre en kvinne.

[2] Men for å unngå hor skal hver mann ha sin kone og hver kvinne sin ektemann.

[3]Mannen skal oppfylle sin forpliktelse overfor kvinnen, og hun overfor ham.

[4]Kvinnen rår ikke over sin egen kropp, det gjør mannen. På samme måte rår ikke mannen over sin egen kropp, det gjør kvinnen.

[5]Dere skal ikke nekte hverandre samliv hvis dere ikke er blitt enige om det for en tid, for å leve i bønn. Kom så sammen igjen, for at ikke Satan skal sette avholdenheten deres på prøve.

[6]Dette er ment som en tillatelse, ikke som et påbud.

[7] Jeg skulle ønske at alle var som jeg. Men enhver har sin egen nådegave fra Gud, den ene slik, den andre slik.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

[8]Til de ugifte og enkene sier jeg: Det er godt for dem om de fortsetter å være som jeg.

[9] Men dersom de ikke kan være avholdende, må de gifte seg. For det er bedre å gifte seg enn å brenne av begjær.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[10] Til de gifte har jeg dette påbudet, ikke fra meg selv, men fra Herren: En kvinne skal ikke skille seg fra mannen sin.

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[11]Men hvis hun likevel skiller seg, skal hun leve ugift eller forlike seg med mannen. Og en mann skal ikke skille seg fra sin kone.

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[12]Til de andre sier jeg – dette er mine ord, ikke Herrens: Dersom en bror har en kone som ikke er troende, og hun gjerne vil bli hos ham, skal han ikke skille seg fra henne.

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[13]Og dersom en kvinne har en ikke-troende mann og han gjerne vil bli hos henne, skal hun ikke skille seg fra mannen.

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[14]For den ikke-troende mannen blir regnet som hellig på grunn av sin kone, og den ikke-troende kvinnen blir regnet som hellig fordi mannen er en troende bror. Ellers ville jo barna deres være urene, men nå er de hellige.

[15] Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

[15]Men hvis den ikke-troende vil skilles, så la ham gjøre det. I slike tilfeller er ikke den troende broren eller søsteren bundet. Gud har kalt dere til fred.

[16] Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

[16] For vet vel du, kvinne, om du kan redde din mann? Og vet vel du, mann, om du kan redde din kone?

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[17] Derfor skal enhver leve sitt liv der Herren har satt ham, der han var da Gud kalte ham. Dette gir jeg pålegg om i alle menighetene.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[18]Om noen ble kalt som omskåret, skal han ikke prøve å forandre det. Om noen er blitt kalt som uomskåret, skal han ikke la seg omskjære.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[19] For det som betyr noe, er ikke å være omskåret eller uomskåret, men å holde Guds bud.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[20]Enhver skal forbli der han var da han ble kalt.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

[21]Ble du kalt som slave? La ikke det bekymre deg! Men kan du bli fri, så velg heller det.

[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

[22] For den som var slave da Herren kalte ham, er Herrens frigitte, og den som var fri da han ble kalt, er Kristi slave.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[23] Dere er kjøpt, og prisen betalt. Så bli ikke slaver av mennesker.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

[24]Mine søsken, enhver skal forbli der han var da han ble kalt, og være der for Gud.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[25] Når det gjelder de unge jentene, har jeg ikke noe påbud fra Herren. Men jeg sier min mening, siden Herren i sin godhet lar meg være troverdig.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.

[26] På grunn av den nødstid vi lever i, mener jeg det er godt for et menneske å bli værende som det er.

[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.

[27]Er du bundet til en kvinne, så prøv ikke å bli fri. Er du ikke bundet, så finn deg ingen kone.

28 Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

28Om du likevel gifter deg, synder du ikke, og om en ung jente gifter seg, synder hun ikke. Men de gifte kommer til å møte vansker i livet, og det vil jeg gjerne spare dere for.

29 Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

29 For det sier jeg, brødre: Det er stadig kortere tid igjen. Fra nå av skal de som har kone, være som om de ingen hadde,

30 mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

30de gråtende som om de ikke gråt, de glade som om de ikke gledet seg, de som kjøper noe, som om de ikke eide det,

31 e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

31og de som bruker verdens goder, som om de ikke brukte dem. For verden slik den nå er, går under.

32 O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

32Jeg vil at dere skal slippe bekymringer. Den ugifte er opptatt av det som hører Herren til, hvordan han kan være til glede for Herren.

33 mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

33Men den som er gift, er opptatt av det som hører verden til, hvordan han kan glede sin kone,

34 e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

34og så blir sinnet delt. Den ugifte kvinnen og den unge jenta er opptatt av det som hører Herren til, så de kan være hellige både på kropp og sjel. Men den gifte kvinnen er opptatt av det som hører verden til, hvordan hun kan glede sin mann.

35 Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

35 Jeg sier dette til deres eget beste, ikke for å legge bånd på dere, men for at dere skal leve sømmelig og holde dere trofast og helhjertet til Herren.

36 Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-

36 Om noen mener at han kommer inn i et usømmelig forhold til kjæresten sin fordi

lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

[38] E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

[39] A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

[40] Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

[1] No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

[2] Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

[3] Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a

han er i sin fulle kraft, og det må så være, da skal han gjøre som han vil: La dem gifte seg, han synder ikke med det.

[37]Men den som står fast i sitt forsett og ikke er under tvang, men har herredømme over sin egen vilje og i sitt hjerte har bestemt seg til å la kjæresten forbli jomfru, han gjør vel i det.

[38]Så gjør altså den rett som gifter seg med kjæresten sin, og den som ikke gifter seg, gjør bedre.

[39] En kvinne er bundet så lenge mannen hennes lever. Dersom mannen dør, er hun fri til å gifte seg med hvem hun vil, bare det skjer i Herren.

[40]Men hun vil være lykkeligere om hun lever alene, etter min mening. Og jeg mener at også jeg har Guds Ånd.

1. Korinter 8

Kristen frihet og hensynet til de svake

[1] Når det gjelder kjøtt som har vært ofret til avgudene, er det nok slik at vi alle har kunnskap. Men kunnskap gjør hovmodig; det er kjærligheten som bygger opp.

[2] Om noen mener å ha forstått noe, da har han ennå ikke forstått det slik han burde.

[3] Men den som elsker Gud, er kjent av ham.

[4] Når det gjelder det å spise slike avgudsoffer, vet vi at det ikke finnes noen avgud i verden og ingen Gud uten én.

[5]Det finnes nok såkalte guder i himmelen eller på jorden, ja, det er mange guder og mange herrer.

terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[6] Men for oss er det én Gud, vår Far. Alt er fra ham, og til ham er vi skapt. Og det er én Herre, Jesus Kristus. Alt er til ved ham, og ved ham lever vi.

[7] Men ikke alle har denne kunnskapen. Noen spiser fortsatt dette kjøttet som avgudsoffer fordi de pleide å dyrke avguder. Så blir deres samvittighet skitnet til fordi den er svak.

[8] Men mat fører oss ikke nærmere Gud. Vi oppnår ikke noe om vi spiser, og vi taper ikke noe om vi lar være.

[9] Men pass på at friheten deres ikke fører de svake til fall!

[10] Om noen ser at du som har denne kunnskapen, ligger til bords i et avgudshus, vil ikke da samvittigheten hans, svak som den er, liksom bli oppbygd slik at han spiser offerkjøtt?

[11] Da går den svake fortapt som følge av din kunnskap, den bror som Kristus døde for.

[12]Når dere synder mot deres søsken på denne måten og sårer deres svake samvittighet, synder dere mot Kristus selv.

[13] Dersom mat fører min bror eller søster til fall, vil jeg aldri i evighet spise kjøtt! For jeg vil ikke føre dem til fall.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

1. Korinter 9

Apostlenes rettigheter

[1] Er jeg ikke fri? Er jeg ikke apostel? Har jeg ikke sett Jesus, vår Herre? Er ikke dere mitt verk i Herren?

[2] Om jeg ikke er apostel for andre, er jeg det i alle fall for dere! Ja, dere er seglet på mitt apostelkall i Herren.

[3]Mitt forsvar mot dem som dømmer meg, er dette:

[4] Har ikke også vi rett til å få mat og drikke?

[5] Har ikke også vi rett til å ha med oss en troende søster som ektefelle, slik som de andre apostlene og Herrens brødre og Kefas?

[6] Er det bare jeg og Barnabas som ikke har retten til å slippe å arbeide?

[7] Hvem er soldat og betaler lønnen selv? Hvem planter en vinmark uten å få spise av frukten? Eller hvem er gjeter uten å drikke av melken fra buskapen?

[8]Taler jeg bare rent menneskelig her? Eller sier ikke loven det samme?

[9] Jo, for i Moseloven står det skrevet: Du skal ikke binde for mulen på en okse som tresker. Men er det oksene Gud tenker på?

[10] Er ikke dette sagt fullt og helt med tanke på oss? Jo, dette er skrevet for vår skyld. For den som pløyer og den som tresker, skal gjøre det i håp om å få sin del.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[11] Når vi har sådd det åndelige blant dere, er det da for mye at vi får høste av det materielle?

[12] Om nå andre har rett til dette hos dere, skulle ikke vi ha det enda mer? Likevel har vi ikke gjort bruk av vår rett. I stedet tåler vi alt for ikke å legge hindringer i veien for Kristi evangelium.

[13] Vet dere ikke at de som gjør tjeneste i tempelet, lever av tempelets inntekter, og at de som tjener ved alteret, får sin del av det som ofres på alteret?

[14] På samme måte har Herren bestemt at de som forkynner evangeliet, skal leve av evangeliet.

[15]Men jeg har ikke gjort bruk av noe av dette. Jeg skriver heller ikke nå for å gjøre krav på det. Heller ville jeg dø – ingen skal ta fra meg dette som jeg er så stolt av.

[16] Men det at jeg forkynner evangeliet, er ikke noe jeg skryter av. Det ligger på meg som en tvang. Ve meg om jeg ikke forkynner evangeliet!

[17] Gjør jeg det frivillig, har jeg jo krav på lønn. Men gjør jeg det fordi jeg må, er det en forvalteroppgave som er betrodd meg.

[18]Og hva er så min lønn? Jo, at jeg forkynner evangeliet uten kostnad for noen og gir avkall på den rett som evangeliet gir meg.

[19] Enda jeg er fri og ikke underlagt noen, har jeg gjort meg til tjener for alle, så jeg kan vinne så mange som mulig.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.
[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.
[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.
[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.
[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.
[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[20] For jøder har jeg vært som en jøde, for å vinne jøder. For dem som er under loven, lever jeg som om jeg var under loven, for å vinne dem, enda jeg selv ikke er under loven.

[21]For dem som ikke har noen lov, lever jeg som om jeg var uten lov, for å vinne dem, enda jeg ikke er uten lov for Gud, men er bundet av Kristi lov.

[22] For de svake er jeg blitt svak, for å vinne de svake. For alle er jeg blitt alt, for på alle mulige måter å frelse noen.

[23]Men alt gjør jeg for evangeliets skyld, så jeg selv kan få del i det.

[24] Vet dere ikke at på stadion deltar alle i løpet, men bare én får seiersprisen? Løp da slik at dere vinner den!

[25] Alle som deltar i kamplekene, må nekte seg alt. De gjør det for å vinne en seierskrans som visner, vi for å vinne en som aldri visner.

[26]Jeg løper derfor ikke uten å ha et mål. Jeg er heller ikke lik en nevekjemper som slår i løse luften.

[27]Nei, jeg kjemper mot meg selv og tvinger kroppen til å lystre, for at ikke jeg som har forkynt for andre, selv skal komme til kort.

1. Korinter 10

Israel i ørkenen som advarende eksempel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[1] Jeg vil at dere skal vite dette, søsken: Våre fedre i ørkenen var alle under skyen, og alle gikk de gjennom havet.

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[2]Alle ble døpt til Moses i skyen og i havet,

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[3] og alle spiste de den samme åndelige mat

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

[4] og drakk den samme åndelige drikk. For de drakk av den åndelige klippe som fulgte dem, og denne klippen var Kristus.

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[5]Likevel forkastet Gud de fleste av dem, for de ble slått ned der i ørkenen.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

[6] Disse hendelsene er advarende eksempler for oss. De skal lære oss ikke å ha lyst til det onde, slik de hadde.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7] Bli ikke avgudsdyrkere slik som noen av dem! For det står skrevet: Folket satte seg ned for å spise og drikke, og så sto de opp for å danse.

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.

[8] La oss heller ikke drive hor, slik som noen av dem gjorde, så tjuetre tusen mennesker falt på én dag.

[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.

[9] La oss heller ikke sette Kristus på prøve, slik noen av dem gjorde, de som ble drept av slangene.

[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.

[10] Og la oss ikke være misfornøyde og murre, slik noen av dem gjorde, de som ble drept av ødeleggeren.

[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.

[11] Det som hendte med dem, skulle være til advarsel. Det ble skrevet til rettledning for oss, og til oss er de siste tider kommet.

[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[12] Derfor må den som tror han står, passe seg så han ikke faller!

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

[13] Dere har ikke møtt noen overmenneskelig fristelse. Og Gud er trofast, han vil ikke la dere bli fristet over evne. Nei, når dere blir fristet, vil han vise en utvei, slik at dere kan holde ut.

O cristão deve fugir da idolatria

[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

[14] Derfor, mine kjære, hold dere langt borte fra avgudsdyrkelsen!

[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

[15]Jeg taler til dere som til forstandige mennesker. Bedøm selv det jeg sier!

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[16] Velsignelsens beger som vi velsigner, gir det ikke del i Kristi blod? Brødet som vi bryter, gir det ikke del i Kristi kropp?

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

[17]Fordi det er ett brød, er vi alle én kropp. For vi har alle del i det ene brød.

[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

[18] Se på Israels folk! Har ikke de som spiser av offeret, del i det som skjer på alteret?

[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

[19] Sier jeg med dette at avgudsoffer betyr noe, eller at en avgud virkelig er noe?

[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

[20] Nei, slike offer blir ofret til onde ånder og ikke til Gud. Og jeg vil ikke at dere skal ha fellesskap med de onde åndene.

[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

[21] Dere kan ikke drikke både Herrens beger og onde ånders beger. Dere kan ikke delta både ved Herrens bord og ved onde ånders bord.

[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

[22] Eller våger vi å utfordre Herren til harme? Er vi sterkere enn han?

Os limites da liberdade cristã

Samvittighet og frihet

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.

[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,

[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

[23] Jeg har lov til alt, men ikke alt tjener til det gode. Jeg har lov til alt, men ikke alt bygger opp.

[24] Ingen må søke sitt eget beste, men den andres beste.

[25]Alt kjøtt som selges på torget, kan dere spise med god samvittighet og uten å spørre hva det er.

[26] For jorden og det som fyller den, hører Herren til.

[27]Hvis en ikke-troende inviterer dere og dere sier ja til å komme, så spis også da med god samvittighet alt som blir satt fram, uten spørsmål.

[28] Men om noen sier: «Dette er offerkjøtt», så spis det ikke, av hensyn til den som sa det, og for samvittighetens skyld.

[29]Jeg mener da den andres samvittighet, ikke din! For hvorfor skal min frihet bli dømt av en annens samvittighet?

[30] Hvis jeg tar imot dette med takk, hvorfor skal jeg da klandres for det jeg takker Gud for?

[31] Men enten dere spiser eller drikker, eller hva dere enn gjør, gjør alt til Guds ære!

[32]La verken jøder, grekere eller Guds kirke få noe å utsette på dere!

[33] Selv prøver jeg på alle måter å komme alle i møte. Jeg søker ikke mitt eget beste, men alle de andres, så de kan bli frelst.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

1. Korinter 11

[1] Ha meg til forbilde slik jeg har Kristus til forbilde!

Når menigheten samles

(11,2–14,40)

Kvinnene i menigheten

[2] Dere skal ha ros for at dere husker på meg i alt og holder fast på de overleveringene jeg har gitt videre til dere.

[3] Jeg vil dere skal vite at Kristus er enhver manns hode, mannen er kvinnens hode, og Kristi hode er Gud.

[4]En mann som ber eller taler profetisk med noe på hodet, fører skam over sitt hode.

[5]Men en kvinne som ber eller taler profetisk med utildekket hode, fører skam over sitt hode. Det er jo akkurat det samme som å være snauklipt.

[6]Hvis en kvinne ikke vil ha noe på hodet, kan hun like godt klippe av seg håret! Men når det nå er en skam for en kvinne å klippe eller barbere av seg håret, da må hun ha noe på hodet.

[7] Mannen skal ikke dekke hodet, for han er Guds bilde og ære. Men kvinnen er mannens ære.

[8] For mannen ble ikke til av kvinnen, men kvinnen av mannen.

[9] Mannen ble heller ikke skapt for kvinnens skyld, men kvinnen for mannens.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[10]Derfor skal kvinnen for englenes skyld ha noe på hodet, som et myndighetstegn.

[11]Men i Herren er ikke kvinnen uavhengig av mannen, og mannen er ikke uavhengig av kvinnen.

[12]For som kvinnen ble til av mannen, blir mannen født av kvinnen, men alt er fra Gud.

[13]Bedøm selv! Sømmer det seg for en kvinne å be til Gud uten noe på hodet?

[14]Lærer ikke selve naturen dere at det er en skam for mannen å ha langt hår,

[15]mens det for kvinnen er en ære? For håret er gitt henne som slør.

[16]Hvis noen vil lage strid om dette, så husk at en slik skikk har ikke vi, og heller ikke Guds menigheter.

Herrens måltid

[17]Når jeg her gir dere mine påbud, er det én ting jeg ikke kan rose dere for: Dere samles på en måte som ikke er til nytte, men til skade.

[18] For det første hører jeg at det er splittelse blant dere når dere kommer sammen som menighet, og jeg tror det kan være noe i det.

[19] For det må vel være oppsplitting i grupper blant dere, så det kan bli klart hvem som holder mål.

[20]Når dere da kommer sammen og er samlet, er det ikke Herrens måltid dere holder.

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[21] For når dere spiser, holder hver og en av dere måltid for seg selv. Den ene er sulten, den andre drikker seg full.

[22] Har dere ikke hus så dere kan spise og drikke hjemme? Eller forakter dere Guds menighet og lar dem som ikke har noe, sitte med skam? Hva skal jeg si til dette? Skal jeg rose dere? Nei, slikt kan jeg ikke gi ros!

[23] For jeg har mottatt fra Herren det jeg også har gitt videre til dere: I den natt da Herren Jesus ble forrådt, tok han et brød,

[24]takket, brøt det og sa: «Dette er min kropp, som er for dere. Gjør dette til minne om meg!»

[25]På samme måte tok han begeret etter måltidet og sa: «Dette begeret er den nye pakt i mitt blod. Hver gang dere drikker av det, gjør det til minne om meg!»

[26] For hver gang dere spiser dette brødet og drikker av begeret, forkynner dere Herrens død helt til han kommer.

[27] Den som spiser brødet eller drikker av Herrens beger på urett vis, gjør derfor urett mot Herrens kropp og blod.

[28] Enhver må prøve seg selv og så spise av brødet og drikke av begeret.

[29]For den som spiser og drikker uten å tenke på at det er Herrens kropp, spiser og drikker seg selv til doms.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

[4] Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

[5] E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

[6] E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

[30]Derfor er det mange svake og skrøpelige hos dere, og noen er sovnet inn.

[31]Hadde vi bedømt oss selv, hadde vi unngått å bli dømt.

[32] Men når vi blir dømt av Herren, blir vi irettesatt, for at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden.

[33]Derfor, mine søsken: Når dere kommer sammen for å holde måltid, så vent på hverandre!

[34]Hvis noen er sulten, får han spise hjemme, så ikke sammenkomstene deres skal føre dom over dere. Om de andre tingene skal jeg gi retningslinjer når jeg kommer.

1. Korinter 12

Nådegavene

[1]Når det gjelder Åndens gaver, søsken, vil jeg at dere skal ha kunnskap om dem.

[2] Dere vet at da dere var hedninger, ble dere viljeløst revet med til de stumme avgudene.

[3] Derfor kunngjør jeg for dere at ingen som taler i Guds Ånd, sier: «Forbannet er Jesus!» Og ingen kan si: «Jesus er Herre!» uten i Den hellige ånd.

[4] Det er forskjellige nådegaver, men Ånden er den samme.

[5]Det er forskjellige tjenester, men Herren er den samme.

[6]Det er forskjellige kraftige virkninger, men Gud er den samme, han som er virksom og gjør alt i alle.

[7] A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

[8] Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

[9] a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

[10] a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

[11] Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

A unidade orgânica da igreja

[12] Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

[13] Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

[14] Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

[15] Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

[16] Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

[7] Hos hver enkelt gir Ånden seg til kjenne slik at det tjener til det gode.

[8]For ved én og samme Ånd blir det gitt én å tale visdom, en annen å formidle kunnskap,

[9]én får ved den ene Ånd en spesiell trosgave, en annen får nådegaver til å helbrede,

[10] og én får kraft til å gjøre under. Én får den gave å tale profetisk, en annen å bedømme ånder, én får ulike slag av tungetale, og en annen kan tyde tungetale.

[11] Alt dette gjør den ene og samme Ånd, som deler ut sine gaver til hver enkelt slik han vil.

[12] Slik kroppen er én selv om den har mange lemmer, og alle lemmene utgjør én kropp enda de er mange, slik er det også med Kristus.

[13] For med én Ånd ble vi alle døpt til å være én kropp, enten vi er jøder eller grekere, slaver eller frie, og alle fikk vi én Ånd å drikke.

[14]For kroppen består ikke av én kroppsdel, men av mange.

[15]Om nå foten sier: «Fordi jeg ikke er hånd, hører jeg ikke med til kroppen», så er den like fullt en del av den.

[16]Om øret sier: «Fordi jeg ikke er øye, hører jeg ikke med til kroppen», så er det like fullt en del av den.

[17] Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

[18] Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

[19] Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

[20] O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

[21] Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.

[22] Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;

[23] e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.

[24] Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,

[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.

[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois,

[17]Hvis hele kroppen var øye, hvor ble det da av hørselen? Hvis det hele var hørsel, hvor ble det av luktesansen?

[18]Men nå har Gud gitt hvert enkelt lem sin plass på kroppen slik han ville det.

[19]Hvis det hele var én kroppsdel, hvor ble det da av kroppen?

[20]Men nå er det mange kroppsdeler, men bare én kropp.

[21]Øyet kan ikke si til hånden: «Jeg trenger deg ikke», eller hodet til føttene: «Jeg har ikke bruk for dere».

[22]Tvert imot! De delene av kroppen som synes å være svakest, nettopp de er nødvendige.

[23]De kroppsdelene som vi synes er mindre ære verdt, dem gir vi desto større ære. Og de delene vi føler skam ved, kler vi desto mer sømmelig;

[24]de andre trenger det ikke. Men nå har Gud satt sammen kroppen slik at det som mangler ære, får mye ære,

[25]for at det ikke skal bli splittelse i kroppen, men alle lemmene ha samme omsorg for hverandre.

[26] For om ett lem lider, lider alle de andre med. Og om ett lem blir hedret, gleder alle de andre seg.

[27] Dere er Kristi kropp, og hver av dere et lem på ham.

[28] I kirken har Gud for det første satt noen til apostler, for det andre profeter, for det tredje lærere, deretter mektige gjerninger,

dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

1 Coríntios 13

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

deretter nådegaver til å helbrede, til å hjelpe, til å lede og til ulike slag tungetale.

[29]Er vel alle apostler? Er alle profeter? Er alle lærere? Gjør vel alle under?

[30]Har alle nådegaver til å helbrede? Taler alle i tunger? Kan alle tyde tungetale?

[31]Men vær ivrige etter å få de største nådegavene!

Kjærlighetens vei

Og jeg vil vise dere en enda bedre vei:

1. Korinter 13

[1]Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg bare drønnende malm eller en klingende bjelle.

[2] Om jeg har profetisk gave, kjenner alle hemmeligheter og eier all kunnskap, om jeg har all tro så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet.

[3] Om jeg gir alt jeg eier til brød for de fattige, ja, om jeg gir meg selv til å brennes, men ikke har kjærlighet, da har jeg ingen ting vunnet.

[4]Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er velvillig, den misunner ikke, skryter ikke, er ikke hovmodig.

[5]Kjærligheten krenker ikke, søker ikke sitt eget, er ikke oppfarende og gjemmer ikke på det onde.

[6] Den gleder seg ikke over urett, men har sin glede i sannheten.

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

[7] Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.

[8]Kjærligheten tar aldri slutt. Profetgavene skal bli borte, tungene skal tie og kunnskapen forgå.

[9]For vi forstår stykkevis og taler profetisk stykkevis.

[10]Men når det fullkomne kommer, skal det som er stykkevis, ta slutt.

[11]Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, forsto jeg som et barn. Men da jeg ble voksen, la jeg av det barnslige.

[12] Nå ser vi i et speil, i en gåte, da skal vi se ansikt til ansikt. Nå forstår jeg stykkevis, da skal jeg erkjenne fullt ut, slik Gud kjenner meg fullt ut.

[13]Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

1. Korinter 14

Rettledning om gudstjenesten

[1] Jag etter kjærligheten, søk åndsgavene med iver, særlig det å tale profetisk.

[2]For den som taler i tunger, taler ikke for mennesker, men for Gud. Ingen kan forstå ham, for han taler hemmeligheter ved Ånden.

[3]Men den som taler profetisk, taler for menneskene, til oppbyggelse, formaning og trøst.

[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

[5] Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

[4]Den som taler i tunger, oppbygger seg selv, men den som taler profetisk, bygger opp menigheten.

[5]Jeg skulle ønske at dere alle talte i tunger, men enda mer at dere talte profetisk. For den som taler profetisk, er større enn den som taler i tunger, hvis han da ikke tyder det han sier, så menigheten kan bli bygd opp.

[6]Sett nå, søsken, at jeg kommer til dere og taler i tunger. Hvilken nytte har dere av det, hvis jeg ikke samtidig gir dere åpenbaring, kunnskap, profeti eller lære?

[7]På samme måte er det med livløse instrumenter som fløyte eller harpe. Hvis det ikke er forskjell på tonene deres, hvordan kan en da oppfatte hva som blir spilt?

[8]Og gir trompeten et utydelig signal, hvem gjør seg da klar til kamp?

[9]Slik er det også med dere: Bruker dere ikke tungen til å tale tydelig, hvordan kan en da oppfatte hva som blir sagt? Da snakker dere bare ut i luften!

[10]Ingen vet hvor mange språk det finnes i verden, og alle språk har sin mening.

[11]Men dersom jeg ikke kan språket, blir jeg en fremmed for den som snakker det, og han blir en fremmed for meg.

[12]Slik er det også med dere. Når dere nå legger så stor vekt på åndsgavene, så søk å bli rike på gaver som bygger opp menigheten!

[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

[13]Derfor må den som taler i tunger, også be om å kunne tyde det.

[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

[14]For hvis jeg ber og taler i tunger, er det ånden min som ber, men forstanden har ingen nytte av det.

[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

[15] Hva skal jeg så gjøre? Jo, jeg skal be med ånden, men også med forstanden; jeg skal lovsynge med ånden, men også med forstanden.

[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

[16] Hvis du holder takkebønn i din ånd, hvordan kan da den som ikke er fortrolig med dette, si «amen» til din bønn? Han skjønner jo ikke hva du sier.

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[17]Du holder nok en god takkebønn, men ingen andre blir oppbygd av det.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[18]Jeg takker Gud for at jeg taler mer i tunger enn noen av dere.

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

[19]Men når menigheten er samlet, vil jeg heller si fem ord med forstanden så jeg også kan lære andre noe, enn tale tusenvis av ord i tunger.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[20] Mine søsken, vær ikke uforstandige som barn! Vær små i ondskap, men fullvoksne i forstand.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[21] Det står skrevet i loven: På andre språk og med fremmede tungemål skal jeg tale til dette folket, men enda vil de ikke høre på meg, sier Herren.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[22]Derfor er tungetalen et tegn, ikke for de troende, men for dem som ikke tror. Og den profetiske tale er ikke for dem som ikke tror, men for de troende.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem

[23] Om nå hele menigheten kommer og er samlet og alle taler i tunger, og utenforstående eller ikke-troende kommer

indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

inn, vil de ikke da si at dere er gått fra forstanden?

[24] Men hvis alle taler profetisk når en av disse kommer inn, da vil han kjenne seg avslørt og dømt av alle;

[25] hans innerste tanker kommer for dagen. Han vil kaste seg ned med ansiktet mot jorden, tilbe Gud og bekjenne: Gud er sannelig blant dere!

[26] Hva mener jeg da, søsken? Jo, når dere kommer sammen, har én en salme, en annen et ord til lærdom, én har en åpenbaring, én har tungetale, en annen har tydningen. Men la alt tjene til å bygge opp.

[27]Taler noen i tunger, skal det ikke være mer enn to eller i høyden tre hver gang. De skal tale én om gangen, og det skal være én som tyder.

[28]Hvis det ikke er noen til å tyde, skal den som taler i tunger, tie når menigheten er samlet. La ham tale for seg selv og for Gud.

[29] La to eller tre tale profetisk, og la de andre prøve det de sier.

[30]Men hvis en annen får en åpenbaring mens han sitter der, skal den første tie.

[31]For dere kan alle tale profetisk, men én om gangen, slik at alle kan lære og alle bli oppmuntret.

[32]Enhver profet har herredømme over sin profetånd,

[33] for Gud vil ikke uorden, men fred. Som i alle de helliges menigheter

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.

[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,

[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

[34] skal kvinnene tie når menigheten samles. Det er ikke tillatt for dem å tale; de skal underordne seg, slik også loven sier.

[35]Hvis det er noe de vil lære, så la dem spørre sine menn hjemme. For det er en skam for en kvinne å tale i menigheten.

[36]Var det kanskje fra dere Guds ord gikk ut? Er det bare til dere ordet er kommet?

[37] Hvis noen mener seg å være profet eller ha åndsgaver, så skal han vite at det jeg skriver, er et Herrens bud.

[38] Den som ikke godtar dette, blir selv ikke godtatt.

[39] Derfor, mine søsken: Vær ivrige etter å tale profetisk, og hindre ikke tungetale.

[40] Men la alt gå sømmelig og ordentlig for seg!

1. Korinter 15

Oppstandelsen

[1] Jeg kunngjør for dere, søsken, det evangelium jeg forkynte dere, det dere også tok imot, det dere også står på.

[2]Gjennom det blir dere også frelst, når dere holder fast på ordet slik jeg forkynte det, ellers blir det forgjeves at dere kom til tro.

[3] For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder etter skriftene,

[4] at han ble begravet, at han sto opp den tredje dagen etter skriftene,

[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.

[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos

[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[5] og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv.

[6]Deretter viste han seg for mer enn fem hundre søsken på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn.

[7]Deretter viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene.

[8] Aller sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster.

[9] For jeg er den minste av apostlene, jeg er ikke verdig til å kalles apostel, for jeg har forfulgt Guds kirke.

[10] Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært bortkastet. For jeg har arbeidet mer enn noen av dem, det vil si ikke jeg, men Guds nåde som er med meg.

[11]Men enten det er jeg eller de andre – dette forkynner vi, og dette har dere tatt imot i tro.

[12]Men når det blir forkynt at Kristus er stått opp fra de døde, hvordan kan noen blant dere da si at det ikke finnes noen oppstandelse fra de døde?

[13]For hvis de døde ikke står opp, er heller ikke Kristus stått opp.

[14]Men er ikke Kristus stått opp, da er vårt budskap tomt, og deres tro er også tom.

[15] Da står vi som falske vitner om Gud. For da har vi vitnet imot Gud når vi sier at han har oppreist Kristus, noe han ikke har gjort hvis døde ikke står opp.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[16]For hvis døde ikke står opp, er jo heller ikke Kristus stått opp.

[17]Men hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder.

[18]Da er også de fortapt som har sovnet inn i Kristus.

[19]Hvis vårt håp til Kristus gjelder bare for dette livet, er vi de ynkeligste av alle mennesker.

[20] Men nå er jo Kristus stått opp fra de døde, som førstegrøden av dem som er sovnet inn.

[21] Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske.

[22] For slik alle dør på grunn av Adam, skal alle få liv ved Kristus.

[23] Men hver i sin tur: Kristus er førstegrøden. Deretter, ved hans gjenkomst, følger de som hører Kristus til.

[24] Så kommer slutten, når han overgir sin kongsmakt til Gud, sin Far, etter at han har tilintetgjort alle makter, myndigheter og krefter.

[25] For han skal være konge helt til Gud har lagt alle fiender under hans føtter.

[26]Den siste fienden som blir tilintetgjort, er døden.

[27] For alt la han under hans føtter. Når det står alt, er det klart at Gud er unntatt. Det er jo Gud som legger alt under ham.

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

[28]Men når alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underordne seg Gud, som har lagt alt under ham, og Gud skal være alt i alle.

A ressurreição em relação à vida prática

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[29] Hvorfor lar noen seg døpe for de døde? Hvis de døde ikke står opp, hvorfor lar de seg da døpe for dem?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[30]Og hvorfor utsetter vi oss da for fare hver time på dagen?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[31] Ja, mine søsken, jeg dør hver dag, det er like sant som at jeg er stolt av dere i Kristus Jesus.

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[32]Var det bare med et rent menneskelig håp jeg kjempet mot ville dyr i Efesos, hva godt hadde det tjent til for meg? Hvis de døde ikke står opp, så la oss spise og drikke, for i morgen dør vi!

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[33] La dere ikke føre vill! «Dårlig selskap ødelegger gode vaner.»

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

[34] Våkn opp av rusen for alvor, og synd ikke! Noen av dere kjenner ikke Gud. Det er en skam for dere at jeg må si det.

Os ressuscitados terão corpo

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[35]Men nå vil vel noen si: «Hvordan står de døde opp? Hva slags kropp har de?»

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[36] Du uforstandige menneske! Det du sår, får da ikke liv igjen uten at det dør.

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[37]Og det du sår, er jo ikke den planten som kommer opp, men et nakent korn, av hvete eller et annet slag.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[38]Gud lar det få den skikkelse som han vil, hvert enkelt slag får sin egen skikkelse.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[39]Ikke alt kjøtt er av samme slag. Det er ett slag hos mennesker, ett hos fe, ett hos fugl og ett hos fisk.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[40]Og det finnes himmelske kropper og jordiske kropper; de himmelske har én glans, de jordiske en annen.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[41]Én glans har solen, en annen har månen og en annen igjen har stjernene. Ja, én stjerne skiller seg fra en annen i glans.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

[42]Slik er det også med de dødes oppstandelse. Det blir sådd i forgjengelighet, det står opp i uforgjengelighet.

[43] Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

[43] Det blir sådd i vanære, det står opp i herlig glans. Det blir sådd i svakhet, det står opp i kraft.

[44] Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

[44]Det blir sådd en kropp som hadde sjel, det står opp en åndelig kropp. Om det finnes en kropp med sjel, finnes det også en åndelig kropp. For slik står det skrevet:

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

[45] Det første mennesket, Adam, ble en levende sjel. Den siste Adam ble en ånd som gir liv.

[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

[46]Det åndelige var altså ikke det første, men det sjelelige. Deretter kom det åndelige.

[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.

[47]Det første mennesket var fra jorden og skapt av jord, det andre mennesket er fra himmelen.

[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens

[48]Slik det første jordiske mennesket var, slik er også de andre jordiske. Og slik den

terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.

himmelske er, slik skal også de himmelske være.

[49] E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

[49] På samme måte som vi har båret det jordiske menneskets bilde, skal vi også bære den himmelskes bilde.

Os vivos serão transformados

[50] Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

[50] Men det sier jeg, søsken: Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike, og det forgjengelige skal ikke arve uforgjengelighet.

[51] Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

[51]Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle forvandles,

[52] num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.

[52] brått, på et øyeblikk, ved det siste basunstøt. For basunen skal lyde, de døde skal stå opp i uforgjengelighet, og vi skal bli forvandlet.

[53] Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

[53] For det forgjengelige må bli kledd i uforgjengelighet, og det dødelige må bli kledd i udødelighet.

[54] E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

[54] Og når dette forgjengelige er kledd i uforgjengelighet og dette dødelige er kledd i udødelighet, da oppfylles det som står skrevet: Døden er oppslukt, seieren vunnet.

[55] Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

[55] Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier?

[56] O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

[56] Dødens brodd er synden, og syndens kraft er loven.

[57] Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[57] Men Gud være takk som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!

[58] Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes

[58]Derfor, mine kjære søsken, stå fast og urokkelig. Arbeid raust og rikelig for

na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

[1] Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

[2] No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

[3] E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

[4] Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Os projetos de Paulo

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

Acerca de Timóteo e Apolo

Herren! For dere vet at i Herren er ikke deres strev forgjeves.

1. Korinter 16

Innsamlingen til de hellige i Jerusalem

[1] Når det gjelder innsamlingen til de hellige, skal også dere gjøre slik jeg har pålagt menighetene i Galatia.

[2] Første dag i uken skal hver enkelt av dere hjemme hos seg selv legge til side så mye som dere er i stand til, for at innsamlingen ikke først skal begynne når jeg kommer.

[3] Når jeg er kommet, skal jeg gi anbefalingsbrev til dem dere finner skikket, og sende dem til Jerusalem med gaven.

[4]Om det er nødvendig at også jeg reiser, kan de dra sammen med meg.

Hilsener og sluttord

[5] Jeg kommer til dere når jeg har vært i Makedonia. Der reiser jeg bare igjennom,

[6]men hos dere vil jeg nok bli en stund, kanskje vinteren over. Så kan dere utruste meg for reisen videre, hvor den nå går.

[7]Denne gangen besøker jeg dere ikke bare på gjennomreise. Jeg håper å kunne bli en tid hvis Herren tillater det.

[8] I Efesos blir jeg til pinse.

[9] For her er det åpne dører og rike muligheter for meg, og motstanderne er mange.

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[10] Dersom Timoteus kommer, så sørg for at han kan kjenne seg trygg hos dere. For han gjør Herrens gjerning akkurat som jeg selv.

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[11] Derfor skal ingen se ned på ham. Hjelp ham videre på reisen og la ham fare med fred, så han kan komme tilbake. For jeg og våre søsken venter på ham.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

[12] Når det gjelder vår bror Apollos, har jeg bedt ham inntrengende om å reise til dere sammen med brødrene. Men han er slett ikke villig til å reise nå; han kommer så snart han får anledning.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[13] Vær våkne, stå fast i troen, vær modige og sterke!

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

[14]La alt dere gjør, skje i kjærlighet.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[15] Enda en ting ber jeg dere om, søsken. Dere vet at familien til Stefanas var en første frukt i Akaia, og at de har viet seg til tjenesten for de hellige.

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[16] Også dere må underordne dere under slike som dem og under enhver som strever og arbeider sammen med meg.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

[17]Jeg er glad for at Stefanas, Fortunatus og Akaikos er kommet. De har oppveid savnet av dere

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

[18]og beroliget både meg og dere. Ha respekt for slike som dem.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e

[19] Menighetene i Asia hilser dere. Akvilas og Priska og menigheten som samles i

Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

deres hus, hilser dere hjertelig i Herrens navn.

[20] Alle våre søsken her sender sin hilsen. Hils hverandre med et hellig kyss!

[21] Jeg, Paulus, skriver min hilsen med egen hånd.

[22] Den som ikke elsker Herren, forbannet være han! Marana ta!

[23]Herren Jesu nåde være med dere!

[24]Min kjærlighet er med dere alle i Kristus Jesus.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios	2. Korinter

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

[3] Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

[4] É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

[5] Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

[6] Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

[7] A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos

2. Korinter 1

Hilsen

[1] Paulus, etter Guds vilje Kristi Jesu apostel, og vår bror Timoteus hilser Guds menighet i Korint og alle de hellige i hele Akaia:

[2] Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Takk til Gud som trøster

[3] Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, den Far som er rik på barmhjertighet, vår Gud som gir all trøst!

[4]Han trøster oss i all vår nød, så vi skal kunne trøste dem som er i nød, med den trøst vi selv får av Gud.

[5] For om vi har rikelig del i Kristi lidelser, får vi ved Kristus også rikelig trøst.

[6]Lider vi nød, er det for at dere skal få trøst og frelse. Blir vi trøstet, er det for at dere skal få den trøst som gjør at dere holder ut de samme lidelser som vi må tåle.

[7]Vårt håp for dere står fast. For vi vet at slik dere har del i lidelsen, har dere også del i trøsten.

[8] Vi vil at dere skal vite, søsken, om den nød vi led i Asia. Det var mye mer enn vi

sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

kunne bære. Vi så ingen utvei til å berge livet,

[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[9]men regnet oss alt som dødsdømte. For vi skulle ikke stole på oss selv, men på Gud, som oppreiser de døde.

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[10] Han reddet oss fra den visse død, og han skal gjøre det igjen. Til ham har vi satt vårt håp, og han skal redde oss på ny.

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

[11] Også dere må hjelpe til ved å be for oss. Når mange ber, vil takken for den nådige hjelp vi får, stige opp fra manges munn.

A sinceridade de Paulo

Forsvar mot kritikk

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

[12] Én ting kan vi være stolte av og si med god samvittighet: Vi har her i verden, og ikke minst blant dere, opptrådt med den ærlige oppriktighet som er fra Gud, og ikke vært ledet av menneskelig visdom, men av Guds nåde.

[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

[13] For det ligger ikke noe annet i det vi skriver, enn det dere selv kan lese og forstå. Jeg håper at dere skal forstå fullt ut

[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

[14] det som dere delvis har forstått, nemlig at vi på vår Herre Jesu dag skal få være stolte av hverandre, dere av oss og vi av dere.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

[15] I tillit til dette ville jeg reise til dere først, for at dere skulle få dobbel glede.

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

2 Coríntios 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[16]Jeg ville besøke dere både på reisen til Makedonia og på tilbakeveien. Da kunne dere utruste meg for reisen til Judea.

[17]Var dette uttrykk for uansvarlig vakling? Legger jeg planer slik mennesker kan gjøre, så jeg sier både ja og nei på samme tid?

[18] Så sant Gud er trofast: Det vi sier til dere, er ikke samtidig ja og nei.

[19] For Guds Sønn, Jesus Kristus, som vi har forkynt for dere, jeg, Silvanus og Timoteus, han var ikke ja og nei; i ham er det bare ja.

[20] For i ham har alle Guds løfter fått sitt ja. Derfor sier vi også ved ham vårt amen, til Guds ære.

[21] Gud er den som grunnfester både oss og dere i Kristus, og som har salvet oss.

[22] Han har også satt sitt segl på oss og gitt oss Ånden som pant i våre hjerter.

[23] Ved mitt eget liv, ja, med Gud som vitne, sier jeg: Det er for å spare dere at jeg ennå ikke er kommet til Korint.

[24] For vi vil ikke være herrer over deres tro, men medarbeidere, så dere kan finne gleden. I troen står dere allerede støtt.

2. Korinter 2

[1] Jeg hadde altså bestemt meg for at jeg ikke ville komme en gang til og skape sorg hos dere.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[2]Hvis jeg gir dere sorg, hvem kan da gjøre meg glad? Bare den jeg selv har gitt sorg.

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[3] Det var jo derfor jeg skrev. Jeg ville ikke komme og bli sorgfull av dem som skulle gjøre meg glad. Og jeg har den tillit til dere alle at min glede også er deres.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

[4] I stor nød, med angst i hjertet og med mange tårer skrev jeg til dere. Jeg ville ikke gi dere sorg, men la dere forstå hvor høyt jeg elsker dere.

O penitente deve ser readmitido na igreja

Forlik og tilgivelse

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[5]Men om noen har gitt grunn til sorg, er det ikke meg han har gitt sorg, men dere alle – eller de fleste av dere, for ikke å overdrive.

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[6]Men straffen flertallet ga denne mannen, er tilstrekkelig.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[7] Nå skal dere heller tilgi og trøste ham, så han ikke blir helt knust av sorgen.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[8]Derfor oppfordrer jeg dere til å møte ham med kjærlighet.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[9]For jeg skrev til dere nettopp for å bli klar over om dere holder mål og er lydige i alt.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[10]Den som dere tilgir, tilgir også jeg. Ja, hvis jeg i det hele tatt har noe å tilgi, har jeg for Kristi ansikt tilgitt det for deres skyld,

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

2 Coríntios 3

A excelência do ministério da nova aliança

[1] Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

[11] så ikke Satan skal få bedra oss. For vi vet hva han har i sinne.

I Kristi triumftog

[12] Da jeg kom til Troas med Kristi evangelium, hadde Herren alt åpnet en dør for meg.

[13] Likevel var jeg urolig fordi jeg ikke fant Titus, min bror. Derfor tok jeg farvel med dem og dro videre til Makedonia.

[14] Men Gud være takk, som i Kristus alltid fører oss fram i triumftog og gjennom oss sprer duften av kunnskapen om ham overalt.

[15] For vi er Kristi vellukt for Gud, blant dem som blir frelst og blant dem som går fortapt:

[16] en duft av død til død for dem som går fortapt, en duft av liv til liv for dem som blir frelst. Hvem er vel i stand til dette?

[17] Vi er i alle fall ikke lik mange andre, som vil gjøre penger på Guds ord. Med et oppriktig sinn, ja, sendt av Gud og for Guds ansikt taler vi i Kristus.

2. Korinter 3

Tjenere for den nye pakt

[1] Begynner vi nå igjen å anbefale oss selv? Trenger vel vi anbefalingsbrev fra dere eller til dere, slik som visse andre?

[2] Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

[3] estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

[4] E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

[5] não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

[6] o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

[7] E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

[8] como não será de maior glória o ministério do Espírito!

[9] Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

[10] Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

[2] Nei, dere er selv vårt anbefalingsbrev, skrevet i våre hjerter, kjent og lest av alle mennesker.

[3] For dere viser at dere er Kristi brev, blitt til ved vår tjeneste. Det er ikke skrevet med blekk, men med den levende Guds Ånd, ikke på steintavler, men i hjerter, på tavler av kjøtt og blod.

[4]Denne tilliten har vi til Gud ved Kristus.

[5] Vi er jo ikke selv i stand til å tenke ut noe på egen hånd. Det er Gud som gjør oss i stand til det,

[6] han som også gjorde oss til tjenere for en ny pakt som ikke bygger på bokstav, men på Ånd. For bokstaven slår i hjel, men Ånden gjør levende.

[7] Selv dødens tjeneste, som bygde på bokstaver hugget i stein, var omgitt av en slik herlighet og glans at israelittene ikke klarte å se på ansiktet til Moses. Så klart strålte det, enda glansen tok slutt.

[8]Hvor mye klarere stråler ikke da glansen fra Åndens tjeneste?

[9] For hadde den tjeneste som fører til fordømmelse, en herlig glans, så må den tjeneste som fører til rettferdighet, stråle med en enda rikere glans.

[10]Ja, det som den gang strålte så klart, har nå helt mistet sin glans. For nå stråler en herlighet som er så uendelig mye klarere.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

[15] Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

[16] Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

[17] Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

[18] E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à

[11]Men når det som tok slutt, strålte så herlig, hvor mye herligere er ikke da glansen av det som består?

[12]Siden vi har et slikt håp, går vi fram med stor frimodighet.

[13] Vi gjør ikke som Moses, som la et slør over ansiktet for at ikke Israels folk skulle se at glansen bleknet og tok slutt.

[14] Likevel ble deres sinn forherdet. For helt til i dag er dette sløret blitt liggende når det leses fra den gamle pakt, og det blir ikke fjernet, for det er i Kristus det blir tatt bort.

[15]Ja, også i dag ligger sløret over deres hjerter hver gang det blir lest fra Moseloven.

[16] Men når de vender om til Herren, blir sløret tatt bort.

[17] Herren, det er Ånden, og hvor Herrens Ånd er, der er frihet.

[18] Og vi, som uten slør for ansiktet ser Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til dette bildet, fra herlighet til herlighet, og dette skjer ved Herrens Ånd.

2. Korinter 4

Skatten i leirkrukker

[1]Derfor mister vi ikke motet. For Gud har i sin barmhjertighet gitt oss denne tjenesten.

[2] Vi tar avstand fra alt som er skammelig og ikke tåler lyset, vi bruker ikke knep og forfalsker ikke Guds ord. Åpent legger vi sannheten fram, og for Guds ansikt stiller

consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

3 Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

4 nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

5 Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

6 Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

O poder de Paulo vem só de Deus

7 Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

8 Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

9 perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

10 levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

11 Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

vi oss selv fram så alle mennesker kan dømme oss etter sin egen samvittighet.

3 Er vårt evangelium skjult, så er det skjult for dem som går fortapt.

4 For denne verdens gud har blindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset som stråler fram fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde.

5 Vi forkynner ikke oss selv, men Jesus Kristus som Herre og oss som tjenere for dere – for Jesu skyld.

6 For Gud, som sa: «Lys skal stråle fram fra mørket», han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi ansikt skal lyse fram.

7 Men vi har denne skatten i leirkrukker, for at den veldige kraften skal være fra Gud og ikke fra oss selv.

8 Vi er alltid presset, men ikke knekket, vi er rådville, men ikke rådløse,

9forfulgt, men ikke forlatt, slått ned, men ikke slått i hjel.

10Vi bærer alltid Jesu død med oss i vår egen kropp, for at også Jesu liv skal bli synlig i den.

11 For ennå mens vi lever, blir vi stadig overgitt til døden for Jesu skyld, for at også Jesu liv skal bli synlig i vår dødelige kropp.

12 De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

13 Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

14 sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

15 Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

16 Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

17 Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

18 não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

1 Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

2 E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

12Slik er døden virksom i oss, men livet i dere.

13 Vi har den samme troens Ånd som det står skrevet om: Jeg trodde, derfor talte jeg. Også vi tror, og derfor taler vi.

14 For vi vet at han som reiste opp Herren Jesus, han skal også reise oss opp sammen med ham og føre oss fram sammen med dere.

15 Men alt skjer for deres skyld, for at nåden skal bli stor og få takken til å stige fra så mange flere – til Guds ære.

Tro og håp

16 Derfor mister vi ikke motet, for selv om vårt ytre menneske går til grunne, blir vårt indre menneske fornyet dag for dag.

17 De trengslene vi nå må bære, er lette, og de skaper for oss en evig rikdom av herlighet som veier uendelig mye mer.

18 Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige tar slutt, det usynlige er evig.

2. Korinter 5

1 For vi vet at om det rives ned, dette teltet som er vårt jordiske hus, så har vi i himmelen en bygning som er fra Gud, et evig hus, som ikke er gjort med hender.

2 Mens vi er her, sukker og lengter vi etter å bli ikledd og omsluttet av vår himmelske bolig.

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

O zelo apostólico de Paulo

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero que também a vossa consciência nos reconheça.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa,

[3]For når vi slik er blitt kledd, blir vi ikke stående nakne.

[4] Så lenge vi bor i vårt jordiske telt, er vi nedtrykt og sukker. For vi ønsker ikke å bli avkledd, men påkledd, så dette dødelige kan bli oppslukt av livet.

[5] Den som har gjort oss i stand til nettopp dette, er Gud, som har gitt oss Ånden som pant.

[6] Derfor er vi alltid ved godt mot, selv om vi vet at så lenge vi er hjemme i kroppen, er vi borte fra Herren.

[7]For vi vandrer i tro, uten å se.

[8] Men vi er ved godt mot, og helst vil vi flytte bort fra kroppen og hjem til Herren.

[9]Derfor setter vi vår ære i å være til glede for ham, enten vi er hjemme eller borte.

[10] For vi må alle fram for Kristi domstol, for at hver og en kan få lønn for det han har gjort gjennom sitt liv i kroppen, enten godt eller ondt.

Forsoningens tjeneste

[11] Fordi vi kjenner ærefrykt for Herren, prøver vi å overbevise mennesker. Men vårt liv ligger åpent for Gud, og jeg håper at det også ligger åpent for dere, så dere kan kjenne oss.

[12] Vi vil ikke enda en gang anbefale oss selv for dere, men vi vil gi dere anledning til å være stolte av oss, så dere kan svare

para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

dem som skryter av det de er i det ytre og ikke i hjertet.

13 Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

13 Har vi vært i ekstase, var det for Gud. Er vi ved sans og samling, er det for dere.

14 Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

14For Kristi kjærlighet tvinger oss. Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde.

15 E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

15 Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og sto opp for dem.

16 Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

16Så kjenner vi ikke lenger noen bare på menneskelig vis. Og har vi før kjent Kristus på menneskelig vis, så kjenner vi ham ikke lenger slik.

17 E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

17 Nei, den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til!

O ministério da reconciliação

18 Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

18 Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og ga oss forsoningens tjeneste.

19 a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

19 For det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og han betrodde budskapet om forsoningen til oss.

20 De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

20 Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er Gud selv som formaner gjennom oss. Vi ber dere på Kristi vegne: La dere forsone med Gud!

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

2 Coríntios 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[21] Han som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, for at vi i ham skulle få Guds rettferdighet.

2. Korinter 6

Tålmodighet i tjenesten

[1]Som hans medarbeidere oppfordrer vi dere til ikke å ta imot Guds nåde forgjeves.

[2] For han sier: Jeg bønnhørte deg i rette tid og hjalp deg på frelsens dag. Se, nå er den rette tid, nå er frelsens dag!

[3] Vi gir ikke mennesker noen grunn til å bli støtt bort, så tjenesten ikke skal bli spottet.

[4] Nei, vi viser oss som Guds tjenere på alle måter: med stor tålmodighet i motgang, nød og angst,

[5]under mishandling, i fengsel og i opptøyer, i hardt arbeid, i nattevåk og sult.

[6]Vi går fram med redelighet og visdom, med tålmodighet og godhet, i Den hellige ånd, med oppriktig kjærlighet,

[7] med sannhets ord og i Guds kraft, med rettferds våpen i høyre og venstre hånd,

[8]i ære og vanære, baktalt og hedret. De sier vi leder folk vill, men vi taler sant,

[9] vi er miskjent, men likevel anerkjent, vi er døende, men se, vi lever! Vi blir slått, men ikke slått i hjel,

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.
[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.
[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?
[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?
[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.
[17] Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,
[18] serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

2 Coríntios 7

[1] Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

[10] vi sørger, men er alltid glade, vi er fattige, men gjør mange rike, vi har ingenting, men eier alt.

[11] Vi har nå talt rett ut til dere, korintere. Dere har stort rom i hjertet vårt.
[12]Dere har det ikke trangt hos oss, det er i deres eget hjerte det er trangt.
[13]Men jeg snakker som til barn: Gjør gjengjeld! Åpne dere for oss.

Den levende Guds tempel

[14] Gå ikke under fremmed åk sammen med slike som ikke tror! For hva har rettferd med urett å gjøre, og hva har lyset til felles med mørket?
[15] Hvordan kan Kristus og Beliar bli samstemt? Hva har en troende felles med en vantro?
[16] Hvordan kan Guds tempel og avgudene forlikes? Vi er jo den levende Guds tempel, slik Gud har sagt: Jeg vil bo og vandre midt iblant dem, jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk.
[17] Derfor sier Herren: Dra bort fra dem og skill dere fra dem. Rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere,
[18] jeg vil være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den allmektige.

2. Korinter 7

[1] Mine kjære, når vi har disse løftene, så la oss rense oss for all urenhet på kropp og sjel og fullføre vår helliggjørelse i ærefrykt for Gud.

Glede over menighetens anger

[2] Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

[2] Gi rom for oss i hjertet! Vi har ikke gjort urett mot noen, vi har ikke skadet eller utnyttet noen.

[3] Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

[3] Jeg sier ikke dette for å dømme dere. Jeg har jo alt sagt at vi har tatt dere inn i vårt hjerte; vi hører sammen i liv og død.

[4] Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

[4]Jeg har full tillit til dere og er svært stolt av dere. Jeg er blitt rikelig trøstet og har overflod av glede, midt i all vår nød.

A chegada de Tito

[5] Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

[5] For heller ikke da vi kom til Makedonia, ble det lettere for oss. Vi møtte bare motgang, ytre strid og indre angst.

[6] Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

[6] Men Gud, som trøster de ydmyke, ga oss nytt mot da Titus kom.

[7] e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

[7]Ikke bare ved at han kom, men også fordi han selv hadde fått nytt mot hos dere. Han fortalte hvordan dere lengtet og var bedrøvet, og med hvor stor iver dere nå støtter meg. Dette gledet meg enda mer.

[8] Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

[8] Selv om jeg gjorde dere sorgfulle med brevet mitt, angrer jeg ikke. Om jeg angret før, fordi jeg vet at brevet gjorde dere sorgfulle for en tid,

[9] agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[9]så er jeg nå bare glad. Ikke fordi jeg gjorde dere bedrøvet, men fordi sorgen drev dere til omvendelse. For dette var en sorg etter Guds vilje; altså har vi ikke gjort dere noen skade.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

[13] Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

[14] Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

[15] E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

[16] Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

2 Coríntios 8

[10] En slik sorg fører til omvendelse og frelse, og det angrer ingen. Men sorg som er av denne verden, fører til død.

[11]Se for en iver denne sorgen etter Guds vilje skapte hos dere! Ja, se bare hvordan dere forsvarer dere, og hvor opprørte dere er, hvordan dere viser ærefrykt, og hvordan dere lengter, hvor brennende dere er, og hvordan dere refser! På alle måter har dere vist at dere er uten skyld i denne saken.

[12]Så da jeg skrev til dere, var det verken på grunn av ham som begikk urett eller den som led urett, men for at dere overfor Gud skulle bli klar over hvor ivrig dere står sammen med meg.

[13]Alt dette ga oss nytt mot. Og en enda større glede var det å se Titus så glad. Dere har alle vært med og gjort ham rolig til sinns.

[14]Så når jeg har rost dere overfor ham, har jeg ikke fått urett. Nei, vi har alltid sagt sannheten, og slik har også våre rosende ord til Titus vist seg å være sanne.

[15] Hans hjerte er nå fylt av en enda større kjærlighet til dere når han tenker på at dere alle var lydige og tok imot ham med respekt og ærefrykt.

[16]Jeg gleder meg over at jeg kan stole på dere i ett og alt.

2. Korinter 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

[1] Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

[2] porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

[3] Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

Innsamlingen til menigheten i Jerusalem

(Kap. 8–9)

Menighetene i Makedonia som forbilde

[1] Vi vil nå gjøre kjent for dere, søsken, hvor stor nåde Gud har vist menighetene i Makedonia.

[2]For i sin nød ble de hardt prøvet, men deres overstrømmende glede og dype fattigdom har gjort dem rike og villige til å gi.

[3] De ga etter evne, ja, over evne og frivillig, det kan jeg bevitne.

[4]De ba inntrengende om å få bli med på gaven og tjene de hellige sammen med oss.

[5]Og de ga ikke bare slik vi håpet, men de ga seg selv, først til Herren og så til oss, slik Gud vil det.

[6]Derfor ba vi Titus om å gjøre ferdig den gaven som han allerede hadde begynt på hos dere.

[7] Dere har jo overflod av alt: av tro og tale, av kunnskap og iver og av den kjærlighet dere har fra oss. Så må dere også med denne gaven vise deres overflod!

[8]Jeg sier ikke dette som en befaling, men jeg nevner de andres iver for å prøve om kjærligheten er ekte hos dere.

[9] Dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde: Enda han var rik, ble han fattig for deres skyld, så dere skulle bli rike ved hans fattigdom.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

[11] Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

[12] Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

[13] Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

[14] suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

[15] como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

O novo encargo de Tito

[16] Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

[17] porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

[18] E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

[19] E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

[10]Jeg sier min mening om dette, og det kan være nyttig for dere. Dere begynte så godt i fjor og viste i handling at dere virkelig ville dette.

[11]Nå gjelder det å fullføre. Som dere villig gikk i gang, må dere nå villig fullføre, alt etter evne.

[12] For når den gode viljen er til stede, skal den verdsettes etter det en har, ikke etter det en ikke har.

[13]Det er jo ikke meningen at andre skal få hjelp og dere ha det trangt, men det skal være likhet.

[14]Denne gangen har dere overflod og kan hjelpe dem som lider nød. En annen gang har de overflod og kan hjelpe dere når dere lider nød. Da blir det likhet,

[15] slik det står skrevet: Den som fikk mye, hadde ingen overflod, og den som fikk lite, led ingen mangel.

Titus og menighetenes utsendinger

[16]Gud være takk som har vakt denne iver for dere i Titus' hjerte.

[17]Han sa ja da jeg ba ham, og ble så ivrig at han nå reiser til dere fordi han selv vil.

[18]Sammen med ham sender vi den bror som får ros i alle menighetene for sitt arbeid for evangeliet.

[19]Ikke bare det, men han er også blitt valgt av menighetene til å reise sammen med oss og overbringe denne gaven, som vi har fått i stand til Herrens ære og som tegn på vår gode vilje.

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;

[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.

[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.

[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.

[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

[20]Vi vil unngå enhver kritikk i forbindelse med dette store beløpet vi har hånd om.

[21] For vi vil gjerne gjøre det som er rett, ikke bare for Herren, men også for mennesker.

[22]Sammen med disse to sender vi enda en bror. Vi har ofte og på mange måter sett eksempler på hans iver. Han har stor tillit til dere, og derfor er han nå enda mer ivrig etter å ta fatt.

[23]Når det gjelder Titus, så husk at han er min medhjelper og medarbeider hos dere. De andre brødrene er menighetenes utsendinger, til ære for Kristus.

[24] Gi derfor menighetene et synlig bevis på deres kjærlighet til dem, og la dem få se at det er med rette vi har rost dere.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,

[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.

[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,

[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos,

2. Korinter 9

Vilje til å gi

[1] Egentlig er det ikke nødvendig at jeg skriver til dere om tjenesten for de hellige,

[2]for jeg vet at dere er villige. Her i Makedonia roser jeg dere og sier at dere i Akaia har vært forberedt siden i fjor. Og deres iver har inspirert mange.

[3] Nå sender jeg disse brødrene til dere, så det skal vise seg at det ikke var tomme ord vi kom med når vi roste dere for dette, men at dere er klare, slik jeg har sagt.

[4] Jeg vil jo ikke at makedonerne skal komme sammen med meg og finne dere

não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

uforberedt. For da ville hele tiltaket bare bringe skam over oss – for ikke å snakke om dere!

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

[5]Jeg fant det derfor nødvendig å be disse brødrene reise til dere på forhånd og i god tid gjøre klar den gaven dere har gitt løfte om. Da kan den ligge ferdig som en velsignelse og ikke som en gniergave.

A sementeira e a colheita

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[6] Men det sier jeg: Den som sår sparsomt, skal høste sparsomt, og den som sår med velsignelse, skal høste med velsignelse.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[7] Enhver skal gi det han har bestemt seg for i sitt hjerte, ikke med ulyst eller av tvang. For Gud elsker en glad giver.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

[8]Og Gud makter å gi dere all sin gave i rikt mål, så dere alltid og under alle forhold har nok av alt, ja, har overflod til all god gjerning.

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[9] For det står skrevet: Han strødde ut og ga til de fattige, hans rettferd skal alltid vare.

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

[10] Han som gir såkorn til den som skal så, og brød til å spise, han skal også gi dere såkorn og la det bære rikelig og la deres rettferdighet bære rik frukt.

[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

[11]Dere skal ha rikelig av alt, så dere gjerne vil gi. Og så skal takken stige opp til Gud når vi overbringer gaven.

[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas

[12]For denne tjenesten, denne gudstjenesten, er ikke bare en hjelp for de

também redunda em muitas graças a Deus,

[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

hellige i deres nød; den skaper også en overflod av takk til Gud.

[13]Når dere trofast har fullført tjenesten, vil de prise Gud fordi dere var lydige og bekjente dere til Kristi evangelium og helhjertet delte med dem og med alle.

[14]Og de vil be for dere og lengte etter dere fordi Gud har gitt dere denne overveldende nåden.

[15]Gud være takk for sin usigelige gave!

2. Korinter 10

Paulus forsvarer sin apostelteneste

[1] Jeg, Paulus, som går for å være så svak når jeg er hos dere, men modig når jeg er borte, jeg formaner dere ved Kristi egen vennlighet og mildhet.

[2] Jeg ber dere, la meg slippe å vise motet mitt når jeg nå kommer! Men jeg vil være både fast og dristig mot visse folk som sier at vi drives av rent menneskelige motiver.

[3]For vel går vi fram på menneskelig vis, men vi kjemper ikke med menneskelige midler.

[4]Våre våpen er ikke fra mennesker, men har sin kraft fra Gud og kan legge festninger i grus. Vi river ned tankebygninger

[5] og alt stort og stolt som reiser seg mot kunnskapen om Gud. Vi tar hver tanke til fange under lydigheten mot Kristus.

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

A esfera da ação missionária de Paulo

[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

[6] Og når dere har nådd fram til full lydighet, står vi klar til å straffe enhver ulydighet.

[7]Ha dette klart for dere! Den som for egen del er overbevist om at han tilhører Kristus, bør tenke over dette en gang til med seg selv. For også vi tilhører Kristus, like mye som han.

[8] Jeg kunne ha skrytt enda mer av den fullmakt Herren har gitt oss – fullmakt til å bygge opp, ikke til å rive dere ned. Og det ville jeg ikke ha skammet meg over.

[9]For jeg har jo ikke skrevet brev for å skremme dere.

[10]«Brevene er myndige og sterke», sier noen, «men når han kommer selv, er han spak, og det han sier, er lite å bry seg om.»

[11] Den som mener det, skal merke seg dette: Det er ingen forskjell på det jeg gjør når jeg er hos dere, og det jeg sier i mine brev når jeg er borte.

[12] Vi våger ikke å regne oss blant visse andre som gir seg selv anbefaling, eller å sammenligne oss med dem. Når de bruker seg selv som målestokk og sammenligner seg med seg selv, viser de sin uforstand.

[13]Vi vil ikke skryte uten mål og grenser, men bruker som målestokk det målet Gud har satt for oss: at vi skulle nå fram også til dere.

[14]Vi strekker oss ikke lenger enn vi kan rekke, som om vi aldri hadde nådd fram til dere. Men nå har vi altså nådd dere med Kristi evangelium.

[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

[16] a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

[17] Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

[5] Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

[15] Nei, vi skryter ikke uten grenser så vi tar æren for andres arbeid. Men vi har det håp at deres tro skal vokse, slik at dere kan gi oss enda større fremgang etter den målestokk som er satt for oss.

[16] Da vil vi kunne forkynne evangeliet også utenfor disse områdene, og uten å ta æren for det arbeidet andre har gjort ut fra sin målestokk.

[17] For den som er stolt, skal være stolt av Herren.

[18]Det er ikke den som gir seg selv anbefaling, som består prøven, men den som Herren anbefaler.

2. Korinter 11

Paulus og de falske apostlene

[1]Jeg skulle ønske at dere ville tåle litt galskap av meg! Ja, dere får tåle det!

[2] For jeg vokter dere med Guds brennende sjalusi. Jeg har lovet dere bort til Kristus, og bare til ham, for å føre dere til ham som en ren jomfru.

[3] Men jeg er redd at slik slangen narret Eva med sin list, skal også deres tanker bli ført på avveier, bort fra den oppriktige og rene hengivenhet til Kristus.

[4] For dere tåler det svært så godt når noen kommer og forkynner en annen Jesus enn ham vi har forkynt, eller når dere får en annen ånd enn den dere har fått, eller et annet evangelium enn det dere har tatt imot.

[5] Jeg mener at jeg ikke står noe tilbake for disse superapostlene.

[6] E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

[6] Om jeg kanskje er ulærd i talekunst, er jeg ikke uten kunnskap, og den har jeg alltid og i alle spørsmål lagt fram for dere.

O desprendimento do apóstolo

[7] Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

[7] Var det kanskje en synd av meg at jeg forkynte Guds evangelium for dere uten betaling, og dermed ydmyket meg selv for å opphøye dere?

[8] Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

[8] Andre menigheter har jeg nærmest plyndret; jeg fikk lønn av dem for å kunne gjøre tjeneste hos dere.

[9] e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

[9] Da jeg var hos dere, ble jeg ikke til byrde for noen av dere når jeg trengte noe. For brødrene som kom fra Makedonia, ga meg det jeg manglet. På alle måter passet jeg på å klare meg uten hjelp fra dere, og det skal jeg også gjøre heretter.

[10] A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

[10] Så visst som Kristi sannhet bor i meg, denne æren skal ingen i hele Akaia få ta fra meg!

[11] Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

[11]Hvorfor? Fordi jeg ikke elsker dere? Det vet Gud jeg gjør.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[12]Men det jeg har gjort hittil, vil jeg fortsatt gjøre. For noen vil gjerne ha skryt for at de er slik som jeg, men den muligheten skal jeg avskjære dem fra.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

[13] Disse er falske apostler, troløse arbeidere som opptrer som om de var Kristi apostler.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[14]Det er ikke noe å undre seg over, for Satan selv skaper seg om til en lysets engel.

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de

[15]Og da er det ikke rart at hans tjenere skaper seg om til tjenere for

justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

16 Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

17 O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

18 E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

19 Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

20 Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

21 Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

22 São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

23 São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

24 Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

25 fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

rettferdigheten. Men til slutt skal de få lønn etter sine gjerninger.

Paulus' lidelser som apostel

16 Jeg sier igjen: Ingen må tro at jeg er gått fra forstanden. Men om dere tror det, så la meg være fra forstanden, slik at også jeg får skryte litt.

17Det jeg sier, det sier jeg ikke fordi Herren vil det; jeg sier det i en slags galskap.

18 For når så mange skryter av sine menneskelige fortrinn, vil også jeg gjøre det.

19Dere som er så kloke, tåler gjerne folk som har mistet forstanden.

20For dere tåler jo at noen gjør dere til slaver, utnytter og fanger dere, behandler dere overlegent, slår dere i ansiktet.

21Jeg må med skam tilstå at vi har vært altfor svake til den slags! Men det de andre våger, våger vel også jeg – nå taler jeg i vanvidd.

22 Er de hebreere? Også jeg. Er de israelitter? Også jeg. Er de Abrahams etterkommere? Det er også jeg.

23 Er de Kristi tjenere? Jeg sier i mitt vanvidd: Jeg er det enda mer. Jeg har hatt større strev, vært oftere i fengsel, fått flere slag og mange ganger vært i dødsfare.

24 Av jødene har jeg fem ganger fått de førti slagene på ett nær.

25 Tre ganger er jeg blitt pisket, én gang steinet, tre ganger har jeg lidd skipbrudd, og jeg drev en gang et helt døgn rundt på havet.

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[26] Stadig har jeg måttet reise omkring, i fare på elver og i fare blant røvere, i fare blant landsmenn og i fare blant utlendinger, i fare i byer, i fare i ørkenen, i fare på havet og i fare blant falske søsken,

[27] i slit og strev, ofte i nattevåk, i sult og tørst, ofte fastende og uten klær i kulden.

[28]I tillegg til alt det andre har jeg det som daglig ligger på meg, omsorgen for alle menighetene.

[29] Hvem er svak uten at også jeg blir svak? Hvem faller fra uten at det brenner i meg?

[30] Skal jeg være stolt, vil jeg være stolt av min svakhet.

[31]Jeg lyver ikke, det vet Gud, vår Herre Jesu Far, som er velsignet i evighet!

[32] I Damaskus satte landshøvdingen til kong Aretas ut vakter i byen for å gripe meg.

[33]Men jeg ble firt ned i en kurv fra en luke i bymuren og slapp ut av hendene hans.

2. Korinter 12

Apostelens syn og åpenbaringer

[1]Jeg må altså skryte av meg selv, enda det ikke tjener til noe. Jeg kommer nå til de syn og åpenbaringer jeg har fått fra Herren.

[2] Jeg vet om et menneske i Kristus som for fjorten år siden ble rykket bort til den tredje himmel – om han var i kroppen eller utenfor kroppen, vet jeg ikke, Gud vet det.

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

[3] Men jeg vet at dette mennesket ble rykket bort til paradis – om han var i kroppen eller utenfor kroppen, vet jeg ikke, Gud vet det –

[4]og der fikk han høre usigelige ord, som et menneske ikke har lov til å uttale.

[5] Dette mennesket kan jeg være stolt av. Men meg selv vil jeg ikke være stolt av, i så fall bare av mine svakheter.

[6] Og selv om jeg skulle ønske å være stolt, ville jeg ikke være fra forstanden, for det jeg sa, ville være sant. Men jeg lar det være, for jeg vil ikke at noen skal gjøre seg større tanker om meg enn de får når de ser og hører meg.

[7]For at jeg ikke skal bli hovmodig på grunn av de høye åpenbaringene, har jeg fått en torn i kroppen, en Satans engel som skal slå meg – for at jeg ikke skal bli hovmodig.

[8]Tre ganger ba jeg Herren om at den måtte bli tatt fra meg,

[9] men han svarte: «Min nåde er nok for deg, for kraften fullendes i svakhet.» Derfor vil jeg helst være stolt av mine svakheter, for at Kristi kraft kan ta bolig i meg.

[10] Og derfor er jeg fylt av glede når jeg for Kristi skyld er svak, blir mishandlet, er i nød, i forfølgelser og i angst. For når jeg er svak, da er jeg sterk.

Uro foran et nytt besøk i Korint

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[16] Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

[17] Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo

[11] Så har jeg da likevel gått fra vettet! Dere har tvunget meg til det, jeg som egentlig skulle fått anbefaling fra dere. For jeg er ikke noe dårligere enn disse superapostlene, selv om jeg ingenting er.

[12] Med stor tålmodighet har jeg gjort en apostels tegn blant dere: tegn, under og mektige gjerninger.

[13] Satte jeg dere lavere enn de andre menighetene? Det måtte da være at jeg ikke har ligget dere til byrde. Tilgi meg den uretten!

[14] For tredje gang står jeg nå i ferd med å reise til dere. Men jeg skal ikke bli til byrde for dere. For det er dere selv jeg vil ha, ikke det dere eier. Det er jo ikke barna som skal samle rikdom for foreldrene, men foreldrene for barna.

[15] Jeg vil med glede bruke alt, ja, selv bli oppbrukt for deres skyld. Skal jeg bli mindre elsket fordi jeg elsker dere mer?

[16]Det kan være som noen sier, at jeg ikke har vært til byrde for dere, men at jeg er slu og har vunnet dere med list.

[17] Har jeg kanskje utnyttet dere ved hjelp av noen som jeg har sendt til dere?

[18] Jeg ba Titus reise og sendte en annen bror med ham. Har Titus utnyttet dere? Har ikke vi handlet i samme ånd og gått i samme spor?

[19]Nå har dere nok lenge tenkt at vi forsvarer oss overfor dere. Nei, vi taler for

perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

Guds ansikt, i Kristus. Og alt dette er sagt, mine kjære, for at dere skal bli bygd opp.

[20] For jeg er redd at jeg ikke skal finne dere slik jeg vil, når jeg kommer, og at dere ikke finner meg slik dere vil. Jeg er redd jeg skal finne strid, rivalisering, hissighet, selvhevdelse, baktalelse, sladder, hovmod og opprør.

[21] Ja, jeg er redd min Gud igjen skal ydmyke meg blant dere når jeg kommer, så jeg får mange å sørge over, fordi de har syndet og ikke angret urenhet, hor og utskeielser de har drevet med.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou

2. Korinter 13

Advarsler

[1] Det er nå tredje gang jeg kommer til dere. Etter to eller tre vitners utsagn skal enhver sak være avgjort.

[2]Da jeg var hos dere for andre gang, advarte jeg dem som hadde syndet. Nå når jeg er borte fra dere, advarer jeg dem og alle de andre på nytt: Når jeg kommer, vil jeg ikke vise skånsel.

[3]For dere krever jo et bevis på at Kristus taler gjennom meg. Og han er ikke svak mot dere; han er mektig hos dere.

[4] Han ble korsfestet i svakhet, men han lever i Guds kraft. Og vi er svake i ham, men vi lever med ham hos dere i Guds kraft.

[5] Ransak dere selv om dere er i troen. Prøv dere selv! Eller merker dere ikke at Jesus

não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

[8] Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

[9] Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

[10] Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

Saudações

[11] Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

[12] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

A bênção

[13] A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

Kristus er i dere? Består dere kanskje ikke prøven?

[6]Jeg håper dere vil skjønne at vi holder mål.

[7]Vi ber til Gud at dere ikke må gjøre noe ondt. Ikke for å vise at vi holder mål, men for at dere skal gjøre det gode. Så kan det gjerne se ut som om vi ikke holder mål.

[8]For vi makter ikke noe mot sannheten, bare for sannheten.

[9]Derfor gleder vi oss når vi er svake, hvis bare dere er sterke. Vi ber også om at dere skal nå fram til større modenhet.

[10] Jeg skriver dette før jeg kommer, så behøver jeg ikke å være streng når jeg kommer, og bruke min fullmakt fra Herren. For den har jeg fått for å bygge opp, ikke for å rive ned.

[11] For øvrig, søsken, gled dere! Ta imot både rettledning og oppmuntring! Vis enighet, hold fred, så skal kjærlighetens og fredens Gud være med dere.

Hilsener

[12] Hils hverandre med et hellig kyss! Alle de hellige her hilser dere.

[13]Vår Herre Jesu Kristi nåde, Guds kjærlighet og Den hellige ånds samfunn være med dere alle!

Epístola de Paulo aos Gálatas

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

[10] Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro

Galaterne

Galaterne 1

Hilsen

[1] Paulus, apostel, ikke utsendt av mennesker eller ved noe menneske, men av Jesus Kristus og av Gud, vår Far, som reiste ham opp fra de døde –

[2] jeg, Paulus, og alle mine søsken her hilser menighetene i Galatia:

[3]Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus,

[4] han som ga seg selv for våre synder, så han etter Gud, vår Fars vilje kunne fri oss ut fra den onde tiden vi nå lever i.

[5] Ham være ære i all evighet! Amen.

Bare ett evangelium

[6] Det undrer meg at dere så raskt vender dere bort fra ham som har kalt dere ved Kristi nåde, og til et annet evangelium,

[7] men det finnes ikke noe annet, det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrenge Kristi evangelium.

[8] Men om vi selv, ja, om en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi forkynte dere, forbannet være han!

[9] Vi har sagt det før, og jeg gjentar det nå: Hvis noen forkynner dere et annet evangelium enn det dere har mottatt, forbannet være han!

Paulus' apostelkall

[10] Prøver jeg nå å bli anerkjent av mennesker – eller av Gud? Vil jeg bare

agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

være mennesker til lags? Var det fremdeles mennesker jeg ville være til lags, da var jeg ikke Kristi tjener.

[11] Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

[11] For jeg kunngjør for dere, søsken: Det evangeliet jeg har forkynt, er ikke menneskeverk.

[12] porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

[12] Jeg har heller ikke mottatt eller lært det av noe menneske; nei, det var Jesus Kristus som åpenbarte seg for meg.

[13] Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

[13] Dere har jo hørt hvordan jeg tidligere fór fram som jøde, hvor voldsomt jeg forfulgte Guds kirke og forsøkte å utrydde den.

[14] E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

[14] Jeg gikk lenger i min jødedom enn mange jevnaldrende i mitt folk og brant enda sterkere av iver for overleveringene fra fedrene.

[15] Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

[15] Men Gud, som utvalgte meg allerede i mors liv og kalte meg ved sin nåde, besluttet i sin godhet

[16] revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

[16] å åpenbare sin Sønn for meg for at jeg skulle forkynne evangeliet om ham for folkeslagene. Da spurte jeg ikke noen av kjøtt og blod til råds.

[17] nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

[17] Jeg dro heller ikke opp til Jerusalem, til dem som var apostler før meg. I stedet reiste jeg til Arabia og vendte siden tilbake til Damaskus.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

[18] Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

[18] Først tre år senere dro jeg opp til Jerusalem for å få vite mer av Kefas, og jeg ble hos ham i fjorten dager.

[19] e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

[19] Noen annen av apostlene traff jeg ikke, unntatt Jakob, Herrens bror.

[20] Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.

[20]Gud vet at det jeg skriver til dere, ikke er løgn!

[21] Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.

[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.

[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.

[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.

[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.

[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.

[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;

[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.

[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[21] Så dro jeg til Syria og Kilikia.

[22]Menighetene i Judea, de som er i Kristus, kjente ikke meg personlig.

[23] De hadde bare hørt at det ble sagt: Han som før forfulgte oss, forkynner nå selv den troen han prøvde å utrydde.

[24]Og de lovpriste Gud på grunn av meg.

Galaterne 2

Paulus blir anerkjent av de andre apostlene

[1] Fjorten år senere reiste jeg igjen opp til Jerusalem, sammen med Barnabas, og jeg tok også Titus med meg.

[2] Jeg reiste dit på grunn av en åpenbaring. I et eget møte med de mest ansette la jeg fram det evangeliet jeg forkynner blant folkeslagene, for jeg ville ikke løpe, eller ha løpt, forgjeves.

[3] Men ikke engang Titus, som var med meg, og som er greker, ble tvunget til å la seg omskjære.

[4] Dette kravet kom fra noen falske søsken som hadde sneket seg inn for å spionere på den friheten vi har i Kristus Jesus, så de kunne gjøre oss til slaver.

[5]Men ikke et øyeblikk ga vi etter og bøyde oss for dem. For vi ville at evangeliets sannhet skulle stå fast hos dere.

[6] Og de mest ansette – hvor store de er, betyr ingenting for meg, for Gud gjør ikke forskjell på folk – de stilte meg ikke overfor nye krav.

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como

[7]Tvert imot innså de at det er betrodd meg å forkynne evangeliet for de uomskårne, slik det er betrodd Peter å forkynne for de omskårne.

[8]For han som gjorde Peter til apostel for de omskårne, han gjorde meg til apostel for hedningfolkene.

[9] Og da Jakob, Kefas og Johannes, de som blir regnet for å være selve søylene, forsto hvilken nåde jeg hadde fått, ga de meg og Barnabas hånden som tegn på fellesskap. Vi skulle gå til hedningfolkene, de skulle gå til de omskårne.

[10] Vi måtte bare huske på de fattige, og nettopp det har jeg lagt vinn på å gjøre.

Både jøder og hedninger blir rettferdige ved tro

[11] Men da Kefas kom til Antiokia, sa jeg ham imot rett opp i ansiktet, for oppførselen hans avslørte ham.

[12] Før det kom noen fra Jakob, spiste han sammen med de hedningkristne. Men da de kom, trakk han seg tilbake og holdt seg unna, for han var redd de omskårne.

[13]På samme måte hyklet de andre jødekristne, så til og med Barnabas ble revet med i hykleriet deres.

[14] Men da jeg så at de ikke gikk rett fram etter evangeliets sannhet, sa jeg til Kefas så alle hørte det: «Når du som er jøde, ikke lever som en jøde, men som en hedning,

gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

hvordan kan du da tvinge hedningene til å leve som jøder?”

[15] Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

[15]Vi er jøder av fødsel og ikke syndere av hedensk ætt.

[16] sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

[16] Men vi vet at ikke noe menneske blir rettferdig for Gud ved gjerninger som loven krever, bare ved troen på Jesus Kristus. Derfor satte også vi vår lit til Kristus Jesus, så vi skulle bli kjent rettferdige ved troen på Kristus og ikke ved lovgjerninger. For ikke noe menneske blir rettferdig ved lovgjerninger.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[17]Men hvis også vi jøder blir stående som syndere når vi vil bli rettferdige i Kristus, er ikke Kristus da blitt en tjener for synden? Slett ikke!

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[18]For hvis jeg bygger opp igjen det jeg har revet ned, da fremstår jeg som lovbryter.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

[19] Ved loven døde jeg bort fra loven, så jeg kan leve for Gud. Jeg er korsfestet med Kristus;

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[20] jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det livet jeg nå lever som menneske av kjøtt og blod, det lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket meg og ga seg selv for meg.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

[21]Jeg forkaster ikke Guds nåde. For hvis vi kan oppnå rettferdighet ved loven, da døde jo Kristus til ingen nytte.

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

Galaterne 3

Lov eller tro – forbannelse eller velsignelse

[1] Uforstandige galatere! Hvem har forhekset dere, dere som har fått Jesus

Kristus malt for øynene som den korsfestede?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[2] Svar meg på én ting: Fikk dere Ånden ved lovgjerninger eller ved å høre og tro?

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[3] Er dere så uforstandige? Dere begynte ved Ånden, vil dere nå fullføre med kjøttet?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[4]Har dere opplevd alt dette forgjeves – hvis det da var forgjeves?

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[5]Han som gir dere Ånden og gjør under blant dere, gjør han det ved lovgjerninger eller ved at dere hører og tror?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6] Om Abraham heter det: Han trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig.

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[7] Så forstår dere at det er de som tror, som er Abrahams barn.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

[8] Skriften forutså at Gud ville rettferdiggjøre hedningene ved tro, og den forkynte på forhånd dette gode budskapet til Abraham:I deg skal alle folkeslag velsignes.

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[9] Derfor blir de som tror, velsignet sammen med den troende Abraham.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

[10] Men de som holder seg til lovgjerninger, er under forbannelse. For det står skrevet:Forbannet er hver den som ikke holder fast ved alt som står i lovboken, og gjør det den sier.

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[11] Og det er klart at ingen blir rettferdig for Gud ved loven, for det står skrevet: Den rettferdige skal leve ved tro.

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[13] Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

A lei não pode invalidar a promessa

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[12] Loven spør ikke etter tro, men sier: Den som lever etter budene, skal ha liv ved dem.

[13] Men Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse da han kom under forbannelse for vår skyld. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre.

[14] Slik skulle Abrahams velsignelse komme til folkeslagene i Kristus Jesus, så vi ved troen skulle få Ånden som det var gitt løfte om.

Løftet står over loven

[15] Mine søsken, la meg ta et eksempel fra dagliglivet. Ingen kan oppheve eller forandre et gyldig testamente, enda det bare er en menneskelig pakt.

[16] Gud ga løftene til Abraham og hans ætt. Det står ikke «til dine ætter», som om det gjaldt mange, men det blir talt om én, «til din ætt», og det er Kristus.

[17] Det jeg sier, er: En pakt som Gud først har gjort gyldig, blir ikke opphevet av loven som kom 430 år senere, slik at løftet settes ut av kraft.

[18] Hvis arven ble gitt ved loven, er den ikke lenger gitt ved løftet. Men det var ved sitt løfte Gud skjenket arven til Abraham.

[19] Hva så med loven? Den ble gitt som et tillegg på grunn av våre lovbrudd, helt til den ætten kom som løftet gjaldt. Loven ble gitt ved engler, gjennom en mellommann.

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

[29] E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

[20]Men noen mellommann trengs ikke der det bare er én, og Gud er én.

[21] Strider da loven mot Guds løfter? Slett ikke! For hvis det var gitt en lov som kunne gi liv, ville vi virkelig vinne rettferdighet ved loven.

[22] Men Skriften har lagt alt under synden, for at de som tror på Jesus Kristus, ved sin tro kan få det som var lovet.

[23] Før troen kom, var vi i varetekt under loven, innestengt helt til den tro som skulle komme, ble åpenbart.

[24] Slik var loven vår vokter til Kristus kom, for at vi skulle bli kjent rettferdige ved tro.

[25]Men nå når troen er kommet, er vi ikke lenger under vokteren.

[26]For dere er alle Guds barn ved troen, i Kristus Jesus.

[27] Alle dere som er døpt til Kristus, har kledd dere i Kristus.

[28] Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann og kvinne. Dere er alle én i Kristus Jesus.

[29] Og hører dere Kristus til, er dere Abrahams ætt og arvinger etter løftet.

Galaterne 4

[1] Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

[2] Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

[3] Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

[10] Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

[11] Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

[1]La meg forklare dette. Så lenge en arving er umyndig, står han likt med en slave, enda han eier alt.

[2]Han står under formyndere og forvaltere helt til den tiden hans far har fastsatt.

[3] Slik er det også med oss. Da vi var umyndige, var vi slaver under grunnkreftene i verden.

[4] Men i tidens fylde sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne og født under loven.

[5] Han skulle kjøpe fri dem som sto under loven, så vi kunne få retten til å være Guds barn.

[6] Fordi dere er barn, har Gud sendt sin Sønns Ånd inn i våre hjerter, og Ånden roper: «Abba, Far!»

[7] Derfor er du ikke lenger slave, men sønn. Og er du sønn, er du også arving, innsatt av Gud.

Paulus har omsorg for galaterne

[8] Den gang dere ikke kjente Gud, var dere slaver under guder som ikke er virkelige guder.

[9] Men nå når dere kjenner Gud – ja, mer enn det, når dere er kjent av Gud – hvordan kan dere da vende tilbake til disse svake og fattige grunnkreftene? Vil dere slave under dem igjen?

[10] Dere holder nøye regnskap med dager, måneder, høytider og år!

[11] Jeg er redd at jeg har strevd forgjeves med dere.

[12] Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

[13] E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

[14] E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

[15] Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

[16] Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

[17] Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

[18] É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

[19] meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

[20] pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

[21] Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

[22] Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

[12] Jeg ber dere, søsken: Bli som jeg, for jeg er blitt som dere! Dere har ikke gjort urett mot meg.

[13]Dere vet jo at det var på grunn av en sykdom jeg fikk forkynt evangeliet for dere første gang.

[14] Likevel fristet ikke dette dere til å forakte eller avsky meg; nei, dere tok imot meg som en Guds engel, ja, som Kristus Jesus selv.

[15]Hvor er jubelen deres nå blitt av? Jeg kan bevitne at dere den gang ville ha revet ut øynene deres og gitt dem til meg, om det var mulig.

[16] Er jeg nå blitt en fiende fordi jeg sier dere sannheten?

[17]Den iver disse andre viser for dere, er ikke til det gode: De vil bare skille dere fra oss for å vinne dere som ivrige tilhengere.

[18]Det er godt at noen er ivrige alltid og ikke bare når jeg er hos dere. Men det må være en iver til det gode.

[19] Mine barn, som jeg igjen må føde med smerte til Kristus får skikkelse i dere

[20]– jeg skulle ønske jeg var hos dere nå og kunne bruke en annen tone når jeg snakker, for jeg vet ingen råd med dere.

Den gamle og den nye pakt

[21]Si meg, dere som vil være under loven, hører dere ikke på loven?

[22] Det står jo skrevet at Abraham hadde to sønner, en med slavekvinnen og en med den frie kvinnen.

[23] Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

[24] Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

[25] Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

[31] E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

[1] Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

[23] Slavekvinnens sønn ble født etter naturens orden, den frie kvinnens sønn ble født ved Guds løfte.

[24] Dette har en dypere mening. Kvinnene står nemlig for to pakter. Den ene, Hagar, er pakten fra Sinai-fjellet; hennes barn blir født til slaveri.

[25] Hagar er Sinai-fjellet i Arabia og svarer til det nåværende Jerusalem, som lever i slaveri med sine barn.

[26] Men det Jerusalem som er i det høye, er fritt, og det er vår mor. For det står skrevet:

[27] Gled deg, du barnløse, som ikke fødte, bryt ut i jubel, du som ikke fikk rier. For den enslige kvinnen har flere barn enn hun som har mann.

[28] Og dere, søsken, er barn ut fra løftet, slik som Isak.

[29] Men han som var født etter naturens orden, forfulgte den gang ham som var født ved Ånden, og slik er det også nå.

[30] Men hva sier Skriften?Driv bort slavekvinnen og sønnen hennes! For slavekvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnens sønn.

[31]Altså, søsken, er vi ikke barn av slavekvinnen, men av den frie kvinnen.

Galaterne 5

Frihet i Kristus

[1] Til frihet har Kristus frigjort oss. Stå derfor fast og la dere ikke tvinge inn under slaveåket igjen.

[2] Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

[2] Hør hva jeg, Paulus, sier dere: Hvis dere lar dere omskjære, vil ikke Kristus være til minste hjelp for dere.

[3] De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

[3] Jeg erklærer igjen: Hver den som lar seg omskjære, er forpliktet til å holde hele loven.

[4] De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

[4]Dere som vil bli rettferdige ved loven, er skilt fra Kristus; dere er falt ut av nåden.

[5] Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

[5]Men vi venter i Ånden, ved tro, på den rettferdigheten som er vårt håp.

[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

[6] For i Kristus Jesus kommer det ikke an på om en er omskåret eller uomskåret; her gjelder bare tro som er virksom i kjærlighet.

[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[7]Dere begynte løpet godt. Hvem er det som har hindret dere i å være lydige mot sannheten?

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[8]Hvem har overtalt dere? Ikke han som kalte dere!

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[9] Litt surdeig gjennomsyrer hele deigen.

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[10] Men i Herren stoler jeg på at dere ikke vil tenke annerledes enn jeg gjør. Den som forvirrer dere, skal få sin dom, hvem det så er.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[11] Hvis jeg fremdeles forkynner omskjærelsen, søsken, hvorfor blir jeg da forfulgt? Da er ikke korset lenger noen snublestein.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

[12] Må de bare skjære av seg alt sammen, disse som sprer uro blant dere!

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade

[13] Dere, søsken, er kalt til frihet. La bare ikke friheten bli et påskudd for det som

para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

14 Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

15 Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

16 Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

17 Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

18 Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

19 Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

20 idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

21 invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

22 Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

23 mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

kjøtt og blod vil, men tjen hverandre i kjærlighet.

14 For hele loven blir oppfylt i dette ene budet: Du skal elske din neste som deg selv.

15Men når dere biter og glefser etter hverandre, så pass dere, så dere ikke eter hverandre opp!

Livet i Ånden

16Jeg sier dere: Lev et liv i Ånden! Da følger dere ikke begjæret i menneskets kjøtt og blod.

17 For kjøttets begjær står imot Ånden, og Åndens begjær står imot kjøttet. Disse ligger i strid med hverandre, så dere ikke kan gjøre det dere vil.

18 Men blir dere drevet av Ånden, er dere ikke under loven.

19 Det er klart hva slags gjerninger som kommer fra kjøttet: hor, umoral, utskeielser,

20avgudsdyrkelse, trolldom, fiendskap, strid, sjalusi, sinne, selvhevdelse, stridigheter, splittelser,

21misunnelse, fyll, festing og mer av samme slag. Jeg har sagt det før, og jeg sier det igjen: De som driver med slikt, skal ikke arve Guds rike.

22 Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet,

23 ydmykhet og selvbeherskelse. Slike ting rammes ikke av loven!

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

[24] De som hører Kristus til, har korsfestet kjøttet med dets lidenskaper og begjær.

[25]Lever vi ved Ånden, så la oss også vandre i Ånden.

[26] La oss ikke være drevet av tom ærgjerrighet så vi utfordrer og misunner hverandre.

Galaterne 6

Ansvar for andre og for seg selv

[1] Mine søsken, hvis en av dere blir grepet i et feiltrinn, må dere som har Ånden, hjelpe ham til rette. Men gjør det med et ydmykt sinn og pass deg selv, så ikke du også blir fristet.

[2] Bær byrdene for hverandre og oppfyll på den måten Kristi lov.

[3] De som tror de er noe selv om de ingenting er, bedrar seg selv.

[4] Hver og en skal bedømme det han selv har gjort, og få ros for sin egen innsats, ikke for det andre har gjort.

[5] For enhver skal bære sin egen bør.

[6] Den som får opplæring i Ordet, skal dele alt godt med sin lærer.

[7]Far ikke vill! Gud lar seg ikke spotte. Det et menneske sår, skal det også høste.

[8] Den som sår i sitt eget kjøtt, høster fordervelse av kjøttet; men den som sår i Ånden, høster evig liv av Ånden.

9 E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

10 Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

11 Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

12 Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

13 Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

14 Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

15 Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

16 E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

17 Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

A bênção

18 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

9 La oss ikke bli trette mens vi gjør det gode. Når tiden er inne, skal vi høste, bare vi ikke gir opp.

10 Så la oss gjøre godt mot alle så lenge det er tid, og mest mot dem som er vår familie i troen.

Avslutning

11 Se hvor store bokstaver jeg bruker når jeg egenhendig skriver dette til dere:

12 De som vil tvinge dere til å omskjæres, er slike som vil ta seg godt ut blant mennesker, så de slipper å bli forfulgt på grunn av Kristi kors.

13De som lar seg omskjære, holder ikke selv loven. Likevel vil de at dere skal bli omskåret, så de kan være stolte av det som er gjort med kroppen deres.

14 Men jeg vil aldri være stolt av noe annet enn vår Herre Jesu Kristi kors. Ved det er verden blitt korsfestet for meg og jeg for verden.

15 For det som betyr noe, er ikke å være omskåret eller uomskåret, men å være en ny skapning.

16 Alle som følger denne rettesnoren – fred og barmhjertighet være med dem og med Guds Israel!

17 Heretter må ingen plage meg mer, for jeg bærer Jesu merker på kroppen min.

18 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med deres ånd, mine søsken! Amen.

Epístola de Paulo aos Efésios	Efeserne

Efésios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

[4] assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

[5] nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

[6] para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

[7] no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

[8] que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

[9] desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

Efeserne 1

Hilsen

[1] Paulus, etter Guds vilje Kristi Jesu apostel, hilser de hellige {{i Efesos}}, de troende i Kristus Jesus.

[2]Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Alt i Kristus

[3] Velsignet er Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i Kristus har velsignet oss med all Åndens velsignelse i himmelen.

[4] I Kristus utvalgte han oss før verdens grunnvoll ble lagt, til å stå for hans ansikt, hellige og uten feil. I kjærlighet

[5] og etter sin egen gode vilje avgjorde han på forhånd at vi skulle få rett til å være hans barn ved Jesus Kristus,

[6] til lov og pris for hans herlighet og nåde, som han overøste oss med i ham som han elsker så høyt.

[7] I ham har vi friheten, kjøpt med hans blod, tilgivelse for syndene. Så rik er Guds nåde,

[8] som han har latt strømme over oss med all visdom og forstand,

[9] da han kunngjorde for oss sin viljes mysterium, det han gjerne ville gjøre i ham.

[10] Han ville fullføre sin frelsesplan i tidens fylde: å sammenfatte alt i Kristus, alt i himmel og på jord i ham.

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

Paulo ora pelos crentes

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[11] I ham er også vi blitt arvinger, vi som på forhånd var bestemt til det etter Guds forsett, han som gjennomfører alt etter sin egen plan og vilje.

[12]Slik skulle vi være til lov og pris for hans herlighet, vi som alt nå har satt vårt håp til Kristus.

[13] I ham kom også dere til tro da dere hørte sannhetens ord, evangeliet om deres frelse. I ham ble dere merket med seglet: Den hellige ånd som var lovet oss,

[14] han som er pantet på vår arv, inntil Guds eget folk blir satt fri, til lov og pris for hans herlighet.

Takk og bønn

[15–16] Derfor holder jeg ikke opp med å takke Gud for dere når jeg husker på dere i mine bønner. For jeg har hørt om deres tro på Herren Jesus og deres kjærlighet til alle de hellige.

[17] Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, må la dere få en Ånd som gir visdom og åpenbaring, så dere lærer Gud å kjenne.

[18] Må han gi dere lys til hjertets øyne, så dere får innsikt i det håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig hans arv er for de hellige

[19] og hvor overveldende hans kraft er hos oss som tror.

[20] Med denne veldige makt og styrke reiste han Kristus opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.

[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,

[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,

[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;

[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.

[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[21] over alle makter og åndskrefter, over alt velde og herredømme og over alle navn som nevnes kan, ikke bare i denne tid, men også i den kommende.

[22] Alt la han under hans føtter, og ham, hodet over alle ting, ga han til kirken,

[23] som er Kristi kropp, fylt av ham som fyller alt i alle.

Efeserne 2

Fra død til liv

[1] Dere var en gang døde på grunn av misgjerningene og syndene deres.

[2] Dere levde i dem på den nåværende verdens vis og lot dere lede av herskeren i himmelrommet, den ånd som nå er virksom i de ulydige.

[3] Ja, vi levde alle en gang som de. Vi fulgte lystene i vårt eget kjøtt og blod og lot oss lede av det og av våre egne tanker. Vi var av naturen vredens barn, vi som de andre.

[4] Men Gud er rik på barmhjertighet. Fordi han elsket oss med så stor en kjærlighet,

[5] gjorde han oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre misgjerninger. Av nåde er dere frelst.

[6]I Kristus Jesus har han reist oss opp fra døden sammen med ham og satt oss i himmelen med ham.

[7] Slik ville han i de kommende tider vise hvor overstrømmende rik han er på nåde, og hvor god han er mot oss i Kristus Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;
[9] não de obras, para que ninguém se glorie.
[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,
[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.
[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.
[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,
[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,
[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.
[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[8] For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave.
[9] Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv.
[10] For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.

Kristus forener hedninger og jøder

[11] Dere, som en gang var hedninger av fødsel, ble kalt uomskårne av dem som kalles omskårne, de som er omskåret på kroppen, av menneskehånd.
[12] Husk at dere den gang var uten Kristus, utestengt fra borgerretten i Israel, uten del i paktene og løftet, ja, uten håp og uten Gud i verden.
[13]Men nå, i Kristus Jesus, er dere som var langt borte, kommet nær på grunn av Kristi blod.
[14] For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og rev ned den muren som skilte, fiendskapet. Ved sin kropp
[15] har han opphevet loven med dens bud og forskrifter. Slik stiftet han fred da han av de to skapte ett nytt menneske i seg.
[16] I én kropp forsonte han dem begge med Gud da han døde på korset og slik drepte fiendskapet.
[17] Han kom og forkynte det gode budskapet om fred både for dere som var langt borte, og for dem som var nær.

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-

[18] Gjennom ham har både vi og dere adgang til Far i én Ånd.

[19] Derfor er dere ikke lenger fremmede og utlendinger. Nei, dere er de helliges medborgere og Guds familie.

[20] Dere er bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, med Kristus Jesus selv som hjørnesteinen.

[21]Han holder hele bygningen sammen, så den vokser til et hellig tempel i Herren,

[22]og i ham blir også dere bygd opp til en bolig for Gud i Ånden.

Efeserne 3

Paulus, hedningenes apostel

[1] Derfor bøyer jeg mine knær – jeg, Paulus, som nå er Kristi Jesu fange for dere hedningers skyld.

[2] Dere har hørt om den forvalteroppgaven Gud i sin nåde har gitt meg hos dere.

[3] I en åpenbaring ble mysteriet gjort kjent for meg. Jeg har ovenfor skrevet ganske kort om dette,

[4]og når dere hører det opplest, kan dere skjønne hvilken innsikt jeg har i Kristi mysterium.

[5]Det var ikke gjort kjent for menneskene i tidligere slekter, men nå er dette mysteriet ved Ånden blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter:

[6] at hedningene har del i samme arv, samme kropp og samme løfte i Kristus Jesus ved evangeliet.

participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

7 do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

8 A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

9 e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

10 para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

11 segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

12 pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

13 Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

Paulo ora novamente

14 Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

15 de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

16 para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

7Jeg ble en tjener for dette evangeliet da Gud med sin veldige kraft ga meg sin nådegave.

8 Jeg som er den minste av de hellige, har fått den nåde å forkynne det gode budskapet om Kristi ufattelige rikdom for folkeslagene

9 og bringe Guds frelsesplan fram i lyset, det mysteriet som fra evighet av har vært skjult hos Gud, han som skapte alt.

10 Slik skulle hans mangfoldige visdom bli kunngjort gjennom kirken for maktene og åndskreftene i himmelrommet,

11etter Guds evige forsett, som han nå har fullført i Kristus Jesus, vår Herre.

12 I ham har vi frimodighet, og i troen på ham kan vi komme fram for Gud med tillit.

13 Derfor ber jeg dere: Mist ikke motet fordi jeg må lide for deres skyld. Det er jo en ære for dere!

Bønn om styrke og innsikt

14 Derfor bøyer jeg mine knær for Far,

15han som har gitt navn til alt som kalles far i himmel og på jord.

16 Må han som er så rik på herlighet, gi deres indre menneske kraft og styrke ved sin Ånd.

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.

[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,

[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

Efésios 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

O santo ministério e o serviço dos santos

[17] Må Kristus ved troen bo i deres hjerter og dere stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet.

[18] Må dere sammen med alle de hellige bli i stand til å fatte bredden og lengden, høyden og dybden,

[19]ja, kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap. Må dere bli fylt av hele Guds fylde!

[20] Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår,

[21] ham være ære i kirken og i Kristus Jesus gjennom alle slekter og evigheter! Amen.

Efeserne 4

Kirkens enhet

[1] Så formaner jeg dere, jeg som er fange for Herrens skyld, at dere lever et liv som er verdig det kallet dere har fått,

[2] i mildhet, ydmykhet og storsinn, så dere bærer over med hverandre i kjærlighet.

[3] Sett alt inn på å bevare Åndens enhet, i den fred som binder sammen:

[4] én kropp, én Ånd, slik dere fikk ett håp da dere ble kalt,

[5] én Herre, én tro, én dåp,

[6] én Gud og alles Far, han som er over alle og gjennom alle og i alle.

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

[7] Til hver enkelt av oss er nåden gitt, alt etter som Kristi gave blir tilmålt.

[8] Derfor heter det: Han steg opp i det høye og bortførte fanger, til menneskene ga han gaver.

[9] At han steg opp, må jo bety at han først var steget ned til det aller laveste, til jorden.

[10]Han som steg ned, er den samme som steghøyt opp over alle himler for å fylle alt.

[11] Og det var han som ga noen til å være apostler, noen til profeter, noen til evangelister og noen til hyrder og lærere,

[12] for å utruste de hellige til tjeneste så Kristi kropp bygges opp,

[13] inntil vi alle når fram til enheten i troen på Guds Sønn og i kjennskapet til ham og blir det modne mennesket som er fullvoksent og har hele Kristi fylde.

[14] Så skal vi ikke lenger være umyndige småbarn, ikke la oss kaste hit og dit og drive omkring ved hvert eneste vindpust av ny lære, så vi blir et bytte for menneskers falske spill og listige, forførende knep.

[15] Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus.

[16] Ut fra ham blir hele kroppen sammenføyd og holdt sammen av hvert bånd og ledd, alt etter den oppgave hver enkelt har fått tilmålt, så kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet.

A santidade cristã oposta à dissolução

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,

[27] nem deis lugar ao diabo.

[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias

Det gamle og det nye mennesket

[17] Så ber jeg dere inntrengende i Herren: Lev ikke lenger slik som hedningene. Deres tanker er tomhet,

[18] deres forstand formørket, og de er fremmede for livet i Gud. De kjenner ham jo ikke, og deres hjerter er forherdet.

[19]Avstumpet er de blitt, de har gitt seg over til et utsvevende liv, de er urene og grådige i alt de gjør.

[20]Men dere er ikke slik, dere har gått i lære hos Kristus.

[21]Dere har hørt ham og fått opplæring i ham ut fra den sannhet som er i Jesus.

[22] Lev da ikke som før, men legg av det gamle mennesket som blir ødelagt av de forførende lystene.

[23]Bli nye i sjel og sinn!

[24] Kle dere i det nye mennesket, som er skapt i Guds bilde til et liv i sann rettferd og hellighet.

[25] Legg derfor av løgnen og snakk sant til hverandre! For vi er hverandres lemmer.

[26] Blir dere sinte, så synd ikke, og la ikke solen gå ned over deres vrede.

[27]Gi ikke djevelen rom.

[28] Den som har stjålet, skal ikke lenger stjele, men arbeide og gjøre noe nyttig

mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.

[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

Efésios 5

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

[3] Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

[4] nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

med sine egne hender, så han kan ha noe å gi til dem som trenger det.

[29] La ikke et eneste råttent ord komme over leppene. Si bare det som er godt, og som bygger opp der det trengs, så det kan bli til velsignelse for dem som hører på.

[30] Gjør ikke Guds hellige Ånd sorg, for Ånden er det segl dere er merket med helt til frihetens dag.

[31] Slutt med all hardhet og hissighet, med sinne, bråk, spott og all annen ondskap.

[32] Vær gode mot hverandre, vis medfølelse og tilgi hverandre, slik Gud har tilgitt dere i Kristus.

Efeserne 5

[1] Ha Gud som forbilde, dere som er hans elskede barn.

[2] Lev i kjærlighet, slik Kristus elsket oss og ga seg selv for oss som en offergave, en velluktende duft for Gud.

[3] Hor, all slags urenhet og grådighet må det ikke engang være tale om hos dere. Slikt sømmer seg ikke for hellige.

[4] Rå ord, tåpelig tale og grovt snakk er også upassende. Si heller takk til Gud!

[5] Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

[5] For dere skal vite at ingen som driver hor, lever i urenhet eller er grådig, skal arve Kristi og Guds rike. Dette er jo avgudsdyrkelse.

[6] Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

[6] La ingen narre dere med tomme ord! For slikt gjør at Guds vrede rammer de ulydige.

[7] Portanto, não sejais participantes com eles.

[7]Gjør ikke felles sak med dem!

Lysets barn

[8] Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

[8] En gang var dere selv mørke, men nå – i Herren – er dere lys. Lev da som lysets barn!

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[9] Lysets frukt er all godhet, rettferd og sannhet.

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[10] Prøv hva som er til glede for Herren!

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[11] Ta ikke del i mørkets gjerninger, for de bærer ingen frukt. Avslør dem heller!

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[12]Det som slike folk driver med i det skjulte, er det en skam bare å nevne.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[13] Men alt kommer for dagen når det blir avslørt av lyset,

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[14] og alt som kommer for dagen, er lys. Derfor heter det: Våkn opp, du som sover, stå opp fra de døde, og Kristus skal lyse for deg.

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[15]Pass derfor nøye på hvordan dere lever, ikke som ukloke mennesker, men som kloke,

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[16] så dere bruker den dyrebare tiden godt, for dagene er onde.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[17] Vær ikke uforstandige, men forstå hva som er Herrens vilje.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[18] Drikk dere ikke fulle på vin, det fører til utskeielser, bli heller fylt av Ånden

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[19] og syng sammen, la salmer, hymner og åndelige sanger lyde! Syng og spill av hjertet for Herren.

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[20] Takk alltid vår Gud og Far for alt i vår Herre Jesu Kristi navn.

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

Hjem og familie

[21] Vær hverandre underordnet i ærefrykt for Kristus!

O lar cristão: marido e mulher

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[22] Dere kvinner, underordne dere ektemennene deres som under Herren selv.

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[23] For mannen er kvinnens hode, slik Kristus er kirkens hode; han er frelser for sin kropp.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[24]Som kirken underordner seg Kristus, skal kvinnene underordne seg sine menn i alt.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[25] Dere menn, elsk konene deres, slik Kristus elsket kirken og ga seg selv for den,

[26] para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

[26] for å gjøre den hellig og rense den med badet i vann, i kraft av et ord.

[27] para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

[27] Slik ville han selv føre kirken fram for seg i herlighet, uten den minste flekk eller rynke. Hellig og uten feil skulle den være.

[28] Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.

[28]På samme måte skal altså mennene elske sine koner som sin egen kropp. Den som elsker sin kone, elsker seg selv.

[29] Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;

[29]Ingen har noen gang hatet sin egen kropp. Nei, man gir kroppen næring og pleier den på samme måte som Kristus gjør med kirken.

[30] porque somos membros do seu corpo.

[30] For vi er lemmer på hans kropp.

[31] Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.

[31] Derfor skal mannen forlate far og mor og holde fast ved sin kvinne, og de to skal være én kropp.

[32] Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.

[32]Dette er et stort mysterium; jeg tenker på Kristus og kirken.

[33] Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

[33]Men det gjelder også hver enkelt av dere: Hver mann skal elske sin kone som seg selv, og hun skal ha respekt for sin mann.

Efésios 6

Efeserne 6

O lar cristão: filhos e pais

[1] Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.

[1] Dere barn, vær lydige mot foreldrene deres i Herren, for det er rett og riktig.

[2] Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),

[2] Du skal hedre din far og din mor, dette er det første budet med et løfte:

[3] para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.

[3] så det kan gå deg godt og du kan leve lenge i landet.

[4] E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

[4] Dere foreldre, vekk ikke sinne og trass hos barna deres, men gi dem omsorg, så de får en oppdragelse og rettledning som er etter Herrens vilje.

O lar cristão: servos e senhores

[5] Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

[5] Dere slaver, vær lydige mot deres jordiske herrer som mot Kristus selv, med respekt og ærefrykt og av et oppriktig hjerte.

[6] não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

[7] servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[6]Vær ikke øyentjenere som bare vil gjøre mennesker til lags, men Kristi tjenere som helhjertet gjør Guds vilje.

[7]Gjør tjeneste med et villig sinn; det er Herren og ikke mennesker dere tjener.

[8] Og dere vet at Herren skal gi hver enkelt igjen for det gode han gjør, enten han er slave eller fri.

[9] Dere herrer, gjør det samme mot slavene deres. Bruk ikke trusler! Dere vet at både de og dere har samme Herre i himmelen, og han gjør ikke forskjell på folk.

Guds rustning

[10] Til slutt: Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft!

[11] Ta på Guds fulle rustning, så dere kan stå dere mot djevelens listige knep.

[12] For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.

[13]Ta derfor på Guds fulle rustning, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt.

[14] Stå da fast! Spenn sannhetens belte rundt livet og kle dere i rettferdighetens brynje,

[15] stå klar med fredens evangelium som sko på føttene.

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

Tíquico

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[16] Hold alltid troens skjold høyt! Med det kan dere slukke alle den ondes brennende piler.

[17] Ta imot frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord.

[18] Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be alltid i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige,

[19] også for meg. Be om at de rette ordene må bli gitt meg når jeg skal tale, så jeg frimodig kan gjøre evangeliets mysterium kjent,

[20] det som jeg er sendebud for også mens jeg er i lenker. Be om at jeg ved evangeliet får frimodighet til å tale slik jeg skal.

Sluttord

[21] Tykikos skal fortelle dere alt, så også dere får vite hvordan jeg har det og hvordan det står til med meg. Han er vår kjære bror og en trofast tjener i Herren.

[22]Jeg sender ham jo til dere for at dere skal få høre hvordan det er med oss, og for at han skal gi dere nytt mot i hjertet.

[23]Fred være med våre søsken, og kjærlighet og tro fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

[24] Nåde være med alle som elsker vår Herre Jesus Kristus i et liv som aldri skal forgå!

Epístola de Paulo aos Filipenses	Filipperne

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

Filipperne 1

Hilsen

[1] Paulus og Timoteus, Kristi Jesu tjenere, hilser alle de hellige i Kristus Jesus som bor i Filippi, og deres tilsynsmenn og diakoner:

[2]Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Takk og bønn for menigheten

[3] Jeg takker alltid min Gud når jeg tenker på dere,

[4]og alltid, i alle mine bønner, ber jeg for dere alle med glede.

[5]For fra første dag og fram til nå har dere hatt del med meg i evangeliet.

[6] Og jeg er trygg på at han som begynte sin gode gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag.

[7] Med rette tenker jeg slik om dere alle, for jeg bærer dere i mitt hjerte. Både når jeg er i lenker, og når jeg forsvarer og stadfester evangeliet, har dere alle fellesskap med meg i nåden.

[8] Ja, Gud er mitt vitne på at jeg lengter etter dere alle med Kristi Jesu hjertelag.

[9] Og dette ber jeg om, at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på innsikt og dømmekraft,

[10] slik at dere kan forstå og avgjøre hva som er viktig, og stå rene og uten feil på Kristi dag,

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia,

[11] fylt av rettferds frukt som vokser fram ved Jesus Kristus, til lov og ære for Gud.

Alt som har hendt, tjener evangeliet

[12] Jeg vil at dere skal vite, søsken, at det som har hendt meg, har tjent til fremgang for evangeliet.

[13] Det er blitt kjent i hele borgen og for alle de andre at det er for Kristi skyld jeg bærer lenker.

[14] På grunn av disse lenkene har de fleste av våre søsken fått større tillit til Herren, så de enda modigere enn før våger å forkynne Ordet.

[15]Noen gjør det nok av misunnelse og stridslyst, men andre forkynner Kristus av god vilje.

[16]De gjør det av kjærlighet, for de vet at jeg er satt til å forsvare evangeliet.

[17]De andre gjør det ikke oppriktig, men for å hevde seg selv; de tror de kan gjøre lenkene mine tyngre å bære.

[18]Men hva gjør det? Kristus blir forkynt i alle fall, enten det skjer med baktanker eller i oppriktighet, og det er jeg glad for. Ja, jeg skal få mer å glede meg over!

[19] For jeg vet at dette skal bli min redning, ved at dere ber for meg og Jesu Kristi Ånd hjelper meg.

[20]Min lengsel og mitt håp er at jeg ikke skal bli til skamme i noe, men at Kristus, nå som alltid, skal bli opphøyd for alles

como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

21 Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

22 Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

23 Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

24 Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

25 E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

26 a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

A unidade cristã na luta

27 Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

28 e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

29 Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

øyne ved min kropp, enten jeg skal leve eller dø.

21 Å leve er for meg Kristus, og å dø er en vinning.

22Men hvis jeg får bli i live, kan jeg gjøre et arbeid som bærer frukt, og da vet jeg ikke hva jeg skal velge.

23 Jeg kjenner meg trukket til begge sider: Jeg lengter etter å bryte opp og være sammen med Kristus, for det er så mye, mye bedre.

24Men for deres skyld er det mer nødvendig at jeg fortsatt får leve.

25Og fordi jeg er trygg på dette, vet jeg at jeg skal bli i live, ja, bli hos dere alle og hjelpe dere til fremgang og glede i troen.

26Da skal dere få rikelig grunn til å være glade og stolte i Kristus Jesus for min skyld, når jeg kommer til dere igjen.

Kjemp for evangeliet med Kristi sinnelag

27 Se bare til at dere fører et liv som er Kristi evangelium verdig. Enten jeg kommer og ser dere, eller er borte, så la meg få høre at dere står sammen i én ånd, kjemper med ett sinn for troen på evangeliet

28 og ikke på noen måte lar dere skremme av motstanderne. Dette er et tegn fra Gud, et tegn som varsler fortapelse for dem, men frelse for dere.

29 For Kristi skyld fikk dere den nåde ikke bare å tro på ham, men også å lide for ham.

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[30] Dere står i den samme kampen som dere før har sett meg kjempe, og nå hører dere at jeg fremdeles står i den.

Filipperne 2

[1]Om det da er trøst i Kristus, oppmuntring i kjærligheten, fellesskap i Ånden, om det finnes medfølelse og barmhjertighet,

[2] så gjør nå min glede fullkommen: Ha samme sinnelag og samme kjærlighet, vær ett i sjel og sinn.

[3] Gjør ikke noe av selvhevdelse og tom ærgjerrighet, men vær ydmyke og sett de andre høyere enn dere selv.

[4] Tenk ikke bare på deres eget beste, men også på de andres.

[5]La samme sinnelag være i dere som også var i Kristus Jesus!

[6] Han var i Guds skikkelse og så det ikke som et rov å være Gud lik,

[7] men ga avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik. Da han sto fram som menneske,

[8] fornedret han seg selv og ble lydig til døden, ja, døden på korset.

[9] Derfor har også Gud opphøyd ham til det høyeste og gitt ham navnet over alle navn.

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado

[10] I Jesu navn skal derfor hvert kne bøye seg, i himmelen, på jorden og under jorden,

[11] og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!

[12] Mine kjære, dere har jo alltid vært lydige mens jeg var hos dere. Så vær det enda mer nå når jeg er borte, og arbeid på deres egen frelse med respekt og ærefrykt.

[13] For det er Gud som er virksom i dere, så dere både vil og gjør det som er etter Guds gode vilje.

[14]Gjør alt uten murring og misnøye,

[15] så dere kan være uklanderlige og rene, Guds barn uten feil midt i en vrang og villfaren slekt. Dere stråler blant dem som stjerner på nattehimmelen

[16] når dere holder fast på livets ord, og da skal jeg få den ros på Kristi dag at løpet mitt og strevet mitt ikke har vært forgjeves.

[17] Ja, om jeg selv skal ofres mens jeg gjør altertjeneste og bærer deres tro fram som offer, er jeg likevel glad og gleder meg med dere alle.

[18] Så må også dere være glade og glede dere sammen med meg.

Timoteus og Epafroditus, to trofaste medarbeidere

[19] I Herren Jesus håper jeg at jeg snart kan sende Timoteus til dere, så også jeg kan få nytt mot av å høre hvordan det går med dere.

também, tendo conhecimento da vossa situação.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.

[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;

[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs

[20]Jeg har ingen som ham, ingen som så oppriktig har omsorg for dere.

[21] For alle andre er opptatt av sitt eget og ikke av Jesu Kristi sak.

[22]Men dere vet at Timoteus har bestått sin prøve. Han arbeidet for evangeliet sammen med meg, slik en sønn hjelper sin far.

[23]Jeg håper å sende ham til dere så snart jeg ser hvordan det går med saken min,

[24] men i Herren er jeg trygg på at jeg snart skal komme selv.

[25] Jeg har også funnet det nødvendig å sende Epafroditus tilbake til dere. Han er min bror, medarbeider og stridskamerat, og han var deres utsending som skulle hjelpe meg med det jeg trengte.

[26]Han lengtet etter dere alle og var ute av seg fordi dere hadde hørt at han var blitt syk.

[27]Han var da også alvorlig syk, ja, døden nær. Men Gud forbarmet seg, ikke bare over ham, men også over meg, så jeg ikke skulle få sorg på sorg.

[28]Derfor er jeg blitt enda mer ivrig etter å sende ham tilbake, så dere kan glede dere over å se ham igjen og jeg får en sorg mindre.

[29] Ta imot ham i Herrens navn med inderlig glede, og vis respekt for slike som ham.

[30] For det var i arbeidet for Kristus at han var døden nær; han satte livet på spill for

a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é

å gi meg det som manglet i den hjelpen jeg fikk fra dere.

Filipperne 3

Å vinne Kristus

[1] Og så, mine søsken: Gled dere i Herren! Jeg blir ikke trett av å skrive det på nytt, og det skal gjøre dere trygge.

[2] Hold øye med hundene, hold øye med de onde arbeiderne, hold øye med dem som skamskjærer seg.

[3] For det er vi som er de omskårne. Vi gjør tjeneste ved Guds Ånd, vi har vår stolthet i Kristus Jesus og setter ikke vår lit til det ytre.

[4] Ytre sett har jeg grunn til selvtillit. Om andre mener de kan sette sin lit til det ytre, kan jeg det enda mer:

[5] Jeg er omskåret på den åttende dagen, jeg er av Israels folk og Benjamins stamme, hebreer av hebreere, lovlydig fariseer,

[6] en brennende ivrig forfølger av kirken, uklanderlig i min rettferdighet etter loven.

[7] Men det som før var en vinning for meg, det regner jeg nå for Kristi skyld som tap.

[8]Ja, jeg regner alt som tap fordi det å kjenne Kristus Jesus, min Herre, er så mye mer verdt. For hans skyld har jeg tapt alt, og alt jeg har tapt, regner jeg som verdiløst skrap, bare jeg kan vinne Kristus

[9] og bli funnet i ham, ikke med min egen rettferdighet, den som loven gir, men med

mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

den rettferdigheten jeg får ved troen på Kristus. Det er rettferdigheten fra Gud, bygd på tro.

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[10]Da kjenner jeg ham og kraften av hans oppstandelse, får del i hans lidelser og blir ham lik når jeg dør som han

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

[11]– måtte jeg bare nå fram til oppstandelsen fra de døde!

A soberana vocação

Fram mot målet

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[12] Jeg mener ikke at jeg alt har nådd dette, eller alt er fullkommen, men jeg jager fram mot det for å gripe det, fordi jeg selv er grepet av Kristus Jesus.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[13] Mine søsken, jeg tror ikke om meg selv at jeg har grepet det. Men én ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran,

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[14] og jager fram mot målet, mot den seiersprisen som Gud fra det høye har kalt oss til i Kristus Jesus.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se, porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

[15] La oss tenke slik, alle vi som har nådd fram til modenhet. Og om dere ser annerledes på noe, skal Gud gi dere klarhet også i det.

[16] Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

[16] La oss bare, så langt vi er kommet, fortsette i samme spor!

Os inimigos da cruz de Cristo

[17] Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

[17] Følg mitt eksempel, søsken, og se opp til dem som lever etter det forbilde dere har i oss.

[18] Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

[18] For, som jeg ofte har sagt og nå gjentar med tårer: Mange lever som fiender av Kristi kors.

[19] O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

[20] Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

[21] o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

[19]Fortapelse er deres mål og magen deres gud, skam gjør de til ære, og de søker bare det jordiske.

[20] Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus.

[21] Han skal forvandle vår skrøpelige kropp og gjøre den lik den kroppen han selv har i herligheten. For han har makt til å underlegge seg alt.

Filipenses 4

[1] Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

[2] Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

Filipperne 4

Glede, bønn og fred

[1] Derfor, mine søsken, som jeg elsker og lengter etter, min glede og min seierskrans, stå fast i Herren, mine kjære!

[2] Jeg formaner deg, Evodia, og deg, Syntyke: Kom til enighet i Herren!

[3] Og jeg ber også deg, du som med rette heter Synzygos, om å hjelpe disse to. For de har kjempet med meg for evangeliet, sammen med Klemens og mine andre medarbeidere, de som har navnene sine skrevet i livets bok.

[4] Gled dere alltid i Herren! Igjen vil jeg si: Gled dere!

[5] La alle mennesker få merke at dere er vennlige. Herren er nær.

[6] Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk.

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

[7] Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[8]Til slutt, søsken: Alt som er sant og edelt, rett og rent, alt som er verdt å elske og akte, alt som er til glede og alt som fortjener ros, legg vinn på det!

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

[9] Og alt dere har lært og tatt imot, sett og hørt hos meg, gjør alt dette! Så skal fredens Gud være med dere.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

Takk for gaven

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

[10]Det gleder meg stort i Herren at deres omsorg for meg nå skyter nye skudd. Dere har nok hatt omtanke for meg før også, men hadde ikke mulighet til å gjøre noe med det.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

[11] Jeg sier ikke dette fordi jeg led nød, for jeg har lært å klare meg med det jeg har.

[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

[12]Jeg vet hva det er å ha det trangt, og hva det er å ha overflod. I alt og i alle ting er jeg innviet, å være mett og å være sulten, å ha overflod og å lide nød.

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[13] Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[14]Likevel gjorde det meg godt at dere sto sammen med meg da jeg var i nød.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

[15] Dere vet selv, filippere, at i den første tiden jeg forkynte evangeliet og hadde forlatt Makedonia, var dere den eneste menigheten som førte regnskap med meg over gitt og mottatt.

[16] porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

[17] Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

[18] Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

[19] E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

[20] Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

Saudações e bênção

[21] Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

[22] Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[16] Allerede da jeg var i Tessalonika, sendte dere meg både én og to ganger det jeg trengte.

[17]Det er jo ikke gaven jeg er ute etter, men frukten av den, og den skal bli godskrevet dere rikelig.

[18] Med dette bekrefter jeg at alt er mottatt, og at jeg nå har nok. Ja, jeg har mer enn nok, nå når Epafroditus er kommet med sendingen fra dere – den var som en god duft, et offer Gud tar imot med glede.

[19]Så skal min Gud, som er så rik på herlighet i Kristus Jesus, gi dere alt dere trenger.

[20] Vår Gud og Far være ære i all evighet! Amen.

Sluttord

[21]Hils hver og en av de hellige i Kristus Jesus. Mine søsken her hilser dere.

[22] Alle de hellige hilser dere, særlig de som er i keiserens tjeneste.

[23] Vår Herre Jesu Kristi nåde være med deres ånd!

Epístola de Paulo aos Colossenses	Kolosserne

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de pleno conhecimento da sua vontade, em

Kolosserne 1

Hilsen

[1] Paulus, etter Guds vilje Kristi Jesu apostel, og vår bror Timoteus

[2] hilser de hellige i Kolossai, de troende søsken i Kristus: Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far!

Takk og forbønn

[3] Vi takker alltid Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, når vi ber for dere.

[4]For vi har fått høre om deres tro på Kristus Jesus og om kjærligheten dere har til alle de hellige

[5] på grunn av håpet som venter dere i himmelen. Dere har alt nå fått høre om dette gjennom sannhetens ord, evangeliet

[6]som er kommet til dere. Som i hele verden ellers har evangeliet båret frukt og utbredt seg også hos dere, helt fra den dag dere fikk høre det og lærte Guds sanne nåde å kjenne.

[7] Det var dette dere fikk lære av vår kjære medarbeider Epafras, som er en trofast Kristi tjener for dere.

[8]Han har også fortalt oss om kjærligheten dere har i Ånden.

[9] Fra den dag vi fikk høre dette, har vi ikke holdt opp med å be for dere. Vi ber om at dere må bli fylt av kunnskap om Guds vilje og få all den visdom og innsikt som Ånden gir.

toda a sabedoria e entendimento espiritual;

[10] a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

[11] sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

[12] dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

[13] Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

[14] no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

[15] Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

[16] pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

[17] Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

[18] Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

[19] porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

[10] Da kan dere leve et liv som er Herren verdig, og som helt og fullt er til glede for ham, så dere bærer frukt i all god gjerning og vokser i kjennskap til Gud.

[11]Kraften fra hans herlighet skal gi dere styrke, så dere alltid er utholdende og tålmodige. Med glede

[12] skal dere takke Far, som satte dere i stand til å få del i de helliges arv i lyset.

[13] For han har fridd oss ut av mørkets makt og ført oss over i sin elskede Sønns rike.

[14] I ham er vi kjøpt fri og har fått tilgivelse for syndene.

Skapelse og forsoning ved Kristus

[15] Han er den usynlige Guds bilde, den førstefødte før alt det skapte.

[16] For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, troner og herskere, makter og åndskrefter – alt er skapt ved ham og til ham.

[17] Han er før alt, og i ham blir alt holdt sammen.

[18] Han er hodet for kroppen, som er kirken. Han er opphavet, den førstefødte fra de døde, så han i ett og alt kan være den fremste.

[19] For i ham ville Gud la hele sin fylde ta bolig,

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[20] og ved ham ville Gud forsone alt med seg selv, det som er på jorden, og det som er i himmelen, da han skapte fred ved hans blod på korset.

[21] Også dere var en gang fremmede og fiender av Gud i sinn og tanke med de onde gjerningene deres.

[22] Men nå har han forsonet dere med seg, da Kristus led døden i sin kropp av kjøtt og blod. Hellige, uten feil og uangripelige ville han føre dere fram for seg.

[23] Dere må bare bli stående i troen, grunnfestet og stødige, uten å la dere rive bort fra håpet som evangeliet gir. Og evangeliet har dere hørt, for det er blitt forkynt for alle skapninger under himmelen, og jeg, Paulus, er blitt en tjener for det.

Lidelser og tjeneste for menighetene

[24] Nå gleder jeg meg over mine lidelser for dere, og det som ennå mangler i Kristi lidelser, det utfyller jeg med min egen kropp; jeg lider for hans kropp, som er kirken.

[25] Jeg er blitt en tjener for kirken i kraft av den forvalteroppgaven Gud har gitt meg hos dere: å fullføre tjenesten med Guds ord,

[26] det mysteriet som har vært skjult gjennom alle tider og for alle slekter, men som nå er blitt åpenbart for hans hellige.

[27] Gud ville kunngjøre for dem hvor rikt og herlig dette mysteriet er for folkeslagene: Kristus er blant dere, håpet om herligheten!

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

[28] Det er ham vi forkynner, og vi rettleder og underviser alle mennesker i den fulle visdom, for å føre hvert menneske fram til modenhet i Kristus.

[29] For å nå dette målet arbeider og kjemper jeg i hans kraft, den som virker i meg med styrke.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

Kolosserne 2

[1] Jeg vil at dere skal vite hvor hardt jeg kjemper for dere og for dem i Laodikea, og for alle de andre som ikke har møtt meg ansikt til ansikt.

[2] Jeg ønsker at de skal få nytt mot i hjertet, bli knyttet sammen i kjærlighet og få hele rikdommen av overbevisning og innsikt, så de kan fatte Guds mysterium, som er Kristus.

[3] For i ham er alle visdommens og kunnskapens skatter skjult til stede.

[4] Dette sier jeg for at ingen skal lure dere med sine overtalelseskunster.

[5] For selv om jeg ikke er hos dere med kroppen, er jeg hos dere i ånden, og jeg er glad for å se den orden som rår hos dere, og den fasthet dere viser i troen på Kristus.

Kristi fylde og dåpen

[6]Dere har tatt imot Kristus Jesus som Herre. Lev da i ham,

[7] vær rotfestet i ham og bygd på ham! Hold fast ved den tro dere er opplært i, med overstrømmende takk til Gud!

[8] Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas, conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

[9] porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

[10] Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

[11] Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

[12] tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

[13] E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

[14] tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

[15] e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

[8] Pass på at ingen får fanget dere med visdomslære og tomt bedrag som stammer fra menneskelige overleveringer og grunnkreftene i verden og ikke fra Kristus.

[9] For i hans kropp bor hele guddomsfylden,

[10] og i ham, som er hodet for alle makter og åndskrefter, har dere fått denne fylden.

[11] I ham ble også dere omskåret, men ikke av menneskehender. Dere ble omskåret med Kristi omskjærelse da dere kledde av dere den kroppen som kjøttet har makten over.

[12] For i dåpen ble dere begravet med ham, og i den ble dere også reist opp med ham, ved troen på Guds kraft, han som reiste Kristus opp fra de døde.

[13] Dere var døde på grunn av misgjerningene og deres uomskårne kjøtt og blod. Men han gjorde dere levende sammen med Kristus da han tilga oss alle våre misgjerninger.

[14] Gjeldsbrevet mot oss slettet han, det som var skrevet med lovbud; han tok det bort fra oss da han naglet det til korset.

[15] Han kledde maktene og åndskreftene nakne og stilte dem fram til spott og spe da han viste seg som seierherre over dem på korset.

Mot falske menneskebud

[16] La da ingen dømme dere når det gjelder mat og drikke, høytider, nymånedag eller sabbat.

[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

[2] Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

[17] Dette er bare skyggen av det som skulle komme, men kroppen tilhører Kristus.

[18] La ikke dem som vil drive med selvfornektelse og engledyrkelse, røve seierskransen fra dere. De går helt opp i sine syner og skryter uten grunn av sine rent menneskelige tanker,

[19] og holder ikke fast på ham som er hodet. Men ut fra ham vokser hele kroppen og blir støttet og holdt sammen av sine ledd og bånd. Da vokser den slik Gud vil.

[20] Når dere med Kristus døde bort fra grunnkreftene i verden, hvordan kan dere da leve som i verden og rette dere etter slike bud som

[21] «ta ikke», «smak ikke», «rør ikke»?

[22] De gjelder jo ting som er ment til å brukes og forgå. Alt dette er bare menneskers bud og lærdommer.

[23] Slikt har riktignok ord på seg for å være visdom, både den selvgjorte fromheten, selvfornektelsen og mishandlingen av kroppen. Men det har ingen verdi, det tjener bare til å gjøre kjøttet tilfreds.

Kolosserne 3

Det gamle og det nye mennesket

[1] Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, hvor Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

[2] La sinnet være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.

[3] porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.	[3] Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.
[4] Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.	[4] Men når Kristus, deres liv, åpenbarer seg, da skal også dere bli åpenbart i herlighet sammen med ham.
Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados	
[5] Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;	[5] La da det jordiske i dere dø: hor, urenhet, lidenskap og ondt begjær, og grådighet, som ikke er annet enn avgudsdyrkelse.
[6] por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].	[6]Alt dette gjør at Guds vrede rammer de ulydige.
[7] Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.	[7] Blant dem var også dere den gang dere levde slik.
[8] Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.	[8] Men legg nå av alt dette: sinne, hissighet, ondskap, spott og rått snakk.
[9] Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos	[9]Og lyv ikke for hverandre! For dere har kledd av dere det gamle mennesket og dets gjerninger
[10] e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;	[10]og iført dere det nye, det som blir fornyet etter sin skapers bilde og lærer ham å kjenne.
[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.	[11] Her er ikke greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbar, skyter, slave eller fri. Nei, Kristus er alt og i alle.
As virtudes devem ser cultivadas	
[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.	[12] Dere er Guds utvalgte, helliget og elsket av ham. Kle dere derfor i inderlig medfølelse og vær gode, milde, ydmyke og tålmodige,
[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo	[13] så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å

de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

Os deveres da família

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre.

[14] Og over alt dette: Kle dere i kjærlighet, som er båndet som binder sammen og gjør fullkommen.

[15] La Kristi fred råde i hjertet, for til det ble dere kalt da dere ble én kropp. Og vær takknemlige!

[16] La Kristi ord få rikelig rom hos dere! Undervis og rettled hverandre med all visdom, syng salmer, viser og åndelige sanger til Gud av et takknemlig hjerte.

[17] Og la alt dere sier og gjør, skje i Herren Jesu navn, med takk til Gud, vår Far, ved ham.

Hjem og familie

[18] Dere kvinner, underordne dere ektemennene deres, som det sømmer seg i Herren.

[19] Dere menn, elsk konene deres og vær ikke harde mot dem.

[20] Dere barn, vær lydige mot foreldrene deres i alt, det er til glede i Herren.

[21] Dere foreldre, vær ikke så strenge mot barna deres at de mister motet.

[22] Dere slaver, adlyd deres jordiske herrer i alt. Vær ikke øyentjenere som bare vil gjøre mennesker til lags, men adlyd dem av et oppriktig hjerte, i ærefrykt for Herren.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;

[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

Colossenses 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.

[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;

[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.

[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.

[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.

[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.

[23]Alt arbeid skal dere gjøre helhjertet, for det er Herren og ikke mennesker dere tjener.

[24]Og dere vet at Herren skal gi dere sin arv som lønn. Tjen Herren Kristus!

[25] Men den som gjør urett, skal få lønn som fortjent. Her er det ikke forskjell på folk.

Kolosserne 4

[1] Dere som er herrer, behandle slavene deres rett og rettferdig, for dere vet at også dere har en herre i himmelen.

Bønn og vennlige ord

[2] Vær utholdende i bønn, våk og be med takk til Gud!

[3] Be også for oss, at Gud må åpne en dør for Ordet så vi kan forkynne Kristi mysterium, det som jeg nå er i fengsel for.

[4]Be om at jeg må tale slik jeg skal når jeg gjør det kjent.

[5] Gå fram med visdom blant dem som står utenfor, og bruk den dyrebare tiden godt.

[6] La alt dere sier, være vennlig, og la det ha salt og kraft, så dere vet hvordan dere skal svare hver enkelt.

Hilsener

[7] Tykikos skal fortelle dere alt om hvordan jeg har det. Han er en kjær bror og trofast tjener og medarbeider i Herren.

[8]Jeg sender ham til dere for at dere skal få høre hvordan det er med oss, og for at han skal gi dere trøst i hjertet.

[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio. Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

[10] Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

[11] e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

[12] Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

[13] E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

[14] Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

[15] Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

[16] E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

[17] Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

Saudação pessoal. A bênção

[9] Sammen med ham sender jeg Onesimos, vår trofaste og kjære bror, som er en av deres egne. Disse to vil fortelle dere alt herfra.

[10] Aristarkos, min medfange, hilser dere. Det samme gjør Markus, Barnabas' fetter. Dere har fått beskjed om ham, ta godt imot ham hvis han kommer til dere.

[11]Jesus, som har tilnavnet Justus, hilser også. Disse tre er de eneste omskårne som arbeider sammen med meg for Guds rike. De har vært til stor trøst for meg.

[12] Epafras, som er en av deres egne, hilser også. Han er en Kristi Jesu tjener og kjemper alltid for dere i bønn. Han ber om at dere må bli stående fullkomne og fullt overbevist om hele Guds vilje.

[13]Jeg kan være vitne på at han strever og arbeider for dere og for dem som er i Laodikea og Hierapolis.

[14] Lukas, vår kjære lege, hilser dere, Demas også.

[15] Hils våre søsken i Laodikea, og Nymfa og menigheten som samles i hennes hus.

[16] Når dette brevet er lest opp hos dere, så sørg for at det også blir lest opp i menigheten i Laodikea, og at brevet fra Laodikea også blir lest opp hos dere.

[17] Si til Arkippos: Se til at du fullfører den tjenesten du har fått for Herren.

[18] A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

[18] Jeg, Paulus, skriver denne hilsen med egen hånd. Glem ikke mine lenker! Nåden være med dere!

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses	1. Tessaloniker

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a vossa fé para com Deus, a tal ponto de não

1. Tessaloniker 1

Hilsen

[1] Paulus, Silvanus og Timoteus hilser menigheten i Tessalonika, i Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus. Nåde og fred være med dere!

Paulus gleder seg over menigheten

[2] Vi takker alltid Gud for dere alle når vi husker på dere i våre bønner.

[3] For vår Gud og Fars ansikt husker vi stadig på hvordan dere er virksomme i tro, arbeider i kjærlighet og holder ut i håp til vår Herre Jesus Kristus.

[4] Dere er elsket av Gud, søsken, og vi vet at dere er utvalgt.

[5] For da vårt evangelium kom til dere, skjedde det ikke bare med ord, men også med kraft, ved Den hellige ånd og med full overbevisning. Dere vet selv hva vi gjorde hos dere; vi tenkte bare på dere.

[6] Og dere fulgte vårt og Herrens eget eksempel da dere under hard motgang tok imot Ordet med den glede som Den hellige ånd gir.

[7] Slik ble dere et forbilde for alle de troende i Makedonia og Akaia.

[8]For fra dere har Herrens ord fått lyde vidt utover. Ikke bare i Makedonia og Akaia, men alle steder har de hørt om deres tro på Gud, så vi ikke behøver å si noe.

termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

9 pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

10 e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

1 Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

2 mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

3 Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

4 pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

5 A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

6 Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

9 De forteller selv hvordan vi ble mottatt hos dere, og hvordan dere vendte om til Gud fra avgudene for å tjene den levende og sanne Gud

10 og vente på hans Sønn fra himmelen, han som Gud reiste opp fra de døde, Jesus som redder oss fra vreden som kommer.

1. Tessaloniker 2

Paulus i Tessalonika

1 Dere vet selv, søsken, at dere ikke tok imot oss forgjeves.

2Enda vi tidligere, som dere vet, var blitt plaget og mishandlet i Filippi, ga vår Gud oss frimodighet til å tale sitt evangelium til dere, tross sterk motstand.

3 For det ligger ikke villfarelse eller urene motiver bak vår forkynnelse. Vi farer heller ikke med svik.

4 Nei, Gud selv har prøvet oss og betrodd oss evangeliet. Derfor taler vi som vi gjør, ikke for å gjøre mennesker tilfreds, men Gud, han som prøver våre hjerter.

5 Vi opptrådte aldri med smigrende ord, det vet dere, heller ikke med baktanker om egen vinning; Gud er vårt vitne.

6 Vi søkte heller ikke ære hos mennesker, verken hos dere eller andre,

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[7] selv om vi kunne ha brukt vår myndighet som Kristi apostler. I stedet var vi som spedbarn blant dere, som når en amme steller med sine egne barn,

[8] slik var vi blitt inderlig glad i dere og ville gjerne gi dere ikke bare Guds evangelium, men også vårt eget liv. Så høyt elsket vi dere.

[9] For dere husker, søsken, hvordan vi strevde og slet. Vi forkynte Guds evangelium for dere samtidig som vi arbeidet natt og dag for ikke å være til byrde for noen av dere.

[10]Dere, og Gud selv, er vitner om hvordan vi levde hellig, rettskaffent og uklanderlig blant dere troende.

[11] Dere vet også at vi var mot hver enkelt av dere som en far mot sine barn:

[12] Vi formante, oppmuntret og ba dere inntrengende om å føre et liv verdig for Gud, han som kaller dere til sitt rike og sin herlighet.

[13] Derfor takker vi stadig Gud, for da dere fikk overlevert det Guds ord som vi forkynte for dere, tok dere imot det – ikke som menneskeord, men som det Guds ord det i sannhet er. Og dette ordet er virksomt i dere som tror.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

1 Tessalonicenses 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[14] For dere, søsken, har fulgt eksempelet fra Guds menigheter i Judea, de som er i Kristus Jesus. Dere har måttet tåle det samme fra egne landsmenn som de har måttet tåle fra jødene,

[15] de som drepte Herren Jesus og profetene, og som forfulgte oss. De er ikke til glede for Gud og står alle mennesker imot.

[16] For de hindrer oss i å tale til hedningene slik at de kan bli frelst, og slik fyller de opp med synd på synd. Men vreden har til sist nådd dem.

Paulus vil besøke tessalonikerne på nytt

[17] For en kort tid ble vi skilt fra dere, søsken, som barn fra sine foreldre; dere var ute av øye, men ikke av sinn. Men vi lengtet etter dere og håpet inderlig å kunne se dere ansikt til ansikt.

[18] Derfor ville vi besøke dere; og jeg, Paulus, forsøkte både én og to ganger, men Satan hindret oss.

[19] For hvem er vel vårt håp, vår glede og vår seierskrans om ikke dere, når vår Herre Jesus kommer og vi står for hans ansikt?

[20]Ja, dere er vår ære og vår glede!

1. Tessaloniker 3

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por toda a alegria com que nos regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

[1] Da vi ikke lenger holdt dette ut, bestemte vi oss for å bli alene igjen i Aten

[2] og sendte Timoteus til dere, vår bror og Guds medarbeider i tjenesten for Kristi evangelium. Han skulle styrke dere i troen og oppmuntre dere

[3] så ingen skulle vakle under denne motgangen. For dere vet jo selv at dette er lagt på oss.

[4] Da vi var hos dere, sa vi dere på forhånd at vi skulle møte motgang. Slik gikk det også, som dere vet.

[5] Og fordi jeg ikke holdt ut å vente lenger, sendte jeg ham til dere. Jeg måtte få vite hvordan det sto til med troen deres, om fristeren hadde klart å friste dere slik at vårt arbeid hadde vært forgjeves.

[6] Men nå er Timoteus nettopp kommet tilbake fra dere med godt nytt om deres tro og kjærlighet. Han forteller at dere stadig husker på oss med glede og lengter etter å se oss, akkurat som vi lengter etter dere.

[7]Og slik, søsken, har deres tro gitt oss trøst i vår uro for dere midt i all vår motgang og nød.

[8]Nå lever vi, siden dere står fast i Herren.

[9]Hvordan kan vi da takke Gud nok for dere, for all den glede som fyller oss for Guds ansikt på grunn av dere?

[10] orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

[11] Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

[12] e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

[13] a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

[10] Natt og dag ber vi inntrengende om å få se dere igjen, ansikt til ansikt, og utfylle det som ennå mangler i deres tro.

[11]Må Gud selv, vår Far, og vår Herre Jesus føre oss til dere!

[12] Og må Herren la kjærligheten dere har til hverandre og til alle mennesker, få vokse seg rik og stor, slik som vår kjærlighet til dere!

[13] Slik skal han styrke hjertene deres, så dere står uklanderlige og hellige for vår Gud og Far når vår Herre Jesus kommer med alle sine hellige. {{Amen.}}

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

[1] Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

[2] porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

[3] Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

[4] que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,

[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;

1. Tessaloniker 4

Fremskritt i hellighet og kjærlighet

[1] For øvrig, søsken, ber og oppfordrer vi dere i Herren Jesus: Dere har mottatt og lært av oss hvordan dere bør leve og være til glede for Gud, og slik lever dere allerede. Men dere må gjøre enda større fremskritt i dette!

[2]Dere vet jo hvilke påbud vi ga dere fra Herren Jesus.

[3] For dette er Guds vilje: at dere skal være hellige, så dere holder dere borte fra hor.

[4] Hver av dere skal vite å vinne seg sin egen kone i hellighet og ære,

[5] ikke i sanselig begjær som hedningene; de kjenner jo ikke Gud.

[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,

[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.

[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;

[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais

[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;

[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[6]Ingen må krenke eller utnytte sin bror på noen måte. Herren straffer alt slikt, det har vi tidligere sagt dere klart og tydelig.

[7] For Gud kalte oss ikke til urenhet, men til et hellig liv.

[8] Den som avviser dette, avviser derfor ikke et menneske, han avviser Gud, som gir dere sin hellige Ånd.

[9] Om søskenkjærligheten trenger vi ikke skrive til dere. For dere har selv lært av Gud å elske hverandre,

[10] og dere viser denne kjærligheten mot alle våre søsken i hele Makedonia. Like fullt oppfordrer vi dere, søsken, til å gjøre enda større fremskritt.

[11] Dere skal sette deres ære i å føre et stillferdig liv, passe deres egne plikter og arbeide med hendene, slik vi har pålagt dere.

[12] Da kan dere gå fram slik det sømmer seg overfor dem som står utenfor, og trenger ikke å be noen om hjelp.

Når Herren kommer

[13] Vi vil at dere skal vite, søsken, hva som skjer med dem som er sovnet inn. Dere skal jo ikke sørge som de andre, de som er uten håp.

[14] For om Jesus døde og sto opp, og det tror vi, så skal Gud også ved Jesus føre dem som er sovnet inn, sammen med ham.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[15]Dette sier vi dere med et ord fra Herren: Vi som fremdeles lever og blir igjen her helt til Herren kommer, skal slett ikke komme før dem som er sovnet inn.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[16] For når befalingen lyder, når erkeengelen roper og Guds basun høres, da skal Herren selv stige ned fra himmelen, og de døde i Kristus skal stå opp først.

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

[17] Deretter skal vi som er igjen og ennå lever, bli rykket bort sammen med dem i skyene for å møte Herren i luften. Og så skal vi være sammen med Herren for alltid.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

[18]Trøst og sett mot i hverandre med disse ordene!

1 Tessalonicenses 5

1. Tessaloniker 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[1] Men om tider og tidspunkt trenger vi ikke skrive til dere, søsken.

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[2] For dere vet godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

[3] Når de sier: «Fred og ingen fare», da kommer plutselig undergangen over dem, brått som riene over en kvinne som skal føde. Og de kan ikke slippe unna.

A necessidade de vigilância

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[4] Men dere, søsken, er ikke i mørket, så dagen skulle komme uventet på dere som en tyv.

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[5] For dere er alle lysets barn og dagens barn. Vi hører ikke natten eller mørket til.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

Diversos preceitos

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

[15] Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

[16] Regozijai-vos sempre.

[6]Så la oss ikke sove som de andre, men være våkne og edru!

[7]For de som sover, sover om natten, og de som drikker seg fulle, gjør det om natten.

[8] Men vi som hører dagen til, skal være edru, kledd med tro og kjærlighet som brynje og med håpet om frelse som hjelm.

[9] For Gud har ikke bestemt oss til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus.

[10] Han døde for oss for at vi skal leve sammen med ham enten vi våker eller sover.

[11] Derfor må dere oppmuntre og oppbygge hverandre, som dere også gjør.

Livet i menigheten

[12] Vi ber dere, søsken: Vis respekt for dem som sliter og arbeider blant dere, de som er deres foresatte i Herren, og som rettleder dere.

[13] Dere skal vise dem den største kjærlighet og respekt på grunn av den gjerningen de gjør. Lev i fred med hverandre!

[14] Vi oppfordrer dere, søsken: Vis til rette dem som ikke holder orden på livet sitt, sett mot i de motløse, ta dere av de svake og vær overbærende mot alle.

[15] La ingen gjengjelde ondt med ondt, men strev alltid etter å være gode mot hverandre, ja, mot alle.

[16] Vær alltid glade,

[17] Orai sem cessar.

[18] Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

[19] Não apagueis o Espírito.

[20] Não desprezeis as profecias;

[21] julgai todas as coisas, retende o que é bom;

[22] abstende-vos de toda forma de mal.

O voto do apóstolo

[23] O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24] Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

A saudação final e a bênção

[25] Irmãos, orai por nós.

[26] Saudai todos os irmãos com ósculo santo.

[27] Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.

[28] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.

[17] be uavbrutt,

[18] takk Gud under alle forhold! For dette er Guds vilje med dere i Kristus Jesus.

[19]Slukk ikke Ånden,

[20] forakt ikke profetord,

[21] men prøv alt og hold fast på det gode.

[22] Hold dere borte fra ondskap av alle slag!

[23] Må han, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og kropp bli bevart uskadet, så dere ikke kan klandres for noe når vår Herre Jesus Kristus kommer.

[24] Trofast er han som kaller dere til dette. Han skal også fullføre det.

Sluttord

[25] Be for oss, søsken!

[26] Hils alle våre søsken med et hellig kyss!

[27] For Herrens skyld pålegger jeg dere å lese opp dette brevet for dem alle.

[28]Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere!

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

2 graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

3 Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

4 a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

5 sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

6 se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

7 e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

8 em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

2. Tessaloniker

2. Tessaloniker 1

Hilsen

1 Paulus, Silvanus og Timoteus hilser menigheten i Tessalonika, i Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus:

2 Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Dommen når Herren kommer tilbake

3 Vi må alltid takke Gud for dere, søsken, som rett er. For troen deres vokser seg stadig rikere, og kjærligheten dere har til hverandre, blir større hos hver og en av dere.

4 Når vi forteller om dere i Guds menigheter, kan vi derfor være stolte over den utholdenhet og tro dere viser i alle de forfølgelser og trengsler dere må tåle.

5 Dette er et varsel om Guds rettferdige dom. Når den kommer, skal dere finnes verdige til Guds rike, som dere nå lider for.

6For dette er rettferdig i Guds øyne: Når noen volder dere trengsler, skal han gjengjelde med trengsler,

7 og dere som møter trengsler, skal han gi lindring sammen med oss. Slik blir det når Herren Jesus åpenbarer seg fra himmelen sammen med sine mektige engler

8 i flammende ild og straffer dem som ikke kjenner Gud, og dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium.

[9] Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,
[10] quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).
[11] Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,
[12] a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

[9] Straffen deres blir en evig fortapelse borte fra Herrens ansikt og fra hans herlighet og makt,
[10] den dagen han kommer for å bli lovprist blant sine hellige og hyllet av alle som tror. Og dere har trodd det vitnesbyrdet vi ga dere.
[11]Derfor ber vi alltid for dere at vår Gud må gjøre dere verdige til det kallet dere har fått, og fylle dere med all vilje til det gode og med en tro som med kraft viser seg i gjerning.
[12] Da skal vår Herre Jesu navn bli æret hos dere og dere få ære av ham, ved nåden fra vår Gud og Herren Jesus Kristus.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

[1] Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos
[2] a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.
[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,
[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a ponto de assentar-se no santuário de Deus,

2. Tessaloniker 2

Den lovløse

[1] Når det gjelder vår Herre Jesu Kristi komme og det at vi skal samles hos ham, ber vi dere, søsken:
[2] La dere ikke så lett bringe ut av fatning, og bli ikke skremt, verken av åndsbudskap, av påstander eller av brev som sies å være fra oss, om at Herrens dag alt er kommet.
[3] La ingen villede dere på noen måte! For først må frafallet komme og den lovløse vise seg, han som er fortapelsens sønn.
[4] Han står imot og opphøyer seg over alt som kalles gud og helligdom. Ja, han tar

ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

Ação de graças e exortação

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

sete i Guds tempel og utroper seg selv til gud.

[5] Husker dere ikke at jeg sa dette da jeg var hos dere?

[6]Dere vet hva som nå holder igjen, slik at han først åpenbarer seg når hans tid er inne.

[7]Lovløsheten virker allerede med sin kraft, men i hemmelighet. For han som ennå holder igjen, må først bli ryddet av veien.

[8] Da skal den lovløse åpenbare seg, han som Herren Jesus skal utrydde med pusten fra sin munn og tilintetgjøre den dagen han kommer i herlighet.

[9] Når den lovløse kommer, har han sin kraft fra Satan og virker med stor makt og med under og falske tegn.

[10]Med all slags urett forfører han dem som går fortapt, fordi de ikke ville elske sannheten så de kunne bli frelst.

[11] Derfor sender Gud over dem en villfarelse som gjør at de tror løgnen.

[12]Slik skal de få sin dom, alle de som ikke trodde sannheten, men hadde sin glede i uretten.

Hold fast på det dere har lært

[13] Men vi må alltid takke Gud for dere, søsken, dere som Herren elsker. For Gud utvalgte dere til å bli frelst, som sin førstegrøde, og dere ble helliget ved Ånden og trodde sannheten.

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

[14]Dette kalte han dere til gjennom det evangeliet vi forkynner, slik at dere skal få del i vår Herre Jesu Kristi herlighet.

[15] Stå derfor fast, søsken, og ta vare på de overleveringene vi har undervist dere i, enten muntlig eller i brev.

[16]Vår Herre Jesus Kristus selv og Gud, vår Far, som har elsket oss og i sin nåde gitt oss en evig trøst og et rikt håp,

[17]må han gi deres hjerte mot og styrke til alt godt, i ord og gjerning!

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de

2. Tessaloniker 3

Ønske om forbønn

[1] Til slutt, søsken: Be for oss om at Herrens ord må få fritt løp og holdes i ære, slik som hos dere.

[2]Og be om at vi må bli reddet fra dårlige og onde mennesker – for det er ikke alle som tror.

[3] Men Herren er trofast, han skal styrke dere og bevare dere fra det onde.

[4]Og i Herren stoler vi på at dere gjør, og fortsatt vil gjøre, det vi pålegger dere.

[5]Må Herren lede deres hjerte fram til Guds kjærlighet og Kristi tålmod!

Mot uorden og ulydighet

[6] Vi pålegger dere, søsken, i vår Herre Jesu Kristi navn: Hold dere unna alle

todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

søsken som ikke holder orden på livet sitt og ikke retter seg etter den overlevering dere mottok fra oss.

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[7] Dere vet selv hvordan dere skal følge vårt eksempel. For vi levde ikke et latmannsliv hos dere,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[8] og vi fikk heller ikke mat hos noen uten å betale. Vi arbeidet natt og dag, vi strevde og slet for ikke å bli til byrde for noen av dere.

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[9] Vi har nok full rett til livsopphold, men vi ville gi dere et forbilde så dere kunne følge vårt eksempel.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[10] For da vi var hos dere, ga vi dere dette påbudet: Den som ikke vil arbeide, skal heller ikke spise.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[11] Vi hører nemlig at noen blant dere ikke holder orden på livet sitt; de arbeider ikke, de bare går og driver.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[12] Slike folk pålegger og formaner vi i Herren Jesu Kristi navn at de skal arbeide i det stille og spise sitt eget brød.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[13] Men dere, søsken: Bli ikke trette av å gjøre det som er rett og godt!

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

[14] Og hvis noen ikke vil adlyde det vi sier i dette brevet, så merk dere hvem det er. Ha ikke noe med ham å gjøre, så han kan se sin skam.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

[15] Regn ham likevel ikke som en fiende, men vis ham til rette som en bror.

Sluttord

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

[16] Må fredens Herre selv gi dere fred, alltid og på alle måter. Herren være med dere alle!

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[17] Jeg, Paulus, skriver min hilsen med egen hånd. Dette er kjennemerket i alle brev, slik er min håndskrift.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[18]Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere alle!

Primeira epístola de Paulo a Timóteo

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

[2] a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

[3] Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

[4] nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

[5] Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

[6] Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

[7] pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

A lei e os seus objetivos

[8] Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para

1. Timoteus

1. Timoteus 1

Hilsen

[1] Paulus, Kristi Jesu apostel etter befaling fra Gud, vår frelser, og fra Kristus Jesus, vårt håp,

[2] hilser Timoteus, mitt ektefødte barn i troen: Nåde, barmhjertighet og fred fra Gud, vår Far, og Kristus Jesus, vår Herre!

Advarsel mot vranglærere

[3] Da jeg dro til Makedonia, ba jeg deg bli igjen i Efesos så du kunne forby enkelte å komme med en annen lære

[4] eller være opptatt av myter og endeløse slektstavler. For slikt fører bare til spekulasjoner og tjener ikke Guds frelsesplan, der det dreier seg om tro.

[5] Men målet for ditt oppdrag er kjærlighet av et rent hjerte, av en god samvittighet og av en oppriktig tro.

[6] Noen har forvillet seg bort fra dette og har havnet i tomt snakk.

[7]De vil være lovlærere, men forstår verken det de selv sier eller det de uttaler seg så selvsikkert om.

[8] Men vi vet at loven er god når vi bruker den rett,

[9] og forstår at loven ikke er bestemt for den rettferdige, men for lovbrytere og

transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

ulydige, ugudelige og syndere, spottere og gudsfornektere, og for dem som slår sin far og mor, for mordere,

10 impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

10 dem som driver hor, menn som ligger med menn, dem som driver med menneskehandel, løgnere og dem som sverger falskt, og alt annet som strider mot den sunne lære.

11 segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

11 Dette er i samsvar med evangeliet om herligheten hos Gud, den salige, det evangeliet som er betrodd meg.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

Den største av syndere

12 Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

12 Jeg takker ham som gjorde meg sterk, Kristus Jesus, vår Herre, for at han viste meg tillit og satte meg til tjenesten,

13 a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

13 jeg som tidligere spottet, forfulgte og brukte vold. Men han var barmhjertig mot meg, for i min vantro visste jeg ikke hva jeg gjorde.

14 Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

14Og vår Herres nåde har vært overstrømmende rik og har gitt meg tro og kjærlighet i Kristus Jesus.

15 Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

15 Det er et troverdig ord og vel verdt å ta imot, at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største.

16 Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

16 Men når jeg fikk barmhjertighet, var det for at Kristus Jesus skulle vise hele sin tålmodighet på meg som den første, til et forbilde for dem som senere skulle komme til tro på ham og få evig liv.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[17] Han som er konge i evighet, den uforgjengelige, usynlige, eneste Gud, ham være pris og ære i all evighet! Amen.

Oppdraget til Timoteus

[18] Timoteus, mitt barn, slik er oppdraget jeg nå overgir til deg, i samsvar med de profetiene som før er talt til deg. Ved dem skal du stride den gode strid

[19] i tro og med god samvittighet. Noen har feid samvittigheten til side, og troen deres har forlist.

[20] Blant dem er Hymeneos og Aleksander, som jeg har overgitt til Satan, for at de skal bli irettesatt så de ikke spotter.

1. Timoteus 2

Forskrifter for gudstjenesten

[1] Jeg formaner dere framfor alt til å bære fram bønn og påkallelse, forbønn og takk for alle mennesker.

[2] Be for konger og alle i ledende stillinger, så vi kan leve et stille og fredelig liv med gudsfrykt og verdighet i alt.

[3]Dette er godt og noe Gud, vår frelser, gleder seg over,

[4] han som vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne.

[5] For Gud er én og én mellommann er det mellom Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[6] han som ga seg selv som løsepenge for alle. Slik var vitnesbyrdet da tiden var inne,

[7] og for det er jeg innsatt som herold og apostel. Jeg sier sannheten, jeg lyver ikke. Jeg er lærer for folkeslagene i tro og sannhet.

[8] På hvert sted vil jeg at mennene skal be med løftede og rene hender, uten sinne og strid.

[9] På samme måte vil jeg at kvinnene skal ha en fin fremferd. De skal smykke seg med måte og forstand, ikke med alle slags fletninger, gullsmykker, perler eller dyre klær,

[10]men med gode gjerninger, slik det passer seg for kvinner som vil leve gudfryktig.

[11] En kvinne skal ta imot opplæring i stillhet og underordne seg i alt.

[12]Jeg tillater ikke en kvinne å undervise eller bestemme over mannen, hun skal være stille.

[13] For Adam ble skapt først og så Eva.

[14] Og det var ikke Adam som lot seg lokke, men kvinnen lot seg lokke og brøt budet.

[15] Men hun skal bli frelst gjennom barnefødselen – bare de viser forstand og lever i tro, kjærlighet og hellighet.

1. Timoteus 3

[1] Dette er et troverdig ord.

Menighetens ledere

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.	Om noen gjerne vil ha en tilsynstjeneste, er det en verdifull oppgave han ønsker seg.
[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;	[2] En tilsynsmann må ikke kunne anklages for noe. Han må være én kvinnes mann, nøktern, forstandig, høflig, gjestfri, dyktig til å undervise,
[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;	[3]ikke drikkfeldig eller voldelig, men mild, uten stridslyst og pengebegjær.
[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito	[4]Han må lede sitt eget hus på en god og hederlig måte og ha lydige barn.
[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);	[5]Dersom han ikke klarer å lede sitt eget hus, hvordan kan han da ha omsorg for Guds menighet?
[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.	[6]Han må ikke være nyomvendt, for da kan han bli hovmodig og komme under samme dom som djevelen.
[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.	[7] Han må også ha godt ord på seg blant dem som står utenfor, så han ikke blir til spott og går i djevelens snare.
[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,	[8] På samme måte skal diakonene være hederlige og ikke tale med to tunger, de må ikke drikke for mye vin eller være ute etter skammelig vinning.
[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.	[9] De skal eie troens mysterium i en ren samvittighet.
[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.	[10]Men også de skal først prøves, og er det ikke noe å utsette på dem, kan de settes til tjenesten.
[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.	[11] På samme måte skal kvinnene være hederlige, uten sladder, edruelige og pålitelige i alt.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.

[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[12]En diakon skal være én kvinnes mann, og kunne ta ansvar for sine barn og styre sitt hus på en god måte.

[13]For de som utfører tjenesten godt, blir høyt verdsatt og kan vise stor frimodighet i troen på Kristus Jesus.

[14]Jeg skriver dette til deg enda jeg håper å komme til deg snart.

[15]Men hvis det trekker ut, vil jeg du skal vite hvordan en skal ferdes i Guds hus, som er den levende Guds menighet, sannhetens søyle og grunnvoll.

[16] Samstemt bekjenner vi at gudsfryktens mysterium er stort. Han ble åpenbart i kjøtt og blod, rettferdiggjort i Ånden, sett av engler, forkynt for folkeslag, trodd i verden, tatt opp i herlighet.

1. Timoteus 4

Vranglæren i de siste tider

[1] Ånden sier med klare ord at i de siste tider skal noen falle fra troen. De skal holde seg til ånder som fører vill, og til demoners lære

[2] fra løgnaktige hyklere med avsvidd samvittighet.

[3] Disse forbyr folk å gifte seg og krever avhold fra mat, den som Gud har skapt for at de som tror og kjenner sannheten, skal ta imot den med takk.

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[4] Alt det Gud har skapt, er godt, og ikke noe skal forkastes når det mottas med takk.

[5]For det helliges ved Guds ord og bønn.

Ansvaret for menigheten

[6] Når du gjør dette klart for våre søsken, er du en god Kristi Jesu tjener som får næring fra troens ord og den gode lære som du har fulgt.

[7] Men vis fra deg de ugudelige mytene, som bare er tomt snakk. Øv deg heller i gudsfrykt.

[8] For kroppslig øving er nyttig til noe, men gudsfrykt er nyttig til alt. Til den er det knyttet et løfte både for dette livet og for det som kommer.

[9] Dette er et troverdig ord og vel verdt å ta imot,

[10] det er derfor vi strir og kjemper. For vi har satt vårt håp til den levende Gud, som er frelser for alle mennesker, særlig for de troende.

[11]Dette skal du innskjerpe når du underviser.

[12] La ingen forakte deg fordi du er ung, men vær et forbilde for de troende i ord og livsførsel, i kjærlighet, tro og renhet.

[13] Ta deg særlig av skriftlesningen, formaningen og undervisningen, helt til jeg kommer.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

[6] entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[14] Forsøm ikke den nådegaven du har, den du fikk på grunnlag av profetiske ord da eldsterådet la sine hender på deg.

[15]Legg vekt på dette, lev i det, så alle kan se at du gjør fremskritt.

[16]Gi akt på deg selv og på læren. Fortsett med det! For gjør du det, skal du frelse både deg selv og dem som hører deg.

1. Timoteus 5

Forskjellige grupper i menigheten

[1] Bruk ikke harde ord mot en eldre mann, men forman ham som en far. Forman unge menn som brødre,

[2]eldre kvinner som mødre og unge kvinner som søstre, i all renhet.

[3] Enker som virkelig er enker, skal du hedre og støtte.

[4]Men har en enke barn eller barnebarn, da må disse først lære å leve gudfryktig i sin egen familie og med takk gi noe tilbake til de eldre. For dette er etter Guds vilje.

[5] Den som virkelig er enke og står alene, har satt sitt håp til Gud og ber og kaller på ham natt og dag.

[6] Men vil hun bare nyte livet, er hun levende død.

[7] Også dette skal du innskjerpe, så ingen skal komme med anklager mot dem.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,

[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.

[11] Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,

[12] tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

[13] Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

[14] Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

[15] Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.

[16] Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que

[8] En som ikke har omsorg for sine nærmeste, og særlig for sin egen familie, har fornektet troen og er verre enn en vantro.

[9] Bare den som har fylt seksti år, kan innskrives blant menighetens enker. Hun må ha vært én manns kone,

[10] være kjent for gode gjerninger, ha oppdratt barn, vist gjestfrihet, vasket de helliges føtter, hjulpet nødlidende og alltid ha vært opptatt av å gjøre det gode.

[11]Men yngre enker skal du ikke godta. For når begjæret deres trekker dem bort fra Kristus så de heller vil gifte seg,

[12]får de den dommen over seg at de har brutt sitt første løfte om troskap.

[13]Dessuten har de ikke noe å gjøre og venner seg til å springe fra hus til hus. Ja, ikke nok med det, de sladrer og blander seg i andres saker og snakker om slikt som ikke passer seg.

[14] Jeg vil derfor at de unge enkene skal gifte seg, få barn og styre sitt hus, så ikke motstanderen får anledning til å snakke nedsettende om dem.

[15]Noen har allerede vendt seg bort og fulgt Satan.

[16]Om en troende kvinne har enker hos seg, skal hun sørge for dem og ikke belaste menigheten. Så kan menigheten sørge for de enkene som står alene.

[17] Eldste som er gode ledere i menigheten, fortjener dobbel belønning, særlig de som

presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

[18] Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o

arbeider med forkynnelse og undervisning.

[18] For Skriften sier: Du skal ikke sette muleband på en okse som tresker, og: Arbeideren er verd sin lønn.

[19] Godta ikke anklager mot en eldste uten to eller tre vitner.

[20] Dem som synder, skal du irettesette i alles nærvær til advarsel for de andre.

[21]Jeg pålegger deg for Guds og Kristi Jesu ansikt og for de utvalgte engler at du skal overholde dette, uten fordommer og uten å være partisk.

[22] Vær ikke for snar til å legge hendene på noen, og bli ikke medskyldig i synder som andre gjør. Hold deg selv ren.

[23]Drikk ikke lenger bare vann, men bruk også litt vin for magen og fordi du så ofte er syk.

[24]Noen menneskers synder er synlige for alle og går foran dem til dommen, hos andre følger de etter.

[25] På samme måte er også de gode gjerninger synlige, og er de det ikke, skal de komme for dagen.

1. Timoteus 6

[1] Alle som er under åket som slaver, skal vise herrene sine den respekt de har krav

próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se

på, for at ikke Guds navn og læren skal bli spottet.

[2] Og de slaver som har troende herrer, skal ikke vise dem mindre aktelse fordi de er søsken. Nei, de skal tjene dem desto ivrigere, nettopp fordi de som tar imot tjenestene deres, er troende og elskede søsken. Slik skal du undervise og formane.

Vranglære og pengebegjær

[3] Den som kommer med en annen lære og ikke holder fast ved vår Herre Jesu Kristi sunne ord og den lære som hører gudsfrykten til,

[4]er hovmodig og skjønner ingenting. Han er bare syk etter diskusjon og ordkrig, og dette skaper misunnelse, ufred, beskyldninger, onde mistanker

[5] og stadig krangel mellom mennesker som har mistet dømmekraften og er kommet bort fra sannheten; de mener gudsfrykten er en vei til vinning.

[6] Ja, gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning.

[7] For tomhendte kom vi inn i verden og tomhendte må vi forlate den.

[8] Har vi mat og klær, skal vi nøye oss med det.

[9] Men de som vil bli rike, faller i fristelser og snarer og gripes av mange slags tåpelige og skadelige begjær som styrter mennesker ned i undergang og fortapelse.

[10] For kjærligheten til penger er roten til alt ondt. Drevet av den er mange ført vill,

desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

Apelo para Timóteo

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

bort fra troen, og har påført seg selv mange lidelser.

Troskap mot oppdraget

[11] Men du, Guds menneske, hold deg borte fra dette og jag etter rettferdighet, gudsfrykt, tro, kjærlighet, utholdenhet og ydmykhet.

[12] Strid troens gode strid og grip det evige liv som du er kalt til, det som du bekjente deg til da du bar fram den gode bekjennelsen for mange vitner.

[13] For Guds ansikt, han som gir alle ting liv, og for Kristus Jesus, han som vitnet og bar fram den gode bekjennelsen for Pontius Pilatus, pålegger jeg deg:

[14] Ta vare på oppdraget og hold det rent, så du ikke kan anklages for noe, helt til vår Herre Jesus Kristus kommer.

[15] Det skal han la oss oppleve når tiden er inne, han, den salige og eneste hersker, kongenes konge og herrenes herre,

[16] den eneste som er udødelig, som bor i et lys dit ingen kan komme, han som intet menneske har sett og ingen kan se. Ham tilhører ære og evig makt! Amen.

Sluttord

[17] Forman dem som er rike i denne verden, at de ikke må være overmodige og ikke sette sitt håp til den usikre rikdommen, men til Gud, han som gir oss rikelig av alt for at vi skal nyte det.

[18]De skal gjøre godt, være rike på gode gjerninger, være gavmilde og dele med andre.

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

[19] Slik samler de seg en skatt som blir en god grunnvoll for fremtiden, så de kan vinne det virkelige livet.

[20] Kjære Timoteus, ta vare på det som er betrodd deg! Vend deg bort fra det ugudelige og tomme snakket og innvendingene fra den kunnskapen som bare er kunnskap i navnet.

[21] Noen har bekjent seg til den og dermed forvillet seg bort fra troen. Nåden være med dere!

Segunda epístola de Paulo a Timóteo	2. Timoteus

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,

[2] ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

[3] Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.

[4] Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria

[5] pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

[6] Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.

[7] Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.

[8] Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

2. Timoteus 1

Hilsen

[1] Paulus, Kristi Jesu apostel, utsendt ved Guds vilje for å forkynne løftet om liv i Kristus Jesus,

[2] hilser Timoteus, mitt kjære barn: Nåde, barmhjertighet og fred fra Gud, vår Far, og Kristus Jesus, vår Herre!

Apostelen og hans disippel

[3] Jeg takker stadig for deg og husker på deg natt og dag i mine bønner til Gud, som jeg tjener med en ren samvittighet slik som mine forfedre.

[4]Jeg glemmer ikke tårene dine, og jeg lengter etter å se deg igjen – det ville gjøre meg inderlig glad.

[5] Jeg husker din oppriktige tro, som først bodde i din mormor Lois og i din mor Evnike, og jeg er overbevist om at den også bor i deg.

[6] Derfor vil jeg minne deg om dette: La Guds nådegave i deg flamme opp på nytt, den du fikk da jeg la hendene på deg!

[7] For Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs; vi fikk Ånden som gir kraft, kjærlighet og visdom.

[8] Skam deg da ikke over vitnesbyrdet om vår Herre og heller ikke over meg som er fange for hans skyld, men bær lidelsene for evangeliet, du også, i den kraft Gud gir.

[9] que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

[10] e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

[11] para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

[12] e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

[13] Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

[14] Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

[15] Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.

[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR.

[9] Han har frelst oss og kalt oss med et hellig kall, ikke på grunn av våre gjerninger, men etter sin egen vilje og nåde, som er gitt oss i Kristus Jesus fra evighet av,

[10] og som nå er blitt åpenbart ved at vår frelser Kristus Jesus kom til jord. Han har gjort ende på døden og ført liv og udødelighet fram i lyset ved evangeliet.

[11] For dette er jeg satt til herold, apostel og lærer.

[12]Derfor er det jeg lider, men jeg skammer meg ikke, for jeg vet hvem jeg tror på. Og jeg er overbevist om at han har makt til å ta vare på det som er blitt betrodd meg, helt til dagen kommer.

[13] Ha de sunne ord du har hørt av meg, som forbilde i tro og kjærlighet i Kristus Jesus.

[14] Ta vare på den vakre skatten som er betrodd deg, ved Den hellige ånd som bor i oss!

[15] Du kjenner til at alle i Asia har vendt seg fra meg, også Fygelos og Hermogenes.

[16] Må Herren forbarme seg over familien til Onesiforos! For han har mange ganger gitt meg nytt mot og skammet seg ikke over mine lenker.

[17]Nei, da han kom til Roma, lette han iherdig etter meg til han fant meg.

[18] Må Herren la ham finne barmhjertighet hos Herren på den store dagen! Hvor mye

E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

1 Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

2 E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.

3 Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.

4 Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

5 Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

6 O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

7 Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

8 Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

9 pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

10 Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

11 Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

han har gjort i sin tjeneste i Efesos, vet du best selv.

2. Timoteus 2

Tjeneste og lidelse

1Vær da sterk, mitt barn, ved nåden i Kristus Jesus.

2 Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, skal du gi videre til pålitelige mennesker som er i stand til å undervise andre.

3 Bær også du lidelsene som en god stridsmann for Kristus Jesus!

4Ingen soldat lar seg hindre av dagliglivets gjøremål, for han vil gjøre som hærføreren vil.

5 Og en idrettsmann må følge reglene om han skal vinne seierskransen.

6 Bonden som arbeider hardt, skal få først av avlingen.

7Tenk over det jeg sier! For Herren skal gi deg innsikt i alt.

8 Husk på Jesus Kristus, han som ble reist opp fra de døde og er av Davids ætt. Dette er mitt evangelium,

9 og for dette lider jeg. Ja, jeg er bundet i lenker som en forbryter. Men Guds ord er ikke bundet.

10 Derfor utholder jeg alt for de utvalgtes skyld, for at også de skal nå fram til frelsen i Kristus Jesus og få evig herlighet.

11Dette er et troverdig ord: Døde vi med ham, skal vi også leve med ham.

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[12] Holder vi ut, skal vi også herske med ham. Fornekter vi, skal han fornekte oss.

[13] Er vi troløse, så er han trofast, for han kan ikke fornekte seg selv.

Fasthet mot vranglæren

[14] Dette skal du minne om, og for Guds ansikt skal du pålegge dem å unngå ordkrig. Det tjener ikke til noe og virker ødeleggende på dem som hører på.

[15]Sett alt inn på å stå din prøve overfor Gud! Vær en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, men som legger fram sannhetens ord på rett måte.

[16] Vend ryggen til det ugudelige og tomme snakket. For de som taler slik, går bare lenger og lenger i ugudelighet,

[17] og deres ord vil spre seg som koldbrann. Blant dem er Hymeneos og Filetos,

[18]som har forvillet seg bort fra sannheten. For de sier at oppstandelsen allerede har skjedd, og de bryter ned troen hos folk.

[19] Men Guds grunnvoll står fast, og den har et segl med denne innskriften: «Herren kjenner sine», og: «Hver den som bekjenner Herrens navn, må vende seg bort fra urett».

[20] I et stort hus er det ikke bare kar av gull og sølv, men også av tre og leire, de første til fint bruk og de andre til simplere bruk.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[21] Den som renser seg og holder seg borte fra slikt, blir et kar til fint bruk, innviet og nyttig for husets herre, gjort i stand til all god gjerning.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[22] Legg ungdommens begjær bak deg og jag etter rettferd, troskap, kjærlighet og fred, sammen med andre som kaller på Herren av et rent hjerte.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[23] Men tåpelige diskusjoner som ingen lærer noe av, skal du avvise, for du vet at de skaper strid.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[24] En Herrens tjener må ikke ligge i strid, men være vennlig mot alle, dyktig til å undervise, villig til å tåle ondt,

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[25] så han ydmykt viser til rette dem som sier imot. For kanskje vil Gud en gang gi dem å vende om, så de lærer sannheten å kjenne.

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

[26]Da kan de våkne av rusen og komme seg ut av djevelens snare, hvor de holdes fanget så de gjør hans vilje.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

[1] Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

2. Timoteus 3

Menneskene i de siste tider

[1] Du skal vite at i de siste dager skal det komme vanskelige tider.

[2] pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

[2] For da skal menneskene være selvopptatte og pengegriske, brautende, hovmodige og spottende, ulydige mot foreldre, utakknemlige og uten respekt for det hellige,

[3] desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

[3]ukjærlige og uforsonlige, baktalende, ubeherskede, rå og ondsinnede,

[4] traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

[5] tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

[6] Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

[7] que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

[8] E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

[9] eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

[10] Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

[4]svikefulle, oppfarende og innbilske. De elsker nytelser høyere enn de elsker Gud.

[5]I det ytre har de gudsfrykt, men de fornekter gudsfryktens kraft. Vend deg bort fra slike folk!

[6] Blant dem er også de som sniker seg inn i hjemmene og får makt over svake kvinner som er nedlesset i synder, slike kvinner som lar seg drive av all slags begjær,

[7]og som stadig får undervisning, men aldri kan lære sannheten å kjenne.

[8] Som Jannes og Jambres satte seg opp mot Moses, setter disse mennene seg opp mot sannheten. Deres dømmekraft er ødelagt, og deres tro holder ikke mål.

[9]Men nå skal de ikke ha mer fremgang. For det skal bli klart for alle hvor vettløse disse er, slik det skjedde med de to andre.

Hold fast på det du har lært

[10]Men du har fulgt meg i lære og livsførsel, i holdning, tro, tålmodighet, kjærlighet, utholdenhet,

[11] og i forfølgelser og lidelser, slikt som jeg ble utsatt for i Antiokia, Ikonium og Lystra. Hvor mange forfølgelser jeg enn har måttet tåle, har Herren reddet meg ut av dem alle.

[12] Alle som vil leve et gudfryktig liv i Kristus Jesus, skal bli forfulgt.

[13]Men onde mennesker og svindlere vil gå fra vondt til verre. De fører vill og blir selv ført vill.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

[14] Men du skal holde fast på det du har lært og er blitt overbevist om. Du vet jo hvem du har lært det av.

[15] Helt fra du var et lite barn, har du kjent de hellige skriftene, de som kan gi deg visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus.

[16] Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd,

[17]så det mennesket som tilhører Gud, kan være fullt utrustet til all god gjerning.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

2. Timoteus 4

Fullfør løpet

[1] Så sant som han kommer og oppretter sitt rike, pålegger jeg deg for Guds og Jesu Kristi ansikt, han som skal dømme levende og døde:

[2]Forkynn Ordet, stå klar i tide og utide, vis til rette, tal til tukt og tal til trøst, med all tålmodighet og iherdig undervisning!

[3] For det skal komme en tid da folk ikke lenger tåler den sunne lære, men skaffer seg den ene læreren etter den andre, slik de selv finner for godt. For de vil ha det som klør i øret.

[4]De skal vende øret fra sannheten og holde seg til myter.

[5] Men du må være edruelig i alt du gjør. Bær lidelsene, gjør din gjerning som evangelist og fullfør din tjeneste.

O apóstolo prevê o seu martírio

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

[11] Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

[12] Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

[13] Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

[14] Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

[6] For nå blir jeg ofret, og tiden er inne da jeg skal bryte opp.

[7]Jeg har stridd den gode strid, fullført løpet og bevart troen.

[8] Nå ligger rettferdighetens seierskrans klar for meg. Den skal Herren, den rettferdige dommer, gi meg på den store dagen, ja, ikke bare meg, men alle som med kjærlighet har ventet på at han skal komme.

Venner og motstandere

[9]Kom til meg så fort du kan.

[10] For Demas forlot meg fordi han fikk den nåværende verden kjær. Han har dratt til Tessalonika, Kreskens til Galatia og Titus til Dalmatia.

[11] Bare Lukas er hos meg. Ta Markus med deg når du kommer, han er til stor hjelp for meg i tjenesten.

[12] Tykikos har jeg sendt til Efesos.

[13]Når du kommer, må du ta med deg kappen som jeg lot bli igjen i Troas hos Karpos, og bøkene, framfor alt pergamentrullene.

[14] Kobbersmeden Aleksander har gjort meg mye vondt. Herren skal gjengjelde ham etter hans gjerninger.

[15]Pass deg for ham, du også, for han har gått hardt imot læren vår.

[16] Første gang jeg forsvarte meg i retten, var det ingen som kom meg til hjelp. Alle forlot meg. Må det ikke bli tilregnet dem!

[17] Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

[18] O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

[19] Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

[20] Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

[21] Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[17] Men Herren var med meg og ga meg styrke til å fullføre forkynnelsen, så alle folkeslag kunne få høre. Og jeg ble reddet ut av løvens gap.

[18]Herren skal også redde meg fra alt ondt og frelse meg inn i sitt himmelske rike. Ham være ære i all evighet! Amen.

[19] Hils Priska og Akvilas og alle i Onesiforos' hus.

[20] Erastos ble igjen i Korint, og Trofimos lot jeg bli igjen i Miletos fordi han ble syk.

[21] Skynd deg å komme før vinteren! Evbolos, Pudens, Linus, Klaudia og alle våre søsken hilser deg.

[22] Herren være med din ånd! Nåden være med dere!

Epístola de Paulo a Tito

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,

Titus

Titus 1

Hilsen

[1] Paulus, Guds tjener og Jesu Kristi apostel – utsendt for å føre Guds utvalgte til tro og til erkjennelse av den sannhet som gir gudsfrykt

[2] og håp om evig liv. Dette livet har Gud, som ikke kan lyve, gitt løfte om fra evighet av,

[3] og da tiden var inne, åpenbarte han sitt ord i det budskapet som er betrodd meg etter befaling fra Gud, vår frelser.

[4] Jeg hilser Titus, mitt ektefødte barn i vår felles tro: Nåde og fred fra Gud, vår Far, og Kristus Jesus, vår frelser!

Eldste og tilsynsmenn

[5] Jeg lot deg bli igjen på Kreta for at du skulle ordne det som fremdeles var ugjort, og innsette eldste i hver by, slik jeg påla deg.

[6] En eldste må det ikke være noe å utsette på: Han skal være én kvinnes mann, barna hans må være troende, ikke trassige og ikke kunne beskyldes for å leve vilt og utsvevende.

[7] For en tilsynsmann er Guds forvalter, og det må ikke være noe å utsette på ham. Han må ikke være egenrådig, bråsint, drikkfeldig, voldelig eller ute etter skammelig vinning.

[8] Han skal være gjestfri, godhjertet, forstandig, rettskaffen, gudfryktig og herre over seg selv.

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[9] Han må holde seg til det troverdige ord som samsvarer med læren, slik at han duger både til å veilede i den sunne lære og til å vise til rette dem som sier imot.

Falske lærere

[10] For det finnes mange gjenstridige pratmakere som forvirrer andre, særlig blant de omskårne.

[11] Du må stoppe munnen på dem, for de fører ulykke over hele familier når de sprer sin forkastelige lære for skammelig vinnings skyld.

[12] En av deres egne, en profet, har sagt: «Kreterne er alltid løgnere, onde villdyr, glupske og late!”

[13] Dette vitnesbyrdet er sant. Derfor skal du vise dem strengt til rette, så de kan bli sunne i troen.

[14] De må ikke holde seg til jødiske myter og bud, gitt av mennesker som har vendt seg bort fra sannheten.

[15] Alt er rent for de rene, men for de urene og vantro er ingen ting rent. Nei, de er urene både i sinn og i samvittighet.

[16] De erklærer at de kjenner Gud, men fornekter ham med det de gjør. De er avskyelige og ulydige, ute av stand til å gjøre noe godt.

Titus 2

De kristnes liv i verden

[1] Men du skal undervise i samsvar med den sunne lære:

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[2]Eldre menn skal være edruelige, verdige og forstandige og sunne i troen, kjærligheten og tålmodigheten.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[3] På samme måte skal eldre kvinner oppføre seg slik det sømmer seg for de hellige. De skal ikke fare med sladder eller være avhengige av mye vin, men være gode eksempler,

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[4]så de kan lære de unge kvinnene å elske mann og barn,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[5] leve forstandig og rent, ta ansvar for hjemmet og underordne seg sine menn, slik at Guds ord ikke blir spottet.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[6]På samme måte skal du formane unge menn til å være forstandige

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[7] i all sin ferd. Vær selv et forbilde i gode gjerninger! La undervisningen din være uforfalsket og båret fram med alvor,

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[8] og la forkynnelsen din være sunn og uangripelig, så enhver motstander blir til skamme fordi han ikke har noe vondt å si om oss.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[9] Slavene skal du formane til å underordne seg herrene sine i alt. De skal rette seg etter dem og ikke si imot.

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

[10]De skal ikke stikke noe til seg, men alltid vise ekte troskap, så de i ett og alt kan være til pryd for Guds, vår frelsers lære.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

[11] Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,
[12] educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,
[13] aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,
[14] o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.
[15] Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

[1] Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,
[2] não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.
[3] Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.
[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

[11] For Guds nåde er blitt åpenbart til frelse for alle mennesker.
[12] Den oppdrar oss til å si nei til et ugudelig liv og verdslige lyster og leve forstandig, rettskaffent og gudfryktig i den verden som nå er,
[13] mens vi venter på vårt salige håp: at vår store Gud og frelser Kristus Jesus skal komme i herlighet.
[14] For Kristus ga seg selv for oss for å løse oss ut fra all urett og rense oss så vi kan være hans eget folk, som med iver gjør gode gjerninger.
[15] Dette skal du forkynne, og med myndighet skal du formane og vise til rette. La ingen se ned på deg!

Titus 3

Gjenfødelse og fornyelse

[1] Du skal minne dem om å underordne seg styresmaktene og myndighetene, rette seg etter dem og være villige til å gjøre alt som er godt.
[2] De må ikke snakke stygt om andre eller yppe til strid, men være forsonlige og vise ydmykhet mot alle mennesker.
[3] For vi var selv en gang uforstandige og ulydige, vi fór vill og var slaver av alle slags begjær og lyster. Vi levde i ondskap og misunnelse, ble hatet og hatet hverandre.
[4] Men det ble åpenbart hvor god vår Gud og frelser er, og at han elsker menneskene:

[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,
[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,
[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.
[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,
[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.
[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas

[5] Han frelste oss, ikke på grunn av våre rettferdige gjerninger, men fordi han er barmhjertig. Han frelste oss ved badet som gjenføder og fornyer ved Den hellige ånd,
[6] som han så rikelig har øst ut over oss ved Jesus Kristus, vår frelser,
[7] så vi skulle bli rettferdige ved hans nåde og bli arvinger til det evige liv, som er vårt håp.

[8] Dette er et troverdig ord, og jeg vil at du skal innprente det, så de som er kommet til tro på Gud, blir ivrige etter å gjøre gode gjerninger. Alt dette er godt og gagnlig for menneskene.

[9] Men tåpelige stridsspørsmål, slektstavler og strid og krangel om spørsmål i loven skal du holde deg borte fra, for slikt er unyttig og meningsløst.
[10] En vranglærer skal du avvise etter første og annen gangs tilrettevisning.
[11] For du vet at et slikt menneske er på avveier. Han synder og fører dom over seg selv.

Sluttord

[12] Når jeg sender Artemas eller Tykikos til deg, må du komme til meg i Nikopolis så fort du kan, for jeg har bestemt meg for å bli der vinteren over.
[13] Sørg for å utruste Zenas, den lovlærde, og Apollos, så de ikke mangler noe på reisen.
[14] Også våre egne folk må lære å gjøre gode gjerninger og hjelpe der det trengs, så deres liv ikke skal være uten frukt.

obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

[15] Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

[15]Alle her hos meg hilser deg. Hils alle som i troen elsker oss. Nåden være med dere alle!

Epístola de Paulo a Filemom

Filemom 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

[2] e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

[3] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

[5] estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

[6] para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

[7] Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

[8] Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

[9] prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

[10] sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

Filemon

Filemon 1

Hilsen

[1] Paulus, Kristi Jesu fange, og vår bror Timoteus hilser vår kjære venn og medarbeider Filemon,

[2] vår søster Appia, vår stridskamerat Arkippos og menigheten som samles i ditt hus:

[3]Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Filemons tro og kjærlighet

[4] Jeg takker alltid min Gud når jeg husker på deg i mine bønner.

[5]For jeg hører om kjærligheten du har til alle de hellige, og om din tro på Herren Jesus.

[6] Jeg ber om at den tro du har felles med oss, må være virksom og gi deg større innsikt i alt det gode vi har i Kristus.

[7]Din kjærlighet har vært til stor glede og oppmuntring for meg. For takket være deg, bror, er de hellige ved godt mot.

Filemon og Onesimos

[8]I Kristus kunne jeg nå med full rett pålegge deg å gjøre din plikt,

[9]men for kjærlighetens skyld vil jeg heller rette en bønn til deg. Her er jeg, den aldrende Paulus, nå også som Kristi Jesu fange,

[10] og jeg ber deg for Onesimos, barnet som jeg har fått her mens jeg sitter i lenker.

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[11] En gang var han unyttig for deg, men nå er han nyttig både for meg og deg.

[12] Når jeg nå sender ham tilbake til deg, er det som om jeg sender mitt eget hjerte.

[13] Jeg ville gjerne ha beholdt ham hos meg, så han kunne ha hjulpet meg i ditt sted når jeg nå bærer lenker for evangeliets skyld.

[14] Men uten ditt samtykke ville jeg ikke gjøre noe. For det gode du gjør, skal ikke skje av tvang, men frivillig.

[15]Kanskje ble han tatt fra deg en stund for at du skal få beholde ham for evig,

[16] ikke lenger som slave, men som noe mye mer – som en elsket bror. Det er han sannelig for meg. Hvor mye mer må han ikke da være det for deg, både som menneske og i Herren.

[17]Hvis du mener at du har fellesskap med meg, så ta imot ham som meg selv.

[18]Hvis han har gjort deg urett eller skylder deg noe, så sett det på min regning!

[19] Dette skriver jeg, Paulus, egenhendig: Jeg skal betale! Jeg vil ikke snakke om det du skylder meg: deg selv.

[20]Ja, bror, la meg nå ha nytte av deg i Herren! Gjør mitt hjerte rolig i Kristus!

[21]Jeg skriver til deg fordi jeg stoler på at du vil adlyde meg. Ja, jeg vet at du vil gjøre enda mer enn det jeg ber om.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.
[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,
[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.
[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[22] Og én ting til: Gjør et gjesterom klart for meg. For jeg håper at jeg skal bli gitt til dere som svar på bønnene deres.
[23] Epafras, min medfange for Kristi Jesu skyld, hilser deg,
[24]det samme gjør Markus, Aristarkos, Demas og Lukas, mine medarbeidere.
[25] Herren Jesu Kristi nåde være med deres ånd!

Epístola aos Hebreus	Hebreerne

Hebreus 1

A revelação de Deus

1 Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

2 nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

3 Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

4 tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

5 Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

6 E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

7 Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

8 mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

9 Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o

Hebreerne 1

Gud har talt gjennom Sønnen

1 Mange ganger og på mange måter har Gud i tidligere tider talt til fedrene gjennom profetene.

2 Men nå, i disse siste dager, har han talt til oss gjennom Sønnen. Ham har Gud innsatt som arving over alle ting, for ved ham skapte han verden.

3 Han er utstrålingen av Guds herlighet og bildet av hans vesen, og han bærer alt ved sitt mektige ord. Da han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye.

4 Slik ble han mye større enn englene, for det navnet han har fått i arv, er så mye større enn deres.

Sønnen står over englene

5 For aldri har Gud sagt til noen engel: Du er min Sønn, jeg har født deg i dag. Eller, som det også står: Jeg vil være far for ham, og han skal være sønn for meg.

6 Og når han på nytt fører den førstefødte inn i verden, sier han: Alle Guds engler skal tilbe ham.

7 Om englene sier han: Han gjør sine engler til vinder, sine tjenere til flammende ild.

8 Men om Sønnen: Din trone, Gud, står til evig tid, din herskerstav er rettferdighetens septer.

9 Du har elsket rettferd og hatet urett. Derfor har Gud, din Gud, salvet deg og ikke dine venner med gledens olje.

óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres

[10] Og videre: Du, Herre, grunnla jorden i begynnelsen, og himmelen er et verk av dine hender.

[11]De skal gå til grunne, men du består. De skal alle eldes som klær.

[12]Du ruller dem sammen som en kappe, de skiftes ut som klær. Men du er den samme, dine år tar aldri slutt.

[13] Men aldri har han sagt til noen engel: Sett deg ved min høyre hånd til jeg får lagt dine fiender som skammel for dine føtter.

[14] Er ikke alle englene ånder i Guds tjeneste, som sendes ut for å hjelpe dem som skal arve frelsen?

Hebreerne 2

Englers ord og Kristi ord

[1] Derfor må vi desto mer gi akt på det vi har hørt, så vi ikke driver bort fra det.

[2] For når det ordet som var talt gjennom engler, var gyldig, så hvert lovbrudd og all ulydighet fikk sin fortjente straff,

[3] hvordan skal da vi slippe unna hvis vi ikke bryr oss om en frelse som er så mye større? Den ble først forkynt av Herren og siden stadfestet for oss av dem som hadde hørt ham.

[4] Også Gud har gitt sitt vitnesbyrd, gjennom tegn og under og mange slags

e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

mektige gjerninger og ved å dele ut Den hellige ånds gaver etter sin vilje.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[5]For det er ikke under engler Gud har lagt den kommende verden som vi taler om.

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[6] Dette er det en som har vitnet om et sted: Hva er et menneske – at du husker på det, en menneskesønn – at du tar deg av ham?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[7]En kort tid har du stilt ham lavere enn engler. Men du har kronet ham med herlighet og ære,

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[8] alt har du lagt under hans føtter. Da Gud la alt under ham, da var ingen ting unntatt; alt skulle underlegges ham. Ennå kan vi ikke se at alt er lagt under ham.

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

[9]Men Jesus, som for en kort tid var stilt lavere enn englene, ham ser vi nå kronet med herlighet og ære fordi han led døden. Slik skulle han ved Guds nåde smake døden for alle.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[10] Gud ville føre mange barn til herlighet. For ham og ved ham er alle ting. Da måtte han la frelsens opphavsmann nå fullendelsen gjennom lidelser.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

[11] Han som helliggjør, og de som blir helliggjort, kommer alle fra den ene. Derfor skammer ikke Sønnen seg over å kalle dem søsken.

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

[12] Han sier: Jeg vil forkynne ditt navn for mine brødre, midt i forsamlingen vil jeg lovprise deg.

[13] Og igjen: Jeg vil sette min lit til ham. Og enda et sted: Se, jeg og barna som Gud har gitt meg.

[14] Siden barna er av kjøtt og blod, måtte også han fullt ut bli som dem. Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som har dødens makt, det er djevelen,

[15] og befri dem som av frykt for døden var i slaveri gjennom hele livet.

[16] Det er jo ikke engler han tar seg av. Nei, han tar seg av Abrahams ætt.

[17] Derfor måtte han på alle måter bli lik sine søsken, så han kunne være en barmhjertig og trofast øversteprest for Gud og sone folkets synder.

[18] Fordi han selv led og ble fristet, kan han hjelpe dem som blir fristet.

Hebreerne 3

Guds folk i ørkenen – og i dag

(3,1–4,13)

Jesus er større enn Moses

[1] Derfor, hellige søsken, dere som har fått del i det himmelske kallet, se på Jesus, den utsending og øversteprest som vi bekjenner.

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

[2] Han var trofast mot den som innsatte ham, slik Moses var trofast i hele Guds hus.

[3]Men Jesus ble verdig til å få større ære enn Moses, slik den som bygger et hus, får større ære enn huset.

[4]Et hus må jo alltid være bygd av noen, men Gud er den som har bygd alt.

[5]Moses var trofast som tjener i hele Guds hus, for å vitne om det som en gang skulle forkynnes.

[6] Men som sønn er Kristus satt til å styre hans hus. Og hans hus er vi, så sant vi holder fast på frimodigheten og det håpet som vi er stolte av.

I dag, om dere hører hans røst

[7] Derfor, som Den hellige ånd sier: I dag, om dere hører hans røst,

[8] så gjør ikke hjertene harde som under opprøret, den dagen de utfordret meg i ørkenen.

[9]Der utfordret fedrene deres meg, de satte meg på prøve, enda de hadde sett mine gjerninger

[10]i førti år. Derfor fikk jeg avsky for denne slekten og sa: De farer alltid vill i sitt hjerte, de kjenner ikke mine veier.

[11] Så sverget jeg i min vrede: Aldri skal de komme inn til min hvile!

[12] Se til, søsken, at ingen av dere blir onde og vantro i hjertet og faller fra den levende Gud.

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

[13] Dere skal heller oppmuntre hverandre hver dag, så lenge det heter «i dag», så ingen av dere skal la seg bedra av synden og bli forherdet.

[14] Vi har jo del i Kristus, så sant vi helt til det siste holder fast på det grunnlaget vi hadde i begynnelsen.

[15]Når det heter: I dag, om dere hører hans røst, så gjør ikke hjertene harde, som under opprøret,

[16]hvem var det da som hørte, men likevel gjorde opprør? Var det ikke alle de som dro ut av Egypt, ledet av Moses?

[17] Og hvem var det han hadde avsky for i førti år? Var det ikke dem som syndet og ble liggende som lik i ørkenen?

[18] Ja, hvem var det eden gjaldt da hansverget at de ikke skulle komme inn til hans hvile? Var det ikke de ulydige?

[19]Vi ser altså at det var vantro som førte til at de ikke kunne komme inn.

Hebreerne 4

Guds folk har en hvile i vente

[1]La oss altså være på vakt så det ikke skal vise seg at noen av dere blir liggende etter, siden løftet om å komme inn til Guds hvile fortsatt gjelder.

[2]For det gode budskapet er forkynt både for oss og for dem. Men ordet disse hørte, ble til ingen nytte, fordi de ikke ble ett i troen sammen med dem som hørte det.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer espada de dois gumes, e penetra até ao

[3] Og det er vi som tror, som går inn til hvilen. For han sa: Så sverget jeg i min vrede: Aldri skal de komme inn til min hvile! Guds gjerninger var riktignok fullført da verdens grunnvoll var lagt.

[4] For et sted har han sagt om den sjuende dagen: Så hvilte Gud på den sjuende dag fra alle sine gjerninger.

[5] Men her sier han: Aldri skal de komme inn til min hvile!

[6]Altså står det fortsatt igjen at noen skal komme inn til hvilen. For de som først fikk det gode budskapet, kom ikke inn på grunn av ulydighet.

[7] Derfor fastsetter han på nytt en dag: «i dag», når han lang tid etter gjennom David sier dette som vi alt har nevnt: I dag, om dere hører hans røst, så gjør ikke hjertene harde.

[8] For hvis Josva hadde ført dem til hvilen, ville ikke Gud senere ha talt om en annen dag.

[9]Altså er det fremdeles en sabbatshvile i vente for Guds folk.

[10] Den som kommer inn til hans hvile, får jo hvile fra sine gjerninger, slik Gud hvilte fra sine.

[11]La oss derfor ivre etter å komme inn til denne hvilen, så ingen faller fra på grunn av samme slags ulydighet.

[12] For Guds ord er levende og virkekraftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd,

ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

marg og bein, og dømmer hjertets tanker og planer.

[13] Ingen skapning er skjult for ham. Alt ligger åpent og nakent for øynene på ham som vi skal stå til regnskap for.

Jesus, den store øverstepresten

(4,14–10,18)

Prøvet i alt

[14] Siden vi har en stor øversteprest som har gått inn gjennom himlene, Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast ved bekjennelsen!

[15]For vi har ikke en øversteprest som ikke kan lide med oss i vår svakhet, men en som er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd.

[16] La oss derfor frimodig tre fram for nådens trone, så vi kan finne barmhjertighet og finne nåde som gir hjelp i rette tid.

Hebreerne 5

[1] En øversteprest blir alltid valgt ut blant mennesker og innsatt for å gjøre tjeneste for Gud på vegne av mennesker. Han skal bære fram gaver og offer for synder.

[2] Han kan vise mildhet mot dem som er uvitende og farer vill, fordi han selv er underlagt svakhet

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido, tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como

[3] og derfor må bære fram syndoffer også for seg selv, ikke bare for folket.

[4] Ingen tiltar seg denne verdigheten selv, men han blir kalt av Gud, slik som Aron.

[5] På samme måte har heller ikke Kristus gitt seg selv den ære å være øversteprest. Han fikk den av Gud, som sa til ham: Du er min Sønn, jeg har født deg i dag.

[6] Slik sier han også et annet sted: Du skal til evig tid være prest av samme slag som Melkisedek.

[7] Da Jesus levde som menneske, bar han fram bønner og nødrop, med høye skrik og tårer, til ham som kunne frelse ham fra døden, og han ble bønnhørt fordi han var gudfryktig.

[8] Enda han var Sønn, lærte han lydighet ved å lide.

[9] Da han hadde nådd fullendelsen, ble han opphav til evig frelse for alle dem som adlyder ham,

[10] han som av Gud ble kalt øversteprest av samme slag som Melkisedek.

Advarsel mot frafall

[11]Om dette har vi mye å si, men det er vanskelig å forklare siden dere er blitt så likegyldige til å høre.

[12] Etter så lang tid burde dere selv være lærere, men dere trenger noen som på nytt kan lære dere det første og grunnleggende i Guds ord. Dere er blitt slike som trenger melk, ikke fast føde.

necessitados de leite e não de alimento sólido.

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz

[13] For den som lever av melk, er et spedbarn og forstår seg ikke på budskapet om rettferdighet.

[14]Men fast føde er for de fullvoksne, de som ved å bruke sansene har øvd dem opp til å skjelne mellom godt og ondt.

Hebreerne 6

[1] Derfor skal vi nå gå videre fra det første vi lærte om Kristus, fram mot full modenhet. Vi vil ikke på nytt legge grunnvollen med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud,

[2]med undervisning om renselsesbad og håndspåleggelse, om de dødes oppstandelse og om evig dom.

[3]Slik skal vi gå videre, om Gud vil.

[4] Når noen en gang er blitt opplyst og har smakt den himmelske gave og fått del i Den hellige ånd,

[5]har smakt Guds gode ord og den kommende verdens krefter,

[6]og så faller fra, da er det umulig å fornye dem så de igjen vender om. De korsfester Guds Sønn på nytt og gjør ham til spott.

[7]Når en åker drikker regnet som stadig faller på den, og bærer grøde til nytte for

erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

dem som dyrker den, får den velsignelse fra Gud.

[8] Men bærer den torn og tistel, er den til ingen nytte. Forbannelsen er ikke langt borte, og det ender med at åkeren blir svidd av.

Guds løfte står fast

[9]Men når det gjelder dere, mine kjære, er vi overbevist om at det står bedre til, og at dere er på frelsens vei, selv om vi taler som vi gjør.

[10] For Gud er ikke urettferdig så han glemmer det dere har gjort, og den kjærlighet dere har vist hans navn ved å tjene de hellige, nå som før.

[11] Vi ønsker bare at hver og en av dere helt til det siste må vise like stor iver etter å bevare håpets fulle overbevisning.

[12]Da må dere ikke være likegyldige, men ha dem til forbilde som på grunn av tro og utholdenhet arver det som Gud har lovet.

[13] Da Gud ga Abraham løftet, sverget han ved seg selv, for han hadde ingen større å sverge ved.

[14] Han sa: Sannelig, jeg vil velsigne deg rikt og gjøre din ætt uendelig tallrik.

[15]Og Abraham ventet tålmodig og fikk det Gud hadde lovet ham.

[16] Mennesker sverger jo ved en som er større, og eden er en stadfestelse som gjør slutt på alle innvendinger.

[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,
[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;
[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,
[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[17]Gud ville gjøre det helt klart for arvingene til løftet at hans beslutning var uforanderlig. Derfor gikk han også god for den med en ed.
[18] Med løfte og ed, to ting som ikke kan forandres – og Gud kan ikke lyve – skulle vi ha en mektig trøst, vi som har søkt tilflukt ved å gripe det håpet som ligger foran oss.
[19] Dette håpet er et trygt og fast anker for sjelen. Det når innenfor forhenget,
[20] dit Jesus gikk inn som forløper for oss, han som til evig tid er blitt øversteprest av samme slag som Melkisedek.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,
[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;
[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

Hebreerne 7

Melkisedek – konge og prest

[1] Denne Melkisedek var konge i Salem og prest for Gud, Den høyeste. Han kom og møtte Abraham og velsignet ham da Abraham vendte tilbake etter seieren over kongene,
[2] og Abraham ga ham tiende av alt. Han er for det første Melkisedek, navnet betyr «rettferdighetens konge», og dernest er han konge i Salem, det vil si fredens konge.
[3] Han er uten far og uten mor og har ingen ættetavle. Hans dager har ingen begynnelse, og livet hans tar ikke slutt. Slik er han lik Guds Sønn; han er og blir prest for alltid.
[4] Se hvor stor han er, denne mannen som Abraham, patriarken, ga tiende av det beste krigsbyttet.

5 Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

6 entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

7 Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

8 Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

9 E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

10 Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

11 Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

12 Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

13 Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

5 De av Levis sønner som blir prester, skal etter loven ta tiende av folket, altså av sine søsken, enda de også nedstammer fra Abraham.

6Men Melkisedek, som ikke er av deres ætt, tok tiende av Abraham og velsignet ham som hadde fått Guds løfter.

7Nå kan ingen benekte at den som blir velsignet, står lavere enn den som velsigner.

8Ellers er det dødelige mennesker som mottar tiende, men her er det en som får det vitnesbyrdet at han lever.

9Ja, i og med Abraham har Levi, han som ellers mottar tiende, på sett og vis selv gitt tiende.

10For ennå ufødt var han i sin stamfar da Melkisedek gikk i møte med ham.

Prestedømmet som ikke bygger på loven

11 Dersom fullendelsen kunne nås gjennom det levittiske prestedømmet, som folket var bundet til ved loven, hvorfor måtte det da komme en prest av et annet slag, en som kalles prest av samme slag som Melkisedek og ikke som Aron?

12Når prestedømmet blir forandret, er det nødvendig at også loven blir forandret.

13For han det er tale om her, hørte til en annen stamme, og ingen fra den stammen har gjort tjeneste ved alteret.

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[14] Det er velkjent at vår Herre stammer fra Juda, og Moses har aldri sagt noe om prester fra den stammen.

[15]Alt dette blir enda tydeligere når det står fram en annen prest, som er lik Melkisedek.

[16]Han er ikke blitt prest gjennom en lov som krever en bestemt avstamning, men gjennom kraften i et uforgjengelig liv.

[17] Han får jo dette vitnesbyrdet: Du skal til evig tid være prest av samme slag som Melkisedek.

[18]Dermed blir et eldre bud opphevet fordi det er svakt og unyttig.

[19]Loven førte jo ikke noe fram til fullendelse. Men nå kommer noe bedre, et håp som gjør at vi kan komme Gud nær.

Kristus er prest til evig tid

[20]Dette har ikke skjedd uten ed. De andre ble prester uten ed,

[21]men denne ble innsatt med ed av Gud, som sier: Herren har sverget og angrer det ikke: Du skal til evig tid være prest.

[22] Derfor er den også så mye bedre, den pakten Jesus går god for.

[23]Dessuten har det vært flere slike prester, for døden hindret dem i å fortsette.

[24]Men Jesus har et prestedømme som ikke tar slutt, fordi han er og blir til evig tid.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[25] Derfor kan han også fullt og helt frelse dem som kommer til Gud ved ham, fordi han alltid lever og går i forbønn for dem.

[26] Ja, en slik øversteprest måtte vi ha: hellig, uten ondskap, ren, atskilt fra syndere og opphøyd over himlene.

[27] Han trenger ikke, som andre øversteprester, å bære fram offer hver dag, først for sine egne synder og så for folkets. For offeret har han båret fram én gang for alle da han ofret seg selv.

[28] De som loven innsetter til øversteprester, er svake mennesker. Men gjennom ordet som ble stadfestet med ed, og som kom senere enn loven, blir Sønnen innsatt, han som for evig har nådd fram til fullendelsen.

Hebreerne 8

Prestetjenesten i den himmelske helligdommen

[1] Hovedsaken i det vi taler om her, er dette: En slik øversteprest er det vi har, og han har satt seg på høyre side av Majestetens trone i himmelen.

[2] Der gjør han tjeneste i helligdommen, den sanne telthelligdommen, som er reist av Herren selv og ikke av mennesker.

[3] Hver øversteprest blir innsatt for å bære fram gaver og offer. Derfor må også Kristus ha noe å bære fram.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,
[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.
[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.
[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,
[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.
[10] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[4] Hvis han hadde vært på jorden nå, hadde han ikke vært prest, for her er det andre som bærer fram offergavene etter loven.
[5] Men de gjør tjeneste i en helligdom som bare er en etterligning og en skygge av den himmelske. Det ser vi av ordet Moses fikk fra Gud da han skulle reise telthelligdommen: Se til at du gjør alt etter det forbildet som ble vist deg på fjellet.

Jesus er mellommann for en ny pakt

[6] Men nå har Kristus fått en langt høyere prestetjeneste, siden han er mellommann for en pakt som er så mye bedre og hviler på bedre løfter.

[7] Hvis det ikke hadde vært noe å utsette på den første pakten, hadde det ikke vært bruk for en annen.
[8] Men Gud har noe å utsette på folket når han sier: Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg oppretter en ny pakt med Israels hus og Judas hus,

[9] ikke som den pakten jeg sluttet med fedrene deres den dagen jeg tok dem i hånden og førte dem ut av Egypt. For de ble ikke stående i min pakt, og jeg brydde meg ikke om dem, sier Herren.

[10] Men dette er pakten jeg vil slutte med Israels hus i dager som kommer, sier Herren: Jeg vil legge mine lovbud i deres sinn og skrive dem i deres hjerte. Jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk.

[11] E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

[11]Da skal ingen lenger undervise sin landsmann eller sin bror og si: «Kjenn Herren!» For de skal alle kjenne meg, både små og store.

[12] For i nåde vil jeg tilgi all uretten deres og ikke lenger huske syndene deres.

[13]Når Gud taler om en ny pakt, har han dermed sagt at den første er foreldet. Og det som blir gammelt og foreldet, vil snart være borte.

Hebreerne 9

Gudstjenesten i den gamle pakt

[1] Også den første pakten hadde sine forskrifter om gudstjeneste, og den hadde sin jordiske helligdom.

[2] Det var reist et telt, og i det forreste rommet, som kalles Det hellige, var lysestaken og bordet og skuebrødene.

[3] Bak det innerste forhenget var det et annet rom som kalles Det aller helligste.

[4] Det hadde et røkelsesalter av gull og paktkisten som var kledd med gull over det hele. I kisten var en gullkrukke med manna, Arons stav som fikk friske skudd, og pakttavlene.

[5] Over kisten var herlighetens kjeruber; de skygget over soningsstedet. Dette kan vi ikke gå nærmere inn på nå.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

[6] Slik var alt dette ordnet. I det forreste rommet går prestene stadig inn når de skal utføre tjenesten.

[7] Men i det andre går øverstepresten inn alene og bare én gang om året, og aldri uten blod som han bærer fram for seg selv og for alle synder folket har gjort uten å vite det.

[8] Dermed viser Den hellige ånd at veien inn i helligdommen ikke er blitt åpenbart så lenge det forreste rommet ennå står.

[9] Dette er et bilde på den tiden som nå er. De bærer fram gaver og offer som ikke kan gjøre den som dyrker Gud, fullkommen når det gjelder samvittigheten.

[10] Akkurat som reglene om mat og drikke og om alle slags renselser er dette bare ytre forskrifter. De skulle gjelde fram til tiden da den rette ordningen ble innført.

Kristi tjeneste som øversteprest

[11] Men Kristus er kommet som øversteprest for alt det gode vi nå har. Han har gått igjennom det teltet som er større og mer fullkomment, og som ikke er laget av menneskehånd, det vil si: som ikke tilhører denne skapte verden.

[12] Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle og kjøpte oss fri for evig.

[13] Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

[13] Blodet av bukker og okser og asken av en kvige gjør hellig og ren i det ytre når det blir stenket på dem som er blitt urene.

[14] muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

[14] Hvor mye mer skal ikke da Kristi blod rense samvittigheten vår fra døde gjerninger, så vi kan tjene den levende Gud. For Kristus har i kraft av en evig Ånd båret seg selv fram som et feilfritt offer for Gud.

[15] Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

[15] Derfor er Kristus mellommann for en ny pakt. Han døde for å kjøpe oss fri fra lovbruddene under den første pakten, for at de som er kalt, skal få den evige arven som var lovet dem.

[16] Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

[16]Når det foreligger et testamente, må det godtgjøres at den som har opprettet det, er død.

[17] pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

[17]Testamentet trer i kraft først når opphavsmannen er død; det gjelder ikke så lenge han lever.

[18] Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

[18]Derfor ble heller ikke den første pakten opprettet uten blod.

[19] porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

[19]Da Moses hadde kunngjort for hele folket alle budene som står i loven, tok han blodet av kalvene og bukkene, sammen med vann, skarlagensrød ull og isop, og stenket både på bokrullen og på hele folket

[20] dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

[20] og sa: Dette er paktens blod; denne pakten har Gud fastsatt for dere.

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda

[21]På samme måte stenket han blod på teltet og på alle kar som ble brukt under gudstjenesten.

[22] Etter loven blir jo nesten alt renset med blod, og uten at blod blir utøst, er det ingen som får tilgivelse.

[23] De jordiske etterligningene av det som er i himmelen, må altså renses på denne måten. Men selve den himmelske helligdommen må renses ved offer som er bedre enn disse.

[24] For Kristus gikk ikke inn i en helligdom som er gjort av menneskehånd og bare er et bilde av den sanne helligdommen. Han gikk inn i selve himmelen, og nå trer han fram for Guds ansikt for vår skyld.

[25]Han gikk heller ikke inn dit for å bære fram seg selv som offer flere ganger, slik øverstepresten år etter år trer inn i helligdommen med blod som ikke er hans eget.

[26] I så fall måtte han ha lidd mange ganger helt fra verdens grunnvoll ble lagt. Men nå har han åpenbart seg én gang for alle ved tidenes ende for å ta bort synden ved sitt offer.

[27]Slik alle mennesker må dø én gang og siden komme for dommen,

[28] slik er også Kristus ofret én gang for å bære syndene for de mange, og siden skal han for annen gang komme til syne, ikke

vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

for syndens skyld, men for å frelse dem som venter på ham.

Hebreerne 10

Kristi offer tar bort synden

[1] Loven inneholder bare en skygge av alt det gode som skulle komme, ikke det sanne bildet av tingene. Hvert år bæres det fram offer som stadig er de samme, men med disse makter ikke loven å gjøre dem som ofrer, fullkomne.

[2]Ellers hadde de vel holdt opp med å bære fram offer? For hvis de som deltar i gudstjenesten, var blitt renset én gang for alle, ville de ikke lenger ha noen bevissthet om synd.

[3]Men ofrene er hvert år en påminning om synd.

[4] For blodet av okser og bukker kan umulig ta bort synder.

[5] Derfor sier Kristus når han kommer inn i verden: Slaktoffer og offergave ville du ikke ha, men en kropp gjorde du i stand til meg;

[6]brennoffer og syndoffer hadde du ingen glede i.

[7]Da sa jeg: Se, her kommer jeg for å gjøre din vilje, Gud. I bokrullen er det skrevet om meg.

[8] Først sier han: Slaktoffer og offergaver, brennoffer og syndoffer ville du ikke ha og hadde du ikke glede i, enda det er slike offer som bæres fram etter loven.

[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[9]Deretter sier han: Se, her kommer jeg for å gjøre din vilje. Han opphever det første for å la det andre gjelde.

[10]I kraft av denne viljen er vi blitt helliget ved at Jesu Kristi kropp ble båret fram som offer én gang for alle.

[11] Alle prester står daglig og gjør tjeneste og bærer gang på gang fram de samme ofrene, som aldri kan ta bort synder.

[12] Men Jesus har for alltid båret fram et eneste offer for synder og satt seg ved Guds høyre hånd.

[13] Nå venter han bare på at hans fiender skal bli lagt som skammel for føttene hans.

[14] For ved en eneste offergave har han for alltid gjort dem som helliges, fullkomne.

[15]Også Den hellige ånd vitner for oss om dette. For først sier han:

[16] Dette er pakten jeg vil slutte med dem i dager som kommer, sier Herren: Jeg vil legge mine lovbud i deres hjerte og skrive dem i deres sinn.

[17]Og så: Jeg vil ikke lenger huske syndene deres og all deres urett.

[18]Men der det er tilgivelse for syndene, trengs det ikke lenger noe offer for synd.

Frimodighet og bekjennelse i menigheten

[19] Så har vi da, søsken, frimodighet ved Jesu blod til å gå inn i helligdommen,

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[20] dit han har innviet en ny og levende vei for oss gjennom forhenget, som er hans kropp.

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[21] Og siden vi har en så stor prest over Guds hus,

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[22] så la oss komme fram med oppriktig hjerte og full visshet i troen, med hjertet renset for vond samvittighet og kroppen badet i rent vann.

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[23] La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av håpet, for han som ga løftet, er trofast.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[24]La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

[25] Og la oss ikke holde oss borte når menigheten vår samles, som noen har for vane. La oss heller oppmuntre hverandre, og det så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

[26] Fortsetter vi å synde med vitende og vilje etter at vi har lært sannheten å kjenne, da finnes det ikke lenger noe offer for synder.

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[27]Forferdelig er det vi da har i vente: Dommen og Guds brennende iver skal fortære dem som står ham imot.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

[28] Den som forkaster Moseloven, møter ingen barmhjertighet, men må dø på to eller tre vitners ord.

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

[29] Hvor mye strengere straff synes dere ikke den fortjener som har trampet Guds Sønn under fot, vanhelliget paktens blod som han selv er blitt helliget ved, og spottet nådens Ånd?

[30] Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

[31] Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

[32] Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

[33] ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

[34] Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

[35] Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.

[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;

[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.

[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

Hebreus 11

A natureza da fé

[30] Vi kjenner jo ham som har sagt: Straffen hører meg til, jeg skal gjengjelde.Og videre: Herren skal dømme sitt folk.

[31] Det er forferdelig å falle i hendene på den levende Gud!

[32] Men tenk nå tilbake på den første tiden, den gangen dere ble opplyst og siden holdt ut i de lidelsene dere måtte kjempe med.

[33]Snart ble dere hånt og plaget for øynene på folk, snart gjorde dere felles sak med andre som måtte gjennomgå det samme.

[34] Ja, dere led med dem som satt i fengsel, og fant dere med glede i at det dere eide, ble røvet fra dere. For dere visste at dere eier noe som er bedre, og som varer.

[35]Kast ikke vekk frimodigheten! For den gir stor lønn.

[36] Dere trenger utholdenhet, så dere kan gjøre Guds vilje og vinne det som er lovet.

[37] For ennå er det bare en kort stund, så kommer han som skal komme, og han skal ikke drøye.

[38] Min rettferdige skal leve ved tro; men trekker han seg unna, har min sjel ingen glede i ham.

[39] Men vi er ikke av dem som trekker seg unna og går fortapt; vi er av dem som tror og berger sin sjel.

Hebreerne 11

Vitnesbyrd om tro

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.

[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.

[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[1] Troen er et pant på det vi håper, et bevis for det vi ikke ser.

[2]For sin tro fikk de gamle godt vitnesbyrd.

[3] I tro forstår vi at verden er skapt ved Guds ord, og at det vi ser, har sitt opphav i det usynlige.

[4] I tro bar Abel fram for Gud et bedre offer enn Kain. Fordi Abel trodde, fikk han vitnesbyrd om at han var rettferdig, det vitnet Gud om da han ofret. Og med sin tro taler han ennå etter sin død.

[5] I tro ble Henok rykket bort uten å dø. Ingen så ham mer, for Gud hadde tatt ham til seg. Før han ble rykket bort, fikk han vitnesbyrd om at han var til glede for Gud.

[6]Uten tro er det umulig å være til glede for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.

[7] I tro fikk Noah varsel om det som ennå ikke var synlig. I gudsfrykt bygde han en ark og berget sin familie. Hans tro ble en dom over verden, og selv ble han arving til den rettferdighet som troen gir.

[8] I tro var Abraham lydig da han ble kalt, så han dro ut til et land som han skulle få i arv. Han dro av sted uten å vite hvor han kom.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

[10] porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

[11] Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

[12] Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

[13] Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

[14] Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

[15] E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

[16] Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

[9]I tro levde han som fremmed i det landet Gud hadde lovet ham. Han bodde i telt sammen med Isak og Jakob, som var medarvinger til det samme løftet.

[10] For han ventet på byen med de faste grunnvollene, den som har Gud til byggmester og skaper.

[11] I tro fikk også Sara kraft til å grunnlegge en ætt, enda hun var ufruktbar og for gammel til å få barn. For hun stolte på at han som hadde gitt løftet, var trofast.

[12] Fra én mann, som var uten livskraft, kom det derfor en ætt så tallrik som stjernene på himmelen og så talløs som sanden på havets strand.

[13] I denne troen døde alle disse uten å ha fått det som var lovet. De bare så det langt borte og hilste det, og de bekjente at de var fremmede og hjemløse på jorden.

[14]Når de taler slik, viser de klart at de lengter etter et fedreland.

[15]Hvis de hadde tenkt på det landet de dro ut fra, hadde de hatt tid til å vende tilbake.

[16] Men nå er det et bedre land de lengter etter: det himmelske. Derfor skammer ikke Gud seg over dem, men vil kalles deres Gud, for han har gjort i stand en by til dem.

[17] I tro bar Abraham fram Isak som offer da han ble satt på prøve. Sin eneste sønn var han villig til å ofre, enda han hadde fått løftene

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

[21] Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

[22] Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

[23] Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

[24] Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

[25] preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[18] og dette var blitt sagt til ham: Gjennom Isak skal du få en ætt som skal kalles din.

[19]Han regnet med at Gud har makt også til å vekke opp døde. Derfor fikk han sønnen tilbake – i dette ligger et forbilde.

[20] I tro var det Isak velsignet Jakob og Esau med tanke på det som skulle komme.

[21] I tro velsignet Jakob, da han skulle dø, begge sønnene til Josef. Og bøyd over toppen av staven sin lovpriste han og tilba.

[22] I tro talte Josef da han lå på det siste, om israelittenes utgang fra Egypt, og han ga påbud om hva de skulle gjøre med knoklene hans.

[23] I tro gjemte foreldrene til Moses gutten i tre måneder da han var født. For de så at det var et vakkert barn, og lot seg ikke skremme av kongens ordre.

[24] I tro nektet Moses, da han ble stor, å kalles sønn av faraos datter.

[25]Han ville heller lide vondt sammen med Guds folk enn å nyte synden en kort tid.

[26]Han holdt Kristi vanære for en større rikdom enn skattene i Egypt, for han så fram til lønnen.

[27] I tro forlot han Egypt uten å frykte kongens vrede. Han holdt ut, for det var som om han så den usynlige.

[28] Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

[28] I tro holdt han påske og strøk blodet på dørkarmene, for at ødeleggeren ikke skulle røre de førstefødte hos israelittene.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[29] I tro gikk de gjennom Rødehavet som over tørt land. Men da egypterne prøvde på det samme, druknet de.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

[30] Ved tro falt Jerikos murer da folket hadde gått omkring dem i sju dager.

[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

[31] I tro ble Rahab, hun som var prostituert, reddet fra å omkomme sammen med de ulydige; for med fred hadde hun tatt imot dem som kom for å speide ut landet.

[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

[32] Og hva skal jeg ellers nevne? Tiden strekker ikke til hvis jeg skal fortelle om Gideon, Barak, Samson og Jefta, om David, Samuel og profetene.

[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

[33] Ved tro vant de over kongeriker, holdt retten oppe, fikk løfter oppfylt, lukket gapet på løver,

[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

[34] slukket voldsom ild, slapp unna bitende sverd, gikk fra svakhet til styrke, ble sterke i krig og slo fiendtlige hærer på flukt.

[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

[35] Kvinner fikk tilbake sine døde; de hadde stått opp. Noen ble torturert og avslo å bli kjøpt fri, for de ville heller nå fram til en bedre oppstandelse.

[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

[36] Andre måtte tåle spott og piskeslag, ja, til og med lenker og fengsel.

[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de

[37] Noen ble steinet, saget i stykker eller drept med sverd. Andre måtte gå omkring

ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho

i saueskinn og geiteskinn, nødlidende, forfulgt og mishandlet.

[38]Verden var dem ikke verdig, og de måtte flakke omkring i øde trakter og på fjell og holde til i grotter og huler.

[39] Alle disse fikk godt vitnesbyrd for sin tro, men de oppnådde ikke å få det som var lovet.

[40]Gud så for seg noe som er bedre for oss: at de ikke skulle nå fram til fullendelsen uten oss.

Hebreerne 12

Troens opphavsmann og fullender

[1] Derfor, når vi har så stor en sky av vitner omkring oss, så la oss legge av alt som tynger, og synden som så lett fanger oss inn, og med utholdenhet fullføre det løpet som ligger foran oss,

[2] med blikket festet på ham som er troens opphavsmann og fullender, Jesus. For å få den gleden han hadde i vente, holdt han ut på korset uten å bry seg om skammen, og nå har han satt seg på høyre side av Guds trone.

[3] Ja, tenk på ham som holdt ut en slik motstand fra syndere, så dere ikke blir trette og motløse.

Gud oppdrar oss

[4]I kampen mot synden har dere ennå ikke gjort slik motstand at det kostet blod.

[5] Har dere glemt den formaningen som taler til dere som til barn: Min sønn, forakt

meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

det ikke når Herren irettesetter, mist ikke motet når han refser.

6 porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

6 For den Herren elsker, viser han til rette, og han straffer hver sønn han tar seg av.

7 É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

7Hold ut og la dere oppdra, for Gud tar seg av dere som sønner. Ja, la meg få se den sønn som faren ikke viser til rette!

8 Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

8Hvis dere ikke blir vist til rette som alle andre, er dere ikke sønner, men uekte barn.

9 Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

9Vi har hatt våre jordiske fedre som oppdro oss, og vi hadde respekt for dem. Har vi ikke mye større grunn til å bøye oss under åndenes Far, så vi kan vinne livet?

10 Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

10For fedrene viste oss til rette bare en kort tid og slik de selv syntes var best. Men han gjør det til vårt beste, for at vi skal få del i hans hellighet.

11 Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

11 All irettesettelse synes nok å være mer til sorg enn til glede mens den står på. Men siden gir den tilbake fred og rettferd som frukt hos dem som er blitt oppøvd ved den.

12 Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

12 Derfor, styrk de slappe hender og de vaklende knær!

13 e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

13 La føttene gå rett fram på veien, så det halte ikke blir vridd ut av ledd, men heller blir helbredet.

A exortação à paz e à pureza

14 Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

14 Streb etter fred med alle, og etter helliggjørelse, for uten den skal ingen se Herren.

15 atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;

16 nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

17 Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

O contraste entre Sinai e Sião

18 Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

19 e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

20 pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

21 Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

22 Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

23 e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

15 Se til at ingen går bort fra Guds nåde! La ingen bitter rot få vokse opp og volde skade så mange blir forgiftet.

16 Se til at ingen driver hor og lever ugudelig som Esau, han som solgte førstefødselsretten sin for et eneste måltid mat.

17 Dere vet jo at han senere ble avvist da han ønsket å få velsignelsen. Det var ikke mulig å vende om, enda han ba med tårer.

Sinai og Sion

18 Dere er ikke kommet til et fjell dere kan ta og føle på, ikke til flammende ild, skyer, mørke og storm,

19ikke til gjallende horn og en røst som talte slik at de som hørte den, ba om å bli spart for å høre mer.

20 For de kunne ikke tåle den befalingen som ble gitt: Om så et dyr kommer nær fjellet, skal det steines.

21 Ja, så gruvekkende var synet at Moses sa: «Jeg skjelver av skrekk.»

22 Nei, dere er kommet til fjellet Sion, til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem, til ti tusener av engler, til en høytidsfeiring,

23 til forsamlingen av de førstefødte som er oppskrevet i himmelen. Dere er kommet til en dommer som er alles Gud,

til åndene av de rettferdige som har nådd fullendelsen,

[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

[24] til Jesus, mellommannen for en ny pakt, og til det rensende blodet som taler sterkere enn Abels blod.

[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

[25] Se til at dere ikke avviser ham som taler! De som avviste ham som talte guddomsord her på jorden, kom ikke unna. Enda mindre skal vi komme unna dersom vi vender oss bort fra ham som taler fra himmelen.

[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

[26] Den gangen fikk hans røst jorden til å skjelve. Men nå har han lovet: Enda en gang vil jeg riste ikke bare jorden, men også himmelen.

[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

[27] Her står det: «enda en gang». Dette viser at det som kan rokkes fordi det hører til det skapte, skal skiftes ut, for at det som ikke kan rokkes, skal bestå.

[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[28]Derfor: Siden vi får et urokkelig rike, så la oss være takknemlige og med takk gjøre vår tjeneste i gudsfrykt og ærefrykt, til glede for Gud.

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

[29] For vår Gud er en fortærende ild.

Hebreus 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

Hebreerne 13

Glem ikke å gjøre det gode

[1] Hold søskenkjærligheten levende!

[2] Glem ikke å være gjestfrie, for på den måten har noen hatt engler som gjester, uten å vite det.

[3] Husk på dem som sitter i fengsel, som om dere var lenket sammen med dem, og husk på dem som blir mishandlet, som om det gjaldt deres egen kropp.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

[8] Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

[9] Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

[10] Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

[11] Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

[12] Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

[13] Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

[4] La ekteskapet holdes i ære av alle, og la ektesengen bevares ren. For Gud vil dømme dem som driver hor eller bryter ekteskapet.

[5]La ikke kjærlighet til penger styre livet, men nøy dere med det dere har. For Gud har sagt: Jeg svikter deg ikke og forlater deg ikke.

[6]Derfor kan vi tillitsfullt si: Herren er min hjelper, jeg frykter ikke. Hva kan mennesker gjøre meg?

Lederne i menigheten og den rette lære

[7] Glem ikke lederne deres, de som talte Guds ord til dere. Tenk på deres liv og utgangen det fikk, og ta deres tro til forbilde!

[8] Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.

[9] La dere ikke rive med av alle slags fremmede lærdommer! Det er godt at hjertet blir styrket ved nåden, ikke ved bestemte slag mat, for de som følger slike regler, har aldri hatt nytte av det.

[10]Vi har et alter, og de som gjør tjeneste i telthelligdommen, har ikke rett til å spise fra det.

[11] Øverstepresten bærer blodet av offerdyrene inn i helligdommen til soning for synd, men kroppene blir brent opp utenfor leiren.

[12] Derfor led også Jesus utenfor porten, for å hellige folket ved sitt eget blod.

[13]Så la oss gå ut til ham utenfor leiren og bære hans vanære.

[14] Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

[15] Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[14] For her på jorden har vi ingen by som består; vi lengter etter den som skal komme.

[15] La oss da ved ham stadig bære fram for Gud vår lovprisning som offer, det vil si frukten av lepper som bekjenner hans navn.

[16]Men glem ikke å gjøre godt og dele med andre, for slike offer er til glede for Gud.

[17] Vær lydige mot lederne deres og rett dere etter dem! For de våker over sjelene deres og skal en gang avlegge regnskap. Sørg for at de kan gjøre det med glede, uten å sukke. Ellers blir det ikke til gagn for dere.

Ønsker og hilsener

[18] Be for oss! Vi vet at vi har god samvittighet, for vi vil gjerne gå riktig fram på alle måter.

[19] Jeg ber dere om forbønn, aller mest for at dere desto snarere kan få meg tilbake.

[20] Fredens Gud, han som i kraft av en evig pakts blod førte den store hyrden for sauene, vår Herre Jesus Kristus, opp fra de døde,

[21] må han utruste dere med alt godt, så dere gjør hans vilje. Ja, måtte han ved Jesus Kristus skape i oss det som er godt i hans øyne. Ham være ære i all evighet! Amen.

[22]Jeg ber dere, søsken, ta vel imot disse ordene til formaning og trøst, selv om jeg måtte skrive så kortfattet til dere.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.
[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.
[25] A graça seja com todos vós.

[23] Dere skal vite at vår bror Timoteus er løslatt. Hvis han kommer snart, skal jeg se dere sammen med ham.
[24]Hils alle deres ledere og alle de hellige! De fra Italia sender dere sin hilsen.
[25]Nåden være med dere alle!

Epístola de Tiago

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e desaparece a formosura do seu aspecto;

Jakob

Jakob 1

Hilsen

[1] Jakob, Guds og Herren Jesu Kristi tjener, sender sin hilsen til de tolv stammer som er spredt omkring i fremmede land.

Tro i prøvelse og fristelse

[2] Se det bare som en glede, søsken, når dere møter alle slags prøvelser.

[3]For dere vet at når troen blir prøvet, skaper det utholdenhet.

[4] Men utholdenheten må føre til fullkommen gjerning, så dere kan være fullkomne og hele, uten noen mangel.

[5] Om noen blant dere mangler visdom, skal han be til Gud, som villig og uten å bebreide gir til alle, og han skal få.

[6] Men han må be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner en bølge på havet som drives og kastes hit og dit av vinden.

[7]Ikke må et slikt menneske vente å få noe av Herren,

[8] splittet som han er, og ustø i all sin ferd.

[9] En bror som står lavt i rang, skal være stolt av hvor høyt han blir satt,

[10] og en rik mann skal være stolt av hvor lavt han blir satt, for som blomsten i gresset skal han forgå.

[11]Solen stiger med sin brennende hete, gresset visner, blomsten faller av, og all

assim também se murchará o rico em seus caminhos.

A origem do pecado

[12] Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

[13] Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

[14] Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

[15] Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

A origem do bem

[16] Não vos enganeis, meus amados irmãos.

[17] Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

[18] Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

A prática da palavra de Deus

[19] Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

[20] Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei,

dens skjønnhet er borte. På samme måte skal den rike visne midt i alt sitt strev.

[12] Salig er det mennesket som holder ut i fristelser. For når han har stått sin prøve, skal han få livets seierskrans, som Gud har lovet dem som elsker ham.

[13]Ingen som blir fristet, må si: «Det er Gud som frister meg.» For Gud fristes ikke av det onde, og selv frister han ingen.

[14] Alle blir fristet av sitt eget begjær, som lokker og drar.

[15] Når lysten er blitt svanger, føder den synd, og når synden er moden, føder den død.

[16]La dere ikke føre vill, mine kjære søsken!

[17] All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra ham som er himmellysenes Far. Hos ham er det ingen forandring eller skiftende skygger.

[18] Av sin egen vilje har han født oss ved sannhetens ord, for at vi skal være en førstegrøde av dem han har skapt.

Høre og gjøre

[19] Dette må dere vite, mine kjære søsken: Enhver skal være rask til å høre, men sen til å tale og sen til å bli sint.

[20]For sinne hos et menneske fører ikke til det som er rett for Gud.

[21] Legg da av alt urent og all ondskap, og ta ydmykt imot det ordet som er plantet i

com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

22 Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

23 Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

24 pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

25 Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

26 Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

27 A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

1 Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

2 Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

dere, og som har makt til å frelse sjelene deres.

22 Dere må gjøre det Ordet sier, ikke bare høre det, ellers vil dere bedra dere selv.

23For den som hører Ordet, men ikke gjør det Ordet sier, ligner en mann som ser på ansiktet sitt i et speil.

24Han ser på det, går sin vei og glemmer straks hvordan han så ut.

25 Men den som ser inn i frihetens fullkomne lov og fortsetter med det, blir ikke en glemsom hører, men en gjerningens gjører. Et slikt menneske skal være lykkelig i sin gjerning.

26 Den som mener at han dyrker Gud, men ikke holder tungen i tømme, bedrar seg selv, og hans gudsdyrkelse er uten verdi.

27 En gudsdyrkelse som er ren og feilfri for Gud, vår Far, er å hjelpe enker og foreldreløse barn i deres nød, og ikke la seg flekke til av verden.

Jakob 2

Rike og fattige

1 Mine søsken! Dere kan ikke tro på vår Herre Jesus Kristus, herlighetens Herre, og samtidig gjøre forskjell på folk.

2 Sett at det kommer to menn inn i forsamlingen deres, den ene i staselige klær og med gullring på fingeren, den andre fattig og i skitne klær.

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[3]Så legger dere merke til ham med de staselige klærne og sier: «Vær så god, her er en god plass», men til den fattige: «Du kan stå der!» eller: «Sett deg her ved føttene mine!»

[4]Har dere ikke da skapt et skille blant dere? Er dere ikke blitt dommere med onde tanker?

[5] Hør, mine kjære søsken: Har ikke Gud utvalgt de fattige i verden til å være rike i troen og til å arve det riket han har lovet dem som elsker ham?

[6] Men dere har foraktet den fattige! Er det ikke de rike som undertrykker dere og drar dere fram for retten?

[7]Og er det ikke de som spotter det gode navnet som er nevnt over dere?

[8] Dersom dere oppfyller den kongelige lov i Skriften: Du skal elske din neste som deg selv, da gjør dere rett.

[9] Men gjør dere forskjell på folk, da synder dere, og loven anklager dere som lovbrytere.

[10]For den som holder hele loven, men snubler i ett av budene, har gjort seg skyldig i å bryte dem alle.

[11] For han som sa: Du skal ikke bryte ekteskapet, han sa også: Du skal ikke slå i hjel. Om du ikke bryter ekteskapet, men slår i hjel, da er du en lovbryter.

[12] Etter frihetens lov skal dere dømmes, etter den skal dere tale og handle.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

A fé sem obras é morta

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,

[13] For dommen skal være ubarmhjertig mot den som ikke har vist barmhjertighet, men barmhjertigheten triumferer over dommen.

Tro og gjerninger

[14] Hva hjelper det, søsken, om noen sier at han har tro, når han ikke har gjerninger? Kan vel troen frelse ham?

[15] Sett at en bror eller søster ikke har klær og mangler mat for dagen,

[16]og en av dere sier til dem: «Gå i fred, hold dere varme og spis dere mette» – hva hjelper det, dersom dere ikke gir dem det kroppen trenger?

[17]Slik er det også med troen: i seg selv, uten gjerninger, er den død.

[18]Kanskje vil noen si: «Du har tro, jeg har gjerninger.» Vis meg din tro uten gjerninger, så vil jeg ut fra gjerningene vise deg min tro.

[19] Du tror at Gud er én? Det gjør du rett i. Også de onde åndene tror det – og skjelver!

[20]Du tankeløse menneske, vil du ikke innse at tro uten gjerninger er til ingen nytte?

[21] Var det ikke på grunn av gjerninger at vår far Abraham ble kjent rettferdig da han bar fram Isak, sønnen sin, som offer på alteret?

[22] Slik kan du se at troen virket sammen med gjerningene hans, og gjennom gjerningene ble troen fullendt.

[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

[23]Dermed ble dette skriftordet oppfylt: Abraham trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig, og han ble kalt «Guds venn».

[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

[24]Dere ser altså at mennesket kjennes rettferdig på grunn av gjerninger og ikke bare på grunn av tro.

[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?

[25] Var det ikke slik med Rahab også, hun som var prostituert? Hun ble kjent rettferdig på grunn av gjerninger, fordi hun tok imot utsendingene og slapp dem ut en annen vei.

[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

[26] For som kroppen er død uten ånd, er troen død uten gjerninger.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.

[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

Jakob 3

Tungen er en ild

[1] Ikke mange av dere bør bli lærere, mine brødre, for dere vet at vi lærere skal få så mye strengere dom.

[2] Alle snubler vi ofte. Den som ikke snubler og feiler med det han sier, er fullkommen og i stand til å holde hele kroppen i tømme.

[3]Vi legger jo bissel i munnen på en hest for at den skal lystre oss, og da kan vi styre hele hesten.

[4]Ja, selv store skip, som drives av sterke vinder, kan med et lite ror styres dit styrmannen vil.

[5] Slik er det også med tungen. Den er en liten kroppsdel, men kan skryte av sin

store makt. Ja, en liten ild kan sette den største skog i brann!

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6] Også tungen er en ild, en verden av ondskap blant våre lemmer. Den smitter hele kroppen og setter livshjulet i brann, og selv blir den satt i brann av helvete.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7]Alt i naturen, både ville dyr og fugler, krypdyr og fisk, kan temmes og er blitt temmet av mennesket, som selv er en del av naturen.

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8]Men tungen makter ikke noe menneske å temme, skiftende og ond som den er, full av dødbringende gift.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9] Med den lovpriser vi vår Herre og Far, og med den forbanner vi menneskene som er skapt i Guds bilde.

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10] Fra samme munn kommer det både lovprisning og forbannelse. Slik må det ikke være, mine søsken!

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11]Strømmer det vel friskt og bittert vann fra samme kilde?

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12] Mine søsken, kan vel et fikentre bære oliven eller en vinstokk bære fiken? Like lite kan en salt kilde gi friskt vann.

A sabedoria lá do alto

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

Sann og falsk visdom

[13]Er noen av dere vis og forstandig? Da må han vise det i gjerning, i et rett liv preget av den ydmykhet som visdommen gir.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento

[14] Men bærer dere bitter misunnelse og selvhevdelse i hjertet, da må dere ikke skryte og lyve mot sannheten.

faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

15 Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

16 Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

17 A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

18 Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

15 Den slags visdom kommer ikke ovenfra, men er jordisk og sjelelig, ja, demonisk.

16For hvor misunnelse og selvhevdelse rår, der er det uorden og alt som er ondt.

17 Men visdommen ovenfra er først og fremst ren, dernest er den fredselskende, forsonlig og føyelig, rik på barmhjertighet og gode frukter, upartisk og uten hykleri.

18 Og rettferdigheten er en frukt som blir sådd i fred og vokser fram for dem som skaper fred.

Tiago 4

A origem das contendas

1 De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

2 Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

3 pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

4 Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

5 Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

Jakob 4

Vær lydige mot Gud

1 Hvor kommer all striden og spliden hos dere fra? Er det ikke fra lystene som fører krig i lemmene deres?

2Dere begjærer, men får ikke. Dere myrder og misunner, men oppnår ikke noe. Dere lever i strid og ufred. Dere har ikke, fordi dere ikke ber.

3Dere ber, men får ikke, fordi dere ber galt. Dere vil sløse det bort i nytelser.

4 Utro som dere er, vet dere ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den som vil være verdens venn, blir Guds fiende!

5 Eller mener dere det er tomme ord når Skriften sier: Med brennende iver gjør Gud krav på den ånd han har latt bo i oss?

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

A falibilidade dos projetos humanos

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[6]Men nåden han gir, er større. Derfor heter det: Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.

[7] Så vær da lydige mot Gud! Men stå djevelen imot, så skal han flykte fra dere.

[8] Hold dere nær til Gud, så skal han holde seg nær til dere. Vask hendene, dere syndere, rens hjertene, dere som har et delt sinn!

[9] Klag og sørg, bryt ut i gråt! Vend latteren til sørgesang og gleden til alvor.

[10] Ydmyk dere for Herren, så skal han opphøye dere.

[11] Ikke baktal hverandre, mine søsken. Den som baktaler en bror eller dømmer en bror, baktaler loven og dømmer loven. Men dersom du dømmer loven, da gjør du ikke hva den sier, men setter deg til doms over den.

[12] Det er én som er lovgiver og dommer, han som har makt både til å frelse og til å ødelegge. Men hvem er du som dømmer din neste?

Advarsel til selvsikre og rike

[13] Og nå, dere som sier: «I dag eller i morgen drar vi til den eller den byen og blir der et år, driver handel og tjener penger» –

[14] og så vet dere ikke engang hvordan livet deres blir i morgen! Dere er jo bare røyk, synlig en kort stund og så borte.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.

[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

[15] Dere skulle heller si: «Om Herren vil, får vi leve og kan gjøre det ene eller det andre.»

[16]Men dere skryter og bruker store ord. Alt slikt skryt er av det onde.

[17]Den som vet hva godt han burde gjøre, men ikke gjør det, han synder.

Tiago 5

Jakob 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.

[1] Og nå, dere rike! Gråt og klag over all den ulykke som skal komme over dere!

[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;

[2] Rikdommen deres råtner, og klærne blir møllspist,

[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.

[3]gullet og sølvet ruster bort, og rusten skal vitne mot dere og fortære kroppen deres som ild. Dere har brukt endetiden til å samle skatter!

[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.

[4] Men hør: Den roper høyt, den lønnen dere holdt tilbake fra arbeiderne som skar åkrene deres, og nødropet fra dem som høster inn, har nådd fram til Herren Sebaots øre.

[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;

[5] Dere har levd i luksus og overflod på jorden og gjort hjertene fete til slaktedagen.

[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

[6]Den rettferdige har dere dømt og drept, og ingen gjør motstand mot dere.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra,

Å vente på Herren

[7] Vær da tålmodige, søsken, til Herren kommer! En bonde må vente på den dyrebare grøden fra jorden og være

até receber as primeiras e as últimas chuvas.

tålmodig til både høstregnet og vårregnet har falt.

[8] Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

[8] Også dere må være tålmodige og gjøre hjertene sterke, for Herren kommer snart.

[9] Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

[9] Kom ikke med klager mot hverandre, søsken, for at dere ikke skal bli dømt. Se, dommeren står for døren.

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[10] Ta profetene til forbilde, søsken, de som talte i Herrens navn. De holdt tålmodig ut når de måtte lide vondt.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

[11] Ja, dem som holder ut, priser vi salige! Dere har hørt hvordan Job holdt ut, og har sett hvordan Herren lot det ende. For Herren er rik på medlidenhet og barmhjertighet.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[12] Framfor alt må dere ikke sverge, mine søsken, verken ved himmelen eller ved jorden eller ved noe annet. La et ja være ja og et nei være nei, så ikke dommen skal ramme dere!

Forbønn og omsorg

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[13] Er det noen blant dere som lider? Da skal han be. Er noen glade til sinns? Da skal han synge lovsanger.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[14] Er noen blant dere syke? Han skal kalle til seg menighetens eldste, og de skal be over ham og salve ham med olje i Herrens navn.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[15] Da skal troens bønn redde den syke, og Herren skal reise ham opp. Har han gjort synder, skal han få dem tilgitt.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para

[16] Bekjenn da syndene for hverandre og be for hverandre, så dere kan bli helbredet.

serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

Et rettferdig menneskes bønn er virksom og utretter mye.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[17] Elia var et menneske under samme kår som vi. Han ba inderlig om at det ikke måtte regne, og i tre år og seks måneder falt det ikke regn på jorden.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[18] Så ba han på ny, og da ga himmelen regn, og jorden bar igjen grøde.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[19] Mine søsken! Dersom en av dere forviller seg bort fra sannheten og en annen får ham til å vende om,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

[20] så skal dere vite: Den som får en synder til å vende om fra sine ville veier, berger sjelen hans fra døden og skjuler en mengde synder.

Primeira epístola de Pedro	1. Peter

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo, exultais com alegria indizível e cheia de glória,

1. Peter 1

Hilsen

[1] Peter, Jesu Kristi apostel, hilser de utvalgte som lever som fremmede, spredt omkring i Pontos, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia,

[2] de som er utvalgt slik Gud, vår Far, på forhånd hadde bestemt, og ved Ånden innviet til å være lydige og til å bli renset ved Jesu Kristi blod. Nåde og fred være med dere i rikt mål!

Et levende håp

[3] Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde,

[4] til en arv som aldri forgår, aldri skitnes til og aldri visner. Den er gjemt i himmelen for dere,

[5] dere som i Guds kraft blir bevart ved tro så dere når fram til frelsen. Den ligger alt ferdig til å bli åpenbart ved tidens ende.

[6] Derfor kan dere juble av glede, selv om dere nå en kort tid, om så må være, har det tungt i mange slags prøvelser.

[7] Slik blir troen deres prøvet. Selv forgjengelig gull blir prøvet i ild. Troen, som er mye mer verdt, må også prøves, så den kan bli til pris og herlighet og ære for dere når Jesus Kristus åpenbarer seg.

[8] Ham elsker dere, enda dere ikke har sett ham; ham tror dere på, enda dere nå ikke ser ham. Og dere jubler og er fylt av en

glede så herlig at den ikke kan rommes i ord,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[9] for dere når troens mål: frelse for deres sjeler.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[10] Denne frelsen var det profetene søkte etter og ville utforske da de profeterte om den nåden dere skulle få.

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[11] De prøvde å finne ut hvilken tid Kristi Ånd, som var i dem, pekte fram mot, og hvordan den tiden ville bli. For Ånden vitnet om Kristi lidelser og den herlighet som siden skulle komme.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

[12] Det ble åpenbart for dem at det ikke var seg selv, men dere de tjente med sitt budskap. Dette budskapet har dere nå fått høre av dem som forkynte evangeliet for dere ved Den hellige ånd, som er sendt fra himmelen. Dette er noe som selv engler lengter etter å se inn i.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

[16] porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

Kalt til et hellig liv

[13] Spenn derfor beltet om livet, vær våkne, beredt i tanke og sinn! Sett håpet fullt og fast til den nåde dere skal få når Jesus Kristus åpenbarer seg.

[14] Som lydige barn skal dere ikke lenger la dere lede av de lystene dere fulgte den gang dere levde i uvitenhet.

[15] Han som kalte dere, er hellig. Slik skal også dere være hellige i all deres ferd.

[16] For det står skrevet: Dere skal være hellige, for jeg er hellig.

[17] Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,

[18] sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,

[19] mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,

[20] conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós

[21] que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

A santidade no amor

[22] Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,

[23] pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.

[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;

[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

[17] Dere påkaller Gud som far, han som ikke gjør forskjell på folk, men dømmer enhver etter hans gjerninger. Da må dere også leve i gudsfrykt den tiden dere ennå er her som fremmede.

[18] Dere vet at det ikke var med forgjengelige ting som sølv eller gull dere ble kjøpt fri fra det tomme livet dere overtok fra fedrene,

[19] det var med Kristi dyrebare blod, blodet av et lam uten feil og lyte.

[20] Han var bestemt til dette før verdens grunnvoll ble lagt, og for deres skyld er han blitt åpenbart nå ved tidenes ende.

[21] Ved ham er dere kommet til tro på Gud, som reiste Kristus opp fra de døde og ga ham herlighet. Derfor er deres tro også håp til Gud.

[22] Ved å lyde sannheten har dere renset sjelen så dere kan leve i oppriktig søskenkjærlighet. Elsk hverandre inderlig av et rent hjerte!

[23] For dere er født på ny, ikke av forgjengelig sæd, men av uforgjengelig, ved Guds levende ord som er og blir.

[24] For alle mennesker er som gress og all deres prakt som blomsten i gresset. Gresset visner, og blomsten faller av,

[25] men Herrens ord varer til evig tid. Dette ordet er evangeliet som er forkynt for dere.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

[1] Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

[2] desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

[3] se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

[4] Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

[5] também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

[6] Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

[7] Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

[8] e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

[9] Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade exclusiva de Deus, a fim de proclamardes

1. Peter 2

Den levende steinen og det hellige folket

[1] Legg derfor bort all ondskap, falskhet og hykleri, misunnelse og sladder,

[2] og lengt som nyfødte barn etter ordets rene melk, så dere ved den kan vokse til frelse.

[3] For dere har smakt at Herren er god.

[4] Kom til ham, den levende steinen, som ble vraket av mennesker, men er utvalgt og dyrebar for Gud,

[5] og bli selv levende steiner som bygges opp til et åndelig hus! Bli et hellig presteskap og bær fram åndelige offer, som Gud tar imot med glede ved Jesus Kristus.

[6] For det heter i Skriften: Se, på Sion legger jeg en hjørnestein, utvalgt og dyrebar; den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

[7] Altså blir den til ære for dere som tror. Men for dem som ikke tror, er steinen som bygningsmennene vraket, blitt hjørnestein,

[8] en snublestein og en klippe til fall. Fordi de ikke er lydige mot Ordet, snubler de. Det var de også bestemt til.

[9] Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud har vunnet for at dere skal forkynne hans

as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

10 vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

11 Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

12 mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

13 Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

14 quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

15 Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

16 como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

17 Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

storverk, han som kalte dere fra mørket og inn i sitt underfulle lys.

10 Dere som før ikke var et folk, er nå Guds folk. Dere som før ikke fant barmhjertighet, har nå funnet barmhjertighet.

Å leve i verden

11 Jeg formaner dere, mine kjære, som er fremmede og utlendinger: Sky lystene som kommer fra deres kjøtt og blod, og som fører krig mot sjelen.

12 Lev rett blant hedningene, så de som baktaler dere og kaller dere onde mennesker, kan se deres gode gjerninger og prise Gud den dagen han kommer.

13 Dere skal for Herrens skyld underordne dere enhver myndighet blant menneskene, enten det er keiseren, den øverste,

14 eller landshøvdingene som han har utsendt; de skal straffe dem som gjør det onde, og rose dem som gjør det gode.

15 For det er Guds vilje at dere ved å gjøre det gode skal stoppe munnen på uforstandige og tankeløse mennesker.

16 Dere er frie. Bruk bare ikke friheten som påskudd til å gjøre det onde, men til å tjene Gud.

17 Vis alle ære, elsk søskenfellesskapet, frykt Gud, gi keiseren ære!

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;
[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.
[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.
[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,
[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;
[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,
[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

[25] Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

[1] Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para

[18] Dere tjenestefolk skal med ærefrykt underordne dere herrene deres – ikke bare de gode og vennlige, men også de vrange.
[19] For det er godt om noen finner seg i uforskyldte lidelser fordi samvittigheten er bundet til Gud.

[20] Om dere holder ut å bli straffet når dere har gjort noe galt, er det noe å rose dere for? Men om dere holder ut i lidelser når dere gjør det rette, da er det godt i Guds øyne.

[21] Det var jo dette dere ble kalt til. For Kristus led for dere og etterlot dere et eksempel, for at dere skulle følge i hans spor.
[22] Han gjorde ingen synd, og det fantes ikke svik i hans munn.
[23] Han svarte ikke med hån når han ble hånt, han truet ikke når han led, men overlot sin sak til ham som dømmer rettferdig.

[24] På sin egen kropp bar han våre synder opp på treet, så vi skulle dø bort fra syndene og leve for rettferdigheten. Ved hans sår ble dere helbredet.

[25] Dere var lik sauer som hadde gått seg vill, men nå har dere vendt om til ham som er hyrde og tilsynsmann for deres sjeler.

1. Peter 3

Ord til ektefolk

[1] På samme måte skal dere kvinner underordne dere mennene deres. Slik kan

que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

[2] ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

[3] Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

[4] seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

[5] Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

[6] como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

[7] Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

[8] Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

[9] não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo, pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

de mennene som ikke vil tro på Ordet, bli vunnet – ikke ved ord, men ved sin kones livsførsel,

[2]når de ser hvordan dere lever i renhet og gudsfrykt.

[3] La ikke ytre stas, som frisyrer, gullkjeder og fine klær, være det som pryder dere,

[4]men hjertet, det skjulte mennesket med sin milde og rolige ånd, som er uforgjengelig og dyrebar for Gud.

[5]For slik smykket de hellige kvinnene seg i tidligere tider, de som satte sin lit til Gud. De underordnet seg sine menn,

[6]slik Sara var lydig mot Abraham og kalte ham herre. Hennes døtre er dere nå blitt, når dere gjør det gode og ikke lar dere skremme av noen trussel.

[7] På samme måte dere menn: Vis omtanke i samlivet med kvinnen, som er en svakere part. Vis henne ære, for sammen skal dere arve nåden og livet. Gjør dette, så ikke deres bønner blir hindret.

Å lide for rettferdighets skyld

[8] Til slutt et ord til dere alle: Ha samme sinn, vis medfølelse og søskenkjærlighet, hjertelag og ydmykhet.

[9] Gjengjeld ikke ondt med ondt eller hån med hån. Nei, velsign heller, for dere er kalt til å arve velsignelse.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[10] Den som vil elske livet og se gode dager, må holde tungen borte fra det som er ondt, og leppene borte fra svikefull tale.

[11]Han må vende seg bort fra det onde og gjøre det gode, søke fred og jage etter den.

[12]For Herrens øyne følger de rettferdige, og hans øre lytter til deres bønn. Men Herrens ansikt er vendt mot dem som gjør det onde.

[13]Hvem kan gjøre dere noe ondt hvis dere brenner for det gode?

[14]Men salige er dere om dere lider for rettferdighets skyld. Vær ikke redde for dem, og la dere ikke skremme,

[15]men hold Kristus hellig som Herre i hjertet! Vær alltid klare til forsvar når noen krever dere til regnskap for det håp dere eier.

[16] Men gjør det ydmykt og med gudsfrykt, så dere kan ha en god samvittighet. Da vil de som baktaler dere for deres gode livsførsel i Kristus, bli gjort til skamme med sine beskyldninger.

[17] Det er bedre å lide, om Gud så vil, når en gjør det gode, enn når en gjør det onde.

Dåpen og det nye livet

[18] For Kristus selv led for synder, én gang for alle, den rettferdige for urettferdige, for å føre dere fram til Gud. Med kroppen døde han, men ved Ånden ble han gjort levende,

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

[19] og slik gikk han bort og forkynte for åndene som var i fangenskap.

[20] De hadde vært ulydige i Noahs dager, den gang Gud ventet tålmodig mens arken ble bygd. I den ble noen få mennesker, åtte i alt, frelst gjennom vann.

[21] Dette er et bilde på dåpen, som nå frelser også dere. Dåpen er ikke å vaske kroppen ren for skitt, men en bønn til Gud om en god samvittighet, i kraft av Jesu Kristi oppstandelse –

[22] han som fór opp til himmelen og nå sitter ved Guds høyre hånd, etter at engler, myndigheter og makter er underlagt ham.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

1. Peter 4

[1] Siden Kristus nå har lidd i kroppen, skal dere væpne dere med denne tanken: Den som har lidd i kroppen, har gjort seg ferdig med synden.

[2] Derfor skal du ikke lenger leve etter menneskelige lyster, men etter Guds vilje den tiden du har igjen å leve i kroppen.

[3] Det er nok at dere i den tiden som er gått, har levd slik hedningene vil, i utskeielser og lyster, i drikk, festing og fyll og i forkastelig avgudsdyrkelse.

[4]Nå undrer de seg fordi dere ikke lenger løper med dem ut i denne strømmen av utskeielser, og de spotter dere.

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

[13] pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também,

[5] Men de skal avlegge regnskap for ham som står klar til å dømme både levende og døde.

[6]Derfor ble evangeliet forkynt også for de døde, for at de som i kroppen ble dømt slik mennesker dømmes, ved Ånden skulle leve, slik Gud lever.

[7] Slutten på alle ting er nær. Vær derfor sindige og edru, så dere kan be.

[8] Framfor alt skal dere elske hverandre inderlig, forkjærligheten skjuler en mengde synder.

[9] Vær gjestfrie mot hverandre uten å klage.

[10] Tjen hverandre, hver og en med den nådegave han har fått, som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde.

[11] Den som taler, skal se til at han taler som Guds ord. Og den som tjener, skal tjene med den styrke Gud gir. Slik skal Gud i ett og alt bli æret, ved Jesus Kristus. Ham tilhører herligheten og makten i all evighet! Amen.

Når en kristen lider

[12] Mine kjære! Vær ikke forundret over den ildprøven dere må igjennom, som om det hendte dere noe uventet.

[13] Gled dere jo mer dere får del i Kristi lidelser, så dere også kan juble av glede når han åpenbarer seg i sin herlighet.

na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

[14] Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

[14] Salige er dere når dere blir spottet for Kristi navns skyld, for Guds Ånd, herlighetens Ånd, hviler over dere.

[15]La det bare ikke skje at noen av dere må lide straff for mord, tyveri eller annen ugjerning, eller for å ha blandet seg opp i andres saker.

[16] Men lider noen fordi han er en kristen, skal han ikke skamme seg, men prise Gud for dette navnet.

[17] For nå er tiden kommet da dommen skal begynne, og den skal begynne med Guds hus. Men kommer dommen over oss først, hvordan går det da til slutt med dem som er ulydige mot Guds evangelium?

[18] Og er det vanskelig for den rettferdige å bli frelst, hvordan skal det da gå den ugudelige og synderen?

[19] Derfor skal de som lider etter Guds vilje, overgi sin sjel til den trofaste Skaperen og gjøre det gode.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

1. Peter 5

Menigheten og hyrdene

[1] De eldste blant dere ber jeg inntrengende, jeg som selv er en eldste og et vitne om Kristi lidelser og har del i herligheten som skal åpenbares:

[2] Vær hyrder for den Guds flokk som dere har hos dere! Ha tilsyn med den, ikke av tvang, men av fri vilje, slik Gud vil, og ikke for vinnings skyld, men av hjertet.

[3] nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

[4] Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

[5] Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

[6] Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

[7] lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

[8] Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

[9] resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

[10] Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o

[3] Gjør dere ikke til herrer over dem som Gud har gitt dere ansvar for, men vær et forbilde for flokken.

[4] Når den øverste hyrden åpenbarer seg, skal dere få herlighetens seierskrans som aldri visner.

[5] Dere unge skal underordne dere de eldste. Og alle skal dere være kledd i ydmykhet mot hverandre. For Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.

[6] Ydmyk dere da under Guds mektige hånd, så han kan opphøye dere når tiden kommer.

[7] Kast all deres bekymring på ham, for han har omsorg for dere.

[8] Vær edru og våk! Deres motstander, djevelen, går omkring som en brølende løve for å finne noen å sluke.

[9] Stå ham imot, faste i troen! Dere vet jo at deres søsken rundt om i verden må gjennomgå de samme lidelsene.

[10] En kort tid må dere nok lide, men all nådes Gud, som ved Kristus har kalt dere til sin evige herlighet, han skal utruste dere, gi dere kraft og styrke og stille dere på fast grunn.

[11]Makten er hans i all evighet. Amen.

Sluttord

[12] Med hjelp fra Silvanus, en bror jeg har tillit til, sender jeg dette korte brevet jeg

considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

[14] Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

har skrevet for å oppmuntre dere og vitne om Guds sanne nåde. I den må dere bli stående.

[13] Deres søster i Babylon sender sin hilsen, hun som er utvalgt sammen med dere. Det samme gjør Markus, min sønn.

[14] Hils hverandre med kjærlighetens kyss! Fred være med dere, alle som er i Kristus!

Segunda epístola de Pedro	2. Peter

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não sejais nem inativos, nem infrutuosos no

2. Peter 1

Hilsen

[1] Simeon Peter, Jesu Kristi tjener og apostel, hilser dem som har fått den samme dyrebare tro som vi gjennom rettferdigheten fra vår Gud og frelser Jesus Kristus.

[2] Nåde og fred være med dere i stadig rikere mål ved at dere kjenner Gud og Jesus, vår Herre!

Troen skal utfolde seg i livet

[3] Ja, alt vi trenger for å leve i gudsfrykt, har hans guddommelige makt gitt oss i gave ved at vi kjenner ham som kalte oss ved sin egen herlighet og makt.

[4] Slik har vi fått de største og mest dyrebare løfter. Ved dem skulle dere få del i guddommelig natur når dere har sluppet unna forfallet, som kommer fra lystene i verden.

[5] Sett derfor all deres iver inn på å la troen føyes sammen med et rett liv, og det rette livet med innsikt,

[6] innsikten med selvbeherskelse, selvbeherskelsen med utholdenhet, utholdenheten med gudsfrykt,

[7] gudsfrykten med søskenkjærlighet og søskenkjærligheten med kjærlighet til alle.

[8] For dersom alt dette finnes hos dere og får vokse, da vil dere ikke være uvirksomme og uten frukt, dere som kjenner vår Herre Jesus Kristus.

pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

A superioridade da palavra de Deus

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[9] Men den som mangler dette, er nærsynt, ja, blind, og har glemt at han er blitt renset for sine tidligere synder.

[10]Derfor, søsken, må dere sette enda mer inn på å holde fast ved deres kall og utvelgelse. Gjør dere dette, skal dere aldri falle.

[11]Da skal inngangen til vår Herre og frelser Jesu Kristi evige rike stå vidåpen for dere.

Kristi herlighet og profetordet

[12] Derfor vil jeg stadig på ny minne dere om alt dette, enda dere kjenner til det og er grunnfestet i den sannhet som er kommet til dere.

[13] Jeg mener det er riktig å holde dere våkne ved å minne dere om dette, så lenge jeg bor i dette teltet.

[14] For jeg vet at mitt telt snart skal tas ned, det har vår Herre Jesus Kristus latt meg vite.

[15]Og jeg vil gjøre mitt ytterste for at dere alltid skal huske dette, også etter at jeg er gått bort.

[16] Vi fulgte jo ikke klokt uttenkte myter da vi kunngjorde for dere vår Herre Jesu Kristi kraft og hans komme. Nei, vi var øyenvitner og så hans guddommelige storhet.

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.
[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.
[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,
[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;
[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.
[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;
[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias;

[17] For han fikk ære og herlighet av Gud, sin Far, den gang røsten lød over ham fra den høyeste herlighet: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»
[18]Vi hørte selv denne røsten fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige fjellet.
[19] Derfor står også profetordet så mye fastere for oss. Dette ordet gjør dere rett i å holde fast på. Det er en lampe som lyser på et mørkt sted til dagen gryr og morgenstjernen stiger opp i deres hjerter.
[20]Men dere må framfor alt vite at en ikke kan tyde noe profetord i Skriften på egen hånd.
[21] For aldri ble noen profeti båret fram fordi et menneske ville det, men drevet av Den hellige ånd talte mennesker ord fra Gud.

2. Peter 2

Falske lærere

[1] Men det fantes også falske profeter i folket, og på samme måte skal det stå fram falske lærere blant dere. De skal lure inn vranglære som fører i fortapelsen, og til og med fornekte den Herre som har kjøpt dem fri. Dermed fører de raskt seg selv i fortapelsen.

[2]Mange kommer til å følge dem i utskeielsene deres, og på grunn av dem vil sannhetens vei bli spottet.
[3] De er grådige og farer med dikt og bedrag for å slå mynt på dere. Men de har

para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

[4] Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

[5] e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

[6] e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

[7] e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

[8] (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

[9] é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

[11] ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que

alt lenge hatt dommen hengende over seg, og fortapelsen ligger og lurer på dem.

[4] For Gud skånte ikke engler som hadde syndet, men styrtet dem ned i avgrunnen, hvor de holdes i varetekt med mørkets lenker til dommen.

[5] Heller ikke skånte han den gamle verden. Bare Noah, rettferdighetens talsmann, og sju andre ble beskyttet da Gud førte storflommen over de ugudeliges verden.

[6] Byene Sodoma og Gomorra la han i aske og dømte dem til ødeleggelse; han gjorde dem til et avskrekkende eksempel for dem som senere ville leve et ugudelig liv.

[7] Men han reddet den rettferdige Lot, som led under de holdningsløse menneskenes utsvevende liv.

[8]Ja, denne rettferdige mannen som bodde midt iblant dem, ble dag etter dag pint langt inn i sin rettferdige sjel når han så og hørte alt det onde de gjorde.

[9] Herren vet altså å fri de gudfryktige ut av prøvelser, men holder de urettferdige i forvaring til straffen på dommens dag,

[10] først og fremst de som følger de urene lystene i sitt kjøtt og blod og forakter Herrens myndighet. De er frekke og selvsikre og spotter de himmelske maktene uten å skjelve.

[11] Selv ikke englene, som står høyere i makt og styrke, kommer med spottende ord når de fører fram anklager fra Herren mot slike makter.

[12] Men disse menneskene spotter det de ikke kjenner, og er som dyr uten fornuft, som av naturen er bestemt til å bli fanget

são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador

og gå til grunne. Så skal de da også gå under i sitt forfall

[13] og lide vondt som lønn for sin urett. De nyter å svire ved høylys dag. De er skamflekker til skjensel for dere når de spiser sammen med dere og mesker seg, nytelsessyke som de er.

[14]Øynene deres fråtser i kvinner som byr seg fram, de er umettelige på synd. De forfører svake sjeler, og i sitt hjerte kan de kunsten å kare til seg. Under forbannelse er de!

[15] For de har forlatt den rette vei og gått seg vill. De følger i samme spor som Bileam, Bosors sønn, han som elsket urettmessig vinning.

[16] Men han ble vist til rette for sin misgjerning; et stumt esel talte med menneskestemme og stanset profeten i hans galskap.

[17] Disse menneskene er kilder uten vann og tåkedotter som virvler i vinden. Det dypeste mørke har de i vente.

[18]For de bruker store ord om tomme ting, og med utskeielser og lyster som kommer fra vårt kjøtt og blod, lokker de dem som nettopp har sluppet bort fra slike som går på ville veier.

[19] Frihet lover de, men de er selv slaver av forfallet. Det en ligger under for, er en også slave av.

[20] For når noen er kommet fri fra det urene i verden og har lært vår Herre og frelser Jesus Kristus å kjenne, og de så igjen blir

Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como

fanget av det urene og ligger under for det, da står det verre til med dem enn før.

[21] Det ville vært bedre for dem om de aldri hadde lært å kjenne rettferdighetens vei, enn at de først kjenner den og så vender seg bort fra det hellige bud som ble overgitt dem.

[22] Da er det gått med dem som det så treffende heter i ordtaket: «Hunden vender tilbake til sitt eget spy» og: «Ikke før er grisen vasket, så velter den seg i søla».

2. Peter 3

Herren kommer

[1] Mine kjære! Dette er det andre brevet jeg skriver til dere. Med disse brevene ville jeg vekke dere opp, så dere fortsatt kan ha et rent og oppriktig sinn. Jeg ville minne dere om

[2] det de hellige profetene har sagt, og om det budet deres egne apostler har fra Herren og Frelseren.

[3] Først og fremst må dere vite at det i de siste dager skal komme folk som farer med spott og følger sine egne lyster.

[4] Hånlig sier de: «Hva med løftet om hans gjenkomst? Fedrene våre er døde, men alt er som det har vært fra skapelsen av.»

[5] De som sier slikt, glemmer at det fra eldgammel tid var himler og en jord som

terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

6 pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

7 Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

8 Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

9 Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

10 Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

11 Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

12 esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

13 Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

steg fram av vann og består ved vann, i kraft av Guds ord.

6 Og ved det gikk verden den gang under da den ble oversvømt av vann.

7Men de himler og den jord som nå er, er i kraft av det samme ordet spart til ilden. De holdes oppe helt til dommens dag, da ugudelige mennesker skal gå fortapt.

8 Men én ting, mine kjære, må dere ikke glemme: For Herren er én dag som tusen år og tusen år som én dag.

9 Herren er ikke sen med å oppfylle sitt løfte, som noen mener. Nei, han er tålmodig med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal nå fram til omvendelse.

10 Men Herrens dag skal komme som en tyv. Da skal himmelen forgå med et rungende drønn, elementene skal komme i brann og bli fortært, og jorden og alle gjerninger som er gjort på jorden, skal komme fram i lyset.

11Når alt skal gå i oppløsning på denne måten, hvor hellig og gudfryktig bør dere ikke da leve

12mens dere venter på at Guds dag skal komme, og fremskynder den. Da skal himlene bli fortært av ild, og elementene skal brenne og smelte.

13 Men etter hans løfte venter vi på en ny himmel og en ny jord, hvor rettferdighet bor.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

[14] Mens dere venter på dette, mine kjære, skal dere legge vinn på å bli stående for ham med fred, uten flekk og lyte.

[15] Og Herrens tålmod skal dere se som en mulighet til frelse. Det samme har jo også vår kjære bror Paulus skrevet til dere, ut fra den visdom som er gitt ham.

[16]Om dette taler han i alle de brevene hvor han kommer inn på disse spørsmålene. Det er noe der som er vanskelig å forstå, og de ukyndige og svake forvrenger dette, slik de også gjør med de andre skriftene, og det fører til fortapelse for dem selv.

[17] Nå vet dere dette på forhånd, mine kjære. Vær derfor på vakt, så dere ikke lar dere rive med og blir ført vill av mennesker uten holdepunkt, og mister fotfestet.

[18] Dere skal vokse i nåden og i kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus. Ham være ære, nå og til evighetens dag! Amen.

Primeira epístola de João

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

[1] O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

[2] (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

[3] o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

[4] Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

[5] Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

[6] Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

[7] Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

[8] Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

1. Johannes

1. Johannes 1

Livets ord

[1] Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med egne øyne, det vi så og som hendene våre tok på, det forkynner vi: livets ord.

[2] Og livet ble åpenbart, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Far og ble åpenbart for oss.

[3] Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha fellesskap med oss, vi som har fellesskap med Far og med hans Sønn Jesus Kristus.

[4] Og dette skriver vi for at vår glede skal være fullkommen.

Lev i lyset

[5] Dette er budskapet vi har hørt av ham og forkynner for dere: Gud er lys, det finnes ikke mørke i ham.

[6] Sier vi at vi har fellesskap med ham, men vandrer i mørket, da lyver vi og følger ikke sannheten.

[7] Men dersom vi vandrer i lyset, slik han selv er i lyset, da har vi fellesskap med hverandre, og blodet fra Jesus, hans Sønn, renser oss for all synd.

[8] Sier vi at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss.

[9] Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

[10] Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

1 João 2

[1] Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

[2] e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

[3] Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

[4] Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

[5] Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

[6] aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

[9] Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett.

[10]Sier vi at vi ikke har syndet, gjør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i oss.

1. Johannes 2

[1] Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen synder, har vi en talsmann hos Far, Jesus Kristus, Den rettferdige.

[2] Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens.

Det nye budet

[3] På dette vet vi at vi kjenner ham: at vi holder hans bud.

[4]Den som sier: «Jeg kjenner ham», men ikke holder hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham.

[5] Men Guds kjærlighet er i sannhet blitt fullendt i den som holder hans ord. Slik kan vi vite at vi er i ham.

[6] Den som sier: «Jeg er i ham», må leve slik Jesus levde.

[7] Mine kjære! Det er ikke et nytt bud jeg skriver til dere, men et gammelt bud som dere har hatt fra begynnelsen av. Dette gamle budet er det ordet dere har hørt.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

A vitória sobre o Maligno

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

Não se deve amar o mundo

[15] Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

[16] porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[8] Likevel er det et nytt bud jeg skriver om, et bud som er sant i ham og i dere. For mørket viker, og det sanne lys skinner allerede.

[9]Den som sier han er i lyset, men hater sin bror, er ennå i mørket.

[10] Den som elsker sin bror, blir i lyset og fører ikke noen til fall.

[11] Men den som hater sin bror, er i mørket og vandrer i mørket. Han vet ikke hvor han går, for mørket har blindet øynene hans.

Elsk ikke verden

[12] Dere barn, jeg skriver til dere fordi dere har fått syndene tilgitt for hans navns skyld.

[13] Dere fedre, jeg skriver til dere fordi dere kjenner ham som er fra begynnelsen av. Dere unge, jeg skriver til dere fordi dere har seiret over den onde.

[14]Ja, barn, jeg har skrevet til dere fordi dere kjenner Far. Dere fedre, jeg har skrevet til dere fordi dere kjenner ham som er fra begynnelsen av. Dere unge, jeg har skrevet til dere fordi dere er sterke: Guds ord blir værende i dere, og dere har seiret over den onde.

[15] Elsk ikke verden, heller ikke det som er i verden! Den som elsker verden, har ikke kjærligheten til Far i seg.

[16]For alt som er i verden – kroppens begjær, øynenes begjær og skrytet av alt en eier – det er ikke av Far, men av verden.

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

Os anticristos

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

[17] For verden går til grunne med alt sitt begjær, men den som gjør Guds vilje, består til evig tid.

Fornektelse og bekjennelse

[18] Mine barn, dette er den siste tid. Dere har hørt at Antikrist skal komme, og mange antikrister har alt stått fram. Derfor vet vi at dette er den siste tid.

[19] De kom fra oss, men de var ikke av oss. Hadde de vært av oss, ville de blitt hos oss. Slik skulle det bli klart at ikke alle er av oss.

[20] Men dere er alle salvet av Den hellige og kjenner sannheten.

[21] Jeg skriver ikke til dere fordi dere ikke kjenner sannheten, men fordi dere kjenner den og vet at ingen løgn kommer fra sannheten.

[22] Og hvem er løgneren, om ikke den som fornekter at Jesus er Kristus? Han er Antikrist, han som fornekter Faderen og Sønnen.

[23] Den som fornekter Sønnen, har ikke fellesskap med Faderen. Den som bekjenner Sønnen, har også fellesskap med Faderen.

[24] La det som dere har hørt fra begynnelsen, bli værende i dere. For dersom det dere har hørt fra begynnelsen, blir i dere, vil også dere bli værende i Sønnen og i Faderen.

[25] Og dette er det han har lovet oss: det evige liv.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[26]Når jeg skriver dette, tenker jeg på dem som fører dere vill.

[27]Men salven dere har fått fra ham, blir værende i dere, så dere trenger ikke opplæring fra noen. For hans salve lærer dere om alt, og den er sann og uten løgn. Bli da i ham, slik den har lært dere.

Når Kristus åpenbarer seg

[28] Ja, bli i ham, barn! Da kan vi være frimodige når Kristus åpenbarer seg, og ikke bli vist bort med skam når han kommer.

[29]Når dere vet at han er rettferdig, skjønner dere at den som gjør det som er rett, er født av ham.

1. Johannes 3

[1] Se hvor stor kjærlighet Far har vist oss: Vi får kalles Guds barn, ja, vi er det! Verden kjenner oss ikke, fordi den ikke kjenner ham.

[2]Mine kjære! Nå er vi Guds barn, og det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli. Men vi vet at når han åpenbarer seg, skal vi bli lik ham, for vi skal se ham som han er.

[3] Enhver som har dette håp til ham, renser seg, slik Kristus er ren.

Hvem er Guds barn?

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

[4]Hver den som gjør synd, gjør opprør mot loven, ja, synd er opprør mot loven.

[5] Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

[5] Og dere vet at han åpenbarte seg for å bære bort våre synder, og i ham finnes det ingen synd.

[6] Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

[6] Den som blir værende i ham, synder ikke. Den som synder, har ikke sett ham og ikke kjent ham.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

[7] Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

[7] Mine barn, la ikke noen føre dere vill! Den som gjør det som er rett, er rettferdig, slik Kristus er rettferdig.

[8] Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

[8] Den som gjør synd, er av djevelen, for djevelen har syndet fra begynnelsen av. Og det var for å gjøre ende på djevelens gjerninger at Guds Sønn åpenbarte seg.

[9] Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

[9]Den som er født av Gud, gjør ikke synd. For det Gud har sådd, blir i ham. Han kan ikke synde, for han er født av Gud.

[10] Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

[10] Slik viser det seg hvem som er Guds barn, og hvem som er djevelens barn: Den som ikke gjør det som er rett, og som ikke elsker sin bror, er ikke av Gud.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

[11] Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

[11] For dette er det budskap dere hørte fra begynnelsen av: Vi skal elske hverandre.

[12] não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

[12] Vi må ikke ligne Kain: Han var av den onde og drepte sin bror. Og hvorfor drepte han broren? Fordi hans egne gjerninger var onde, mens brorens var rettferdige.

[13] Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

[13] Bli ikke forundret om verden hater dere, søsken.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.
[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.
[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.
[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.
[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;
[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.
[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[14] Vi vet jo at vi er gått over fra døden til livet, for vi elsker våre søsken. Den som ikke elsker, blir værende i døden.

[15] Den som hater sin bror, er en morder, og dere vet at ingen morder har evig liv i seg.

[16] Hva kjærlighet er, har vi lært av at Jesus ga sitt liv for oss. Så skylder også vi å gi vårt liv for våre søsken.

[17] Men den som har mer enn nok å leve av og likevel lukker sitt hjerte når han ser sin bror lide nød, hvordan kan han ha Guds kjærlighet i seg?

Frimodighet for Gud

[18]Mine barn, la oss elske, ikke med tomme ord, men i gjerning og sannhet.
[19]Slik skal vi vite at vi er av sannheten, og vi skal la vårt hjerte falle til ro for hans ansikt.

[20]For selv om hjertet fordømmer oss, er Gud større enn vårt hjerte og vet alt.

[21] Mine kjære, dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, kan vi være frimodige overfor Gud.

[22]Og det vi ber om, får vi av ham. For vi holder hans bud og gjør det som er godt i hans øyne.

[23] Og dette er hans bud: Vi skal tro på hans Sønn Jesu Kristi navn og elske hverandre, slik som han bød oss.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[24] Den som holder hans bud, blir værende i Gud og Gud i ham. Og at han er i oss, det vet vi fordi han har gitt oss sin Ånd.

1. Johannes 4

Prøv åndene

[1] Mine kjære, tro ikke enhver ånd! Prøv åndene om de er av Gud! For det er gått mange falske profeter ut i verden.

[2] På dette kjenner dere Guds Ånd: Hver ånd som bekjenner at Jesus Kristus er kommet i kjøtt og blod, er av Gud.

[3] Men enhver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud. Det er ånden til Antikrist, som dere har hørt skal komme. Og den ånden er allerede nå i verden.

[4] Men dere, mine barn, er av Gud og har seiret over dem. For han som er i dere, er større enn han som er i verden.

[5] De er av verden, derfor taler de som verden, og verden lytter til dem.

[6] Men vi er av Gud, og den som kjenner Gud, hører på oss. Den som ikke er av Gud, hører ikke på oss. Slik kan vi skjelne mellom sannhetens ånd og villfarelsens ånd.

Gud er kjærlighet

[7] Mine kjære, la oss elske hverandre! For kjærligheten er fra Gud, og hver den som elsker, er født av Gud og kjenner Gud.

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o

[8] Den som ikke elsker, har aldri kjent Gud, for Gud er kjærlighet.

[9] Og ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud sendte sin enbårne Sønn til verden for at vi skulle leve ved ham.

[10] Ja, dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder.

[11] Mine kjære, har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre.

[12] Ingen har noen gang sett Gud. Men dersom vi elsker hverandre, blir Gud i oss, og hans kjærlighet er fullendt i oss.

[13] At vi blir i ham og han i oss, det vet vi fordi han har gitt oss av sin Ånd.

[14] Og vi har sett og vi vitner om at Faderen har sendt Sønnen som verdens frelser.

[15] Om noen bekjenner at Jesus er Guds Sønn, blir Gud i ham og han i Gud.

[16] Og vi har lært å kjenne den kjærlighet Gud har til oss, og vi har trodd på den. Gud er kjærlighet, og den som blir i kjærligheten, blir i Gud og Gud i ham.

[17] I dette er kjærligheten blitt fullendt hos oss: at vi har frimodighet på dommens dag. For som Kristus er, slik er vi i denne verden.

[18] I kjærligheten finnes det ikke frykt: Den fullkomne kjærligheten driver frykten ut. For frykten bærer straffen i seg, og den

medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

som frykter, er ikke blitt fullendt i kjærligheten.

[19] Vi elsker fordi han elsket oss først.

[20] Den som sier: «Jeg elsker Gud», men likevel hater sin bror, er en løgner. For den som ikke elsker sin bror som han har sett, kan ikke elske Gud som han ikke har sett.

[21] Og dette er budet vi har fra ham: Den som elsker Gud, må også elske sin bror.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

1. Johannes 5

Troen har seiret

[1] Enhver som tror at Jesus er Kristus, er født av Gud. Og den som elsker Gud, som har født oss, elsker også den som er født av ham.

[2]Kjennetegnet på at vi elsker Guds barn, er at vi elsker Gud og holder hans bud.

[3] Å elske Gud er å holde hans bud. Og hans bud er ikke tunge.

[4] For alt som er født av Gud, seirer over verden. Og det som har seiret over verden, er vår tro.

Vitnesbyrdet om Sønnen

[5] Hvem andre seirer over verden enn den som tror at Jesus er Guds Sønn?

[6] Han, Jesus Kristus, er den som kom gjennom vann og blod – ikke bare med vannet, men med vannet og blodet. Og Ånden selv er vitne, fordi Ånden er sannheten.

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

[7] For det er tre som vitner:

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[8]Ånden, vannet og blodet, og disse tre samstemmer.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[9] Om vi godtar vitnesbyrd fra mennesker, er Guds vitnesbyrd sterkere. For dette er Guds vitnesbyrd: Han har vitnet om sin Sønn.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[10] Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i sitt indre. Men den som ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner, for han har ikke trodd på Guds eget vitnesbyrd om sin Sønn.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[11] Og dette er vitnesbyrdet: Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

[12] Den som har Sønnen, har livet, men den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet.

O poder da intercessão

Bønn og forbønn

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[13] Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønns navn.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[14] Og dette er vår frimodige tillit til ham: at han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[15]Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

[16] Dersom noen ser sin bror begå en synd som ikke fører til død, da skal han be for ham og slik gi ham liv – så sant han ikke er av dem som synder til døden. Det finnes

synd som fører til død, men jeg taler ikke om bønn for den.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[17]All urett er synd, men ikke all synd fører til død.

Under Guds vern

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[18] Vi vet at hver den som er født av Gud, ikke synder. For han som er født av Gud, bevarer ham, så den onde ikke kan røre ham.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

[19]Vi vet at vi er av Gud, og at hele verden ligger i det onde.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[20] Vi vet også at Guds Sønn er kommet, og han har gitt oss forstand, så vi kjenner Den sanne. Vi er i Den sanne, vi som er i hans Sønn, Jesus Kristus. Han er den sanne Gud og det evige liv.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[21] Mine barn, vokt dere for avgudene!

Segunda epístola de João	2. Johannes

2 João 1

Prefácio e saudação

1 O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

2 por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

3 a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

4 Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

5 E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

6 E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

7 Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

8 Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

9 Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem

2. Johannes 1

Hilsen

1 Den eldste hilser den utvalgte frue og hennes barn, som jeg i sannhet elsker, ja, ikke bare jeg, men alle som har lært sannheten å kjenne.

2Henne elsker vi fordi sannheten bor i oss og vil være med oss til evig tid.

3 Nåde, barmhjertighet og fred fra Gud, vår Far, og fra Jesus Kristus, hans Sønn, være med oss – i sannhet og kjærlighet.

Sannhet og kjærlighet

4 Jeg ble svært glad over å møte noen av dine barn og se at de lever i sannheten, slik som Far har befalt oss.

5 Og det jeg skriver og ber deg om nå, frue, er ikke et nytt bud, men det vi har hatt fra begynnelsen, at vi skal elske hverandre.

6 Og dette er kjærligheten: at vi lever etter hans bud. Dette budet har dere hørt fra begynnelsen, og det skal dere følge.

Falske lærere

7 For det er gått mange forførere ut i verden, slike som ikke bekjenner at Jesus Kristus er kommet i kjøtt og blod. Dette er forføreren, Antikrist!

8 Vær på vakt så dere ikke mister det dere har arbeidet for, men får full lønn.

9 Den som ikke blir i Kristi lære, men går ut over den, er uten Gud. Men den som blir

Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

10 Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

11 Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

12 Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

13 Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

i læren, har fellesskap både med Sønnen og med Faderen.

10 Om noen kommer til dere og ikke har denne læren, så ta ikke imot ham i deres hjem, og ønsk ham ikke velkommen.

11For den som ønsker ham velkommen, blir medskyldig i det onde han gjør.

Sluttord

12 Jeg har ennå mye å si dere, men vil ikke gjøre det med papir og blekk. Jeg håper i stedet å komme og snakke med dere ansikt til ansikt. Da vil vår glede bli fullkommen.

13 Din utvalgte søsters barn hilser deg.

Terceira epístola de João	3. Johannes
3 João 1	**3. Johannes 1**
Prefácio e saudação	**Hilsen**
1 O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.	1 Den eldste hilser den kjære Gaius, som jeg i sannhet elsker.
2 Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.	2 Min kjære, jeg ønsker at du på alle vis får være frisk og ha det godt, like godt som du har det åndelig.
	Hjelp til utsendingene
3 Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.	3 For jeg ble svært glad da noen søsken kom og fortalte om din troskap mot sannheten, hvordan du lever i den.
4 Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.	4 Ikke noe gleder meg mer enn å høre at mine barn lever i sannheten.
O bom exemplo de Gaio	
5 Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,	5 Min kjære, du er trofast i alt du gjør for våre søsken, også de som er fremmede.
6 os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;	6 De har vitnet her i menigheten om din kjærlighet. Du gjør en velgjerning, verdifull for Gud, om du hjelper dem videre på reisen.
7 pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.	7 Det var jo for å forkynne Navnet de dro ut, og de tar ikke imot hjelp fra hedningene.
8 Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.	8 Derfor må vi ta oss av dem, så vi kan være medarbeidere for sannheten.
Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão	**Diotrefes og Demetrios**
9 Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.	9 Jeg har skrevet noen ord til menigheten. Men Diotrefes, som gjerne vil være den fremste der, vil ikke ha noe med oss å gjøre.
10 Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica,	10 Når jeg kommer, skal jeg sørge for at han blir minnet om hva han har gjort! For det

proferindo contra nós palavras maliciosas. E, não satisfeito com estas coisas, nem ele mesmo acolhe os irmãos, como impede os que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

[11] Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

[12] Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

Informações finais. Saudações

[13] Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

[14] pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

[15] A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

onde han sier om oss, er tåpelig. Men han nøyer seg ikke med det. Selv nekter han å ta imot våre søsken, og når andre vil gjøre det, hindrer han dem og støter dem ut av menigheten.

[11] Min kjære, ta ikke det onde til forbilde, men det gode! Den som gjør det gode, er av Gud. Den som gjør det onde, har ikke sett Gud.

[12] Om Demetrios har alle bare godt å si, ja, sannheten selv vitner for ham. Det samme gjør vi, og du vet at vi vitner sant.

Sluttord

[13] Jeg har ennå mye å si deg, men vil ikke gjøre det med penn og blekk.

[14]For jeg håper å besøke deg snart, så vi kan snakke sammen ansikt til ansikt.

[15]Fred være med deg! Vennene her sender deg sin hilsen. Hils selv vennene, hver enkelt av dem.

Epístola de Judas

Judas 1

Prefácio e saudação

1 Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

2 a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

3 Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

4 Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

5 Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

6 e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

Judas

Judas 1

Hilsen

1 Judas, Jesu Kristi tjener og Jakobs bror, hilser dem som er kalt, dem som er elsket av Gud, vår Far, og bevart for Jesus Kristus.

2Barmhjertighet, fred og kjærlighet være med dere i rikt mål!

Vranglærerne og dommen over dem

3 Mine kjære! Jeg har hatt et inderlig ønske om å skrive til dere om frelsen vi har sammen. Men nå ser jeg meg tvunget til å sende dere noen formanende ord om å kjempe for den tro som de hellige én gang for alle har fått overlevert.

4 For det har sneket seg inn visse folk blant dere, ugudelige mennesker som for lengst er oppskrevet til dom. De misbruker vår Guds nåde til et utsvevende liv, og de fornekter vår eneste hersker og Herre, Jesus Kristus.

5 Jeg vil minne dere om noe, enda dere allerede vet alt dette: Herren berget folket ut av Egypt, men senere utryddet han dem som ikke ville tro.

6 Og de englene som ikke tok vare på sitt høye verv, men forlot sin egen bolig, dem holder han bundet i mørket med evige lenker til dommen på den store dagen.

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

[7] På samme måte var det med Sodoma og Gomorra og nabobyene deres, hvor de levde i hor slik som disse englene, og i unaturlige lyster. De ble straffet med evig ild og er blitt et advarende eksempel.

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[8] Likevel gjør disse menneskene det samme. Drevet av sine syner gjør de kroppen uren, forakter den myndighet som er over dem, og spotter høyere makter.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[9] Erkeengelen Mikael våget ikke å spotte og dømme djevelen den gang han lå i strid med ham om kroppen til Moses. Han sa bare: Må Herren refse deg!

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[10] Men disse menneskene spotter det de ikke kjenner, og det de forstår ut fra naturen, i likhet med dyr uten fornuft, det tjener til å ødelegge dem.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[11] Ve dem! De har slått inn på Kains vei og har kastet seg ut i samme villfarelse som Bileam, som var ute etter egen vinning. De har gjort opprør som Korah og gått til grunne.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[12] De er skamflekker ved kjærlighetsmåltidene deres, der de uten frykt eller skam spiser sammen med dere. De er gjetere som bare passer seg selv, skyer som driver for vinden uten å gi regn. De er trær uten frukt om høsten, dobbelt døde, ja, revet opp med rot.

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes, para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

[14] Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

[15] para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

[16] Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

A profecia apostólica. Exortações

[17] Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[18] os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

[19] São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

[20] Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

[21] guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[13] De er bølger på opprørt hav, som skummer opp sin egen skamløshet. De er forvillede stjerner som det evige nattemørket venter på.

[14] Det var også om dem Henok, Adams etterkommer i sjuende ledd, profeterte da han sa: «Se, Herren kommer med sine hellige engler i tusentall

[15]for å holde dom over alle og kreve hvert menneske til regnskap for alle ugudelige gjerninger de har gjort, og for alle trassige ord de har rettet mot ham, disse gudløse synderne.»

[16]Dette er folk som murrer og klager over sin skjebne, men som lever etter sine egne lyster. Med munnen taler de store ord, og de smigrer andre når de har nytte av det.

Bønn og omsorg

[17] Men dere, mine kjære, må huske det som er forutsagt av vår Herre Jesu Kristi apostler

[18] da de sa til dere: «I den siste tid skal det komme spottere som følger sine egne ugudelige lyster.»

[19]Dette er de som skaper splid. De er rent menneskelige og har ikke Ånden.

[20] Men dere, mine kjære, må bygge dere selv opp ved deres høyhellige tro under stadig bønn i Den hellige ånd.

[21] Bli værende i Guds kjærlighet mens dere venter på at vår Herre Jesu Kristi barmhjertighet skal føre dere til evig liv.

[22]Mot dem som tviler, skal dere være barmhjertige.

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[23] Andre skal dere berge ved å rive dem ut av ilden. Og mot andre igjen skal dere vise barmhjertighet med frykt, så dere til og med skyr kappen som er flekket til av kroppens begjær.

Lovprisning

[24] Han som har makt til å bevare dere fra fall og føre dere fram for sin herlighet, jublende og uten feil,

[25] han, den eneste Gud, vår frelser ved Jesus Kristus, vår Herre: Ham tilhører ære og majestet, velde og makt før alle tider, nå og i alle evigheter! Amen.

Apocalipse de João

Johannes' åpenbaring

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

1 Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

2 o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

3 Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

4 João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

5 e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

6 e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

7 Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

Johannes' åpenbaring 1

1 Dette er Jesu Kristi åpenbaring, som Gud ga ham for at han skulle vise sine tjenere det som snart skal skje. Han sendte sin engel og gjorde det kjent for sin tjener Johannes.

2 Det er han som her vitner om Guds ord og bærer fram Jesu Kristi vitnesbyrd, alt det han har sett.

3 Salig er den som leser opp ordene i denne profetien, og salige er de som hører dem og tar vare på det som der står skrevet. For tiden er nær.

Hilsen

4 Johannes hilser de sju menighetene i Asia: Nåde være med dere og fred fra ham som er og som var og som kommer, og fra de sju åndene som står foran hans trone,

5 og fra Jesus Kristus, det troverdige vitnet, den førstefødte av de døde og herren over jordens konger. Han elsker oss og har fridd oss fra våre synder med sitt blod

6 og har gjort oss til et kongerike, til prester for Gud, sin Far – ham tilhører æren og makten i all evighet. Amen.

7 Se, han kommer med skyene! Hvert øye skal se ham, også de som har gjennomboret ham, og alle folkeslag på jorden skal bryte ut i klagerop over ham. Ja, amen!

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

A visão de Jesus glorificado

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita, dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[8] Jeg er Alfa og Omega, sier Herren Gud, han som er og som var og som kommer, Den allmektige.

Menneskesønnen åpenbarer seg

[9] Jeg, Johannes, som er deres bror og sammen med dere har del i trengslene og riket og utholdenheten i Jesus, jeg var på øya Patmos. Dit var jeg kommet på grunn av Guds ord og vitnesbyrdet om Jesus.

[10]På Herrens dag kom Ånden over meg, og jeg hørte en røst bak meg, mektig som en basun.

[11] Røsten sa: «Det du får se, skal du skrive i en bok og sende til de sju menighetene: til Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea.»

[12] Jeg snudde meg for å se hvem som talte til meg. Da så jeg sju lysestaker av gull,

[13] og midt mellom lysestakene en som var lik en menneskesønn, kledd i en fotsid kjortel og med et belte av gull om brystet.

[14] Hodet og håret hans var hvitt som hvit ull eller som snø,øynene var som flammende ild,

[15] føttene som bronse glødet i en ovn, og røsten var som bruset av veldige vannmasser.

[16] I høyre hånd holdt han sju stjerner, og fra munnen gikk det ut et skarpt, tveegget sverd. Ansiktet var som solen når den skinner i all sin kraft.

[17] Da jeg så ham, falt jeg som død ned for føttene hans. Men han la sin høyre hånd på meg og sa: «Frykt ikke! Jeg er den første og den siste

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

[18] og den levende. Jeg var død, men se, jeg lever i all evighet, og jeg har nøklene til døden og dødsriket.

[19]Skriv derfor ned det du har sett, det som er nå, og det som skal komme heretter.

[20] Dette er hemmeligheten med de sju stjernene som du så i min høyre hånd, og de sju lysestakene av gull: De sju stjernene er englene for de sju menighetene, og de sju lysestakene er de sju menighetene.»

Johannes' åpenbaring 2

Brev til de sju menighetene

(Kap. 2–3)

Til Efesos

[1] Skriv til engelen for menigheten i Efesos: Dette sier han som holder de sju stjernene i sin høyre hånd, han som går omkring blant de sju lysestakene av gull:

[2] Jeg vet om dine gjerninger, ditt strev og din utholdenhet. Jeg vet også at du ikke kan tåle de onde. Du har prøvet dem som kaller seg apostler, men ikke er det, og du har funnet at de er løgnere.

[3]Du har holdt ut, du har tålt mye for mitt navns skyld og ikke gått trett.

[4]Men dette har jeg imot deg: Du har forlatt din første kjærlighet.

[5]Tenk på hvor du sto før du falt. Vend om og gjør de gjerninger du gjorde før! Ellers kommer jeg til deg og tar lysestaken din bort – hvis du ikke vender om.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

Carta à igreja em Esmirna

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

Carta à igreja em Pérgamo

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha, meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[6] Men du skal ha ros for at du hater nikolaittenes gjerninger, slik jeg selv gjør.

[7] Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, vil jeg la spise av livets tre, som er i Guds paradis.

Til Smyrna

[8] Skriv til engelen for menigheten i Smyrna: Dette sier den første og den siste, han som var død og er blitt levende:

[9] Jeg vet om de trengsler du må lide, og hvor fattig du er – men du er rik. Jeg vet også at du blir spottet av dem som kaller seg jøder, men ikke er det. For de er Satans synagoge.

[10] Vær ikke redd for det du skal lide! Djevelen skal kaste noen av dere i fengsel for at dere skal bli satt på prøve, og i ti dager skal dere lide trengsler. Vær tro til døden, så skal jeg gi deg livets seierskrans.

[11] Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, skal ikke rammes av den annen død.

Til Pergamon

[12] Skriv til engelen for menigheten i Pergamon: Dette sier han som har det skarpe, tveeggede sverd:

[13] Jeg vet hvor du bor, der hvor Satan har sin trone. Likevel holder du fast ved mitt navn. Og du har ikke fornektet troen på meg, ikke engang i de dager da Antipas, mitt trofaste vitne, ble slått i hjel i byen deres, der Satan bor.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

Carta à igreja em Tiatira

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

[14] Men noe har jeg imot deg: Du har hos deg noen som holder seg til Bileams lære, han som lærte Balak å sette en felle for Israelsfolket, så de spiste avgudsoffer og drev hor.

[15] Så har du også noen hos deg av samme slag, de som holder seg til nikolaittenes lære.

[16] Vend om! Ellers kommer jeg snart til deg og vil kjempe mot dem med sverdet som går ut av min munn.

[17] Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, vil jeg gi av den skjulte manna. Og jeg vil gi ham en hvit stein, og på steinen er det skrevet et nytt navn som ingen kjenner uten den som får det.

Til Tyatira

[18] Skriv til engelen for menigheten i Tyatira: Dette sier Guds Sønn, han som har øyne som flammende ild og føtter som bronse:

[19] Jeg vet om dine gjerninger, din kjærlighet og tro, din tjeneste og utholdenhet. Ja, dine siste gjerninger overgår dine første!

[20] Men dette har jeg imot deg: Du tåler denne kvinnen Jesabel, hun som kaller seg profet, men som med det hun lærer, lokker mine tjenere til å drive hor og spise avgudsoffer.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.
[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

[23] Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

[24] Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;
[25] tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.
[26] Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,
[27] e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;
[28] assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.
[29] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas:

[21]Jeg har gitt henne tid til å vende om, men hun vil ikke omvende seg fra sitt horeri.
[22]Se, nå kaster jeg henne på sykeseng, og de som begår ekteskapsbrudd med henne, kaster jeg ut i stor nød dersom de ikke vender om fra hennes gjerninger.
[23] Og barna hennes vil jeg drepe med pest. Slik skal alle menighetene få erfare at jeg er den som gransker nyrer og hjerter, og som gjengjelder hver og en av dere etter det dere har gjort.
[24] Men dere andre i Tyatira, alle som ikke følger denne læren og ikke har «kjent Satans dybder», som de kaller det – til dere sier jeg: Jeg legger ikke noen ny byrde på dere.
[25] Hold bare fast på det dere har, inntil jeg kommer.
[26] Den som seirer og holder seg til mine gjerninger helt til det siste, skal jeg gi makt over folkene:

[27] Han skal styre dem med jernstav, som leirkar blir de knust.

[28] Den samme makt har jeg fått av min Far. Og jeg vil gi ham morgenstjernen.
[29]Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!

Johannes' åpenbaring 3

Til Sardes

[1] Skriv til engelen for menigheten i Sardes: Dette sier han som har de sju Guds ånder og de sju stjerner: Jeg vet om dine

Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

[3] Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

[4] Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

[5] O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

[6] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Filadélfia

[7] Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

[8] Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas

gjerninger. Det heter om deg at du lever, men du er død.

[2]Våkn opp og styrk det som er igjen, og som holder på å dø! For jeg har funnet at dine gjerninger ikke holder mål i min Guds øyne.

[3] Husk derfor hva du tok imot og hørte! Hold fast på det og vend om! For hvis du ikke våkner, skal jeg komme som en tyv, og du skal ikke vite timen når jeg kommer over deg.

[4] Men du har noen få i Sardes som ikke har skitnet til klærne sine. De skal gå med meg i hvite klær, for de er verdige til det.

[5] Den som seirer, skal bli kledd i hvitt, og jeg vil aldri stryke navnet hans ut av livets bok, men kjennes ved navnet hans for min Far og hans engler.

[6]Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!

Til Filadelfia

[7] Skriv til engelen for menigheten i Filadelfia: Dette sier Den hellige og sannferdige, han som har Davids nøkkel, han som åpner så ingen kan stenge, og stenger så ingen kan åpne:

[8] Jeg vet om dine gjerninger. Se, jeg har satt foran deg en åpnet dør, som ingen kan stenge. For du har liten kraft, og du har holdt fast ved mitt ord og ikke fornektet mitt navn.

[9] Se, jeg skal la noen komme fra Satans synagoge, slike som lyver og sier de er jøder, men ikke er det. De skal komme og

mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

10 Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

11 Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

12 Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

13 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Laodiceia

14 Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

15 Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

16 Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

17 pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

18 Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim

kaste seg ned for føttene dine, og de skal forstå at jeg har elsket deg.

10Fordi du har tatt vare på mitt ord om å holde ut, vil jeg bevare deg gjennom den tiden av prøvelser som skal komme over hele verden for å prøve dem som bor på jorden.

11 Jeg kommer snart. Hold fast på det du har, så ingen tar seierskransen fra deg!

12 Den som seirer, vil jeg gjøre til en søyle i min Guds tempel, og aldri mer skal han forlate det. Jeg vil skrive min Guds navn på ham sammen med navnet på min Guds by, det nye Jerusalem som kommer ned fra himmelen, fra min Gud – og også mitt nye navn.

13Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!

Til Laodikea

14 Skriv til engelen for menigheten i Laodikea: Dette sier han som er Amen, det trofaste og sannferdige vitnet, opphavet til alt som Gud har skapt:

15Jeg vet om dine gjerninger – du er verken kald eller varm. Om du bare var kald eller varm!

16Men du er lunken, ikke varm og ikke kald. Derfor skal jeg spytte deg ut av min munn.

17 Du sier: «Jeg er rik, jeg har overflod og mangler ingenting.» Men du vet ikke at nettopp du er elendig og ynkelig, fattig, blind og naken.

18 Derfor gir jeg deg det råd at du kjøper gull av meg, renset i ild, så du kan bli rik, og hvite klær som du kan kle deg med og

de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

[19] Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

[20] Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

[21] Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

[22] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

[1] Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

[2] Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

[3] e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

[4] Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e

skjule din nakne skam, og salve til å smøre på øynene dine, så du kan se.

[19] Jeg refser og irettesetter alle dem jeg har kjær. La det bli alvor og vend om!

[20] Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, vil jeg gå inn til ham og holde måltid, jeg med ham og han med meg.

[21] Den som seirer, vil jeg la sitte sammen med meg på min trone, slik jeg selv har seiret og satt meg med min Far på hans trone.

[22]Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!

Johannes' åpenbaring 4

Guds trone og Lammet

(Kap. 4–5)

Tilbedelse i himmelen

[1] Deretter så jeg, og se! – en dør var åpnet i himmelen. Og den røsten jeg før hadde hørt tale med klang som av en basun, sa til meg: «Stig opp hit, så vil jeg vise deg det som heretter skal skje.»

[2] I det samme kom Ånden over meg. Og se, i himmelen sto det en trone, og det satt en på tronen.

[3] Han som satt der, så ut som jaspis og karneol, og tronen var omgitt av en regnbue; den var som smaragd.

[4] Omkring tronen så jeg tjuefire andre troner, og på dem satt tjuefire eldste,

quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

[6] Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

[7] O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

[8] E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa

kledd i hvite klær, med seierskranser av gull på hodet.

[5] Fra tronen gikk det ut lyn og drønn og tordenbrak, og foran den flammet sju fakler, det er Guds sju ånder.

[6] Framfor tronen var det som et glasshav, lik krystall. Og i midten, rundt tronen, var det fire skapninger. De var dekket av øyne foran og bak.

[7]Den første skapningen lignet en løve, den andre lignet en okse, den tredje hadde ansikt som et menneske, og den fjerde var lik en flygende ørn.

[8] Hver av de fire skapningene hadde seks vinger og var dekket av øyne overalt, også under vingene. Natt og dag roper de uten stans: Hellig, hellig, hellig er Herren Gud, Den allmektige, han som var og som er og som kommer.

[9]Hver gang de fire skapningene priser og ærer og takker ham som sitter på tronen, og som lever i all evighet,

[10] faller de tjuefire eldste ned for ham som sitter på tronen, og de tilber ham som lever i all evighet. De kaster sine seierskranser fram for tronen og roper:

[11] Verdig er du, vår Herre og Gud, til å få pris og ære og makt. For du har skapt alt, ved din vilje ble alt til, skapt av deg.

da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro

Johannes' åpenbaring 5

Boken med sju segl

[1] Og jeg så at han som satt på tronen, hadde en bokrull i sin høyre hånd. Det var skrevet både inni og utenpå den, og den var forseglet med sju segl.

[2]Da så jeg en mektig engel som ropte med høy røst: «Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene?»

[3]Men verken i himmelen eller på jorden eller under jorden var det noen som kunne åpne boken eller se i den.

[4]Da gråt jeg sårt, fordi ingen var funnet verdig til å åpne boken eller se i den.

[5] Men en av de eldste sa til meg: «Gråt ikke! For løven av Judas stamme, Davids rotskudd, har seiret og kan åpne boken og de sju seglene.»

[6] Og jeg så et lam som sto midt på tronen, mellom de fire skapningene og i kretsen av de eldste, og det så ut som lammet var slaktet. Det hadde sju horn og sju øyne, og øynene er Guds sju ånder som er sendt ut over hele jorden.

[7] Lammet kom og tok imot bokrullen fra den høyre hånden til ham som satt på tronen.

[8] Da det tok boken, falt de fire skapningene og de tjuefire eldste ned for Lammet. Hver av dem hadde en harpe og gullskåler fulle av røkelse, det er de helliges bønner.

cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

[12] proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

[13] Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

[14] E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

[1] Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes

[9] De sang en ny sang: Verdig er du til å ta imot boken og bryte seglene på den. For du ble slaktet, og med ditt blod har du frikjøpt for Gud mennesker av alle stammer og tungemål, av alle folk og nasjoner.

[10] Du har gjort dem til et kongerike og til prester for vår Gud, og de skal herske som konger på jorden.

[11] Og jeg så, og jeg hørte lyden av mange engler omkring tronen og de fire skapningene og de eldste – det var myriader på myriader og tusener på tusener.

[12] De ropte med høy røst: Verdig er Lammet som ble slaktet, verdig til å få all makt og rikdom, visdom og styrke, ære og pris og takk.

[13] Og hver skapning i himmelen og på jorden og under jorden og på havet, ja, alt som finnes i dem, hørte jeg si: Ham som sitter på tronen, ham og Lammet være takk og ære, pris og makt i all evighet.

[14] De fire skapningene svarte: «Amen.» Og de eldste kastet seg ned og tilba.

Johannes' åpenbaring 6

De sju seglene

(6,1–8,1)

De første seks seglene blir brutt

[1] Og jeg så Lammet bryte det første av de sju seglene, og jeg hørte en av de fire

dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

O segundo selo

[3] Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

[4] E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

O terceiro selo

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

O quinto selo

skapningene rope med røst som et tordenbrak: «Kom!”

[2] Og jeg så, og se! – en hvit hest. Og han som satt på den, hadde en bue. Han fikk en seierskrans, og med seier dro han ut for å seire.

[3]Da Lammet brøt det andre seglet, hørte jeg den andre skapningen rope: «Kom!»

[4] Og det kom fram en annen hest som var flammende rød. Han som satt på den, fikk makt til å ta freden bort fra jorden, så folk skulle slakte hverandre ned. Og det ble gitt ham et stort sverd.

[5] Da Lammet brøt det tredje seglet, hørte jeg den tredje skapningen rope: «Kom!» Og jeg så, og se! – en svart hest. Og han som satt på den, hadde en skålvekt i hånden.

[6]Og jeg hørte noe som lignet en stemme inne blant de fire skapningene: «En liter hvete for en daglønn! Tre liter bygg for en daglønn! Men oljen og vinen må du ikke skade.»

[7]Da Lammet brøt det fjerde seglet, hørte jeg den fjerde skapningen rope: «Kom!»

[8] Og jeg så, og se! – en gulblek hest. Rytterens navn var Døden, og dødsriket fulgte med ham. De fikk makt over fjerdedelen av jorden, så de kunne drepe med sverd, hungersnød og pest og ved jordens ville dyr.

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

O sexto selo

[12] Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

[13] as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

[14] e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

[15] Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

[16] e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

[9] Da Lammet brøt det femte seglet, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt slaktet for Guds ords skyld og for sitt vitnesbyrd.

[10] De ropte med høy røst: «Herre, du hellige og troverdige, hvor lenge vil du vente før du holder dom og lar straffen for vårt blod komme over dem som bor på jorden?»

[11] Da fikk hver av dem en hvit kappe, og det ble sagt dem at de skulle holde seg i ro ennå en liten stund, til tallet på de medtjenere og søsken som skulle bli drept som dem, var fullt.

[12] Og jeg så Lammet bryte det sjette seglet. Da kom det et stort jordskjelv. Solen ble svart som en sørgedrakt, fullmånen ble som blod,

[13] og stjernene på himmelen falt ned på jorden som når umodne frukter drysser av et fikentre i storm.

[14] Himmelen revnet og rullet seg sammen som en bokrull, og hvert fjell og hver øy ble flyttet fra sitt sted.

[15] Jordens konger, stormenn og hærførere, de rike og de mektige, hver slave og hver fri, alle gjemte de seg i huler og mellom berghamrer.

[16] Og de sa til fjellene og berghamrene: «Fall over oss og skjul oss for ansiktet til ham som sitter på tronen, og for vreden fra Lammet.

[17] porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

[17] For den store vredesdagen er kommet, og hvem kan da bli stående?»

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

[1] Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

Johannes' åpenbaring 7

Guds tjenere blir merket med segl

[1] Deretter så jeg fire engler stå ved jordens fire hjørner. De holdt jordens fire vinder tilbake, så det ikke skulle blåse noen vind over jorden eller havet eller trærne.

[2]Og jeg så en annen engel som steg fram i øst, der solen går opp, og bar den levende Guds segl. Med høy røst ropte han til de fire englene som hadde fått makt til å føre skade over jorden og havet:

[3] «Rør ikke jorden eller havet eller trærne før vi har merket vår Guds tjenere med segl på pannen.»

[4] Og jeg hørte tallet på dem som fikk seglet: Det var 144.000, fra alle stammene i Israels folk.

[5]Fra Juda-stammen var det 12.000 med segl, fra Ruben-stammen 12.000, fra Gad-stammen 12.000,

[6]fra Asjer-stammen 12.000, fra Naftali-stammen 12.000, fra Manasse-stammen 12.000,

[7]fra Simeon-stammen 12.000, fra Levi-stammen 12.000, fra Jissakar-stammen 12.000,

[8]fra Sebulon-stammen 12.000, fra Josef-stammen 12.000 og fra Benjamin-stammen 12.000 med segl.

Den store hvite skaren

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

[9] Deretter så jeg en skare så stor at ingen kunne telle den, av alle nasjoner og stammer, folk og tungemål. De sto foran tronen og Lammet, kledd i hvite kapper, med palmegreiner i hendene.

[10] e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

[10] Og de ropte med høy røst: Seieren kommer fra vår Gud, han som sitter på tronen, og fra Lammet.

[11] Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

[11] Alle englene sto rundt tronen og de eldste og de fire skapningene. De kastet seg ned for tronen med ansiktet mot jorden, tilba Gud

[12] dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

[12] og sa: Amen. All lov og pris og visdom, takk og ære, makt og velde tilhører vår Gud i all evighet. Amen.

[13] Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[13] En av de eldste tok da ordet og spurte meg: «Disse som er kledd i hvite kapper, hvem er de, og hvor kommer de fra?»

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[14] «Herre», svarte jeg, «du vet det.» Da sa han til meg: «Dette er de som kommer ut av den store trengsel, de har vasket sine kapper og gjort dem hvite i Lammets blod.

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[15] Derfor står de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[16] De skal ikke lenger sulte eller tørste, solen skal ikke falle på dem, og ingen brennende hete.

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para

[17] For Lammet som står midt på tronen, skal være gjeter for dem og vise dem vei

as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

1 Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

2 Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

3 Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

4 e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

5 E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

6 Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

7 O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

til kilder med livets vann, og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne.»

Johannes' åpenbaring 8

Det sjuende seglet

1 Men da Lammet brøt det sjuende seglet, ble det stille i himmelen omkring en halv time.

De sju basunene
(8,2–11,19)
Røkelse og ild

2 Og jeg så de sju englene som står framfor Gud, og det ble gitt dem sju basuner.

3 En annen engel, som hadde et røkelseskar av gull, kom og stilte seg ved alteret. Han fikk en stor mengde røkelse som han skulle legge sammen med alle de helliges bønner på gullalteret foran tronen.

4Og fra engelens hånd steg det opp for Guds ansikt en sky av røkelse sammen med de helliges bønner.

5 Så tok engelen røkelseskaret og fylte det med ild fra alteret og kastet ilden på jorden. Og det kom tordenbrak og drønn, lyn og jordskjelv.

6De sju englene med de sju basunene gjorde seg nå klar til å blåse.

De fire første basunene

7 Den første engelen blåste i basunen. Da kom det hagl og ild, blandet med blod, og det ble kastet på jorden. En tredjedel av jorden gikk opp i flammer, og tredjedelen av trærne brant opp sammen med alt det grønne gresset.

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[8] Den andre engelen blåste i basunen. Da var det som et stort, brennende fjell ble kastet i havet. Tredjedelen av havet ble til blod,

[9]tredjedelen av alle skapninger i havet døde, og tredjedelen av skipene ble ødelagt.

[10] Den tredje engelen blåste i basunen. Da falt en stor stjerne ned fra himmelen, flammende som en fakkel, og den falt på tredjedelen av elvene og på vannkildene.

[11] Stjernens navn er Malurt. En tredjedel av vannet ble til malurt, og mange mennesker døde av vannet fordi det var blitt forgiftet.

[12] Den fjerde engelen blåste i basunen. Da ble en tredjedel av solen, en tredjedel av månen og en tredjedel av stjernene rammet, slik at tredjedelen av stjernene ble formørket, og dagen mistet tredjedelen av lyset sitt, det samme gjorde natten.

[13]Og jeg så en ørn som fløy høyt oppe under himmelhvelvet, og jeg hørte den rope med høy røst: «Ve! Ve! Ve over dem som bor på jorden, når de tre siste englene lar sine basuner lyde!»

Johannes' åpenbaring 9

Den femte basunen

[1] Den femte engelen blåste i basunen. Og jeg så en stjerne som var falt fra himmelen ned på jorden. Den fikk nøkkelen til avgrunnsbrønnen.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.
[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,
[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.
[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.
[6] Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.
[7] O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;
[8] tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;
[9] tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;
[10] tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

[2]Og da den åpnet brønnen, steg det røyk opp, som røyken fra en stor ovn, så solen og luften ble formørket av røyken fra brønnen.
[3] Ut av røyken kom det gresshopper som spredte seg over jorden, og de fikk samme makt som skorpionene på jorden.
[4] Det ble sagt til dem at de ikke måtte skade gresset på jorden eller noe annet grønt og ikke noe tre, men bare de menneskene som ikke hadde Guds segl på pannen.
[5] De fikk ikke lov til å drepe dem, men skulle pine dem i fem måneder. Og den pinen var som pinen når et menneske blir stukket av en skorpion.
[6] I de dagene kommer menneskene til å søke døden, men ikke finne den. De skal lengte etter å få dø, men døden skal flykte fra dem.
[7] Gresshoppene så ut som hester rustet til krig. På hodet hadde de noe som lignet kranser av gull, og ansiktene var som menneskeansikter.
[8]Håret deres var som kvinnehår, tennene deres var som løvetenner,
[9]og brystet deres var som brystpanser av jern. Larmen av vingene deres var som larmen av mange hester og vogner som stormer fram til kamp.
[10]De hadde haler med brodd som skorpioner, og i halene deres lå makten til å plage menneskene i fem måneder.

[11] e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

[12] O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

A sexta trombeta

[13] O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;

[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.

[11] Til konge over seg hadde de avgrunnens engel, han som på hebraisk heter Abaddon og på gresk Apollyon.

[12] Det første ve-ropet er nå over. Men se, det kommer enda to etter dette.

Den sjette basunen

[13] Den sjette engelen blåste i basunen. Da hørte jeg en røst fra de fire hornene på gullalteret foran Guds ansikt.

[14] Røsten sa til den sjette engelen, som hadde basunen: «Løs de fire englene som står bundet ved Eufrat, den store elven.»

[15]Og de fire englene ble løst, de som sto klar og ventet på denne timen, denne dagen, denne måneden, dette året, for å drepe tredjedelen av menneskene.

[16]Tallet på ryttere i hæren deres var tjue tusen ganger ti tusen – jeg hørte tallet på dem.

[17]Og i mitt syn så hestene og rytterne deres slik ut: Mennene hadde brystpanser, farget som ild, hyasint og svovel. Hestene hadde hoder som løver, og ut av munnen på hestene sto ild, røyk og svovel.

[18]En tredjedel av menneskene ble drept av disse tre plagene, av ilden, røyken og svovelen som kom ut av munnen på hestene.

[19] For makten deres ligger i munnen, men også i halene. For halene deres ligner ormer med hoder, og med dem gjør de skade.

[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

[2] e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

[3] e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

[4] Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

[5] Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

[6] e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

[20] Men resten av menneskene, de som slapp fra disse plagene og ikke ble drept, de vendte ikke om fra det de hadde laget med sine egne hender, så de sluttet å tilbe det. De tilba de onde åndene og gudebilder av gull, sølv og bronse, stein og tre, de som verken kan se eller høre eller gå.

[21]De vendte ikke om fra sine mord og sin trolldom, sitt horeri og sine tyverier.

Johannes' åpenbaring 10

Engelen med den lille bokrullen

[1] Og jeg så en annen mektig engel stige ned fra himmelen. Han var svøpt i en sky og hadde regnbuen om hodet. Ansiktet var som solen og føttene som ildsøyler.

[2] I hånden holdt han en liten bokrull som var åpnet. Engelen satte sin høyre fot på havet og den venstre på Jorden

[3] og ropte med kraftig røst, som når en løve brøler. Da han hadde ropt, lød røstene av de sju tordener.

[4] Etter at de sju tordener hadde talt, ville jeg til å skrive. Men da hørte jeg en røst fra himmelen som sa: «Sett segl for det som ble sagt av de sju tordener, skriv det ikke ned!»

[5] Og engelen som jeg hadde sett stå på havet og på jorden, løftet sin høyre hånd mot himmelen

[6] og sverget ved ham som lever i all evighet, han som skapte himmelen og alt som finnes der, og jorden og alt som finnes

der, og havet og alt som finnes der: «Tiden er ute.

[7] mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

[7]Men når den sjuende engelen lar sin basun lyde, i de dager skal Guds mysterium være fullført, slik han kunngjorde for sine tjenere profetene.»

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

[8]Røsten jeg hadde hørt fra himmelen, talte igjen til meg: «Gå bort og ta den åpne boken fra hånden til engelen som står på havet og på jorden.»

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[9] Da gikk jeg bort til engelen og ba ham gi meg den lille bokrullen. Engelen sa til meg: «Ta bokrullen og spis den! Den vil svi i magen din, men i munnen din skal den være søt som honning.»

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[10]Så tok jeg den lille bokrullen av engelens hånd og spiste den, og i munnen var den søt som honning. Men da jeg hadde svelget den, sved det i magen.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

[11] Da ble det sagt til meg: «Du skal igjen tale profetisk mot folk og nasjoner og tungemål og mot mange konger.»

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

Johannes' åpenbaring 11

Tempelet og de to vitnene

[1] Jeg fikk nå en målestang som lignet en stav, og det ble sagt til meg: «Reis deg og mål Guds tempel og alteret, og tell dem som tilber der!

[2] Men forgården utenfor tempelet skal du ikke ta med, den skal du ikke måle. For den er overlatt til hedningene, og i 42 måneder skal de trampe ned den hellige byen.

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[3] Men jeg vil sette mine to vitner, kledd i sekkestrie, til å profetere i 1.260 dager.»

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[4] Dette er de to oliventrærne og de to lysestakene som står foran jordens herre.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

[5]Om noen vil skade dem, går det ild ut av munnen på dem og gjør ende på fiendene deres. Ja, slik skal den som vil skade dem, dø!

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

[6] De har makt til å lukke himmelen så det ikke faller regn i den tiden de er profeter. De har makt til å gjøre vann til blod og til å slå jorden med alle slags plager, så ofte de vil.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[7] Men når de har fullført sitt vitnesbyrd, da skal dyret som stiger opp fra avgrunnen, føre krig mot dem, seire over dem og drepe dem.

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[8] Likene deres skal bli liggende på gaten i den store byen som åndelig talt kalles Sodoma og Egypt, der hvor deres Herre ble korsfestet.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[9]Mennesker av mange folk og stammer, tungemål og nasjoner skal se dem ligge der i tre og en halv dag, og de skal ikke tillate noen å begrave dem.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[10] Og de som bor på jorden, skal glede og fryde seg over deres skjebne og sende hverandre gaver. For disse to profetene hadde vært en plage for dem som bor på jorden.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que

[11] Men etter tre og en halv dag kom det livsånde fra Gud i dem. De reiste seg opp og sto på føttene, og alle som så dem, ble grepet av stor frykt.

[12] Da hørte de en høy røst fra himmelen som sa til dem: «Stig opp hit!» Og de steg opp til himmelen i en sky, midt foran øynene på sine fiender.

[13] I samme stund kom det et stort jordskjelv. En tiendedel av byen raste sammen, og sju tusen mennesker ble drept i jordskjelvet. De som var igjen, ble slått av redsel og ga himmelens Gud ære.

[14] Det andre ve-ropet er nå over. Men se, det tredje ve-ropet kommer snart.

Den sjuende basunen

[15] Den sjuende engelen blåste i basunen. Da hørtes det i himmelen røster som ropte høyt: «Herredømmet i verden tilhører nå vår Herre og hans Salvede, og han skal være konge i all evighet.»

[16] De tjuefire eldste som sitter på sine troner for Guds øyne, kastet seg ned med ansiktet mot jorden, tilba Gud

[17] og sa: «Vi takker deg, Herre Gud, du Allmektige, du som er og som var, fordi du har grepet makten, din store makt, og er blitt konge.

[18] Hedningfolkene ble harme, men nå er din vredesdag kommet. Nå er tiden da de døde skal dømmes, nå skal du lønne dine tjenere profetene, de hellige og dem som

temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

19 Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

1 Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

2 que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

3 Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

4 A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

5 Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

6 A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

frykter ditt navn, små og store, og ødelegge dem som ødelegger jorden.»

19 Da ble Guds tempel i himmelen åpnet, og hans paktkiste kom til syne inne i tempelet. Og det kom lyn og drønn, tordenbrak og jordskjelv og store hagl.

Johannes' åpenbaring 12

Den store kampen

(Kap. 12–14)

Kvinnen og dragen

1 Et stort tegn viste seg på himmelen: en kvinne som var kledd i solen, med månen under sine føtter og med en krans av tolv stjerner på hodet.

2 Hun var med barn og skrek i barselsmerter og fødselsrier.

3 Også et annet tegn viste seg på himmelen, en stor, ildrød drage med sju hoder og ti horn. På hodene hadde den sju kroner.

4 Halen rev ned en tredjedel av stjernene på himmelen og kastet dem ned på jorden. Dragen stilte seg foran kvinnen som skulle føde, for å sluke barnet så snart det var født.

5 Da fødte hun et guttebarn som en gang skal styre alle folkeslag med jernstav. Og barnet ble rykket opp til Gud, til hans trone.

6 Men kvinnen rømte ut i ødemarken, til et sted som Gud hadde gjort i stand, og der skulle hun i 1.260 dager få den maten hun trengte.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

[7] Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

[8] todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[10] Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

[11] Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

[12] Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

O dragão persegue a mulher

[13] Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

[14] e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada

[7] Da brøt det ut en krig i himmelen: Mikael og englene hans gikk til krig mot dragen. Dragen kjempet sammen med englene sine,

[8]men de ble overvunnet, og det fantes ikke lenger plass for dem i himmelen.

[9] Den store dragen ble kastet ned, den gamle slangen, han som kalles djevelen og Satan, og som forfører hele verden. Han ble kastet ned på jorden, og englene hans ble kastet ned sammen med ham.

[10] Og jeg hørte en høy røst i himmelen som sa: «Nå er seieren og makten og riket fra vår Gud kommet, nå har hans Salvede herredømmet. For anklageren er styrtet, han som dag og natt anklaget våre søsken for vår Guds ansikt.

[11]De har seiret over ham ved Lammets blod og ved det ordet de vitnet, og de hadde ikke livet så kjært at de ikke ville gå i døden.

[12] Juble derfor, dere himler og dere som bor i dem! Men ve over jorden og havet! For djevelen er kommet ned til dere, og hans raseri er stort, for han vet at hans tid er kort.»

[13]Da dragen så at den var kastet ned på jorden, forfulgte den kvinnen som hadde født guttebarnet.

[14] Men hun fikk de to vingene til den store ørnen, så hun kunne fly ut i ødemarken til sitt sted og få den maten hun trenger i én

durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

[15] Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

[16] A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

[17] Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

tid og tider og en halv tid, langt borte fra slangen.

[15]Ut av gapet spydde slangen vann som en elv etter kvinnen, for å rive henne bort i strømmen.

[16]Men jorden kom kvinnen til hjelp: Den åpnet munnen og slukte elven som dragen hadde spydd ut av gapet sitt.

[17] Dragen ble rasende på kvinnen og dro av sted for å føre krig mot de andre i hennes ætt, mot dem som følger Guds bud og holder fast på vitnesbyrdet om Jesus.

[18] Og den stilte seg på stranden ved havet.

Johannes' åpenbaring 13

Dragen og de to dyrene

[1] Og jeg så et dyr stige opp av havet. Det hadde ti horn og sju hoder og ti kroner på hornene, og på hodene sto det navn som var en spott mot Gud.

[2] Dyret jeg så, lignet en leopard, men hadde føtter som en bjørn og gap som en løve. Dragen ga det sin kraft og sin trone og stor makt.

[3]Ett av dyrets hoder så ut som om det hadde fått banesår, men det dødelige såret var blitt leget. All verden undret seg over dyret og fulgte det.

[4] De tilba dragen fordi den hadde gitt dyret makt, og de tilba dyret og sa: «Hvem er som dyret, og hvem kan kjempe mot det?»

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam

[5] Dyret fikk en munn som talte store og spottende ord, og det fikk makt til å holde på i 42 måneder.

[6]Det åpnet munnen for å spotte Gud og begynte å håne hans navn og hans bolig og dem som bor i himmelen.

[7] Det fikk også lov til å føre krig mot de hellige og vinne over dem, og det fikk makt over alle stammer og folk, tungemål og nasjoner.

[8] Og alle som bor på jorden, skal tilbe dyret, hver den som fra verdens grunnvoll ble lagt, ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok hos Lammet som ble slaktet.

[9]Den som har ører, hør!

[10] Den som skal i fangenskap, må gå i fangenskap. Den som skal drepes med sverd, må dø for sverd. Her gjelder det at de hellige har utholdenhet og tro.

[11] Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden. Det hadde to horn som et lam, men talte som en drage.

[12]All den makt det første dyret har, bruker det andre dyret i tjeneste for det første. Det får jorden og dem som bor der, til å tilbe det første dyret – det som hadde fått banesåret sitt leget.

[13] Det gjør store tegn, det lar til og med ild fra himmelen fare ned på jorden, midt for øynene på folk.

[14]Det forfører dem som bor på jorden, med tegnene det får gjøre i dyrets tjeneste. Og det sier til jordens folk at de skal lage et

sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

bilde til ære for dyret – det som var såret med sverd, men livnet til igjen.

[15] Det fikk makt til å blåse liv i dyrets bilde, så det kunne tale, og til å få drept alle som ikke tilba dyrets bilde.

[16] Det tvinger alle – små og store, rike og fattige, frie og slaver – til å ha et merke på sin høyre hånd eller på pannen.

[17]Og ingen kan kjøpe eller selge noe uten å ha dette merket: dyrets navn eller det tall som svarer til navnet.

[18] Her gjelder det å ha visdom. La den som har forstand, regne ut dyrets tall! For det er et menneskes tall, og tallet er 666.

Johannes' åpenbaring 14

Lammet og de 144.000

[1] Og jeg så, og se! – Lammet sto på Sions fjell, og sammen med ham de 144.000 som hadde Lammets navn og navnet til Lammets Far skrevet på pannen.

[2] Fra himmelen hørte jeg en lyd som bruset av veldige vannmasser og som drønnet av sterk torden. Lyden jeg hørte, var som når harpespillere spiller på harpene sine.

[3] Foran tronen, de fire skapningene og de eldste sang de en ny sang, en sang som ingen kunne lære unntatt de 144.000, de som er frikjøpt fra jorden.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e

[4] Det er de som ikke har gjort seg urene med kvinner, for de er som jomfruer. Det er de som følger Lammet hvor han så går. Det er de blant menneskene som er frikjøpt for å være en førstegrøde for Gud og Lammet.

[5] I deres munn ble det ikke funnet løgn, de er uten feil.

Tre engler forkynner dommen

[6]Og jeg så enda en engel, som fløy høyt oppe under himmelhvelvet. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk.

[7] Han ropte med høy røst: «Frykt Gud og gi ham æren! For nå er timen kommet da han skal holde dom. Tilbe ham som skapte himmelen og jorden, hav og kilder!»

[8] En annen engel fulgte etter og sa: «Falt, falt er Babylon den store, hun som har skjenket alle folkeslag med vredens vin fra sitt horeri.»

[9] En tredje engel fulgte etter dem og ropte med høy røst: «Om noen tilber dyret og bildet av det og tar imot merket på pannen eller hånden,

[10] skal han få drikke av Guds vredes vin som er skjenket opp ublandet i hans harmes beger, og han skal pines med ild og svovel for øynene på de hellige engler og Lammet.

[11] Røyken fra deres pinsel stiger opp i all evighet – verken natt eller dag får de ro, de som tilber dyret og dyrets bilde og tar imot dets navn til merke.»

quem quer que receba a marca do seu nome.

[12] Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

[12] Her må de hellige ha utholdenhet, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus.

A quarta voz

[13] Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

[13] Fra himmelen hørte jeg nå en røst som sa: «Skriv: Salige er de døde som fra nå av dør i Herren.» «Ja», svarer Ånden, «de skal få hvile fra sitt strev, for deres gjerninger følger med dem.»

A ceifa

Den siste innhøstingen

[14] Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

[14] Og jeg så, og se! – en hvit sky, og på skyen satt en som var lik en menneskesønn. Han hadde en krans av gull på hodet og en skarp sigd i hånden.

[15] Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

[15] Og en annen engel kom ut fra tempelet og ropte med høy røst til ham som satt på skyen: «Løft din sigd og høst inn! For tiden er kommet for å høste, og jordens grøde er fullmoden.»

[16] E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

[16]Han som satt på skyen, lot da sigden gå over jorden, og jorden ble høstet.

A vindima

[17] Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

[17]Det kom nå enda en engel ut fra tempelet i himmelen, også han med en skarp sigd.

[18] Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

[18]Så kom det en annen engel fra alteret. Han hadde makt over ilden, og han ropte med høy røst til engelen med den skarpe sigden: «Send ut din skarpe sigd og høst inn drueklasene på jordens vinmark! For nå er druene modne.»

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

[19]Engelen lot sigden gå over jorden, høstet druene på jordens vinmark og kastet dem i Guds vredes store vinpresse.

[20] Utenfor byen ble vinpressen tråkket, og blodet fløt fra vinpressen så det sto opp til bisselet på hestene hele 1.600 stadier borte.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

Johannes' åpenbaring 15

De sju skålene

(Kap. 15–16)

Sangen for Lammet

[1]Og jeg så et annet tegn i himmelen, stort og underfullt: sju engler med de sju siste plagene, for med dem er Guds vrede fullbyrdet.

[2]Og jeg så noe som lignet et hav av glass blandet med ild. På glasshavet sto de som hadde seiret over dyret og bildet av det og tallet som står for dyrets navn. De har Guds harper i hendene

[3] og synger den lovsangen som Guds tjener Moses sang, den som også er sangen for Lammet: Store og underfulle er dine gjerninger, Herre Gud, du Allmektige. Rettferdige og sanne er dine veier, du konge over folkeslagene.

[4] Hvem skulle ikke frykte deg, Herre, og ære ditt navn? For du alene er hellig. Alle folkeslag skal komme og tilbe for ditt ansikt, fordi dine rettferdige dommer er blitt åpenbart.

De sju siste plagene

[5] Etter dette så jeg at tempelet i himmelen, vitnesbyrdets telt, ble åpnet.

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

[6] Ut av tempelet kom de sju englene, de som hadde med seg de sju plagene. De var kledd i rent og skinnende lin og hadde belter av gull spent om brystet.

[7] En av de fire skapningene ga de sju englene sju gullskåler fylt av den levende Guds vrede, han som lever i all evighet.

[8] Og tempelet ble fylt med røyk fra Guds herlighet og makt, og ingen kunne gå inn i tempelet før de sju plagene fra de sju englene var fullført.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

Johannes' åpenbaring 16

[1] Og jeg hørte fra tempelet en høy røst som sa til de sju englene: «Gå av sted og tøm de sju skålene med Guds vrede ut over jorden!»

[2] Da gikk den første engelen bort og tømte sin skål ut over jorden. Og vonde og forferdelige byller brøt ut på de menneskene som bar dyrets merke og tilba bildet av det.

[3] Den andre engelen tømte sin skål i havet, og det ble til blod som fra en død kropp, og alle levende skapninger i havet døde.

[4]Den tredje engelen tømte sin skål i elvene og kildene, og de ble til blod.

[5] Og jeg hørte engelen over vannene si: «Rettferdig er du som dømmer slik, du som er og som var, du hellige.

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[6] For de har utøst de helliges og profetenes blod, og blod har du gitt dem å drikke. Det er som fortjent!»

[7] Og jeg hørte alteret si: «Ja, Herre Gud, du Allmektige, sanne og rettferdige er dine dommer.»

[8]Den fjerde engelen tømte sin skål ut over solen. Da fikk den makt til å svi menneskene med ild,

[9] og menneskene ble svidd i voldsom hete. Likevel spottet de Guds navn, han som hadde disse plagene i sin makt, og de vendte ikke om så de ga ham ære.

[10] Den femte engelen tømte sin skål ut over dyrets trone. Da ble dyrets rike lagt i mørke, og folk bet seg i tungen av smerte.

[11] Men de spottet himmelens Gud for smertene og byllene sine, og de vendte ikke om fra sine gjerninger.

[12] Den sjette engelen tømte sin skål i den store elven Eufrat. Vannet i den tørket bort, så det kunne ryddes vei for kongene fra Østen.

[13]Og jeg så at det ut fra dragens og dyrets og den falske profetens munn kom tre urene ånder som lignet frosker.

[14] Dette er demoniske ånder som gjør underfulle tegn, og de drar ut til kongene i hele verden for å samle dem til krigen på Guds, Den allmektiges store dag.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

[15] – «Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den som våker og tar vare på sine klær, så han ikke må gå naken og vise sin skam.» –

[16] Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

[16] Og åndene samlet kongene på stedet som på hebraisk heter Harmageddon.

O sétimo flagelo

[17] Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

[17] Den sjuende engelen tømte sin skål ut i luften. Da lød det fra tronen i tempelet en høy røst som sa: «Det er skjedd!»

[18] E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

[18] Og det kom lyn og drønn og tordenbrak, og et kraftig jordskjelv som det ikke har vært maken til så lenge det har levd mennesker på jorden – så kraftig var det.

[19] E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

[19] Den store byen ble kløvd i tre deler, og folkeslagenes byer ble lagt i grus. Gud glemte ikke det store Babylon og lot det få begeret med hans harmes og vredes vin.

[20] Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

[20] Hver øy ble borte, og fjellene forsvant.

[21] também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

[21] Fra himmelen falt store hagl så tunge som en talent ned over menneskene. Men de spottet Gud for plagen med haglet, for plagen var stor og forferdelig.

Apocalipse 17

Johannes' åpenbaring 17

Dommen over Babylon

(17,1–19,10)

A descrição da grande meretriz

Den store horen

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande

[1] En av de sju englene som hadde de sju skålene, kom bort til meg og sa: «Kom, jeg vil vise deg hvordan den store horen får

meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo,

sin dom, hun som sitter ved de veldige vann.

[2] Jordens konger har drevet hor med henne, og de som bor på jorden, er blitt beruset av vinen fra hennes horeri.»

[3] I Ånden førte han meg ut i ødemarken. Og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr som var overstrødd med navn som var en spott mot Gud. Det hadde sju hoder og ti horn.

[4] Kvinnen var kledd i purpur og skarlagen og glitret av gull og edelstener og perler. I hånden holdt hun et gullbeger fylt av motbydelige ting og av all urenheten fra sitt horeri.

[5]På pannen hennes sto skrevet et navn med hemmelig mening: «Babylon den store, mor til horene og til alt som er motbydelig på jorden.»

[6] Og jeg så at kvinnen var beruset av blodet fra de hellige og fra Jesu vitner. Full av undring så jeg henne.

[7]Men engelen sa til meg: «Hvorfor undrer du deg? Jeg skal fortelle deg hemmeligheten med kvinnen og med dyret som bærer henne og har sju hoder og ti horn.

[8] Dyret du så, det var, men er ikke, og det skal komme opp fra avgrunnen og gå sin undergang i møte. Og de som bor på jorden, og som ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok fra verdens grunnvoll ble lagt, de skal undre seg når de ser dyret,

se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

det som var, men ikke er, og enda skal komme.

[9] Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

[9] Her trengs det forstand og visdom. De sju hodene er sju fjell, og på dem sitter kvinnen. De er også sju konger.

[10] dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

[10]Fem av dem er falt, én er nå, og én er ennå ikke kommet. Og når han kommer, skal han bli værende bare en kort stund.

[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

[11] Dyret som var og ikke er, det er selv den åttende, men er samtidig en av de sju, og det går sin undergang i møte.

[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

[12] De ti hornene du så, er ti konger som ennå ikke har fått kongerike, men som skal få kongsmakt sammen med dyret i én time.

[13] Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

[13]De vil alle ett og det samme og overgir sin makt og myndighet til dyret.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[14] De skal føre krig mot Lammet. Men Lammet er herrenes herre og kongenes konge og skal seire over dem sammen med sine, de kalte og utvalgte og trofaste.»

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[15] Så sier han til meg: «Vannene du så, der horen sitter, er folk og folkemasser og nasjoner og mennesker med ulike tungemål.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[16] Og de ti hornene du så, og dyret, de skal hate horen, legge henne øde og kle henne naken, spise kjøttet hennes og brenne henne opp med ild.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[17]For Gud ga dem i hjertet å fullføre hans plan og ha én og samme vilje: overgi sin kongsmakt til dyret, helt til Guds ord er oppfylt.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

[4] Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

[5] porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

[6] Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

[7] O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

[18]Og kvinnen du så, er den store byen som har kongsmakt over jordens konger.»

Johannes' åpenbaring 18

Babylons fall

[1]Etter alt dette så jeg en annen engel stige ned fra himmelen. Han hadde stor makt, og jorden ble opplyst i glansen fra ham.

[2] Med mektig røst ropte han: «Falt, falt er Babylon den store! Hun er blitt et tilholdssted for onde ånder, et skjulested for alle urene ånder, et skjulested for alle urene fugler, et skjulested for alle urene og avskyelige dyr.

[3] For alle folkeslag har drukket vredens vin fra hennes horeri, jordens konger har drevet hor med henne, og kjøpmennene på jorden er blitt rike av hennes overdådige luksus.»

[4] Fra himmelen hørte jeg en annen røst: «Dra bort fra henne, mitt folk, så dere ikke tar del i hennes synder og ikke rammes av hennes plager.

[5] For syndene hennes har tårnet seg opp helt til himmelen, og Gud er blitt minnet om all den uretten hun har gjort.

[6] Gi henne igjen like for like, ja, gi henne dobbelt tilbake for alt hun har gjort, og skjenk dobbelt opp til henne i begeret hun selv har skjenket opp.

[7] Gi henne like mye pine og sorg som hun selv har unt seg av prakt og luksus. For hun sier i sitt hjerte: 'Jeg sitter som dronning, jeg er ikke enke, og sorg skal jeg aldri vite av.'

[8] Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

[9] Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-

[8]Derfor skal plagene hennes komme på én og samme dag: død og sorg og hungersnød, og hun skal brennes opp med ild. For mektig er Herren Gud som dømmer henne.»

[9] Jordens konger, de som har levd med henne i hor og luksus, de skal gråte og bryte ut i klagerop over henne når de ser røyken stige opp der hun brenner.

[10] Skremt av lidelsene hennes skal de stå langt borte og rope: «Ve, ve du store by, Babylon, du mektige by! På en eneste time kom dommen over deg.»

[11] Kjøpmennene på jorden skal gråte og sørge over henne fordi ingen kjøper skipslastene deres lenger:

[12] skipslaster av gull og sølv og edelstener og perler, lin og purpur og silke og skarlagen, all slags velluktende tre, alle slags gjenstander av elfenben og kostbart tre, av kobber og jern og marmor,

[13]kanel og krydderier, røkelse og salveolje og virak, vin og olje, fint mel og hvete, storfe og småfe, hester og vogner og slaver, levende mennesker.

[14]«Frukten som var ditt livs begjær, er blitt borte for deg. All din pynt og prakt er gått tapt og skal aldri finnes mer.»

[15] Kjøpmennene som handler med slike varer, og som har tjent seg rike på henne,

ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

skal stå langt borte, skremt av lidelsene hennes. De skal gråte og sørge

[16]og si: «Ve, ve over den store by, som var kledd i lin og purpur og skarlagen, og som glitret av gull og edelstener og perler!

[17] På en eneste time er all denne rikdommen lagt øde.» Alle skippere og alle som seiler langs kystene, sjømenn og alle som lever av sjøfart, de sto langt borte.

[18]De så røyken stige opp der hun brant, og ropte: «Hvor finnes maken til denne store byen?»

[19] Og de strødde støv på hodet og ropte i gråt og sorg: «Ve, ve over den store by, hvor alle som har skip på havet, er blitt rike av hennes overflod! På en eneste time ble hun lagt øde.»

[20] – Fryd deg over henne, du himmel og dere hellige, apostler og profeter! For Gud har dømt henne og gitt dere oppreisning.

[21] Da tok en mektig engel opp en stein, svær som en kvernstein, kastet den i havet og sa: «Slik skal Babylon, den store by, bli styrtet ned med veldig kraft og aldri finnes mer.

[22] I deg skal det aldri mer høres lyd av harpespillere og sangere, fløytespillere og basunblåsere. I deg skal det aldri mer finnes håndverkere av noe slag. I deg skal det aldri mer høres lyd av kvernstein som durer.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

[3] Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

[4] Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

[5] Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

[6] Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

[23] I deg skal det aldri mer skinne lys fra noen lampe. I deg skal det aldri mer høres stemmer av brudgom og brud. For alle dine kjøpmenn var fyrstene på jorden, og med din trolldomskunst ble folkene bedratt.

[24] I denne byen ble det funnet blod fra profeter og hellige, fra alle dem på jorden som er blitt slaktet ned.»

Johannes' åpenbaring 19

Den store lovsangen i himmelen

[1] Deretter hørte jeg noe som lignet et mektig kor fra en stor skare i himmelen. De sang: Halleluja! Seieren, æren og makten tilhører vår Gud,

[2] for sanne og rettferdige er hans dommer. Han har dømt den store horen, hun som ødela jorden med sitt horeliv. Av hennes hånd har han krevd sine tjeneres blod.

[3] Igjen ropte de: Halleluja! Røyken fra henne stiger opp i all evighet.

[4] De tjuefire eldste og de fire skapningene kastet seg da ned, tilba Gud som sitter på tronen, og sa: «Amen. Halleluja!»

[5] Og fra tronen lød det en røst: «Pris vår Gud, alle hans tjenere, dere som frykter ham, både små og store!»

[6] Da var det som jeg hørte lyden av en stor skare, et brus av veldige vannmasser og et drønn av mektige tordenbrak. De ropte: «Halleluja! For Herren vår Gud, Den allmektige, er blitt konge!

[7] Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

[8] pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

[9] Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

[10] Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

[11] Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

[12] Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

[13] Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

[14] e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

[7] La oss glede oss og juble og gi ham æren! For tiden for Lammets bryllup er kommet. Hans brud har gjort seg i stand,

[8] og hun har fått en drakt av skinnende rent lin.» Linet er de helliges rettferdige gjerninger.

[9] Og engelen sier til meg: «Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid.» Og han la til: «Dette er Guds sanne ord.”

[10] Jeg kastet meg ned for engelens føtter og ville tilbe ham. Men han sa til meg: «Gjør ikke det! Jeg er en tjener som du og dine søsken, de som har Jesu vitnesbyrd. Gud skal du tilbe!» Jesu vitnesbyrd er Ånden i profetordet.

Kristus kommer igjen som seierherre

(19,11–22,5)

Rytteren på den hvite hesten

[11] Og jeg så himmelen åpen, og se! – en hvit hest. Han som satt på den, heter Trofast og Sannferdig, for han dømmer og kjemper rettferdig.

[12] Øynene hans er som flammende ild, på hodet har han mange kroner, og han bærer en innskrift med et navn som ingen kjenner, bare han selv.

[13] Han er kledd i en kappe dyppet i blod, og hans navn er Guds Ord.

[14] Himmelens hærskarer, kledd i hvitt og rent lin, følger ham på hvite hester.

[15] Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

[16] Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

[17] Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

[18] para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

[15] Ut av munnen hans går et skarpt sverd; med det skal han slå folkene. Han skal styre dem med jernstav og tråkke vinpressen fylt av vredesvin, av Guds, Den allmektiges harme.

[16] Og han har et navn skrevet på kappen og ved hoften: Kongenes konge og herrenes herre.

[17] Og jeg så en engel som sto inne i solen. Han ropte med høy røst til alle fuglene som flyr under himmelhvelvet: «Kom hit, kom sammen til Guds store festmåltid!

[18]Dere skal få ete kjøttet av konger, hærførere og mektige menn, kjøttet av hester og rytterne deres, kjøttet av alle mennesker, både frie og slaver, små og store.»

[19] Og jeg så dyret og jordens konger med sine hærer samlet til krig mot rytteren på hesten og hans hærskarer.

[20] Men dyret ble fanget, sammen med den falske profeten, han som i dyrets tjeneste gjorde underfulle tegn og med dem forførte alle som tok dyrets merke og tilba bildet av det. Begge ble kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel.

[21] De andre ble drept med sverdet som går ut av rytterens munn. Og alle fuglene spiste seg mette av kjøttet deres.

Johannes' åpenbaring 20

De tusen år

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

Satanás é solto e derrotado

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[1] Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i hånden.

[2] Han grep dragen, den gamle slangen, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år.

[3]Så kastet engelen ham i avgrunnen, låste igjen og satte segl over den, så han ikke lenger skulle forføre folkene, ikke før de tusen år var gått. Etter det skal han slippes løs en kort tid.

[4] Og jeg så troner, og noen satte seg på dem, og de fikk makt til å holde dom. Og jeg så sjelene til dem som var blitt halshugget på grunn av Jesu vitnesbyrd og Guds ord, de som ikke hadde tilbedt dyret eller dyrets bilde, og ikke tatt imot merket på pannen eller hånden. De ble levende igjen og hersket som konger sammen med Kristus i tusen år.

[5]Men de andre døde ble ikke levende før de tusen år var gått. Dette er den første oppstandelsen.

[6] Salig og hellig er den som får ta del i den første oppstandelsen. Over dem har den annen død ingen makt. De skal være Guds og Kristi prester og herske som konger sammen med ham i tusen år.

[7]Når de tusen år er til ende, skal Satan slippes løs fra sitt fengsel.

[8]Han skal dra ut og forføre folkene i alle fire verdenshjørner, Gog og Magog, og samle dem til strid. Og de er tallrike som havets sand.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

O juízo de Deus

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

[9]De dro opp på jordens høyslette og omringet de helliges leir og den elskede by. Men ild fór ned fra himmelen og fortærte dem.

[10] Og djevelen, som hadde forført dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, hvor også dyret og den falske profeten er. Der skal de pines dag og natt i all evighet.

Dommen

[11] Og jeg så en stor, hvit trone og ham som satt på den. Jord og himmel flyktet bort fra hans ansikt og var ikke lenger til.

[12] Og jeg så de døde, både store og små: De sto foran tronen, og bøker ble åpnet. Så ble en annen bok åpnet, livets bok. Og de døde ble dømt etter det som sto skrevet i bøkene, etter sine gjerninger.

[13]Havet ga fra seg de døde som var der, og døden og dødsriket ga fra seg de døde som var i dem, og enhver ble dømt etter sine gjerninger.

[14] Så ble døden og dødsriket kastet i ildsjøen. Og ildsjøen, det er den annen død.

[15]Og om noen ikke var skrevet inn i livets bok, ble han kastet i ildsjøen.

Johannes' åpenbaring 21

En ny himmel og en ny jord

[1] Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

[2] Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

[3] Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

[4] E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

[5] E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

[6] Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

[7] O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

[8] Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

A nova Jerusalém

[1] Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var borte, og havet fantes ikke mer.

[2] Og jeg så den hellige byen, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen, fra Gud, gjort i stand og pyntet som en brud for sin brudgom.

[3] Og jeg hørte fra tronen en høy røst som sa: «Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem. Han skal være deres Gud.

[4] Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte. For det som en gang var, er borte.»

[5] Han som sitter på tronen, sa: «Se, jeg gjør alle ting nye.» Og han la til: «Skriv det ned, for dette er troverdige og sanne ord.»

[6] Så sa han til meg: «Det er skjedd! Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den tørste å drikke av kilden med livets vann som gave.

[7] Den som seirer, skal få dette i arv, og jeg vil være hans Gud,og han skal være min sønn.

[8] Men de feige, de vantro og vanhellige, de som myrder, driver med hor og trolldom, avgudsdyrkere og alle løgnere, deres plass skal være i sjøen som brenner med ild og svovel. Det er den annen død.»

Det nye Jerusalem

[9] Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

[10] e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

[11] a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

[12] Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[9] En av de sju englene som hadde de sju skålene, fylt av de sju siste plagene, kom bort til meg og sa: «Kom, jeg skal vise deg bruden, Lammets hustru.»

[10] I Ånden førte han meg opp på et stort og høyt fjell og viste meg den hellige byen, Jerusalem. Den kom ned fra himmelen, fra Gud.

[11]Byen hadde Guds herlighet og strålte som den kosteligste edelsten, som krystallklar jaspis.

[12] Den hadde en stor og høy mur med tolv porter, og ved dem sto tolv engler. På portene var det skrevet navn, det var navnene til Israelsfolkets tolv stammer.

[13]Tre porter vendte mot øst, tre mot nord, tre mot sør og tre mot vest.

[14]Bymuren hadde tolv grunnsteiner, og på dem var det skrevet tolv navn, det var navnene til Lammets tolv apostler.

[15] Han som talte med meg, hadde en målestang av gull. Med den skulle han måle byen og dens porter og murer.

[16] Byen var bygd som en firkant, og den var like lang som den var bred. Med målestangen målte han byen: Den var 12.000 stadier lang og like bred og høy.

[17] Han målte også bymuren: Den var 144 alen høy etter menneskenes mål, som også er englenes mål.

[18]Muren var bygd av jaspis, og byen selv var av rent gull, lik det klareste glass.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.

[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.

[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

Apocalipse 22

[19]Grunnsteinene i bymuren var prydet med edelstener av alle slag. Den første grunnsteinen var av jaspis, den andre var av safir, den tredje av kalsedon, den fjerde av smaragd,

[20]den femte av sardonyks, den sjette av karneol, den sjuende av krysolitt, den åttende av beryll, den niende av topas, den tiende av krysopras, den ellevte av hyasint, den tolvte av ametyst.

[21]De tolv portene var tolv perler, hver port laget av en eneste perle. Gaten gjennom byen var av rent gull, gjennomsiktig som glass.

[22]Noe tempel så jeg ikke i byen, for Herren Gud, Den allmektige, og Lammet er dens tempel.

[23] Og byen trenger ikke lys fra sol eller måne, for Guds herlighet lyser over den, og Lammet er dens lys.

[24]Folkene skal vandre i lyset fra byen, og jordens konger skal føre sine rikdommer dit.

[25] Byens porter skal aldri stenges etter dagen, for natt skal det ikke være der.

[26]Alt det dyrebare og verdifulle folkene eier, skal de føre inn i den.

[27] Men noe urent skal aldri komme inn i byen, ingen som gjør motbydelige ting eller farer med løgn, bare de som er skrevet inn i livets bok hos Lammet.

Johannes' åpenbaring 22

Livets vann og livets tre

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[1] Engelen viste meg nå en elv med livets vann, klar som krystall. Den springer ut fra Guds og Lammets trone.

[2] Midt mellom byens gate og elven står livets tre, fritt til begge sider. Det bærer frukt tolv ganger og gir sin frukt hver måned. Og bladene på treet er til legedom for folkene.

[3] Det skal ikke lenger finnes noen forbannelse. Guds og Lammets trone skal være i byen, og hans tjenere skal tjene ham.

[4]De skal se hans ansikt, og de skal ha hans navn på sin panne.

[5]Natten skal ikke være mer, og de skal ikke ha bruk for lys av lampe eller av sol, for Herren Gud skal lyse over dem. Og de skal herske som konger i all evighet.

Kom, Herre Jesus

[6] Engelen sa til meg: «Disse ordene er troverdige og sanne. Herren, den Gud som gir profetene sin Ånd, har sendt sin engel for å vise sine tjenere det som snart skal skje.

[7] Og se, jeg kommer snart. Salig er den som tar vare på de profetiske ordene i denne boken.»

[8] Jeg, Johannes, er den som hørte og så alt dette. Da jeg hadde hørt og sett det, kastet jeg meg ned for føttene til engelen som hadde vist meg dette, og ville tilbe ham.

[9]Men han sa til meg: «Gjør ikke det! Jeg er en tjener som du og dine søsken profetene og de som tar vare på ordene i denne boken. Gud skal du tilbe!»

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

[13] Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

[14] Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

[15] Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

[16] Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

[17] O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

A conclusão do livro

[18] Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

[10] Så sa han til meg: «Sett ikke segl for de profetiske ord i denne boken! For tiden er nær.

[11] La den som gjør urett, fortsatt gjøre urett, og den urene fortsette i sin urenhet! La den rettferdige fortsatt gjøre det som er rett, og den hellige fortsette i helliggjørelse.

[12] Se, jeg kommer snart, og lønnen jeg vil gi, har jeg med meg. Jeg skal gjengjelde hver og en etter hans gjerning.

[13] Jeg er Alfa og Omega, den første og den siste, begynnelsen og enden.

[14] Salige er de som vasker sine kapper. De skal få rett til å spise av livets tre og gå gjennom portene inn i byen.

[15] Men utenfor er hundene og de som driver med trolldom, og de som driver hor, morderne, avgudsdyrkerne og alle som elsker løgn og taler løgn.

[16] Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vitne om dette for dere i menighetene. Jeg er Davids rotskudd og ætt, den klare morgenstjernen.»

[17] Ånden og bruden sier: «Kom!» Og den som hører det, skal si: «Kom!» Den som tørster, skal komme, og den som vil, skal få livets vann som gave.

[18] Jeg vitner for enhver som hører ordene i denne profetiske boken: Om noen legger noe til, skal Gud legge på ham de plagene som det er skrevet om i denne boken.

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

A bênção

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[19]Og om noen trekker noe fra ordene i denne profetiske boken, skal Gud ta fra ham hans del i livets tre og i den hellige byen, som det er skrevet om i denne boken.

[20] Han som vitner om dette, sier: «Ja, jeg kommer snart.» Amen. Kom, Herre Jesus!

[21]Herren Jesu nåde være med alle!

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, "no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus".

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil